

உ

கணபதிநாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுததசைவராகிய

ஸ்ரீ ப ர ஞ் சோ தி ம ா மு னி வ ர்

அ ரு ளி ச் செ ய் த

திருவிளையாடற்புராணம்

ம து ரா க் க ா ண் ட ம்.

கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுறையாதீனமகாவித்துவான்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணக்கராகிய

சென்னைக் கவான்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

சோடச அவதானம்

தி-க. சுப்பராயசெட்டியாரால்

தாம் இயற்றிய உரையோடு

சென்னை:

பா. சோமையரவர்களது

ஆதிகலாநிதியச்சுக்கடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வசித்தாரு மேடரவி.

Registered Copy-right.

விலை ரூபா-ச. அனா-அ.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாம்பிரம்.

புரசை - அஷ்டாவதானம் வித்துவான்

ஸ்ரீசபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

புவிதகம்புமுடி விவராதந்தரிமத்—தீறையெனநெடுங்க ணறிதயிலம
ர்ந்த—பண்ணைமுதலாப் பாறபடுமுடரும—எண்ணியதமதொழி னண்ணதன்ரு
ணையின்—வழிநில்லுமுற்ற வாளாடேவும்—அழிவிடென்பத் தருட்கடற்பெருமான்
எல்லையின்மான்மியம் பல்லவோதம்—சைவமுதலாத் தசபுராணங்களு—ருய்வ
கைநிறவு முயர்காங்குதிற—சனதமுமார சுவிறைமுதலா—வுனற்குமாராராய்
ஒங்கும்வகுப்பிறுட்—சங்கராசங்கிதை யங்கனினைதருட—உலகமார்புருடற் கலகி
லாத் தவரத—சாந்தமாவயங்குநி வாபந்தமாமதூரை—மானமியமெனோத்தம் வட
மொழிநின்னின்—மேன்முடைக்கண்ணே ிரிதரவுள்ளன—தேன் லையதனிநூற்
திஞ்சுவையயக்கும்—தென்றமிழ்மொ டிபால் சிறுநிலயாகத்—தன்நினைபயிலத் தொ
குத்தனாசில்லோர்—ஆங்கலையனைத்தும் டாங்குந், திரட்டிச்—சுத்தசைவ வித்தக
த்தொன்மைசால்—பரஞ்சோதிமுனிவர் நிரம்புறவியுறிய—வரஞ்சேர்திருவினையா
டன்மரபாரணத்—நிடம்பெறுதூன்பொருள் எளிதெனவர்க்கும்—மடம்படவினங்க
வடதாந் திருரால்—இந்தான்முதலால் இயல்பினிது பறநா—தொன்றா லுணர்நயர்
தோற்றக்காட்டியும்—ஆங்காந்கமைந், அரும்பெரளங் கொற்கவை—நஞ்சுநலிவிய
ப்ப இறையரக்காட்டியும்—தன்நலியனைடை தோன்றயாங்கெவரும்—எந்தால்விதி
யோ வெனவயராமல்—இலக்கணயிலக்கியம் நலக்கக்காட்டியும்—பன்னலங்கிடைப்
பச் சொன்னலத்தனழப்ப—மிருத்தாபாபடாறு வரத்தாறையெழுநின்றன்—அன்ன
வன்யாரொனில் அறையக்கெனயின்—தன்ஒருந் தனையா மனினியாகுரவன்—அன
னையுள்யாமதிறநவைநிலநுதும்—அங்கலிசைநெடுக்காப்பியமுதல்—சொ
ல்காவியம்பல துகையுள்ளதோன்—எவ்வகைநூலா யினுச்சேட்பவந்தமக்—கங்
வவ்வுளக்கிடை யனத்தெடுத்திசைப்போன்—பதிபகபாசப் பான்மையைத்தெரிக்கு
ம்—மதிக்கொள்சித்தாந்த வாய்மைகைவந்தோன்—தார்க்குற்றனைவெலாம் தராதலத்
தூள்ளோர்—ஊன்புக்குருக்க வுணப்பவனெனவும—இதேபோற்பன்னய மெதனிது
மில்லென்—றையந்திர வையங்கிளக்கவும்—பராவுதசைவ புராணம்பற்பல—மன்
பதையனைத்து மின்புறொழுத்தோன்—சிகைபுலாமவனிகை பகர்வதற்கரிதென்ப
தேனுகுதியபுகழ் மிருக்கிசுத்தரப—புலவர்கோமான்பாற பலகலையுணர்ந்துளோன்
அன்னவைக்கமைய மன்னிபரடையோன்—பெயமேபரமெனத்தேர்ந்தவனடியுர்தம்
தவவேடமேபொரு டானெனக்கொள்ளோன்—பூதிகாதனம் போற்றியொழுக்கும்
நீதியிற்பிறழ நிலைமையுடையோன்—கன்னல்கமுகங் காணையாரும்—பன்னினர்
கனிப்ப யாங்கணம்படப்பைக்கும்—திரிசிரபுரத்துள் வரிசைந் தவழ்க்கையன்—பிர
ராகவமால் விழுத்தவழிப்பேற்றால்—நீர்தவழிப்பெரு நிலமிசைவந்துளோன்—தவநி
லாச்சோடச் சுவதானத்திறல்—விற்பனமாண்பு மிக்கசேர்க்குரிசில்—சுபபராயச்சு
குணநாலவனே.

சென்னையிராஜதானிக்ஷீஜிவ தமிழ்புலமைநடாததைய
மஹாவித்துவான் கொட்டையூசசிவசகொழுந்துதேசிகாகுமாரம

திருவரவடிதையாதின் மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

திருவணந்தபுரம்

மஹாராஜாகலக்ஷி தமிழத்தலைமடபுலவரும் ஆகிய

சாமிநாததேசிகரவர்களியற்றிய

நினைமுண்டி ஓசியப்பா

திருவளாமரபன் சரோருசபுனினை—பொன்னல்கொண்டனே முன்னாபு
லவரும்—பெயருமுருகதிரபிரணையமதனில்—முற்றுகருகிகய்ய சய்யாத—சுற
தகினைவெள்ளே றுகசிப்புராதெனக்—காபுந்நெனரு போற்றிவரமபேதி—
வேரமுதினேநீர் வேரிமலகனியாப—பட்டிசாலை பகுபினவாக—ஆரணமாசும
மாருநாசெலகாக—திரிநத கைகடம்பாடவயி விவிரான—சுதரையமுசம—உ
யிலிவகமாயச—சகலீகரித்து ராணிந தடியா—பாலிநாதின பகுபநிதைய
யச—செயதருளலீலா வட்டுமாழிசசையன—செவ சிவ சாசனமரபில்—வ
டகலெதெனகலை வரமுதெரிநத—பாபுந்நெனரு போற்றிவரமபேதி—
ருவினையாட லெறுமொருநாது—கலெமனை—மனிதநீரபுமது—சுமபி
னகயொருபா லமைததானே—பென்னா—செயநெனரு—
சைவசாதிரையந சமுதா—சுருக—சுருக—சுருக—சுருக—சுருக—சுருக—
லேறநக கொழுந்தாபுனினை—பாபுந்நெனரு போற்றிவரமபேதி—
கப்பொரித்து வெளிபட்டு—கலெமனை—மனிதநீரபுமது—சுமபி
ணகக பொன்னல்காக—சமபா வட்டியா—சுமபி—சுமபி—
லிலீகனை—சுமபா—சுமபா—சுமபா—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
பபெபபபொருபுலிலெலிபாண—சுமபா—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
ரதயாதத திரிசிராமையில—நாலு—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
கிசைதிசைவீசிச—சைவாகமது—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
யருள—பெற்ற சிறந்தோர தமிறபுமது—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
சோ—சிரிபுபுமெனரு செவபபபுமது—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
பணி—சிராகவமாட மெயசசுமது—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
ரதபா—கொழபடாநதோரகக கொள்கை பாயி—சுமபா—சுமபா—
யளநதரியு—பதிசுபாசப பதிநான வைய—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
கன—அதித்தவைபபமபொ னாகுகுகுருபு—சுமபா—சுமபா—சுமபா—
மை—அறிவுகொளுததுவ கலையருளினரு—அனவயினாடரி வோர நியாச—அ
வதானமுபுரிந தசமகிழ்வுதததம்—பபாயபபெபா—சுமபா—சுமபா—

திருவரவடிதையாதின் மகலீததுவான்

நிசிரபுரம்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,

சஞ்சை மிகுலகலீ தமிழ புலவரும் ஆய

ஐயாசாமிபிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசையாகிரியப்பா,

பூவளாசதனபொருட்டுறைபுத்தேன—துவளரண்டத தெருசியாவும்—
வீற்றுவிருகவிழுததகபபுடதது—மன்னையாததொகைகு மாசிலிளபம்—துன்ன
றதிதுத்திய துகளில்வவைபபில்—மாணபடவயதகும வட்டாறனநிற—காணபடி

நண்ணியநால்வகைச்சொல்லுநயம்படவைத்தினாந்துகலனுமேவீத்
தண்ணியநரந்தனைநேர்த்தவரும்பத்திரசந்தயங்கியுறப்
பண்ணியனொழிவிவைகள்பாக்கடொறுங்கனிசெய்யப்பரணைப்போற்றும்
புண்ணியனஞ்சுத்தசைவப்பரஞ்சோதிமுனிவனவிவரணநூற்கே. (உ)

கருத்தமாய்க்கடலின்கனாகாணர்க்குலகோபகாரமாகத்
திருத்தமாய்ப்பதப்பொருளுத்தெளிதரவாங்காங்கொளிர்விசேடத்தோடு
பொருத்தமாயியற்குறிப்பும்பொறித்தமலமாயையெனும்புன்மையாலாம்
வருத்தமாய்த்தின்பருளும்வாய்மையுறுசித்தாத்தவனமுங்காட்டி. (க)

நச்சினார்க்கினியமதாய்நவில்பரிமேலழகராய்நயங்குநாகக்
கச்சினார்க்கினியவருட்கியையவிளம்பூரணமாய்க்காட்டுமுன்ன
வைச்சினார்க்கினியதெனவரையாதபத்திமையார்மனததினோட்டி
மெச்சினார்க்கினியபலன்விநவியன்மணககவுகாவியக்கச்செய்தான். (ஈ)

அன்னவனொன்றிற்றையடுத்தவரைதன்மயமதாக்குமேரு
மன்னவனாத்தங்கனிலென்மடங்குவருபுகழடைபோனமுமானேந்து
முன்னவனாப்பேறலமானியமுநாத்நோனமலமாமுனிவன்சொல்லைத்
தென்னவனொனவளர்த்துநாட்கெந்தரத்தெனிகன்பலன்பால். (இ)

இகத்துறுதொல்காப்பியமாவிலைக்கியமுமிலக்கணமுமின்பால்ரு
மகத்துறுசைவசித்தாத்தமெயநூலுமபன்மாறுமையற்ற
சுகத்துறுநல்லறிஞர்புகழ்தரவுணாநீதான்கடலுடைகொடாண்மாதின்
முகத்துறுபொற்றிலகமன்னுன்முநறிஞர்குமாத்திடையேமுயங்குநீரன். (ஊ)

துரிசிராமலேநூஞ்சுதுதரிசித்துயமினெனத்தலங்கக்காட்டும்
பரிசிராமலேகனத்தம்பரனருளுக்கிலக்காகும்பரிவின்மிக்கோன்
கரிசிராமலேயமர்நாற்கவிவல்லோன்வீரராவேவண்மைத்தன்
திரிசிராமலேயுடையான்றிவனொட்டவதானஞ்செய்யுத்திரன். (எ)

வாரணனுள்ளமுலேதோய்வன்றெண்டர்நொகையாகவகுத்தவற்றான்
வாரணனாத்தகங்கொடுமாமகவரிந்தோர்முன்னோரைமறவாநெஞ்சன்
காரணனான்மலர்க்குமுலார்காணியபொன்மணிமன்றிற்கலின்வாடுங்
காரணனும்பராபரன்னுள்பராவுறுசுப்பராயவியற்கவிச்சிங்கேறே. (அ)

இந்நாலுரைகாரும்

சென்னைக் கவரன்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவரும் ஆகிய

சோடச அவதானம்

தி. க. சுப்பராயசெட்டியார் மாணுக்கர்

பிரம்பூர்.

கோவிந்தராஜகவிராயரியற்றிய

கேரிசையாசிரியப்பா.

உலகம்யாவும் இலகுறப்புகழும்—பொன்னெடுங்குன்றத் தன்னுறைவிட
மாப்—பொருங்கயற்களித்த பெருத்தெல்லவமுதியர்—வான்பிரதாபம் போன்மென
ச்சேயொளி—நீட்டிம்பங்கயக் கூட்டமுத்தமாது—நிழுக்குமுதல்வனாய்ச் செழிக்

கும்புலி—வாழ்தரவளித்தவீ தேந்தையளந்த—வண்ணவர்களுந் மன்னிலாப் பிங்கும்—பங்கயக் குறாமும் தந்தியகிடக்கொடு—பண்ணவர்களு ள் கண்ணவாழ்பு லிக்கொலம்—தானையாண யானைமந்தலின்—கன்னியோர்ப்பங்கன் பொன்னடிபா கி—வல்லதாற்றுவரைக்கொல்லியும்பிறவும்—மண்டியபொதியும் கொண்டறியாத— மின்னெழும்புரிசை மன்னியமுனர்—தவாதசாந்தத் தபோதண்பிரியாத—தவாத சாந்தத் தயபெருந்தலம்—மூர்த்தியடிகள் மும்மையாலாண்டருள்—சீர்த்திசான்ற செல்வத்திருநகர்—மெய்வருந்தவத்தினர் தெய்வக்கற்பினர்—மண்கையர்க்கரசியா றொக்குவச்சினைபுரம்—தாரணிசின்ற சீரெடுமோதனார்—சைவம்வளர்த்தருள் சமட் டிவீச்சாபுரம்—பொருப்பிற்பிறத்தவிருப்புடன் நவழந்து—நண்ணியதண்டமிழ்ப்பெ ண்ணினங்குழவிக்கு—மூன்றுசூகத் தேன்றுபாட்டி—யாரியமென்னும் பேரிளம் பெண்ணுடல்—விளர்த்துநாணு வளர்த்தவெழிற்புரம்—முந்நிவளஞ்சான்ற மது கைமாரகரில்—தனதுருவெட்டா னிஞ்ஞதொழியாதும்—அங்கமுபாங்க மாகப்பொற் குற—மண்பிசைந்துண்கணை தென்புனலுன்முடி—காந்துண்பசும்புண் கதிர்மூன் றும்விழியாப்—போற்றுபுகொண்டோன புராதனன்புண்ணியன்—பழமுறைச்செ ன்ணியும் தொழுதநகரிதாட்—புறவருடொணுகொடி யொருவாழ்படந்த—செய்ய கற்பக் முய்யச்செய்த—திருவிளையாடலைத் திரிபுறத்தெரிக்கும்—மேன்மையாரால வாய் மான்மியமொழிபொயர்த்—திருநதமிழ்மொழியி லுருந்தமிழ்தென்னச்—சுத்த சைவ சித்தார்த்தத்தலைவன்—முததமிழ்பொழியும் விததகன்விறகரும்—பரஞ்சோதி யடிகள் பரஞ்சோதிமுனிவான்—வீருதநம்பாவால் வீருத்தயின்னி—வினையாராட் டிரு வினையாடற்புராண—மெழும்பெருங்காப்பியர் தனதிலவ்விளங்க—மன்னெ டும்புலியோர் சென்னிவிருகோடலின்—சிகாமணியெனவு மகாசவுரதரிய—மணிக் கோர்க்கனித்தலி னதுவெயெனவு—திணர்த்தாக்காட்டின் நிரம்மயக்கறுத்தலின்— இமிழ்கடற்பிறந்த வமிழ்தேயெனவு—மகவிருள்பீர்து மிகமகிழ்வுறுத்தலின்—கு னைவின்றுகிறைந்து மதுவின்றுவிசங்குள்—திங்கையெனவுத் துங்குறுப்புலவ—ர ரிதிற்பன்னாள் பெரித புரவது—புறாமறவரைந்த வுளையெனமுமிக்குறாங்—கரப்ப ப்புகழொளி நிரப்பித் தாடன—யொன்றங்கச்சுது மன்றவம்மா—வினக்கலின்களங் கறு மிளங்கதிர்துளங்கும்—பரிதுயெயெனவு மொருதமிழ்மங்கைக்—சிலகமண்ணு அத்தலிற் சிலகமேயெனவும்—சரியையுங்கிரியையு மரியயோகமும்—தழுவுபுரன் முமாங் குழுவ்வார்த்தலான்—சுவாகமநற்றய் செழும்பாலெனவு—மவாவிப்புலவ ரணைவரும்போற்ற—வரிதபததெள்ளிதி றைசெய்தனனூல்—பரவுகைலாச பரமப ரைத்தனைசை—புரவாழ்ந்து துயாபெருமபுலவன்—கம்புள்ளிருப்பின் கம்பனூங்கா ணைக்—சூம்புநன்றருத்த ஸூரபன்முதையென—வெண்ணிலாக்காபயி அண்ணலாப்பல ல—புமிழ்ந்தருதகவிஞன் கமழ்ந்தபைக்குவனாயன்—* மீனாட்சியந்தனை மீனாட்சி சுந்தரன்—நனபாலநூதமிழன்பாணுணர்ந்தோன்—காமுகிற் புகையாத் கேழொளிம திக்கு—மதுவருமபியதென வெறிகொடியிட்டம்—நா ளுந்துடைக்கு மாளிகையோ ங்குள்—திரொபுரம்வாழ் கரிசிலாவள்ளல்—செந்தமிழ்ப்பயனூர் திருத்தொண்டர்பு ராணமு—மருதமிலின்ப மருளுதால்பிறவும்—சங்கச்செய்யுறும் பொங்குகாப்பிய ங்களாம்—சிந்தாமணிமுத னைநாடூல்களும்—வகுக்கருமிகையானு ரகப்பொருளுட னே—தொல்காப்பியத்திற் கொல்காப்பொருளெனம்—வளஞ்சாணமீர்ப்புக் தினம்பூர ணமு—மானுவத்குறொள் சேனுவலையும—முச்சிமேற்கொடுதது நச்சினர்க்கினி யமு—மிலக்கணக்கொத்தி மிலக்கணவிளக்கச்—சூருவளியுஞ் சூத்திரவீருததியும்— வீருகண்ணல் வீருத்தியும்பிறவு—மடைந்தோர்க்கருஞ்ஞமரும்பெருங்குரவன்—மிடை

* மீனாட்சியந்தனை மீனராசியை ஆட்சியாகவுடைய தேவகுரு.

ந்தசேயிதழ் விரிந்தபங்கயச்—சேவடிபெயரது சென்னியித்கூட்டிய—பாவலன்சிவ பிரான் பதாம்புயமுனங்கைச்—சுப்பராயன்பால்வாரும்—சுப்பராயப்பேர்த் தோ ன்திலைம்பிரானே.

—*306*

சைவசித்தாந்தக்கருத்துகளுள் ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளைமுன்னிலையாகக்

காஞ்சேபுரம் - ஸ்ரீ ஏகாம்பரசிவயோகியார் உபகரித்த

சைவசித்தாந்தக்கருத்துகளை.

சிறப்புப்பாயிரம்-௩-செய்யுளில் ஐம்புலன்வழியே என்பதமுதல் ஆதிமதற ச்சிலம்படிகள் என்பதகாறும், ௬-இல் சுத்தம் என்பதமுதல் தன்மைதான் நெரியு மன்றே என்பதகாறும், ஏ - இல் பிரமன்முதலிய என்பதமுதல் ஆவிராயகன் என்ப தகாறும், ௧ - இல் எவ்வுயிர்க்கும் என்பதமுதல் நிருத்தநிலை என்பதகா றும், ௨௨ - இல் ஆன்மாக்கள் என்பதமுதல் மலர்ப்பசுததோயி என்பதகாறும், ௧௩-இல் பாசஞானங்களில் என்பதமுதல் உன்னுடனும் என்பதகாறும், ௪௪ - இல் ஆன்மாயினது என்பதமுதல் சொன்னேனதி என்பதகாறும், ௧௯ - இல் எல்லாப் பொருள்களும் என்பதமுதல் நீத்தபிரான் என்பதகாறும், ௨௦ - இல் சிவஞான சித்தியார் என்பதமுதல் கலந்த என்பதகாறும், ௨௧ - இல் ஏகாமையிரமம் என்ப தமுதல் இளைத்து என்பதகாறும், —திருநாட்டுப்படலத்தில் - ௪௪-இல் வேதங்கள் என்பதமுதல் தெளிந்தது என்பதகாறும், —திருநகரப்படலத்தில் - ௩௦ - இல் திரு வடிநிலை என்பதமுதல் உரிபனாய்சிறல் என்பதகாறும், ௪௨ - இல் ஆத்திகரா வாய் என்பதமுதல் முடிவோடுகுஞ்செல்வர் என்பதகாறும், ௮௫ - இல் பிறர்மதங் களையவல்லவாதம் என்பதமுதல் தனதுதிறமுதல் என்பதகாறும், ௮௬ - இல் மறை முடிவு என்பதமுதல் மாதவர் என்பதகாறும், ௯௦ - இல் பலபடவுணர்த்தகு என்ப தமுதல் சொல்வரோவுற்று என்பதகாறும், ௯௧ - இல் உபபிடதங்களை என்பதமு தல் நடுநிலைப்பொருள் என்பதகாறும், ௯௦௭ - இல் ஞானவேளில் என்பதமுதல்சில ர் என்பதகாறும்,—திருக்கலையப்புகழ்ச்சியில் - ௧ - இல் அவிரசை என்பதமுதல் வேதச்சிரங்கடந்தவன் என்பதகாறும்,—திருத்தவிசேடத்தில் - ௩ - இல் சிவதத்து வம் என்பதமுதல் உருவங்கொண்டு என்பதகாறும்,—இவ்விருன்பழிந்தபடலத்தி ல் - ௩௫ - இல் தேகேதஸநியம் என்பதமுதல் இருதான என்பதகாறும், ௭௮-இல் சிவம் என்பதமுதல் சருவாயி என்பதகாறும், ௮௮-இல் திருவருளே என்பதமுத ல் பிரிந்தாய் என்பதகாறும், ௯௦ - இல் ஆகமவிதிமுதல் அடிகள் என்பதகாறும்,— திருநகரங்கண்டபடலத்தில் - ௧௭ - இல் ஆன்மாக்கள் என்பதமுதல் காட்டுவாரன் பதகாறும்,—தடாஸைப்பிராட்டியார் திருவவாரப்படலத்தில் - ௨௨ - இல் உரு வும் என்பதமுதல் முதல்வி என்பதகாறும்,— திருமணப்படலத்தில் - ௪௫ - இல் ச த்தனாயுள்ள என்பதமுதல் வந்தனம் என்பதகாறும், ௯௦ - இல் ரால்வகை என்பத முதல் புரிசுவார் என்பதகாறும், ௧௧௪ - இல் திருவருட்கண்ணால் என்பதமுதல் பு ராணன்வாதான் என்பதகாறும், ௧௪௯ - இல் பொருட்பிரபஞ்சம் என்பதமுதல் பொன்மை என்பதகாறும், ௧௫௪ - இல் அத்தொடரில் என்பதமுதல் விளக்கவல்ல என்பதகாறும்,—எழுகடலைழத்தபடலத்தில் - ௭ - இல் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம் என்பத முதல் வரைப்படுத்திச்சுடும் என்பதகாறும், ௧௫ - இல் பிருதிவிக்குரியபொன்னிற ம் என்பதமுதல் புகுகிறமும் என்பதகாறும்,—உக்கிரகுமாரபாண்டியரது திருவ வதாரப்படலத்தில் - ௫ - இல் ஆன்மாக்களது என்பதமுதல் அரியதென்பார் என்ப தகாறும் என வுணர்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—306—

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

— 175 —

சிறப்புப்பாயிரம்.

சுத்தியாயச்சிவமாகித்தனிப்பா

முத்தியானமுதலேதுதிசெயச்

சுத்தியாகியசொற்பொருணல்சுவ

சித்தியானைதன்செய்யப்பொற்பாதேம்.

(விதன்பொருள்.)

சித்தியானைதன் செய்ய பெரன்பாறம் - சித்திவிநாயகக்கடவுளுடைய செய்
ந்த பொன்போலும் அரியதிருவடிகள், சுத்தியாய் நிவம ஆகி தனி பாமுத்தி ஆன
முதலே துதிசெய - சுத்தியுமாகிச்சிவமுமாகி ஒப்பில்லாத பாமுத்தியும் ஆகிநின்ற பா
சிவத்தை வாழ்ந்த, சுத்தி ஆகிய சொல் பொருள் நல்குவ - குற்றமற்ற சொல்லையும்
பெருளையும் அருளாநிற்கும்.

இஃதஹம் தூஷட்கூறப்படும் பெருளை யொருவாறு தொகுத்துக் கூறுதல்
சிறப்புப்பாயிரத்திற்கு இலக்கணமாதலால் சுத்தியாயெனவே அறுபத்துநான்கு, சத்
திபீடங்களுள் முதற்பீடமாய் உலகமாம்புருடன துவாதசாந்தத்தலமாய்நின்ற திரு
வாலவாயில் அப்பராசத்தி விசகாவதிகுத் தான தந்தருளியவரத்தால் மலயத்துவ
சபாண்டியன்வேளையிற றேன்றிப் பண்டுபோலச் சிவபெருமானினின்று நீங்காது
அரசுபுரிநது திக்குவிசயங்கொண்டு அப்பெருமானைத் திருமணம்புணர்ந்து தன்னர்
சுதந்து அவனினின்றும் பிரியாது தாகாணியமாக நிரகுந் தலைமையும், சிவமாய்
எனவே ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம வருவித்தருது “நிலவுமருவருவின்றி” நின்ற
முதலாகிய ரீட்களெனவம் தன்னினின்றும்பிரியாத அச்சத்தியைத் தான்வித்தலிதி
நிலைபெறத் திருமணம்புணர்ந்து உக்கிரகுமாரபாண்டியனாத் தந்தருளி வழியழித்
திருவிளையாடல்களைப் புரிந்தருளுதற்குச் சகலீகரித்தருநின்ற அருட்டன்மையும், பர்
முத்தியெனவே தமது திருவிளையாடல்களைக் கேட்டும் சித்தித்தம் வழிபடுவோர்க்
குப் பாமுத்தித்தருளும் இஃதுநற்பயனும் குறிப்பாய்த் தோன்ற நின்றன.

இதஹட்கூறப்படும் ஆய், ஆகி, ஆன என்னும் மூன்றெச்சங்களால் தன்னினி
ன்று அநாதியேநீங்கின ஆன்மாக்களின் பாசத்தொடக்கினை யறுத்துத் திருவடியிற்
கூட்டுகைக்குச் சகளமாய் நின்ற இறைவனது குணங்களை யுணர்த்திற்றென்று கொ
ள்ளலும் ஒன்றி. அது வருமாறு “இன்னதன்மையனென் றறியொருவெம்மாலை”
என்றபடி நின்ற முதலாகிய ரீட்களெனவம் அளவின்றிப்பூர்த்த பிரபஞ்சம் கிருட்

டியாதற்பொருட்டுத் தன்னினின்று நீங்கிய ஆன்மாக்களைய அநந்தத்தியாய்நின்ற லால் முடிவிலாற்றலுடைமையும், அங்கனம் சகளிகரிப்பினும் விசாரமின்றித் தானொருமுதலாய்ப் பாகம்வருததிய அவ்வான்மாக்களுக்கு அளவிலின்பமுதலுதற்பொருட்டுச் சிவமாய்நின்றனால் சுதந்திரம் எனப்படுங் தன்வயத்தனதனும், அநாதிபோதம் அநாதிமுத்தத்தன்மை யெனப்படும இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதனும், விசுத்த தேகமெனப்படுங் அயவுடம்பினனதனும், அப்பக்குவர்களுக்கு ஞானஞ்சரியன யெழுந்தருளி யவரவர்கிலைமைக்கேற்பத் திருநோக்கமுதலிய அறவகைத் தீக்கைபுரிந்து உலகாயதன் முதல் பாடாணவாதியீராயுள்ளோர் வரையறுத்துக்கூறும் பத்துமுத்திகளும் பழிசேர்முத்திகளெனவுணர்த்தி, அவற்றைக்களைந்து திருவடிமுத்திக்குதலால் அதுதத்த சத்தியெனப்படும பொருளுடைமையும் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமையும் கூறப்பட்டவெனவுணர்க. இங்ஙனஞ் சத்தியுஞ் சிவமுமாயுள்ள முதலைத் துதித்தற்கு அவாவடிவாய்நின்ற சொல்லும் பொருளும் வேண்டும் என்பார் சுத்தியாகிய சொற்பொருள் எனவும், அவற்றை யிடைபூரின்றித் தொடுத்த முடித்துப் பயன்பெறுதற்கு ஓர் முதல் வேண்மொ எனபார் சுத்தியானைதன் செய்யபொற்பாதம் எனவுஞ்சு நிறுர்.

முதற்பீடம் என்றது “சத்திபீடமூலிருபத்துரான்கவற்றின் முதற்பீடம்- மாடமோங்கிய மதுரையாம்”. எனவும், உலகமாம் புருடனது துவாதசார்த்தததலம் என்றது “உலகமெல்லாமுருவமாம் புருடற்குள்ளம் - இன்னதாந்துவாதசார்த்தமென் றிறையருளிச்செய்ய” எனவும், பண்டுபொலச் சிவபெருமானினின்று நீங்காது என்றது “என்றுதொட்கநீதிநாசயின்மேறசயர்குறித்தெழுந்தபோந்த லையாமும் - அன்றுதொட்கநாமதுறாவிட்டுநோவிடாத்திதவருதனம்” எனவும் இந்நூலிற் பின்னர் வருதலாலும், தன்னினின்று அநாதியே நீக்கி ஆன்மாக்கள் என்றது “நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடு நிலாவகைகரம்பையிற்புகப்படுத்து” என்ற திருவாசகத்தாலும், அநந்தசத்தியாய் நின்றது என்றது “பொன்மைநிலாநிவ ண்ணம்பொருந்திடப்பளிங்கவற்றின்- தன்மமாய்நிறுமுரபோற்சத்திதன்மேதமெ ல்லா - நின்மலன்றருளாய்த்தோன்றி” எனவும் விசாரமினதி, என்றது “நிலைமை யொன்றயேநிற்பன்” எனவும் வம் சிவஞானசித்தியாராலும், தானொருமுதலாய் என்றது “அண்ணலொனாமுதையுனதி - நிறையொளிமுதலுதனநி நின்றிடாசி மலனாகும் - இறையவன்முதல்” என்ற சிவப்பிரகாசத்தாலும், அகரவர்கிலைமைக் கேற்ப என்றது “எவ்வுலகத்துமுாததி யேதுகொண்டுகரியவரும - அவ்வுலகத்து மேனியதுகொண்டங்கமுயின” என்ற பூசாகரணத்தாலும், அறவகைத் தீக்கை என்றது “திருநோக்கிற்பரிசுத்தாற நிகழும்வாக்கால் - பாவனையால்மிகுதாலா லியோகப்பண்பால்” எனவும், உலகாயதன் முதல் பாடாணவாதியீராயுள்ளோர் வரையறுத்துக்கூறும் பத்துமுத்திகளும் பழிசேர்முத்திகள் என்றது “அறிவையரின் புதுமுத்திகந்தமைதமதுமுத்தித்திருமுதலிக்குமுத்தி - விரிவுள்ளேகெடுமுத்தி மமபொருத்திலிக்கிரகநிதமுத்தியிவகமுத்தி - பரவுமுயிர்கெடுமுத்தித்திமுத்தி பாடாணமுத்தியிவைபழிசேர்முத்தி” எனவும், திருவடிமுத்தி என்றது “நிரிமலமு மகலவுயிராருள்சேர்முத்திதிசுமுத்தி” எனவும் வரும் ஷெ சிவப்பிரகாசத்தாலும், அவர்வடிவாய்நின்ற சொல்லும் பொருளும் என்றது “எண்ணியகழந்தனனோ சொ ல்வடிவாய்நின்றிடம்பிரியாவிமையப்பாவை - தன்னையுஞ்சொற்பொருளானவுண்ணீ யுமேயிகழந்தனன்” என இந்நூலிற் பின்னர் வருதலாலும், இடைபூரின்றித்தொடுத் து முடித்துப் பயன்பெறுதற்கு என்றது அடியில்வரும் “முாரரி” என்பதனாறு முறையே யுணர்க.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஓர் கருமஞ்செய்வோர் அது இடைபூநின்றி முடிதற்பொருட்டு முன்னர்
விராயக்கடவுளைத் தத்செய்வது முறைபாதலாவி இந்நூலாகியரும் தாம் எடுத்த
நூல் இடைபூநின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு விராயக்கடவுளைத் தத்செய்தார்.

விராயகபுராணம் - திருவவதாரப்படலம்.

“முராரியாதிய தேவர்களமுதலது முழுதல்கினிதுள்ளோ
விராய்வாதொரு காரியமாயினும் வினாகுறசெயவெனறே
பராவியுன்னருச ஓனைசெயவோ மனததுபான்மைதநருளுன்னன்
பிராதுசெயபவா காரியமுறுசெய திடுதிடுென்றிவைசொலவான்.”

எனறதனாலுணர்க் திருமால் முதலியோர் தனப நீககுதற்பொருட்டுக் கசமுகாச
ரணைககொல்லக்கொண்டருளிய மாறுபட்ட திருவுருவங்களினுந் திருமுடிச் சிறந்த
தாதலின சித்தியானையெனறா.

திருமூர்த்தமுதலியோர்ரகுத துன்பமவிடீத்தானென்றது .

மேற்படி புராணம்-கசமு்கனுபாதிதிபடலம்.

“வானநாட்டுறை யுமபரால் மன்னுமானிடரால்
தானவாகுலக தவாகளால் மறறுளேர தமமால்
கானகத்து விலங்கினால் சருதயி றிறந்தே
யினமுறிடா வனையுமெற ிநகரு ளெனருன்.”

எனறதனாலும், மாறுபட்ட திருவுருவங்களென்றது “மணிகொண்டகோடொரும
ருறகுணமையாலானமை வடிவென்றுமூதி னாமையோர், மருங்குண்மையாறபெ
ணமை உடிவென்றுயீதுழை மாறியதிருக்காடர் பால், அணிகொண்டவுயரங்கூடிய
தென்றுமூர் றினைபென்று மார்க்குயவ்ளததலரிதாம்” இவ்வகரசொதரத்தின, எனற
தனாலும் உணர்க.

பாதம் அஃறிணை இயற்பெபராதலால் தபொதுமைநீங்க நலகுவ என
அஃறிணைப்பன்மை முடிபுதநதார இச்செய்யுள் பாடாணேயுள்ளுள் கடவுள் வாழ்
தது எனலும் துறை தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம் புறத்தினையிலில் “அம
ராகளமுடியும் அறுவகையாறம் - புனாச்சாகாமம் புல்லியபாங்கினும் ஒன்றைபரு
திமி டொன்றுமென்ப” என்பதனால் உணர்க.

வாயுத்து.

அறசோடியாகிரியவிரகதம்

மல குகவேதவேளவிவழங்குசார நதுவானீம்
பலகுவளாகுகொங் துமபாவுகவறங்குளினபம்
நலகுதடியிராகடகெல்லாநானமறைசைவமோங்கிப்
புலகுகவுலகமெல்லாமபுரலலன்செய்கோலவாழ்க.

(இ-எ) வேதவேளவி மலகு - வேதவிதிவழுவாமல் செய்யும் யாகங்கள்
குறைவில்லாமல் நிரம்புக, வானம் சுரந்த வழங்கு - (அவற்றால்)மேகங்களுக்கொ
ண்டு காலததப்பாமல் மறைபொழிக, எவரும் வளங்கள் பல்கு - (நீரறுமையால்)
உலகமெங்கும் பலவளங்களும் பெருகு, அறங்கள் பாவு - (அவ்வளங்களால்)
தருமங்கள் விருத்தியுடைய, உயிரகடகு எல்லாம் இன்பம் நல்கு - (அத்தருமங்க
ளால்) எல்லாவுயிர்களுக்கும் இன்பமுண்டாகுக, நானமறைச் சைவமோங்கி உல
கம் எல்லாம் புலகு - (இப்பேற்றால்) நான்குவேதங்களின் சமபந்தத்தைபுண்டய

திருவிளையாடற்புராணம்

சைவசமயமானது மற்றைச் சமயங்களுக்கும் அச்சமயதல்வங்களுக்கும் மேற்பட்டு
கீல்லாவுகைகளிலும் நிலைபெற்ற, புரவனை செங்கோல் வாழ்க - (இவை மரபுப்
டாமல் நடத்தவல்ல) அரசனது செங்கோல் நிலையாழ்க.

ஆளுடையபிள்ளையார்புராணத்தில், “வேள்விநம்பயன் கீழ்புணர்வீது” என்
ளும் உண்மைத்திருவாக்கால் வேள்வியை முதற்கண்வைத்தும், இவ்வுக்கூறுக்கார
ணத்தால், ஒன்றற்கொன்று காரியகாரணங்களாகவரினும் அரசன்செங்கோல்வழு
வாதிருக்குமாயின் இவையும் வழுவாவென்பததோன்றப் புரவனை செங்கோல்வா
ழ்க என்பதை யிறுதிக்கண்வைத்தன்கூறினார். வேதம்-உடலும், சைவாகமம்-உயிரு
மாதலால், நான்மறைச்சைவமென்றார். சிவப்பிரகாசம். “வேதாதேத்தெனிவாஞ்
சைவசித்தார்த்தம்” என்பதனானை. வேதமும் சைவமுமெனப்பொருள்கொள்ளி
ன்-நான்மறைசைவமெனப் பாடிகொள்க. ஆளுடையபிள்ளையார் புராணம், “வே
தநெறிதழைத்தோங்க மிருசைவததனைவிளங்க” என்றதனானை. ஷே தொல்
கூப்பியம். “அறுவகையாலும்” என்றதனால் வேள்விமுடிததற்குக் காரணம் - பஞ்
சகவ்விய மாதலால் ஆணிகையையும், முகப்போர அநதணரும் முனிவோருமாத
லால் முனிவோரையும் அந்தணையும், வானமென்றமையால் மழையையும், புரவ
னை என்றமையால் முடியுடைவோதனையும், செங்கோல் என்றமையால் நிலைபெ
றுதற்குத் தானமாகிய வுலகினையும், வாழ்த்தியதெனக்கொண்டு பாடாண்டினையுள்
அடக்குக “கடவுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாடும் அரசரும் மறையும் நடுமெ
ன்ப” என்னுஞ்சுத்திரத்தால், சைவம் என்றமையால் கடவுளையும் மறை யென்றத
னால் நான்மறையையும் உடன என்னினார்.

இவை யொன்றற்கொன்று காரணமாய் நிறுதலால் காரணமாயினி. (க)

நூற்பயன்.

எண்ணெய்யாசிரியவிரும்பும்.

திங்களணிதிருவாலவாயெம்மணை நிருவிளையாட்டிவையன்புசெய்
துகேட்போர், சங்கநிதிபுதுமநித்செல்வமோங்கித் தகைமைதருமகப்பெ
றுவர்பகையைவெல்வா, மங்கலநன்மணம்பெறுவர்புணரிவநதெய்தார்-வா
ழ்நாளுநரிபெறுவார் வாளுடையதிப், புங்கவராயங்குள்ள போகமுழங்கிப்
புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ்நண்ணிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) திங்கள் அணி திருவாலவாய் எம்மணைல் திருவிளையாட்டு - (இந்
நூல்) சந்திரனையணிந்து திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய எழுது இறைவனாகிய சோம
சந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல், இவை அன்புசெய்து கேட்போர்-
இந்நூலுட்கூறிய திருவிளையாடல்களை அன்போடு வழிபட்டிக் கேட்பவர், சங்கநிதி
புதுமநிதி செல்வமோங்கித் தகைமைதரு மகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர் - சங்கநிதி
புதுமநிதியைப்போலும் செல்வத்தால் மிகுந்த நல்லொழுக்கமுடைய புத்திரர்
களையும் பெறுவார்கள் பகையையும் வெல்வார்கள், மங்கலம் நன் மணம் பெறுவர்
புணரிவந்த எய்தார் வாழ்நாளும் நனிபெறுவர் - மங்களகரமாகிய நல்ல விவாகங்
களையும் பெறுவர் நோயும்வந்தடையப்பெறார் நீடித்த ஆயுளையும் மிகப்பெறுவார்கள்
(இவ்வாறு இம்மைப்பயன்களைநுகர்ந்து) வாளுடி எய்தி புங்கவராய் அங்குள்ள
போகமுழங்கி புண்ணியராய் சிவன் அடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார் - (அதன்மேல்) விண்
னுலகிற்சென்று தேவர்களாயங்குள்ள போகநிகளைநுகர்ந்து சிவபுண்ணியங்களை
யுடையவர்களாய்ச் சிவபெருமானுடைய திருவடிநீழலிலும் அழியாதவாழாநிற்பர்.

சிதப்புப்பாவிராம்.

ஆன்மாக்கள் விரும்பினவற்றை விரும்பினபடியே தத்தருளுஞ் சோமச்சத் தக்கடவுள் தமது திருவருளால் தத்தருளிய திருவிளையாடலுக்கேட்போர் இம்மை மறுமைப்பவர்களைக் குறைவின்றி துகர்வாரென்பார்; சங்கதி பதமரிதிச் செல்வ மோகம் புங்கவராயங்குள்ளபோகமுதி - எனவும், அவைமுடிந்தபின் உச்சிவபு ண்ணிழி யி குதியால் சிவனது திருவடியை அடைவாரென்பார் - சிவனடிச்சேர் ண் ணிவரழ்வார் - எனவும்கூறினார்.

திருவிளையாட்டு - இப்பெயர்தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய தூல்மே னீற்றலால்-தானியாகுபெயர், பகைமுதலியவற்றினிறுகியில் வீரிரதுதழீஇய எச்சவு ம்மைகள் தொகுத்தல், சங்கதி பதமரிதி ருபொருளடையசெல்வங்கள், அக்ரிகிகள் சங்கவடிவாகவும் தாமனாவடிவாகவும் உள்ளன. செல்வம் மிக்கோங்கி உயர்தினை யோடு தொடர்த்த அஃறிணை உயர்தினை முடிபெற்றுப்பெறுவர் என்னும் வினைமு ற்தின் முதுகிறையோடு முடிந்தது. வந்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

திங்களணி பென்னும விசேஷணம், கேட்போர் குறையினின்றூரீங்கி இம் மையிற் பெருஞ்செல்வராய் மறுமையிலும் அழியாவிற்பத்தை துகர்வாரென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருந்தலால் கருதாடையடையணி. "

சந்திரன் தக்கன சாபத்தால் சோடசகலானுள் பதினாந்துகலையிழந்து ஒருகலையையும் இழப்பதன்முன் சரணடையச் சிவபிரானார் கருணைகூர்ந்து அத்தக் கன்சாபந்தொடராமல் அயவொருகலையுத் தமது திருமுடியிலணிந்து கலையளரு ம்படி அனுகிரகஞ்செய்தாரென்பது நால்வரலாறு.

கதபுராணம் - தக்ஷணாண்டம், சந்திரசாபப்படலம் விருத்தீம்.

"தீர்த்தவளநதியே நிகடனினிடை
ஆரதிநிலைநிலை யங்கையிற் கொள்ள
வாரங்கிங்குடைநிலை வயங்கைசோத்தினன்
சாரதினிலைநிலை நகனசாபமே."

(உ)

கடவுள் வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அவதீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளே புலன் சீராக் காரமெயுணருள்ளத்தோறுந் சென்றுளேயமுதமுதாறுந் திருவருள் போற்றியேற்றுச் குன்றுளேயிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள்கோலம்போற்றி மன்றுளேமாரியாடுமறை சிலம்புகளபோற்றி.

(இ-ள்.) உள்ளே புலன வென்று களைந்தார் மெய் உணர் உள்ளத்தோறும் சென்று உள்ளே அமுதம் ஹேறும் திரு அருட்போற்றி - உட்புலன்கள் ஐந்தையும் வென்று களைந்தவர்களுடைய உண்மைநயமுணர்ந்த இதயங்கள்தோறுஞ்சென்று அவர்கள் அறிவினுள்ளே பேரின்பமாவிய அமிர்த்தத்தைப் பொழிந்த திருவரு ளுக்குவந்தனம், குன்று ஏறு உள்ளே இருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம்போ ற்றி - வெள்ளிமலைபோலும் இடபத்தினகன் ஆரோகணித்துத் தரிசனங்கொடுத்த ருளும் திருவருட்கோலத்துக்கு வந்தனம், மன்று உள்ளே மாறி ஆறும் மறைச்சி லம்பு அடிகள் போற்றி - வெள்ளியம்பலத்தின் கன் கான்மாதியாடியருளும் வேத ன்களாகிய சிலம்புகளணிந்த திருவடிகளுக்கு வந்தனம்.

ஐம்புலன்வழியேசென்று அழிதன்மாலையவாம் விடயங்களை மெய்யென்று கருதாது அவற்றைப் பொய்யென்று களைந்து அவையற்றொடுகூட்டி யறிவிப்பானு கிய சிவனே மெய்யென்றுள்ளும் விஞ்ஞானகலாகரு உள்ளத்தோறும் அறிவுக்கற் வாய் நிறைந்த நின்ற ஒருமலமுமகற்றிச சிவானந்ததேனை பூற்றுதல் இறைவன ஁செயலாதலால், உள்ளே யமுதமுதாநதிருவருளபோற்றி எனவும், பிரணயாகல ருக்கு மாணமு சதாபபுச காளகண்ட திரிநேதிரவகளேடு இடபாருடையத் தன்னிபற்கைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி இரூமலமுமகற்றிக் காட்சித்தருளுதல் அவனது திருக்கோலமாதலால் ஏறாது குன்றுமேயிருந்து காட்சிகொடுத்தருள் றோலம்போற்றி எனவும், அவிசைவயததராகிய சகலராயுள்ளீர் ஆன்மகோடி களுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாககர திருநடனத்தால் தரிபதாத்தருளந்ததை விளக்கி மும்மல முநீர்த்துத் திருவடிசூட்டியானால் அவனதுமுறையாதலால் ஆடுமறைச்சிலம்படி கள்போற்றி யெனவுக்கறினா.

தனது திருநடனத்தால் பகருவம்வாய்ந்த சகலரை ஞானசிரியத் திருக்கோ லங்கொண்டாண்டருளவோன அவனாதல “ இறைவண்ணடியவடியவரோமும், பொலிதருபுலியூப புக்கினிதருளினன், ஒலிதருகயில யுபாதிமேடுனே ” எனவ ருந திருவண்டப்பகுதியிலும், சூலகையோராகும் அருளுமுறைமை “என்னெறிவிஞ் ஞானகலா நாடுமலமானினையும், அநிலையேயுண்ணின் தமுததருளிப்-பின் னை பு, மேவாவிளபுத்ம் பிரணயாகலருக்குத் தேவாயமலகர்மம் தோததருளிப்-பூகலி யந, தன்னினமூங்காச சகலாகவாபோல, முன்னினமு மலநதீரத் தாட்கொ ள்கை - அனனவனு, காடுகுணமாதலிலு லாங்கிருத்தொழிலுரு, சோதிமணிமி ட்ந்துத சகதாமம் - பாதியாம், பச்சையிடமும் பவளர்திருச்சடைமேல், வைச்ச நதியு மதிக்கொழுந்தம் - அச்சமுத, ஆம்மரவு மழகாதிரு முடிமேல், நீருவவன் னி நெடுகண்ணுந் - கேடிலயங், கூட்டுத்தமருகமுங் கோலவெரிபகலும், பூட்டா வகச்சும புலியதரு - வீட்டின்ப, வெள்ளத்தமுதரி விரதாளினுமடியார, உள னத்திலும்பிரியா வெண்சிலம்புந் - கள்ளயினை, வெணுபிறப்பறுககச சாததியவீ ரகமுதலும், ஒன்றுமுருத்தோன்றும் லுள்ளடக்கி - எனதும், இறவாதவின்பத் தெ மையிருத்தவேண்டிப், பிறவாமுதலவன் பிறந்த ” எனவரும் போற்றிப்பட்டுறொ டையிலுந் காண்க

(க.)

சிவசத்தி.

வேறு

சுரும்புமுரலகடிமலாபபூங்குழல்போற்றியுத்த ரியத்தொடித்தோளபோற்றி கரும்புருவச்சிலைபோற்றிகவுணியிக்குப்பாலசுரந்தகலசம்போற்றி யிரும்புமனவகுழைத்தெனையெடுததாண்டவகயறகணைமபிராட்டி யரும்புமிளநகைபோற்றியாரணதாபுரஞ்சிலம்புமடிகளபோற்றி.

(இ-ள்) இரூமபுமனம் குழைத்து என்னை எடுத்த ஆண்ட அங்கயறகண் எம் பிராட்டி - இரூமபையொத்த வலியமனத்தை இளகச்செய்து (ஆணவத்தில் அழுந் திக்கிடந்த) என்னையெடுத்து அடிமைகொண்டருளிய மீனாக்ஷியமமையாராகிய எம் து பிராட்டியாருடைய, சுரும்புமுரல கடிமலா பூங்குழல்போற்றி - வண்டுகள் தேனுண்டிசைபாடும் வாசனையையுடைய மலகாயணிந்த பொலிவினையுடைய கூந்த லுக்குவந்தனம், உத்தரியம் தொடி தோளபோற்றி - உத்தரியத்தையும் தொடியை யும் அணிந்த திருத்தோளகளுக்கு வந்தனம், சிலை கரும்புருவம் போற்றி - வில் போலும் வளைந்த கரியதிருப்பருவங்களுக்கு வந்தனம், கவுணியாக்கு பால்சார்த்

கிறப்புப்பாயிரம்.

கலசம்போற்றி - கவுணியகோத்திரத்தில் தோன்றிய ஆனந்தையிஷ்வரியாருக்குத் திருஞானப்பால் காந்தரூபிய பொற்கலசம்போற்ற திருத்தனங்களுக்குவந்தனம்; அரும்பு இளகைகோற்றி - தோன்றுத் திருப்புன்னகைக்குவந்தனம்; தூண் அபுரம் சிலம்பும் அடிக்கல்போற்றி - வேதமாதிய சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற திருவடி களுக்கு வந்தனம்.

கோதி திருவடிவாகும் வணக்கம் கூறினார் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொரு டுபு புறச்சமயங்களொழியவும், சைவசமயம் ஒக்கவும் திருஞானப்பாதுட்டின மையாலும், ஆன்மாக்களின் பிறவிவெப்பொழியப் பேரின்பரிழல் தருதலாலும், ஏனையவுறப்புக்கு அடைகொடுத்தபோலத் திருத்தனத்தக்கும் திருவடிக்கும் அடைகொட்டாது, செம்பிற களிம்புபோல ஆன்மாவகங்களினின்று நீங்காது அவற்றி னிச்சாளுன்கிரியைகளை மறைத்துநிற்கும் ஆனவமலத்தைப் பாகம்வருத்தித் பொருட்டித் தீரோதானசத்தியாய்நின்று பாகம்வருத்திச் சிவபெருமான் திருவடி கூடத் திருநோக்களித்தலால் கயற்கண்டுகு என்னையெடுத்தான் என்ற எனைய டைபோலாத அடைகொடுத்ததுகூறினார். "பாகமாம்பவகைநின்றுதிரோதானசத்திப ண்ணுதலான்மலமொவும்பகர்வாதுபரிந்து, காசமாநதமதியம்பொதிசுடையானடி கண்ணுகுவவகைகருணையிகநயத் துந்தானே' எனவருஞ்சிவப்பிரகாசத்தால் உணர்க, போற்றிதொழிற்பெயர். போற்றிய என்னும் வியற்கோள்வீணமுற்று ஈறு கெட்டுப் போற்றி எனநின்று அளகபாாமுதலியவற்றை வந்திக்கின்றேன எனக் கொள்ளலும் ஒன்று.

(ச)

பரசிவம்.

க ல ி லி லை த் து ன றை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்போதவின் ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன் தவ்வியாணைதாங்கி
மூவண்ணன் சந்நிதிமுந்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னுன்வியாட்டின்வியைவெல்வாம்.

(இ-ள்.) பூவண்ணம் பூவின்மணம்போல - பூவினிறமும் பூவின்வாசமும் அபேதமாய் கிறதல்போல, மெய் போதம் இன்பம் மெய் ஆவண்ணல்கொண்டவன் தன்வலி ஆணைதாங்கி - உண்மையறிவானதற்களே திருமேனியாகும்வண்ணங் கொண்டருளிய சிவபிரான், தனது சத்தியன் (யிறங்களை) மேற்கொண்டு, மூவ ண்ணல் தன் சந்நிதி முத்தொழில் செய்ய - பிரமன் தீருமால் உருத்திரராகிய திரிமூர்த்திகளும் தன் சந்நிதியில் படிப்புட்புக காப்புச் சங்காரம் எனனு மூன்றுதொழில்களையும் செய்யாநிற்க, வாளாமேவு அண்ணல அன்னுன் வியாட்டின் வியை வெல்வாம் - அசைவற்றிருக்குங்கடவுள், அக்கடவுளுடைய திருவிளையாடல் களால் விடாதுதொடருங் கருமமலத்தைக்களைவாம்.

பூவினிறமும் பூவின்மணமும் பூவையன்றி வேறின்மைபோல் உண்மையறிவானந்தமே சிவபெருமான் திருமேனியன்றி வேறில்லை என்பார் - மெய் போதவியன்பாவண்ண மெய்கொண்டவன் எனவும், ஆன்மாக்களி னிருவினைக் கிடாகப் பிரமன்முதலியமூவரும் படைப்புத் திதி சங்காரமென்று முத்தொழிலுந் தன் சந்நிதாத்தியாபிற்செய்ய நிலவுவோன் என்பார். தன்வலியாணைதாங்கி சந்நி திருத்தொழிலைசெய்ய எனவும், ஆனமதத்துவமுதலிய தத்துவங்களையும் அத்தத்து வகத்தாக்களையும் கட்டுநின்ற பரசிவம் என்பார், வாளாமேவண்ணல் எனவும்,

அளித்தனாப்தித் த அப்பாசுவதந்த அலன் திருவிளையாடலாற் சித்திதனாகக்கேட்டு
கு சித்தித்தனத் தருமமலத்தைக் கணவாம் என்பார். அன்னவிலையாட்டின் விண்
யைவெய்யவாம் எனவுக்கறிஞர். வலி ஆணை ஒருபொருட்டினவிகள்.

வேற்றுமைப்பொருள்தோன்றப் பூவின் என விரித்திருத்தலுணராத பூவும்
நிறமும் மணமும்போல மெய்யும் போதமும் இன்பமும் திருமேனியாகுங்குணன்
கொண்டவன் எனப்பொருள்கொள்வாரும் உளர். அங்கனங்கொள்ளில் மெய்
போதம் இன்பமாகிய இவற்றிற்குத் திருமேனி, ஓமுதலாகப் பொருளிற்குவந்தாற்
போலப் பூவண்ணம் மணம் ஆகிய இவற்றிற்கும் ஓமுதல்வேண்டும் அவ்வாறு உவ
மைக்கின்மையென்னுங்குற்றமும், பூவண்ணம் மணம் என்றமையாது பூவின்
எனல் மிகைபடக்கூறலென்னுங்குற்றமும் போதமும் எனவுணர்க.

வாளா என்னும் இடைச்சொல்-சுமாவென்னும் பொருண்மேனின்றது, ப
டிப்போராயுந் கேட்போராயுந் தன்னொடுபடுததிக்கூறுதலால் வெலதாரம் உளப்
பாட்டுத தன்மைப்பனமை வினைமுற்று, சுகநிதி தனசத்திசுகந்தரீரபம். (இ)

பெறு

அண்டங்களெல்லாமனுவாகவனுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்சிறிதாயினு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினு
மண்டங்களின்ருமீனையென்பாறிற்குநல்லோர்.

(இ-ள்.) எல்லாம் அண்டங்கள் அனுவாக பெரிதாயினும் - (தன்னளவை
நோக்குமிடத்து) எல்லா அண்டங்களும் அனுவாகவாய் நிற்கப்பெரிதானவனும், அ
னுவர்கள் எல்லாம் அண்டங்கள் சிறிதாயினும் - எல்லா அனுவர்களும் அண்டங்
களாய் நிற்கச் சிறிதானவனும், அண்டங்கள் உள்ளும் புறமும் கரியாயினும்-
அண்டங்களின் உள்ளும்புறமும் உள்ளபொருள்களுக்குச் சாக்ஷியாய்நிற்பவனும்,
அறிந்த நல்லோர் அண்டங்கள் ஈன்றாள் துணையென்பார் - வேதாகமங்களையுணர்ந்த
பெரியோர் அவ்வண்டங்களைப்பெற்ற உமைபாளுடைய கணவன் என்று கூறுவர்.

சுத்தம் அசுத்தம் மிச்சிரமமாகிய மாயாகாரியமாயுள்ள அண்டத்தொகுதி
களெல்லாம் அனுவாகி மகாசங்கரத்தில் முறையே காரணமாயயிலொடுங்க அம்
மாயை சிற்சத்தியிலொடுங்கச் சிற்சத்தி தனக்காதாரமாகிய சிவத்திலொடுங்கச்
சின்மாதிரமாய்ச்சேடித்துத் தானே தாளுய்நிறகு மவதரத்துப் பெரிதாய்நிற்நலி
ன் பெரிதாயினும் எனவும், யாது யாண்டொய்க்கும் அஃது அதனில் உற்பத்தி
யாம் மண்ணிற்குடம்போலும் எனவும் அவ்விபாவத்தால் மீளத்தோனாறுங்கால்
சுத்தி சுகந்தபித்தவழிக் காரணமாயையின் காரியப்பாட்டால் அனுவகளாயொடுங்
கிய அண்டநிலைகளெல்லாம் முனையேல் விரிசுதுதோன்றிய அவதரத்து - "தோன்
ருத்துணையாயிருந்தான்" என்பதுபேரலச் சிறிதாய் நிற்நலின் சிறிதாயினும் என
வும், முற்று முணர்த்தறன்மையால் அவையிறியின தோற்றக்கேடுகளுக்கெல்லாஞ்
சான்றாய் நிற்நலின் அண்டங்கள் உள்ளும் புறம்புந் கரியாயினும் எனவும், காரி
யகாரணரூபமான தோற்றக்கேடுகளை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமல் பாயப்பிக்குஞ்
சுதரப்பாமிடைய துணையாகிய சிற்சத்திக்கு ஆதாரமாகிய துணைவனாய் நிற்நலி
ன் அண்டங்களின்றாள் துணை எனவும், பதிபசுபாசங்களை அநிதிரித்தியமென அது
நியிட்டுணாக்கும் பதிதூலாகிய வேதாகமங்களின்றண்பாகிய அறத்தின்வழியறிந்த
அருளுடையார்க்கனி அவற்றிற்குமாராய் முப்பொருட்டெய்தியை முரணிக்கூறும்
பகடாக்களின் துணையாகிய மறத்தின்வழிபேர மருளுடையார்க்கு உணரக்கூடாதா
தலின் அறிந்த நல்லோர் என்பார் எனவுக்கறிஞர்.

திருவிசைப்பா. “அண்டமோரணுவாம் நெருமைசெண்டனுவோ ஈண்ட
மாநு நெருமைசெண்டு” என்பதனாகும்.

சிவஞானசுந்தியார். “தவந்தருணானந்தோர்ச்சித் தன்மைதான் நெரியுமன்
தே” என்பதனாகும்.

பெரிதே சிறிது என்பவற்றிற்கு அளவையைத் தோன்றா விண்ணுதலாகக்
கொள்க. அண்டக்கனென்பவற்றின் முதலில் அகாச்சுத்தொருத்தல். உட்புறம்பு
உயிர்கள்மேனிற்றலால் இடவாருபெயர்கள். துணை பண்பாருபெயராய்ப் பண்பின்
மேல் தின்றது. (க)

சொக்கலிங்கமுர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூமினாயகன் பூமகனாயகன்

காமினாயகனாதிக்கடவுளாக

காமிநாயகனக்கயற்கண்ணிமா

தேவிநாயகன்சேவடியேத்துவாம்.

(இ-ள்.) பூவின் நாயகன் பூவின் நாயகன் காவின் நாயகன் ஆதி கடவுளார்
க்கு ஆவி நாயகன்-நாமரைமலரில்வசிக்கும் சைவகுறிய பிரமன் இலக்குமிதேவி
யின் சைவகுறிய திருமால் சுதந்தரக்கோலையின் சைவகுறிய இத்தான்முதலிய
மற்றாக் கடவுளார்க்கும் உயிர்போலுமுள்ள சைவனும், அங்கயற்கண்ணிமா தேவி
நாயகன் - மீனாசுரியம்மையாகிய மாதேவியின் சைவனுமாயுள்ள சிவபெருமானு
டைய, சேவடி தந்துவாம் - சேவந்த திருவடிகளைத் துதிசெய்வாம்.

தேவியினையாட்டிடையவன், பிரமன் முதலிய தேவாகட்டுவ்வாம் சுதந்தர
யின்மையுள் தனது சுதந்தரசுத்தியால் குண்டலிசத்தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய்
வன்று அக்கரங்களைக்கொண்டு மூர்த்திகளைச் செலுத்தத் தன்மையுத்தோன்ற ஆவி
நாயகன் என்றார்.

மா - தேவி. இரண்டாம் கடசொல்வாதலால் வருமொழிமுதல் இயல்பாய்
தின்றது. ஆவிநாயகன் அங்கயற்கண்ணிமா திதவிநாயகன், ஒருபொருள்மேல்வந்த
பலப்பெயர்கள். (ங)

மீனாசுரியம்மை.

வேறு.

பங்கயற்கண்ணிய்பரம்பர னுருவேதனக்குரியபடிவமாகி
யிங்கயற்கண்ணகனுலகத்தெண்ணிறந்தசராசரங்களின்றந்தாமூர்த்
கொங்கயற்கண்மலர்க்குந்தற்குமரிபாண்டியன்மகன்பேர்தகோலங்கொண்ட
வங்கயற்கண்மமையிருபாதப்போதெப்போதுமகத்தது வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பங்கயற்கு அண் அரிய பரம்பரன் உருவே தனக்கு உரிய படிவம்
ஆகி - பிரமனுக்குத் திட்டித்தந்திய சிவபிரானுடைய திருவுருவமே தனக்குரிய திரு
வுருவமாக, இங்கு அயற்கண் அகன் உலகத்த எண் இறந்த சராசரங்கள் என்னும்
தாமூர்த் கொள்கை அங்கண் மலர் உத்தல் குமரி-இங்குலகத்தையும் அயலிடமாகிய
இடம்பார்த்த மீற விண்ணுலகத்தையும் அளவில்லாத ஆன்மகோடினையும் பெற்
றவுளியுஞ் சரியாத போதானந்தமாகிய தனக்கினையும் அத்தகாரம்போன்ற மலரை
யணிந்த அனகத்தையுமுடைய கன்னியாய், பாண்டியன் மகன் போல் கொல்க

கொண்ட அகம்பெற்கண் அம்மை இருபாதம் போது எப்போதும் அசத்துள் வைப்
பாம் - மலைபத்துவா பான்டியன் திருமகம்போலத் திருக்கோலங்கொண்டருளிய
மீனாழியம்மைவின் து இரண்டு திருவடிவளைய தாமரை மலர்களை எக்காலத்து
மணத்திற் கருதுவாம்.

பகையன் என்பதன் இடத்தில் தொகரு நின்ற உம்மை - திருமாமேனிற
றவால் இறந்தது தழீஇய எச்சம்.

மலைபத்துவசபான்டியன் கேள்வியில் மூன்றாவது பெண்ணாக வந்தருளி
னமையால் பான்டியன் மகம்போற் கோலங்கொண்ட என்னார். பிரபஞ்சக் காரியப்
படுமொருட்டிப் பராசத்திவடிவாய் நிறறலால் அப்பராசத்தியும் அவனது உருவா
மென்பார். பரம்பாணானுலே தனக்குரிய படிவமாகி எனவும், சிவன் திருவுள்ளத்தக்
கோடப் பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, திரோதானசத்திகளு
மாய், அருகும் உருகும் அருவுருவமாய் நின்ற, சேதானுசேதனங்காாயுள்ள பிர
பஞ்சக்ஷணியீன்துத் தன்னியல்பு திரியாதிருந்தானென்பார், உலகத்தெண்ணிறத்த
கராசாசம்மீன்றுத் தாழாக் கொல்கைக்குமரி எனவுக்கறினார்.

தேவாரம். "ஒருடம்பினை யீடுருவாகவே புனபொருட்டிற் மீடுருவாகவே"
என்பதனாலும். சிவஞானசித்திபார். "சிவன்சத்திதன்மையின்மறு சத்திதான் சிவத்
தையின்றும், உவந்திருவரும்புணர்ந்திற் குலகுயிரொல்வாயின்றும், பவன்பிரமசாரி
யாரும் பான்மொழி கன்னியாகும்" என்பதனாலும். கல்லாடம். "அண்டமீன்றளி
த்தகண்ணி" என்பதனாலுமறிசு.

ஆகி செயலெனெச்சத்திரிபு - இலக்யச்சமாப நின்ற ஆய் என்னும் வீணை
யெச்சம் கொண்ட வெண்ணும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது, கொல்கை
பெண்பதன் ஐகாரவீது எழுத்துப்போலியாகக் கொங்காய் என நின்றது. கொல்காப
பியம் மொழியாகப். "அகாத்திம்பார் யகாப்புள்ளியுர், ஐயெனெடுஞ்செய் மெய்பெ
தோன்றும்." என்னுஞ் சூத்திரத்துக்கு நச்சினுர்க்கொடியார் எழுதிய உரையால் உண
ர்க. அகம் என்னும் உள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கும்மனத்தின்மே னிறறவால் இட
வாகுபெயர்.

(அ)

ச பா ப தி.

ஷெ

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வயிர்க்கு முயிராய்நீரின்
றண்மையெனவெம்மையெனத்தனையகலாதிருந்துசராசரங்கனீன்ற
பெண்மையுருவாகியதன்னுணரத்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கு
மண்மையதாயம்பலத்துளாடியுநுள்பேரொளியையகத்துணவைப்பாம்.

(இ-ன்.) உண்மை அறிவு ஆனந்தம் உருவாகி எவ்வயிர்க்கும் உயிராய் - சத்
தச் சித்த ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டு எவ்வயிர்களுக்கும் உயிராய்
நின்ற, நீரின் தண்மை அனல் வெம்மை என - நீரிற்ருளிச்செயும் செருப்பில் உட்டி
னமும் நீங்காதிருத்தல்போல, தன்னை அகலாதிருந்து சராசரங்கள் ஈன்ற பெண்
மை உருவாகிய தன் ஆனந்தக் கொடி மகிழ்ச்சி பெருக - தன்னை நீங்காந்ருகது
ஆன்மகோடிக்கிண்பொற்றருளிய பெண்வடிவமாயிய தன் ஆனந்தக்கொடியென்குஞ்
சிவகாமசத்தியம்மைக்கு மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க, யார்க்கும் அண்மையதாய் - யாவ
ருக்கும் கிடீதெற்கெளிதாதி, அம்பலத்துள் ஆடி அருள் போ ஒளிகைய அசத்துள்
வைப்பாம் - பொன்னம்பலத்துள் கடனஞ்செய்தருளும் பெரிய ஒளிமயமாயுள்ள
கடேசப்பெருமானை மணத்தில் சித்திப்பாம்.

எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் என்றதனால் ஒருமன மிருமல மும்மலவாகிகளாயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கும் என்பார், யார்க்கும் என்றார். அனாதி சித்த மலபந்த வான் மாக்களைப்போல ஆக்கக்கேடுகளின்றி நிலைபெறாதவ அனாதி சத்தமுத்தத்தன்மை பலாய் நின்றவின் உண்மை எனவும், ஆன்மாக்களிடத்தில் விபஞ்சகமாய் நின்ற உணர்ந்தமறுபோல் தனக்கோர் விபஞ்சகம் வேண்டாது வினங்கியும் வினக்கே செய்தம் இயற்கை யுணர்வினனாய் நின்றவின் அறிவெனவும், மலபோதத்தால் ஆன்மாக்கள் மலைவந்தர சிற்றறிவால் அனுபவிக்குஞ் சிற்றின்பங்கன்போலாது அன் னோர்க்கு முத்தியின்னன் பேரின்பமளிக்கும் வரம்பி வின்பமுடையனாய் நின்றவின் ஆனந்தமெனவும், இவைகளோ தனக்கோர் நிருவுருவமாக நின்றவின் உருவாதி எனவும், அறிவுருவியாயுள்ள புத்தி ஆன்மாவையன்றி யுறியவாறாதுபோல அறியுஞ் சித் தாகிய ஆன்மாவும் முதல்வன் உன்ிடாய் நின்றணர்ந்த உணர்வதன்றி யுணராமையானும், இயக்க இயங்குவதன்றி இயங்காமையானும் எவ்வுயிர்க்கு முயிராய் எனவும், தன்னையுத் தலைவனையுறியாது பாசத்தில் தலைப்பட்டிருந்த அவதாரத்துக்காட்டிய கலாஞானக்கருத்தறியாது அங்கனங்கூடக் கூட்டியமாயைத் தொட்டால் ஈர்போதனென்னுத் தன்மைவாய்த்த மேலுங்கீழுமாய் மருண்டு புகக்கடவீர் சுழ னறு இளைக்கும ஆன்மாக்கள் தவ்வினைபு நீங்கி முத்திக்கரையேற ஸ்ரீபஞ்சாக் கர நிருபுடனங்காணு மகிழ்வுகூடதலில் ஆனந்தக்கோம மஞ்சரிபெருக எனவும், யாவருக்கும் அனைவர்க்கெட்டாத வொளிப்பிழம்பாப நின்றவின் பேரொளிவனவும், முத்திக்கரையோமமொருட்டு ஆடிய அகடைத்தால் வினங்கியருளிய ஸ்ரீபஞ்சாக் கரகனையும் அவற்றின்பொருளையு முறைப்படி சித்திக்கவேண்டியதன் அகத்தன் வைப்பாமெனவுக்கறினார்.

உண்மைவினக்கம். “பரையிடமாய்கின்றயிரு பஞ்சாக் கரத்தா, லுரையுணர் வுக்கட்டார் வானுண்-வரைமகான், காறும்படியே கருணையுருக்கொண்டாடல், போதுமவர்க்குண்டோ பிறப்பு” என்றதனாலும்.

போற்றிப்பவ்ருடை “தூண்டு னான்முகத்தான் புத்தேளிராகவாரோன், மாமன்னுசோதி மணிமாடின்-நாமன்னும், வேதமவேதாந்தம் வினக்கஞ்செய் வித்துவுட, னுதாராதாந் கடுவேதம் - போதத்தா, வாமாவத்தே. வனவிறத்தவப்பாஸித், சேம வொளி மெவருத் தேறம்வகை - மாமணிசூழ, மன்னுணிறைத்த பிறவிவழக்கறக்க, நின்றகிருத்த நிலைபோற்றி” என்றதனாலுமுணர்க.

ஆதி ஆய் என வேதபல வகெய்ய வினையெச்சங்கள் பெருக வென்னும் வினையெச்சத்தன் முடிபாகிய ஆடி யென்னும் எச்சத்தன் முதனிலையைத் தனித் தனிகொண்டன.

(க)

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சை

சடைமறைத்துத் கதிர்மகுடந்தரித்ததுறயக் கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பந், தொடை முடித்து விட நாகக்கலனகற்றி மாணிக்கச்சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதிமருமகனாகி மீனகோக்கின், மடவாலை மணந்துலக முழுதாண்ட சுந்தரனைவனக்கஞ்செய்வாய்.

(இ-ள்) சடைமறைத்த கதிர்மகுடந்தரித்த - சடைமுடியை மறைத்துப் பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினசீரீடத்தைத்தரித்து, கதற்கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பம் தொடை முடித்து அழகிய கதியமணத்தையுடைய கொன்றை மலர்

வையைக்கண்ட வெப்பமலர்மாலை யைச் சூடி, விடம் நாசக் கலன் அகற்றி மாணிக்கம் சுடர்ப்பூண் எந்தி - விடத்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தைக்கழித்து ஒளியையுடைய இரத்தினபரணங்களைப்பூண்டு, விடைகிறத்திக் கயல் எடுத்தது - இடபக்கொடியை எந்தாது மீனக்கொடியையேந்தி, மீனகோக்கின் மடவாலை மண்ணுது வழுதி மருமகனாகி உலக முழுதும் ஆண்ட சுந்தரனை வணக்கம் செய்வாம் - மீனாடியம்மையாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்த மலையத்துவசபாண்டியன் மருமகனாகி உலகமுழுமையும் மததூஷிப்பதெய்திய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்குகாம்.

தான்கொண்டருளும் அரசா திருக்கோலத்துக்கேற்பக் கலைய நிலைவினவற்றைத் தனக்குள்ளொன்றவேண்டுவனவற்றைக் கொன்னவேண்டிதலால், மறைத்து தரித்துத் தன்னது முடித்து அகற்றி எந்தி நிறுத்தி எடுத்தென ஒன்றற்கொன்று மறைவினை விதிவேனபாவும், தனக்கெனவோர் முறையிலனையினும் அமைமையத் திருமண முடித்தற்கேற்ப வழுதிமருமகனாகி எனவும், வேதநெறியைத்தானே அக்கோலம் புனைந்து கடத்தும் கடத்தியும், செய்தும் செயல்ததும், நிலைபெறச்செய்யாநிலை ஒருவரும் அவ் வேதத்தின் பயனாயின அறத்தினியல்புணர்ந்து அப்புருடார்த்தந்தைப் பெருநொழிவாரதலின் ஆண்ட எனவுந்கறினார்.

கடத்தும் செய்தும் என்பனவற்றைக் கல்லாடம் "முருமுன்றணைக்க நிலைநுற்ற திருவினை, யருமறைவிதிக்கத் திருமணம்புணர்கது, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவனாகி, மேதினியுக்கும் விதியுடைகின்றோ" என்பதனாலுணர்க.

தரித்து முடித்து எந்தி எடுத்த மணத்து ஆதி என வேறு பல வடுக்கிய விளையெச்சங்கள் தனித்தனி ஆண்டவென்னும் பெயரெச்சத்தன் முதவிரைமொண்டன. சடை மருட முதலிய கருமாபொருள்களை வினமுதல்சனாக கவத்தக கூறினார். "செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கின்றவனுடைய வழக்கனாளுகிறிதே" என்பதனும். இதைத்தெனவறிப்பொருளில் வந்த முற்றமமை தொகுத்தல்.

ஆசிரியவசனம் கூறவேண்டுதலின். கவலாடம், "கங்கைமலர்மாற்றி. வேப்பமலர்சூடி, யைவாய்க்காப்புவிட் டணிப்பூணணித்த, விரிசடைமறைத்து மணிமுகவிரத்த, விடைக்கொடியிறத்திக் கயற்கொடியிறத்து, வழுதியாகி" என்றனை பொருளுஞ் சொல்லும் இதனும் அமைத்தக் கூற்றாகு.

(க)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான் திருமகளாய்க் கலைபயின்ற முடிபுனைந்து செங்கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ் சயங்கொண்டு திறைகொண்ட நகுதினை முன்போரார் சாய்த்துத், தொழுகணவற் கணிமணமா லினைக்குட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிச் செல்வத், தழைவுறுதன் னரசனிதத் தொண்ணரசி யடிக்கமலந் தலைமேல் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) செழியர்பிரான் திருமகளாய் கலைபயின்ற முடிபுனைந்து செங்கோல் ஒச்சி உலகமுழுதும் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு - பாண்டியர்குலத் தலைவனாகிய மலையத்துவசபாண்டியன் திருமகளாய்த் திருவவதாரஞ்செய்த வேதாமுதலிய கலைகளைக் கற்றணர்ந்த மகுடஞ் சூட்டப்பெற்ற மததூஷிப்பிச் செங்கோல் கடத்தி உலகமுழுமையும் தன்னடிக் கீழ்ப்படுத்தி வேற்றரசரிதற்கும் திறையையவாங்கி, கத்திகணம் முன்போரார்சாய்த்த தொழுகணவற்கு அணிமணமாலிகை சூட்டி தன் மகுடம் சூட்டி செல்வம் தழைவுறு தன் அரசஅனிதப் பெண்ணரசி அடிக்கமலம்

தலைமேல் வைப்பாம் - (திருக்கலைஞர்சென்ற) போரிலெதிர்த்த நத்திகண்களைப் புறக்கண்ட பிரமன்முதலியோர் வணங்கும் தன் கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய மணமாலிகையைச் சூட்டித் தனது கிரீடத்தையுஞ் சூட்டிச் செல்வமிக்க தனது அரசியலையும் கொடுத்தருளிய பெண்ணரசியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய திருவடித்தாமரைகளோத் தலையின் கண்முடிப்பாம் (வணங்குவாமென்றபடி.)

எட்டுத்திக்கும் தன்வழிப்படுத்தினான் என்பதனோன்றத் திறைகொண்டொய்த்தனையும், சத்தி மூன்னும் சிவம் பின்னுமாகத் தோன்றமென்னு முறைப்படி அருள்வடியாகிய சத்தி பாண்டியன் மகளாய்த்தோன்றி அங்கனம் பூண்ட அரசரினையு முதலியவற்றைச் சிவம் வெளிப்படச் சத்தி சிவமாய் நிற்குந் தன்மையும், தனது சங்கற்பத்தாலுண்டாகிய ஆக்கம் யாவும் சிவசகரப்பமாத்திரையாய் முடியுமென்னும் தூய்வுத்தோன்றி, தன் மகுடஞ்சூட்டிச் செல்வத் தழைவுற தன்னரசளித்த பெண்ணரசி எனவும் கூறினார்.

ஆய் முதலிய வினை யெச்சங்கள் ஒன்றனை யொன்ற கொண்டு அளித்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதலிலையபக்கொண்டும், அது பெண்ணரசி என்னும் வினை முதற்பொருளையுக்கொண்டு நின்றவின யாற்றுகீர்ப் பொருள்கோள். (கக)

கான்மாதிரியாடினவர்.

பொருமாநிற்குளர்தடகதோளொருமாதன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமாற வருமாநிற்கண்ணருளிமாறுகுகளிப்பகடையமண்ணும்மிண்ணு முருமாநிர்ப்பவக்கடல்வீழ்துதாசலெனத்தடுமாறியுதுலுமாக்கள் கருமாநிற்கத்தபடையக்காண்மாநிரடித்தவரைக்கருத்தின்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பொரும ஆறில் கிரீடம் தோள் ஒருமாதன் மனம் கிடந்த புழுக்கமாற - போசெய்யுதுறையில் கிளாச்சியுற்ற பெரிய தோள்களையுடைய வொப்பிவ்வாக இருந்தேகா பாண்டியனுடைய மனத்தில் நிலைபெற்ற புழுக்கமாற நிற்கவும், வரும் ஆறில் ண் அருவி மாறது களிப்படைய-பெருக்கெடுக்கும் ஆற்றுவென்னம் போலக் கண்கள் தம்மினின்று ஆண்டவென்னம் இடைவிடாமற்பெருக்கிக் களிப்படையா நிற்கவும், ஊசல் என வின்னும் மண்ணும் உருமாறி பவக்கடல் வீழ்த்த தடுமாறி உழலு மாக்கள் கருமாறி கத்யடைய-மேலுங்கீழுமாகப் போவதும் வருவதுமாகிய ஊசல்பபோலச் சொர்க்கமுதலிய பதங்களில் செல்லுதலும் மீட்டு மண்ணுலகில் வருதலுமாகிய அச்சுமாறிப் பிறவக்கடல்வீழ்த்து மனத்தடுமாறிக் சுழலுகின்ற மனிதர்கள் அட்பிறவக்கடலினின்ற நீங்கி மேகங்களாகிய கரையை அணையாற்றவும், கால் மாறி கடித்தவரை கருத்துன் வைப்பாம் - கால்மாதிரியாகிய சோ மகத்தாக்கடலின் இருதயத்தில் கருதுவாம்.

பாததாற்றறையிற் சென்ற பாண்டியன் கால் தளர்த்த வேசற்ற வருத்தி இவ்வாறே கமது பெருமான் எடுத்த திருவடியும் வேசற்ற வருத்துமே என்ற மாறது மனம் புழுக்கினமையால், மனங்கிடந்த புழுக்கமாற எனவும், அப்பாண்டியன் வேண்டுகோளின்படி ஊன்றிய திருவடியை மேலெடுத்தருளினமையால் வருமாறிற் கண்ணருவி மாறது களிப்படைய எனவும், ஆன்மக்கள் இதரகிதங்களினால் ஆர்ச்சித்த கன்மகளுக்கிடாய் மேலும் கீழுமாய் இன்பதுன்பங்கள் துகார்த்து திரிதலால் பவக்கடல்வீழ்த்த தடுமாறி யுதுலுமாக்கள் எனவும், அருளை பெத்தக் காலத்துத் திரோதத்தியாய் ஆன்மாக்களை மீட்டகைக்கேதுவால் காரியத்தோன்ற விடயகோடிகளை ருசிப்பித்து ஊன்றி நின்றலும், முத்திக்காலத்த அங்கனம் ருசிப்

பித்து நின்ற திரோத சத்தி அருள் வடிவாய் முத்தாந்தப் பாநமலர்க்கீழ் வைக்கும்
காரணத்தோன்றத் துக்கி நின்றலும் உடைமையால் அக்குறிப்புத் தோன்றக் கான்
மாறி எடித்தவரெனவும் கூறினார்.

தேவாரம். “உறகயிறாசல்போல வொன்மலிட்டொன்றுபற்றி, வருகயிறா
சல்போல வந்துவந்துவருஞ்சும்.” என்பதனாலும்.

உன்மைவினக்கம். “ஊன்றுமலர்ப்பததே யுற்றதிரோதமுத்தி, நான்மற
லாப்பதத்தோடு” என்பதனாலுமறிக.

உயிரின் நெறியில் கண்ணின்மே லேற்றிக் களிப்படைய எனக் காரணத்தின்
நெறியிலக் காரியத்தின்மேலேற்றிக் கூறினார். உருமாரி-உயர்திணையோடு சார்ந்த
அகற்றிணை உயர்திணை முடிபெற்றது. பவக்கடல் என்றமையால் கதியைக் கரை
பென்றும். (கஉ)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின்புடையமர்ந்துநான்மறையாறங்கமுதந்தற்றகே...
வல்லார்களுள்வருக்கும்வாக்கிற்றத்தபூணமாய்மறைக்கப்பாலா
யெல்லாமாயல்லதுமாபிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினைந்து பவத்தொடக்கைவெல்லாம்.

(இ-ள்.) கல்லாலின் புடை அமர்ந்து - கல்லாலிருந்தசத்தின் கீழ் ஏழுந்த
ருளி, நான் மறை ஆறங்கமுதல் கற்றகேள்வி வல்லார்க்கு நாவருக்கும் - நான்குவே
தங்கலும் ஆறங்கங்களுமுதலாக எல்லாக் கல்களையும் கற்றுணர்ந்த நூற்கேள்வியில்
வல்லவர்களாகிய சனகர், சனந்தரர், சூரதரர், சனந்தாமரர், என்னும் நான்கு முனி
வர்களுக்கும், வாக்கு இறந்த பூணமாய் மறைக்கு அப்பாலாய் எல்லாமாய் அல்ல
துமாய் இருந்ததனை - வாக்குக்கெட்டாத பரிபூணமாய் வேதங்களுக்கு அப்புறந்த
தாய் எல்லாப் பொருளுமாய் அப்பொருள் தானல்லாததுமாய் இருந்த வண்மைப
பொருளை, இருந்தபடி இருந்து காட்டி சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல்
நினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்லாம் - அது அசைவற இருந்தவண்ணம் தானும்
அசைவறவிருந்து சின்றுதனையாற்றாட்டி வாக்காற் சொல்லாமல் குறிப்பாற்சொ
ல்லிய தக்ஷிணாமூர்த்தியைத் தற்போதவழியிற் சிந்தியாமல் திருவருள்வழி நின்று
சிந்தித்துச் சனனப்பதத்தை வெல்லுவாம்.

பாசுரானந்தரில் வல்லவராய் அனுதிமுத்தாந்தப்போல முத்தத்தன்மை வாய்
ந்த யாமும் பிரமாவே மென்னு மலவாசனைபற்றி நிகழும் பசுரானத்தை அவாய்
கற்றவின் கற்ற கேள்வியெல்லார்க ளுள்வருக்கும் எனவும், வைகரியாதி நாடவித
வாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதல் நாடயினனவைகளுக்கு அதீதமாய்ச் சுட்டுணர்
வுக்கெட்டாது யாங்கனும் பிரிவின்றிச் சமவேதமாய் நிறைந்து நின்றவின் வாக்கிற
ந்த பூணமாய் எனவும், அங்ஙனம் வாக்கிறந்த பூணமாய் வினங்கும் பதிப்பொ
ருளை வேறு நான்குநாளினுல்லாமல் பதினானத்தால் ஆகமத்தைக்கொண்டபிய
வேண்டி யிருத்தவின் மறைக்கப்பாலாய் எனவும், உடலும் உயிரும் போலவும்
பாலும் நீரும்போலவும் பரிதியு மதியும்போலவும் உலகத்தோடு வேற்றுமையின்றிக்
கலப்பால் ஒன்றாய் நின்றவின் எல்லாமாய் எனவும், உயிரும் பாலும் பரிதியும் ஒன்
ருகாது பொருட்டன்மைபால் வேறாய் நின்றவின் அல்லவுமாய் எனவும், குணமுந்
குணியும்போல் உடனாய்நிற்குஞ் சயஞ் சித்தா யிருத்தவின் இருந்ததனை எனவும்,
சுட்டிறந்தறியும் அவரிலின் கண் நீங்காது நிலைபெற்றுச் சோதிக்குட் சோதியாய்

வினங்கித்தீர்வின் இருத்தபடி எனவும், அரசன் மத்திரி முதலானவர்கட்குக் காரியப் பாட்டைக் கைச்செயலாந்தாட்டி யுணர்த்துமாறப்போவத் தானும் அகைவற விருத்த ஆகமத்தணிபா முப்பொருட்செய்திடைசு சின்முத்திரையாற் றாட்டியுணர்த்தினமையின் இருதகாட்டி எனவும், துன்முதத்தானன்றித் தானருளாணர்த்தினமையின் சொல்லாமற் றோனனவகா எனவும், அப்பெற்றித்தாகிய உபதேசப்பொருள் ஒற்ற மைப்பட்டு நின்றனராதுணரும் அனுபவஞானமாத்நிரைக்கே வினங்கிக் கோசரிப்ப துண்மையின் தீனையாமனினைத்து எனவும் கூறினார்.

வேதமுதல் நாதரீருளவறறைப் பாசஞானமென்றதும் கான் பிரமமென்ற தைப் பசஞானமென்றதும் பதிஞானம் இத்தன்மையதென்பதும்.

சிவஞானசெதியா “வேதசாத்திரயிருதி பூராணகலைஞானம் விரும்பசவை வைகரியா தித்திறங்கண்மேலா, நாதமுடிவானவெலாம் பாசஞான கருணியான்மாவி வைகீழ்நாடலானே, சாதலிஞ னுள்பிரமமென்றுஞானம் கருதப்பசுஞானம்” என்ப தனாலும், “பரஞானத்தாற்பரபலத் தரித்தா பரமேபாத்திருப்பா” என்பதனாலும் எல்லா யல்லலமா யென்றகை - தேவாரம், “பற்றமாசி வாறுனோர்க்குப்பல் கதிரோன்மதிபா, ரெற்றநீர்திக்காலுமே லு விண்ணியமானனெடு, மற்றுமாதோர்பல் லுயிரா பாலயனுமறைகா, முற்றமாகி வேறமானுள் மேயதமுதகுன்றே” என்பதனாலும், குணமும் குணியுமேயால் டனாய நீர்க்குஞ் சித்தென்றது - திருவாசகம், “அதுபுழச்சுவைபுன உழைகலவறிதற் கரிசென வெளிசென வமரமுறியா, ரிதுவவன்றிருவரு” என்பதனாலும், திருக்களிற்றுப்படியாரா. “உடனாயிருக்கு முருவு டைமையென்றக, கடனாயிருக்கின்றன்கான்” என்பதனாலும், சுட்டிற்றதையும் அவாறிவின் கண்வினங்கித்தீருமென்றது, ௭௭௭ “அன்றிவரு மைப்புலனு நீயுமசையீ தே, நன்றபடிசேரிக முன்னிற்குஞ் - சென்ற, கருதுவதன்முன்னம் கருத்தரியப் பாயும், ஒருபுடனே லேவனுனாக” என்பதனாலும், அகைவறவிருந்து சின்முத்திரையாற் றாட்டியதென்றது, தாயுமான சுலாமிபாடல் “கல்லாலி வீழறணி லொரு கால்வாக்குங் கடவுணீயுனாசதுவகங் கைக்காட்டுடன்றால், சொல்லாலே சொல்ப படுமோ” என்பதனாலும், துன்முதத்தானன்றி அருளாணரத்தினு ரென்றது - வினாவெண்பா. “அருளாணாவாக்கல்லாத செமமைப் - பொருளாகி” என்பதனாலும், ஒற்றமைப்பட்டு நின்றனரும் அனுபவஞானமாத்நிரைக்கே கோசரிசருமென்றது. திருக்களிற்றுப்படியார், “உன்னமுதலென்றது மென்றவருவவின், உன்ன முருகவாதன்னுடனும்” என்பதனாலுமணாக.

முதல் என்னும் பண்படியாகவாத வினைப்பகுதி வினாவெச்சப் பொருளில் வந்ததா லீறுதிநித்தது. (௧௬)

சித்திவிநாயகர்.

உளளமெனுங்கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறவி யுறுதியாகத் தள்ளிய வனபெண்ணுந் தொடாபூட்டி யுடைப்படுத்தித் தறுகட்பாசக் கள்ளவினைப் பசுபோதக கவளமிடக் களித்ததுண்டு கருணையெனனும் வெளளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நின்றகுவரு வினாகமரபாம.

(இ-ள்.) கவளம் என்னும் கூடத்தில், கவளம் என்னும் தறி நிறவி தன் அரிய அன்பு என்னும் தொடா உறுதியாகப்பூட்டி இடைப்படுத்தி - மெது மனமென்னும் கூடத்தில் மனவுறுதி யென்னும் கட்டுத்தற்பையகாட்டி ஒழித்தற்கரிய அன்பென்னுஞ் சுகிலி லிடுவெற அதறியினிடத்தாபூட்டி அதனிடத்த அகப்படுத்தி, தறுகண் பாசம் கள்ளவினை பசுபோதம் கவளம்இட களித்தது உண்டு (உண்மையை மறைத்தலில்) அஞ்சவல்லாத ஆணவமலததோடொன்றாகிய வஞ்ச வினையையு

டைய சேவபோதமாயி கவனங்களை அருத்த அவற்றைக் களிகூர்த்தருந்தி, கருணை என்னும் வெள்ளமதம்பொழி செந்திலேழுத்தை நீண்டது வருவினைகள் தீர்ப்பாம் - திருபையென்னும் மதவெள்ளத்தைப் பொழிதின்ற யானையாயி செந்திலையாகக் கடவுளைச் சிந்தித்து வரும் வினைகளை யொழிப்பாம்.

ஆன்மாவினது இருதிறனும் அறிவுள் ஒருப்படுத்தற்குரிய சத்தின் வழி நிகழும் அறிவே மனமாய் நின்றலால், உன்மெனுங்கூடத்தில் எனவும், அவ்வறிவாகிய மனத்தால் சாதனததாற் சாதிக்கப்பெறவே மென்றெழுந்த வெழுச்சியே ஊக்கமாதலால் ஊக்கமெனுத்திறமவி எனவும், பசுபுண்ணியத்தால் கவர்ந்தாதியிற் சென்றோனை அவ்வொழிவில் திழ்ச்செலுத்துத் தான யாகாதிகளில் வைத்த அன்புபோல ன்றி மேன்மேன்முறுகி வளர்வனவாய சரியை கிரியா போகங்களில் வைத்த அன்பென்னுஞ் சங்கிலியை அம்மனவெழுச்சி தளராமைப் பொருட்டு அதன்கட்டியுட் டவேண்டிதலால், உறகியாகத் தன்னரிய அன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி எனவும், அவ்வன்பின் முதிர்ச்சியிற் நிலைவன் நிலைப்பவெனாதலால் இடைப்படுத்தி எனவும், கல்லெறித்த வழிநீங்கி, அது விடும்வழிப் பரக்கும் கோப்பாசிபோல ஆன்மா அன்றிருவடிசைய யுற்ற வழி நீங்கினவாகிய மலமாயாகன்மங்கள் ஒரோவழி வாசனா பலத்தால் தஞ்சாத மீனவரின் ஆன்மபோத நிகழுமாதலின் அதனை உபாய நிபந்தைகளால் அவ்வாறெனையத் திருவருளில் ஒடுக்கவேண்டிதலால் தலுக்கட்டாசை கன்னவினை! பசுபோதக் கவனமிட எனவும், அருணைக்கண் பசுசுரணங்கூட்டிச் சிவசுரணமாய் நிகழ்ந்து மானோ மென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறந்து நின்றிட இவன்றானேயாய் நிற்கக் கூட்டி மகிழ்ந்து துகருதலால் களித்துண்டு எனவுந், அங்குணம் ஆயவழிச் சுலானுபுகிமாயிய தனது ஆனந்தப் பெருக்கால் திருபாவெள்ளத்தைப் பொழிதலால் கருணையென்னும் வெள்ளமதம்பொழிசிந்தி வேழம் எனவுந் கூறினா.

பசுபுண்ணியத்தில் நிகழும் அன்பு சீழ்ச்செலுத்துமென்றதும், சிவபுண்ணியத்தில் நிகழும் அன்பு மேன்மேன் முறுகிவருமென்றதும்.

சிவஞானசித்தியார், “தான மியாகத் தீர்த்த மாச்சிரமத் தவங்கள் சாந்து விரதம் கண்மயோகங்கள் சரித்தோ, நீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பொயின் மீள்வ நீசனியோகக்கிரியா சரியையினின் முடன்றோர், ஈனமிலா முததிபதம் பெற்ற” என்பதனாலும், அன்பிற் நிலைப்பவெனென்றது. திருவாசகம், “பத்திவிலையற் படுவோன் காண்க” என்பதனாலும், ஆன்மா அன்றிருவடியை யுற்றவழி மலமாயா கன்மங்கள் நீங்குமென்றதும், ஒரோவழி வாசனாபலத்தால் வருமென்றதும், அதனை உபாயநிபந்தைகளால் நீக்கலாமென்றதும், சிவஞானசித்தியார், “பாசிபடு குட்டத்திற் கல்வினை விட்டெறியப் படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதுபாக்கு, மாசுபடு மலமாயை யருந்கண்மனைத்து மாண்டியை யுணரும்போ தகலும்பின்னையும, நேசமொடுத்திருவடிக்கீழ் நீங்காதேதான்கு நீனைவுடையார் நின்றிவொர் நிலையிதவேயாகும்” என்பதனாலும், இவ்வன மானோமென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறந்துநின்ற இவன்றானேயாய் நிற்கக்கூட்டுமென்றது, திருக்களிற்றப்படியார, “பற்றினுட் பற்றைத் தடைப்பதொருபற்றறிந்து, பற்றிப்பரித்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்றதனைப், பற்றவிடல்க்நிலையே தானேபரமாரு, மற்றையுஞ்சொன்னேனறி” என்பதனாலுமுணர்க.

இட என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம், உண்டென்னும் பிறவினைமுதல் வினையெச்சத்தின் முதனிலைசொண்டது. இதிலும் உண்ணுதலும் முன்பின் இன்றி ஒரோகாலத்த நிகழ்தலால் நிகழ்காலமென்றது.

பலபொருள்களும் தம்முள் இயைபுடைபன வாகவைத்த உருவகஞ்செய்த மையால் இயைபுருவகவணி.

சுப்பிரமணியர்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வங்
தறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சுருப்பொருப்பும்பிளப்பம்றையுணர்ந்தோ
மறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமடவார்வயிற்றினழலுமுள [சாற்று
மறங்குலவுவேலெடுத்தருமாவேன்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாரம்.

(இ-ள்.) கறங்குதிரை கரும் கடலும் கார் அவுணப் பெரும் கடலும் கலங்க-
ஒலித்தாசின்ற அலைகளையுடைய கரியகடலும் கரிய கிறத்தையுடைய அசாராகிய
பெரியகடலும் கலங்காநிற்கவும், கார்வந்து உறங்கு சிகைப்பொருப்பும் சூர் உரப்
பொருப்பும் பிளப்ப - மேகம்வந்த துயிலுஞ் சிவீத்தையுடைய செவுஞ்சமையுஞ்
சூரனுடைய மாள்மாகிய மலையுர் பிளவுபடாநிற்கவும், மறை உணர்ந்தோர் ஆற்
றும் அறங்குலவு மகத்தழலும் அவுண மடவார் வயிற்றின் அழலும் முள - வேதம்
களையுணர்ந்த வந்தணர்செய்யுந் தருமவடிவாகிய யாகாத்கினியும் அசாமனோரு
டைய வயிற்றில் கெட்கமாகிய தீயும் கொழுந்துவிட்டெறியாநிற்கவும், மறம் குலவு
வேல் எடுத்த ருமாவேன் சேவடிகள் வணக்கம் செய்வாம் - கொலைத்தொழில் விளங்
கும் வேலை திருக்கரத்தில் எடுத்தருளிய முருகக்கடவுளுடைய செவந்த திருவடி
களை விணங்குவாம்.

அளத்தற்கரிய கடலும் மலையும் கெருப்பும் தத்தபக்குரிய கெழிற்செழுதலிய
குணங்கன்தோன்ற, கலங்கப் பிளப்ப முள எனவும், வேல் சத்திவடிவாதலால் கடற்
சார்பு மலையுந் தான் தோன்றாதற்குரிய விடங்களை வெற்றுகைமோக்கிக் கண்
னோடாது நிலைகலங்கவும் பிளவுபடவுஞ் செய்தமையால், மறங்குலவுவேல் எனவும்
உறினார்.

ஓர் செய்தனிலாதலைவன் தவப்பயனாக அவன்றிருமகனாய்க் கடற்சார்பில்
அவதரித்தருளினமை இப்புராணத்தில் பின்னர்க்காண்க.

கலங்க பிளப்ப முள வெண்ணும் காரியப்பொருளினிவ்வந்த வினையெச்சங்கள்
எடுத்தவெண்ணும் பெயரசெச்சத்தின் முதனிலையோடு தனித்தனிமுடிந்தன. அவுணப்
பெருங்கடல் அவுணமடவார் குமாவேன் என்பன உயர்நிலையில்வந்ததால் நிலை
மொழி யீடுகெட்டுகின்றன. (சுரு)

நாமகள்.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன்மலரெடுத்தப்பத்திபடப்பாபதித்திக்கு
முழுதகன்றமணந்துகவையொழுதியணிபெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
ருழுதகன்றவன்பெணுநார்தொடுத்தலங்கல்கூட்டவரிச்சுரும்புநதேனும்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளடிமுடிமேற் கொண்டுவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) பழுத அகன்ற நால்வகைச்சொல் மலர் எடுத்து பத்திபடப் பா
ப்பி - சூற்றத்தினின்று நீங்கிய பெயர்வினை யிடை யுரியென்னும் நால்வகைச் சொற்
களாகிய நால்வகை மலர்களையும் எடுத்துப் பத்தியுண்டாகப்பாப்பி, திக்குமுழுதம்
அகன்ற மணந்து கவை ஒழுங்கு அணிபெற அகன்ற அன்பென்னும் நார்தொடுத்த
அவங்கல் - எட்டுத்தித்திலுஞ்சென்ற மணவீடு மதாமொழுதி அவங்காரம் பெறப்
பாந்த அன்பாகிய காராற்றெடுத்தமைதத மாலையை, முக்கண் மூர்த்தி தாளில்
தொழுது குட்ட - துரிசேத்திண்களையுடைய சிவபெருமான் திருவடியில் வணங்கிச்

குட்ட, வரிச்சுரும்பும் தேனும்' கொழுது அகன்ற வெண் தோட்டு முண்டகத்தான் அடி முடி மேல் கொண்டு வாழ்வாம் - வரிகளையுடைய ஆன்வண்மும் பெண்வண்மும் குடைதலால் அலர்ந்த வெள்ளிய விதழ்களையுடைய தாமரையில் கெஞ்சும் காமகளை திருவடிகளை எமது தலைமேற்குடி வாழாநின்பாம்.

மாலைதொடுப்போன் கால்வகை மலர்களையும் எடுத்த வரிசைபடப் பரப்பி அவன்காரம்பெற நாராற்றெடுத்தமைக்க வேண்டேலானும், கவிதொடுப்போன் பெயர் முதலிய கால்வகைச் சொற்களையும் எடுத்துக் கற்போர்க் கன்புண்டாகப் பரப்பிப் பொருளணி சொல்லணிபெற அன்பாற்றெடுத்தமைக்க வேண்டேலானும், கால் வகைச்சொன் மலரொடுத்தப் பத்திபடப்பரப்பி அணிபெற அன்பெனு நார்த்தெடுத்த எனவும், மாலை திக்கெக்கும்பாற்ற மணம்வீதித் தேனெழுக்குதலானும், கவி திக்கெக்கும்பாற்ற புசுப்பரப்பி வீரமுதலிய வெண்கவையை யொழுக்குதலானும் - திக்குமுதுதன்மு மணந்த சுவையொழுதி எனவும் கூறினார்.

கால்வகைச்சொற்களை, கால்வகை மலர்களாகவும், அன்பே நாராகவு முருவ கஞ்செய்த உருபுதொக்கும் விரிந்தும் வரக்கூறினமையால் தொகைவிரி யுருவக வணி. எடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி மணந்த 'சுவையொழுதி யணிபெறத்தொடுத்த. இது செம்மொழிச் சிலேடையணி.

குற்றமாவன புழுக்கடி முதலியனவும், திணைவருமுதலியனவுமாம். கால் வகைமலராவன கோட்டிப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. வீரமுதலிய வெண்கவை களாவன வீரம், அச்சம், துதிப்பூ, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், கைக. கால் வகைச்சொல் மலரென்பத னிறுதியில் இளைத்தென வறிபொருளில்வந்த முற்றம் மையும், முழுது என்பத னிறுதியில் முற்றம்மையுந்தொக்கன. தொடுத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குகின்றது. அவன்கல்குட்ட என்பதற் கேற்ப மேற்கொண்டென்பதற்குச் சூடியென்றும்.

(சக)

நந்திதேவர்.

வேறு.

வாகுதிறையுயிற்றாழ்வானவர்மகுடகோடி.

பாதிமீன்மணிகளாகநதகேசுதிரப்படைபாற்றுககி

யாநதி யுமபகலுநதொண்ட ரலகிடுங்குப்பைபாக்கு

நாதியெய்மெருமானபாதகனமலர்முடிமேலவைப்பாம்.

(இ-ள்.) வாகு இறை அடியில் காளும் வானவர் மகுடகோடி பத்தியின் மணிகள சிந்த - (கைலாயின்கண்) வாகு சிவபெருமான் திருவடிமைய வணங்குத் திரு மால் முதலிய தேவர்கள் (கெருங்குதலன்னம் அவரது) கிரீட வுறப்புகளின் வரி சையினின்ற தூரத்திலுங்கக் சிதறாகிக, பிவகதிரப்படையால் தாக்கி அத்தியும் பகலும் தொண்டா அவகிடுங் குப்பை ஆக்கும் எம்பெருமான் கந்தி ககை பாசமலர் முடிமேல் வைப்பாம் - பிரம்பாகிய கருவிடால் அடித்த மாலைப்பொழுதிலும் பகற் பொழுதிலும் அடியார் திருவகிடுங்கு குப்பையாகச்செய்யும் எமது பெருமானாகிய கந்ததேவருடைய வணக்காரின்ற திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்தித்திடு குளாம்.

கமது குருமாபுக்கெல்லா முதற் குருநாத ஞானின் அடியார்என்குப் பொய்ப்போக வாழ்வனைத்தும் பொய்யென்றதாட்டி யதற்றி மெய்ப்போக வீதேவி அஃவீடு பெற்றழியும் பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையா மென்பது தோன்ற விளக்கி நிற்பவாரதலின், தொண்ட ரலகிடுங் குப்பையாக்கு கந்தியெம் பெருமான் என்ற கூறினார்.

மருடகோடி கோடிபுத்தி வடசொற் றெடக்களாதலின், வருமொழி வல் லெழுத்துக் கியல்பாய் கின்றன. இன்னுருபு கீழ்க்கற்பொருட்டி. அவகிடு மென்னும் பெயரெச்சம் ருப்பையென்னும் கருவிப்பொருள் கொண்டது.

இவரது பெருமை மிகுதிதோன்ற வானவர் மருடகோடி பத்தியின் மணிகள் சித்த வெத்திராப்பிடையாற்றாக்கி எனவும், செல்வ மிகுதிதோன்ற அத்தியும் பகலும் தொண்ட ரவிகிடு ருப்பையாக்கும் எனவும் கூறதலால் வீறகோணனி. (௧௭)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

கடியலிழ்க்கெக்கவேணித்தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவகோக்கிக்குறையிரத்தனைபாண்கற்பிற்
பிடியனடைபாள்வேண்டப்பின்னுயிரளித்தாக்காத்
முடியணிமாடக்காழிமுனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) கடியலிழ் கெக்கை வேணி தாதைபோல் - வாசனையோடு முலர்ந்த கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய தந்தையோடுகூடிய சிவபெருமானாரது செயல்களைப்போல, கனற்கண் மீனக் கொடியனை வேவகோக்கி - (அனற்கண்ணால் மீனக்கொடியனாகிய மன்மதனை யெரியுப்படி பாராததால்) தாமெழுத்தருளியிருந்த திருமடத்தில் + மணக்கரிட்ட கெழுப்பின்றுள்ள கயற்கொடியையுடைய பாண்டியரைச் சரகோயாய் வருத்தஞ்செய்த திருக்கணசாத்தியருளின, பின் அப்பாள் கற்பில் பிடியன் கடைபாள் வேண்ட உயிர்வித்தாக ஈராக - (பின்பு அம்மன்மதனது மணவியாகிய கற்பின்புடைய பெண்ணையே னடையைப்பொத்த கடைபினைபடைய இரத்தித்தி முறையிட்டிவ்வடை அம்மாமதனாகு + யிரகொடுத்துக் காத்தருளிய) பிரபு அப்பாண்டியனது மணவியாகிய கற்பின்புடைய பெட்டையாமையி னடையைக்கூறாத கடைபினைபடைய பாண்டிள மதவியா குறையிரப்பத்திருவனியரங்கித் திருநீர்நுல அவன் பெப்புநோயைக்கூட உட்கொடுத்துக்காத தருளிய, முடியணி மாடக்காழி முனிவன். வணக்கஞ் செய்வாம் - சிவர்கொடியுடைய மாட்கள கெருவிய சிகாழியில் அவனிடமுள்ள ஆகுடைய பிள்ளையாரை வணக்குவாம்.

“மகனறிவு தாதையறிவு” என்றமைக்கற்புச் சிவபெருமானுக்கு தன்பொருட்டன்றி அடியார்பொருட்டுத் தானையொருபு அதற்கு மாறாகப் பிறப்பிறப்பிற்கேதுவாம் போகத்தைப் புரியுமாறு இடையிற் தீங்குசெய்யப்பெற்ற மன்மதனைக் காய்த்ததுபோல், மெனசிலைத்தையுடைய சிவகுமாரனாகிய காரிகாதனும் உயர்கன் மாட்டிர்க்கிச் சிவகெறிச்செல்வம் வளார்தோற்குமாறு எழுந்தருளிவந்த சிறப்புணராத சமண்கூற்றுக் குடன்பட்டு அன்னோரைத் தீங்குசெய்யப்பெற்ற பான்டியனைத் தன்பொருட்டன்றி அடியார்பொருட்டு வெப்புநோகுகின்றமையால், கடியலிழ்க்கெக்கவேணித் தாதைபோல்கனற்கண்மீனக் கொடியனைவேவகோக்கி எனவும், சிவபெருமான் சரணடைந்தாராக் காப்பதுபோல், பிள்ளையாரும் காத்தமையால், பின்னுயிரளித்தக் காத்த எனவும் கூறினார்.

முனிவன், மெனசிலையை புடையவனென்னும் வடசொற்றிபு. வினைவினைமுதன்மேலேற்றிக் கடியலிழ்க்கெக்கையென்றும், கோக்கி என்னும் வினையெச்சம் அளித்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அல்வெச்சம் காத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் முனிவன் என்னும் வினைமுதற்பெருமை முறையேகொண்டன.

தமது தந்தையாரைப்போலத் தாமுஞ் செய்தருளினமையின் அவரோ
டொப்பத் தோன்ற நின்றவின் உவமவுருவகவணி.

யாதுகுறையெய்து பின்னர் சரணடையினும் அக்குறையை நோக்காது
அருளுவரென்னும் குறிப்போடுகூடிய விசேஷணங்களை யெடுத்துக்கூறி வணக்கஞ்
செய்வாமென்றது, கருத்துடை யடையணி. பின் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வணி
கொங்க. (க௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்வியாக, தண்ணலஞ்செழுத்தாலஞ்சா

மறப்பெருஞ்செய்ணமாறுவஞ்சகரிட்டநீல

நிறப்பெருங்கடலும்பார்க்குநீந்துதற்கரியவேழு

பிறப்பெணங்கடலுநீத்தபிராண்டுவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அறப்பெரும் செல்வியாகத்து அண்ணல் ஐந்தெழுத்தால் - முப்பத்
திரண்டறங்களையும் வளர்த்த பெருஞ்செல்வியாகிய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்
தில் வைத்தருளிய சிவபிரானது ஸ்ரீபஞ்சாக்கராப்புணையால், அஞ்சா மறப்பெரும்
செய்க்கமாறு வஞ்சகர் இட்ட நீல நிறப் பெரும் கடலும் - தீச்செயல்களுக்கு அஞ்
சாத பெரியபாவச் செயல்களிலின்ற மாறாத சமணர்கள் கல்லொடு பிணித்துவிட்ட
கரிய நிறத்தையுடைய பெரியகடலையும், யார்க்கும் நீதாதற்கு அரிய ஏழுபிறப்பு
எனும் கடலும் நீத்தபிரான் அடி வணக்கம் செய்வாம் - யாவர்க்கும் கடத்தற்கரிய
வெழுபிறப்பாகிய கடலையும் எளிதற் கடந்த ஆளுடைய அரசுகளுடைய திருவடி
களை வணங்குவாம்.

சிவபிரானருளிய இருநாழி கெல்லக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களோ
யும் வளர்த்தருளினமையால், அறப்பெருஞ்செல்வி எனவும், எல்லாப்பொருள்களோ
டொன்றாகியும் வேறாகியும் உடனாகியும் நிற்கும் பாசுவத்தை அப்பொருள்களாகிய
இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளும் பேதித்த வாதியாவாறபோல, அச்சிவ
னுருவாய் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் தியானத்தால் அகத்திலெய்தும் சோகம்பாவனையும்
அதற்கியலப் புறத்தமைந்த அன்புருவாக் திருவேடமும் உன்றும் புறம்பும் பற்றற்ற
செயலும் என்றும் விசுப்பு வெறுப்பிற்படாத தன்மையும் இடையறாதவானந்தமும்
வாய்த்துநிற்கும் இவ்வாளுடையாசைப் பேதித்த அவை வாதியா வாகவான், அஞ்
செழுத்தால் நீத்தபிரான் எனவும் கூறினார்.

யார்க்கும் என்பதனிடையினின்ற முற்றம்மையால் பிரமன்முதலிய உயிர்த்
தொகைகளைக்கொங்க, அஞ்சமாறு வேற பலவருக்கிய ஈற தொக்க எந்நிறைப்
பெயரொச்சங்கள் தனித்தனி வஞ்சகர் என்னும் வினாமுதற் பொருளைக்கொண்டன.

பிறப்பைக் கடலென வருவதஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப் புணையாக வரு
வதஞ் செய்யாமையால் எகதேச வருவகவணி. (க௯)

சுத்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலஞ்ஞார்பாலாசைநீத்தவர்க்கேகீடு

தருவமென்றளவிலவேதஞ்சாற்றியதலைவன் தன்னைப்

பாவைதன்புலவிநீர்ப்பான்கழுதுகண்படுக்கும்பாலு

னிரவினிற்று துகொண்டோனினையடிமுடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ன்.) அரசு அகல் அஞ்சலாப்பால் ஆகை நீத்தவர்க்கு வ வீடுதருவம் என்ற அளவில்வேதம் சாற்றிய தலைவன் தன்னை - பாம்பின்படம்போலும் அன்ற வஞ்சுலையுடைய பெண்ணிடத்து இச்சையொழித்தவர்களுக்கே மோட்சானந்தம் தருவோமென்ற அனாதற்கரிய வேதத்தைக் கூறியருளிய தேவநாயகனை, பாவைதன் புலவி தீர்ப்பான் எழுது கண்படுகரும் பால் நான் இரவின்னில் துதுகொண்டோன் இணையடி முடிமேல் வைப்பாம் - பரவையாருடைய வட்டைத் தவிர்க்கப் போய் உறங்கும் அர்த்தாத்திரியில் துதுகொண்டருளிய ஆளுடைய கம்பிகளது இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் எழுது செத்தில் தரிப்பாம்.

இச்சையை விடுதலே வீடாதலின் அந்னை யுடையோர்க்கே வீடு தருதலுண்மையாதலின் தேற்றேகாள் தந்ததென்பார், ஆகை நீத்தவர்க்கே வீடுதருவமெனவும், அதனே வேதத்தின்பொருளாமென்பார், அளவில்வேதஞ் சாற்றிய எனவும், அவ்வாறென்றிருள் பாயோசியென்பார், தலைவன் எனவும், அந்தப் பாடியோசியைத் தன்னேவல்லவழி நிறுத்தவோன் அனாதற்கரிய பேரன்பின னென்பார், எழுது கண்படுக்கும் பாஞ்சரிவீணர் னாதகொண்டோன் எனவுண்டறிஞர். ஆகை நீத்தவர்க்கே வீடுதருவமென்ற விதித்த அந்னை அவராசைக்குரிய அரிவைமாட்டுக் துதாகச் செலவிடுதல் அன்பின்றிறமும் அவ்வன்பாள் புலன்வழி அரும் பொருளுமாய் - அவ்வாணின்ற தன்மையும் ஸுதனம் கூறப்பட்டன.

அன்பின்றிறம் விவருணசித்தியா. “தேசமிடவகாலத்திற் காசன்களினிற் செய்வதொன்றுபோற் செய்யாச் செயலதலைச் செய்தல், கூசல்படு மனமின்றி யுலாவனிற ஹக்க முணாவுண்டி பட்டினி யிருத்தல்கிடத்தன், மாசதனிற ஹய்ஸம் யினில் வறுமைவாழ்வில் வருகதத்திற் நிருத்ததனை மைதுனத்திறனெத்தி, லாசையினில் விருப்பிலிவையல்லாதமெல்லா மடைக்காது ஞானிகடா மாணடியை யகவார் என்பதனாலும்,

புலன்வழிதரும் பொருளை யாணிந்து தன்மை திருக்களிற்றபடியார். “குற்றமறதென்னையாட் கொண்டருளிச் சொண்டனென், மற்றதையா னத்தொலுறைவன் - முற்றவின், மாட்சியுமாய் நற்பணியான் மட்டுருன்றைச் சுண்டிடிவல், காட்சியுமாய்கிற்பான் கலகத” என்பதனாலுணராக.

எழுது என்பன் இறுதியில் உயர்வு குறித்தற் பொருளில்வந்த உண்மை தொக்குின்றது. வேதம் பொருளின்மேலன்றலால் தானியாகுபெயர். (உய)

திருவாதபூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேருளிறைவனை யெல்லிற்கங்கும்
பொழுதுதருகாலத்தென் றும்பூசனை விடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத் துளுப்புதண்ணீருண்முழ்கி
யழுத்தடியடைந்தவன்பண்டியவர்க்கடிமைசெய்வாம்.

(இ-ன்.) எழுதரும் மறைகளேரு இறைவனை எவ்வில் கங்கும்பொழுது அறகாலத்த என்றும் பூசனை விடாது செய்து - எழுதற்கரிய வேதங்கள் உணர்ந்த தெளிதற்கரிய தன்மையையுடைய விவபெருமானை புகற்பொழுதும் இராய் பொழுது மாய அறிவைகள் காலத்திலும் எங்காளும் பூசனை யிடைவிடாமற் செய்து, தொழுதகை தலைமேலேற துளுப்பு கண் நீருண்முழ்கி அழுது அடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க்கு அடிமை செய்வாம் - குவித்தகை தலைமேற்செல்ல அன்பினா

பெருகும் ஆனந்தக் கண்ணிஷ். மூழ்கிப் பிரிவாற்றுகமையால் அழுத திருவடினை யடைந்த போன்பராகிய வாதவூரடிகளுடைய அடியார்களுக்கு அன்புசெய்து வழி படுவாம்.

இறைவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எழுதருமறைமேடு விறைவனெனவும், ஆதகாலமும் பகலிலும் இரவிலும் அடங்குதலால், எவ்வீற் கங்குற் பொழுதற காலத்த னனவும், எங்காளும் இவ்வவறகைப்பொழுதில் ஒருபொழுதும் கழு வாத செய்தவந்தமையின், பூசனைவிடாது செய்தனவும், என்றும் வணங்குத லும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்குதலும் உடைமையால், தொழுத கை நலமேலேறத் தரும்பு கண்ணீருன் மூழ்கி எனவும், ஆசிரியனாய்வந்த சிவபெருமான் தன்னை விட்டு அடியார் உட்டத்தோடு மறைந்தருளினமையால், அழுத எனவும், குருமுகத்த் தந்தால் முத்தியடைந்தவராதலால் அடியடைந்த அன்பொனவும் கூறினார். ஆற காலங்கள் விடியல், உச்சி, ஏற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

பூசனைவிடாதுசெய்து அடியடைந்த அன்பனென்றது. சிவஞானசித்தியார். “இந்தனத்து நெரிபாலி செய்பழுத்தினிராத மென்வின்கண்ணெனையும்போ லெங்கு முளனினைவன், உத்தனசெய் தெவ்வடததும் வழிபடவேயருளு மலமறப்போ ணன் மாலின் மலாடிஞானததாற், சிந்தனை செய் தாச்சக்கிற சிவனுனத்தே தோன்றித் தி யிரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவன்றன்னிட, மகனையையறுத்துத் தானுக்கித் தன் னுருவப் பரப்பையெலாம் கொடுபுகழ் உதி லுள்வனப்படு” என்பதனாலும், பிரி வாற்றுகமையால் அழுது எனவும், அழுதகை. “பொருத்த மின்மையேன் பெய் மை யுண்மையேன் போதவென்ற நய புரிந்து காக்கவும், வருததயின்மையேன் பஞ்சமுண்மையேன் பாணர லென்பவாக் கமலாதனை, யார்த்தமேனியா யருள் செயன்பரு நீயும்கொழுந்தருளி யிருக்க, யி னுட்குருமுறைமையாவெ னையபிரான் வம்பனென் வினைகிறுதிப்பல்கையின் தருவியுடனாக.

பூசனைவிடாது செய்தல் முதலி னுணர்வாதவின் வீரமும் என்று பெறு வோமென்னும் ஆராதனையடைந்த தொழுத கை நலமேறத் தரும்பு கண்ணீ ருன் மூழ்கி என்பவை யுணரத்தலால் அச்சமுடி, காமமுடி, அழுதென்றமையால் அவலமும், உணரத்தி நிற்கலால் கவையணி.

(உஉ)

சண்டேசநாயனார் முத்தலிய திருத்தொண்டர்கள்.

தந்தைதானொடம்பிறவித்தாளொழிந்த திருத்திரிநாளைச் சேர்ந்த மைத்தர்தான்வேதநெறிகைவநெறிபத்திரெறிவழா தவாய்மெய் சிந்தைதானரையுக்கொசுறுததனைராய்ச்சுவா னுபவசெசுவராகிப் பந்தமாந்தொடக்கறுத்ததிருத்தொண்டர்தாளபர விப்பணிதல்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தந்தை தானொடம்பிறவித்தாள் எறிந்து திருத்திரிநாளைச் சேர்ந்த மைத்தர்தான்-தனது பிதாவின் தானொடு பிறவியினது தானையுச் சிறித்துச் சிவபெரு மான் திருத்தாளன் யடைந்த சண்டேசநாயனருடைய திருவடிகளையும், வேத நெறி கைவநெறி பத்திரெறி வழாது வாய் மெய் கிணைதான் அரனடிக்கே செலுத் தினாய் கொளுபவைச் செல்வராகிப் பந்தமாம் தொடக்கு அறத்த திருத்தொண் டர்தான் - வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பக்திமார்க்கத்திலுஞ் சிறி தும் கழுவாமல் மனம் வாக்குக் காயங்களாலாகிய தொண்டகளைச் சிவபெருமான் திருவடிக்கே செலுத்தி அவற்றால் விளையுஞ் சிவானுபவப் பெருமபே மடையராய அநனல் ஆணவமவத் தொடக்கினையறுத்த மறை அடியாருடைய திருவடிகளையும், பரவி பணிதல் செய்வாம் - துதித்து வணங்குவாம்.

தான் வேர். தத்தை தானைத் தறித்த பெரும்பாதமே வெப்புண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்த தென்பார், பிறவித்தானெறித்து நிருத்தரிருதானைச் சேர்ந்த எனவும், வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கத்திலும் முறையெயிரிதும் வருவாறு மீண்டு திரிசாணங்களும் ஒருசேரச் செவடிக்கீழ்ச்செலுத்திநின்ற அடியார் பலராதலால், வேட்கெறி சைவகெறி பத்திகெறி அழாது வாய்மெய் சித்தைதான் அரணடிக்கே செலுத்தினராய் எனவும், இவற்றால் வினைவறு சோகம் பாவனையாதலால், விவானுபவச்செல்வராகி எனவும், இதனால் மலமொழி தலால், பந்தமாக்கொடகமுத்த எனவும் கூறினார்.

தத்தை தானைத் தறித்த பெரும்பாதமே வெப்புண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்ததென்றது. விவானுபவச்செய்யார். "அரணடிக்கன்பர்செய்யும் பாவமும் அறமதாரும், பாணடிக்கன பிலாதார் புண்ணியம்பாவமாரும், வரமுடைத்தக்கன்செய்த மாவேன் விதிமையாகி, காரிபிந்பாவன்செய்த பாதகான்மையாய்த் தே" என்பதனுணர்ச்சு.

வைதிகநெறியில்கின்றோர் - இலலையாமுதநணா முதலியோர்.

வருமுறையெரிமுன்றோம்பிரன்னுயிருணான் மல்கத் தருமமெப்பொருளாக்கொண்டு தத்துவிகையிற்செல்லு மருமநாண்கினோடா நவகமும்பயின் எவல்லார் திருகடம்புரிவாரா னானக் திருவினாநெறங்கேரோ."

சைவநெறியில் ஞானஞ்சரிசைதாபினின்றோர் முருகநாயனார் முதலியோர்.

"புலகுமபொழுது முன்னெழுது புனிதநீரின்முழுகிப்போய் மலருஞ்செவ்வீததம்பெருமான் முடிமேல்வானீராறமதி யுலகுமருங்குமுருகுயாகா னைக்கும்பதத்துணுடன் பறித்த வலகின்மலாகன்வெவ்வேறு திருபூங்குடை னிலமைப்பார்."

ஞானக்கிரியையினின்றோர் - திருநீலநகராயனார் முதலியோர்.

"மெய்த்தவாகம விதிவழி?வதகாணா நிறதம்பூசனைபுரிசு தெழுநயம் முஞ்சையதே அத்தரன்பருக் கமுதுசெய்விப்பதுமுதலா விதநிறதனபணிசேரே தேற்றெனவெய்வார்."

ஞானயோகததில்கின்றோர் - சிவநிழற்கை குயிராயனார் முதலியோர்.

"நாலுகட்கண்களுஞ்சொன்னது பாவ்வெயிலுமேற்புகாணா நாலும்பிசமொடிவழிக் கருந்திசை நதகசபாவநடு வேவவேமுன்பயின் நெறந் செய்ததா நறுமுலை நிறப்ப மூலமுதல்வர் திருப்பாத மடைவாய்விடமுன்னடைத்தார்."

பத்திகநெறியினின்றோர் - ஞானநாயனார் முதலியோர்

"கண்டபொருதேகெட்டேன் முன்பிவாரேந்தாரா வெண்டிருநீற்றின் பெல்லி மேற்கண்டேன் வேறிரியென் அண்டப்பிரான்சேடியா, சாயினுனென்றமனவ கோண்டவர் தங்கொன்னைக் குறிவழிநிற்பெனென்று."

பத்திமாந் தொடக்கு பந்தமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் தொடக்கென்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்திந்த ஒருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை. (உஉ)

முதனூல்வழி.

வேற.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தியடிகள் பாற்சனற்குமார
ஹண்ணிழையன்பினுய்ந்துவிடாதனுக்குரைத்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன் குதற்கோதியபுராணமுவா
றெண்ணியவிவற்றுட்கார்த்ததிசைநகிதைபின்மாதோ.

(இ-ள்) அண்ணல்பால் தெளிந்த நந்தியடிகள் பால் சனற்குமாரன் உன்
கிறை அன்பின் ஆய்ந்து வியாதனுக்கு உணர்த்த - சிவபெருமானிடத்து ஐயநீரி
பற ஆராய்ந்து தெளிந்த நந்திதேவரிடத்தில் சனற்குமாரமுனிவர் உள்ளத்தில்
கிறைந்த அன்போடு வழிபட்டாராய்ந்துணர்ந்து வியாசமுனிவருக்குப்போதிக்க,
அந்தப் புண்ணிய முனிவன் குதற்கு ஒதிய புராண மூவாற - அந்த வியாசமுனி
வர் தன்னை வழிபட்ட குதமுனிவருக்குச் சொல்லியருளிய புராணங்கள் பதினெ
ட்டாம், ' எண்ணிய விவற்றுள் காந்தத்து நசுசங்கிதையில் - எண்ணப்பட்ட விப்ப
தினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாயே காந்தத்தில் சங்காசங்கிதையில்.

உள்ளென்னும் மெதுருபு கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. (உரு)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைநகிடப்பட்டதாசுரமாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச்
சிறந்திடும்வடநூலுனைந்தென்சொலாற்செய்தியென்றிங்
குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக்கடைப்பிடித்ததுமுகிவந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்கபெறுதுமென்றுள்ளந்தேறு.

(இ-ள்.) ஆலவாய்ப்புகழ்மை அறைந்திப் பட்டதாரும் - திருவாலவாயின்
புகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டதாம், அந்தச் சிறந்திடும் வடநூல் தன்னை தென்சொலால்
செய்தி என்று இங்கு உரைத்திடும் பெரியோர் கூற - அந்தச் சிறப்பமைந்த வட
நூலைத் தென்மொழியார் செய்வாயென்று இத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்கள்
விரும்பிச்சொல்ல, கடைப்பிடித்து உறுதி இத்தப் பிறந்திடும் பிறப்பில் எய்தப் பெ
றுதம் என்ற உள்ளந்தேறு - அதனை யுறுதியாகக்கொண்டு ஆன்மலாபத்தை யித்தப்
பிறப்பிலேயே அடையப்பெறுவோமென்று மனந்தெளிந்து.

பொற்பொருதான் என்றார்போல, பிறந்திடும் பிறப்பிலெனவந்தது. புகழ்மை
குணியைக் குணமாகக் கூறுவதோர் மாபுவுருவமைதி. செய்தி எதிர்காலத்தவந்த
முன்னிலை யொருமை வினைமுற்ற. பெறுதுமெனத் தன்மைப் பன்மையாகக்கறி
அடியில்வருஞ் செய்யுளில் வினம்பலுற்றேனென ஒருமையாகக்கூறியது வழுவன்
ரோவெனின் தன்னினத்தோரையும் உணர்ப்படுத்திக் கூறினமையால் அழாநிலையாம்.

மொழிபெயர்த்தவீதம்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச்சிறப்புமுன்றந்தமூர்த்தி
யருள்விளையாடலெட்டெட்டருச்சுனைவினையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டாமற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிரித்தச்செய்யுள்வகைமையால்விளம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) திருநகர்தீர்த்த மூர்த்திச்சிறப்பு மூன்ற்தலவிசே
டம் தீர்த்தவிசேடம் மூர்த்திவிசேடம் என மூன்று, அந்தமூர்த்தி அருள்விளையாடல்

எட்டெட்டு அருச்சுனை விளையொன்ற - அந்த மூர்த்தியானவர் தமது திருவருளால் செய்தருளிய திருவிளையாடல் அழகுத்தொகு அருச்சுனைச் செயலொன்று, ஆக வான் முறை அழகுத்தெட்டு ஆம் அவை படலமாக விரிமுறை விருத்தச்செய்யும் வகை மையால் விளம்பலுற்றேன். ஆக வான்முறையாய் அழகுத்தெட்டாகும் அருற்றைப் படலங்களாக விமைத்து விரிவகையாக விருத்தமாகிய செய்யுட் பேரங்காண் சொல்லத்தொடங்கினேன்.

விரிமுறையென்பது வடநூலிற் றொருத்ததை விரித்துக் கூறலின் தல் யாப்ப நொன்று. இந்த மூன்றுக்குளகம். (24)

அவையாட்க்கம்.

நாயகன்கவிக்குற்றநாட்டியபகழகமீர்த்தர்

மேயவத்தலத்தினோர்க்கெனவெள்ள நிகுளையிற்றுகுற்ற

மாயுமாறரிதன்றேனுதீர்ச்சித்தன்னமுண்ணுந்

தூயதீம்பால்போற்றொள்ககந்தரன்சரித்தந்தனை.

(இ-ள்.) நாயகன் கவிக்கும் குற்றம் நாட்டிய பகழக மார்தாமேய அத்தலத்தி னோர்க்கு என்வென்றி னுளையில் குற்றம் ஆயுமாறு அரிதன்றேனும் - சோமசுந்தரக் கூடவுண் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “கொங்குதேர் வாழ்க்கையஞ் சிறைத்தம்பி” என் னுந் திருப்பாசுரத்துக்குக் குற்றகூறிய சங்கப்பலவர்கள் தங்கிய அம்மதனாயி விருத் தும் எட்டெட்டியாகளுக்கு மந்த அறிவாகூறிய என்னுடைய சொற்களில் குற் றம் ஆராயும்வகை அறிதல்வாறானும், நீர் பிரித்து அன்னம் என்னும் தூயதீம்பால் போல் சுக்கரன சரிதானனை கொங்க - நொங்குலந்த பாலுள் நீரையிப்பித்த அன் னப்பரியானத களங்கியல்லாத இரிய பாலைப் பருகுதல்போல, சொற் குற்றங் களை யொழித்துச் சோமசுந்தரக்கூடவுள் சரிதருமளிய திருவிளையாடலைக் கைக் கொள்ளக் கடவாகன்.

உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

(25)

கவிவிதைதறை.

கவைகொழுந்தழஞ்சுவைகண்டவூனிமையோர்

சுவைக்கனின்னமுதபூசின துளகாயிலசர்னோ

சுவைக்களம்புகுந்தினியவாயாலவாயுடையார்

செலிக்களம்புகுந்தேறுவசிறியனேன்பஹுவல்.

(இ-ள்.) கவை கொழுந்த அழல் கா சுவை கண்ட வூண் இமையோர் சுவைக்க இன் அமுது ஆயின் - பிணவு பரிதலைப் பொருளிய கொழுந்துவிட் டெரி யும் அச்சினிதேவன் தன்னாவல் முன்பு சுவைத்து வூண் தேவர்கள் உண்டுகளிக்க இனிய அமுதம் (அதுபோல) சிறியனேன் பஹுவல் துளக்கயில் சான்றோ அவைக் களம்புகுந்து இனியவாய ஆவலாய் உடையார செலிக்களம் புகுந்து ஏறுவ - கல்வி யறிவிற் சிறியேனான யான கூறிய துல் உறுதியையுடைய அறிவால் நிறைந்த பெரியோர் அவைக ளுத்திறச்சென்ற குற்றம்நீங்கிச் சுவையுடையவனாய்த் திரு வாலவாயுடைய பெருமானா திருச்செவியிற்சென்று அடையாநிற்கும்.

அவைகளைப் புகுபெயசொட்டுப் பண்புத்தொகை. செலிக்களம் என்பதில் கனமென்பது பழனுந். பஹுவல் செய்யுள்மேல் முதலாகுபெயராய் நிற்கலாக் இனியவாய் எனவும், ஏறுவ எனவும் பன்மை முடிபுத்த கூறினார். (26)

பாபவாரியுண்டுவர்கெடுத்தலகெலாம்பருகத்
தூபவாக்கியகாரெனச்சொற்பொருடெளிந்தோ
ராயகேள்வியர் துணைறுத்தாலவாயுடைய
நாயனார்க்கினிதாக்குபநலமிலென்புன்சொல்.

(இ-ள்.) கார் பாப வாரி உண்டு உவர் கெடுத்த உலகெலாம் பருகத் தூப வாக்கியது என - மேகம் பரத்தகடல் நீரையுண்டு அக்ரீரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்து எல்லாவுலகங்களினும் உன்னவர் பருகிக் களிகூரப் புனிதமுடையனவாகச்செய்தது போல, சொல்பொருள் தெளிந்தோர் ஆயகேள்வியர் நலமிலென் பின்சொல் துணைறுத்த ஆலவாயுடைய நாயனார்க்கு இனிது ஆக்குப - சொல்லியலையும் பொருளியலையு முணர்ந்தவாராய தூர்கேள்வியையுடைய பெரியோர் அக்கேள்வி நலஞ் சிறிதயில் லாத என்னுடைய புன்சொல்லிலுள்ள குற்றங்களை யொழித்துத் திருவாலவாயை யுடைய பெருமானார்க்கு இனியதாகச் செய்வார்கள்.

ஆக்கியது தவ்விகுதி தொகுத்தல். சொல் பொருள் தமக்குக் கருவியாகிய படலங்களை யுணர்ந்தி நிற்வால் காரியவாகுபெயர்கள். (உஅ)

அலலையீதல்லையீதெனமறைகளுமன்மைச்
சொல்லினாற்றுகித்தினைக்குமிச்சுந்தராடாற்
கெல்லையாகுமோவென்னுரையென்செய்கோவிதனைச்
சொல்லுவேனெனுமாசையென்சொல்வழிகேளா.

(இ-ள்.) ஈதல்லை ஈதல்லை என மறைகளும் அன்மைச்சொல்லினால் துதித்து இளைக்கும் இச்சுந்தரன் ஆடலுக்கு என்னுரை எல்லையாகுமோ - இதுவல்ல விது வல்லவென்ற வேதங்களும் அன்மைச்சொல்லாற்றுகித்துச் காணாதல் கூடாமையால் வருந்தும் இச்சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவிளையாடலைக் கூறதற்கு என்சொல் வரம்புபடுமாவென்று, இதனை சொல்லுவேன் எனும் ஆகை என் சொல்வழிகேளா என்செய்கோ (யான்வாளா விருப்பினும்) இதனைச் சொல்லுவேனென்று என்மனத திறரேவ் தும் விருப்பமானது நான் சொல்லுமார்க்கததைக் கேட்கவிலலை (ஆதலால்) நான் என்ன செய்வேன்.

எகமாயெ பிரமம் அத்துவிதமா யிருத்தலின், இன்மை மறதலையாகக் கூறும் பொருள்கட் கிடனாகாது, ஒன்றுகாமலும் இரண்டாகாமலும் ஒன்று பிரண்டு யின்ற காமலுமாயுள்ள அனனியத்தை விளக்கும் அன்மைப்பொருளுக் கிடனாயின்று வழத் துதலின், அல்லையீ தல்லையீதென மறைகளும் அன்மைச் சொல்லினாற்றுகித்து என வும், அப்பொருள் வாக்கு மனதீதமாய் அறத்திறனால் கோசரிப்பதா யிருத்தலின், இளைத்தெனவுக் கூறினார்.

ஒ - இரண்டனுள், முன்னது வினா. பின்னது அகைதலை. செய்கு அன்மை யொருமை வினைமுற்றம். இளைக்கும் என்னும் பெயரொச்சம் சுந்தரனென்னும் கருவிப் பொருள்கொண்டது. இகரச்சுட்டு உயர்வுகுறித்தன்மே னின்றது.

அவைவடக்கமாவது அவையிலுள்ள புலவர் பலர்க்கும் வழிபடு கிளவியாக அடங்கிக்கூறல். அதனை, யிங்குச் சிவபெருமான் கவிக்குங் குற்றங்கூறிய சங்கப்புல வர்களிருக்குத் தலமாதலின் அங்கிருக்கும் ஏனைப்புலவர்களால் என், கவிக்குச் குற் றங்கூறுதல் எளிதெனவும், வல்லோராதலின் அவர்கள் அவைக்களத்தில் புகுந்து என்னுல் குற்றமொழித்து பயன்படுமெனவும், அவர்கள் பெருவுள்ளன்மைய ராத

லால் என்னுடையகொண்டு அதிலுள்ள குற்றங்களை யொழித்துப் பயன்படுத்துவ
 னானவும், என்னால் இத்தகையசெயல் முடியாதென்றிருப்பினும் என்னுடைய என்
 னைக் குற்றத்தின் வழிபடுத்திய தெனவும் எனக்கு செய்யுமாற் கூறினார். தொல்
 காப்பியம் - பொருளதிகாரம்-செய்யுளியல் " அகவையட்டையெல யரிதப்பத்தெரியின்,
 வல்லார் கூறினும் வருத்தனர்கொண்மினென், நெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்த
 னரே" என்பதனு லுணர்க.

அரங்கேற்றிடம்

எழுசாடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந்தமுடிதயார்கேற்றமாபோல்
 அறுகாற்பேடிசைபாடுக்கடன்மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
 அறுகாற்பீடுபர்முடியார்சொர்க்கேசர்சங்கிதிலயிமார்குழம்
 அறுகாற்பீடத்திருந்துபாஞ்சோதிமுனிவனார்கேற்றினுனே.

(இ-ள்.) அறுகால் பீடத்த உயர் மால் ஆழி கடைந்து அமுதை அரங்கேற்
 றம் ஆபோல் - ஆதிசேடனாகிய சயனத்தில் அறிதயில் கொண்டருளிய திருமால்
 பாற்கடல் கடைந்து அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகுத்த முறைபோல, அறு
 கால்பேடு இசைபாடும் கடன் மான்மியத்தை அருந்தமிழால் பாடி - பெட்டை
 வண்டகன் தேனுண் டிசைபாட்டு சோலைகுழம் - திருவாலவாயின் மகத்தவத்தை
 அரிய தமிழால் மொழிபெயர்த்த, அறுகு ஆல் பீடு உயர்முடியார் சொர்க்கேசர் சங்
 கிதிலில்-அறுகினால் பெருமைபெற்ற விளக்கும் கடைமுடியையுடைய சொக்கநாதர்
 சங்கிதிலில், அரார் குழம் அறுகால் பீடத்த இருந்த பாஞ்சோதிமுனிவன் அரங்
 கேற்றினான். தேவகணங்கள் குழந்திருக்கும் அறுகாற்பீடத்திலிருந்த பாஞ்சோதி
 முனிவ ராங்கேற்றினார்.

அரங்கேற்றல், சபையிலுள்ளோர்க்குப் பொருத்தச் செய்தல். பன்னகமெ
 ன்பது பாம்பிற்கோர் பரியாயப் பெயராதலால் அறுகால் என்பது அற்றகாங்களை
 யுடையதென வினைதொகை கிடைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப்
 பாம்பின்மேனிற்றது, பன்னகம் பாதயில்லாமற் சரிப்பது. அறுகால் என்பது பல
 பொருள் ஒருசொல்லாதலின் பீடம் என்னுமிடத்தால் ஆதிசேடன்மேலும், இசை
 பாடென்னும் வினையால் வண்டின்மேலு நின்றது. பின்னர் அறுகாற் பீடமென்றது
 அக்குணத்தோர தானம்.

இது சிறப்புப்பாயிர யாதலால் பாஞ்சோதிமுனிவன் என்றமையால் ஆங்கி
 யோன் பெயரும், கடன் மான்மியம் என்றமையால் தால்வந்தவழியும், தமிழ் என்
 றமையால் தமிழ்வுழக்கும் எல்லையும், தமிழாற் பாடி என்றமையால் திருவினையாட
 லென்னும் துற்பெயரும், மான்மியம் என்றமையால் தால் ததவியபொருளும், அருந்
 தமிழ் என்றமையால் தமிழ் துலை முறைமாகக் கற்றோரே இத்தால் கேட்கற்பாற்ற
 என்னும் யாப்பும், அவரே கேட்டற்குரியார் என்னும் அதிகாரிகளும், கேட்போர்
 முன்னர்க்குறிய துற்பயன் பெறதலால் பயனும், அறுகாற்பீடம் என்றமையால்
 அரங்கேற்றிய களனும், என வப்பாயிரத்தி னிலக்கணங்கள் எட்டோடும் களனும்
 இதனுட் கூறப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

மதுரைக்காண்டம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

சுவிசிலத்தறை.

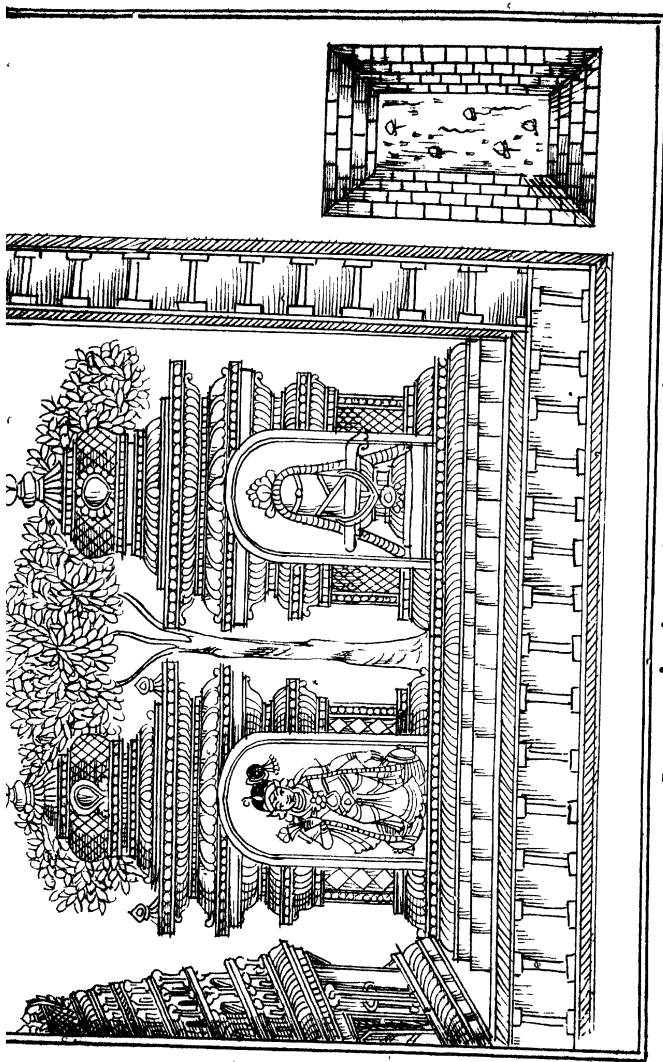
கறைநிறுத்தியகந்தரச்சுந்தரக்கடவு
ளுறைநிறுத்தியவாளினுற்பகையிருளொதுக்கி
மறைநிறுத்தியவழியினில்வழியாய்ச்செங்கோன்
முறைநிறுத்தியபாண்டிநாட்டணியதுமொழிவாய்.

(இ-ள்.) கறைநிறுத்திய கந்தரம் சுந்தரக்கடவுள் அமுதியாய் - விடம் நிலை பெறச்செய்த ஸ்ரீகண்டததையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனாகி, உறை நிறுத்திய வாளினால் பகையிருள் ஒதுக்கி - உறையிற்பூட்டிய வாளினால் பகையாகிய இருளினையோட்டி, மறைநிறுத்திய வழியினால் செங்கோல் முறைநிறுத்திய பாண்டி நாடு அணியது மொழிவாய் - தான் அருளிய கேதத்தில் நிறுத்திய நீதிவழியினால் செங்கோல் முறையை நிலைபெறச்செய்த பாண்டிநாட்டின் நெற்பெயர் சொல்லுவாய்.

திருமால் முதலிய தேவர்கள் உய்வதற்பொருட்டு உண்டருளிய விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் நிறுத்தியது. அந்தேவர்கள் பிறப்பிறப்பற்படாது தாமே பரமே ஷக்கருதி ஓர் காலத்து மறத்தும் அகங்கரியா திருத்தற்பொருட்டும், அன்றோர்க்கும் ஏனையோர்க்கும் அழியாத முதற்கடவுள் தானே என்பது - ஸுந்தரப்பொருட் டும், தனது முடிவிலாற்றல் விளம்பற்பொருட்டும் ஸ்ரீகண்டத்தில் ஸுவத்தருளினவ னுதலின் - கறை பொருத்திய கந்தரமென்னுது கறைநிறுத்திய கந்தரமெனவும், விடமுண்டருளியுந் தனதிகழ்புமாறுது சுயம்பிரகாசமாயிருந்தனனுதலின் - சுந்தரக டவுனெனவும், தனதியையுணர்ந்த வேற்றரசொல்லாரும் வழிபட்டு நின்றமை யால் உறையினின்றும் வானைக்கழித்திலனுதலின் உறைநிறுத்திய வான் எனவும், வேற்றரசர் அவ்வாறு கிற்றலின் பகைகொற்தும் இலனுதலின் கவர் பொருள்பட வாளினால் பகையிருளொதுக்கி எனவும், கேதத்தில் கருமகாண்டம், பக்திகாண்டம், ஞானகாண்டம், என்பனயாவும் தன்பரமாய்த் தொகுத்தருளியதை யுணரப் பெறுமல் கஞ்சாற்புலந்த வின்னுலகததார்க்கு அம்முறையை வகுத்துக்காட்டித் தன்னடிப்படுத்திக் காத்தருளிய பேரருளினன் ஆதலால் தான் வகுத்தருளிய மறை யின் பகுதியதாகிய நீதியினின்று மாறுபடா புகழை யுணர்ந்த யாவரு நடத்தற் பொருட்டுத் தானருளிய அநீதியின் வழிபின்று காட்டினவனுதலின் மறைநிறுத் திய வழியினால் எனவும், சுந்தரயின்றிப் பாண்டியர் செங்கோல் குன்றதவன் னம் நிறுத்தினவ னுதலின்; அமுதியாய்ச் செங்கோல் முறை நிறுத்திய எனவும், ஊரும் பேரும் உருவுமில்லாத சிவபெருமான் அமுதியர் திருக்கோலங்கொண்டு அர சியல் புரியச்செய்தது பாண்டிநாடதலின் நிறுத்திய பாண்டிநாடுதெனவுகடறினார்.

வான் - வாளாயுதம், ஒளி. நிறுத்தியவென்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சம் பாண்டிநாடுதென்னும் வினைமுற்ற் பொருள்கொண்டது. பாண்டியனாடு-பாண்டிநாடு மருஉ. அணியது-அது பருகிப்பொருள் விசுதி. சொல்வாம் வகா இடைநிலை மூன்ற காலத்தும் வருதலால் இங்கு நிகழ்காலத்தின்மேல் கின்றது.

(ச)

தெய்வநாயகனீறணிமேனிபோற்சென்று
பெனவமேய்த்தமைமேனிபோற்பசுத்தபல்புயிர்க்கு
மெய்வமாற்றுவான்காந்திசியின்னருளென்னக்
கெஞ்சுவநீர்சுரந்தெழுந்தனைகூர்ன்மேகம்.

(இ-ள்.) கண் குரல் மேகம் - ஒலிக் குரல் ஆரவாரத்தையுடைய மேகங்கள், தெய்வநாயகன் நீறு அணி மேனிபோல் சென்று பெனவம் மேய்த்த உமை மேனி போல் பசுத்த - திருமால் முதலிய தேவர்கள் தலைவகுதிய வெப்பெருமானாத விபூதி யணிந்தருளிய திருமேனியைப்போல வெண்ணிறம் கொண்டுபோய்க் கடனீரைக் குடித்தப் பார்வதியார் திருமேனியைப்போலப் பூசியநிறத்தொன்று, பல் புயிர்க்கும் எவ்வம் மாற்றுவான் காந்திமும் இன் அருள் என்ன - அவர்கள் பல ஆன்மகோடிக ளுக்கும் பிறவி வெப்பொழிய இனிய திருவருள் கார்க்குத் தன்மையைப்போல, கெஞ்சுவநீர் சுரந்த எழுந்தன - (சராசரங்களாகிய பல்லுயிர்க்குஞ் சூரியன் வெப் பொழிக்க) ஆரவாரத்தையுடைய அக்கடல் நீர் சுரந்த மேல் எழுந்தன.

கெப்பெருமான் திருமேனி செங்கிறமுடைய தாதுவால் வெண்ணிறங்குறித் தற்கு. நீறணிமேனிபோல் எனவும், கடற்குச் செல்லும்போது வெண்ணிறமுடைமையால் விளந்தென்னுது வானாசென்றெனவும் கூறினார், "நீறணித்தகவு ணிறத் தவான்" எனப் பிறா கூறுதலுங்காண்க. நீறணிப்பது - இறுதிக்காலத்துத் திருமால் முதலியோரை முதல்வியியாற் பொடித்த நீருக்கு அக்கீற்றைத் தனது திருமேனியி லணித்ததனால் மகாசங்கராத்தையசெய்ய உடவுளாகிய தானே விரைய உடவுளர்த் தெல்லாம் காதெனக்க காட்டவும் யாவருந் தன்னையே சாண்டைத்துய்யவும். குறித்த குறிப்பாடென்ப.

கந்தபுராணச்சுருத்தம் - தக்காண்டம் "வேதன்மான்முத லோனாகம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலாம், திலிங்கவகுளன்பணித்த சிவகங்கேச மணித்த நீன், கோதிலாகோனியா குளமிதடல் கொண்டிந்தது கண்டுபின், மீதுபுகழி யாவருந்தனை மேவியுய்த்திட வேண்டியே" என்பதனுணர்க.

நீறணிமேனிபோற் சென்று உமை மேனிபோற் பசுத்த என்னுந் தொடர்கள், நிறப்பண்பின்மேனிற்றலால் பண்புவமைகள், மாற்றுவான்செய்வெ னைச்சத்திரிபு ஆற்றுவான் எனப்படங்கூறி ஆற்றி எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. நீர் என் பான் முதலிய அகாச்சுத்தீர்தொகுத்தல், காந்திமும் இன்னருளென்னக் கெஞ்சுவ நீர் சுரந்த என்னுந் தொடர் தொழின்மேனிற்றலால் தொழிலுவமை, உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை புண்மையால் பல்லுயிர்க்கும் எவ்வமாற்றுவான் என்னும் உவமையின் தொழிலைப் பொருண்மேலெற்றிக் கூறினாம்.

காட்டுச்சிறப்புக் கூறுவோர் அசிறைப்பிற்குக் கருவிவாகிய மேகத்தை முன் னர்க்குமதல் வழக்காதலால் இவ்வாசிரியரும் இவ்வாறு கூறினார்.

(உ)

இடித்துவாய்திறந்தொல்லெனவெல்லொளிமழுங்கத்

தடித்துவான்புடைவிதிர்த்துகின்றிந்திரசாயம்

பிடித்துநீளம்புகோட்டைமேற்பெய்துவெம்பெரும்போர்

முடித்துநாமெனவருதல்போன்மொய்த்தனகொண்மூ.

(இ-ள்.) ஒல்லென வாய் திறந்த இடித்தது-ஒல்லென்ற வாய்திறந்த ஒலித்தது, எவ் ஒளி மழுங்க தடித்தது எனப் புடை விதிர்த்து நின்ற இத்திரசாயம் பிடித்தது -

சூரியன் ஒளியும் மழுக்க மின்னலாகிய காலை நான்குமுத்திலும் அசைத்த சிந்து பச்சைவிலை யேக்தி. நீர் அம்பு கோடை மேல் பெய்த வெம் பெரும்போர் நாம் முடித்தும் என் வருதல்போல் கொண்மு மொய்த்தன - நீண்ட அம்பினைக் கோடையாகிய பகைவன்மேற் சொரிந்த வெய்ய பெரிய போரினை நாம் முடிப்போமென்ற வருதல்போல மேகங்கள் வருகின்றன.

அம்பு - நீர், பாணம். இந்திரசாபம் - இந்திரதனுசு-பச்சைவில். முடித்தும் தன்மைப்பன்கை எதிர்கால வினைமுற்று.

மின்னலை வானாக வருவதஞ்செய்த கோடையைப் பகைவனாக உருவகஞ் செய்வாமைமால் ஏகதேச வருவகவணி, இந்திரசாபம் - அர்பு, செம்மொழிச் சிலேடைகள். (௩)

முனிதனீர்வனாய்ச்சிமேன்முழங்கிவானிவந்து
தனிதநீர்மழைபொழிவன தடஞ்சிலைபிராமன்
கனிதனீர்மையாலாலவாய்க்கண் ணுடன்முடிமேற்
புனிதநீர்ததிருமஞ்சனமாட்டுவான்போலுர்.

(இ-ள்.) தனிதம் வான் சிவந்து முழங்கி முனிதன் நீர் வரை உச்சி மேல் நீர் மழை பொழிவன-மேகங்கள் வானிலுயர்ந்தகுழறி அகல்தியருடைய பொதிய மலை யின் உச்சியின்மேல் மழையைப் பொழிதல், தடம் சிலை இராமன் கனிதன் நீர்மையால் ஆலவாய் கண்ணுதல் முடிமேல் புனிதநீர் திருமஞ்சனம் ஆட்டுவான் போலும்-வெடிய வில்லை யேந்திய இராமமுந்தி கனிந்த தனது அன்பின் குணத்தோடு திருவாலவாய் லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதலை யொக்கும்.

தனிதம் மேகத்தினாலு, இது தன்னைத் தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின் மேனிற்றதால் காரிய வாகுபெயர். ஆல் உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்டு.

பொழிவன வெள்ளம் வினைமுற்றினின்ற பரிந்த தொழிற்பெயர் வினா முதலாய் ஆட்டுவான்போலும் என்னும் பயனில் கொண்டது. இது தொழிலுவமையணி. (௪)

சுந்தரன் திருமுடியிசைத்து யநீராட்டு
மிந்திரன் னை யொத்தகரி பொழிவிதென்மலைமேல்
வந்துபெய்வவத்தனிமுதன்மௌவீழ்மல்வலாரி
சிந்துகின்றகைப்போதெனப்பன்மணிதெறிப்ப.

(இ-ள்.) கார் எழிலி தென் மலைமேல் வந்து பெய்வ - கரிய மேகங்கள் பொதிய மலையின்மேல்வந்து மழைபொழிதலால், சுந்தரன் திருமுடியிசை தூய நீர் ஆட்டும் இந்திரன் னை ஒத்த - சோமசுந்தரர்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ் செய்யுங் தேவேந்திரனை யொத்திருந்தன, அத்தனிமுதல் மௌவி மேல் வலாரி கை சிந்துகின்றபோது என பன் மணி தெறிப்ப-அக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் தேவேந்திரன் தனது கையால் அர்ச்சிக்கும் பல மலர்களைப்போல அம்மேகங்கள் பல இரத்தினங்களைச்சித்தின.

இந்திரனுக் கரிய கிறமுடையவளுதலால் இந்திரன்னை யொத்தன எனவும், மேகங்கள் கட்டல் நீர் உண்ணும்போது அந்நீருடன் பலமணிகளாக் கலந்து செல்லதலால் பன்மணி யெனவுங் கூறினா. பொருளின் குணமாகிய பன்மையை உவமைக்கும் ஏற்றாக. பெய்வ என்னும் வினைமுற்றினின்ற பரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்ற ஒத்தன என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைமுற்றின் முதலினியோடு முடிந்தது. (௫)

உடுத்தென்கடன்மேகலையுடையபார்மகட
விடத்துதித்தபல்லுயிர்க்கெலாயிரங்கித்தன்கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழிபாலெனத்தடவரைமுகடு
தொடுத்தவீழ்வனவியுமெனத்தன்குவெள்ளருவி.

(இ-ள்.) உடுத்தென்கடல் மேகலை உடைய பார்மகன் தன் இடத்து நித்தப் பல் உயிர்க்கு எல்லாம் இரங்கி - குழித்த தென்னிய கடலாகிய ஆடையையுடைய பூமிதேவியானவன் தன்னிடத்துத்தோன்றிய காரகர்களாகிய எல்லா வுயிர்க்குக் கும், இரக்கக்கூரீது, தன் கொங்கை தடத்து நின்று இழிபால் என - தனது கொங்கையாகிய உயர்ந்த விடத்தினின்றிழிபால் போல, தனக்கு வென் அருவி இழுமென தடவரை முகடு தொடுத்து வீழ்வன் - அசைந்த வராகின்ற வெள்ளிய வருவிகள் இழும் என்னும் ஒலிக்குறிப்போடு பெரிய பொதியமலையின் கச்சிதொடுத்த அடிகாரமும் வீழாகின்றன.

மேகலை - சேலை, மாதரணி. உடுத்த வென்னும் வரையால் மேகலையென்னும் பலபொரு ளொருசொல் பொதுமைக்கிச் சேலையெல் லின்றது. (௧)

அதிரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிறமேகமென்னுங்கச்சணிசிகரக்கொங்கை

யருவியாந்தீம்பாற்சோரவகன்கையென்னுங்கொப்பூழ்

பொருவிலவேயென்னுமென்றோட்பொதியமாஞ்சைசுப்பாவை

பெருகுதன்பொருளையென்னுப்பெண்மகப்பெற்றானெறே.

(இ-ள்.) கருகிறம் மேகம் என்னும் கச்ச அணி சிகரம் கொங்கை அருவியாம் தீம்பால் சோர - சரிய நிறத்தையுடைய மேகமாகிய கச்சியையணிந்த தனது சிகரமாகிய கொங்கையினின்ற அருவியாகிய இனிய பால் இழிய, அகன் களை என்னும் கொப்பூழ் பொருவில் வேய் என்னும் மென் தோள் பொதிய சைவமார்பாவை - இடம் பார்த்த களையாகிய உத்தியையும் ஒப்பில்லாத மூங்கிலாகிய மெல்லிய தோள் களையுடைய பொதிய மலையாகிய பெண், பெருகு தன் பொருள் என்னும் பெண் மக பெற்றான் - பெருகிய குளிர்த்த தாம்பிரவாணி என்னும் பெண் குழந்தையைப் பெற்றான்.

பல பொருளாயுந் தம்முள் இயைய வைத்த உருவதஞ் செய்தமையால் இயை புருவாவணி. (௨)

கல்லெனக்ககாந்துவீழுங்கடம்புனறகுமுன்கானத

தொல்லெனத்தவழ்நாதுதீம்பா னுண்டொரீதுததிண்டோணமள்ளர்

செல்லெனத்தெழிக்கும்பம்பைத்திங்குரல்செவ்வாய்த்தேக்கி

மெல்லெனக்காவிற்போகப்பண்ணெதொழும்விணையாட்டெய்தி

(இ-ள்.) கல் என ககாந்து வீழும் கடம்புனல் குழி - கல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு ஒலித்தப் பொதியத்தினின்ற வருகின்ற மெகதையுடைய தாம்பிர பர்ணியென்னும் பெண் குழந்தை, கானத்த ஒல் என தவழ்ந்த தீம்பால் உண்டு ஒருவி - மூலையிலத்தித் தல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு தவழ்ந்த இனிய பாலையுண்டு அவிவடித்தினின்றும் நீங்கி, தின் தோள் மள்ளர் செல் என தெழிக்கும் பம்பை திங்குரல் செவ்வாய் தேக்கி - தின்னிய தோள்களையுடைய பள்ளர்கள் மேகம்போல முழுகும் பம்பையினது இனிய வோசையைக் காதிற் பிரப்பி, மெல்

என காலில் போகி பணைதொடும் வினையாட்டு எய்தி - மெல்லக் காலிற்சென்ற பண்ணைகள் தோறும் வினையாடுதலைப் பொருத்தி.

செவி வாய்தேக்கி அழகுவாய்த்தலைப் பொருத்தி எனவும், கால், கால்வாய், கால் எனவும், பண்ணை மகளிர் வினையாட்டு, வயல் எனவும், பொருள் செலவு.

செவ்வி பண்ணை என்பவற்றின் இடையிலின்ற வகாரமும் ஸ்கந்தமும் தொகுத்தல். ௩௫ கடி என்னும் உரிச்சொற்றிரிபு. வாய் முதலிலைத் தொழிற்பேயாசலால் வல்லெழுத்த மிக்கது.

தவழ்ச்சலும் பாலுண்ணுதலும் பம்பைத்திற்கால் தேக்குதலும் நீலாவில் செல்லுதலும் பண்ணைதோறும் வினையாட்டெய்துதலும் குழந்தையினது இயற்கைத் தொழிலாதலால் தொழிற்றன்மையுணி. (௨)

அரம்பைமெனகுறையகாமானினவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின் குறும்பைமென்முலையாவஞ்சிக்கொடியிறுதுசுப்பாக்கூந்தல் சுறும்பவிழ்குமுலாக்கஞ்சஞ்சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு கிரம்பிநீள்கைகைதவேலிநெய்தல்சூழ்காவில்வைகி.

(இ-ள்.) அரம்பை மென் குறங்கு ஆ மாவின் அவிர்தளிர் நிறம் ஆ தெங்கின் குறும்பை மென் முலை ஆ-வாழையே மெல்லிய துடையாகவும் மாமரத்தினது விளங்குந் தளிர்நிறமாகவும் தென்னன் குறும்பையே விரும்பத்தகுந் தனமாகவும், வஞ்சிக்கொடி இறுதுசுப்பு ஆ கூந்தல் சுறம்பு அவிழ் குழல் ஆகஞ்சம் சுடர் மதிமுகமா கொண்டு கிரம்பி - வஞ்சிக்கொடியே முறியும் இடையாகவும் கூத்தப்பண்ணைமடலே வண்டிகன் பரந்த கூத்தலாகவும் தாமரையே விளங்கும் சந்திரமே, யொத்த முகமாகவுகொண்டு மக்கைப்பருவம் கிரம்பி, நீள் கைகைவேலி நெய்தல் சூழ் காவில் வைகி-நெடிய தாழையனை வேலியாகவுடைய நெய்தனிகந்தைச் சூழ்ந்த சோலையில் தங்கியிருத்த,

இதவும் இயைபுருவாவணி.

(௩)

பனமலர்மாலையேய்த்துபானுரைப்போர்வைபோர்த்துத் தென்மலைத்தேயந்தசாந்தநான்மதச்சேறுபூசிப் பொன்மணியாரந்தாங்கிப்பொருளையாற்கன்னிமுந்நீர்த் தன்மகிழ்கிழவனாகத்தழிஇக்கொடுகலந்ததன்றே.

(இ-ள்.) பொருளை ஆம் கன்னி பல் மலர் மலை வேய்த்து பால் தரை போர்வை போர்த்து மான் மதம் தென்மலை தேய்த்த சாந்தம் சேறுபூசி - அந்தத் தாம் பிரபர்ணி பென்னும் கன்னிப் பெண்ணானவன் பல மலர்க்காலாதிப மாலையைச் சூடி வெள்ளிய துரையாகிய போர்வையைப் போர்த்து மிருகமதத்தோடு கலந்த பொதியமலைப் லரைபட்ட சந்தைக்குழம்பைப்பூசி, பொன் மணி ஆரம் தாங்கி முந்நீர் தன் மகிழ் கிழவன் ஆகம் தழுவிக் கொடு கலந்தத - பொன்னாந்தையும் முந்தாரத்தையும் பூண்டு தன்னால் விரும்பப்பட்ட கணவனாகிய சமுத்திர இராஜனுடைய மாற்பைத் தழுவிக் கலந்தான்.

மலை குடலும் வெள்ளாடை போர்த்தலும் கலவைபுகதலும் முந்தாரம் பூணலும் கலவிக்குரிய தொழில்களாதலால் ஆகம் தழிஇக்கொடு கலந்ததெனவும், கன்னி பொருளால் உயர்தினையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணை முடிபாகக் கலந்ததெனவும் கூறினார்.

முநீர், ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்றைய தொழிற்றன்மையினை யுடையதெனப் பண்புத்தொகைநிலைக் கனத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகக் கெட்டுமேனின்றது. ஆற்றுகர் ஊற்றுகர் மேகநீர் என மூன்று நீர்களையுமுடையதெ னப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. கல்லென் என்னுஞ் செய்யுளின் இதழியிலின்ற எய்தியென்னும் வினையெச்சம் அரம்பை யென்னுஞ் செய்யுளின் இதழியினின்ற வையென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அகவெச்சம் இச்செய்யுளின் இதழியினின்ற கலந்ததென்னும் வினாமுற்றின் முதனிலையையும் முதறையே கொண்டு முடித்தன. (80)

வல்லிதாயிருபால்வைகுஞ்சிவாலயமருங்குமீண்டி
முல்லையானைந்துத்தேனுத்தினைக்கையான்முகந்துவிசி
நல்லமான்மதஞ்சாநதப்பிநறுவினாமலர் தாய்நீத்தஞ்
செல்லலாற்பூசைத்தொண்டின்செயல்வினைமாக்கன்போலும்.

(இ-ள்.) நீத்தம் வல்லிதாய் இருபால் வைகும் சிவாலயம் மருங்கும் சண்டி-
தாயிர்ப்பணியானது வினாந்துசென்று தனது இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள சிவால
யங்களிடத்துப்பொருத்தி, முல்லை ஆன் ஐந்தும் தேனும் திண்டுகையால் முகந்து விசி
நல்ல மான்மதம் சாந்து அப்பி நறு வினா மலர் தாய் செல்லலால் பூசை தொண்டின்
செயல் வினை மாக்கல் போலும் - முல்லை நிலத்திலுள்ள பஞ்சகவ்வியங்களையும்
தேனையும் அலையாகிய கையினாலே மொண்டு விசி வாசனையிடுக மிகுமதத்தையுஞ்
சந்தனத்தையும் அப்பி நறுமணக்கமழும் மலர்களைத்தவிச செல்லுதலால் சிவ
பூசைத்தொண்டு புரியும் செய்கையையுடைய அடியார்களை யொக்கும்.

பஞ்சகவ்வியங்காவன பால் நயி+ நெய் கோமயம் கோசலம். மருங்கு என்
பதன் இதழியிலின்ற உம் அசைநிலை. செயலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சத்
தின்மேனின்றது. (81)

அரும்பவிழுவங்கவாவரியலைதரவாகுடொன்போர்த்
திரங்கிவாலனைமேந்திபிருகையஞ்சக்கஞ்சிந்தி
மருங்குஞ்சுகாஞ்சி தள்ளிவாய்மிறிவாழுதும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும்பார்ப்பனமகளிர்போலும்

(இ-ள்.) அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம் பொன் போர்த்த இர
ங்கி - அரும்பவிழ்ந்த மல்லிகை மலர்களாகிய பாணங்களை அலைகள் ஒதாகத் தன்
னுடலமுற்றம் பொற்கட்டிகளை யுடையதா யொலித்த, வால் அன்னம் வந்தி
இருகையஞ் சங்கம் சித்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற ஓழுகும் வாரி -
வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னப்பறவைகளை யேந்தி இரண்டு களைகளிலும் சங்கு
களைவிசிப் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த காஞ்சிவிருட்கங்களை முறித்து எவ்வகைடப் பெருக்
கெடுத்தச் செல்லுந் தாயிர்ப்பணியானது, அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர
ஆகம்பொன் போர்த்த - இரங்கி-அரும்பவிழ்ந்த மண்மதபாணங்கள் வருத்தத் தம்மு
டலமுற்றம் பொற்பிதிர்போன்ற தேமல் பூத மணம் வருத்தி, வால் அன்னம் வந்
தி இருகையும் சங்கம் சித்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற - வெள்ளிய
சோற்றையேந்தி இரண்டு கைகளிலுமுள்ள வளையங்கள் சூழ்ந்து இடையிலணிந்த
காஞ்சியென்னும் ஓர் ஆபரணஞ்சோர்த்த தமது கற்பினிலகெட, பரம் பார்த்து ஐயம்
பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும் - பிகுடான மூர்த்தமாய் எழுந்தருளியுந்
சிவபெருமானுக்குப் பிச்சையிடுந் தாருகவனத்த நிகழிபத்தினிகளையொக்கும்.

மலர்ச்சென்னம் மன்மதபாணங்கனாகத் உதறலின் அனங்கவாணி எனவும் கடுப்பாகத்தை “வரைபுரம், கடல் அகம்” என்றும்போல வென்னமுற்றம் என்பதற்கு ஆகமொனவுக் கூறினார். காஞ்சி எழுகோணவாயுள்ளவணி, “என்கோவை மேகலை காஞ்சியெழுகோவை” என்பதனாலுணர்க. பொன், தேமல் மேனிற்றலால் உவமையாகுபொயர், உடைமையும் உடையதும் வேறுகாமையால் உடைமையின்றொழிவு உடையதின்றமேவேற்றிச் சங்கஞ்சிந்தி காஞ்சிதள்ளி என்றார். போர்த்து இரங்கி வந்திசிந்தி தள்ளி என வேறு பலவடிக்கியு; வினையெச்சங்கள் தனித்தனிவாரி என்னும் வினையுதற் பொருள்கொண்ட பொழுதுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வினை யெச்சங்கள் பார்ப்பன மகளிர் என்னும் வினையுதற் பொருள் கொண்ட பெய்யும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும் தனித்தனிகொண்டன. இருகையிலும் என்பதில்வந்த உம்மைமுற்ற - முன்னாக்கூறிய பொருளோடு பின்னர்க்கூறிய பொருள் விரோதியாமல் சிலேடித்தமையால் அவிரோதச் சிலேடை யணி.

(௧௨)

வரைபடுமணியும்பொன்னும்வைரமுக்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகி லுஞ்சாந்துமர்ப்பின்னமுதமூட்டிக
கரைபடுமருதமென்னுங்கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருளை நீத்தஞ்சென்விபோல்வளர்க்குமாதோ.

(இ-ள்.) திரைபடு பொருளை நீத்தம் வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமுக் குழையும்பூட்டி அரைபடும் அகிலும் சாத்தும் அப்பி இன் அமுதம் ஊட்டி-நிலை உணையுடைய நாயிரபர்ணி யென்னும் வெள்ளமானது மலையினிடத் துண்டாகிய முதனையும் பொன்னையும் வைரத்தையும் குண்டலத்தையும்பூட்டி அரைபட்ட அகிலையுஞ்சுத்தனத்தையும் அப்பி இனிய அமுதத்தை யுண்பீத்து, கரைபடு மருதம் என்னும் கன்னியை பருவம் நோக்கி செவிலிப்பால் வளர்க்கும் - வரமடிகளையுடைய மருதநிலமென்னும் கன்னிப்பெண்ணைப் பருவத்திற்குத் தக்கபடி யாராய்த்து செவிலித்தாரைப்போல வளர்க்காநிற்கும்.

கரைபடும் என்பதற்குப் புகழ்பொருந்தியவெனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்ற. செவிலி வளர்க்குந்தாய். குண்டலம் - நீராவந்த அரம்பையர் குண்டலம் அமுதம் - நீர், பால்.

அமுதமென்பதன் இதழியில் உயாவு சிறப்பும்மை விகாரதாற்றொக்கது. (௧௩)

மறைமுதல்கலைகளெல்லாமணியிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதிசாதனநெறிவீடுன்று
மறைகுவதறிந்துந்தேரூரறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையின்விடுணர்ந்தோர்போலத்தெளிந்ததுமுரிவெள்ளம்.

(இ-ள்.) முரி வெள்ளம் - பெரிய வெள்ளமானது, மறைமுதல் கலைகள் எல்லாம் - வேதமுதலிய துல்களெல்லாம், மணியிடற்றவன் ஏ என்கும் நிறைபரம் என்றும், பூதிசாதன நெறி ஏ வீடு என்றும் அறைகுவது அறிந்தும் - நீலகண்டத் தையுடைய சிவபெருமானே எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரம்பொருளென்றும் விபூதி தரித்தலும் பூ பஞ்சாக்ஷர முச்சரித்தலும் உடைய சைவசமயநெறியே மோக்ஷமென்று சொல்லுதலைத் தெரிந்திருந்தும், தேரூர் அறிவென கலங்கி அந்த முறையின் வீடு உணர்ந்தோர் போல தெளிந்தது - தெளியாதார் அறிவைப்போலக்கலங்கி அந்

தச் சைவசமய நெறியின் முறையே நின்ற முத்திரியையை வறிநநர் அறிவையப் போல உடனே தெளித்தது.

வேதங்கள், சிவபெருமானை கோரே வழிபட வறியாத வான்மாக்கள் வழிபடற்குரிய அயன் முதலியோரை யொரோவழி நிலைமையுடையவராகக்கூறல் கருத் தறியாத கூறியிருத்தலையே பொருளாகக்கொண்டு அவரவரும் பாமெனத் தம்மில் முரணிக்கூற மயக்கமொழிக் துய்தற்பொருட்டு இக்குறியீடுள்ளவனே பாமெனக் கூறுதலின் - மறைமுதல் கலைகளெல்லா மணியிடற்றவனே பெயர்குறியை பாமெனவும், துன்மாக்கள் எப்பற்றும் கழன்று பற்றற்றவனைப் பற்றாதற்குரிய அருட்பணிகளில் இயன்றிமையாச் சிறப்பினதாய் முதற்பற்றும் பொருளாய் விளங்கும் விபூதியையும், அப்புறக்காட்சியோடு உண்ணிலவும்; பற்றக்கோடாய் நோக்கியவற்றை நோக்காதவாறுசெய்யவல்ல சூப்பஞ்சாக்கரத்தையும், மோகூத்தை யடையக்கூடும் அங்கங்கிபாவங்களாயுடையது சைவசமயமாதலின், பூதிராதனநெறி வீடெனவும், இவ்வாறு பல வேறுக்களானுத் திட்டா தங்களானும் வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் அவ்வியல் பறித்தும் அறியாதவர்களாய் மலச்செருக்கால் மூண்டு முக்குண வசத்தராய் முரணிக்கூறிய பசுனல்வழிச் செல்லோ ரறிவிற்குப் பயனாயுள்ளது கலக்கமன்றிப் பிரிதின்கையின் அனுகூலத்திற் துத்தேறா ரறிவெனக்கலங்கி எனவும், அப்பசுமார்த்தத்தை யொழிந்தபுபதிமார்த்தத்தால் முத்தார்த்தப் பாதமலர்க்கீழ்ச்சென்று பிறிதொடுபடாது அதுவாய் நின்றலே தெளிவின் பயனதலின் அந்த முறையின் வீடுணர்த்தோர்போலத் தெளித்தது எனவும் கூறினார்.

சிவதத்துவவிவேகம். “மறையகத்தொல்லாத நிலையையொரொருபால் வகுத்திடுங்கேவலமதுதா, னிறைவனேயின்வாறம்புயன் முடலோரினும் பிரித்தத்தியால் யினக்கா, தனறதருயிதனான் மாறுபட்டிடுகேடுறே ராற்றினற்போக்கவற்றாமல், கறையிடற்றடக்கியெழை வானவனாக்காததருள் கருணைமாகடலே” எனவும்.

“முனரியோன் முதலாக் கரொவாய் பூதமுதலவற்றேடுதித்தன்னோ, ரனவிடுத்தலையையானவனவரை யகற்றிமால் விடையவனினையே, வளமுதமெல்லாத நிலைமையுமுடையோன் வருமுதற்காரணனல்லோ, ருளமுததியானப்பொருளெனச் சிதைக்கேர் துணைப்பவுமயங்குவா சிவரே” எனவும் வருதல் காண்க.

சாதனம் - ருத்திரா கூடாதரிதல் என்பாருமுனர், கண்மணி பூதிராதனம் என வருமிடத்துச் சாதனம் கண்ணினியிடங்காமை காண்க. “நெய்கூற்றுணங்கொழுத்தமே சிதைக்கலாக” எனப் பின்னர் வருதலறிக்க

பூதிராதனம் இவ்விரண்டையுமுடையது சைவசமயமாதலால் உம்மைத் தொகைகலைக் கனத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. நெறியின் - இறதியில் பிரிநிலை வகைச் சொகுத்தல் (கச)

மறைவழிகளைத்தவெண்ணெண்ண்கலைகன்போல்வருநீர்வெள்ளத் துறைவழியொழுதும்பல்கால்சோலைதன்பழனஞ்செய்தே துறைவழியோடையெங்குமோயுமன் றுடையார்க்கன்பர் நிறைவழியாதவுள்ளத்தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மறைவழிகளைத்தவெண்ணெண்ண்கலைகன்போல் - வந்ததறைவழி களைத்த அறபற்றுகளென்கு கலைகளிப்போல, வருநீர் வெள்ளம் துறை வழி ஒழுமும் பல்கால் - பொதியமலையினின்றும் வருகின்ற நாயிரபண்ணியானது நீர்த்துறையினின்றும் கிளைத்துச்செல்லுங் பல்கால்களால், சோலை தன் பழனம்செய்தேன்

உறைவழி ஓடை எங்கும் ஓடி - சோலைகளிலும் தண்ணிய மருதநிலத்தார்களிலும் வயல்களிலும் தேன்துளிசித்தும் மலரோடைகளிலும் மற்றுள்ள விடங்களிலுஞ் சென்று, மற்ற உடையார்க்கு அன்பர் உன்னத்து நிறைவு அழியாத அன்புபோல் நிரம்பிற்று - பொன்னம்பலத்தை யுடைய சிவபெருமானார்க்குத் தொழும்பு பூண்ட அன்பருடைய விதயத்தில் நிறைந்த அன்பைப்போலுநிறைந்தது.

இடத்தினிகழ்பொருளின்செழிலை யிடத்தின்மேலேற்றித்தேனுறைவழியோ டையென்றார். (௧௭)

கவி நினைத்ததை.

இழிந்தமார்த்தர்கைப்பொருள்களுமிகபரத்தான்கை

கழிந்தயோகியர்கைப்படிற் றாயுவாய்க்களங்க

மொழிந்தவாறுபோ லுவரியுண்டுவர்கெடுத்தெழிலி

பொழிந்தநீரமுதாயினபுளிக்கும்வானவார்க்கும்.

(இ-ள்.) இழிந்த மார்த்தர்கை பொருள்களும் இகபரத்து ஆசைகழிந்த யோகியர் கைப்படிற் றாய ஆய் களங்கம் ஒழிந்த ஆறுபோல் - கொலை முதலிய தொழிலால் இழிவுபட்ட மனிதர்கள் தமதுசையால்கொடுக்கும் பாவவழியினின்றும் ஈட்டிய பொருள்களும் இவ்வுலக போகத்திலுஞ் சுவர்க்க போகத்திலும் உள்ள ஆசையினின்று நீங்கிய சிவயோகிகளது கையிற்பட்டால் பரிசுத்தமுடையனவாய் அக்குற்றங்களினின்றும் நீங்கிய முறையேபோல, எழிலி உவரி உண்டு உவர்கெடுத்த பொழிந்த நீர்புவிக்கும் வானவார்க்கும் அமுதாயின - மேகமானது கடல் நீர் பருகி ஷந்திரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்துச் சொரிந்த நீர்த்துளிகள் பூவுலகிலுள்ளவருக்கும் வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் அமுதம் போலாயின.

சிவஞானதீபம். “பரிசுதகொலைப்பாதகன் கைக்கத்தியேனும் பரிசனவேதியைப்பரிசுக்கப்பொன்னும்” என்றற்போல இழிந்தமார்த்தர்கைப் பொருள்களும் யோகியர்கைப்படிற் றாயவாய்க் களங்கமொழிந்தவாறுபோல் எனவும், சிவநகுமோத்தரம். “பாவெனும்பத்தினிர்த்தம் பாவமென்கடலிற்பட்டார், தேவனற்பதமென்றிர்த் திருத்தவான்றிரத்தினர்த்தம், பாவமென்கடற்பட்டாபாப் பரமர்த்தம்பதமென்றிராத், தேவியேயிருத்துவானே பாசுநிரமென்னப்பட்டான்” என்பதனால் பரத்திரமாவார் சிவயோகியாரன்றி வ்னையால்வராதலால் யோகியர் எனவும் “வானின்றலகம் வழங்கிவருதலாற், னுளயிழ்தமென்றுணரற்பீற்ற” “நிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம், வறக்குமேல் வானோர்க்குமிண்டு” என்றமையால் புவிக்கும் வானவார்க்கும் பொழிந்த நீரமுதாயின எனவும் கூறினார்.

உவரி உவர்ப்புனையுடையது என்னும் பொருண்மே னிறநலால் வினமுதற் பொருளிலுந்த தொழிற்பெயர். எழிலி மேலெழுதலையுடையது என்னும் பொருண்மே னிறநலால் அத்தொழிற்பெயர். (௧௮)

சுறிலாதவளொருத்தியேயைந்தொழிலியற்ற

வேறுவேறுபேர்பெற்றெனவேலைநீரொன்றே

யாறுகால்குணங்குவல்குண்டகழ்சிடங்க்கெனப்பேர்

மாறியீறில்வான்பயிலொலம்வளர்ப்பதுமாடேதா.

(இ-ள்.) சுறிலாதவன் ஒருத்தியே ஐந்தொழில் இயற்ற வேறு வேறு பேர் பெற்றதன்னை - அழிவில்லாதவனாகிய சிவசத்தி ஒருத்தியே பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்வ வெவ்வேறு திருகாமங்கள் பெற்றருளியுத்போல, வேலை நீர் ஒன்றே ஆறு

கால் குளம் உவல் குண்டு அகழ் கிடங்கு என பேர்மாறி - கடல் கீரோன்றே ஆறு
கால் வாய் குளம் கிணற்றினை தோண்டிய கிடங்கு என்ற தனது இயற்பெயர்நி
ரித்த, ஈது இவ் வாய் பவிரெல்லாம் வளர்ப்பது - அளவில்லாத பெரிய பவிரெ
யெல்லாம் வளர்க்காநிற்கும்.

பஞ்சகிருத்தியங்கனாவன - கிருஷ்டி, நிதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்
காகம், இவற்றை முறையே பாசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா
சத்தி, யாகசின்ன இயற்றுகின்றவன் சிவசத்தி ஆனால் ஐந்தொழி வியற்ற வேறு
வேறு பேர்பெற்றென என்றார். பெற்றென தொகுத்தல். ஏகாரங்கன் தேற்றப்பொ
ருளில் வந்தன. (௧௮)

அறரோடியாகிரியவிருத்தம்.

கனமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி தாயர்வாய்க்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுரினேறுமொருத்த லுமுவுகைதுங்க
வளமவிமருதமபாடி மனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவலாற்றவாள்கிணையின்முண்டார்.

(இ-ன்.) கனமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி - மருதநிலமாக்கன் பொன்னேரைப்
பூட்டி, தாயர்வாய் கனிந்தபாடற்கு உளமகிழ் சிறுரின் ஏறம் ஒருத்தலும் உவகை
துங்க வளம்மலி மருதம் பாடி - தாய்மார் வாயிலுண்டாகிய கைவகனிந்த பாடலு
க்கு மனமகிழுஞ் சிவவரைப்போல ஏறதும் ஏறமைக்கடாக்களும் மகிழ்கூர் வள
ப்பகிறைந்த மருதப் பண்பாடி, மனவலி கடந்தோர் வென்ற அளமரு பொறி
போல் வலவாற்ற ஆள்வினையில் முண்டார் - மனத்தின் வலியைக்கடந்த பெரியோர்
வென்ற ஈழலும் ஐம்பொறிகள் அவா எவல்வழி நிறற்போல அங்கேறும் ஒருத்த
லும் தமது எவல்வழிநிற்ப; பவிரெந்தொழிவில் தலைப்பட்டார்கள்.

பொன்னேர் புத்தோ. தலையேர் என்றலும் அது மருதப்பண்பாடுவோர் அக்
கிலமாக்களாதலால் மருதநிலமாக்கனென்றும். மனம் தம் வழிபட்டோர்க்கு அதன்
வழிச்செல்லும் ஐம்பொறிகளுந் தாமே யடங்கி நிற்வால் மனவலி கடந்தோர்
என்றார். அலமரல் அளமரல் என நின்றது. (௧௮)

பலநிறமணிகோத்தெனனப்பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுக்கிரும்புதேயவாள்கிணைக்கருங்காண்மாளர்
நிலமகளுடலங்கண்டசால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச்
சலமென சிவநதசெங்கேழ்த்தமுனமணியிமைக்குமன்னே.

(இ-ன்.) பலநிறம் மணிகோத்து என்ன பல்நிறம் ஏறு பூட்டி அலம் முகம்
இரும்பு தேய ஆள்வினை கருங்கால் மாளர்-பலநிறங்கையுடைய விராத்தினங்களைக்
கோவை செய்ததுபோலப் பலநிறங்கையுடைய வெருதனைப் பூட்டிக் கலப்பையின்
முகத்திலுள்ள கொழுத்தேய உழுதொழில்செய்யும் கரியகாங்கையுடைய மருதநி
லமாக்கள், நிலமகன் உடலம் கண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரி சலம் என - பூமிதேவியி
ன் உடலைக்கிழித்த படைச்சால்வழியில் ஏழுந்த உறுவெள்ளம்போல, நிறந்த செந்
கேழ்-தமுனமணி இமைக்கும் - மேலெழுந்த செந்நிறத்தை யுடைய நெருப்புப் போன்ற
இரத்தினங்கள் விளங்காநிற்கும்.

சேறுபடிதலால், நிறத்திரிதலின் கருங்கால் என்றார். கோத்தென தொகு
த்தல் விவரம். (௧௯)

ஊறுசெய்ப்படைவாய்தேயவுமுநுநீர்கால்யாத்துச்
சேருசெய்குருந்தெய்வந்தொழுதுதிஞ்செந்நலயினி
நாறுசெய்குருநம்பேர்தகடவுசெய்குருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பினம்பரிக்குருமாணர்.

(இ-ள்.) ஊறுசெய் படைவாய் தேய உழுநூல் நீர் கால் யாத்து சேறு
செய்குருநம் - பூமியைக் கிழிச்சா நின்ற சலப்பையின் தன்னுரிதேய உழுவின்றவ
ரும் நீரைக் கால்வழியாகக்கட்டிச் சேறு செய்கின்றவரும், தெய்வம் தொழுது தீம்
செந்நெல் வீசி நாறு செய்குருநம் பேர்த்து கடவுசெய்குருநம் அப்பிலத்துக்குரிய
வித்திரினை வணங்கி இனிய செந்நெல் முனையை வீசி கடவுசெய்கின்றவரும் அந்நீர்
களைப் பேர்த்து நன்கின்றவரும், தெவ்வின் மாறு செய்களை கட்டு ஓம்பி வளம்
படுக்குநாம் ஆனா-பகைவரைப்போலச் செந்நெற் பயிரோடு மாறுபட்டோருக்கு
களைகளைக் களைந்து வளஞ்செய்கின்றவர்களும் ஆக அந்நிலமாக்கன் முயன்றாகன்
நகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேனின்றது. (௨௦)

பழிபடுநறவந்தண்ணைக்கடைசியர்பருகிச்செவ்வாய்
மொழிதடுமாறவேர்வைமுகத்தெழுமுழுவளேன்ற
விழிசெவந்தழலக்கூந்தன்மென்றுநில்சோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புநலசிக்கலந்தவரொருதகனறே.

(இ-ள்.) பழிபடு நறவும் தண்ணை கடைசியர் பருகி-பழிச்சொற்பெருக்குமது
வளந்து தண்ணீர் பள்ளப்பெண்கள் பருகுதலால், செவ்வாய் மொழி தடுமாற வேர்
வைமுகத்தெழு முழுவல் தோன்ற விழிசெவந்தழல் கூந்தல் மென்துகில் சோர் -
அவர்கள் செவந்தவாயில் தோன்றித் சொற்கள் முறைபிழழவுக் குறவெயர்வு முகத்
தில் முகிழ்க்கவுந் தம்மையறியாது பெருகுகைதோன்றவுந் கண்கள் மதர்ப்பாற்செ
வந்த சுழலவுந் கூந்தலு மெல்லியவாடையுஞ் சோரவுந், உள்ளர் கழி பெரும் களி
ப்பு எல்கி கலந்தவர் ஒத்தது-மனத்தில் மிக்க பெரியமயக்கைக் கொடுத்துக்கலந்த
புருடரை யொத்தது.

புணர்ச்சியில் பெண்கள் சொற்கள் தடுமாறுதலும், குறவெயர்வு முகத்தில்
முகிழ்த்தலும், புன்னகையரும்புதலும், நலிவால் விழிசெவந்த சுழலுதலும், சோர்
வால் கூந்தலும் உடையுஞ் சோருதலும், உடைமையால் கண் கலந்தவரை யொத்த
தெனக் கூறியது செம்மொழிச்சிலேவை - யுலமையணி. (௨௧)

பட்பகையாகுந்திஞ்சொற்கடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குட்பகையாம்பலென்றுமொண்ணுங்குவளைநீலங்
கட்பகையாகுமென்றுங்கமலநன்முகத்துக்கென்றுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ்செறுதல்போற்களைதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பண்பகை ஆகும் தீம் சொல் கடைசியர் பவளம் செவ்வாய்க்கு உள்ப
கை ஆயும் என்றும்-(களைகளையத்தலைப்பட்ட) இசைக்குப் பகையாகிய வினிய சொற்
கையுடைய பள்ளப்பெண்கள் பவளம்போன்ற தமது செவ்வாய்க்குத் திராப்பகை
யுள்ளது குருதமவனென்றும், ஒன் னதும் குவளை நீலம் கண்பகை ஆகும் என்றும்
கமலம் நல்முகத்துக்கு என்றும் தின் பகை ஆகும் என்றும் - ஒன்றிய கல்லவாசனை
யையுடைய செங்குவளையுந் கருங்குவளையுந் கண்களுக்குப் பகையாமென்றுந் தாம
ரை அழகிய முகத்துக்கு என்றும் வைரம்பற்றிய பகையாமென்றுந், செறுதல்
பெருந் களைதல் செய்வார் - கொல்லுதல்போலக் களைந்தவர்கள்.

தம்பல், குவளை, நீலம், கமலம் - சாதியொருமைகள். செப்பார் இங்கு வகா இடமில்லை - இத்தகாலத்தின்மேனிவந்தது. (௨௨)

கடைசியர் முகமுக்காலுங்கைகளுக்கமலமென்றார்
படைவிழிதருவையென்றார் பவளவாய் குமுதமென்றார்
சடையவுக்கோந்தார் மள்ளர் பகைஞராயுத்தவெல்லோ
புடையவனுணையாற்றாலொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ.

(இ-ள்) மெள்ளர் கடைசியர் முகமும் காலும் கைகளும் கமலம் என்னார் - பள்ளர்கள் தங்கள் பெண்ணையொரு முகமும் காலும் கைகளும் நாமையொரு உறவுடையவென்ற கருதாமலும், படை விழி குவளை என்னார் - வாய்போன்ற கண்கள் குவளையொரு உறவுடையவென்ற கருதாமலும், பவளம், வாய் குமுதம் என்னார் - பவளம்போன்ற வாய்கள் ஆம்பலோடுறவுடையவென்ற கருதாமலும், அடையவும் கண்களார் - அவையொரு யொருசேரக் கண்களாகள், பகைஞராய் அடுத்த எல்லாம் உடையவன் ஆனை ஆற்றால் ஓற்றப்பவர்க்கு உறவு உண்டு ஆம் ஒ - உறவினர் பகைவராய் வந்தகாலத்து ஐயமான கட்டளை வழியினின்ற தனக்குக்கும் வீரருக்கு உறவினர் என்ற தாட்சனியமும் உள்ளதோ (இல்லையென்றபடி).

* என்னார் எனவும் வினைமுற்றுகள் வேறுபல வடிவிய வெச்சுக்களாய்க் களைதார் எனவும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டன. முன்னர்த்தொடங்கிய பொருட்டிற்றமுடிததற்குப் பின்னர் உலகறிபொருளாக வேறுபொருள்கைத் துக்கூறினமையால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௨௩)

புனையறவுணர்ந்தோர் தூவின் பொருளி னுளடங்கிய நூல்
வனையறைகருத்துமானவளர்கருப்புறம்புதோன்றிக்
கனையகை கல்விசாலாக்ககிஞர் மோலிற்றுமாத நூ
லுணாபெனவிரிந்துகற்பின்மகளிர் போலெசரித்ததன்றே

(இ-ள்) வளர் கரு புனையற உணர்ந்தோர் தூவின் பொருளின் உள் அடங்கி - வளர்ந்த கருவானது ஐயத்திரிபு என்னும் குற் நீங்கக் கற்றணர்ந்த சான்றோரியற்றிய தூவின் கட்ட பொதித்தகிடக்கும் பொருள்போல உள்ளடங்கித்தந்து, அத்தால் வனையறை கருத்துமான புறம்புதோன்றி - அத்தார் பொருளுக்கு வனையறைப்பட்ட கருத்துபோல வெளியேதோன்றி, கனைய கை கல்விசாலா கவிஞர்போல் இறமாந்த - இலக்கணவரம்பு அமைந்த கல்விதிரம்பாத கவிசான்போலத்தலையிரிந்து, அத்தால் உணர்வன விரிந்த - அத்தாறுகருச் சான்றோரியற்றிய தார் பொருள் விரிதல்போலக் கதிர்விரிந்து, கற்பின் மகளிர் போல் ஒளித்தது - கற்புடைய பெண்கள் தமது தானே கோகருதல்போலத் தானே நோக்கித் தலை விரிந்தது.

கல்விசாலாக் கவிஞர் உயர்நிலையோடு சார்ந்த அறிவினை உயர்நிலை முடிபெற்றது. இன் உருபு - ஒப்புப்பொருட்டு. உணர் பொருளின்மேல் கிற்றலால் சொல்வாரபெயர். (௨௪)

அன்புறுபத்தினித்தியார் வரீர்பாய்ச்சுந்தொண்டர்க்கு
கின்புருவானவீசனின்னருள்வினையுமாய்போல்
வன்புறுகருங்காண்மள்ளர்வைகலுஞ்செவ்விரோக்கி
நன்புலமுயன்றுகாங்குகிளைந்தனநுந்தன்காலி.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பத்தி வித்தி ஆர்வம் நீர் பாய்ச்சம் தொண்டாக்கு இன்பு உருவான ஈசன் இன் அருள் விளையும் ஆரோல் - அன்புமிக்க பத்தியாபிய விதையை விதைத்த ஆரவாகிய நீரைப்பாய்ச்சுகின்ற அடியார்களுக்கு ஆனந்த மே திருவுருவாகக் கொண்டருளிய சிவபெருமானது திருவருட்பயன் விளைவுவிளையும் வகையைப்போல, வன்பு உறு கடும் கால் மன்னர் வைகலும் செவ்வி நோக்கி கன்புலம் முயன்று காக்க - வலிமையிடுக கரியகாசியுடைய பள்ளர்கள் நான்தோறும் பருவமறித்து நல்லபுலன்களுக்குச் செய்யு முயற்சிகளைச் செய்துகாக்க, நறம் தண் சாலி விளைந்தன - நல்லமணமுள்ள குளிர்ந்த கெற்பயிர்கள் விளைந்தன.

செய்யு முயற்களாவன வருவிதெல் முதவியன. பத்தி வேறு ஆர்வம் வேருதலின், பத்தி வித்தி ஆர்வ நீர் பாய்ச்சம் என்றார். ஆறு ஈறு தொகுத்தல் “அன்பினும் ஆர்வமுடைமை” என்றார் நாயனாரும். (உ.ரு)

அகனிலவேறுபாட்டினியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயற்சிசெய்யக்காமதூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பண்புசெவ்வியறிந்துசேர்மைந்தர்க்கினப்
மிகவிளைபோகம்போன்றுவிளைந்தனபைங்குடெல்லாம்.

(இ-ள்.) மள்ளர் அகல் நிலம் வேறுபாட்டின் இயல் செவ்வி அறிந்து விளை முயற்சி தா செய்ய - பள்ளர்கள் அகன்றநில வேற்றகையினுடைய தன்மை யையும் அச்சிலத்திற் பயிர்செய்யும் பருவத்தையும் உணர்ந்து தொழில் முயற்சிகளை அதற்குத் தகுதியாகச்செய்ய, பைங்குடெல்லாம் - பசிய பயிர்களெல்லாம், காம தூல் சாற்றும் நான்கு வகை நல்லா பண்பு செவ்வி அறிந்து சேர்மைந்தர்க்கு இன்பம் மிக விளைபோகம் போன்று விளைந்தன - காமதூல் கூறும் நான்குவகைப்பட்ட பெண்களுடைய தன்மையையும் பருவத்தையும் உணர்ந்து புணரும் புருடருக்கு இன்பமிகவும் விளையும் போகத்தையொத்து விளைந்தன.

நான்குவகைப்பட்ட பெண்களாவார் - பத்தினி, சந்தினி, சங்கினி, அததினி விளைவும் போகமாகையால் போகம் போன்றென்றார். மகளிர்போல நிலமும் அம்ம களிரீட்டது விளையும்போகம்போல அநிலங்கனின் போகமுமெனக் கூறியது வட தூல் முறைமைபற்றியென அறிக. இயல் பண்பு செவ்வி இவைகளிடையிலும் இய திவிவம் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (உ.சு)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்தகூனிரும்புக்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்புமுள்ளரைக்கமலரீல
மடங்கவெண்சாவிசெந்நெல்வேறுவேறறிந்திடாக்கி
கெடுக்கனத்தம்பொற்குன்றநிளையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொடும் பிறை வடிவில் செய்த கூன் இரும்பு அம் கை வாங்கிவிளை த்பிறையின் வடிவுபோலச்செய்த அரிவாளை (முதநிலமாக்கன்) கையிலேந்தி, முடங்கு கால் வரிவண்டு ஆர்ப்பு முள்ளரை கமலம் நீலம் அடங்க வெண் சாலி செந்நெல் வேறு வேறு அறிந்த ஈடாக்கி - முடங்கிய கால்களையும் வரிகளையுமுடைய வண்டுகள்மேலெழுந்தொலிக்க முட்பொருந்திய தூறையுடைய தாமரை களும் நீலோற்பலங்களும் ஒருசேர அடங்க வெண்ணெல்விளைவுகளையும் செந்நெல் விளைவுகளையும் வேறுவேறாக அறிந்த கற்றைகளாக்கி, கெடுக்கனத்த அம்பொற் குன்றம் நிரையென பெரும்போர் செய்தார் - கெடிய போர்க்களத்தில் அழகிய

பெண்மயினின் வரிசைகளைப்போல வரிசை வரிசையாகப் பெரிய போர்ள் போட்டார்கள்.

பின்பக்கஞ்செருகியிருத்தலின் அங்கை வாரங்கி யெனவும், எவ்வகை அரை களுள் கமலிலிழ்க்க முன்னையுடையனவாதலால் முன்னரைக்கமல நீலமெனவும் கூறினார். வெண்சாலிசெக்கெல் சொல்முரணினி. (௨௩)

கற்றைவைகளைத்துநூற்றிக்கூட்டியூர்க்காணித்தெய்வ

மற்றவர்க்குற்றவாறீந்தளவைகண்டாறிலொன்று

கொற்றவர்கடமைகொள்ளப்பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்னு

நெற்றவாகற்றந்தெய்வம்விரும்பினர்க்கூட்டியுண்பார்.

(இ-ள்.) கற்றவை களைத்து நூற்றி கூப்பி-கற்றைகளாகிய வைக்கோலினி ன்றும் செற்களைக்களைத்துநூற்றிப் பொலிகளாகக்குவித்து, ஊராக் காணித் தெய்வம் அற்றவர்க்கு அற்றவாறு ஈத்து அளவைகண்டு-யூர்க்காணித்தெய்வங்களுக்குத் தரித் திரர்களுக்கும் அமதிசெய்த முறைப்படி கொடுத்து அதன்பின்பு அனந்துதொகை செய்து, ஆறில் ஒன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள பண்டியிற் கொடுபோய் - ஆறிலொருகூற்றை அரசர்க்குத் தமது இறைப்பொருளாகக்கொள்ள ஏனை வைவகைக் கூற்றுகளைப் பண்டியிற்கொண்டுசென்று, தென்னாடி உற்றவர் சுற்றத்தெய்வம் விரும் பினர்க்கு ஊட்டி உண்பார்-பிரிதர்க்கும் சுற்றத்தார்க்கும் தெய்வங்களுக்கும் வந்த விரும்பினருக்கும் பகுத்துண்பித்துத் தாங்குகூடும் உண்பார்ள்.

பிரிதராவார் படைப்புக்காலத்துப் பிரமனால் படைக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கடவுட்சாதியார் அவர்க்கிடத்தென்றிசையாதலால் தென்னுற்றவர் எனவும், விரும் பினர் புதிதாய் வந்தவா அவர்கள் முன்னறியப்பட்டிருத்தலிற்குறித்து வந்தவரும் அஃதினமையிற் குறியாது வந்தவருமென இருவகைய ராதலால் பன்மைப்பொருள் பட விரும்பினரெனவும், தென்புலத்தார் முதலியோர்க்கு உண்பித்தலாகிய எவ்வகை யறங்களுந் தாமுயிரோடிருந்து செய்யவேண்டுதலின் தம்மைப் பாதுகாத்தலும் அறமாதலால் உண்பார் எனவும், இவ்வாழ்வோருக்கு இந்த ஐவகையிடங்களும் அறஞ்செய்தற்கு இடங்களாதலின் ஆறிலொன்று கொற்றவர் கடமைகொள்ளவே னவுகூறினார். "தென்புலத்தார்தெய்வம் விரும்பொக்கருணென்றும், கைம்புலத் தாரேம்பறம்" என்னுந் திருக்குறளானுணாக. சுற்றஞ்சூழ்த்தோர்மேனிற்றலில் வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். தெய்வம் சாதியொருமை. (௨௪)

சாறகெட்டியெள்ளுஞ்சாணைகொள்ளிறுங்குதோரை

யாறிமெதமால்யாணைப்பழக் கலைபவகையேனல்

வேடி பலபயறேடினபுன்னிலகிளவுமற்று

மேறெடுபண்டியேற்றியிருநிலங்கிழிவுயுய்ப்பார்.

(இ-ள்.) சாறு அடி கட்டி என்னுந் சாணை கொள் இறங்குதோரை - கருப் பஞ்சாற்றால் காய்ச்சப்பட்ட வெவ்வுழும் என்னுந் சாணையுந் கொன்னுந் தோர மும் மலைநெல்லும், ஆறு இடும் மதம் மால் யாணை பழுக்குலை அவரை என்ன பங் வேறு பயறேடு இன்ன புன்னிலம் விளைவுமற்றம் - வென்னம்போலும் உலட்டெ டிக்கு மதமயக்கத்தையுடைய யானையின் பழுவெலும்பின் வரிசைபோன்ற வு ளைக்குவகையும் அவரையுந் தினையும் பலவகைப்பட்ட பயறுகளாகிய இப்புன்னி லப்பொருள்களையும் மற்றுள்ள பொருள்களையும், ஏறெடு பண்டி ஏற்றி இருநிலம்

சிறிய உய்ப்பார்-எருதுகளின்மேலும் பண்டுகளின்மேலும் ஏற்றிப் பெரியபூமி சிறி
படச்செலுத்தவார்கள்.

முன்னுள்ள ஓடு இசை நிறைத்தற் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். பின்
னுள்ள ஓடு என்னுப்பொருட்டி, இன்ன சுட்டுத்திரிபு. சாறிகெட்டி யானைப்
பழுக்குலை இவை நன்னில விளைவுகளாயினும் பன்மைபற்றிய வழக்கால் புன்னில
விளைவு என்றார். (உக)

தறவினரீசனேசத்தொண்டினர் பசிக்குநல்லான்
முறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்குமருந்துடற்பணிபுக்காண்டி
புறையிடம்பிரி துநல்கியவரவரொழுதிச்செய்யு
மறவினையிடுக்கணிக்கியருங்கதியுக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) தறவினர் ஈசன் நேசம் தொண்டினர் பசிக்கு நல்லான் திறம் வினை
பிணிக்கு தீர்க்கும் மருந்து உடல் பணிப்புக்கு ஆடை உறைவிடம் பிரிதும் கல்வி-
இருவகைப்பற்றுகளையும் அவற்றை நிலையாமையையும் கோக்கி முற்றத்தறந்தவர்
களும் சிவநேசத்தையுடைய அடியார்களுமாயி இவர்களுடைய பசிக்கு நல்லவுண
வும் நீக்குதலில்லாத வினைவசத்தால் வரும் நோய்களுக்குத் துன்பத்தீர்க்கும் அபுட
தமும் பனிமுதலியவற்றால்வரும் உடல் நடுக்கத்திற்கு வஸ்திரமும் வசித்தற்கு இட
மும் வேண்டும் மற்றுள்ள பொருளும் (அங்காட்டிலுள்ளார்) கொடுத்த, அவரவர்
ஒழுதி செய்யும் அறம் வினை இடுக்கண் நீக்கி அறம் கதி உய்க்கவல்லார் - அத்தறவி
னரும் அடியார்களுந் தத்தமக்குரிய நிலைகளினின்ற வழுவாது ஒழுதிச்செய்யும்
தருமச்செயல்களுக்கும்வரும் இடையூறுகளை அவற்றாலொழித்து அரியமோகக் கிடீ
டில் செலுத்தவல்லவராவார்.

தறவினரும் சிவையார்களுந் தத்தமக்குரிய ஒழுக்கநெறிகளினின்ற வழு
வாது முடியச்செய்யுமளவும் அச்செயல்களுக்கு இடையூறுகளாகிய பசிரோய்
குளிர் முதலியன இடையிற்புகுந்து வருத்தாமல் உண்டியுமருந்தும் உறையுருங்
கொடுத்தலால் கல்வி இடுக்கணிக்கி எனவும், இவைகளால் அவர் தத்தமக்குரிய
நெறிவழுவாமல் நடத்தலால் அருந்தியுக்கவல்லாரெனவும் கூறினர். “ இவ்
வாழ்வானென்பா னியல்புடைமொவர்க்கு, நல்லாற்றினின்றதனை ” என்னுந் திருக்
ருளானுணர். (க௦)

நிச்சலுமீசுணன்பர்நெறிப்படி நிரூர்மேல்வைத்த
பொச்சமிலன்புமணன்புதல்வரைக்கண்டாலன்ன
வச்சமுன்கொண்டு கூசியடிபணிந்தினியகூறி
யிச்சையாறொழுதியுள்ளக்குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) நிச்சலும் ஈசன் அன்பர் நெறிப்படி - நான்தோறஞ் சிவபெரு
மானுடைய அடியார்கள் வழியில் எதிர்ப்பட்டால், நிரூர்மேல் வைத்த பொச்சம்
இவ் அன்பும் மன்னர் புதல்வரை கண்டால் அன்ன அச்சமும் கொண்டுகூசி - நமது
புத்திரர்கள்மேல்வைத்த உண்மையான அன்பையும் அரசர்களுடைய புத்திரர்க
ளைக்கண்டா லொத்தபயத்தையுன்கொண்டு அகலாமலும் அணுகாமலும், அடிபணி
ந்து இனியகூறி இச்சை ஆற ஒழுதி உள்ளக்குறிப்பு அறிந்து ஏவல் செய்வார் -
அவ்வடியார் திருவடிகளைவணங்கி இன்சொற்கள் கூறி அவர்கள் இச்சையின் வழித்
திறம்பாது நடந்து அவர்களேவாதிருக்கவே மனக்குறிப்பினையுணர்ந்து ஏவும்பணி
களைச்செய்து கிற்பார்கள்.

சித்தல்-கிச்சல் மருது. பொச்சம்-நிசைச்சொல். உன்னக்குறிப்பு அசைவினை
பாதலம் அதனை ஏவலென்றார். (நக)

நிறைபடுகனிகே தன்பெய்தபாலொநிக மறைய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப்பூங்கலாவி நிர்த்தகோறு
குறைவமவண்ணியென்றெயோ நூநாளுங்கொண்டிடுவெண்ண
மறைமுதலடியார்தபைவழிபடுகநகந்துவார்தகா.

(இ-ன்) மறைமூதல் அகலாந்தமகம் வநிபித்த - சில பெருமானடியவர்களைப் போகவொட்டாமறநித்த, நகை பரி களி சேன் பெய்த பால் - தேன்பொருத்திய களிகையும் தேனெடுவில்த பாடின, நம கெப் வெள்ளம் சிறைபடு செம்பென் வண்ணம் புதுகலால் கிமாந்த சே நகுறவு அற உண்டி - நறமணங்கமழும் புத்துருக்குகையின் பெருகால் கனரக பருப்பொடிகலாத அரிசியால் சமைத்தோங்கிய அன்னதையும் கீர்ப்பாண்டு, வேண்டும் பொருள்களும் கொன்மீன் என்ன அருதுவார்க்க - வேண்டிய பொருள்களையும் கொள்ளுதலென்று (தங்கம் இவ்விந்த அனுகூலத்து) உண்பிப்பார்கள்.

வேண்டும் பொருள்களாவன ஆடை முதலியன. ஒலி எண்ணுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். தேன் பெய்தபால், செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல் மயக்கப்பொருளில் வந்த ஒலி உருபு தொக்குகின்றன. செம்பொன் வண்ணம். செவ்வப்பொன்போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது என உவமைத்தொகைகூலிக்களத்தப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் பருபியை மீட்டு வதற்கு. புழுக்கல் தொழிலாகுபெயராய் யரிசியெல் லின்றது. சிவசுந்தரமணி. குணமாலையாரிலம்பகம். "தீம்பாலுடிலெயிர்நஞ் செம்பொன் வண்ணப்பழுக்கல், ஆப்பாலக்காரடையென்பவீருறமீர் தம், தாம்பாலவகாராகுந் தந்துட்டயாவாசொரிய, ஒம்பாநறெய்வென்னமொழுங்குவண்ணக்காண்மின்" என்னுஞ்செய்யுளில் செம்பொன் வண்ணப்பழுக்கல் என்பதற்குப் பருப்புச்சோறு என நச்சிலாகனியார் எழுதிய உபாயாலுணர்ச்சு. கற்றைவகளைத்து என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுளாகதம் அந்நாட்டினர் நோர் எனவருவித்தத் தோன்றாவினாறுதலாகக் கெளகம். (கூட)

பின்னெவனுரைப்பதற்கப்பெருந்த நிழலாடாங்கன்னி
தன்னிடையூர்களுன்னுரையவருதாங்கதொய்க
பொன்னியல்கலனேகோயின்மடமறபுறுநீர்ச்சாலை
யின்னமுதநுத்துசாலையெவநுததிர்த்தமயா,

(இ-ன்.) அந்த பெரும்புதம் தமது நாடு ஆம் கன்னி - அச்சிறப்பினையுடைய பெரிய பாண்டி. காடாகிய கன்னிப்பெண்ணையன், தன் இடை வாய்கள் என்னும் அடியையும் தங்க செய்த பொலி இயல் கலனே - தன்னிடத்திலுள்ள மற்றையுட்க

னாகிய வுறப்புகள் தாங்கச்செய்த பொன்னாவியன்ற ஆபரணமே, கோயில் மடம் அறப்புறம் கீர்த்தியை இன் அமுத அருத்த சாலை என உருத்திரித்தது-திருக்கோயிலும் மடமுந் தருமசத்திரமும் கீர்வாக்குஞ்சாலையும் இனியவன்னத்தை உண்பிக்குஞ் சாலையுமென உருவத்திரித்ததென்று சொல்வதன்றி, பின் எவன் உரைப்பது - வேறோதுசொல்லக்கிடந்தது, (அதுவேயென்றபடி.)

பின் என்னும் இடைச்சொல் இங்கு வேறென்னும் பொருள்மேனின்றது. கலன்சாதி யொருமை, அம்மா-அசைநிலை. நாட்டையும் ஊர்களையும் பெண்ணாகவும் உறப்புகளாகவும் உருவாக்ஞ் செய்து அவ்வுறப்புகள் தாங்கிய கலன்கள் இவ்வகை யாகத் திரித்ததெனக் கூறதலின் திரிபதிகையவனரி. (௧௬)

திணைமயக்கம்—கலநிலைத்திறை.

இன்றடம்புனல்வேலிசூழிந்கிலவரைப்பிற்

குன்றமுல்லைதண்பனைநெய்தல் துலக்திணைநான்கு

மன்றவுள்ளமற்றவைநிற்கமயங்கியமரபி

னென்னொருடொன்றுபோய்மயக்கித்திணைவகையுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) இன் தடம் புனல்வேலி சூழ் இ நிலவரைப்பில் - இனிய பெரிய கீர் நிலஞ்சூழ்த்த இப்பாண்டி நாட்டெல்லையில், குன்றம் முல்லை தண்பனை நெய்தல் நான்கு துலக்திணையும் மன்ற உள்ள கைவந்தல் - குறிஞ்சியும் முல்லையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய மருத்தமும் நெய்தலும் ஆகிய நான்கு துலக்திணைகளுக் தேற்றமாகவுள்ள அந்நிலங்கள் நிற்க, மயங்கிய மரபின் ஒன்றோடு ஒன்று போய் மயங்கிய திணைகளை உரைப்பாம்-மயக்கமரபால் ஒரு நிலக்கருப் பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள் சென்று மயங்கிய திணைமயக்கக் கூறுபாட்டைச்சொல்லுவாம்.

தொடங்கப்பியம் பொருளதிகாரம் அசத்திணையியல். “முல்லைகுறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்சொல்லிய முறைபாற் சொல்லவுப்படுமே” என்ற சூத்திரத்தால் ஏனைய நிலங்கன்போலப் பாலையென வென்றின்மையால் திணைநான்கெனக் குன்ற முல்லை தண்பனை நெய்தல் எனக்கூறினோனும் பாலையவற்றாடற்கு. “முல்லை யுக்குறிஞ்சியு முறையிற்றிந்த, எல்லியல்பிற்ற, கடுங்குதையுறத்தப, பாலையென்பதோர்ட்டுவன்கொள்ளும்” என்பதனாலும், பாலுக்கு ஆசிரியர் கவெணது என்றிட்ட குறியீடானும். “வெங்கதிப்பிரான் கண்பகற்போதினில்வேனில், மக்கை கொக்கையோய்நனித்திடும் பாலையாகைத்தன், அங்கணினிலவரசர் பாலிரத்தவன் முரம்பு தங்குமுழுவற் சிற்றரசான்வதுமுளதால்” என்பதனாலுமுணர்க. முல்லையுக் குறிஞ்சியுத்திரிந்த பாலையாமென்றிருக்க நானிலவரசர்பால் எனக் கூறியது என்னை யெனில், நால்வகை நிலைத்துக்குழிய புணர்தல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்னும் நால்வகை உரிப்பொருள்கட் கிடையிடையே நிகழும் பிரிவு இந்நிலத்தாதலி னென்க. மன்றவுள்ள என்னுஞ் சொல்வாற்றலால் திணைவகைகள் கூறினொனவும், அவைநிற்க வென்றமையால் கூறி முடித்ததெனவும் போந்தனவுணர்க. தொ-சொல்லதிகாரம் இடையியல். “மன்றவென்னவிதேற்றஞ்செய்யும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் தெளிவு பொருண்மையை யுணர்க. நான்கு நிலப்பொருள்களும் ஒருசேர இருப்பது காட்டிற்குப்பெருவளமுடைமையால் திணைமயக்கமெனக்காலியங்களுட் கூறிவருவது சான்றோர்ட்டி. திணைமயக்கமாவது - ஒரு நிலக்கருப்பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள்வந்த கூடல். மயக்கமெனினும் கூட்டமெனினும் தம் முள்ளுக்கும், அகப்பொருள்வினக்கம். ஒழியியல், “முத்திரப்பொருளுக் தத்தக்

திணையோடு, மரபின்வாராதுமயக்கமுரிய” என்ற குத்திரத்தாலும் “உரிப்பொருளல்ல மயக்கவும்பெறமே” என்ற அகத்திணையியல் குத்திரத்தாலும் மயக்கிய மரபின் என்றார். முத்திரப்பொருளான - நிலப்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள். பாலைக்கருப்பொருள் மயக்கமும் பின்னர் வருதல் காண்க.

திணையென்பத னிறுதியில் நிற்கவேண்டு முற்றம்மை காண்க என்பதனிதழியில் கின்றது பொருத்தமில் புணர்ச்சி.

கொல்லையானினைமேய்ப் பவர்கோழிணர்க் குநந்தி
கொல்லையநிற்படர்கறிக்கருந்தணருகுப்ப
முல்லையோறெனத்தேன்விராய் முத்திழைசிறுநிலி
எல்லையாயமோடாடுவெயின்சிறுமகளிர்.

(இ-ள்.) கொல்லையுள் நிறை மேய்ப்பவர் கோழி இணர் குருந்தின் ஒல்லையாய் அதில் பாட கருந்துணர் கறி உகுப்ப - முல்லையிலதில் பசுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும் இடையர்கள் கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய குருந்தமரத்தில் விரைந்து. தாலி யேறி அம்மரத்தில் குறிஞ்சியினின்ற பட்டந்த பெரிய கொத்துவள்ளியின்குளை உதிப்பார்கள். வயின் சிறு மகளிர் - முல்லையிலத்திலுள்ள வேடச்சிறுமியர், முத்து இழை சிறுநிலி எல்லைய முல்லையோற என தேன் விராய் ஆயமோடு ஆடுப - செய்தனிலத்திலுள்ள முத்தாற்கோலிய சிறுவீட்டில் முல்லையிலத்திலுள்ள முல்லைய அரும்பே சோளாக அதனோடு தேன் கலந்து பெண்கள் கூட்டத்தோடு விளையாடுவார்கள்.

இதனால் முல்லையிலத்தோடு குறிஞ்சிலத்திற்கும் பாலை நிலத்தோடு முல்லைக்கு குறிஞ்சிக்கு செய்தலுக்கு மயக்கம் கூறினார்.

குருந்தின் ஒல்லையாய் அநெய்படர் கறிக்கருந்துணருகுப்ப எனப் பாடங் கூறுவாருமுனா. அநிலம் கறித்துணருங் குறிஞ்சிலப் பொருள்களாகலால் அத்துணைச் சிறப்பன்மொன வறிச.

(கரு)

கன்றொடுக்களிவண்டுவாய் நக்கசூர் கரும்பு மென்று பொன்சொரிவேங்கைவாயுறத் துவமேதி
குன்றிளந்திணமேய்த்துபூங்கொழுநிழன்மருதநஞ்
சென்றுறங்குவசேவகமெனமுறச்செவிமா.

(இ-ள்.) மேதி கன்றொடும் களிவண்டுவாய் நக்கசூர் கரும்பு மென்று பொன்சொரிவேங்கை வாய் உறங்குவ - (மருதநிலத்திலுள்ள எருமைகள் தாது கன்றுகளோடு மதுமயக்கமுடைய வண்டுகளுக் தாது கடைவாயை நக்காபிற்கக்குளிர்த்த கரும்பைக் குதட்டிப் பொன்போன்ற மலர்களைச் சொரியும் (குறிஞ்சிலத்திலுள்ள) வேங்கைநிழலின் கட்ட கண்ணுறங்கும், குன்று முறச் செவிமா - குறிஞ்சிலத்திலுள்ள முறம்போன்ற செவியையுடைய யானைகள், இளந்திண மேய்த்த பூ மருதம் கொழுநிழல் சென்று சேவகமென உறங்குவ - (அநிலத்திலுள்ள) முதுகாத திணைக்கதிர்களை மேய்த்த மருதநிலத்திலுள்ள பூங்கொத்தையுடைய மருதமரத்தின் கொழுவிய நிழலின்மேய்ச்சென்று தான் தயிலுயிடமாகக் கண்ணுறங்கும்.

இதனால் மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிலத்திற்கும் குறிஞ்சிலத்தோடு மருதநிலத்திற்கும் மயக்கம்கூறினார்.

சூர்ந்தரும்பு - ஈறுதொக்கவுழி வருமொழி வல்வெழுத்துக்கு இனவெழுத்தி
மிகுதல் உரிச்சொற்றொடராதலால். “இடைபுரிவடசொலினியம்பியகொளாதவும்”
என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கொள்க. பொன் - பூமேனிறலால் உவமைபாடுபெயர்.
தினை - கதிர் மேனிறலால் முதலாகுபெயர். கன்றெடுங்களினவெய்க்க என்
றது - மாலையுமுடியுங்கலிதானென்றும்போல வேறுவினைப் பல்பொருள் விர
லிச் சிறப்பினால் ஒருமுடிபெற்றவந்த மரபுவழுவமைதி. (கூக)

எற்றதெண்டிசையெறிவளைபெயிற்றியரிமைத்த
சிறுநிலவாய்துழைந்தழிப்பவச்சிறுமிபர் வெகுண்டு
பற்றிலாசொனச்சிறியமனவணிபரதர்
முற்றிலாமுலைச்சிறுமிபர்முத்தொடுங்கோப்ப

(இ-ள்.) என்று தென்திரை எறிவளை எயிற்றியர் இழைத்த சிறுநில வாய்
துழைந்து அழிப்ப- (நெய்தனிலத்திற்) கனையோடுமோதுக் தென்களிய அலைகள்வீசிய
சங்குடன்வேடச்சிறுமிபர் கோலிய சிறுநிலவிற்குத்து அந்ந வடிவை யழிக்க, அச்
சிறுமிபர் வெகுண்டு பற்றிலார் என சிறிய மனவு அணி - அங்கேடச் சிறுமிபர்
கோபங்கொண்டு பற்றற்றவர்க்கப்போலக் கழற்றி வீசிய அக்குமணி ஆபரணத்தை,
பரதர் முற்ற இலாமுலை சிறுமிபர் முத்தொடும் கோப்ப - செய்தனிலவாக்களுடைய
முதிராத தனத்தையுடைய பரதச்சிறுமிபர் தமது நிலத்திலுள்ள முத்தகளோடுங்
கோவைசெய்வார்கள்.

இதனால் செய்த நிலத்தோடு பாலை நிலத்திற்கும், பாலைநிலத்தோடு செய்த
நிலத்திற்கும் மயக்கங் கூறினார்.

எயிற்றியர் சிறுமிபர் ஒருமைபிற் பன்மைவந்த பாள்வழுவமைதிகள். கோ
ப்ப பலர்பார் படர்க்கை வினைமுற்ற, உருப்ப என்பது மது. (கூக)

முல்லைவண்டுபோய்முல்லைபாழ்முளரிவாய்மருதம்
வல்லவண்டினைப்பயிற்றிப்பின்பயில்வமைருதந்
கொல்லையானமடியெறிநினைங்குமுனியென்றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபாலவெள்ள்த்துகள்வனவானை.

(இ-ள்.) முல்லை வண்டு போய்முல்லை யாழ் - முல்லை நிலத்திலுள்ள வண்டு
கள் மருதநிலத்திற் சென்று அம்முல்லைநிலப்பண்ணை, முளரி வாய் மருதம் வல்ல
வண்டினை பயிற்றி மருதம் பின் பயில்வன - தாமனாய் விருக்கும் மருதப்பண்ணில்
வன்மையைமுடைய வண்டுகளுக்குக் கற்பித்து அம்மருதப்பண்ணைப் பின்பு கற்கா
நிற்கும், வானை - மருதநிலத்திற்குரிய வானைமீன்களும், கொல்லை ஆன் மடி எறிந்து -
முல்லை நிலத்திலுள்ள பசுவின் மடியில் மோத, இளம் குழவியென்று இரங்கி ஒல்லை
வந்துபால் வெள்ளத்தன் உள்வன - (அப்பசுவானது) தனது இளங்கன்ற முட்
டியெடுத்து மனங்களிந்து விரைந்து சொரியும் பால்வெள்ளத்தன் தாவாநிற்கும்.

இதனால் முல்லைநிலத்தோடு மருதநிலத்திற்கும் மருதநிலத்தோடு முல்லைநில
த்திற்கும் மயக்கங்கூறினார்.

யாழ் பன்மேனிறலால் கருவியாகுபெயர். ஐ உருபுமயக்கம். எறிந்தசெய
கெனெச்சத்திரிபு. ஒல்லை விளையெச்சப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். தொ -
பொருள்திகாரம் ஈரியல். “குஞ்சாம்பெறமே குழவிப்பெயர்கொடை” என்ற
சூத்திரத்தின்பாற்படுத்தி. “ஆவும் எருமையு மறுசொல்லப்படுமே” எனக் கூறுதலால்

பசுவின் கன்றைக் குழலியென்றார். முல்லை யாழ் மருதம் வல்ல வண்டினைப்பயிற்றி
மருதம் பின்பயிவன என்றது பரிவருத்தனையணி. (கூஅ)

கரும்பொற்கோட்டினம்புண்ணைவாய்க்கள்ளுண்டுகூளைச்
கருமீபுசெவ்வழிப்பாண்டெயக்கொன்றைபொன்சொரிய
வருநதடங்கடல்வளை யெடுத்தாழியான்கைரி
விருந்தசங்கெனவிறைகொளப்பூவைமேலெறிவ.

(இ-ள்.) கூளை கரும்பு கரும் பொன் கோடு இளம் புண்ணைவாய் கள் உண்டு
செவ்வழி பாண் செய - ஆண் வண்டுகள் (செய்தனிலாதிலுள்ள) இருப்பையொத்த
சரிய கொம்புகளையுடைய முதுகாத புண்ணைமலரின் மதுவையுண்டு அந்நிலத்துக்கு
ரிய செவ்வழிப் பண்ணினைப் பாடாநிற்க, கொன்றை பொன் சொரிய - (முல்லைநில
த்திலுள்ள) கொன்றைமரங்கள் (வள்ளன்மையுடையோர்போல) மலராகிய பொன்
னைச் சொரியாநிற்கும், அரும் தடம் கடல் வளை யெடுத்த - அளத்தற்கரிய பெரிய
கடலானது (அலைமாயி வையால்) சங்கையெடுத்து, ஆழியான் கையில் இருந்த
சங்கு என பூவை மேல் இறை கொள் எறிவ - திருமாவீணை. ய கையில் நீலபெற்ற
பாஞ்ச சன்னிய மென்னுஞ் சங்கைப்போல முல்லைநிலத்தி லிருக்கும் காயாஞ்செடி
யின்மேல் நீலபெற வீசாநிற்கும்.

இதனால் செய்தனிலத்தோடு முல்லைநிலத்துக்கு மயக்கம் கூறினார்.

வெண்பொன் செம்பொன் என நின்றலால் பொன் னன்னும் பெயர்ச் சொல்
லின் பொதுமை நீக்கப் பிறிதோடியையின்மை நீக்கிய விசேஷணங் தந்து கரும்
பொன் என்றார். காணச்சுரும்பென்னுந் தொடரில் காளை இளமைமேனின்றது. செவ்
வழி செய்தனிலப்பண். பொன் உவமைப் பொருண்மே னின்றலால் உவமையாகு
பெயர். (கூக)

கருந்ததெங்கனெண்பழம்பரீஇமுட்பலாக்கனிகேன்
டழிந்ததேனும்வர்க்கேணியாய்கதகற்றவயுவரை
வழிந்ததேன்மடந்தேதகைமலர்நிழல் சருகென்
றொழிந்ததாமரைப்போதுபுக்கொளிப்பனகெண்டை.

(இ-ள்.) கழிந்ததெங்கென்ஓண் பழம் பரிவி - (மருதநிலத்தில்) குலையினின்ற
நீங்கிய தென்னமாத்தின் ஒன்றிய நெற்றுகள் வீழுந்த கிழிந்தலால், முன் பலா
கணி கேண்டு அழிந்த தேன் - (அதன்மீதுக் குறிஞ்சிலத்திலுள்ள புனத்தில்) முள்ளையு
டைய பலாப்பழங்கள் கிழிப்பட்டுச் சிந்திய தேன்பெருத்த, உவர்க்கேணி பாய்ந்து
உவரை அகற்றல் - (செய்தனிலத்திலுள்ள) உவர்ப்புச் கேணியிற்பாய்ந்து அதிலுள்ள
உப்பை நீக்காநிற்கும், கெண்டை - மருதநிலத்திலுள்ள கெண்டை மீன்கள், தேன்வ
ழிந்த மடல் கேதகை மலர் நிழல் குருகு என்ற - செய்தனிலத்தில் தேன்சிந்திய
இதழ்களையுடைய தாழைமலரி னுள்ள [மருதநிலத்திலுள்ள கொக்கென்ற அஞ்சி,
ஒழிந்த தாமரைப்போது புக்கு ஒளிப்பன - (அந்நிலத்துக்குரிய) அப்பறவை இருந்து
நீங்கியதாமரை மலரிற்புகுந்துஒளிக்குர்.

கெண்டை மருதநிலக் கருப்பொருள். மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிக்கும் செய்
தனுக்கும் செய்தனிலத்தோடு மருதத்துக்கு மயக்கம் கூறினார்.

பரீஇ பரிவி யென்னும் வினையெச்சஞ் சொல்லிசை நிறைத்தலில் வந்த
உயிரானபெடை. (சூஉ)

ஆறுகுழ்புழிப்புலால்பொறுதகைசந்துகன்கைதை
சோறுகால்வனவாம்பல்வாய்திறப்பனதுணிந்து
கூறுவாரொனக்குவளைகண்காட்டிடக்கடித்
துறுவாரொனச்சிரித்தலந்துற்றுவுமுல்லை.

(இ-ள்.) கூன் கைதை - நெய்த னிலத்திலுள்ள வளைந்த வடிவினை யுடைய தாறுமலர்கள், ஆறு குழ்புழி புலால் பொறுது அகைத்து சோறு கால்வன - ஆறு கப் பம்மனத்தின் புறம்பு குழந்த வுப்பங்கழியின் புலால் நாற்றத்தைச் சகியாமல் உடம்புகூசிச் சோற்றைக்கக்க (மகரகத்தை யுக்கவென்றபடி) ஆம்பல்வாய் - திறப்பன - (அதற்கு நேரோ மருதநிலத்திலுள்ள) ஆம்பல்கள் (உண்பவர்போல) வாய்திறக்கும் (மலரும் என்றபடி) குவளை துணித்த கூறுவார் என கண்காட்டிட - அந்நிலத்திலுள்ள குவளை மலர்கள் மனத்துணித்த ஒருவர் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துவார்போலக் கச்சுக்கை காட்ட (மலர என்றபடி) முல்லை - முல்லையிலத்திலுள்ள முல்லையெடிதன், கூடி துறுவார் என சிரித்து அலர் துற்றுவு - (ஒருவன் குற்றத்தைக் கண்டவிடத்து) தம்முட்கூடிப் பழிதுற்றவாரைப்போல கைத்துப் பலரையச்செய்யும் (அரும்பிப் பழம்பூவைச்சிந்தும் என்றபடி.)

இதனால் நெய்தனிலத்தினோடு மருதத்துக்கும் முல்லை நிலத்துக்கு மயக்கக் கூறினார்.

கால்வன என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் திறப்பன வென்னும் பிறவினை முதல்வினையின் முதனிலைகொண்டது. (சுஅ)

துள்ளுசேலவிழிதுளைச்சியர்கறவொடுமருந்தக்
கள்ளுமாரையுங்குனலங்காய்துனையவரை
கொள்ளுமாரையங்குழங்குதேன் கொழுஞ்சுவைக்கன்ன
லெள்ளுமாரையமளபபன்னிடைக்கிடைமுத்தம்.

(இ-ள்.) துள்ளு சேலவிழி துளைச்சியர் சுறவு ஒடும் அருந்த கள்ளு மாறவும் - தாவுகின்ற சேலின் பிறழ்ச்சியைப்போலும் பிறழ்ச்சியையுடைய கண்களையுடைய நெய்தனிலப்பெண்கள் சுறமீனோதிக் உண்ணக் கள்ளுக்கு மாறவும், கூனலம் காய்துளை அவரை கொள்ளு மாறவும் - புளியங்காய்க்குத் துளைக்கும் அவரைக்குக் கொள்ளுக்கு மாறவும், கிழங்கு தேன் கொழும் சுவை கன்னல் எள்ளு மாறவும் அளப்பன - கிழங்குக்கும் தேனுக்கு மிக்க சுவையையுடைய கரும்புக்கும் எள்ளுக்கு மாறவும் அளக்கும் பொருள்கள், இடைக்கு இடை முத்தம் - மாறப்படும் பொருளளவுக்கேற்ப மாறும் பொருளளவு முத்தங்களார்.

கூனலங்காய் - வளைந்தகாய். மாறுதலாவது - ஒருபண்டம் கொடுத்த மற்றொரு பண்டம் கொள்ளல். மாறுதல் ஒரு பண்டம் - மாறப்படுதல் மற்றொருபண்டம், கள்ளு கரும்பு மருதநிலக்கருப்பொருள்கள். கூனலங்காய் துளை கிழங்கு தேன் குறிஞ்சிக்கல் கருப்பொருள்கள். அவரை கொள்ளு எள்ளு முல்லை நிலக் கருப்பொருள்கள்.

இதனால் நெய்தனிலத்தோடு மருதத்துக்கும் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் மயக்கக் கூறினார் அளப்பன-வினைமுதல். முத்தம்-பயனிலை. தொக்குன்ற காண்கணுரு புதன் கோட்பொருளான. விரிந்துநின்ற காண்கணுருவு எல்லைப்பொருட்டி.

இது பரிவருத்தனையணி.

(சுஅ)

அவமிரும்புலப்பகைகடந்துயர்க்கெலாமன்பா
நவமிருங்குடைநிழற்றிமெய்ச்செய்யகோனடாத்திச்
சிவமிரும்பாஞானமெய்த்திருவொடும்பொலிந்து
தவமிருந்தரசான்வதுதண்டமிழ்ப்பொதியம்.

(இ-ள்.) அவம் மிகும் புலம் பகை கடந்த - கேமிருந்த ஐம்புலனாகிய பகையை வென்று, உயிர்க்கு எலாம் அன்பு ஆம் நவம் மிகும் குடைநிழற்றி - எவ்வாறு உயிர்களிடத்தும் அருளாகிய புதுமை மிகுந்த குடைநிழலைச்செய்து, மெய்செய்ய கோல் நடாத்தி - மெய்யுணர்வாகிய செங்கோலைச் செலுத்தி, சிவம் மிகும் பாஞானம் மெய் திருவொடும் பொலிந்து - மங்கலமிக்க பாஞானமாகிய அழியாத செல்வத்தோடும் விளங்கி, நவம் இருந்த அரசு ஆள்வது தன் தமிழ் பொதியம் - தவமிருந்த அரசு செய்யுமிடம் குளிர்த்த தமிழ்கோன்றிய பொதியமேயாம்.

ஐம்புலம் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், இவை பிறவிக்கு வித்தாவதின் அவமிரும் எனவும், தவஞ் செட்டோர் உண்டாகருங்கல் முதலிய செயல்களால் மனம் புலன்வழிச் செல்லாமல் சிறுத்தவேண்டிதவின் புலப்பகை கடந்தனவும், தம்முயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்தும் அருளுடைமை வேண்டுதலின் அன்பாம் நவமிருங்குடை நிழற்றி எனவும், பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் உண்மையான ஹாரைவேண்டுதலின் மெய்ச்செய்ய கோல் நடாத்தி எனவும், இவற்றின் பயனும் அமங்கலமுடையோரைப் பொருளெனக்காட்டும் போதம்போலாது அன்னோரைக் கீழ்ப்படுத்தி மங்கலசொருபமாம் பரிவுத்தை மேற்படுத்திக் காட்டும் திருவடிகளுநம் பாஞானமாதலின் சிவமிரும் பாஞான மெய்த்திருவொடும் பொலிந்து எனவும், தவத்தினரார்தலைத் தவத்தின்மேலேற்றிக்கூறுதலின் தவமிருந்தரசான்வது எனவும், அத்தமிழருக்குரிய தானாதலால் தண்டமிழ்ப் பொதியமெனவுங் கூறினார்.

தமிழால் அகத்தியனொன வந்தது, “பாறிடத்தழுவும் வேற்படை வஞ்சிமென்ன வசெந்தமிழ்மயில்யாம், கூறுமுதலேந்த மணிமுடிதளக்கக் குலவினோம் சின்ருவத் தொருவன், ஆறுசேர்சடையா னவைமுன்மென்மை யணிசெய்தான் ஆரியப்பொதுப் பெண், சிறுமென்றுணர்ந்தாய் நீயிவண்மதியாய் திருமுளியமையமேறவுமே” என்பதனுணர்க. “அருளென்னுணர்வீன்குழவி” என்றதனால் அருள்பிறத்தற்கு அன்பு காரணமாதலின் அன்பாமெனக் கூறியத்தக காரணமாக வுபசரித்தார். ஆள்வது என்னும் வினாமுற்ற இடப்பொருண்மேனின்ற பெயராயிற்று. கு உருபு மயக்கம்.

வாயையாறுதோய்ந்துயிரி மலயமேழுக்கண்
ஞானநாயகனபமலைபோர்த்ததாரிகால்வா
யானையிருசியாமழைச்சுபதன்புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலைகுருதிசூயகோடுபோனறன்றே.

(இ-ள்.) வாயையாறுதோய்ந்து உயிரி மலயம் ஏழுக்கண் ஞான நாயகன் - ஆகாயக்கனையை யளவு வுயர்ந்த பொதியமையே திரிகேத்திரங்கையுடைய சிவ பெருமான், அம்மலை போர்த்த தார் ஏ - அப்பொதியத்தைச் சூழ்ந்த மேகமே, கால்வாய் ஆனை சுர் உரி - தொங்கியனையும் வாயையுடைய யானையினின்றும் உரித்துப் போர்த்த தோலாம், அம்மழை ஏ அதன் அகம்பு புண்ணீர் - அம்மேகத்தின் மழைத் தளி அத்தோலினின்றும் தளிர்க்கும். உதிரமாம், கூனல் வான் சிலைகுருதிதோய்கோடு பே என்றது - அம்மேகத்திற் புலப்படும் இந்திரதனுசே உதிரத்தோய்ந்த அவ்வானியின் கொம்பை யொத்தது. .

கயாசானென்னும் ஓசகான் மேருமலைமேற்சென்று கீழ்த்த வாயுளும் வலிமையும் கேண்டிப் பிரயணஞ்ஞறித்துத் தவஞ்செய்யப் பிரமன் வெளிப்பட்டு அவன் கருதியவற்றைத்தந்து சிவபெருமான் திருமுன்னர்ச்சென்றும் இவ்வாம் அழியுமென அருளிச்சென்றனன், இவ்வாம் பெற்ற கயாசான் தேவர் முதலியோரைப் புறங்கண்டு திரிய, அதனைக் கண்டுணர்ந்த முனிவர் பயத்து க்கி நகையையைய அவர்வினவிடாது கயாசான் பின்செல்லுதலால் அம்முனிவர்கள் மணிகர்ணிகையிற் புகுந்து சிவபெருமானைச் சாண்டைந்தனர், அக்கயாசான் தனக்குப் பிரம னருளிய வரத்தைக் கருதாது கோபங்கொண் டம்மணிகர்ணிகையிற்செல்லக் சிவபெருமான் உக்கிரரூபங்கொண்டு அவன்முன்செல்ல, அவன்போர்செய்யத் தொடங்கும்போது அச்சிவபெருமான் அவனைக் காலாலுதைத்துப் பிளந்து அவன்சூழையுரித்துப் போர்த்தருளினான். கந்தபுராணம் - தக்காண்டம் - ததிசியுத்தரப்படலம்.

“ மதித்துவேழமாந்தானவனெ திர்தலும்வடவை யுதித்தவன்னியுமச்சுறவெரிவிழித்தொருதன் கதித்தநான்கொடுதன்னவேகயாசான் கவிழ்ந்து பதைத்துவிழ்ந்துமி தித்தனன்சொத்தையோர்பதந்தால்

“ ஒருபதத்தினைக்கவானுமததிருகரத்திரால் வெரிநிடைப்பினத்திருதான்புகைமேவக் குருதிக்கியேயோலிடவெணுந்தங்குலத்துக் கரியுரித்தனன் கண்டுநின் றம்மையுக்கலங்க”

“ ஆளுநாயகன லேதறிந்துயிர்த்தொகையினைத்தும் வாளிலாதுகண்ணயர்வதுமாற்றதன்மதித்து நீளிருங்கரியுரித்திடுமதளினைநிடவன் குருளின்மேற்கொடுபோர்த்தனனருன்புரித்தொடர்பால்

தோய்த்து செய்வெனெச்சத்திரிபு. தேற்றேகாரத்தைப்பிரித்து ஏனையிடங்க ளிற் கூட்டிப் பொருள்கோடல் - ஒரு சொல்லின்று தனித்தனி யுதவுதலென்னும் விதி முதனிலத்திவகவணியெனினு மொக்கும். கங்கையைத் தோய்தலால் மலையை முக் கண்ணாநாயகன் என்றது ஏது உருவதவணி. (சச)

கணையகன்கரைச்சூழல்வாய்ச்சுரும்புகுழ்கிடப்ப நணையவிழ்ந்தசெங்கார்தண்மேனுகிளவேங்கைக் கணையவிழ்ந்தவீகிடப்பபொன்றேயகலத்தெண்ணி ரணையபொன்கடுகெருப்பொகுகிடுகெருத்தணைய.

(இ-ள்.) கணை அகன் கரை சூழல் வாய் சுரும்பு குழ் கிடப்ப - பொதியமலையி லுள்ள கணையின் இடம்பார்த்த கரையின்கண் வண்டுகள் புறத்திற் சூழ்ந்து கிடக்க, கணை அவிழ்ந்த செங் கார்தன்மேல் நாகு இள வேங்கை கணை அவிழ்ந்த வீ கிடப்ப - அரும்பவிழ்ந்த செங்கார்தன் மலர்மேல் முதிராத வேங்கைமரத்தின் கிணையிற் மலர்ந்த மலர்கிடத்தல், பொன் தோய்தெள் நீர் கலந்து - காய்ச்சிய பொண்ணத் தோய்த்த தென்னிய நீகையுடைய பாத்திரத்தையும், அணைய பொன் கடு கெருப்பு ஒடு கரி இருந்தது அணைய - அப்பொண்ணைச் சுடும் கெருப்பினோடு கரியிருந்தலையு மொத்தன.

கணையைப் பொன்தோய்தெண்ணீர்க்கலமாகவும் வண்டினைக் கரியாகவும் செங்கார்தன்மலரை கெருப்பாகவு வேங்கைமலையைப் பொன்னாகவும் கொள்ள.

அகம்-அகன் இறந்திலைப்போலி. குழல்வாய், காசின இவையின் குணைதந்த
சிந்தும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலால் வழாநிலைகன. இடப்ப இரண்டனுள்
முன்னது சித்தங்காலவினையெச்சம், பின்னது பலவின்பாற்பட்டக்கை எதிர்காலவினை
முற்றும் அநினின்றறுபிரிந்த தொழிற்பெயர்வினைமுதலாய் அநைய என்னுக்குறிப்பு முற்
றுப் பயனிலைகொண்டது. அநைய இரண்டனுள் முன்னது சுட்டித் திரிபு, பின்னது
இடைச்சொல்வடிவாகப்பிறந்த பலவின்பால் பட்டக்கைக்குறிப்பு வினைமுற்றது.

இஃது ஒப்புமைக்கூட்டவுமையணி.

குண்டிரீர்ப்படுகுவளைவாய்க்கொழுஞ்சின்மரவம்

வண்டுசூப்பிடச்செம்மறாய்ப்புதுமதுவார்ப்பா.

வண்டர்வாய்ப்படமறைவழிப்பொரிசொரிந்தானெய்

மொண்டுவாக்கிமுத்தீவினைமுடிப்பவரீனபா.

(இ-ள்.) குண்டு ரீர்ப்படு குவளைவாய் - ஆழமாகிய சுனையின் நீரில் உண்டா
கிய செக்கமுநீர் மலரிடத்தது, கொழும் சினை மரவம் வண்டு கூப்பிட செம்மல் தாய்
புது மதுவார்ப்ப - கொழுவிய கிளைநையுடைய குஞ்சும் மாங்கள் வண்டுகள் ஒலிக்கப்
பழம் பூக்களைச்சொரிந்த புதிய தேனை மொழுஞ்சுதல், அண்டர்வாய்ப்பட மறைவழி
பொரிசொரிந்த ஆன் மெய் மொண்டுவாக்கி முத்தீவினை முடிப்பவா அநைய - தேவர்
கள் வாயிற்பட வேதகோஷத்தின் வழியே நெற்பொரிகளைச்சித்திப் பசுவின்மெய்
யைமுடிந்த வார்த்து வேள்வித்தொழிலை முடிக்கும் முனிவர்களை யொத்திருந்தன.

முத்தீடாவன - ஆகவனியம், தகூணாக்கினி, காருகபத்தியம் அவை சதுர
மும் முத்தோணமும் வில்வடிவமாயு முன்னன.

செக்கமுநீர் தீபாகவும் மரவம் முனிவராகவும் வண்டுசூப்பிடல் வேதகோஷ
மாகவும் பழம்பூ நெற்பொரியாகவும் புது மது பசுவின் மெய்யாகவும் கொள்க
வார்ப்ப வண்ணம் பலவின்பாற் படாக்கை வினைமுற்றினின்றும் பிரிந்த தொழிற்
பெயர்வினைமுதலாய் நின்றது. இதுவும் அவ்வணி. முருகநிலைதருகரிய குவளை
மலரும் செய்தனிலத்தருகரிய குஞ்சும் மாமும் பொதியமூலயின்னண்ணுள்ளன
வாகக் கூறதல் இடமலைமையையணி.

(சக)

அகிலுமாரமுந்தழன்மடுதகழ்ந்தேறிந்தழல்கா

றுகிருமாரமுந்தொட்டெறிந்தைவனந்துணிப்

புகரின்மால்கரிமருப்பினுல்வேலிகண்டுரக்கி

யகலில்வான்பயிரோம்புவவெயினர் தஞ்சேறார்.

(இ-ள்.) எயினர்தம் சேறார் - அப்பொதியத்திலுள்ள குறவர்களுது நிறுர்கன்,
அகிலும் ஆரமும் தழல் மடுத்து அகழ்த்து எறிந்த - அகில் மரங்களிலுஞ் சந்தன
மரங்களிலும் நெருப்பிட்டு அவற்றின் வேர்களைக் கல்வியெறிந்து, அழல் கால் தகி
ரும் ஆரமும் தொட்டு எறித்து - நெருப்பைப்போலச் செவந்து ஒளிவிகம் பவனத்தை
யும் முத்தகனையும் (பருக்கைகளாகக்கருகி) தோண்டியெறித்து (நிலத்திருத்தி) ஐவனம்
தாவி - மூலகொல்லையிதைத்தி, புகரில் மால் கரி மருப்பினுல் வேலிகண்டு பாக்கி - குற்ற
மில்லாத பெரியயானைகளின் கொம்புகளால் வேலிகளைக்கோவி, இகல் இல் வான்ப
யிர் ஒம்புக - தம்முனொத்த வளர்ச்சியையுடைய பெரியபயினைப் பாதுகாப்பார்கள்.

அகில் கன்னியிலுண்டாவது “கன்னியிறி நிவிலித்தக்கும்” என்பதனு
லுணர்க. சேறார் - குறிஞ்சி நிலத்தார், எயினர் - வேடர், பாலை - குறிஞ்சியின் திரிபாத
லால், குறவனாயெயினனொடியை ஒழேடாதது வித்திய பயிராதலால் இகலில் என

வும் “விட்டில்லிளிராவாய் வேற்றாகதன்னாக, நடம்பெரும்பெயல்சாலெட்டு” இவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுவராமல் காக்கவேண்டுதலின் ஒம்புவ எனவும், தோள் பொருளால் உயர்த்தினையேனுஞ் சொல்லாமல் அஃறிணையாதலால் அஃறிணைமுடிபு தந்து ஒம்புவெனவும் கூறினார். (சௌ)

அண்டவாணவருக்கின்னமுதருத நுவோர்வேள்வித்
குண்டவாரமுற்கொழுமபுகைகோ னுமக்குன்றிற்
புண்டலாதவேளிறவுளர்புனத்தெரிமடுப்
வுண்டகராஃற்றாமுமுமொக்கவேமயங்கும்.

(இ-ள்.) அண்டவாணருக்கு இன் அமுது அருத்து வோர் வேள்விக்குண்ட அழல் கொழும் புகைபோலும் அக்குன்றில் - தேவர்களுக்கு இனிய அவியு ண்வையுண்பிக்கும் முனிவர்கள் வேட்கும் யாகருண்டத்தில் மிக்க தீயினது கொழு விய புகைபோலிய அப்பொதியமலையில், புண்டலாத வேல் இறவுளர் புனத்து எரி மடுப்ப - பகைவ ருன் நீங்காத வேலையேந்திய குறவர்கள் தமது கொல்லையிலுள்ள காகுகள்போக்கத் தீயிட, உண்டகார் அசில் தூமமும் ஒக்கலமயங்கும் - அத்தீயுண் ணும் கரிய அசில்மரத்தின் புகையும் அந்தயாகத் தீப்புகையோடு கூடக் கலந்து தோன்றும்.

அதிற்புகையும் நமநாற்றமுடைய நாதலால் மயங்குமென்றார். உவம் உருபு இடைச்சொல் வழியாகப்பிறந்த ஒக்கவென்னும் வினையெச்சங் கூட வென்னும் பொருள்மேனிவந்தது. தலாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சங் தாவென்னுமுதனி னையடியாக வந்தது. தீ விரைத்த பற்றதலின் உண்ட என இறந்தகாலத்தாற்கூறினார் இது வினாவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. சொ - சொல்லதிசாரம் - வினையியல். “வாராக்காவத்த நிகழங்காவத்து, மோரான்குவருஉம் வினைச்சொற்களவி, இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடுகினத்தல், விரைந்தபொருள் வெண்மனார்புலவர். (சஅ)

கருவிவான்சொரிமணிகளுந் கழைசொரிமணியு
மருவிகான்றபன்மணிகளுமகன்றலைநாகத்
திரவிகான்றசெம்மணிகளும்புனங்கவரினமான்
குருவிவிழ்ந்திடக்கொடிச்செயர்கோத்தெநிகவண்கல்.

(இ-ள்.) புனம் கவா மான் இனம் குருவி வீழ்ந்திட கொடிச்செயர் கவன் கோத்த ஏறிகல் - கொல்லையிலுள்ள பயிரைக் கவாவரும் மானின் கூட்டங்களுங் குருவிகளும்வீழத் குறிப்பெண்கள் கவனிந்நோத்து ஏறியுங் கற்கள், கருவிவான் சொரிமணிகளும் - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகங்கள் சொரிகின்ற முத்துகளும், கழைசொரிமணியும் - அப்பொதியத்திலுள்ள மூங்கிலின் கணுக்கள் வெடித்துச் சிந்திய முத்துகளும், அருவி கான்ற பல் மணிகளும் நாகத்து அகன்றலை இரவிகான்ற செம்மணிகளும் - அருவிகளொக்கிய பலரத்தினங்களும் சர்ப்பத்தின் இடம் பரந்த தலையினின்ற குரியிணைப்போலும் வெளிப்பட்ட செவந்த இரத்தினங் களுமாம்.

இதனில் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலால் வீறுகோளணி. (சக)

மாயவன்வடிவாயதுவைவமாலுந்திச்
சேயபங்கயமாயதுதென்னனாடலர்மேற்
பேயமென்பொகுட்டாயதுபொதிபம்பொகுட்டின
மேயநாண்முகனகத்தியன்முத்தமிழ்வேதம்.

(இ-ள்) வைபவம் மாயவன் வடிவாயது - இவ்வுலகமானது திருமாவின் வடிவாயுள்ளது, தென்னன் நாடு மால் உத்தி சேய பங்கவம் ஆயது - பாண்டிநாடு அத்திருமாவின் உத்தியிற்பூத்த செவந்த தாமரையாயுள்ளது, பொதியம் அன்மேல் போயமென்பொருட்டி ஆயது - அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் இடம்பரந்த மிருதவாகிய பொருட்டாயுள்ளது, அகத்தியன் அப்பொருட்டின்மேய காண்முண் - அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அம்மலர்ப்பொருட்டில் வீற்றிருக்கும் பிரமனையிருக்கின்றன், முத்தமிழ் கேதம் - அம்முனிவனிடத்தத் தோன்றிய முத்தமிழ்கள் பிரமனிடத்தத்தோன்றிய வேதவகையுள்ளன.

அகத்தியன் - அகமாகிய வித்தமையை யடக்கினவன். முத்தமிழ் - இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ். ஆன்மக்களுக்கு வேதத்தரும் புருடார்த்தம் லோகிகமாகமங்களின் சாரங்கனாகிய திருமுறைகளை யுள்ளடக்கின்ற தமிழ்த் தருதலால் அதனே இதுவேனெனக் கூறவந்தவா நிலவுகைத் திருமாலாகவும், அவ்வுலகிலுள்ள பாண்டிநாடு அத்திருமாவின் உத்தித் தாமரையாகவும், அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் பொருட்டாகவும், அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அப்பொருட்டிலுள்ள பிரமனாகவும் உருவாகு செய்வின் பலவயின் உருவகவணி.

ஏகமாகியமேருவும்பொதியமேயிருப்பொ

னாகுமேருவைச்சூழ்ந்தசாம்பூததயாறு

நாகராடுதன்பொருளையேராவலாறுநித்த

போகபூமியும்பொருளைச் சூழ்ப்புமிப்பேபோலும்.

(இ-ள்) ஏகமாகிய மேருவும் பொதியும் ஏ போலும் - எனக்கொரு மலையும் ஒப்பில்வாததாயிய மகாமேருவும் பொதியமலையினையே யொக்கும், இரும்பொன் ஆகும் மேருவை சூழ்ந்த சாம்பூததயாறு நாகர் ஆடும் தன் பொருளையே போலும் - பெரிய பொன்னாகிய வம்மேருவைச் சூழ்ந்த சாம்பூததமாகிய ஆற்த் தேவர்கள் குடையுள் குளிர்த்திப்பொருத்திய தாமிரபர்ணியைப் ப யொக்கும், ராவல் ஆறு உடுத்த போகபூமியும் பொருளைச் சூழியேபோலும் - அச்சாம்பூததயாறு சூழ்ந்த போகபூமியும் அத்தாமிரபர்ணி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டையே யொக்கும்.

தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களுக் திரிமூர்த்திகளும் வசிக்குங் தானமாயிருத்தலின் - ஏகமாகிய எனவும், பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வணக்கச் சிவபெருமானிடையருது வசித்தலால் மேருவும் பொதியமே எனவும் கூறினார். கந்தபுராணம் அகராண்டம் - அண்டகோசப்படலம்.

“மேருவாகையதற்குப்பிரமன்முதல் மிக்கமனோவதியதற்குமேலுத்திக்கி, ஞானன்வாழ்வைகுந்தம்வட்டிழ்பாவி ஞானமகோதிக்கந்திசைக்கெட்டுஞ், சேரிய வித்திரன்முதலாமென்றதேயத் தெந்தமுதல்வட்டக்களவு மருந்து தன்னில், சேரிய தோர்தேசமதசெவ்வேபோகு வெடும்புழையென்றதுநினைகமாதோ”

அம்மேருமலையின் தென்பால்கின்ற நாவல்மரத்தின் கனியின்சாறு ஓர் ஆறாய் அம்மேருமலையைச் சூழ்ந்தி வடபால் செல்லுவது சாம்பூததயாறு, அதன் சுவத்தை யுண்பவர் கவர்ணமயமாய்ப் பதினமூவாயிரவருடம் வாழ்வார்கள். அப்பொதியமலையினின்றும் வரும் தாமிரபர்ணியுக் தம்பாவனை ந்து குடைத்தோரைத் தேவர்களாக் குதலின் சாம்பூததயாறு நாகராடுதன் பொருளையே எனவும் கூறினார்.

“கடிகமமுநாவனென்றுதென்பானின்ற காரணத்தாற்பாரதன் தன்கண்ட முத்த, மிடனுடையராவலந்திவெண்பேர்பெற்ற தத்தருகின்றித்தினைநீராயுமே

ருத், தடவனாயைப்புகடைக்கும் துவடபாற்சென்ற சாம்புநப்பெயர்பெறும்ச்சலி
லத்தய்தோ, ருடன்முழுதப்பொன்மயமாயுதமேலு மொருமூவாவிரமான்டம்
குறவான்றே”

மேருமனையைச்சூழ்ந்த கவகண்டங்களுள் பாதகண்டத்தலிர் மந்தை யெட்டுக்
கண்டங்களிலுள்ளோரும் கீழ்த்த வாயுளும் ஒருவகையுணவும் உடையவராய் நகா
திகா மூப்பிகந்தவா யிருத்தலின் அவை போகபூமிகள். பாண்டிகாட்டிலுள்ளோ
ரும் மறமையில் பெரும் போகமுடையராய் வாழ்தலின் நாவலாருடுத்த போகபூமி
யும் பொருளைக்கும் பூமியே எனவுந் கூறினார். சிவதருபோத்திரம் - கோபுரவியல்,

“பொன்னுருவர்கிம்புருடர் புசிப்பிறவிப்புன்களியே
மன்னுமயுதாயுவுளர் மனக்கவலைநீனயில்லார்
கின்னிலாநகாதினாயுந் கிளருடலிற்பிணியினாயும்
இன்னமுறைமற்றயவேழ் கண்டத்துமென்னுக்கவே”

பாதகண்டத்திலுள்ளோர் யுகங்களுக்குத்தக்க வுணவுகளும், நகா திகா
மூப்புப்பிணிகளுந் குறைந்தவாயுளும் உடையராயிருத்தலின் அது போகபூமியாக
தெனவுணர்க. மேற்படி கோபுரவியல்,

“அறிவுவலியாயுருகு வாகாரைவையெல்லாஞ்
செறியுமுகத்தினுக்கிசையப் பாதத்துட்டிகழ்வார்கட்
குறமுணவுபுலத்துழலா லுழுவதமின்றியுமுண்டு
பெறபலமுந்தைவிகமா தியமூன்றிற்பிறழாலே”

உம்மைகள் உயர்வு : சிறப்புப்பொருளன. போலுமென்பதனை யேனையவிடக்
கந்தோறும் கூட்டிக்கொள்ளுதலில் ஒருசொல்லின்றே தனித்தனியுதவுதல் என்னும்
விதி, கடைசிலத்திலகவணி யெனினுமொக்கும். மேற்சொட்டு உவமைகளாய் வரு
வனவற்றைப் பொருள்களாக்கியும் பொருள்களாய் வருவனவற்றை யுவமைகளாக்
கியுந் கூறதலின் விபரித உவமையெனின. (௩௧)

சிறத்ததண்டமிழாலவாய்சிவனுலகாணற்
புறந்தயங்கியநகரெலாம் புரந்தரன் பிரமன்
மறந்தயங்கியநேமியோனாதிசுவானோ
ரறந்தயங்கியவுலகுருவானதேயாகும.

(இ-ள்.) சிறத்ததண்டமிழ ஆலவாய் சிவன் உலகு - சிறப்புற்றமைந்த தன்
னிய தமிழ்ச்சக்கமிருந்த திருவாலவாயென்னுந் தலஞ் சிவலோகமாம். ஆனால் புற
ந்தங்கிய நகர் எலாம் - ஆயின் அவ்வாலவாயின் புறத்து விளங்கிய வேளைநகரங்க
னெல்லாம், புரந்தரன் பிரமன் மறந்தங்கிய நேமியோன் ஆதிய வாடோர் - தேவே
ந்திரன் பிரமன் கொலைத்தொழில் விளங்கிய சக்கராதையுடைய திருமால் முதலா
கிய தேவர்களுடைய, அறம் தங்கிய உலகு உரு ஆனது ஏ ஆகும் - தருமம் விளங்
கிய சவர்க்கமுதலிய பதங்கள் அக்கரங்களைக் வருவுதிரித்தனவாம்.

திருவாலவாய்க்குச் சிவலோகமென்பது ஓர் பரியாயமாகும். இத்திரன்
முதலியோர் பதங்கள் சிவலோகத்தின் புறத்தைச் சூழ்ந்திருத்தலின் இப்பூலோக
சிவலோகத்தின் புறத்திலுள்ள நகரங்கள் அப்பதங்கள் வடிவுதிரிந்த ஆயின்வென
வும், உடையவன் ஞெழிலு உடைமை மேலேற்றி மறந்தயங்கிய நேமி எனவும்,
உலகு சாதி யொருமையாதலால் ஒருமைமுகப்பாக உருவானதெனவுந் கூறினார்.

உபமானப்பொருள் உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணயித்தமாகக்
கறினமையால் இது திரிபணி. (௩௨)

வளைந்த துண்ணிடைமடந்தையர் வனமுலைமெழுகிச்
களைந்தருங்குமக்கலவையுங்காசறைச்சாந்து
மனைந்ததெண்டினைப்பொருளையோவந்திருநாகர்
விளைந்தசெந்நெலுங்கன்ன லும்விசுவவாசம்.

(இ-ள்.) வளைந்த துண் இடை மடந்தையர் வனம் முலை மெழுகி களைந்த
ருங்குமம் கலவையும் காசறை சாந்தும் அளைந்த தென் திணை பொருளை ஒ - (கீரா
டச் சென்ற) வளைந்த துண்ணிய விடையையுடைய பெண்கள் அழகிய முலைகளிற்
பூசின. களைந்தருங்குன் ருங்குமப்பூச்சேர்ந்த கலவைகளையும் கல்தாரிகலந்த சந்தனம்
குழம்புகளையும் கலந்த தென்னிய அலையையுடைய நாயிரபர்ணியோ (கமழ்வது) அந்
நதிநூங்கர் விளைந்த செந்நெலும் கன்னலும் அகவாசம் வீசம் - அப்பொருளியின்
பாய்ச்சலால் பக்கங்களில் விளைந்தசெந்நெற்பயர்களும் கரும்புகளும் அகவாசம்
களைவீசாநிற்கும்.

களைந்த வென்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சக் கலவைசாந்தென்னுஞ் செயப்
படி பொருள்களைக்கொண்டது. இதனால் கீராமிகளின் பெருக்கத்தைக் கூறுதலால்
வீறுகோளணி. (இங்)

பொதியிலேவிளைகின்றனசந்தனம்பொதியி
னதியிலேவிளைகின்றனமுத்தமந்நதிகுழ
பதியிலேவிளைகின்றனதருமமப்பதியோர்
மதியிலேவிளைகின்றனமறைமுதல்பத்தி.

(இ-ள்.) சந்தனம் பொதியிலே விளைகின்றன - சந்தனமரங்கள் பொதிய
மலையின் கண்ணே விளைகின்றன, முத்தம் பொதியின் நதியிலே விளைகின்றன - முத்த
கள் பொதியமலையின் கண் நின்றவரும் நாயிரபர்ணியின் கண்ணே யுண்டாகின்றன,
தருமம் அந்நதிகுழ பதியிலே விளைகின்றன - தருமங்கள் அந்நாயிரபர்ணி குழந்த
பாண்டிநாட்டிலே யுண்டாகின்றன, மறைமுதல் பத்தி அப்பதியோர்மதியிலேவிளை
கின்றன - சிவபெருமானிடத்திற் கொள்ளும் பத்திகள் அப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர்
அறிவிலே யுண்டாகின்றன.

சந்தனம் விளைந்தருகிய விடம் பொதியமலையாதலால் - பொதியிலே
விளைகின்றன சந்தனம் எனவும், முத்தம் தென்னாட்டிலுண்டாதலால் பொதியினதி
யிலே விளைகின்றன முத்தம் எனவும், இச்செல்வப் பெருக்கால் தருமமுண்டாத
வின் அந்நதிகுழபதியிலே விளைகின்றன தருமம் எனவும், அத்தருமமுதிர்ச்சியால்
பத்திவிளைதலின் - அப்பதியோர் மதியிலே விளைகின்றன மறைமுதல் பத்தி எனவும்
கூறினார், “தென்மலையின்மான்மதமுஞ் சாமனாயுச் சேமருசீர்ப், பொன்மலையின் சந்த
னமும் ஆரமும்” என இடமலைவுக்குக் காட்டிய செய்யுளாலும் “வேழுமுடைத்த
மலையாடு மேதக்க, சோழவனநாடு நற்சோறுடைத் - தாழ்கிடக்கின், தென்னாடு முத்
தடைத்து” என்பதனாலும், “அறநீனுயின் பமுரீனுந்நறனறிந்த, தீதின் நிவந்தபொ
ருள்” என்பதனாலும், “அருமைத்தாந்தருமத்தாலே சாந்தியுண்டாகும்” என்பதனாலும்
முணர்வு, சிவபெருமானே வழிபடுதல் பலவாதலின் மறைமுதல் பத்திமதியிலேவிளை
கின்றனவெனப் பண்மை முடிபு தந்தார். பொதியின்-பொதி - பதமாதலால் இன்னுருபு
கீதகற்பொருட்டு. மறைமுதல் சிவபெருமானுக்கு ஓர் பரியாயப்போதலால் வரு
மொழி முதல் வல்லெழுத்துவர ஈறு திரியாது நின்றது. “பொதப்பெயருயர்நினைப்
பெயர்க ளீற்று மெய் வலிவரி னையிப்பாம்” என்னும் என்னுந்நிரத்தானுணர்வு.

பரியாயப் பெயராய் வருதல். “மறைமுத வடியார்தம்மை வழிமறித் தருத்தவார்கள்” என முன்னர்வந் திருத்தலோக்காண்க.

பின் பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன் முன்னாக வருவனவற்றை விசேஷி யங்களாகக் கூறுதலால் ஒற்றைமணிமுலையணி. (சுச)

சடுக்கவின் பெறுகண்டணந்தென்றிசைசேநாக்கி
யடுக்கவந் துவந்தாடுவா னுட லினினைப்பு
விடுக்கவாரபென்கா றிருமுதகத்திட லீசி
மடுக்கவந்தமிழ்திருச்செவியாந்தவுமனறே.

(இ-ள்.) சடு கவின் பெறு கண்டணுந் - விஷத்தால் பொலிவுபெற்ற கண்ட தையுடைய சிவபெருமானும், தென் திசை நோக்கி அடுக்க வந்து உவந்து ஆடு வான் - தென் திசையைநோக்கிப் பாண்டிநாட்டைப் பொருத்தவந்து மகிழ்ச்சித்து வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ் செய்கின்றான், (அவ்வாறு திருநடனஞ்செய்வது எற்றுக்கொனிங்) ஆடலின் இளைப்பு விடுக்க ஆரம் மென்கால் திருமுதத்து இடைவீசி மடுக்கவந் தமிழ் திருச்செவி மாந்தவும் அன்று ஒ - அத்திருநடனத்தாலுண்டாகும் இளைப்பு நீங்கும்பொருட்டிச் சந்தனச் சேலையில் படித்துவரும் மெத்தென்ற மந்த மாருதத் தனது திருமுதத்தில் வீசிப் படியவும் அதனோடுதோன்றிய தண்ணியசங்கத் தமிழைத் தனது திருச்செவியால் பருகவும் அல்லவா.

சடுக்கவின் பெறுகண்டணைநையால் விஷமுண்டகாலததத் திருக்கை லையினிடத்து நடனஞ்செய்தருளினானெனவும், தென் திசைநோக்கி யடுக்கவந்து என்றமையால் அதன்றென்பாலுள்ள திருவாலங்காட்டில் காளிக்காக நடனஞ்செய் தருளினான் என்பதும், அதன் சென்பாலுள்ள சிதம்பரத்தில் பதஞ்சலி வியாக்கிரம பாதமுனிவர்பொருட்டித் திருநடனஞ்செய்தானென்பதும், உவந்து என்றமையால் ஆங்காங்குசெய்தருளிய திருநடனங்கனாகவிய இளைப்பு நீங்குதற்குரிய பரிகாரம் பெருகியினான் என்பதும், திருச்செவிமாந்த வெணநையால் வடமொழி முதலிய வெல்லப் பாவைகளிலும் இத்தென்மொழி இனிமையை யுடையதென்பதும் போ தமைகாண்க. தமிழ்-இனிமை. இட்பன்னு தென்மொழிமே னிற்வால் பண்பாகுபெ யர். திருக்கையில் நடனஞ்செய்தருளினான் என்பதற்குச்செய்யுள். ஆகமத்திராட்டி “பொங்குகங்காதான் கானயின்றே யொன்றும் புகலாமலிருந்தன னோர்கணப் பொழுது புலவோர், அங்கவனை இடைவிடாநருச்சினைமுன்புரிந்தா ரத்தியேகாதசியாமடிச்சத்தியதனிற்புந்நகவர்பாரணம் புசித்தே பூர்த்தியுற்றிரதன்மேற் பொருத்த திதிதனிலிமவான் பொற்கொடியை வைத்தச், சங்கரன்ருளுஞ்சுழற்றி நடித்தன னோரியாமஞ் சதுமறைநலவிதப்பிரதோடமமெனவோசற்றாம்” காளிக்காகத் திருநட னஞ்செய்தருளினான் என்பதற்குத் திருவாலங்காட்டுப்புராணத்தில் நிருத்தச்சுருக்கம்

“இன் கவைபொழிஞ்சாயலவியயிலங்கச்செவ்விப்
புன்சிறுமுதுவல்பூப்ப்புராணவானந்தம்பூரித்
தன்புறமவையோருன்னமயந்தாவியங்கட்டேத்ப
விண்டடுநடனங்காள்யோடரன்யினோத்தலேலே.

பிரமன் முதலியோர் அபிசந்தருகியவிடத்தால் அபியாது பொலிவு பெற்ற விளங்கிய ஸ்ரீகண்டனாதலின் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. தடாதகைப் பிரா ட்டியார் திருமணத் தரிசனத்துக்கு வந்த பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்கள் திருவமுதசெய்தற்பொருட்டி நடனஞ்செய்தருளும் அருட்டுணததைமறந்து வேத பாயினைக்குறித்து நடனஞ்செய்தருளியது எனக்கூறியது குண அவதூறுமணி. (ஊ)

விடையுடைத்தவன்பாணினிக்கிலக்கணமேனான்
வடமொழிக்குரைத்தாங்கிடன்மலயமாமுனிக்குத்
திடமுறுத்தியமொழிக்குதிராக்கியதென்சொன்
மடமூட்காங்கென்பதுவழுநிராடன்றோ.

(இ-ள்.) விடையுடைத்தவன் - இடபவாணத்தைச் செலுத்தியருளுக்கு சிவபெருமான், பாணினிக்கு இலக்கணம் மேனான் வடமொழிக்கு உரைத்தது ஆங்கு - பாணினியென்னும் ஓர் முனிவருக்கு இலக்கணச் சூத்திரத்தை முன்னுளில் வடமொழியாகிய சமீபிகிருதபாவைக்குச்சொல்லி யருளியதுபோல, மலயமாமுனிக்கு இயல்பும் உறுத்தி - பொதியமலையெழுந்தருளிய பெரிய அகத்தியமுனிவருக்கு இலக்கணச்சூத்திரத்தை ஐயா - திரிவரத் கூறியருளி, அம்மொழிக்கு எதிராக்கிய தென்சொன் மடமகட்டு அரங்கு என்பது வழுநிராடு அன்ற ஓ - அவ்வடமொழிக்கு எதிர்மொழியாகச் செய்த தென்மொழி என்னும் மடமையையுடைய வோர்பெண்ணுக்கு நாடகசாலை யென்று சொல்லப்படுவது பாண்டிகாடல்லவா.

சிவபெருமான் அறக்கடவுள் என்பவர்க்குறித்தற்கு அவ்வறத்தின் வடிவமே விடையாயிருந்தவின் விடையுடைத்தவன் எனவும், வடமொழிக்குத் தென்மொழியை எதிர்மொழியாக் குத்தற்பொருட்டே பாணினிமுனிவருக்கு இலக்கணம்வடமொழிக்கு உபதேசித் தருளியதுபோல அகத்தியமுனிவருக்கும் இலக்கணம் தென்மொழிக்கு உபதேசித்தருளுதலின் இயல் மலையமாமுனிக்குத் திடமுறுத்தி எனவும், சோழனுக்கு சோழனுக்கு சமீபுவதற்கும் நிலங்காவுதற்கு சிவபெருமான் சங்கப்புலவர்களுடைய தானும் ஓர் புலவனாயிருந்து சமீப ஆராய்ந்த இடம் பாண்டிகாடாவதின் தென்சொன் மடமகட்டு அரங்கென்பது வழுநிராடன்றோ எனவும்குறிஞர். திடமுறுத்தி, எதிராக்கிய என்னுஞ்சொல்லாற்றங்களைச் சமீபிப்பது பாணினிவரது மொழிகளுள் ஒன்றாயிருப்பினும் வடமொழிபோல வித் தென்மொழிப்பு மான்மியமுடையதென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. சோழனுக்கு சோழனுக்கு சமீபுவதற்கு நாடுகள் பண்பற்றுச் சிலப்பதிகாரம், வேளிர்காணம். "சமீபுவரமுறுத்த தண்புனாட்டி, மடமதனாயும் பிடாருறந்தையும், சலிகெழுவுஞ்சியும்" எனவா. நல்காண்க. (சுரு)

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளுங்கழகமோடமர்ந்து

பண்ணுறத்தெரிந்தாய்ந்தவிப்பாசுந்தமியேனை

மண்ணிடைச்சிலைலக்கணவரம்பொமொழிபூபா

லெண்ணிடப்படக்கிடந்தாவெண்ணவும்படுமோ.

(இ-ள்.) கண் தரல் பெரும் கடவுளும் - தெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானும், கழகமோடி அமர்ந்து பண் உற தெரிந்த ஆய்ந்த இ பசுந்தமிழ் - சங்கப்புலவர்களோடு தானுமீமர் புலவனாக வெழுந்தருளியிருந்து (பரிபாடல் முதலிய நூல்கள்) இயலுமிசையும் பொருத்ததெரிந்து ஆராய்ந்த இரத்தப்பரியதமிழை, என்மண்ணிடை இலக்கணவரம்பு இல்லாத சிவமொழிபோல் - நிரவிடம் ஒழிந்த மற் றெற்பதினேழுநிலக்களில் இலக்கணவரம்பு இல்லாத சில சில மொழிகன்போல, எண்ணிட பட கிடந்தது ஆ எண்ணவும்படும ஓ - அவற்றோடு டொன்றாக வைத்து விரல்கிமிர்ந்து எண்ணக்கிடந்ததாக நினைக்கவும்கூறோ (கூடாது என்பபடி)

சமீபு நீழ்ந்த பதினேழுநிலமாவன - அங்கம், அருணம், சலிங்கம், கவுளிகம், காம்போசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்கனம், சிந்து, சேனம், சோனகம், தலுவம், பப்பாழி, மகழம், மராடம், வங்கம். எனைக்கடவுளர்க்கெல்

வாமுத்தகவுளாதலின் கண்ணுதலென்றமையாது உயர்வுசிறப்பும்மைத்துப் பெருக
கடவுளெனவும், முதலாழி யிறுதிக்கண்ணிருந்த தலைச்சங்கமுதல் மூன்றுசங்கத்தி
லுந் தலைமைப்புவலனுயிருந்தலின் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுபு
தந்து கழகமோடமர்த்து எனவும், குறைபாடு சிறிதுமின்றி யாராய்தலின் தெரிந்
தென்றமையாது பண்ணுற, தெரிநதாய்த் எனவும், இவ்வருமைப்பீட்டால் எல்லா
வற்றிலுஞ் சிறந்ததாலின் தமிழ் என்னுது பகர்தமிழ் எனவும், இத்தமிழை ஏனைநிலத்
துமொழிகளோடு ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதல் பெருமடமையாதலின் இழிவு சிறப்
பும்மைத்து எண்ணிடப்படக்கிடந்ததா வெண்ணவும்படுமோ எனவுந் கூறினார்.
பசுமை என்னும் பண்ட அருமையே னின்றது. பச்சைப்பிள்ளையென வருதல்
காண்க. எண்ணவும் படுமோ எனப் பின்னர் இருத்தலால் எண்ணிடைப்படக் கிடந்
ததா எனப்படல் கூறல் வழு. இதனால் தமிழ் பதினெண்ணிலத்து மொழிகளு
ளொன்றெனக் கூறுவர் கூற்றுக்கள் பெருமடமைக்கூற்றுக்களெனக்கூறப்பட்டன.

தலைச்சங்கமுதல் மூவகைச் சங்கத்திருந்தோர், தால், காலம், இடம் இவற்
றைப் பின்னர்க்காண்க. இறையனாகப் பொருள். “அன்பினைநினைக்களவெனப்ப
டுவ, தந்தாரணாரும்றைமன்றலெட்டினுள், கந்தருவவழக்கம் என்மனாற்புலவர்” வடக்
கூல் குட்கூல் குணக்கும் வேங்கடக் குமரித்தீழ்புனற் பெளவமென் றிந்நாண்டெ
ல்ல யகவயிற்சிடந்த தூலதன்முறைமை வாவதினல்விரிப்பின் இத்தூலதவராவது.
மூவகைச்சங்கமியியுநர் பாண்டியர்கள், அவருட் டனரிதல்கேட்டோர் யாரோவெ
னின் ; தலைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாரும், கிரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும்,
குன்றமெரித்த முருகவேளும், முரஞ்சிதர் முடிநாகராயரும், நிதியின்மீழவனு மித்
தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞாற்ற நார்பகதொன்பதின்மனென்பது ; அவருள்ளிட்டி நாலா
யிரத்து நானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின் பாகுளுமென்பது ; அவர்களாற்பாடப்பட்
டன பரிபாடையு முதுகாணையு முதுகுருகுந் கனரியாலியையு மித்தொடக்கத்தன ;
அவர் நாலாயிரத்து நானூற்று நார்பதிறியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப ; அவர்க
ளுட் சங்கமியியுநர் காய்சினவழுதிமுதலாகக் கடுங்கோலாராக வெண்பத்தொன்ப
தின்மனென்ப ; அவருட் கலியாங்குகறிஞர் எழுவாபாண்டியமென்பது ; அவர் சங்க
மிருத்த தமிழ் ஆராய்ந்தது கடல்கொள்ளப்பட்ட மதுமையென்ப ; அவர்களுக்கு
தல் அகத்தியம்.

இனி இடைச்சங்கமிருந்தார் - அகத்தியனாரும் இருந்தையூர்க் கருணகுழி
மோசியும், வென்றார்க்காப்பியனார், சிறுபாண்டாரங்கனும், திசையன்மாறனும், துவ
ணைக்கோனும், கீர்த்தையாருமென இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மனெ
ன்ப ; அவருள்ளிட்டி மூவாயிரத்தெழுதூற்றுவர் பாகுனார் ; அவர்களால் பாடப்பட்
டன - கலியுந் குருகும் வெண்டாளியுமென இத்தொடக்கத்தன ; அவர்களுக்கு தல்
அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் மாபுராணமும் இசைதனுண்கமும் பூதபுராணமு
மென்ப ; அவர்களும் மூவாயிரத்தெழுதூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப ; அவர்க
ளுள் சங்கமியிரவார வெண்டேர்ச்செழியன் முதலாக முடத்திருமறனாராக ஐம்பத்
தொன்பதின்மனென்ப ; அவர்களுள் கலியாங்குகறிஞர் ஐவர்பாண்டியர்களுள்ப ; அவ
ர்சங்கமிருத்தது கபாடபுரத்தென்ப ; அக்காலம்போலும் பாண்டியாடு கடல்கொ
ளப்பட்டது.

இனித் தடைச்சங்கமிருத்த தமிழ் ஆராய்தாரா சிறுமேதாவியரும், சேக்
தன்பூதனாரும், அறிவுடையானாரும், பெருங்குடிசெழும்பும், திருமாளனும், மதுரையா
சரியங்கல்தலனும், மதுரை மருதமீழலுஞ்ஞானும், கணக்காயனாரும், மகனார் நங்கிரை
ருமென இத்தொடக்கத்தார் நார்பத்தொன்பதின்மனென்ப ; அவருள்ளிட்டி நூற்ற
வர்பாகுனார் ; அவரார்பாடப்பட்டன கெடுக்கொகை நானூறும், குமத்தொகை நூ

ஹும், கற்றிணைஹும் புறஹும், எழுபது பரிபாடலும், தூற்றம்பது கலியும், ஐக்குறுதலும், பதிறப்பத்தும், உத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையுமென இதொடக்கத்தன. அக்காலத்தால் அகத்தியமும், கொல்காப்பியமுமென்ப; கடைச்சங்கமிருத்த உத்தரமதனாயென்ப; அவர்சங்கமிருத்த தமிழ் ஆரம்பத்தது ஆயிரத்தெண்ணற்றைம்பதிற்பியண்டென்ப; அவர்களுள் சங்கியியனர் முடத்திருமாற்றமுதலாக உத்தரப்பெருவழியிற்றாக காற்பத்தொன்பதின்மரென்ப, என நக்கீரொழுதிய உரையாலுணர்க. கடல்கொள்ளப்பட்ட பாண்டிகாட்டெல்லியும் ஹரும் - தென்பூலிமுசத்திற்கு வடவெல்லையிய பல்லுளியென்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே எழுதூற்றிக்காவதம், இவற்றினர் மலிவானென மலித்த ஏற்தெற்காடும், ஏழ்மதுகாநாடும், ஏழ்முண்பாலுநாடும், ஏழ்பின்பாலுநாடும், ஏழ்துன்றநாடும், ஏழ்ருண்காநாடும், ஏழ்குழம்புநாடும் என்னும் இக்காற்பத்தொன்பது நாடும், குமரி கொல்ல முதலிய பன்மணாநாடும் காடும் பதியுந் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின் காறுங்கடல் கொண்டொழுதியதெனச் சிலப்பதிகாரம் வேளிற்காணையில் அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய வுரையாலறிக. (இவ)

தொண்டர்நாதனைத் துணுகுடைவிடுத்தது முதலை
புண்டபாலினையுமுத்ததுமெலுர்ப்பெண்ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக்கத்தவினைத்திறந்ததுங்கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலச்சொற்களோசாற்றிர்.

(இ-ள்.) தொண்டர் நாதனைத் துணுகுடைவிடுத்ததும் - (ஆளுடைய நம்பிசன்) அடியார்க்குநல்லவனாகிய சிவபெருமான் பரவையாரிடத்தில் துணிக்மேற் செல்லப் போகியதும், முதலை புண்டபாலனை அழைத்ததும் - முதலையுண்ட பார்ப்பனப்பிள்ளையைச் சுழித்தபருவத்தோடு வருவித்ததும், எலுர்ப்பு பெண்ணுருவு ஆகண்டதும் - (ஆளுடையபிள்ளையார்) எலுர்ப்பு பெண்ணுருவமாகச் செய்கின்றதும், மறைக்கத்தவினைத்திறந்ததும் - (ஆளுடையசொர்க்கர்) வேதவகன்முடிய கதைவத்திறப்பித்ததும், கன்னி தண்டமிழ்ச்சொல் மறுபுலச்சொற்கள் ஓசாற்றிர் - அழியாத தண்ணியதமிழ்ப்பாசராமோ என்காட்டிலுள்ள, சொற்களாலாகிய பாசரங்கனோ புலவீர்தொல்லுங்கன்.

இயல்பாகிய எல்லாப்பற்றுக்காரினின்றும் நீக்கினான் எப்பற்றுக்கழன்ற அடியார்களுக்கும் சிலவனாவேண்டிதலின் தொண்டர்நாதனெனவும், அவ்வாறு பற்றினின்றும் நீக்கினோனையும் மாதரிடத்தது ஆதாக்கச்செல்லவிடுத்தலின் தொண்டர்நாதனைத் துணுகுடைவித்ததெனவும், பெயர்மாதிரியாயுள்ளதும் உறுப்புக்களுனென்றாகிய உக்கியவென்பும் உருவுபெற்றும் உருவுகொண்டும் எழ்ச்செய்யும் வன்மையை யுடைத்தாறலின் முதலையுண்டபாலினையழைத்ததும் எலுர்ப்பு பெண்ணுருவாகக்கண்டதும் எனவும், வேதத்தில் இதுவே பரமனெனவெனியாத பொருளையாவரும் எனில் தெளிந்துணர்ந்துயரப் புலப்படுத்தியது துதமிழ்வேடமாய் பாசரமாதலின் மறைக்கத்தவினைத்திறத்தெனவும், சிவபெருமான் சங்கதாரோடு இருத்தாராய்ந் தானென்பது கதையே, இததமிழால் விளந்த மாண்பியமுளதேல் உறகவென்றவனை சிலப்பபுலவர்களை சோக்கிக்கூறியதாதலின் சாற்றிர் எனவும் உறினர்.

அழைத்தது கண்டது திறத்தது பொருளாற்றெரிந்த பிறவினை முற்றப்பெயர்கள். ஓளும் இரண்டனுள் முன்னையது வினா. பின்னையது எதிர்மறை. ஆளுடையநம்பியின் திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளிப் படம்பக்கனாள் திருவருளால் சங்கியியானாத் திருமணமுடித்தது நாம் இன்புற்றிருந்தசெய்தியைத் திரு

ஊருரிவெழுந்தருளியிருக்கும் பாலையார் கேள்வியுற்றுத் தொண்டவூட்டைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டொரம் தூதுசெல்ல விடுத்தானென்பது திருத்தொண்டப்புராணத்துடனாக.

சேரமான்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்னும் கிருப்பால் அங்குமின்ற மெழுந்த கொங்குராதெடுத்து திருப்புக்கொளியூரை யடைந்தகாலையில் ஒருகீட்டில் மங்கலவோசையும் ஒருகீட்டில் அமுகையோசையுமாக விருக்கக்கேட்டு அங்கிருந்த வேதியனானவ, அவர்கள் இந்த விரண்டுவீட்டுப் பிராமணப்பிள்ளைகளும் ஐந்துவயதள்ளவர்களா யிருக்குங்காலையில் ஒருநாள் எரிக்கு அவ்விருவருக்குச் சென்ற நீர்விளையாட்டயரும் பொழுது அதிலிருந்த முதலை யொருவனைவிழுங்க மற்றொருவன் பிழைத்துவந்தான் அவனுக்கு இந்தவீட்டில் உபயனஞ்சடங்கு நடப்பதால் தங்கப்பிள்ளையுமிருந்தால் இவ்வாறு சடங்குடக்குபே என்னுதுக்கத்தால் இந்த வீட்டிலுள்ளவர்கள் அழுகின்றார்களென்று சொல்ல, ஆளுடையநம்பி திருவுள்ளியாரந்தி முதலையால் அப்பிள்ளையை வருவித்தருளியதற்குத் திருப்பதிகம்.

தேவாரம். “உணாப்பாருளாயுகத்துள் கவல்லாதங்களுச்சியா
யனாக்காடாவாவாதியுமந்தமுமாயினும்
புனாக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிராசியே
கனாக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலையே.”

தொண்டைநாட்டில் திருமலையில்வாழும் அனிகுலோத்தமராகிய சிவகேசச்செட்டியாருக்குக் கபாலீசராகிருபையால் ஓர் புத்திரிபிறந்து வளருங் கன்னிப் பருவத்தில் ஒருநாள் அப்பெண தோழிகளோடுஞ்சென்ற மலாபொய்யும்பொழுது பாம்பு திண்டி யிறந்தனா, அது கண்ட செட்டியார் கவலைகூர்ந்து தஞ்சுஞ்செய்வீது இந்தக்கன்னியை என் தரவியத்தோடு ஆளுடையப்பாருக்கொப்புவிக்க நியமித்திருந்தமையால் அவர் இக்கன்னியின்கடன் கழித்தற்குரியவர் என்ற தகனஞ்செய்த சாம்பலை அணிதியோடு குடததில் பிரப்பிக் கன்னிமாததில் முன்போலத் தோழிமார்க்க உபசாரஞ்செய்துக்கொண்டு வரச்செய்தனர். இவ்வாறு சிகழுங்காலதது ஆளுடையபிள்ளையார் துவ்வெற்றியூரில் எழுந்தருளியிருத்தலைக் கேள்வியுற்றுத் தண்டாகாரமாகவண்ணங், பாலையார்க்கு எழுந்தருளும் பிள்ளையாரோடு தாமும்வரப் பள்ளையார் கபாலீசராகவந்த தாசித்துத் திருப்பதிகமோதிச் செட்டியாரானோர்க்கி அவ்வந்ததைவருவித்து உயர்கொடுத்தருளியதற்குத் திருப்பதிகம்.

தேவாரம். “மட்டிட்டபுண்ணை கானன்மடமயிலை
கட்டிட்டங்கொண்டான் கபாலீச்சரமயந்தா
னெட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தாரக்
கட்டிட்டல்காளுதேபோதியோபூம்பாவாப்

திருமறைக்காடு என்னுத்தலத்திற்கு ஆளுடையபிள்ளையாரோடு அரசுகள் எழுந்தருளி வேதம்புகித்துச் சாற்குவிட்டுப்போன வண்ணமேயிருக்கும் திருக்கதவந்திறக்கும்படி யருளியதிருப்பதிகம்.

தேவாரம். “அரக்கனைவிரலாவடர்த்திட்டீ
நிரக்கமொன்றிலீமெம்பெருமானிசே
சுரக்கும்புண்ணைகங்குழம்றைக்காடரோ
சாக்கலிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.”

வெம்மையால்விளைவெனினும்வேந்தர்கோல்கோடிச்
செம்மைமாரிணும்வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ்சிவனபாற்
பொய்மைமாரியபத்தியும்பொலிவுக்குன்றாவாத்
தழ்மைமாரியும்புரிவதுதருமமங்காடு.

(இ-ன்.) அங்காடு - அப்பாண்டிகாட்டிலுள்ளோர், வெம்மையால் விளைவெனினும் - மழையில்லாமையால் விளைவுகுன்றினாலும், வேந்தர் கோல் கோடி செம்மைமாரிணும் - (அதனால்) அரசாங்கத்து செங்கோல் மாறுபட்டு நடுநிலைமையினின்றவறினாலும், வறுமைநோய் சிதைப்பினும் - (அதனால்) வறுமைநோய்வந்த வருதறினாலும், சிவன்பால் பொய்மை மாரிய பத்தியும் பொலிவும் குன்றாது ஆ - சிவ பெருமானிடத்தவைத்த உண்மையாகிய சேயுமும் சைவவினக்கமும் குறைவுபடாதனவாக, (குறைபடாமலென்றபடி), தம்மை மாரியும் புரிவது தருமம் - தம்மைவிற்றியினுஞ் செய்யுஞ்செய்கைகள் வெகுநடைக்களம்.

சைவவினக்கங்களாவன - உருத்திராக்ஷம், அப்பூதி, ஸ்ரீபஞ்சாங்குலகன். பாண்டிகாடு சம்மைமாரியும் புரிவது தருமாதலால் மழைவறுதலும் அரசர்செங்கோல் பிழைத்தலும் வறுமைநோய் வருத்தலும் என்றமையினாதலால் எதிரிமறையுண்மைகள் தந்து அல்கினும் மாரிணும் சிதைப்பினும் எனவும், பதநிகஞ்ச் சிவதருமத்தின் ஒருப்பாடு என்பது ஓபரியாய்ப் பெயராதலால் பத்தியும் பொலிவும் குன்றாவா எனவுக்கறினா.

நாடுபொருளால் உயாதினையேனுஞ் சொல்லால் அன்றினையாதலால் புரிவது என அன்றினையுடையதற்கார். அல்கை மாபதல் சிதைத்தல் ஒன்றற்கொண்ட காரணமாதலால் காரணமாவைபுகி.

(௧௧)

உலகமாயாவையின் நலவாய்ப் பதற்குநாகத்
திலகநாடகப்பொருட்டாடுவெனமுண்ட
தகவையெழுதைசெய்தநாடின்குணநிசு
சுவவுபாரினுண்ட பருமோதற்குக்கதுவென்க.

(இ-ன்.) உலகம் யாவையும்கின்றவன் - பருமன் யார்த திலகநாயகி - வல்லவகங்கையு லீக்தருளிய தாரகைய வாணிமுதலாகிய சாதித்தருக்குள் மேம்பட்டதலகம்போன்ற நாயகியாகிய தடாக்கைப்பிராட்டியாரும், உரங்குடர் சேய் எனமுன்ற தலைவரால் முறைசெய்த நாடு - ஞானவொளியிழும்பாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளும் அவர்கள் மதிலையாகிய உககிரமும் ரவகுதியுமென முன்றதலைவர்களாலும் செங்கோல்செலுத்தியநாடு, இஃது அனறி சலதி சுவவுபாரின் னுண்டாகும் ஒ - இந்தப்பாண்டிகாடல்வாமல் கடங்குந்த நிலவுகெல் வேறுநாடுகளுண்டா (இல்லை யென்றபடி) தறக்கத்தம் அஃது - சுவர்க்கத்திலுண்டோவெனில் அங்குமில்லையாம்.

முக்கத்திருப்பொலிவுசெய்யுத் திலகம்போல வாணிமுதலிய சததமார்க்கனைத்தத்தமக்குரிய தொழில்களால் விராக்கம்பெறச்செய்யப்பவனாதலால் உயர்கத திலகநாயகி எனவும், சிவபெருமான் சேமுனுட்டிலுஞ் சேரனுட்டிலும் அரசபுரியினும் பிராட்டியாரும் அவாதிருமகளும் அரசபுரியாமையின் இஃதன்றிச் சலதி சுவவுபாரினுண்டாகுமோ'எனவும், தறக்கத்தல் அவற்றனொன்ற மின்மையின் தறக்கத்தம் அஃதேயெனவுக்கறினா. சிவபெருமான் சோனாகவும் சோமுனாகவும் திருவுருவங்கொண்டு அரசியல் நடத்தியது. திருவாசகம் - குயிற்பத்தன்.

“பெருந்தறைமேய - தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயக்கன் வரக்
கவாய்” என்பதனுணாக.

இடப்பொருண்மேனின்ற உகாச்சுட்டின் நிரிபாகிய உம்பர் இடவாகுபெய
ராய் வாணிமுதலிய சத்திகளின்மே னின்றது. இஃது அஃது இயற்கைச்சுட்டுப்பெ
யர்கன், தலைவராய் என்பத னிறுதியில் இனைச்சென அறிபொருளில் வந்த முற்றும்
மைதொகுத்தல் - ஒ - எதிராமறை. இதனால் நிலவுகளினும் விண்ணவகளினும் பாண்டி
நாடு சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௬௦)

திருநாட்டுப்பெய முற்றிற்றது.

ஆகப் பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்—௬௧

திருநகரப்படலம்.

மங்கலபுனை பாண்டி நாடாகியமகட்டுச்
சங்கலம்புகைதோளினினைதடமுலையாதி
யங்கமாமப்புறந்தழுளியநகரொலாமனைய
நங்கைபாழுகமாயநகர்வளம்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனை பாண்டி நாடு ஆகிய மகட்டு - மங்கலத்தை யிடை
யறாது பூண்ட பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்கு, புறம் தழுவிய நகர் எலாம் - புறத்
திற் சூழ்த்த திருவேடகமுதலிய திருநகரங்களெல்லாம், சங்கு அலம்பு கை இணை
தோள் தடம் முலை ஆகி அங்கமாம் - வளையலொலிக்குங்கைகள் இரண்டுதோள்கள்
உயர்ந்த இரண்டு தனக்கன் முதலாகிய அவயவங்களாம், அனைய நங்கை மாழுகம்
ஆகிய நகர்வளம் பகர்வாம் - அத்தன்மையை யுடைய பாண்டிநாடாகிய பெண்ணி
ற்குப் பொலிவுமிக்க முகமாயுள்ள மதுரைநகரத்தின் வளப்பதத்தைச் சொல்வாம்.

ஏனாகாடுன்போல வொருகாலத்தேனு மழைவறத்தல் முதலாகிய குறை
பாட்டால் மங்கலமிழ்த்தலின்மையின் - மங்கலம்புனை பாண்டிநாடு எனவும், பின்
னா விரித்துக்கூறுதலின் தொகுத்துப் புறந்தழுவிய நகரொலாம் கையாகிய அங்கமா
மெனவும், ‘எல்லாநாடுகளிலுஞ் சிறந்தநகரலின் நங்கை எனவும், எல்லாநகரங்களி
னுஞ் சிறந்தது மதுரையாதலின் அநனை பெய்க்கு வறுப்புகளினும் மேம்பட்ட முக
மெனவும் கூறினார். குறைபாடாவன - “மிக்கபெயலோடுபெயலின்மையெலிவிட்
டித் திவி - யக்கண்ணாசண்மையோடாது” என்றிவற்றால் வரும் குறைபாடுகளாம்,
மங்கலமாவன “பினியின்மைசெல்வம் விசுவின்மேமம், அணியென்பநாட்டிற்கிவ்
வைந்து” என்பனவாம். நகர்வளம் பகர்வாம் என்பது துதலிப்புகுதலென்னுமுத்தி.

கொக்கையேபாங்குன்றமுங்கொடுங்குன்றமுங்கொப்பூ
முங்கமேருச்சுழியலவ்வயிறுமுற்றலஞ்
செங்கையேடகமேனியேபுவனந்திரடோள்
பொங்கரவேய்வனந்திருமுகமதுரையாம்புராமே.

(இ-ள்.) பாங்குன்றமும் கொடுங்குன்றம் கொக்கையே (மலையோடு) மெய்க்
கப்படுவது கொக்கை யாதலால்) திருப்பார் குன்றமும் திருக்கொடுங் குன்றமும்
(பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்கு) தனக்கனையாம், திருச்சுழியல் - கொப்பூழ் அங்
கம் ஏ - (உச்சுழியோடு மெய்க்கப்படுதலின்) திருச்சுழியலென்னுந்தலமானது உத்தி
யாகிய அவயவமாம், குற்றலம் அங்கயிறு (வெறு ஆலையோடு) மெய்க்கப்படுத

லின்) திருக்குறலமென்னுநதலம் அப்பெண்ணின் வயதேயாம், வடகம் செம்மை - (சைதாணாயோ வெயிக்கப்படுதலின்) திருவேடகமென்னுநதலம் செவந்தையேயாம், பூவணம் மேனி - (மேனிமலரோடுவெயிக்கப்படுதலின்) திருப்பூவணமென்னுநதலம் திருமேனியாம், பொங்கர் கேயவணம் திரன் தோள் வ - (தோள் மூங்கிலோடுவெயிக்கப்படுதலின்) சோலைக்குந் திருசெவ்வேலி திரண்ட தோள்களேயாம், மதுரையாம்புரம் திருமுகம் வ - (முகஞ் சந்திரனோடுவெயிக்கப்படுதலின்) மதுராதரம் கண்டோரால் விரும்பப்படு முகமேயாம்.

குலசேகரபாண்டியன் காடழித்த நகராக்கி அநகரத்திற்குச் சாந்திசெய்து கருதியவழிச் சோமசுந்தரகடவுள் திருவுள்ளத்துணர்ந்து தனது திருச்சடையிலணிந்த சந்திரனிடத்தினின்ற அமிர்த்ததையுருக்க நது அந்நகரமுழுமையும் பரவிச் சாந்திசெய்து மதரமயமாக்கியதன்மையால் மதுரையென்ப பெயர்பெற்றது அந்நாள் அந்நகரத்திற்குச் சந்திரசுமந்திரகுதலால் திருமுகமதுரையாம் புரமணக் கூறினார். வடகம் இரதையுத் தனநிடத்தையுது என்பது பொருள்.

உவமானம் தோற்றத்திற்குச் சாதனமாயிருப்பது. - வமேயம் உவமிக்கப்படுவது. இது இயை புருவசுவணி. (2)

வடுவின்மார்பிலமடந்தைமார்பிலுடக்கடந்திமைக்கட
படுவிலார்ப் பமாண்டி நாடாரமேற்பக்கத்
திடுவின்மாமணியதபுறக்கொலாபிவற்று
ணடுவிலுயகமாமணிமதுராமாநகரம்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாடு வடு இல் மா நிலம் மடந்தை மாப்பு இடை கிடந்து, இமைக்கப்படும் வில் ஆரம் வ - பாண்டிநாடானது குற்றமில்லாத பெரிய பூதேவியின் மாப்பினிடத்தக்கிடத்து வினங்கும் அனியையுடைய பெரும்பதாகமாம், அதன் புறம் நகர் எனாம் ஆரம் மேல்பக்கத்த இடுவில் மாமணி - அந்நாட்டின் புறத்திலுள்ள நகரங்களெல்லாம் அப்பதக்கத்தின் சுற்றப்பக்கங்களிற் படுத்த வொளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களுமாய், மதுராமாதரம் இவற்றுள் நடுநாயக மாமணி வ - பெரிய மதுராதரம் அச்சுற்றுப்பதங்கனிலுள்ள இரத்தினங்ளுள் நடுநாயகமாகிய பெரியரத்தினமேயாம்.

நடுநாயகமணி விலையுட்குறைய ஒளியுள்ளதொ விருத்தல்போல மதுரை அந்நாட்டிலுள்ள எல்லாதரங்களுள்ளும் புரத்தில்குறைய பெருப்பன் தருவதுமாயிருத்தலின் நடுவிலுயக மாமணி மதுராமாதரம் எனக் கூறினார். இவ்வெண்டாவழிச்சாரி. இமைக்கப்படு இமைக்குமென்றே பொருள்பதிதலால் படுசொற்குப் படுபொருளின்மை காண்க. (3)

திருமகட்கொருதாமரைக்கடமேதிருமான்
மருமகட்குலெண்டாமரைபா. மேளுநந
தருமகட்கியோகத்தனிப்பிடமேததையாம
பெருமக கணிதிலசெய்யானதிப்பேருந்.

(இ-ள்.) இப்பேர் ஊர் திருமகட்கு ஒரு தாமரைக் கூடம் வ ஆனது - இதைப் பெரியமதுரை (பலசெவ்வங்களையுந்தருதலால்) இவர்க்கும்தேவிக்குச் செந்நாரைக் கோயிலாக விருத்தது, திருமால் மருமகட்கு வெண் - தாமரை கூடம் வ ஆனது - (சுவ்விதிறைதலால்) திருமாவின் மருமகளாய் சாஸ்திரிகு வெள்ளைதாமரை மானிகையாயிருத்தது, ஞானம் தருமகட்கு தனியோக பீடம் வ ஆனது - (நெஞ்ஞனத்தருதலால்) ஞானசாதற்கு ஒப்பில்லாத யோகபீடமாயிருத்தது, பெருதரை

யாம் மகட்டு அணிதிலகம் ஏ ஆனது - (கிலவுலகுக்குப் போழுகசெய்தால்) பெரிய முயிதேவிக்கு அணியுந் திலகமாயிருந்தது.

பல செவ்வங்கனாவன மணி பொன் முதலியன. கு - உருபுகள் கேர்ச்செப் பொருளன. இதனால் இது தின்னதெனக் கூறதலின் ஏது உருவகவணி. (௪)

திக்குமவானமும்புதையிருயன் றுவெண்சோதி

கக்குமா ளிசை சிவப்புறுகாட்சியந்கநூண்

மிக்கவா ளிதழ்த்தாமனாவெண்மகளிருக்கை

யொக்குபல்லதுபுகழ்மகளிருக்கையுமொக்கும்.

(இ-ள்.) திக்கும் வானமும் புறந் இருள் தின்ற வெண் சோதிகக்கும் மா ளிசை நிகப்புறு காட்சி - எட்டுத்திக்குகளையும் ஆகாயத்தையு முடிய இருளைப்போ க்கி வெள்ளியகிரணத்தை வீசும் மாடங்கள் உயர்ந்து தோன்றும் தோற்றம், அக்க கருள் வெண்டுகள் மிக்க வால் இதழ் தாமரை இருக்கை ஒக்கும் - அம்மதுரைக்கரத் தில் உள்ள சரஸ்வதியின் மிருத்த வெள்ளிய இதழ்களையுடைய வெண்டாமரைப்பீ டத்தைப்போக்கும், அவ்வது புகழ்மகள் இருக்கையும் ஒக்கும் - அதுவன்றிக் கீர்த்தி யென்னும் பெண்ணினது ஆசனத்தையும் ஒக்கும்.

வெண்சோதி - முததாலும் சுண்ணத்தாலும் ஆளிய ஒளி. இருளைப் போகரு தலும் கிரணம் வீசுகலையும் குறித்தற்கு - தூருள் நின்ற வெண் சோதிகக்குமென்றது குணவணி. நிகப்பித்த உவமைகைய விலக்கிப் பிறிதும் இதன்மையதாமெனக் கூறு தலின் அநியம உவமையணி. (௫)

புடைநகர்

நெற்குறம்பெனக்கறும்பெலாநெடுங்குழகென்ன
வர்க்கவானைகழுவுவா ளிசைதென்கெனெவனாந்த
பொறகலின் குலத்தேந்ருகார்ப்பநகராப்பொறுத்து
நிற்காநாட்டி பகரவென சிவந்ததென்பணியே.

(இ-ள்) தன்பணை - குளிந்தவயலில், நெல் கரும்பு என்ன (கண்டோர் மய யல்) நெற்பயிர்களைக் கருகென்று சொல்லவும், கரும்பு எல்லாம் நெடுந் கருகு என்ன - கரும்புகளெல்லாவற்றையும் கெடிய கருகமரங்களென்று சொல்லவும், வர் க்கம் வான் கருகு ஒலி கவி தெற்கு என்ன - வரிசைவரிசையாயுள்ள பெரியகருகமா ள்களை ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய தென்னமரங்களென்று சொல்லவும், வளர்ந்த பொன்கலின் குல தெற்கு - வளர்ந்த பொன்னிறம்போலும் அழகுவாய்ந்த லைகளை யுடைய தென்னமரங்களை, கார் பந்தரை பொறுத்து நிற்க நாட்டிய கால் என நிவ ர்த - மேகமாங்கிய பந்தலைச் சுமந்து நிற்கும்படி நாட்டிய கால்களென்று சொல்ல வும் அவைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

தென்னமரத்தின் இலை லைவடிவாக விருத்தலின் ஒலிகலிதென்கென்றார் நெல்லைக் கரும்பாகவும் கரும்பைக் கருகாகவும் ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளாக அறிதலின் மயக்கவணி.

முதமென்னும் அகத்திணைசுருப புறனாயுள்ள உழிஞைததினை வேற்றுவேங் தன் அரணை முற்றுகைசெய்தலென்று கூறியிருத்தலாலும், தோ - பொருளதிகாரம் புறத்தினையியல் - உழிஞைஞானே மருத்ததுப்புறனே என்ற சூத்திரத்திற்கு. நச்சி லுர்க்கினியர் - “வேந்தன்மதில் பெரும்பான்மையும் மருத்ததிடத்தாதலான்” என உரை கூறியிருத்தலாலும், புறநடைகரமரத்தின் புறத்திலுள்ளதெனக்கொள்க. அது யாவும் தோ குதினை முதலியனவும் அகற்றை நடத்தவோரும் அவற்றிற்குரிய கிழ் புரி கலினை முதலிய தொழில்செய்வோரும் வாரும் இடமாம்.

செவந்தவாய்க்கருங்கயற்கணுவலாரியைச்சீறித்
கவர்ந்தவான்றருக்குலங்களைகடிமணம்வீசி
புவந்துவெறுப்பனங்களும்வேண்டினர்க்குதவி
நிவந்ததூட்சியேபோன்றதுநிழைமலர்ச்சோலை.

(இ-ள்.) கழல் மலர் சோலை - நிழலாததரும் மலரான் பூந்த தருக்கையு
டைய சோலையானது, செவந்தவாய் கரும் கயற்கணுவ - செவந்தவாயையும் கரிய
கயல்போலுட கண்களையுமுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், வலாரியை சீறி கவர்ந்
தவான்றருக்குலங்களை ஏ - தேவோதிரனைக் கோபித்த (அவனிடத்தினின்றும்நிறை
யாகக்) கொள்ளுகொண்ட பெரியசாதானமுதலிய பஞ்சதருக்களின் கூட்டங்களே,
கடிமணம் வீசி வேறு பல பலங்களும் வேண்டினர்க்கு உவந்த உதவி நிவந்த காட்
சியே போன்றது - நதியவாசம் வீசி வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபலன்களையும் விரு
ம்பிவந்த தம்மை யடைந்தவாகரு விரும்பிக் கொடுத்து உயராததிற்பின்ற தோற்றத்
தையே யொத்துவது.

பஞ்சதருக்கள், சாதானம், அரிசாதனம், மந்தாரம், பாசிசாதம், கற்பகம்.
வேறுபல்பலன்களாவன - கயல்களி முதலியன. வலாரி - வலாகாட்டாக்கொன்றவன்
ஆதலால் இதுகாணப்பெயர், ஏ - இரண்டும் வளைப தருக்களினின்றும் தோற்றத்தி
னின்றும் பிரித்தவையால் பிரிநிலைப்பொருளன. தடாதகைப்பிராட்டியார் இந்தி
ரனைவென்று அணைத்ததினின்றும் கவர்ந்தவாத பொருளான இரந்தருக்களும்
ஒன்றாகலால் நிகழ்காலத்தாற் கூறவேண்டியதை நிவந்த என இரந்தகாலத்தாற்
கூறியது தெளிவுபற்றிவந்த கால வழுவடைந்த. இவற்றினாலே யுவமை என ஏகரார்
தது துணிந்த கூறதலின் நிபம உவமையணி.

(ஈ)

ஒல்லொளிகததர்ச்சாஸிகளபுறநகதி இமோங்க

மெலலிபைபசுககொடியினையிக குமாபூச

மலலெணுங்களத்தணன்னதன்னினிழாதகருபனாப

பல்லொளும்பிணிப்புண்டபொற் கொடியமரபோலும்.

(இ-ள்.) ஒல் ஒலி நதி சாஸிகள் புறம் தழுவி ஓங்க - ஒல்லெண்ணும் ஒலிக்கு
றிப்பையுடைய அநீனந தெற்பயிர்கள் புறத்தீர்த்தழுவி உயரந்து தோன்ற, மேல்
இலைப் பசும் கொடியினால் வீசுகும் பூசும் - மெல்லம் இலைகளையுடைய பசியகொடி
களினால் அவற்றோடு கட்டிண்ட கழுகமாயினது, அஃ ன்னும களத்து அண்ணல் தன்
அணிவிழா - கருந்ததால் இருமளன்று சொல்லபரிம கண்டததை யுடைய நிவ
பெருமானுடைய அபகிய மதோற்சுவத்தில, தருப்பைப்புலலொளும் பிணிப்புண்ட
பொன் கொடியமரபோலும் (புறத்தில்) தருப்பைப் புலலொளும் கட்டிண்ட பொன்னு
வாசிய துணுத்தமபதை யொகரும்.

சாஸிகள் தருப்பைகளாகவும், கொடி கயிலும், பூசும் துணுத்தமமாகவும்
கூறியிருத்தலின் ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணி.

(அ)

சீதவேரியுண்டளிமுரலகமலம்மற்செருநதி

போதவேரியுமலர்களுஞ்சொரியனபுத்தேன

வேதவேதிபர்செக்காமணித்துவாய்மணுக

ளோதவேமமுமுதகமுமுதவுவாரணய.

(இ-ள்.) செருந்தி சீதம் வேரி உண்டு அளிமுரல் கமலம் மேல் போத வேரி
யும் மலர்களும் சொரியன - செருந்திச், செடிகள் குளிராத மதுவை யுண்டு வண்டு

கள் ஒலிக்குத் தாமரைமலரின்மேல் பொருந்த மதுவையும் மலர்களையுஞ் சொரியா நின்றன, (அச்சொரிகை) புத்தேன் வேதம் வேதியர் செம கரம் விரித்து வாய் மனுக்கள் ஓத ஏமமும் உதகமும் உதவுவார் அநீனய - தெய்வத்தன்மையுடைய வேதத்தை யுணர்ந்த அந்தணர்கள் செவந்த கைகளை விரித்து வாயால் மந்திரங்கள் கூற (அவர்கைகளில்) பொன்னையும் அந்நைத் தத்தஞ்செய்ய நீணயும் கொடுப்போர் செயலை யொத்திருந்தன.

சொரிவனவென்னும் வினைமுற்றினின்றும் பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் அநீனயவென்னும் குறிப்புமுற்றுப் பயனிலையைக் கொண்டது.

செருந்திகொடுப்போராகவும் கமலங்களைக் கரங்களாகவும் மதுவைத்தத்தஞ் செய்பு நீராகவும் மலரைப் பொன்னாகவும் வண்டுமூலுதலை மனுக்களாகவும் கூற தலின் இதுவும் அவ்வணி. (க)

விரைசெய்பங்கயச்சேககைமேற்பொடையொடுமேவி

யரசவன்னன்மணஞ்செயவமபுயப்பொய்கை

திரைவளைக்கையாணுண்டுளிரெறிநதபாசடையா

மரகதக்கலத்தரளநீராஞ்சுணமவளைப்ப.

(இ-ள்.) அரச அன்னம் வினா செய்யாகையம் சேக்கை மேல் பெடையொடுமேவி நல் மணம் செய - அரசவன்னமானது வாசமயீகர தாமரையாகிய படுக்கை மேல் தனது பெட்டையன்னத்தோடு பொருந்து மங்கலவினாஞ்செய்ய, அம்புயம் பொய்கை திரை வளை கையால் துண் துளி தரளம் செறிந்த பாச அடையாம் மரகதம் கலம் நீராஞ்சுணம் வளைப்ப - (அந்நைக்கை) தாமரைத் தடாகங்களாகிய மகளிர்கள் அலைகளாகிய வளைமணிக் கைகளாக் துண்ணிய நீர்த்துளிகளாகிய முத்துகள் நெருங்கிய பசிய இலையாகிய மரகதத்தட்டால் நீராஞ்சுணம் வளைக்கா நின்றன.

வினா-சங்கு. சேக்கை செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே-(படு) முதனிலை.

திரை முதவியவற்றை உருவகஞ்செய்து அம்புயப் பொய்கையை உருவகஞ் செய்யாமையின் வகச்செயுருவாவணி. தாமரையில் அன்னங்க ளிருத்தலும் அலையால் அவ்வினைகளைத்தலும் ஆகிய வியல்பொழியக் கவி தான்கருதிய மற்றொன்றை அவற்றின்மேலேற்றிக் கூறதலால் தற்குறிப்பேற்ற வருவாவணி. (க௦)

இரும்பினன்னதோளன்னோரார்ததெறிநதுவாய்மடுக்குக

கரும்புதின்றிறியேற்றொளிகட்டிச்சுற

கரும்புருழுகிடக்கதாறநிச் சொரிநதுவெஞ்சினத்தி

யரும்புடக்கனிஞறத்தனவாலையெகதிரங்கன.

(இ-ள்.) ஆலை எந்திரங்கள் - கரும்பானைகள், இரும்பின் அன்னதோள் வினைஞா ஆர்த்து - இரும்பையொத்த தோள்களையுடைய திகண்ணியர்கள் கோவித்து, எறிநது வாய் மடுக்கும் கரும்பு தின்ற இடி ஏறு ஒலிகாட்டி - தறித்துத் தம்வாயிற்கொடுக்கும் கரும்புகளைத்தின்ற இடியேறுபோல ஒலித்து, இன் சாறு கரும்பு ஆழ் கிடந்து அந்நிட சொரிந்து - இனியசாற்றை வண்டுகள் குழ்த்துகிடந்து ஒலிக்கப்பொழித்து, வெம் சினம் தி அரும்பு கண் கூறின ஒத்தன - வெய்யகோபத்தி முமிழ்க் குக் கண்களையுடைய யானைகளை யொத்தன.

இரும்பினன்ன தோள்வினைஞர் - யானைப்பாகா, எவ்வெய்வோர், வாய் ஆனையின்வாய் - ஆலையின்வாய், தின்னாது - செரித்தல், சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல், புறத்தில் வெளிப்படுத்தல், கரும்பினை யானைவாயிற்கொடுத்ததும் ஆனையாய்க்கொடுத்ததும் அந்னை யுண்ணும்போதும் செரிக்கும்போதும் ஆனையும் ஆலையும் ஆவாரித்ததும் அய்யிருபொருளும் அச்சாற்றைப் புறத்திற்பொழிதலும் உடைமையால் வெஞ்சினத்தி அரும்புகட் ளளிசெுத்தன என்னார்.

சரும்பு களித சாதிபொருமைகள், இது செம்மொழிச்சிலேடையுமையணி.

பள்ளநீர்க்குடைந்தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த்தெழுந்த

வெண்ணையன்னத்தைக்காரணமென்பபெடைவீழ்ந்த

வள்ளமீட்டலமரச்சிறுததறியுள்ளன்பு

கொள்ளவாசைபெற்றிழிச்செறி குடம்பைச் சென்றினையும்.

(இ-ள்.) பள்ளம் நீர் குடைந்து அம் சிறை பாசிபோர்த்து எழுந்த வெண்ணை அன்னத்தை கார் அன்னம் என - குண்டுகளிலுள்ள நீர்க்குடைந்து அழுவிய சிறை கன் பாசியாற் போர்த்தப்பட்டி லெல்லுமாக வெண்ணியசேவலன்ன, அதக் கரியவே ருரான்னமென்றதருதி, பெடை வீழ்ந்த உன்னம் மீட்டி அலமர - பெட்டையன் னம் அதனிடத்து விருப்புற மணக்காததிருபரி (சேவலென கொளித்ததென்ற) வருந்த, சிறகு உதறி உன்னன்பு கொன்ன ஆசையில் கழுவிக்கொடு குடம்பை சென்று அணையம்-(அந்னை த்கண்டசேவல்) சிறைகளையுதறி (பழையவருக்கொண்டு) மணத்தில் அன்புமிதா ஆசையால் அத்னை தழுவிக்கொண்டு கூட்டைச் சென்றினையா கிற்கும்.

சேவலென்கொளித்ததென்பதும், அத்னைக்கண்ட சேவலென்பதும் அதிதா த்தால் வருவிக்கப்பட்டன, தனது பெடையின் அழுவிய சோதிப்பான் உருவநிநித் தமையால் அஞ்சிறைப்பாசி போர்த்தெழுந்த வெண்ணையன்னமெனவும், அதனும் அதனது கற்புநிலைமை புலப்படப்பின் பிரியநிறுக்கவேண்டிதலின் உன்னன்புகொ ள்ள தழித்த கொடி குடம்பைச் சென்றினையுமெனவும் கூறினார்.

வீழ்ந்த என்னுள் இறந்தகாலப் பெயர்வாச்சம் உன்னமென்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது, பாசிபோர்த்தெழுந்த, அமைது என்னுள் தொழில்களால் கற்பு நிலை யாராய்ந்துணர்ந்ததலில் தட்பவண்ணி. (கஉ.)

இலியாழியொன்றுடைப்தேரீர்த்தெழுமினையாய்ப்

புரவிகாசிபிரித்தாலிலவனொங்கர்வாய்த்தளிர்கள் *

காலிலாமகத்தெழுபுகைகற்பகநாட்டிற்

பரவிவாட்டுவபனியெனப்பங்கயாபொயகை

(இ-ள்.) இலி ஒன்று ஆழி உடைய தோ ஈர்த்த எழும் இமையாப் புரவிகா சிமிர்த்த பொங்காவாய் தளிர்கள் அபவன - குரியனுடைய ஒருருளையுடைய தே னாயிழுத்துச்செல்லும் இமையாத கண்களையுடைய குறிகைகள் நானகீட்டிச் சோ லையினிடத்தன்ன தளிர்களைக் கறிக்காரிற்கும், காலு இல்லா மகத்த எழுபுகை கற் பகநாட்டில் பனியென பரவி பொயகை பங்கயம் காட்டுக - கன்னயில்லாத தேன் வியலெழுந்த புகை தேவருவகில் பனியெனசென்று பாலி மானத தடர்ந்ததிலுள் ள நாமரைகளை வட்டப்பிற்கும்.

கண்களைக் குறித்தற்கு இமையாவெனவும், தேன்வியெய்வோர் கன்னயின் மையை உடைமையேவெற்றிக் தாவிலாமகமெனவும், தேவருவகிற்கு இருதாளின்

மையின் பனியெனப்பரவி எனவும், தின்னல் கறித்தல் முதலியவற்றிற்கு அவிவ
தல் பொதுவினயாதலின் அயில்வன எனவும் கூறினர். சூரியனது குதிரைகளுக்
கும் சோலைகளுக்கும் யாகப்புகைக்கும் மானதமெவிற்கும் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச்
சம்பந்தம்கூறியது தொடர்புபுரவு கவிற்சியணி. (கக)

இடை நகர்.

பிறங்குமாலவாயகத்துளெம்பிராணருளால்வர்
தறங்கொடர்த்தமாயெழுதடலமர்ந்தவாகோக்கிக்
கறங்குதெண்டிணாப்பெரும்புறக்கடலும்வந்திவலிப்
புறங்கிடந்ததேபோன்றதுபுரிசைசூழ்கிடங்கு

(இ-ள்.) புரிசைசூழ் கிடங்கு - மதிலின் புறத்தைச் சூழ்ந்த அகழி, எழுக்கடல் -
எழுக்கடலும், பிறங்கும் ஆலவாய் அகத்தள் எம்பிரான் அருளால் வந்த அறங்கொ
ள் தீர்த்தமய் அமர்ந்த ஆட நோக்கி - வன்மையுடைய திருவாலவாயின் எழுது பெரு
மான் திருவருளால்வாது தருமவடிவாகிய தீர்த்தங்களாய் இருந்தவகையைநோ
க்கி, கறிக்கு தென் திரை பெரும்புறக் கடலும் வந்த இவ்வூர் புறம் கிடந்ததுபோ
ன்றது - ஒலிகூர் தென்னிய அலையைபுடைய பெரும்புறக்கடலும்வந்த இந்த மது
ரையின்புறம் திருத்தலை யொத்தது.

இதனால் அவைபோலத் தழுமும் ஒரு தீர்த்தமாவான் பொருட்டுப் பெரும்புற
க்கடலும் அகழிவடிவாய்ததிரிதது கூடது காத்திருந்ததென்பது கூறப்பட்டது.
எழுமுத்திரைகள் இன்னவென்பதும் அதற்குரியும் சக்கரவாளத்திலின்பு
றத்தில் பெரும்புறக்கடல் உள்ளதென்பதும் கச்சுபுராணம்-அதிகாராண்டம் - அண்ட
கோசமுரைத்த வததியாயத்தல்.

“ பாவுமில்லவிற்புப் பால்வயிர் சொய்யெண்ணல்
இரதமாமதநீராரு மெழுக்கடலேழுதீவும்
வான்முறை விரலிக்குழு மற்றதற்கப்பால்சொர்னத்
தரையது சூழ்ந்திடுகும் சக்கரவாளையம்.”

“ அன்னதற்கப்பால்வேலை கசனமுபுறத்தலாழி ” எனபவற்றாலானாக.

எழுக்கடல் என்பதன்றியும் இதைத்தனை வறிபொருளில்வந்த முற்றம்மை
தொக்கது. பெரும்புறக்கடலும் என்பதன்றியும் இன்ற உம்மை இறத்தது தழீஇய
உயர்வு பெறுபுப்பொருட்டு இருத்தது - இறத்தகால விடைநிலை பெற்ற தொழி
ற்பெயர். தொ-பொ-புறத்தனை இயல். “ முழுமுதலான முற்றவழிக்கடலும், அனை
கெறிமாயிற்குருமென்ப ” என்னுஞ்சூத்திரத்தில் முழுவாழ்வாது மலையும்காடும் நீரு
மல்லாத அகாட்டுட் சேரவருமநிலைவரும், அது வஞ்சனபலவும் வாய்ந்த தோட்
டிமுன்முதலியன பதிர்த்தாவற்காடு புறஞ்சூழ்ந்த அந்நன்னே இடங்கர்முதலிய
ன உள்ளடைத்தாகிய கிடங்குபுறஞ்சூழ்ந்த உவனரியற்றிய பல்பொறிகளும் பத
னமும் எப்புகழை ஞாயிலும் வையபிறவும் அமைந்த எழுவுஞ்சியமு முதலியவற்
குலழிவின்மறைந்த வாயிற்கோபுரமும் பிறவேந்திரமும் இயற்றப்பட்டதாம் என
வும் சேனினுர்ச்சிவியர் கூறிய உரையால் இவை தனித்தத்துடையது இடைநக
ரமாம். (கச)

எறியும்வாணையுமடிக்கடியெழுத்துடல்பரப்பிப்
பறியுமாமையுமவாணோடுகேடகம்பற்றிச்
செறியுநான்மலாகழியுஞ்சேன்டொடுபுரிசைப்
பொறியுமேபென்றியுடன்றுபோப்புரிசுனபோதும்.

(இ-ள்.) அடிக்கடி எறியும் வாணையும் - அடிக்கடி மேலெழுந்து அடிக்கும் வாணியின்களும், எழுந்து உடல்பரப்பி பறியும் ஆமையும் செறியும் - மேலெழுந்து தலைமுதலிய உறுப்புக்களைப்பரப்பி உன்னைப்பதற்கும் ஆமையும் தங்குகின்ற, காண்மலர் அகழியும் - அன்றலர்ந்த மலர்களைபுகைய கிடங்கும், சேண் தொம் புரிசை பொறியும் - ஆகாயத்தை யளாவும் மதிலிலுள்ள எந்திரங்களும், வான் கேடகம் பற்றி ஒன்றி உடன்று போர் புரிவனபோலும்-வாணையும் கேடகத்தையும் எந்தித் தம்முள் கொருங்கித் கோபித்தப் போர்செய்தலை யொக்கும்.

போர்செய்துவான் அடிக்கடி வாணைவிதிர்ந்தனும் உறுப்புக்களைப் புலப்படுத்திக் கேடகத்துள் மறைத்துப்பதற்குதலும் உடைமையோல வாழ்நகர் கேடகமும் ஏறியும் வாணையும் எழுந்து உடல்பரப்பறியும் ஆகாயமே அகழிக்குரியன வென்பார் செறியும் அகழியெனவும், பொறிசை இயல்பாகவே வாணையுர்கேடகத்தையு முடைமையால் வாணாபுரிசைப் பொறியுமெனவுகூறினார்.

ஒடு எண்ணுப்பொருளில்உடல் இடைச்சொல். புரிவன - விண்ணுமூற்றப் பெயராய்ச் செயல்மேனின்றது. (கங்)

கண்ணிலாதவெங்குற நெனசுரையுட்கட்கேள்
மண்ணினொவளோ னுயிரிடமிடிகுடையுழகேள்
தெண்ணிலாநகுமிலைதவர்க்கொப்பொணைநிலகா
பெண்ணினொருணாகரீதே தெரினுமேமாறா.

(இ-ள்.) கண் இலாத வெம் கூர்ந்த என் னொ டுட்கு அலைப - தாக்கணிய மில்லாத கொடிய யமர்நைப்போல முதலாகக் கிடந்து வருத்தவதினால், மண்ணினொவளோ னும் இம்மடு துடையுழகேள் - இம்மண்ணுலகில் எவ்வாறிலும் இத்திடங்கினிடத்தில் வீழ்க்காயின், (அவர்க்கு) தென ள்லா மதுமிலைதவர்க்கு ஒப்பு என சிலனா எண்ணினா இருள் நெய்க்கீத்து ஏறியுடையா - (செய்விய அமுதநீரண தையுடைய சுருங்கின அணிநீர் இவருவனுக்க அப்பாச அயன்முதலிய சிலதேவர் களை நீனைத்தவர்க்கு இயல்பையாமைய கருத்தினின்ற உணர்பெறினாலும் களையேற மாட்டார்கள்.

இயமன், உலகில் வறியவனெனவும் செல்வமுடையவனெனவும் கண்ணோடாது அவ்விருவிடத்தும் ஒருதன்மையுடைய நிறமையோலத் தம்வாயிலாகப்பட்டு னாரியராய்நூய வலியராய்நூய அவர்க்கிடத்த ஒருதன்மையதாசியகேடுக்க ய்தவின் கராங்கிடத்தலைப்பெனவும், சுத்தராயில்லாத பிரபஞ்ச வாரியப்பெனக் கருத் சுத்தநாரணனாய கட்டுணாவின்றிநின்ற இறைவனோடு கட்டுணர்வின்ராய் பிறப்பிதப்பிற்சமுதும் அவர்க்கு நாரணாயுள்ள அபர முதலியோணா பொருளை மாழ்கி மதிப்பவர் எவ்வகையராய்நூய எந்ததால் விழுங்கப்பட்டுக் களையேறதலிலைபோல இவரும் முக்கூசாகல் விழுங்கப்பட்டுக் களையேறதவின் மையால் ஏதிர்ப்பதையும்மையது ஏறியும் ஏதிர்ப்பதையும் கூறினார்.

கராங்கிடத்து “ஆகார இயந் அகாலியற்றே” என்ற சூத்திரத்தால்கித்த வல்வெழுத்து இன்னோசை பயத்தற்பொருட்டு மெய்த்தல் விகாரமாய் நின்றது.

எண்ணினார் இருவர்க்கீதது ஏறினுமென்பது குதசங்கிதை - எங்கிலையவக காண்டம் - வேதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயத்தில்.

“அம்புயத்தின்மேலிருப்பவன்முதலியவமராமம்புறஞ்சுருவா திகொனவுளகாட்டுமெனவுவல்வினாபாளாகவிசிதலைநோய்ப்பம்புதிசைகருத்தியெக்காலமும்பதைப்பார்.”

என்பதனுணர்க.

(கசு)

குமிழலர்ந்தசெந்தாமரைக்கொடிமுகிழ்கோங்கி
ஊயிழ்தருமபாஞானமுண்டுமிழந்தவாய்வேதத்
தமிழறிந்தவைதிகமுடன்சைவமுநிறுத்து
மமிழ்தவெணடிசைவையுமொருபுறத்ததழாம்.

(இ-ள்.) குமிழ் அலர்ந்த செம் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கு உமிழ் தரும் பாஞானம் வாயுண்டு உமிழ்ந்த வேதத் தமிழ் அறிந்த-குமிழும் பூமலர்ந்த செந்தாமரைக்கொடியில் அரும்பிய கோங்கரும்புபொழிந்த பாஞானமாகிய திருவமுதைத்த மது திருவாயான் மலித்த மீட்டும் உமிழ்த்தருளியதுபோல வருளிய வேதப்பயனாகிய திருப்பதிகத்தின் சுவையையறிந்து, வைதிகமுடன் சைவமும் நிறுத்தும் அமிழ்தம் வென் றிசை வையையும் ஒருபுறத்து அசுழாம்-வைதிகநெறியோடு சைவநெறியையும் நிலைநிறுத்திய அமிர்தம்போலும் வெள்ளிய அலையையுடைய வையைநதியும் அம்மதுரை நகரத்தின் ஓர்புறத்திலுள்ள அகழியாம்.

குமிழ் செந்தாமரைக்கொடி கோங்குமூலிய உலமானச் சொற்களால் காசி திருமுகம் திருமேனி திருச்சனம் ஆகிய உலமேயச்சொற்களைக் கேட்போர் மனமும் பொருட்டு உயர்வு கலிற்சியனியாக உருவஞ்செய்த குமிழலர்ந்த செந்தாமரைக் கொடி முகிழ் கோங்கு எனவு, அத்திருத்தனஞ் சொரிந்த திருவமுது பாஞானமாதலால் பாஞானம்வாயுண்டு எனவு, அப்பாஞானமே வேதத்தின்பயனாகிய திருப்பதிகமாதலின் உமிழ்ந்த வேதத்தமிழ் எனவும், திருப்பதிகம் எழுதிய ஏடு ஏதா செல்வச் செய்கமையால் அறிந்தெனவும், அதனால் சமணசமயங்கெட்டோட வேன் விழுதலிய அறங்களின் வடிவாகிய ஸ்கந்தமும், அவ்வறங்களின் முதிர்ச்சியால் அடையும் பயனாகிய சைவமுட ன்விவெநச் செய்தமையால் வைதிகமுடன் சைவமு நிறுத்தமெனவும், இவற்றின் உண்மையையுணர்ந்து ஆன்மாக்கள் பிறப்பிறப்புளினின்ற நீங்கி உய்யச்செய்தலின் அமிழ்தவைசைய யெனவுங் உறிஞர். இன் வேண் டாவழிச்சாரியை.

எதிர்சென்றருளியதிருப்பாகரம்.

வாழ்கவந்தனர் வானவரானினம், வீழ்கதன்புனல் வேத்தனுமோங்குக
ஆழ்கதையதெல்லா மாளுமே, சூழ்கவையக முத்துயர்தீர்கவே.

திருத்தொண்டாபுராணத்திள்.

“ அந்தணாதேவரானினகன்வாழ்கவென், நித்தமேயம்மொழிப்பயனுலகயின் புறச் சந்தவேன் விகன்முதல்சங்கரர்க்குமுன், வந்தவர்ச்சனைவழிபாடுமன்னவாம்.”

“ வேள்விற்பயன்வீழ்புனலாவது, நானுமர்ச்சனைவல்லுறுப்பாதலால் ஆளுமன்னவைவாழ்த்தியதர்ச்சனை, முளுமற்றிவைகர்க்குமுறைமையால்.”

“ ஆழ்கதையதென்றே திறையனெறி, வீழ்கவென்றதவேறெல்லாமான்பெயர் சூழ்கவென்றததொல்லுயிர்யாவையும், வாழியஞ்செழுத்தோ திவனர்கவே.”

“ சொன்னவையகமுத்துயர்தீர்கவே, என்னுந்நீர்மையிகபாத்திறையர்

மன்னிவாமுலாதந்தவர்மாற்றிட, முன்னஞானசம்பந்தர்மொழித்தனர்.”

எனச் சேக்கிழார்சுவாயிகள் அருளிச்செய்த பாசாங்கனல் அத்திருப்பாகரத்தின் திருவுள்ளக் கிடக்கைகாண்க.

(௧௭)

பின்னாயும்பெடையன்னமுஞ்சேவ லும்பிரியாக்
களமுண்டகச்செவ்வியாற்கண்டவர்கண் ணு
முன்னமுந்திரும்பாவகைகிறைப்படுத்தோங்கும்
புள்ளைப்புதண்டிடங்கி துபுரிசையைப்புகல்வாம்.

(இ-ன்.) பின்னையும் பெடை அன்னமும் சேவலும் பிரியா என்ன முண்டகம் செவ்வியால் - குஞ்சுகளும் பெட்டை அன்னங்களும் சேவலன்னங்களும் (தம்மினி ன்றும்) நீங்காத தேனையுடைய தாமரைகளின் பொலிவால், கண்டவர் கண்ணும் உன்னும் திருப்பாதங்களை நிறைப்படுத்த ஒங்கும் பன் அலம்பு தண்டிடங்கு இது புரிசையை பிசைவாம் - பார்த்தவர் கண்களும் மனமும் (தன்னினின்று அவர்கள் பால் மீட்டும்) செவ்வாதவண்ணம் தன்வசப்படுத்தி மேம்பட்டு விளங்கும் பாதங்களை ஒலிக்கும் தண்ணிய நீர்க்கிடங்கின் தன்மை இத்தன்மையது இனி மதிவின் நிறப்பைச் சொல்லாம்.

என்ன உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். தண்டிடங்கு - நீராண். புரிசை - முழுவாண், மதிவாண் எனினுமொக்கும். (௬)

மாகமுந்தியகடிமதின்து மதுரைநாயகர்க்கைக்
நாகமென்பதே தேற்றமந்ககர்மதிலியழங்கி
மேகசின்றசைகின்றதவ்வெஞ்சினப்பணித
சூகமொன்றுதோலுரிபடவெளிவதேயாகும்.

(இ-ன்.) மாகம் உந்திய கடிமதில் - விண்ணுலகையுருவிச்சென்ற காவலாயுள்ள மதில், மதுரை நாயகர்க்கை நாகம் என்பதே தேற்றம் - மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருக்கரத்தில் விளங்கும் சர்ப்பகண்ணென்பதே நிச்சயம், அந்கா மதில் விழங்கி நின்ற மேகம் அசைகின்றது - அம்மதுரைகளின் புடைசூழ்ந்த மதிலை மறைத்து நின்ற மேகம் அசைகின்றதொற்றம், அ வெம் சினம் பணி தன் சூகம் ஒன்று தோல் உரிபட வெளிவது - ஆகும் - அதற்கு மொடிய கோப்பதையுடைய பாம்பானது தனது சரீரத்திற் பொருந்திய தோலுரிய வெளிதலே தேற்றமாகம்.

மலை காடு நீர் மதில் என்னும் நான்காவது மதில் ஓர் காவலாதலால் கடிமதில் எனவும், வந்திய சேகரபாண்டியன் பொருட்டிச் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுத் தனது கரத்தினித்தருளிய சர்ப்பகண்களத்தால் மதுரை நகர எல்லையை வளையுத்தன்மையால் மதில் கைநாகமென்பதே தேற்றமெனவும், அதனைச் சாப்பமாக வருவதென்பதையின் சர்ப்பப் தோலுரிதற்பொருட்டு உடல் வெளிதல் ஆயல்பாதலால் அமமதிவின்மேல் மேகம் அசைதல் அந்கெனியெய்யாகுமெனவும் தேற்றநகரங்கள் தந்து கூறினர். இது நியமவருவகவணி.

சிவபெருமான் தனது திருக்கரத்தில் சாப்பததை மணித்தற்குக்காரணம் - தந்தம் நிலைகெட்டழிந்த தாருகாவனத்து முனிவர்கள் தமது நிலைமைக்கேடு சிவபெருமானால் ஆயதென்றுணர்ந்து அச்சிவபெருமானை மாய்த்தற்பொருட்டு ஓர் வேள்வியெய்த அதன்பால் எழுந்த சர்ப்பங்கனையேயு அநனை அச்சிவபெருமானினித்தார். கந்தபுராணம் - தகடாண்டம் - ததிசெயுத்தரப்படலத்தில்,

“ ஏந்தியபின்னேவெனியெரிய தற்கிடையெயண்ணில்
பார்தனங்கெழுந்ததீயோ பணியினால் சிற்றத்தோடு
போர்தனவகற்றமையோன்புன் னின்கஞ்சித்தன்பால்
சோர் திடும்பணிகளோடுசெவ்விதற்புணர்நானெங்கோன்.”

“ பணியெலாற்பணியதாழிப்பான்மிகைத்திகழ ” என்பதற்குவுணர்வ (௭௧)

புரங்கடகதபொற்குன்றுகோபுரமெனச்சுருதிசு
சொங்கடகதவர்தென்னாயருந்தனர் திருநகர

நூரங்கடந்திடவேண்டி னுமுதலிசெய்தவரால்
வரங்கடந்திடப்பெறவெதிர்திற்பதமானும்.

(இன்.) சுருதிரெம் கடந்தவர் தென்னராய் இருந்தனா - வேதங்களின் உச்சையக்கடந்த இறைவர் பாண்டியராய் அரசியல் செலுத்தி யிருக்கின்றனர், திருத்தார் உரம் கடந்திட வேண்டின் - ஒருகால் பகைவரது வலிமையைக்கடக்க வில் வேண்டின், உதவி செய்து அவரால் வரங்கள் தந்திட பெற - (முன்புதிரிபுரங்கடத்தற்கு உதவிசெய்ததபோல) இன்றும் உதவிசெய்து அவ்விறைவரால் வரங்கள் அருள்பெறும்பொருட்டி, புரம் கடந்த பொற் குன்று கோபுரம் ஏன் எதிர்திற்பதமானும் - திரிபுரத்தை வென்ற வில்லாகிய மகமேரு மதவின்வாயிலிற் கோபுரவடிவாகத் திரிந்து எதிர்திற்வை யொகதும்.

உம்மை அரைநிலை உபமானாகிய மேருவானது திருத்தார் உரம் கடந்திடவேண்டின் என அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செய்கையிற் பயன்படுதற்பொருட்டுக் கோபுரமாகிய உபத்தியத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறதவின் இது திரிபணி.

மகமேருவில்லானது - சுதன்மன், சலேன், சுபுத்தி என்னும் அசுரர்கள் மூவரும் தேவதர்சன் வகுத்ததற்கொடுத்த பொன் வெள்ளி இருமபுளளாகிய அரண்களிலிருந்து சிவநேசந்திறமபாதவர்களாய் அரகசெய்திருக்குங்காலையில், தேவேந்திரன் முகலாகிய தேவர்கள் அவர்களுக்குப் புறங்கொடுத்து வருஷத்திற் திருமால்சரணடைந்தகூற, அத்திருமால் அருள்வந்த அவர்களைக்கொல்லும்பொருட்டு அபிசாரயாசஞ்செய்து, அதிற்றோன்றிய பூசக்களைத் திரிபுரத்தையழிக்கும்படியேவு, அப்பூசங்கள் சென்று முப்புரத்தவரோடு போர்செய்தழிந்தன; அதனைக்கண்ட தேவேந்திரன் முதலியோர் முகவாட்டத்தைநோக்கி இவ்வசுரர்கள் கொடிய தீத்தொழியையுடையராயினும் சிவநேசமுடையராயிருத்தவின் அவர்களை வெல்வது அரிதென்ற கருதி ஓர் ரூப்சீரியால் தனது அம்சங்களினின்று ஓர் புத்தனை வருவித்து அவன்முக நோக்கி நாம் தரும் இன்னுலைக்கொண்டு அவர்கள் நியமத்தைக் கெடுப்பாயென்று நாரதமுனிவரையும் அகனுக்குத் துணையாகவனுப்பி அவர்கள் சிவநேயங்கனையழிப்பித்தத் தேவேந்திரன் முதலியோர் புடைசூழ்தவர, அத்திருமால் திருக்கலைக் குச்சென்று சிவபெருமானா திருவடிக்கையவணங்கத் திரிபுரத்தோர்செய்யுந் துன்பங்களை நாக்களினின்று மறவருத்திலேவும், இனியேனாவ கடைக்கனித்தருள்கவென இரத்துவேண்ட, தச்சிவபெருமானா நந்திரையனார் திருமுத்தத்தை நோக்கிப் போர்செய்தற்குரிய ஆயுதங்களை உதவியிலோம் அவை கைகடியில் அவர்களை வெல்லுதல் அரிதென்றெனத் திருவனாய்மலாந்தருள, அத்திருமால் அத்தேவர்களை டொருபுடையிருத்தாராய்த்தவ்வாறாயினர், என்பதற்குக்காஞ்சிபுராணம்-சயிலாயபடத்தில்,

“ உருகெழுஞ்சுமொருவையுமும், இருகடரிருபுடையாழியுஞ்
சுருதிக்கொளறுவாசியு, மருமலரீணையவன்வெலவனும்.”

“ தடநெடுவடவாசாயுமும், படவரவிரைபகர்நாரியு
மடல் விரிதளவின்னவானியுந். கடவுள்பிறப்புகருவியும்.”

“ ஆயினா ” எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(௨௦)

சண்டபா னுவுந்திங்களுந்தடைபடத்திகையு
மண்டகோளமும்பாநதூண்டுகளகோபுரங்கள்
விடைவாயிலால்வழங்குவவிடைவராவங்காந
கூண்டபோல்பவுமுயிழவனில் பால்பவுமுழவா.

(இ-ள்.) சண்ட பாணுவும் திங்களும் தடைய - வினாத்துசெல்லுஞ் சூரியனுஞ் சந்திரனும் (போக்குவாவு புரிதற்குத்) தடைபடும்படி, கோபுரங்கள் திசையும் பார்த்த அண்டகோளமும் நீண்டு அகன்ற - கோபுரங்கள் அஷ்டதிக்கெங்கும் பார்த்த அண்டகோளத்தின்மேலும் உயர்ந்து பார்த்திருத்தலால், விடம் அர அங்காத்த உண்டபோல்பவும் உமிழ்வுண போல்பவும் உழவா - விஷத்தையுடைய இராகு கேது என்னும் பாம்புகள் வாய்திறந்துண்டாற்போலவும் உமிழ்த்தாற்போலவும் கழன்று, விண்டவாயிலால் வழர்வு (அக்கோபுரங்களின்) புழையாயுள்ள வாயில்களால் போக்குவாவு புரிகின்றன.

சந்திர சூரியர்கள் செல்லுதற்கு வேறவழியின்மையின் பாம்புகளின் வாய்ப்பட்டு வருதல்போலக் கோபுரங்களின் வாயிலின்வழியாய்ப் போக்குவாவு புரிகின்றனவென இதனாக்கூறப்பட்டன.

அகன்ற என்னும் பலவிற்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபெற்ற வழங்க என்னும் பிறவினை முகங்கினை முற்றின் முதனிலைகொண்டது. உண்ட உமிழ்வுண என்னும் அகற்றிண்ப பலவிற்பால் படர்க்கை வினைமுற்றுகள் எச்சமாய் நின்றன. உழவா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன் பாட்டு மறத்தகாலவினையெச்சம். இது தொடர்பு உயர்வு கூறினியணி. (உக)

• மகரவேலைபெயைநிபாணபோன்மழையருந்தகழி

சிகரமாலேசூழம்மதிநிறாக்கரநதழாள்

யகழவோகநீர்வையையாலலலதுவேற்றுப

பகைவர்சேனையாற்பொரப்படுபபாலதோவனதே.

(இ-ள்.) மழை மகரம் வேலை என்று யானைபோல் அருந்த அகழி சிகரம் மாலே சூழ அம்மதில்-மேகங்கள் சுருமின்களையுடைய சுருந்திரமென்று கருதி யானையைப்போல நீர் பருகும் அகழியுடைய ஞாயில்களாகிய சிகரப்பதிகளுக்கு சூழ்ந்த அந்தமதிலே, திகைசார் தழாள் அகழ ஒங்கு நீர் வலையால் அல்லது-அலைகளாகிய கைகளால் தழாவித் கல்லப் பெருக்கெடுத்தவரும் நீர்மயமாகிய வையை கதியால் போர்செய்யப்படுகின்றி, வேறு பகைவா சேனையால் பொரப்படும் பாலது ஓ அன்று-மறநிலப் பகைவா சேனையாற் போர்செய்யப்படுத் தன்மையதோ, அல்ல.

இதனால் மதிலின்வன்மை யிருதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (உஉ)

எல்லேதர்வழித்ததடைசெயுமிம்மதிநுழஞ்சூழ்ந

தொல்லேமேவலர்ணைநதழியுடன்றுபோராற்றி

வெல்லமள்ளரும்வேண்டுமோபொறிகளேவெல்ல

வல்லவம்மதிநுபொறியெயுமறஞ்சிறிதுகாப்பாம.

(இ-ள்.) எல்லே தோவழி தடைசெயும் இம்மதில் புறம் சூழ்ந்த ஒல்லே மேவலர் ஊர்ந்த உழி-(விர்வுநீட்சிகளை) அளவுசெய்யப்படுஞ்நதழி அவரிறைவத் தடைசெய்யும் இத்தமதிலின்புறத்தச சூழ்ந்த வினாத்து மறநிலப்பகைவாசன் முற்றகைசெய்தவிடத்து, உடன்றுபோர் ஆற்றி வெல்ல மன்னரும் ஓ- (அவர்கள் உன்சேவாராமல்) கோபித்துப் போர்செய்து வெற்றிகொள்ள வீரர்களும்வேண்டிமா, பொறிகள் ஏ வெல்ல வல்ல - (அம்மதிலிலுள்ள) யந்திரங்களே போர்செய்துவெல்லும்படி வல்லமையுள்ளன. அம்மதில் பொறி செய்யும் மறம் சிறிது உரைப்பாம்-அம்மதில்களினுள்ள யந்திரங்கள்செய்யும் வீரர்களைச் சிறிது கெடுத்துச் செல்லுவாம்.

தொ - பொருள்திகாரம் - புறத்தினையிவ். “முழுமுதலான முற்றலுக்கோடும்” என்றதும்பிரத்தால் ஒல்லையேவலர் வளைத்துறி என்பது - முழுமுதலான முற்றலும் என்றவிதியும், உடன்ற போராற்றி வெல்ல என்பது கோடலுமென்ற விதியுமெனக்கொள்க. இது உழிஞைத்திணை. எல்லையேவலித் தடைசெயுமென்பதற்குச் சூரியனது தோவழியாகிய வானைத் தடைசெய்யும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. எல்லை-என்பதில் ஐ பகு கிப்பொருள் விருதி. வளைந்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறதொருத்தல். ஒ-வினாப்பொருட்டு. (உ௬)

எழுசேடியாசிரிய விருத்தம்.

மழுக்கன்விசுவனநஞ்சபூசமுனைவாள்கள்விசுவனமுத்தலைக் கழுக்கன்விசுவனருந்தநேயிரிகாலவிசுவனகாலனை நொழுக்கன்விசுவனகப்பணங்கண்ணிடமென்னவிசுவனவன்னெடுங் கொழுக்கன்விசுவனகற்கவண்கயிறுகோத்துவிசுவனவார்த்தரோ.

(இ-ள்.) ஆற்றது மழுக்கன் விசுவன - (முற்றுகைசெய்த மழபுலத்தரசர்கள் மேல் சில யந்திரங்கள் வீராவேசத்தால்) ஆரவாரஞ்செய்து மழுவாயுதங்களை யொருபால் வீசாநின்றன, நஞ்ச பூசமுனை வான்கள் விசுவன - நஞ்சிற்றேய்த்த வாயினையுடைய வான்களால் ஒச்சுவன, முத்தலைக் கழுக்கன் விசுவன - மூன்றதலைகளை யுடைய குலத்தாற்றித்தவன, ருந்தம் கோயி எரி கால விசுவன - கைவெல்களுக்குச் சக்கரங்களுக் கோபாக்கினியைக்கக்க அவற்றை யெறிவன, காலன் கோ எழுக்கன் விசுவன - இயமனையொத்த வளைதடிகளைச் சுழற்றிவிடுவன, கப்பணங்கன் விடம் என்ன விசுவன-என்காலாகிய நெருஞ்சில்களென்னும் ஆயுதங்களை (உயிரைக்கவரவரும்) விஷமென்ற கண்டோர்க்கெல்லாம் ஏறினின்றன, வல் நெடுங் கொழுக்கன் விசுவன-வலிய கொடியகாறுகளை ஏறினின்றன, கவண் கல் கோத்து கயிறு விசுவன-கவண்களில் கற்களைக்கோத்துக்கயிறுபற்றி விசுவின்றன.

விசுவன பொதுவினையாதலால் அவ்வவ்விடங்களுக்கேற்ற செயல்கள்கொள்க. முற்றுகைசெய்த மழபுலத்தரசர்கள்கேல் என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. வேகெந்தாமணி-நாமகளிலம்பகம்-நகர்வளம்.

“மாற்றவர்மறப்படைமலைத்தும்பற்றின்” என்பதனுணர்ச்சு. (உ௭)

நஞ்சபில்குதொனைவாளையிற்றரவநாகிமிர்த்தெரியமலையரா வெஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்தொருவாணாளிக்கிடவிழந்துமாற் குஞ்சரங்கொடியமுசலம்வீசிவெதிர்குறுகுவார்த்தலைகள்சிறுதுமா வஞ்சுவெங்கொறிவிசைப்பிணங்கடுகியபுலிப்பொறியமுக்குமால்.

(இ-ள்.) நஞ்ச பில்கு தொனை வான் எயிறு அரவு கா நிமிர்த்த ஏறியும் - நஞ்சினைச்சிந்துக் தொளைகையுடைய வால்போலும் கூறியபற்களையுடைய பாம்புகள் (நெருங்கியவீரர்களை) காக்கைநீட்டிப் பல்லாற்கடித்துக்கொல்லும், வெம் சினம் கொள் மலை அரா முழை வாய்திறந்து பொருவாணை விக்கிட விழுங்கும் - வெய்ய கோபங்கொண்ட மலைப்பாம்புகள் மலைக்குகைபோன்ற வாயைத்திறந்து நெருங்கிப் போர்செய்யும் வீரர்களை விக்ரம்படி வீழ்க்காநிற்கும், குஞ்சரம் கொடியமுசலம் வீசி எதிர் குறுகுவார் தலைகள் சிறதம் - யானைகள் கொடிய இருப்புலங்கைகளை வீசித் தம்மெதிர் நெருங்கிய வீரர்கள் தலைசிற அடிக்காநிற்கும் அடுபுலிப் பொற அஞ்ச வெம் பொறி விசைப்பினும் கடுகி அமுக்கும் - கொல்லாக்கன்ற புலிகளாகிய யந்திரங்கள் கொடிய ஐம்பொறிகளின் வேகங்களினும் விரைந்துபற்றி யழுக்காநிற்கும். (உ௮)

என்னியேறுகையிலுள்ளிமாற்றிவெறிந்துருண்டகழியிடையிழத்
தள்ளியீறுமுருண்டகலிருப்புமுனைத்தவியியுடல்சுந்தமாற்
கொள்ளிவாயலகைவாய்திறந்துகண்கொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
தள்ளியாவெனுகைகளுக்கொட்டுவனதோளபுடைப்புகூனியே.

(இ-ள்.) இவ்வி என்னி ஏறுகையிலுள்ளிமாற்றிவெறிந்துருண்டகழியிடையிழத்
தள்ளியீறுமுருண்டகலிருப்புமுனைத்தவியியுடல்சுந்தமாற்
கொள்ளிவாயலகைவாய்திறந்துகண்கொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
தள்ளியாவெனுகைகளுக்கொட்டுவனதோளபுடைப்புகூனியே.

சேவகந்தாமணி. ஷே “கரும்பொனியல்பன்றி கதகாகம்விடுசகடம், குரல்
குபொருதகரினெடு கூர்ந்தவிதமுண்ணுல்” என்னுஞ் செய்யுளில் நண்ணுல் என்ப
தற்கு அரியம என நச்சினுர்க்கினியர் கூறிய வுரையானுணர்ச்சு. (உச)

தவக்குசுக்கிலிபெறிந்திழக்குமரிதொடர்ச்சித்தகைபறுக்கவிட்
வேக்குமொன்னலர்கடலைகளைத்திருக்கியுடனெருக்குமரிசிலைகளாற்
கணைக்கொழுந்தமல்கொளுத்தியிசுமெதிர்கல்வநுட்டியபரிமொல்லெனக்
குணைக்கடுங்கண்மழையுமட்டமணல்கொட்டுமேவலர்க்கிட்டவே.

(இ-ள்.) மேவலர்கள் கிட்ட தவக்குசுக்கிலி எறிந்த இழக்கும் - மறபுல
ப்பகைவர்கள் தம்மேல் கெடுக்கச் (சில யந்திரங்கள்) பத்தப்படுக்கும் சங்கிலிகளை
அவர்களுக்கெல்லாம் இழக்காநிற்கும், பிடித்தகை அறுக்க அரிதொடர் விட்டு உலக்
கும் (சில யந்திரங்கள்) பிடித்த பகைவர்களை அறுக்கும்படி அரிசங்கிலிகளைவிசிச்
சத்தோஷியாநிற்கும், மரநிலைகளால் ஒன்னலர்களை நிலைநிறுத்தி திருவி உடல் கெடுக்
கும் - (சில யந்திரங்கள்) மாநிலைகள் நிலைகளால் பகைவர்களுடைய நிலைநிறுத்தி
ருகிச் சரிவர்களை கெடுக்காநிற்கும், கைவ கொழுந்த அழல் கொளுத்தி வீசும் - (சில
யந்திரங்கள்) பிளவுபட்ட கொழுந்தியுடைய நிலைக்கொளுத்தி வீசாநிற்கும்,
எதிர் கல்லுருட்டி அடும் - (சில யந்திரங்கள்) எறிந்த கற்களையுருட்டிச் கொல்லா
நிற்கும், ஒல்லென குணை கடும் கல்மழை பெய்யும் - (சில யந்திரங்கள்) விரைந்த உ
ட்டமாக அச்சத்தைத்தாநின்ற கல்வருஷங்களைப் பொழியாநிற்கும், அட்டமணல்
கெட்டும் - (சில யந்திரங்கள்) வறுத்தமணல்களை யொருபாற்சொட்டாநிற்கும்.

மரநிலைகளால் ஒன்னலர்கள் நிலைநிறுத்தி உடல்கெடுக்கும் என்பது.
ஷே இவம்பகம். “நற்றிலைகள் திருக்கும் வல்கெடுக்கு மாநிலையே” என்பதனா
ணர்க. அரிதொடர் - தவக்குசுக்கிலிகளுள் ஒருவகை. (உச)

உருக்கியிமமழைபெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருகுசெம்பினீர்
பெருக்கியிசுமலிபெயையெலாமெதிர்ச்சித்துவிட்டவர்தமைத்தெற்
செருக்கியிசுநடைகற்றமாடமொடுசென்றுசென்றுதாதுமுரசொடும்
பெருக்கியிசுநடைவையமேண்டிபெய்யும்வானிமமழைபெய்யுமால்.

(இ-ள்.) ஈயம் உருக்கி மழையெய்யும் (சில யந்திரங்கள் கெடுக்கியபகைவர்மேல்) ஈயத்தையுருக்கி மழைபோற்சொரியும், உருக்கு அயம் உருக்கு வட்டு செம்பின் நீர் பெருக்கி வீசும்-தீயிலுருக்கிய இரும்பாலாகிய உருக்குவட்டுகளையும் செம்பின்னையும் ஒருபாற்பெருக்கி வீசாநிற்கும், விடுபடை எவாம் எதிர் பிடித்து விட்டவர் தமை தெற செருக்கி வீசும் - (பகைவர்) எறிந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் எதிரோபிடித்து எறிந்த அப்பகைவர்களைக்கொல்ல அகங்கரித்துவீசும், கடை கற்ற மாடமொடு சென்று சென்று துடி முரசும் பெருக்கி மீளும்-சஞ்சரிக்கு மாடங்கனோடு (சில யந்திரங்கள்) பல இடங்களிலும் போய்ப்போய் உடுக்கையொலியையும் பேரிகையொலியையும் பெருகச்செய்து திரும்பும், கடைவையம் மேல் நடவி எய்யும் மழை பெய்யும் - (சில யந்திரங்கள்) கடைத்தேர்களை மேலேநடத்திப் பிரயோகஞ் செய்யும் சரவருஷங்களைப் பொழியும்.

ஐ. இலம்பகம். “செம்புருகு வெங்கனிக னுமிழ்வு திரிந்தெங்கும், வெம்புருகு வட்டிமிழ்வு” என்பதனானந்தர் (உஅ)

வெறிகொளும்பொறியைவெல்லினும்பொருதுவெல்லுதற்கரியகாலனை முறியவெல்லினும்வெலற்கருக்கொடியமுரணவாயமரரணைலாமறிவினாறுவுகம்பியன்செயவுமரியவாயவனர்புரியுமிப்பொறிகள்செய்யும்வினையின்னபொன்னணிபுரத்துவீடுகளுரைத்துமால்.

(இ-ள்.) வெறிகொள் ஐம்பொறியை வெல்லினும் - (விடயங்களிற் சென்ற சுழலும்) மயக்கங்கொண்ட ஐந்தபொற்களை ஒருகால் ஒருவன்வென்றாலும், பொருது வெல்லுதற்கு அரியகாலனை முறிய வெல்லினும் - போசெய்து பிறர் வெல்ல இயலாத இயல்பை முறியோடவென்றாலும், வெலற்கு அரும் கொடிய முரணவாய - (எவராலும் ஒருக்காலும்) வெல்ல இயலாத மிக்க உலிமை புடைபாணவாய், அமரர் அரண் எல்லாம் அறிவினால் நிறுவு கம்பியன் செய்யவும் அரியவாய் - தேவர்கள் நகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் தனது அறிவனால் நியமித்த தேவதச்சன் செய்யவும் இயலாதனவாய், யவனா புரியும் பூப்பொறிகள் செய்யும் வினை இன்ன - சிற்பிகள் செய்த இந்த யந்திரங்கள் செய்யுஞ்சொழிங்கள் இத்தன்மையன, பொன் அணி புரத்துவிதிகள் உரைத்தம் - இனிப்பொன்னால் அலங்கரித்த மதுரை நகரத்தின் வீதிகளைக் கூறுவாம்.

பொறிகளும் இயமனும் ஓர்கால் ஒருவரால் வெல்லப்படினும் இவை யெவராலும் வெல்லுதற் கரியனவாயிருத்தலின் கொடியமுரணவாய் எனவும், தேவருலகானிலும் இத்தன்மைய பொறிகளின்மையின் செயவுமரியவாய் எனவும். சடப்பொருள்கள் சரப்பொருள்கள் யாக்கவல்ல சூத்திரங்கள் உடைமையின் யவனர்புரியும் எனவும் கூறினார்.

பொறிகளென்னும் வினை முதனிலைகளின் பயனிலைகளாய் நின்ற ஆய் என்னும் வினையெச்சங்கள் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகளைத் தனித்தனி கொண்டன. மழுக்கன் வீசுவன என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இச்செய்யுன்காறும் பொறிகளின் வீரமிருத்தியைக் கூறுதலின் வீறு கோளணி. (உக)

அகநகர்.

கலிநிலத்தறை.

கழையுந்தாமழுஞ்சுண்ணமுமணிநிழற்கலனும்
குழையுந்துபழுந்திபழுங்கும்புழுந்தாங்கித்

தழையுங்காதலர்வரவுபார்த்தன்பகந்ததும்பி
விழையுங்கற்பினொரத்தனவிழாவறவிதி.

(இ-ள்.) விழா அரு வீதி - திருவிழா என்றும் நிசுமும் வீதிதன், 'தழையும் தாமமும் சுண்ணமும் மணிநிழல் கலனும் குழையும் தூபமும் தீபமும் சும்பமும் தாங்கி - கரும்புகளையும் பூமாலைகளையும் வாசப் பொடிகளையும் இரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களையும் மாங்கொத்துகளையும் தூபங்களையும் தீபங்களையும் பூரண கலசங்களையும் தாங்குதலால், (தழையும் தாமமும் சுண்ணமும் மணிநிழல் கலனும் குழையும் தூபமும் தீபமும் சும்பமும் தாங்கி) மன்மதன் கரூப்புயில் எழுதியசொய்யியையும் பூமாலையையும் வாசப்பொடியையும் ஒளியையுடைய இரத்தினபரணங்களையும் குண்டலந்தையுடையணிந்து தூபமும் தீபமும் பூரணகும்பமுமாகிய மங்கலங்களின்கையிலேந்தி) தழையும் காசலர் வரவு பார்த்த அன்பு அகம் ததும்பி விழையும் கற்பினர் ஒத்தன (ஒதல் முதலிய சொழில்ன்மேல் எலவறையறைகூறித் தம் மினின்ற பிரிந்துபோன) மிக்க விருப்பத்தையுடைய தலைவர் வருகையைப் பார்த்த அன்பால் மனம்பூரித்து விரும்புக் கற்பினையுடைய பெண்களையொத்திருந்தன. "

வீதி கருப்புமுதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்படுதலால் அவற்றைத் தாங்கித் தொழியிலெழுதி மாலைமுதலியவற்றை யணிந்து தூபமுதலிய மங்கலங்களை யாத்திப் பிரிந்த தலைவர்களை எதிர்கொங்குக் கற்புடை மகளிகளையொத்திருந்ததென இதனாற் கூறப்பட்டது.

அன்பால் ஆசைப்பிறத்தலின் விழையுமெனவும், முதல் சிணையொற்றையையுண்மையின் சினைவினை முதல்வினையோடுகூட்டி அன்பகந்ததும்பித்தழையும் கற்பினர், எனவுங்கூறினர். ஒதற்பிரிவு, பரத்தையிற் பிரிவு, காவற்பிரிவு, தூறுவயிற் பிரிவு, துணைவியிற் பிரிவு, பொருள்வயிற் பிரிவு எனப் பிரிவுகள் அறுவகைப்படும். "பரத்தை யிற்பிரிதலோதற்குப்பாடா - வருட்டசுகாவல்லெம் துதிநகர-லுதலிச்சேகனிதியிற் கத்தலென்-றொபெறுதற்பிறப்புவறுவகத்தே" என்னுஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க. கற்புடைமகளிர் புருஷன் பிரிந்தாலெய்ல் நுபரணமுதலியவற்றை யணியாது அழுக்குப்படிந்தவுடலோடு இருந்தலால் அவன் வருக்காதது அவருகளை யணிந்து அவனையெதிரொள்ளுதலும் அவர்கள் இலக்கணமாதலால் தாங்கி வரவுபார்த்த என்றார். காசிகாண்டம் - கற்பிலக்கணக் கூறிய தந்தியாயத்தல்.

"எரிமணிபொலம்பூண்கார்த்தின்னுயிர், சூரிய கேள்வருவப்பமுன்னெய்துவார் பிரியுங்காலையிற் பெய்கலன் மானையு, மொருவியாகடலுண்டவைகுவார்." என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க. கற்புடைமகளிர் செயலை வீதியின்மேலேற்றி அவர்களை யொத்தெனக் கூறதலின் தற்குறிப்பெற்ற அவையையணி.

அங்கா - வீதியின் பொதுவிலக்கணமும் தனித்தனிச் சிறப்பிலக்கணமாக வருத்தக்கூறும் பரத்தையர் உறைவிடமும், எல்வகைவருணத்தோர் உறைவிடங்களும், கல்விசகாலைமுதலிய அறச்சாலைகளும், எவையோகியர் மடங்களும், திருக்கோயில்களும் ஆகியவிவற்றை முறையாக வுடையது.

(௩௦)

ஆலநின்றமாமணியிடற்றண்ணலானகத்
கோலநின்றசேவடிநிழல்குறுகினார்குணம்போல்
வேலநின்றமேழமதியெதிரவெண்ணிலாத்தெண்ணீர்
காலநின்றனசந்திரகாந்தமாளிகையே.

(இ-ள்.) ஆலநின்றமா மணியிடற அண்ணல் ஆனந்தம் கோலம் நின்ற சேவடி நிழல் குறுகினார் குணம் போல் - விஷங்குடிகொண்ட பெருமை பொருள்

திய லீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய பேரின்பமே திருவுருக்கொண்ட செவந்த திருவடி நிழலைப் பிறவிகெப்பறவடைத்த அடியார்களுடைய குணத்தைப் போல, சந்திர கார்தம் மாளிகை-சந்திரகார்த்தக்களாகிய வீடுகள், வேலை நின்று ஏழும் மதி எதிர் வெள் நிலாதென் நீர் கால நின்றன-கடலினின்று உதயஞ்செய்த சந்திரனுக்கெதிரே வெள்ளிய கிரணத்தையுடைய தெள்ளியநீரைச் சொரியா நின்றன.

சிவசன்னிதியிற் சென்ற அடியார் குணம் உடல் புனகித்தலும் நார்த்தமுதமுத்தலும் கண்ணீர் பெருக்குதலுமாம்.

இங்குத் தெண்ணீர் கால என்ற உவமேயத்தொழிலால் கண்ணீர் பெருக்கல் எனக்கொண்டு தொழில்பற்றிய உவமையணியாகக் கொள்க. குணம் - சாதி யொருமை. (கக)

குன்றநேர்பனிக்குபரிகைநிராதொறுங்குழுமி

கின்றபல்சராசராமுமநீழல்வாய்வெள்ளி

மன்றகம் பொலிந்தாடியமலரடிநிழல்புக்

கொன்றியொன்றக்கலந்தபல் லுயிர்நிலையனைய.

(இ-ன்) குன்றம் நேர் பனிக்கு உபரிகை நிரா தொறும் குழுமி நின்ற பல் சராசராமும் அநீழல்வாய் - மலையையொத்த பனிந்நாலாகிய உபரிகைகளின் பந் திகள்தோறும் றெருங்கிநின்ற இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற் பொருளுமாகியபல பொருள்களும் அவ்வபரிகைகளின் நிழல்களில் (வினக்குந் தன்மைதன்) வெள்ளி மன்ற அகம் பொலிந்த ஆடிய மலர் அடிநிழல் புக்கு ஒன்ற அற ஒன்றி கலந்த பல உயிர்நிலை அனைய - வெள்ளியம்பலத்தின் - கண் ஒளிமயமாய் நின்று நடனஞ் செய்த ருளிய சோமகந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிநிழலையடைத்து (ஆங்கு) ஒன்றென்னும் தன்மையறக் கூடிக்கலந்த பல உயிர்களின் நிலைமைகளை யொத்திருந்தன.

திருவடிநிழலை யடைதலாவது - சிவனருட்சித்தம் சிவனருளாச்சேருஞ் சித் துமாதலால் கசிந்த தொண்டாற்பொருத்தல். ஒன்றென்னுத்தன்மையாவது - ஆன் மா பிறமமாய் கிற்றல். அறதலாவது - அப்பிரமத்தோடொன்றாதலும் அதின் வே ருயக்கழிதலும் இன்றியனனியமாயிருத்தல். கூடிக்கலத்தலாவது சிவானுபவம் ஒன்றறகே யுரியனாய் கிற்றல். முத்தியடைந்த பல்லுயிர்களாவன - தனியூர்ப்புராணம் - புழுசேப்படலத்தில்,

“ பிறைமருப்பூற்கான் முறச்செவிப்பெருவேழ
நிறைவலிக்கொடுக்கூற் றெனநித்தீழ்தருமடங்க
லறைமுரட்சினவாளி காற்கதியமைபாய்மா
வுறைசெருத்தலா னோக்கிலேறுழல்பன்றி ”

“ மரம்பயின்றிலொள ராவுகண்டெழுமினம்
ஊரம்பயின்றிலொள ராவுகண்டெழுமினம்
பாம்புகமத்தடக்காமை பக்கவைத்தாண்டொண்டு ,
நிரம்புதேன் கவர்வண்டு துண்கொநிலவீயே. ”

“ கதியின் மிக்கதாய்வினாசெலுமுயல்கடியுறவி
குதியமைத்தபாய்தலை பீலிக்குரளொ
பொதிசிறைப்பெரும்பிணிமுதம்புகழ்க்கருங்கருவி
யதிராருக்கெங்கலுழன்முற்பலபலவாகு. ”

“வெபிரான் நிருவருக்குரியருச்சேனசெய்தே
பவ மொழித்தன” என்னுஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

வினங்குந்தன்மை - நோன்று எழுவாய்.

(௧௨)

கறித்தருந்து புற்குவைகழி இக்காற்றொடர்பரியத்
தெறித்தகல் மயன்மரகதச்சித்திரத்தெற்றி
யெறித்தபைகதிர்த்தொழுந்தையுமெட்டிநாவணித்துப்
பறித்துமென்றுவாயகைப்பண்பசையான்கன்று.

(இ-ள்.) ஆன் பசையென்றுபசவின் இனங்கன்றுகள், கறித்து அருந்து புல்
குவை கறித்து கால் தொடர்பரிய தெறித்து அகன்று - கறித்துக் குதட்டும் புற்கு
ப்பைகளைக் கறித்துக் காலிற்பூட்டிய கயிறறத்துள்ளி (அங்குளினும்) கீங்கி, அயல்
மரகதம் சித்திரம் தெற்றி எறித்த கைபகதிர் கொழுந்தை நா வணிகத எட்டி பறி
த்து மென்று வாய் அசைப்பண-பக்கத்திலுள்ள மரகதததாற்றெய்த சித்திரம் அமை
ந்த வேதிகைகள் வீசிய பசியொரண்களின் கொழுந்தானை காவணித்து எட்டிப்பறி
த்து மென்று வாயால் அசைப்போடுகின்றன.

உம்மை - அசைநிலை. மரகதக்கொழுந்தைப் புல்லென்று மயங்கி காவணித்து
எட்டிப்பறித்து அசைப்பண என்றமையால் இது மயக்கவணி. (௧௩)

சிறுகுதண்ணவாய்க்காற்றெறிச்செவியவாய்பாச
மிறுகுதாலவாய்க்கோட்டுமானினம்வழங்காறுங்
குறுகுதண்மருங்கிதுத்தெழுதோட்டுமானினம்போ
மறுகுதம்வண்டுசூழ்த்திறைகொளமான்மதகாறும.

(இ-ள்.) சிறகு கண்ண வாய்-சிறகியகண்ணையுடையனவாகி, காற்ற எறி
செவியவாய் - காற்ற விகை காதுகளை யுடையனவாகி, பாசம் இறகு காலவாய் -
சங்கிலி இறகச் சூழ்த கால்களையுடையனவாகி, கோடுமான் இனம் வழங்கு ஆறும் -
கொம்புகளை யுடையனவாகிய யானைகூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்றவழிகளிலும், குறு
குதண்மருங்கு இறத்த எழுதோட்டு மான் இனம் போம் மறகும் - நேயும் தன்
ணிய இடைமுறிய எழுத்துவீங்கும் மலையின் சிகரம்போன்ற தனக்கையுடையமான்
போலும் பார்வையையுடைய பெண்கள் கூட்டஞ் செல்லும் வீதிகளிலும், வண்டு
சூழ்த்த இறைகொள - வண்டுகள் புறஞ்சூழ்த மொய்க்க, மான்மதகாறும் - மான்
மதக்கமழும்.

மால்மதம் - பெரியமதம், மான்மதம் - மிருகமதம். யானை செல்லும்வீதியில்
பெரியமத கீர்கமழுமெனவும், பெண்கள் செல்லும் வீதியில் மிருகமதக் கமழுமென
வும், அவர்ணியக்களாகிய பலபொருள்களைப் பொதுவாகிய ஒரு தருமத்தால் முடித்
தலால் இது ஒப்புமைக்கூட்ட வுண்மையணி.

இறத்த செயவெனெச்சத்திரிபு, பாசம் - சுட்டி. இறஞல் காணாமையிசம்
விலியை யுபசரித்தார். (௧௪)

மாதமாயையுடையுமானிகைநிலையு
மாதமாயுமன்றிவேளென்னவார்முடியு
மேடவிறந்ததாரகலமுமினைத்தடந்தோனாஞ்
குமோதாராரீழிப்பஞ்சுதோய்கவடு.

(இ-ள்.) மாடம் மாலையும் மேடையும் மாளிகை நிரையும் ஆடு அரங்கமும் அன்றி - மாடங்களின் வரிசைகளும் மேடைகளும் உபரிக்கையின் வரிசைகளும் நிருத்தஞ்செய்யும் நடனசாலைகளும் ஆகிய இவைகளுமன்றி, வென் அன்னவர் முடியும் வடு அவிழ்த் தார் அகலமுட் டம் தோள் இணையும் - அழகில் மன்மதனை யொத்த ஆடவர்களுடைய சிசுகளும் இதழ் அவிழ்த் மலர்மாலையணிந்த மார்பமும் உயர்ந்த இரண்டுதோள்களும், மாதார சிறு அடிதோய் பஞ்சகவடுகூடும் - பெண்களினது சிற்றடிகளின லூட்டிய செம்பஞ்சின் குழம்பின் குறிகளைச் சூடாநிற்கும்.

மாடமுதலியவற்றில் சஞ்சரித்தலாலும், ஊடற்காலத்து வணங்கிய ஆடவர்முடியிலும் மார்பிலும் தோளிலும் படுதலாலும் சிறுபஞ்சுதோய் சவடுகூடுமென ஒரு முடிபுத்தார். இதுவும் அவ்வணி. (கடு)

மருமச்செம்புனை லாநிடயாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால்யானை பின் பனைககையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொருளாய்ந்தவர்க்குநம்பொருளீயோர்
தருமச்செங்கையுமொழு நுவதானநீராறு.

(இ-ள்.) மருமம் செம்புனை ஆறு இட மாறு அடு கோடு பருமம் செம் கண்மால் யானையின் பனை கையும் - மார்பினின்றஞ் செவந்த உதிரவென்னம்பெருக எதிர்த்த பகைவனாக்சொல்லுங் கொம்பையும் கவசத்தையுஞ் சிவந்தகண்களையும் பெரிய மதமயக்கத்தையுமுடைய யானையினது பனைபோலும் திரண்டீண்ட துதிக்கையினின்றும், மறைநூல் அருமை செம்பொருள் ஆய்த்தவர்க்கு அரும்பொருள் ஈவோர் தருமம் செம் கையுள்-வேதமுதலிய நூல்களின் அரிய வுண்மைப்பொருள் களை ஆராய்ந்து தெளிந்த அத்தணர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய பொன்னுதவும் ஈகையானது தருமச் செய்கையையுடைய செவந்த கையினின்றும், தானம் நீர் ஆறு ஒழுருவ - தானநீராறு பெருகக்கெட்கும்.

தனம்-மதம், சோடசதானம், யானைத்துதிக்கையில் மதமாகிய நீர் வென்னமும், கொடுப்போர்கையில் தானஞ்செய்யும்போது தத்தஞ்செய்யும் நீர் வென்னமுற்பெருகுவன எனக்கொங்க, செம்பொருள்-உண்மைப்பொருள். விகாரமின்றி எங்காளும் ஒருதன்மைத்தாய் நிற்கலின் அருமைச்செம்பொருள் எனக்கூறினார். மாறு என்னு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் அதனை யுடையார்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர். செம்மைகோபக்குறிப்பின்மேனிற்றலால் சிவந்த என்றும். (கசு)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியங் ளில்லிடக்குயிற்றியபொன்னரமியமுந்
தெரியமா முரசொலிகெழு செம்பொனாடாங்கு
மரியமின்பயோதாஞ்சுமந்தாடுவகொடிகள்.

(இ-ள்.) பரிய மாமணி பத்தியிற் பதித்த இருள் படலம் பொரிய வில்லிட குயிற்றிய பொன் அரமியமுந்-பருத்த பெரிய இரத்தினங்கள் வரிசைபடப் பதித்த இருட்டிட்டக்கன சிறையுமபடி விளங்க இழைத்தபொன்னாலாகிய ஸிலாமுற்றத்திலும், தெரிய மா முரசு ஒலிகெழு செம்பொன் ஆடு அரங்கும் - (பண்ணுத்தானவிகற்பங்களுட்) பெரியப் பெரியமத்தத்தின் ஓசையிக்க செவந்தபொன்னாலாகிய நடனசாலையிலும், கொடிகள் அரிய மின்பயோதாரம் சுமந்த ஆடுவ - கொடிகள் அரிய மின்பயோதார்களைச் சுமந்தாடுகின்றன.

கொடிகள்-துவசங்கள், கொடிபோன்ற பெண்கள், அரிய-பசியிறத்தையுடைய, இல்லாத, மின்-மின்னுதல், இடை, படியோதரம்-மேகம், கொங்கை,

அரியத்திற்கட்டிய கொடிகள் பசியிறத்தையுடைய மின்னும் மேகங்களைச் சூழ்ந்து ஆடுகின்றன எனவும், அரங்கில் பூங்கொடிபோன்ற பெண்கள் அரியமின்னல்போன்ற இடையையுந்தனங்களையுஞ்சூழ்ந்து ஆடுகின்றனார்கள் எனவும்கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

முன்புரின்ற அரியவென்பது பச்சையென்னும் பொருள்மேனின்ற அரி என்னும்பண்படியாகப்பிறந்த, குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் வேறுபலவடுக்கிய பெயரொச்சங்களாயப் பபோதரமெனும் பெயரையும், பின்பு இன்மைப்பொருள்மேனின்ற அருமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த அப்பெயரொச்சம் உவமை ஆகுபெயராக நின்ற மின்னெனனும் பெயரையுங்கொண்டன எனக்கொள்க. வாச்சியப் பெருதுவின்கேனின்ற நூரென்னும் பெயர்ச்சொல் தெரிய ஒலிகெழு என்னும் வினையால் பெருதுமைகீழ்க் மந்தளத்தின்மேனின்றது. இதுவும் அவ்வணி. (௩௭)

வலம்படும்புயத்தாடவர்தமாபமேற்புலவிக்

கலம்படாந்தபூண்முலையினா காலெடுத்தோச்ச

சிலம்பலம்பிசைமருகாநமுனைமுமவாதேந்தார்ப்

புலம்புலவண்டு கொந்தரத்தியபொங்குபெரொலியே.

(இ-ள்) வலம் படும புயத்து ஆடவா மாற்பம் மேல் புலவி கலம்படாந்த பூண் முலையினார் கால் எடுத்த ஓச்ச - வெற்றிபொருதிய புசுததையுடைய தத்தும் கருவிய கணவர்களுடைய மாற்பத்தினமேல் ஊடலாகிய ஆபரணமூண்ட பெண்காசுமது காலெடுத்ததைக்க, சிலம்பு அலப்பு இசை மருங்க அவர் தேம் தார் புலம்பு வண்டு கொந்து அரற்றிய பொற்றோ போ ஒலி முன எழும்-(அவர்கள்) சிலம்புகள் ஒலிக்கும் ஒலி குன்ற அககணவர்கா மாப்பில் அணிந்த தேன்பொழிந்த மாலைகளில் இசைபாடும் வண்டுகளாகுருதி ஒலித்த மிக்க பெரிய ஒசையானது முற்பட்டிண்டாகும்.

பூண் முலையினா-பூணைபணிந்தமுலையா எனப் பெண்களுக்குக்காரண ஆக்கப் பெயராயவந்தது பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவனாகத் தவழி நிகழ்ந்த ஊடலாதலால் புலவிக் கலம் படாந்தவெனவும், “துணிபுர்புலவியும் இல்லாபிரகாமம், கணியங்கருககாயுமுறது” என்றமையால் எடுத்தோச்ச எனவுகூறினார், காசிகாண்டம்-கற்பில கணங்கூறிய வத்திப்பாயத்தில்.

“கொழநன்சொறகடவாதுறைகொள்கையே, வழுவினில்லறம்வான்றவமாந்துதல் தொழுததெய்வம்பராயமலாததுவுதல், பழுதில்கற்புடைப்பதின்னிக்கென்பவே” என்றபடி கற்புடைமகளீர் இலக்கணம் இவவாறுகலால் எடுத்தோச்சல்வழுவன்றோ வெனின் திருக்கோவையா - கலவியிடத்தாடல்.

“சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழுமபூண் மலைமலிமாபிறுதைப்பதந்தானதலைமன்னாதில்லே உலைமலிவேற்படைபூரணிறகளவரினென்னவுனனிச் கலைமலிகாரிகைகண்முத்துமாலைகலுழந்தனவே.”

எனப் பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைவன் புதல்வன்வாயிலாகப் புக்குப் புலவிதீர்த்துப் புணரும்வழித் தலைமகள் ஒருகாரணத்தால் வெகுண்டு அவன்மாற்பகத்துதைப்ப அவ்வெகுளுதல் தீரவேண்டி அவள் அவள்காலை, தந்தலைமேல் ஏற்றுக்கொள்ள அதுகக

குறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையைத் தலைமகன் கூறினான் என்னும் பொருள் உள்ளிட்டதாயினால் “மனைவியுயர்வுங் கிழவோன்புனிவும், நினையுங்காலைப்புலவியுருளிய” என்றார் தொல்காப்பியர் என நச்சினூர்க்கிணியர் கூறி இருத்தலால் அது கர்மத்துக் கின்பமாதலின் வருவன்றென்க. குடுமாதாரர் சேறடிப்பஞ்சுதோய்சுவடு என்பதற்கும் இது.

ஒச்ச என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் சொந்து என்னும் பிறவினை முதல் வினை யெச்சத்தின் முதனிலை கொண்டது.

சிலம்பொலிமழுங்க வண்டுகளொலி முற்பட்டெழுந்ததென அவ்வொலிமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (ந.அ)

தையலார்மதிமுகங்களுந்தடங்களுங்குழைய
மையளாவியவிழிகளுமாடமுங்கொடிய
கையுநாண்மலர்ப்பொதும்பருங்கறங்கிசைவண்ட
நெய்யவோதியுமவீதியுநீறநெறிய.

(இ-ள்.) தையலார் மதி முகங்களும் தடங்களும் குழைய - பெண்களுடைய சந்திரனையொத்த முகங்களும் தடாக்களுங் குழைகளை யுடையன, மை அளாவிய விழிகளும் - மை யெழுதிய கண்களும், மை அளாவிய மாடமும் - மேகமண்டலத் தைத் தோய்ந்த மாடங்களும், கொடிய - கொடியன, கையு நாண்மலர் பொதும்பரும் கறங்கு இசை வண்ட-(அப்பெண்களது)கைகளும் அன்றலர்ந்தமலர்களையுடைய சோலைகளும் கறங்கிசை வண்டுகளையுடையன, நெய்ய ஒதியும் வீதியும் நீள் அற நெறிய - நெய்ப்புவிய அப்பெண்களின் கூந்தலும் வீதிகளும் நீண்ட அறநெறியன.

குழைய என்பதற்குப் பெண்கள் முகங்கள் குண்டலத்தையுடையன எனவும், தடாக்கள் தாமரைமுதலியவற்றின் தளிர்களையுடையன எனவும், கொடிய என்பதற்கு அப்பெண்கள் கண்கள் கொடுநதொழிலு யுடையன எனவும், மாடங்கள் கொடிகளையுடையன எனவும், கறங்கிசை வண்ட என்பதற்கு அப்பெண்கள் கைகள் ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய வளையல்களையுடையன எனவும், சோலைகள் சுழன்று திரியும் இசைபாடுதலையுடைய வண்டுகளையுடையன எனவும், நீற நெறிய என்பதற்கு நீள் அறல் நெறிய எனப் பிரித்து அப்பெண்கள் கூந்தல் நீண்ட கருமணல்போலும்நெளியையுடையன எனவும், நீள் அறன் நெறிய எனப்பிரித்து மிக்கதருமத்தையுடையன எனவும் பொருள்கொண்டு முடித்து ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணியாகக்கொள்க.

உடையவர்கள் தொழிலை உடைமைகள்மேலேற்றி வீதிகள் அறநெறிய என னார். நெய்ய ஒதிய என்றதற்குப் புழுகு பூசிய கூந்தல் என்பதும் ஒன்று. குழைய கொடிய வண்ட நெறிய இவை பலவின்பால் படாக்கைக் குறிப்பு வினை முற்றுகள் நெய்ய குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். குழை - குண்டலம், தளிர். கறங்கு - ஒலித் தல், சுழலல். இசை - ஒலித்தல், இராகம். வண்டு - வளையல், வண்டுகள். அறல் கருமணல். நெறி - வளைவு, வழி. (ந.க)

மலருந்திங்கடோய்மாடமுஞ்செய்வனமணங்க
ளலருந்தணடுறையுக்குடைந்தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையுமாதருந்தூறுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையுமனைகளுங்குறையடாவன்னம்.

(இ-ள்.) மலரும் திங்கள் தோய் மாடமும் மணங்கள் செய்வன-மலர்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய மாடங்களும் மனைக்களைச்செய்யாநின்றன, அலரும்

தன் துறையும் - மலர்களிலுத் தன்னிய கீர்த்துறைகளிலும், தம்பி குடைத்த ஆடுவ - தம்பிகள் குடைந்தாடாசின்றன, சுவலும் சோலையும் மாதரும் - புறத்திற்கும் ந்த சோலையும் பெண்களும், அலர்கள் தூற்றுவ-அலர்களைத் தூற்றுகின்றன, குலவும் பொய்கையும் மனைகளும் - விளங்காசின்ற கீர் நிலைகளிலும் வீடுகளிலும், அன்னம் குறைபடா - அன்னங்கள் குறைபடாவாம்.

மணங்கள் செய்வன என்பதற்கு - மலர்கள் வாசம் வீசாசின்றன எனவும், வீட்டிலுள்ளோர் விவாகஞ் செய்கின்றார்கள் எனவும், தம்பி குடைத்த ஆடுவ என்பதற்கு - வண்டிகள் மலையுமுது மதுவிற்படிவன எனவும், தன்னிய கீர்த்துறைகளில் யானைகள் முழுகி விளையாடுவன எனவும், அலர்கள் தூற்றுவ என்பதற்கு - சோலைகள் மலர்களைச் செரிசின்றன எனவும், பெண்கள் பழிச்சொல் தூற்றுவார்களெனவும், அன்னம் குறைபடா என்பதற்கு - பொய்கைகளில் அன்னப்பட்டிகள் குறைபடா எனவும், வீடுகளில் சோறு குறைபடா எனவும் பொருள்கொண்டு முடிக்க, இஹவும் அவ்வணி.

மணம் - வாசம், விவாகம். தம்பி - வண்டு, யானை. அலர் - மலர், பழிச் சொல். அன்னம் - அன்னப்பட்டி, சோறு. வந்த விரந்தினர் உண்டு செல்லவும், வருகின்றவர் உண்ணவும், வருவோர்க்குச் சமைத்தலும் அந்நகரிலுள்ள மனைகள் என்றும் உடைமையால் மனைகள் அன்னம் குறைபடா எனக்கூறினார்.

மாடம் பொருளால் உயர்தினையேனுஞ் சொல்லால் அலரினையாதலால் மணங்கள் செய்வன என அலரினை முடிபுத்தார். "செய்யப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கின்றததலும் வழக்கினிருந்தே" என்ற குத்திரத்திலுள்ள இஹத்தலும் என்ற உம்மையால் அலர், துறை, பொய்கை, மனை என்றும் இடங்களை வினை முதல்களாகவைத்துக் குடைந்தாடுவ குறைபடா என அவ்வினைமுதல்களின் வினைகளேற்றிக்கூறினார். இங்கு மாதர் என்றது - காமக்கிரமத்தியரும் பரத்தையருமாதலின் சுவையுஞ்சோலையும் மாதருந்தூற்றுவ என, துணைவிரவிச் சிறப்பினால் அலரினை முடிபேற்றது நின்றுத் துணைவருவாகுமறி.

(ச0)

ஊடி ஹொறிநலன்க நுமம்மனையுடன்பர்

தாடி ஹப்பரியார முமடியினுறழிற்றில்

சாடி ஹொடுவெகுண்டுகண்டதுமடிபுருத்திறைப்ப

வாடி ஹப்பரிநித்திலமீலையுங்குப்பை.

(இ-ள்.) ஊடினார் எறி சலன் களும் - தத்தம் தணவர்களோடு ஊடிய பெண்கள் வெறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், அம்மனை உடன் பந்து ஆடினார் பரி ஆரமும் - அம்மனையோடு பந்தாடும் பெண்கள் (பாரமாத்ருது) அறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், சிற்றில் அடியினால் சாடினா ஒழி - தாம் வினையாடக்கோஸிய சிறுவீடுகளைத் தமது கரலால் கிதைத்த ஆண்கள்களோடு, வெகுண்டு கண் ததம்பு முத்த இறைப்ப வாடினார் பரி நித்திலம் மாலையும் - கோபித்தக் கண்கள் ததம்புகின்ற நீரைச் சொரிய மெலிந்த சிறுமியர் அறுத்தெறிந்த முத்தமால்களும், குப்பை - அந்நகரத்தின்வீதியிலுள்ள குப்பைகளாம்.

முத்த நீர்மேனிற்றலால் உவமையாகு பெயர்.

இவற்றால் அந்நகரத்தின் செல்வமிருதியைக் கூறுதலின் வீடுகளானிசுக

ஐயவென்னுரைவாரம்பினதாருமோவடிய

ருய்யமாமணிவரிவளைவிறகுவிற்றுமுன்னேறன்

பொய்யில்வேதமுஞ்சுமந்திடப்பொறுதகன்றாற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர்சுமந்திடத்தவஞ்செய்ததெருக்கள்.

(இ-ள்.) அடியர் உய்ய மாமணி வரிவளை விறகு விற்று உழன் ரேன்-அடியர்
ர்கள் உய்யும்பொருட்டிப் பெரிய இரத்தினங்களையும் வரிபொருத்திப் வளையல்களையும்
விறகையும் விற்றித் திரிந்த இறைவனது, பொய் இல் வேதமும் சுமந்திட பொ
றுது அகன்று அரற்றும் செய்யதாள் மலர் சுமந்திட தவம் செய்த தெருக்கள்-உண்
மைப்பொருளையுடைய வேதங்களுந் தாங்கத் தவஞ்செய்யாமையால் நீங்கிமுறையி
டும் செவந்த திருவடித்தாமனாயைத் தாங்கத் தவஞ்செய்த அந்நகரத்தின்தெருக்க
ளின் பெருமை, என் உரை வரம்பினது ஆகுமோ - என் சொல் வரம்பில் அடங்கிய
தாருமோ (ஆகாது என்றபடி) ஐய (அவ்வாறிருக்க நான் சொல்லக்கருதியது)
ஆச்சரியம்.

தவத்தின் சொற்பம் உண்டிசுருக்குதலும், கோடைக்கண் வெய்யில்சிறந்
தும், மாறியிலும் பனியிலும் நீரில்நின்றதும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அ
வற்றால் தம்முயிருக்குவருந் துன்பத்தைப் பொறுத்தலையாதலால் அதனைத்தொழி
லின்மேலேற்றிப் பொறுது என்றார். பொறுது என்றும் விளையெச்சம் செய்து என்
னும் விளையெச்சத்திற்கு எதிர்மறையாதலால் காரணப்பொருள்மேலின்றது. இ-
எதிர்மறைப்பொருட்டு, ஐய-விப்பிடைச்சொல், அரற்றுவது என்னும் பெயரோச்சம
தாள் என்னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது.

என்னுரை வரம்பினதாருமோ என்றுகூறிய இன்மையால் வர்ணியத்தை
உயர்வடைந்ததாகக் கூறுதலின் இன்மை நலிந்தபணி. (சஉ)

அறுசீரடியாடுரியவிருத்தபு.

தோரணகிராமென்காஞ்சிநூழ்நிலைநெடுந்தோல்குப்
பூரணகும்பக்கொங்கைப்பொருவினமங்கலமாமங்கல
தாரணிந்தாரநூங்கிசசந்தநிறிமிர்ந்துபாடுச
சீரணிமுனைவெண்முரல்சொதுயிற்றிருக்குமன்தோ.

(இ-ள்.) தோரணம் கிராமென் காஞ்சி நூழ் நிலை நெடுந்தோல்கு-தோ
ரணபந்திகளாகிய மெத்தென்ற தொழில்படச் செய்த காஞ்சி என்றும் ஆபரணத்
தைச்சூழ்ந்த நெடிய நிலைத்தோராகிய அல்குலையும், பூரண கும்பம் கொங்கை பொ
ருது இல் மங்கலம் ஆம் பங்கை - பூரணகலசங்களாகிய தனங்கனையுமுடைய ஒப்பில்
லாத மங்கலமாகிய பெண்ணைவள், தா அணிந்து ஆரம் தூங்கி சநது அகில் திமி
ர்ந்து பாவி சீர் அணிமுனை வெண்முரல் செய்து வீற்றிருக்கும் - மாலைகளையணிந்து
முத்தமாலைகளைத் தொங்கவிட்டுச் சந்தனக்குழம்பையும் அகெற்குழம்பையும்பூசிப்
பாலிகைகளிலுள்ள பொலியுமிக்க முனைகள் என்றும் வெள்ளியபுன்னகைகளைத்
தோற்றி வீதிகள்தோறும் வீற்றிருப்பாள்.

காஞ்சி யென்கோவை என்றதும் ஒன்று. நிலைத்தேர் அலங்காரத்தின்
பொருட்டு வீதிகள்தோறும் நிலைபாகச்செய்திருக்கிற நிலைத்தேர் தோரணங்களு
ம் பூரணகலசங்களும் பொலியச்செய்து பந்தல்களில் மலர்மாலைகளையும் முந்து
மாலைகளையும் தொங்கவிட்டு முனைப்பாலிகைவைத்திருத்தலின் மங்கலமாமங்கை
வீற்றிருக்குமென்கூறினார். (சஉ)

திங்களைச்சுண்ணஞ்செய்துசேறுசெய்தூட்டியுன்ன
பொங்குவெண்மாடப்பந்திபுண்ணியம்பூசுந்தோண்டர்

தங்கண்மெய்வோடந்தண்ணத்தரித்தனசாலக்கண்கொண்
டங்கண்வழிவுகாண்பானடைந்தெனமிடைந்தவன்றே.

(இ-ள்.) திங்களை சுண்ணம் செய்து சேறு செய்த ஊட்டியது அன்ன
பொங்கு வெண்மூடம் பத்தி - சத்திரனை லீறுசெய்து அதன் அமுதத்தாழ்வுமும்
பாக்கிப் பூசியலையொத்த விளங்காநிறை வெள்ளியமாடவரிசைகள், புண்ணியம்
பூசும் தொண்டர் தங்கப் மெய் வேடம் தண்ணை தரித்தன சாலகண் கொண்டு அவ்
கணன் விழவுகாண்பான் அடைந்தன என மிகைத்த - விழுதிதரித்த அடியார்களு
டைய உண்மையாகிய திருவேடதிறத்தாங்கி மிகவுள் கண்களைக்கொண்டு சிவபெ
ருமானுடைய திருநீழாகைக்காணவருகைடைந்தனபோல வீதிகள்தோறு நெருங்கி
இருக்கின்றன.

வீதிகளுக்குக் கண்களாவன - பலகண்கள், சேறுசெய்த என்றமையால் அ
தன் அமுதத்தால் என ஒருசொல் வருவித்தாம். தரித்தன என்னும் வினைமுற்று
எச்சமாய் விற்குது, ஊட்டியன்ன, அடைந்தன பொருத்தல். மிகைந்த வுண்மையினி
ன்ற தகாலிடத்தில் நிகழ்காலத்தின்மேனின்றது. (சச)

தேரோலிகலின்பாய்மான்சிரிப்பொலிபுரவியுண்ட
தூரோலிகருவியைந்துத்தழங்கொலிமுறுகருகைம்மான்
பேரோலியெல்லாமொன்றிப்பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரோலிசெய்விமடாதுகாடி மணிமாடம்கூடல்.

(இ-ள்.) கடி மணி மாடம் கூடல் - விளக்கத்தையுடைய விரத்தினங்களழி
த்திய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுரைநகரில், தோர் ஒலி - தேரின் ஒலியும், கலிணம்
பாய் மான் சிரிப்பொலி - கடியாடம்புண்ட குறிகைகள் கணக்கும் ஒலியும், புரவியு
ண்டதார் ஒலி-அகரத்தினாகவுண்ட லெய்வியலின் ஒலியும், கருவி ஐந்தாம் தழங்கு
ஒலி - தோற்கருவிமுதல்ய உட்கருவிகளும் ஒலிக்கும் ஒலியும், முழங்கு கைம்மா
ன் பேர் ஒலி - முழங்காநின்ற யானையினது பெரிப ஒலியும் ஆகிய, எல்லாம் ஒன்றி
பெருகு ஒலி அன்றி - இயல்பாகைகளெல்லாம் ஒருசேரத்திரண்டு பெருகிய ஒசை
யே புலப்படவதல்லாமல், எனஅம் காள் ஒலி செய்விமடாது - எப்பொழுதும். மேகத்
தின் ஒலி செவிகட்குப்புலப்படாது.

ஐந்துகருவிகளாயன - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்க
ருவி, மிடறறுக்கருவி. தோற்கருவி - பெரிதாகமுதலியன, துளைக்கருவி - வேய்ங்குழ
ல்முதலியன, நரப்புக்கருவி-வினைமுதலியன, கஞ்சக்கருவி-தாளமுதலியன. மிடற்
றுக்கருவி-கண்டததால் தொனியுண்டாடும்படி பாடுதல்.

இதுகாறும் விதிகளின் பொதுவிலக்கணங்குறித் தனித்தனி விதிகளின் சிற
ப்பிலக்கணங் கூறுகின்றார். (சஊ)

பரத்தையர்யிதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்முத்தோரினையவர்கழியானோயாற்
கழிபவர்யாவோனுங்கண்வலைப்பட்டுநெஞ்ச
மழிபவர்பொருள்கொண்டொருக்கெண்ணெய்போலஎந்துகாட்டிப்
பழிபடுபோகம்விற்பாராவணப்பண்புசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இழிபவர் உயர்ந்தோர் முத்தோர் இனையவர் கழியா நோயால் கழி
பவர் - இழிகுலத்தவர்களும் உயர்குலத்தவர்களும் தம்மில் முத்தவர்களும் இனைய
வர்களும் நீங்காத நோயால் மேலிகின்றவர்களும் ஆகிய இவர்களுள், யாவர் ஏறும்

கண்வலைப்பட்டி நெஞ்சம் அழிபவர் பொருள் கொண்டு - எவராயினும் தமதுகண் ளாகிய வலைகளில் அகப்பட்டு வலிகெடுவோர் பொருள்களைக்கைக்கொண்டு, என் னுக்கு எண்ணெய்போல் - (வளையறைசெய்துகொடுத்த) என் னுக்குத்தக்கவாறு அளர் அகொடுக்கும் எண்ணெய்போல, அளந்து காட்டி பழிபடு போகும்விற்பார் ஆவனம் பண்பு சொல்வாம் - அப்பொருளளவுக்கேற்பத் தாம்கொடுப்பதை அளவுசெய்து புலப்படுத்தி (அறிவுடையோர்) விலக்கும்போகத்தை விற்தும்பரத்தையர்வீதியின் தன்மையைக்கூறுவாம்.

தமது நலம் விலைகொடுப்பவர் எவர்க்கும் விற்பதன்றி அதுக்கு ஆவார் ஆகா தானெனும் வரைவின்மை வரைவின்மகளிர்க்கு இயல்பரதலால் இழிபவர் உயர்ந் தோர் மூத்தோர் இளையவர் கழியாநோயார் கழிபவர்யாவளோனும் எனவும், கொடு த்தபொருளளவுக்கேற்பப்போகும் அளந்துவிற்பலின் என் னுக்கெண்ணெய்போல் அளந்துகாட்டி எனவும், “பொதுநலத்தார்புன்னலந் தோயார்தமநிலத்தின் மாண் டவரீவினவர்” என்றமையால் பழிபடுபோகமெனவுங் கூறினார்.

“குலமுறைச்சார்பால் வெந்நோய்கோட்பட்டா ரிழிநூலோம்” எனவும்,

“இருமைவாணிபத்திற்கூர்ததமதிபருயிறுமழுதெய்த

அருவமாயின்பத்தன்னை யிம்மியினளவுமேறு

துருவமாம்பொருளுக்கேற்ப நிறுத்துவிற்பொருமுகவல்ல” எனவும் வருதல் காண்க. (சசு)

மெய்படுமன்பினுர்போல்விரும்பினுர்கருத்துந்தவகள்
பொய்படுமின்பம்யார்க்கும்புலப்படத்தேற்றுவார்போன்
மைபடுகண்ணுர்காமன்மைபைப்பொருள்விளங்கத்திட்டிக்
கைபடசசுவராய்ததோன்றச்சித்திரங்காணசெய்வார்.

(இ-ள்.) மைபடு கண்ணுர் மெய்படும் அன்பினுர்போல் விரும்பினுர்க்கு அரு த்தும் தங்கள் பொய்படும் இன்பம் - மையெழுதிய கண்களையுடைய பரத்தையர் கள் உண்மையாகிய அன்பினையுடையவர்போலத் தம்மைவிருப்பிய புருடர்க்கு னுட் டிந் தங்களுடைய பொய்யாகிய இன்பக்கலவிகளை, யார்க்கும் புலப்பட தேற்றுவார்போல் - தம்மிடதுவரும் எவர்க்கும் முன்னமே விளங்குதெளிவிப்பவர்கள் போல, காமன் மறைப்பொருள் விளங்க தீட்டி 'கைபட' என்ற ஆய தோன்ற சித்திரம் காண செய்வார் - முன்மதுடைய வேதப்பொருள்களாகிய கரணங்கள் அவர் த்தலங்களில் விளங்கவெழுதிக் கைபடுதலால் (பரிசுத்தால் என்றபடி) அவராகவி எங்கவும் சித்திரங்கொன்று புலப்படவும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

கரணவிகற்பங்கள கல்லாதவர்கள் தம் இல்லில் துழைதற்குமுன்னே கற்கச் செய்தல் அவர்கட்கின்றியமையாத செயலாதலால் புலப்படத்தேற்றுவார்போலெ னவும், யார்க்கும் என்றலின் இழிபவர்முதலிய எவர்க்கும் எனவும், சித்திரித்த ஒவியங்கள் ஒவியங்கள்போலாதகாண்பவர்க்கு ஆடவர்களிர்போல் புலப்படுதலால் காரணப்பொருளில்வந்த கைபட என்னும் விளையெச்சந்தந்த கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரங்காணச் செய்வார் எனவுங்கூறினார். பட-காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவிளையெச்சம். ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு, சுவராகத்தோன்றவும் சித்திரமென்று புலப்படவும் செய்தல் சிற்பிகள்தொழிலன்றிப் பரத்தையர்தொழில ன்றாயினும் இயற்றுவோர் தொழிற்கு ஏவினோரைக் கருத்தாவாகக்கூறுதலும் விஜயரதலால் செய்வாரென ஏவற்கருத்தாவின்முடிபுதந்து கூறினார்.

“பற்குறிக்கத்தூரிகள்பாணிகொடுத்தல்
நற்கமிழ்துய்த்தல்களிகன்கெழுவனைத்தல்
அற்குரணங்களறியார்களெவரோனும்
கற்கும்வகைகின்றனகதிர்த்தமணியோவம்” எனவருதலுங்காண்ட. (சுஅ)

திருவிழ்க்கான்மணிப்பூணுதம்பலகையாதெண்ணுத்தார
வருவிநதால்வரைமென்கொங்கைசுருதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்காவடிக்கண்வேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிசுருதாடிவென்றுங்கைப்பொருள்கவர்தல்செய்வார்.

(இ-ள்.) காமாகரை மருவி திருவில் கால் மணிப்பூண் ஆகம் பலகை ஆக-கா
முகரைக்கலத்து அழகிய ஒளியையகம் இரத்தினபரணங்களையணிந்த தமதுமார்
-னேப் பலகையாசுக்கொண்டு, நென் முத்தூரம் அருவி கால் வரை மென் கொல்
கைசூது ஒட்டி ஆடி வென்றும் - தெளளியமுத்தாரமாகிய அருவியையப் புலப்படுத்தும்
மலைகளாகிய மெல்லியகொங்கைகளுள்ளும் வட்டிகளால் பந்தையரிவைத்து
ஆடி வெற்றிகொண்டும், சந்தள் வடி சண்வேல் மார்பம் தைப்ப கருவி குதி ஆடி
வென்றும் - தாக்களது மாவயின் பிளவையொத்த கண்களாகிய வேல் அக்காமிக
நுடைய மார்பிப்பட்டிருவக் கருவிச்சூறியையாடிவென்றும், கைப்பொருள் கவர்த்
துகொள்வார் - அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்முற்றும் கொள்ளுகொள்வார்கள்.

ஆயுதப்போர்செய்யுமிடத்தும் வஞ்சமுடைமையால் கருவிச்சூது எனவும்,
சூதாட்டில் வென்றவரும் போரில்வென்றவரும் தமமால்வெல்லப்பட்டோர் பொ
ருள்முற்றும் கவர்த்துகொள்ளுதல் வழக்காநிலை கைப்பொருள்கவர்தல் செய்வா
ரைவெங்குறிஞர்.

வடு-மாவடுவின்பிளவு - திருக்கோவையார். “வடிக்கணிகவவஞ்சியஞ்சமி
டையிது” என்றும்பா - 7, 8-இல் வடி-என்பது வடுவெழுத்து ஓர்பெயர்-என நச்சினு
ர்க்கினியர் எழுதியவையாநுணர்.

வனாபாகக் கொட்டையை உருவகஞ்செய்து போர்க்கும் குதாக உருவகஞ்
செய்தது உருவக உருவவணி. (சுஅ)

தண்பணிநிறறோய்த்தமல்லிகைத்தாமநாற்றி
வின்படுமதியுந்திண்டும்வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையனைமேற்கொண்டுகாமனுங்காமுற்றையத்தி
பண்பலபாடிமைந்தராவியைப்பரிசில்கொள்வார்.

(இ-ள்.) தண்பணி நீரில் தோய்த்த மல்லிகை தாமம் நாற்றி - குளிர்த்த பணி
நீரிற்றோய்த்துத்தொடுத்த மல்லிகைமலர்களாகிய மாலிகைகளைத் தொங்கவிட்டு,
வின்படு மதியும் திண்டும் வெண்நிலா முற்றத்த இட்ட கண்படை அனைமேல் கொ
ண்டு - ஆகாயத்திற்பொருந்திய சந்திரனையளாவும் வெள்ளிய நிலாமுற்றத்திற்போ
ட்ட னுங்குமஞ்சத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, காமனும் காமுற்று எய்த பலபண்பாடி
மைந்தர் ஆவியைப் பரிசில் கொள்வார்-மன்மதனுத்தம்மைவிரும்பிவந்தடையக் கா
ந்தாரமுதலிய பலபண்களைப்பாடிப் புருடர்களுடைய ஆவியைப்பரிசிலாகப் பெறு
வார்கள்.

யாவளையும் மயக்கும் மன்மதனுக்கேட்டு விரும்பிவந்தடையும் பண்ணை
வின் அதற்குப்பரிசில் பொருளைநென்பார் ஆவியைப்பரிசில் கொள்வார் என்றார்

காத்தி என்னும் இறந்தகால விளைபெச்சம் கண்படை யணியென்னும் விளை முதப்பயனிழைகொண்ட இட்ட என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதலிலைகொண்டது. (1)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சார்ந்தமுங்குமுலிற்சிந்து
மரும்பவிழ்மாலுத்தா துமலிநுகர்ந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற் தாளாய்ப்போயரமாதர்மெய்யு
மிருங்குமுற்காடுஞ்ஞழ் பொயியல்பணமவியுங்குமல்கே.

(இ-ள்.) குரும்பை வெம்முலையில் சிந்து சார்ந்தமும் குமுலிற்சிந்தும் அரு
ம்பு அவிழ் மாலுத்தாதும் அளி நுகர்ந்து எச்சில் ஆகி - (பரந்தையர்களுடைய) தெ
ன்னங்குரும்பைபோன்ற விருப்பந்தருள் தனங்கலினின்று சிந்தியரத்தனமும் கூந்
தலினின்று சிந்திய அரும்பவிழ்ந்த பூமாலையின் மகரந்தமும் வண்டிகளால் உண்ண
ப்படுதலால் சேறுபட்டு, பொருள் பரி காலில் தாளாய் போய் - (விதிகளிற்செல்கி
ன்ற) போர்செய்யுங்குதிதாளுடையகாலால் தூர்ப்பட்டு மேலெழுந்த, அரமாதர்
மெய்யும் இருங்குமுல் காடும் போய் சூழ் இயல் மணமவிழுக்கும் - விணைவலகிலுள்
ள அரம்பைமார்களுடைய சரீரத்திலும் கூந்தலாகிய காட்டிலுஞ்சென்று குழ்ந்து
அவைகளுக்குரிய இயற்கைவாசனைகளை மறைக்கும்.

தெய்வப்பெண்கள் சரீரங்களும் கூந்தல்களும் இயல்பாகவே மனமுடை
மையின் இயல் மணம் என்றார். அதுபோல இந்நிலையிலுள்ள கற்புடை மகளிரு
டைய சரீரமும் கூந்தலும் இயல்பாகவே மனமுடையவன் என்றற்கு, “கொங்குதேர்
வாழ்க்கையஞ்சிறைததுமி, காம்புச்செப்பாடகண்டதுமொழிமோ, பசிலியதுகெடு
இயாட்பின், மயிலியறசெதியெய்த்தநிலைகூந்தலின், நதியாபுமுளவோவறியும்பு
வே” எனத்தருமியின்பொருட்டுச் சோமசுந்தரர்க்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருப்பாசுரத்தாலுணர்க. (10)

ஆலவாயுடையானென்றுமங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குமியினல்லார்கொல்லியாய்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாழ்க்கினிசுள் பூவைபன முறைஞரவறெது
தூலவாய்ரசந்தைபட்டிதுவன்மறைச சிஞரையொந்த.

(இ-ள்.) சோலைவாழ்குமியின் ஈல்லார் - சோலையில் வாழும் குயிலினைபோ
லும் சொற்களையுடைய பெண்கள், ஆலவாய் உடையான் என்றும் அங்கயற் கண்ணி
என்றும் பல்முறை சொல்லிய ஆகாது - திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்த
ரர்க்கடவுள் என்றும் மீதுவாழிபாமை யென்றும் பலநாள் ஓதுவித்தபடி, ஒருங்குசொ
ல்லும் பால் அவாழ்க்கினிசுள் பூவை - ஒருசேர யோதும் பாலை விரும்பிப்பருகும்கிளி
களும் நாகணவாய்ப் புட்களும், பல்முறை குரவன் ஒது தூல் அவாய் சந்தைகூட்டி
துவல் மறை சிஞரையுதத - பலதரமும் ஆசிரியனாகும் வேதத்தை விரும்பிச் சந்
தைகூட்டிக்கூடும் பிராமணப்பிள்ளைகளை யொத்தன.

சந்தை கூட்டலாவது-ஆசிரியன் சொன்ன வேதவாக்கியங்களை ஒரு சேரச்
சொல்லுதல்.

அந்நகரில் வாழும் பித்தையர் தித்தோழிலினராயினும் சிவநெசமுடையார்
என்றற்கு ஆலவாயுடையானென்றும் அங்கயற்கண்ணி என்றும் சொல்லிவாங்கு என்
றார். பரந்தையரை வேதம் ஓதுவிக்கும் ஆசிரியராகவும், அம்மையப்பர் திருநாமங்
களே வேதங்களாகவும் அவற்றைப்பயின்றோதும் கிளிகளும் பூவைகளும் ஆசிரியன்
சொன்னபடி வேதத்தைச்சொல்லும் பிராமணச்சித்திவர்களாகவும்கூட்டிக்கொள்க-

சொல்லிய உகரவிருதி தொகுத்தல். உவமையும் பொருளும் ஒத்தமை யுண்மையால் உவமைக்குக் கூறிய பன்முறை என்னும் அடையை பொருளுக்குப் கொள்க.

(இச)

ஒளவியமதர்வேற்கண்ணூரந்தளிர்விரனடாத்துந்
திவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாய்த்தித்திக்குமெழாலும்தம்மிற
கௌவியநீரவரெக்காளையர்செவிககாலோடி
வெவ்வியகாடப்பைங்குழுவிரைநரவளர்க்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஒளவியம் மதர் வேல் கண்ணூர் - பொருமைக் குணத்தை யுடைய மதர்ந்த வேல்போலும் கண்களையுடைய பரததையர், அம் தளிர் விரல் நடாத்தும் திவ்விய நரம்பும் செவ்வாய் தித்திக்கும் எழாலும்-அழகிய தளிர்போன்ற மெல்லிய விரலால் ஆராய்ந்து வாசிக்குந் தெய்வத்தன்மையை யுடைய வீணை நரம்பின் ஒசையும் செவ்வந வாயின்னு வெளிப்பட்டுக் காதுக்கென்பது செய்யும் கண்டத்தின் ஒசையும், தமயில் கௌவிய நீரவரெ-தம்முன ஒன்றுபட்ட தன்மையையுடையன வாகி, காளையர் செவி நால் ஒழு வெவ்விய காமம் பைங்குழ விரைநர வளர்க்கும்-இளைஞருடைய காதாடிய காலின வறிச்சென்று (அவர்களுள்ளமரபிய வீணைநிலத்தில் அங்குறிது-) கொடிய காமமாசிய பரிபலர்க்கால் வீணை வளர்க்காநிற்கும்.

* திவ்விய-திவ்-சொர்க்கத்தில், ய-பிறப்பது அதனாற்றையவந்தன்மை யென்ப பொருள் கொள்ளப்பட்டது. செவிக்காலோடிக்காமப்பங்குழ விரைநரவளர்க்கும் என்பதற்கேறப் நீர எனக்குறிப்பித்தாரர். வெவ்விய காமமென்பது நிழலுக் கொடிய காமமெனக்கொள்க.

“எனருவொழுதயருநெழுசெந்திசுரு, நீருட்டுனித்துமுயலாகும்-நீருட் குறிப்பிதுங்காமஞ்சுகியமருனாற்றி, யொளிப்பிதுங்காமஞ்சுகி” என்பது, அலுணர்க.

விரல நடாத்து மெனப்பங்குழ செவகரிநூரமணி-கார்த்தருவத்தையாரிலம்பகம் “உணைண்யாழநரமசப யாயநது மணிவிரல் நவழந்தவாறும்” என்பதற்குவி ரலால் நரமசபபாராயநது வாசித்த படியுமென நச்சினர்க்கினிய ரெழுதிய உரை யாலாகிக.

யா.நினை நரம்புகள் வீணை வீணைபகைநீட்டி என நான்குவகையினையுடையன வாசலால் நரம்பு பரததையர்க்கு இசை பொருதுதற்குரிய குறிநிலை முன்னராய வேண்டித்தென் னுய்யாததென்றும், நிலப்பதிகாரம் பென்றகாதை “வீணை வீணை பகை கூட்டென் றிசைகாணின், இசைபுணர் குறிநிலையெய்த நோக்கீ” என்பதனுணர்க. குரல், அத்தம, கைக்கினை, உடை, இளி, விளரி, நாரம், திவ்வெழிநகசுகளும் வீணை நரம்புகளாதலாலும் இவற்றை அழித்தவநாகள் முறையே விசுவாயித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், சௌதமன், லாசிபன், ஈசன் ஆதலால் திவ்வியநரம்பென்றார். “வல்லியப்பகையத பணிவிதுபடைத்த, தெய்வஞ்சான்றிஞ்சுவைநல்யாழ்” என்பதற்குத்தையில வருதல்காண்க. இதனை யுகித்திப்பெருகும். எழாலென்றதனைத் தொனி. “இசைப்பறிப்புள்ளின் எழாஅல்பொலர், செவிப்புலனாவு தொலியெழுத்தாகும்” என்னுஞ் சூத்திரந்தா லுணர்க. வர்வநடாத்தம் திவ்வியநரம்புஞ் செவ்வாய்த தித்திக்கு மெழாலும் தம்மிறகௌவிய நீரவரெ யென்பதற்கு-செவகரிநரமணி - ஷே இலம்பகம்.

“வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்த மிதித்திடக்கிடந்தமாலிச்

சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச் சுகிர்புரிநரம்பும்நம்பி

ஆழ்மணியிடறமொன்றூயிப் பணிசெய்தவாறநோக்கி” எனவருதலாலுணர்க.

கட்புலனாகியைந்துமுவப்புறக்கனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரோன்றிவிடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து
பெட்பமுற்றமுதுங்கைப்பப்பெருங்குலக்கற்பினர்போ
னட்பிடைப்படுத்திவிற்குநல்லவரிருக்கையீதால்.

(இ-ள்.) கட்புலன் ஆதி ஐந்தும் உவப்பு உற - நேத்திரோந்திரியமுதலிய பஞ்
சேந்திரியங்களும் கனிகூர, கனிந்த காமம் விட்புலத்தவரோ அன்றி வீடு பெற்றவரும்
வீழ்ந்து பெட்பு உற்று அமுதும் கைப்ப-இன்பம் பழுத்த காமநுகர்ச்சியை விண்ணு
லகிலுள்ள தேவர்களோயல்லாமல் இருவகைப்பற்றும் கழன்ற சேவன்முத்தரும் விரு
ம்பி மயல்கூர்ந்து தத்தமக்குரிய அமுதையும் வெறுப்ப, பெருங் குலம் கற்பினர்
போல் நட்பிடை படுத்தி விற்கும் நல்லவர் இருக்கை ஈது - மேம்பட்ட குலத்திற்
றோன்றிய கற்புடைமகவீர்போலத் தமது நட்பில் அகப்படுத்தி விலைப்படுத்தும் பர
த்தையர்வீதி இத்தன்மையது.

அமுத-தேவருணவு, மோட்சம். ஆசலால் விண்ணுலகத்தவர் அமுத கைப்ப
எனவும், சேவன்முத்தர்கள் மோட்சங் கைப்ப எனவும் பொருள்கொள்க. ஆவணப்
பண்பு என முன்னர்க்குறினமையால் ஈதென்பதற்குப் பண்புகுறித்த சுட்டடியாகப்
பிறந்த குறிப்பு வினையுறாகப் பொருள்குறினும். மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி
என்னும் இந்திரியங்கள் கனிகூருதல் "கண்டிகேட்டுண்டியிர்த்துற்றறியும் ஐம்புலனா,
மொண்டொடியின்கண்ணையுள்" என்பதனாலுணர்தல். காமம் அனுபவிப்பதாதலால்
காமநுகர்ச்சி என்றும். காமமென்பதனிடையில் தொக்குறின்ற இரண்டனுருபு வினை
முதற்பயனிலைகொண்ட விற்குமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது.
பெட்பம் அம்புரிப்பொருள் விருதி. இருவகைப்பற்று-அகப்பற்று, புறப்பற்று. அக
ப்பற்று யானென்பது, புறப்பற்று என தென்பது. வீடு விடுதலெனவும் பொருள்மேல்
நின்ற முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். இப்பற்றுக்களைவிட்டோர் விரும்புதலின்மை
யால் உம்மை யெதிர்ப்பதைப் பொருட்டு. விரும்பாத சேவன்முத்தர்கள் விரும்பி
மோட்சத்தை வெறுக்க எனக் காமத்தைப் புகழ்தல் மிகுதி நவீகசியணி. இதனை வட
நூலார் அடியுத்தியணி என்பர்.

பெருங்குலக்கற்பினர்போல் நட்பிடைப்படுத்தி பென்பது உபசரித்தல் முத
லிய செய்கைகளால் பிறர் பொருளைக் கவர்தற்கு வஞ்சிப்ப நாடலால் இது யுத்தி
யணி. (ருக.)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங்கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமூவரோவியவினேகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமைசசாய்வேந்தர்க்குறுதிருமுவினையுங்குன்று
விழுக்கறுமேழிச்செல்வர்வளமறுகியம்பலுற்றும்.

(இ-ள்.) வழுக்கு அறு வாய்மை மாண்பும் - சூற்றற்ற வாய்மைச் சொல்
லின் மாட்சிமையும், கங்கைதன் மரபின் வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பும் - கங்கைகுலத்
தில் வந்த மேன்மைதங்கிய குடிப்பிறப்பும், மூவர் எவிய வினேகேட்டு ஆற்றும் ஒழு
க்கமும் - அந்தணர் முதலிய மூவகைவருணத்தோரும் எவிய தொழில்களைக் கேட்டு
முட்டின்று முடிக்கும் நல்லொழுக்கமும், வேந்தர்க்கு அமைச்ச ஆய் உறுதி சூழ்
வினையும் குன்றாத-அரசருக்கு மந்திரித்தொழின்மைபூண்டு பயன்தருஞ்செயல்களை
ஆராய்ந்து முடிக்கும் செய்கைகளும் குறையாத, இழுக்கு அறு மேழிச் செல்வர் வள

ம் மறுகு இயம்பல் உற்றும்-தவறற்ற மேழியால் வரும் பெருஞ்செல்வந்தையுடைய வேளாளருடைய வீதியின் பெருமையைச் சொல்லுவாம்.

மூவர் ஆவார் - அந்தணர், அரசர், வசியர். ஏவிய வினை-இன்னது வேண்டுமெனல். எவ்வுயிருக்கும் நன்மைபயக்கும் இன்சொல்லு யுடையார யிருத்தலின் வழுக்கது வாய்மை மாண்பும் எனவும், இக் குலத்தோற்றம் கங்கையால் வருதலால் கங்கைதன்மரபின்வந்த எனவும், ஈகைமுதலிய நல்லொழுக்கங்கள் தொன்றுதொட்டு வருதலின் விழுக்குடியெனவும், அந்தணர்முதலிய மூவகைவருணத்தோனையும் தமது தோற்றத்திற்கு ஏற்பத் தமது உழவால் நிலபெறத்தாக்விநிறுத்துதலின் மூவகேவிய வினைகேட்டாற்று மொழுக்கமும் எனவும். அந்தணருக்கு அரசியலும் உடையருள்பதுபற்றி வேந்தர் கமைச்சாய் எனவும், அவர்கள் குடைநிழல் உயிர்கன்மாட்டு நிலபொச்செய்தல் இவர்கள்செய்கையாதலின் உறுதிதும் வினைபெனவும், ஒருகாலததய குறைபாடின்கையின் இழுக்கதும் எனவும், இவைகொல்லாம் இடையீனறி நிகழ்கல் மேழிக்குக்கீழமைப் பொருளாய நிறுத்தின், “மடல்பெரியதானை” என்றும்பேரல மாண்பு, குடிப்பிறப்பு, ஐழக்கர், வினை குன்று மேழி எனவும், இன்னுல் பெருஞ்செல்வம் உடையாரதலின் மேழிச்செல்வா எனவுங்குறிஞர். “வாய்மையெனப்படுவதெனின்” என்றதிருக்குறளாலும், “பரப்புரிக்காவிரிப்பாவைவதன்புல்லவர்” என்ற சிலப்பதிகாரம் காடுகாண்காதையாலும், “நகைசுகைஇன்சொல் இகழாமையானகும், வகையென்பவாய்மைச்சுடித்து” என்புறாலும்.

“முருகுயிரத்தலாகத் தமலாவனறாது முகமுதலுறுப்பினித்தாங்கிச் சரணமென்றுகாணுமுறுப்பினிறேனறிக் சாறதமம்முகமுதலுறுப்பின் வருமொருமுகாத்களைபுழவின வண்மையால்நிலைபெறத்தாக்விநரியவோணமம் பூண்டபோதமக்கே யுடையவரிடம்பலவவன.” என்ற காஞ்சிபுராணத்தாலும், “பேரப்போர் ஊற்றும் புரப்போர்கொற்றமும், உழவிடைவினைப்போர்” என்ற சிலப்பதிகாரம் - ஷே காதையாலும், தொ-பொருளதி காரம்-மாபிபல். “தந்தையுள்ளர் காகவனாவின்றே” என்றகுத்திரத்தாலும், “பலகுடைநீழலுநங்குடை மந்தாண்பர், அலகுடைநீழலவர்” என்றதிருக்குறளாலும், “மேழிச்செல்வம் கோகமுடாது” என்ற ஓளையார் திருவாக்காலும், தொ-பொருளதிகாரம்-ஷே “வேளாண்மார்த்தாக்குழுதானல்ல, நிலலெனமொழிப்பிறவகைநிகழ்ச்சி” என்ற குத்திரத்தாலுமுணர்க. (ருச)

வருவி நந்தெழுகொண்டேற்றுநாறுவைவழங்குமோசையருநருதடிபுடாடி முகமனன்கறையுமோசையுணாபெறுதமிழ்பாராட்டுமோசைகேட்டுவகைதள்ள விருவிநியாரிசுமோசையெழுதடலடைக்குமோசை.

(இ-ள்.) வருவிரந்து ஏறிகொண்டு ஏறுநயன் உரை வழங்கும் ஓசை-தமமைநோக்கி வருகின்ற திருவினா எதிரசென்று இனியமுகத்தோடு உபசரித்து இன்சொற்களைச் சொல்லும் ஆரவாரமும், அருரு இருந்த அடிசில் ஊட்டி முகமன்கன்கு அறையும் ஓசை - அவர்பக்கல் இருந்து (பன்னியமுதலியனவமைந்த) உணவுகளை உண்பித்து (இடைக்கிடையே) உபசாரவார்த்தைகளைக் குறைவறக்கதும் ஆரவாரமும், உணாபெறு தமிழ் பாராட்டுமோசை கேட்டு உவகைதள்ள இருநிலடிக்கும் ஓசை - சொற்கவையமைந்த தமிழ்க்கவினைப்பாடிப் பிரசங்கிக்கும் பிரசங்கத்தைக்கேட்டு ஆரவரின் மேலேழுதுபொங்க வரம்பிகந்த பொருளைத்தரும் ஆர

வாரமும், ஏழுசுடல் அடைக்கும் ஓசை - ஏழுசமுத்திரங்களின் ஓசைகளும் கீழ்ப்படச் செய்யும் ஆரவாரங்களாம்.

முன்னறிந்த உண்மையால் குறித்துவரும் விருந்தினராதலால் வரு விருந்து எனவும், வந்தவிருந்தினர் முகம்வாடி கீழ்க்காமல் செய்மைக்கண்ணே இன்முகங்காட்ட வேண்டிதலால் எதிர்கொண்டு எனவும், அதுகண்டு வந்தவழி உபசரித்து இன்சொற் கூறவேண்டுதலால் ஏற்று நயனுரை வழங்குமனவும், அதுபற்றி அவர்கள் உடன்பட்டவழி நன்றிசெய்யவேண்டுதலால் அருகிருந்து அடிசில் ஊட்டி எனவும், அவர் உண்ணுங்கால் தமக்குவேண்டிவனவற்றை யொளிக்காமரகூற இடைக்கிடையே உபசாரவார்த்தைசொல்லவேண்டுதலால் முகமனன்கறையுமோசை எனவும், உண்டபின் தமிழ் ஆராய்தலும் புலவர் வேண்டிவனவற்றைக்கொடுத்தலும் இன்றியமையாத தொழில்களாதலால் உரைபெறு தமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவைகளள்ள விருதிதியளிக்கும் ஓசை எனவும் கூறினார். (௮௮)

அருந்தினரருந்திசெல்லவருந்துநின்றாருமாங்கேயிருந்தினிதருந்தாநிற்கவின்னமுதட்டுபயின்றும
விருந்தினர்வரவுநோக்கிவித்தெலாமவயயிலவர்கி
வருந்திவிண்ணோகருமோரோருமவர்போலவாடிநிற்பார்.

(இ-ள்.) அருந்தினர் அருந்திச்செல்ல - உண்டவிருந்தினர் - ண்டிசெல்ல, அருந்துகின்றாரும் ஆங்கு இனிது இருந்து அருந்தாநிற்க - உண்ணு - ன்ற விருந்தினரும் முன்னுண்டவிருந்தினர்போல மகிழ்ச்சியோடு இருந்து உண்ணுநிற்க, பின்னும் இன் அமுது அட்டி விருந்தினர் வரவுநோக்கி-பின்னும் இனியசோறறைச்சமைத்து இனிவரும் விருந்தினரோடு (தாம் இருந்துண்ண) அவர்கள் வரவைநோக்கி, வித்து எல்லாம் வயலில் வீசி வருந்தி விண்ணோக்கும் ஓர் ஏர் உழவாட்பால் வாடிநிற்பார்- (தம்பிட்டுத்தள்ள) விதைகளையெல்லாம் வயலில்விதைத்து மழையைப்பார்த்து வாடிநிற்கும் ஒரேர் உழவரைப்போல முகம்புலர்ந்து எதிர்போக்கிநிற்பார்கள்.

ஓரோரையுடைய லுழவர் தமது விளைநிலத்திற்குப் பலகாலும் செல்லுதலும் உழுதல்முதலிய தொழில்களைத்தாமே மேற்கொண்டு நடத்தலும் உடைமையால் ஓரேர் உழவர்போலெனவும், விருந்தோம்புவார் இலக்கணம் இவையாசலால் அருந்திச்செல்ல அருந்தாநிற்கநோக்கி வாடிநிற்பார் எனவகூறினார். “செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பான்” என்றிருக்குறளால் உணர்க. உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்தொழில் உவமைக்கேற்றி வாடிநிற்கும் என்றும். (௮௯)

வானமுந்திசையும்பொங்கும்புகழ்மையும்வானம்பேணு
ஞானமும்பொறையுங்ஞானந்நியுழுககப்பாடுந்
தானமுங்கொடையும்ன்பும்வரிசையுந்தகைசானன்பு
மானமுந்தவருசெய்தின்றமகவுபோல்வளர்க்கவல்லார்.

(இ-ள்.) வானமும் நிசையும் பொங்கும் புகழ்மையும் - விண்ணுலகத்திலும் எட்டுத்திக்குலும் பரந்துவிளங்கும் கீர்த்தியையும், வானம் பேணும் ஞானமும்-விண்ணுலகத்தாரும் விரும்பும் மெய்யறிவையும், பொறையும் குன்ற நன்றியும் ஊக்கப்பாடும் தானமும் கொடையும் அன்பும் வரிசையும் தகைசால் நனையும் மாணும்-பொறுமையையும் குறைபடாத நன்றியையும் மனவுதிப்பாட்டையும் தானத்தையும் ஈகையையும் அன்பினையும் ஒழுக்கத்தையும் பெருமைநிறைந்த நட்பையும் மாணத்தையும், தவம் செய்து ஈன்ற மகவுபோல் வளர்க்கவல்லார் - தவஞ்செய்து பெற்ற பின்னையைப்போல உளர்க்கவல்லவர்களாம்.

புகழ்மையாவது-பின்வருவனவற்றால்வரும் தீர்த்தி. ஞானமாவன - பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின்காரணங்களையும் ஐயத்திற்பத உணரும் மெய்யுணர்ச்சி. பொறை-இதனால் பிறந்தமக்குத் தீமைசெய்தவற்றைத் தாழும் அவர்மாட்டிச்செய்யவாறு பொறுத்தல். ஈழநி-அஃது உண்டாயவழி உண்டாகும் செய்கின்றிறவாகை. ஊக்கப்பாடு-அதனால் எடுத்தகாரியத்தில் மனஞ்சோராதிற்தல். தானம்-இவை உளவாயவழி நிலையாகமகருதி அசுதனர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்குந்தானம். கொடை-வறியார்க்குக்கொடுத்தல். அன்பு-புதல்வர்முதலிய சுற்றத்தார் இடத்தம் பிறவுயிர்க்களிடத்தம் அருளிப்பிறத்தல். வரிசை-தத்தமகருரிய நிலையினின்றுத் தவறுதிருத்தல். நாகசால் நண்பு இவற்றிற்குக் குறைவவயாது இவற்றைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பெரிபாணைத் துணைக்கோடல். மானம் இவற்றால் எக்காநூர் தத்தமக்குரிய நிலையினின்றுத் தவறுமையும், ஈழநி தவறுவாயவழி உயர்விறதலுமாம். இவை தமக்கே ஒருசேர உடைமையும் குறைவிறதலின உயர்விறதலும் உடைமையால் தவறு செய்கின்ற மகவுபோல் வளரக்கவல்லார எனக்கறிஞர். இது பின் பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாக வருவனவற்றைத் காரியங்களாகக்கூறி இருந்தலின் காரணமாவையணி.

வருவிருத்தினர் என்னஞ்செய்யுள் முதல் இதகாறுங் கூறியவை வேளாண் மரபுக்கே உரியதன்மைகளாதலால் சாதித்தன்மையனிகளா. (இஃ)

வானிகாயிதி.

புலவியோர்ப்பண்டங்கொளவராவின்வென்பொருடம்பக்க விலலெனினிவாமாயுள்ளபொருளுறா உதெநிர்மறுத்து மலஸதப்பொருளுண்டுடன்வினவிலைகட்டியறுத்துநேர்ந்துந் சொல்லியுரிபலபயங்கொளவார்தொன்மரபிருக்கைசொல்லாமா.

(இ-அ.) புலவி ஒப்பண்டம் கொளவார வினவின - தம்மிடத்துவந்த ஒரு பொருளாவதுவருவோர் (பயனுண்டோவனியா) எனமுக்கோவனியா) அப்பொருள் தம் பக்கம் இல் எனின் இன்னொரு பொருள் கொடுத்து எதிர்மறுத்தும் - அப்பொருள் தம்மிடத்தில்லையாயின அதுபொருள் இன்னொரு பொருள்தான் தவறாயும் உண்டெனச்சொல்லி அச்சொல்லால் முனவினவியறு விலலை எனதும், அல்லது அப்பொருள் உண்டு எனின் விலைகட்டி அறுத்துநேர்ந்து - அன்றி அப்பயதே தம்மிடத்து உளதாயின விலையவளவு வேண்டியவறுத்தும் கொடுத்தும், சொல்லினும் இலாபம் கொளவார்தொன்மரபு இருக்கை சொல்லாமா - பொருளால் அன்றிச் சொல்லாலும் ஊதியப் கொள்ளும் வணிகருடைய படைப்புத்தொட்டுள்ள மரபுகள் சேவியததைச்சொல்லுகின்றோம்.

இன்னொருபடி பற்றிலையெனனால் விலை உறுது நிறறலால் இன்னொரு பொருளுடையது எதிர்மறுத்து எனவும், விலை இவ்வளவுவென்று வகையறுத்தக்கூறுதல் அப்பொருள் உண்டெனபது தருதிறறலால் விலைகட்டி யறுத்தும் எனவும், பிறர் பொருளைப் தம்மது பொருள்பொருள்கருதிச்செய்தல் நேர்ந்ததெனவும், இவ்வறுது கூறில் கொற்கருங்குறலால் சொல்லினும் இலாபம் கொளவார்தொன்மரபு இருக்கை, அவன் வினவியறு தம்மிடத்துள்ளதெனக்கூறி யச்சொல்லாலதை இல்லையென்றும், உளதாயினிததுணையுண்டெனதும் கூறுவர்புலவர் என்னும் பொருளுள்ளிட்ட நன்னால்-சொல்லதிகாரம் பொறுவியல். “தம்பாலில்லதில்லெனின்இன்னொருபடி கூறிமாற்றியும் உள்ளது, கூட்டியுறாப்பர் சொற்கருங்குறதே” என்னஞ் சூத்திரத்தின்பொருளே இச்செய்யுளின்பொருளென்க. பிற்பொரு

ஊயுந் தம்பொருள் போற்கருதிச் செய்தல் - கொள்வதுமிகையுந் கொடுப்பதருமை யுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். “வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்பிறவுந் தம்போற்செயின்” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

உம்மையிறந்ததுதழீய எச்சப்பொருட்டு. இதனால் வாணிகர்தின் இலக்கண மும் நடுவுநிலைமையுங் கூறப்பட்டன. (௫௮)

நீலவேதிமேற்பளிங்கினுனிழற்சுவர்நீஇயின்
காலவாலியவைரவாட்காணினாத்தும்பர்க்
கோலவாணிலாச்சொரிமணிசூயிறிறிவெண்மாட்
மாலைபோல்வகுத்தியற்றினபீடிகைமறுகு.

(இ-ள்.) பீடிகை மறுகு - கடைவீதிகள், நீலம் வேதி மேல் பளிங்கினால் நீ மல் சுவர் நிறுவி - நீலமணியாற்செய்த திண்ணையின்மேற் பளிங்கினால் ஒளியையு டையசுவர்த்தலங்களைநிறுத்தி, மின் கால வாலிய வைரம் வாள் கால்நிராத்து-ஒளி யைவீசு வெள்ளிய வைரத்தாலாடிய பிரகாசத்தையுடைய தூண்டளை வரிசைப்பட நாட்டி, உம்பர் கோலம் வாள் நிரா சொரி மணி சூயிறி - அவற்றின்மேல் அழகிய கிரணத்தைச்சொரியும் முத்துகளைப்பதித்து, மாலைபோல் வெள் மாடம் வகுத்து இ யற்றின - (பலமலரார்தொழுதிட்த்து) மாலைபோல் வெள்ளியமாடங்கள் வரிசைப்பட வ குத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இயற்றின-படுவிகுதி தொக்குநின்ற செயப்பாட்டு வினாமுற. (௫௯)

நிரையளிப்பவருந்திரைபடுத்திம்புனல்வேலிக்
கரையளிப்பவருங்கரைநிலாணிரைபடுகானத்
தரையளிப்பவருந்தரைநிழிந்துன்னிலிண்டாங்கும்
வரையளிப்பவருமவாங்குவாய்மடுப்பனமாடம்.

(இ-ள்) திரைஅளிப்பவும் - அலைகளையுடைய கடல்தரும் பொருள்களையும், திரைபடு தீம்புனல் வேலிக்கரை அளிப்பவும் - அலைகள்பொருந்திய இனிய நீர்நிலங் களாகிய மருதநிலங்கள் தரும் பொருள்களையும், கரையில் ஆன் நிரைபடு கானத் த ரையளிப்பவும்-அளவில்லாத பசுக்கள்பொருந்திய முல்லைநிலம் தரும்பொருள்களே யும், தரை நிழித்து ஊனநி வின்னாங்கும் வரையளிப்பவும்-தரையைநிழித்து மேர் வீழ்த்தி விண்ணுலகைத்தாங்கும் மலைதரும் பொருள்களையும், மாடம் வாங்கி வாய் மடுப்பன - வணிகரது மாடங்கள் வாங்கித் தமதிடத்திவ் பிரப்புவன.

இங்குமாடமென்பது - பன் -சாலைகள். கடல்படுதிரவியமாவன-உப்பு, முத் து, பவளம், சங்கு, ஒக்கோலை. மரு நிலம்படு திரவியமாவன-செந்தெல், சிறுபய று, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர். முல்லைநிலம்படு திரவியமாவன - தேனடை, தேன், அரக்கு, மயிற்பீலி, நாவி. மலைபடு திரவியமாவன-பிளகு, கோட்டம் அகில் தக்கோலம், இலவங்கம். அளிப்ப என வருவன வினையாலணையும்பெயர்கள். திரை கரை தரை பின்னும் வருதலின் சொற்பின் வருநிலையணி. மாடம்-உடையவன் தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றி மாடம் வாங்குவாய் மடுப்பன என்பது குணவணி (௬௦)

கரியகம்பீலக்கிடுகின்மேற்கநிர்விடுபவளத்
தெரியல்பெண்ணரிமா ளைகதெண்ணிலாச்சொரியும்
பரியநித்திலமணிவடமரகதப்பகந்தார்
விரியவிட்டனவிற்பிறவிண்ணிரையணை.

(இ-ள்.) கரியகம்பலம் கிடுகின்மேல் கதிர்விடுபவளம் தெரியல்-கரியகம்பலத் தைப்பரப்பிய சட்டத்தின்மேல் ஒளியைவீசும்பவளமாலைபையும், பொன் அரி மாவி

கை - பொன்னுலகிந்துசெய்த மாலைமையும், தென் நிலை சோரியும் பரிய நித்தினை மணிவடம் - தென்னியநிலைவைகீகம் பருத்தமுத்துமாலையையும், பசு மாகதம் தார்பசியமாகதமாலையையும், வீரிய இட்டன் - ஒளிபரவ நிறாநிறாய்ப்பரப்பி இருத்தல், இந்திரவில் நிறா அணைய - (கரியமேகத்திற்குேன்றிய) இந்திரதனுக்கையொத்திருந்தன.

கரியமகம்பலத்தைமேகமாகவும் அதனிடத்துப்பரப்பிய பலநிறங்களைமுடைய இரத்தினமாலையைப் பலநிறங்களைமுடைய இந்திரதனுக்களாகவுக்கட்டிப்பொருள்கொள்க. உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்ருணங்களை உவமையாகிய இந்திரவில்லின்மேலேற்றிப் பலநிறங்களைமுடைய வென்றும். கரியமேகம் தொக்குறிற்றலின் பண்புமொனத்தொகை. (கக)

நாள்களுங்குளிர்திங்களுஞ்ஞாயிறுமேனைக்

கோள்களும்துளிர்தெனம்பொரிஇக்குடிபுகுத்தாங்கு

வாள்கிடந்திராப்பகலொளிமயூர்நாலாவனிக

ராள்கலம்பகர்பீடிகைநுறக்கநாடனைய.

(இன்.) நாள்களும் குளிர்திங்களும்துளிரும் - நகத்திரங்களும்குளிர்த்சுந்திரமும், துரியமும், எனைக்கோள்களும் - அவையொழிந்த மந்தைக்கோள்களும், குளிர்திங்கு ஒருவி குடிபுகுத்தால் துங்கு - குளிர்த்த ஆகாயத்தினின்றும் நீங்கி இங்குக்குடிபுகுத்தாற்போல, வாள்கிடந்திரா ஒளி பகல் ஒளி மழுக்கலால் - ஒளியை வீசி இரவின் ஒளியையும் பகலின் ஒளியையும் கீழ்ப்படச்செய்தலால், வணிகர் ஆள் கலம் பகர்பீடிகை - வணிகர்கள் யாவரும் பூதும் ஆபரணங்களை விற்குநீகடைவீதிகள், அறக்கநாடு அனைய - விண்ணகத்தை யொத்திருந்தன.

கடைவீதிகள் பலவகை ஆபரணங்களைமு முடைமையால் நாள்களும் கோள்களும் குடிபுகுத்தாற்போல உள்ள எனவும், அப்பாபரணங்களின் ஒளியால் இரவொளியும் பகலொளியும் புலப்படாமையால் இவ்விரண்டியில்கூட அறக்கநாடனையஎனவும், திங்களு ஞாயிறு மன்னதனால எனைக்கோள்களும் எனவும் கூறினார். இராப்பகல் ஒளி மழுக்குங் காரணத்தால் பீடிகை ஆறக்கநாடனைய என்றது ஏது உவமையணி. (கஉ)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப்பட்டெலாமவன
வன்னபட்டின்மேம்படுவிலைப்பருத்தியுமவன
வெந்நிலத்தரும்பொருள்பதினொழுபுலவணிகர்
மன்னிருககையுமருமபெறல்வனவெலாமவன.

(இன்.) பல் நிறத்த பல் பெருவிலைப் பட்டு எல்லாம் அவனை - பலநிறங்களைமுடைய வரம்பிகத்த அதிகவிலையுள்ள பட்டாடைகளின் வகைகள் எல்லாம் அவ்விடத்துள்ளன, அன்ன பட்டின் மேம்படு விலை பருத்தியும் அவனை - அப்பட்டாடைகளுக்கு மேம்பட்ட விலையையுடைய பருத்திறுலாடைகளும் அவ்விடத்துள்ளன, எந்நிலத்த அரும் பொருளும் - எந்நாட்டிலும் கிடைத்தற்கரிய பலபண்டங்களும், பதினொழுபுல வணிகர் மன்னிருக்கையும் - திரவிடம் ஒழிந்த ஆதினெழுநிலங்களில் உள்ள வணிகர் நிலைபெற்றிருக்கும் உறைவிடங்களும், அரும் பெறல் வனன் எல்லாரும் - பெறுதற்கரிய எல்லாவனங்களும், அவனை - அவ்விடத்திலுள்ளன.

பலபண்டங்கள் ஐம்பொற்கள் துகர்ச்சிக்குரிய பொருள்கள். அவை - ஏனை நாடுகளில் இன்மையால் எந்நிலத்தரும் பொருளெனவும், பதினெழுநிலங்களிலுள்ள வணிகர் - தத்தம் நிலத்திலுள்ள பொருள்களை வருவித்த விலைப்படுத்தற்கும் இங்குள்ள அரியபொருள்களைத் தத்தம்நிலங்களில் பயன்படுத்தற்கும் என்றுமிகுத்தலால்

பதினெழுபுலவணிகர் மன்னிருக்கையும் எனவும், பொன்னகரமுதலிய பலசெல்வ வளங்களும் உளவாதலால் அரும்பெறவளவனென மெனவுந் கூறினார். திரவிடக் கூட்டிப் பதினெண்ணிலங்களையும் முன்னர் கூறியிருக்கின்றோம் ஆங்குக்காண்க.— பதினெழு நிலங்களிலும் இத்திரவிடநிலமாகிய மதுரை சிறந்ததெனப் போதர லால் இது உதாரவணி. பட்டு-பருத்தி. ஆடையாகிய காரியத்தினீமே னிறறலால், கருவியாகுபெயர்கள். எந்நிலத்தரும்பொருள், அரும்பெறவளவனெனலாம் இவற்றின் இறுதியில் எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. (௬௧)

மரகதத்தினுலம்மிகள் வைரவாளுலக்கை
புரல்கள்வெள்ளியாலடுப்பில்விறகுலைபணிநீ
ரரிசி முத்தமுல்செம்மணியடுகலன்பிறவு
மெரிபொனுவைத்தாடுபவ்வரசிமுகவளிர்.

(இ-ள்.) இவர் சிறு மகளிர் - இவ்வணிகரது சிறுமிபாகள், மரகதத்தினுல் அம்பிகள் - மரகதமணிகளால் அரமிகளும் குழவிகளும், வைரம் வாள உலக்கை உரல்கள் - வைரமணிகளால்செய்த உலக்கைகளும் உரல்களும், வெள்ளியால் அரி ப்பு - வெண் பொன்னுல் அடுப்புகளும், அதில் விறகு - அகிறக்கட்டையே விற்கும், பணி நீர் உலை - பணிநீரோ உலைநீரும், முத்து அரிசி - முத்த அரிசியும், செம் மணி அழல் - செவந்த மாணிக்கமே நெருப்பும், எரிபொனூல் அடுகலன பிறவும்- விளங்குஞ் செம்பொன்னுல் சமைக்கும் பாத்திரங்களு மறுள்ளனவும் ஆக, இவை த்து ஆடுப - அமைத்து விளையாடுவார்கள.

“ஒருமொழியொழிதன்னின்கொளந்தருந்தே” என்றகூம்பால் அம்பிகள் தமக்கினமாயுள்ள குழவிகளைக்கொண்டன. உலக்கை புரல்கள் அடையிலே வந்த உம்மைத்தொகையாதலால் கள்ளீது இறுதியில் வந்தது. (௬௨)

செயிரிற்றீர்ந்தசெம்பொன்னினுற்றிண்ணிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத்தவாகடைவாயினுமென்ற
வயிரிற்றீர்ந்தபேரறிஞருமனையர்த்தஞ்செல்வத்
தியனென்றமெனவளையறுத்திசைப்பதையெவனே.

(இ-ள்.) அவர் கடை வாயிலும் - அவ்வணிகரது வீட்டின் கடைவாயிலும், செயிரில் தீர்ந்த செம் பொன்னினுல் தின் நிலை கதவம் - குற்றத்தினின்று நீங்கிய செவந்த பொன்னினுற் செய்த தின்னிய நிலையையுடையாதவு, வயிரம் தாழ் உடை த்து என்றால் - வயிரத்தாற்செய்த தாழக்கோலையுடையது என்று சொல்லப்படுமா னால், அயிரில் தீர்ந்த பேர் அறிஞரும் - ஐயுத்தினன்று நீங்கிய பேரறிவினை யுடைய வரும், அனையர் தம் செல்வத்த இயல் இன்று ஆம் என வளையறுத்து இசைப்பது எவன் - அவ்வணிகரது செல்வத்தின் அளவு இவ்வளவினதென வளையறை செய்து சொல்வது எப்படி (முடியாது என்றபடி.)

பொன்களுட்சிறந்த சாம்புத்தத்தாற் செய்யப்பட்டுளதென்பார். செயிரிற் தீர்ந்த செம்பொன்னினு லெனவும், புலப்படாத அரிய பொருள்களையும் அளவுசெய்யும் கூரிய அறிஞனென்பார்-அயிரிற்றீர்ந்த பேரறிஞனையும், கடைவாயிலுள்ள நிலை யுல்கதவும் தாழக்கோலும் பொன்னுலும் வயிரத்தாலும் செய்யப்பட்டுளவாதலால் அவ்வணிகரது புலப்பதும்* பொருள்களும் அவர்களால் வளையறைசெய்தற்கரிய வென்பார் இசைப்பதெவனே எனவும் கூறினார்.

பொன் - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என நால்வகைப்படும். உம்மை இரண்டனுள் முன்னது இறந்தது தழீஇய உயர்வுகிறப்பு. பின்னது உயர்வுகிறப்பு. இசைப்பது என்பதனியுதியினின்ற ஐ - சாரியை. (௬௩)

எரிக்குறும்பொறியைச் செம்மணிசுடரொறிபொன்
வரிசுகரும்புகேர்மாதமுத்துவான்வரைந்
தெரிப்பருத்துநீர்நீர்நீர்நீர்நீர்நீர்நீர்நீர்நீர்நீர்நீர்
கரிப்புகையகப்படுவனவாயிரத்திரட்டி.

(இ-ள்.) சிந்தினை-(வணிகர்வீதியிற்) சிந்திக்கடக்கும் பொருள்கள், எரி குறும்
பொறி அந்நய செம்மணி - சிறிய தீப்பொறியை யொத்த மானிக்கல்களும், சுடர்
எறி பொன் - ஒளியைவிசும் பொற்கட்டிகளும், வரி சுரும்பு கேர் மாதம்-வரிசை
புடைய வண்டுபோன்ற மாதங்களுக்கும், முத்து வான் வரைந் தெரிப்பு அரும்
துளிர் - முத்துகளும் ஒள்ளிய வரைங்களும் விலையளத்தற்கரிய பலனள்களுமாம், அ
ரிப்பர் செல்லும் நாள் ஒன்றுக்கு கை அகப்படுவன ஆவிர்த்த இரட்டி - அரிப்பாள
ர்கள் (அகருவியால்) அரிக்கச்செல்லும் நாளுள்ள ஒவ்வொருநாளுக்கும் அவர்கள்
கையில் அகப்படும் பொருள்கள் ஒவ்வொருவகையிலும் இரண்டாயிரங்களாம்.

குறுமை-சிறுமை; சிந்தினை-அகப்படுவன வினையாலும்பெயர்கள். (சுரு)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற்பயன்கொள்வான்படுகெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்தசொற்றிரட்டிதான்றாய
மாயகாரியவொலியன்யிவான்முதற்கருவி
னாயகாரியவோசையெயாய்க்கிடந்தன்றே.

(இ-ள்) பாய தொன்மரப் பறவை போல் - (கிளைமுதலியவற்றால்) பரந்த
ஆலமரத்தி லுள்ள பழங்களைக் கொள்ள வந்து கூடிய பறவைகளைப்போல, பயன்
கொள்வான் படுகெண் தேய மாந்தரும் - (உடைவீதியிலுள்ள) பயனைக் கொள்ளக்
கூடிய திரவிடர் உள்ளிட்ட படுகெண்ணிலந்தமனிதர்களும், கிளரத செல் திர
ட்டிதான்-தம்முள்) பேசுகின்ற சொல்லோசைகளின் கூட்டமானது, தாய மாயை
காரிய ஒலி பயனி-சத்தமாயையின் காரிய ஒலிபோல் அல்லாமல், வான் முதல்க
ருவின் ஆய காரிய ஒசையே ஆய கிடந்தன்று - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூத கா
னங்களால் உண்டாகிய காரிய வோசையேயாகி யிருந்தது.

சுத்தமாயகாரியவொலி அக்கரங்களின்வடிவாம்பொருள்பயப்படு, கிட
வீதியிலெழுந்த படுகெண்ணிலத்துச் சொல்லோசை புறத்திற் கேட்போருக்குப்
பொருள்பயத்தலின்மையால் மாயை காரிய வொலியன்றி எனவும், ஆகாயம் சத்த
வடிவாயிருத்தலும் வாய் விறுயிறெனவும், தேயு சுடச்சென்னவும், அப்பு சலசென்ன
வும், பிரிதிவு கெண்ணெனவும் ஆகிய வோசை பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவன்மை
யால் வான்முதற் கருவினாய் காரியவோசையெயாய்க்கிடந்தன்று எனவும் கூறினார்.

ஒசையினிதுதலில் தேற்றகாரந் தந்தமையால் போலவென்றும் உவமையு
ருபுவருவித்தாம். மாயை காரியவொலி என்பதை “மொழிக்கூறுணமா நாதகாரிய
வொலி, எழுத்ததமுதல்சுந் பெனவிறுவகைத்தே” என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூ
த்திரத்தாலுணர்க.

(சுரு)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமேழுலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைஞமாபுளிவருததுத்
தழுவிவேண்டினுந்தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவிளாமறைபேர்நின்றனவாவணவிதி.

(இ-ள்.) ஆவணவீதி - வணிகர் கடைவீதி, ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும் - நீங்குதலில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபண்டங்களையும், ஏழ் உலோகமும் - பொன் வெள்ளி முதலிய எழுவகை யுலோகங்களையும், பிறவும் - பித்தளை முதலியவற்றையும், வழுவு இல் வேறு பல் கலையும் - குற்றமில்லாத வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பலவாடைகளையும், மரபு உளி வகுத்து - வரிசையாற்பாரப்பி, தழுவி வேண்டினர் தாம் கொள்ள - விரும்பிவந்த வாங்குவோர்வாங்க, தக்க ஆறு பகரா-தக்கபடி விலைகூறுதலால், ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும்-ஒழிதலில்லாத அறமுதலாக வேறுபட்ட பல வறுதிப்பொருள்களையும், ஏழ் உலோகமும் - ஏழுலகங்களினியல்புகளையும், பிறவும் - ஏனையண்டங்களினியல்புகளையும், வழுவு இல் வேறுபல் கலையும் மரபு உளி வகுத்து - குற்றமில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட அறுபத்து நான்குக்கலையு முறையால் வகுத்து, தழுவி வேண்டினர் தாம் கொள்ள-(தன்னை) விரும்பிவந்தடைந்தவர்கள் கைக்கொள்ள, தக்க ஆறு பகரா (அவரவர்கள் அறிவிற் குத் தக்கபடி பொருள்களைப் புலப்படுத்தி) அழிவு இலாத மறை போன்றன-என்றும் நிலைபெற்ற வேதத்தை ஒத்திருந்தன.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கும் மக்களுயிர்க்கு உறுதியுக்கு ம்பொருள்களாதலால் பொருள் என்றதற்கு உறுதிப்பொருள்கள் என்றும். உளி மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. இது அவிரோதச் செம்மொழிச் சிலேடையணி. (௬௮)

திக்கெலாம்புகழ்மதுனாயைசசிவபுரமாக்கி
முக்கணையகனரசுசெய்முறைபிணக்கேற்பத்
தக்கதோழனோடாளைகமாநகருறையக்க
மொக்குமநகர்வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம்.

(இ-ள்.) முக்கண் நாயகன் - திருநெத்திரங்களை யுடைய சிவபெருமான், திக்கு எல்லாம் புகழ் மதுனாயை சிவபுரம் ஆக்கி-எட்டித்திக்குகளும் புகழாநின்ற மதுனாயைச் சிவபுரமாகச்செய்து, அரசு செய் முறையிறுக்கு ஏற்ப - அரசியல் செய்த முறைமைக்குப் பொருந்த, தக்க தோழனோடு அளகை மாநகர் உறையக்கம் - அவ் விறைவனுக்குத் தகுதியான குபேரனாகிய தோழனோடு அளகைமாநகரம் அம்மதுனாயின் அருகில் வந்திருக்குந் தோற்றத்தை, அந்நகர் வாணிகர் உறையுள் சூழ் நியமம் ஒக்கும் - அம்மதுரை நகரில் வணிகருறைவிடத்தைச் சூழ்ந்த கடைவீதிகள் ஒத்துத் தோன்றும்.

சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனாய் அரசியல்செய்தகாலத்து அம்மதுரை சிவபுரமெனப் பேர்பெற்றதென்பார். மதுனாயைச் சிவபுரமாக்கி எனவும், தான் வந்து அரசியல் செய்தகாலத்துத் தனதுதோழனோடு அவனது நகரமும் வந்திருந்த தென்பார். அந்நகர் வாணிகருறையுள் சூழ் நியமம் அளகைமாநகருறையக்கமொக்குமெனவுங் கூறினார். சிவபுரத்திற்கும் அளகைநகருக்குஞ் சம்பந்தத்தைச் கூறுதலால் தகுதியணி.

மன்னவர்விதி.

ஒற்றையாழியானுலகிருளொதுக்குமாபோலச்
செற்றநேயியாற்கவியிருடன்றுகோலோச்சி
மூற்றடம்புவவலியினுன்மாறடுகின்றக்
கொற்றமன்னவர்விழுக்குடிக்கோமறுஞ்ஞாப்பாம்

(இ-ள்.) ஒற்றை ஆழியால் உலகு இருள் ஒழிக்கும் ஆதபோல - ஒருருள் பூண்ட தேவையுடைய சூரியன் உலகிலுள்ள புறவிருளை யோட்டும்போல, செற்றம்சேரியால் கவி இருள் தின்ற கோல் ஒச்சி - (தீயோரிடத்துக்) கோபத்தை யுடைய ஆக்கினுச்சுக்கரத் தினால் (தமது குடைநிலவின்மீது வாழும் குழிகளிடத்தின்) அன்பமாகிய இருளை யொழித்து (மதுநலின்படி) முறைபாடாத்தி, மல் தடம் புயவலியினால் மாறு அந் தீற்றம் கொற்றம் - மற்போர்புரியும் பெரிய தோள்வலிமையினால் பகைவரைக் கொல்லுங்கோபத்தையும் வெற்றியையுமுடைய, மன்னவர்வீழக் குடி கோமதுகு உரைப்பாம் - அரசர்களுடைய மேம்பட்ட குடியிலுள்ளோர் வளக்கும் இராஜவீதியின் தன்மையைச் சொல்லுகிறோம்.

கோல் தன்போலச் செவ்விறாந்தும் முறைமே விற்றலால் உலமையாகு பெயர். தம்மாலும் தமது பரிசுனத்தாலும் கள்வராலும் பிறவுயிர்களாலும் குழிகளுக்து வந்து அன்பத்தை அரசர்கள் ஒழிக்கவேண்டிதலால், செற்றசேரியால் கவியிருடின்று எனவும், அத்தன்பங்களினும் பெருந்தையும் விளைப்பவர் பகைவராதலால் மாதரிசெற்றமெனவுங் கூறினார். பெரியபுராணத்தில்.

“மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிராகக் கருங்காவைத்
தானாநுகங்கிடையுறுதன் னுற்றனபரிசுனத்தால்
னானமிகுபுகைத்திறத்தாரகன் வரானுயிர்தம்மால்
ஆபையமைந்தநித்தரங்காப்பானல்லனோ.” எனவருதல்காண்க. (எ)

தரங்கவேல்கடம்மையேதாளுறப்படுணித்துத
தூரங்கமாவெனத்தொகுத்தமநுபாபலவருவி
திரங்குமோரறிவுயிர்வரையாவையும்பெயர்த்து
மரங்கொல்லாணைபோற்றிணித்தகடம்பலமன்னோ.

(இ-ள்.) தந்தையே வேலைகள் தன்மையே தான் உற பிணித்து தூங்கம் மா என தொகுத்த மந்துரோல - அலைகளையுடைய வேறுசமுத்திரங்களையும் கால்களிற் பொருந்தக் கட்டிக் குதிரைகள்போலக் கூட்டங் கூட்டமாகத் தொகுத்திருக்கிற இலையக்கள் பலவுள்ளன, அருவி இரங்கும ஓர் அறிவுயிர் வரையாவையும் பெயர்த்து மரம் கொல் யாணைபோல பிணித்தகடம் பல - அருவிகள் ஒலிக்கும் ஓரறிவுயிர்களாகிய மலைகள் எவற்றையும் அடியோடு பேர்த்துக் கட்டித்ததியை முறிக்கும் யாணைபோலக் கட்டிய யாணைக்கூடங்கள் பல உள்ளன.

அலைகளைக் குதிரைகளாகவும் குதிரையின்பரப்பைக் கடல்களாகவும் உருவகஞ்செய்து குதிரைகளைப்போல எனவும், மதத்தை யருவியாகவும், மலைகளை யாணைகளாகவும் உருவகஞ்செய்து யாணைபோலெனவுங் கூறுதல் உவமஉருவகவணி, வேலைகளென்றமையால் ஏறுசமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு நிறம்பெற்ற நிறுத்தல்போல வெவ்வேறு நிறம்பெற்ற குதிரைகள் எனக்கொள்க. (எக)

மழுக்கள்வச்சிகங்கார் றுகம்வாளி முக்குழை
கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடிசுப்பணநாளுகி
லெழுக்கணுந்தகம்பலகைதண்டிவைமுதல்படையின்
குழுக்களோடிகல்விந்தைவாழ்கூடமுடம்பலுவால்.

(இ-ள்.) மழுக்கள் வச்சிரம் கார்முகம் வாளி - மழுவாயுதங்களும் வச்சிராயுதங்களும் விவ்வுகளும் பாணிகளும், முக்குடியி கழுக்கள் சக்கரம் உடம்பிடி கழு

பணம் நாஞ்சில் - மூன்று தலைகையுடைய ரூலாயுதங்களும் சக்கரங்களும் வேல்களும் கைவேல்களும் கலப்பைகளும், எழுக்கள் நாந்தகம் பலகை தண்டு - உளைதடிகளும் வாளாயுதங்களும் கேடகங்களும் தண்டாயுதங்களும்மாய, இவை முதல் பண்டையின் குழுக்களோடு இதல் விந்தை வாழ் கூடமும் பல - இவை முதலிய ஆயுதக்கூட்டங்களோடு போர்செய்யுந் துர்க்கை வாழும் ஆயுதசாலைகளும் (அரசர்வீதி களிற்) பலவுள்ளன.

இவை போர்செய்தற்குரிய கருவிகளாதலால் இதல் எனவும், துர்க்கையின் தானம் ஆயுதசாலைகளாதலால் விந்தைவாழ் கூடமெனவுங் கூறினா. (எஉ)

தொனையகல்லேமாலெனக்கொண்டுசுழற்றியுஞ்செந்து
ளளையும்யானைபோற்பாய்ந்துமல்லாற்றியுமாற்றல்
விளையவாளொடுகேடகம்விசியும்வென்றி
யினையராடமர்பயில்வல வெண்ணிலாககூடம்.

(இ-ள்.) தொனைய கல்லை - தொனையையுடைய கல்லை, மால் என கொண்டு- திருமால் கோவர்த்தனனிரியைக் கையிலேந்தியதுபோலக் கையிலேந்தி, சுழற்றியும்- அதனைச் சக்கரஞ் சுழற்றுவதுபோலச் சுழற்றியும், செந்துள் அளையும் யானைபோல் பாய்ந்து மல் ஆற்றியும் - செந்துளின் புரண்டு கலந்த யானைகளைப்போலச் செந்நிலத்திற் பாய்ந்து மற்போர்செய்தம, ஆறல்விளைய வாள கேடகம் விசியும்-உலமை விர்த்தியாக வளையும் கேடகத்தையும் பறறி யொருவர்மேலொருவர்வீசியும், வென்றி இளையர் ஆடு அமர் பயில்வன எண் இலாத கூடம் - வெற்றியையுடைய இளைஞர்கள் டோர்த்தொழில் பயிலும் இடங்களாகிய அளவில்லாத கூடங்கள் பலவுள்ளன.

மயில்வன என்னும் வினைமுறையு லில்பொருண்மே னின்று பெயராயிற்று. அமர் பயில்வன எண்ணிலாக்கூடம் பொதுப்பெயரை விசேடித்திருநின்ற இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொலக. இது தொக்குநின்ற பல வென்றும்பியனிலையைக் கொண்டமுடிந்ததாகக்கொள்க. பயில்வன என்னும் வினைமுறைப் பெயொச்சமாக்கிப் பயிலு மெண்ணிலாக்கூடம் எனக்கொள்ளலும் ஒன்று. (எஉ)

அயுசிரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிரீலமாடஞ்செம்மணிசென்னிமாடம்
காசறுகனகூமாடஞ்சந்திரகாந்தமாட
மாசறவிளங்குமின்னமாடநிண்டமலைகூடம்
பாசிழைமடந்தைபூண்டபன்மணிக்கோவையன்ன.

(இ-ள்.) தேச அவிர் லீலம் மாடம் செம்மணி சென்னிமாடம்-ஒளிவிளங்கும் லீலரத்தினத்தாற் கட்டிய வீடுகளும் செவந்த இரத்தினங்களாற்கட்டிய சிகரங்களை யுடைய வீடுகளும், அது கனகம் மாடம் சந்திரகாந்த மாடம் மாசு அறவிளங்கும்-குற்றமற்ற பொருத்தைய வீடுகளும் சந்திரகாந்தக் கற்களாற் கட்டிய வீடுகளும் குற்றமற விளங்குகின்றன, இன்ன மாடம் நீள் மாலை - இவ்வீடுகளின் நீண்ட வரிசைகள், கூடல் பாசு இழை மடந்தை பூண்ட பன்மணி கோவை அன்ன - மதுரைகரமென்றும் பசும்பொன்றாற் செய்த ஆபரணத்தை யணிந்த பெண்ணைவள் அணிந்த பலரத்தினங்கள் கோத்த கோவையையொத்திருந்தன.

லீலமாட முதலாகிய மாடங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றிருத்தலால் பன்மணிக்குவை யன்ன என்றார். இன்ன கட்டுத்திரிபு. (எஉ)

வினாயகத்தப்பினல்லர்விங்கினங்கொங்கைபோழ்த்த
வனாயகன்மார்பமன்றிவடுப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருனாயகன்மனவாற்றுலொருகுனாயகன்மனவாள்வாட்
கனாயகன்விஞ்சைவீரர்கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும்.

(இ-ள்.) எங்கும் - எவ்விடத்தும் அவ்வரசர்விதி, வினாயகன் கதப்பின் எல்
லார் வீங்கு இளம் கொங்கை போழ்த்த வனாயகன் மார்பம் அன்றி வடுப்படார்-
வாசமிக்க உத்தையுடைய பெண்கள் பருத்த இளமைதங்கிய தனங்கள் பிணந்த
மலைபோலப் பரந்த மார்பத்தில் அவ்வடுக்கொன்றிப் பகைவர் ஆயுதங்களால் வடுப்ப
டாதவர்களும், தமக்கு அன்பில்லாரா - தம்முயிர்மேல் அன்பில்லாதவர்களும், உனா
யகன் மான ஆற்றால் ஒழுதுவார் - புத்தமிக்கமான வழியில் நடப்பவருமாகிய, பல
கை ஒன் வான் கரை அகல் விஞ்சை வீரர்கணம் பயில் காட்சித்து-கேடகத்தையும்
ஒன்றிய வாணியும்பற்றி விசும் வரம்பிக்கத் தீதையில் வல்ல வீரர்உட்டம்பலிலும்
காட்சியையுடையது.

சுததவீரர்களுக்கு வடுப்படல் முன்பு, சிப்பில்பில்லாமையால் மார்பமன்
றி வடுப்படார் என்றார். கம்பராமாயணம் - ஆரணியகாண்டம் - கரன் வதைப்பட
லத்தில்.

“செம்புகாட்டியகண்ணினையாலெனத்தெளிந்தீர்

வெம்புகாட்டியகைதுழைதொறுமவெரிதறப்பாய்ந்த

கொம்புகாட்டிதிரோடமார்பிடைக்குறித்த

அம்புகாட்டிதிரோருலமங்கையர்க்கம்மா” என்னுஞ் செய்புனா லுணர்க.*

தாரும் உயிரும் செவ்வல்லாமையால், தமக்கு அன்பில்லார் என்றார் - கு-உரு
புரயக்கம். சுததவீரர்கள் மார்பிலுள்ள வடுக்கள தத்தமக்குரிய மகளிர் கொங்கை
யின் வடுக்களன்றி ஏனைய வாயுதவடுக்களன்றெனக் கூறியது ஒழித்துக்கூட்டணி-
தினை வடதுலாநீர்ப்பிச்சிவாலங்காரம் என்பார். (எரு)

மின்னவாறென்னயிசியியுருகார்தம்மிற்போமூண்

டென்னவான்மருபுநீட்டியெறிநொழிப்புதையகருத்தி

யன்னவாறென்னவாயவிட்டதுவெனசென்றோரோரப்

பொன்னவாமகன்றமார்பார்பொருதுகிறுட்டுவராகள்.

(இ-ள்.) விங்குகார் மின்னவான் என்ன வீசி தம்மில் போர்மூண்டால் என்
ன-சூலமுதிரந்த மேகங்கள் மின்னல்களை வரள்கள்போல வீசித் தம்முள்போர்செ
யதார்போல, பொருகுகிற வான்மருப்பு எதிர எதிர நீட்டி புதையக்குத்தி - போர்
செய்யும் யானைகள் பெரியதந்தங்களால் தம்முள் எதிரொழிநீட்டி உடம்பிற் புதை
படக்குத்தி, அன்னவான் என்ன வாய் விட்டு-அந்தமேகங்கள் முழங்குவதுபோல
மூழ்கி, அது என செந்நீர் சேரர - அம்மேகங்கள்பொழிந்தோராகள்போல
உதிர்ந்தாராகள்பொழிய, பொன் அவாம் அகன்ற மார்பார்வையினவர்கள் - திரும்
கன்விரும்பும் பரந்தமார்பையுடைய வீரர்கள் அவற்றைப்பார்ப்பிவிப்பார்கள்.

அன்ன சுட்டுத்திரிபு.

(எக)

தாண்டுவாருமுந்தங்கள்பின்னிடத்துவக்குண்டிந்தத்துத்

தாண்டொன்றெற்றையாழித்தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்

பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றையப்பார்மகன்னுதுகுண்டி

சேண்டிசைபோய்மடங்கச்செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) துணைவார் உளமும் தங்கள் பின்னிட துவக்குண்டு ஈர்த்த தான் மோன்-செலுத்தும் பாகருடைய மனவேகமும் தங்கள்வேகத்துக்குப் பிற்பட்டொழிய துகத்திற்கட்டுப்பட்டு இழுத்துச்செல்லும் குதிரைகள், ஒற்றை ஆழி தேரினும் தள்ளி துள்ள-சூரியனுடைய ஒருருள் பூண்ட தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளைப்பார்க்கிலும் வினாந்துள்ளவும், பானுடில்வாய் பசுமபொன் தேய-உருளிப்பொருந்திய பொற்கட்டுத்தேயவும், பார்மகள் முதுகு கிண்டு சேண் திசை போய் மடங்க-நிலமகள் முதுகுவிழ்படத் திங்கின் அந்தமட்டுஞ்சென்று திரும்பவும், செல்வம் தேர் நடத்துவார்கள்-எல்லாச்சிறப்பும்வாய்ந்ததேர்களை (ஒருபால்) அரசர்கள் செலுத்துவார்கள்.

சேண் துரமாகையால் திசையினந்தமென்றும், தேர்குதிரைகளைவிடாதிறிற் றலின் விடாத ஆகுபெயர். கிண்டு செயவெனெச்சத்திரிபு. (என)

மைந்தர்தந்தநெருக்கிற்சிந்துகலவையுமகளிர்கொங்கைச் சந்தமுங்கூந்தல்சோர்ந்ததாமமுஞ்சிவியிவீசுளு சிந்துரப்பொடியுநாறத்தேனெடுமெழுந்துசெந்து ளந்தரவயிறுதூர்ப்பவடுபரிநடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) மைந்தர்தம் நெருக்கில் சிந்து கலவையும் - "(ஒதுக்கிடம்பெறுது) நெருங்கிய ஆடவர்களது நெருக்கத்திற்கின்பு கூட்டுவாக்கங்களுந், மகளிர் கொங்கை சந்தமும் கூந்தல் சோர்ந்ததாமமும் - பெண்களது கொங்கையினின்றும் புலர்ந்துகிரிய சந்தனமும் அவரது கூந்தலினின்று சோர்ந்தமாலையிளமகரந்தங்களும், சிவிரிவீசும் சிந்துரப்பொடியும் - தருத்தியால் நீரோடுகலந்துவீசிய சிந்துரப்பொடியுந், சென்னுள் தேனெடுமெழுந்து நார எழுத்து-சென்னுள்கள் தேனெடுங்கமழமே லெழுந்து, அந்தரம் வயிறுதூர்ப்ப அடுபரி நடத்துவார்கள் - ஆகாயத்தின்வயிற் றை நிரம்பத்தூர்க்கும்படி பகைவரைக்கொல்லும் குதிரைகளை இளைஞர்கள் நடத்துவார்கள்.

அரசர்வீதிகளிலுள்ள புழுதிகள் கலைவழுதலியனவெனபா- கலைவழுதலியனவற்றைச் செந்நுள் என்றார், மலை தன்பொருளின்வேறல்லாத பொருளாகிய மகரத்தத்தின்மேனிற்றலால் விடாத ஆகுபெயர். (என)

தம்முயிர்க்கிரங்காராவித்தருக்கொடுமானமீர்ப்பத் தெம்முனையெதிர்த்தாராற்றுஞ்செருவெனக்குருதிசசெங்கேழ்க் கொய்ம்மலாக்குடுமிசசேவல்கோழினந்தகர்போர்மூட்டி வெம்முனைநோக்கிநிற்பார்வெறவற்றாறுநோக்கார்.

(இ-ள்.) தம் உயிர்க்கு இரங்கார் ஆகி - தமது உயிர்மேல் இரக்கமிலராகி, தருக்கு ஒடு மாணம் ஈர்ப்ப - வீரச்செருக்கோடு மாணமும் நின்றுதள்ள, தெவ்முனை எதிர்த்தார் ஆற்றுஞ்செருவென - பகைவர்செய்யும் போரிலெதிர்த்த வீரர்கள் செய்யும்போர்போல, குருதி செம் கேழ் மலர் குடுமி சேவல் - கொய்ததெரி ரம்போலும் செந்நிறம்மூடியத் பூங்கொத்துப்போன்ற குட்டையையுடைய சேவற்கோழிகளையும், கோழி இளம் தகர் - கொழுமையும் இளமையுமுடைய ஆட்டி க்கடாக்களையும், போர் மூட்டி - சண்டைசெய்யப்பொருத்தி, அவற்ற ஊறும் வேறும் நோக்கார்-அச்சண்டையால் அவைகளுக்கு விளையும் இடைபூற்றையும் உயிர்ச் சேத்தையும் நோக்காமல், வெம்முனை நோக்கிநிற்பார் - (அவைகள்செய்யும்) கொடியபோர்த்தொழில்களை (இளைஞர்) பார்த்து நிற்பார்கள்.

போர்பெருதவிடத்த வடிவின்ன போர்பெற்றவழி, பாவர் தடுப்பினும் நில் லாராதலால் தம்முயிர்க்கிரங்காராகி எனவும், போர்பெறிலும் தமது முகத்தினும் மாப்பிலும் புண்படாத காண்பு போர்பெருதகாலில் வைத்தெண்ணுதல் வீரத்தினி ருதியாதலால் செருக்கெனவும், செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்தற்குத் தாம் கூறின வஞ்சினந்தப்பாமில் சாவவல்லோராதலால் மானமெனவும், அவர்போல இச்சேவ ல்களுந் தகர்களும் தம்முயிர்க்கிரங்காமலும் செருக்கும் மானமும் மேற்கொண்ட மையால் ஊறும் வேறும் எனவும்கூறினார்.

செருக்கு-மறியுதி. வேறு-பெரியகூயங்களுக்கு அயலாயுள்ள சாவு.(௭௧)

பெண்முத்தமனையபேதைச்சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிறுநில்சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறசசிந்துங்கதிர்முத்தமாலுதட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செல்வச்சிறுகடேருருட்டுவார்கள்.

(இ-ள்.) பெண்முத்தம் அனையபேதை சிறுமியர் - கண்ணிப்பெண்களுள் மு த்தினையொத்த பேதைப்பருவத்தையுடைய அரசச்சிறுமியர்கள், பெருநீர்வையை வெண்முத்தம் இழைத்த சிறுநில்சிதைபட-பெரிய நீர்மபமாகிய வையைவிறுந் றைய வெள்ளியமுத்துகளால் கோலிய சிறுமிகளைச்சிதைத்தலால், வெகுண்டுநோ க்கிக் கண்முத்தம் சிதற சிந்தும் கதிர்முத்த மாலுதட்ப - அவர்கள் கோபித்துப்பார்த் துக்கங்கள் முத்துப்போன்றநீர்த்துளிகளைச்சிதை அறுத்தெறியு முத்தமாலுதட்ப இ டையேவிழ்ந்து தமது சிறுதோச்செல்வையுடைய, செல்வச்சிறார்கள்-பெரு ன்செல்வத்தையும் பாலபருவத்தையுமுடைய அரசச்சிறுவர்கள் (அந்நேரோக்கி) தெண்முத்தினகைத்து-தெள்ளியமுத்தைப்போலப் புன்னகையரும்பி, தேர் உருட்டு வார்கள்-சிறு தேரையுருட்டிச் செல்லுதுவார்கள்.

சிறுமியர்நோலிய சிறுநிலையுறியே சிறுவர்கள் சிறுதேருருட்டிச் செல்ல அரச்சிறுமியர் கோபித்துத்தெறிந்த முத்தமாலு இடையேவிழ்ந்து தடைசெய்த லேநோக்கிப் புன்னகையரும்பியினையுஞ்செல்லுதுவர்களென இதனாறகூறப்பட்டது

பெண்களுள் சிறந்தவடிவின்வொன்பதுதோன்றப் பெண்முத்தமனைய எனவும், அவர்பேதைப்பருவத்தினவொன்பதுதோன்றப் பேதைச்சிறுமியர் எனவும், அவர்கள் அரசச்சிறுமியர்களென்பதும் விளையாட்டு இல்தென்பதற்குதோன்ற வெண்முத்தமி ழைத்த சிறுநில எனவும், பருவத்தின் அரியாமை மிகுதிதோன்ற வெகுண்டுநோக் கிக் கண்முத்தஞ்சிந்தும் கதிர்முத்தமாலு எனவும், அரசர்கள் சிறுவவொன்பதும் பா லபருவத்தை யுடையவொன்பதுநீதோன்றச் செல்வச்சிறார்கள் எனவும், அப்பருவ த்திற்குரிய அரியாமைமிகுந்தோன்றத் தெண்முத்தினகைத்துத் தேருருட்டுவார்கள் எனவும்கூறினார். சிறுமியருன்னொ பேதைச்சிறுமியர் என்றமையால் “ஒருமொ யொழிதன்னினங்கொளற்குறித்தே” என்ற சூத்திரத்தால் பருவச்சிறுர் என்றும். பெண்களின்பருவங்கள் ஏழாதல்போல ஆடவர்பருவங்களும் பாலன், மீள், மற வோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன் என ஏழாகும். பெண்கள் பேதைப்ப ருவத்திற்கும் ஆடவர் பாலபருவத்திற்கும் விளையாட்டினையென்றல். தொ - பொ- புறத்தினையியல். “குழலிமருங்கினும் கிழவதாகும்” என்றபுறனடைச்சூத்திரத்தி ற்குக் “குழலியைப்பற்றிக் கடவுள்காக்க எனவும் பாராட்டுமிடத்துச் செங்கோயும், தாலும், சப்பாணியும், வரவுகாத்தலும், அம்புலியும், சிறிநிலும், சிறுதேரும், சிறுப னையும்” என அரசினியார்க்கினியர் உறியிருத்தல்காண்க.

கொடி முகிழ்ந்துழைமிஞ்சிக்கோநகர்வடிகீழ் ஞாங்கர்
முடியிசைவேம்புநாறமுருகவிழாரும்போந்து
மடியிசைநாறந்தென்னர்வழிவழியரசசெய்யு
மிடிமுரசுநங்காவாயிலெழுநிலைமாடக்கோயில்.

(இ-ள்.) முகில்லுழைவும் கொடி இஞ்சி கோநகர் வடிகீழ் ஞாங்கர்-மேகமண்டலத்தை இடைவிடாது தடவுங்கொடிகளைபுடைய மதில்குழந்த (நகரங்களெல்லாவற்றிற்கும்) அரசாகிய மதுரைநகரத்தின் வடகிழக்குத்திசையின் பக்கத்தில், முடியிசை வேம்புநாற-தமதுகிரீடத்தின்மேல் வேப்பமலர்மாலையுமடையும், முருகு அவிழ் ஆளும் போந்தும் அடியிசைநாற-சோழசேரர்கள் தமது கிரீடத்தின்மேலணிந்த வாசமோலடர்ந்த ஆத்திமாலையும் பனம்பூமாலையும் தமதுபாதங்களின் மேற்கமழவும், தென்னர் வழிவழி அரசுசெய்யும் இடிமுரசு உறங்காவாயில் எழுநிலைமாடம் கோயில் - பாண்டியர்கள் பாரம்பரியமாய் அரசியல்செய்துவரும் இடிபோலு முரசொலிகன்படாத எழுநிலைமாடங்களைபுடைய கோயிலுள்ளது.

பாண்டியர்மரபிற்கு வேப்பமலர்மாலையுரியதாதலால் முடியிசைவேம்புநாற எனவும், திறைகொண்டியுக்கவநத சோழசேரர்கள் தமதுமுருகன்றோய வணங்குதலால் அடியிசை ஆளும்போந்து நாற எனவும், காட்டித்த நாடாக்கிய குலசேகர பாண்டியன் தானிருந்து அரசுசெய்தகமைந்தகோயில் அவன்வழிவநத பாண்டியர்கள் அரசியல்செய்யும் இடம் ஆதவாயிருத்தலின் வழிவழி எனவும், முரசு எனவும் ஒலித்தலால் முரசுநங்கா எனவுக்கறினார்.

உள்ளது-தோன்றாப் பயனிலை, முரசுநங்கா என அலிநினைப்பொருளுக்கு உறங்கா என உயர்திணைத்தொழில்நத்து கூறியது புனைந்தனா. ஒலித்தலை உறங்காவென்றது குணவணி.

(அக)

மறையவாய்விதி.

ஆத்திகருண்டென்றோதுமறமுதல்பொருள்கணுளரு
நாத்திகமபேசும்வஞ்சர்நாவரிகருவியாக
வாததனுலுரைத்தவேதவளவுகண்டுள்ளந்தேறித்
நோத்தராயமுத்திவேடகுஞ்செல்லந்தம்மிருக்கைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஆத்திகர் உண்டென்று ஒதும் அறமுதல் பொருள்கள் நான்கும்-ஆத்திகர் உண்டென்று கூறும் அறமுதலிய உறுதிப்பொருள்கள் நான்கினையும், நாத்திகம் பேசும் வஞ்சர் நா அரிகருவியாக - இல்லையென்றுகூறும் உலகாயதன்முதலிய வஞ்சகருடைய நாக்களை அரிபுங்கருவிகளாக, ஆத்தனால் உரைத்த வேதம் அளவுகண்டு உள்ளதேறி நிர்த்தராய் - சிவபெருமானார் உரைத்தருளிய வேதங்களின் எல்லையைக்கண்டு மனந்தெளிந்து பரிசுத்தமுடையவர்களாய், முத்திவேட்கும் செல்வந்தம் இருக்கை சொல்வாம் - ஆகவனியமுதலிய முத்திக்களையும் ஒம்புதலாகிய பெருஞ்செல்வத்தைப்புடைய அந்தணர்களது இல்லங்களின் பெருமையை இனிக்குவாம்.

முத்திவேட்குமென்ப பாடங்கூறுவாருமுளர், அது வேட்குமென்பதனோடு பொருந்தாமையிதிக.

ஆத்திகராவார் - ஒருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் தோன்றிநின்றழிதல் யாவராலுங் கண்கூடாகக்காணப்படுதலின் அதனை இயக்கும்

வினாருந் ஒருமனுண்டெனவும், அவ்வாததொழிந்தபிறதனை சேனைப்பொருட் டரையின் ஆக்கமொருமனுண்டெனவும், அவ்வான் புரிவை யாதகுந்தோடுகெ லின் ஆக்கமொரு அனாதிபந்தமாயுள்ள மலமொழித்தற்பொருட்டாதலின் மன னென்கிறான்டெனவும் உதவோர்.

காத்திசம்¹ தங்காத்திரசால் உண்டென்ற ஈட்டிய அறமுதலிய உறுதிப் பொருண்டை இட்டெனவும், காத்திரசால்-ஈட்டியனவையொன்றே எனவும், சீல ம், சீர், சீ, காத்த என்னும் பூதங்கள் நான்கின் புணர்ச்சி விசேடத்தால் தோன்றி அவற்றின்பிரிவாழ்வு உடம்பினிடத்தே தறிவு மதவின்கட் ணிப்புப்போலே வெ ளிப்படுமெனவும், தேசகீதத்தில் சீங்குதவாகிய காரணகீதமே அறிவு கீதமென றும், இத்தவையிற் பின்பிறவாதெனவும், இன்பமும் பொருளும் ஒருமனத்தொழியப் படுகன எனவும், மகளிர் இன்பமே முகதி எனவும் உதவோர்.

இவ்வாறு உதவார் உலகாயதன்முதலிய புன்மையத்தோராலின் வஞ் சனேனவும், தங்கவஞ்சாத உற்றக்களைத் திதியாய்க்கூழும் ஈட்டியனவிற்குய பூதங்கள் உற்பத்திரசால் உடையனவென்று அனுமானித்தற் றெட்டுசெய்த கிற்றலின் அக்காட்சிபற்றி அனுமானிக்கெனவும் உண்டெனவும், பிரதிவிமுத லிய வஞ்சுபூதங்களின் உட்கோல் படிவத்தோன்றி யறியுமவ்வது அறிவுதேர் வ்றியழியாதெனவும், தேசகீதத்தில் சீங்குதவாகிய காரணகீதமே அறிவுகீத மாகக்கொள்ளின் குஞ்சுமேக கற்பனையாகிய காரணம் அறிவன்முதலானும் அவ் வறிவுக்கு மெய்யுணர்வு விளங்கித்தோன்றற்காதும் அது பற்றுக்கோடாய் கின்ற பிறப்பிறப்பிற் படுததவையாவும் காரணகீதம் அறிவுகீதம் அன்றெனவும், சே தனப்பிரபஞ்சங்கள் முத்தொழிப்படுததவையின் இன்பமும் பொருளும் ஆக் கும் ஒர்க்கணமுதல் அவ்வாறு முத்தொழிப்படாதவனு யிருந்தல் வேண்டுகென றவும், முத்தியின்பமாவது - எப்பற்றாக கழந்தவிட்ட சேய்தவறாயிருந்தலின் அக்கன மெலப்பற்றுகளுக்கெல்லாம் பெருபற்றாய்ப் பிணிக்கிடஞ்செய்த கிற் கும் பெண்டுகாசிறிற்றம் பேரினமாவ தியாண்டெனவுப்போத வேதக்களா ன் விதிவாததால் விவகைவ்வது வேதமாவதின் வஞ்சா வகிரகருவியாக என றவும், இவ்வாறு கிண்பெத்தவல்ல முன்னாலின்பருதி பணபட்குறம் வேற்றச்சாதி ப்குபாருளிற்செல்லாத ஒருகணைதவிரகு முப்பொருண்டளும் உண்டென்ற கா ப்கிற் தன்சுதிப்பொருளையாதிரைக்கே ௨-11 கிண்பெத்தவன்மைவதலின் அந ன்பொதுவியக்குறக்காத உபாசானமுதலிய காரணத்திரயத்தன்கெய்வ அநனு ண்மைப்பொருளை அனுமானியனவையெனத்தாற் கானவேண்டியிருந்தலின் அளவு கண்டு எனவும், அவ்வாறுணர்ந்த ஐயத்திரிபந்த் சிலபெருமானொருவனே பாமய தியெனத்தொளிகு வேதபாவியமாயுள்ள கிண்ணாளிற்றிந்த கிற்றலின் உண் க்தேவதிரைத்தாய் எனவும், சிலபெருமான் திருவருவாகிய முத்திரைட்டலே பெருஞ் செல்வமாவதின் முத்திரைட்டருஞ் செல்வகொனவுக்கறிஞர்.

கேட்டும் என்னும் பெயர்க்கம் தொழிற்பெயரில்காதது. "கேற்றக்கொணு மருந்தினென்" என்பதனுதினார்.

(அஉ)

முஞ்சொன்மருங்கினையினைப்பொதுசெய்தமுளரிலேய்கத குஞ்சொனறையைத்தாணச்செய்துக் குமுனைகொய்ததுதன்ப் பஞ்சினுணைக்கித்தோனமார்புயபலசககோலகையுதாங்கி பெஞ்சினுமைதறுவதுகற்போகிகடகளைச்சுலகென்கொள்க,

(இ-ள்.) முஞ்சிநான் மருக்கில் மின்ன - முஞ்சிப்புல்லாவிய அனாஞான இடையில்விளங்கவும், பொன் செய்த முளரிவேய்த் தருஞ்சிநான் அசைய-பொன் னுத்தெய்ததைப்போத்த தாமரைமலர் குடிய சிகை தொங்கியசையவும், தானை சொ ருக்கு முன்சொய்த துங்க-வந்திரத்தின் சொருக்கானது முன்புறத்திற் சொய்க்க மாய்த்தொங்கவும், கைத்தோல் பஞ்சின் காண் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி- மான்சேருங்கட்டிய பருத்தியாலியின்ற உடலீதத்தை மார்பிலும் முன்முருக்கத் தன் டைக்கையிலும் ஏத்தி, எஞ்சில் காண்மறைதூல் கத்தோர் கிடைகளே இவ்வம் எல் லாம் - குறைவில்லாத நான்கு வேதங்களையும் ஆறங்கங்களையும் கற்கும் பிரமசரி யர்களிருக்கும் வேதபாடசாலைகளே அந்தணர் வீடுகளெல்லாம்.

முஞ்சி - ஒருவகை காணத்புல். அந்தணர் மரபிற்குரிய மலர் தாமரையாத லால் பொன்செய்த முளரிவேய்த் எனச் சாதியடைந்தது கூறினர். அன்றிப் பிர மசரிய நிலையுடையோர் சிவார்ச்சனைக்குரியாராதல் அர்ச்சித தாமரை மலரைச் குடியதெனலும் ஒன்று. முஞ்சிப்புல் காண் அனாஞானாகக்கொள்ளுதலும் மான் சேருக் கட்டிய உபலீதத்தையும் முன்முருக்கத்தண்டை ஏத்துதலும் பிரமசரிய நிலை யையுடையோர்க்கு விதியாகையால் முஞ்சிநான்சேருக்கில் மின்னப்பஞ்சி னான் கைத்தோல் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி எனக் கூறினர். குறங்கிதை - ஞானயோககாண்டம். பிரமசரிய விதியுரைத்த அதிகியாயத்திள்.

“தேற்றமுதூல்லுபாயனஞ்செய்துசொண்டமறைச்சிறுவ னுற்றன்மிகவுந்தருபவேதகத்தியயனமொருவானாய்ப் போற்றும்பகாசேகூ லினமேபோதியேயிம்முலகையுட் சாற்றுகேசாத்தத்தனவோர் தண்டுதாங்கல்விதியாமால்.”

“துகமர்முஞ்சிமேகையான் சேருறங்குபலீதந்தரித்த” எனவும், அவாகன் சிவார்ச்சனைக்குரியாராதல் ஷு அத்தியாயத்திள்.

“குற்றமகன்றமனத்தினனாய்க் கூடாராணநீருக செற்றபாணையுமையோடு தியானப்பிரிதபூவாதி மற்றவுபகாணகெல்லாம் வாய்ப்பத்தேடியப்பாயன் பொற்றபாதமருச்சிததப் போற்றிணங்கவேண்டுமால்” எனவும் ஒருஞ் செய்யுக்களாலுணர்க. (அக)

தீவினையாதனாளுள்செருர்ப்படுறெய்வவேத காவுருவேறறக்கேட்டுக்கிளிகளோகவினுபவேற்றுப் பூவையுட்பயின்றுபுத்தேனாருறைபுதுமந்தாரக் காவுறைகிளிகட்கெல்லாங்கசுடறா பாரிற்றுமன்னே.

(இ-ள்.) தீவினை அந்தணுள் செரு பயல் தெய்வ வேதம் கா உருவேற்ற கே ட்டு கிளிகளோ கவினும் - முத்தீவனுக்குத் தொழிசையுடைய மறைவார் சிறுவர் கள் கற்றற்குரிய தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களைத் தமது காவால் உருப் போடுதலுக்கேட்டு அங்குள்ள கிளிகளோ சொல்லாங்கிற்கும், வேதபூவையும் பரி ன்ற - அக்கிளிகளுக்கு வேருயின்ன காணவாய்ப் புட்களுக்கற்ற, புத்தேன் உலகு உறை புது மந்தாரக்கா உறை கிளிகட்டு எல்லாம் கசுடி அற பரிற்றம் - தேவரு கிறிப்பொருத்திய அன்றலாந்த மலர்களையுடைய மந்தாரச்சோலையில் கசிக்கும் கிளிகளுக்கெல்லாக் குற்றமறக் கற்பிக்கும்.

மந்தரத்தா என்றமையால் “ஒருமொழிபொழிதன்னினம் கொன்றுகித்
தே” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் சந்தானம், அரிசந்தனம், பாரிசாதம், சந்திரம் என
வளைவானது தருச்சோலைகளிலும் உள்ள மெளனத்திற்கும் எனக் கூட்டிக்கொள்ள. (அச)

வேதமுமக்கமாறுமிந்நிபுயம்புராணனுலின்
பேதமுநீதெரிதேவாராணுபிறர்மதங்களையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டிமதத்தெய்தவல்ல
பேதமுமுதையேராணுபொலிந்தனமுதமெல்லாம்.

(இ-ள்.) சீதகம் எல்லாம்-(மறைபவர்) வீதிசெலுள்ள பாடசாலைகளெல்லாம்,
வேதமும் ஆறக்கமும் கிருதியும் புராணனுலின் பேதமும தெரித்தோராலும் - வன்
கு வேதங்கையும் ஆறக்கமையும் பதினெண் கிருதியையும் பதினெண் புராண
தர்ப்பதங்களையும் ஐயத்திரிபற ஆராய்த்தறிந்த வல்லோராலும், பிறர்மதங் களைய
வல்ல வாதமும் பிறர்கொண்டகையப் போர்வெல்லவாததாயும், மதமேற்கொண்டு
மதத்தனும் - பிறர் கொண்கைக்கு வுடன்பட்ட தாம் பின்பு மதங்கலையும், சிறத்
தவல்ல பேதமுந் - பிறர் கொண்கைக்கு உடன்படாதுதே தம்முடைய கொண்கை
கையே என்கும் சிறத்தவல்ல தறிவையும், உடையோராலும் பொலிந்தன - உடைய
வள்ளாளும் பொலிவுபெற்றிருக்கிறன.

மதம் - கொண்கை. காங்கு வேதங்காவன - இரத்த, யகா, சாமம், அதர்
வணம். அக்கங்காவன - மாதிரம், விபாகாணம், கிண்கி, சக்தோபிதம், கிருத்
தம், சோதிடம். பதினெண் கிருதியாவன - மண, அசுரி, அவிரிசம், கிட்டினு,
யாஞ்ஞபந்திரம், உசனம், ஆவீசம், யமம், அபத்தமபர், சமவாதம் காததி
யாவணம், பிரகற்பி, பராசாய, விபாசம், சங்கவிதம், கொண்கை. சாதான்
மம், கிட்டம். பதினெண்புராணங்களாவன - மச்சபம், கர்மம், வாகம், வர்
மணம், பிரமம், வைணவம், பாசுவதம், காவம், இவிரம், பொருடம், காதிரம்
காருடம், பிரமணவாதம், காதம், மார்த்தம், யுகேசாயம், பிரமண
டம், பதமம். இவற்றின் கிபுராணங்கள் பதம் கிட்டினுபுராணங்கள் காண்
கும், பிரமபுராணங்கள் இரண்டிம் குரிபுராணம் ஒன்றும், அசுரிபுராணம்
ஒன்றுமாயிருத்தலின் புராணனுலின் பேதமெனாரா. பிரமாதவகையவல்ல வாதம் -
புறம், புறபுறம், அகபுறமாயுள்ள சமயவெல்லாம் காத் தெறவின்கு ஏற்பப்
புறப்பயிம் ஆசுவகைகளுக்கிடனுக்கி மொழிசென்ற முற்றான வுடைய முறங்கனூர்
கூறப்பட்ட முறணுவாதம் மதத்தவல்ல மதத்தவல்ல மதத்தவல்ல மதத்தவல்ல மதத்தவல்ல
மதத்தம் - அவ்வவா மதத்திற்குடைய பதமுததி விவகண்களை மேற்கொண்டு பிர
மாணம், பிரமேயம், பிரமாத, பிரகதி, என்னும் காவகை வுலகண்களுள்
ஒன்றோடொன்று வழுபட்டதும் விவகண்கள் எதற்குக்கடி விவகண்களால்
பிறர் தம்மத மேற்கொண்டு களைவு என்னுமதும், சிறத்தவல்லபாதம் - பிறர்
தம்மத மேற்கொண்டு களைந்து சிறத்தவல்ல சிறத்தவல்ல சிறத்தவல்ல சிறத்தவல்ல
மதமும் ஆம். (அசு)

உறிபொதிகரக்கையொளிகிடுசெங்கற்றேய்த்த
வறுவைபுருயிர்க்குறஞககடைபினரகிசகைமாள
வெறிகடர்மழுவாளெனனக்காவணமார்த்ததகைலர்
மறைமுடிவனறிததேனாமாதவர்மடகவென்கம.

(இ-ள்.) உறிபொதிகரகம் கையர் - உறிபிறபொதிகை கண்டலத்தையேம்
நிய கையையுடையவரும், ஒளிகிடு செங்கற் தோய்த்த அறகையர் - ஒளிகிடு

செக்கனிலிற்றேயுத்த ஆடையையுடையவரும், உயிர்க்கு ஐந்த அஞ்சல் கடைவி
னர் - (சிலவகில் ஐந்தும்) ஏற்புழுதலிய உயிரகளுக்கும் இடையூற்றாகத்தி
(பொதுக்கி நடக்கும்) நடையையுடையவரும், அவசனமான எதிகடர் மழுதாள்
என்ன கோவணம் ஆர்த்த கோடர் - அஞ்ஞானமென்னும் விருட்சுக்கெடத் தண்டு
பரித்தம் உளக்கதையுடைய மழுலாயுதப்போலக் கோவணம் கொய்தகட்டிய
தண்டமுடையவருமாயி, மறை முடிவு அன்றி தேரு மாதவர் மடங்கள் எங்
கும்-உபரிததக்கையன்றி மற்றென்றை ஆராய்த்தறியாத பெருந்தவத்தினையுடைய
முனிவர்களது மடங்களே அத்தணர்கள் விதிகளிலெங்குமுள்ளன. -

மறைமுடிவு என்றது - ஏகமே எனக்கூறும் பிரமம் அத்துவிதமாயிருந்து
மென்றது. அம்முடிவன்றித் தேருமென்றது - ஏகமே என்ற சொல்வானே பிரமப்
பொருள் ஒன்றே எனவும், அங்ஙனம் ஒன்றென்ற கட்டும் பாசப்பதியாயி ஆன்
மா அப்பிரமத்தின் வேறெனவும், அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஒன்றிரண்டெ
ன்பதின்றி அந்நியமாய் அகரவுபிரன்றி அக்காரங்களில்லை என்னுமுறைபோல ஒன்
றாய் வேறாய் உடனாய் நித்தும் பிரமப்பொருளன்றி இருகூற்றப் பிரபஞ்சனதும்
இல்லை எனவும், அவ்வேத மகாவாகிய சிவவண மன்னங்கனல் முறைப்படி யாசா
ய்த்த நித்தியாசனத்திற்கெரித்து சமாதிராயிருந்தவன்றிப் பரமார்த்தத்தில்
ஒன்றென்றும், லிவகாரத்தில் இரண்டுபோல்வதென்றும் வானாமுன்னோடு பின்
மலைவு பெறக்கூறும் மாயாவாதிகள் கூற்றுட்ப நாவராதலின் மறைமுடிவன்றித்
தேருமாதவர் எனக் கூறினர். (அக)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாட தத்கிலாபிபுகையுமேன்னி
விட்டெழுபுகையுமொன்றிகிரிசுடர்சிறுங்கக்கங்குல்
பட்டதுபலருகத்தம்மபயில சினை பிழக்ககங்கை
மட்டவிறுக்கக்கையான்கணபுகைத்தகாண்பாணுமன்னே

(இ-ள்) அட்டில் வாய் புனையும் மாடத்து அகிலப்பி புனையும் மேன்வி
விட்டு எழு புனையும் ஒன்றி விரிசுடர் விழுங்க - சமையல் வீட்டிலெழுந்த புனையும்
உபரிக்ககளில் (பெண்ணன் தமது கூதலினீரம்புலாத்த எரித்த) அகிற்கட்டைகளி
னினறெழுந்த புனையும் யாகத்தினிசுறெழுந்த புனையும் தமமுத்தவது எங்கும்
பார்த்த வேயிலை விழுங்குதலால், பலரும் தத்தம் பயில்வினை இழக்க கங்குல்பட்
து - யாவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களாக கைவிட்டிருக்க இருள் பார்த்தினம்,
நக்கை மட்டு அவிய் கடுக்கையான் உண் புதைத்தகான் மாணம் - பிராட்டியார் வாச
மொடு மலர்ந்த கொணறை மலர்மாயினையயணிகை சிவபிரானருடைய திருக்கண்
புதைத்த தினத்தை பொருகு. -

ஓர் காலத்தது திருக்கலைமல்லுள்ள ஓர்ஈமரச்சோலையினடுவில் விளங்கும்
ஓர் பொன்மண்பதத்தில் சிவபிரானும் பிராட்டியாரும் எழுந்தருளி யிருக்கங்கால
த்து அப்பிராட்டியார் ஓர் திருவினையாடலைசுருதி அச்சிவபிரான் பின்வந்து இரண்டு
திருக்கண்களையும் புதைத்த, அத்திருக்கண்கள் குரிபசுத்திரர்களாதலால் எல்லாவயிர
களுத் தத்தமக்குரிய தொழிலைக் கைவிட்டுவருந்த இருவனாகும் பாக்க அந்நி
ளோக்கி உயர்கன்மேல் அருளகூறு துதற்கண்ணிறந்தனர். காத்தபுராணம் - தக
காண்டம் - தத்சியுத்தரப்படவத்தில்.

"நசனயொருளுன்றம்மை மெழில்பெறுகயிலைக்காலிற்
பேசலளாடலுன்னிப பின்வராவியிரிவாண்டு
தேசுகாரத்தாற்பொத்தச செறிதருபுவனம்மாவு
மாசிருன்பரத்ததெல்ல வயித்குளும்வருதத்தக்கென்ன."

(இ-ன்.) ஈசனைப் பூசைசெய்த இகபரம் அடைவார் எங்கும் - (ஆம்மாக்கள் நியானித்துயத்தப்பொருட்டுச் சரணீகரித்த) சிவபெருமானை விதிவழாமற்பூசித்த இச போகததையும் பாபோகத்தையும் அடைபவர்கள் எங்குமுள்ளார், அன்பரை பூசை செய்த எழுபிறப்பு அறப்பார் எங்கும் - (சிவனுருவேயெனக்கூறும்) அடியாணப் பூசித்த எழுபிறப்புக்களையும் வேறொருவேயெனக்கூறும் எங்கும் உன்னார், ஆக மம் செவி மடுத்த எதிர்வினை தடுப்பார் எங்கும் - ஆகமங்களைக் காதிற்சேட்டு மேல்வரும் ஆகாயியவினையைத் தடுப்பவர்கள் எங்கும் உன்னார், காயகன் வடிவு ணர்ந்த இருண்மலம் களைவார் எங்கும் - சிவபெருமான் திருவருவைச்சித்தித்த ஆனவமலங்களைப்போக்குவோர் எங்குமுன்னார்.

ஈசனைப்பூசைசெய்த இகபரமடைவார் என்பதற்கு-சிவநருமோத்தரம் பா மருமாதியியல். "எனததநியமபும்பததர்க டெ டனம்மையினுஞ்செய்வன்" என்பதனாலும், அன்பரைப்பூசைசெய்த எழுபிறப்பறப்பார் என்பதற்குச் சிவஞான சித்தியார்.

"அறிவிரியான்றனை யறியலாக்கையாகி யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொ டத்தருளார், செறிதலினாற்றிருகேட்கு சிவனுருவேயாகுஞ் சிவோகம்பாவிக்ருமத் தார் சிவனுமாவார், குறியதனலினைதயத்தே யானாககூடுங் கொண்கையினாலவனாகுந் தியொதோமழியு, நெறயதனார் சிவமேயாய் சின்னிலவொன்றானேசத்தா நெழுநெ முமின்பாசத்தாள்விடவே." என்பதனாலும்,

ஆகமஞ்செவிமடுத்த எதிர்வினைதடுப்பாரென்பதற்கு வாதஇடத்திற்கான்க.

காயகன் வடிவுணர்ந்து இருண்மலங்களைவாரென்பதற்கு,

"கண்ட சிவன்றனைக் காட்டியுயிருக்காட்டிக் கண்ணுக்காணக்கள் எனுகிற பன், கொண்டரையுனததிர்கண் டடிகூழறபாசங்கூடாது" என்பதனாலுமுணர்க.

உன்னார்-தோன்றாப்பயனரிலு

(அக)

அழிவிலா னுனாயாகமயிலக்கமாய்க்தவற்றுன்

விழுமிதாசியவிரிதினுமாவிலக்கினுமடியைத்

தழுவுதொண்டர்கண்மைத்தர்களை சாதகர் பாசவ

கழுவிவீட்டுருள்போதக்காட்சியர்பலரால்.

(இ-ன்.) அழிவிலான் உரை ஆகமம் இலக்கம் ஆப்த - என்றும் உன்னாரு கிய சிவபெருமானுடையதருளிய ஆகமங்களுள் இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்ந்த, அவற்றின் விழுமித ஆகிய விதிவினும் விலகினும் - அவைகளுள் மேம்பட்ட விதி களாலும் விலக்குகளாலும், அடியை தழுவுதொண்டர்கள் மைத்தர்கள் சாதகர் - தம ததிருவடியைவிடாது சித்திக்கும் அடியவாகன் மைத்தர்கள் சாதகர்களாகிய இவர் களுடைய, பாசம் கழுவி வீடு அருள் போதக் காட்சியர் பலர் - மலங்களைப்போ க்கி மோட்சத்தைத்தத்தருளும் ஆசிரியர். திருக்கோவத்தை யுடைபவர்கள் அங்குப் பலரிருக்கின்றார்கள்.

ஆசிரியத்திருக்கோலம் கூதாவேடத்தரித்தல். அடியைத்தழுவு தொண்டர்க ண்-சரியைவழிநிற்போர். மைத்தர் - சிரியைவழிநிற்போர். சாதகர் - யோகத்தின்வழி நிற்போர். விதி - இன்னவை செய்யவேண்டுமென விதித்தல், விலக்கு - இன்னவை செய்யத்தகாதனவெனவிலக்கல். ஞானசிரிபன் இவ்விரண்டினையும் எடுத்துக்காட்டி ப்பாசம்போக்கவேண்டுவோளுதலால் விதிவினும் விலக்கினும் பாசங்கழுவி வீட்டுள் போதக்காட்சியொனவும், ஆகமங்கள் - இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்ந்த உத்தம

தேசென்ருரிய இலக்கணமாதலால் ஆகையுடைய இலக்கணப்படி எனவும் கூறினார். இவ்
படிமம் கலோகம் ஆரம்பத்தின் உத்தமதேசெனென்றது செபுண்ணியத்தேனிய.

"ஆகமத்திலிருப்பதையாமிர கந்தலோகம் தறித்தேசெனென்பட்டினம்பதி
னூயிர்தான், மோகமறவாராய்த் தேசென் மதநிமனே முறைவினோலோகிவக்கமுப
ன்றவனுத்தமனே யோகமலோசனனும் அமிசுனனும் விபம்பியிடுமிருப்பதெட்டா
கமத்தியில்தே, பாகமிருசாராராமனெனலோரியனும் புகழ்தனார்தோனியல்கனெ
ல்லாம்படிதனார் பனடிதனே" என்பதனாலும், தோண்டாகன் கைத்தக்கன் சாத
கா இவாகன் சூரியை சிரியை டோகாதன கழித்தேபோனென்றது. இப்புகாணம்
காதலோகிசுனும் குப்பேசெதப்படலத்தில்.

"சரிபைவக்கமெய்தொண்ட ருஞ்சர்ப்புயிச்சினிய
சிரியைசெய்யுண்மைத்தருகினாசெயோகன்
தெரியுஞ்சாதக்கோனிரும்." என்பதனாலுணர்.

(க0)

மறைகனாகமபொருதுசுகிறப்பொனசுகியவகுத்து
முறைவினோதியளிதில்கருகாகருமுயுளி
லறையுபரிமொனறிரண்டெனும் பணக்கறவனபங்க
குறைவிலாச்சிவயோகியா குழாக்களுமபலவால.

(இ-ன்.) சிலன் மறைகள் ஆகமம் பொது சிறப்பு என வகுத்த - சிவபெருமா
ன் வேதங்களைப் பொது எனவும் ஆகாக்களைச் சிறப்பெனவும் வகுத்தருளி, முறை
யின் ஒதிய விதி விவசு உலாகனும் - அவற்றன் முறையாகக்கூறியருளிய விதியி
க்குவாக்கிச்சுனும், முடிவில் அறையும் வீடும் - அவற்றின் முடிவிக்கூறிய மோட்
சமும், ஒன்ற இரண்டு என்னும் பிணக்கு அற அமைத்த - ஒன்றென்னுக்கன்மையும்
இரண்டென்னுக்கன்மையுமாயிடி மாறபாடு கீதாத திருவருளாலுணர்ந்தமைதி பெ
ற்ற, குறைவு இலா சிவயோகியர் குறாக்களுட்டல - சிறைத்த சிவயோகாதையுட
யோர் உட்டல்களும் அகருப் பலவுள்ளன.

பலபட வுணர்ந்திடக்குசெய்யுஞ் குதிரம்போல் சிற்றலின் வேதம் பொது
எனவும், அக்காளுாது உண்மைப்பொருளைத் தென்னிதி னுணர்ந்திடக்குசெய்யும்
பாகியம்போல்சிறலின் ஆகமம் நெற்பெனவும், இவற்றை இத்தான் முறல்யோர்
பதக்களில் விருப்புகையோர்களுத்தப் பொருட்டும், சத்தினிபாதருய்தற் பொருட்டி
ம் சிவபெருமான் வகுத்தருளினமையால் வகுத்த எனவும், வேதத்தில் அல்ல அல்
லெனக்கூறும் வாகியத்தில் எஞ்சுகிற்கும் ஆமென்னும் விதியுலாகனையும், அல்ல
அல்ல எனக்கூறும் விலக்குலாகனையும், சிவாகமங்களில் பாதமுத்திராலத்தம் அரா
திசித்தியமாயுள்ள முப்பொருளும் உண்டெனக்கூறாள்ளும் விதியுலாகனையும், இவற்றி
ல்வேறாய்ப் பிறக்கூறும் பக்கா விலக்கும் விலக்குலாகனையும் முறையாகக்கூறி
னமையால் முறைவினோதிய எனவும், வேதாதப்பொருளாயிடி தததுவசொக்தி
யத்தில் சித்தாந்தப்பொருளையும் தெற்றெனக்கூறக்கூடாதலின் வீடுபெற்றின்கன்
ஒன்றென்றம் தூண்டென்றம் விசற்பித்தக்கூற வழக்கினமையால் பிணக்கற
வமைத்த எனவுக்கறினர். திருக்களிற்றுப்படியாக.

"அதவிதகென்றமவனெனென்ற

மதரீயெயாசின்ருயென்றம்-அதுகானே

னென்றத்தமையுணர்ந்தோளெல்லாமிரண்டாக

கொன்னுக்கச்சொல்கோவுற்றம்" என்பதனாலுணர்.

(க1)

குழனுக்கும்புருஷதர்பாடலுக்குவித்தச்
சுழலுக்கொப்பொராடன்முவர்வாய் ததியும்
விழவின்செல்வபுஞ்சுருதியுந்திசையெலாபிழங்கு
முழவுக்கண்டுயிலாததுமுனைவன்கோயில்.

(இ-ள்.) குழலும் - மேய்க்குழவினோசையர், தம்புரு நாரதர்பாடலும் - தம்பு
நாரதர்பாடும் இசைப்பாட்டும், கொம்புரு குனித்தச்சுழலும் ஆடலும் - பூம்
கொம்பையோத்த பெண்கள்கூடும்புரு புவிரிகூடதும், முவர்வாய், ததியும் - திரு-
நாணசம்பந்தர்முதலிய முவர்முதலிகள் திருவாய்மலர்ந்த தமிழ்சொற்களின் ஓசை
யும், விழவின் செல்வமும் - மகோர்ச்சுவத்தின் சிறப்பும், சுருதியும் - நான்குவேதம்
ளின் ஓசையும், திசை எல்லாம் விழங்கும் முழவும் - எட்டித்திசையுள் தன்வரப்படு-
த்தம் முழவந்தினோசையும், ஊண் தயிலாதது முன்னகன் கோயில் - இரவும்பக-
லும் இடைவிடா தொலித்தாக்கொண்டிருக்கும் இடமானது அச்சைவரவீதியினருடு-
க்கும் சிவபெருமானேழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலாம்.

குனிததல்-உடம்பைவளைத்தல். ஊண்டிலாதது என்னும் வினையுற்ற இடப்
பொருளின்மேனின்று பெயராய்ந்து. தன்வரப்படுத்தமென்றதை விழுங்குமென்-
தூர். என்று மொலிப்பதைக்கண் மேலாதது என முக்கியப்பொருளின் வினையை ஒப்-
புடைப்பொருளின்மேலுத்த உறியது குணவண். (கஉ)

மடங்கலின் நினைப்பினதபேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்றம்
விடங்கர்வெள்ளிமன் நிமை, தெழுமென்கடர்நீட்ட
முடங்கல்வெண்பிறைக்கண்ணியான கைலாயமுவுள்து
பொடுக்குகின்றநாளோங்கியவோக்கே - பொக்கும்.

(இ-ள்.) வெள்ளேறு விடங்கா வெள்ளிமன்று இலாந்த - வெள்ளியதரும்
விடையகடத்தம் பேரழகராகிய சிவபெருமானார் கடனஞ்செய்ததரும் வெள்ளி-
யம்பலத்தில் வினங்கி, மடங்கல் இன்றி வின் பிசந்த மேல் வளர்ந்து எழு வெண்-
கடர் நீட்டம் - தடைபட்டு மடங்காத ஆகாயமுக்கட்டைப்பிளந்த அதன்மேலுஞ்
சென்றெழுந்த வெள்ளியகிரணத்தின் ஓசும், முடங்கல் வெண் பிறை கண்ணியான்
கைலை - முடங்கிய வெள்ளிய பிறைமாலையணிந்த அச்சோ சுந்தராகடவுள் வீற்றிரு-
க்கும்கைலையானது, முவுளதும் ஒடுக்குகின்ற நான் ஒங்கிய ஒக்கமே ஒக்கும் - சகலச்
சமத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்களும் அழகின்றகாலத்த மேன்மேலும் வு-
ளர்ந்தோங்கும் ஒக்கத்தை ஒத்தத்தேன்றா.

எல்லாவுலகங்களும் நிலைகெட்டழியும் பேரூழிசையத்தக் கைலையை செத்தி-
வனர்தலின் கைலையுலகரும் ஒடுக்குகின்றநான் ஒங்கிய ஒக்கமேயொக்கும் என்றார்.
“ஊழிதோறுழிமுற்றம் உயர்பொன்னொடித்தானமலையே” என ஆளுடையகம்பீ-
களுளிய திருப்பாசாரத்தாலறிக. (கக)

சுரத்ததேன் துளித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டாரற்ற
நிரத்தசுந்தரற்கொருகிதைநின்றபூங்கடம்பு
பரந்தகட்புனலுக்கப்பலமலர்கடுப்பப்பழிச்சி
யிரந்துநின்றருக்கனைசெயுமிருதாரணிகரும்.

(இ-ள்.) தேன் சுரத்த துளித்த அலர்களும் சொரிந்து வண்டு அரற்ற நிர-
த்து - தேன் ஊற்றெடுத்தத்தனித்த மலர்களையுஞ் சொரிந்து வண்டின் இசைபாட-

ததழைந்து, சுந்தரற்கு ஒருசிறை நின்ற பூங்கடம்பு-சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு ஒரு பால நின்று அலாகத் பூக்களையுடைய கடம்ப விரும்புமானது, கண பாலது புனல் உக-கண்களினின்றுபால் துனதபாலுபஞ்சிக், பலமலாகள துய பழிச்சி இரந்து நின்ற-பலமலர்ந்ததைத் துதித்தியெயது தனது குறையி ஒருபாவின்று, அருச்சுனை செய்யும் இரதிரை நிகழும் - அருச்சிதத் தேவேந்திரனை வுக்கும்.

தேனறுவித்தலை-கட்புனல்சிறுதலாகவும், அலாகள சொரிதலை - பலமலர் கள துவுதலாகவும், யண்டரறுதலை-பழிச்சி யிரத்தலாகவும், கடம்பு ஒருசிறைநி தறலை - அரதிரை திருசிறைநிறறலாகவுப் கூட்டிப்பொருள்கொண்கி ஒப்புமைக்க டட அணியாகக்கொள்ளத் தமமை-உயாவுதிப்படி, (கச)

உழலசெயுதிவினையுருப்பாறவுசிககெலாமடியி
விழலசெயாவாகத் துவிழலசெயாநிலைநயுகடமபினை
குழலசெயாவாகத் துபகமதுககொணாரதுவருதுட்டித்
தழலசெயகாமமென விழலசெயாதுட்டுனையுருபுதனிக்கும்.

(இ-ள்) உழலசெயுதிவினையுருப்பாறவுசிககெலாமடியி - பிறப்பிறப்புக ளிசுழன்றுபு செய்யுதிவினையாறப் கோடைவெப்பம் எல்லா காலங்களோடுகளி னின்றுநீங்க, அடி யின் நிதல செய்காங்கு னேநிதல செய்கா நின்ற பூங்கடம்பின்- தமது திருவடிநிதலசெயாருளாம் சிவ பிராணாகரு (ஒருபாவின்று) மிக்கநிழலசெய யகொ, பலமலர்க்களையுடைய கடம்பவிரும்புச்சி யான, குழல செய வளாடு - வேய்ங் குழலசெயுதி இசைப்பாடு ஆணையணியின, கற்பகமது கொணாரதுவருது ண்டம் - (சேகருவியா) கற்பகமலிந தேகோகொணக்கும் உற உண்பிதது (தமமோடு முய) உழலசெய காமமென விழலசெயாதுட்டுனையுருபுதனிக்கும் - தப்போதுமவெ மமைசெய்யுதுகாம - கதா - மெனனாம உணமைகயுருதைய பெட்டைவளையினி ன ஊடலா பிடுவியுடைய காமம

தாமோடியுப் பெட்டைவளையகய உலசெயகாமததுகருது தமது மென் மைரணமை ஆறு உயிரிநிதல உடிக உணராதது என்பார் கற்பகமதுக கொணாரதுட்டி ஊட்டித் துணரகும் என்றார் உயிரசெலாம் என்பவறுள்ள தா டோருயிராத்தல திரு- முநிதலை யகையுட கடம்பு நிழலசெயாநின்றது என்றது மாறறுநிலையளி (கரு)

ஆநந்தகடலவரு நுவெனவிலையாதறா
ருருமரழியுயர்ந்து வெனவொங்கொடெட்டாயி
சாருநெயியவந்து வென உணமைககோபுரமப்பான
மேருவனந்துவெனகட்டி விநம்பிழியிபாணம்.

(இ-ள்) நீர் ஒரும கடலகது அன்று என நின்ற அகது - நீர்நிறைந்தகடல் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல நீர் நிறைந்த அகழியும், காண ணும் ஆழி அது அன்று என ஒரு எயில - மிகந்தவழிம சகரவாளாகி அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல உயாததமதிதும், உடைய சாரும் தேயி அது அன்று என சமைந்த கோபு ரம்-எட்டெனது தொகையிறப்பான குலபருவதம் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல அமைந்தகோபுரமும், பொன் மேரு அது அன்று என கடர் விசுமடி இழிவி மாணம் - பொன்னுலாகிய மேரு அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல விளங்காநின் த விண்ணுலகினிநிதிந்த விமானமும் மதுகாநகரிலுள்ளன

பயனிலைதொகருகின்றது. எட்டாய்ச்சாருநெயி என்றது அட்டகுலபருவந் திலை ஒன்றுபுள்ள ஒருபருவதம் எனப் பொருளதது நிறறலால் பன்மையினொரு கரு

கூட வந்த பால்வழுவுமையின்று, கடல் முதலிய பொருள்களை அகழ்முதலிய பொருள்களின் விஷய சம்பந்தத்தினால் அவையல்லவெனத் தெரிந்திருந்தும் அப்பொருள்களாக அத்தியவசியத்தலால் தற்குறிப்பணி. (கக)

வேதவந்தமுந்துளக்கறமெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோர்நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவந்தனைப்பத்தியின்பாலராய்ப்பயிலவோர
மாதவந்தருபயனெனத்தழைத்தபல்வளனும்.

(இ-ள்.) வேதம் அந்தமும்-வேதங்களின் முடிவையும், அளக்கு அற மெய்ப்பொருள் விளங்கும் நாதம் அந்தமும்-கலக்கமற உண்மைப்பொருள் விளங்கும் நாதத்தவத்தின் முடிவையும், கடந்தது ஓர் நடுநிலை பொருளின்-கடந்த வொட்பில்லாத நடுநிலைப்பொருளாகிய பரமசிவத்தன், பாதம் வந்தனை பத்தியின் பாலர் ஆய்பயிலவோர் - திருவடிக்கீழ்வுழிபட்டொழுமும் பத்தியின் பகுதியையுடையவர்களாய்ப்பயிலும் ஒழுக்கத்தை யுடையோருடைய, மாதவம் தரு பயன் என - பெரிய தவம் (தன்னைத்தேடியவர்க்கு) கொடுக்கும் (என்றும் அழியாத) பயன்போல, பல்வளனும் தழைத்த - பலவளங்களும் (மதுமையில்) என்றும் நிலைபெற்றுள்ளன.

உபநிடதங்களை - வேத வந்தமெனவும், தத்துவவிகற்பங்களை விளக்கஞ்செய்யும் விந்துதத்துவத்தின் செயலறுதிபை - அளக்கற எனவும், தத்துவநீக்கத்தில் தலைப்பட்டு விளங்கும் உண்மைப்பொருளாகிய அற நானென்று சமீபியிற்றேன்றற் றிடஞ்செய்துநிற்கும் அறிவாகிய நாதத்தத்துவத்தின் முடிவை - நாதவந்தமெனவும், இவற்றிற்கு மேற்பட்டு நின்றலால் கடந்ததெனவும், கீழ்நாடறகுரிய பாசுததையம் மேல் நான் பிரமமென நாடறகுரிய பசுவையும் விளைவுழி கூட்டவும் பாகம் வந்துழி நீக்கவும் செய்தருளும் ஊனநடன ஞானநடனங்கட்கியல இடையேநின்ற நடிக்கும் சோதிப்பொருளை நடுநிலைப்பொருளெனவுக கூறினார். (கக)

பொறிகோந்தினுக்கூட்டுபல்போகமுமிதப்பசு
செறிகொளிரவாலுயபவதுதிருநகாமாகக
ணைறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடிநுமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொணண்மலரடிசுழி இயிடுபெற்றாட்பால்.

(இ-ள்.) நெறிகொள் செஞ்சடை பிறைமுடி நிருமலக் கொழுந்தின் - நெறிந்த செவந்த சடையில் சந்திரனைத் தரித்த நின்மலக்கொழுந்தாகிய சிவபெருமானுடைய, வெறிகொள் நாள மலர் அடிதழுவி வீழி பெற்றாட்போல்-வாசமிக்க அன்றலர்ந்த தாமரைமலரைப்போத்த திருவடிவைய இடைவிடாது சிறுத்திது மோட்சானந்தம் பெற்ற முததனைப்போல, அத்திருநகர் மாக்கள் - அந்த மதுரைதிருநகரில் வசிக்கும் மக்கள். (பலவளங்களுந் தழைத்தலின்) பொறிகொள் ஐந்தினுக்கு ஊட்டு பல்போகமும் - தமது ஐம்பொறிகளுக்கும் உன்பிக்கும் பல்போகங்களும், மிதப்ப செறிகொள் நீர உவப்ப - மீனாரச் செறிந்ததன்மையையுடையவரை யிருத்தலால் என்றும் மகிழ்வார்கள்.

அடிதழுவுல்-முத்தியின்பத்திற்குக்காரணமாதல்போலப் பலவளங்களும் போகத்திற்குக்காரணமாதலும் அவ்வின்பம் அடைந்தோரை விழுங்கிற்றல்போல அப்போகங்கள் மீனார்ந்து செறிந்து நின்றலும் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. எல்லாப்போகங்களும். சுவை, ஒளி, ஊது, ஓசை, நாற்றம் என ஐந்துவகைப்படுதலால் பொறிகோந்தினுக் கூட்டுபல்போகமென்றார் - ஆயிருத்தல் செய்யுள் விகாரத்தாற்

சிறைத்திறந்தவின் வருவிக்கப்பட்டன. ஐந்தினுக்கு என்பதன் இறுதியில் இளைத்தன அறிபொருளில் வசத முற்றம்மதொகுத்தல். சூல் - அசை. (சுருதி)

முன்னவன்னசிருக்கையால்நகர்முளரிப்
பொன்னையின்றதாலதுபலபொருணிறைசெல்வங்
தன்னையின்றதாலதுபலதருமமென்றுரைக்கு
மின்னையின்றதாலதிறநதால்விழுத்தகுபுகழே.

(இ-ள்.) முன்னவன் அரசு இருக்கையால்-எல்லோர்க்குமுற்பட்ட சிவபெருமான் பாண்டியருப் அரசுசெய்திருக்கையால், அந்நகர்-அந்தமதுரைமாநகரம், முளரி பொன்னையின்றதாலதுபலபொருணிறைசெல்வங் தன்னையின்றதாலதுபலதருமமென்றுரைக்கு என்பது உரைக்கும் தன்னை என்றது - மணிபொன்முதலிய பலபொருள்செய்த நிறைந்த செல்வமென்னும் பெண்ணைப்பெற்றான், அது - அப்பெண், பலதருமம் என்று உரைக்கும் மின்னை என்றது-பலவகைப்பட்டதருமமென்றுசொல்லும்பெண்ணைப்பெற்றான், அஃது-அப்பெண், விழுத்தகுபுகழ் என்றது - மேன்மை மிக்க புகழெனும் மகவைப்பெற்றார்.

மின்பிள்ளை வருவனவற்றிற் முன்முன்னகவருவன காரணங்களாக இருத்தலால் காரணமாயினி. (சுருதி)

எழுங்கடந்ததோருருத்திரவுலகமென்றியாரும்
வழுத்தகின்றவநகராவரினும்பின்மாண்ட
விழுத்தகும்பலசெல்வமுமவியந்துபார்த்துள்ளத
தழுங்கருமையாலின்னமுமமராகண்னுறங்கார்.

(இ-ள்.) ஏற கடந்ததோர் உருத்திரவுலகம் என்று யாரும் வழுத்த நின்ற இருநகரவயின் - அஃது வென்ற தோளையுடைய உருத்திரரிருக்கும் உலகமென்று உருத்திரத்தினது இரத மதுரைநகரிலுள்ள, உம்பரின் மாண்ட விழுத்தகும்பலசெல்வமும - தேவரஸின் செல்வதிறமும் மாட்சிமைப்பட்ட மேன்மை மிக்க பலசெல்வங்களுமும், அமரர் வியந்து பார்த்து உள்ளது அழக்கருமையால் - தேவர்கள் அகிசயித்துப் பார்த்துத் தமது மனத்திற்கொண்ட பொருமையால், இன்னமும் கண் உறங்கார் - இன்னமும் கண்ணில்கொள்ளாதிருக்கின்றார்கள்.

இந்நகரிற்குச் சிவலோக மூன்பது ஓர் திருநாமாதலால் உருத்திரவுலகம் எனவும், இம்மதுரையாகிய சிவலோகத்திலுள்ள செல்வங்கள் தேவருலகிலுள்ள செல்வங்களின் மேம்பட்டனவாதலால் உம்பரின் மாண்ட விழுத்தகு செல்வமெனவும், என்றும் கண்டறியாதனவாதலால் வியந்து எனவும், இவை தமதகத்தின்மையால் உள்ளதழுக்கருமையால் எனவும், அழக்காறுடையார்க்குக் கண்ணுறக்க மில்லாமையால் இன்னமும் அமரர் கண்ணுறங்கார் எனவும் கூறினார். தேவர்கட்கியல்பாய் கண்ணுறக்கமினமையைப் பொருமையால் வந்ததெனக் கவி பெயர் பொருள்மேலேறிக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றவணி. (சுருதி)

விரையவழிந்ததார் மீனவாவாகைவேல்விடுத்துத்
நிரையவென்றதுமுடிதகர்த்திந்திரன்செருகருக்
கரையவென்றதுங்கார்தளையிட்டதுங்கனக
வரையவென்றதுமிந்நகர்வலியினுலன்றே.

(இ-ள்.) விரை வழிந்ததார் மீனவர் - வாசனையொடுமலர்ந்த மாலையை யணிந்த உக்கிரருமாரபாண்டியர், வராகை வேல் விடுத்து நிரையை வென்றதும் - வெற்றிமாலையைணிந்த வேலேறித்து கடலை வெற்றிக்கொண்டதும், இத்திரன்முடி

தகர்த்து செருக்கு கரைய வென்றதும்-தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தைச் சிதைத்தி
அவனுடைய இறுமாப்புக்கெட வெற்றிகொண்டதும், கார் தனை இட்டதும்-மேகங்
களை விஸ்கிலிட்டதும், கனகவரையை வென்றதும் - மேருவை வெற்றிகொண்ட
தும்,இந்நகர் வலியினால் அன்றோ-இந்தமதுகாமாநகரத்தின் வலிமையினால்லவா.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் கடல்கலறவேல்விட்டதும், இந்நிரன்முடி தகர்த்
ததும், மேகங்களைத் தளையிலிட்டதும், மேருவைச் செண்டாலடித்ததும் பின்னர்
கரண்க. நகரின்கிறப்பைச் சொல்லவந்தவராதலால் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகக்கூறி
யது பெருமையணி. (க0க)

எங்குநாவுமாயெங்கணுங்கண் ணுமாயெங்குந்
தங்குபேரொளியல்லதித்தனிநகர்ச்செல்வரு
செங்கணுயிரநாவின்செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கணுயிரமுடையவனளக்கவும்படுமோ.

(இ-ள்.) இத்தனி நகர் செல்வம்-ஒப்பற்ற இம்மதுகாமநகரத்தின் செல்வமிகு
தியை, எங்கும் நாவுமாய் - எவ்விடத்தும் நாவுகளுமாகி, எங்கணும் கண்ணுமாய்-
எவ்விடத்துங் கண்களுமாகி, எங்கும் தங்கு பேர் ஒளி அல்லது - எவ்விடத்தும்
வியாபித்திராநின்ற பேரொளியாகிய பாசிவமனதி, செம் கண் ஆயிரம் நாவி
னான் செப்பவும் - செவநத கண்களையும் ஆயிரம் நாவுகளையும் உடைய ஆதிசேடன்
வரையறுத்துச் சொல்லவும், அம் கண் ஆயிரம் உடையவன் - அழகிய ஆயிரங்கண்
தளையுடைய தேவேந்திரன், ஏறா கண்டு அளக்கவும் படுமோ-நேரோ பார்த்த இவ்வ
ளவிற்பென அளவுபடுத்தவும் கூடுமா (கூடாது என்றபடி..)

காரிய முற்றச்செய்தல் இவரால் ஆகா - பரசிவத்தாலாகுமென புகித்துந்
கூறுதலின் இது உய்த்துணர்வைப்பணி. (க0உ)

புண்ணியம்புரிபூமியாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறுபூமிவாளுடெனபநாளுந்
புண்ணியம்புரிபூமியுமதிலவருபோக
நண்ணியின்புறுபூமியுமதுகாமாநகரம்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் புரி பூமியார் - புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற நிலவுலகி
யுள்ளவர்கள், அதில்,வரு போகம் நண்ணி இன்புறு பூமி வாளுதி என்ப - அப்புண்
ணியத்தால் வரும் போகத்தை யடைந்து இன்பதாகும் உலகம் விண்ணுலகென்று
சொல்லுவார், நாளும் புண்ணியம் புரி பூமியும் - எந்நாளும் புண்ணியத்
செய்தற்
சூரிய உலகமும், அதில் வரு போகம் நண்ணி இன்புறு பூமியும் - அப்புண்ணியத்
தால் வருகின்ற போகங்களை யடைந்து இன்புகர்த்தசூரிய பூமியும், மதுகாமாநக
ரம் - மதுகாமாநகரமேயாம்.

போகமாவன - பெண், ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமளம்,
பாட்டு, பூவமளி என எண்வகைப்படும். ஏனையதலங்களும் இத்தலம் விசேட மு
டையதென்பார் புண்ணியம்புரிபூமியும் அதில்வருபோகம் நண்ணி யின்புறுபூமியும்
மதுகாமாநகரம் என்றார். புண்ணியம், போகம் சாதியொருமைகள். (க0க)

அறகேடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார் நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுங்கைப்பச்செவிதொளைத்துட்டவுண்டும்

பெண்களினமுதமன்னாப்பெருமிதகடனமுண்ணக்
கண்களைவிடுத்துக்காலங்கழிப்பவரளவிலாதார்.

(இ-ள்.) பண்களிந்தால் அனைய சொல்லார் - இசைபழுத்தாலொத்த சொல்
கூறுகையபெண்ணீள் (வாங்கிக்கும்) கரும்பு இசை பாணி-விண்ணினையோசை, தேவர்
உண்களி அமுதம் கைப்ப செயி தொலைத்து ஊட்ட உண்டும் - தேவருண்ணும்
சுவைதனித்த அமிரத்தத்தையும் வெறுக்கும்படி காதினை, சொலைத்து இன்பத்தைஉண்
பிக்க துகர்த்தாழ்பெண்களின் அமுதம் அனலார்-பெண்களுள் சுவைபயக்கும் அமுத
ம்போன்றபெண்கள், பெருமிதம் கடனம் உண்ண கண்களை விடுத்தும்-பரதனால் வி
திவழாத கடன இன்பத்தை துகரத் தமது பார்வைகளைச் செலுத்தியும், காலங்கழிப்
பவர் என் இலாதார் - அம்மதுகாநகரத்திற் காலம்போக்கும் வினையாட்கிடையவர்
அனேகர். (சுரு)

கலவிவித்தாகவுடிக் கட புனல் குளிகளுகலலார்
புலவிநீர் செவ்வீரோக்கிப் புணர் புலிபோகந்துய்த்து
நிலை நிலையாமை நோக்கி நெறிபடுதருமதானம்
கலவியைப்பெய்துங்காலங்கழிப்பவரெண்ணிலாதார்.

(இ-ள்.) கலவி விசகா ஊடி கட்டினல் குளிகளும் கலலார் - (தத்தங்களை
வர்களுக்கும்) புணர்ச்சி இன்பம் காணமாகப்பிணக்கும், நுகர் கண்ணினின்றுஞ் சித்
தம் நீரிருளின்குமகளிருடைய, புலவி நீர் செவ்வீரோக்கி புணர் முலை போகம்
தய்த்தும் - ஊடல்நீர்க்குஞ் சமயம்நோக்கி நெருங்கிய தனபோகத்தை துகர்த்தும்,
நிலை நிலையாமைநோக்கி - தோற்றக்கேடன்றி நித்தியமாயுள்ள வீட்டின்பத்தையும்
தோற்றக் கேடுகளுளவாய் அநித்தியமாயுள்ள வண்ணின்பங்களையும் (ஐயச்சிரிபற)
ஆராய்ந்துநோக்கி, நெறி படு தருமம் தானம் கலவியைக் பெய்தும்-நன்னெறிப்பட்ட
தருமதானங்களைப் பல நூல்களையும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கையிற் கொடுத்தும்,
காலம் கழிப்பவா எண்ணிலாதார் - காலம்போக்குவோர் அம்மதுகாலில் அனேகர்.

புலவி, முதிர்ந்தவழி; தன்பத்தருதலாறும் அப்புலவிமுதிர்ந்தவழித் கலவி,
இன்பத்தாராமையாறும் இரண்டறதும் இடையாய்ச்சமயம்நோக்கிப் புணர்வேண்
டுதலின் புலவிநீர் செவ்வீரோக்கிப் போகந்துய்த்தும் எனவும், நிலை நிலையாமை
நோக்கிய வழியன்றிப் பொருள் ஆறா பறவியிதல் அநிதாதலில் நிலை நிலையாமை
நோக்கி எனவும் கூறினார். (சுரு)

சந்தித்ததுநீனநோக்கிதலைவனைமுன்றுபோதும்
வந்தித்துமிசன்புசைமரபுபரிமுடிந்ததுமவெக
மந்தித்ததுமரியான்செய்ததிருவினையாடல்சேட்டுஞ்
சிந்தித்ததுமன்பாபுசைசெய்துநாங்கழிப்பார்பல்லோர்.

(இ-ள்.) மீன நோக்கி தலைவனை முன்று போதும் சந்தித்த வந்தித்தும்-அங்
கயற்கண்ணியார்தலைவனாகிய (சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்தியில்) காலை உச்சி மாலை
என்னும் மூன்றுபோதும் அடைந்து வணங்கியும், ஈசன் பூசை மரபு உளி முடித்
தும் - சிவபெருமான் பூசையை ஆகமமுறைமையார் செய்து முடித்தும், வேதம்
அந்தித்தும் அரியான் செய்த திருவினையாடல்சேட்டும் சிந்தித்தும் - வேதங்கள்சுழி
பித்தும் உணர்த்தற்கரிய அச்சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவினையாடல்களைக் கற்
றோர் சொல்லக்கேட்டும் அவ்வாறே மனனஞ் செய்தும், அன்பர் பூசை செய்தும்
நாள் கழிப்பார் பல்லோர் - திருத்தொண்டர்பூசையை முறைபார் செய்தும் காலம்
போக்குவோர் அம்மதுகாலில் அனேகர்.

சிலபூசையிலும் அடியார்பூசை அதிகமாதலின் இறுதியில் வைத்தார். ரூதசன் கிதை - சிவமாண்மியகாண்டம் - அடியார்பூசாவியும் அவரைப் போற்றினோர் பேறும் உரைத்த அத்தியாயத்தில்—

“படியினூலின்படியிப்படியிடை, முடிவிலன்புமுதிருபுஞ்ஞதும்வெண்

பொடிகொண்மேனியன்பூசையினுமவ, னடியர்பூசையதிகமதிகமே.”

எனவருஞ் செய்யுளாறுணர்க.

(40௪)

கற்பவைவகற்றுங்கேட்டுக்கேட்பவைகருத்துந்நூற்

சொற்பொருணினைந்துங்கேட்போர்குணர்த்தியுட்டுளக்கந்தீர்ந்த
மெறபகலிரவுநீங்குமிடத்துமெய்யறிவானந்த

வறபுதவெள்ளத்தாழாதாழ்ந்துநாள்கழிப்பார்களெலார்.

(இ-ள்.) கற்பவை கறறும் - கற்கத்தகும் நூல்களைக்கற்றும், கேட்டும்-கேட்கப்படும் பொருள்களைக் கறறறிந்தோர் சொல்லக்கேட்டும், கேட்பவை கருத்துள்ள சொற்பொருள் நினைத்தும் - கேட்கும்பொருள் தமதுகருத்துள் பதிய சொல்லையும் பொருளையும் பலகால் சிந்தித்தும், கேட்போர்க்கு உணர்த்தி உள் துளக்கம் தீர்த்தும் - (தம்மைவந்தடைந்து) கேட்போர்க்குமெயமைப்பொருளைவிளக்கி அவர்கள் மனத்தின்கண்ணுள்ள மயக்கையொழித்தும், ஏறபகல் இரவுநீங்கும் இடத்து-இரவும் பகலும் நீங்கியவிடத்தில், மெய் அறிவு ஆனந்த அறபுத வெள்ளத்து ஆழா அ ஆழ்ந்தும்-மெய்ஞ்ஞானானந்த மயமாகிய அறபுத பிரவாகத்தில் ஆழாமல் ஆழ்ந்தும், நாள்கழிப்பார்களெலார் - நாள்போக்குவோர் அமமதுவாயிற் சில்லோர்.

ஞானவேள்வி ஐந்தனுள் தமது மதிதுட்பத்தால் ஞானநூலின்கண் அதிகாரமுடையராய் ஒழியுணர்த்தலை, கற்பவைகறறும் எனவும், அந்நூலுணர்ச்சி மாத்திரையானே ஞானநிகழாமையால் ஞானசிரியனைவழிபட்டுச் சொற்பொருள்வினங்க ஐயவுணர்விற்கிடமின்றி நூன்முறைபற்றிச் சிரவனருசெய்தலைக்கேட்டெனவும், அங்ஙனங்கேட்பதற்கொண்டு சொன்மாத்திரையிற் றும்செல்லாது திரிவுக்கிடமின்றிப் பொருண்மாத்திரையிற் தம்மைச்செலுத்தி உள்ளுறமனனஞ் செய்தலைக்கேட்பவை கருத்துநூற் சொற்பொருள் நினைத்தும் எனவும், ஆசிரியன்மாட்டுத் தாம் கேட்டவாறு நூறகலப்பாலும் சிந்தனையினாலும் அதிகாரமுடையராய்த் தம்மை வினாவினர்க்கு நூன்முறைவேண்டாது தமது நிபுடையான் அநியாமைக்கிடமின்றித் தெளிவித்தலைக்கேட்போர்க்கு உணர்த்தியுட்டுளக்கந்தீர்த்தும் எனவும், கருவித் தொடர்பால்அநிந்தவாற்றிந்து அதுவதுவாயநிற்கும் அநிகருவியின்விதம்பரம் சகலமும், அக்கருவிகேக்கத்துஅங்ஙனமாவதின அநிவிண்மைமாததிரையாம் கேவலமும் நீங்கிநிற்கும்அருளாதாரத்தை-ஏறபகலிரவுநீங்குமிடமெனவும், அவ்வருட்சத்தியாற் சத்தனைக்கூடிச் சின்மாத்நிரமாய்ப் பேரின்பத்துள்மூழ்கி அதுவாதலும் வேறாதலும் செய்யாமல் நிபுடையுருத்தலை மெய்யறிவானந்த அற்புதவெள்ளத்து ஆழாதாழ்ந்தும் எனவும், இவ்வாறு அநிந்துகிற்பவர் அநியாதலிற் சிலரெனவுங்குநினர்.

திரிவு-என்றது குற்றியை மகனெனவும், இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்வாறாக ஒன்றனை மற்றொன்றாகத் துணிதல். (40௪)

தன்னிகராய்ச்சியில்லான்காப்பியத்தலைவனாக

முன்னவர்மொழிந்ததேனோர்தமக்கெலாமுகமனன்றோ

வன்னதுதனதேயாகுமண்ணலேபாண்டிலேந்தா

யிந்கநக்கரசனாவானிக்கவிக்கிறைவனாவான்.

(இ-ள்.) தன் நிகர் உயர்ச்சி இல்லான் - தனக்கு ஒப்பாவோரும் தன்னில் உயர்ந்தோரும் இல்லாதவொருவன், காப்பியத் தலைவன் ஆக முன்னவர் மொழிந்தது - காப்பியத்திற்குத் தலைவனெனப் பணிள்ள இலக்கணிகள்கூறியது, ஏனோர் தமக்கு எல்லாம் முகமன் அன்றோ - (காப்பியங்கட்குத்தலைவராம்) அஃதொழிந்த மற்றையோர்க்கு உபசாரவாதத்தை யல்லவா (ஆம் என்றபடி) அன்னது தனதே ஆகும் அன்னலே - தன்னிகர உயர்ச்சி இன்மை தன்னதாகக்கொண்ட சிவபெருமானே, பாண்டுவேந்தாய் இவநகர்க்கு அரசன் ஆவான் - பாண்டியனாய் மீம்மதுகா நகருக் கரசனாயினவன், இக்கவிக்கு இறைவன் ஆவான் - அவனே பிக்காப்பியத்திற்கும் தலைவனாயினவன் (ஆதலால் இது முகமன் அன்று)

“பெருங்காப்பிய நிலை பேசுககாலை-வாழ்த்துவணக்கம் வருபொருளிலவற்றி னென், நேற்புடைத்தாகி முன் வரவியன்று, காற்பொருள் பங்குதருகை நிறைந்தாழித் தன்னிகரில்லாத் தலையினை யுடைத்தாய்” எனக்கூறியது காப்பியத்திற் தலைக்கணமாதலால் தன்னிகராய்ச்சியில்லான காப்பியத்தலைவனாக முன்னவர் மொழிந்ததெனவும், அவை இல்லாதவா யுடைபோராகக் கவிளகூறுவது புனைதனாயாதலால் ஏனோர் தமக்கெனா முகமன்னனோ எனவும், அவற்றையுடையவன் சிவபெருமான் ஒருவனையாதலால் தேற்றே நார்த்தது அன்னது தனதேயாகும் அன்னலே எனவும், அவனே பாண்டியனாய் வடநாடு னினமையால் இந்நகர்க்கரசனாவான் எனவும், அச்சிவபெருமானே இக்காப்பியத்திற்குத் தலைவனாதலால் முகமன்னனென்ப துதோன்ற இக்கவிக்கிறைவனாவான் எனவுக நின்ற. தொடர்கிலைச் செய்யுள் பெருங்காப்பியமெனவும், காப்பியமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இந்நூல் பெருங்காப்பியமாதலால் தன்னிகரில்லாக் காப்பியத்தலைவனாவான் இவனென இதனாற் கூறப்பட்டது. “பெருங்காப்பிய நிலை பேசுங்காலை” எனவும் “அறமுதனாளுக்குங் குறைபாடுடையது” எனவும் வருஞ் சூர் சிற்றுகளால் காப்பியங்களி னிலக்கணங்களை யனந்த. இங் துறிகட்குப் பெருகும். கவிபாற்புனைப்படுவது காப்பியமாதலால் கவி, தன்னாற் புனைப்பாற்றி காப்பியத்தின்மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர். (௧௦௮)

என்னெனவுரைப்போகதறிதிறைமகன்பண்பையெனை
மன்னவர்வாறோர்போலமதித் துணைவிரிக்கற்பாற்றோ
வன்னவனாறையாறமுண்டாபதெவ்வகிலமென்றால்
முன்னவன் செய்தவாடல்வாவினை முறையிற் சொல்வேன்.

(இ-ள்.) எவ்வகிலமும் அனைவன் ஆணையாறால் நடப்பது என்றால் - எவ்வுலகமும் பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட அச்சிவபெருமானாகுடைய ஆணையின்வழியாய் நடப்பதாயின், அந்த இறைமகன் பண்பை என் என உரைப்பேன்-அந்த இறைவனது தன்மையை என்னவென்று எடுத்துச்சொல்லப்போகின்றேன், ஏனை மன்னவர் வாறோர் போல மதித்து உரைவிரிக்கற்பாற்று ஒ - ஏனையரசர்களது தன்மையையும் தேவர்களது தன்மையையும்போல (அவனது தன்மையை) அளவறுத்துச்சொல்லும் பகுதியதே அன்று (ஆதலால் அதனையொழித்து) முன்னவன் செய்த ஆடல் வரவினை முறையில் சொல்வேன்-அவ்விறைவன் செய்தருளிய திருவினையாடல்களை வடநாடிலிருந்திய முறைப்படிச்சொல்லுகின்றேன்.

இவ்வகிலமென்று பாடல்கூறுவாருமுளர். இகரச்சுட்டு நிலவுலகொன்றன் மேனிற்றலின் ஆணையாற்றுவென்ற சொல்லாற்றலுக்கும் ஏனைமன்னவர் என்றொழியாத வாறோர் என்றுகூறியதற்கும் பொருந்தாமையால் எவ்வகிலமெனப்பாடல் கொண்டாம். இறைவனது தன்மையை யளவறுத்துச்சொல்லப்புகின் அச்சொல்ல

ளையிலடங்காது பலபடவிரிந்து பயன்படுதலின்றி மிகைபடக் கூறலென்னுங்குந் தந்தங்குதல்தோன்ற உரைசெய்தற்பாற்றோவென்னுது, உரைவிரித்தற்பாற்றோ என்னுர். முன்னவன் என்பதன்முதலில் அகரச்சட்டுத்தொகுத்தல். வரவு என்னுந் தொழிற்பெயர் பன்மைப்பொருள்மேனின்றது. முற்றும்மைதொகுத்தல். (கஉக)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககக.

திருக்கைலாயப்புகழ்ச்சி.

கலிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளென முதுவானவர் முனிலோர்
கரங்கடந்தலைமுடிமுத்திடகருணைசெய்தவிசை
புரங்கடந் துணையுணர்வெலாய்கடந்தருமறையின்
சிரங்கடந்தவனிருப்பதுநிநுங்கயிலாயம்.

(இ-ள்.) முதுவானவர் முனிலோர்-அயன்முதலிய பெரியதேவர்களும் முனிவர்களும், வரங்கள் தந்து அருள் என கரங்கள் தம தலை முடிமுத்திட கருணைசெய்து-(யாங்கள்கருதிய) நன்மைகளைத் தந்தருளாய் என்று கைகளைத் தமதுதலைமேல் கூப்பிட்டு (அவரவரவேண்டுகோளுக்குத் தக்கவாறு) திருவருள்செய்து, அவிச்சை உரம் கடந்து - (இயல்பாகவே) பாசவன்மையினின்றி நீங்கி, உரை உணர்வு எலாம் கடந்து - சொல்லும்பொருளுமாயிய யாவையுங்கடந்து, அருமறையின் சிரம் கடந்தவன் - அரியவேதத்தின் முடிவையையுங்கடந்த சிவபெருமான், இருப்பது திருக்கயிலாயம் - எழுந்தருளியிருக்குமிடம் திருக்கயிலாயமென்றுச் திருமலையாம்.

அவிச்சை, காண்டலன்பை மாத்தலையிற் கூட்டுணர்வுக்கிடஞ்செய்து நிற்பதாகலாலும் அவ்விதைவன் அவ்வுணர்வுக்கெட்டாச் சுயஞ்சோதியாயிருப்பவனாகலாலும் அவிச்சை புரங்கடந்தவனெனவும், அவ்விதைமலமுத்தன மலபோத்தானிகமும் வரக்குமனங்கள் பறையிறிபும் சொல்லளவையாலும் கருதலளவையாலும் உணரப்படாதவனான உரையுணர்வெலாய்கடந்தவன் எனவும், அப்பரம பரனைப் பரஞானத்தாறகரன்பதல்லது விர்து சத்தியின்காரியமான வேதமுடிவாயுள்ள உபநிடதங்களை யாராய்வதனால் உண்டாகும் அபரஞானத்தால் காண்டல் செல்லாதவனானவின் வேதச்சிரங்கடந்தவன் எனவுபகூறினார். உணர்தலென்னுந் தொழினிகழ்ச்சியால் பொருள் என்பது தோன்ற உபசரித்தார். (க)

புரந்தராதிவானவாபதம்போதுறைபுத்தேள்
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரபடையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநர்
ஞரந்தவாதுநின்றாழிதோறேழ்குமவ்வோங்கல்.

(இ-ள்.) அவ் ஓங்கல் - அத்திருக்கைலாயமலை, புரந்தராதிவானவர் பதம்-இந்திரன்முதலிய தேவர்கள்பதங்களும், போது உறை புத்தேள் பரந்தவான் பதம்-தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய இடம் பரந்த பெரியசத்தியலோகமும், சக்கரப்படை உடை பகவன் வரம் தவாது வாழ்பதம் எலாம் - சக்கராயுதத்தையேந்திய திருமால் தம்மையடைந்தோர் பெறும்பேறு கெட்டாமல் வாழும் வைகுந்தமும்

ஆயிவ இவ்வகைகளும், நிலை கெடவரும் ஈன் உரம் தவறு கின்ற ஊழிதோ
தம் ஒக்கும் தத்தமக்குரியநிலை கெட்டு அழியவரும் பெருநிலைகளென்பதிலும் தவறு
வையிவகையோடு கின்ற அப்பழிக்காவந்தோதும் வளர்ந்தோங்குகின்றன.

ஊழியின்முதலில் அகாச்சுட்டுத்தொருந்தல், உம்மை தொக்குகின்ற தோ
தம் என்னும் இடைச்சொல் காலப்பன்மைமேனின்றது. இந்திரன் முதலியோர் பத
ங்கள் பொன்றும்வால் தவறு வளர்ச்சிக்குரிய காலமதலால் நிலைகெடவருவாக்
அப்போதும் ஒக்குமெனக்கூறினார். ஒக்கும் என்றற்கு முடிவரும் ஒடுக்குகின்ற
என் ஒடுகிய தொழ்ச்சி யொக்கும் என்னுமிடத்திற் காட்டிய தேவாரத்தா
றுணர்.

(உ)

அரம்பைமாதாராடலினாவமும்பாட

னரம்பிளோகையுமுதவ திர்ச்சுக்கையுரவாய்

வரம்பிலோகையுமுருவிவிழொலியுமாறுத

கிரம்பிவானமுத்திகைசகருநிமிர்வனமாதோ.

(இ-ள்.) அரம்பை மாதாரா ஆடலின் அரவமும்-அரம்பப்பெண்டன் ஆடு
கின்ற ஆடலினுண்டாயிவ ஒசையும், பாடல் எரம்பின் ஒசையும் - அவர்கன்பாடும்
பாடலிலோசையும் வீணயிலோசையும், முழவு அதிர் சம்மையும் - தன்னுமைபொ
லிக்கும் ஒசையும், எல் வாய் வரம்பு இவ் ஒசையும் - பாணியினது அளவில்லாத
வோசையும், வீழ் அருவி ஒலியும் - (அத்திருமலையினின்ற) வீழாசின்ற அருவியின்
ஒசையும், மாறுத கிரம்பி-தம்முள் மாறுபடுதலில்லாமல் ஒருபால் கிறைத்த, வான
மும் திசைகளும் கிரிந்தன-ஆகையத்திலுந் திக்குகளிலும் கிறைத்த பாவாசிற்கும்.

எவ்வாய் தொங்கியசையும் வாயையுடைய நென்ப்பொருண் மேனிற்றவால்
வீணத்தொகையினுந் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். எரம்பு
வீணமேனிற்றவால் தானியாகுபெயர்.

(ங)

வெந்தரீற்றொளியெவண்மையும்விமலனையகன்கொண்

டத்தயின்நிபேயகைசவறவிநுக்கையுமுருவி

வந்தகண்களாற்கொண்டவணிநுக்குமாதவர்க்குத்

தத்ததாலரண்கையுத்தனதுசாரூபம்.

(இ-ள்.) அரண்கையுந்-செபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கைமையையும்,
வெந்தரீறு ஒளி வெண்மையும் - நீறிய திருநீற்றின் ஒளிபோன்ற வெள்ளொளியை
யும், விமலனை அகம் கொண்டு அந்தம் இன்றி ஏ அசைவு அற இருக்கையும் - அச்சி
வபெருமானை தனதிடத்துக்கொண்டு என்றத் தனக்கோர் இடத்திலல்லாமல் சவன
மற்றிருத்தலையும், அருவி வந்த கண்களும் கொண்டு - (தன்முகமொடுத்து) அருவி
கள் இழித்துவாசுகின்ற பலவிடங்களையுக்கொண்டு, (வெந்தரீறு ஒளி வெண்மை
யும்-நீறியதிருநீற்றின் வெள்ளொளியையும், விமலனை அகம் கொண்டு அந்தம் இன்றி
ஏ அசைவு அற இருக்கையும் - செபெருமானைத் தனது மனத்தின்பித்தத் தமக்
கோரிடத்திலல்லாமல் சவனமற்றத் தெய்வோகத்திருத்தலையும், அருவிவந்த கண்க
ளும் கொண்டு - அருவிபோலும் ஆனந்தபாஷ்பம் இடையுருதுகருந் கண்ணையும்
கொண்டு) அவன் இருக்கும் மாதவர்க்கு - தனது சாரூபம் தத்தது - தனதிடத்திருக்
கும் பெரியவத்தினர்க்குத் தனது சாரூபத்தைக்கொடுத்தது.

செபெருமான் தன்னைச்சித்தித்த அடைத்தோர்க்குச் சடாமுடிபும் திரிதேத்தி
ரமும் காணண்டமும் மான்மருமுதலியவையும் பெறவாயிவ தவறு திருவுருவத்

தைத்தருதல்போலத் தானுத்தருதலில் உம்மை இறந்தது தழுவிய உயர்வுநிற்பும்
மை. சாரூபம் - சமானமான ரூபம். இயல்பாகவே பாசங்களினின்ற நீங்கினோன்
தன்னைடைநோற்கும் பாசம்போல்வோனாலால் விமலன் அான் எனக்கூறி
னார். வெந்த நீது நோற்றநோன்பென்பதுபோல வந்தன. அகம் - மனத்தின்மேலும்,
இடத் தின்மேலும். கண் - கண்களின்மேலும் இடத்தின்மேலும் கின்றன. அவன் -
அவ்விடம். அகாச்சுட்டு உயர்வின்மேல் கின்றது. (ச)

ஆங்கு வெண்கிடிலிரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து

விங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி

யோங்குநான்மறைக்குடுமியினுள்ளொளிநோக்கித்

துங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அத்திருக்கையில், வெண்துதில் விரித்தால் என்ன - வென்
வியவஸ்திரத்தை விரித்தாற்போல, எல் என ஆர்த்து வீங்கு கால் அருவி திரள்வென்
ளமே அன்றி-கடிலென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு ஒலித்துப் பருத்திழியும் காலையுடைய
அருவியாகிய திரண்டவெள்ளமுமேடல்வாமல், ஒங்கு நான் மறை குடுமியின் உள்
ஒளி நோக்கி- சாண்களைப்பார்த்த நான்கு வேதங்களின் சிவையாகிய உபசிடதத்
துள் விளங்கும் ஒளியாகிய பாசிவத்தை உச்சங்கண்ணங்களோக்கி, துங்குமாதவர்
கண்களும் சொரிவன வெள்ளம் - அப்பாசிவத்தி லழுந்திய பெரியவத்தினையுடைய
யோகண்களாரு சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பவெள்ளமும் பெருகாநிற்கும்.

துங்கல் - நேயத்தழுந்தல். பெருகாநிற்கும் - தோன்றாப்பயனிலை. விரித்தெ
னதொருத்தல். சொரிவன என்னும் வினையுற்றுப் பெயரொச்சமாய்கின்றது. (சு)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டுநீரோடுத்துக்

காட்டுமாமலர்கொடியுமலர்கொண்டுமுட்ககாந்த

பாட்டுமாமலர்கொண்டுகடபாஞ்சுடரடியிற்

சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருடால்.

(இ-ள்.) ஒருபால் - அத்திருக்கையிலொருபுறம், மா கோட்டுமலர் - பெரிய
கோட்டுப்பூவும், நிலமலர் - நிலப்பூவும், குண்டு நீர் எடுத்து காட்டு மாமலர் - கணியி
லுள்ள நீர் எடுத்துக்காட்டும் பெரியநீர்ப்பூவும், கொடியுமலர் கொண்டும் - கொடியி
பூவாகிய இக்கால்கைப்பூக்களைக்கொண்டும், உட்ககாந்த பாட்டு மாமலர் கொண்
டும் - மனத்தைக்காணிக்கும் பாடலாகிய சிறத்தமலரைக்கொண்டும், நம் பாஞ்சுடர்
அடியில் சூட்டுமாதவர் தொகுதியும் சூழ்வன - கமது சிவபெருமான் நிறுவடியில்
சூட்டுகின்ற பெரியவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் கூட்டங்களாலுஞ்சூழப்
படுவன.

நீரிழ்த்தமலரை நீரோடுத்துக்காட்டுமலரென்றது குணவணர். எதிர்காலத்
தாற் உறவேண்டியதனைக்காணாத என - இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றி
வந்த காலவழுவமைதி. ககாந்த முகனிலையாய்ந்து வந்தபிறவினைப் பெயரொச்சம்.
சூழ்வன - பதிவிருந்தொக்குவாத செயல்பாட்டு வினையுற்று. உம்மை - இறந்ததது
நீதிய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு.

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுக்கவிவாய்ப்

பையநாகமுந்தக்கினைபரையமுக்க

ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு

செய்பநாகமுமவையமுர்புதழ்வதச்சிலம்பு.

(இ-ன்.) கைய சாகமம் - துதிக்கையையுடைய பாணனும், சாபினும் உழுதையும் - வருத்தினின்ற கோபத்தையுடைய புலிகளும், கடுமைய் பையதாகமும் - விஷம்பொருத்திய வாயையும் படத்தையுமுடைய பாம்புகளும், மெய் அருத்தன் தம்மை - மெய்யுணர்ச்சியையுடைய அரிபவந்தையுடைய முனிவர்களை, தம் கிணை பாலிய முக்கண் ஐயஞ்சு அடைந்த அன்பு செய்ய - தமது சுற்றங்களால் முன்பு உணர்ச்சிப்பட்ட முன்று கண்ணையுடைய செபெருமானாகச்சுருதிச் சாணடைந்த அன்புசெய்த வழிபட, அச்சிலம்பு - அத்திருக்கணை, சாகமம் கையமும் புழுவது - விண்ணுலகத்தாராலும் மண்ணுலகத்தாராலும் புழுவ்ப்படாதிந்தும்.

இடத்தினிகழ் பொருளின்சிறப்பு இடத்தின்மேலெற்றி சாகமம் கைய மும் புழுவது என்றார். யானை வழிபட்டது - திருவானைக்காவில் வடமேற்றிகையி லுள்ள வேர் சுவேதமலைபிலங்கிக்கும் சுவேதயானை ஆடும்வசந்தால் அக்குகின்ற அத்திருவானைக்காவின் புறப்புள்ள காட்டுப்புழந்த வெண்ணுவின் அருருவந்த அங்கெழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானோங்கி வியப்படைந்த ஆ செட்டேன் எம்பெருமான் இங்கெழுந்தருளியது என்னையாட்டுவாக்கச்சுருதியோ என்ற ஆசா மை எய்தி வழிபட்டுப்பூசித்துச் சிவகணகங்குத்தர் தலைமையுண்டது என்பது - திருவானைக்காப்புராணம் - கெணூரணிய பாடலத்திவர, திருக்காலையில் செபெரு மானார் ஓங்கால் திருவேலாக்கச் செழுச்சுருகுதம்பொருட்டு சூடை அணிமுதலியவ ற்றைப் புனையுங்கால் காணன் என்னும் பாம்பு காமத்திற் சிழிப்புண்டி வாராதிருத் தலையுணர்ந்த நீதென்காலையில் பாம்பாய்ப்பிறந்த கமமைப் பூசிப்பாயென்றருள், அவ்வாறே பிறந்த பூசித்த முத்தியடைந்தது. சோனத்திபுராணத்தில் செம்பிமுத லிய முத்தகதைச் சுருக்கத்திலும், புலிபுத்திரது கோயிற்புராணம் வியாக்கிரபாதச் சுருக்கத்திலும் காண்க.

சாகமென்னும் பலபொருள் ஒருச்சால் பொதுணர்நிவி யானையையும் பாம்பையும் உணர்ந்தற்கு - ஓசை, கடுமைய்ப்பை எனச் சிறப்படைகள் சந்த வறினார். கோற்றோன்பு, பொருதபோரே என்றும்போல - சாபினம் என சிந்தை. (ஐ)

திருக்கைகலாயப்புத்தர் செழுமற்றிற்று.

பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம்—உபௌ.

புராணவரலாறு

—:0:—

லேவிறுத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
கனங்குறுத்துவின்காதவன்கோயின்முன்
வினமாருஞ்சிவநீர்தகைகின்மிக்காய்
வளம்பெறுஞ்சிவநீர்தகத்திணமாடது.

(இ-ன்.) அளந்திடற்கு அரிது சூப அருள்நின்மேல் அளவுசெய்தற்கரிய செ ட்புவாய்ந்த அத்திருக்காலையில், கனங்குறுத்துவின்காதவன் கோயின்முன் - கண்ட ம்மெற்ற விண்ணுவிலுள்ள பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்காத்த செபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயிலின்முன்னுள்ள, விளவு அருள் சிவதீர்த்தத்தின் மிக்க த ஆய் - ஏனைத்தலங்களில் சொல்லுதற்கரிய மாயிப்பகை யுடைய சிவதீர்த்தம் எனினும் மேம்பட்டு, வளம்பெறும் சிவநீர்த்தத்தின் மாடது - எனறுஞ்சிறந்த செ நிர்த்தத்தின் பக்கத்திலுள்ளது. • •

களங்கதந்த வின்காத்தமை - "செற்றாலமுவினைத்தும் உண்டிடவேயிமிர்
ந்தெழுநூஞ்சிறைமேற்கொள், பற்றாலங்கததகந்த காண்முனைமுதலேந்தம்
பாணவமார்தம், பொற்றாலினையளித்தோன்" எனக் காந்தம் அகரகாண்டம் திருக்
குற்றாலப்படலத்தில் வருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (உ)

தண்டருங்கதிரச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்கவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்காண்மண்டபமரோ.

(இ-ள்.) அனேகதவம் செய்து - பலதவங்களைச்செய்து, (அவற்றின்பலத்
தால்) அண்டர் தச்சன் - தேவதச்சனால், தண் நரும் கதிர் சந்திர காந்தத்தில் - குளி
ர்ச்சிமிக்க கிரணத்தையுடைய சந்திரகாந்தக்கல்லால், பண் தயங்க வமணி பத்தி
செய்து - தன்னியதொழில்கள் வினவக ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களை வரிசைப்
படப் பதிப்பித்த, கண்டது ஆயிரக்கால் மண்டபம் - நிருமிக்கப்பட்டனது ஆயி
ரக்கால்மண்டபம். (உ)

ஆனபான்மையினுலந்தமண்டப
ஞானநாயகனுண்மலர்த்தாடொழ
வானமீனோடுவந்துபதங்குறித்
துணமின்மதிவைகுவதொத்ததே.

(இ-ள்.) அந்த மண்டபம் ஆன பான்மையினால் - அந்தவாயிரக்கால்மண்ட
பஞ் சந்திரகாந்தக்கல் முதலியவற்றாலமைந்த தன்மையால், ஊனம் இல் மதி - கன
க்கமில்வாத சந்திரன், வானம் மீனோடு வந்து - ஆகாயத்திலுள்ள கடித்திரங்க
ளோடு வந்து, ஞான நாயகன் நான் மலர் நான் தொழ - ஞானவடிவாகிய விறை
வனது அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிபை வணங்க, பதம் குறித்த
வைகுவது ஒத்தது - சமயம்பார்த்திருந்ததை யொத்திருந்தது.

இதனால் இதனை யொக்குமெனக் கூறினமையால் ஏது உமையணி. (உ)

அன்னமண்டபந்தன்னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதண்மேலிருந்தனன்
பன்னுகேள்விப்பதினெண்புராணமுஞ்
சொன்னமாதவச்சுதமுனிவனே.

(இ-ள்.) பன்னு கேள்வி - சொல்லப்பட்ட தற்கேள்வியால், பதினெண்புரா
ணமும் சொன்ன மாதவம் குத முனிவன் - பதினெண்புராணங்களையுஞ்சொல்லிய
பெரியதவத்தையுடைய குதமுனிவன், அன்ன மண்டபம் தன்னுள் - அவ்வாயிரக்
கால் மண்டபத்தில், அருந்தவம் என்ன - அரியதவம் ஒருருவு கொண்டிருந்தார்
போல, வேங்கை அதன்மேல் இருந்தனன் - புலியின் தோலின் மேலிருந்தனன்.

வியாதன்பார் கற்றுணர்ந்தவன் என்பார் பன்னு கேள்விப் பதினெண்புரா
ணமுஞ் சொன்ன என்றார். (ச)

அந்தேவலைபிலச்சிவதீர்த்தத்தில்
வந்துமுழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்திரிலா
விந்துசேகரனறாணி அந்தேத்தறியே.

(இ-ள்.) அந்த லேனியில்[வந்து - அக்காவத்தில்வந்து. அச்செய்திர்த்தத்தில் முழி - அந்தச்செய்திர்த்தத்தில் க்கானஞ்செய்த, அம்மண்டபத்த ஏறி சந்தி ஆதி தவம் முடித்த - அம்மண்டபத்தின் மேலேறி நித்திய கடன் முதலிய தவம்னை முடித்த, ஈத இவ்வாத இந்த சேகான் தான் நினைத்து ஏந்தி - தனக்கோரிதநி யில் வாத சந்திரசேகரானுப சிவபெருமானுடைய திருவடினைச் சிந்தித்தத்ததித்த. (6)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம

னம்புபத்தனையமகோதா

னும்பாஞ்சிவவுக்கிரயிரிய

னம்புகேள்விப்பிரசண்டகற்றவன்.

(இ-ள்.) சம்புபத்தன் சதானந்தன் உத்தமன் - சம்புபத்தனும், சதானந்த னும், உத்தமனும், அம்புபத்தன் அனையமகோதான் - பிரமண யோந்த மகோதா னும், உம்பர் அஞ்சிய உக்கிரவீரிகள் - தேவாகன் அஞ்சம் பெருந்தவத்தை யுடைய உக்கிரவீரியனும், சம்பு கேள்வி பிரசண்ட கற்றவன் - கேட்டோர் வம்பும் வேத முதலியதற் கேள்வியில் வல்ல பிரசண்ட னென்னு கல்ல தபோதனனும். (7)

ஆதிமாதவர்பாவருமன்புகை

பாதியாய்முற்றமாரும்பராதரச்

சோதிபால்வைத்தருதனைத்தோத்திர

மோதியஞ்சலித்தொன்றுவினாவினார்.

(இ-ள்.) ஆதிமாதவர் யாவரும் - இவர்கள் முதலிய பெரியதவத்தினர் யாவா ரும், உமைபாதிபாய் முற்றம் ஆகும் பராபாச சோதிபால் - உமையிடத்தப் பாதி யாகி யெனையிடத்த முழுதமான சிவபெருமானிடத்த, அன்புவைத்த ருதனை தோ த்திரம் ஒதி அஞ்சலித்த - சேயம் வைத்த ருதமுனிவராத் தோத்திரஞ் செய்து கைமுடித்த, ஒன்று வினாவினார் - ஒன்று வினாவத்தொடங்கினார்கள்.

உமைபாதிபாய் முற்றமாரும் என்றது பொருள்முாணணி.

(8)

கவிநினைத்ததை.

வேதவாகமபுராணமேயிருதியேமுதலா

வோதுநூல்களின் துணிபொருளுலகெலாம்பயந்த

பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய

போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன்றுனதால்.

(இ-ள்.) வேதமே ஆகமமே புராணமே யிருதியே முதலா ஓதும் நூல்களி ன் துணிபொருள் - வேதங்களே ஆகமங்களே புராணங்களே யிருதினே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்களின் துணிந்த பொருள், உலகு எல்லாம் பயந்த வேதை பாகன் பரம் என தேர்ந்து உணர பெரிய - எல்லாவலகையையும் பெற்றதருளிய உமாதேவியை விடப்பாகத்தி னுடையவகுதிய சிவபெருமானே என்ற ஐயத்திரி ஷுத்தொளித்துணர்ந்த பெரியவனே, போதமாதவ - நூலந்தையுடைய பெரிய தபோ தனனே, உனக்குயாம் புகல்வது - ஒன்று உனது - உனக்கு நான்கள் சொல்ல தொ ன்றுண்டது.

வேதம் ஆகமம் என்பவற்றி னிறதியில் என்னேகாரம் தொக்குகின்றன. "என்னேகாரம் இடையிட்டேச்சொனினும் - என்னுக்குறித்தியது மென்மனார் புல வர்." என்ற - தொ - சொ - இடையியல் குத்திரத்தால் உணர்க. (9)

மேருமந்தரங்கைகலைப்பதமுதல்விடைமே
ஹருமந்தராடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகம்விடடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுகாத்தனைகருத்தினுக்கிசைய.

(இ-ள்.) மேரு மந்தரம் கலைப்பதம் முதல் - மேரு, மந்தரம், திருக்கயிலை, ஸ்ரீபர்வதமுதலாகிய, விடைமேல் ஊரும் அந்தரகாடவன் உறைபதி அனந்தம் - தரு மவிடைமேலேறி நடத்தியருளும் சிவலோகநாதனெழுந்தருளிய திருப்பதிகளனந்த மும், ஆரும் அந்தம் இல் போகம் வீடு அடைவது என்ற - எவரும் முடிவில்லாதபோ கத்தையும் மோட்சத்தையும் அடைதற்குரியனவென்ற, அவற்றின் காரணங்களோ டுகருத்தினுக்கு இசைய உரைத்தனை - அவ்வத்திருப்பதிகளின் காரணங்களோடு எம் கள் கருததற்குப் பொருத்தக் கூறியருளினும். (ஈ)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலையருளிச்
செய்யவுந்தெளிந்திலேக்கள்யாஞ்சிற்றறிவுடையேம்
மையனெஞ்சினேமாகைபான்மயக்கறவின் னு
முய்யுமாறநுள்செய்தியென்றுரைத்தனர்மன்னே.

(இ-ள்.) ஐயம் ஆதி முக்குற்றமும் அகல நீ அருளிச் செய்யவும் - ஐயத்திரிபு அறியாமை என்னும் முக்குற்றங்களும் யாங்கள் நீக்க நீ திருவாய் மலர்க்தருளிச் செய்யவும், சிற்றறிவுடையேம் மையல் நெஞ்சினேம் - சிற்றறிவினையுடையே மும் மயக்கமிக்க மனத்தினையுடையே மும், யாம் ஆகையால் தெளிந்திலேக்கள் - யாங் களாதலால் சிறிதும் தெளியாதிருக்கின்றோம், மயக்கு அற உய்யுமாறு இன்னம் அருள் செய்தி என்ற உரைத்தனர் - அம்மயக்கம் நீக்க யாங்கள் பிழைக்கும் வண் ணம் இன்னமுஞ் சொல்லி யருள்வாய் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த கள் விகுதி இடவழுவமைதி. செய்தி - மூன் னிலை யொருமை எதிர்கால வினைமுற்று. ஐயமாகுது - மறபிறப்பும், இருவினைப்ப யனும், கடவுளும், உளவோ, இலவோ என்ற ஒன்றிற்குணிவு பெருது சிற்றல். திரிபாவது - குற்றியை மகனெனவும், இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்வாறாக ஒன் றனை மற்றொன்றாகத் துணிதல். அறியாமையாவது, குற்றியை மகனே எனவும், இப்பியை வெள்ளியே எனவும் துணிதல் (ஈ)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாநீர்த்தத்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறைபிரந்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதார்த்தப்
புலங்கடார்த்தபேரொளியுறைதலனென்றுபுகலாய்.

(இ-ள்.) தலங்கள் நம்மில் மிக்கு உள்ளது ஆய் - தலங்களில் மேம்பட்டுள்ள தலமாகியும், தகுதிசால் தீர்த்தம் குலங்கள் நம்மில் மிக்குது உடையது ஆய் - தகு தியுடைய பவதீர்த்தங்களில் மேம்பட்டுள்ள தீர்த்தத்தையுடையதாகியும் உள்ள, குறை இரந்தோர்க்கு நலங்கள் தந்து அருள் மூர்த்தியாய் - தமது குறை கூறிவந்த டைந்த வடியாருக்குப் பல கன்மைகளுந் தந்தருளும் மூர்த்தியாகி, நாத வேதார்த்த புலம் கடந்த பேர் ஒளி உறை தலன் ஒன்று புகலாய் - ஈதத்தவத்தி னிறதியா கிய விடத்தையும் வேதத்தினிறதியாகிய இடத்தையும் கடந்த வொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய வொருதலத்தைச்சொல்லியருளாய்.

சைவரானவரின் விளக்கும் அநிகையும், வைகரியாதிகாக்கு என்மேற்றும் தற்போதத்தையும் கடத்தாததின் - காதலேதத்தப்புகட்கடத்த பெரொளி எனக் கடறினார்.

மிக்கதென்னும் வினைமுற்றப் பெயர் கததொக்குகின்றது.

என்றிப்போதெதிர்முமலவந்திருண்மலவலியை
வென்றருதனுத்தலாகனின்விசேடமாய்த்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
கொன்றுகேட்கவிடனிப்பதாயுளதுமற்றதுதான்.

(இ-ள்.) என்றபோது - என்ற வினவிப்போது, எதிர் முகம் மலத்த இரும் மல வினிய கென்ற ருதனும் - எதிரே முமலவந்திருண்டு ஆனவமலத்தின்வலி மையை வெற்றிகொண்ட ருதமுனிவனும், தலக்கனின் விசேடம் ஆய்த்த அம்பொன் குன்றம் வார் சிலையான் இடம் கொண்டு உறை பதியுன் ஒன்ற - தலக்கனின் மேன் மைனையெல்லாம் (தமக்குள்) ஆராய்த்த அழகிய பொன்மலையாகிய நீண்டவினிய பேத்திய சிலபெருமான் தனக்குத் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குத்தல க்கானுள் ஒருதலம் உன்னது, அது கேட்க வீடு அளிப்பது ஆய் உன்னது - அத்தலம் காதார் கேட்கவும் மோகூத்தரைத் தருவதாயுன்னது. (கஉ)

முற்றவோதியபுராணமுவாறினுட்காகதம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுத்தப்பெயரார்
சொற்றபேர்சனற்குமாமாமுனிவரன்குதன்
கற்றைவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன்.

(இ-ள்.) முற்ற ஓதிய புராணம் மூவாறினும் - முடிவுபெற யாவையும் எளித் துக்கதம் பதினெண்புராணங்களுள், காதார் ஆறு சங்கிதை பெற்றது - காதாபு ராணம் ஆறுசங்கிதைகளை யுடையது, அவை ஆறாம் தம் பெயரால் சொற்றபேர் - அனவயாறையுள் தமது பெயரால் சொன்னவர்கள், மாசனற் குமா முனிவரன் கு தன் கற்றை வார் சடை சங்கரன் மால் அயன் கதிரோன் - பெருமை பொருத்திய சனற்குமாமுனிவனும் ருதமுனிவனும் கெருத்திய நீண்ட சடையையுடைய சங்கர னும் கிட்டெனவும் பிரமனும் சூரியனுமாவார்.

பேர் பன்மைப் பொருளில் வந்த வோரிடைச்சொல்.

(கக)

இன்னவாறனுட்கங்காசங்கிதையென்று
சொன்னாறுவினியுணர்த்தினுளசங்கரன்றுவினயித்
கன்னபோமவண்மடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்கதான்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறனுள் - இந்த வாறு சங்கிதையுள், சங்கர சங்கிதை என்ரு சொன்ன துவினை - சங்கராசங்கிதையென்ருசொல்லப்பட்ட துவினை, சங்கரன் துவினை கிக்கு உணர்த்தினுள் - சங்கரன் தனது துவினையியாயெ வுமாதேவிக்குணர்த்தினுள், அன்ன போது அவன் மடியினில் மின்னுவேல் பணி கொண்ட கேள் இருத்த கே ட்டு அதனை வெளிப்பட உணர்த்தான் - அப்போது அவ்வுமாதேவியின் திருமடியில் விளங்கும் கேல் தன்னேவல்வழி நிற்கக் கொண்டருளிய முருகக்கடவுளிருத்த அச்சங்கிதையைச் சிறிது மையமின்றி உணர்த்தருளினான்.

இன்ன அன்ன கட்டுத்திரிபுகள்.

(கச)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுருமமுனிக்குரைத்தா
 னன்மதொட்டோதகத்தியசங்கிதையாகி
 நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கரனடிநீழ
 லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும்.

(இ-ள்.) குன்று எறிந்த வேள் வழிபடு ருமமுனிக்கு உரைத்தான் - கிரவுஞ் சரிசியைத் தகைப்படுத்திய அம்முருகவேள் தன்னை வழிபட்ட அகத்தியமுனிவனுக் குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிணை, அன்று தொட்டு அஃது அகத்திய சங்கிதையாகி நின்றது - அக்காலத்தொட்டு அச்சங்காசங்கிதை அகத்தியசங்கிதையெனப் பெயர் பெற்றது நிகழ்பெற்றது, அன்னது கேட்பவர்க்கு அான் அடி நீழல் ஒன்றும் இன்பம் வீடு அளிப்பது ஆ ஒருதலன் உரைக்கும் - அவ்வகத்தியசங்கிதை கேட்போர்க்குச்சிவ பெருமான் திருவடி நீழலில், கைத்தலையிப் பேரின்பமுத்தியைத் தருவதாக ஒருதல ந்தை விதத்து உருநிற்கும்.

ஒன்றும் என்னும் பெயரொச்சம் - தொழிற்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நின்றது.

அதிகவப்பதியாதெனினுலவாய்கேட்கக்
 கதியளிப்பதென்றோதியருதனைக்கதியின்
 மதியைவைத்தவரன்னதைப்பகொனவந்த
 விதியினின்புகல்கின்றனன்வியாதன்மாணக்கன்.

(இ-ள்.) அதிக அப்பதியாது எனில் ஆலவாய் - மேம்பாடுள்ள அத்தலம் யாதென்ற வினவில் திருவாலவாயாம், கேட்க கதி அளிப்பது என்று ஓதிய ருதனை கதியின் மதியை வைத்தவர் அன்னதை பகர் என - காதார்கேட்டவனவிலி் மோகு த்தைத் தரவல்லதென்று சொல்லிய ருதமுனிவனைநோக்கி அடமோகுத்தில் தமது சிந்தையைப்பதித்த முனிவர்கள் அத்தலமான்மியத்தைச் சொல்லாய் என்றவினவு, விபாதன் மாணக்கன் வந்த விதியினில் புகல்கின்றனன் - விபாதன் மாணக்கனாகிய ருதமுனிவன் தொன்றுதொட்டு வழங்குவந்த முறைப்படிச் சொல்லாநின்றான். (கக)

புதியதாமாமைமேலியபழமறைப்புத்தேன்
 விதியினுற்கடுகடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேண்டிக்
 கதியைமாய்ந்தவர்க்குதவதுதண்டுகெழுக்காசிப்
 பதியின்மைந்தரோடெய்தினுன்பண்டொருவைகல்.

(இ-ள்.) புதிய தாமரை மேலிய பழமறை புத்தேன் - அன்றலர்ந்த தாமரை மலரில் வசிக்கும் படைப்புத் தொட்டுள்ள வேதங்களின்றாவனாகிய பிரமந்த விதி யினால் கடு கடை பரி மகம் செய்வான் வேண்டிக் - அவ்வேதவிதிப்படி வேகமிக்க கடையையுடைய அசுவமேதயாகஞ் செய்ய விரும்பி, மாய்ந்தவர்க்கு கதியை உத வும் தன்ன துறை செழு காசிப்பதியில் - தன்னிடத்தில் இறந்தவர்க்கு மோகுத்தை த்தராகின்ற தன்னிய நீர்த்துறை மிக்க காசித்திருப்பதியில், பண்டு ஒரு வைகல் மைந்தரோடு எய்தினான் - முன்னொருகாலத்துத் தன்புத்திராரோடு சென்றான். (கக)

எழுசோடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாதாரை தன்சனகனாகிநான்முனிவர்கோதமனுற்
 சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபாரசான்வாமதேவன்வான்மீகியேவசிட்டன்
 சகத்தியல்கடந்தசுகன்முதன்முனிவர்தம்மொடும்பத்துவெம்பரிமா
 மகத்தொழின்றுமுடித்துமற்றவர்க்குள்ளுகிழ்வுறவழங்குவழங்கா,

(இ-ள்.) அகத்தியன் வியாதன் நாரதன் சனகன் ஆதி நால்முனிவர்கோதமன் - அகத்தியரும் வியாசரும் நாரதரும் சனகர் முதலாகிய நால்வகை முனிவர்களும் கௌதமரும், தூல் சிகை தெனியு உணர்ந்த பராசரன் வாமதேவன் வான் மீதி ஏ வசித்தன் - வேதனால் முடிவின் துணிபொருளாகிய பரசுவத்தை புணர்ந்த பராசரரும் வாமதேவரும் வானமீதியும் வசித்தரும், சகத்த இயல் கடந்த சகன் முதல் முனிவர் தம்மொடும-பிரடஞ்சதநி னியல்பைக்கடந்த சகர் முதலாகிய முனிவர்களும் ஆதிய விவரங்களோடும், பதது வெம் பரிமா மகத்தொழில் முடிந்த-பத்த அசுவமேதபாகவீணைச் செய்து முடித்தது, அவர்க்கு உள்ளம் மகிழ்வு உற வழங்குதல் வழங்கா - அம்முனிவர்களுக்கு மனம் மகிழக்கொடுக்குத் தக்கணைகளைக் கொடுத்து.

சனகனுதி நான்முனிவர்-சனகா, சகுதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். வான் மீதி, எனபதனிததயி லிருக்கும் ஏகாரம் என்னேகாரம் ஆகையால் அதனைப் பிரித்து என்னவற்றொடுங் கூட்டிக். சகம்-தோனதிரியழிவதென்னும் பொருட்டு, ஆதலால் பிரபஞ்சமென்றும். வெம் பரிமா-கடுகடையை யுடைய குதிரை. (கௌ)

சத்தியவுலகிருசரோருகமழுவன்சார்ந்தபின் புலப்பகைசாய்த்த வத்திருமுனிவரனைவருவகாசியா கலையடைந்தனர் பணிந்து முதலிமண்டபத்தினறமுதலுக்குமொழிந் கருண்மூர்த்திசந்நிகியிற் பததியாடிருந்து நாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினுவுபகர்வார்.

(இ-ள்.) சரோருகம் நிறுவன் சத்திய உலகில் சாரத்தின்-தாமரையில் வளிக் கும் பிரமன் சத்தியலோகத்தை யடைந்த பின், புலப்பகை சாய்த்த அதிருமுனிவர் அனைவரும் - இவ்விதப்பலகையைப் புறக்கண்ட தவச்செல்வத்தை யுடைய அம் முனிவர்கொல்லாரும், காசி அடிகளை அடைந்தனா பணிந்து - காசியி லெழுந்த முனிய சிவபெருமானை யடைந்து வணங்கி, முதலி மண்டபத்தின் அறம் முதல் நான்காம் மொழித்தருள ழாத்த சாந்நியில் பத்தியாய் இருந்து - முதலிமண்டபத்தின்கண் தருமமுடைய நான்கு பொருள்களையு (சனகர்முதலாகிய நான்கு முனிவர்களுள் குடியிருப்பவருடைய நகரத்தினுமாத்தி சந்தியில் அன்பாய வரிசைபட விருந்து, நாரதமுனியை பார்த்து ஒரு விரு உரை பகர்வார் - நாரதமுனிவனை பார்த்து ஒன்று வினாவுகின்றாகா.

காம முரல் நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீதி. அடைந்தனர் - முற்றெச்சமாய் நின்றது. (கௌ)

தலமுதன்மூன்று ஒரு நகத்தோசைவதலமுனாயென்ன நாரதன்றான் கலைமுழுது துணாந்தசனற்குமாரன்பாறகற்றவன் வியாதனமவன்பா னலமுதக்கேண்மின்னெவவன்நதாவேனையிபான்பா றைமுதலனைத்து மலமழவுணர்ந்தோனகுறுமுனியாகுமவனிடையகேண்மெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) தலமுதல் மூன்றும் சிறந்தது ஓர் சைவதலம் 2 நா என்ன - தலமுதலிய முனையொருள்களாலும் மேம்பட்ட ஒரு சிவதலத்தைச்சொல்லாயென்று வினவ, நாரதன் தான் - நாரதமுனிவன், கலைமுழுதும் உணர்ந்த சனற்குமாரன் பால் கற்றவன் வியாதனும் அவன்பால் நலம் உற கேள்யின் என - துல்முற்றும் ஆராய்ந்துணர்ந்த சனற்குமாரமுனிவனிடத்துக் கற்றணர்ந்தவன் வியாதமுனிவனும் அவனிடத்து நன்மையினைக்கேளுங்கள் என்றுகூற, அவன்-அவ்வியாதமுனிவன், கதிராவேல் நம்பிபால் - ஆனீமித்த வேலையேந்திய முருகக்கடவுளிடத்து, மறைமுதல் அனைத்தும் அலம் அந் உணர்ந்தோன் குறுமுனி ஆகும் அவன் இடை கேண்மெனக்

னவிடுத்தான் - வேதமுதலிய நூல்முற்றும் சுழற்சிரீங்கக் கற்றுணர்ந்தவர் அகத் தியமுனிவராம் அவரிடத்துச்சென்று கேளுங்களென்று கூறினான்.

சுழற்சியாவது - ஐயம், திரிபு, தலமுதன்மூன்று - தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி. விடுத்தல் - விடைதரல், ஆதலால் கூறினான் என்றும். சிறந்தது வினைமுற்றுப்பெய சொச்சமாய்நின்றது. முழுதென்பதனிதழியில் முற்றம்மைதொகுத்தல். (௨௦)

மலயமாதவனையடைந்துகைதொழுதுவாழ்த்துவாதாவிவீல்வலனைக் கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிற்தக்குன்றடச்சியதவக்குஷ்ணே யலைகடல்குடித்தவருட்பெருங்கடலேயருந்தமிழ்க்கொண்டலேதென்பா றுலைபெறநிறுத்தகளைகணையென்றுசுருதியாயிரமெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) மலயம் மாதவனை அடைந்து கைதொழுது வாழ்த்தி-பொதியமலை யிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரை யடைந்து கைகூப்பித் துதிசெய்து, வாதா வி வில்வலனை கொலைபுரி தரும மூர்த்தியே - வாதாவி வில்வலன் என்னும் அசுரர்க ளைக் கொலைசெய்த தருமவடிவாயுள்ளவனே, வித்தக்குன்று அடக்கிய தவக்குண் றே - விந்தபருவத்தையடக்கிய தவபருவத்தே, அலைகடல் குடித்த அருள் பெரும் கடலே - கரையை அலைக்கும் அலையையுடைய சமுத்திரத்தையப்பருகிய பெரியகரு ணுசமுத்திரமே, அருந்தமிழ் கொண்டலே - அரியதமிழ்நார்க்கும் மேகமே, தென் பால் தலைபெற நிறுத்த களைகணே என்று-(உயர்ந்த) தென்திசை துலாக்கோல்போ லச் சமனாகநிறுத்திய பற்றுக்கோடே என்று, ஆயிரம் சுருதி என துதித்தார் - அள வில்லாதவேதவகந்திரண்டு நின்று துதித்தார்போல, திரண்டு நின்று துதித்தார்கள்.

அசுமுகி என்னும் பெயரையுடைய வேராசுரப்பெண், நாராதமுனிவராவலிர் அசுமுவி வில்வலன் வாதாவி என்றும் இரண்டுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள், அவர்கள் இருவரும் தமது தாயினிடத்து விடைபெற்று ஓர்வனத்திற்சென்று கொடியவோர் யாகஞ்செய்து தாங்கள்வேண்டிய வரங்களைப் பிரமனாற்பெற்று மேற்றிசையில் நா ன்குவழியுங்கூடும் ஓரிடத்திலவரும் முனிவர்களைக்கொல்ல வோர் பன்னசாலையை யமைத்து வாதாவியை ஓர் ஆடாக்கித் தான் தவவேடத்தை மேற்கொண்டு வீருந்து செய்த முனிவர்களைக்கொன்றுதன்னை வாழும் நாள்களில், அசுத்திய முனிவர் அந் நெறியேவர அவனானோக்கி நம் குலத்தினரைக்கொல்லும் இவ்வா நாம்கொல்ல வேண்டுமென்றுசுருதி எதிர்சென்று தமதுசாலைக்கழைத்துவந்து ஆடாய்நின்ற வா தாவியைக்கொன்று எதிசுமைத்து ஊட்ட உண்டு இருநாடின், வில்வலன்தம்பிவருக வென்றழைக்க வயிற்றுத்தென்று வாதாவி ஆட்டுவடிவங்கொண்டு முழங்க, அதனை யுணர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு இவன்முடியக்கடவன் என்று வயிற் றைத்தடவ மடிந்தான், அதனைக்கண்ட வில்வலன்கோபத்தோடு ஓர் தண்டாபு தற்கொண்டு போர்செய்யவர அம்முனிவர ஓர் தருப்பையைப் பாசுபதாஸ்திரமா கப் பாவனைசெய்து பிரயோகஞ்செய்ய அவனும் மடிந்தான். என்பது கார்த்தம் அசுரகாண்டம்-வில்வலன் வாதாவியதைப்படலத்தில்.

“ஊன்கொண்டகரியாகுகுகர்வுற்றவாதாவியிர்போகியுண்டவியல்பே தான்கொண்டுமுடிதென்றுசடர்த்தையொருகாலைதமிழ்வல்லமுனிதடவனும் காண்கொண்டவெரிமண்டுசிறுபுன்புதற்போன்றுகடியோனுமுடிவாகவே வான்கொண்டலெனவங்கன்முன்னின்றவன்தம்பியாய்வுற்றதன்னிவருவான்.”

“மெய்க்கொண்டதொன்னுருக்கொண்டுமுனிதன்னேவெருளுற்றோர்தன்ன டமதனைக், கைக்கொண்டுகொலையுனனி வற்போழிதின்முனிவன்கரத்திறற்றருப்பை

புராணவரலாறு.

யொனதே, மைக்கண்டர்ப்படையாகநின்றதுவிடவில்லன்றோமடிவெய்தது, மைக்கண்டக்களவருநறபுற்றவிடநீங்கியப்பாலகன்றனனரோ.”

தென்திசைகோக்கிலரும் அகத்தியமுனிவர் காசிகரகடைந்து சிவபெருமானைவணங்கி அந்தநின்று மேருவோடு மாறுபட்டு அண்டக்கையடைத்து எழுந்த விந்தகிரியின் சாலைடைந்து ஓர் விநாயகமே கமக்குச்செல்லச் சிறிதுவழிதருவாய் என விந்தகிரி சூரியசக்திராகன் வழங்குதற்கு அரிதாய்த நிருவக்கிரம வடிவவகொண்டநெடுமால்பொல நிறனினேரும் சூரியவடிவையுடைய வுணக்கு அஞ்சியோவழித ராரிதபோம் எனதுசெருக்கக்கூற, அமமுனிவர் தமவல்லிமையால் பிரமலோகக்கா தம் தமதுகையைநீட்டி அவலிதமலையின் உச்சிபிறசோத்து அமுதத, அவ்விந்தம் செருக்கழிந்த பாதலத்திற்புகுத்தது. என்பது ஷே காண்டம் - விநதம் பிலம்புகுப டலத்தில.

“எதிக்கிரமநிலைகருமேருநிறத்தாலவான
நெய்யினைபடைசுதல்தொலகெழுடமாலபோன்றுநின்றேன்
சூரியசக்திரியாறுகொடுப்பதென்பெனதுதோற்ற
மநிலையின் நிபாகெழுதவையனாமொழித்ததுவே”

“அறபுதமமாடுகொள்ளாற்றறுவருநியோனவிந்த
கெழுநியாதுபபாதகாசினியுயாகுடகககச்சாத்தி
உறபுறவுணதவல்லெற்றதுபுவிக்கட்டாழ்ந்து
சொறபிலைபுழந்துசேடனகொனநிலையடைந்ததன்றே”

சிவபெருமான நிருமணாகி ஒரு தேவரூப விய யாவரும்வந்து ஒருந்நி னமையால் வடக்கிசைதாழ்ந்து தென்காசியுந் தொழிவியபோது அவருள்ள தே வர்முதலியவரெருநநிந்தமே ஒருமாலக கடைக்கணத்தது, நுநிராயனரால் அகத்தியமுனிவர் அவருவிட நித்தொடர, என பொதியமலையிறசென்று இருததி யாயின் துலாககொல்கொலச சூரிமனதரு நின் என்பது காந்தம் - உறபத்தி காண்டம்-திருக்கலிபாண்ட படலத்தில.

“ஆளுனமுனிகேனொருநியவகசுசீடகி
தேவராமருமேருமேயெனனநிந்த
வாசுபொதியமலையேயுநியவயமெல்லா
மேருநியவகிகாரவிலிபாபருமெனறுன்”

“எனவருஞ் செயயுளகனா நுணாக கடல்குஞ்சுத்தது இப்புராணத்தில் பின்னாவருதல் காண்க கொல்குநிறம முரத்தது என்பது சிவனை நலவினையாக மாறுபட்டுநிற்பது மு றைநிறமபியவினை.

(உக)

மூவகைச்சிறப்பமுள் என்தோதானபொழிசெனமுகமலாந்தருளகூர்ந் தியாவையுமுணாநதோனமுந்நிமணடபபநிவிரிசுதொகையின்வந்திநக் சேவலகடமைபுமைங்கரன்றனையுஞ் சேவலங்கொடியுடைவடிவேற் [ருந் காவலன்றையுமவடநிழிலமாநதகண்ணுதற்பரனையுமபணியா.

(இ-ள.) மூவகை சிறப்பும் உள்ளது ஓதானம் மொழிக என - தலச்சிறப் பும் தீர்த்தச்சிறப்பும் மூதத்சிறப்பும் உள்ளதாகிய ஒருசைவதலத்தைச் சொல் லககடவீர என்றுமுனிவர்களினவ,முகமலர்ந்த அருள கூறது யாவையும் உணர் ந்தோன-முகமலாசசிகொண்டு (அவர்கண்மேல்) கருணைகூர்ந்து எல்லாதுல்களையும் ஆராயந்து தெனிரந்த அகத்தியமுனிவக, முததிமண்டபத்தின் கா இரு தொகையின்

வந்து இறக்கும் சேவல்கள் தமையும் - முத்திமண்டபத்தின்கண் நான்கென்னுந் தொகைபெற்று வந்திறந்தகொழிகளையும், ஐங்கரன் தனையும் சேவலன்கொடி வடிவேல் உடை காவலன் தனையும் வடநிலில் அமர்ந்த கண்ணுதல் பரனையும் பணியா- ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய மூத்தபிள்ளையாரையும் சேவற்கொடியையும் வடித்த வேலையுமுடைய முருகக்கடவுளையும் கல்லாவநிலுவின் கீழ் எழுந்தருளிய தனினை மூர்த்தியையும்வணங்கி.

காசிரகரத்தில் மூன்றாமயுகத்தில் பலதூல்களையுங்கற்புணர்ந்த மாகனந்த என்னும் ஓர்மறையவன் கொடுத்தொழிவூடையவனாய் திழிதழிவ்காலத்து, அங்கோர் நீசன் தானமரக்கொடுத்த பொருளையேற்றதனால் ஏனாமறையவர்கள் இவனுஞ் சண்டாளனே என்று அந்நகரினின்றும் அகற்ற, தன்மனைவிமக்களோடு கிகடதேயம் நோக்கிச்செல்லுவோன் கஞ்சையாழ்க் காவமகொண்டு செல்லுவோரைத் துணையாகக்கருதி அவர்கள்பின் கரந்துசெல்லும்போது, வேடர்கள் எதிர்த்து அவனிடத்துள்ள பொருளைச் சூறையாடி மனைவிமக்களோடு அவனையும்கொலைசெய்தார்கள், உயிர்விடுங்கால் அம்மாகனந்தன் காசிரகரத்தை மனத்திலெண்ணி உயிர்விட்ட புண்ணியவசத்தால் அக்கிகடதேயத்தில் முற்பவவுணர்ச்சியோடு சேவலாய்ப்பிறந்து தன்மக்களிருவருங் குஞ்சுகளாகவும் தன்மனைவி பெடையாகவும், அங்குச்சில நாளவசிததுக் காசிக்குச்செல்லுவாரோடு தொடர்ந்து சென்று முத்திமண்டபத்தையடைந்து அங்குவசித்து இறந்தமையால் சிவபதசுரையடைந்தனன். என்பது காசிகாண்டம்-முத்திமண்டபத்தின் கதையுரைத்த அத்தியாயத்தில்.

“கருமபுகுதட்டிச்சாரொழுதுங்கடைவாய்மேதகண்படுக்கு மிருந்தன்புனல்சூழுகாசிதனையிதயததெண்ணியிறநாணுல் வரம்பிறசாலிமுத்துவிற்குப் வயறசீகடத்தில்முற்பவததிற நிறுந்துமுணாவோடவனரததச்சூட்டுச்சேவலாயினால்.”

“மக்களிருவர்பார்ப்பாகமடமாணைக்கிபேடாக வொக்கவுறையுநாளதனிறகாசிகேகேகுவரோடுரு சொக்கநிறத்தகூர்வாயகுட்டுச்சேவல்பெடைதொடாத தொக்கபார்ப்பினொடுங்காசித்தொலலைநகரிற்றென்னே.”

“செங்கட்கயவாய்மோட்டெருமைசெழுநீர்க்குவனைப்போதருநகிப பங்கப்பழனத்துனைநதுழக்கப்பணிவீழுங்காசியினிற நிற்கடவழ்ந்துவிளிம்புரிஞ்முத்திமாடத்திடைச்சேர வங்கணிநந்துபடுமேற்றுகயிலைவரையினடையுமால்.”

சேவல்-கொழியின்பரியாயப்பெயா.

(உஉ);

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தையாலவாராணையுமிதய பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச் சங்கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைததாரகனுடையேண்டாகச் செங்கைவேல்விடுத்தசேவகனெனக்குத்தெருட்டினுனையசங்கிதையில்.

(இ-ள்.) அங்கயற்கண்ணி தன்னையும் எந்தை ஆலவாராணையும் - அங்கயற்கணம்மையையும் எனத்தையாகிய திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளையும், இதயபங்கயத்து இருத்தி - தனது இருதயதாமரையில் இருத்தி, சமாதியில் இருந்து பரவசம் அடைந்து-சமாதிகூடப் பரவசப்பட்டு, பார்ப்பதிக்குச் சங்கரன் அருளிச்செய்த சங்கிதையை - உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான் அருளிச் செய்த சங்கிதையினை, தாரகன் உடல் இரண்டாகச் செம் கை வேல் விடுத்த சேவ

புரணவரலாறு.

கன் எனக்கு தெருட்டினான்-தாரகாசன் உடலம் இரண்டுதண்டாகத் தமதசைந்ததிருக்காத்திலெத்தியவேலை பெறிந்த முருகக்கடவுள் எனக்குத்தெவிவுபெற அருளிச்செய்தார், அந்நியசங்கிதையில் - அந்தச்சங்கிதையில்.

சமாதிக்கூடல் - அசைவறவிறுத்தல். பரவசமடைதல் - சூரியனெனியும் கன் னெனியும்போல முதல்வன் வியாபகவதிரில் ஆன்மவதிவு வியாப்பியமடைந்த "அவனிவசியு" நின்றமுறைப்படி கையததருகதல். தாரகன்-சூரனுக்கு இனியோன். பிரமன்முதலியதேவர்கள் இடுக்கணிக்கவும் தேவர்கள் முதலிய படைவீரர்கள் புடைசூழவும் சூரன் னாரகோக்கிச்செல்லுங் குமாரக்கடவுள் கிரவுஞ்சகிரியையடைந்தருள், காரதமுனிவன் திருவடிமுன்கில் எமதபெருமானே இம்மலை கிரவுஞ்சன் என்னும் ஓர்பேரையுடைய ஓரசுரன் இவன் இங்கிருந்து வயிவருமுனிவர் பலருக்குத்தன்பஞ்செய்த வருகாள், அகத்திடமுனிவரும் ஓரகால் இவவழிவருகையில் அமுனிவருக்குத் தனதமரபையால் பலதன்புகளை யுமவிளைத்தனன்; அவற்றை நோக்கி இவையோர் அவுணையென்கொருகி இம்மலையடிவாகியேநின்ற எம்மிறைவன் திருக்கரத்தலெலால் நாசமடைகவெனச்சபிக்க, அன்றுதொட்டு இம்மலையடிவாகியேநின்ற இந்நெரிவருமுனிவர்களை அலேத்து நிறகின்றனன்; இம்மலைவகுருபாலுள்ள மாயநகரத்தில் சூரனுக்கிடைய தாரகனென்பவன் வசித்துப் பிரமன்முதலியோருக்கு இடையூறுசெய்கின்றனன்; இவனைவெற்றிக்கொள்ளில் சூரனை வெல்லுதல் எளிதெனக்கூற, அவவாறே செங்கிளரோமென்று கருணைகூர்ந்த வீரவாகுமுதலிய படைவீரர் விடுத்தருளினா, வீரவாகு, படைவீரரோடு சென்று அத்தாரகனோடு போர்செய்யத் தோலெவற்றவ ரன் கிரவுஞ்சகிரியிலுள்ள வோர் முகையிற்புகுத அவன் பிற்சென்ற வீரவாகுமுதலியோர் அம்முறையிற்சென்று மயங்கிவிட்டதலை நாசமுனிவாசொல்ல, அங்குமாரக்கடவுள் தமது திருக்கரத்த வேலெறிந்து, அகதாரகன் மாரபையுங் கழித்து கிரவுஞ்சகிரியையுஞ் சிதைத்தனர். என்பது காரதம்-உறப்படுகொண்டம் - தாரகன்வதைப்படலததில்.

“தாரகன்மாரபமெனனூத டம்பெருவனாசொகரிசாடு
சிரியிரவுஞ்சத்திற சாரதுபட்டுருகிசென்று
வீரமுமபுகழுட்கொளையிளங்கியசென்னவங்கட
சோரியுநதுகூமாடித் துண்ணெனியேடைதனோ.”

எனவருஞ்செய்யுளானுணர்க.

(உஉ)

பெற்றற்குந்தவஞ்செய்தகருதெளிந்தரிதிருபெருங்கதிகேடபவர்க்கெளிதசயுறப்படுதலநீர்வியமுசிறப்பமுள்ள தெத்தலத்தினுங்கழிந்த சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவிளையாடலசெய்தருளவடிவெடுத்தென்று மறைப்பொருள் விளங்குமாலவாயதனைமண்ணின்மேற்சிலனுலகென்னும்.

(இ-ள்) பெற்றற்கு அரும் தலம் செய்த அகம் தெளிந்த அரிதில் பெரும் கதி கேட்பவர்க்கு எளிதாய் உறப்படும் தலம் நீர் விருய முச்சிறப்பும் உள்ளது- அடைதற்கரிய தலங்களைச்செய்து மனநெளிந்து அரிதாகப்பெறும் மோட்சம் கேட்பவர்க்கு எளிதாகக்கிடைக்கும் தலமாய நீங்கள்வினவிய தலச்சிறப்புமுதலிய மூன்றுசிறப்பும் உள்ளது, எத்தலத்திலும் கழிந்த சிறப்பினது - எவ்வகைப்பட்ட சைவதலங்களிலும் மேம்பட்ட சிறப்பினையுடையது, அருள்வடிவெடுத்த எண்ணென் திருவிளையாடல் செய்த என்னும் மறைப்பொருள் விளங்கும் ஆசுவாய - திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு ஆறுபந்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச்செய்து எப்

பொழுதும் வேதத்தின்பொருளாகிய சிவபெருமான்விளங்கும் திருவாலையாயம், அதனை மண்ணினமேல் சிவன் உலகு என்னும் - அத்தலத்தைப் பூவுலகில் சிவலோகமென்று சொல்லுகிறதும்.

சிறப்பினது - ஈறுகொக்குநின்றது. முச்சிறப்பு - பன்மையில் ஒருமைவந்த பால்வழுவமைதி. ஆய - வினை யெச்சத்திரிபு. உறப்படும் - உட்கப்படார் என்றும் போலப் படுசொறகுப் படுபொருளினறிவந்த பெயரொச்சம். ஆங்கு-அசைநிலை.(உச)
அத்தலத்தனையமுவகைச்சிறப்பும்ளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை வைத்தவன்செய்ததிருவிளையாடும்வரையுருகிழியவேடுவித்த வித்தகனெனக்குவிளம்பியவாறேவிளம்புவனுடககெனவந்த வுத்தமமுனிவாயாவருங்கேட்கவுணர்த்துவானகடலெலாமுண்டான்.

(இ-ள்.) அத்தலத்து அனைய முவகைச் சிறப்பும் - அத்தத்தலத்தில் அத்தன்மையையுடைய முவகைச்சிறப்புகளையும், அளவு இல்லா உயிர்க்கு எல்லாம் கருணை வைத்தவன் செய்த திருவிளையாடும்-அளவிறந்த எல்லா ஆன்மகோடிகளிடத்தும் கிருபைவைத்த சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களையும், வனா உரம் கிழிய வேல் எடுத்த வித்தகன எனக்கு விளம்பிய ஆறே உமக்கு விளம்புவன் என்ன - கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பங்கிழிபட வேலைத்தொட்டருளிய முருகக்கடவுள் எனக்குச் சொல்லியவண்ணமே உங்களுக்குச் சொல்வேன என்று, கடல் எல்லாம் உண்டான்-கடல் முறழம்பருகிய அநந்தியா, வந்த உத்தம முனிவர் யாவரும் கேட்க உணர்த்துவான் - தம்பால்வந்த முதன்மைபெற்ற முனிவர்களெல்லோருங் கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பாவசமடைந்து என்பவற்றிலுள்ள வினையெச்சம் உணர்த்துவான் என்னும் வினையுற்றின முதனிலைகொண்டது. (உரு)

புராணவரலாறு முற்றிறது.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருததம் - உருக.

த ல வி சே ட ம்.

அறசேடி பாசிரியவிருததம்.

நாட்டமொருமுன்றுடையநாயகனுக்கன்புடையிராயந்துநீவிர் கேட்டதலமின்மொதத்திருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப்பொன்னன் தோட்டலர்தாமரைமுனைத்ததொருதடமுஞ்சந்தரரச்செஞ்சோதிஞான வீட்டமெனமுனைத்தசிவலிங்கமுமொன்றுளவின்னுமிசைப்பககேண்மின்.

(இ-ள்.) நாட்டம் ஒரு மூன்று உடைய நாயகனுக்கு அன்புடையிரா-திரிநேத் திரங்கையுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புநிறைந்தமுனிவர்களே, நயந்து நீவிர் கேட்டதலம் ஈணடு உரைத்த திருவாலவாய்-விரும்பிநீங்கள் கேட்டதலம் இப்போது யாம்கூறிய திருவாலவாயாம், அதனால் கிளைத்து பொன்னன் தோடு அலா தாமரை முனைத்தது ஒருதடமும்-அத்தலத்தில் நிறைந்து பொன்னிறம்வாய்ந்த இதழ் அலர்ந்த தாமரைமுனைத்த ஒருதடாகமும்,சந்தரம் செம சோதி ஞானம் ஈட்டமென முனைத்த சிவலிங்கம் ஒன்றும் உள்ள - அழகிய செவந்த சோதிமயமாகிய ஞானக்கூட்டம் போலத்தோன்றியருளிய சிவலிங்கமொன்றும் இருக்கின்றன, இன்னும் இசைப்பககேண்மின் - இன்னமுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள்.

சிவலிங்கம் என்பதன் இறுதியிலுள்ள உம்மைபுதுப்பிரித்து ஒன்றென்பதனோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (க)

தலவிசேடம்:

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலகிர்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருகுகின்றான
வருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபாந்தந்துலவாவிடு
தருவானுமுப்புவனத்தினுமில்லையுண்மையிதுசாற்றின்மன்றோ.

(இ-ள.) சாறநின்-சொன்னால், திருவாலவாய்க்கு இணையாம் ஒருதலமும்-
திருவாலவாய்க்கு ஒக்கும் ஒருதலமும், தெய்வம் மனம் செய்ய பூத்த மருவார்
பொன் கமலம் தீர்த்தமும- தெய்வத்தன்மையையுடைய வாசம்கமழ மலர்ந்த
மணமநிறைந்த பொற்றாமகாந்தீர்த்தத்தை யொத்த தீர்த்தமும், அ தீர்த்தத்தின்
மருகில் ஞான உருவாவி உறை சோமசுந்தரன்போல இகபரம் தருது உலவா விடு
தருவானும் - அநதப்பொற்றாமகாந்தீர்த்த பக்கத்தில் ஞானசொருபமா யெ
ழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளப்போல அடைந்தோராக இருலோகத்தையும் பா
லோகத்தையும் தருது என்றும் அழியாத மோகத்தையும் தருதருந்ரு கடவுளும், மு
ப்புவனத்திலும் இல்லை-சுவாக்கமுதலிய மூன்று உலகங்களிலும் இல்லை, இது உண்
மை - இது சத்தியம். (உ)

அவ்வகையருளின்முதற்நலபெருமைதனைசுருக்கியறையககேண்மி
னெவ்வகையாலுலகத்துநதருமதலமகிகமவாழ்நிலாத
சைவதலமநிகமவாழ்நதருமதலமகிகமவாழ்நிலாத
தெய்வதலமகிகமவாழ்நதருமதலமகிகமவாழ்நிலாத செபபககேண்மின்.

(இ-ள.) அ வகைய மூன்றில் - அதன்மை பட்ட எழுத்திய மூன்றில்,
முதல தலபெருமைசேனை சுருக்கி அறைய கேண்மின் - முன்னுள்ள தலவிசேடத்
தைச் சுருக்கிச் சொல்லக் கேளுங்கள், எவ்வகைய உலகத்துநதருமதலம் அதிகம் -
பலவகைப்பட்ட வுலகங்களிலும் புண்ணியசேஷத்தீர்த்தங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவ
ற்று ஈறிலாச சைவதலம் அதிகம் - அவைகளில் அறிவிலாத சைவதலங்கள் அதி
கமாம், அவற்று அறிபத்தி எட்டு அதிகம் - அச்சைவதலங்களுள் அறிபத்தெட்டுத்
திருத்தலங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவை தமளில் ஈறொட்டு தெய்வதலம் அதி
கம் - அதிருத்தலங்களுள் பத்தி தெய்வத்தன்மையையுடைய திருத்தலங்கள்
மேம்பட்டனவாம், அவற்று அச்சுல்லா நான்கு - அவற்றுமே மேம்பட்ட திருத்த
லங்கள் நான்காம், அவற்றை செபப கேண்மின் - அதிருத்தலங்கள் நான்கின்
யுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள். (உ)

அன்னமயிவயற்புலியூகாசிரகாகாளத்தியாலவாயா
மின்னவாமபதிரானகிறிறுவாலவாய்தாமெவவாறென்னின்
மின்னவிரமபலவகாணககாசிரகாவதிறநககவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பததியினுல்வழிபாடுசெய்வவிகரும்போகமவீடு.

(இ-ள.) அன்னம் மலி வயல் புலியூர் காசிரகா காளத்தி ஆலவாய் ஆம் இன்
ன வளம்பதி நான்கில் - அன்னப்பறவைகள் நிறைந்த வயல்கள் குந்தித் திதம்
பாம் காசி திருக்காளத்தி திருவாலவாய் என்னும் இரகாளுக்கு திருத்தலங்களிலும்,
திருவாலவாய் அதிகம் - திருவாலவாய் மேம்பட்டதாம், எவ்வாறு எனினில் - எவ்
வகையால் என்று வினவில், மின் அவிர் அம்பலம் காண - ஒளிவிளங்கிய அச்சிதம்
பாம், தன்னத்தரிசித்தலால், கீசிரகர் வந்திது இறக-காசிரகர், தன்னிடத்திலவசி
த்த இறத்தலால், வியன் காளத்தி பொன் நகரம் பத்தியினுல் வழிபாடு செய-பெரு

மையிக்கு திருக்காளத்தி என்னும் கழகிய நகரம், அன்பால் தனக்குவழிபாடுசெய்து பூசித்தலால், போகம் வீடு அளிக்கும் - (ஆன்மாக்களுக்கு) போகத்தையும் மோகத்தையும் கொடுக்காநிற்கும்.

ஏழனுருபு, கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. காண முதலிய அகரவீற்று வினை எச்சங்கள் காரணப்பொருளில் வந்தன. (ச)

அறந்தழையுந்திருவாலவாய்கேட்டவுடன் போகமளிக்கும் மீண்டு பிறந்திறவாப்பேரின்பக்கதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெங்கு நிறைந்தபாநெத்தலமும்படைப்பாநித்தலத்தைமுதலாகியிருமித்திங்க ணுறைந்தருளினுன்னியின்னமுளதிதன்பெருமையுணர்ப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அறந்தழையும் திருவாலவாய் கேட்டவுடன் போகம் அளிக்கும் மீண்டு பிறந்து இறவா பேர் இன்பம் கதி அளிக்கும் - தரும்புகள் தழைத்தோங்குந் திருவாலவாய் கேட்ட அப்பொழுதே முன்பு போகத்தைத் தாராநிற்கும், மீளப்பிறந் திறவாமல் பேரின்பமோகத்தையுந் தாராநிற்கும், இது அன்றி - இதுவுமல்லாமல், பிறழாது எங்கும் நிறைந்த பாந - சமரூப எவ்விடத்தும் நிறைந்த விவபெருமான், எத்தலமும் படைப்பான் இத்தலத்தையுந் முதல் நிருமித்து இக்கண் உறைந்தருளினு ன்-எல்லாத்தலங்களையுந் கிருட்டிக்குமபொருட்டு இத்தலத்தை முன்பு கிருட்டித்து இவ்விடத்தெழுந்தருளியிருந்தனன், அன்றி இதன பெருமை இன்னம் உளது-இதுவு மன்றி இத்தலப்பெருமை இன்னமு முளளது, உரைப்ப கேண்மின் - யாம் சொல்லக் கேளுங்கள்.

உடன் என்னும் இடைச்சொல்-அப்பொழுது என்னும்பொருள்மேலும், எகர வினாவிடைச்சொல்-எல்லாம் எனும் பொருள்மேலும் நின்றன. மீண்டு செயவெ னெச்சத்திரிபு. இதரச்சுட்டோயி பொருந்தாமையால் இக்கண், இதன எனப்பாடந் கொண்டாம். (ஊ)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவாயெறும்பெறுவார்செல்வமோயாகுந் திருவாலவாயென்றுநினைத்தவரோபொருளடைவாதேவதேவைத் திருவாலவாயிடத்துக்கண்டவரோரீன்பலவருசேர்வவொன்றுந் திருவாலவாயிடத்துவதிந்தவரோவிட்டுநெறிசேர்வவன்றே.

(இ-ள்.) திருவாலவாய் என்று கேட்டவர் ஏ அறம் பெறுவார்-திருவாலவாய் என்று ஒருவர் சொல்லக்கேட்டவாகளே தரும்பயயினை அடைவார்கள், செல்வம் ஓங்கும் திருவாலவாய் என்று நினைத்தவரே பொருள் அடைவர்-பலசெல்வங்களும் நிறைந்தோங்குந் திருவாலவாய் என்று சொல்கிறவர்களை பொருட்பயனை யடைவா ர்கள், தேவ தேவைத் திருவாலவாயிடத்து - அபனமுதலிய தேவர்களுக்குத் தேவ னையுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளைத் திருவாலவாயிடத்தில், கண்டவரே என்றும் இன்ப நலம்சேர்வர் - தரிசித்தவர்களே எப்பொழுதும் இன்பப்பயனை யடைவார்கள், திரு வாலவாய் இடத்து வதிந்தவர் ஏ வீடு நெறி சேர்வர் - திருவாலவாயில் வாசஞ்செய் பவர்களே மோகநெறியை அடைவார்கள்.

எகரம் பிரிநிலைப் பொருள்மேனின்றது. (க)

சுரநதிசூழ்காசிமுதல்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந் தூநீர்வையை வரநதிசூழ்திருவாலவாய்சிவன்முத்திதரும்வதிவோர்க்கீது திரளதிகம்பரகதியும்பின்கொடுக்குமாதவினிச்சிவன்முத்தி புரளதிகமென்பதெவனதற்கதுவேயெர்ப்பாமைப்புவனத்துள்ளும்.

தலவிசேடம்..

(இ-ள்.) கரத்தி ரூழ் காசிமுதல் பதி மதமை கதி அவிக்கும் - தேவநிதியிய கங்கைமுத்த காசிமுதலிய சிவதலங்கள் மதமையில் மோகத்ததைத் தரத்திக்கும், அந்நீர் வகைய வரத்தி ரூழ் திருவாலவாய் வதிவோர்க்கு வேண்முத்திரும் - பரிசுத்தமாகிய நீர்திறைந்த வகைய என்னும் மேன்மைபொருத்திய கெழுத்த திருவாலவாய், தன்னிடத்துவசிப்பவர்க்குச் வேண்முத்தியைத் தரத்திரும், அது அநிகம் தான் - இரமொழியிகவும் நிச்சயம், பிண பரத்தியும் கொடுக்கும் - பின்பு மதமை மிற் பரத்தியையுதராதிரும், ஆதலின் - ஆதலால், இச்சுவன் முத்திபுரன் அநிகம் என்பது எவன் - இச்சுவன் முத்திபுரமாகிய திருவாலவாய் (காசிமுதலிய திருப்பதிசுரூள்) மேம்பாழ்நளதெனக் கூறுதலால் வருமபயன் என்ன, எப்புவனத்து உள்ளும் - எல்லாபயனகளுள்ளும் (தனக்கொப்பதோர தலமில்லாமையால்) அதற்கு அதுவே சூப்பாம் - உதற்கதுவே கிரார (எ)

ஆதலினிப்பதிவிடநிப்பிநிப நிறேர போய் கோற்போரங்கைகொண்ட சீதளவானமுதையபுத்தித்த நகரத்தேமபெயறு செய்தநீம்பா லோதனததைககையிடபெயுநயகையைநகருவாரொப்பாரிந்த மா,தலத்தின் பெருமநனையாவதேயனவிடநிவழுத்தநபாலார்.

(இ-ள்) ஆதலின் - ஆதலால், இப்பதி விட்டு பிறப்பியில் போய் கோற்போர் - திரைத்தலத்தல் தவஞ்செய்யாது ஏனையதலங்களிலபோய்த் தவஞ்செய்வோர், அங்கைகொண்ட சீதளம் வான கழுந்து ஏயப்ப தித்திகத் தேம பெயறு செய்த நீம்பால் ஓதனததை கையிடநி - உள்ளங்கல் லுள்ள குளிரத்த தேவாமுதை யொப்பத் தித்திககுறப்பி இனிய தோடுநிலைத்து சுகமாத இனிய பாரதோற்றையுண்ணாமல், பறம கையை நகருவார போரா - புறங்ககய நகருவாரா யொப்பாவார், இந்த மா,தலத்தின் பெருமநனையாவதேயனவிடநி வழுத்தநபாலார் - இந்த மகத்தாகிய தலத்தின்பெருமநய எவாதான வரையறுத்துச் சொல்லும் பகுதியையுக்கடையோ (நருவநா இலெய் பெரதபடி.) (அ)

நெய்வேறு

மறறாபதலயகடமநிப்பரிநகமலாசபேய
பாறமில்லசோர பிகமகநிலி டோரமயவர்க்கு
முறாநுமிராசுநயமுத்கனமகமுடித்தபேறுந
செறாமிலகெரிசபுணமுதலிடடிசெய்தபேறும.

(இ-ள்) மறறாய தலக்கா தமயில் - ஏனையதலங்களில், பரிமகம் வாசபேயம் ஆறம இலசோடிகேம் அகந் திட்டோமம் யார்க்கு முறறும் இராசசூயம் முதல் மகம் முடித்தபேறும - ஆறமே முற வாய்பயமும குற்றமில்லாதசோடிகேமும் அகந் திட்டோமமும எவாககுற செயது முடித்தநகரிய இராசசூயமும் ஆகிய இவையமுதல யாகங்களைச் செயதுமுடித்தலால் வரும் பயனும், செற்றம் இல் தெரிச சூணமுதல் இடடிசெய்தபேறும - வருத்ததலில்லாத தெரிசூணமுதலிய இடடிகளைச் செய்தலால் வரும்பயனும்.

சோடிகேமெனப் பரடங்கொள்க செறறம் - கொல்லுதல் வருத்ததல்மேனின்றது. “கொல்லச்சுரப்பதாநீழ்” எனவருதல் காண்க.

வாசபேயமாவது அந்தணர்கள் - (கஉ) தினத்தில் (உஉ) மேடங்களால் சிவ பெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டாகச்செய்யும் யாகம். சோடிகேம் (இ) தினத்தில் (உ) மேடங்களால் செய்யும் யாகம். அகந் திட்டோமமு மதுவே. இராசசூயம் - எவ்வாறு
கஅ

அரசர்களுமும்வென்று அவர்கள் ஏவல்வழிநிற்ப (இ) தினத்தில் அல்லது (எ-க-கஉ) தினத்தில் நான்கு மேடங்களால் கூத்திரியர்களால் செய்யப்படும்யாகம். தரிசுபூர்ணம்-அமாவாசை-பௌரணைகளில் சிவபெருமானுக்கு ப்ரிதி யுண்டுபண்ணச் செய்யும் ஸ்தாலீபாகக்கிரியை. ஆதலால் இதற்கு இஷ்டியெனப் பெயர்வதற்கும்.

முடித்த - செய்த காரணப்பொருளில்வந்த பெயரச்சங்கள். (க)

எள்ளிமுதன்னங்கன்னியிவுளிதேரியாணையில்லம்
வெள்ளியான்பொன்புணுடைவினைவொடுபழனமுன்னுத்
தள்ளருமடிமையாதிதானங்கள்செய்தபேறும்
வள்ளன்காசியாதிபதிகளில்வதிந்தபேறும்.

(இ-ள்.) எள் இமுது அன்னம் கன்னி இவுளி தேர் யாணை இல்லம் - எண்ணெயும் அன்னமும் கன்னியுங் குதிரையும் தேரும் யாணையும் வீடும், வெள்ளி ஆன்பொன் பூண் ஆடை வினைவொடு பழனம் - வெள்ளியும் பசவும் பொன்னும் ஆபரணமும் வஸ்திரமும் வினைச்சலோடு வயலும், முனனுதள்ளரும் அடிமையாதிதானங்கள் செய்த பேறும்-நினைந்து நீக்குதற்கரிய அடிமை முதலாகவுள்ள தானங்களைச்செய்தலால் வரும்பயனும், வள்ளல் தனகாசி ஆதிபதிகளில் வதிந்தபேறும்-சிவபெருமான் எழுந்தருளிய காசிமுதலாகிய திருப்பதிகளில் வசித்தலால் வரும் பயனும்.

முன்னு செய்யாவென்னு வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (க0)

கங்கைகாளிந்திவாணிகாவிநிகண்ணவேணி
துங்கபத்திரிதீம்பாவினூயதன்பொருளைமுன்னுச
சங்கையினதிகுண்முற்றமாடியதவத்தின்பேறு
மங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிவோர்க்கெய்தும்.

(இ-ள்.) கங்கை காளிந்தி வாணி காவிரி கண்ணவேணி துங்கபத்திரி தீம் பாவினூய தன் பொருளை முன்னு-தங்கையுங் காளிந்தியும் சரஸ்வதியும் காவிரியும் கண்ணவேணியும் துங்கபத்திரியும் இனிய நீர்மயமாகிய பாலியும் குற்றமில்லாத குளிர்ந்த தாமிரபர்ணியும் முதலாக,சங்கையில் நதிகள் முற்றும் ஆடிய தவத்தின்பேறும்-அளவிற்ற நதிகள்முழுதுஞ் சென்றாடிய சுவத்தால் வரும் பயனும் (ஆகிய இவைகள்) மங்கலம் மதுரைதன்னில் வைகலும் வதிவோர்க்கு எய்தும் - மங்களகரத்தையுடைய மதுரையில் எந்நாளும் வாசஞ்செய்வோர்க்கு எளிதில்வந்து சேரும்.

காளிந்தி - கரியநிறத்தையுடையது. கண்ணவேணி - சுசயபருவத்தினின்றும் இந்திரலீபருவத்தின்குதில்வருவது. தீர்த்தயாத்திரை தவத்தில் ஒருகூறுதலால் ஆடியதவமெனவும், முதலும் சிளையும் ஒற்றுமையுண்மையால் சிளையுடைய முதன்மேலேற்றித் தீம்பாவி எனவுக்கூறினார். (கக)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தவின்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவாதமைவிட்டேகும்.

(இ-ள்.) அன்னிய தலங்கள் தம்மில் ஆற்றிய பிரமகத்தி - ஏனையதலங்களிற்செய்த பிரமகத்தியும், பொன்னினை களவு செய்தல்-பிறப்பொருளைத்திருநதிலும், கள் உண்டல் - கள்ளுண்ணுதலும், புனித ஆசான் பன்னியை புணர்தல்-குற்றமில்

நாத் குருபத்தினியைப் புணர்ந்துமாயி, இன்னபாதகம் அனைத்தம் - இப்பெரும் பாதகங்களெல்லாம், தன் நிகர் ஆலவாயில் என்றும் வதிபவர்தமை விட்டு ஏறும்- மற்றொன்றும் நிகரில்லாமையால் தனக்குத்தானேயொத்த திருவாலவாயில் எந்நாளும் வாசஞ்செய்பவர்களை விட்டுநீங்கும்.

பிரமகத்திமுதலிய பாதகங்கள் எல்லாப்பாதகங்களிலும் பெரியபாதகமாதலால் பெரும்பாதகமென்றும், சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - கமுவாயுதைத் தவத்தியாயத்தில்.

“மறையவர்ச்செஞ்சுதேன்கடிமதுகூர்ந்தோன்வயங்குசெம்பொற்களவாண்டோ னிறையருட்கூரவன்பன்னியைப்புணர்ந்தோனிகரிலிக்கொடியையாரூ மறைவரான்மபாதகொனவிவரையித்தொருவருடனட்டவரு முறைதவிர்மபாதகர்களேயென்னமொழிவதற்கையமொன்றின்றே.”

நகரினபுறம்பு நெருப்பைவளர்த்துச் சிவபெருமானைத்தியானித்து அதில் விழுந்து உயிர்விடல் தீரும் பிரமகத்தியின்பாவமும், இருமபால் ஓர் தண்டத்தைச் செய்து அரசனைச்சிறக்கொடுத்தது தானசெய்தகுற்றத்தையெடுத்துக்கூறி இதனால் எனதலையில் ஓர் அடி அடிக்கவென அவன் அடிக்க உயிர்விட்டால் தீரும்பொற்கள வின்பாவமும், களகைக்கொதிக்கக்காய்ச்சிச் சிவபெருமானைச்சிறத்தித்து உண்டு உயிர் விட்டால் தீரும் களஞண்டவின்பாவமும், இருமபினால் அவன் போல் ஓர் உருவஞ் செய்து நெருப்பிற் பொறியெழக்காய்ச்சிச் சிவபெருமானைச் சித்தித்துத்தழுவிஉயிர் விடல் நீங்கும் குருபத்தினியைப்புணர்ந்தபாவமும், என்றும் வசிப்போர்க்கு இத் தண்டமில்லாமல் நீங்குதல் இத்தலத்தினமக்கையால் லென்பார் தன்னிகர் ஆலவாய் என்றார்.

(கஉ)

மறையதலத்திற்சாந்திராயணமதியந்தோறு முற்றபேறிங்குகவகுலுண்டியாலடைபேறாகு மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிபலத்தின்பேறிங் குற்றொருவைகலுண்டியொழித்தவர்பெறும்பேறாகும்.

(இ-ள்.) மறையதலத்தில் மதியந்தோறும் சாந்திராயணம் உற்றபேறு - ஐனையதலங்களில் மாதந்தோறுஞ் சாந்திராயணவிரதத்தை அனுட்டித்தலால்வரும் பயன், இங்கு கங்குல உண்டியால் அடைபேறு ஆகும் - இந்தத்தலத்தில் இரவிலுண் ணுதலாகிய விரதத்தால் வருமபயனாகும், மறைய தலத்தில் மாதப்பட்டினி பலத் தின்பேறு - ஐனையதலங்களில் மாதவுபவாசவிரதத்தால்வருமபயன், இங்கு ஒரு வைகல் உற்று உண்டி ஒழிந்தவா பெறும்பேறு ஆகும் & இந்தத்தலத்தில் ஒருநாள் வசித்து உணவொழிந்து விரதம் அனுட்டிப்பவா அடையும்பயனாகும்.

சாந்திராயணம்-சந்திரன்கலை யுயரும்போது ஒவ்வொருகவளம் உயருதலு ம, குறையுமபோது ஒவ்வொருகவளங்குறைதலும் ஆகச்செய்யும்விரதம். இதற்குச் சந்திரசம்பந்தமுள்ளது எனும்பொருள். வி தத்தைப் பலனைனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார்.

(கங)

அயனகரடைந்துநான்குதிங்கேண்பாறும்பேறிங் வியனகரடைந்துநோற்குமடையிவிரதநல்லு மயனகரையதியாறுதிங்கேண்பாறும்பேறிங் வியனகாசசோமவாரிவிரதமெயளிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அயல் நகர் அடைந்து நான்கு திங்கள் நோன்பு ஆற்றும்பேறு-ஏனையதலங்களைச் சேர்ந்து நான்குமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வியன் நகர் அடைந்து நோற்கும் அட்டமி விரதம் நல்கும்-இந்தப்பெருமை மிக்கதிருவாலவாயையடைந்து அனுட்டிக்கும் அட்டமிவிரதத்தாராநிற்கும், அயல் நகர் எய்தி ஆறுதிங்கள் நோன்பு ஆற்றும் பேறு - ஏனையதலங்களை யடைந்து ஆறுமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வியன் நகர் சோமவார விரதமே அளிக்கும் - இந்தப் பெருமைமிக்க திருவாலவாயில் அனுட்டிக்குஞ் சோமவாரவிரதமே தராநிற்கும்.

அட்டமிவிரதம்-சிவபிராணக்குறித்து நோற்கும் விரதம்.

(கசு)

ஏனையதலத்திலோராண்டுணவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யுனவைம்பொறியும்வென்றோன்முப்பொழுதுண்டுவைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியற்றுமாதவத்தோனாகும்.

(இ-ள்.) ஏனையதலத்தில் ஓர் ஆண்டு உணவு ஒழிந்து இயற்றும் நோன்பால் ஆனபேறு - ஏனையதலங்களில் ஒருவருடம் உணவைவிட்டு அனுட்டிக்கும்விரதத்தால் உண்டாகும்பயன், இங்கு நோற்கும் சிவன் இரா அளிக்கும் - இத்தலத்தில் அனுட்டிக்குஞ் சிவராத்திரிவிரதமொன்றே தராநிற்கும், ஊனம ஐம் பொறியும் வென்றோன் முப்பொழுதும் உண்டு இங்கு வைகி அமர்ந்தாலும் - குற்றமுள்ள பஞ்சேந்திரியங்களையும்வென்ற ஓர்தபசி மூன்றுகாலமும் நிரம்பவுண்டு இத்தலத்திலே வசித்திருந்தாலும், கால் உண்டு இயற்றும் மாதவத்தோன் ஆகும்-அவன் வாயுபக்டண்ணஞ்செய்து தவஞ்செய்யும் பெரியதவத்தினனாவான்.

முற்றும்மை-தொகுத்தல்.

(கரு)

இந்தநான்மாடமோங்குமாலவாயிடத்தியாரோனு
மந்தனார்தமக்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுகைப்பதெனமதிபான்மிக்கீர்.

(இ-ள்.) மதியால் மிக்கீர் - அறிவின மிக்கமுனிவர்களே, நால் மாடம் ஒங்கும இந்த ஆலவாய் இடத்து - நான்மாடமெனப் பெயர்பெற்று ஒங்கும் இந்தத்திருவாலவாயினிடத்தில், யார் ஏனும் அந்தனர் தமக்கு ஓர்முட்டி அருந்தவர் தமக்கு ஓர் பிச்சை தந்தவர்-எவராயினும் பிராமணர்களுக்கு ஒருபிடி அரிசியாவது செய்தற்கரிய பெரியதவத்தினருக்கு ஓர்பிச்சையாவது கொடுத்தவர்கள், புறம்பு செய்த சோடசதானம் தம்மால்வந்தபேறு அடைவர் - ஏனையதலங்களிற்செய்த சோடசதானங்களால்வந்த பயன்களை அடைவரானால், பல்வேறு உரைப்பது என், பலவாகவெவ்வேறுவகைப்பட யாம் சொல்வதால் வரும்பயன்யாது (ஒன்றுமில்லையென்றபடி.)

(கக)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பேறும்.

(இ-ள்.) பல்வகை தலங்கள் எல்லாம்வைகிய பயனும் - பலவகைப்பட்ட தலங்களிலெல்லாம் வசித்தலால்வரும் பயன்மீட்டியும், என்றும் பல்வகை தீர்த்தம்

எல்லாம் ஆடிய பயனும்-எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்ரீராம சூசய்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை தானம் எல்லாம் நல்லியபயனும்-(அந்தவிலங்குகளில்) எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தானங்களையெல்லாம் கொடுத்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை ஆன பூசைபண்ணிய தவத்தின்பேறும்-எந்நாளும் பீலவகைப்பட்ட பூசைகளைச்செய்ததவத்தால் வரும்பயன்களையும்.

வகைத்து-து-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(க௭)

பல்வகைத்தவங்களெல்லாமுற்றியபயனுந்தாய

பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுராவின்

பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர்பயனுமயோகம்

பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின்றுணர்ந்தடங்கும்பேறும்.

(இ-ள்.) பல்வகை தவங்கள் எல்லாம் முற்றியபயனும் - பலவகைப்பட்ட தவங்களையெல்லாஞ்செய்து முடித்தலால் வரும்பயன்களையும், தாய பல்வகை மந்திரத்தில் எய்தியபயனும் - பரிசுத்தமாகிய பலவகைப்பட்ட திருமந்திரங்களைச்செய்ததலால் வரும்பயன்களையும், பல்வகை நூலின் எல்லாம் கேள்வி ஆய்ந்து உணர்பயனும் - பலவகைப்பட்ட நூல்களையெல்லாம் கேள்வியால் ஆராய்ந்தறிதலால் வரும்பயன்களையும், பல்வகை யோகம் எல்லாம் பயின்று ஞானம் உணர்ந்த அடங்கும் பேறும் - பலவகைப்பட்ட யோகங்களையெல்லாம் பயின்று ஞானநிலையிற்றி அடங்குதலால்வரும் பயன்களையும்.

சாதனசாத்திய முறைப்படி யோகம் ஞானம் என்றார்.

(க௮)

அணையதொல்பதியிலென்றும்வைகுவோரடைவொன்று

விணையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லையிப்பதியின்மேன்மை

தணையறிபவரார்சென்றறியாதலாலே

விணையவெல்பவனங்கெய்திவதிவதேவேண்டுமாதோ.

(இ-ள்.) அணையதொல் பதியில் என்றும் வைகுவோர் அடைவர் என்றால்-அந்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாயில் எந்நாளும் வசிப்போர் அடைவாரானால், இணையதொல் பதிக்கு நேர் வேறு இல்லை-இதனையையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாய்க்கு ஒத்ததனம் வேறு எங்கும் இல்லை, இப்பதியின் மேன்மை தனை அறிபவர் ஆர் ஈசன் என்றே அறியின் - இந்தத்திருவாலவாயின் பெருமையை வரையறுத்துணர்வோர் எவா, சிவபெருமானென்றே யறியுங்கள், ஆதலால் - ஆகையால், விணைய வெல்பவன் அங்கு எய்தி வதிவது வேண்டும்-பிறவிக்கு வித்தாகிய இருவினைகளையும் வெல்லக்கருதினான் அத்திருவாலவாயையடைந்து வாசஞ்செய்தல்வேண்டும்.

அணைய-சுட்டுத்திரிபு. இணைய-ஈட்டிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். ஆதலால், என்பதனறியுதினள்ள ஏகாரத்தைப்பிரித்து என்று என்பதனோடு கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அறியின் என்னும் முன்னிலைப்பண்பு ஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்குறின்தது. தொ-சொ-எச்சவியல். “செய்யாரென்னு முன்னிலைவினைச்சொல் செய்யென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே” என்றருத்திரத்தில் ஒன்றெனமுடித்தல் என்பதனால்.

(க௯)

கைத்தலநான்கிரண்டுடையுமலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்சயிலையாதி
யெத்தலமுமொருதுலையிட்டுத்தலமுமொருதுலையிட்டுடாண்டிந்தாக்க

வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்ததுகண்டுலகின்மேலா
வைத்ததலமிதுவென்றூழிதன்பெருமையாவோவழுத்தற்பாலார்.

(இ-ள்.) நான்கிரண்டு கைத்தலம் உடைய மலர் கடவுள் - எட்டுத்திருக்கா
ங்கனையுடைய தாமனாமலரில்வசிக்கும் பிரமன், மேல் ஒருநாள் - முன்னொருநா
ளில், கயிலை ஆதி எத்தலமும் ஒருதலை இட்டு - திருக்கயிலைமுதலிய எல்லாத்தலங்
களையும் ஒருதராசின் தட்டிலிட்டு, இத்தலமும் ஒருதலை இட்டு - இந்தத்திருவால
வாயையும் ஒருதட்டிலிட்டு, இரண்டும் ஊக்க - இரண்டையுந்ஊக்க, உத்தமம் ஆம்
திருவாலவாய் மிகவும் கனத்தது கண்டு-உத்தமத்தலமாகிய திருவாலவாய் மிகவு
ங் கனத்திருத்தலேனோக்கி, உலகில் மேலாவைத்தலம் இது என்றால்-(அப்பிரமன்)
முன்னுலகங்களிலு் மேம்பட்ட தலமாக நிச்சயித்ததலம் இதுவானால், இதன் பெரு
மையாவோ வழுத்தற் பாலார் - இத்திருத்தலத்தினபெருமையை எவர்தாம் வரை
யறுத்துச்சொல்லும் பகுதியையுடையார்.

“கச்சிமாநகரோதட்டுங்கடவுளருலகோர்த்தடும்

வைச்சமுன்னயனார்க்குமற்றதுமீதுசெல்ல

நிச்சயமுறுகிதாழ்ந்துநிலமிசைவிழுமில்வுரை

இச்சகந்தார்களுமெண்ணுதன்மடமைப்பாற்றே.”

எனக் காஞ்சிப்புராணத்திற் கூறியிருத்தலால் முதலாகுபெயராகக்கொண்டு துல
ையைத் தராசினதட்டெனறும். (உ0)

அத்திருமாநகரின் பேர் சிவநகரங்கடம்பவனமமந்தோர் சீவன்
முத்திபுரவகன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுனாமுடியாளுநாம்
புத்திரரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டி விச்சாபுரந்தென்கூடல்
பத்திரருதுவாதசாந்தத்தலமென்றே துவினாபகர்வார்நல்லோர்.

(இ-ள்.) அத்திருமா நகரின் பேர் சிவ நகரம் கடம்பவனம் - அந்தச்செல்
வமிக்க நகரினபெயர் சிவநகரமென்றும் கடம்பவனமென்றும், அமாநதோர் சீவன
முத்திபுரம் கன்னிபுரம் திருவாலவாய் மதுனா - வாசஞ்செய்வோர் சீவன்முத்தி
யையுடையதருத்தலால் சீவனமுத்திபுரமென்றும் கன்னிபுரமென்றும் திருவால
வாய் என்றும் மதுனா எனறும், முடியாளுநாம் புத்திரரும் பூவுலகில் சிவலோகம்
சமட்டி விச்சாபுரம் - அழியாதஞானத்தையும் சிவபோகத்தையுந்ருத்தலால் பூவுல
கில் சிவலோகமென்றும் சமட்டி விச்சாபுரமென்றும், தென கூடல் பத்திரரும் து
வாதசாந்தத்தலம் என்று - தெனநிசையிலுள்ள கூடல் என்றும் வாசஞ்செய்வோ
ர்க்கு சிவநேயநதருந் தவாதசாந்தத்தலமென்றும், ஏதவினால் பகர்வா நல்லோர்-
ஒவ்வோர்காரணங்களால் பெரியோர் சொல்வார்கள்.

சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும் விகற்பம்பற்றிப் பசுரணமாய்ப்
பயில்வதின்றிச் சிவகரணமாயுடையானுடைமைப்பொருளுமாய்த் தன்செயலற்றுச்
சாக்கிரத்தே யதித்ததைப்புரிநதுநிறல். முடியாளுநமாவது-அபரஞானம்போல
யிவதின்றி நித்தியசுகத்தை வினைப்பதாகிய சிவஞானம். புத்தியாவது - அபரமுத்
திப்பதப்பிரயோசனம்? பாலல்லாமல் அந் நித்தியஞானமுடையார்க்கு “அம்மையும்
இம்மையேயாம்” என்றபடி அனுபவித்தறகுரிய சிவபோகம். சமட்டிவிச்சாபுரமா
வது-சிவஞானமுதலிய எல்லாஞானங்களையுந் தரும்நகரம். தவாதசாந்தத்தலமாவ
து-பிரமரந்திரத் துக்குமேல் உன்மனிசத்திக்கீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

சிவநகரம், பூவுலகில் சிவலோகம் என்பன-ஒருபொருட்கிளவிகள். இவற்
றின் காரணங்கள் இப்புராணத்தில் ஆங்காங்கு வகுமிடந்தோறுங்காண்க. என்று-

எண்ணிடைச்சொல்லாதலால் ஏனையிடங்கள் தோறும் பிரிந்துசென்றது. தொ-கொ-இடையியல். “எனதுமெனவுமொடுவுந்தோன்றி, யொன்றுவழியுடையவெண்ணினுட்பிரிந்தே” என்னுஞ்ஞத்திரந்தாலுணர்க.

முடியாளுநம் புத்திரரும்பூவுலகிற் சிவலோகம் சமட்டிவிச்சாபுரம் என்பதனைப் புத்திரரும் பூவுலகிற் சிவலோகமெனவும், முடியாளுநந்தரும் சமட்டிவிச்சாபுரமெனவும், எதிர்நிறைநிறைப்பொருளாகக்கொள்க. சிவஞானமுதலியன-சிவஞானம், அடியாராப்பேணுஞானம். ஆகமஞானம், மெய்ஞ்ஞானம். இவற்றின் பாசுபாட்டை ஆளுகையின்னையார் புராணத்தில்.

“சிவன்டியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம், பவமதனைபுறமார்த்தம்பாங்கினிலோங்கியஞானம், உவகையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம்” எனவும், இப்புராணத்தின் “எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமகடவார், எங்குமன்பாப்பூசைசெய்தெழுதிப்பறப்பாரா, எங்குமாகஞ்செவிமறித்தெதிரவினைதிடுப்பார், எங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார்” எனவும்வருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (உக) என்றுதலசசிற்சிறப்புரைத்தகுறுமுனிவனென்திரைவோரியும்பூதெய்தி நன்றுதலப்பெருமையருள்செய்தனை கேட்டுடனெடுத்தநயப்பாடெல்லாமின்றடைந்தேமியினிசசுவணபுண்டரிகசசிற்சிறப்பதையிசைத்தியென்னக்குன்றம் அகதியகருணைக்குன்றனையான்வான்முறையாற்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்று தலச்சிறப்பு உரைத்த குறு முனிவர் எதிர் - என்று தலவிசேடத்தைக் கூறியருளிய அதத்தியமுனிவர் எதிரோ, அறவோர் இறும்பூத எய்தி தலப் பெருமை அருள் செய்தனை நன்று கேட்டு உடல் எடுத்த நயப்பாடு எல்லாம் இன்று அடைந்தேம் - முனிவர்யாவரும் வியப்படைந்த தலமான்மியத்தைக் கூறியருளினார் அதனை மிகவுந் கேட்டுச் சரீரமெடுத்தாலடையும் பயனெவையோ அவைகளையெல்லாம் இப்பொழுதே யடைந்தோம், இனி சுவண புண்டரிகச்சிறப்பு அதனை இசைத்தி என்ன - இனிப் பொற்றாமரைத்திர்த்தத்தின் விசேடத்தைச்சொல்வாய் என்று வினவ, குன்றம் அடக்கிய கருணைக்குன்று அனையான் வான் முறையால் கூறுகின்றான் - விர்தபருவத்ததை யடக்கிய இருபாபருவத்தையொத்த அகத்தியமுனிவர் வரலாற்று முறையால் சொல்லுகின்றார். (உஉ)

ஷே. வேறு.

விரதமாதவத்திர்காணிக வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச் சரதமாப்போகநலஞ், நமனியமுளரிவந்த வரவுமக்கனக்கஞ்சப்பெருமையும்வளனுநன்காவுகாசெய்துமக்கணமினென்னுமுனிவரனுநாக்குமன்தே.

(இ-ள்.) விரத மா தவத்திர - விரதங்களைப் பெரிய தவங்களாகக் கொண்ட முனிவர்களே, காணின் வெவ்வினை எல்லாம் வீட்டிச் சரதம் ஆக போகம் நல்கும்மனிய முளரி வந்த வரவும் - தரிசித்தால் கொடியவினைகளையெல்லாம் அழித்துச் சத்தியமாகப் போகங்களைக்கொடுக்கும் பொற்றாமரை தோன்றிய வரவையும், அகனக்கஞ்சப் பெருமையும் வளனும் - அந்தப் பொற்றாமரைத்திர்த்தத்தின் மான்மியத்தையும் வளப்பத்தையும், நன்கு ஆக உரை செய்தும் கேண்மின் என்னு முனிவரன் உரைக்கும் - விளக்கச் சொல்லுகின்றோம் கேளுங்கள் என்று முனிவருள் சிரோஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (உஉ)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - உருசு.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடி பொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரோயளப்பவரவிர்தன்முத்த
வெண்ணகையுளையாளன்புவிளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) கண் அசன் குடுமி மாடம் கடி பொழில் ஆலவாயின் அண்ணல் பெருமை யார் ஏ அளப்பவர் - இடம்பரந்த சிகரங்களையுடைய மாடங்கள்நெருங்கிய வாசமிக் சோலைகளுமுத்த திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமகந்தரக் கடவுளின் பெருமையை எவர் வரையறுத்துச்சொல்ல வல்லவர், அவிர்தன் முத்தம் வெள் நகை உமையான்-விளங்கிய முத்தியையொத்த வெள்ளிய முறுவலையுடைய பிராட்டியாரது, அன்பு விளைமுகம் செவ்விபோல - அன்பு சுரக்குந் திருமுகத்தின் பொலிவுபோல, தண் ஈறும் காலம் பூந்த தடம் பெரும் தகைமை சொல்வாம்-தண்ணிய நல்லவாசமிக்க பொற்றாமரைமலர்ந்த தீர்த்தத்தின் பெருஞ்சிறப்பினை இனி எடுத்துச்சொல்வாம்.

கண் அகன - ஒருபொருட் ளனவிகள். யார் என்னை விளைகுறிப்பு முற்றின் யாவினு இன்மைப்பொருண்மே னின்றது. அம் சாரியையிடைச்சொல். (க)

ஆற்றிலுக்கரசாங்கங்கைகாவிரியாநியாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுங்காரும்
தோற்றுமுன்றன்னையட்டசகநதரமூர்த்திசெங்க
ணைறினன்உண்டதீர்த்தமாகுய்தெவ்வாறென்னின்.

(இ-ள்.) ஈது - இததீர்த்தம், ஆற்றிலுக்கு அரசு ஆம் கங்கை காவிரி ஆதி ஆறும்-நதிகளுக்கரசாகிய கங்கை காவிரிமுதலியநதிகளும், வேறு உருவு ஆய முந்நீர் வேலையும் பிறவும் காரும் - வேறுபட்ட வடிவாகிய மூன்றுவகை நீரையுடைய சமுத்திரமும் மற்றுள்ளனவும் மேகங்களும், தோற்று முன் தன்னை ஆட்ட-தோன்றுதற்குமுன் தன்னை திருமஞ்சனஞ் செயவிக்க, அநகரமூர்த்தி செங்கண் ஏற்றினன் கண்டதீர்த்தம் அகும் - சோமசுந்தரமூர்த்தியாகிய சிவநகைகளையுடைய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் தோற்றுவித்த தீர்த்தமாம், எவ்வாறு என்னில்-அது எவ்வகையென்று வினவில்.

முந்நீர் - ஆற்றநீர், மூற்றுநீர், மேகநீர் என்று மூன்றுவகை நீர்களையுடையதெனவும், சிருட்டி திதி சயகாரங்களாகிய மூன்று தொழிற் குணங்களை யுடையதெனவும், பண்புத்தொகைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொனையாய்க் கடற்கோர் காரணக்குறியாக வந்த பெயராதலால் முந்நீராய் வேலைபெனப் பொருள் கொண்டு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யெனினும் இழக்காது. (உ)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியநெறியேயாரக்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன்றநினைவறநினைந்துநிற்குந்
துகளிலாவறிவானந்தசந்தரசசோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டிதாநெருவிளையாட்டாலே.

(இ-ள்.) அகனமாய் உலகம் எல்லாம் ஒடுக்கி - நிட்கள வடிவாய் எல்லாவூல கங்களையும் ஒடுக்கி, அந்நெறியே யார்க்கும் நிகளமாய் விருத்தி தோன்ற நினைவு அற நினைந்து நிற்கும் - அம்முறைப்படியே எவர்க்கும் பந்தமாகிய விருத்திதோன்றநினை ப்பற நினைந்து நிற்கும், துகள் இலா அறிவு ஆனந்தம் சுந்தரம் சோதி - குற்றமில் லாத போதானந்தவடிவாகிய சிவபெருமான், மேல் நாள் சகனமாய் உருவம் கொ ண்டி தான் ஒரு விளையாட்டால்-முன்னுளில் சகனவடிவங்கொண்டு தானொரு திரு விளையாட்டலைக்கருதி.

சிவதத்துவம் ஐந்தனுள் சத்தித்தத்துவத்தை யதிக்கிரமித்துநின்ற ஞானசொ ருபமாகிய சிவதத்துவத்தில் அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவமாய் அதிஷ்டுத்திச் சுத் தசிவமாய்த்தான் நிற்கலின்-அகனமாய் எனவும், விந்து மோகினி மான் என்னும் மூவகையுபாதானங்களால் முறையே தோற்றுவித்த சுத்தம் அசுத்தம் மிச்சிரமமா கிய அகிலங்களைத்தையும் அவ்வுபாதானத் திரயங்களி லொடுக்கி அம்முறையே வழிநாளில் மலசேடத்தால் அவ்வகிலங்களை உதிப்பித்தலின் உலகமெல்லாம் ஒடு க்கி அந்நெறியே ஆக்கும் எனவும், துகரணமுதலிய பந்தவிதற்பங்களில் தலைப்பட ஞானககிரியைகளை விளங்கச்செய்தலின் நிகளமாய் விருத்திதோன்ற எனவும், தன க்கென வோர் சங்கற்பமிலனாகிய இறைவன் ஆன்மாக்களது இச்சாஞானக்கிரியைக ளுக்கிடாய்த் தனது சத்திபின்வழி சங்கற்பித்து நிற்பவனாதலின் நினைவற நினைந்து நிற்கும் எனவும், மலக்குற்றத்தை நீக்கி அறிவித்தாலறியும் ஆன்மவழிவுபோலன்றி மேலொருவனறிவிக்கவேண்டாது தானே அறியும் பேரறிவையும், அவ்வறிவின் பிறிது கிரிதும் அறியாத ஆனந்தத்தையும் உடைய நிஷ்கள சுயஞ்சித்தாய்த்தான் நிற்கலி ன்-துகளிலாவறிவானந்த சுந்தரச்சோதி எனவும் “ஆரணமாகமங்களானுளினுருவு கொண்டு, காரணனருளானுகில் கதப்பவரில்லையாகும்” என்றிருத்தலின் சகனமாய் உருவங்கொண்டு எனவுங் கூறினார்.

நிகளம் - பந்தம்.

(ஈ.)

முக்கணனரவப்புணநூலினன்முடிழ்வெண்டுகங்கட
செக்கரஞ்சடையான்சூலகபாலத்தன்செங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண்ணிவாமத்தன்முன்னும்பின்னும்
பக்கமுநந்தியாதிகணுதிபர்பரவிசசூமு.

(இ-ள்.) முக்கணன்-திரிநேத்திரங்களையுடையவனும், அரவம் பூணநூலினன்- சர்ப்பத்தை உபவீதமாக உடையவனும், முடிழ் வெண் திங்கள் செக்கர் அம் சடை யான்-அரும்பிய வெள்ளிய பிறைக்கீற்றையணிந்த செவந்தசடையையுடையவனும், சூலம் கபாலத்தன் - சூலத்தையும் கபாலத்தையும் ஏந்தினவனும், செங்கண் ஏற்ற ன் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையையுடையவனும், மை கரும் கயல் உண் கண்ணி வாமத்தன் - மையெழுதிய கரியகயலாவென்ற கண்களையுடைய உமா தேவி யாரை யிடப்பாகத்திலுடையவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்) முன்னும் பின்னும் பக் கரும் - முன்னும் பின்னும் திரண்டுபக்கமுமாகிய இடங்களில், நந்தி ஆதி கணுதிபர் பரவி சூழ - நந்திராயனார் முதலிய கணுதிபர்கள் வாழ்த்திச் சூழ்ந்துவரவும். (சு)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொருகவேந்தனகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென்றுசஞ்சரித்தாடிமீள்வான்.

(இ-ள்.) தன் மேனிதேசால் திசை எலாம் விளங்க சென்று - தனது திருமேனியின் பிரகாசத்தால் எல்லாத்திசைகளும் விளங்கவும் சென்றருளி, செம் கண் வென்றி கொள் உரக வேந்தன் நகரமும் - சிவந்தகண்களையுடைய வெற்றியிழக்கஆதிசேடனுடைய நகரத்திலும், விபுதர் வேந்தன் பொன் திகழ் நகரும் - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனுடைய விளங்காநின்ற பொன்னலகத்திலும், வேதன் புரமும் மால் புரமும் - பிரமனுடைய வலகத்திலும் திருமாலினுடைய வலகத்திலும், மேலை தன் திருநகரும் சென்று சஞ்சரித்து ஆடி மீள்வான் - இவைகளுக்குமேலுள்ளதனது ஞானச்செல்வமிக்க சிவலோகத்திலுள் சென்று சஞ்சரித்துத் திருவிளையாடல்செய்து திரும்பியருளுவான்.

உரகவேந்தன் - சர்ப்பங்களுக்கு அரசன்.

(ரு)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருநகரைத்திறுரை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை.

(இ-ள்.) அன்னபோது அயனும் தேவர்க்கு அரசனும் ஆழி வேந்தும் முன்னர்வந்து இறைஞ்சி எத்த - அப்போது பிரமனுந்தேவேந்திரனுஞ் சக்கரத்தையேந்திய திருமாலுந் திருமுன்வந்து வணங்கி வாழ்த்த, முனிவு அரும் பேறு நல்கி-உவப்போடி அவர்கள் வேண்டிய வரங்களைத்தந்தருளி, தன் நகர் அடைந்து நீங்கா தனி பெரும் கணத்திறுரை இன் அருள் சுரந்து நோக்கி - தன்னுடையநகரமாகிய திருவாலவாயை யடைந்து தன்னினின்று நீங்காத ஒப்பில்லாதபெரியகணிதபரை இனி யதிருவருள்சுரந்து பார்த்து, இலிங்கத்தில் புகுதும் எல்லை - சிவலிங்கத்தில் சென்றருளுங்காலையில்.

இலிங்கம்-பிரகாசகம். முன்னர் - அர் பகுதிப்பொருள்விகுதி. அருமை-இன்மைமே னிற்றலால் உவப்போடென்றும். “அருங்கேடன்” என்பதனுலறிக. (சு)

வேத்திரப்படையோனாகிணைதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேறுத்தனிமுதலொருவவென்னத்
தோத்திரவகையாலேத்தித்தொழ்தொன்று வினாவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) வேத்திரப் படையோன் ஆதி கணிதிபர் வீழ்ந்து-பிரம்பாகிய திருப் படையை யேந்திய நந்திராயனார் முதலிய கணிதிபர்கள் தண்டாகாரமாக விழுந்து, பாலநேத்திர - நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே, அன்பர்க்கு அன்ப - அடியார்க்கடியவனே, நிரஞ்சன - களங்கமில்லாதவனே, நிருத்தானந்த - ஆனந்த நடனமுடையவனே, சாத்திர முடிவும் தேறு தனி முதல் ஒருவ என்னு - வேதமுடிவன்றிச் சாத்திரமுடிவும் உணர்த்துகரிய ஒப்பில்லாத ஒருமுதல்வனே என்றுகூறி, தோத்திரவகையால் எத்தி தொழுது ஒன்று வினாவல் செய்வார் - தோத்திரருபத்தால் கதி செய்து வணங்கி ஒன்று வினவுகின்றார்.

(எ)

ஐயவிவ்விளிக்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமூழ்கி
யுய்யவுங்கங்கையாதிரதிகளுமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநிரும்பியிலையிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தயிங்குண்டரக்கணைச்செப்பலோடும்.

(இ-ள்.) ஐய இ இலிங்க மூர்த்திக்கு ஆட்டவும் அடியேம் மூழ்கி உய்யவும் - ஐயனே இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவும் அடியேங்கள் ஸ்ரானஞ்செய்து கடைத்தேறவும், கங்கை ஆதி நதிகளும் உலகத்து உள்ளோர் மை அறு தடாக நீரும் இல்லை - கங்கைமுதலிய நதிகளும் உலகத்திலுள்ளவர்கள் குற்றங்களை யொழிக்குந் தடாகதீர்த்தங்களுமில்லை, இருமை பேறும் செய்ய ஓர் தீர்த்தம் இங்கு உண்டாக்க என செப்பலோடும் - இம்மை மறுமைப்பயன்களையுந் தரும் வண்ணம் ஓர்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்குக என்று சொல்லவும்.

ஒடுருபு-வினையெச்சப் பொருளின்மேல் வந்தது.

(அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடுத்ததென்கீழ்சாராக
முத்தலேவேலேவாங்கிராட்டி. என முதுபார்க்கிண்டு
பைத்தலைப்பார்தன் வேந்தன் பாதலங்கிண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமணண்டகடாகமுங்கிண்டதவ்வேல்.

(இ-ள்.) அத்தகை இலிங்கமூர்த்திக்கு அடுத்த தென் கீழ் சாராக முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினான்-அத்தன்மையையுடையசிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அடுத்த தென் கீழ்த்திசையினபக்கமாகச் சூலத்தை யெடுத்து நிலவுலகில் நாட்டியருளினான். அவ் வேல் முதுபார் கிண்டு பை தலை பாததன் வேந்தன் பாதலம் கிண்டுபோய்-அந்தச் சூலம் தொன்றுதொட்டுள்ள நிலவுலகத்தை யூடுருவிப் படம்பொருந்திய தலையையுடைய ஆதிசேடனிநுக்கும் பாதலத்தை யமுடுருவிச்சென்று, என் கைத்தலம் பிரமன் அண்டகடாகமும் கிண்டது - எட்டுத்திருக்கரங்களையுடைய பிரமனுடைய அண்டகடாகத்தையும் கிழித்தது.

(க)

அவ்வழிப்புறம்புமுழந்துகிடந்தபேரமுழியுழிப்
பெளவநீரென்னவொங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னீரைத் தூவிக் கலந்துமாதிரித்தமாகக்கி
கைவரைகபாலநந்திகணத்தினைநோக்கிக்கூறும்.

(இ-ள்.) அவ்வழி புறம்பு முழந்து கிடந்த பேர் ஆழி என்ன - அவ்விடத்திலிருக்கும் நீரானது (சக்கரவாளகிரியின்) புறம்புமுழந்துகிடந்த பெரும்புறக்கடல் போலவும், ஊழி பொளவும் நீர் என்ன ஒங்க-ஊழிகராலத்தில் நிலைகடந்து திரண்ட கடல்நீரைப்போலவும் பெருக்கெடுத்துமேலோங்க, பாணியால் அமைத்து- (அப்பெருக்கு அமைகவேனத்) திருக்கரத்தாலமைத்து, வேணி தெய்வ நல் நீரை தூவி கலந்து மாதிரித்தம் ஆக்கி - தனது சடாமுடியிலுள்ள தெய்வத்தன்மையையுடைய நல்ல கங்கைநீரைத்தெளித்துக் கலப்புறப் பெரிய தீர்த்தமாகச் செய்து, கைவரை கபால நந்திகணத்தினை நோக்கி கூறும் - திருக்கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவபெருமான் நந்திராயனாரையும் கணகிபரையும் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

கலந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.

(சு)

இன்னமாதிரித்தந்தனையெனைப்பலதிர்த்தங்கட்கு
முன்னமாயமிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாக்குந் தீர்த்தங்களைவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும்.

(இ-ள்.) இன்ன மா தீர்த்தம் தன்னை எனை பல தீர்த்தங்கட்கும் முன்னம் யாம் இங்கு கண்ட முதன்மையால் - இந்த மகத்தாகிய தீர்த்தத்தை மற்றைப்பலதீர்த்தங்களுக்கும், முன்பு யாம் இவ்விடத்தண்டாக்கிய முதன்மையினால், ஆதி தீர்த்தம் என்னலாம் - ஆதிதீர்த்தமென்று சொல்லலாம், இனி உண்டாக்கும் தீர்த்தங்கள் எவைக்கும் மேலாய் மன்னலால்-இனிநாம் உண்டாக்கும் எல்லாதீர்த்தங்களுக்கும் இது மேலாகநிலைபெறுதலால், பரமதீர்த்தம் என பெயர் வழங்கல் ஆகும்-பரமதீர்த்தம் என்று பெயர்பெறும்.

ஆய் - வினையெச்சத்திரிபு.

(கக)

மருட்கெட மூழ்கினோர் நன்மங்கலம்பெறலானும்
மருட்சிவதீர்த்தமாகும்புன்னெறியகற்றியுள்ளத்
திருட்கெட ஞானந்தன்னை யீதலான் ஞானதீர்த்தத்
தெருடகதிதரலான் முத்திதீர்த்தமென்றிதற்குநாமம்.

(இ-ள்.) மருள் கெட மூழ்கினோர் நல் மங்கலம் பெறலால் - அஞ்ஞானங் கெடல்நானஞ்செய்தோர்கள் நல்லநன்மைகள் முறும்பெறுதலால், நாமம் அருள் சிவதீர்த்தம் ஆகும் - இத்தீர்த்தத்தின் பெயர் அருளையுடைய சிவதீர்த்தமாம், புல் நெறி அகற்றி உள்ளத்து இருள்கெட ஞானம் தன்னை ஈதலால் ஞானதீர்த்தம் என்று - புல்லிய வழிப்பட்டொழுநூற் தீச்செயல்களை யொழித்து மனத்திற் பொதிந்த அஞ்ஞானவிருள்கெட ஞானவொளியைத் தருதலால் ஞானதீர்த்த மெனவும், தெருள் கதி தரலால் முத்தி தீர்த்தம் என்று இதற்கு நாமம்-மயக்கமொழிந்த மோகூத்தைத் தருதலால் மோகூதீர்த்தமெனவும் இத்தீர்த்தத்துக்குத் திருநாமங்களாம். ()

குடைந்துதர்ப்பணமுஞ்செய்து தானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந்துமெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத் [தோ
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிச்சூழ்ந்துதுதித்தெமையுபவப்பசெய்
ருடம்பெடுத்ததனாலெந்தவுதுதியுண்டதனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) குடைந்து தர்ப்பணமும் செய்து தானமும் கொடுத்து அம்மாடே அடைந்து - ஸ்நானஞ்செய்து விதிப்படி தர்ப்பணத்தையுஞ்செய்து அந்தணர்கையில் தானங்கனையுங்கொடுத்து அத்தீர்த்தத்தின் அருகேசேர்ந்து, எழுதது ஐந்தாம் எண்ணி உச்சரித்து-புரீபஞ்சாக்ஷரத்தையு முறைப்படியுச்சரித்து, அன்பால் எம்மை தொடர்ந்து வந்து இறைஞ்சி சூழ்ந்து துதித்து எம்மை உவப்ப செய்தோர் - அன்பினால் எம்மை வழிபட்டு விரும்பிவணங்கி வலஞ்செய்து துதித்து எம்மை மகிழ்ச்செய்தவர்கள், உடம்பு எதெதனால் எந்த உறுதி உண்டு அதனை சேர்வார் - உடலெடுத்ததனால் எந்தப்பயனை யடையவேண்டுமோ அந்தப்பயனை யடைவார்கள்.

உடம்பாலடையும் பயன் மோகூமாதலால் எந்த உறுதிஉண்டு அதனைச்சேர்வார். என்றார்.

(கக)

இந்தரீரோம்மையாட்டினேழிர்ணிலகின்மிக்க
வந்தமிறீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்ததின்மூழ்கியிங்குவைகுநங்குறியையுங்கள்
சந்தையிலரவம்பொங்கப்பூசனைச்செய்யினென்னு.

(இ-ள்.) இந்த நீர் எம்மை ஆட்டின் - இந்தத்திர்த்தநீரால் எம்மை அபிஷேகஞ்செய்தால், ஏழ் இரண்டு உலகில் மிக்க அந்தம் இல் திர்த்தம் எல்லாம் ஆட்டியபயன் வந்து எய்தும் - பதினான்குலகங்களிலு மெம்பட்ட முடிவில்லாத திர்த்தங்கள் பாவையும் அபிஷேகஞ்செய்தலால் வரும்பயன்கள் முறையவந்துகூடும் (ஆகையால்) வந்து இதின் மூழ்கி இங்கு வையும் நம் குறியை - வந்து இத்திர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இவ்விடத்தெழுந்தருளிய நமது அருட்குறியாகிய சிவலிங்கத்தை, உங்கள் சிந்தையில் ஆர்வம் பொங்க பூசனை செய்யின் என்று - உங்கள் மனத்தில் ஆசைமீக்கடர்ப் பூசைசெய்யுங்கள் என்று கூறியருளின. (கசு)

விண்ணவந்தம்மின்மேலாம்வேதியனாகிநின்ற
பண்ணவன்றானநீரிற்படிந்துதன்னனுஞ்ஞாயலே
யண்ணலங்கணத்தினோரைமூழ்குவித்தனாகியாய
புண்ணியவிழிங்கந்தன்னுட்புகுந்தினிருந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) விண்ணவர் தம்மின் மேலாம் வேதியன் ஆகிநின்ற பண்ணவன் தான் அந்நீரில் படிந்து-தேவர்களுள் மேலானவனாகிய வந்தனனாகிநின்ற சிவபெருமான அத்திர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனது அனுஞ்ஞாயல் அண்ணல் கணத்தினோரை மூழ்குவித்து-தன்கட்டளையால் பெருமைபொருநதியகணநாதரையும் ஸ்நானஞ்செய்து, அனுகூலாய புண்ணிய இலங்கம் தன்னுள் புகுந்து இனிது இருந்தான் - அனுகூலாயுள்ள பரிசுத்தமாகிய சிவலிங்கத்துடனென்று வீற்றிருந்தருளினான்.

அனுகூல - தனக்கோர்முதலில்லாதது. தேவருள் பிராமணன் சிவபெருமான் என்றற்குக் காஞ்சிப்புராணத்துள் - காரோணப்படலத்தில்,

“பிராமணனீயேகடவுளர்தம்முட்பிஞ்ஞகாவேணையோர்தம்முட்பிராமணன்யானேபிராமணன்நன்குப்பிராமணன்கதியுணையிழ்வோன் பிராமணன்ல்லன்றனகுலதெய்வம்வின்பின்பினென்றனைத்தொழும்பு பிராமணந்கிரன்மெயப்பாடாரியாய்புகுவனென்றுயர்மறைபேசும்.”

எனவருதல்காண்க.

(கரு)

அந்தமாரீரானந்தியாதியோர்விதியாற்சோம
சந்தரான்முடிமேலாட்டிந்துகளறப்பூசையாற்றிச்
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவததிர்த்தமகிமையுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அந்த மாரீரால் - அந்த மகத்தாகியதிர்த்தத்தால், நந்தியாதியோர் விதியால் சோமசந்தரன் முடிமேல் ஆட்டி - நந்திராயனார் முதலிய கணநாதர்கள் விதிவழியால் சோமசந்தரர்க்கடவுளுடைய திருமுடிமேல்அபிஷேகஞ்செய்து, தங்கள் அற பூசை ஆற்றி - குற்றமறப்பூசித்து, சிந்தையில் விழைந்த எல்லாம் அடைந்தனர் - மனத்தால் விரும்பிய எல்லாப் பயன்களையும் அடைந்தார்கள், செம்பொற்கஞ்சம் வந்தவாறு இது - செவந்த பொற்றாமரைத்திர்த்தம் வந்த முறையிதுவாம், அத்திர்த்த மகிமையும் உரைப்ப கேண்மின் - அத்திர்த்தத்தின் மான்மியத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள். (கசு)

வரையெறிதரங்கஞானவாசியைநோக்கிற்பாவத்
தனையறுமூழ்கின்றேண்டுங்காமியமெல்லாஞ்சாரா

முளமுறமுழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதிர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும்.

(இ-ள்.) வளை எறி தாங்கும் ஞான வாவியை நோக்கில் பாவம் தனை அறும்-
சங்குகளை யெறியாநின்ற அலைகளையுடைய ஞானமயமாகிய பொற்றாமரைத்தடத்
தைத்தரிசித்தால் பாவத்தொடக்கு நீங்கும், மூழ்கின் வேண்டும் காமியம் எல்லாம்
சாரும் - ஸ்நானஞ்செய்தால் விரும்பும் எல்லாப்பொருள்களும் வந்துகைகூடும்,
உளம் உற மூழ்கும் எல்லை - மனமொருசேர ஸ்நானஞ்செய்யுங்கால், முழுக்கு ஒன்
றற்கு உலகத்து உள்ள அளவறு திர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயன் வந்து எய்தும்-ஒவ்
வொருமுழுக்குக்கும் உலகத்திலுள்ள வரம்பில்லாத எல்லாத்திர்த்தங்களிலும் ஸ்நா
னஞ்செய்தலால் வரும் பயன்கள் யாவும் வந்து கைகூடும். (க௭)

மெய்யைமண்ணாகொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து
மையறுவருணசூக்கமந்திர நவின்னுமூழ்கிற்
றுய்யமாதிர்த்தமெல்லாந்தோயந்து நான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறு நல்கும்.

(இ-ள்.) மெய்யை மண் ஆகி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து - சரீரத்தை
மிருத்திகை முதலானவைகளால் ஆகமத்தில்விதித்தவழியே சுத்தஞ்செய்து, மை
அறு வருண சூக்க மந்திரம் நவின்னுமூழ்கில்-குற்றமற்ற வருணசூக்கமந்திரத்தை
புச்சரித்து ஸ்நானஞ் செய்தால், (அந்தஸ்நானம்) ஹய்ய மா திர்த்தம் எல்லாம் தோ
ய்ந்து-பரிசுத்தமாகிய பெரிய திர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, நான்
மறையும் ஆய்ந்தோர் கையில் எப்பொருளும் ஈந்த காச அறு பேறு நல்கும் - நான்
குவேதங்களையும் ஆராய்ந்துணர்ந்த அந்தணர்கையில் எல்லாப்பொருள்களையுங்கொ
டுத்தலால் வரும் குற்றமற்றபயன்களைத் தராநிற்கும்.

மண்முதலியவையாவன - ஒன்றுதுவகைமண்களும், எழுவகைத்தளிர்களும்,
பஞ்சகவ்வியங்களுமாம். திருவாணக்காப்புராணம் - நானவிதிப்படலத்தில்.

“அரசுகூவிளந்துழாய்புளியால்சம்புமூலம்
புரசைமால்கரிக்கூடமும்புரவிமந்திரஞ்
கரிசிலாணிதைத்தொழுவமுங்கல்விதூல்விதியின்
வரிசையாலெடுத்திடப்படுமண்களொன்பதுமே.”

“தளிர்துழாய்புளியம்புகூவிளம்படமரசு
விளரிலாவறுகென்பனவிளம்புகவ்வியங்க
ளளவில்சீர்தருமந்நலமறிகபாறயிர்நெய்
வளரிலாவியகோசலமயமியவையாகும்” எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க.

வருணசூக்கமந்திரம் - வருணதேவன் அனுக்கிரஹத்துக்குரிய தோத்திரரூப
மான மந்திரம். (க௮)

தெய்வவித்திர்த்தத்தன்னைநினைவின்றித்திண்டினுனு
மவ்வியவினையினீந்தியரும்பெறல்விடுசேர்வ
ரிவ்வுனாமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழிண்டினுனுஞ்சுடுமன்பிவிடுமாவம்மா.

(இ-ள்.) தெய்வ இத்திர்த்தம் தன்னை நினைவு இன்றி திண்டிதலும் - தெய்வ தன்மையையுடைய இந்தத்திர்த்தத்தை நினைப்பின்றிப் பரிசுத்தாலும், அவ்வியம் வினையில் நீந்தி அரும் பெறல் வீடுசேர்வர் - பொருமைமுதலிய தீக்ருணங்களால் வந்த தீவினையாகிய கடலினின்றூர்ந்திப் பெறுதற்கரிய மோக்ஷமாகிய கரையை டைவார், இவ்வுகா மெய்யே ஆகும் - இந்தவார்த்தை சத்தியமேயாம், என் எனில்- எப்படியென்றால், மனத்து ஆறு அன்றி வெவ் அழல் திண்டிதலும் சுமும் அன்றி விடுமோ - நினைப்பில்லாமல் வெய்யநெருப்பைப்பரிசித்தால் அதுகடுமேயல்லாமல் சுடாதுபோமா. (சுமும் என்றபடி)

மனத்தாறு-மனத்தின்வழி. நீந்துச்சேர்வர் என்றமையால் கடலையும் கரையையும், மனத்தின்வழி என்றமையால் நினைப்பையும் என உரையிற்கொண்டாம். உம்மை-அசைநிலை. (கரு)

ஆருமந்நீரிலென்றுமாடினா லீவன்முத்தி
சேருவார்நீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணமாக்கினேயமந்திர மிவைமுன்னா
பேருணர்வளிக்குநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆரும் அந்நீரில் என்றும் ஆடினா லீவன்முத்தி சேருவர்-நிறைந்த அந்தத்திர்த்தத்தில் எப்பொழுதுஞ் ஸ்நானஞ்செய்தோர் லீவன்முத்தியை அடைவார்கள், அந்நீர் ஆடும் சிறப்புறு பயனுக்கு-அததோததத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தலால்வரும் சிறப்பு மிக்கபயன்களுக்கு, வானுணமந்திரம் ஆக்கினேயமந்திரம் இவை முன் ஆன-வருணமந்திரஸ்நானம் ஆக்கினேயமந்திரஸ்நானம் ஆகிய இவைமுதலான, பேர் உணர்வு அளிக்கும் நானம் செய்தவர் பெறும் பேறு எல்லாம் ஒவ்வா - நூனத்தைத்தரும் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் அடையும் பயன்களெல்லாஞ் சிறிதும் ஒப்பாகா.

பேருணர்வு என்றமையால் - நூனம் என்றும். முன்னர்ப்பாட்டில் - நினைவின்றித் திண்டிதலும் என்றமையால் ஆரும் என்றதற்கு யாராயினும் என்பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம். (உ0)

அன்னநீர்தனையும்மாடியாலவாடிடையநாதன்
றன்னையும்பணிவோன்மேலைப்பரகதிதன்னைசாரூ
மென்னநன்னூலிறசோன்னபவிதநிரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவிதநிரமாகிரிக்கும்.

(இ-ள்.) அன்ன நீர்தனையும் ஆடி - அந்தத்திர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலவாய் உடைய நாதன் தன்னையும் பணிவோன் - திருவாலவாயையுடைய சோம சுந்தரக்கடவுளையும் வணங்குவோன், மேலை பரகதி தன்னை சாரும்-மறுமையில்மேலாகிய மோக்ஷத்தையடைவான், என்ன நல் தூலில் சொன்னபவித்திரம் எவைக்கும் மேலாய் - எந்தநல்லதாலும் எழும்புக்கூறிய (அந்தத்திர்த்தமானது) பரிசுத்த முடைய எல்லாத்திர்த்தங்களுக்கு மேம்பட்டு, பன்னரும் புனிதம் ஆன பவித்திரமாகிரிக்கும்-சொல்லுதற்கரிய புனிதமாகிய பரிசுத்தத்திர்த்தமாய் நிலைபெறும்.

பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோக்ஷத்தைத்தருவது. என்ன - வினாத்திரிபு-பரகதி என்பதற்கு-பரமுத்தி என்பதற்குக் கூறியபொருள்கொள்க. (உக)

ஆதரவிலையார்நீராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளையுமுழுகிவநவவராதியானோன்

காதாவரிசியென் னுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
னூதரவேள்விமுற்றுமாற்றியபயனைச்சேரும்.

(இ-ள்.) ஆதரவு இலன் ஆய் அநீர் ஆடினான் சுவர்க்கம் சேரும்-(சுவர்க்
காதிபோகங்களைப்பெற) விருப்பமில்லாதவனாய் அந்தப்பொற்றுமுறைத்தீர்த்தத்தில்
ஸ்நானஞ்செய்தோன் சுவர்க்கபோகத்தையடைவான், ஆதரம் உள்ள ஆய் மூழ்கி
வானவர் ஆதி ஆனோர்க்கு-(அப்போகங்களில்) விருப்பமுடையவனாய் அத்தீர்த்தத்
தில் ஸநானஞ்செய்து தேவர்முதலானவருக்கு, ஆதரவு அரிசி என்னு தருப்பணம்
அமைய செய்தோன் - விருப்பத்தோடு அரிசியையும் என்னையுங்கொண்டு தருப்ப
ணத்தை விதிப்படிசெய்து முடித்தவன், ஆதரம் வேள்வி முதலும் ஆற்றிய பயனை
சேரும்-விருப்பத்தோடு அசுவமேதமுதலிய யாகங்களை ந்தையஞ்செய்தலால் வரு
ம்பயன்களையடைவான். (உஉ)

ஏனைமாதலங்கடம்மிநிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவனாசெபந்தியானந்தம்மா
லானமாயனிர்கோடியதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்கரிருந்தவையாந்துசெய்யின்.

(இ-ள்.) ஏனை மாதலங்கள் தம்மில் இருந்து செய் விரதம் பூசை - மற்றைய
பெரியதலங்கிலிருந்து செய்யும் விரதங்களும் பூசையும், நானம் மா தருமம் ஓமம்
தவம் செபம் தியானம் தம்மால் ஆன மா பயனில் - தானமும் பெரியதருமமும்
ஓமமும் தவமும் செபமும் தியானமுமாகிய இவைகளால் உண்டாகிய பெரியபய
னைப்பார்க்கிலும், அடைந்து மூழ்கி ஞானம் மா தீர்த்தம் ஞாங்கர் இருந்து அவை
நயந்து செய்யின் கோடி அதிகம் ஆம் - அடைந்து ஸநானஞ்செய்து ஞானவடிவா
கிய பெரியபொற்றுமுறைத்தீர்த்தத்தின் கரையிலிருந்து விரதமுதலியவற்றை விரு
ம்சிச்செய்தால் வரும்பயன் கோடியதிகமாம். (உ௩)

பிறந்தநாளன்றீர்மூழ்கின்மேலெவம்பிறவிப்பெளவ
மறிந்திடுமறிதேள்கும்பமதிகளின்மூழ்கித்தென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுபிண்டமுதவினிலவாதாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பெளவநின்றுமேலெழுவரன்றே.

(இ-ள்.) பிறந்தநாள் அந்நீர்மூழ்கில் மேலை வெம்பிறவி பெளவம் மறிந்தி
டும் - சனனாக்ஷத்திரத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்தால் தொன்றுதொட்டு
வரும் பெரியபிறவிக்கடல்வறதும், மறி தேள் கும்பம் மதிகளில் மூழ்கி தென்பால்
உறைந்தவர் பொருட்டு பிண்டம் உதவினால் - சித்திறை கார்த்திகை மாசி என்னும்
மாசங்களில் ஸநானஞ்செய்து பிறிரர்கள்பொருட்டுப் பிண்டங்கொடுத்தால், அவர்
தாம் ஆழ்ந்து நிறைந்திடும் பிறவி பெளவம் நின்று மேல் எழுவர் - அவர்கள் ஆழ்ந்
தமுந்திய பிறவிக்கடலினின்று நீங்கி மோக்ஷக்களையையடைவார்கள்.

நிறைந்திடு எனனுல் காலங் கரந்தபெயரொச்சம் - பெளவமென்னும் எல்லைப்
பொருள்கொண்டது. (உ௪)

அத்தடமருங்கினியாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கினன்னோ
ருத்தனையெண்ணோரந்தாலுமென்னுக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்டுமட்டுமவனாவின்னாடிவைப்பார்.

(இ-ள்.) தென் புலம் அடைந்தோர் தங்கள் சித்தம் மாசு அகற்றவேண்டி. பிதிரர்கள் தங்கள் மனமுதலிய திரிகரணங்களால் தேடியபாவங்களை நீக்கக் கருதி, அத்தடம் மருங்கின் செய் கடன் முடிக்கின் - அந்தத்திர்த்தக்கரையில் செய்யுங் கடன்களை செய்து முடிக்க, அன்னோர்க்கு எத்தனை என் யாவர் நேர்ந்தாலும் - அப்பிதிரர்கள் பொருட்டு எத்தனை என்னை எவர் நேர்ந்தாலும், என்னோர்க்கு ஆயிரம் ஆண்டு ஆக அத்தனை ஆண்டு மட்டும் அவரைவின் ஆள வைப்பார் - ஒன்றோர்க்கு ஓராயிரம்வருடமீராக அவ்வளவு வருடங்காறும் (சித்தமாசு ஒழித்து) அப்பிதிரர்களைச் சுவர்க்கலோகமான நிறுத்துவார்கள். (உரு)

“சொற்றிரியினும் பொருடியாய் வினைக்குறை” என்ற சூத்திரத்தில் சொற்றிரியினும் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் அகரவீற்று வினையெச்சம் இன் னு வினையெச்சமாகத் திரிநுநின்றது. வாக்கு முதலியவற்றால் தேடியபாவங்களை யுங் கொள்ளுதல். “ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே” என்ற சூத்திரத்தால், அனனோர்க்கு எதை திருத்திப்பாடக்கொள்க.

மூவகைமுலகிலுள்ள திர்த்தமுமுறையாலென்று ஒரு
சேவகஞ்செய்யுமிந் ததிர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரநீராலென்று நீசனை பூசைசெய்வோ
மாவரிப்பிறவிதன் னிலவர்க்குக்கரையைசசார்வார்.

(இ-ள்.) மூவகை உலகில் உள்ள திர்த்தமும் - சுவர்க்கமுதலிய திரிலோகங் களிலும் உள்ள திர்த்தங்கள்யாவும், முறையால் என்றும் சேவகம் செய்யும் இந்தத் திர்த்தம் - முறைப்படி எந்நாளும் சேவித்து எவல்வழிநிற்கும் இந்தப் பொற்றாமரைத் திர்த்தத்தில், எந்நாளும் மூழ்கி எவர் அந்நீரால் என்றும் ஈசனை பூசைசெய்வோர் ஆவா - எந்நாளும் ஸ்ரானஞ்செய்து எவர் அந்தத்திர்த்தநீரால் எப்பொழுதுந் சிவ பெருமானை பூசைசெய்வாரோ, அவர் இப்பிறவி தன்னில் கதி கரையை சார்வார். அவர் இவ்வுதப் பிறவியிலேதானே மோக்ஷக்கரையை யடைவார். (உரு)

விடுத்திடலரியநித்தவேள்வி மா விரதம் வேதம்
தடுத்திடலரியதானந்தவமிவைதரும்பேறெலரா
மடுதததனகையிலலைகியிசனையருசசிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுபண்ணியத்திற்கோடியிலொன்றுக்கொவ்வா.

(இ-ள்.) விடுத்திடல் அரிய நித்த வேள்வி மா விரதம் வேதம்-விடுத்தற்கரிய நித்திய ஆகுதியும் பெரியவிரதமும் வேதமோகூதமும், தடுத்து இடல் அரியதானம் தவம் இவை தரும் பேறு எல்லாம் - தடுத்தற்கரிய தானமும் தவமும் ஆகிய இவைகள் தரும்பயன்கள் எல்லாம், அடுத்து அதன்கரையில் வைகி ஈசனை அருச்சிப் போர்க்கு - சென்று அத்திர்த்தத்தின்கரையிலிருந்து சிவபெருமானை அருச்சனைச் செய்வருககு, கொடுத்திடு புண்ணியத்தில் கோடியில் ஒன்றுக்கு ஒவ்வா - தானங் கொடுக்கும் புண்ணியப்பயன்களில் கோடியில் ஒருகூறுக்கேனும் ஒப்பாகாவாம்.

உம்மையிற்பிறவிதோறுநியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தனந்தவஞ்செய்யுபுனிதராகிச்

செம்மைநன்னெறியினின்றசித்தருக்கலகித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துநித்தமாடுதற்கெய்தாததன்றே.

(இ-ள்.) உம்மையில் பிறவிதோறும் நியமம் நல் ஒழுக்கம் பூண்டு - முற்
சனனங்களிற் பிறவிகள்தோறும் நியமமாக நல்லொழுக்கங்களை மேற்கொண்டு,
பொய்ம்மை இல் விரதம் தானம் தவம் செய்து புனிதர் ஆகி செம்மை நல் நெறி
யில் நின்ற சித்தருக்கு அல்லது - உண்மையாகியவிரதத்தையும் தானத்தையும் தவ
த்தையும் செய்து பரிசுத்தமுடையவர்களாகி நடுநிலையாகிய நல்லொழுக்கத்தி
னின்றித்தர்களுக்கு நித்தமுஞ்சென்று ஸ்ரானஞ்செய்தல்கூடுமேயன்றி, இத்தீர்த்
தம் இம்மையில் அடைந்து நித்தம் ஆடுதற்கு எய்தாது- இந்தத்தீர்த்தமானது (ஏனை
யோர்) இப்பிறப்பிலடைந்து நித்தமும் ஸ்ரானஞ்செய்தற்குக்கிட்பாது.

ஏழன்உருபு-கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்தது. எய்துதல்-சொல்லெச்சம்.

சை. வேறு.

மதிகதிரோனிடத்தொடுங்குதினந்திங்கட்பிறப்பரவம்வாயங்காந்து
கதிர்கடமைவிழுங்குதினம்விதிபாதமிந்நாளிற்கருதிமுழங்கித்
துதிகடருப்பணந்தானம்புரிதன்மதுவோதுதலத்தொகையொன்றற்கொ
றதிகபலனம்முறைநூறியிரநூறியிரமோரனந்தமாகும். [ள்

(இ-ள்.) மதி கதிரோன் இடத்து ஒடுங்கு தினம் - சந்திரன் சூரியனிடத்து
•ஒடுங்குந்தினமாகிய அமாவாசையும், திங்கள் பிறப்பு - மாசப்பிறப்பும், அரவம்
வாய் அங்காந்து கதிர்கள் தமை விழுங்கு தினம் விதிபாதம்-இராகுகேதுக்கள் வா
யைத்திறந்து சந்திரசூரியர்களை விழுங்குங் கிரகணகாலமும்விதிபாதமுமாகிய, இந்
நாளில் கருதி முழங்கி - இந்தப்புண்ணியதினங்களில் இன்னபயனை யடையவேண்டு
மென வெண்ணி ஸ்ரானஞ்செய்து, அதுகள் தருப்பணம் தானம் புரிதல் மது ஓது
தல்-துதித்தலும் தருப்பணஞ்செய்தலும் தானங்கொடுத்தலும் மந்திரஞ்செய்தலும்
மாகிய, அத்தொகை ஒன்றற்கு ஒன்று அதிகபலன் - அததொகையுள் ஒன்றுக்கொ
ன்று அதிகபயன்றருவதாம், (அது எவ்வாறென்னில்) அமுமுறை நூறு ஆயிரம் நூறு
யிரம் ஓர் அனந்தம் ஆகும்-அங்குவைத்த முறைப்படி ஒன்றுக்கு நூறும் ஒன்றுக்கு
ஆயிரமும் ஒன்றுக்கு நூறாயிரமும் ஒன்றுக்கு ஒரு அனந்தமுமாகும்.

அதுசெய்தல், தருப்பணஞ்செய்தல், தானங்கொடுத்தல், மந்திரமோதல்,
இவை நான்காதலால் தொகையெனறார். ஏனையிடங்களில் - செய்தல் என்னும் பொ
ருள்மேனின்ற புரிதல் என்னுந் தொழில் நிகழ்ச்சியால் கொடுத்தலென்னும் பொரு
ள்நிகழ்ச்சிதோன்ற அதனை உபசரித்தார். விதிபாதம்-மாதந்தோறும் வரப்பட்ட
யோகங்கள், இருபத்தேழி லொன்றாய்ப் பதிர்க்கம் விசேடங்களுக்கூரிய சிரார்த்த
வகை தொண்ணூற்றாறீ லொன்றாய்வருவது. (உசு)

பொருவரியதகர்த்திங்கடுலாத்திங்களிலையுதிக்கும்போதுமுழங்கி
னொருபதினாயிரமடங்காஞ்சுறவுகவைத்தாளவனுதிப்பின்முழங்கி
னிருபதினாயிரமடங்காமிந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமதுவோதன்முதல்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(இ-ள்.) பொருவு அரிய தகர் திங்கள் துலா திங்கள் இவை உதிக்கும் போது
முழங்கி - ஒப்பில்லாத மேடமாசந் துலாமாசும் ஆனிய இம்மாசங்கள் பிறக்கும் பு

ண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால், ஒருபதினாயிர மடங்கு ஆம் - (ஏனைமாசங்
தனில் வரும்பயன்களில்) ஒருபதினாயிரம்பங்கு அதிகபலனும், சுறவு கவை தான்
அலவன் உதிப்பில் மூழ்கின் இருபதினாயிர மடங்கு ஆம்-மகரமாசம் கற்கடகமாசம்
ஆகிய இவைகள், பிறக்குங்காலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் இருபதினாயிரம்பங்கு
அதிகமாம், இந்து இரவி இடத்து ஒடுங்கும் இந்துவாரம் வருவது அறிந்த ஆடி-
சந்திரன் சூரியனிடத்து ஒடுங்கும் அமாவாசை சோமவாரத்தில் வருதலையறிந்த
ஸ்நானஞ்செய்து, மறு ஓதல் முதல் செயின் அனந்தம் மடங்கு உண்டாகும் - மந்தி
ரமுதலியவற்றைச்சேபித்தால் அனந்தம்பங்கு அதிகபலன் உண்டாம்.

கவைத்தாள் அலவன் - பிளவுபட்ட காலையுடையகற்கடகம். (௩௦)

பிரயாகைதனின் மகரமதிநாண்முப்பதுங்குடைந்துபெறும்பேறித்தக்
திரையார்பைந்தடத்தொருநாண்மூழ்குவோன்பெறும்விரதசிலம்பூண்டு
வரையாமலொருவருடம்படிந்துமையையமரச்சிகாமணியாம்வேத
வுரையாணைவழிபடுமேன்மலடிக்குநன்மகப்பேறுண்டாமன்றோ.

(இ-ள்.) பிரயாகைதனின் மகரமதி நாள் முப்பதும் குடைந்து பெறும் பே
று - பிரயாகையில் தைமாதம் நாள்முப்பதும் ஸ்நானஞ்செய்தடையும்பயன், இந்த
திரை ஆர் பைம் தடத்து ஒருநாள் மூழ்குவோன் பெறும் - இந்த அலைகள்நிறைந்த
பசிய பொற்றாமரைத்தடத்தில் ஒருநாள் ஸ்நானஞ்செய்வோன் அடைவான், விரத
ம்சீலம் பூண்டு வரையாமல் ஒரு வருடம் பணிந்த உமையை அமரச் சிகாமணியாம்
வேதவுரையாணை வழிபடுமேல் - விரதமாகிய ஒழுக்கத்தைமேற்கொண்டு இடையே
நீங்காமல் ஒருவருடம் ஸ்நானஞ்செய்து மீனாகியம்மையையும் தேவர்கள் சிகாம
ணியாகிய வேசமருளிய திருவாக்கையுடைய சோமசந்தரக்கடவுளையும் பூசிப்பா
ளானால், மலடிக்கு நல் மகப்பேறு உண்டாம் - மலடிக்குஞ் சற்புத்திரப்பயனுண்
டாகும்.

உம்மை - இறந்தது தழீஇய எச்சம் (௩௧)

எண்டிசையநதிவாவிவடிவானமாதிரத்தமெல்லாமிப்பொற்
புண்டரிதத்தடத்திலொருகோடியிலோரீகூறுநிகர்போதாவிது
கண்டதனாலறந்திண்டப்பெற்றதனான்பொருளங்கையாலளளிக்
கொண்டதனாலிப்பநலங்குடைந்ததனாற்பேரின்பங்கொடுக்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஈது கண்டதனால் அறம் - இந்தத்தீர்த்தம் தரிசித்தலால் தருமத்தையு
ம், தீண்ட நெற்றதனால் நல் பொருள் - பரிசித்தலால் மிக்கதிரவியத்தையும்,
அங்கையால் அளளிக் கொண்டதனால் இன்பம் நலம் - உள்ளங்கையால் அள்ளிக்
கொள்ளுதலால் இன்பப்பயனையும், குடைந்ததனால் பேரின்பம் கொடுக்கும்-மூழ்கு
தலால் மோகூட இன்பத்தையுக் கொடுக்காசிற்கும், (ஆதலால்) என் திசைய நதி
வாவி வடிவான மாதிரத்தம் எல்லாம்-எட்டுத்திக்குணமுள்ள நதிவடிவமுந் தடாக
வடிவமுமான மகத்தாகிய தீர்த்தங்களையாவும், இப் பொன் புண்டரிகத் தடத்தில்-
இப்பொற்றாமரைத்தடத்தால்வரும், ஒருகோடியில் ஓர் கூறு நிகர் போதா-ஒருகோ
டிப்பேற்றினுள் ஒருபங்குப்பேற்றுக்கு ஒப்பாகாவாம்.

இல் உருபு இரண்டனுள் - முன்னது ஏதப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு, பின்
னது கூட்டிப்பிரித்தப்பொருளில்வந்த ஏழனுருபு. கண்டதுமுதலியன இடைநிலை
பெற்ற தொழிற்பெயர்கள். (௩௨)

ஷே. வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாழ்க்கைதுவாலெய்துநாம்
மின்னவிரசடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும்.

(இ-ள்.) முன்னவன் அருளிச்செய்த காரண முறையால் அன்றி - சிவபெரு
மானருளிய ஏதுவின் முறையால்லாமலும், இன்னம் இப்புனிதம் வாவிக்கு ஏது
வால் எய்தும் நாம்-இன்னமும் இப்பரிசுதமாயிய பொற்றாமரைத்தடத்துக்குக்
காரணத்தால் வரும் பெடர், மின் அவர் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கை
நீரில் பின் அது கலந்த நீரால் சிவகங்கை என்றும் பெறும் - மின்னலைப்போலும் வீ
ளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருமுடியிற் பொருந்திய கங்கைநீரில்
பின்பு அந்தத்தீர்த்தங்கலந்ததன்மையால் சிவதீர்த்தம் எனவும் பெறும். (௩௩)

அலகிலாதீர்த்தந்தம்முளதிகவுத்தமமாய்த்தோன்றி
யிலகலாதிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமென்பாராய்ந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துச்செம்பொற்பங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவர்யாரும்பொற்றாடனாயெனவுபாபரன்றே.

(இ-ள்.) அலகு இலா தீர்த்தம் தம்முள் அதிகம் உத்தமம் ஆய் தோன்றி இன்
கலால் - அளவில்லாத தீர்த்தங்களுள் மேலான உத்தமமாகத்தோன்றி விளங்குத
லால், ஆய்ந்தோர் இதனை உத்தம தீர்த்தம் என்பர் - நூல்களையாராய்ந்தபெரியோர்
இந்தத்தீர்த்தத்தை உத்தமதீர்த்தமெனவுங் கூறுவர், பல இதழ் விரித்து செம்பொ
ன் பங்கயம் மலர்ந்த நீரால் - பலவிதழ்களையும் விரித்துச் செவந்த பொற்றாமரை
மலர்ந்ததன்மையால், உலகவர் யாரும் பொன் தாமரை என உரைப்பர்-உலகினுள்ள
வர் எவரும் பொற்றாமரை எனவுங்கூறுவர். (௩௪)

தருமமுன்னருநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெற்றகாமதீர்த்த
மிருமைசேர்முத்திதீர்த்தமென்பதாமினையநூததம்
வெருவருபாவமென்னும்விறகினுகெரியாமன்றே.

(இ-ள்.) தருமம் முன் ஆகும் நான்கும் தருகலால் தருமதீர்த்தம் என்பதாம்-
தருமமுதலாகிய நான்கு உறுதிப்பொருள்களையுங் கொடுத்தலால் தருமதீர்த்தமெ
னவுங்கூறப்படுவதாம், அருமை சால் அருத்ததீர்த்தம் என்பதாம் - அருமைக்க
அர்த்ததீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், அரும் பெறல் காமதீர்த்தம் என்பதாம்-
பெறுதற்கரிய காமதீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இருமை சேர் முத்தி தீர்த்தம்
என்பதாம் - பெருமைபொருந்திய முத்திதீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இனைய
தீர்த்தம் வெருவரு பாவம் என்னும் விறகினுக்கு எரியாம் - இத்தன்மையையுடைய
தீர்த்தமானது அச்சத்தைத்தரும் பாவமாகிய விறகினுக்குப் பெருநெருப்பாம்.

வெரு - ஈறுகெட்டுகின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௩௫)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செய்யக்கேட்டோ

கொவ்வயில்போகம்வீடுபெறுவீரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பௌவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன்.

(இ-ள்.) முந்நீர் பௌவம் உண்டு அமரர்வேந்தன் பரிபவம் விழுமந்தீர்த்தோன் - முந்நீராகிய கடலையுண்டு தேவேந்திரனுடைய தன்பத்தைத்தீர்த்த அகத்தியமுனிவர், இ அரும் தலத்தின் ஆன்ற பெருமையும்-இந்த அரியதலத்தினது மிக்க பெருமையையும், எரிகால் தெய்வதம் செம் பொன்பதமதீர்த்தம் பெருமையும்-ஒளி வீசுந்தெய்வத்தன்மையையுடைய செவந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் பெருமையையும், செப்ப கேட்டோர எவ்வம் இல் போகம் வீடு பெறுவர் என்று இசைத்தான்-ஒருவர்கொல்லக்கேட்வர்கள் தன்பமில்லாத போகத்தையும் மோகத்தையும் அடைவார்களென்று கூறியருளினார். (௩௬)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௧௦.

மு ர் த் தி வி சே ட ம்.

அநுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயலர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரொவரோயங்க
ணீலமாமிடற்றுமுந்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிளங்கமேன்மைமுறையினாலறையலுற்றும்.

(இ-ள்) ஆலவாய் அலர்ந்த செம் பொன் அம்புயம் பெரும் தீர்த்தத்தின் மேல் அவாம்பெருமை தன்னை விளம்புவார் எவர் - திருவாலவாயில்மலர்ந்த செவந்த பொற்றாமரையாகிய பெரிய தீர்த்தத்தினுடைய விண்ணுலகிலுள்ளோர் விரும்பும் மான்மியத்தைச் சொல்வோர் யாவர், அங் கண் லீலம் மா மிடறு முக்கண் நிராமயன் அறிவு ஆனந்த மூலமா இவ்விங்கம் மேன்மை முறையினால் அறையல் உற்றும் - அத்திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் காளகண்டத்தையும் திரிநேத்திரங்க ளையுமுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய போதாணந்த சொருபமான மகத்தான மூலவிவிலங்கத்தின் மான்மியத்தை முறைப்படி சொல்லுகின்றோம்.

லீலம் மா - ஒருபொருட்கிளவிகள். நிராமயன் - நோயில்லாதவன். (௧)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதாரம்
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கீடம்மிற்பராபரவிவிலங்கத்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாதேமுனைத்ததிசைவைவிங்கம்.

(இ-ள்.) நெடு பொன் மேரு வெள்ளி பொருப்பு மந்தரம் கேதாரம் வல் நெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரணவாசி ஆதி பன்னரும் தலங்கள் தம்மில் - நெடிய பொன்னாகிய மேருவும் வெள்ளிமலையாகிய திருக்கையையும் மந்தரமும் திருக்கேதாரமும் வலிய நெடியமதில்கூழ்ந்த காசியும் ஆகிய இவைகள்முதலாகவுள்ள சொல்

அதற்கரிய சைவதலங்களில், பராபர இலிங்கம் தோன்று முன்னர் இகடம்பின் மாடு இச்சைவ லிங்கம் முனித்தது-சிவலிங்கங்கள் தோன்றுதற்குமுன்னே இக்கடம்பமரத்தின்கீழ் இந்நதச் சைவலிங்கத் தோன்றியருளியது.

காசிக்குக் குக்குடநகரம் என ஓர்திருநாமம் வாரணவாசி கோழிவசிப்பது என்னும்பொருட்டி. பராபரன் - பரைக்குநாயகன். (௨)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற் பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்காரணமிரண்டினாலு
மொப்பரிதானஞானவொளி திரண்டன்னவிர்தத்
திப்பியவினிகமூலவினிகமாய்ச்சிறக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அப்பதி இலிங்கம் எல்லாம் அருட்குறி இதனில் பின்பு கப்புவிட்டு எழுந்த-மகமேருமுதலிய திருப்பதிகளிலுள்ள சிவலிங்கங்களாய்வும்தந்தச்சிவலிங்கமாகிய மூலத்தினின்றும் கப்புவிட்டித் தோன்றின, இந்த காரணம் இரண்டினாலும் - இந்த இரண்டேனக்களாலும், ஒப்பு அரிது ஆன ஞான ஒளி திரண்டால் அன்ன இந்த திப்பிய இலிங்கம்-ஒப்பில்லாத ஞானவொளி திரண்டாலொத்த இந்தத் திவ்விய சிவலிங்கமானது, மூல இலிங்கமாய் சிறக்கும் - மூலவினிகமெனப்பெயர் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும். (௩)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணெயிலுக்கண விச்சைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிசோம
சுந்தரனென்று நாமஞ்சாத்தினார் துறக்கவாரணர்.

(இ-ள்.) இந்த மா இலிங்கத்தது இச்சை எண்ணெய்கு இலக்கண மேனி அந்தம் இல் அழகன் - இந்தப் பெரிய இலிங்கத்தில் தனது இச்சையா லெடுத்தருளிய முப்பத்திரண்டிலக்கணம் வாய்ந்த திருமேனியையுடைய முடிவில்லாத பேரழகினையுடைய சிவபெருமான், பாகத்து உமை யொடும் அழகு செய்து சந்ததம் விளக்கம் செய்யும் தகைமையை நோக்கி - தனது இடப்பாகத்தில் உமாதேவியாரோடும் அழகுசெய்து எந்நாளும் பிரகாசஞ் செய்தருளுந்தன்மையைப்பார்த்து, துறக்க வாரணர் சோம சுந்தரன் என்று நாமம் சாத்தினார் - தேவர்கள் சோமசுந்தரன் என்றுபெயர் கூறினார்கள்.

சோமசுந்தரன் - உமையோடுகூடி அழகுசெய்பவன். (௪)

திறப்படுமூலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துகிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனாலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்னகையிற் பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழம்புமுன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே.

(இ-ள்.) திறப்படும் உலகம் எங்கும் வியாபியாய் சிறந்து நிற்கும் அறப் பெருங் கடவுள் சோம சுந்தரன் - நிலைபெற்ற எல்லாவுலகங்களிலும் வியாபியாய்ச்சிறந்துவிளங்குந் தருமவடிவாகிய கடவுள் சோமசுந்தரக்கடவுளாம், அதனால் அன்றே - அதனாலல்லவா, கறை கதிர் வடிவேல் தென்னன் கையில் பொன் பிரம்பு புற

த்த பட்ட அடி தழும்பு மூன்று புலனமும் பட்டது - உதிரந்தோய்ந்த ஒளியையுடைய வடித்த வேலையேந்திய பாண்டியன் கையிலுள்ள பொற்கட்டிணையுடைய, பிரம்பால் முதுகிற்பட்ட அடியின் தழும்பு மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள சராசரங்கள் மேலும் பட்டது.

இதனால் சிவபிரான் எங்கும் வியாபகனென்றும் உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. (இ)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெற்றவர்வியட்டியானபிறபதிபிடுங்குகக்காண
லுற்றவராவவொன்னென்றுநாக்கின்வேளுட்டுநீர்போய்
மற்றையசினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ.

(இ-ள்.) சொற்ற இச்சமட்டி ஆன சோமசுந்தரனை காண பெற்றவர்-சொல்லிய இந்தச் சமட்டி மூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கப்பெற்றோர், வியட்டி-ஆன பிறபதி இலிங்கம் காணல் உற்றவர் ஆவர்-வியட்டி மூர்த்திகளாகிய ஏனைய தலங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைத் தெரிவித்தவர்களாவார்கள், என் என்று உலாக்கின்-யாதுபற்றி யென்றுவினாவில், வேர் ஊட்டும் நீர் மரத்தில் மற்றைய சினைகள் எல்லாம் போய் தழைவிக்கும் - வேரிலாட்டியநீர் மரத்திலுள்ள ஏனைய சினைகளிலெல்லாம் பரந்து தழையச் செய்யும். (அதுபோலெனவுணர்க.)

இவற்றை ஏதுக்களிரண்டென முன்னர்க் கூறிய செய்யுள்களாலுணர்க. வேர் - சோமசுந்தரக்கடவுள், சினைகள் - ஏனைய தலங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்கள், நீர் - தரிசனை எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (சு)

எத்தலத்தியாவவெண்ணெண்ணிருவினையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமநிகமாஞ்சிறப்பும்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனநிகத்தன்மையெனைத்தெனின்விளம்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எத்தலத்து யாவான் எண்ணெண் திருவினை யாடல் செய்தான் - எந்தத்தலத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுளைப்போல எந்தக்கடவுள் அதுபந்துநான்கு திருவினையாடல்களைச் செய்தருளினான், (ஆதலால்) எத்தலத்து அவனுக்கு ஒப்பும் அதிகமாம் சிறப்பும் பெற்ற உத்தமன் என்றும் எந்த உலகிலும் இல்லை - எத்திருவாலவாயிடத்து வீற்றிருந்தருளும் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒப்பாதலையும் மேம்பட்ட சிறப்பையும் பொருந்திய உத்தமக்கடவுள் எக்காலத்திலும் எந்தவுலகத்திலும் இல்லையாம், அந்த வித்தகன் அதிகத் தன்மை எனைத்து எனின் விளம்ப கேண்மின் - அந்த நூனமூர்த்தியின் தலைமைத்தன்மை எத்தன்மையதென்று வினாவில் யாம் சொல்லக்கேளுங்கள். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடிமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தண்ணுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்புரவிமேத
மருடப்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம்.

(இ-ள்.) பொருப்பினுள் நெடுங் குடிமி பொன் மேரு தலைமை எய்தும்-மலைகளூள்நீண்ட சிகரங்களையுடைய பொன்னுடைய மேரு தலைமைபெற்றுள்ளது, தருக்களி

ல் தன் நறும் தெய்வதாரு தலைமை சாரும்-மரங்களுள் தண்ணி நல்லமணமுள்ள கற்பகமரர் தலைமை பெறுவது, விருப்புறு வேள்வி தம்முள் புரவி மேதம் மேம்படும்-சுவர்க்காதிபோகங்களை விரும்பிச் செய்யும் யாகங்களில் அசுவமேதயாகம் தலைமைபெற்றுள்ளது, அருள் படும் தானம் தம்முள் அன்னதானம் விழுமிது-கருணையாற்கொடுக்குந் தானங்களுள் அன்னதானம் தலைமைபெற்றுள்ளது.

ஆம் - அசைநிலை.

(அ)

மனிதரி லுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிந்
பனிதருதிருங்கள் வேணிபபகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம்
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம்.

(இ-ள்.) மனிதரில் ஆதி மறையவர் உயர்ந்தோர் - மனிதருள் முதல்வருணத்தாராகிய அந்தணர்கள் தலைமைபெற்றுள்ளவர்கள், தேவர் தம்மில் பனிதரு திங்கள் வேணி பகவனே உயர்ந்தோன் - அயன்முதலிய தேவர்களில் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனையணிந்த சடாரூபியையுடைய சிவபெருமானே தலைமைபெற்றுள்ளவன், வேட்டோர்க்கு இனிது அருள் விரதம் தம்முள் இந்து வாரம் அதிகமாம்-இம்மைமறுமைப்பயன்களை விரும்பினவர்களுக்கு அப்பயன்களை முட்டினதிக் கொடுக்கும் விரதங்களுள் சோமவாரவிரதம் தலைமை பெற்றுள்ளது, புனிதம் மந்திரங்கள் தம்முள் போதம் ஐந்து எழுத்தும் மேலாம் - பரிசுத்தமாகிய மந்திரங்களுள் ஞானத்ததைத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாகக்ரம் தலைமைபெற்றுள்ளது.

(ஆ)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பநல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின் மிகுஞ்சிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறிநின்றோருக்கேற்றகுநறவங்கடம்மி
னன்மைசான்றவோமுககனாதுகனாகன்புபூண்டோர்.

(இ-ள்.) மின்மை சால் மணியில் சாதாமணி - ஒளிரிக்க இரத்தினங்களுள் சிந்தாமணி தலைமைபெற்றுள்ளது, வரம் விழுப்பம் நல்கும் தன்மை சால் அறங்கள் தம்மில் சிவதருமம் மிகும் - கருதியவராகளை யீகவுந் தரும்கன்மைமிக்க தருமங்களுள் சிவதருமம் தலைமைபெற்றுள்ளது, சால் இன்மை நெறி நின்றோருக்கு ஏறகும் நல் தவங்கள் தம்மில் முக்கனாதுகனா அன்பு பூண்டோர் நன்மை சான்றவர்-தருமமிக்க இல்லறநெறியில் நிற்பவருக்கு விதித்த நல்ல தவமுடையோருள் திரிநேதிரங்கனையுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புவைத்தவர் தலைமைபெற்றுள்ளவர்.

இதனால் துறவறத்தினரன்நி இல்லறத்தினருஞ் சிவபெருமானிடத்து அன்புவைக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இன்மை குணியைக் குணமாகக்கூறியது-மரபுவழுமைதி, தவம் குணியாகக் கூறியது - குணவாகுபெயர், கு - உருபுமயக்கம். என்பது அசைநிலை. மின்மைசால் மணியில் சிந்தாமணி என்றவிடத்து தலைமைபெற்றுள்ளது என்றது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது.

(க0)

தீயவாஞ்சவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பல்வே
றாயமாதீர்த்தந்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாத் தலத்திலும்வதிந் துமன்னுந்
தூயவானவரிற்சோமசுந்தரன்சிறந்தோனாகும்.

(இ-ள்.) தீ அவாம் சுவை பால் ஆவின் தேவர் ஆ அதிகம்-இவிமைவிரும்புஞ் சுவையையுடைய பாலையுடைய பசுக்களுள்காமதேனு தலைமைபெற்றுள்ளது, (அது போல) பல் வேறு ஆய மா தீர்த்தம் தம்முள் சுவணக்குச்சம் அதிகமாம் - பல் வேறு வகைப்பட்ட மகத்தாகிய தீர்த்தங்களுள் பொற்றாமணாதீர்த்தம் தலைமை பெற்றுள்ளது, மாயம் மாசு அறுக்க எல்லாத் தலத்தினும் மன்னி வதியும் தூய வானவரில் சோமசுந்தரன் சிறந்தோன் ஆகும்-பந்தமாகிய குற்றத்தை அடியார்க்கு வேரோட அத்தருள எல்லாச் சைவதலங்களிலும் நிலைபெற்று வீற்றிருக்கும் பரிசுத்தமாகிய கடவுளில் சோமசுந்தரக்கடவுள் சிறந்தவனாவான்.

நீமை - இனிமை. மன்னும், என்னும் பெயரெச்சத்தினின்ற விருதியைப்பிரித்து வதிந்து என்பதனோடும், அவ்வினையெச்சவிருதியைப்பிரித்து மன்னும் என்பதனோடுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (கக)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரசசோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானிந்தச்
சுந்தரவிழிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த.

(இ-ள்.) அந்தமும் முதலும் இல்லா அகண்ட பூரணம் ஆய-தனக்கோர் இறுதியு முதலுமில்லாது அகண்டபரிபூரணமாகி, யார்க்கும் பந்தமும் வீடும் நல்கும் பராபரச் சோதிதானே - ஈறுமுதலுமுள்ள எல்லா ஆன்மகோடிகளுக்கும் பந்தத்தையும் மோகூத்தையும் தரும் சிவபெருமானே, வந்தனை புரிவோர்க்கு இம்மை மறுமை வீடு அளிப்பான் - தன்னை வந்தனைசெய்வோர்க்கு இகபோகத்தையும் பாபோகத்தையும் மோகூத்தையும் கொடுக்கும்பொருட்டு, இந்த சுந்தர இலிங்கத்து சுருதி ஏத்த என்றும் விளங்குவான்-இந்தப் பேரமுதலாய்ந்த சிவலிங்கத்தில் வேதங்கள் துதிசெய்ய எந்நாளும் நிலைபெற்றுவிளங்கி அருள்வான். (கஉ)

இத்தகுசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுந்தெரிசித்தேகுநிருமலவொளியாமிந்த
வுத்தமவிலிங்கங்கண்டோருராயுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சிததமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடணாக்கண்டோர்.

(இ-ள்.) இத்தகு சயம்பு தன்னை ஏனைய சயம்பு எல்லாம் நித்தமும் தெரிசித்து ஏகம் - இந்தச்சயம்புமூர்த்தியை மற்றையசயம்புமூர்த்திகளெல்லாம் நான்தோறும்வந்து தெரிசனைசெய்து செல்லாநிற்கும், இந்த நிருமல ஒளி ஆம் உத்தம இலிங்கம் கண்டோர் - இந்த நின்மலவொளிப்பிழம்பாகிய வுத்தமவிலிங்கத்தைப் புறத்திற் கண்டு தெரிசித்தவர்கள், உணர்வு உரை ஒடுங்க சித்தம் மாசு ஒழிய உள்ளே தோன்றும் சிவபரஞ் சுடணாக்கண்டோர் - மனவாக்குகளொடுங்கவும் மனக்குற்ற மொழியவும் அகந்தே தோன்றும் மேலான வொளிப்பிழம்பாகிய சிவத்தைத் தெரிசித்தவராவார்கள்.

சயம்பு வடசொல்லாதலால் ஈறுகெடாது நின்றது. (கக)

இத்தனிச்சுடணாநேர்கண்டிறைஞ்சிறைப்பாவமெல்லாம்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சபோற்கோபமூன
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினுல்வீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல்.

(இ-ள்.) இத் தனி சுடனா நேர் கண்டு இறைஞ்சினோர் பாவம் எல்லாம்-இத் தவொப்பில்லாத சிவலிங்கப்பெருமானை நேரோ தரிசித்தவனங்கினோர் பாவங்கள் யாவும், கொத்த அழல் பொறிவாய் பட்ட பஞ்சபோல்-திரண்டதீப்பொறியின்வா விற்பட்ட பஞ்சபோலவும், கோபம் மூள மெய தவம் சிதையும் ஆறுபோல்-கோப மீக்கூர உண்மையாகிய தவம் அழியும் வகைபோலவும், மருத்திலுல் வீயும் நோய் போல் - மருந்தினுல்நீங்கும் நோயைப்போலவும், உலோபத்தால் உத்தம குணங் கள் எல்லாம் அழியும் ஆறுபோல் - உலோபகுணமொன்றால் உத்தமகுணங்கள் யா வும் அழியும் வகைபோலவும்.

உலோபகுணமொன்றால் அழியுமென்றற்கு “உளப்பரும்பிணிப்புறு வுலோ பமொன்றுமே, அளப்பருங்குணங்களையழிககுமாறுபோல்” எனப் பிறர்கூறுதலுங் காண்க. (கச)

கலிகடவிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யாணைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுகுன்றம்போல.

(இ-ள்.) கலி கடல் இரவி தோன்ற கருகு இருள் உடையும் ஆறுபோல்-ஒலி க்குங்கடல்முகட்டில் சூரியனுதிக்கக் கருகியநிறததையுடைய விருள் அழியும்வகை போலவும், ஒலி கெழு பெரும் கால் தள்ள உடைபடுமே கம்போல - ஒலிமிக்கபெ ருங்காற்றுவிச நிலைகெட்டுச் சிதறிச்செல்லும் மேகம்போலவும், வலிகெழு மடங் கல் சீற மாயும் மால் யாணைபோல - வலிமையிசக் சிங்கங் கொர்ச்சிக்க அழியும் மய க்கங்கொண்ட யாணைகள்போலவும், குலிசம் வல் ஏறு தாக்க பொடிபடு குன்றம் போல - வச்சிராயுதமாகிய இடியேறுதாக்கத் துகள்படும மலைகள்போலவும்.

தோனற, தள்ள, சீற, தாக்க காரணப்பொருளில்வாத வினையெச்சங்கள். (கரு)

மருட்சிசெயகாமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிசைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறத்தழலராஷிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையும்ன்றே.

(இ-ள்.) மருட்சி செய் காமநோயால் மதிகெடும் ஆறுபோல - மயக்கஞ்செ ய்யும் காமமாகிய நோயால் நுண்ணறிவுகெடும் வகையைப்போலவும், அருள் சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடும் அவிச்சைபோல - அருளையுடைய சிவஞானப்பார்வை யால்வலிகெட்டோடும்அஞ்ஞானத்தைப்போலவும், தருக்கு உறும உவணம் சீற தழல் அரா விளியும் ஆறுபோல்-செருக்குமிக்க கருடனகோபிக்க விஷநெருப்பையுடைய சர்ப்பம் அழியும் வகையைப்போலவும், செருக்கு உற அழியும் உற்ற கல்விபோல்- அகங்கரிக்கச்சிதையும் கற்றகல்வியைப்போலவும், சிதையும்-அழியாநிற்கும்.

பஞ்சமுதலியபொருள்கள் தீப்பொறிமுதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், தவமுதலியபொருள்கள் கோபமுதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், வணங்கினோர்பாவங்களெல்லாம் அவ்வணங்குகையால் அழியுமென இத் தனிச்சுடனா நேர்கண்டிறைஞ்சினோர் என்னுஞ்செய்யுண்முதல், மருட்சிசெய்காம நோயால் என்னுஞ்செய்யுனிதுதியாகவுள்ள செய்கீள்களால் கூறப்பட்டன. (ககூ)

புலரியிற்சீவன்முத்திபுரோசனைக்காணப்பெற்ற
லலைகடனஞ்சுப்பட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிப்பணியப்பெற்றார்
கலைஞர்வாணாற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேறும்.

(இ-ள்.) புலரியில் சீவன் முத்தி புரோசனை காண பெற்றால் - விடியற்போதி
ல் சீவன்முத்திபுரோசனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிவிக்கப்பெற்றால், அலை நா
னஞ் கடனுள் பட்டோமா அவனி தானம் செய்த பலன் உறும் - அலைக்கும் நார்தி
சைக்கடலுட்பட்ட பெரிய பூதானஞ்செய்தபலன் கைகடும், கதிர் கால் உச்சிவை
கலில் பணிய பெற்றால் - சூரியன்கிரணத்தைவீசும் உச்சிப்போதில் அச்சோமசுந்த
ரக்கடவுளை வணங்கப்பெற்றால், கலைஞர் பால் மா னுற்றுப் பத்து கபிலை தானப் பே
று ஆம் - வேதமுதலியநூல்களை யுணர்ந்த அந்தணர்க்குக்கொடுத்த பெரிய ஆயிரங்
கோதானப்பலன் கைகடும். (கன)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலைநீர் குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானிந்ததானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாதிநுள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும்.

(இ-ள்.) விண் இடை பரிதி புத்தேன் மேலை நீர் குளிக்கும் எல்லை - ஆகாய
த்திற் செல்லுஞ் சூரியன் மேலைக்கடலின் முகட்டில் மூழ்கும் அந்திப்பொழுதில்,
அண்ணலைவணங்கில் கோடி ஆன் இனம் தானம் பேறு ஆம் - சோமசுந்தரக்கடவுளை
வணங்கினால் கோடிப்பசுக்கூட்டங்களைக்கொடுக்கும் பலன்வந்து கைகடும், பண்
னவா பரவும் பாதி இருள்வயின் பணியப்பெற்றால் - தேவர்கள் வணங்கும் அர்த்த
சாமத்தில் (அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை) வணங்கப்பெற்றால், வண்ணம் வெம்புரவி
மேதம் மகம்புரி பெரும்பேறு எய்தும் - நிறம்பொருந்திய கடுகடையையுடைய அசு
வமேதயாகஞ்செய்தலால்வரும் பெரியபயன்கைகடும்.

புரி-காரணப்பொருளில்வந்த காலங்கூந்தபெயரெச்சம். (கடி)

இன்னனவதிகமாம்பேறுநிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச்
சொன்னவக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர்.

(இ-ள்.) இன்னன அதிகமாம் பேறு அறிந்து போய் - இவைபோல்வனவா
கிய அதிகபலனை யறிந்துசென்று, எத்தேவர்க்கு முன்னவன் சமட்டி விச்சாபுரம்
உறை முதல்வன் தன்னை - அயன்முதலிய எல்லாத்தேவர்களுக்கு முற்பட்டவனாகிய
சமட்டிவிச்சாபுரம் என்னும் மதுனாயிலெழுந்தருளிய முதல்வனாகிய சோமசுந்தர
க்கடவுளை, சொன்ன அக்காலந்தோறும் இறைஞ்சியும் தொழுதும் சூழ்ந்தும் பொ
ன் அடிக்கு அன்பராகி வழிபடும் புனித சீலர் - மேற்கூறிய புலரிமுதலியகாலங்க
ள்தோறும் வணங்கியும் கைகப்பியும் பிரதக்ஷணஞ்செய்தும் பொன்போலும் அரி
யதிருவடிக்கு அன்புநீண்டவராகி வழிபட்டொழுகும் நல்லொழுக்கமுடையோர்.

உம்மையிலிவினைகளுன்னம்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தாய
செம்மையராகியானுந்நிர்வொடுசெல்வமோங்க

வெம்மையில் போகமுழுகி மலவிருள்விக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன் மலாடிநீழல்நாழ்வார்.

(இ-ள்.) உம்மையில் வினைகள் என்னும் பிணி அவிழ்ந்து ஒருவி-நூற்பிறப்பிற்செய்த வினைகளாகிய கட்டினின்றூநீங்கி, தாய் செம்மையர் ஆகி-புனிதமாகிய நடுநிலையையுடையவராகி, ஆளு திருவொடு செல்வம் ஒங்க - நீங்காத பொருட்செல்வத்தோடு கல்விச்செல்வமும் மிக்ருயர்ந்துவிளங்க, வெம்மையில் போகம் முழுகி-விரும்பத்தக்க போகங்களை முட்டின்றுகர்ந்து, மலம் இருள் வீசும் நீந்தி-ஆணவமலமாகிய வீருட்பெருக்கைக்கடந்து, மை மலிகண்டத்து எங்கோன் மலர் அடிநீழல் வாழ்வார் - கருமைநிறமிக்க கண்டத்தையுடைய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிநிலில் கலந்து வாழ்வார்கள்.

இதனால் இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் கூறப்பட்டன. இன்னவென்னும் செய்யுளும் இச்செய்யுளும் ஒருதொடராதலால் புனிதசீலர் வாழ்வார் என முடிக்க. (உ0)

ஷே வேறு.

அறவுருவனாலவாயானுமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப்
பிறவிவினையறுநினைந்தானாறுபெரும்பவப்பாவப்பிணிபோங்கூட
விறைவனையின்றிறைஞ்சுதுமென் நெழுந்துமனைப்புறம்போந்தா லீனாளு
மறமுறுவெம்பவத்திழைத்தபாதகவல்வினையனைத்துமாயுமன்னோ. [நாறு

(இ-ள்.) அறம் உருவன் ஆலவாயான் நாமம் செவிமடுத்தால் - நரும்சொருபியாகிய திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமத்தைக் காகில் கேட்டால், அடைந்த பத்து பிறவி வினை அறம் - முன்னடைந்தபத்துப்பிறவிகளிற்செய்த தீவினைகள் வேரோடு அறம், நினைந்தால் தூறு பெரும்பவம்பாவம் பிணிபோம்-சுந்தித்தால் முன்னடைந்த தூறுபிறப்பிறழைய பெரியபாவக்கட்டடும், கூடல் இறைவனை இன்று இறைஞ்சுதும் என்று மனை எழுந்து புறம் போந்தால் - மதுரையிலெழுந்தருளிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை இப்போதேசென்று வணங்குவோமென்று வீட்டினின்றும் எழுந்து புறத்துவந்தால், மறம் உறு ஈனாஞ்ஞாறு வெம்பவத்து இழைத்த பாதகம் வல்வினை அனைத்தும் மாயும்-இமைமிக்க ஆயிரங்கொடிய சன்னத்திற்செய்த பாதகங்களாகிய வலியவினைகளுல்லாம்கெடும். (உச)

புழைக்கைவனாதொலைத்தானைத்தெரிசித்தோராயிரவாம்புரவிவேள்வி
தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவருத்திரசூத்தம்மதனற்றவவானோக
டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக்காயிரராசகுயயாக
மிழைத்தபெரும்பயன்பெறுவர்சமட்டிவடிவாகியவவ்வினிகங்கத்தனை.

(இ-ள்.) புழைக்கை வனாதொலைத்தானை தெரிசித்தோர்-யானையாகியமலையைத்தொலைத்த சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிசித்தவர்கள், ஆயிரம் வாம்புரவிவேள்வி தழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர்-ஆயிரம் அசுவமேதயாக்குசெய்ததால் வரும் பெரியபயனை அடைவார்கள், உருத்திர சூத்தம் அதனால்-உருத்திரசூத்தமந்திரத்தினால், தவவானோர்கள் தொழற்கு அரியான்றனைத்துதித்தோர் - மிகவுந்தேவர்கள் தொழுதற்கரிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதித்தவர்கள், கணத்துக்கு ஆயிரம் ராசகுயயாகம் இழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர்-ஓர்கணப்பொழுதுக்கு ஆயிரம்

ராசகூயயாகங்களைச் செய்தலால் வரும்பெரியபயனை யடைவார்கள், சமட்டிவடிவாகிய அவ் இலிங்கம் தன்னை - சமட்டிவடிவாகிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானே.

தழைத்த, இழைத்த காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சங்கள். குத்தம் - சூத்தமென்னும் வடசொற்றிரிபு, நல்லவாக்கியம் என்பது பொருள். புழைக்கை-துவாரத்தையுடைய கையையுடையது என உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வெற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாப் யானைக்குத்தாரணப்பெயராய்வந்தது. யானையைவென்றது- இப்புராணத்தில் யானையெய்தபடலத்திற்கான்க. வரம்புரவி - தாவுக்குதிரை. (௨௨)

அங்கையளவாகியநன்னீராட்டிப்புழித்தோரளவிலேனைத் துங்கதலத்துறையிலிங்கமூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல்சொன்னவாற்றான் மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டும்வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார்.

(இ-ள்.) அங்கை அளவு ஆகிய நல்ல நீர் ஆட்டி பூசித்தோர் - உள்ளங்கையளவான நல்லநீர்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்து பூசைசெய்தவர்கள், அளவில் ஏனை துங்கதலத்து உறை இலிங்கமூர்த்திகளை - வரம்பில்லாத மற்றமேலானதலங்களில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளை, சிவாகமநூல் சொன்ன ஆறல் - சிவாகமங்களிற் கூறியவழியால், மங்கலமாகிய ஈரெட்டு முகமனும் வழுவாது - நன்மை யாகிய சோடசவுபசாரங்களும் வழுவாமல், செம் கனகம் மணிகலசம் வாசம்தோய்ந்த புனல் ஆட்டி - செவந்த பொன்றாச்செய்த இரத்தினங்கள் வரிசைபடப்பதித்த கலசத்தில் நிறைந்த வாசமூட்டியநீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, மா பூசை செய்தோர் ஆவார் - பெரியபூசைசெய்தவர்கள் அடையும்பயனை யடைவார்கள்.

இதனால் உள்ளங்கையளவான நல்லநீர்கொண்டு பூசைசெய்வோர் ஏனைய தலங்களில் சோடசவுபசாரங்கள வழுவாமல் பூசைசெய்தோரடையும்பயன் கூறப்பட்டது. மங்கலமேமுகமன் ஆதலால் ஆகிய-வினையிடைச்சொல்.

சோடசவுபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், ஊபம், திபம், நைவேத்தியம், பானீயம், ஆராதத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பனை. இதனோடு தசோபசாரம், பஞ்சோபசாரம், எனக்கூட்டி உபசாரங்கள் மூன்று என்பர். தசோபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், பஞ்சோபசாரங்களாவன - பிரிதிவிசம்பந்தமான கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகள். அப்புசம்பந்தமானவாரி, பால் தயிர், வஸ்திராதிகள். அக்கினிசம்பந்தமான உலோகாதியாரபரணங்கள், திபங்கள், வாயுசம்பந்தமான ஊபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகள். ஆகாயசம்பந்தமான - மணியோசை, தோத்திராதிகள்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனையெந்தமுதமானுதவுமைந்துநீந்தேன் செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச்சேறுமுதன்மட்டித்துத்தேவர்தேறு மெய்வண்ணங்குளிரவினாப்புனலாட்டிமாபூசைவிதியாற்செய்தோர் மைவ்வண்ணவினேநீந்தியறுமுதனாற்பொருளடைந்துமன்னிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் சுந்தரனை - அவ்வாகமத்திற்கூறிய வண்ணம் சோம சுந்தரக்கடவுளை, ஐந்து அமுது ஆன் உதவும் ஐந்து தீம் தேன் செவ்வண்ணம் கனி

சாந்தச்சேது முதல் மட்டித்த - பஞ்சாமிர்தமும் பசுத்தரும் பஞ்சகவ்வியமும் இனியதேனும் செந்நிறம்வாய்ந்த வாழை பலா மாங்கனிகளும் சந்தனக்குழம்புமுதலிய திரவியங்களுமாகிய இவைகளைத்திரிவீர்த்து, தேவர் தேரு மெய் வண்ணமகுளிர விராபுனல் ஆட்டி மாபூசைவிதியால் செய்தோர்-தேவர்களும் அறிதற்கரிய திருமேனினுளிரும் வண்ணம் வாசனைபூட்டிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து பெரிய பூசையை விதிப்படி செய்தவர்கள், மைவண்ணம் வினைநீந்தி அறமுதல் நாற்பொருள் அடைந்த மன்னிவாழ்வார் - கரியநிறத்தையுடைய திவினைக்கடலைக்கடந்து அறமுதலிய நால்வகைப்பொருளையும் அடைந்து நிலைபெற்று வாழ்வார்கள்.

பஞ்சாமிர்தம் - பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். பால்நீக்கித் தேவ்காய்த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாகக் கொள்ளுதலும்; தேவ்காய்த்திருகல்நீக்கி நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்கள் ஒன்று, நெய், தயிர், பால் இனம் பற்றி ஒன்று; இவ்விரண்டோடு தேன், சருக்கரை, நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும் உண்டு. கவ்வியம் - கோசம் பந்தமாயுள்ளன. பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம், கோரோசனமுகூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. (உச)

நல்லவகைமுகமனீரோட்டுள் னும்வடித்தவினாநன்னீராட்ட வல்லவர் நூறுயிராமாமேதமகப்பயன்பெறுவர்வாசநான மெல்லவிர்குங்குமஞ்சாந்தமிவைபலவுமட்டித்தோரொழிலார்தெய்வ முல்லைநகையாரோடுமவினாக்கலவைகுளித்தின்பமுழுகிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) நல்லவகை நீர் எட்டு முகமன் உள்ளும் வடித்தவினா நல் நீர் ஆட்ட வல்லவர் - நல்லவகையாயுள்ள சோடசவுபசாரங்களோடும் வடித்தவாசமிக்க நல்பனிரீரால் சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யவல்லவர்கள், நூறுயிரம் மாமேத மகம் பயன் பெறுவர்-இலகூம் அசுவமேதயாக்கு செய்தலால்வரும் பயனையடைவார்கள், வாசம் நானம் மெல் அவர் குங்குமம் சாந்தம் இவைபலவும் மட்டித்தோர் - வாசமிக்ககஸ்தூரியும் மெத்தென்று விளங்கும் குங்குமப்பூவும் சந்தனமும் ஆகிய இவைமுதலிய வாசனைப்பொருள்கள் பலவற்றையுங்கலந்து அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்குப்பூசினோர், எழில் ஆர் தெய்வ முல்லை நகையார் ஓடும் வினா கலவை குளித்து இன்பம் முழுகி வாழ்வார் - அழகுமிக்க முல்லைநகைபயொத்த பல்லையுடைய தெய்வமகளிரோடும் வாசனைத்திரவியங்க்கலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி இன்பத்தில்முழுகிச் சுவர்க்கலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.

உள் உருபு மயக்கம்.

(உடு)

நன்மலரொன்றாலவாயான்புடிமேற்சாத்தினுனயந்துநூறு பொன்மலர்கொண்டயற்புகியிப்புகித்தபயனெய்துமபுனிதபோகத் தன்மைதருசுந்தரற்குத்தாபமொருநகாற்கொடுப்போர்தமக்குத்தாங்கள் சொன்மனமெய்யுறச்செய்தகுற்றமாயிரம்பொறுப்பன்கருகிறாதன்.

(இ-ள்.) ஆலவாயான் முடிமேல் நல் மலர் ஒன்று சாத்தினால் - திருவால்வாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் நல்லமலரொன்றைச்சாத்தினால், நயந்து பொன் நூறு மலர்கொண்டு அயல் பதியில் பூசித்தபயன் எய்தும் - விரும்பிப் பொன்றாற்செய்த நூறுமலர்களால் ஏனையதலங்களிலுள்ள சிவலிங்கமூர்த்திகளை அருச்சித்தலால்வரும் பயன்களை அடைவார்கள், புனிதபோகம் தன்மைதரு சுந்தரற்கு - சிவபோகத்தைத்தந்தருளும் அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு

கு, ஊபம் ஒருகால் கொடுப்போர் தமக்கு - பஞ்சஊபங்களுள் ஒருஊபமேனும் ஒரு தாங்கொடுப்பவருக்கு, தாங்கள் மனம் மெய் சொல் உற செய்த ஆயிரம் குற்றம் சுருதி நாதன் பொறுப்பன் - அவர்கள் மனவாக்குக்காய்க்களினூற் பொருந்தச்செய்த ஆயிரங்குற்றங்களையும் வேதநாயகனாகிய அக்கடவுள் பொறுத்தருளுவான். பஞ்சஊபங்களாவன-குந்துருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், அகில, சந்தனம், கருஞ்சேரி. (உச)

*திருவமுதுநிலேதிப்போர விமொன்றற்குகமொன்றாச்சிவலோகத்தின் மருவிநிறைபோகமுடன்வைகுவர்தாம்பூலமுகவாசமீந்தோர் பொருவரியகடவுளரண்டொருநாறுகோடிசிவபுரத்துவாழ்வார் ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர்வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலுமுடையராவார்.

(இ-ள்.) திரு அமுது நிலேதிப்போர்-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் திருவமுது நிலேதனஞ்செய்வோர்கள், அவிழ் ஒன்றுக்கு உகம் ஒன்றுஆக சிவலோகத்தின் மருவி நிறை போகம் உடன் வைகுவர்-ஒரு அவிழுக்கு ஒருயுகமாகச் சிவலோகத்தினைப் பொருந்திக் குறைவில்லாத போகத்தோடு வாழ்ந்திருப்பார்கள், தாம்பூலம் முகவாசம் ஈந்தோர் - தாம்பூலத்தையும் முகவாச மைந்தினையும் அக்கடவுளுக்குத் தந்தவர்கள், பொரு அரிய ஒருநாறு கோடி கடவுளர் ஆண்டு சிவபுரத்து வாழ்வார்-ஒப்பில்லாத ஒருநாறுகோடித் தேவவருடன்கூறும் அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள், ஒருபளிதம் விளக்கு இடுவோர் வெள் நிறமும் கண்ணுதலும் உடையராவார்-ஒருகர்ப்பூரதீபத்தை விடுவோர்கள் வெண்ணிறத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடைய சிவசாரூபத்தையும் பெறுவார்கள்.

முகவாசம் ஐந்தாவன “தக்கோலமேலம் தகைசாலிலவங்கம், கர்ப்பூரம்சா தியோடைந்து.” (உஎ)

நறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந்தகையதூபக்காரீபக்கான்மணியின்னபிறவுங்கங்கூற்ற, நெறுங்கதிர்க்கான்மணிமாடமதுநாராயகற்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்ததைம் பொறிக்கும்விருந்தூட்டும்பெருங்காமவெள்ளத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கங்குல் தெறும் கீதிர் கால் மணி மாடம் மதுநாராயகன் கு-இருநீ யோட்டும் ஒளியை வீசாநின்ற இரத்தினங்களுத்திய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுநாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு, நறும் திருமஞ்சனம் எடுக்க குடம் ஆட்ட மணி கலசம் - நல்லவாசம் ஊட்டிய திருமஞ்சனம் எடுக்கக் குடமும் அபிஷேகஞ்செய்ய இரத்தினகலசமும், நல்லவாசம் பெறும் தகையதூபக்கால் தீபக்கால் மணி - நல்லவாசந்தரும் தூபக்காலும் தீபக்காலும் மணியும் ஆகிய, இன்னபிறவும் ஈந்தோர் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் கொடுத்தவர்கள், செய்தபாவம் வெறும் துகள் செய்த ஐம்பொறிக்கும் விருந்து ஊட்டும் பெரும் காமவெள்ளத்த ஆழ்வார் - தாம்செய்தபாவங்களைப் பொடிபடுத்திப் பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் விருந்துண்பிக்கும் பெரியபோகவெள்ளத்த ஈழந்துவார்கள்.

துகள்செய்தென்னை - வெறுந்துகள் செய்தென்பது - சிந்தித்தலையெடுக்காது செய்தல் என்பது பொருள். (உஅ)

கயலிசையுங்கண்ணுமைகோன்றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்லென்றார்ப்பவியலிசையபாடலிளோடாடூலிவைசெய்விப்போரிறுமாப்பெய்திப்

புயலிசையவியங்கலிப்பமூவுலகுந்தொழுவரசாய்ப்பொலங்கொம்பாடுஞ் செயலிசையவணங்கணையாராடார்க்குண்குண்பச்செல்வத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கயல் இசையும் கண் உமை கோன் திருமுன்னர் - செற்கண்டையையொத்த கண்களையுடைய மீனாகிய மையிறையகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் சந்நிதியில், பல் இயமும் கல் என்று ஆர்ப்ப - பல்வாத்தியங்களுங் கல்லென்று ஒலிக்க, இயல் இசைய பாடலினோடு ஆடல் இவை செய்விப்போர் - இலக்கண விதிவழாத இசைக்கூறுபாடுகளமைந்தபாடலும் ஆடல்களும் ஆகிய இவற்றைச் செய்விப்பவர்கள், இறுமாப்பு எய்தி-இறுமாந்து, புயல் இசைய இயங்கலிப்ப மூவுலகும் தொழ அரசாய் - மேகத்தையொப்பப் பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும் மூவுலகும் வணங்கவும் அரசாங்கி, பொலம் கொம்பு ஆடும் செயல் இசைய அணங்கு அணையார் அரங்கு ஆடு கண்டு இன்பச்செல்வத்து ஆழ்வார் - பொற்கொம்பாடுஞ் செயலுக்கொப்பத் தெய்வப்பெண்களையொத்த பெண்கள் நாடகசாலையில் ஆடுதலைக்கண்டு இன்பதுகர்த்தருரிய செல்வக்கடலில் அமுந்துவார்கள்.

இசைய என்பவற்றுள் ஒன்று இசையை யுடையவெனப் பெயொச்சத்தின் மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச்சொல்லடி யாய்ப்பிறந்த விளையெச்சங்களின்மேலும் நின்றன. ஒடு எண்ணிடைச்சொல். (உக)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன்பஞ்சாங்கமுடனாதலொன்செங்கால்வெண்குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ்கூடனாகற்பணிவோர்கோலொன்றோச்சிப் பொருகாலின்வருபரித்தேர் மன்னவராயாவருந்தம்புடைவந்தெய்தியிருகாலுந்தலைவருடவெங்காலுந்தமைவணங்கவிருப்பான்றே.

(இ-ள்.) ஒன் செம் கால் வென் குருகு ஆலும் மலர் தடம் சூழ் கூடல் நாயகன் - ஒள்ளிய செவந்தகால்களையுடைய வெள்ளிய அன்னங்கள் ஒலிக்குந் தாமமைமலர்களையுடைய நீர்நிலைகள்கூழ்ந்த மதுவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, ஒருகால் அட்டாங்கமுடன் ஆதல் பஞ்சாங்கமுடன் ஆதல் பணிவோர் - ஒருதரம் அட்டாங்கத்தோடாவது பஞ்சாங்கத்தோடாவது வணங்குவோர், கோல் ஒன்று ஒச்சி பொருகாலின் வரு பரித்தேர் மன்னவராய் - செங்கோலொன்றுசெய்தி மோதாரின் கார்ப்பைப்போலும் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட தேரையுடைய அரசர்களாகி, யாவரும் தம்புடை வந்து எய்தி இருகாலும் தலைவருட எக்காலும் தமைவணங்க இருப்பர் - எவ்வரசருந் தம்பக்கலடைந்து தமது இரண்டிபா தங்களையும் தலை தோயும்படி அவர்கள் வணங்க விற்ப்பார்கள்.

செங்கோலொன்றோச்சி என்றமையால் யாவரும் என்ற இடத்து எவ்வரசரும் என்றும். ஒருகால் இருகால் எக்கால் சொல்முரண். அட்டாங்கம்-எட்டுறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப்பணிதல். எட்டுறுப்புக்கள், தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள். இதனைச் சாஷ்டாங்கம் எனவுங் கூறுவர்.

பஞ்சாங்கம்-ஐந்துறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப்-பணிதல். ஐந்துறுப்புக்கள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமூழ்தாள். சிவதருமோத்தரம்-சிவஞானதானவியலில்.

“வலஞ்செய்துதண்டனைமானவிதிவழிதழுவுத்
தலந்தன்னிற்பணிந்தெழுதலைகரமற்றிருகன்னர்
அலங்குமோவாய்புயங்களெனுமெட்டுந்தோயமயி
ரிலங்குசிரங்கரமுழந்தாளெனுமெற்றுமிஞ்சந்திடவே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

இத்தகைய திருவாலவாயுடையான் திருமுன்னரியற்றுமோம
மெய்த்தவமந்திரந்தான மின்னவணுவளவெனினுமேருவாகு
முத்தமமாயில்விளங்கப்பெருமையெலாமயாவாள் துரைப்பார்வேத
வித்தகரேசிரிதழிந்தவாறுரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

(இ-ள்.) இத்தகைய திருவாலவாய் உடையான் திருமுன்னர் இயற்றும் ஒம்
ம் மெய் தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன - இத்தன்மையையுடைய திருவாலவாயை
யுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய சந்தியிற்செய்யும் ஒமங்களும் உண்மையா
கிய தவங்களும் மந்திரங்களும் தானங்களும் இவைபோல்வனபிறவும், அணுவள
வெனினும் மேருவாகும் - அணுவளவினவாயினும் மகமேருவளவினவாகும், உத்தம
மாம் இ இலிங்கம் பெருமையெலாம் அளந்து உரைப்பார் யாவர் - உத்தமமாகிய
இவ்விளங்க மூர்த்தியின் பெருமைகள் யாவையும் வரையறுத்துச் சொல்லுவோர்
எவர், (ஒருவருமில்லையென்றபடி) வேதவித்தகரே சிறிது அறிந்த ஆறு உரைத்தேம் -
வேதங்களில் வல்ல முனிவர்களே சிறிது தெரிந்தவண்ணங் கூறினோம், இனி பல
கால் விளம்பும் ஆறு என்-இனிப்பலதரமும் எடுத்துக்கூறுவது யாதுபயன், (ஒன்று
மில்லையென்றபடி.)

அளந்துரைப்பார்யாவர் என்றமையால் சிறிது அறிந்தவாறு உரைத்தேம்
எனவும், மீட்டுகூறப்புகின் கூறியது கூறுவதேயா மாதலால் இனிப்பலகால் விள
ம்புமாறென்னெனவுக்கறினார். (௧௧)

இத்தலத்துக்கொப்பாகவொருதலமும்பொற்கமலமென்னுமிந்த
வுத்தமமாதீர்த்தத்துக்கொப்பதொருதீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த
வித்தனையவிவிளங்கமிறக்கொப்பாவோரிவிளங்கமும்பார்விண்மேலென்னு
முத்தலத்துமிலையந்தமூர்த்திதிருநாமங்கண்மொழியக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துக்கு ஒப்பாக ஒருதலமும் - இந்தத்தலத்துக்கு நிகராக
வொருதலமும், பொன் கமலம் என்னும் இந்த மா உத்தமம் தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பது
ஒருதீர்த்தமும்-பொற்றாமையென்னும் இந்தப் பெரிய உத்தமதீர்த்தத்துக்கு நிகரா
யுள்ள வொருதீர்த்தமும், மெய் உணர்வு ஆனந்த வித்து அனைய இலிங்கம் இதற்கு,
ஒப்பாக ஓர் இலிங்கமும் - உண்மையறிவானந்தங்கள் தோன்றுதற்கு ஓர் விதை
போன்ற இந்த இலிங்கமூர்த்திக்கொப்பாக வோர் இலிங்கமூர்த்தியும், பார் விண்
மேல் என்னும் முத்தலத்தும் இல்லை - பூமி அநதரம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றுலக
ங்களிலுமில்லை, அந்த மூர்த்தி திருநாமங்கள் மொழிய கேண்மின் - அந்தமூர்த்தி
யினது திருநாமங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள்.

அடியார்க்குச் சச்சிதானந்தம் விளைத்தலால் - மெய்யுணர்வானந்த வித்தெ
ன்றார். தலத்தின் மான்மியத்தையும் தீர்த்தத்தின்மான்மியத்தையும் இங்கும் அனு
வதித்தார் ஒப்பில்லாதன என்னும் பயன் நோக்கி. அனுவாதமாவது - முன்புபெறப்
பட்டதொன்றை வேறொன்று எடுத்துக்கூறுதற்பொருட்டுப்பின்னும் எடுத்துக்கூறல்

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசுசண்பகசுந்தரன்மூடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னோ.

(இ-ள்.) கருப்பூர சுந்தரன் என - கருப்பூரசுந்தரன் என்றும், பூங்கடம்ப வன சுந்தரன் என - பூக்களையுடைய கடம்பவனசுந்தரனென்றும், தொண்டர் உள் கரவா விருப்பு ஊரும் கலியாண சுந்தரன் என - அடியார் இதையத்திலொளிக்காத விருப்பமிக்க கலியாணசுந்தரனென்றும், நல் அறவடிவாய் விளங்கும் ஏறு பொருப்பு ஊரும் அபிராம சுந்தரன் என - நல்லதருமசொருபமாய்விளங்கும் இடபமாகியமலை யைநடத்தியருளும் அபிராமசுந்தரனென்றும், தேன்புடை கவிழ பொன்னிற் பூத்த மரு பூச சண்பகசுந்தரன் என - தேன் புறத்திற்சிந்தப் பொண்ணைப்போல மலர்ந்த வாசம்வீசும் சண்பகசுந்தரன் என்றும், மகுடசுந்தரன் தான் "என - மகுடசுந்தரன் என்றும் திருநாமங்கள்வாய்ந்த சிவலிங்கமூர்த்தி, வாழி - வாழக்கடவன்.

வாழி - ஈறு தொக்குநின்ற வியங்கோள் விளைமுற்று.

(௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின் ஞானத் தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த கான்மருவுதடம்பொழிலஞ்முாலவாய்ச்சுந்தரன் மீன்கணங்கள் குழப் பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடையகன்மதுராபதிக்குவேந்தன்.

(இ-ள்.) மான்மத சுந்தரன் என - மான்மத சுந்தரன் என்றும், கொடிய பழி அஞ்ச சுந்தரன் - கொடியபழியஞ்சிய சுந்தரன் என்றும், ஓர் மருங்கில் ஞான தேன் மருவி உறைசோமசுந்தரன் என - ஒருபாகத்தில் உமா தேவியார்பிரியாது வசிக்குஞ் சோமசுந்தரன் என்றும், தேன் செவ்வழியாழ் செய்ய பூத்த கான்ம ருவு தடம் பொழில் சூழ ஆலவாய் சுந்தரன் என - வண்டிகள் றெய்த ன்லைப் பண் பாட மலர்கள்பூத்த வாசனைபொருதிய பெரியசோலைசூழ்ந்த திருவாலவாய்ச்சுந் தரன் என்றும், மீன்கணங்கள்சூழ பால் மதிசூழ் நானமாடக்கூடல் நாயகன் என - நகூத்திரக்கூட்டங்கள்சூழ வெள்ளிபசுந்திரன் வலஞ்சூழும் நானமாடக்கூடல் நாயகன் என்றும், மதுராபதிக்கு வேந்தன் என - மதுராபதிக்கு வேந்தன் என்றும்.

ஞானத்தேன் - உவமையாகுபெயர். யாழ் பண்மேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர்.

(௩௪)

சிரநாலோன்பரவரியசமட்டி விச்சாபுரநாதன் சீவன்முத்தி புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும் வரநானுந்தருமூலவிஷிங்கமென விவைமுதலாமாடக்கூட லரனாமமின்னமளப்பிலவாகுமூலகுய்யவன்விஷிங்கம்.

(இ-ள்.) சிரம் நாலோன் பரவு அரிய சமட்டி விச்சாபுர நாதன் என - நான் குசிரங்கையுடையபிரமன் வணங்குதற்கரிய சமட்டி விச்சாபுரநாதன் என்றும், சீவன் முத்திபுர நாதன் என - சீவன்முத்திபுர நாதன் என்றும், பூ உலக சிவலோகாதிபன் என - பூவுலக சிவலோகாதிபன் என்றும், கன்னிபுரேசன் என - கன்னி புரேசன் என்றும், யார்க்கும் நாளும் வரம் தரும் மூல இலிங்கம் என - எவர்க்கும் எந்நாளும் வரத்தைத்தராநின்ற மூலவிஷிங்கமெனவும், இவை முதலாக - இத்திரு நாமங்கள்முதலாக, மாடக்கூடல் அரன் நாமம் இன்னம் அளப்பில ஆகும் - நான் மாடக்கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமங்கள் இன்ன மும் அளவில்லாதனவாம், உலகு உய்ய அ இலிங்கம் - உலகிலுள்ள உயிர்கள் கடைத்தேற அச்சிவலிங்கமூர்த்தி.

இன்னம் - இனியென்னு மிடைச்சொற்றிரிபு. என என்பது எண்ணிடைச் சொல்லாதலால் பிரிந்து முன்னுஞ்சென்றது.

(௩௫)

பாதாளமேழுருவமுனைத்தெழுந்ததவ்வினிகப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்துபத்துநாலுவினையாடல்செய்த
போதானந்தன்பெருமைநங்குராவன்மொழிப்படியேபுகன்றோமென்றான்
வேதாதிகலைதேரீந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்வினாதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பாதாளம் ஏழ் உருவ முனைத்து எழுந்தது - பாதாளம் இறுதியாகவுள்ள கீழலகமேழினும் ஊடுருவ முனைத்துத் தோன்றியது, அ இலிங்கம் படிவம் தன்னுள் ஆதாரமாக அமர்ந்து - அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவெழுந்தருளி, அறுபத்துநாலு வினையாடல்செய்த போதானந்தன்பெருமை - அறுபத்துநான்கு திருவினையாடல்களைச்செய்தருளிய ஞானானந்தத்திருவுருவத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மான்மியத்தை, நம் குரவன் மொழிப்படியே - நமது ஆசிரியனாகிய குமாரக்கடவுள் அருளிச்செய்த வண்ணமே, வேதம் ஆதி கலாதேரிகந்த மலயமுனி புகன்றோம் என்றான் - வேதமுதலியநூல்களை யாராய்ந்தறிந்துணர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கூறினோம் என்று சொன்னார், கேட்ட அறவோர் வினாதல் செய்தார் - அதனைக்கேட்டமுனிவர்கள் ஒன்று வினாவத்தொடங்கினார்கள்

கீழ் உலகாவன - அரலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம். கேட்ட அகரவீறுதொகுத்தல். (௩௬)

அருட்கடலேயிறைவினையாட்டறுபத்து நான்கென்றாயவையானந்தப், பொருட்கடவுளெக்காலத்தியாவார்பொருட்டாடினனெம்போதந்தேறித், தெருட்படரவரன்முறையாற்செப்புகெனக் கரங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி, கிருப்பவனும்விய்யபடிக்கிறைநிரம்பத்தொகுத்துவிரித்தியம்புகின்றான்.

(இ-ள்.) அருள் கடலே இறை வினையாட்டு அறுபத்து நான்கு என்றும் - கிருபாசமுத்திரம்போல்வாய் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவினையாடல் அறுபத்துநான்கு என்று கூறியருளினாய், அவை ஆனந்தப் பொருள் கடவுள் எக்காலத்தியாவார்பொருட்டு ஆடினன் - அத்திருவினையாடல்களை ஆனந்தப்பொருளாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் எக்காலத்தில் யாவர்நிமித்தம் செய்தருளினார், எம்போதம் தேறி தெருள்படர - கலங்கிய எமது அறிவுதேறித்தெனிய, வரன்முறையால் செப்புக என கரம் குவித்தார் - வரன்முறைப்படி சொல்லக்கடவாயென்று கைகப்பினார்கள், தென்பால் வெற்றில் இருப்பவனும் விய்யபடிக்கு இறை நிரம்ப தொகுத்துவிரித்து இயம்புகின்றான் - பொதியமனையிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரும் அம்முனிவர்கள் வினாவியனகைக்கு உத்தரம் முட்டினி நிரம்பத்தொகுத்தும்விரித்தும் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தேறித்தெருட்படர என்றமையால் கலங்கிய என்றும்.

(௩௭)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

பாயிரம் உள்படத் திருவருத்தம் - ௩௨௭.

ப தி க ம்.

பதிகமாவது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக்கூறுவது.
இங்குப் பல்வகைத்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக்கூறியதனால்
பதிகம் எனப் பெயர்வந்தது எனவறிக.

“பதிகக்கிளவிபல்வகைப்பொருளைத்
தொகுதியாகத்தொகுத்துரைப்பதுவே.”
என்பது சூத்திரம்.

அமரீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
ருனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமண்காத்தகைமைப்பாடும்.

(இ-ள்.) வானவர்கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டும் - தேவர்களுக்கரச
னாகிய தேவேந்திரனுடைய பிரமகத்திதோஷத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், கரி
சாபம் மாய்த்த ஆறும் - வெள்ளையானைக்குத் துருவாசமுனிவரால்வந்த சாபத்தை
'தீர்த்த திருவிளையாடலும், மீனவர்கோன் காடு எறிந்து புரம் கண்ட பெரும் சிற
ப்பும்-மீனக்கொடியையுடைய பாண்டியர்களுள் அரசனாகியகுலசேகரபாண்டியன்
காடுவெட்டி நகரமாக்கியதிருவிளையாடலும், மீன நோக்கி ஆன தடாதகை அழல்
வாய் அவதரித்து பார் ஆண்ட அருளும் - மீனாகியம்மை திருவருள்மிக்க தடாத
கைப்பிராட்டியாராக மலயத்துவசபாண்டியன்செய்த வேள்வியில் அவதாரஞ்செ
ய்து உலகமுழுதும் ஆண்ட திருவிளையாடலும், ஈசன் தான் அவனை மணம் செய்து
முடிதரித்து மண்காத்த கைமைப்பாடும் - சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனாய்
அந்தத்தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்து மகுடஞ்சூழப் பூபாலனஞ்
செய்த திருவிளையாடலும்.

(க)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந்தொழுவெள்ளிமன்றுண்டம்புரிந்தவாறும்
வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக்குறட்கன்னக்குன்றறித்தவகையும்பின்னு
நலிபசினோய்கெடவன்னக்குழியழைத்துக்கொடுத்துநீர்நசைக்குவையை
யலைபுனல்கூயருத்தியதும்பொன்மாலேக்கெழுகடலுமழைத்தவாறும்.

(இ-ள்.) புலி முனியும் பணிமுனியும் தொழுவெள்ளி மன்றுள் நடம்புரிந்த
ஆறும் - திருமணந்தெரிசிக்கவந்த வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவரும்
வணங்க வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலும், வலி
கெழுதோள் குண்டு அகடு குறட்டு அன்னம் குன்று அளித்தவகையும் - பலம்பொ
ருத்தியதோனையும் ஆழந்தவயிற்றையுமுடைய குண்டோதரனுக்கு அன்னமாகிய
மலையைத்தந்தருளிய திருவிளையாடலும், பின்னும் நலிபசி நோய்கெட அன்னக்குழி
அழைத்து கொடுத்து-பற்றாமையால் பின்னும் மிகவும்வருத்தம்பசிப்பினிரீங்கஅன்
னக்குழியைவருவித்துத்தந்தூரீர் நசைக்கு அலைபுனல் வையை கூய் அருத்தியதும்-
அப்பூதத்தின் தண்ணீர்வேட்கைதீர்த்தற்காக அலைக்கும்நீர்மயமாகியவையைநதியை

அழைத்துப்பருகுவத்தருவியதிருவினையாடலும், பொன்மாலைக்கு எழுகடலும் அழைத்த ஆறும்-கடலாடக் காஞ்சனமாலையார்பொருட்டு எழுகடலழைத்ததிருவினையாடலும்.

ருண்டோதரன் ஆழ்வையிறையுடையவன் ஆதலால், ருண்டகட்டுக்குட்கு என்ருர். (உ)

அந்தாரங்கோனாதனத்திலுறைமலயத்துவசனை மீண்டழைத்தவாறுஞ் சுந்தரவுக்கிரகுமரனவதரித்தவாறுமவளைசுடர்வேல்செண்டு தந்தையிடத்தவன்பெற்றவாறுமவன்வழுவேல்சலதிவீறு சிந்தவிடுத்ததுமகவான்முடியைவளையெறிந்திறைவன்சிதைத்தவீறும்.

(இ-ள்.) அந்தாரங்கோன் ஆதனத்தில் உறைமலயத்துவசனை மீண்டு அழைத்த ஆறும் - தேவேந்திரனுடைய ஆசனத்திலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனைப் பூவுலகில் மீளவும் வரும்படி அழைத்த திருவினையாடலும், சுந்தர உக்கிர குமரன் அவதரித்த ஆறும் - அழகிய உக்கிரகுமரபாண்டியன் அவதரித்ததிருவினையாடலும், வளைசுடர் வேல் செண்டு தந்தையிடத்து அவன் பெற்ற ஆறும் - சக்கரத்தையும் விளங்கும்வெழையுஞ் செண்டையுந் தனதுபிதாவினிடத்து அவ்வுக்கிரகுமரன்பெற்ற திருவினையாடலும், அவன் அவ்வழுவேல் சலதி வீறுசிந்த விடுத்ததும் - அவ்வுக்கிரகுமரன் அந்தவழுவேலைச் சமுத்திரத்தின் செருக்குச்சிந்த எறிந்ததிருவினையாடலும், இறைவன் வளை எறிந்து மகவான்முடியை சிதைத்தவீறும்-அவ்வுக்கிரகுமரன் சக்கரத்தையெறிந்து தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தை அழித்ததிருவினையாடலும்.

வளை - சக்கரமென்றது, பின்னர் வரும் இப்படலத்தில் - “இந்திரன்னை யகூர்ப்பல்லிருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த, மைந்தனில்வலியகளை வரைந்தெறிநேயி சென்னி, சிந்திராதாகிரம்பொன்மணிமுடிசிதறச்சோம, சுந்தரநாதன் பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென” எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. மீண்டுசெய்வெனச்சத்திரிபு. (க)

பொன்னசலந்தனைச்செண்டாற்புடைத்துநிதியெடுத்ததுவுமுனிதர்க்கேசபன்னரியமறைப்பொருளைப்பகர்ந்ததுவுமானிக்கம்பகர்ந்தவாறு [ன் தொன்னகர்மேனீர்க்கிழுவன்வரவிடுத்தகூடல்சுவரத்தொலைத்தவாறு மன்னதனித்தொன்மதுநாநாழ்மாடக்கூடனகரானவாறும.

(இ-ள்.) பொன் அசலம் தனை செண்டால் புடைத்து நிதி எடுத்தது உம்-செருக்கிரிந்ந மகமேருவைச்செண்டாயுத்தாலடித்துப்பொன்னறைதிறந்துவேண்டியவளவு பொன்னெடுத்துப் பின்புமுடித்தன்பெயரையும் இலச்சினையுமிட்டு மீண்டதிருவினையாடலும், புனிதர்க்கு ஈசன் பன்னரிய மறை பொருளை பகர்ந்தது உம்-ஒருழிக்காலத்தில் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் வேதத்தின்பொருளை விரித்தருவியதிருவினையாடலும், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறும் - வீரபாண்டியன்புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்டுதற்பொருட்டு மாணிக்கம்விற்த திருவினையாடலும், தொல் நகர்மேல் நீர் கிழுவன் வரவிடுத்த கபீலசுவர தொலைத்த ஆறும், தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகரின்மேல் சிவபெருமான் திருவருளைச்சோதித்தற்பொருட்டு வருணன் அனுப்பியகடல்வற்றத்தன்சடையிலணிந்த மேகங்களால் பருகுவத்ததிருவினையாடலும், தனி அன்ன தொல்மதுரை நான்மாடக் கூடல் நகர் ஆன ஆறும்-ஒப்பில்லாதஅந்தத்தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரை நகரம் அச்சிவபெருமான் அனுப்பிய நான்குமேகங்களும் நான்குமாடங்களாகக்கூடுதலால் நான்மாடக்கூடல் நகரான திருவினையாடலும். (ச)

வட்டங்கொள்சடையுடையசித்தர்விளையாடியதோர்வனப்புங்கையிற்
கட்டங்கந்தரித்தபிரான்கல்லாணைகரும்பருந்தக்காட்டுமாறு
முட்டங்குவஞ்சனையாலமணர்விடுவாரணத்தையொழித்தவாறு
மிட்டங்கொள்கௌரிமுனம்விருத்தநீளையோன்குழவியரவாவாறும்.

(இ-ள்.) வட்டம் கொள் சடை உடைய சித்தர் விளையாடியது ஓர் வனப்பு
ம் - வட்டமாகக்கட்டிய சடையையுடைய சித்தமூர்த்திகள் அபிடேகபாண்டியன்
காலத்தில் ஆடியதிருவிளையாடலும், கையில் கட்டங்கம் தரித்தபிரான் கல் லாணை
கரும்பு அருந்த காட்டும் ஆறும் - கையில் மழுவைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளா
கிய அந்தச்சித்தமூர்த்திகள் அந்த அபிடேகபாண்டியன்காணக் கல்லாணை கரும்புதி
ன்னக்காட்டிய திருவிளையாடலும், உள் தங்கு வஞ்சனை ஆல் அமணர் விடு வார
ணத்தை ஒழித்த ஆறும் - மனத்தில் நிறைந்த வஞ்சனையால் தமது அரசனாகிய
சோழன்சொற்படி சமணர்கள் அனுப்பிய யானையைக்கொன்ற திருவிளையாடலும்,
இட்டம் கொள் கௌரி முனம் விருத்தன் இளைபோன் குழவி ஆன ஆறும் - தனதி
டத்து அன்புமிகக் கௌரி என்னும் பார்ப்பனியினமுன விருத்தனும் குமாரனும் பா
லனுமாகிய திருவிளையாடலும்.

கட்டங்கம்-கடங்கமெனபதன்றிரிபு, இதனைத் திருக்கோவையாரில்- “சுத்தி
யபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சூழ்சடையோன் ” எனவருஞ்செய்யுளுரையிற்
காண்க. (இ)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதுமபழியஞ்சுதினுந்தாயை
மையலாற்புணர்ந்தமகன்பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாநாசான்
றையலாடனை விரும்புமாணவனைவாளமரிற்றடிந்தவாறும்
பையராவெய்ததுவும்படிற்றமணர்விடுத்தபுகப்படுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) செய்ய தாள் மாறி நடம் ஆடியதம்-இராஜசேகரபாண்டியனபொ
ருட்டுசெவந்தகால்மாறிநடமாடியதிருவிளையாடலும், பழி அஞ்சு திறனும்-குலோத்
தங்கபாண்டியன்பொருட்டுப்பழிபஞ்சியதிருவிளையாடலும்,தாயை மையலாற்புண
ர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியதும் * தனதுதாயைக் காமமயக்கத்தாற்சேர்ந்த புத்
திரனுடைய மாபாதகத்தைத்திராத திருவிளையாடலும், மதியாது ஆசான் தையலா
ள தனைவிரும்பும் மாணவனை வான் அமரில் தழுவத் ஆறும் - மதிக்காமல் குருபத்தி
னியைவிரும்பிய மாணக்கனாகிய சித்தனை அவனது ஆசிரியன்போல வெளிப்பட்டு
வாளேந்திப் போர்செய்யும் போர்க்களத்தில் அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடலும்,
படிந அமணர் விடுத்த பை அரா எய்தது உம்-அனந்தகுணபாண்டியனைக்கொல்லு
தற்பொருட்டு வஞ்சகத்தையுடைய எண்ணுயிரம் சமணர்களும் வலியபடத்தையு
டைய நாகமெய்த்திருவிளையாடலும், பசு படுத்த ஆறும் - மீண்டும் அச்சமணர்கள்
அனுப்பிய மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடலும். (சு)

அறவேற்றுப்புரியுகைத்துமெய்க்காட்டுக் கொடுத்தவிளையாட்டுங்காட்டுச்
சுறவேற்றுக்கொடியரசுன்றனக்குலவாக்கிழிகொடுத்ததொடர்புநாய்கர்
நறவேற்றமலர்க்குமுலார்மனங்கவர்ந்துவலோபகர்க்கதலனுமாறு
மறவேற்கண்மாதாரங்கட்டமாசித்தியுறமதித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அறம் ஏறு பரி உகைத்து மெய்க் காட்டு கொடுத்த விளையாட்டும்-
தருமவிடையைக் குதிரையாகக்குலபூஷணன் சேனைத்தலைவராகிய சாமந்திரப்பொ

ருட்டுச் செலுத்தி மெய்க்காட்டிட்ட திருவினையாடலும், சுறவு ஏறு காட்டு கொடி அரசன் தனக்கு உலவா கிழி கொடுத்த தொடர்பும் - ஆண்களுவைக் காட்டுதலையுடைய கொடியேற்றிய குலபூஷணபாண்டியனுக்கு உலவாக்கியிருளியிரு வினையாடலும், நாய்கர் நறவு ஏற்ற மலர் குழலார் மணங்கவாந்து வளைபகர்ந்த நலனும் - வணிகருடைய தேன்பொருந்திய மலையாணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களது மனத்தைக்கொண்டுகொண்டு வளையல்விற்ற திருவினையாடலும், மறம் வேல்கண் ஆறு மாதாரர்க்கு அட்டமாசித்தி உற மதித்த ஆறும் - கொலைத்தொழிலையுடைய வேல்போன்ற கண்களையுடைய அறுவகைப்பெண்களுக்கு அட்டமாசித்தியைப் பொருந்த உபதேசித்ததிருவினையாடலும்.

மீனக்கொடியை யுடையவனாதலால், சுறவேற்றுக்கொடியரசன் என்றார் பிரமன்முதலிய பல்லுயிரும் அழியுந்தேயும் பிரளயத்தில் தரும்தெய்வதம் நமக்கும் முடிவு வந்துவிட்டதே யென்று துணுக்குற்ற அம்முடிவுவத்தடுக்க ஆலோசித்துச் சிவபெருமானுக்கு விடைவடிவாய் வந்தது என்பது கார்த்தம் - தக்ககாண்டம் ததிசி யுத்தரப்படலத்தில்.

“பெருகுதேயும்பிரளயமன்னதிற்த், தருமம்யாவினுக்குந்தனித்தெய்வதம்
வெருவியாமியன்வீடுமேலினிப், புரிவதேதெனப்புத்தியிற்கும்ந்ததே.”

“ஆறுலாஞ்சடையண்ணலைச்சேர்கனே, லீரிலாதென்றுமுற்றிடுவேனெனத்
தேறியேயறத்தெய்வதஞ்சென்கணு, நேறதாயொழிவருக்கொண்டதே.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(௭)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயிறிறந்தடைத்து விடைபொறித்தசெயலுஞ்சென்னி, மன்னிகலிட்டமர்விலாப்பமீனவற்குநீர்ப்பந்தர்வைத்தவாறும், பொன்னையாள்பொருட்டிரதவாதவினை முடித்ததுவும்புகார்க்குவேந்தன், நன்னையகன்குழிவீட்டித்தென்னவற்குமுறவாகைதந்தவாறும்.

(இ-ள்.) சென்னி பொருட்டு எயில் வாயில் திறந்து அடைத்து விடைபொறித்த செயலும் - காடுவெட்டியசோழன்பொருட்டு மதில்வாயிலைத்திறந்து அடைத்து விடையிலச்சினையிட்ட திருவினையாடலும், சென்னி மன் இகலிட்டு அமர்விளைப்ப மீனவன் கு நீர்ப் பந்தர் வைத்த ஆறும் - அச்சோழராசன் நிலைபெற்றபகைகொண்டு போர்செய்ய ராசபுரந்தரபாண்டியன்பொருட்டுத் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்ததிருவினையாடலும், பொன் அணையாள் பொருட்டு இரதவாதவினை முடித்தது உம் - திருப்பூவணத்திலுள்ள பொன்னையாள்நிமித்தம் தனது திருவுருக்காண இரசவாதஞ்செய்ததிருவினையாடலும், புகார்க்கு வேந்தன் தன்னை அகன் குழிவீட்டி தென்னவன் கு மறம் வாகைதந்த ஆறும் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு அரசனாகிய ஆயிரங்குதினாக்கோர்சேவகனென்னுஞ்சோழனை ஆடம் (அகன்ற)மடுவில்வீழ்த்திச் சுந்தரோசபாதசேகரபாண்டியனுக்கு வெற்றிமாலைதந்த திருவினையாடலும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினமுஞ் சோழனுக்கு இராஜதானியாதல், சிலப்பதிகாரத்துட்காண்க.

(அ)

மனக்கவலைகெடவுலவாக்கோட்டையடியார்க்களித்தவகையுமர்ம
னெனக்கருணைவடிவாகிவழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகற்கீந்தவாறுஞ்
சினக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச்சிவலோகங்காட்டியதுந்நிவவுக்கோலாண்
றனக்கடிமையெனவிறகுதிருமுடிமேற்கமந்துபகைதனித்தவாறும்.

(இ-ள்.) மலக்கவலைகெட உலவாக்கோட்டை அடியார்க்கு அளித்த வகையும் - மணத்தன்பங்கெட உலவாக்கோட்டையை அடியார்க்கு நல்லாராகிய வோரடியார்க்குக்கொடுத்த திருவினையாடலும், மாமன் என கருணை வடிவாகி வழக்கு உரைத்து வணிகன் கு பொருள் ஈந்த ஆறும் - இவன்மாமனாகிய தனபதியென்று கண்டோர்கூறத் தனதுதிருவருளால் திருவுருக்கொண்டு வழக்குப்பேசியுந்தவனிகனுக்குப் பொருள் தந்த திருவினையாடலும், சினம் கதிர்வேல் வரகுணன் கு சிவலோகம் காட்டியதும்-கோபத்தையுடைய ஒளிமிக்க வேலையேந்திய வரகுணபாண்டியனுக்குச் சிவலோகங்காட்டிய திருவினையாடலும், திவவு கோலான் தனக்கு அடிமை என திரு முழுமேல் விறகு சுமந்து பகைதணித்த ஆறும் - நரம்பின்கட்டமைந்த வீணையையுடைய பாணபத்திரருக்கு நான் அடிமையென்று சிவபெருமான் தனது திருமுடியின்மேல் விறகுசுமந்து அவரது பகைவருகிய ஏமநாதனை யோட்டிய திருவினையாடலும்.

திவவுகோலான்-நரம்பின்கட்டமைந்த வீணையையுடையவன். (க)

அப்பாணத்திருநிதியஞ்சேரனிடையுடைய திருமுகமீந்தளித்தவாறு மப்பாணன்பாடமழையரையிரவிற்பொற்பலகையளித்தவாறு மப்பாணன்மனைவியிசைப்பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்தவாறு மப்பாணனொன்றோன்முலையருத்திப்பன்றியிரளித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அப்பாணன் கு சேரன் இடை திருமுகம் ஈந்து இருநிதியம் அளித்த ஆறும் - அந்தப்பாணபத்திரருக்குத் திருவஞ்சைகளைத்திலுள்ள சேரராஜனிடத்துச் செல்லத் திருமுகநத்தருளி அவ்வரசனால் மிக்கதிரவியத்தைக்கொடுப்பித்த திருவினையாடலும், அப்பாணன்பாடமழை அரை இரவில் பொன் பலகை அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் யாழ் வாசிக்க மழைபெய்யும் அர்த்தராதிரியில் பொற்பலகைதந்த திருவினையாடலும், அப்பாணன் மனைவி இசைப் பகை வெல்ல அண்ணல் அவை அடைந்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் மனைவியாரை வெல்ல இராஜராஜபாண்டியன் காமக்கிழத்தியருள் ஒருத்தி ஈழநாட்டிலிருந்து வருவித்த பாடினிய இசையில் வெல்ல அரசசபையிற் சென்றருளிய திருவினையாடலும், அப்பாணன் ஆள் என்றோன் முலை அருத்தி பன்றி உயிர் அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் அடிமையென்று கூறிய சோமசுந்தரக்கடவுள் முலையூட்டிப் பன்றிக்குட்டிகளின் உயிரைக்காத்தருளிய திருவினையாடலும். (க0).

வயவேனக்குருளைகளைமந்திரிகளாக்கியதும்வலியுண்டாகக் கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத்தருளிய துநாரைக்குக்குருணைநாட்டந் தயவால்வைத்தருண்முத்திரல்கியதுங்கூடனகர்தன்னைச்சித்தர் புயநாகம்போய்வளைந்துதிருவாலவாயாக்கிப்போந்தவாறும்.

(இ-ள்.) வயம் எனம் குருளைகளை மந்திரிகள் ஆக்கியதும்-வெற்றியையுடைய பன்றிக்குட்டிகளை இராஜராஜபாண்டியன் மந்திரிகளாக்கிய திருவினையாடலும், கயவாய்க்கு வலி உண்டாக குரு மொழி வைத்து அருளியதும் - ஏனைப்பறவைகளால் மெலிவுற்ற கரிக்குருவிக்கு அப்பறவைகளிலும் வலிமையுண்டாகவுபதேசித்த

திருவினையாடலும், காணக்கு கருணை காட்டும் தயவால் வைத்த அருள் முத்தி கல்
பெய்தும் - காணக்குக் கிருபாநோக்கத்தைக் கருணையோடுவைத்தருளி முத்தி கொடு
த்தருளிய திருவினையாடலும், கடல் கடர் தன்னை சித்தர் புயகாசம் போய் வணைந்து
திருவாலவாய் ஆத்தி போந்த ஆதம் - ஓர் ஊழிக்காலத்தில் வங்கியசேகரபாண்டி
யன் வேண்டுகோளால் சித்தராய்கந்த சோமசுந்தரக்கவுளுடைய திருக்காந்தில
னிந்த காக்கைகண்ணஞ்சென்று காண்மாடக்கடலை வணைந்து திருவாலவாயாக்கிய தி
'ருவினையாடலும்.

வைத்தருள் முதனிலைத் தனிவினை வினையெச்சப்பொருளின்மேனின்றது. (கௌ)

சுந்தரனென்றெழுதியகூடம்பெய்துசெம்பிரான்போர்தொலைந்தவாறுஞ்
செந்தமிழோர்க்கியற்பலகையருளியதுந்தருமிக்குச்செம்பொன்பாடித்
தந்ததுவுமாறுபடுகேற்றக்குக்காயேற்றந்தந்தவாறும்
விந்தமடக்கியமுனியாற்சீரனியற்றமிழ்தெளியவிடுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) சுந்தரன் என்ற எழுதிய கூர் அம்பு வந்து செம்பியன் போர் தொ
லைந்த ஆதம் - சுந்தரனென்றெழுதிய கூரிய அம்பினாப்பிரயோகஞ்செய்த வங்கிய
சேகரபாண்டியன்மேற் போர்க்கெழுந்த விக்கிரமச்சோழன் செய்யும் போர்முனை
யையொழித்த திருவினையாடலும், செம் தமிழோர்க்கு இயற் பலகை அருளியதும்-
சங்கப்புலவர்களுக்கு அவர்களோடு வாதுசெய்யும் ஏனைப்புலவர்கள் காவியினியல்
பைச் சீர்தூக்கச் சங்கப்பலகைகந்த திருவினையாடலும், பாடி தருமிக்கு செம் பொ
ன் தந்ததும் - "கொங்குதேவாழ்க்கை" என்னுள் திருப்பாசாத்கைப்பாடியருளித்
தன்னைச் சாண்டைந்த தருமிக்குப் பெற்கிழியளித்த திருவினையாடலும், மாற படு
கோன் கு கரை ஏற்றம் கந்த ஆதம்-தன்னொமொறுபட்டுப் பொற்றாழைத்தந்ததி
வழுந்திய கக்கோனைக் கபிலர் பரணா முதலிய ஏனைப்புலவர்கள் வேண்டுகோளால்
கோயேற்றியதிருவினையாடலும், விந்தம் அடக்கிய முனியால் கோன் இயற்றமிழ்தெ
ளிய விடுத்த ஆதம் - விந்தவிரியை யடக்கிய அகத்தியமுனிவரால் கக்கோன் இயற்
தமிழ் ஆராய்ந்து தெளிய விடைத்தருளிய திருவினையாடலும்.

கு உருபுமயக்கம்.

(கௌ)

ஊமனாற்புலவரிகலகற்றியதுபிடைக்காடனுடன்போய்க்கொன்றைத்
தாமனாற்புலவாலவாயமர்ந்தபரிசுமவலைசலதிரிசிர்
பூமனாற்புலவையேவெட்டருளியதும்வாதவூர்ப்புனிதர்க்கேறத்
தேமனாண்மலரடிகண்முடி குட்டியுபுபேதசஞ்செய்தவாறு.

(இ-ள்.) ஊமனாற் புலவர் இகல் அகற்றியதும் - வணிகர்க்குலத்திற்கிருன்றிய
ஊமராகிய பெரும்புலவரால் காற்பத்தெண்மராகிய சங்கப்புலவா கலகத்தீர்த்த தி
ருவினையாடலும், கொன்றை தாமனாற் இடைக்காடன் உடன் போய் வட ஆலவாய்
அமர்ந்த பரிசு - கொன்றைமாலையைவணிகத் சோபசுந்தரக்கவுன் குலேசபாண்
டியனோடு பிணங்கிய இடைக்காட்டுப் புலவரோடு சென்ற வடவாலவாயி லெழுந்த
ருளிய திருவினையாடலும், சலதி வலை வீசி பூமன் ஆய் குதலியை வேட்டு அருளிய
தும்-உடலில்வலைவீசெடுவதனிலவத்தலைவஞ் திருமகளாய் எழுந்தருளிய மலர்ச்சப்பொ

கொடி

திருவினையாடற்புராணம்.

ருத்திய ஆய்ந்தவகிந்த உந்தியுடைய உமாநேவியானைத் திருமுணஞ்செய்ததிரு வினையாடலும், வாழ்வு புனிதர்க்கு ஏத-திருவாதலில் திருவதாரஞ்செய்த புனி தாகிய வாழ்வுமகளுக்குத் திருவருள்பொருத்த, தேம் மன் காள் மலர் அடிசன் முடி ருட்டி உபதேசம் செய்த ஆதம்-வாசம்பொருத்திய அன்றலிந்த தாமரைமல னையொதந்திருவடிவனைச் சிரத்திற்குட்டியுபதேசித்தருளியதிருவினையாடலும். (கக)

நரிகன்பரியாக்கியதும்பரிகணரிபார்கியதுநாகமபூண்டோ னரியதிருமேனியினமேலடிசுமந்தமணசுமந்தவநுநுந்தென்ன னெரியம்பெஞ்சுரந்தணிந்தவாறுமணவாக்கமுவிவிட்டவாறுந் தரியதெனவன்னிகணறிவிநாகங்குப்பணிசுமகட்காதத்தவாறும்.

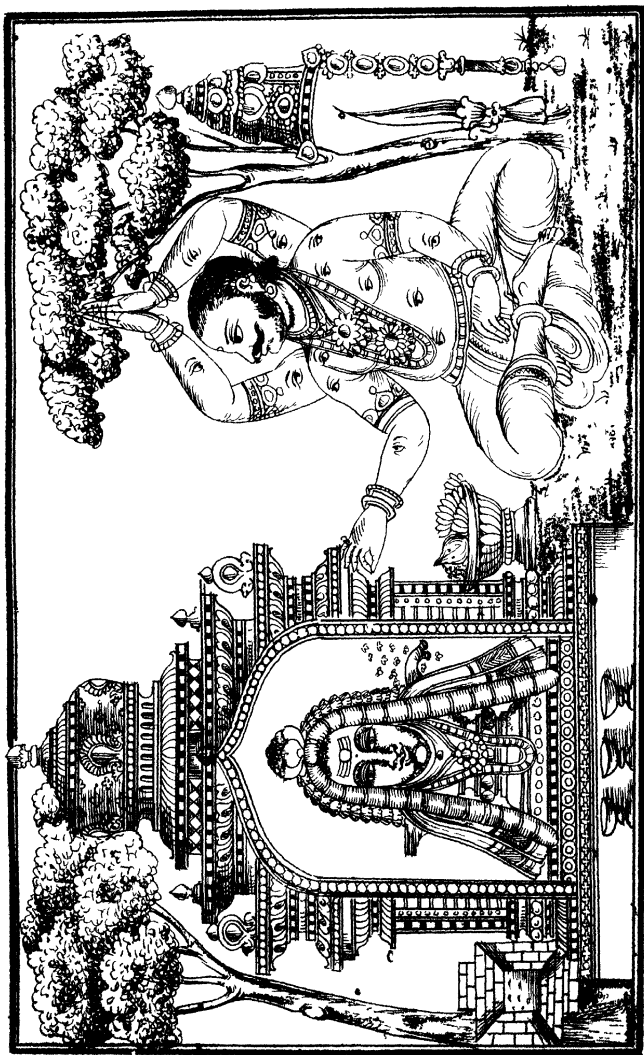
(இ-ள்.) நரிகன் பரி ஆக்கியதும் - வாழ்வுர்பொருட்டு நரிகனைப் பரிகளாக் கிய திருவினையாடலும், பரிகன் நரி ஆக்கியதும் - அரிமர்த்தனபாண்டியன் கலைஉ ரப் பரிகளை நரிகளாக்கிய திருவினையாடலும், காகம் பூண்டோன் அரிய திருமே னியின் மேல் அடி சுமந்து மண சுமந்த அருளும் - சர்ப்பாபாணத்தைப்பூண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் தேவர் காணுதற்கரிய தனது திருமேனியின்மேல் அப்பாண் டியன் பிரம்படியேறற மணசுமந்த திருவினையாடலும், தென்னன் எரி அடு வெம் காம் தனித்த ஆதம் - சமணர்கன் புன்னெறி வழிப்பட்டொழுதிய உண்பாண்டிய னுடைய தீப்போலவருத்தும் கொடிய சுரகோயைத்தீர்த்த திருவினையாடலும், அம னைகா கழுவில் இட்ட ஆதம்-வாகில் புறங்கொதேதத் தோற்ற சமணர்களைக் கழு வினேற்றிய திருவினையாடலும், கரிபது என வன்னி கிணறு இலங்கம் கய் வணிக மகன் காத்த ஆதம் - சாக்ஷிமாகத் திருப்புறம்பயத்தில்கின்ற வன்னியும் கிணறும் சிலவிக்கமும் ஆகிய இம்முன்றையுமகழதது ஒருவனிகப்பெண்ணக்காத்த திருவி னையாடலும்.

எனதெதொகையாலறுபதுநாகங்குவற்றைநிதமுதகமுறைநீறிலாத வினைத்தொகையாகநகநீரொக்காலமெவ்வொருட்டெனநீர்வினுபவாற்றான் மனத்தளவிலன்புமடையுடைநகொழுத்திருவாலவாயான்நனை வினைத்தளவிலானதம்பொருக்கிரித்தனாபபலெனநெறிபாற்குறும்.

(இ-ள்.) என தொகையால் அறுபத்து ஐந்து - என்ற தொகையால் அறுப த்தான்கு திருவினையாடல்களும், நறு இலாத வினை தொரை ஆற அகன்றீர் - மு டிலில்லாத திருவினைக்கூட்டங்களின்வழியினின்றும்நீங்கிய முனிவர்களே, எக்காலம் எவர் பொருட்டு என நீர் வினா ஆற்றால் - எக்காலத்தில் எவர்க்கிமித்தமென்று நீர் வினவியபடியால், இவற்றை நிறுத்த முறை விரித்து உரைப்பல் என - இத்ததிருவி னையாடல்களை இவ்ருவைத்த முறைப்படி விரித்துச்சொல்லுகிறெனென்று, மனத்து அனலில் அன்பு மடை உடைத்த ஒழுக திருவாலவாயான் தானே கினைத்து - நமதும னமாகிய தடத்தினின்ற அனலில்லாத அன்பாகியவென்னம் மடையுடைத்துபாவத் திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிவனைச்சித்தித்து, அனலில் ஆனந்தம் பெருக நெறியால் கடறும் - காமப்பில்லாத சிவானந்தம் மேவீட முறையாத் சொல்லுகின்றோம். (கக)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆப்பாஸீரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - ௧௪௨.

உ
சிவமயம்.

மு த லா வ

இந்நிரன் பழிதீர்த்தபடவர்.

அமரோடியாசிரியலிருத்தம்.

மின்பயில்குவிசப்புத்தேள்விருத்திராகரணக் கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டளிறைவீணையருச்சித்தேத்தும்
பின்பதுகழிந்தபெற்றம்பேற்றினைபெரிந்துச்சொல்வாப்.

(இ-ள்.) மின்பயில் குவிசம் புத் தேள் - பிரகாசத்தை வீசுகின்ற வச்சிராயு
தத்தையுடைய தேவேந்திரன், விருத்திராகரணக் கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற-
விருத்திராகரணக் கொல்லசெய்த வலியபழி விடாமற் பற்ற, மா கடம்ப வனத்தின்
எய்தி - (அதுதிரும்பண்ணம்) பெரிய கடம்பவனத்தை யடைந்து, என்பு அரவு ஆ
ரம் பூண்ட இறைவனை அருச்சித்து ஏத்தி - எவம்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆபாண
மாகப்பூண்ட சோமசந்தரக்கடவுளை அருச்சினைசெய்து துதித்து, பின்பு அது கழிந்
து பெற்ற பேற்றினை எடுத்து சொல்வாம் - பின்பு அத்தேவேந்திரன் அப்பழியினி
ன்று நீங்கிப் பெற்றான்மையை எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம்.

தேவேந்திரன் பூசித்தகாலததுக் கடம்பவனமாயிருத்தலால் கடம்பமாவன
மென்றார். சர்வசங்கரகாலத்தில் ஒடுங்கிய பிரமன்முதலியோர் எவம்பினை அக்கா
லத்து எஞ்சிநின்ற பொருள் தானேயென்று அப்பிரமன் முதலியோர் உணர்ந்துவ
ழிபட்டு முத்தியடைந்தரு ஆபாணமாக அணிந்தார் என்பது. காந்தம் - சகாகான்
டம்-ததிரியுத்தரப்படலத்தில்.

“பரமணிவ்வகையடுந்தொறுமடுந்தொறும்பலவாய்ப்
பிரமனாகியோனொன்பினைத்தரிக்குமப்பெரியோர்
சிரமெலாந்தொடுத்தணியலாவணித்திடுஞ்சிகைதன்
ஓரமுலாவுமுத்துலெனவேயணீர்த்தறையும்.”

“ஆதலாற்றனைவியாப்பதற்கன்றவையணித
வீதலாதொருதிறமுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனெயிவனென்று என்பாங்கோணன்னித்
தீதெலாமொரீமுததிபெற்றயந்திடுஞ்செயலே.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(ச)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமுகமந்தாரீழிற
பொன்னவிர்கணங்குண்டொங்கைதப்புலோமகசமணுளன்பொற்பூண்
மின்னவிர்த்திமைப்பச்சிங்கஞ்சுமந்தமெல்லிணைமேன்மேனி
யன்னமென்னடையாராமுடனமேலார்வம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) முன்னது ஆம் உகத்தில் - யுகங்களில் முற்பட்ட கிரோதாயுகத்தில்,
வண்டு முகம் மந்தார நீழல் சிங்கம் சுமந்த மெல்-அணைமேல் - வண்டுகன்மொய்த்
தும் மந்தாரவிலுக்கத்தின் கீழற்றீழ் உள்ள சிங்கங்கள் தாங்கியமெத்தென்ற ஆசன
த்தின்மேல், பொன் அவிர்கணங்கூ உஞ் கொங்கை புலோமகசமணுளன் பொன்

பூண் மின் அலிர்த்த இமைப்ப மேலி - பொற்பிதிர்போல வினங்குத் தேமல்பொருத் திய தனங்கனையுடைய இந்திரானியின் தலைவனாகிய தேவேந்திரன் பொன்னாசிய ஆபரணங்கள் மின்னல்போலவிளங்கிப்பிரகாசிக்க வീற்றிருத்த, அன்னம் மெல் கடையார் ஆடும் ஆடல் மேல் ஆர்வம் வைத்தான் - அன்னம்போலும் மெத்தென நடக்கும் நடையையுடைய அரம்பைமாதர்கள் ஆடும் ஆடலின்கேல் விருப்பம் வைத்தான்.

முத்பட்ட கிரோதாயுகம் என்றதை ஆலாஸ்யமகத்தவத்தில்,

“பொருத்தாயுதம் மாறா மெல்லு மெல்லு பொருத்தாயுதம் மாறா மெல்லு

பொருத்தாயுதம் மாறா மெல்லு மெல்லு பொருத்தாயுதம் மாறா மெல்லு

எனவரும் கலோகத்தாற்காண்க.

மத்தாரம்-பஞ்சதருக்களில் ஒன்று. பொதுவாகையால் வண்டுமுகமத்தார மெனவும், “சக்காலம் எவர்பொருட்டு” என்றமையால் முன்னதாமுகத்தில் என வுக்கறிஞர். முன்னதாமுகத்தில் எனபதற்கு முன்னதாமுகத்தில் என்று சொல்வ கையெழுத்து தனக்கு முன்னிடத்தில் எனப்பொருள் கூறவாமுனார். உண்ணுதற்கு ரிய பொருள்களல்லாதவற்றை உண்ணுதல்போலக்கூறுதல் மரபாதலால் சுணம் குண்கொள்கையெனார். தொ-பொ-பொருளியலில் “உண்டற்குரியவல்லப்பொ ருளை, யுண்டனபோலக்கூறுவார்பே” என்ற குத்திரத்தாலுணர்க. (உ)

மூவகைமலரும்பூத்தவண்டுனோமுழங்கத்தெய்வப் பூவலர்கொடிபேர்ந்தன்னபொன்னணர்கூத்துமன்னார் நாவலரமுதமன்னபாடலுநாகராட்டுக் காவலன்கண்டுக்கேட்டுக்களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மூவகை மலரும்பூத்த வண்டு உன்னே முழங்க பூ அவர் தெய்வம் கொடி பேர்ந்தால் அன்ன - கோட்டுப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ என்னும் மூவகைமலர்களை யும் பூத்த வண்டுகள் அம்மலர்களுள்ளே இசைபாட மலர்கள் அவர்ந்த தெய்வத் தன்மையையுடைய கொடிகளாகிறப்போல, பொன் அன்னார் கூத்தும் அன்னார் கா அவர் அமுதம் அன்னபாடலும் - இவக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள் ஆடிய நடனத்தையும் அவர்களுடையநாவிற்போன்றிய அமுதம்போலும் சுவைதரும்பாடல் களையும், நாக நாடு காவலன் கண்டு கேட்டு களி மது கடல் உள் ஆழ்த்தான் - விண்ணாகிற்று அரசனாகிய தேவேந்திரன் கண்டும் கேட்டும் களிப்பாரிய மதுக்கடலுள் அழுத்தினான்.

கொடிகள் ஏனையமலர்களையும் பூத்திருத்தல் தெய்வத்தன்மையாதலால் தெய்வக்கொடி எனவும், தன்னைமறந்தனனாலால் களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான் என வுக்கறிஞர். கூத்தக்கண்டு, பாட்டுக்கேட்டு எனமுறை நிரளிறைப்பொருள் கோணக்கொள்க. (க)

பையராவணிந்தவேணிப்பகவனையையதீங்க னையனும்விபாழப்பூத்தேளாயிடையடைந்தானாகச் செய்யதாள்வழிபாடினறுத்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ அதயலார்மயவிறபட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ.

(இ-ள்.) பை அரச அணிந்த வேணி பகவனே அனையதங்கள் ஐயன் ஆம் வி பாழப்பூத்தேன் ஆயிடைய அடைந்தான் ஆக - பூத்தையுடைய சர்ப்பாபாணத்தை

த்தரித்த சடையையுடைய விவபெருகையையொத்த தக்கன் ஆசிரியருடைய பிரக
ஸ்பதி அவ்விடத்தவா, செய்ய தான் வழிபாடு இன்றி தேவர்கோள் இருந்தான்-
அவனது செவந்தபாதங்களுக்கு வழிபாடில்லாமல் தேவர்கோள் வானிலிருந்தான்,
அத்தோ தையலார் மயலில் பட்டோர் தமக்கு ஒரு மதியுண்டாமோ-ஐயோபெ
ண்ணன் மயலில் சிமிழ்ப்புண்டவருக்கு நல்லறிவு உண்டாகுமா, (இவ்வையென்றபடி)
ஐயவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைகாங்கியம் ஆகிய இவ்வாறுரு
ணங்களுக்கும் பக-என்னும் பேர் உண்மையில் பகவன்என்பதற்கு இவ்வாறுருணங்
களையும் உடையவனென்ப பொருள்கொச்ச. வழிபாடு - பூசுதல். ஆகவேஎன்னுமி
டைச்சொல்லிருந்தானென்னும் வினைமுற்றைப்படுத்தச் செடவென்னுவினையெச்சப்
பொருள் தந்தது. தொ-சொ-இடையியல். “ஆகவேகவென்பதென்னு-மாவின்மூன்
றும் பிரிவினகையினை” என்னுஞ்ஞத்திரத்தக்கு கச்சினாக்கவியார் எழுதிய உரையா
லுணர்க. முன்புகூறியகைமுடிதந்த. “தையலாமாவிற்பட்டோர் தமக்கொருமதியு
ண்டாமோ” என வுலவழங்கைப் பின்னர்ச்சுறிப்பது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

ஒல்லெனக்குரவனெ டவமுடர்கோன்றி நுவினாக்கப.

புல்லெனச்சிறி துருன்றப்புரந்தானறிந்திகேடு

நல்லதொல் டாவற்பேணுகவைபினில் வினைக தென்னு

வல்லுற்றறிவனறன்னததேவரானுபினுணை.

(இ-ள்.) குரவன் ஒல்லென ஏக-தன்னை அவன் அவமதித்தலைக்கண்டஆசிரியன்
வினாந்தபேய்விட, உம்பர் கோன் திருவின் ஆக்கம் புல் என சிறிது குன்ற - தேவே
ந்திரனுடைய செல்வத்தின்மிகுதிபொலிவழிந்த சிறிது குறைபடுதலால், புரந்தான்
அறித்த இக்கேடு நல்ல தொல் குரவன் பேணுகவைபினில் விளைத்தது என்னு அல்
லல் உற்று-அத்தேவேந்திரன் அதனையுணர்ந்து இத்தக்கெடுதி தொன்றதொட்டுள்ள
மத நல்ல ஆசிரியனை வழிபடாததும்மத்தினால் விளைந்தென்ற துன்பக்கொண்டே,
அறிவன் தன்னை தேவேவன் ஆயினான்-பிரகஸ்பத்தியைச் சேடந்தொடங்கினான்.

ஆசிரியனை மயமத்தலால் வரும் பாவசுமபலன் இன்னதென்பதைச் சூத
சங்கிதை ஞானயோககாண்டம் பாவசுமபலமுரைத்த அததியாய்த்தில்.

“ அண்ணலம்பரணையாசாரியன் றினையவிமதித்தோர்
எண்ணுகுங்காலம்பவ்வீயிஓடத்துணைசிருமியாவர்
தண்ணமாரிவனாயெண்ணுதிழிவுணாசாற்றினோர்கள்
தின்னமண்ணவ்வெதக்கததீமூயலகரோய்கொள்வார்.
எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

(உ)

அங்கவனரி நுக்கைபுக்காண்கண்டி லனவித்தபாசப்

புங்கவருல்குமேனோர்பதனியும்புலனமூன்றி

லெங்கணுநதுருளிக்காணுனெங்குந்ருன் குரவனென்னுஞ்

சங்கைகொண்மனதுத்தனுகிச்சதுமுனரிநுக்கைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவன் இருக்கை புக்கான் அங்கு கண்டிலன் - அப்பிரகஸ்பதி
மிகுக்குமிடத்திற்கென்று அவ்விடத்திற்காணுமையால், பாசம் அவித்த புங்கவர் உல
கிலும் ஏனோர் பதவியிலும் புலனம் மூன்றிலும் எங்கணும் தருவி காணான் - பாசங்க
ளைக்கெடுத்தமுனிவர்களுகத்திலும் அவரொழிந்த ஏனையோருகத்திலும் திரிவோ
கங்களிலும்எவ்விடத்துஞ்சென்றங்காணாமல், குரவன் எங்கு உற்றான் என்னும் சங்
கைகொன் மனத்தன் ஆகி - நமோசிரியன் எங்குற்றானேவென்னும் ஐயங்கொண்ட.

சுழற்

திருவினையுடற்புராணம்.

மனத்தாலும், சதமுடன் இருக்கை சார்ந்தான் - நான்கு திருமுக்களையுடைய பிர
மனுடைய உலகத்தைமடைந்தான். (க)

தருவினனன்குருக்கானான் லிசைமுதற்செழுதுதாழ்ந்து
பாவிமுன்பட்டவெல்லாம்: கார்த்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவினையிகழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அங்கும் தருவினன் காணன்-அவ்விடத்தந்தேடிக்காணாமையால்,
திசைமுடன் தாழ்ந்து தொழுது பாவி முன்பட்ட எல்லாம் பகர்த்தன் - பிரமனைவ
ணங்கித் தொழுதுதுதித்து முன்னடந்தனவற்றை எல்லாம் சிறிதும் வழுவாதசொ
ல்வினான், பகர மலர் மகன் கேட்டு - அவன் சொல்லப் பிரமன்கேட்டு, குரவினை
இகழ்ந்த பாவம் கொழுந்து பட்டு அருந்தும் செவ்வி வருவது நோக்கி - ஆசிரியனை
அவமதித்த பாவம் கொழுந்தவிட்டோங்கி அத்தேவேந்திரனைத் தனது வயிற்றி
வொடுக்குகாலம்வருதலையறிந்து, சூழ்ந்து இரனை சொன்னான் - ஆலோசித்து இந்த
தவார்த்தையைச்சொல்லத்தொடங்கினான். (எ)

அனையதொல்குரவற்காணுமளவரீ துவட்டாயின்ற
தனையன்முச்சென்னியள்ளானமுனையர்குலத்திலவந்துட்
வினையினுலறிவான்மேலான்விச்சுவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடியென்னதுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நீ அனைய தொல் குரவன் காணும் அளவும்-நீ அந்தத் தொன்றதொ
ட்டுள்ள ஆசிரியனைக்காணுமளவும், துவட்டாய் நின்ற தனையன் முச்சென்னி உள்
ளான் தானவர் குலத்தில் வந்தும் வினையினால் நயிவால் மேலான் - துவட்டாய் என்
பவன்பெற்ற புத்திரன் மூன்றதலையுள்ளவன் இவன் அசாகுலத்திற்பிறந்துஞ்செய்
கையினாலும் அறிவிலாலும் மேம்பட்டவன், விச்சுவ உருவன் என்னும் இனையனை
குருவாக கோடி என்னலும் - விச்சுவ உருவனென்னு மியற்பெயரையுடைய இசு
னைக்குருவாகவைத்ததுக்கொள்வாய் என்று சொல்ல, அதன் கு நேர்ந்தான் - அதத
வார்த்தைக்குடன்பட்டு.

நேர்ந்தான் வினையுற்று எச்சமாய்கின்றது. (அ)

அழலவிர்த்தனையசெங்கேழடுக்கிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதருசெம்மறன்னைத்தொழுதுமிண்டகன் மரீங்கா
விழைதருகாதல்கூவிச்சுவவுருவனென்ன
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்ச்சிதேருன்.

(இ-ள்.) அழல் அவிர்த்தால் அனைய செம் கேழ் அடுக்கு இடம் முளரிவாழ்க்
கை தொழுதரு செம்மல் தன்னை - தீவினங்கினவொத்த செங்கிறந்தையுடைய அடு
க்குவாய்ந்த இடத்தையுடைய தாமரையிலவாழும் வாழ்க்கையையுடைய யாவரும்
வணங்கும்பிரமனை, மீண்டு தொழுது அகன்று மீங்கா - மீளவுத்தொழுதுநீங்கி, மலர்
மகன்சூழ்ச்சிதேருன்-அப்பிரமன்ஆலோசனையையுணராமல், விழைதரு காதல் உடர
விரும்பத்தக்க ஆசைமீக்கூட, விச்சுவ வருவன் தன்னை வழிபடு குருவா கொண்டா
ன் - அவ்விச்சுவருவினை வழிபட்டொழுகும் ஆசிரியனுக்கொண்டான். (க)

கைதவர்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடி களென்னத்தேவர்கட்காக்கக்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பாணுள்ளபவேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முயற்றினைந்துவேட்டான்நனக்குமேலுறுவதோரான்.

(இ-ள்.) கைதவம் குரவன் மாயம் கருதிலன் - வஞ்சனைபயுடைய ஆசிரி
யனாகிய அய்யன்சுவருவனுடைய கெட்ட வெண்ணத்தையுணராமல், அடிகள் வே
ள்வி ஒன்று செய்திடல் என்ன - சுவாமிகளே ஒருயாக்கு செய்க வென்று தேவேந்
திரன் இரக்க, தேவர்கட்கு ஆக்கம் கூறி வெய்தழல் வளர்ப்பான் - (அதற்குடன்ப
ட்டு) தேவர்களுக்குச் செல்வமுண்டாகுக என்று வாக்காற்சொல்லி வெவ்வியவே
ள்வித் தீயை வளர்ப்பவன், உன்னம் வேறுபட்டு தனக்கு மேல் உறுவது ஓரான்-
மனத்திரிந்து தனக்கு இனிவருங்கெடுதியை உணராமல், அவுணர்க்கு எல்லாம் உய்
திறன் நீளந்து வேட்டான் - அசுரர்களுக்கெல்லாம் பிழைக்குத்திறம் உண்டாகுக
என்று மனத்தால் சிந்தித்துச்செய்தான்.

செய்திடல் அவ்விருதவியங்கோட்பொருட்டு “மக்கட்பதடியெனல்” என்
பதனுணர்க.

வாக்கினுன் மனத்தால்வேறாய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கினுனோதிதன்னுனோக்கினுன் குலிசவேலாம்
நூக்கினுன் றலைகண்முன் றநதனித்தனிப்பறையாகப்
போக்கினுன் லகைவாயிற் புகட்டினுன் புலவுச்சோரி.

(இ-ள்.) வாக்கினுல் வேறாய் மனத்தால் வேறாய் மகம் செய்வான் செயலை-
வாக்கினுல் வேறுபட்டும் மனத்தால் வேறுபட்டும் வேள்வியெய்யும் விச்சுவருவ
னுடைய செய்கையை, யாக்கை நோக்கினுன் ஒதி தன்னுல் நோக்கினுன் குலிச
வேலால் நோக்கினுன் - சரீரத்தில கண்களையுடைய தேவேந்திரன் ஞானப்பார்வை
யால்பார்த்த வச்சிராயுத்ததால் சிதைத்தான், தலைகள் மூன்றும் தனி தனி பறவை
யாக போக்கினுன் - மூன்றுதலைகளுந் தனித்தனியே யொவ்வொரு பறவைகளாக
ப்போக்கி, புலவு சோரி அலகை வாயில் புகட்டினுன் - ஊனிற்பொருந்திய உதிர
த்தைப் பேய்களின் வாய்களில் நிறைவித்தான்.*

தன்பன்னியைக் காலிற் புணர்ந்து பிழைத்த தேவேந்திரனுக்குத் தனது சா
பத்தால் உடலில் நேரிட்ட குறிக்கைத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் ஆயிரம் கண்க
ளாகக் கௌதமமுனிவன் அருளினுன் என்பதைக் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம்
அடலிகைப்படலத்தில்.

“அந்தவித்திரனைக் கண்டவமரர்கள் பிரமன்முன்னு
வந்துகோதமனைவேண்டமற்றவைதவித்ததுமாருச்
சிதைவின்முனிவுதீர்த்துநிறத்தவாயிரங்கண்ணாக்க
தந்தமதுலகுபுகர்கார்பைபலங்கிடந்தான்கல்லாய்.”

எனவருஞ் செய்யுணர்வாக

சோமபானஞ்செய்கின்றமுகம்-காடையாகவும், சராபானஞ்செய்கின்றமுகம்-
ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானஞ்செய்கின்றமுகம்-சிச்சிலியாகவும் பறத்தன என
இதன் முதனுலாகிய ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில்,

“பொருட்பா நகர கலகூ கோலிஸு கழகவிஃஃமர்,

ஸாராவா நகர கழகூ துதூவ்யவையதிஃ॥

கட்சி

திருவிளையாடற்புராணம்.

சுலபா நகையாது தோயதெது துதிநிர்!

வெலாநீர் அணி தலாபாபாவினா உலவெடுவதினா

எனவரும் கலோகத்தானாக.

காக்கினால் வேறுபடுதலாவது - தேவர்களுக்கு ஆக்கங்கூறல். மனத்தால் வேறுபடுதலாவது - அகராகக் ஆக்கமாகச்சித்தித்தல். ஆக்கமாவது - விருத்தி என்னும் கூடசொல்லுக்குத் தமிழில்வந்த பிரதிபதம். நீக்கினான், போக்கினான் வினைமுற்றங்கள் எச்சமாயின. (கக)

தெற்றெனப்பிரபாலஞ்சிறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றறும. தனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மாமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்பேனீர்மேல்வேண்டினாபுஞ்சுத்தலோடு
மற்றவரிடையார்தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர்.

(இ-ள்.) பிரமபாவம் சிறிவந்து அமரர் வேந்தை தெற்றென பற்றலும் - பிரமகத்திகோபித்தவந்து தேவேந்தனைவினாந்துபற்றதலால், அதனை தீர்ப்பான் வேண்டினார் பண்ணவர்-அப்பிரமகத்தியைத்தீர்க்க விருப்பியதேவர்கள், மாமேல் மண்மேல் பொன் தொடியார்மேல் நீர்மேல் புஞ்சுத்தலோடும் - மாத்தினிடத்தும் மண்ணினிடத்தும் பெண்களினிடத்தும் நீரினிடத்தும் (அப்பிரமகத்தியைக்) கூறுசெய்துசெய்ததல், அவர் இஃதெயாம் தீர்க்கும் வண்ணம் யாதென்ன - அவர்கள் இப்பிரமகத்தியைப்போக்கும் வகை எவ்வாறென்றுவினவ, விண்ணோர்-தேவர்கள்.

மாம், மண், பெண்கள், நீர் என அஃறிணையையும், உயர்திணையையும் விரவிச்சிறப்பினால் இவர் என உயர்திணை முடிபுதந்து கூறியது திணைவழுவமைதி. (கஉ)

அப்பிடை றுறாயாய்மண்ணிலருவநுட்புவராயம்பொற்
செப்பினாங்கொங்கையார்பாறறிண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பிணர்மரத்திற்கா லுமயினதாய்க்கழிகவென்ற
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கெந்நலமென்றாற்பின்னும்.

(இ-ள்.) அப்பு இடை றுறாயாய் - நீரினிடத்தில் றுறாயாகியும், மண்ணில் அருவருப்பு உவராய் - மண்ணினிடத்தில் அருவருப்பையுடைய உவராகியும், அம்பொன் செப்பு இனம் கொங்கையார் பால் திண்டெற்கு அரிய பூப்பு ஆய்-அழகிய பொன்னாவாய் காண்டகச்செபையொத்த இனமைதன்மைய தன்மையையுடையபெண்களிடத்தத் திண்டவொன்றாத பூப்பாகியும், கப்பு இணர் மாத்தில் காலும் பயின் ஆய் கழிக என்றார் - கிண்கியையும் பூக்கொத்தகியையும் உடையமாங்கனில் கிண்கொமுகும் பிணியாகியும் அப்பிரமகத்தி கழியக்கடவன் என்றார்கள், பின்னும் இப்பழிசுமந்த எங்கட்கு எந்நலம் என்றார் - மீனவும் இந்தப் பிரமகத்தியைத்தாங்கிய எங்களுக்குப்பயன் யாத பயனென்று வினவினார்கள்.

அது பகுதிப்பொருள்வினாதி.

(கக)

ஷே வேறு,

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறைபாற்கணவர்தோண்
மருவிவாழ்கமண்ணகழந்தகுழியுமதனாலவடுவொழிக
பொருளினீருயிறைதோறுமுறிப்பொலிகமரங்கூற்றபட்
டொருவினாறுந்தழைகவெனவொழியார்நலனுமுதவினார்.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபட்டினம்.

(இ-ள்.) கருவின் மாதர்களு உயிர்க்கும் அளவும் முறையாகவெனவர்தோள்
கருவி வாழ்க என - கருப்பமுள்ள பெண்கள் அக்கருப்பம் பெறுமளவும் முறைப்
பழி தத்தமது கணவர்களுடைய புயங்களைச் சேர்த்த வாழ்க்கைவர் என்றும், மண்
பூமித் தகுதியும் அதனால் வடு ஒழிக என - மண்ணைத்தோண்டியகுதியும் அமீமண்
குலே அவ்வடுவொழியக் கடவது என்றும், பொருவில் நீரும் இறைதோறும் ஊறி
பொலிக என - ஒப்பில்லாத நீரும் இறைக்குந் தோறும் ஊற்றெடுத்து விளங்கக்
கடவதென்றும், மரம் குறைபட்டு ஒருவினாவுத் தழைக என - (வாளர்ல்) மரங்கள்
வெட்டப்படினார் தழையக்கடவதென்றும், ஒழிபா நலனும் உதவினார் - என்றும் நீங்
காதபலனையும் அருளிச்செய்தார்கள். (கச)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்ந்திரனும்
தேசிற்கிழைத்துவட்டாதன்செல்வன் தன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குவிசைதுயிருண்டவிழும்ங்கேட்டுவெகுண்டயிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோளகருதியொருகொடியவேள்விகழைமைத்தான்.

(இ-ள்.) மாசு இல் கழிந்த மணியே போல் வந்த பழிதீர்ந்த இந்திரனும்
தேசில் திழை-(சாண்பிடித்தலால்)மாசினின்றூறீங்கியஇரத்தினம்போலப்(பெண்கள்
முகவியோர்க்குப் புகுத்துத்தந்ததால்) நேரிட்ட பிரமகத்தியினின்றூறீங்கித்தேவேந்
திரனும் ஒளிபெற்று விளங்க, துவட்டாத தன் செல்வன் தன்னை தேவர் பிரான் வீசி
குவிசைத்து உயிர் உண்ட விழும் கேட்டு - துவட்டா என்பவன் தன்புத்திரனாகிய
விச்சுவலருவனைத் தேவேந்திரன் ஒச்சி வச்சிராயுத்ததால் அவனுயிரைப்பருகியது
ன்பச்செய்தியைக்கேட்டு,வெகுண்டி உயிர்த்து கூசிகோபித்துப் பெருமூச்செறிந்து
மனங்கூசி, பழி கோள கருதி ஒரு கொடிய வேள்வி கழை அமைத்தான் - பழிக்கு
ப்பழிவாங்கவெண்ணி ஒருகொடியயாகததை விவாகரது செய்தான். (கடு)

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலமுலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதுடம்போலுயிர்த்துசெருகண்சினச்செந்திச்
சிந்தப்பிறைவாளெயிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தாறெருவாண்மறவீரன்.

(இ-ள்.) அந்த குண்டத்து ஓரிசிகைபோல் அமுலும் குஞ்சி அண்டமுகடு உ
ந்த-அநதயாககுண்டத்தில் திக்கொழுந்தபோலச்செந்திரம்பெற்றுவிளங்குஞ் சிகை
யானது அண்டத்தினுச்சியிறகுக்க, கொடிய துடம்போல் உயிர்த்து-கொடிய புகை
போலப் பெருமூச்செறிந்து, செம கண் சினம் செம் தீ சிந்த-சிவந்த கண்கள் கோ
பாக்கினியைவீசி, பிறை வான் எயிறு அதுக்கி - மூன்றாம்பிறைபோலவந்த வொ
ள்ளியபற்களை அதுக்கி, திசை வான் செவிடு பட நகைத்து - எட்டுத் திக்கும் விண்
ணுகமும் செவிடுபடும்படி அட்டகாசஞ்செய்து,வந்த அ கொடிய விடம்போல வா
ழந்தான் வான் ஒரு மற வீரன்-கடலிற்றேன்றிய அந்தக்கொடியவிடம்போல வா
ளேங்கிய ஒருமறவீரன் தோன்றினான்.

செம்மை-இரண்டனுள் முன்னது கோபக் குறிப்பின்மேலும் பின்னது செந்
நிறத்தின்மேலும் நின்றன. வந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். அகரச்சுட்டு மிகுதிமேல்
நின்றது.

கலிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனைப்பவாரமுற்
றுங்குவன்கணைவிடுதூரநீண்டிண்

டோங்குவனெங்குதற்கொப்பவைகளும்
வீங்குவனறனிலார்வினையினென்பவே.

(இ-ள்.) ஈங்கு உவன் விருத்திரன் என்ப-இந்தயாகத்திற் றேன்றிய இவனை விருத்திராசுரன் என்று சொல்லுவார்கள், ஆர் அழல் தாங்கு வன் கனை விடு தூரம் வைகளும் நீண்டு நீண்டு ஒங்குவன் - நிறைந்த கோபாக்கினிரீங்காத வலியுடம்பினை விடுந் தூரமளவும் எந்நாளும் நீண்டு நீண்டு உயர்வான், ஒங்குதற்கு ஒப்ப அறன் இலார் வினையின் வீங்குவன் என்ப-நீளுதற்குச் சமமாகத் தருமச்செயல்க ளில்லாதவர்கள் தேடும் பாவம்போலப் பருப்பான் என்றுசொல்லுவார்கள்.

உகரச்சுட்டு - அகர இகரச்சுட்டுகளுக்கு இடையதாதலால் இவன் என்றும் காஞ்சிப்புராணம் - சிறப்புப்பாயிரத்தில் - “ஒருமணத்தைச்சிதைவுசெய்தவல்வழக் கிட்டாட்கொண்டவுவனைக்கொண்டே” எனவருமிடத்து உகரச்சுட்டு அகரச்சுட் முன்மேனிப்பதுணர்க. ஆர் அரிய எனப் பொருள்கொண்டு திண்டுதற்கரிய என்னும் அமையும். (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன் தன்னை விண்ணவ
ரோங்குறவருதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
திங்குதுமனத்தினேன்றேவாகோனுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ.

(இ-ள்.) வீங்கு உடல் விருத்திரன் தன்னை - பருத்த வுடையுடைய விருத்திராசுரனை, விண்ணவர் ஏங்குற வருதுவட்டா என்னும் பெயர் தீங்கு உறு மனத்தினேன்-தேவர்கள் வருந்த வந்த துவட்டா வென்னும் பெயரையுடைய தீமையிக்க மனத்தினையுடையவன்,பொருது தேவர் கோன் உயிர் வாங்குதி என வரவிட்டான்-போர்செய்து தேவேந்திரனுடைய உயிராவாங்குவாய் என்று ஏவினான். (கஅ)

மதித்துணியெயிற்றினேன்வடவைபோற்சினேஇக்
கொதித்தெதிர்குறுகினன்கொண்ட ஊர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேலிமயத்துசசிமே
லுதித்ததோர்கருங்குகிரொக்குமென்னவே.

(இ-ள்.) துணி மதி எயிற்றினேன் வடவை போல் சினவி கொதித்த எதிர்குறுகினன் - அர்த்தசந்திரனையொத்த வக்கிரதந்தங்களை யுடைய விருத்திராசுரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துப்பொங்கிப் போர்க்கு எதிரில்வந்தனன், கொண்டல் ஊர்தியும்-மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும், இம யத்து உச்சிமேல் உதித்தது ஓர் கரும் கதிர் ஒக்கும் என்ன - இமயமலையினுச்சியின்மேல் தோன்றிய ஒரு கருஞ்சூரியனை யொக்குமென்று சொல்ல, களிற்றின் மேல் எதிர்த்தனன்-வெள்ளையானையின்மேலேறிப் போரிலெதிர்த்தான்.

வடவாமுகம் - பெண்குதிராமுகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ, அதுபின்மொழி கெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள்சின்றது. மீமசேனன் மீமன் என வருதல்காண்க. இதுபோல இந்திரகோபம் கோபம் எனவும் வரும், இது முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்த நிற்கும். இதனை வடதுலார் நாமகதேச நாமக்கிரகணமென்பர். இமோத்பருவத்தி னுச்சியில் ஓர் கருஞ்சூரியன் உதித்தாற் போலத் தேவேந்திரன் வெள்ளிய யானையின்மேல் வந்தானென்பது இல் பொருள் உவமையணி. சினவி என்னும் வினையெச்சம் சொல்லிசை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடையில் விகாரப்பட்டு நின்றது. (கக)

இந்திரான்பழித்தல்பலம்.

**அறத்தொடொவநேர்ந்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றகுவன்மேற்குவிசவேலெடுத்
அறைத்திடவீசிணுடன்றுகள்வனும்.**

(இ-ள்.) அறம் பாவம் நேர்ந்தால் என்ன ஆர்த்த இறுதித்தரும் மூண்டு அமர் செய்ய-தருமமும் பாவமும் தம்முட்போர்செய்ய எதிர்த்தாற்போல ஆரவாரஞ்செய்து அவ்விருந்திறத்திருந் கோபமூண்டுபோர்செய்ய, கல் சிறை குறைத்தவன் தகுவன் மேல் குவிசவேல் எடுத்து உறைத்திட வீசிணுள்-(அவருள்)மலையினா சிறகுகளை அறுத்தவனாகிய தேவேந்திரன் விருத்திராசுரன்மேல் வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து உறைக்கும்படி வீசிணுள், கள்வனும் உடன்று - அவ்வசுரனுங் கோபித்து. அத்து - வேண்டாவழிச்சாரியை. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (உஉ)

**இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துதியெனத்
துடித்தனன்சசிமுலைசுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினுள்.**

(இ-ள்.) இடித்தனன் கையில் ஓர் இருப்பு உலக்கையை பிடித்தனன் - ஆரவாரித்துக்கையில் ஒருஇருப்புலக்கையை ஏந்தி, வரை என பெயர்ந்து தீ என அடித்தனன்-மலையைப்போல அடிபெயர்ந்து தீயைப்போலக்கோபித்து, சசி முலை சுவடுதோய் புயத்து அடித்தனன் - இந்திராணியின் முலைச்சுவடுபொருந்திய புயத்தின் மேல் அடித்தான், இரத்திரன் அவசம் ஆயினான் - தேவேந்திரன் மூர்ச்சித்தான்.

இடித்தனன், பிடித்தனன், அடித்தனன், என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சமாய் அடித்தனன் என்னும் வினைமுற்றின் முதலிலையை முறையே கொண்டன.

**அண்டரோநையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவநினைந்திக்கள்வனேர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்பேர்யினுள்.**

(இ-ள்.) அண்டர் ஏறு அநீயவன் அவசம் மாறி-தேவர்களுள் ஆன்சிகம் போன்றவனாகிய தேவேந்திரன் மூர்ச்சையினின்றூர்ங்கி, பின் கண்டகன் கைதவம் நினைந்து - பின்பு விருத்திராசுரனுடைய வஞ்சகத்தைத் தெரிந்து, இக் கள்வன் நேர்மண்டு அமர் ஆற்று வான் வலி இல் லோம என - இக்கள்வனுக்கு நேர்நின்று நெருங்கிய போர் செய்ய வன்மையில்லோ மென்று கருதி, புண்டரீகத்தவன் உலகில் போயினுள் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுலகிற்சென்றான்.

தன்பரிசனமாகிய தேவனாயும் உளப்படுத்தி வலியிலோம் என்றமையால் வழாநிலை. (உஉ)

**தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடனைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
குழ்ந்துவானுடனேநோக்கிச்சொல்லுவான்.**

(இ-ள்.) தாழ்ந்து தாங் படுதுயர் விளம்ப - வணங்கித் தான் விருத்திராசுரனால் படுந்துன்பங்களை எடுத்துச்சொல்ல, தாமரை வாழ்ந்தவன் வலாரியோடு அ

னைந்து - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் அத்தேவேந்திரனோடு வைகுந்தத்தில் சென்று, மாமகள் வீழ்ந்த மார்பினன் அடி வீழ்ந்து செப்ப - திருமகள் கிரும்பி வளிக்கும் மார்பினையுடைய திருமாலினுடைய திருவடியில்வீழ்ந்து கூற, மால் சூழ்ந்து வாளுடை நோக்கி சொல்லுவான் - அத்திருமால் ஆலோசித்தத் தேவேந்திரனை நோக்கிச் சொல்லுகிறான். (உஉ)

ஆற்றவும்பழையதுன்னங்கைவச்சிர
மாற்றவருயிருணவலியின்றதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்டுமாலினிச
சாற்றுதமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால்.

(இ-ள்.) உன் அங்கை வச்சிரம் ஆற்றவும் பழையது - தேவேந்திரனே உன் கையிலுள்ள வச்சிராயுதமானது மிகவும் பழையது, (அதனால்) மாற்றவர் உயிர் உண வலி இன்று - பகைவர் உயிருண்ண வலிமையில்லா திருக்கின்றது, ஆதலால் வேறு ஒரு புதியது வேண்டும்-ஆகையால் வேறையொரு புதிய ஆயுதமவேண்டும், அது பெறும் தகைமை இனி சாற்றுதம கேட்டி- அவவாயுதம் பெறுந்தன்மையை இனிச்சொல்லுகின்றோம் கேட்பாய். (உச)

தொடையகன்மார்பநாந்துயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரருஞ்சுரருங்கையிலவெம்
படையொடுமடையன் மின்பழுதென்றப்படை
யடையவுந்ததிசிபாலடைவித்தாமரோ.

(இ-ள்.) தொடை அகல் மார்ப - கற்பகமலர்மாலையையணிந்த பரந்தமார் பையுடையதேவேந்திரனே, நாம் தூய பால் கடல் கடையும் நாள்- நாம் வெள்ளிய நிறத்தையுடைய திருப்பாற்கடலைக்கடையுங்காலத்தில், அசுரரும் சுரரும் கையில் வெம் படையொடும் அடையன் மின் பழுது என்று - அசுரர்களுந் தேவர்களுங் கைகளிலேநதிய வெவ்வியஆயுதங்களோடும் வருதல் ஒழியுங்கள் (அவவாயுதங்களோடு வருகை) குற்றமாய் முடியுமென்று, அப்படை அடையவும் ததிசிபால் அடைவித்தாம் - அந்த ஆயுதங்களையாவும் ததிசிமுனிவரிடத்தில் சோப்பித்தோம்.

அசுரர்-அமுதபானம் ஒழிந்தவர். சுரர்-அமுதபானம் உடையவர். (உடு)

சேட்படுநாணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினால்
வேட்படைவென்றவன்விழுங்கினாரோ.

(இ-ள்.) சேண் படு நாள் நனி செல்ல - நீடித்தநாள் மிகவுங்குறிய, தேவரா வான் படை அவுணரா வந்து கேட்டிலர் - தேவரா வள்ளாயுதத்தையேந்திய அசுர ரா எவரும்வந்து கேட்ட லொழிந்தனர், வேள்படை வென்றவன் ஞான நோக்கி னால் ஞாட்பு அடை படை எலாம் விழுங்கினான் - மனம்தபாணத்தைவென்ற அத்த திசிமுனிவர் ஞானப்பார்வையால் போசெய்தற்குத்தக்க அவ்வாயுதங்களையெல் லாம் விழுங்கினார்.

விகற்பப்பொருளில்வரும் ஆவது என்னும் இடைச்சொல் ஈறு தொக்குத் தேவரா, அவுணரா என நின்றது. (உசு)

இந்திரன்புதித்திட்டம்.

விழுங்கியபடையெலாம்வேறறத்திரண்
 டொழுங்கியதான்முதுகந்தண்டொன்றியே
 யெழுங்கதிர்க்குவிசுமாமதனையெய்துமுன்
 வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினான்.

(இ-ள்.) விழுங்கிய படை எல்லாம் வேறு அற திரண்டு முதுகந்தண்டு ஒன் றிஒழுங்கியது-அம்முனிவர்விழுங்கிய ஆயுதங்களெல்லாம் ஒன்றுபடத்திரண்டு வீணா தண்டம்போன்றி அவருடைய முதுகந்தண்டெலும்போடுபொருந்தி ஒழுங்குபட்டுள் னது, கதிர் எழும் குவிசமாம்-அது ஒளிவிசும் வச்சிராயுதமாம், எய்து முன் கருணை ஓர் வடிவம் ஆயினான் அதனை வழங்குவன்-நீ அவரை அடைந்து கேட்பதற்குமுன் கி ருபையே ஒருவடிவங்கொண்டாற்போன்ற அம்முனிவர் அதனைக்கொடுப்பார்.(உஎ)

ஷெ வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
 னென்றும்வானவர்தமமொடொல்லெனச
 சென்றுமாயையின்செயலைநோன்பினுல
 வென்றமாதவனிருக்கைமேவினான்.

(இ-ள்.) என்று மாதவன் இயம்ப - என்று திருமால்குற, உம்பர் கோன் ஒன்றும் வானவர் தம்மொடு ஒல் என சென்று - தேவேந்திரன் தன்னினின்று நீங்காத தேவர்களோடு வினாந்துசென்று, மாயையின் செயலை நோன்பினுல் வெ ன்ற மாதவன் இருக்கை மேவினான் - மாயையின் விகாரங்களை விரதங்களால்வெற் றிகொண்ட பெரியதவத்தையுடைய ததிசிமுனிவர் ஆச்சிரமத்தைச்சேர்ந்தான்.

மாதவன் என்னும் இரண்டனுள்-முன்னதை மா, தவன் எனச் சொல்வதை செய்து இலகருமிராயகன் எனவும், பின்னதை பெரியதவத்தினையுடையவன் என வுக்கொள்க. (உஅ)

அகமலர்ந்தருந்தவனமரர்க்கன்புகூர்
 முகமலாந்தின்னுரைமுகமன்கூறிநீர்
 மிகமெலிந்தெய்தினீர்வினைந்ததியாதது
 தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான்.

(இ-ள்.) அரும் தவன் அகமலர்ந்து - அரியதவத்தையுடைய ததிசிமுனிவர் மனங்களிகூர்ந்து, அமரர்க்கு அன்புகூர் முகமலர்ந்து இன் உரை முகமன் கூறி-தே வர்களைநோக்கி அன்புமிக்க முகமலாச்சிகாட்டி உபசாரங்களாக இனியவசனங்க ளைச்சொல்லி, நீர் மிகமெலிந்து எய்தினீர் வினைந்தது யாத - நீங்கள் மிகவும் மெ லிந்து வந்தீர்கள் நடந்தகாரியமென்ன, அது தகமொழிந்திடல் என்ன - அதனைப் பொருந்தச் சொல்லக்கடவீர் என்று கூற, வலாரி சாற்றுவான் - தேவேந்திரன்சொ ல்லுவான்.

அல்லீறு வியங்கோன் பொருட்டாதலால் சொல்லக்கடவீர் எனப்பொருள் கொண்டாம், “மக்கட்பதடி” என்பதனால் அறிக. விரும்பினகாச் செய்மைக்கண் கண்ட வழிமுகமலர்ச்சிகாட்டலும், சமீபித்தவழி இன்னுரை கூறுதலும் விருத்தோம் புவார்க்கு இயல்பாதலால் முகமலர்ந்தின்னுரை முகமன் கூறி என்றார். (உக)

அடிகணீர்மருததொன்றதனைவேண்டியும்
 முடிக்கொள்வானவரோடுமுந்தினேனது

செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது.

(இ-ள்.) அடிகள் நீர் மறாது ஒன்று - சுவாமிகளே நீர் தடை செய்யாமல் கொடுக்கும்பொருள் ஒன்று (உங்கனிடத்துள்ளது) அதனேவேண்டி இம்முடிகொள்வானவரொடு முந்தினேன் - அப்பொருளைவிரும்பி இந்தக்கிரீடத்தைத்தரித்த தேவர்களோடு இங்குவந்தேன், அது-அப்பொருள், செடி கொள் கார் இருள உடல் அவுணர் தேய்த்து - முடைநாற்றம்விசும் கரிய இருள்போன்ற சரீரத்தையுடைய அசுரர்களையெல்லாம் வேரோடழித்து, எமர் குடி எலாம் புரப்பது ஓர் கொள்கைத்து ஆயது-எம்முடையவர் குடிகளை எல்லாம் பாதுகாக்கும் ஓர்கொள்கையை யுள்ளது.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்

றோதலுமயாவையுமுணர்ந்தமாதவ

தைவற்கண்டதாமரையினுனைப்

போதலர்ந்தின்னபுகல்வதாயினுன்.

(இ-ள்.) இனையது யாது எனின்-இத்தன்மையுள்ள பொருள் யாதென்றால், உன் யாக்கை உள்ளது என்று ஓதலும் - உன்சரீரத்தில் உள்ளதென்றுகூறவும், யாவையும் உணர்ந்த மாதவன்-(திரிகாலங்களில் நிகழும்) எல்லாவற்றையும் ஞானநோக்கினால் அறிந்த ததிசிமுனிவர், ஆதவன் கண் - தாமரையின் - சூரியனைக்கண்ட தாமரையைப்போல, ஆனனம் போது அலாந்து இன்னன புகல்வது ஆயினுன்-முகமலர்ச்சிகொண்டு இத்தன்மையனவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினுன்.

திரிகாலங்களினு நிகழ்வனவற்றை அப்போதப்போதே வினாந்துணருந்தன்மையராதலின் உணருமெனதுது உணர்ந்த என்றார். இது வினாவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. (நக)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா

தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி

பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ

லாயநமதெனப்படுமயாக்கையாரதே.

(இ-ள்.) நாய் நமது என - நாய் நம்முடையதெனவும், நரி நமது என - நரி நம்முடையதெனவும், பிதா தாய நமது என - தகப்பனார் தாயும் நம்முடைய தெனவும், நமன் தனது என-இயமன் தன்னுடையதெனவும், பிணி பேய் நமது என - பிணியும் பேயும் நம்முடைய தெனவும், மன மதிக்கும் பெற்றி போல் ஆய் - மனத்திற் கருதுந்தன்மைபோலாகி, நமது எனப்படும் யாக்கை யாரது-நாமும் நம்முடையதென்று கருதப்படுஞ்சரீரம் யாவார்க்கு உரியது. (உரியது அன்றென்றபடி.)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்விதுழை

குடம்பையுநானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா

நடம்பயில்குத்தரினடிக்குமைவர்வா

முடம்பையும்யானெனவுகைக்கற்பாலதோ.

(இ-ள்.) நடம் பயில் கூத்தரின் - ஆடுகின்ற கூத்தர்களைப்போல, நடக்கும் ஐவர் வாழ் உடம்பையும் யான் என உரைக்கற்பாலது - விடயுகளின்சென்று நடக்கும் பஞ்சேந்திரியங்கள் வாழாரின்ற சரீரத்தையும் யானென்று உயிர்சொல்லுந் தன்மையது, விடம் பயில் எயிற்று அரவு உரியும் - விஷம்பொருந்திய பற்களையு

இந்திரன்புரிதீர்த்தப்பலம்.

—ப சர்ப்பந் தனதுதோலையும், வீதுழை குடம்பையும் - பகழிதான் தழையுட —
ட்டிணையும், நான் என்னும் கொள்கைத்தே ஆம் - நானென்று தனித்தனிச் சொல்
லும் கொள்கையையுடையதேயாம்.

சர்ப்பம் உரியாகாததுபோலவும், பறவை தானுழையுங் கூடாகாததுபோல
வும், உயிர் தானிருக்கும் உடம்பு தானாகாதென்பது கருத்து. “பாணன்பறையன்
கடம்பன் துடியன் என்-நந்நான்கல்லது குடியுமில்லை” பாணன்குடி, பறையன்கு
டி, கடம்பன்குடி, துடியன்குடி என்று அந்நான்கன்றியனவழாநிலையாகப்பொ
ருள்கொள்ளுதல்போல அரசு உரி நான் என்னும் கொள்கைத்தெனவும், வீகுடம்பை
நானென்னும் கொள்கைத்தெனவும் வழாநிலையாகப் பொருள்கொள்க, ஐவர் என்
னுந் தொகைச்சொல் உடம்புஎன்றுந் குறிப்பால் பஞ்சேநதிரியத்தின்மேல்நின்றது.

நடுத்தயாவிலார்தமைநலியத்துன்பநோ
யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனேயெனி
னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனினயாவதே.

(இ-ள்.) ஐயா - தேவேந்திரனே, நடு தயா இலார் தம்மை நலிய - நடுநி
லையும் கருணையுஞ் சிறிதுமில்லாதஅசுரர்கள் தம்மைவருத்துதலால், துன்பம் நோய்
அடுத்த யாவரும் திருவடைய - துன்பநோயைப் பொருந்திய தேவர்களெல்லோ
ருஞ் செல்வமடைய, யாக்கை கொடுத்து அறம் புகழ் கொள் வனே எனில்-எ
ன்சரீரத்தைக் கொடுத்துத் தருமத்தையும் கீர்த்தியையும் கொள்வனையானால், எடு
த்த யாக்கையின் பயன் இதனின் யாவது - நானெடுத்த சரீரத்தால் ஆகியபயன் இ
தைப்பார்க்கிலும் வேறு யாதுளது.

ஈகையால்வரும் பயன்கள் அறமும் புகழுமாதலால் அறம்புகழென்றார். புக
ழுடம்பு பெறுவேனாயின் பூதவுடம்பால் பயனில்லை என்பார். கொள்வனேல் எடுத்த
தயாக்கையின்பயன் இதனினயாவதே எனக் கூறினார். யாவது- வகரமெய் தோன்
றல் விகாரம். அரும்புகழ் எனப் பாடல்கூறி, பெறுதற்கரிய புகழ் எனப் பொருள்
கூறுதலும் ஒன்று.

(நசு)

அறுரேடியாகிரியவீருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுக்கருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கீண்டு
சென்றனன்விமானமேறிசசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
வென்றவன்றுறக்கம்புக்குவீற்றினிதிருநதானம்மா.

(இ-ள்.) என்றனன் - என்றுகூறி, உலகை அன்பால் வென்றவன் - பாசத்
தைச் சிவநேயத்தால் வென்ற ததீசிமுனிவர், கரணம் ஒன்றி எழுக்கருத்த அறி
வையீர்ப்ப நின்றனன்-அந்தக்கரணங்கள் ஒன்றுபட்டு அந்நிலையில்நானென்று எழும்
போதவிருத்தி மெய்யறிவைப்பற்றிப் பின்செல்லச் சிவயோகக்கூடி, பிரமநாடி நெ
றிகொடு கபாலம் கீண்டு சென்றனன்-பிரமநாடியின் வழிக்கொண்டு கபாலத்தைக்
கிழித்துப்போய், விமானம் ஏறி சுவர்க்கம் புக்கு சேர்ந்தனன்-விமானமேறிச்சிவ
லோகஞ்சென்று சேர்ந்து, இனிது வீற்றிருந்தான் - இடைபூநின்றி வீற்றிருந்தான்.

தேகேந்திரிய பிராணந்தக்கரணங்கள் ஒருப்பட்ட அவதாரத்திலும்; வா
சனைபற்றிச் சுட்டினார்வினதா யெழும் உள்ளமானது அருட்பணியிருதியால் திருக
டிஞானத்தைப்பற்றிநிறுதுண்மையால் - கரணமொன்றியெழுக்கருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன் எனவும், கலாபேதரூபங்களிற் பயின்று ஆதாரயோகத்தைக் கடந்துப்
நிராதாரயோகத்தைக் கூடிக் கூழன்தும் மீதானத்தெய்தலால் - பிரமநாடி நெற

கொடு கபாலம் கீழ்விட எனவும், ஞானயோகத்தால் சிவபோகத்துய்த்தந்தகன்வராகாத இன்பத்துழமுதரீழ்ந்து இருந்தபடியேயிருத்தல் கூடுதலால் துறக்கம் புக்குவித்தினி திருந்தான் எனவும் கூறினார். பிரமநாடி என்றது-பிரமார்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ள சழிமுனைநாடி. சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - நாடிசக்கரநிலையுடைய அத்தியாயத்தில் “கொண்படுவதெனச் சழிமுனைநாடி கோதறுமந்தநாடியையே, தென்பொலிபிரமநாடி யென்றுகாப்பர்” எனவருஞ் செய்யுளானார்கள். (௩௫)

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடைமுதுகந்தண்டை-த்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுசெய்து
கமயியப்புலவனுக்கங்கரைந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முநிலூர்தியெந்திமினவித் மழைபோனின்றான்.

(இ-ள்.) வள்ளல் அம்முனி ஈந்த அடுபடை முதுகத் தண்டை-இல்லையென்து கொடுக்குந் தன்மையையுடைய அந்தத் ததீசிமுனிவர்கொடுத்த கொல்லுதற்குரிய ஆபதங்கள் திரண்ட முதுகந்தண்டெலும்பினை, தெவ முனை அடுபோர் சாய்க்கும் திறல்கெழு குலிசம் செய்து-பகைவர்முனையும் கொல்லுதற்குரிய போரைப் பின்னிட்டுச் செய்யும் வெற்றியிகை உச்சிராயுதஞ்செய்து, கமயியப் புலவன் ஆக்கம் கரைந்துகை கொடுப்பவாங்கி-தேவதச்சன் வெற்றிதரக்கடவதென்று சொல்லிக் கையிற்கொக்க வாங்கி, மை முகில்லூர்தி ஏந்தி மின் விடு மழை போல் நின்றான்-கரிய மேகவரகனாகிய தேவேந்திரன் (அவ்வச்சிராயுதத்தை) ஏந்தி மின்விசம் மேகம்போல் நின்றான்.

கரியநிறமுடையவனாதலால் தேவேந்திரன்மேகமாகவும், வச்சிராயுதமயின்னலாகவுங்கொண்டு கட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வுலமையணியாகக் கொள்க. தெவ-என்னும் நிலைமொழியீற்று வகரமெய வருமொழிமுதல் மகரமாகத்திரிதல். தொல் காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் புள்ளிமயங்கியலில் “ஏனைவகரதொழிற்பெயரியற்றே” என்னுஞ் சூத்திரவுசையிற் காண்க. (௩௬)

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சிததுவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான்கடும்பரிநெடுந்தோநீழல்
வெறுத்தமால்யானைமளார்வேலைபுக்கெழுநதுகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணர்கோமகனைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மறு தவா வஞ்சம் போரால் வஞ்சிததுவென்று போன கறுத்தவாள் அவுணை கொல்வான் - குறத்தினின்றும் நீங்காத வஞ்சத்தை யுடைய போரினால் வஞ்சனைசெய்து வென்றுபோன கோபததையுடைய வானையெங்கிய விருத்திராசுரனைக்கொல்ல, குன்றம் அறுத்த வானவா கோன் - மலைகளி னிறகை யறுத்த தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரன், கடும் பரி நெடும் தேர் நீழல் வெறுத்த மால் யானை மளளர் வேலை புக்கு எழுந்த - கடுமையை யுடைய குதிகைகள் கட்டிய தேர்களும் தமது தேகநிலைக் கோபிக்கும் மதமயுக்கங்கொண்ட யானைகளும் காலாள் களமாகிய நால்வகையாகிய சேனாசமுததிரம் தண்ணீர் புடைசூழ்ந்துவரச்சென்று, அந்த அவுணர் கோ மகனை சூழ்ந்தான் - அந்த அசுரர்கள்தலைவனை முற்றுக்கொடுத்தான். (௩௭)

வானவர்கோனாமுண்டுவளைத்தலும்வடவைசசெந்தி
யானதுவளையினோங்கியழன்றுருத்தெழுந்தரிலென்னத
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச
சேனையுந்தானாமுண்டுகிழிநின்றிடுபூராசெய்வான்.

இந்நிரன்பழித்தப்படலம்.

கக்கக

(இ-ள்.) வானவர் சேனை மூண்டு வளைத்தலும் - தேவ சேனை கோபமூண்டு முற்றுகைசெய்ய, வடவை செந்தி ஆனது வகையின் ஒங்கி அமுன்று உருத்த எழுந்தால் என்ன - வடவாமுகாக்கினிமலையைப்போல வோங்கிக் கொதித்தக்கோபித்து எழுந்தாற்போல, தானவர் கோனும் மானம் தலை கொள எழுந்து பொங்கி - அசுரர்கள் தலைவனாகிய அவ்விருத்திராசுரனும் மானமீனரப் போர்க்கெழுந்து கொதித்து, தானும் சேனையு மூண்டு சேரி நின்று அடுபோர் செய்வான் - தானும்சேனையும் கோபமூண்டு சேரிப் போர்செய்யத் தொடங்கினான்.

சேரிநின்று-நின்று கட்டுணைச்சுவைப்பொருள்பட நின்ற இடைச்சொல். தானும் - சேனையும் எனத்திணைவிரவிச் சிறப்பினால் செய்வான் என உயர்ந்திணையொருமை முடிபேற்றுநிறமலால் திணைவமுமமைதி. அடுபோர் கொலைத்தொழிற்குரிய போர். ஒருசொல்.

(௩௮)

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனாகையிறசாபமெறித்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணர்வீரர் வானோர் சேனை வீரர் மேல் அடுத்தனர் - அசுரவீரர்கள் தேவாசேனாவீரர்மேல் அடுத்து, இடி ஏறு என்ன ஆர்த்தனர் ஆக்கம் கூறி சாபம் கையில் எடுத்தனர் - இடியேறறைப்போல ஆரவாரஞ்செய்து வெற்றியுண்டாக வெனக்கூறி வில்லைக் கையிலெடுத்தி, சிறு நாண் ஓசை எறிந்தனர் - சிறியருணத்தொனியுண்டாக நாணெறிந்து, மீளி வாளி தொடுத்தனர் தூர்த்தனர் - பலம்பொருந்திய பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தனார்த்தார்கள், குந்தம் நேமி விடுத்தனர்-(அவருள்) சிலர் கைவெலையும் சககராயுதத்தையும் எறிந்தார்கள்.

அடுத்தனர், ஆர்த்தனர், எடுத்தனர், எறிந்தனர், தொடுத்தனர் என்னும்வினைமுற்றுகள எச்சமாய ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு தூர்த்தனர் என்னும் வினைமுற்றின முதனிலையைக்கொண்டன. அவுணவீரர் “சிலவிகாரமாமுயர்தினை” என்றவிதியால் ஈறுகெட்டுநின்றது.

(௩௯)

கிடடினாகடகக்கைபாற்றுகிளர்வரையணையதிண்டோள்
கொட்டினாசாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ள முழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணசசேனைவீரராவானவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணச்சேனை வீரரை வானவீரர் கிடடினர்-அசுரசேனாவீரர்களைத் தேவசேனாவீரர்கள்நெருங்கி, கடகம் கையால் கிளர்வரை அணைய தின் தேள் கொட்டினா-கடகமணிந்தகைகளால்விளங்கு மலைகளையொத்த தின்னியுயங்களைத்தட்டினார்கள், சாரிமாறி ழுதித்தனர்-வலசாரி யிடசாரியாகமாறி (அவருள்) சிலர் குதித்தார்கள், பலகை நீட்டி முட்டினர்-அவர்கேடகங்களோடு தமது கேடகங்கள் தாக்க நீட்டிச் சிலர் மோதினார்கள், அண்டம் விள்ள முழங்கினர் - அண்டமுக்கொடுபளவுபடச் சிலர் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள், வடிவாள் ஓச்சி வெட்டினர் - வடித்தவானையோச்சிச் சிலர் வெட்டினார்கள்.

(௪௦)

வீழ்ந்தனர்கோளுந்தாளும்கிண்டனர்சேரிவிவள்ளத்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாரும்கன்றனரகன்றமார்பம்

போழ்ந்தனர்கிரங்கனெங்கும் புரண்டனர்கூற்றுார்கு
வாழ்ந்தனரெப்போராற்றிவஞ்சகன்சேனெனள்ளர்.

(இ-ள்.) வஞ்சகன் சேனெனள்ளர் - விருத்திராசுரனுடைய சேனாவீரர்கள், அப்போர் ஆற்றிதோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர் - போர்செய்த புபங்களுங் கால்களும் அறுபட்டார்கள், சோரி விண்டனர் - சிலர் உதிரஞ்சொரிந்தார்கள், வெள்ளத்தா ஆழ்ந்தனர் - அவ்வுதிரவெள்ளத்தில் சிலர் அழுந்தினார்கள், போரும் தாரும் அகன்றனர் - போரினின்றும் வெற்றிமாலைவினின்றுஞ் சிலர் நீங்கினார்கள், அகன்ற மார்பம் போழ்ந்தனர் - சிலர் பரந்தமார்பு பிளக்கப்பட்டார்கள், எங்கும் சிரங்கள் புரண்டனர் - எவ்விடத்தும் தலைகள் புரளப்பட்டார்கள், கூற்று ஊர் புக்கு வாழ்ந்தனர் - பலர் யமபுரத்தில் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள்.

தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர், சோரிவிண்டனர் உயர்திணையோடு அஃறிணைச் சினைப்பெயர்களைக்கூட்டி உயர்திணைமுடிபுகொடுத்தல் திணைவழுவமைதி. (சக)

தாளொடுகழலுமற்றூர்தலையொடுமுடியுமற்றூர்
தோளொடுவீரமற்றூர்தும்பையோடமருமற்றூர்
வாளொடுகரமுமற்றூர்மார்பொடுகவசமற்றூர்
கோளொடுமாண்மையற்றூர்குறைபடக்குறையாமெய்யர்.

(இ-ள்.) குறைபட குறையா மெய்யர் - (ஆயுதங்களால்) சிதைவுபட்டினுஞ் சிதைவுபடாத சரீரத்தையுடையதேவர் சேனாவீரருட்சிலர், தாளும் கழலும் அற்றூர் - (அசுரசேனாவீர்களால்) காலும் வீரகண்டையும் அறுபட்டார்கள், தலையும் முடியும் அற்றூர்-சிலர் தலையும்கிரீடமும்அறுபட்டார்கள்,தோளும் வீரமும் அற்றூர்-சிலர் புயமும் வீரமும் நீங்கினார்கள், தும்பையும் அமரும் அற்றூர் - சிலர் தும்பைமாலையும் போரும் நீங்கினார்கள், வாளும் கரமும அற்றூர் - சிலர்பிடித்த வாள்களுங் கைகளும் அறுபட்டார்கள், மார்பும் கவசமும அற்றூர் - சிலர் மார்புங்கவசமும் பிளக்கப்பட்டார்கள், கோளும் ஆண்மையும் அற்றூர் - சிலர்வலிமையும் ஆண்தன்மையும்நீங்கினார்கள்.

ஆண்தன்மை - போரில் நிலைகலங்காமை. இவர்கள் இறக்காத தன்மையராதலால் குறைபடக் குறையாமெய்யர் எனறா. இறத்தல் இல்லாதவர் என்பதை அமரர் என்னும் காரணப்பெயரால் அறிக. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (சஉ)

தொக்கனகழுஞ்சேனஞ்சொரிசூடர்பிடுங்கியிர்ப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடலசெய்யஞாடபினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபார்சிதைத்ததண்டம்.

(இ-ள்.) கழுஞ் சேனம் ஞாட்பினுள் தொக்கன - கழுஞ்களும் பருந்தகளும் போர்க்களத்தில் (ஒருபால்) நெருங்கி, சொரி சூடர் பிடுங்கி நாப்ப - சரியுங் சூடர்களைப்பிடுங்கி யிழுக்காநிற்பன, ஒட்டல் வாய் நெட்டை பேய்கள் - ஒட்டியவாயையுடைய நீண்டபேய்கள், உக்கன குருதி மாந்தி நக்கன பாடல் செய்ய - சிந்தினைவுதிரங்களைப் பருகிச்சிரித்துப் பாடல்களைப்பாட, கவந்தம் ஆட புக்கன - தலையிறந்தவுடல்கள் (ஒருபால்) ஆடத்தொடங்கின, பிணத்தின் குன்றம் பார் புதைத்தத - பிணமலை நிலவுலகத்தைமறைத்தது, அண்டம் சிதைத்தது - (அமலையால்) வானுலகஞ் சிதைவுபட்டது.

இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம்.

ககக

தொக்கன, நக்கன வினைமுற்றுக்கள் எச்சங்கனாய் நின்றன. புதைத்தது-ஒன்
தன்பால் விருதி தொக்கது. சிதைத்தது வலித்தல்வினாரம். (சகஉ)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னும்
கைவ்வுகையடுபோரார்ந்திக்கையிறந்தார்கண்மாண்டா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்து
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சீறிநின்றடுபோர்செய்வார்.

(இ-ள்.) இவ்வகை மயங்கி போர்செய்த இறந்தவர் ஒழிய - (இருவகைச்
சேனையினுள்ளோரும்) இவ்வாறு தம்முட்கலந்த போர்செய்த இறந்தவர்கள் ஒழி
ய, கரை இறந்தார்கள் பின்னும் கைவகை அடு போர் ஆற்றி மாண்டார் - (எஞ்சிய)
அளவில்லாதபோகள் மீளவும் கைவரிசையின் வகைகளால் கொல்லுதற்குரிய மற்
போர்செய்த இறந்தார்கள், வானதது அரசனும் அவுணர் வேந்தம் அவ்வகை அறி
ந்து - தேவேந்திரனும் அரசர்கள் தலைவனாகிய விருத்திராசுரனும் தத்தஞ்சேனையி
னுள்ளோர் அவ்வாறு மடிதலையுணர்ந்து, சீறி நின்ற தெய்வதம் படைகள் வீசி அ
டு போர் செய்வார் - (தம்முட்) சீறிநின்ற தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப் போர்
செய்யத்தொடங்கினார்கள். (சகஉ)

அனற்படைவிடுத்தான் விண்ணோராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துசேற்றந்தணித்தனன் புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான் வெய்யோன் முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசிவிலக்கினுன்றேவராஞ்ச.

(இ-ள்.) விண்ணோர் ஆண்டகை அனல் படை விடுத்தான்-தேவேந்திரன் ஆ
க்கினேயாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தான், அதனை கள்வன் புனல் படை விடுத்து சேற்றம்
தணித்தனன் - அந்த அஸ்திரத்தை வஞ்சகத்தையுடைய அவ்வசுரன் வாருணஸ்திரத்
தைத்தொடுத்துக் கோபம் ஆறினான், புனிதன் காற்றின் முனைப்படை விடுத்தான் -
அததேவேந்திரன் கூரியவாய்வியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தான், வெய்யோன்-கொடி
யனாகிய அவ்வசுரன், முழங்கு கால் விழுங்கும் நாகம் சினம் படை தொடுத்து வீசி-
ஒலிக்கும் அக்காற்றினைவிழுங்குங் கோபத்தையுடைய நாகாஸ்திரத்தை வில்லிழ்ந்
டிப் பிரயோகஞ்செய்து, தேவர் அஞ்ச விலக்கினுன்-தேவர்கள் பயப்பட்டு (அந்த அஸ
்திரத்தை) மாற்றினான்.

ஆககினேயம், வாருணம், வாய்வியம், அக்கினிசம்பந்தமுள்ளது, வருண
சம்பந்தமுள்ளது, வாயுசம்பந்தமுள்ளது, எனநிறைந்த தத்திதார்த பதங்கள், சிந்
ததுணித்தனன் எனப்பாடல்கொண்டு துண்டுபடத் துணித்தான் எனப்பொருள்
கொள்ளினும் அமையும். தணித்தனன் தணித்தனன் வலித்தல்வினாரம். (சகடு)

நாகமாப்படைவிட்டார்த்தானாகாகோனுவனச்செல்வன்
வேகமாப்படைவீசிவிலக்கினுன்றருவரவேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடிக்கினுன் முனைவனன்ன
தேகமாப்படிநன்ஞானப்படைவிடுத்திருன்போனினுன்.

(இ-ள்.) மா நாகம் படை விட்டு ஆர்த்தான் - அவ்வசுரன் பெரிபநாகாஸ்திர
ரத்தைத்தொடுத்து விரகோஷஞ்செய்ய, நாகர் கோன் - தேவேந்திரன், வேகம் மா
உவனச் செல்வன் படையை வீசி விலக்கினுன் - வேகத்தையும் பெருமையையும்

டைய கருடாஸ்திரத்தைத்தொடுத்த மாற்றினான், ஆதலால் வேந்தன் மா மோகப்ப டையை தொட்டு முடிக்கினான்-அசுரர்வேந்தனாகிய விருத்திராசுரன் கரியமோகாஸ்திரத்தை யெடுத்துவினாந்து துண்டினான், முனைவன்-அத்தேவேந்திரன், மாபடிமன் அன்னது ஏக - பெரிய வஞ்சத்தையுடைய அந்த அசுரன் (தொடுத்த அம்மோகாஸ்திரம்) பின்னிட்டோட, ஞானப்படை விடுத்த இருள்போல் நின்றான் - ஞானாஸ்திரத்தைத்தொடுத்துக் கரியமேகம்போல் நின்றான்.

இருள் - கருமை பண்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேனின்றது. அடியில்வருஞ்செய்யுளால் மாறுவிட்டு னைமையால் தேவேந்திரனும் நாகாஸ்திரத்தைவிட்டானென்ப பொருள்கொள்ளது நாகப்படைவிட்டு அசுரனாக்க எனப்பொருள் கொண்டாம். (சக)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டிடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான்முட்டிடக்கோபசசெந்தீச
சுட்டிடப்பொறுதுபொங்கிசகராதிபணிதனைசெய்தான்.

(இ-ள்.) மட்டு இடு தாரான் விட்ட வானவப்படைக்கு-தேனைச்சொரிகின்ற வெற்றிமாலையையணிந்த அத்தேவேந்திரன் ரெடுத்த தேவாஸ்திரங்களுக்கு, மாறு விட்டு உடன் விலக்கி வேறும் விடுத்திட - மாறாகிய தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்து உடனேமாற்றி வேறு ஆயுதங்கையுமெறிய, வஞ்சன் கனன்று முட்டிட - வஞ்சத் தையுடைய அவ்வசுரன் கோபித்து ஞெருங்க, மானம் வெம் கால் முட்டிட கோபம் செம் தீ சுட்டிட பொறுது பொங்கி-மானமாகிய கடுங்காற்று முட்டிடக் கோபமாகிய செவந்த திழ்ணடு கடுதலால் ஆற்றது சீறி, சுராதிபன் இதனை செய்தான்-அத்தேவேந்திரன் இதனைச்செய்யத்தொடங்கினான். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்த்தென்னக்கையி
லோங்கிருங்குவிசவேலையொல்லெனவிதிர்த்தலோடுங்
தீங்குளம்போன்றிருண்டதிணியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான்.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள் ஒதுங்க மேகம் பின் விதிர்த்தால் என்ன - மிக்க இருளானது புடைபெயர்ந்தோட மேகம் மின்னலையசைத்தாறபோல (கக்கினுற்போல என்றபடி) கையில் ஒங்கு இரும் குவிசவேலை ஒல் என விதிர்த்தலோடும் - கையிலே ந்திய பெரியவச்சிராயுதத்தை வினாந்து அசைக்க (அதைககண்டு) தீங்கு உளம் போன்று இருண்ட திணி உடல் கள்வன்-தீங்குநிறைந்த தனதுமனம்போலக் கரியநிறம் படைத்த திண்ணிய சரீரத்தையுடைய விருத்திராசுரன், அஞ்சி வாங்கு இரும் கடலில் வீழ்ந்தான்-அச்சமுற்று (உலகினை) வளைந்த பெரியகடலில்வீழ்ந்து மறைந்தவன், மறைந்த மைநாகம் ஒத்தான் (அத்தேவேந்திரனுக்குஞ்சிக் கடலில்) வீழ்ந்து மறைந்த மைநாகபருவத்தைதொத்தான்.

மேகம் மின்விதிர்த்தலென்றது குணவணி. போன்று செயவெனெச்சத்திரிபு.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவுருமேறன்னுள்
புக்கிடந்தேடிக்காணுன்புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்ந்தனன்பதகன்மாளத்
தக்கதோர்கூழ்ச்சிமுன்னிச்சராசரமீன்றதாதை.

(இ-ள்) ஒக்க இந்திரனும் ஶீமந்தான் - அவனோடுகூடத் தேவேந்திரனும் ஶீமந்தன், உடல் சினம் உரும் ஏது அன்னான் புக்க இடம் தேடி காணான் - கோபத்தை யுடைய இடியேற்றையொத்த விருத்திராசரன் புருஷதொளித்த விடத்தைத்தேடி அவனைக்காணாமல், புண்ணியம் முளரி அண்ணல் பக்கம் வந்து அணைய செய்தி பகர்ந்தனன் - களங்கயில்லாத தாமகாமலரில்வசிக்கும் பிரமன்பக்கலில்வந்து அந்தச் செய்தியைச்சொன்னான், சராசரம் ஈன்றதாதை - சரமும் அசாமுமாகிய எல்லாவுயிர்களை யுஞ் சிறுட்டித்த அப்பிரமன, பதகன் மாள தக்கது ஓர் சூழ்ச்சிமுன்னி - (அதனைக்கேட்டு) பாங்குகளைய அவ்வசரன் இறக்கத்தக்க ஒருபாயத்தைக்கருதி.

உடல்சினம்-பொருபொர் என்றாற்போலின்றது. உடலுதல்-கோபித்தல். ()

விந்தவெற்படக்கினுற்கு துனாயென விடுப்பமிண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வா னோர் தலைவனை முகமன்குறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சிந்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெல்லாமுறையாழ்சொல்வான்.

(இ-ள்.) விந்தம் வெற்பு அடக்கினுன் கு ஈது உரை என விடுப்ப-விந்தபருவத்தை யடக்கிய அகத்தியமுனிவருக்கு இச்செய்தியைச் சொல்லென்று விடுக்க, மீண்டு சந்தம் வெற்பு அடைந்தான் - அங்குநின்ற அந்நிரம்பிச் சந்தனமரங்கள் நெருங்கிய பொதியமலையையடைந்தான், பந்தம் வெற்பு அறுத்தான் - பந்தமாகியமலையைத்தொலைத்த அவ்வகத்தியர், வா னோர் தலைவனை முகமன்குறி வந்தது எவன் என - (தம்பக்கல்வரத) அத்தேவேந்திரனைநோக்கி உபசாரங்குறி வந்ததாரணம் யாதென்று வினவ, வெற்பு பறைகள் எல்லாம் சிந்த அறுத்தான் - மலைகளினின்றே குகனெல்லாஞ்சிந்த அறுத்த அததேவேந்திரன், வந்த செயல் எல்லாம் முறையால் சொல்வான்-தான்வந்தசெயற்களையெல்லா முறையாகச்சொல்லத்தொடங்கினான்.

செப்பபுருந்தனம் எனமுடிக்கில் - இடையில்வருதல் பொருந்தாமையால் சொல்வான் எனப்பாடங்கொண்டாம். (இ)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைககியானெடுத்துணர்த்துகின்ற
தாவதென்னமருககாற்றா தாழிபுக்கொளித்தானாவி
வீவதுமவனாலவநதவிழும்நோடியல்லாமின்று
போவதுங்கருதிதுமபாற்புருந்தனமடிகளென்றான்.

(இ-ள்.) யாவையும் உணர்ந்த எந்தைக்கு யான் எடுத்து உணர்த்துகின்றது ஆவது என் - எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த வெனது தந்தையாராகிய தேவரீருக்கு யான் தெரிவிக்கின்ற செய்தியாவது யாத, அமருக்கு ஆற்றாது ஆழிபுக்கு ஒளித்தான் - (என்னோடு) போர்செய்தற்கு ஆற்றாது கடலிற் புறாது விருத்திராசரன் ஒளித்தான், ஆவி வீவதும் - அவனுடையவுயிரகழிதலையும், அவனால் வந்த விழும் நோய் எல்லாம் இன்று போவதும் கருதி - அவ்வசரனால்வந்த துன்பநோய்களெல்லாம் இப்பொழுதே எங்களினின்று கழிதலையுங்கருதி, அடிகள் தும்பால புருந்தனம் என்றான் - சுவாமிகளே உம்பிட்டது யாங்கள் வரதோம் என்று கூறினான்.

தேவர்களை யுந் தன்னொடுபடுத்திக்குறினமையால் புருந்தனமெனத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுகக்கூறியது வழாநிலை. (இக)

என்றவனிடக்கண்டிர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனொடியோன்றனைவிடையவன்வடிவமாகி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனாழிசெந்நீலமுவினமெனத்துட்கொண்டான்.

(இ-ள்.) என்றவன் இடுக்கன் தீர்ப்பான் என்று கூறிய தேவேந்திரனுடைய அன்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, இகல் புரி புலன்கள் ஐந்தும் வென்றவன் - (தம்முடன்) போர்செய்யும் ஐம்புலன்களையும் வென்றவரும், செடியோன் தன்னை விடையவன் வடிவம் ஆக்கி நின்றவன் - திருமலைச் சிவபெருமான் நிருவுருவமாகச்செய்து நின்றவருமாகிய அகத்தியமுனிவர், மெய்மை அறிவு ஆனந்தமாய் நிறைந்த வெள்ளி மன்றவன் - உண்மையறிவானந்தமே நிருவுருவமாய் நிறைந்துநின்ற வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, ஊழிச்செந்தி வடிவினை மனது அன்கொண்டான் - செவந்த ஊழித்தீயையொத்த செவந்த நிருவுருவத்தை மனத்தில்நிறுத்தார்.

தமது வழிப்பாடா விடயங்களின் வழிப்படுதலால் இகல்புரி புலன்கள் என்றும், கடல்நீர்சுவரத் கருகினவராதலால் ஊழிச்செந்திவடிவினை மனதுட்கொண்டார் எனவுங் கூறினார். இக்குறிப்புப்பற்றியே - இதன்முதலாலாகிய ஆலாஸ்யமகத்துவத்தினும் “காஅராழிகொடிஸஜுஸாஜுபாஹாஅராஸுநாயக்யு” என வருதல் காண்க. பொதியமலைக்குச்செல்லும் அகத்தியமுனிவர் திருக்குறளுல் மென்னும் நகரிலுள்ள திருமுற்றமென்னும் திருப்பதியினவழியே செல்லுங்கால் அங்குள்ளவந்தணர்கள் அவரது சைவதவவேடப்பொலிவைநோக்கி மனங்கொடுத்த இந்நெறியே நீர்வந்தது தக்கதன்று ஆதலால் இந்நகரின்னு நீங்குக என விகழ்ந்துகூற, அம்முனிவர் உமது தன்மையையுணராதுவந்தோம் நீங்கள் பொறுக்கக் கூடவீர் என்று சொல்லித் திரும்பிச்செல்லுகின்ற அவ்வகத்தியமுனிவர் மனம்பொறுதவராய் அவ்வந்தணரகந்தையைக் களைதற்பொருட்டு ஓர் பாகவதவடிவங்கொண்டு அத்திருப்பதியின்வழியே வரக்கண்ட அவ்வந்தணர்கள்வணங்கி யுபசரிக்க, அழகர் திருமலையினின்று அத்தகிரித்திருப்பதிக்கு நாம்செல்லுகின்றோம் இங்கு நமதுபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கு திருப்பதியொன்றுஎதென்று சொல்லக்கேள்வியுந்த வணங்கவந்தோம் என்றுகூற, அவ்வந்தணர்கள் திருமால்நிருக்கோடியில் விரலால் சுட்டிக்காட்டவும் சந்திதியையடைந்து கண்ணிரான் நிருவடிபயைவணங்கிப் பூசித்தற்குரிய திரவியங்கள் வேண்டுமென்றுகூறிப் பெற்றுப்பூசித்தற்குச் சென்ற அம்முனிவர் அக்கண்ணிரானைச் சிவலிங்கவடிவங்கண்டனர் என்பதை - காந்தம்-அசுரகாண்டம் - திருக்குறளுப்படலத்தில்.

“அதுருமதிரகிபுனையுஞ்செஞ்சடையெம்பெருமானையகத்துட்கொண்டு சிறுமுருவுடையமுனிநாரணனார் திருமுடிமேற்செங்கையோச்சிக குறுகுறுகெனவிருத்தியொள்ளரக்கிற்புண்பாவைக்கோலமிது மதுகுதழலுற்றென்னக் குழைவித்தோர் சிவலிங்கவடிவஞ்செய்தான்.”

எனவருஞ்செய்யுளிற்காண்க.

(ருஉ)

கைதவன்காந்துவைருங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற் பெய்துமுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினுள்பிறைசேர்சென்னி யையனதருளைப்பெற்றார்க்ககிசயமிதென்கொன்முன்று வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவயோன்றோ.

(இ-ள்.) கைதவன் காந்து வைரும் கடலை - வஞ்சகனாகிய அவ்வசுரன் ஒளித்தவசிக்ருங்கடலை, உழுந்து எல்லைத்து ஆக்கி - உழுந்தினாவினதாகச்செய்து, வெற்பு அடக்கும் கையில் பெய்து பருகினுள் - விர்த்தகிரிய அடக்கியகையால் அள்ளிப்பருகினார், பிறை சேர் சென்னி ஐயனது அருளை பெற்றார்க்கு - சந்திரனையணிந்த

இந்திரன்புதிதீர்த்தப்படலம்.

(இ-ள்.)

திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளையடைந்தவர்க்கு, இது அநிசயம்
என் - ஈதோரநிசயமென்று சொல்லுவதுபாது, மூன்று வையம் முத்தொழிலும்
செய்ய வல்லவர் அவர் கூன்றோ - மூன்றுலகங்களிலும் சிறுட்டி நிதி சங்கரா
மென்னு முத்தொழிலையுஞ் செய்யவல்லோர் அவனடியார்க்களையல்லவா.

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

(இ-ள்.)

அறந்துறந்தீட்டுவார்தமரும்பெற்றச்செல்வம்போல
வறந்தன்படுநீர்ப்பெளவம்வடவைகட் புலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுடதநீண்டெரிசிகைபோலீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந்திணியிருள்விழுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) படுநீர் பெளவம் - வளமிக்க நீர்மயமாகிய கடல்கள், அறம் அறந்த
து ஈட்டுவார் தம் பெறல் அரும் செல்வம்போல வறந்தன - தருமத்தைக் கைவிட்
டுப் பொருள்தேடுவோருடைய பெறுதற்கரிய செல்வம் நிலைநில்லாது கெடுதல்போல
வைத்திப்போயின, வடவைகண் புலப்பட்டால் ஆங்கு - அங்குள்ள வடவாழகாக்கி
னினி கண்களுக்குப் புலப்பட்டாற்போல, நிறைந்த செம் மணியும் - ஒளிரிநிறைந்த
செவந்தமாணிக்கமும், அத்தீ நீண்டு எரி சிகைபோல் - அவ்வக்கினியினின்றேங்கி
எரிகின்ற கொழுநுதுபோல, நீண்டு சிறந்து எழு பவளம் காடும் - நீண்டு சிறந்து
விளங்கி எழுகின்ற பவளக்காடும், திணி இருள் விழுங்கும் - மிக்கவிருளை விழுங்கா
நிற்கும்.

செம்மணி பவளக்காடு என்றமையால் விழுங்கிற்றென்னும் ஒருமைப்பயன்
லைபொருந்தாமைபற்றி விழுங்குமன்றே என்பாடங்கொண்டாம். (இ-ள்.)

பணிகளின்மகுடகோடிபரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய்திறந்தனைத்தாயியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குநீரான்மகபதிவேள் விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்டசெங்களமனையதன்றே.

(இ-ள்.) பணிகளின் மகுடகோடி பரப்பு என விளங்கி - (கடலானது பா
தலத்தினுள்ள வாதிசேடன்முதலிய) சர்ப்பங்களின் மகுடகோடிகளினுடைய பர்
திகளைப்போல ஒளிவீசி, பல காச அணிகலம் பேழை பேழ் வாய் திறந்தது அனைத்
து ஆகி - பலஇரத்தினங்களைப்பதித்த ஆபரணங்களைவைத்த பெட்டியினது பிளர்
தவாயைத்திறந்து வைத்தையொத்ததாகி, ஒன்பான் மணிகிடந்து இமைக்கும்
நீரால் - நவமணிகளும் இருந்து விளங்குந்தன்மையால், மகபதி வேள்விக்கு ஆவா
ய் திணி உடல் அவுணன் பட்ட செம களம் அனையது - தேவேந்திரனுடைய யாக
த்துக்குப் பசுவாய்வந்த திண்ணியசரீரத்தையுடைய வலாசுரன் இறந்த போர்க்க
ளத்தையொத்தது.

செம்மை என்னும் குறிப்பால் செங்களம் என்பதற்குப் போர்க்களம் என்றும்.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவளைபுமுத்துஞ்
செறிந்தனகரந்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிநிதி
முறிந்தனவங்கங்கங்குமக்கினசிறுமீனெல்லாம்.

(இ-ள்.) வறந்த நீர் தன்னில் - வற்றிய நீர் உள்ள இடத்தில், மின்னு வான் வி, கிர்த்தாள் என்ன - விளங்குகின்ற வானினையசைத்தார்போல, பல் மீன் எதிர்த்தன - பல் மீன்களும் வெடித்தன, நாகம் நெளிந்த - சர்ப்பங்களும் நெளிந்தன, வளையும் முந்தும் இமைத்தன - சங்குகளும் முத்துகளும் விளங்கின, யாமை செறிந்தன கார்த்த - ஆமைகள் நெருங்கி ஒளித்தன, சேர்ந்த பல் பண்டம் சித்திவங்கம் முறிந்தன - பொருந்தியபலபண்டங்களை யுஞ்சிந்திக் கப்பல்களுடைந்தன, கங்கம் சிறுமின் எல் லாம் முக்கின் - பருந்துகள் சிறியமீன்களையெல்லாம் விழுங்கின.

செறிந்தன என்னும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. (ருக)

செருவினிலுடைந்துபோன செங்கண்வாளவுண்ணங்கோ
ரருவலாழுதுகிற்கார்போலடைந்துவானுடர்செய்த
வுருகெழுபாவந்தானேருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்மபரிபலவிளைவுபாரான்.

(இ-ள்.) செருவினில் உடைந்துபோன செம் கண் வான் அவுண்ண - போரி ல் தோறுப்போன சிவந்த கண்களையுடைய வாளேந்திய வசரன், இன்னம் விளை வு பரிபலம் பாரான் - இன்னமுந் தனக்கு விளையுந் துன்பத்தை யாராயாதவனாகி, அங்கு ஓர் அருவலா முதுகில் - அக்கடலிலுள்ள ஒரு பெரிய மலையின் முதுகில், கா ர்போல் அடைந்து - மேகம்போலச் சேர்ந்து, வானுடர் செய்த உரு கெழு பாவம் தான் - தேவர்கள் செய்த அச்சமிக்க பாவமானது, ஓர் உருவு எடுத்த இருந்து நோற்கும் பரிசு என நோற்றான் - ஓர் வடிவங்கொண்டிருந்து தவஞ்செய்யுந் தன் மைபோலத் தவஞ்செய்தான்.

முதுகென்று-மலையின் நடுப்பாகத்தை. மலையையேமேகம் அடைந்தார்போல் அடைந்தான் எனவும், பாவம் நோற்றார்போல நோற்றானெனவும் பொருள்கொ ண்டி உவமைக்குவமைவந்த குற்றம் அனறெனக்கொள்க. உருஅச்சம் “உருவுட்கா கும் புனாயுயர்வாகும்” என்ற தொல்காப்பியம் உரியயற்குத்திரத்தாலுணர்க. (ருள)

கைதவனோன்புநோற்றுகள்வனைக்கண்மொனோர்
செய்தவமனையான்யாணர்வசசிரஞ்சீரிப்பான்போற்
பொய்தவன்றலையைக்கொய்தான் புணரிவாய்நிறையச்சோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை.

(இ-ள்.) வானோர் செய்தவம் அனையான் - தேவர்கள் செய்ததவம் ஒருநக் கொண்டா லொத்த தன்மையையுடைய தேவேந்திரன், கைதவம் நோன்பு நோற் றும் கள் வனை கண்டு - வஞ்சனை சொருபமாகிய தவத்தினைச் செய்யும் அசுரனைக் கண்டு, யாணர் வச்சிரம் சீரிப்பான்போல் - புதிய வச்சிராயுத்ததைப் பரீக்ஷிப்பவ னைப்போல், பொய் தவன் தலையை கொய்தான் - பொய்த்தவதையுடைய அவ் வசரன் தலையை யறுக்க, புணரிவாய் நிறைய சோரி பெய்தது - (அறுபட்ட அவ னதுடல்) வற்றிய சமுத்திரத்தின் வாய் நிறைய வுதிரத்தைச் சிந்தியது, வலாரி த ன்னை பிரமசாயை பிடித்தது - அத்தேவேந்திரனைப் பிரமகத்தி பிடித்தது.

பொய்தவன் - “நீங்கிய நானொடு” என்றார்போலத் தவஞ்செய்துத் தவனி ல்லானெனப் பொருள் பயந்துநின்றது. பிறவுயிர்க்கோ ரிடைபூறு செய்யாமையே தவமாதலால் தேவர்களுக்கு இடைபூறு கருதிச்செய்யுந் தவமாதலின் அதனைக் கைதவ நோன்பென்றார். கொய்தான் முறைய எச்சமாய் நின்றது. போரிவழிந்து

இந்திரன்பழித்தித்தபடலம்.

௨௦௪

புறங்கொடுத்தவன்மேல் படைபோடாதொழிதல் போர்க்குரிய வறம். அவ்வந்தி
னின்று வருவிப் போரிலழிந்து தவத்தினின்ற அரசனைக் கொன்றமையால் பிர
மகத்தி பிடித்ததெனக்கொள்க. போரிலழிந்து நின்ற இலங்கையர் வேந்தன் மேற்
செல்லாது இன்றுபோய் நாளைவரவென்று அயோத்தியர்வேந்தன் விட்டானென்
பது. கம்பராமாயினம், உயுத்தகாண்டம், முதற்போர்ப்படலத்தில்,

“நின்றவன் னிலேநோக்கிய நெடுந்தகையிவனைக்
கொன்றலென்பயனவெறுங் கைகின்றானெனக்கொள்ளா
இன்றவிர்த்துபோலுமூன் றீமையென்றிசையோ
டொன்றவந்தனவாசக மிளையனவுரைத்தான்”

“ஆனையாயுனக்கமைந்தனமாருதமறைந்த
பூனையானதுகண்டனையினறுபோய்ப்போர்க்கு
நாளைவரவெனமலகினனாகிளங்கமுதின்
வானைநாவுறுங்கோசலநாங்கிடவளஎல்.”

எனவருஞ்செய்யுள்களாடணாக. இது தமிழரசி யென்னுந் தறை.

(இஅ)

உமமெனுமார்பைத்தட்டுமுருதநெழுமதிர்க்கும்போர்க்கு
வமமெனுவாயமடிசுகுமவாளெயிறதூக்கும்வீழும்
கொம்மெனவோடுமீளாகுகொதித்தமுஞ்சிரிக்குஞ்சீறு
மிமமெனுமளவுநீயகாடுகெனசெய்வானலுசினுனே.

(இ-ள்.) உம் எனறும் அளவும் நீங்காது உம் என்னும்- (அப்பிரமகத்தி) இம்
மெனறும் கால்வளவும அலையினின்று நீங்காது உம்மெனறத்தடும், மார்பை தட்
டும் - தன்ன மார்பிடைத்தடும், உருந்து எழும் - கோபித்தப போர்க்கு எழும்,
அதிகமும் - ஆரவாரம்கும், போர்க்கு வமமின என்னும் - சண்டைக்கு வாருங்கள்
என்று அழைக்கும், வாய மடிசுகும் - வாயை மடிக்கும், வாள எயிறு அதுக்கும் -
வாளபோன்ற பற்கள யழைக்கும், வீழார் - குப்புறதுவீழும், கொம் என ஒழும்-(எழு
ந்த) வீளாந்து ஒழும், மீளும் - திருமயிவரும், கொதித்த அழும் - பொங்கி அழா
நிற்கும், சிரிக்கும் - அட்டகாசஞ்செய்யும், சீறும் - சீறாநிற்கும், (இவ்வாறிருத்தலா
ல்) என செய்வான அருகினுன் - நான் செயவது இன்னதெனத் தோன்றாமையால்
தேவேந்திரன் அச்சமுற்றான்.

வமமின என்றும் முன்னிலைபன்மை வல்லவினமுற்று ஈறுதொக்கு நி
னறது.

(இக)

விரைந்தானறிசையோவாவிவீழ்ந்தொருகமலநா லுட்
கரந்தன்னமகவாணிப்பாறசுரபகநாடுபுலலென்
நிருந்ததாவிருக்குமெல்லாநம்பரினகுடனென்போ
னருமபரிடேதவேனவியாற்றிபுறாறுமெல்லே.

(இ-ள்.) மகவான் விரைந்து - (அஞ்சிய) தேவேந்திரன் விரைந்து சென்று,
அான் திசை ஓர் வாவி வீழ்ந்து ஒருகமலம் நூலுள் கரந்தன்ன-சசானதிசையிதுள்
ள ஒரு தடாகத்தில் விழுந்த ஒருதாமரை நாளத்திலுள்ள நூலில் ஒளித்தனன்,
இப்பால் கற்பக நாடு புல என்று இருந்தது - இப்புறம் பொன்னுசைம் பொலிவழிந்
திருந்தது, இருக்கும் எல்லை - அஃவாறு இருக்குங்காலையில், இம்பரில் கருடன் என்

போன் அரும் பரி மேதம் வேள்வி ஆற்றினான் - இந்நிலவுகில் நகுஷ நென்னும் ஒரு அரசன் செய்தற்கரிய அசுவமேதயாகஞ் செய்துவந்தான், ஆறாம் எல்லை - (அவன்) செய்துவருங்காலத்து. (கூ0)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவானுடர்யாரும்
வினாசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டி வேந்தனாக்கொண்டார்வேந்தரய்
வருபவன்சரியையிணைத்தருகெனமருங்குளாப்போய்த
தினாசெய்நீரமுதனுடருசசெப்பவக்கற்பின்மிகுநாள்.

(இ-ள்.) வானுடர் யாரும் அரச இல்லா வறுமை நோக்கி - தேவர்களெல் லோரும் தங்களுக்கு அரசனிலலாத வறுமையை நோக்கி, அவனை வினா செய் தார் மகுடம் சூட்டி வேந்தன ஆக கொண்டார் - அந்த நகுஷனை வாசம் வீசும் மாலை புனைந்த கிரீடஞ்சூட்டி அரசனாக்கொண்டார்கள, வேந்த ஆய் வருபவன் - தே வர்களுக்கு அரசனாய் வந்தவன், சகியை ஈண்டு தருக என - இந்திரானியை யிவ் விடத்தில் அழைக்கக்கடவீர் என்று கூறி, மருங்கு உள்ளார் போய் தினா செய் நீர் அமுது அன்னாக்கு செப்ப - பக்கத்திலுள்ளோர் சென்று அலைவீசங்கடலிற் றேன் றிய வறுமையொத்த அவவிந்திரானிகுடிச் சொல்ல, அ கற்பின் மிக்கான் - அந்தக் கற்பின் மேம்பட்டவாள்.

அரசு - வேந்து இறைவன்மேனிதலால் பண்பாகுபெயர்கள். பகரிவிடை நிலை இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்றது. (கூக)

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியங்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்னுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
நென்னுயிர்த்துணைவனுங்கேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாகுகொள்கைதருமமோவடிகளென்றான்.

(இ-ள்.) மின் உயிர்த்தது அனையான் - மின்னல் ஓர் உருவங்கொண்டதை யொத்த இந்திரானி, பொன் உயிர்த்தது அனைய காட்சி புண்ணியம் குரவன் முன் போய் நின்று விளம்புவாள - பொன்னோர் வடிவங்கொண்டதையொத்த தோற்ற த்தையுடைய தருமசொருபியாகிய தனது ஆசிரியன் முன்போய் நின்று சொல்லு கிறான், அடிகள் இது என கெட்டேன் - சுவாமிகளே இதென்ன வாச்சரியம், என் உயிர்த்ததுணைவன் ஆங்கே இருக்க - எனதுயிர்க்கேளவன் அவவிடத்தே யுயிரோடி ருக்க, மற்று ஒருவன் - வேறொருவன் (வந்து) என்னை தன் உயிர்த்ததுணை ஆக கொ ள்கை தருமமோ என்றான் - என்னை தனது பிர்த்துணைவியாகக் கொள்ளுதல் தரு மமா என்று சொன்னான்.

கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் - “ஆற்றேன்காண்கவந்தோகெடுவேன்” என்பதனாலுணர்க. கொல்-அசைநிலை, உயி ர்த்தது ஈறுதொக்குநின்றது. என்னுயிர் தன்னுயிர் ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொருளி ல்வந்த ஆறனுருபுதொக்க தொடர்கள். வந்து சொல்லெச்சம். (கூஉ)

மாதவரொழுவர்தாங்கமாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவானோர்புரந்தானவனேயுன்றன்
காதலனாகுமென்றன்கைதொழுததற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிற்பாஸிங்குவருகெனவிடுத்தானே.

(இ-ள்.) மாதவர் எழுவர்; தாங்க - சத்தரிஷிகள் சுமந்துவர், மாமணி சிலிகை மீது போதரின் - பெரிய இரத்தினங்களழுத்திய சிலிகையின்மேல் வந்தால், அவனே வானோர் புரந்தான் - அவனே தேவர்களுக்கரசனாவான், அவனே உன்றன் காதலன் ஆகும் என்றான் - அவனே உன்னுடைய கனவனுமாவானென்று பிரகஸ்பதி சொன்னான், அதற்கு நேர்த்த கைதொழுது - அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு வணங்கிச்சென்று, அம்மேதகு சிறப்பால் இங்கு வருக என அது விடுத்தான் - அத்தமேம்பட்ட சிறப்போடுகூடி இங்கு வரக்கடவாயென்று தூதுப்பிழை.

சத்தரிஷிகள் ஆவார் - அகத்தியன். ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் என்பவர். (௬௩)

மனிதரின்மகவானாகிவருபவன் சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவனாயெண்ணுன்புன்களேயவிளைவுபாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குநகாதலால்விராயசசெல்வா
னிநிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதரில் மகவானாகி வருபவன் - மனிதர்களுள் இந்திரனாகிவருகின்ற நகுஷன், சிவிகை தாங்கும் புனிதம் மாதவரை எண்ணுன் - சிவிகையைச்சுமந்துசெல்லுங் களங்கமில்லாத சத்தரிஷிகளின்தன்மையை அறியாமலும், விளைவு புன் கண் நோய் பாரான் - (தனக்குஇனி) இவர்களால் விளையும் தன்பநோயை ஆராயாமலும், கனிதரு காமம் அயக்கும் காதலால் விராய செல்வான் - இன்பம்பழுத்த காமத்தை யனுபவிக்கும் ஆசையால் விரைந்து செல்லும்பொருட்டு, இனிது அயிராணி பால் கொண்டு சர்ப்ப ஏகுமின் என்றான் - இனிதாக இந்திராணியினிடத்துக்கொண்டு விரைந்து செல்லுங்கள் என்று சொன்னான்.

தானமுன்பு புனரப்போவோதலால் மங்களமுண்டாகச்சுமந்து செல்லுங்கள் எனபான், இனிடுகொண்டேகுமின் எனவும், காமததால் பினன்விளைவதை நோக்காதிருத்தலின் சர்ப்ப எனவும் கூறினான். சர்ப்ப-விரைந்துசெல்லுக் எனவுதல்.

பகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. (௬௪)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புகாங்குமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெறபமுனிவன்சர்ப்புமவிளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாகனமேயாகிப்போயினுனறிவிவாத
வற்பரானவாக்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ.

(இ-ள்.) முன் கொம்பு தாங்கி முன் நடக்கும் தென்றல் வெற்பனும் முனிவன் - சிவிகையின்முன் கொம்புகுமநது முன்புநடக்குந் தென்றலுக்குப் பிறப்பிடமாகிய பொதியமலையையுடையவராகிய அகதநியமுனிவர், சர்ப்பம் ஆக என சர்ப்பம் விளைத்தனன் - சர்ப்பமாகக்கடவாயென்று சர்ப்பக்கொடுத்தார், விளைத்தல் ஒழிம் - அவ்வாறு சர்ப்பக்கொடுத்தவப்போயினுதே, பொற்ப மாசுணமே ஆகி போயினுன் - பொலிவுபெறப் பெருமபாம்பாய்ப்போயினுன், அறிவு இல்லாத அறபரானவர்க்கு செல்வம் அல்லது வேறு பகை உண்டோ - அறிவில்லாத கீழமக்களுக்குச் செல்வமல்லாமல் துன்பம்விளைக்கும் வேறுபகையுளதோ.

மாசுணம் ஆனது - பெருஞ்செல்வக்கனிப்பாலாதலால் அதனை முடித்தற்கு அறிவில்லாத அறபரானவர்க்குச் செல்வமல்லது பகைவேறுண்டோ என்றது - வேறு அப்பொருள்வைப்பணி. (௬௫)

பின்னர் தங்குராவன பிரானடிபணிந் துவாரோர்
பொன்னகர்வேந்தனின் நிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்ன லுங்குராவன்போயவ்விடஞ்செயுளொளித்தாற்குவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான்.

(இ-ள்.) வாரோர் பின்னர் தம் குரவன் ஆன பிரான் அடி பணிந்து - தேவர்கள் பின்பு தமது ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியின் திருவடிகளைவணங்கி, ஐய பொன் நகர் வேந்தன் இன்றி புலம்பு அடைகின்றது என்னலும் டுஐப்பனே பொன்னுலகம் அரசனில்லாமல் வருத்தமடைகின்றதென்று வருந்திக்கூற, குரவன் போய் அகிலஞ்செயுள் ஒளித்தான் கூவி - (பின்பு) தமது ஆசிரியன்சென்று ஈசான திசையிலுள்ள அத்தடாகத்தில் தாமரைநாளத்திலுள்ள தூலில் ஒளித்திருந்த இந்திரனைக்கூவி, தன் உரை அறிந்துபோந்த சதமகன் கொண்டு மீண்டான் - தனது சொற்குறிப்பையறிந்து வெளியில்வந்த அததேவேந்திரனைக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று திரும்பினான்.

ஒளித்தான் சதமகன் இவையிரண்டாம் வேற்றுமை; தொகையாதலால் ஈறுதிரிந்தன. (கக)

கொடும்பழிகோட்பட்டான் நன்குரவனைவணங்கியென்னைச
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙன்சொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியறாதுநீவேட்டைச்சென்னப்
படும்பழியதனைத்தீர்ப்பான் பார் மிசைவருதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடும் பழி கோட்பட்டான் தன குரவனை வணங்கி - கொடியப் பழியால் விழுங்கப்பட்ட இந்திரன் தனது ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியைவணங்கி, என்னை சுடும் பழி கழிவது எங்ஙன் சொல் என - என்னைவருத்தம் பழி என்னினின்றுங்கழிவது எத்தலத்திலென்று இரக்க, தொலைவது ஒர்ந்தான் - அப்பழிசீருந்நிறத்தையுணர்ந்த அப்பிரகஸ்பதி, அடும்பழி மண்மேல் அன்றி அறாது - கொலைசெயதலால்வந்தபழி நிலவுலகின்மேலன்றி நீங்காது (ஆதலால்) நீ வேட்டைக்கு என்ன படும்பழி அதனை தீர்ப்பான் - நீ வேட்டைக்கென்று பெயர்வைத்துனக்கு உண்டாகிய அப்பிரமகத்தியைத்தீர்க்க, பார் மிசை வருதி என்றான் - இநிலவுலகின்மேல் வருவாயென்று அருளினான்.

பழிகோட்பட்டான் வினைமுதற்பொருளில்வந்த மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் வருமுதல் வல்லெழுத்து இயலபாயிற்று. அடும்பழி “உண்டவினைப்பு” என்னுந் தொடர்பொன்றில் காரணப்பொருளில்வந்த பெயரொச்சம். (கஎ)

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந்
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேநிரப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனோதன்பாறபிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான்குரவனேவழியுபுகூற.

(இ-ள்.) ஈசனுக்கு இழைத்த குற்றம் - சிவபெருமானுக்குச்செய்த அபசாரத்தை, தேசிகன் எண்ணி தீர்க்கும் - ஆசிரியனேதீர்க்கு முறையைக்கருதித்தீர்ப்பான், தேசிகன் கு இழைத்த குற்றம் குரவனே தீர்ப்பது அன்றி - ஆசிரியனுக்குச்செ

5

உபாயமாவது - மாபாதகம் ஏனையவற்றால் ஒழியாதெனவும், சிவார்ச்சனை யொன்றினாலேயே யொழியுமெனவுங்கருதல். இதனை ஆலாஸ்யமகததவத்தின்பஞ் சமோதயாயத்திலு- "ஐஹ தான்பாககாநாஹு: சபிவலிமாஸு" ம்விநா! பூநா யஸி துஷ்யநாவரிதக்ஷாதுகாநாபயகது" எனவருதல்காண்க. (கஅ)

(இ-ள்.) தேம பரி அலகந் மாபபன் - தேனைச்சுமந்த கற்பகப்பூமாலைபயணிந்த மாறபயலைய தேவேநென், லாம பரி சகைதது - தாவிச்செல்லும் உசகசை சிரவமென்னுப குடுநரையச செலுநி, தன்னால் வழிபடு குரவன் வாறோர் தாரும் பரிவோடு குழ தாராதது இழிதது - தன்னால்வழிபட்ப் பெசரிக்கப்படும பிரகஸபய்யும தேவாகளும் அளபோடு குழந்தவர நிலவுளில் இழிந்து,செம் பொன காமபு அரி போரி பங்கு மாஸ கயிலை வரையை தாழ்ந்து - செவந்த பொன்னிறுளா முகநிலைபொத்த தோளாகளைய உமாதேவியை விடப்பாத்த திலுடைய சிவபெருமான்முத்தருளிய பெரிப்பிறுக்ககைமலைபயவனன்கி, தென்னுசை நோக்கிச் செலவான் தென்னுசைய நோக்கிச்செல்லுசின்வறையினன்.

மேதபடி-வே.அ.

(இ-ள) கங்கை முதல் அரவடிறந்த தீர்த்தம் எல்லாம் போய் படித்து-
கங்கைமுதலிய எல்லையிலாத தீர்த்தங்களையாவதுசென்று நீராடி, காகி காஞ்சி
அம் கனக கேதாரமுதல் பத்தின பரபணிகளும் - காகியுங் காஞ்சியும் அமுதியபொ-
னமயமாகிய திருக்கேதார முதலிய திருப்பதிகள் பலவற்றை வணங்கியும், அ-
வுணன் கொன்ற பொங்கு புழி விடாது அமுநகி-அசுரனைக்கொன்ற மிக்கபிரமகத்தி-
விழுங்குதலால் பொலிவிழந்து, அரா உண்ண மாசு உண்டு பொலிவு மாழ்கும் திங்க-
ள் அனையான்-சர்ப்புணனை மாசுபடிந்து பொலிவீழ்க்குஞ் சந்திரனையொத்த இங்-
திரன், கடம்ப வளத்து எல்லை அணித்து ஆக செலலும் எல்லை - கடம்பவனத்தின்
எல்லைக்குச் சமீபமாகச் செல்லுங்காலையில்

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையின்றொழிவி
விடாதழுங்கி என்னும் பொருளின்றொழிவிக்கேற்றிக் கூறினும். (எ0)

தொடுத்தபழிவேறாகிவிடுத்தகன்றதிநீரன்றான்சுமந்தபாரம்
விடுத்தவனெத்தளவிறந்தமகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால்விளம்புபாசம்
கெடுத்தவன்மாதலம்புனிததீர்த்தமுளவிலுணைக்குக்கிடைத்தல்வேண்டு
மடுத்தறிகவெனசிலரைவிடுத்தல்வேறாகிலேநின்றப்பாற்செல்வான்.

(இ-ள்.) தொடுத்தபழி வேறாகி விடுத்து அகன்றது - விடாதுபற்றிய பிரம
கத்தியானது தன்னினின்றும் புறம்பாய்நீங்கியொழிய, இந்நிரன் தான் சுமந்த
பாரம் விடுத்தவன் ஒத்து அளவு இறந்த மகிழ்வு எய்தி - தேவேந்திரன்சுமந்த பா
ரத்தை இறக்கினவனெத்து அளவில்லாத மகிழ்கூர்ந்து, தேசிகன் பால் விளம்ப-
தனது ஆசிரியனிடத்துச்சொல்ல, பாசம் கெடுத்தவன் - பந்தத்தை வேரோடு அ
றுத்த அவ்வாசிரியன், இவண் மாதலம் புனிதம் தீர்த்தம் உள - இவ்விடத்து மக
ந்தாகிய தலமும் பரிசுத்தமாகியதீர்த்தமும் உள்ளன, நமக்கு கிடைத்தல் வேண்
டும் - நமக்கு அவை கிடைக்கவேண்டும், அடுத்து அறிக என-அவற்றைச்சென்று அ
றியக்கடவாயென்றுசொல்ல, சிலரை விடுத்து அவே ஆம் நிலை நின்று அப்பால்
செல்வான் - சில தூதுவரை ஏவித் தன்னினின்றும் பழிநீங்கிய அவ்விடத்தினின்ற
அப்புறஞ்செல்லும் இந்நிரன்.

அருவி படிந்தென்று பின்னரவருதலால் ஏறாம நிலையென்று சொல்வகைசெ
ய்து இடபமலை யென்று பொருள் கூறுவாறுமுண்டு - இதற்கு முதலுரலாகிய ஆலா
ஸ்ய மகத்துவத்தில் - மலையென்றவது கூறாமையாலும், இடபமலையானது பின்னி
கழ்ந்த திருவிளையாடலாதலாலும் அவ்வாறு நாம் பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம்.
அகன்றது எனவும் விசேஷமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (எக)

அருவிபடிந்தருவியெறிமணியெடுத்துப்பாறையிலிட்டருவிநீர்தாய்க்
கருவிரல்கொய்தலர்ருட்டிக்கனியூட்டிவழிபடுவகல்லாமந்தி
யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைகருகந்தொன்றற்கொன்றாட்டியூட்டி
பருகுவனபுலிமுலைப்பால்புல்வாய்க்கன்றருத்தியிடும்பசினோய்தீர. [ப்

(இ-ள்.) கல்லாமந்தி - அறிவில்லாத குரங்குகள், அருவிபடிந்து - அருவியில்
நீராடி, அருவி எறிமணி எடுத்து பாறையில் இட்டு - அவ்வருவிவீசிய மாணிக்கத்
தையெடுத்துக் கற்புறையின்மேல் வைத்து, அருவி நீர்தாய் - அவ்வருவி நீரால் அ
பிழைக்குச் செயது, கரு விரல் கொய்த அலா ருட்டி - தமது கரியவிரல்களால்
கொய்தமலர்களைச் சூட்டி, கனி ணட்டி வழிபடுவ - கனிகளைவைத்து நிவேதித்து
வழிபட்டு ஞானிப்பன, (ஒருபால்) யாளி கரி-யாளியும் யானைகளும், ஒரு துறையி
ல் புழைக்கைகருகந்து ஒன்றன் கு ஒன்று டுட்டி ணட்டி பருகுவன-ஒருநீர்த்தத்து
றையில் தமது தவாரம்பொருந்திய கைகளால் நீராழுகந்து ஒன்றற்கொன்று உ
ண்பித்துப் பருகாநிப்பன, புலி முலை பால் புல்வாய் கன்று பசினோய் தீர அருநதி
யிடும் - (ஒருபால்) புலிகள் தமதுமுலைப்பால் ஆனகன்றுகள் பசினோய்நீங்க வுண்
பிக்கும்.

கல்லாததனுராகிய அறியாமையைக் கல்லாவெனக் காரணமாக வுபசரித்
தார். (எஉ)

நெளியராக்குருளாவெயில்வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிநெளியப்புள்ளே
ரெளியறுச்சினைவிரித்துநிழல்பாப்பப்பறவைநோயுற்றதேகொ
லையியவாவச்சோவென்றோறியயன்மடமந்தியருவியூற்றுங்
துளியநீர்வளைத்தசும்பின்முகந்தெடுத்துக்கருங்கையினுற் சொரிவமாதோ

இந்திரான்பழிதீர்த்தபடலம்.

(இ-ள்.) நெளி அரா குருளை வெயில் வெள்ளிகடையில் கிடந்து உயங்கி நெளிய-நெளியும் பாம்பின் குட்டிகள் வெயில்பரகத வெளியிடக்களில் கிடந்து மயங்கி வருந்தி நெளிய, புள ஏறு ஒளி அரு சிறை விரித்து நிழல் பரப்ப-கருடன் ஒளியரு த சிறைக மேலேவிரித்து நிழல்செய்ய, அயல் மட மந்தி-பக்கத்திலுள்ள அறியாமையையுடைய குரங்குகள், பறவை நோய் உறறதே கொல் - அக்கருடப்பகை வெயிலால் வருத்தமுற்றதோ (என்றுகருதி) அளியவா - கருணையுடையனவாகி, அச்சோ என்று ஒதி - ஐயோவென திரங்கிச்சொல்லி, அருவி ஊறறும் துளிய நீர் விளைத சும்பின் முகந்த எடுத்து - அருவியாறுகள் சிறுநுத துளியையுடையநீரைச் சங்கா கியகுடத்தால் முகந்தெடுத்து, கரும் கையினால் சொரிவ - தமது கரியகைகளால் அபபறவையினமேற சொரியாநிற்பன.

அச்சோ-இரக்கக்குறிப்பையுணர்த்தும் இடைச்சொல்.

(எஉ)

படவரவமணியின்று நொச்சிப்பாசிலையன்னபைந்தாண் மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்யமணவறையில் விளக்கிவிட பெருந்தண்கானத, தடாசிறைமென்குயிலோமென ரூபபமடக்கினளை யெழுததைந்துமோசைத, தொடாபுபெறவுச்சரிப்பக்குருமொழிகேட்டாங்குவபபதொடிக்க டபூவை.

(இ-ள்.) நொச்சி பாச இலை அன்ன பைம தாள மஞ்ஞை பெடை தழுவி மணம் செய்ய-(ஓர்பால்) நொச்சியினது (பிளவுபட்ட) பசியவிலையையொத்த பசியகால்களையுடைய மயில்கள தத்தமக்கிசைந்த பெணமயில்களைத்தழுவி மணஞ் செய்யாநிற்க, படம அரவம் மணி னன்று மண அறையில் விளக்கு இடுவ - படங்க ளையுடைய சாப்பங்கள மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி மணவறையில் விளக்கேற் றாநிற்கும், அடர் மென் சிறை குயில் பெரும் தண் கானத்த ஓம் என்று ஆர்ப்ப- (ஓர்பால்) நெருங்கிய மெனமையையுடைய சிறகுளையுடைய குயில்கள் பெரிய குளிரந்தகாடில் ஒமெனது ஒலிக்காநிற்கவும், மடம கிள்ளை எழுத்து ஐந்தும் ஓசை தொடாபு பெற உச்சரிப்ப - இளமைபொருந்திய கிளிகள் பஞ்சாக்ஷரத்தை யும் ஓசையின் ரொட்புபொருந்த வுச்சரியாநித்கவும், தொடி கண பூவை-கைவளை போலும் வட்டமாகிய கண்களையுடைய நாகணவாய்ப்பறவைகள், குருமொழி கேட்டால் ஆற்கு உவப்ப - (அவற்றைக்) குருவின உபதேசமொழியைக் கேட்டார் போலக்கேட்டு மகிழாநிற்கும்.

உம்மை உயாவு சிறப்புப்பொருட்டு

(எச)

இன்ன விலங்கொடுபுள்ளின்செயற்கரியசெயனோக்கியிறும்பூதெயதி ப், பொன்னகரான்புளகமுடல் புதைப்பநிறைமகிழ்ச்சிபுளம் புதைப்பப் போவா, னன்னபொழுதொற்றுவாமீண்டடிவணங்கியிச்சுவைப்பாலருந் துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவகைமேற்பேருவகைபெருகச் சொல்வா.

(இ-ள்.) பொன நகரான இன்ன விலங்கொடு புள்ளின் செயற்கு அரிய செயல் நோக்கி-தேவேந்திரன் இந்த மிருகங்களும் பறவைகளுமாகிய இவைகளின் பிறர் செய்தற்கரிய செயல்களைப்பார்த்து; இறும்பூது எய்தி - அதிசயித்தது, புளகம் உடல் புதைப்ப நிறைமகிழ்ச்சி உளம் புதைப்ப போவான்-புளகம் தனது உடல் மூற்

தும் போர்க்கவும் கிறைந்தமகிழ்ச்சி தனது மனத்தைத் தூர்க்கவும் போகின்றவனுயினான், அன்ன பொழுது - அப்பொழுதில், ஒற்றுவர் மீண்டு அடி வணங்கி இன்சுவை பால் அருந்தவான் முன்-தூதுவாதிரும்பிப் பாதத்தைவணங்கி யினிய சுவையமைந்தபாலைப் பருகுவோன் முன்பு, பின் அரிய தேன் சொரிந்தால் ஆங்கு-பின்பு கிடைத்தற்கரிய தேனைவாக்கினுறபோல, உவகைமேல் பேர் உவகை பெருக சொல்வார்-களிப்பினமேல் பெரும் களிப்பு மிகுமாச் சொல்லதொடங்கினார்.

இன்ன அன்ன சுட்டுததிரிபுகள், ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (௭௫)

எப்புளவனததிலுமென்றுங்கண்டறியாவதிசயமுமெண்ணுக்கெய்தாத் திப்பியமுமிககடம்பவனததினறுகண்டுவகைதினோததேயகன்கண் வைப்பனையவொருபுனிதவாவிமருங்கொருகடம்பவனததினீழ [டான் லொப்பிலொளியாய்முனோதத சிவலிங்கமொன்றுளதென்றுரைப்பககேட்

(இ-ள.) எப்புளவனததிலும எனறும் கண்டு அதியா அதிசயமும் - எவ்வுலகத்திலும எக்காலத்திலும பாரததரியாத அதிசயமும், என்னுக்கு எய்தாத திப்பியமும் - கருதலளவைக்கேட்டாத தெய்வதனை மயும், இகடம்பவனதது இன்று கண்டு உவகை தினைத்தேம - இந்தக் கடம்பவனததில் இப்பொழுது பார்த்த ஆராமகிழ்ச்சியடைந்தோம், (என்னவெனில்) அங்கண் வைப்பு அனைய ஒரு புனிதம் வரவி மருங்கு - அக்கடம்பவனததில் வைப்புத்திரவியத்தையொத்த வொருபரிசுத்தமாகிய தடாகத்தின பக்கத்தில், ஒரு கடம்ப வனததின் நீழல் ஒப்பில் ஒளியாய் முனைத்த சிவலிங்கம் ஒன்று உளது என்று உரைப்ப கேட்டான் - ஒருகடம்பமாதது நீழலில் தனக்கு நிகரிலலாத ஒளிபயிழம்பாய முனைத்தெழுவத சிவலிங்கமொன்று இருக்கின்றதென்று சொல்லக்கேட்டான்.

ஒன்றெனனும் எண்ணுகுதிப பால் வா மெனனஞ் சமுதாயத்தினின்று ஓர்மரம் எனறும். (௭௬)

செவித்தொனையிலமுதொழுக்குமுழையரொடும்வழிகொண்டுசென்னிமேற்கை, குவித்துளமெயும்மொழிகரணங்குணமுன்றுமொன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயாபொழிககமுனோதநருணகுறிமேலன்பிர்ப்பவடைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடம்படி துகடம்பவனததுழைதுழைந்தான்கவலைதீர்வான்.

(ஆ-ள்.) கவலைதீர்வான் - தன்னையபற்றிய பழிபினின்று நீங்குமிந்திரன், செவி தொனையில் அமுது ஒழுக்கும உழைய ரொடும் வழி கொண்டு - தனதுசெவித்தொனையினிடத்துச் சந்தோஷமாகிய அமுதத்தை வாக்கிட ஒற்றர்களோடுஞ் சென்று, சென்னி மேல் கை குவித்து-தனதுசிரத்தின்மேல் கைகளைக்கூப்பி; உளம்மெய் மொழி - மனம் வாக்குக் கையங்களும், காணும் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களும், குணம் மூன்றும் ஒன்றி - சாததுவித் முதலிய முன்று குணங்களும் ஒருவழிப்பது, தன கொடிய பாசம் அவித்து உள அபாயு ஒழிக்க முனைத்தருள் குறிமேல் அன்பு ஈர்ப்ப அடைவான் - தனது கொடிப்பாசத்தைக் கெடுத்து மனத்துயரமொழிகை முனைத்தருளிய சிவலிங்கத்தின்மேல் அன்பானது இழக்கச்செல்லுகின்றவன், காணம் கவித்து உள்ள பூம் தடம் படிந்து கடம்ப வுனத்து உழை துழைந்தான் - காட்டார் கவியப்பட்டிள்ள பொற்றாமரைத்தீர்த்ததி வீராடிக் கடம்ப வுனத்துப் புகுந்தான்.

ஒன்றி செயலெனெச்சத்திரிபு. மனம் வாக்கு முதலிய திரிகரணங்களும், மனம் புத்தி முதலிய அந்தக்கரணங்களும், சாத்திவதமுதலிய முக்குணங்களும், ஆதித்தன் சந்திரியில் விளக்குப்போலத் தத்தமக்குரிய போதங்களிவழிப்படாது ஒடுங்கி அன்பிற்றலைப்பட்டு நின்றன என்பார். ஒன்றி அன்பீர்ப்ப எனக்கூறினார் அந்தக்கரணம்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். முக்குணம்-சாத்திவதம், இராசதம், தாமதம். (எ)

அருவாகியுருவாகியுருவருவங்கடந்துண்மையறிவானந்த யுருவாகியவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின் மருவாகிசசராசரங்களிலமுந்தன்னிடையுதித்தமடங்கநின்ற கருவாகிமுனைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண்ணங்களிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அருவாகி உருவாகி அருவருவம் ஆகி - அருவமாகியும் உருவமாகியும் அருவருவமாகியும், கடந்து - இவைகளைக்கடந்து, உண்மை அறிவு ஆனந்த உருவாகி - உண்மையறிவானந்த யுருவமாகியும், அளவு இறந்த உயிராகி - எல்லையில்லாத பல்லுயிர்களாகியும், அ உயிர்க்கு ஓர் உணர்வாய் - அவ்வுயிர்களறிவுக்கோரறிவாகியும், பூவில் மருவு ஆகி - (அவ்வாறுநிறுவின்) பூவினிடத்துள்ள வாசம் போலாகியும், சராசரங்கள் அகிலமும் தன்னிடை உதித்த மடங்கநின்ற கருவாகி - சராசரங்கள் யாவும் தன்னிடத்துத் தோன்றியொடுங்கநின்ற காரணமாகியும், முனைத்தசிவக்கொழுந்தை ஆயிரம் கண்ணும் களிப்ப கண்டான் - முனைத்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானை தனது ஆயிரங்கண்களுங்களிப்பில் மூழ்கத்தரிசித்தான்.

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என நிறலால் அருவாகி எனவும், மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால், அயன் என அருவாகி நிறலால் உருவாகி எனவும், சதாசிவம் என நிறலால் அருவருவாகி எனவும், இந்நவவிதபேதமும் தோற்றுவித்தல் முதலியவற்றிற் கு ஏதுவாய் நாடகமாத்திரையானடிக்கும் இறைவனுக்கின் கடந்தவனெனவும், ஆன்மாவின் பவத்தொடர்பு நீங்குமுகத்து ஆன்மசுத்திக்கு மேலாகும் சிவரூப சிவதெரிசு சிவபோகாநுபவங்களை விளைவித்தல் காரணமாய் அந்நன்ம அகோசரமாய்நின்ற சிவம கோசரிக்குமிடத்துச் சத்து சிந்து ஆனந்தங்களை முறையே தூல சூக்கும் காரணரூபமாகக்கொண்டு விளங்கிநிறலால் உண்மையறிவானந்த யுருவாகி எனவும், இறைவன், உயிர்களைப் புனருத்தவஞ்செய்விக்குங்கால் பொதுமையில் உடலுயிர்போன்று சத்திரூபமாய் நிறலால் அளவிறந்தவுயிராகி எனவும், கண்ணருக்கன்போல் அவ்வுயிர்களின் வேறும் வியஞ்சுவறிவாய்நின்று தனதானையால் இருவினையின்வழிநடத்தும் பதிப்பொருளாதலால் அவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய் எனவும், அதிவொளிபோல பிரிவற்று உடனாய் அத்துவிதமாய் அவைகளினிற்றலால் பூவின்மருவாகி எனவும், அணுவோரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்டும் “அண்டமோரணுவாமபெருமைகொண்டும்” என்னுந் திருவாக்கின்படி தோற்றக்கேடுகளின் காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய்நிறலால் சராசரங்களிலமுந் தன்னிடையுதித்தமடங்கநின்ற கருவாகி எனவும் கூறினார். (எ)

கண்டுவிழுந்தெழுந்தவிழிதுளிப்பவெழுகளிப்பென்னுங்கடலிலாழ்த்து விண்டுமொழிதழுத்தழுப்பவுடல்பனிப்பவன்புருவாய்விண்ணோர்வேந்தனண்டபிரானருசசனைக்குவேண்டுபுகாரணமெலாமகல்வாசெய்திக்குகாண்டுவரச்சிலவைவிடுத்தவோகப்பின்னமொருகுறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) விண்ணோர் வேந்தன் அன்பு உருவாய் கண்டி விழுந்த எழுந்த விழிதனிப்ப - தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் அன்பே ஒருவடிவமாய்த்தெரிசித் துப் பணிந்தெழுந்து கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிரத, எழு கனிப்பு என்னும் கடலில் ஆழ்ந்து-ககாகடந்தெழாரின்ற களிப்பென்னுங்கடலிலழுந்தி, தழு தழுப்ப உடல் பணிப்ப மொழிவினெடு - தனதுநாத் தழுதழுக்கவும் உடல்வோர்வரும்பவும் தோத்திரஞ்சொல்லி, அண்டர் பிரான் அருச்சுனைக்கு வேண்டும் உபகரணம் எல்லாம்- தேவர்கள் தேவனாகிய சிவபெருமான் அருச்சுனைக்குவேண்டிய வுபகரணங்களையாவையும், அகல்வான் எய்தி கொண்டுவர சிலலாவிடுத்து - அகன்ற விண்ணுலகத்திற்கென்று கொண்டுவரச்சிலலாயேவி, அவர் ஏக பின்னும் ஒரு குறைவு தீர்ப்பான்- அவர்கள் கொண்டுவரச்செல்லப் பின்னும் ஒரு குறைவுதீர்க்கக்கருதினான்.

தழுதழுத்தல்-நாப்பின்னுதல். குறைவாவது-சிவலிங்கப்பெருமான் விமான மின்றியிருத்தல். (எக)

தங்குடிமைத்தச்சனையோர்விமானமமைத்திட விடுத்தத்தடத்தின்புற்போ, யங்கணனைக்கடி தருச்சித்திடநறியமலர்சிடையாதயர்வானந்தச், சங்கெறிதண்டினாத்தடத்திரவரனருளாற்பலபரிதசலதியொன்றிற், பொங்குகதிர்பரப்பிமுனைத்தாலென்னப்பொற்கமலம்பூப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தம் குடிமை தச்சனை ஓர் விமானம் அமைத்திட விடுத்து - தமதுகுடிக்குரிய தேவதச்சனை (வருவித்து) ஓர் விமானஞ்செய்கவென வலி, அ தடத்தின்பால் போய் - அப்பொற்றுமணாத் தீர்த்தத்தினருகிற்சென்று, அங்கணனை கடிது அருச்சித்திட நறிய மலர் சிடையாது; அயாவான் - அழகிய கருணாநோக்கத்தையுடைய சிவபெருமானை விலாந்து அருச்சுனைசெய்ய நல்லமலர்கிடையாமல் சோருகின்றவன், சங்கு எறி தண் திரை அந்த தடத்தில் - சங்குகளைவீசுந தண்ணிய அலைகளையுடைய அந்தத்தடாகதத்தில், பல பரிதி சலதி ஒன்றில் பொங்கு கதிர்பரப்பி முனைத்தால் என்ன - பலகுரியர்கள் ஒருசமுத்திரத்தில்விளங்கும் கிரணத்தைப்பரப்பி உதையஞ்செய்தார்போல, அரன் அருளால் பொன் கமலம் பூப்ப கண்டான்- சிவபெருமான் திருவருளால் பொற்றுமணாமலர்கள் மலர்திருக்கப்பார்த்தான். (.)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந்தாடினான் காரணத்தாலிதற்குநாம, மென்பது பொற்றுமணாயென்றேமுலகும்பொலிகவென விசைத்துப்பின்னு, மின்பதுமத்தடங்குடைந்துபொற்கமலங்கொய்தெடுத்துமீண்டுநீங்காத், தன்பினிரோய்தணியமுனைத்தெழுந்தமுழுமுதன்மருந்தின் றன்பால்வந்து.

(இ-ள்.) அன்பு தலை சிறப்ப மகிழ்ந்து ஆடினான் - அன்பு தன்னைவிழுங்கி மேலெழுந்தோர்கமகிழ்ந்து கூத்தாடி, காரணத்தால் - (பொற்றுமணாபூத்த) காரணத்தினால், இதற்கு நாமம் பொற்றுமணா என்று ஏழுலகும் பொலிக என இசைத்து - இதற்குத்திருநாமம் பொற்றுமணாயென்று ஏழுலகிலும் விளங்கக்கடவதென்றுகூறி, பின்னும் மின்ப பதமம் தடம் குடைந்து பொன் கமலம் கொய்து எடுத்து மீண்டு-மீளவும் விளங்கும் பொற்றுமணாத்தடாகத்தில் நீராடி (அங்குள்ள) பொற்றுமணாமலர்களைப் பறித்தெடுத்துத்திரும்பி, நீங்காத தன் பிணி நோய் தணிய முனைத்து எழுந்த முழுமுதல் மருந்தின் தன்பால் வந்து - நீங்காத தனதுபழிநோய்பற்றற முனைத்தெழுந்தருளிய முழுமுதலென்னும் ஓர்திருநாமத்தையுடைய பிறவிப்பிணரீக்கும் மருந்தினிடத்துவந்து.

என்பது-இடைச்சொல்.

(அக)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்துநிலந்திருத்திவருமளவின்முனைத்தஞாண்
வித்தனையசிவக்கொழுந்தின்நிருமுடிமேற்பரிதிகாமெல்லத்தீண்டச்
சித்தநெகிழ்ந்தந்திரான்றன்வெண்கவிகைத்திங்கணிமூல்செய்வானுள்ளம்
வைத்தனன்போதிர விமண்டிலம்போலிழிந்ததொருமணிவிமானம்.

(இ-ள்.) மொய்த்த புனம் காடு எறிந்து நிலம் திருத்தி வரும் அளவில் - கொ
ருகையபுனங்களை யுடைய காடுவெட்டி நிலந்திருத்திவருமபொழுதில், முனைத்த ஞா
னம் விதது அனைய சிவம் கொழுந்தின திருமுடிமேல் பரிதிகாமெல்ல தீண்ட-மு
னைத்தருளிய சிவஞானவித்தையொத்த சிவக்கொழுந்தினுடைய திருமுடியின்மேல்
சூரியனுடையகிரணம் மெல்லப்பரிசிக்கக்கண்டு, இரத்திரன் சித்தம் நெகிழ்ந்து - தே
வேந்திரன் மனமுடைந்து, தன் திங்கள் பெண்கயிலை நிறில் செய்வான் உள்ள
வைத்தனன்-தனது சந்திரனையொத்த வெள்ளியருடை நிறுத்தியவர்களுநிலை,
அப்போது ஒரு மணி விமானம் இரவி மண்டிலம் போல் இழிந்தது - அப்பொழுது
ஒரு இரத்திரன் விமானம் (ஆகாயத்தினின்றும்) சூரியமண்டிலம் நிலவுவது விறங்கி
யதுபோல இறங்கியது

சிவஞானமுதலிய நான்குஞானங்களும் அங்குரித்தறகு ஓர்விறையாயிருந்
தலால் ஞானவித்தென்றார். கணபி - சொல்லெச்சம். வித்து - கொழுந்து என்று
பொருள் முரணணி. (அஉ)

கிரியெட்டுமெனமழையைகழித்தெட்டும் புழைககைமதிக்கீறுதுக்கோட
கரியெட்டுஞ்சினமடங்குலெட்டுமெட்டெட்டுக்கணமுந்தாங்க [டுக்
விரியெட்டுத்திசைபரப்பமயநிருமித்துதவியவவவிமானஞ்சாத்தி
யரியெட்டுத்திருவுருவப்பாருகடையருச்சிப்பாலாயினுனே.

(இ-ள்.) எட்டி கிரியும் என - அட்டகுலப்பருவத்தங்களின் நேரறம்போல, ம
ழையை கழித்து எட்டும் - மேகமண்டலத்தைகழித்து எட்டிநேரதேரற்றத்தையுடைய,
புழைககை மதிக்கீறு கோடு கரி எட்டும் - துவாரம்பொருந்திய துதிககையையு
ம் அத்தசந்திரனையொத்த கொம்புகளையுமுடைய அஷ்டகேசங்களும், சினம் நா
வெட்டு மடங்கலும் - கோபத்தையுடைய முடிபத்திரண்டுநிவங்கங்களும், எட்டெட்டு
கணமும் தாங்க - அறுபத்துநாலு நியகணங்களுக்காக, விரி எட்டு திசை பரப்ப-
பாரத எட்டுத்திசைகளிலும் பரவிரிந்தபுறமடி, மயன் நிருமித்து உதவிய அ விமான
ம் அரிசாத்தி-தேவதாச சிறுமித்ததுத்தந்த அவவிமானத்தை யிரத்திரன்சாத்தி, எட்டு
கிருவுருவம் பரஞ்சுட்டை அருச்சிப்பான் ஆயினான்-எட்டுத்திருமூர்த்தத்தையுடைய
சோமசுந்தரர்க்கடவுள் அருச்சிக்கத்தொடங்கினான்.

எட்டுத்திருவுருவம் பஞ்சபூதம், சந்திரசூரியாகன், ஆன்மா எட்டும் என்னு
ம் பெயரொச்சம் கரி என்றும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. இடையிலுள்ளன-
இடைப்பிறவாலாயநின்ற சினையடைகள். இது தொழிலபற்றிய வுபமையணி. (அங)

முந்தவமருலகடைநதுபூசனைக்குவேண்டிவனமுழுதுந்தேர்வார்
வந்துதருவைநதீன்றபொனனுடைமின்னுமிழுமணிப்பூண்வாசச்
சந்தனமந்தாகினிமஞ்சனந்தாமந்திருப்பள்ளித்தாமந்தீப
மந்தமிலாணந்தாறுங்கனிதீந்தேன்றிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.

(இ-ள்.) முந்த அமரர் உலகு அடைந்த பூசனைக்கு வேண்டிவன முழுதும்
தேர்வார் வந்து - முற்பட விண்ணுலகிற் சென்று பூசைக்கு வேண்டும் உபகரணம்

கன்பால்வயுள் கொண்டு வரச்சென்றவர்வந்து, ஐந்து தருளின்ற பொன் ஆண்டி
ன் உயிமுமணி பூண் வாசம் சந்தனம் - பஞ்சதருக்கள்கொடுத்த பீதாம்பரமும்,
பிரகாசத்தைவீசும் இரத்தினம்பசித்த ஆபரணமும் வாசத்தையுடைபசுதனமும்,
மந்தாகினி மஞ்சனம் தாமம் திருப்பள்ளித் தாமம் தீபம் - கங்கைகீராகிய திருமஞ்
சனமும் துபமும் திருப்பள்ளித்தாமமுந் தீபமும். அநதம் இல ஆன் ஐந்து நதும்
கனி தீம் தேன் திருவமுதம் - அழிவில்லாத பஞ்சகவியமும நதியகளியும் இனி
யதேனும் திருவமுதமுமாகிய, அனைத்தும் தந்தாரா - யாவையும்கொடுத்தார்கள்.

அமரருளு - அமருளகு தொகுத்தல்விகாரம். திருப்பள்ளித்தாமம் - பத்திர
புஷ்பமாகைகள். (அச)

தெய்வத்தாமரைமுனைத்ததடம்படிந்துபவந்தொலைக்குந்திருநீருழச
சைவத்தாழ்வடந்தாங்கியன்புருவாயருளுருவந்தாலுயத்தோனறும
பைவைத்தாடரவார்த்தபசுபதியையவனுரைத்தபனுவலாற்றின
மெய்வைத்தாதாரம்பெருகவருசசனைசெய்தானந்தவெள்ளத்தாழந்தான்.

(இ-ள்.) தெய்வம் தாமரை முனைத்த தடம் படிந்து - தெய்வத்தன்மையை
யுடைய பொற்றாமரைமுனைத்த தடாகத்தில் ஸநானஞ்செய்து, பவம் தொலைக்கும்
திருநீறு ஆடி - பிறப்பினையொழிக்குந் திருநீறுதறிந்து, சைவம் தாழ்வடம் தாங்கி -
சைவவேடத்துக்குரிய வருத்திராகவடமணிந்து, அன்பு உருவாய-தான் அன்பே
வடிவாய்நின்று, அருளுருவம் தானுய தோனறும பைவைத்து ஆடு அரவு ஆர்த்த
பசுபதியை - திருவருளே திருவுருவமாகக்கொண்டருளிய பட்சுதைவிரித்தாடும் சர்
ப்பத்தைக்கச்சாக இடையிறகட்டிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, அவனுரைத்த பனுவல்
ஆற்றின் - அவனருளிய ஆகமத்தின்வழியே, மெய் வைத்த ஆதரம்பெருக-உண்மை
யாகிய அன்புபெருக, அருச்சனை செய்து ஆனந்த வெள்ளத்து ஆழந்தான-அருச்சி
த்து ஆனந்தவெள்ளத்தி லமுத்தினன்.

பசுபதி-பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்கு இறைவன். சைவம்-என்னுங்குறிப்பா
ல் தாழ்வடம் - உருத்திராக்கத்தினமே னின்றது. டைத்த - அகரவீறுதொகுத்தல்.(.)

பாராரவட்டாங்கப்பஞ்சாங்கவிதிமுறையாற்பணிந்துள்வாயமெய்
நேராகச்சூழ்ந்துடலங்கம்பித்துகருமபிட்டுநிருத்தஞ்செய்து
தாராருந்தொடைமிதப்பவானந்தகண்ணருவித்துமபரின்றன்
பாராமையிக்கொள்ளவஞ்சலித்துத்துதிககின்றானுமராகோமான்.

(இ-ள்.) அமரர் கோமான் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இரதிரன், பார் ஆர
அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையால் பணிந்து - நிலவுலகிற்பொருத்த அஷ்டாங்க
பஞ்சாங்க விதிமுறைப்படிவணங்கி, உள் வாய்மெய் நேராக சூழ்ந்து - மனவாக்
ஞக்காயங்கள் ஒன்றுபடப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, உடமை கம்பித்த கருமிட்டு நிரு
த்தஞ்செய்து - பரவசத்தால் சரீரமடுங்கிக் கைகூப்பி ஆனந்தக்கூத்தாடி, தார்
ஆரும் தொடை மிதப்ப ஆனந்தம் கண் அருவி ததமப நின்று - மார்பிணைந்த
மலராரற்றெடுத்த மாலைமிதக்கும்படி ஆனந்தக்கண்ணருவியானது பெருக்கெடுக்க
கின்று, ஆராமை அன்பு மிக்கொள்ள - சிவானந்த தெவிட்டாமையால் அன்பு
மேலுமேலும் எழுந்தோங்க, அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றான் - அஞ்சலிசெய்து துதி
க்கின்றவனாயினான்.

அட்டாங்க பஞ்சாங்கவிதிகளை முன்னர்க்குறியதனுணர்க. (அக)

மேற்படி வேத.

அங்கண்போற்றிவாயமையாரண்போற்றிராக
கங்கண்போற்றிமூலகாரண்போற்றிரெற்றிச
செவகண்போற்றியாதிசிவபரஞ்சுடபோற்றி
யெவகண்பகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி.

(இ-ள) அம் கண போற்றி-அழகியகிருபாநோக்கமுடையவனே வந்தனம், வாயமம் ஆரண்பேற்றி - உணமையாகிய வேதங்களை அருளிச்செய்தவனே வந்தனம், நாகங்கண போற்றி - சரப்பகங்கனனே வந்தனம், மூலகாரண போற்றி-மூலகாரணனே வந்தனம், நெற்றி செவகண போற்றி - நெற்றியின்கண் செவந்த கண்களையுடையவனே வந்தனம், ஆதி சிவபரம் சுடோபோற்றி - எல்லாவற்றிற்கு முதலாயுள்ளவனே நனமையாததரும் மேலான ஒளிபிழம்பே வந்தனம், எங்கள் நாயகனே போற்றி-எவ்களிறைவனேவந்தனம்,ஈறு இல்லா முதலே போற்றி-தனக்கோ நிறுதியிலலாத முதலே வந்தனம்

அன்றகண் ஆதலால்-செவகண் எனவும், முன்னர் ஆதி என்றமையால் அழிவிலலாதவனென்றதற்கு நிறிலாமுதல எனவும்கூறினார் ஆதி-அணமையினி போற்றி-போற்றாதவென்னும் பொருண்மேனிறறலால் இகரவிஞ்சியொடு புணர்துநின்ற தொழிற்பெயர் அனநி லியங்கோடபொருளிலவந்த யகரவீறுகெட்டுநின்ற வியன கோளமுறநெனக்கொளளுதலு மொன்று துதிக்கக்கடவேனென்றுபொருள்,தொ-எ-உயிராமயங்கியல் “வாழியவென்னுஞ்செயென்கினவி, யிறுதியகரகெடுத்துமுரித்தே” என்ற சூத்திரத்தால் ஒன்றொருமுடித்தலாற்கொள்க (அள)

யாவையும்படைப்பாயபோற்றியாவையும் துடைப்பாயபோற்றி
யாவையுமாயபோற்றியாவையும்மல்லாயபோற்றி
யாவையும்நிரதாயபோற்றியாவையும்நந்தாயபோற்றி
யாவையும்புணர்தாயபோற்றியாவையும்பிரிந்தாயபோற்றி.

(இ-ள.) யாவையும் படைப்பாய பேற்றி - எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்தவனேவந்தனம், யாவையும் துடைப்பாய போற்றி - எல்லாவற்றையும் அழிப்பவனே வந்தனம், யாவையும் ஆரூப போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் ஆனவனே வந்தனம், யாவையும் அல்லாய போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் அல்லாதவனேவந்தனம், யாவையும் அநிரதாய போற்றி-எல்லாவற்றையும் உணராதவனேவந்தனம், யாவையும் மந்தாய போற்றி - எல்லாவற்றையும் அநியாதவனே வந்தனம், யாவையும் புணர்தாய போற்றி - எல்லாவற்றிலும் பிரியாதவனே வந்தனம், யாவையும் பிரிந்தாய போற்றி - எல்லாவற்றிலும் பிரிந்தவனே வந்தனம்

திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு படைத்தலுறுதுடைத்தலு பியற்றித்தாயவுடம்பினனாய நிறறலால் - யாவையும் படைப்பாய யாவையும் துடைப்பாய எனவும், யாவும் தானாயவழி அவற்றினவசத்தனாகாத தனவசத்தனாய நிறறலால் யாவையுமாய் எனவும், அவ்வவற்றினுணர்வாகாத இயற்கையுணர்வினனாய்நிறறலால் யாவையும்மல்லாய் எனவும், முற்றுமுணர்தறநனமையால் யாவையும் அநிரதாய் எனவும், பொருளுடையதுதறநனமையால் யாவையும்நந்தாய் எனவும், யாவும்புணர்ர் திண்பதகாவியபான ஏவற்றுள்ளும்புஞ்ந்த நிற்கும் முடிவிலாற்றலும் வரம்பிலின்பமுடைமையும் உடையனாய் நிறறலால் யாவையும் புணர்ந்தாய் என

வும், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கிற்றலால் யாவையும் பிரித்தாய் எனவும் கூறினார். (அஅ)

இடருதப்பிணித்த விந்தப்பழியினின்றெண்ணையிர்த்துண
னடியினைக்கன்பனுக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண்
மடவரன்மனாள்போற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) என்னை இடர் உற பிணித்த இந்த பழியில் நின்று ஈர்த்து-என்னைத் தன்பமிக விடாதுபற்றிய இந்தப்பிரமகத்தியினின்றாவிரிவித்த, உன் அடியினைக்கு அன்பன் ஆக்கும் அருள் கடல் போற்றி-உனது இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் அன்பனாக் கிய திருபாசமுத்திரமே வந்தனம், சேல் கண் மடவரல் மனாள்போற்றி-மீனாக் கிய மம்மையின் மணவாளனேவந்தனம், மா கடம்ப வனத்தாய் போற்றி - பெரியக டம்பவனத்தி லெழுந்தருளினவனே வந்தனம், சுடர்விடு விமானம் மேய சுந்தர விடங்க போற்றி - ஒளிவீசும் விமானத்தில் லீற்றிருக்கும் சோமசுந்தர விடங்கனே வந்தனம்.

விடங்கன்-உளிரீக்கமுள்ளவன். டங்கம் - உளி - இளைத்தெனவறிபொருளில் வந்த முற்றும்மைதொகுத்தல் (அக)

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுநியதிர்ப்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகளபோற்றி.

(இ-ள்.) பூசையும்-பூசனையும், பூசைக்கு ஏற்ற பொருள்களும் - அப்பூசை க்குத்தக்க திரவியங்களும், பூசை செய்யும் நேசனும் - அப்பூசைசெய்கின்ற அன்ப னும், பூசைகொண்டு நியதியில் பேறு நல்கும் ஈசனும் ஆகி-அப்பூசையைக் கைக்கொ ண்டு அதற்குத்தக்க பயனையுன்கொடுக்கும் இறைவனுமாகி, யான் பூசை செய்தேன் என்னும் என் போத வாசனை அதுவும் ஆன-நான் பூசனை செய்தேனென்று கருதும் எனது தற்போதவாசனையுமாகிட, மறை முதல் அடிகள் போற்றி - வேதத்திற்குவி த்தாகிய சுவாமிகளேவந்தனம்.

ஆகமவிதி அரிததுசெய்யும் பூசனையும், அவற்றிற்குரிய வபகரணங்களும், சார்புபற்றிய பத்திபோலாது மெய்ச்சார்போடியைந்த பத்தியுடைமையும், அப்பத் திவழிபாடேற்றுப் பேறுநல்கும் ஈசனும், திருவருளாலன்றி யமையாவாகலான்- பூசையும் பூசைக்கேற்றபொருள்களும் பூசைசெய்யநேசனும் பூசைகொண்டு நியதி யிற் பேறுநல்கும் ஈசனுமாகி எனவும், அவ்வருட்பணியினே டொற்றுமைப்பட்டு நிற்கும் ஆன்மபோதத்தின்றன்மை அவனன்றிவேறன்மையான் என்போதவாச னையதவும் ஆன அடிகள் எனவுகூறினார். (கஉ)

என்னநின்றேத்தினுனையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரொண்ணமுடிப்பவனருட்கேணுக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங்குரையெனவிரையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்ன நின்று ஏத்தினுனை - என்றுசொல்லி நின்றுஅதித்த இந்தி ரன்மேல், முன்னவன் - (எல்லாத் தேவர்களுக்கும்) முன்னவனும், அடியார் என்

ஊம் முடிப்பவன் - அடியார்வேண்டி யாங்கு அருள்பவனுமாகிய சேமசுந்தரர்க்கு டவுன், இன் நகை கிழித தோன்ற-இனியபுன்னகை கிழிதரும்ப, அருட்கண் கேட்க கால் - கிருபாரோக்கங்கொண்டு, உன்னது ஸூட்கை யாது இங்கு உரை என் - உன்னது விருப்பம் யாது இங்குக்கூறவாயென்றருள, தேவாகோன் விரைய தாழ்த்து சென்னிமேல் செங்கை கூப்பி இடனை வேண்டும் - தேவர்கட்கு அரசனாகிய இந்திரன்வினாந்தபணிந்த கொத்தினமேல தன்னது செவநகைகளைக்குவித்த இதனை வேண்டாநிம்பான்.

ஐ-உருபுமயகீகம

(௧௭)

ஐயநின் னிருககையெலலைக்கணியனமுள விளீங்கா
வெய்யவென்பழியினோடுமே லைநாடாடியேன்செய்த
மையல்வல்வினைபுமாயந்தான்மலரடிவழுததிப்பூசை
செயயவுமுரியனானேன்சிறந்தபேரிதனமேல்யாதோ.

(இ-ள்) ஐய நின் இருககை எல்லைக்கு அடியேன் அணியலும் அளவில்-ஐயனே உன்னது இருக்கையாகிய இந்நத்திருத்தலத்தின எல்லைக்கு அடியேனாகிய யான் சமீபித்தவளவில், என் நீங்கா வெய்ய பழியும் - என்னினின்று நீங்காத கொடியபிரமகத்தியும், மேலை நாள் செய்த மையல் வல் வினையு மாயந்த - முற்பிறப்பிற்செய்த மயக்கத்தைதரும் வலியுவினையுங்கொட்டு, உன் மலர் அடி வழுத்தி பூசை செய்யவும் உரியன் ஆனேன்-உன்னது தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை துதித்துப் பூசைசெய்யவும் உரியவனாயினேன், இதன் மேல் சிறந்தபேறு உண்டோ - இதற்கு மேல் சிறந்தபயன்யாதானது, (இல்லையென்றபடி)

இத்தலத்தின் எல்லைக்கு அருகனாயவாத அன்றே - பழியும் வினையும்நீங்கிய ஆராமையின் மேலீட்டால் கூறினவனாதலால் இதன் மேல்சிறந்தபேறுண்டோ என்றான். ஒடு இசைநிறைத்தல்லவாத இடைச்சொல். உமமை வியப்புப்பொருள்மேல் நின்றது. (௧௮)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவவாதேயென்றமபூசித
துன்னடியாருளயாறுமோரடித்தொண்டனாவே
ன்னனதேயடியேன்வேண்டத்தக்கதென்றடியில்விழ்ந்த
மன்னவன்றனக்கு முக்கண்வரதனுயகருணைபூத்தி.

(இ-ள்.) இவவாதே இன்ன நின் பாதம் போது என்றம பூசித்த - இப்படியே இந்த வுனது திருவடித்தாமரைகளையே எப்பொழுதும்பூசனைசெய்து, உன் அடியாருள யானும் ஓர் அடித்தொண்டன் ஆவேன் - உன்னது அடியவருள் நானும் ஒரு தாழ்ந்ததொண்டனாவேன், அன்னதே அடியேன் வேண்டத்தக்கது என்று அடியில் விழ்ந்த மன்னவன் தனக்கு-அதாவே அடியேன் குறையிரக்கதக்கது என்று தன்னது திருவடியில்விழ்ந்த இந்திரனுக்கு, முககண் வரதனும் கருணைபூத்த - திரிசேத்திரர்க்கையுடைய சிவபெருமானும் கருணைகூர்ந்து.

வரதன்-அருட்கொடையையுடையவன். அடி-தாழ்மை-தாழ்ந்தகடைக்கு அடிக்கடையென உலகவழக்கிலும், திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் - "அருட்பெருந்தியிலடியோமடிக்குடல்" எனச்செய்யுள்வழக்கிலும்வருதல்காண்க. (௧௯)

எழுசேரடியாகிரியவிரத்தம்.

இருதுவிற்கிறந்தவேனிலுமதியாறிரண்டினிற்கிறந்தவான்றகரும் பொருவிரூரகையிற்கிறந்தகித்தியாயுந்திதியினிற்கிறந்தபூரணையு

மருவுத்திரையிற்சித்திராதோறுமவந்துவந்தருச்சியோர்வருடந்
தெரியுநாண்முந்தாற்றறுபதுமைந்துஞ்செய்தவர்ச்சனைப்பயனெய்தும்.

(இ-ள்.) இருத வில் சிறந்த வேனிலும் - ஆறுபருவங்களுள் மேம்பட்ட வே
னிப்பருவமும், ஆறிரண்டு மதியில் சிறந்த வான் தகரும் - பன்னிரண்டு மாதங்களு
ள் மேம்பட்ட பெருமை பொருந்திய மேடமாதமும், பொருவில் தார கையில் சிற
ந்த சித்திரையும் - ஒப்பில்லாத நகூததிரங்களுள் மேம்பட்ட சித்திரா நகூத்திர
மும், திதியினில் சிறந்த பூரணையும் - திதிகளுள் மேம்பட்ட ஒப்ளர்ணமி திதியும்,
(ஆகிய இவைகள்) மருவு சித்திராயில் சித்திராதோறும வந்து வந்து அருச்சி-பொ
ருந்திய அந்தச் சித்திராமாதத்தில் சித்திரா நகூததிரந்தோறும வந்து வந்து அரு
ச்சனைசெய், ஓர் வருடம் தெரியு முந்நாறும அறுபதும் ஐந்தும் நான் செய்த அர்
ச்சனை பயன எய்தும் - ஓர் வருடத்துக்கு வரையறுத்த முந்நாற்றறுபத்தைநதநா
ளுஞ் செய்த வர்ச்சனைப் பயனவந்து கைகூடும.

மருவும் நாள தோறும எனளுத - சித்திராயிற் சித்திராதோறும எனப் பி
ன்னும் அனுவதித்தது - அநராட்பெருமைய வறுபுறுத்தற்கென அறிக. முந்நாற்ற
றுபத்தைநது உம்மைத்தொகையாதலால் முந்நாறுமென உம்மையைவிரித்தாம்.
செய்யுள் விகாரமெனிலும் அமையம் (கசு)

துறக்கநாடணைந்துசுத்தபல போகநதுயத்துமேனமலபரிபாகம்
பிறக்கநான் முகூன்மான முதலபெருந்தேவா பெருமபத்ததாசையும்பிறவு
மறக்கநாம்பிடுவழங்குதுமென்னவாயமலாந் கருளிவாந் கருணை
சிறக்கநால்வேதசகிகையெழுப னுதிசிவபரஞ்சுடர் விடைகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) துறக்கம் நாடி அணைந்து-(உனக்குரிய) சுவாக்க நாட்டிற் சென்று,
சுத்த பல போகம் துய்த்து - புனிதமாநிய பலபோகங்களையு துக்ரந்து, மேல் -
அதற்குமேல், மலபரி பாகம் பிறக்க - மலபரிபாகம் வர, நானமுகன் மால் முதல்
பெரும் தேவர் பெரும பத்தது ஆசையும் பிறவும் மறக்க-பிரமன திருமால் முதலிய
பெரிய தேவர்களுடைய பெரிய பதங்களினுள்ள போகங்களையும் மறப்போகங்க
ளையும் மறக்கும்படி, நாம் வீடு வழங்குதும என்ன வாயமலர்ந்தருளி-நாம் மோகூந்
தருவோமென்று திருவாயமலாந் கருளி, நாலயேதம் சிகை எழும் அனாதி சிவபரஞ்
சுடர் - நான்கு வேதங்களினுச்சியில் விளங்கும் அனாதிவாநிய சோமசுந்தரக்கட
வுள், வான்கருணை சிறக்க விடை கொடுத்தான் - பெருங்கருணை மீதூர் விடை
கொடுத்தருளினான். (கரு)

மூடினான் புளகப்போர்வையால்யாககைமுடி மிசையஞ்சலிககமலனு
சூடினான் வீழ்ந்தானெழுந அகண்ணருவி துளும்பினுன்பன் முறைதுதிசெ
தாடினான் யனடிபிரிவாற்றாதுஞ்சினைவனருளாணை [ய்
நாடினான் பிரியாவிடைகொடு துறக்கநாணி. இன்னவண்ணவர் நாதன்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் நாதன் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன், புளகப்
போர்வையால் யாக்கை மூடினான் - புளகமாகிய போர்வையினால் உடல் முழுதும்
போர்க்கப்பட்டான், முடி மிசை அஞ்சலி கமலம் சூடினான்-(தனது) முடியின்மேற்
கைகளைக் கூப்பினன், வீழ்ந்தான்-(ஆராமையால்) தண்டாகரமாய் விழுந்து பணிந்
தான், எழுந்து கண் அருவி துளும்பினுன் - புணர்த்தெழுந்து கண்ணினின்று ஆனந்
த வெள்ளஞ் சொரிந்தான், பல் முறை துதி செய்து ஆடினான்-பலதரத் துதிசெய்த

இந்திரன்புதிதீர்த்தபடலம்.

உரை.

ஆனந்தக்கந்தாடினான், ஐயன் அடி பிரிவு ஆற்றாது அஞ்சினான் - சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவடி சிழற பிரிவுக்கு ஆற்றாமல் அஞ்சினான், அவன் அருள் ஆனை நாடினான் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தனக்கருளிய திருவாணையை மனத்திற்குறி, பிரியா விடை கொடு துறக்கம் நண்ணினான் - (அதைக் கடக்கக் கூடாமையால்) பிரியாவிடைகொண்டு சுவரக்கலோகத்தை யடைந்தான்.

திருவாணையாவது - முன்னுள்ள செய்புறி கூறியது. பிரியாவிடைகொண்டு டென்றது - பலபேரகம் துக்கு மிடத்தும், சிவபோகம் துக்கு மிடத்தும் அவனது திருவருளின் வழியே நின்று துகாவதாதலால் பிரியாவிடை கொடு நண்ணினான் எனரா இவ்விரண்டிள முன்னுள்ளதைப் பின்னா வருகு செய்யுறிகாண்க. (கூக)

எனசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையாகவரிமருவிகு வீசமந்தாரங்கற்பகம்பூமாரி தூற்ற, வந்தரநாட்டவாமுடிகளடிகளா சூடவயிராணிமுலைத்தடந்தோயந்தகலந் தின்ன டோள, விரதமெனச்செம்மநாது விமமுகாமவெள்ளத்துஞ் டலமூந்தவுள்ள னஞ்சென்று, சுநகராயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்நதுதொன்முறையின் முறைசெய்தானது நக்கநாடன்.

(இ-ள) அரமங்கையா மருவகு வந்து கவரி வீச - அரம்பைமாதாகள் தனது பக்கலில் வந்து சாமரை யிரட்டவும், மந்தாரம் கற்பகம் பூமாரி தூற்ற - மந்தாரமூல கற்பகமும் புஷ்பவருஷஞ் சொரியவும், அந்தர நாட்டவா முடிகள் அடிகள் ள் சூட - (தன்னைத் தெரிசிக்கவந்த) தேவர்கள் முடிகள் தனது பாதங்களைச் சூடவும், அயிராணி தடம் முலை தோயந்து அகலம் தின்ன தோள விரதம் என செம்மநாது - இந்திரானியினுடைய பெரிய தனங்களிலழகுதி மாபமும் திண்ணிய தோள்களும் விரத பருவதம்போல இறுமாப்படைய, விமமுகாம வெள்ளத்துள் உடல் அமுந்த - அளவிந்த காம்பபெருகயில் தனது உடலமுந்தவும், உள்ளம் சென்று சுந்தரநாயகன் கருணை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - தனது மனஞ்சென்று சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவருள் வெள்ளத்தில்முந்தவும், துறக்க நாடன் தொல் முறையில முறை செய்தான் - தேவேந்திரன் முன்பு நடத்திய முறைப்படியே அரசியல் நடத்திவந்தான்

செம்மநாது ஆற்றது - செய்வென்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்சத்திரிபுகள். மந்தாரம் கற்பகம் என்றமையால் இனம்பற்றிய சுந்தானம், அரிசுந்தனம், பாரிசாதமென்னும் முனதுதேவதருக்களும் பூமாரி தூற்றின எனக்கொள்க. (கூக)

இந்திரன்புதிதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கூக

இரண்டாவது

வெள்ளையாணச்சாபந்திர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாரோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபந்திர்த்தேகியவாரோதுவாம்.

(இ-ள்.) மட்டு அவிழும் கொன்றை சடையான் - தேனொழிமலர்ந்த கொன்
றைமலர்மாணைய யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மகவானை
தொட்ட பழியின் தொடக்கு அறுத்த ஆறு ஒதி - இந்திரனை விடாதுபற்றிய பிரமசு
த்தியின் கட்டினை முற்று மொழித்த வகையை யெடுத்துக்கூறி, பட்டம் மதம் வே
ழம் - நெற்றிப்பட்டத்தையும் மதத்தையும் உடைய ஐராவதமாகிய வெள்ளையானை,
பரனை பராய் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, முனிவன் இட்ட கொடும் சாப
ம் நீத்த எகிய ஆறு ஒதுவாம் - துருவாசமுனிவரிடக் கொடிய சாபத்தை யொழி
த்து (தனதுஉலகில்) சென்ற சரித்திரமாகிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுவோம்.

மட்டவிழுங்கொன்றை - முதல் சினைக்கு ஒறுமையுண்மையால் சினைவினை
யை முதன்மேலேற்றி மட்டவிழுங் கொன்றையெனரூர். (க)

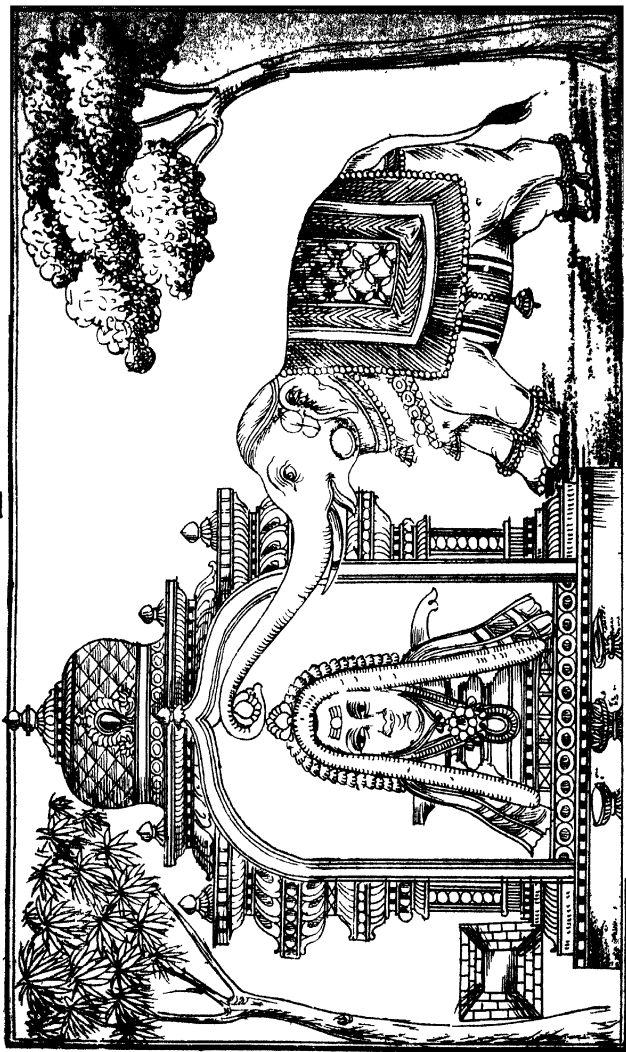
கருவாசனைகழிக்குங்காசிரகர் தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னொருவாவிசேங்கவொளியுருவங்கண்டான.

(இ-ள்.) கருவாசனை கழிக்கும் காசிரகர் தன்னில் - சன்னவாசனையாகிய
இருவினையை யொழிக்குங் காசிசுஷந்திரத்தில், வேதம் துருவாசமுனி - வேதங்க
ளை யுணர்ந்த துருவாசமுனிவர், தொல் ஆகமத்தின் பெருவாய்மையால் - தொன்று
தொட்டுள்ள ஆகமத்தின் பெரிய வுண்மைவாக்கியத்தால், தன் பெயர் விளங்க-தம்
து பெயர்விளங்கும்படி, ஈசன் ஒருவா ஒளி இலங்க உருவம் கண்டான்-சிவபெருமா
ன் சிறிதும் நீங்காத ஒளிவடிவமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை யொன்று செய்தார்.

கருப்பவாசனை - துருவாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில்வந்த காரணம்பற்றித்
துருவாசமெனப் பெயர்வந்தது என அறிக. ஆகமம் பதிவாக்கியமாகலின் - பெரு
வாய்மை என்றார். (உ)

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத் துவான்வவேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
யின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்ந்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான்.

(இ-ள்.) இன் புற்று அருச்சனை செய்து ஏத்தவான் - மகிழ்ந்த (தாம் பிர
திஷ்டை செய்த சிவலிங்கப்பெருமானை) அருச்சித்துத் தீதிக்கத் தொடங்கினார்,
அ வேலை - அப்பொழுது, அன்புக்கு எளியன் அருனால் திருமுடிமேல் மின் பொன்
கடி கமலம் போது ஒன்று வீழ்ந்திடலும் - அடியவரன்புக் கெளியவனாகிய சிவபெ

வெள்ளையனைச் சாபந்தீர்த்தபடலம்.

10

குமாலுடைய திருவருளினால் (அவனது) திருமுடியினின்றும் விளங்கும் பொன்னிறத்தையும் வாசனையுமுடைய தாமரைமலரொன்று வீழ், தன் பொன் கரமலை போது அலர்த்தி தாங்கினான் - தமது பொன்மயமாகிய கைத்தாமரைகளை விரித்து ஏந்தினார்.

அடியார் அன்பின் வலையி லகப்படுவோனாதலால் - அன்புக்கெனியன் என்றார். திருவாசகம் திருவண்டப்பகுதியில் - “ பத்திலவையிற் படுவோன்காண்க ” என வருதல் காண்க. மேல் உருபுமயக்கம். (உ)

தாங்கிக்கண் சென்னி தடமார்பனைத் துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றானவ்வேலை.

(இ-ள்.) தாங்கிகண் சென்னி தடமார்பு அனைத்து உடலம் வீங்கி - (கரக மலத்தில்) ஏந்தித் தமது கண்களிலுஞ் சிரத்திலும் பார்த்த மார்பிலும் ஒற்றிச் சரீரம் பூரித்து, தலை சிறந்த மெய் உவகை மேல் கொள்ள நீங்கி - மேலெழுந்தோங்கிய உண்மையாகிய மகிழ்ச்சி மீனா (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கி, கழிந்த கருணை நிதி அனைபாண - மிககிருபையால் சங்கநிதியை யொத்த அருவாசா, பூ கற்பகம் நாட்டில் போகின்றான் - பொலிவையுடைய கற்பக விருகம்பொருந்திய விண்ணுலகத்தில் செல்லுகின்றவராயினா, அவ்வேலை - அக்காலையில்.

முதல்கிளைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் வீங்கியென்னுஞ் சினைவினை நீங்கியென்னும் முதலவினையின் முதலியோடு முடிந்தது. (ச)

சங்கலறசசெங்களத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிற்ற
கொங்கலாதார்வெயந்தமராகோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமராபெருஞ்சேனைக்கடல்களிப்ப
மங்கலப்பலலாண்டுமறைமுழங்கவந்தனைவான்.

(இ-ள்) அமரர் கோமான் - இந்நிரன், சங்கு அறை செம் களத்து தானவரை தேய்த்து - வெற்றிச்சங்கமுழங்கப் போர்க்களத்தில் அசுரரைச் சிதைத்து, கொங்கு அலர் விறல தார வெயநது - மகரந்தத்தொடு மலராத வெற்றிமாலையைச் சூடி, பெரு செம் கண் அமரா சேனை கடல் களிப்ப - அளவிறந்த கோபக்கண்களையுடைய தேவசேனசமுத்திரம் (ஒருபால்) முழங்கவும், மங்கலம் பல்லாண்டு மறைமுழங்க - மங்கலப்பாட்டாகிய வாழ்த்தும் வேதமும (ஒருபால்) முழங்கவும், தன்கோ நகரில்வந்து அனைவான்-தனது அரசத்தன்மையுடைய நகரத்தில்வந்து அடைகின்றவன்.

ஏனை நகரங்களுட்சிறந்த நகரத்தில் கோநகர் என்றார். (இ)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்களிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுருங்கிதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவரிக்கிரைதாளைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந்திரைபோற்றலைபனிப்ப.

(இ-ள்.) எத்திக்கும் கல் என்று இயம் களிப்ப - எல்லாத் திக்குகளிலும் கல் லென்றெ ஒலிக்குறிப்போடு வாச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், எத்திழையார் தித்தித்த அமுது ஒழுக்கும் கீதம் செவிமடுப்ப - தேவமாதர் பாடும் மதுரித்த வழுத

ஞ் சிந்தும் இசையானது (ஒருபால்) தனது காதில் மடுக்கவும், பத்தி கவரி நிரா - (ஒருபால்) வரிசையாகச் சாமரைக்கூட்டங்கள், தாளை படு கடலில் தத்தி புரளும் திராபோல் தலை பணிப்ப - சேனையாகிய வளப்ப மிக்க கடலுள் தவழ்ந்து புரளா நின்ற அலைகளைப்போல அசையவும்.

தித்தித்த அகரவீறுதொகுத்தல்.

(க)

அங்கட்கடலினெடுங்கும்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்கும்மீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத்தீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிறற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தனைந்தான்.

(இ-ள்.) அம் கண் கடலில் - அழகிய இடததையுடைய கடலில், அகம் நெடு ம் கூம்பு நிமிர்ந்த வங்கம் தலை உய்க்கும் மீகான் தலை மான - தன்னிடத்து நெடிய பாய்மரம் ஒங்கிய மரக்கலத்தின தலையினின்று செலுத்தும் மாலுமியை யொப்ப, திங்கள் குடை நிழற்ற-சந்திரனையொத்த வெள்ளிய குடை நீழல்செய்ய, தீம் தே ம் மதம் கவிழ்க்கும் வெமகண் களிற்தின மிசை பவனி போந்து அனைந்தான் - இனியமதத்தைக் கவிழ்க்கும் அஞ்சாமையையுடைய வெள்ளையானையின்மேல் பவ னிவந்தான்.

பவனிபோதல் - உலாப்போதல். தீம் தேம - ஒருபொருட்பன்மொழி. இனி ய வாசனையையுடைய - எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. வெமகண் - சினை யடையாகிய வெம்மை தாகூணியம் இன்மைமேனிதறலால் அஞ்சாமை என்றும். கூம்பினை - வெண்குடையாகவும், வங்கம் - வெள்ளையானையாகவும், அதன் தலை - அவ்வானையின் பிடராகவும் கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. (எ)

அத்தலைவிண்ணுடாருகனைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினாகண்டான்கடவுளரி
லுத்தமனையர்சசித்துப்போந்தமுனிபுத்தமனும்.

(இ-ள்.) அ தலை-அவ்விடத்தில், விண்ணுடர் அருகு அனைந்து தத்தம் மனக் கு இசைந்த வெவ்வேறு கையுறைகள் தாம் கொடுத்தன கைத்தலங்கள் கூப்பினார் - தேவர்கள் இந்நிரனருகில் வந்து தங்கள் தங்கள் மனத்துக்கிசைந்த வெவ்வேறு வகைப்பட்ட கையுறைகளைக் கொடுத்ததும் தமது கைகளைக் கூப்பித்தொழுதார்கள், கடவுளரில் உத்தமனை அர்ச்சித்து போந்த முனி உத்தமனும் கண்டான் - தேவர்க ளார் சிவோஷ்டானாகிய சிவபெருமானை யருச்சனை செய்துவந்த முனிவருள சிவோஷ டராகிய தருவாசமுனிவரும் (அப்பெருமகிழ்ச்சி யாரவாரத்தைப்) பார்த்தார்.(அ)

தீங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி
னீங்கரியதாமனாயைநீட்டினான்மற்றதனைத்
தாங்கரியசெலவத்தருக்காலோர்கையோசசி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியில்லான்.

(இ-ள்.) தீங்கு அரிய ஆசி மொழி செப்பி - தீங்கில்லாத வாழ்த்து வசனங் கூறி, தன் செம் கரத்தில் நீங்கு அரிய தாமனாயை நீட்டினான் - தமது செவந்த கரத்தினின்று நீங்காத தாமரைமலரைக் கொடுத்தார், அதனை - அக்கையுறையாகிய தாமரைமலரை, தாங்கு அரிய செல்வம் தருக்கால் - பெறுதற்கரிய பெருஞ் செல்

வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்தபடலம்.

வச்செருக்கினால், மதியில்லான் ஓர்கை யோச்சி வாங்கி மதம் யானையின் மீது வைத்தான் - அறியில்லாதவனுடைய தேவந்திரன் ஒருகையை நீட்டி வாங்கி மத்தி வைத்தபடல வெள்ளையானையினமேல் வைத்தான்.

அரிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனியையாகிய அருமை - இன்மைமேலி ன்றது. சிவபெருமானை அருச்சிததுப்பெற்றமலராதலால் செங்கரத்தில் நீங்கரிய எனவும், தேவர்கள் கையுறைகொடுத்ததுபோலாது தமது கையுறை அவனதுசெல் வம் மேன்மேலும் பெருகச்செய்விப்பதாதலால் தாமரையைநீட்டினான் எனவுகூ டினார். (க)

கிரிக்கிடந்தமதியானையகிம்புரிக் கோட்

நேரிக்கடங்கவிறுகுமாலயானையுச்சியினமே

னூரிக்கிடந்தநறுமலரைவீழ்த்தியுரற

சீரிக்கிடந்தநெடுந்தாளாறசிதைத்தன்றே.

(இ-ள.) கீறி கிடந்த மதி அனைய கிம்புரி கோடு - பிளவுபடுதலிய சந்திர னையொத்த பூணணிந்த கொம்புகளையுடைய, னறி கடம கவிழ்க்கும் மால் யானை- ணற்றெடுத்து மத்ததைக்கவிழ்க்கும் மயக்கநகரகொண்ட அந்தவெள்ளையானை, உச்சி யினமேல் நாரி கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தி - தனது தலையின்மேல் மணம்வீசித் கொண்டிருந்த நல்லதாமராமலரைக்கீழேதள்ளி, உரல் சீறி கிடந்த நெடும் தாளா ல் சிதைத்தன்று - உரலொடுமாறுபட்ட தனது நெடியகாலால் தேய்த்தது. (க)

கண்டான் முனிகாமநகராய்ந்தானுதற்கண்போல்

விண்டாரமுல்சிதநநோககிறுனவெங்கோபங்

கொண்டானமரரொதுகககொகித்தால

முண்டானெனநின்றருததானுரைக்கினான்.

(இ-ள்) முனிகண்டான் - (யானையேயதனை) தருவாசமுனிவர்பார்த்து, காமன் காயநதான் நுதல் கண்டபோல ஆர் அமுல் விண்டு சிதந் நோக்கினான் வெம் கோபம் கொண்டான் - மனம்தனையெயிபுத சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணி லுள்ள திப்போல அரிபுர்ப்பாரதது சிந்தப்பாராதது கொடியகோபங்கொண்டார், அமரர் ஒதுங்க கொடுத்தது - தேவர்கள் பயநது ஒதுங்கப் பொங்கி, ஆலம் உண்டா ன் என நின்று உருத்தான் உரைக்கின்றான் - விடமுண்ட உருத்திரமூர்த்திபோல நின்றுகொபித்தசொல்லுகின்றார்.

கண்டான், நோக்கினான், உருத்தான் என்னு முற்றுகள் எச்சமாய்நின்றன.

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த

வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல

முள்ளியமெயயன்புடையாரருவருகதுத்

தள்ளியசெல்வதருக்கினையென்செய்தாய்.

(இ-ள.) புள்ளிய தோல் ஆடை புனைந்த அரவம் பூண் அணிந்த செம் கண் வெள்ளிய விடையான் - புள்ளிகளையுடைய புலித்தோலாகிய ஆடையையுதி த்துச் சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த சிவந்தகண்களையுடைய வெள்ளிய இடபவாக னத்தையுடைய சிவபெருமானது, அடி கமலம் உள்ளிய மெய் அன்புடையார்- பாததாமரையைக்கருதிய உண்மையாகிய அன்பினையுடைய அடியார்கள், அருவரு த்து தள்ளிய செல்வம் தருக்கினாய் என் செய்தாய் - வரந்தியசனம்போலக் கருதி களைந்த செல்வச்செருக்கினையுடைய பேதையே நீ என்ன காரியஞ்செய்தாய்.

அழிவில்லாத சிவபோகம் துகரும் மெய்யன்பர்க்கு-அழியுந்தன்மையதாகிய இத்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடிதலின் மெய்யன்பர் அருவருத்துத்தன்னிய செல்வம் என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம் - ஆனந்தத்தமுந் தல்.

“ போகம்வேண்டிவேண்டிலேன்புரந்தராதிரியின்பமு

மேகநின்கழலிணையலாதினெனெனம்பிரா

னாகம்விண்டிகம்பம்பவந்துருஞ்சியஞ்சலிக்கணே

யாகவென்கைகண்கடாராபாறதாகவையனே.”

எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க.

(கஉ)

கதிர்த்தார்முடியமரர்கையுறையேனரு

மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடி மேற்சாத்தும்

பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றாதுவாங்கி

யிதித்தானைசிந்தவதன்மேலவைத்தாய்பேதாய்.

(இ-ள்.) பேதாய் - அழிவில்லாதவனே, கதிர் தார் முடி அமரர் கையுறையே நன்கு மதித்தாய் - விளங்குதலையுடைய மாலைபுனைந்த மகுடந்தரித்த தேவர்கள் கொடுத்த கையுறைகளையே நன்குமதித்து, எம் ஈசன் மதிமுடிமேல் சாத்தும் பொதி தாது அவிழ்மலரை போற்றாதுவாங்கி - எமதுபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த திருமுடிமேல் சாத்திய பொதிதலையுடைய மகரநத்தோடு மலர்ந்ததாமரைமலரை நன்குமதியாதுவாங்கி, ஆனை யிதித்தாசிந்த அதன்மேல் வைத்தாய் - வெள்ளையானை காலால்யிதித்துத் தேய்க்கும்படி அதன்மேல்வைத்தாய்.

கையுறை - கையில்வரப்படுவதென்றும் பொருண்மேனிற்றலால் செய்யப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(கங)

வண்டுஎருந்தண்டுழாயமாயோனிதுமாப்பும்

புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேனிதுமாப்பு

மண்டர்தொழுவாழுன்னிதுமாப்புமாலால

முண்டவனைப்பூசித்தபேறென்றுணர்ந்திலையால்.

(இ-ள்.) வண்டு உளரும் தண் துழாய் மாயோன் இதுமாப்பும் - வண்டிகள் இளரும் தண்ணியதுழாய்மாலையையணிந்த திருமாலினுடைய செல்வக்களிப்பும், புண்டரிகம் போது உறையும் புத்தேள் இதுமாப்பும் - தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய செல்வக்களிப்பும், அண்டர் தொழ வாழ் உன் இதுமாப்பும் - தேவர்கள் வணங்கவாரும் உன்னுடையசெல்வக்களிப்பும், ஆலாலம் உண்டவனை பூசித்தபேறு என்று உணர்ந்திலை - விடத்தையுண்டருளிய சிவபெருமானை அருச்சித்தலால்வந்தபயனென்று நீ சிந்திதம் அறியாது போயினாய்.

இதுமாப்பு - மிக்கமகிழ்ச்சி, பிரமன்முதலியோர் சுதந்திரமில்லாத பசுக்கட்டங்களுள் அடங்கினவராதலால் பதியினுள் வழியின்றி தத்தமக்குரிய அதிகாரத்திமுதலிய பேறுகளைப்பெறப்பூசித்து அடைந்தவராதலால் ஆலாலமுண்டவனைப்பூசித்தபேறு என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம் - அறிவுறுத்தலில் - “ வாழ்த்துவதும்வானவாக டாய்வாழ்வான்மனநின்றபாற், குழ்த்துவதுந்தாமுயர்ந்து தம்மைமெய்லாந்தொழுவேண்டி” எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க.

(கச)

சேட்டானைவானவநின்சென்னிசெழியரிலோர்

வாட்டானைவீரன்வளையாற்சிதறுகநின்

கோட்டானநாற்கோட்டவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமும்

காட்டானையாகவெனவிட்டான்கீடுஞ்சாபம்.

வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தப்படலம்.

(இ-ள்.) சேடு துணை வானவ-பொரியவெள்ளையாணையுடைய இந்திரனே, நின் சென்னி செழியரில் ஓர் வான் தாண வான வானால் சிததாக என - உனது தலை பாண்டியார்மரபில்வரும் ஒப்பிலலாத வாணோதிய சேனையுடைய வீரனது சக்கரத்தால் சிதூறக்கடவது எனவும், நின் கோள தானம் நால் கோட்ட வெள் நிற த்த குஞ்சரமும்-உன்னுடையவலிமையும் மத்ததையும் காண்கொம்புகனையும் வெ ன்ளியநிறத்தையுமுடைய யானையும், காட்டான ஆக என கழிம் சாபம் இட்டான்- காட்டானயாணைகடவதெனவும் கொடியசாபம் இட்டார்.

வேறுபலவடுக்கிய நாறகோட்டவெண்ணிறத்த என்னுங்குறிப்பு வினைப்பெ யபொச்சககள் குஞ்சரமெனவு முடிபுகொண்டு நாறகோட்ட குஞ்சரம் வெண்ணிற த்தகுஞ்சரம் என நின்றன உமமை-இறந்ததுதழீஇய வெச்சபொருட்டி. (கரு)

சவித்தமுனிபாதநதலைக்கொண்டுசென்கை
குவித்தகமராதங்கோனகுறையிரப்பராய
வவித்தபொறியாயெமமரசங்காரளஞஞ
செவித்ததறுகண்வேழமுநதிகுடையரனறே.

(இ-ள்) அமரா - தேவர்கள், சவித்தமுனிபாதம் தலைக்கொண்டு செம் கை குவித்து - சபித்த துருவாசமுனிவருடைய பாதங்களைத் தமது தலைமேற்கொண்டு செவநகைகளைக்கூப்பி, தம கோன குறை இரப்பரா - தமது அரசனாகிய இந்திர ன்செய்த குறைகளைச்சொல்லி யிரப்பவா, ஐய-ஐயனே, பொறி அவித்தாய - ஐய் பொறிகளைக்கெடுத்தவனே, எம அரசும் - எவசனா நடைய அரசனும், கால் தளளும் செவி தறுகண் வேழமும் - காரணைகீங்குகரையும் அஞ்சரமையையுமுடைய வெ ளையாணையும், (அபசாரஞ்செய்தமையால்) திகு கு உடையா அனறே - குறமு டையரல்லவா.

தணிபுகுதப்படுவோர் தமது குறத்ததை முனடி கூதவராதலால் எம்மா சும் வேழமுந திகுகுடையரனறே எனக்கூறினா ஆய - எனனு முன்னிலையொரு மை விசுவதியைப்பிரித்தது அவித்த எனபதனோடு கூட்டுக அரச சொல்லால் அஃநி னையாயினும், பொருளால் உயா திணையாதலால் திணைவிரவிச சிறப்பினால் உயர்தி னைமுடிபுதந்தார்.

(கக்)

அத்தகையநீராறசபித்தீரடிதேனமற
றித்தகையசாபயினிவிடுமினென், பிரபது
கைத்தலங்குகூப்பிக்ககாராதாக்கிரங்குகியருள
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வருகுகின்றான.

(இ-ள்.) அடிகளே - சுவாமிகளே, அத்தகையநீரால் சபித்தீர - அததன்மையான குறங்களால் சபித்தருளினீர், இனி இத்தகைய சாபம் விடுமீன் என்று - இப்பொழுதே இத்தன்மையையுடைய சாபங்களை யொழித்தருளுமெனது, இரத்த கைத்தலங்கள் கூப்பி ககாராதாகு - குறைகூறிக் கைகளைக்குவித்து முறையிட்ட அததேவர்களின்பொருட்டி, இரங்கி அருளவைத்த முனி-மனமிரங்கிக் கிருபைகூர்ந்த அததுருவாசமுனிவா, பிறிது சாபம் வருகுகின்றான்-வேறுசாபம் வருக்கின்றார்.

குற்றமும் பண்புடையதலால் நீராலெனறார். இனி என்னும் இடைச் சொல் இப்பொழுது எனனும் பொருளமேல் நின்றது. "இன்னினியேநின்றான்" எனவருதலால் உணர்க.

(கக)

அறுரேடியாசிரியவிருத்தம்

சுந்தனைவாககிறகெட்டாசசிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரததானீங்கரதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமக்தமாவனமாவாசி
யைநதிருபுந்தாண்டெலையகன்றபின்பணடைத்தாக.

(இ-ள.) சிந்தனை வாககிறகு எட்டாத சிவன அருள - மனவாக்குக்கெட்
டாத சிவபெருமானுடைய திருவருள, அளித்த சேட நிந்தனை பரிகாரத்தால் நீங்
காது - கொடுத்தருளிய சேடத்திலுள்ள அவம்பெழு மறொருபரிகாரத்தினால் ஒழி
யமாட்டாது, (ஆகையால்) தலைமட்டாக வந்தது முடிமட்டே ஆக-தலையளவாகவந்த
தீனகு மகுடத்தினளவாகமுடியக்கடவது, மத்தம் மா - மத்ததையுடையவெள்ளை
பாளை, ஐந்த இரப்பிது ஆண்டு எல்லை - நூறுவருடங்காறம், வனம் மா ஆகி-
காட்டானையாகத்திரிந்த, அகன்றபின் - அந்த அளவு ஒழிந்தபின், பணடைத்த
ஆக-முன்னுள்ளதெய்வத்தனமையை மடையக்கடவது

பரிகாரம்-என்றது நூல்களிறகூறிய பிராயசசித்தத்தினவழிநின்று பரிகரித்
தல் ஆக வென்னும் மூன்றனுள் - முன்னது வினையெச்சம் பின்னவை வியங்கோள
முறையுள்.

(கஅ)

என்றனைபிழிதுசாபமிந்திரனமகுடபங்க
மொன்றியசெயகைபின்னருரைததுமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவானீத்தநிவழிநதுநீலக
குன்றெனவனத்தவேழக்குழாத்தொடுகுழீஇயதனறே.

(இ-ள) என்றனை பிழிது சாபம் - என்று பிழிதுசாபம் வகுத்தருளிநா,
இந்திரனமகுடபங்கம் ஒன்றிய செயகை பின்னா உரைத்தும் அஃதுநிற்க-தேவே
ந்திரனமகுடம் பங்கப்பட்டசெயதிபைப் பின்பு சொல்லுவாம் அச்சரித்திரமகிறத,
நின்ற வெள்ளானை - ஒழித்தவெள்ளை பாளை, வானம் நீத்து அறிவு இழந்த - (அன
றே) விண்ணுலகத்தினின்ற நீங்கித் தேவ அறிவொழி து, நீலம் குன்று என வன
த்து வேழம் குழாத்தொடு குழுவியது-நீலமலையைப்போலக் கரியநிறம்படைத்துக்
காட்டிறச்சூசிரிக்கும் யானைக்கூட்டங்களுட்கூடிச் சஞ்சரித்தது

(கக)

மாவொடுமயங்கிச்செங்கண்மறம்பிலிகாடுமுலலைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தபுறவமுறவாதுங்க
டேவொடுபயிலுங்கலலுந்கிரிநதுநூருண்டுஞ்செலலக
காவொடுபயிலுந்கெயவக்கடம்பமாவனம்புககனறே.

(இ-ள.) மா ஒடு மயங்கி - காட்டானைகளோடுகூடி, செம் கண் மறம்
பயில் காடும் - சிவந்தகண்களையுடைய மறவர்கள் சஞ்சரிகின்ற பாலைநிலங்களி
லும், முலலைப்பூ ஒடு வழங்கும் நீத்தம் புறவமுடும் முலலைமலையும் ஒடுவீரு
கூத்தையும் பெருக்கெடுத்தோடுங் காட்டாறுகளையுமுடைய முலலைநிலங்களிலும்,
குறவா தங்கள் தேவொடு பயிலும் கலலும் திரிந்து - குறவர்கள் தங்களுக்குரிய
தெய்வமாகிய முருக்ககடவுளோடுவசிகுருவ குறிஞ்சிநிலங்களிலுந்கிரிந்து, நூறு ஆ
ண்டும் செல்ல - நூறுவருடமும் (இவ்வண்ணம்) கழிய, கா ஒடு பயிலும் தெய்வ
ம் மா கடம்பவனம் புககனறு - (புறத்திற) சேரலைகளாலவ்ளக்குந் தெய்வத்தன
மையையுடைய கடம்பவனத்திற்புருந்தது.

மறம் - கொலை, அது உடையகாமேனிற்றால பண்பாடுபெயர்.

(உ௦)

புக்குரல்வட்டத்தின்காற்பொருவிநேவியலிற்றீர்த்த
மைக்கருகுகளிறுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகத்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூதநளிர்கயநதலைகண்டன்றே.

(இ-அ) புக உரல் வட்டம் தினை கால் பொருவு இல் தே இயலில் தீர்த்த
மை கரும் களிறு - (கடம்பவனத்திற்)புக்குந்த உரல்போலும் வட்டவடிவாகிய நி
ண்ணியகாலகையுடைய ஒப்பில்லாத தெய்வத்தனமையின்னு நீங்கியகரியயானை,
முக்கண் மாதவன் அருள் வந்து எத தக்கது ஓர் அமையஞ்சார - திரிநேத்திரங்க
ளையும் பெரியதுறவியுமுடைய சிவபெருமானது திருவருள்வந்து கிடைக்கத்தக்க
ஒப்பில்லாதகாலநனக்குக்கிடக்க, மரகதம் தழைத்து மின்று நக்க பொன் முளரி
பூத்த நளிர் கயநதலை கண்டன்று-மரகதம்போலும் (இலைகள்) தழைத்து மின்னலை
பபோலும் விளகுகின் பொற்றருமலாகள் அலராத குளிராத தடாகத்தைக்கண்
டது.

சிவபெருமானை - மாதவனெனது பொன்வண்ணத்தந்தாழியில்.

“பரமனிடேபல் போதுநாகுண்டதுபனமலாசோ
பிரமனையேசிரகுகொணுகொடுப்பதுபிராருளரு
சரமனையேயுடம்பட்டுமடம்பொடுமாஜிடமா
வரமனையெகினையாகுமுக்கண்ணுடைமாதவனே.”

எனவருதலகாணக் மிள-உகரச்சாரியைப் பெறுநின்ற தொழிற்பெயர். அகரவிருதி.
தொகருநின்ற புகக் எனனும் பெய்கொச்சம் மைக்கருகுகளிறு என்றும் வினைமுதற்
பொருள்கொண்டது. இடையுள்ள இடப்பிறவரல், கயநதலை - குளமாகிய
இடம் இது அபன் சாக்கண் எவ்வுறப்போல நின்ற இருபையொராடிப் பண்புத்
தொகை கய தலைகண்டது - இரண்டாமவேற்றமைத் தொகையாதலால் வருமொ
ழிமுதல் வல்லெடுத்தது இயலபாழிற்று. (உக)

சண்டபோதநிவிதோனறகயநதலைகுடைநதபோது
பண்டையவடிவந்தோனறபபச்சுடரருடகண்டோன்றக்
கொண்டதோரபரமனக்கசுருளியெதிரதோனறககுமபித்
டண்டாநாயகனைப்பஞ்சசெயவதற்குபுதோன்ற.

(இ-அ) கண்ட போது அறிவுதோன்ற - (அந்தத் தீர்த்தத்தைத்) தரிசித்த
போது (முன்னா) அறியுதோன்றவும், சயநதலை குடைந்த போது பண்டைய வ
டிவம் தோன்ற-அத்தீர்த்தத்தில் சோடியகாலத்து முன்னுள்ளவடிவந் தோன்றவும்,
(மகிழ்கூடாது) பரமசுடர் அருட கண் தோன்ற - சிவபெருமானுடைய திருவருட்
பாவை தோன்றுதலால், பரமரன்சம் கொண்டது ஓர் குதி எதிர்தோன்ற கும்பி
ட்டு - மேலான ஆனந்தமே திருபுருவமாகக்கொண்ட ஒப்பில்லாத சொக்கலிங்கமூ
ராததி (தனக்கு) கோ தரிசனமாகப்பணங்கி, அண்டா நாயகனை பஞ்ச செயவதற்கு
அன்புதோன்ற-தேவர்கள் தலைவனாகிய அச்சொக்கலிங்கமூராததியைப் பூசித்தற்குத்
(தனமனத்தில) அன்புதோன்றுகிறது.

முன்னுள்ள தோன்ற என்றும் இரண்டு வீனையெச்சங்களும் சொல்லெச்ச
மாய் நின்ற மகிழ் கூடாது என்னும் எச்சத்தைத் தனித்தனி கொண்டன, அவ்வெச்
சுக்கும்பிட்டெனனும் எச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (உஉ)

தாம்புடைக்கையான்மொண்மெஞ்சனத் தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுக்கப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரணையர்சசிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையேநோக்கிக்கூறும்.

(இ-ள்.) தாம்பு உடை கையால் மொண்டு - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கை யால் முகந்து, மஞ்சனம் தூநீர் ஆட்டி - திருமஞ்சனமான பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, தேம் புடை ஒழுக்க - தேன்புறத்திற் சிந்திப்பள்ளித் தாமமும் தெரிந்து சாத்தி - திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் குற்றமற வாராய்ந்துசாத்தி, பாம்பு உடைத்தாய வேணி பரணை ஆர்ச்சிக்க - சாப்பத்தையணிந்த சடைபையுடைய சோ மசுந்தரக்கடவுளை யர்ச்சிக்க, உள்ளத்து ஆம்புடை அறிந்த எந்தை-(அதன்)மனத்தி ற்றேன்றிய (அனபின்) வீக்கத்தை யறிந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், யானையை நோக்கி கூறும் - அவ்வெண்ணையானையே கடைக்கணித்துத் திருவாய்மலர்ந்தரு ளுவான்.

உம்மை-உயர்வுகற்பு. புடைமுதலிலைத் தொழிற்பெயர். இச்செய்யுள் குள கமாதலால் தோன்ற என்னும் எச்சம் நீராட்டி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலைய யும், அவ்வெச்சம் சாத்தி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் ஆர்ச் சிக்க வென்றும் எச்சத்தின் முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. (உஉ)

வந்ததையெவனீ வேண்டும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெய்வநவேழநதாமுநது
முந்தையில்வினாவும்வந்தமுறைமையமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடைப்பபெற்றேறவினியொருகுறையுண்டாமோ.

(இ-ள்.) நீ வந்தது எவன் - நீ யிங்குவந்ததாரணம் என, வேண்டும் வரம் எவன் - உனக்கு வேண்டிய வரமென்ன, உரைத்தி என - நீ கூறுவாயென்றருள், சிந்தையில் அன்பு கூர்ந்த தெய்வந வேழம தாமுநது - மனத்தில் அன்புமிக்க வெ ள்ள யானை வணங்கி, முகநத யில் வினையும் வந்த முறைமையும் முறையால் கூறி- முன்னடந்த செய்தியையும் (அதிகாரணமாகக் காள்)வந்தமுறைமையையும் முறை ப்படிச் சொல்லி, எந்தையை அடைய பெற்றேறகு இனி ஒரு குறை உண்டாமோ- என் தந்தையாராகிய தேவரினாச்சுடையடைப்பபெற்ற அடியேனுக்கு இனி யொரு குறையுண்டோ. (இல்லையென்படி.)

ஐ - சாரியை.

(உச)

என்பராவாரம்பூண்டவெந்தையிககரிகொட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுந்
முன்பதாயிவ்விமானமுதருநசுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுளளத்தடுத்தலால் தேவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்பு அரா ஆரம் பூண்ட எந்தை - எலும்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆரமாகப்பூண்டருளிப் பன் தந்தையே, அடியனேனும் இ கரிகள் எட்டோடு ஒன் பது ஆய்-அடியேனாகிய யானும் விமானத்தைச்சமகரும் இந்த அஷ்டகசங்கனோடு ஒன்பதாகி, உன் அடி பிரியாது உன்நன் முனடி ஆய் இ விமானம் முத குற சுமப்பல் என்று - உன்திருவடியைப் பிரியாமல் உன்முன்புரிந்து இவ்விமானத்தை முதகிற் பொருந்தச் சுமப்பேனென்று, ஓர் அன்பு ஒன்று ஆய் என் உள்ளத்து அடித்தலால்-

ஒப்பில்லாத அன்பொன்றுண்டாகி என்மனத்தில் பொருத்ததலால், அஃதே வேண்டும் - அச்சமத்தற்றொழிலே (எனக்கு) வேண்டும்.

முதல் சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினைவின் தொழிலாகிய சுமப்பல் என்னும் வினைமுற்றை முதலுக்குக்கொள்க. என்னை அன்பு - முன்பது அன்பது அத பகுதிப் பொருள் விசுவிகள். (உரு)

இடையறாவன்பின் வேழமியங்கனங்கூறவிண்ணு
இடையவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவென்முகமநிழ்வென்னுப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கனலகிவிடைகொடுத்தருளினானே.

(இ-ள்.) இடை அரு அன்பின் பெறும் இடங்கனம் கூற - என்றும் நீக்காத அன்பினையுடைய வெள்ளையாணை யின் ஊறுசொல்ல, விடைபவன்-இடபவாகனத்தை யுடைய சோமநந்தரக்கடவுள், பின் நாகி உடையவன் - தேவேந்திரன், நம்பால் மெய் அன்பு உடையவன் - நாமிடத்தில் மெய்ப்புடையான், அவனைத் தாங்கி அடைவதே-அவனைச் சாமாதுசெல்வதே, நாமசுரு வண்டும் அகமநிழ்வு என்னு-நமக்குவேண்டிய அகமகிழ்ச்சியென்று, பின்னும் வரங்கள் நல்கி விடை கொடுத்த அரு ளினான் - நீ-அம் வரங்களை நான் விடைகொடுத்தருளினார். (உரு)

எழுந்தாயாகிரியலிருத்தம்.

விடைகொடுவனாகியொருமவெள்ளாணைமேற்றிசையடைந்துதன் பெயரார, நடமுமறததன்பாலரணையாகணை - ன் நன்னையுங்கண்டருச்ச னைசெய், விடையறாவன்புத்தாறுமங்கிருசுருமெல்லையிசெய்திகேட்டரு ள்கூர், சடவுளாபெருமாலுழையனா விளிததெங்கயிற்பிறனைக்கொணர்கெ னவிடுத்தான.

(இ-ள்.) விடை கொடு வனங்கி ஏகும் வெள்ளாணை மேல்திசை அடைந்த- விடைபெற்றுப் பணிகதசெல்லும் வெள்ளையாணையானது மேலேத்திசையை யடைந் து, தன்பெயரால் தடமுற அநன் பால் அரணையும கணைசன தன்னையும் கண்டு-தன் னுடையபேரால் ஓர் தாகத்ததையும் அந் தாததக்களையில் நிவலங்கமுர்த்தியையும் மூத்தபிள்ளையாராயும் பிரதிட்டைசெய்து - அருச்சனை செய்து இடை அரு அன் பும தானும், அங்கு இருக்கும் எல்லை-அருச்சித்து என்றும்நீங்காத அன்புந்தானுமாக அவ்விடத்திலிருக்கும் காலத்து, அருள் கூர் கடவுளார் பெருமான் இச்செய்திகேட் டி - சுருணையிக்கு இந்திரன் இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று, உழையனா விளித்து எம் களிற்றினை கொணாக என விடுத்தான்-வெல்செய்யோனா அழைத்து எமது யாணை யைக் கொண்டுவரக்கடவீர் என்று அருப்பினான்.

பாவசமுற்ற முதலையுந் தினையையும் வேறுவைத்துக் கூறுதல் நெறியாத லால் அன்புந்தானும் அங்கு இருக்கும் எல்லை என்றார். “நானுமென்றிந்தையுநாயக னுக்கெவ்விடத்தோம்” என்ற பெரியோர் திருவாக்காறு முணர்க. (உரு)

வல்லவைந்தழைத்தார்தம்மைமுன்போக்கி வருவவென்றெழுந்துகிழ் த்திசையோ, சொல்லைவந்தோருந்தனதுபேராற்கண்டிந்திரோச்சாமெனவி றைவன், ரொல்லைவன்பெயராலொன்றுகண்டாரனைத்தாயபூசனைசெய்தங் கிருப்பங், கல்லைவந்திருத்ததந்தவனின்னுங்கனிஅவந்திலதெனப்பின்னும்

(இ-ள்.) வல்லை வந்து அழைத்தார் தம்மை வருவல் என்று முன் போக்கி- வினைத்துவந்தழைத்தவனா நான் வருகின்றேன் நீங்கள் முன்னேசெல்லுங்கொள்ள

மனுப்பி, எழுந்து கீழ்த்திசை ஓர் எல்லை வந்து - (அங்குநின்ற) எழுந்து கீழைத்திசையில் ஓரிடத்திலவந்து, தன் பேரால் ஓர் ஊர் கண்டு - தனது பேரால் (ஐராவதீச்சரமென) ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், இறைவன் தொல்லை வண் பெயரால் இந்திரோச்சரம் என ஒன்று கண்டு-(தனது) தலைவனுடைய தொன்றுதொட்டுள்ள நல்லபெயரால் இந்திரோச்சரமென ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், அர்ணை நாய பூசனை செய்து அங்கு இருப்ப - சிவபெருமானைப் புனிதமாகிய பூசனைசெய்த அங்கு இருப்ப, கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் இன்றும் கன்று வந்திலது என பின்னும் - மலைகளை வலியசிறகறுத்த தேவேந்திரன் இன்னமும் யானை வரவில்லை யென்றுமீளவும்.

கடவுளை யடிதொழுது என்றாற்போல - கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் என, உருபு நோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. முதற்பொருள் ஐ உருபு ஏற்று நின்றமையால் சினைப்பொருளாகிய சிறகிற்கு ஏறுறுருபுவிரித்தக் கல்லைச் சிறகில்வெட்டினான் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. (உஅ)

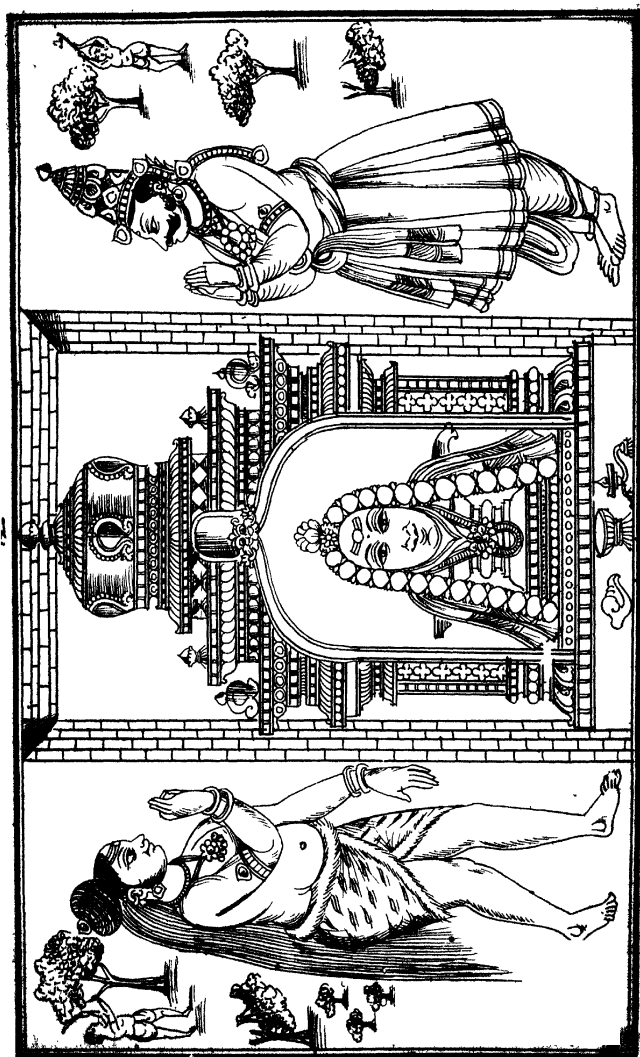
மனத்தினுங்கடிய தூதரை விடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப் புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னாட்புன்களையுறுவருசாபங் கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகளைந்ததுங்கிளந்துதிக்கயத்தினினத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுயிற்றிருந்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) மனத்திலும் கடிய தூதரை விடுப்ப - மனவேகத்திலும் விரைந்த செல்லும் வேகத்தையுடைய தூதுவனா (அழைந்துவரும்படி) அனுப்ப, (அவர்களுடைய) வான் அடைந்து இறைவனை வணங்கி - சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து தனதுதலைவனாகிய இந்திரனைப்பணிந்து, புனத்தினும் கடிய எல்லிலும் பல நாள் புன்கள் நோய் உறவரு சாபம் - கால்களிலும் அச்சத்தைத்தரும்மலைகளிலும் பலநாள் துன்பநோயை துரும்படி வந்தசாபத்தை, கனத்தினும் கரிய கண்டனை கண்டுகளைந்ததும் கிளந்து - மேகத்திலுங்கிய பறிகண்டத்தையுடைய சோமந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து நீக்கிக்கொண்டதையும் (மறறைச்செய்திகளையும்) சொல்லி, திக்கயத்தின் இனத்தினும் கழிந்த தெய்வத வேழம் இனிது ஹீறிருந்தது - எட்டுத்திக குயானைகளிலும் மேம்பட்ட தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வெள்ளையானை குறைவின்றி ஹீற்றிருந்தது.

திக்கசங்களோடு அது ஒன்றாயினும் ஏனையவற்றுள் அது சிவபிரானருளால் மேம்பட்டமையால் திக்கயத்தினினதுங் கழிந்த எனார். உம்மையால் மறறைச் செய்திகளையும் எனக்கொண்டாம். (உக)

குடவயிரைராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணைசக் கடவுளைத்தொழுதாராவதேச்சரத்துக்கடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத் [போதொடர்பினும்பாவத் தொடர்பினும் கழிவர் சுராரதிபன்களினுசென்னெறியிடர்கெடவையைபடிந்துதென்கரையிலீந்திரோச்சரனடிப்பணிவோர்.

(இ-ள்.) குடவயின் ஐராவதப் பெரும் தீர்த்தம் குடைந்து - மேலைத்திசையிலுள்ள பெரிய ஐராவததீர்த்தத்தில் நீராடி, அயிராவத கணைக்கடவுளைத்தொழுது - ஐராவதகணபதியைவணங்கி, ஐராவதேச்சரத்து கடவுளைப்பணிந்தவர் சாபத்தொடர்பினும் பாவத்தொடர்பினும் கழிவர் - ஐராவதேச்சரருடைய திருவடிகளை வணங்கினவர்கள் சாபக்கட்டினின்றும் பாவக்கட்டினின்றும், நீங்குவார், சுராரதிபன் கன்று செல் நெறி போய் - (இதுவுமன்றி) இந்திரனுடைய யானைசென்றவழியேசென்று, இடர்கெடவையை படிந்து தென் கரையில் இந்திரோச்சரன் அடிப்பணி

வோர் - பிழைத்தன்பக்கெட வகைகயில் கீரடி (அதன்) தென்கையிலெழுந்த
ருவிய இவ்விரோச்சரனுடைய திருவுகனை வணங்குவோர். (௩௦)

வேத.

இம்மையிலறமுன்முன்றூலெய்தியபயனையெய்தி
யம்மையின்மகவாஈரோழரும்பதமளவுமவானில்
வெம்மையில்போகமுற்கிவெறுப்பு வந்தடையவுள்ளச்
செம்மையில்வினோபேரின்பச்சிவகதிச செல்வராவார்.

(இ-ள்.) இம்மையில் அறமுன் முன்றூல் எய்திய பயனை எய்தி-இப்பிறப்பில்
தருமமுதலிய மூன்றுபொருள்களால்வரும் பயனை நுகர்ந்து, அம்மையில் ஈர் ஏழ் ம
கவான் அரும்பதம் அளவும்-மறுமையில் (கிடைத்தற்கரிய) பதினாறு தேவேந்திரப
ட்டங்காரும், வானில் வெம்மையில் போகமுற்கிவெறுப்பு வந்த அடைய-சுவர்க்
கலோகத்தில் விருப்பபத்தரும் போகவெள்ளத்தில் அழுந்தி (அதில்) வெறுப்பு வர,
உள்ளச்செம்மையில் வினோபேர் இன்பம்-சிவகதி செல்வர் ஆவார் (அதனால்வினோந்த)
இருவினையொப்பால் உண்டாகும் பேரின்பத்தத்தரும் சிவசாயுச்சியச் செல்வரு
டையவராவார். (௩௧)

வெள்ளையானைச்சாபந்திர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௪௪௦.

முன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கல்கினைத்துறை.

தானவாழிபுகர் முகத்தமுகரிசாபம்
போனவாறுனாசெய்துமேற்புதுமமுறாடிமேல்
வானவாழின்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறுதுனைசசிந்திரிந்தவாழிரைப்பாம்.

(இ-ள்.) தானம் ஆதி இழி புகர் முகத்து அநிகரி சாபம் போன ஆறு உணா
செய்தும் - மதமாகியவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும் புள்ளிதற்கிய முகத்தையு
டைய (பகைவனாக்) கொல்லும் வெள்ளையானையின் சாபந்க்கிய திருவினையாடலைச்
சொன்னோம், மேல் புதுமதிமுடிமேல் வான ஆறினன் மா கடம்பவனம் - இனிப்பி
றையணிந்த சடாமுழியின்மேல் ஆகாயக்கங்கையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளு
டைய பெரியகடம்பவனம், முது நகரம் ஆன ஆறுதுனை கிழை அநிந்த ஆறு
இசைப்பாம் - பழையசிற்புனலின்வழித் திருநகரமான திருவினையாடலைச் சிறிது
தெரிந்தவண்ணம் (எடுத்துச்) சொல்லுவாம்.

பிறை-தோன்றும் இளஞ்சுந்திரன்மேனிற்றலால் புதுமதி என்றற்குப் பிறை
என்றும். முதுமை என்னும் பண்பு தூன்மேனிற்றலால் பண்பாருபெயர். அது பரு
திப்பொருள்விகுதி. (௧)

இன்னரம்புளரோழிசையெழான்மிடற்றறிகள்
கின்னரம்புழில்கடம்பமாவனத்தினிள்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனாசுசெய்திருப்பதுமணவூர்.

(இ-ள்.) இன் நரம்பு உளர் ஏழ் இசை ஏழால் மிடறு அனிகள் - இனியகரம்புகளைத் தடவுமிடத்துண்டாகிய ஏழிசைபோலுங் கண்டத்தொனியையுடைய வண்டிகள், கின்னரம் பயில் மா கடம்பவனத்தினின் சீழ்சார்-வீணையிசையைப்போல இசையைப்பாடும் பெரியகடம்பவனதகின் சீழ்ப்பக்கத்தில், தென்னர் சேகரன் எனும் குலசேகரன் உலகம் மன்னர் சேகரன் - பாண்டியர்மரபிற் கோர்மகுடம் போன்றவனாகிய குலசேகரனெனும் இயற்பெயரையுடைய பாண்டியன் உலகிலுள்ள ஏனை மன்னவர்களுக்கும் மகுடம்போல்பவன், அரசு செய்து இருப்பது மன்னார் - அவன் அரசியல நடத்தியிருக்கும் ஊர் மணலூராய்.

கின்னரம் வீணை இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர் இது இடத்தின்மேனிற்றது. இன் உருபிற்கு இன் சாரியை இல்லையேனும் பாம்பினிர்க்கடிது தேள் என வழக்கிசைகண்ணும், கற்பினின்வழாஅ எனச் செய்யுளின்கண்ணும் பயின்றுவருதலால் வந்தது. (உ)

குலவுமப்பெரும்பறியிளங்கோக்கனிலொருவ
னிலவுமாரிதிபோலருசசனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேவொன்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான்.

(இ-ள்.) குலவும் அ பெருமபரி இளம கோக்கனில் - விளங்காநின்ற அந்தப்பெரியநகரத்திலுள்ள வணிகர்மரபில், நிலவு மாரிதிபோல் அருசசனைமுதல் நியதிபலவும் ஆம் சிவ தருமமும தேடுவான் - விளங்காநின்ற பெரியதிரவியங்களைத் தேடுதல்போல அருச்சுனைமுதலிய செய்தகடன்கள் பலவாகிய சிவதருமங்களைத் தேடுகின்றவனும், பரன்பால் தலைமை சான்ற மெய் அனபினுன் - சிவபெருமானிடத்து முதன்மைபெற்ற மெய்யனபினுமாகிய, தஞ்சயன் என்பான் ஒருவன் - தனஞ்சயனெனும் இயற்பெயரையுடைய வொருவன். (ங)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீளவான்
றொல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லநீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்முகுமளவில்.

(இ-ள்.) செல்வம் மா நகர் இருந்து மேல் திசை புலம் சென்று-பலசெல்வங்களுமுள்ள (தனது) பெரியநகரினின்றும நீங்கி மேறதிசைகளிலுள்ள நாமிகளிற் சென்று, மல்லல் வாணிகம் செய்து தன் வளம்பதி மீள்வான் - ஊதியமிக்மவர்த்தகஞ்செய்து தனதுவளப்பம்பொருந்திய நகரத்திற்குத் திரும்புகின்றவன், அடியார் தொல்லை ஏழ்பவம் கடல் கரை தோன்று வித்து அல்லல் நீர்ப்பவன் - அடியாருக்குத் தொன்றுதொட்பவரும் எழுபிறப்பாகிய கடலின்களையாகிய மோஷத்தைக் காட்டி அப்பிறவித்துன்பங்களைப்பொழிக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, மா கடம்பவனம் புகும் அளவில் - பெரிய கடம்பவனத்திற்செல்லுங் காலையில்.

பிறவியைக்கடலாகவுருவகஞ்செய்து மோஷத்தைக் களையாக வருவகஞ்செய்யாமையால் இது வகதேசவுருவகவணி. (ச)

இரவிகண்மறைந்தேற்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
வீரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனும்மெலிபு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினுன்னங்கண்.

திருநகரங்கண்டபடலம்.

(இ-ள்) கண் மறைந்த இரவி ஏழ்பரி இரதமும் தானும்-பாசப்போர்கன்க்கு
 க்குப் புண்பட்டாமல் சூரியன் எழுகுதினாகன்புண்ட இரதமுநதானும், உரவுநீர் கரு
 ம் கடவில் வீழ்ந்த ஒளித்தன்ன ஆக - பெரிய நீராமடமாகிய கரியகடலில்விழுந்த
 ஒளிக்க, விரவு நில மயங்கு இருள் வயின் தமிழனாய் மெலியும் அரவு நீர் சடை அ
 ணணுக்கு அன்பிளேன - (அப்போது) வாசகருமைமிகக் இருட்போதில் ஒருவ
 னாய் வருந்தாசினற, பாம்பையுங் கங்கையையும் அழிந்த சடாமுடியையுடைய சிவ
 பெருமானுக்கு அஞ்சையுடையவனாகிய பாதகன், அசன - அவவிடத்தில்.

தானும் என்னமையால் திணைவிசிறிய பிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபேற்றல்
 திணைவழுவமைதி மெய்யுமெனவும் பெயரொச்சம் அன்பென்னும் வினைமுதற்
 பொருள்கொண்டது. (இ)

வாங்குகுநானமுந் திரவியமதமலையெருநத
 தாங்கியாயிரங்கரங்கொன்றடவியெனமுந் திரவ
 வாங்குகாரிருநததுசெருநடொன்றமுந் திரவ
 யிங்குகாரிருநததுகவியவிமரவென்கண்டாவ.

(இ-ள்) வாங்குநால் மருபு ஏதவிய மதமலை எருநதம் தாங்கி - வளைந்த
 நானருகொம்புகளைபேற்றிய அஷ்டகஜங்குறு பிடிகளால் சுமக்கப்பட்டி, ஆயிரம்
 கரங்கால் எண்ணிக்கையும்தட்டி அங்கு காரிருநது நானது செருநடா என-ஆயி
 ரங்கிரணங்கொன்றடவியெனவும் ஆராய்வு (எருநத)நவகிய கரிய இருளைத்
 துரத்துச் செவந்தசூரியனைப்போல, சூழ்போய் வீழ்ந்த கா இருள் ஒளிக்கப் விமா
 னம் நோகண்டான் - (எ-து) (உ-ம்) (உதவியசென்று நிவந்தகரிய விருளையொ
 டுக்கிய விமானத்தையெகில தரிசுதரார். (ஈ)

அடுத்தணைந்தன்னவிடாவிமானம் திரவ
 கடுத்ததுமயிசண்டனைகண்டு திரவ துயரை
 மடுத்ததெருநி நுளவியனமவையிருநதிரவ
 னெடுத்ததெருநகையெருநதன்னிருநதமுமவையிருநவாய.

(இ-ள்) அடுத்தது அனைந்தன்ன - அருகிலேநது, அபிராட்டா விமானம்
 அமாந்த கடுத்ததுமயி கண்டனை கண்டு தாழ்ந்த உவகை மடுக்த நெருதினன-விள
 வகுங்கிரணத்தையுடைய விமானத்தன்கண்டெழுந்தருளிய விஷயநிலைநத ஸ்ரீக
 ண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத்தரிப்பது உவகை மடுக்த நெருதினன-விள
 தையுடையவனாய், அவனும் வைகு இருந் கதிப்பான் எடுத்த சிந்தையின் இரு
 நதன்ன - அவவாய் (தரிசித்தது) தங்கியிருட்போ தகழிக்குமபொருட்டு உண
 டாகிய எண்ணத்தோடிருந்தான், இருக்கும் அ இருளவாய் (அவவாய்) இருக்கும்
 அவவிருட்போதில் (எ)

சோமவாரமனமுதலாநகரங்களாகையி
 வாமமேகலைமலைமகடலைமகனமலாநத
 காமாசேவடிபணிநதவனகங்குலப்போறகருநி
 யாமநானினுமருசசனையினபுறப்பழிவார்.

(இ-ள்) அன்று சோமவாரம் ஆதலால் - அந்நாள சோமவாரமாதலால், சு
 ரர்கள் அங்கு எய்தி - தேவர்கள் அங்குவந்தடைந்து, வாமம் மேகலை மலைமகள் த
 • மைமகள் மலாநத காமா சேவடி பணிநது - ஒளியையுடைய மேகலையையணிந்த

பார்வதிதலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போலமலர்ந்த விருப்பந்தரும் செவாத திருவடிகளைவணங்கி, அவன் கங்குல் போல் கருதி- அவ்விருளைச்சிவரத்திரிபோலநினைத்து, யாமம் நானகிலும் இன்பு உற அருச்சுனை புரிவார்- நான்குசாமதத்து மகிழ்ச்சிமீதூர அருச்சுனைசெய்வார்கள்.

காமமருவு என்பது காமா என ஒருசொனீர்மையவாய்த் தொக்குநின்றன. சோமவாரத்தின இரவாதலால் அவன் கல்குல்போல்கருதி எனரா. அவன் கங்குல் அவனுக்குரிய கங்குலென நிறலால் சிவராததிரி எனரும். (அ)

அண்டர்வந்ததுமருசசனைபுரிவதுமனைததுந்
தொண்டரன்மிறுககெளியவன்சுராதொழக்கதுத்த
கண்டனிள்ளருடகண்ணிமுறகண்டனறுதலிற
புண்டரமபயிலன்புடைபுண்ணியவடிகன்.

(இ-ள.) அண்டாவந்ததும அருசசனைபுரிவதும அனைத்தும் - தேவர்கள்வந்ததும் சோமசுந்தரக்கடவுளை யருச்சிபபதம் ஆகிய இச்செயல்களெல்லாம், தொண்டர் அன்பிற்கு எளியவன் சுராதொழ கறுத்த கண்டன இன அருள் கண்ணினால் - அடியவரன்புக் கெளியவனாக தேவர்கள் முறையிட்டு வணங்குக கறுத்த பூரீகண்டத்தை யுடையவழமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய இனியகிருபாரோக்கத்தால், துசலில் புண்டரம பயில அன்பு புண்ணியம் உடைவணிகன் சண்டனன்-நெறியில் திரிபுண்டரமாகவணிராத விபூதியையும் மிகக் அன்பையுஞ் சிவபுண்ணியத்தையுமுடைய தனஞ்சயனென்றும் அவ்வணிகன்பாதநான்.

இவன் சோமவாரவிரதம் நோற்பவகுதலால் புண்ணியவணிகனென்றார். இதனை - ஆலாஸ்யம் உததுவந்தில, -

யதாநிஸ்ரிவலகெதுவெஹுரபுரஹுதாநி
ஸ்ரிவலகெதுவெஹுரபுரஹுதாநி

எனவருஞ் சுலோகத்தாலுணர்க.

(க)

நானமென்பனிரதமுபுன்னாயகன்புடைக
கானநலவினாவருககமுமமராகைககொடுதது
நானவெண்மதிசசரடயவனகோயிலினநாங்கர்த்
நானமர்ந்தருசசனைசெய்வான்நங்கனாயகனை.

(இ-ள்.) நானம் மென் பணி நறுமபுனல் நாயகன் பூகைக்கு ஆன நல் வினாவருக்கமும - கல்தாரியையும் மெத்தென்ற நல்ல வாசனையையுடைய நல்ல பணிநீரையும் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய பூகைக்குத்தக்க நல்ல வாசனை வர்க்கங்கனையும், அமரர் கைக்கொடுத்து - தேவர்கள் கையிற கொடுத்து, நானம் வெண் மதிசடையவன் கோயிலின நூங்கர் தான அமாந்த - நூனசொருபியாகிய வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் தானுமிருந்து, தங்கன நாயகனை அருச்சுனை செய்வான்-தங்கன் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சுனை செய்யத் தொடங்கினான்.

இயற்றுவோன் நெழிலைச் செய்வித்தலால் தான் • அருச்சுனை செய்வானெனவும், அவன் குடிமுழுமதம் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குக் கொத்தடிமையாயிருத்தலால் வழாநிலையாகத் தங்கள் நாயகனெனவுங் கூறினார். (கஉ) .

வள்ளறன்னைமெய்யன்பிலுலருச்சிசெய்வானே
 ஞ்ள்ளவல்வினையிட்டமுங்க்குறுமொதுங்கக்
 கள்ளமில்லவன்யாராயுங்கண்டிலன்கண்டான்
 மள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன்னை மெய் அன்பினால் அருச்சி செய்வான் - சோமசுந்தரர் கட்டவுளை மெய்யன்பினால் அருச்சித்தலைச் செய்யுந் தனஞ்சயன், ஓர் உள்ள வல்வினை ஈட்டமுமீ கங்குலம் ஒதுங்க - ஒப்பில்லாத தொன்றுதொட்டுள்ள வலிய பாசக்கூட்டங்களுமீ இராப்போதும் நீங்க, கள்ளம் இல்லவன் யாராயும் கண்டிலன் - மெய்மமையுடைய வத்தனஞ்சயன் (பூசிக்கவந்த தேவர்களுள்) ஒருவராயுங்கானது, தன் அரும் சுடர் விமானம் மேல்தனித்து உறை தனியை கண்டான் - நீங்காத வொளியையுடைய விமானத்தின்கண் ஒப்பில்லாது கீற்றிருந்தருளுந் தனிமுதலாகிய அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளை மட்டில் கண்டான்.

பாசம் பிறவிக்கு விததாதலின் ஓர் எனவும், அனாதியே யுள்ளதாதலின் உள்ள எனவும், சிவபெருமான் நிருவருணைக்காலன், றி வையவற்றா லொழியாதாதலின் வல் எனவும், பாசங்களால் விளைவது கருமமாதலால் வினையெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுங் கூறினார். கண்டிலனென்றும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. பாசமும் இறனும் குணத்தால் ஒருதன்மையவாதலால் வினையிட்டமுங் க்குறுமென உடனெண்ணினார். அருச்சி முதனிலைதொழிறபொயர். (கக)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்த்
 தாழ்ந்தெழுந்திருக்கைருந்தலைமிகைக்கூப்பிச்,
 குழந்துதனபதிக்கேருவாறொருதலைதுணிந்து
 வாழ்ந்தவன்பினன்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்ந்த சிந்தையன் அதிசயம் அடைந்து - (அன்பில்) அமுந்திய மனத்தையுடைய தனஞ்சயன் அதியங்கூர்ந்து, சேவடி சீழ் தாழ்ந்து எழுந்து இருக்கைகளும் தலை மிகை கூப்பி குழந்து - (சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய) செவந்த திருவடியின் சீழ்ப்பணிந்தெழுந்து இரண்டு கைகளையுந் தலைமேற்குவித்துப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, தன் பதிக்கு ஒருதலை துணிந்த ஏருவான்-தன்னுடைய நகருக்கு ஒருபக்கத் துணிந்த செல்ல, வாழ்ந்த அன்பினன் விடை கொடு வழிக்கொடு வந்தான் - இடைவிடாத அன்பின் வாழ்வையுடைய அத்தனஞ்சயன் விடைபெற்று வழிக்கொண்டு தன்னகர் வந்து சேர்ந்தான்.

தன்னகர்க்குச் செல்லுங் கருத்தில நென்பார் ஒருதலை துணிந்தெனவும், சிவநேயமே வாழ்வாகவுடையவ நென்பார் வாழ்ந்தவனெனவுங் கூறினார். அன்பினன் என்பதனிதழியுள்ள ஆன விருதிகையப்பிரித்து ஆழ்ந்த என்பதனோடு கூட்டுக. (கஉ)

முக்கடம்படுகளிற்றினுள் முகிறவழிகோயில்
 புக்கடங்கலாச்சிங்கமன்னுனெதிர்புகல்வான்
 றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருந்
 லக்கடம்பமழவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன்.

(இ-ள்.) முக்கடம் படு களிற்றி னுள் முகில் தவழ் கோயில் புகு - முழங்கு தங்களைச் சொரியும் யானைச்சேனைமையுடைய பாண்டியனது மேகம் தவழுங் கோ

விதுப்புக்குந்து, அடங்கண் சிங்கம் அன்னுன் எதிர் புதல்வான் - பகைவராகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமொத்த அப்பாண்டிப னெடர் நின்று சொல்லுவான், திக்கு அடங்கலும் கடந்த வெம் திகிரியாய் - எட்டுதற்குகிலும் உள்ள பகைவரை வென்ற வெய்ய சக்கரத்தை யுடையவனே, ஒருநல் மா அர்கடம்ப வனத்தில் ஓர் அதிசயம் கண்டேன்-நேற்றுப் பெரிய ஆந்தக் கடம்பவனத்தில் ஒரு அதிசயம் பார்த்தேன்.

மும்மதம் - கைமதம், இரண்டு கபோலமதம். (க௭)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக
கல்லடைந்ததுவெங்கடிரங்குலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவிகண்டிலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிர்சிவரூபியும்.

(இ-ள்.) வாணிகம் செய்து நான் வல்லை வருவழி - வர்த்தமஞ்செய்து நான் விரைந்து வருங்காலை, வெம் கடற் பேலை கல் அடைந்தது - சூரியன் அத்தபனிகிரியைச் சேர்ந்தான், கந்துலும் பிறப்பும் எல்லை காணிய - இராப்போதின் எல்லைபயும் பிறப்பின் எல்லையையுங்காண, ாவி மண்டிலம் போல் அல் அடும் சுடர் விமானமும் அதில் சிவரூபியும் கண்டேன் - சூரியமணமலம்போல் இரோபோட் ம் ஒளியையுடைய விமானத்தையும் அவவிமானத்தில் எழுந்தருளிய பபிங்கமூர்த்தியையும் பார்த்தேன்.

இங்கும் குணம்பற்றிக் கந்துலும் பிறப்பு மென உடனெண்ணினார். (க௮)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தந்
தேவதேவனையிரவெலாம நசுசனைசெயது
போவதாயினாயானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமிண்டனனென்றான்.

(இ-ள்.) மா அலம்புதார் மணிமுடி கடவுளர் வந்து - வண்டுகள் (தேனுண்டி) ஒலிக்குந் கற்பக மலர்மாலையையணிந்த இரத்தினவளமுத்திய கிரீடங்களை யுடைய தேவர்கள் வந்து, அ தேவ தேவனை இரவு எல்லாம் அருச்சனை செய்து போவதாயினார் - அந்தத் தேவர்களுக்குத் தேவனாகிய சோம நந்தாககடவுளை நேற்று இராப்பொழுதெல்லாம் அருச்சிதது (விடைபெற்றுச்) ானராகள், யானும் அப்பொன் நெடும் கோயில் மேவும் பாசனை விடைகொடு மீண்டனன என்றான் - யானும் அப்பொன்னாலாகிய நெடிய திருக்கோயிலில் வீற்றிருந்ததற்கும் (அச்சோமநந்தரக் கடவுளை வணங்கி) விடைபெற்றுத் தருமபினைனென்று கூறினான்.

மா - என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் - ஈண்டுச் சார்பால் வணமுன்மேனின்றது. (க௯)

மூருமன்பினுன்மொழிந்திடமுக்கணைம்பெருமான்
மூருமஞ்சலிகாங்களுநதலையிலவைத்துள்ள
நீருமன்புமற்புதமுமேநிரம்பநீராஞால
மாருமன்னவனிருந்தனன்போயினருக்கன்.

(இ-ள்.) மூரும அன்பினுன் மொழிந்திட-மேன்மேல் எழுந்தோங்கும் அன்பினையுடைய தனஞ்சயன் கூற, நீர் ஞாலம் ஆளும் மன்னவன் - கடல்குழந்த வுலகியாரானும் குலசேகரபாண்டியன், முக்கன் எம் பெருமான் தாளும் அஞ்சலிகா

திருநகரங்கண்டபடலம்.

ங்களும் தலையில் வைத்து - திரிதேத்திரங்களைபுடைய எழுது பெருமாளுக்காய் அரண்மனைக்குள் சென்றாக்கடவுளுடைய திருவடிக்கையும் கூப்பிய கைகளையும் தனது தலையின்மேல் வைத்து, உள்ளம் நீளும் அன்பும் அன்புமே நிரம்ப இருந்தான்-மனத்தில் எழுந்தோங்கும் அன்பும் அகதையுமே மீட்டாவிறுந்தான், அருக்கன் போயினான் - (அப்போது) சூரியன் அடி, மிதி, என்.

அன்பும் அன்புமே நிரம்ப எந்தனும் தன் அரண்மனை செயலொழித்து அவன் கூறிய சொல்வந்தனும் பட்டினம்பது நோன்றுதலின் குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரங்கள் வினைத்தொடரில் நின்றபாடலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து உயல்பாய் நின்றது. (கே)

சுட்டுவார்வினையொத்தபோதி நண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவார்சென்னிமென்மலாடிக்காமலுரு
குட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினார்களெனில்.

(இ-ள்) சுட்டுவார் வினை ஒத்த போது - இருவினைப்போகங்களையும் தேடுகின்றவருடைய இருவினைப்பயன்களும் தம்முள் ஒப்பு வந்தபோது, இருள் மலம் கருவாட்டுவார் - (சூரியன் மூர்த்தமாயெடுத்தருளி) அவர்களுடைய ஆனவமாய் இருப்பது வாட்டி, அவர் சென்னிமென்மலர் அடி கமலம் குட்டுவார் - அவர் அன்பின்மேல், மன திருவடித்தாமையைச் சூட்டி, மறை கடந்த தம் தொல் உருவிளங்க காட்டுவார் - மார்பு வேதந் தாயுக் கடந்த தமது உண்மைத் திருவரு விளக்கம் காட்டுக சோம நபராக உரு, ஒரு சித்தராய் கனவில் தோன்றினார் - ஒரு தெய்வராய் அப்பாண்டியன் கனவில், ரிசன் கொடுத்தார்.

நோன்மையுள்ளது உண்மையாலால்-தொன்மை என்பதற்கு உண்மை என்றார், அதுமாகுள் முயன்று தேடி, சிவனையாலால் யாவும் வருமென்று தாம் கருவாடி அவனவளவுருவெழுத்து எண்ணிவருவதற்கு மார்பு மார்பிலும் இருவினைப்போதும் அருவார் காட்டுவார் வினை எனவும், அப்போது அருவார் தோன்றுதல் அப்படி மிதிபிடி வினையொப்பாதலால் வினையொத்த போது எனவும், அவ்வினை யொப்பு வாய்ந்தபோது சூரியன் திருக்கோலங்கொண்டெடுத்தருளி அவ்வருவாய்க்கட்டுக யெழுந்தபோதில் செயலில் அவற்றின் செயலினையொத்ததலால் இருண்மலம் கருககாட்டுவார் எனவும், அந்நன்ம வாகனை பற்றிப் போதல் நானென்று பகுத்தெழுத்து அருண் நாமம்வண்ணம் சத்தி பதிவித்தலால் - மார்புக்கருகு குட்டுவார் எனவும், அவ்வருளாதாரத்தினின்று விளங்குவது, திவ்ய அந்நலால் - தொல்லுருவிளங்கக் காட்டுவாரெனவும் கூறினார்.

சூரியன் திருக்கோலம் காண்டெடுத்தருளி இருண்மலங்கருக வாட்டுவார் என்றது - திருவாசகம் "நீற்றுக்கோடிநியிர்க்காட்டியும்" என்றாலும், தற்சிவமென்றது - சிவப்பிரகாசம். "நிலவுமருவருவின்றிக்குணங்கனிந்தி நின்மலமாயேகமாய்நித்தமாகி, வலவெறுயிர்க்குணர்வாகியசலமாகி யகண்டிதமாயானந்தவருவாயன்றிச், செவ்வரிதாய்ச்செல்கதியாய்ச்சிந்திதாதிப்பெரிதாய்த்திகழ்வதுதநிவம்" என்றதனாலும் உணர்க. (கௌ)

வடிகொள்வேலினுய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்காடகழ்நீதணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி

யடிகளேகினூர்கவுரியராண்டகைகங்குல்

விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான்.

(இ-ள்.) வடிகொள் வேலினுய் - வடித்த வேலினேயேநதிய பாண்டியனே, மா கடம்ப வனத்தினை திருந்த கடி கொள் காடு அகழ்ந்து அணி டகா காணக என-பெரிய கடம்பவனத்தைத் திருந்தும்படி அச்சத்தைத்தருங் காட்டை வேரொடுங் கல்லி அழகிய நகரமாகச் செய்யக்கடவாயெனது, அடிகள் உணாததி எனினார் - சோமசுந்தரர்க்கடவுள் திருவாயமலர்நதருளிமறைந்தாரா, கவுரியா ஆண்டகை கங்குல் விடியும் வேலை கண் விழித்தனன் - பாண்டியர் மாபுட்சிறந்த ஆண தன்மையையுடைய குலசேகரபாண்டியன் இராப்போது கழியும் விடியற்போதில் துயிலொழிந்தான், பரிதியும் விழித்தான் - சூரியனாக துயிலொழிந்தான். (உதயமானுனென்றபடி.)

காண்க - அகரவீறு தொகுத்தல். பரிதி உதயமானுன என்றதற்கு விழித்தான் என்றது குணவணி. (கஅ)

கனவிற்றீர்ந்தவனியகிரின்கடன்முடித்தமைச்சா

சினவிற்றீர்ந்தமாதவாக்குந்தன்ருதநிறஞ்செடபி

நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிறகண்டதுநயப்ப

வினவித்தேர்ந்துகொண்டெழுநகனனமேற்றிசைசெலவான.

(இ-ள்.) கன வில் தீராதவன நியதயின் கடன முடித்து - கனவில் நின்று நீங்கிய பாண்டியன் செய்தற்குரிய சிறதிய கடனகளைச்செய்து முடித்து, அமைச்சர் சினவில் தீராத மாதவாக்கும் தன் கரு திறம் செப்பி - மந்திரிகளுகருங் கோபித்தலினின்று நீங்கிய பெரிய தவததையுடைய முனிவர்களுகருந்தான் கண்டகனவின் வகையைக்கூறி, நனவில் கேட்டதும் கனவினில் கண்டதும் நயப்ப வினவிதேர்ந்து கொண்டு - நனவில் ஓர் வணிகனாக கோளியுற்ற செய்தலையும் கனவில் தான் கண்ட செய்தியையும் பயன்பட அவாகனிதது வினவித் தெனிகது, மேல் திசை செல்வான எழுந்தனன் - மேலைத்திசைக்குப்போக எழுந்தான்.

சினவு - தொழிற்பெயர்.

(கக)

அமைச்சரோடுமநீபமாவனமபுருநகம்பொன்

சமைத்தவிழந்தபொற்றாமரைதகடம்படிந்தொளிவிட

டிமைத்தலாந்தபொன்விமானமீதினிதுயிற்றிறுந்தோ

தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலையின்மேனமுதிழத்தான்.

(இ-ள்.) அமைச்சரோடும அநீப மாவனம புருந்து - மந்திரிகளோடும பெரிய அக்கடம்பவனத்தில் செனது. அம் பொன் சமைத்தது அவிழ்ந்தது பொன் தாமரை தடம் படிந்து - அழகிய பொன்றா சமைக்கப்பட்ட மலாந்ததுபோலும் உள்ள பொற்றாமரைத் தடத்தில் நீராடி, ஒளி விட்டு இமைத்து அலர்ந்த பொன்விமானம் மீது இனிது வீற்றிருந்தோர் தமை சரண்பணிந்து அஞ்சலி தலையின் மேல் முகிழ்த்தான் - ஒளிவீசி விளங்கிப் பரந்த பொன்னொளியு விமானத்தின்கண் மகிழுகூர்ந்து வீற்றிருந்த சோமசுந்தரர்க்கடவுள் திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலியாகத் தனது கைகளைத் தலையின்மேல் கூப்பிடுதல்.

அவிழ்ந்த என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர் ஈறுதொக்கு நின்றது.

(உ௦)

அன்புபின்றன்னமுன்புவந்தருட்கணீர்த்தேக
வென்புகெக்கிடவேகிவிழ்த்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மொளவியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புபின்றுசொற்பதங்களாற்றோத்திரமொழிவான்.

(இ-ள்.) அன்பு பின்பள்ள - அன்பானது பின்னேநின்றதள்ளவும், அருட்
கண் முன்பு வந்து ஈர்த்த ஏக-(சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய) திருவருட்பார்வையா
னது முன்னேநின்றீ இழுத்துச்செல்லவும், என்பு ரெக்கிட-எலும்புகன்றமுழந்தரு
கவும், இறைவன் ஏகி வீழ்ந்து - பாண்டியனசென்று (தண்டாகாரம்போல) வீழ்
ந்து, இஃக அடி கமலம் பொன்புனைந்த தார் மொளையில் புனைந்து எழுந்த - இர
ண்டு திருவருட்தாமரைகளையும் பொன்னுலகிந்தசெய்த மாலையை யணிந்த தனது
மகுடத்திற்குடியெழுந்து, முன்பு நின்று சொற்பதங்களால் தோத்திரம் மொழி
வான் - திருமுன்னேநின்ற வர்க்கிடருபங்களாகத் தோத்திரங்கூறுகின்றான்.

சொல் பதம்-ஒருபொருட்பனமொழி. சிவபெருமான திருவடிபயவணங்கு
தல் அவனது திருவருளாலாதலால் - அருட்கணீர்த்தேக என்றார். “அவனருளா
லே யவன்றான்வணங்கி” என்ற பெரியோர்திருவாககாலுணர்க. (உக)

சரணமங்கையோபங்குறைசங்கராசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதலசரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமுமபாகநாயகப்பாபிசரணம்.

(இ-ள்.) சரணம் - உனக்கு அடைக்கலம், மங்கை ஓர பங்கு உறை சங்கரா
சரணம்-உமையாளொருபாகத்தில் வீற்றிருக்கப்பெற்ற சங்கரனேசரணம், சரணம்
மங்கல மாகிய தனிமுதல் சரணம்-சரணம்-மங்கலமே ஓர்திருவுருவாகக்கொண்ட
தனிமுதலே சரணம், சரணம் மந்திர வடிவமாம் சதாசிவ சரணம்-சரணம்-மந்
திரமே திருவுருவமாகக்கொண்ட சதாசிவமூர்த்தியே சரணம், உம்பர்கள் நாயக
சரணம்-தெய்வநாயகனேசரணம், பசு பதிசரணம் - பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்
குத்தலைவனேசரணம்

தான் போகியாயிருந்து ஆன்மாககளுக்குப் பேரகந்தநருளிப் பின்னர்முத்தி
நன்மையைத்தருவோனாதலால், மங்கையோரபங்குறை சங்கர எனவும், பிரமன்மு
தலிய பல்லுயிர்களுக்குரு தானே முன்னுள்ளவனாகலின் தனிமுதல் எனவும், மந்தி
ரங்கட்கெல்லாம் முற்படத்தோன்றிய பஞ்சபிரம மந்திரங்களைச் சிவபெருமான்
முற்பட்டவடிவமாகக்கொண்டமயின், மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவஎனவும்; அங்
னே பிரமன்முதலிய தேவாட்கடும் எனைய வுயிர்கட்கும் தலைவனாயுள்ளவனாதலா
ல், உம்பர்கள் நாயக பசுபதி எனவும், இவ்வாறு நின்ற பொருவனை அடைக்கலம்
புகுந்த யான யாதொரு குறைபாடுமில்லேன் என்னுந் துணிவுபற்றிக் கூறினவ
னாதலால், முன்னும் பின்னும் சரணம் சரணம் எனவும் கூறினான்.

சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது பொருளாதலால் மங்கலமா
கிய வென்றார். (உஉ)

ஆழிஞாலமேலாசையும்மார்வான்பதமேல்
வீழாமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணாண்டு

பீழைமூழ்கிவானாகொடுபிணிபடச்சமுலு
மேமையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்கருணை.

(இ-ள்.) ஆதிஞாலம் மேல் ஆசையும் - கடல்குழந்த நிலவுகதினுள்ள போகவிருப்பையும், அமரர் வான் பதமேல் வீழும் ஆசையும் வெறுத்தவர்க்கு அன்றி-தேவர்கள் வாழும் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள விரும்பத்தக்க போகவிருப்பையும் அருவருத்துத் தள்ளினவர்க்கல்லாமல், மண் ஆண்டு பீழை மூழ்கி வான் நாகு பிணிபட சமுலும் ஏழையேங்களுக்கு-மண்ணுலகினையாண்டு துன்பத்திலுழந்திச் சுவர்க்கநாகம் என்னும் இரண்டிடத்தாக் கட்டுப்பட்டு (போக்குவரவாகச்) சமுன்றுதிரியும் ஏழையாகிய வெங்களுக்கு, எந்தைநின் கருணை ஆவதோ - என் தந்தையாகிய பெருமானே நின்திருவருள் எளிதாகக்கிடைப்பதோ (கிடைக்காதென்றபடி)

ஒடு-எண்ணிடைச்சொல்.

(உக)

ஞளதாமறைசசென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளநீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெருகுமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிககானகத்தமர்ந்தனையென்னு.

(இ-ள்.) நீ ஞான ஆ மறை சென்னியும் தொட தொட நீண்ட நீள - எட்டிவேனென்னும் பிரதிக்ஷையுடையதாகி வேதத்தின் உச்சியும் தொடுத்தோறுந்தொடுத்தோறும் அப்பாற் பட்டுநீண்ட நீட்சியையுடையாய், உனக்கு அன்பு இலம் ஆயினும் - உன்னிடத்த அன்பில்லாமாயினும், நீயே அன்பு மூள தந்து எங்குடி முழுவதும் பணிகொண்டு ஆளவே கொல் - நீயே அன்புமீதூரக் கொடுத்தருளி எமது குடிமுழுவதையும் ஏவல்கொண்டாளவா, இக்கானகத்து அமர்ந்தனையென்னு - (உச)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறொடுசிவானந்தபரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினால்வலங்கொடுபுறம்போந்
தாரந்தைநீர்த்தவனொருபிறையமைச்சரோடிருந்தான்.

(இ-ள்.) சுரந்த அன்பு இருகண்வழி சொரிவதுபோல் சொரிந்து-ஊற்றெடுத்த அன்பானது இரண்டு கண்களின்வழியே சிந்துவதுபோல ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தி, பரந்த ஆறொடு சிவானந்தம் பரவையுள் படிந்தது - (அதனாற்) பரவிய வெள்ளத்தோடு சிவானந்தமாகிய கடலுளமுழுகி, வரம் தவாத மெய் அன்பினால் வலம் கொடு புறம் போந்த அரந்தை நோந்து - நனமையினீங்காத உண்மையாகிய அன்பினால் பிரதக்ஷணஞ்செய்து (அங்குறின்று) புறத்தில்வந்த - (என்று தரிசிப்போமென்று கொண்ட) மனக்கவலையினின்று நீங்கி, அவண் ஒருசிறை அமைச்சரோடு இருந்தான் - அவ்விடத்தில் ஒருபக்கத்தில் மந்திரிகளுடன சூழ்ச்சியெய்திருந்தான்.

இது பெருங்காப்பியமாதலின அதன் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய மந்திரநோன்ற அமைச்சரோடிருந்தானென்றார். சொரிவது என்னுந் தொழிற்பெயர்சுறுதொக்குகின்றது.

(உடு)

ஆயவேலையின்மன்னவனுணையாலமைச்சா
மேயவேவலர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்

திருத்தாணந்தட்டை

**பாயவேலையினுர்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்த்தார்
சேயகாடெறித்தணிநகர்செய்தொழின்மாக்கள்.**

(இ-ள்.) ஆயவேலையில் - அவ்வாறாகியசமையத்தில், மன்னவன் ஆணையால் அமைச்சர் மேய ஏவல் துறை துறைமேவினர் விடுப்ப - அரசனுடைய ஆணையினால் மந்திரிகள் தமது அருகிலுள்ள ஏவலர்களை இடங்கள்தோறும் இடங்கள்தோறானுஞ்சென்று (தொழில்செய்வோரைக்கொண்டுவர) அனுப்ப, சேய காடு எறித்து அணிநகர் செய்தொழில் மாக்கள் - நெடியகாடுவெட்டி அழகியநகரமாக்குந் தொழின்மாக்கள், பாயவேலையின் ஆர்த்தனர் வழி சொடு படர்த்தார் - (அரசன் ஏவலை மேற்கொண்டு) பரந்தகடல்போலொலித்து (காடுநுர்த்த) வழிசெய்தகொண்டுகொண்டிருக்கள். (உஉ)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்ருயநவிய
மிட்டதோளினாயாப்புடைக்கசுசினரிடும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விடுகொள்வார்வன்றோற்
றொட்டகாவினர்வனமெறிதொழிலினரானார்.

(இ-ள்.) இரும்பின் கார் ஒளி விட்ட மெய்யினர் - இரும்பின் ஒளிபோலுங்கரிய ஒளிவீசுஞ்சரீரத்தையுடைய தொழின்மாக்கள், வட்டம் வாய் மதி பிளவின் வெள் வாய் குயம் நவியம் இட்ட தோளினர் - வட்டமாகிய வரையையுடைய சந்திரனது பிளவையொத்த வெள்ளியவரையையுடைய கொடுவாளையுங் கோடரியையும் வைத்த தோளினராகியும், யாப்பு உடைய கச்சினர் - ஆடாய்க்கட்டிய கச்சினையுடையவராகியும், விசி கொள்வார் வன் தோல் தொட்ட காவினர் - வராரக்கட்டிய வலியசெருப்புக்காலினையுடையவராகியும், வனம் எறி தொழிலினர் ஆனார் - காடுவெட்டுந்தொழிலையுடையவரானார்கள். (உ௩)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமார்த்தலைபணிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்தாவிழேரீதையுமுறிலவாய்ச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும்.

(இ-ள்.) மறியும் ஓதையும் - (கிண்கள்) மடங்கிலீழும் ஓசையும், வண்டு அரற்றிட மரம் தலைபணிப்ப எறியும் ஓதையும் - வண்டுள் ஒலிக்கவும் மரங்கள் தலை நடுக்கவும் வெட்டும் ஓசையும், எறிபவர் ஓதையும் - வெட்டுகின்றவரோசையும், இரங்கி முறியும் ஓதையும் - சத்தித்து மரங்கள்முறிகின்ற வோசையும், முறித்தலீழ் ஓதையும் - முறித்த கீழேவிழும் ஓசையும் (ஆகிய இவ்வோசைகள்) முகில் வாய் செறியும் ஓதையும் கீழ்ப்பட மேற்பட செறியும் - மேகத்தினிடத்தப்பொருத்திய ஓசையுங் கீழ்ப்படும்படி மேற்பட்டொலிக்கும்.

மறியும் ஓதை என்பதனிறுதியில் என்னும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. “யா முமெழுதியெழில்முத்தெழுதி இருளின்மென்சூக்குழுமெழுதி யோர்தொண்டையுந் தீட்டி” எனவருந் திருக்கோவையார்செய்யுளில் நச்சினார்க்கினியர் உரையாறும்; செறியும் ஓதை பெண்பிதனிறுதியினின்ற உம்மை உயர்வுகிறப்புப்பொருட்டு. “கெடுங்கடலுத்தன்னீர்மைகுன்றும்” எனவரும் திருக்குறளினின்ற உம்மை - உயர்வுகிறப்புமமை எனப்பரிமேலாகச் எழுதிய உரையாறுமுனர்க. (உ௪)

ஒளிதுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளியில்வன்மாஞ்சினைபிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருநிரீர்பெருகக்
களிறுகோடிதமாய்ந்துவிழ்காட்சியவனைய.

(இ-ள்.) வெளியு இல் வன்மரம்-சேருபறறிய வன்மரங்கள், ஒளிது தாதொடு போது செம் தேன் உக ஒலித்து சினை இற வீழ்வன - விளங்குகின்ற மகரந்தத் தோடு மலர்களுக்கு செந்தேனுஞ்சிந்த ஒலித்துக் கொம்புகள் முறியும்படிவிழுஞ்செயல்கள், களிது - யானைகள், செம் களத்து பிளிறு வாயவாய் நிணத்தொடு குருநிரீர்பெருக-போர்க்களத்தில் ஒலிகளும் வாயினையுடையனவாகி நிணத்துடன் உதிரநீர் பெருக்கெடுக்க, கோடு இற மாய்ந்து வீழ் காட்சிய அனை - தந்தங்கள்முறிய இறந்துவீழும் தோற்றங்கனையொத்தன.

வீழ்வ காட்சிய என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள் தொழில்சுணைமேன்றன வன்மரம்-ஒருவகைச்சாதிமரம் வன்மரம் யானையாகவும், தாதுநிணமாகவும், செந்தேன் - குருநிராகவும், கிளை-கொம்பாகவும், கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக் கொள்க.

(உக)

பூவடைந்தவண்டினமயிற்றுமொழிவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடுவொதுங்குதுங்குதும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவனாகருங்காடும்.

(இ-ள்.) பூ அடைந்த வண்டு இனம் - பூக்களில்மொய்த்த வண்டின்கூட்டங்கள், அயல் புறவும் பழனம் காவும் அடைந்தன-பக்கத்திலுள்ள முல்லைநிலங்களிலும் மருதநிலங்களிலுள்ள சோலைகளிலுஞ் சென்றசேர்ந்தன, பறவை வான்கற்பகம் அடைந்த - பறவைகள் ஈவாகக்கலோகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலையில் சென்றடைந்தன, கோ அடைந்திட ஒதுங்குதும் குறும்புபோல் - பேராசர்கள்வர (தமது சிற்றாணாவிட்டோடும்) குறுநிலமன்னரைப்போல, மா செறிந்த மாமி உள வகைகளும் காடும் அடைந்தன - மிருகங்கள் கூட்டக்கூட்டமாக நெருங்கிப் பக்கத்திலுள்ள மலைகளிலும் காடுகளிலும் அடைந்தன.

ஒடு-இசைநிறைத்தற்பொருளில்வந்த விடைச்சொல். கா என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். ஒதுங்குதும்-ஒருசொல்.

(ஊ0)

இருணிரம்பியவனமொலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்ததிந்தைபின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார்.

(இ-ள்.) இருள் நிரம்பிய வனம் எல்லாம் எறிந்து - (செறிவால்) இருள்நிறைந்த காட்டையெல்லாம்வெட்டி, மெய் உணர்ந்தோர் தெருள் நிறைந்த சிந்தையின் வெளிசெய்து - தத்துவஞானத்தையுணர்ந்த பெரியோருடைய கலங்காதமனம்போல வெளிசெய்து, பல் உயிர்க்கும் அருள் நிறைந்து பற்று அறுத்து அரன் அடிநிழல் அடைந்த கருணை அன்பர்தம் பிறப்பு என - பலவுயிர்களிடத்துக் கருணை வைத்து இருவகைப்பற்றையும் அறுத்துச் சிவபெருமானுடைய திருவடியாகிய நிழ

வினையடைந்த திருவருள்வசத்தாராய அடியார் தமதுபிறப்பை வேரோடுக்கின்ற தல்போல, வேரோடுக்கின்றதார்-(தொழில்செய்வோர்காட்டினை) வேரோடுக்கின்ற தார்கள்.

தத்துவஞான முணர்ந்தோர் ஆதலால், மெய்யுணர்ந்தோர் எனவும்; அவர்கள் சிந்தை சகலகேவலங்களிற் கூடுதலும் வாடுதலுஞ் செய்யாத ஒரு கீர்மையதாய் க்குழைத்து நின்று அறிவறியாமை யகன்ற அறிவால் நிறையப்பட்டதாதலால், தெருணிறைந்தகிரைவழியினவெளிசெய்து எனவும், சிவநேயமுடையோர் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அன்புமுடையோர் ஆதலால், பல்லுயிர்க்கும் அருணிறைந்த எனவும், அக்காரணத்தால் பற்றறுதல் கூடும் ஆதலால் பற்றறுத்த எனவும்; அப்பற்றறுத்தலோடு அச்சிவநேயமே வரையிலாகக்கொண்டு அவன் தருணியினின்று பிறப்பறுத்தல் கூடும் ஆதலால் கருணையன்பற்றம் பிறப்பென எனவும், அதுபோலச் சிறிதுமில்லாத அகழாதனராதலால் வேரோடுக்கின்றதாரா எனவுந் கூறினார். தத்துவஞானமாவது பிறப்புவிடுகனையும் அவற்றின்காரணங்களையும் விபரீதமினறி உணமையால் அறிதல். இருவகைப்பற்று-அகப்பற்று, புறப்பற்று. (உச)

களைந்துநீணிலந்திருத்திசெய்நெடுபடககண்டு
வளைந்துநனனாகொடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுருதாரா முடிவேந்தன்மந்நிரோ
டனைநதளாடியிசுகதையோடிருந்தனனககண்.

(இ-ள்.) தேறல் விளைந்து தாது உரு தாரா முடி வேந்தன்-தேனுநி மகரந்தஞ் சிந்தும வேப்பமலாமாலைபசுஞடிய மகுட்டையுடைய பாண்டியன், களைந்து நீள நிலம் திருத்தி செய் நெடுபடககண் - காடகழந்து நெடியநிலத்தை ஒழுங்கு படுத்திருத்தி முட்டிலலாதுசெல்லும் வழியுண்டாகச்செய்து, வளைந்து நல் நகர் எடுப்பது எவ்வாறு என - வளைவுபட நல்லநகராககுதல் எவ்வகையென்று, மந்திர ரீரோடு அனைந்து அராவிய சிந்தையோடு இருந்தனன் - மந்திரிகளோடுகலந்து சூழ்ச்சியெய்யும் மனத்தோடுருந்தான், அங்கண் - (அவ்வாறிருக்கும்) அக்காலையில்.

இதவும் மந்திரமென்றும் உறுபடி. .

(உஉ)

மெய்பரனபுதோயசேவடிவியனிலந்திண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணிறணிமேனியாபூதிப்
பையாநளளிறுடகனவிலவநதருளியபடியே
யையாவலலைவநதருளினூரசுளங்களிப்ப.

(இ-ள்.) ஐயா - பிரமண முதலியோர்க்கு மேலானவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், மெய்யா அனபுதோய சேவடி விபன் நிலம் திண்ட - மெய்யன்பிணையுடைய அடியாரனபிறரேயுரு செய்வதற்கு உடிகளை அகன்ற நிலவுலகமானது சூட, பொய் அகன்ற வெள்ளிற அணி மேனியா-உணமையாகிய கௌளியநீற்றையணிந்த திருமேனியை யுடையவராகியும், பூதிப் பையர் - விபூதிப்பையையுடையவராகியும், நள் இருள கனவில் வந்தருளியபடியே அரசு உளம் களிப்ப வல்லி வந்து அருளினார் - (கடந்த)கரோதத்திரியில் கனவில்வந்தருளிடவண்ணமே பாண்டியன் மனங்களிகர விவாந்து (சினவிலும்) வந்தருளினார்.

பாசத்தை நீற்றுவதென்பது வேதவளவையாதலால் பொய்யகன்ற வெண்ணிறென்றார், நீறெனவந்த காரணக்குறியானமுணர். (உஉ)

திருவிளையாடலானம்

**கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவர்தடையெதிர்நண்ணி
நினைவினின்றதாளிறைஞ்சினேர்நின்றநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன்.**

(இ-ள்.) மெய் உணர்வேந்தன் - மெய்யுணர்ச்சியிற்றலைப்பட்ட குலசேகர பாண்டியன், பெரும் கடவுளர் கனவிலும் காண்பதற்கு அரியார்-(பிரமன்முதலிய) பெரியகடவுளருங் கனவிலுங்காண்பதற்கு அரியராயுள்ளவர், 'நனவிலும் வெளிவந்தவர்தவர்தமை எதிர் நண்ணி-நனவிலும் (தான்காண) சித்தமூர்தியாய் வெளிவந்தவரையெதிர்கொண்டு, நினைவில் நின்றதாள் இறைஞ்சினேர் நின்ற நல்வரவு வினவி-(தனது) நினைவில் விடாதுநின்ற திருவடி களைவணங்கித் (திருமுன்னே)நேரோநின்று நல்வரவைவினாவி, ஆதனம் கொடுத்தனன் - (எழுந்தருள்) ஆசனங்கொடுத்தான்.

தென்னரன்பினிலகப்படுகித்தந்தாமுன்னர்ச
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புதுற்றொடர்பா
ன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுமெய்யெனவருத்தும்மெனமறைந்தார்.

(இ-ள்.) தென்னர் அன்பினில் அகப்படுகித்தந்த - பாண்டியரன்பின்வலையிலகப்படுகின்ற சித்தமூர்திகள், தாம் முன்னர் சொன்ன ஆதி நூல் - தாம் முன்னர்க்குரிய முதனூலும், வழிவரு சார்புதூல் தொடர்பால் - வழிநூலும் (இவ்விருவகைநூலையும் ஒருபுடை சமுவி) வருஞ் சார்புநூலும் (ஆகியநூல்கள சொல்லப்பட்ட) முறையால், நன்னர் ஆலயம் மண்டபம் கோபுரம் நகரம் இன்ன ஆறு செய் என வருத்தது இம்மென மறைந்தார்- வருவாமல் ஆலயமும் மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும் இவ்வகையாகச்செய்வாயென்று கூறி விரைந்து மறைந்தருளினார்.

முதநூல்-ஆகமம். வழிநூல்-சிப்பநூல். சார்புநூல்-இவ்விரண்டையு மொரு புடைதழுவிச் கூடும் ஏனையநூல்கள். இந்நூல்களின்முறை - முன்னர்ஆலயமும் பின்னர்மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும் காணவேண்டுமதாதலால் இன்னவாறு என்றார். இம்முறையைப் பின்னர்க்காண்க. (நூறு)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவாமலாடிக்கல்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைபபஞ்சவனிலத்தமேம்பட்டுச
சிறந்தசிப்பநூற்புலவராறசிவபரஞ்சுடர்வந்
தறைந்துவைத்தவாருலயமணிநகர்காண்பான்.

(இ-ள்.) எவற்றிலு மறைந்து நிறைந்தவார் மலர் அடிக்கு அன்பு நிறைந்த நெஞ்சு உடை பஞ்சவன் - எப்பொருள்களிலும் மறைந்து நிறைந்த சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் அன்புநிறைந்த மனத்தையுடைய குலசேகரபாண்டியன், நிலத்து மேம்பட்டு சிறந்த சிப்பநூல் புலவரால் - நிலவுலகில் மேம்பட்டுச்சிறப்புற்ற சிப்பநூற்புலமையின் வல்லவரால், சிவபரம் சுடர்வந்த அ அறைந்தவைத்த ஆறு - சோமசுந்தரகடவுள் (சித்தமூர்தியாய்) வந்தருளிச் சொல்லித் தெரிவித்தவண்ணம், ஆலயம் அணிநகர் காண்பான் - ஆலயமும் அழகிய நகரமும் காணத்தொடங்கினான்.

திருத்தொகைப்பாட்டு

விறகிற்றியப்போலும் பாவில் செய்யப்போலும் மறைத்து என்னின்று
 னெண்ணையப்போல் நிறைந்திருத்தலின், மறைத்தெவற்றிது நிறைந்தவர் எனக்
 கூறினார். — மறைத்தென்றதற்கு - “விறகிற்றியினிற்பாலிற் படு செய்போன்,
 மறையநின்றான் மாமணிச்சோதியான்” எனவருந் தேவாரத்தாலுணர்க. ஆல்
 யம் நகரம் என்நிமையால்-மண்டபமும் கோபுரமும்கொள்க. கு உருபு மயங்கும்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதும்மீண்டபமருத்தமண்டபமழைதுழைவலாவாய்ப்
 பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற்பிறைகைசெயலரம்பிளக்கும்
 பறைபயினிருத்தமண்டபமவிழாக்கொள் பன்மணிமண்டபம்வேள்வித்
 துறைபயில்சாலைதிருமடைப்பள்ளிசூழறைதேவர்தங்கோயில்.

(இ-ள்.) மறை பயில் பதம் மண்டபம் - வேதங்களோடும் பதமமண்டப
 மும், அருதத மண்டபம் - அர்த்தமண்டபமும், மறை துழை வலாவாய் பிறை
 பயில் சிகைமா மண்டபம் அறுகாற் பீடிகை - மேகத்தில் துழையும் வளைந்தமுகத்
 தையுடைய பிறைதவழுந் சிகரத்தையுடைய மகாமண்டபமும் அறுகாற்பீடிகையு
 ம், திசை எல்லாம் பிளக்கும் பறை பயில் நிருத்தமண்டபம் - எட்டுத்திக்குகளையும்
 பிளக்கும் ஒலியையுடைய வாச் சியகை - ஒலிக்கும் நிருத்தமண்டபமும், விழா
 கொள் பன்மணி மண்டபம் - (சோமசுந்தரக்கடவுள்) திருவிழாக்கோலங்கொண்ட
 ருளும் பலமணிகளழுத்திய மண்டபங்களும், வேள்வி துறைபயில் சாலை-வேள்வி
 யின் முறையை வழுவாதுசெய்யும் யாகசாலைகளும், திருமடைப்பள்ளி - திருமடை
 ப்பள்ளியையும், சூழ் உறை தேவாதமகோயில் - ஆலயத்தைச் சூழ்ந்து வசிக்கும்ப
 ரிவார தேவர்கள் கோயிலும். (உள்)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா
 னிலவியகொடிய நெடிய சூளிகைவானிலாவிரிதவளமானிகைமீன்
 குலவியகுடுமிக்குன்றிவாரசெம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கண்படுக்குஞ்
 சலவெயிலகழிகிடங்குகம்மியநூற் றொலவாரம்பெல்லைகண்டமைத்தான்.

(இ-ள்.) வலவயின் இமயவல்லி பொன்கோயில் - சோமசுந்தரக்கடவுளின்
 வலப்பாகத்தில் மீனாகியம்மை வீற்றிருக்கும் பொன்னலாகிய திருக்கோயிலும்,
 மாளிகை அடுக்கிய மதில் - திருமாளிகைப் பத்திகளையுடைய மதிலும், வான் நில
 விய கொடி நெடிய சூளிகைய வால் நிலாவிரி தவளம் மாளிகை - மேகத்தைத்தட
 வும் கொடிகளையும் நெடிய இறப்புகளையுமுடைய வெள்ளியசந்திரன்போலும் (சிர
 ணத்தை) விரிக்கும் தவளமாளிகைகளும், மீன் குலவிய குடுமி குன்று இவர் செம்
 பொன் கோபுரம் - நகரத்திற்குள் சஞ்சரிகளினர சிகரத்தையுடைய மலையையொ
 தத செவந்தபொன்னலாகிய கோபுரங்களும், கொண்டல் கண் படுக்கும் சுலவு
 எயில் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் சுற்றியமதில்களும், அகழிக்கிடங்கு - அகழிக்
 கிடங்குமாகிய இவைகளை, கம்மியநூல் தொல்வரம்பு எல்லைகண்டு அமைத்தான்-
 கிற்பதூலிலுள்ள பழமையாகிய வரம்பிணையாராய்ந்து செய்வித்தான்.

மதிலிரண்டணுள் - முன்னது ஆலயத்தைச் சூழ்ந்தமதில், பின்னது - நக
 ரத்தைச்சூழ்ந்தமதில் - வரம்பு எல்லை - ஒருபொருட் பன்மொழி. கொடிய என்
 பதனிதனிலுள்ள அகரவிகுதியை சூளிகை என்பதனிதறியில் கூட்டுக. (உள்)

சித்திரவினாத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிவாத்நெளிக்கு
நித்திலவினாத்தவிழாவருவிநிழல்மணிச்சாரளவொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்சூயின்றமன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடையாடாங்கு.

(இ-ள்.) சித்திரம் நிராத்த பீடிகை மறுகு - சித்திரங்களை வரிசைபடச்செய்த கடைத்தெருக்களும், தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்களும், வாள்நிலா தெளிக்கும் நித்திலம் நிராத்த விழாவரு விதி - ஒள்ளியநிலவைவீசும் முத்தங்களை வரிசைபடத்தொடுத்த திருவிழாவரும்விதிகளும், நிழல் மணி சாரள ஒழுக்கப்பித்திகை மாடம் பெருந்தெரு-ஒளி மிக்க இரத்தினங்கள் பதித்த சாரளவரிசைகள்பொருந்திய சுவர்த்தலங்கையுடைய வீடுகள் நெருங்கிய பெரியதெருக்களும், கவலை-முத்தெருக்கள்கூடுமிடமும், பீடு சால் சதுக்கம் - பெருமைபமைந்த நரத்தெருக்கள்கூடுமிடமும், நல் பொதியில் - நல்ல அம்பலங்களும், பத்தியில் சூயின்ற மன்று - பத்திபடச்செய்த சபைகளும், செய்குன்று பருமணி மேடை ஆடு அரங்கு-செய்குன்றமும் பருத்தமணிகளிழைத்த மேடைகளும் ஆடும் நாடகசாலைகளும். (கக)

அருந்தவநிருக்கையந்தனருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சாலபெருங்குடியேனையகரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையாறுநான்றாண்டி
யிரந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலையினையன பிறவுநன்கமைத்தான்.

(இ-ள்.) அரும் தவர் இருக்கை-அரியமுனிவர்கள் மடங்களும், அந்தணர் உறையுள்-மறையவர் வீடுகளும், அரசர் ஆவணம்-இராஜவீதிகளும், குலவணிகர் பெரும்தெரு-வைசியமரபினர் பெரியதெருக்களும், பேர் அறம் சால் நல் வேளாளர் பெரும்குடி-பெரியதருமமைந்த நல்லவேளாளராகிய பெரியகுடிகளின்வீதிகளும், ஏனையகரிதேர் திருந்திய பரிமா நிலைக்களம்-இவையொழிந்தயானைகளுந் தேர்களும் நல்லசுழிகளையுடைய குதிரைகளாகிய இவைகளிருக்குந் கூடங்களும், கழகம்-கல்விச்சாலைகளும், தீம் சுவை ஆறு நான்கு உண்டி இரந்தவர்க்கு அருததும் நல் அறச்சாலை - இனிய அறுசுவையமைந்த நான்குசுவையுடைய இரப்போர்க்கு ஊட்டும் நல்ல அறச்சாலையும் (ஆகிய) இனையன பிறவும் நன்கு அமைத்தான் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் வரிசைபடச்செயவித்தான்.

நான்றாண்டியாவன-உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன. நக்கல் - தேனமுதலியன. பருகல் - நீர்முதலியன. (சஉ)

துணிகயங்கிழ்நீர்க்குவல்பூவோடைதொடுகுளம்பொய்கைநந்தவனந்
தினிமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறச்செய்து
மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகாவடகுணபாற்கண்
டணிககர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறிந்திதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) துணி கயம் - வெட்டியகயங்கையும், கிழ் நீர் கூவல் - கிழிடத்திலுந்நாயுடைய கிணறுகளையும், பூ ஓடை - மலர்கள் நெருங்கிய வோடைகளையும், தொடுகுளம் பொய்கை-தோண்டப்பட்ட குளங்களையும் பொய்கைகளையும், நந்தவ

திருநகரத்தினைப்போய்.

எம் தினிமலர் சோலை-நந்தனவனங்களைமும் மன்கள் செருங்கிய சோலைகளைநினைத்து
தடவை உய்யானம்-பூந்தோட்டங்களைமும், திருநகர்க்கு அணிபெற செய்து - செ
ல்வமிருந்த நகரத்திக்கு அலங்காரமாகச் (சூழச்) செய்து, மணிமலர் தாரோன் த
னக்கு மானிகை - அழகிய மலரார் றொடுத்த மாலைபையணிந்த பாண்டியன் தன
க்கு மானிகைபையும், அ மாககர் வடருண பால் கண்டு - அந்தப்பெரியநகரத்தின்
வடகீழ்த்திசையில் செய்வித்தது, அணிகரர் சாந்தி செய்வது குறித்தான்-அழகிய அ
ந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்தலைக்கருதினான், அண்ணலார் அறிந்த இது செய்வார்-
சோமசுந்தரக்கடவுளறிந்து இதனைச்செய்யத்தொடங்கினார். (சு6)

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்ச்
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சிவமயமாக்கியசெயல்போற
றன்மயமாக்கியந்நகர்முழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதுமதுர
நன்மயமானதன்மையான்மதுராககொனவுரைத்தனர்நாமம்.

(இ-ள்.) பொன் மயமான சடை மதி கலையின் புத்த அமுது உருத்தனர்-
பொன்மயமாகிய தமது சடையிலுள்ள சந்திரகலையின் புதிய அமுதத்தைச் சிந்தி
னர், அதுபோய் - அவ்வமுதஞ்சென்று, சின்மயம் ஆன தம் அடி அடைந்தார் சிவ
மயம் ஆக்கிய செயல்போல் - ஞானமயமாகிய தமது திருவடிகள் தம்மையடைந்
தவகைச் சிவமயமாக்குஞ் செயல்போல, அந்நகர் முழுதும் தன்மயமாக்கி சாந்தி
செய்தது - அந்நகர்முழுமையுந் தன்மயமாக்கச்செய்து சாந்திசெய்தது, அது மதுர
ம் நன் மயம் ஆன தன்மையால் - அந்நகரம் மதுரமயமாகிய தன்மையிலுலே, நா
மம் மதுரா நகர் என உரைத்தனர் - (அன்றுதொட்டு) அந்நகரத்திற்கு நாமம் ம
துராககரமென்று கூறினார்கள். (சுஉ)

கீட்டிசைக்கரியசாத்தனுந்தென்சார்க்கிற்று வெண்பிறைதுதற்களிற்றுக்
கோட்டிளங்குளபக்கொங்கையன்னையருங்குடவாயின்மதுமடையுடைக்குந்
தோட்டிளாந்தண்ணந்துழாயணிமௌஸிததோன்றலும்வடவழிற்றோடு
நீட்டிரும்போந்தினிமிர்குழலெண்டோணிவியுங்காவலாநிறுவி.

(இ-ள்.) கீழ் திசை கரிய சாத்தனும்-கீழைத்திசையில் கரியநிறத்தையுடைய
ஐயனூறையும், தென் சார் கிற்று வெண்பிறை துதல் களிறு கோடு இளம் களபம்
கொங்கை அன்னையரும் - தென்திசைக்கண் வெள்ளிய பாதிச்சந்திரனையொத்த
நெற்றியையும் யானைக்கொம்புபோன்ற இளமைதங்கிய கலவைபையணிந்த தனங்
களைமுழுடைய சததமாதனாயும், குடவயின் - மேலைத்திசையின்கண், மது மடை
உடைக்கும் தோடு இளம் டன்னம் துழாய் அணி மௌஸி தோன்றலும் - தென்
மடையுடைக்கும் இதழலாகத் முகிராத தன்னிய துழாய்மாலையைணிந்த கிரீட
த்தையுடைய திருமாலையும், வடவயின் - வடதிசையின்கண், நீடு இரும்பொந்தின்
தோடு நிமிர் குழல் என் தோள் நீலியும் காவலா நிறுவி - நீண்ட பெரியபையின
து மலரிதழணிந்த கூந்தலையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய காளியையுங்காவலா
நிறுத்தி.

நீண்ட நீட்ட வலத்தல்காரம் அதன் அகரவீறு தொகுத்தல். தன்னந்த
ழாய் - அம் விரித்தல்காரம்

கைவரையெருத்திற்கனவாகிடந்தகாட்சியிற் பொலிந்தோளிர்கோயின்
மைவரைமிடற்றமதுரைநாயகமரபுளியருச்சுண்புரிவான்
பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுதும் புண்ணியமுனிவரையாதிச்
சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணார் துதலத்தினிற்றபனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) கைவரை எருத்தில் கனவரை கிடந்த காட்சியில் பொலிந்து ஒளிர்
கோயில் - யானையினது பிடரியில் பொன்மலையிடந்த காட்சி போலும் விளங்கி
ஒளிவீசுந்திருக்கோயிலில் (எழுந்தருளிய) மைவரை மிடறு மதுரை நாயகமரபு
உளி அருச்சுண்புரிவான் - கருமைநவகிய கண்டதையுடைய சோமசுந்தரக்கடவு
ளை (ஆகமமுறையால்) அருச்சுண்பெய்ய, பொய் வரை மறை ஆகமம் நெறி ஒழுகு
தும் புண்ணிய முனிவரை ஆதிசைவரை - பொய்யினின்றும் நீங்கிய வேதாகமவழி
யினின்றொழுதும் புண்ணி வடிவமாகிய முனிவரையும் ஆதிசைவராகிய அந்தண
ரையும், காசிப்பதியினில் கொணர்நது - காசிப்பதியினின்று நகர்கொண்டெவந்து, தலத்
தினில் தாபனம் செய்தான் - அத்தலத்தில் தாபனஞ்செய்தான்.

மரபுளி உளி - மூன்றனுருபு. கனகம்-இடைக்குறை.

(சச)

உத்தமகுலத்துநாற்பெருங்குடியுமுயர்ந்தவுழிழிந்தவுமயங்க
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றாமறைவழுககாமதுவகுத்த
தத்தமநெறிநின்றொழுதவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப்
பைத்தெழுதினாரீராலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகாவளம்படுததான்.

(இ-ள்.) உத்தம குலத்து நாற் பெருங்குடியும் - உத்தமகுலமாகிய மறைய
வரமுதலிய நால்வகைப்பெரிய குடிசுநரும், உயர்ந்தவும இழிந்தவும மயங்க வைத்த
வும் ஆன புறக்குடி மூன்றாம் - உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் இவ்விரண்டின்கூட்ட
த்தால் ஆனவும் ஆகிய புறக்குடிகள்மூன்றாம், மறை வழக்கா மறு வகுத்த தத்தம
நெறிநின்று ஒழுக - வேதத்தினின்றும் வழுவாத மதுவால் முறைப்படுத்திய தங்க
கள் தங்களுக்குரிய வொழுக்கத்தினின்று நடக்கவும், வைதிகமும் சைவமும் தரும
மும் தழைப்ப - வைதிகநெறியும் சைவநெறியும் தருமமும் மேலெழுந்தோங்கவும்,
பைத்து எழு தினா நீர் ஞாலம் மேல் திலகம் படுத்ததால் என-பரந்தெழுந்த அலை
களையுடைய கடல் சூழந்த வுலகின்கண் (பாண்டிநாட்டிற்கு) ஓதிலகம்பதித்தார்
போல, நகர் வளம் படுத்தான் - நகராவளம்படச்செய்தான்.

உத்தமகுலத்து - அத்துவேண்டா வழிச்சாரியை. உயர்ந்தன, இழிந்தன, ம
யங்க வைத்தனவாகிய மூன்றுபுறக்குடி. எனந்து உபாவு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூ
வகைக்குடிகளையும். உயாவு-உயர்குலத்தானும் இழிகுலப் பெண்ணுக்கூடிப்பெற்ற
அதுலோமரும், உயர்குலப்பெண்ணும் இழிகுலத்தானும் கூடிப்பெற்ற பிரதிலோம
ருமாம்.

(அனுலோமர்) “பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளனென, நாற்குலத்தவரு
ந் தற்குலநடையினும், உயர்ந்தவானினு மிழிந்தபெண்ணினும், வியந்தகூட்டத்தவ
ரனுலோமர்” என்றருத்திரததானுணர்க. அனுலோமர் அதுவகையர்-பிராமணனுக்கு
கூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-சுவர்ணன்; வசியப்பெண்ணினிடத்துப்
பிறந்தவன்-அம்பட்டன்; சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-பாரசவன்; ஆகப்
பிராமணனிடத்துப்பிறந்தமூவரும்; கூத்திரியனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பி

தத்தவன்-மற்றும் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் - உத்திரன்; சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்த இருவரும்; வசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்த சூகனும்.

(பிரதிலோமர்) “இழிந்தவாணினு முயர்ந்தபெண்ணினும் - வியந்தகூட்டத்தவர் பிரதிலோமர்” என்றசூத்திரத்தாறுணர்க. பிரதிலோமர் ஆறுவகையர்-சூத்திரவனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சூதன்; வசியனுக்கு சூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் மாகதன்; பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் வைதேகன்; ஆக வசியனுக்குப்பிறந்த இருவரும். சூத்திரனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் அயோகவதன்; சூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சூதன்; பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சண்டாளன்; ஆகச் சூத்திரனுக்குப்பிறந்தவர் மூன்றுமாம். இழிவு - அதுலோமத்தானும் பிரதிலோமப்பெண்ணுக்கடிப்பெற்ற அந்தராளனும், அதுலோமப்பெண்ணும், பிரதிலோமத்தானுக்கடிப்பெற்ற விராத்தியனும். விரவு-மேற்குறிய இருவகைக்குடிகளின் கூட்டத்தாலானவர்கள்.

பசுசாத்திரங்களைப் பற்றுதுவிட்டுச் சிவசாத்திரங்களைப்பற்றிப் பயின்று ஆசிரியராகும் இலக்கணமுடையராதலால் - உத்தமகுலத்து நார்பெருங்குடியெனவும், “அந்தணர்முன்னொருநாலவர்சிவதீக்கைக்கருகாவர், சிந்தைமகிழ்வுறப்பூசை செய்க்கிவன்றிருவடியில், புரதமொழிவுறப்பூசையுறலோமரும்புரிசு, தந்தமக்குத்தக்கவெலமண்டபத்திற்றனித்தனியே” என்றதனாலும், பிரதிலோமர் ஆசிரியனிடத்தே தங்கள் தங்களுக்குரிய அக்கபெற்று அவன்கற்பித்தபடியே பிரதிக்ஷணமல்ல காரம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதே சிவபூசை என்றதனாலும், நார்பெருங்குடியும் புறக்குமுன்னுந் தந்தமொழிநின்றொருநக எனவும், சிவபெருமான் உலகம் உய்தற்பொருட்டருளிய வேதமோதல் முதலிய வேள்விப்பயன்களை வைதிகமெனவும், சத்தினிபாதருய்தற்பொருட்டருளிய சரியை கிரியை யோக ஞானங்களாகிய ஆகம நெறியைச் சைவம் எனவும், அவ்வவற்றிற்குரிய தருமங்களைத் தருமமெனவும், நார்பெருங்குடியும் புறக்குமுன்னுந் தந்தமநெறிநின்றொருமுகலே வைதிகமும் சைவமும் தருமமும் தழைத்தற்குக் காரணமாதலால் தழைப்பு எனவுபகூறினார். (சுரு)

அன்றுதொட்டரசனந்கரொய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்றுதொட்டிமைகருமனையின்மங்கலநாளெயறினருந்துமுப்புரமுங், குன்றுதொட்டெய்தான்கோயின் மூன்றுறுப்புங்குறைவில்பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியுருத்தான்போற்கலிதுரந்தரசுகெய்நாளில்.

(இ-ள்.) அரசன் அன்று தொட்டு அந்நகர் எய்தி - பாண்டியன் அந்நகர் தொட்டு அந்நகரத்தில் சென்று, அணி கெழு மங்கலம் இயம்ப - அழகுமிக்க மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க, என்று தொட்டு இமைக்கும் மனையில் மங்கல நாள் எய்தினான் இருந்து, சூரியனை அளாவி யொளிவிளங்கும் மாளிகையில் நல்லும் கூர்த்தநாளில் குடியேறியிருந்து, முப்புரமும் குன்றுதொட்டு எய்தான் கோயில் மூன்று உறுப்பும் குறைவில் பூசனை வழாது - திரிபுரங்களையும் மகமேருவை வில்லாக வளைத்து எய்தெறித்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் நித்தியமுதலிய மூன்றங்கங்களும் குறைவின்றி நிறைந்த பூசனை வழாமல் நிலைபெற்றோங்க-கன்றுதொட்டு எறிந்து கனி உருத்தான் போல் கலிதூர்த்த அரசு செய்நாளில் - கன்றினையெடுத்துவிட்டு விளங்கனியை யுருத்ததிருமால்போலக் (குடிசனுக்கு) வருந்துன்பத்தை யோட்டி அரசுசெய்துவிற்றிருக்குங் காலத்தில்,

மூன்றுதரப்பாவன - நித்தியம், கையித்திகம், பிராயச்சித்தம். மாதுருவாய்¹
வீன்று உலகங்காத்தலால் - கன்றுதொட்டெறிந்து கணியுருத்தான்போல் என்னுள்.
இதனை.

திருவாய்மொழி.

“ திருவுடைமன்னனாக்காணிற்றிருமால்கண்டேனெயென்னு
முருவுடைவண்ணக்கள்காணினுலகளந்தானென்றுதள்ளும்
கருவுடைத்தேவிற்களெல்லாங்கடல்வண்ணனகோயிலெபென்னும்
வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாள்கண்ணனகழல்கள்விரும்புமே”

என்னுந்திருவாக்காலுணாக.

(சசு)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம்பரப்பிளம்பரிதிபோன்மலயத்
துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞசுமத்திராள்பலகழித்தொருநா
ணவவழுவிறந்தோனாலயததெய்திராதனைப்பணிந்துமூவலஞசெய்
துவமையிலின்பவருணிழலெய்தியொன்றியொன்றிநிலைநின்றான்.

(இ-ள்.) பவம் நெறி கடக்கும் பார்த்திவன் - பிறவித் தொடர்ச்சியினின்று
நீங்கும் பாண்டியன், கிரணம் பரப்பு இளம் பரித்போல் மலயத்துவசனை பயந்து
மைந்தன்மேல் ஞாலம் சுமத்தி பல நாள் கழித்து ஒருநாள் - கிரணங்களைப்பரப்பும்
இளஞ் சூரியனைப்போல மலயத்துவசனெனலும் மைந்தனைப்பெற்று அம்மைந்த
னுக்குத்தன் அரசியல்தந்து பலநாள்கழித்து ஒருநாள், நவ வடிவு இறந்தோன் ஆ
லயத்துஎய்தி நாதனை பணிந்து மூவலம்செய்து - ஒன்பது திருவுருவங்களையுங் கட
ந்துஅப்பாற்பட்ட சோமசுந்தரங்கடவுளுடைய திருக்கோயிலையடைந்து அக்கடவு
ளைவணங்கி மூன்றுபிரதம்கூறினஞ்செய்து, உவமை இல் இன்பம் அருள் நிழல் எய்
தி ஒன்றி ஒன்று நிலை நின்றான் - ஒப்பில்லாத பேரின்பமாகிய திருவருள்நிழலைய
டைந்து கலந்துங் கலவாத நிலையினின்றான்.

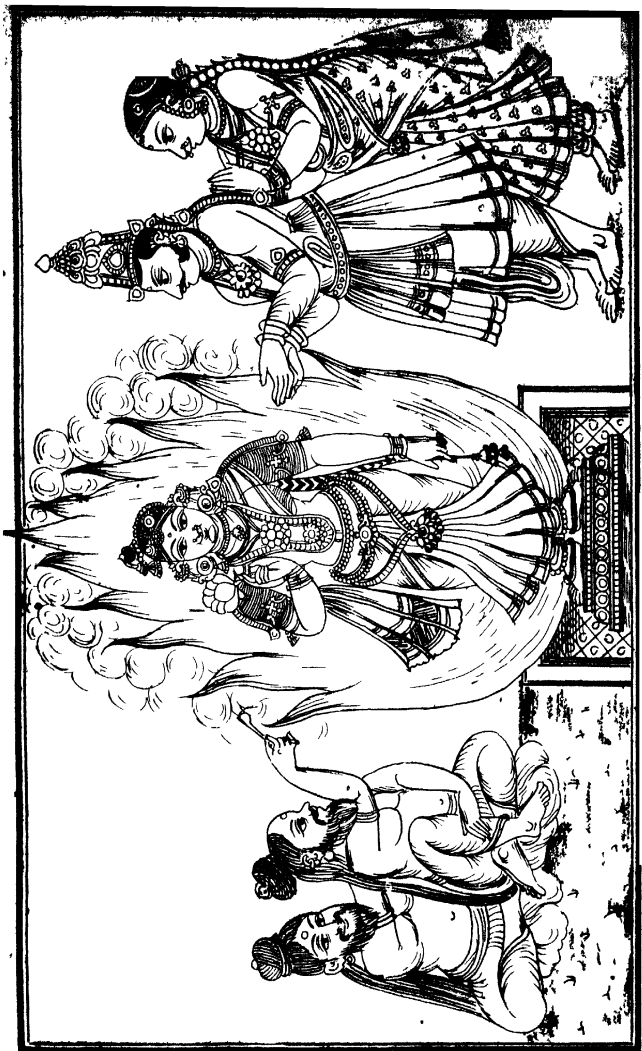
நவவடிவமாவன-உருவம் நான்கு, அருவம் நான்கு, உருவாரூபம் ஒன்று.
உருவம் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன். அருவம் நாதம், விந்து,
சத்தி, சிவம். உருவாரூபம் சதாசிவம். - அருவும் உருவும் அருவுருவமாகிய நவபே
தங்களுங்கடந்த பராபரவடிவமாய் நின்றவனுதலின் நவவடிவிறந்தோன் எனவும்,
அழிதலையுடைய பதமுத்தியின்பங்கள்போலாத நின்றலின் உவமையிலின்பம் எ
னவும், நித்தியானந்தத்தைத்தரும் பாமுத்தியே திருவடிப்பேரூதலால் அருணிழல்
எனவும், எடுத்தசரீரத்தோடே முத்தியடைந்தவனுதலால் - மூவலஞ்செய்து எய்தி
எனவும், அந்நியமாய், இருந்தபடி யிருந்தனனுதலின் ஒன்றியொன்றி நிலைநின்ற
ன். எனவுங்கூறினார். எடுத்தசரீரத்தோடனைந்தானென்பது-ஆலாஸ்யமகத்துவத்
தில் - “ வி०ம०௭-௨௭ கூறிணிகூறுதொஜிஷிபுக்ருவெஸெவாஃ | ஸஸரீரம்
அஸாயாஜிவாஸ்யாதொவொகிதொஜிதெநம் ” எனவருஞ் சுலோகத்
தாலுணர்க.

(சஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

—*—

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ருசுள.

தடாதகைப்பிராட்டியார்

திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுகவின்றமுலகின்ற
வண்ணமகளாகிமலயத்துவசனாகுந்
தென்னிடைவந்துமுறைசெய்ததுகாசெய்வாம்.

(இ-ள்.) கன்னி ஒரு பங்கினர் கடம்பவனம் எல்லாம் நல் நகரமானது கவி
ன்றும்-உமையவளை யொருபாகத்திலுடைய சோமசுந்தரககடவுள் (வீற்றிருக்கும்)
கடம்பவனமுறதும் நல்லநகரமாகிய திருவினையாடலைச்சொன்னேம், உலகு ஈன்ற
அண்ணை மகளாகி மலயத்தவசனாகும் தென்னன் இடை வந்து முறை செய்தது
உரை செய்வாம் - உலகங்களையாவையும் பெற்றருளிய தாயாகிய அவுமையவளே
புத்திரியார் மலயத்தவசனாகிய பாண்டியனிடத்தே உந்தருளி (மதுநால்) முறைப்
படி அரசியல்செய்த திருவினையாடலைச்சொல்லுவாம் (க)

மனுவறமுலந்துதனவழிசசெலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசனவென்றிபுணைபூணன்
கனியமுதமனனாருணைசகுறைபுளகாட்சிக
கினியனவடசொறகடறமிழ்ககடலிகநதோன்.

(இ-ள்) மனு அறம் உவந்து தன்வழி செல நடத்தும் புனிதன்-மதுநூலுட்
கூறிய தருமமுானது மகிழ்கூரது தன் சென்கோலவழிசசெல்லநடத்தும் நல்லொ
ழுக்கமுடையவன், மலயத்துவசன் - மலயத்துவசனென்னும் இயற்பெயரையுடை
யவன், வென்றி புணை பூணன் - வெற்றியையே ஆபரணமாகப்பூண்டவன், கனி அமு
தம் அன்ன கருணைக்கு உலையுள் - சுவைமுதிராத அமிரதத்தையொத்த கிருபைப்
கோரிருப்பிடமாயுள்ளவன், காட்சிக்கு இனியன் - (குறைவேண்டினோர்க்கு) கா
ணுதற்கெனிய சமயத்தன், வடசொல் கடல தமிழ்ககடல இகந்தோன் - வடமொ
ழிக்கடலையும் தென்மொழிக்கடலையும் (அறிவென்னும் புணையால்) கடந்தவன்.

மதுவறதகின் வழிநடத்தும் ஏனையரசர் சென்கோல்போலாது அது தனது
சென்கோல் வழிப்படநடத்துதலால் - புனிதன் எனவும், எல்லாவரசரையுந் தன்
னடிப்படநடத்துந் திறனுடையனாதலால் - வென்றிபுணைபூணன் எனவும், தேவர்
களுகருப பசிபிணிமுதலியவறையொழிகளும் அமிரதம்போலத் தான்கொண்
டகருணை உயிர்களின் பசிபிணிமுதலியவறையொழித்தலால் அமுதமன்ன கரு
ணை எனவும், அக்கருணை யேனையரசரிடத்து இருதலபோலாது இவனிடத்து மு
ற்றும் குடியிருத்தலால் கருணைக்குறையுள் எனவும், வறுமையினால் கலிவெய்தினவ
ர்களும் வறுமையுற்றிரந்தவாக்கும் அமைச்சருள்ளிடமோரோடு செவ்வியுடையனா
யிருத்தலால் காட்சிக்கினியன் எனவும், இவை நிகழ்பொதற்குக் கல்வித்தேச்சி
வேண்டிமாதலால் - வடசொற்கடல் தமிழ்க்கடலிகநதோன் எனவுங்கூறினார். இ
னிமை என்னும் பண்பு எனிமை என்னும் பண்பின் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற வுபச
ரித்தார். இகந்தோன் என்றமையூல் அறிவென்னும் புணையென்றும். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூய்
யானமடவார்கள்பதினூர்வருள்ளான்
வானொழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான்.

(இ-ள்.) வேனில் விறல் வேள் வடிவன் - வேனிற்காலத்தில் காழகரை வெற்றிகொள்ளும் மன்மதன்போலும் அழகுவாய்ந்தவன், வேட்கைவிளைபூய் துன்பதினூரவார் மடவார்கள் உள்ளான் - காமப்பயிர் விளைநிலம்போன்ற பதினூரவர் காமக்கிழத்தியருள்ளவன், வான் ஒழுகு பானு வழி வந்து ஒழுகு சூரசேனன் மகள் காஞ்சனையை - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிகுஞ் சூரியன் மரபில்வந்துபிறந்து (மதுநூல்வழிச்) செல்லும் சூரசேனனெனானுஞ் சோழருடைய புத்திரியாகிய காஞ்சனமாலையை, மன்றல் வினை செய்தான் - வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்த முடித்தவன்.

வேட்கை விளைபூயியான மடவார் பதினூரவருள்ளான் என்பதால் - சூரசேனன் மகளாகிய காஞ்சனமாலையை மன்றல்வினைசெய்தான் என்றார். காமக்கிழத்தியனா விளைபூயி என்றமையால் காமம் என்றதைக் காமப்பயிர் என்றும். இது ஏகதேசவுருவகவணி. (க.)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிசுற்றான்.

(இ-ள்.) கண்ணுதலை முப்பொழுதும்வந்து பணி கற்றோன் - சோமசுந்தரக் கடவுளைத் திரிகாலமும் வந்து பணிதலையேகற்றுணர்ந்தவன், என் இல் பலநாள் மகவிலாத வறுமை எய்தி - அளவில்லாத பலநாளும் புகுதிரப்பேறில்லாத நல்குரவையடைந்து (அந்நல்குரவையொழிக்க) பண் அரிய தானம் தருமம் புலவும் ஆற்றி (பிறர்) செய்தற்கரிய தானதருமங்கள் பலவற்றையும் செய்து, புண்ணியம் நிரம்புபரி வேள்வி புரி சுற்றான் - புண்ணியமிக்க அசுவமேதயாகஞ் செய்யத்தொடங்கினான்.

தூல்களைக்கற்றதற்குப் பயன் சிவபெருமான் தருவடியை வணங்குதலையாதலால் காரணமாகிய நூலேககூறுத காரியமாகிய பணிதலைக்கற்றோனெனவும், எல்லாப்பேற்றுள்ளும் புத்திரப்பேறே பெருமபேறு, அல்கின்மை பெரியவறுமையாதலின் - மகவிலாவறுமை யெய்தினெனவும், அதனையொழிப்பது தானதருமமாதலால் - தானதருமம் பலவும் ஆற்றினான் எனவும், அவற்றாலும் ஒழிந்திலதாதலால் முடிந்தசெயலாய்ப் புண்ணியநிரம்புபரி வேள்வி புரிசுற்றான் எனவுங்குறிஞர். (ச.)

சுநின்மறைகூறுமுறைபெண்ணியொருதொண்ணூற்
ருறினொடுமுன்றுமகமாற்றவமரேச
னாறுமகமும்புரியினென்பதநொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும்.

(இ-ள்.) சுறு இல் மறை கூறும் முறை எண்ணி - அழிவில்லாத வேதங்கடும் விதிவழுவாமல், ஒரு தொண்ணூற்றின் ஒடு முன்று மகம் ஆற்ற - தொண்ணூற்றென்பது யாகஞ்செய்த முடிக்க, அமரேசன் னூறு மகமும் புரியின் - (அதனை புணர்ந்த) தேவேந்திரன் (இப்பாண்டியன்) நூறுயாகமுஞ்செய்த முடிப்பின்,

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவுவதாரப்படலம்

என பதம் கொடிப்பில் மாறும் என - என்னுடைய இந்திராபட்டம் கொடிப்பொழுதில் மாறமேயென்று கருதி, அதனை மாற்றி இது சாற்றும் - அந்த யாகத்தை வில் க்கி யிதனைச் சொல்லுகின்றான்.

தொண்ணூற்றாதினெடு மூன்று என்பதில் - ஒடு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளதால் தொண்ணூற்றாதினெடு கலந்த மூன்று எனப் பொருள்படும். அதனூற் றெண்ணூற்றென்பதென்றும் (இ)

நன்பொருளவிரும்பினைய கற்கிசையஞால
மின்புறுகிகப்பெறுமாசுக்ஞனையிறநி
னன்புறுமகப்பெறுதியென்றமரர்காடன்
றன்புலமடைந்திடலுநிமபநகுதாரான்.

(இ-ள்.) நன் பொருள விரும்பினே - நீ நல்ல புத்திரப்பேற்றை விரும்பினாய், அதற்கு இசைய ஞாலம் இன்பு உறு மக பெறும் மகத்தினை இயற்றின் அன்பு உறு மக பெறுதி எனறு - அப்பேற்றிற் கிசையுமபடி உலகம் விரும்பும் புத்திரப்பேற்றை க்கொடுத்தற்குரிய யாகத்தைச் செய்வையாயின் அன்பு மிக்க புத்திரப்பேற்றை யடைவாயெனதுகூறி, அமரர் நாடன தன் புலம் அடைந்திடலும் - தேவேந்திரன் தன்னுடைய லோகத்தை யடையவும, நிமப நகுதாரான் - வேபபமலா விளங்கும் மாலையையுடைய பாண்டுகன்

புத்திரனைப் பொருளெனறுது - அவர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கிச் செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். “ தம்பொருளென்பதம்மக்களவாபொரு, டந்தம்வினையான வரும் ” என்றும் திருக்குறளாலுணர்க. (சு)

மிக்கமகவெளவியெய்விரூபுடையனாதி
யக்கணமதற்றிரியயாவையுமமைத்துத
தக்கரியமத்துரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிநுநாமகவெளவியுரிமிறபான்.

(இ-ள்.) மிக மக வேளவி செய லிருப்பு உடையன் ஆகி - நன்மை மிக்க புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ் செய்யும் விருப்பத்தை யுடையவனாகி, அ கணம் அதற்கு உரிய யாவையும் அமைத்து-அப்பொழுதே ஆரத் யாகத்திற்குரிய (உபகரணங்கள்) யாவையுந் தேடி, சாக நிபந்தன உரிய தேவி யொடு சாலை புக்கனன் இருந்து - அதற்குத்தக்க நியமர்தோடு (தன்னிலவாழ்க்கைக்கு) உரியமனைவியொடு யாகசர லையுற புருந்திருந்து, மக வேளவி புரி கிறபான் - அப்புத்திரகாமேஷ்டியாகத்தைச் செய்யத் தொடங்கினான். (எ)

ஆசுறமறைப்புலவராகிரியாகாட்டு
மாசுறுசடங்குவின்வழிமந்திரமுதாத்த
வோசையனுதாத்தசொரிதகதழுவவோதி
வாசவனிருக்கையிளருந்தெரிவளர்ப்பான்.

(இ-ள்.) ஆசு அற மறைப் புலவர் ஆகிரியர் காட்டும மாசு அறு சடங்கின் வழி - குறமறை வேததூற புலமையின் வல்லவராகிய ஆகிரியர் காட்டுகின்றபு விதமாகிய சடங்கின் வழியே, மந்திரம் உதாததம் அனுதாததம் சொரிதம் ஓசை தழுவ ஒதி - மந்திரத்தினை உதாததமும் அனுதாததமும் சொரிதமும் என்னும் ஓசை தழுவ வுச்சரித்து, வாசவன் இருக்கையில் இருந்து எரி வளர்ப்பான்-கீழைத்திணை யிலிருந்து யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான்.

உதாத்தம் - எடுத்தல், அனுதாத்தம் - படுத்தல், சொரிதம் - கவிதல். இவ்
வோசைகளின் வேறுபாடு பொருந்த உச்சரித்தல் முறையாதலால் - தழுவ வோதி
என்றார். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்திடுவோனோர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதிருகுதிமடுததான்.

(இ-ள்.) வேள்வி அடு சாலை பசும் புகை படர்ந்த - யாகசாலையி லெழுந்த
பசிய புகையானதுபரவி, விசும்பும் நிலனும் திசையும் ஒரு படாம என மறைப்ப -
ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எட்டுத்திக்கையும் ஒரு போர்வைபோல மறைக்க, தசு-
ம்பு படு நெய் பொரி சமித்தது - குடங்களில் நிறைந்த நெய்யையும் பொரியையும்
சமித்துகளையும், வானோக்கு அசுமபு படும இன் அமுதிள் ஆகுதி மடுததான்-தேவ
ர்களுக்கு ஊற்றெடுக்கும் இனிமையையுடைய அமுதம்போல ஆகுதியாகக் கொடு
த்தான்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல்.

(க)

ஐம்முகனனாதிபரமாத்நுனாயாற்ற
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமீர்நதுவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபரஞ்சுடாதனிபப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண.

(இ-ள்.) ஐ முகன் அனாதி பரமாதன் உரை ஆறல் - ஐந்து திருமுகங்களை
யுடையவனும் அனாதியானவனும் பரமாததனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக-
காகிய வேதவழியால், நெய் முகம் நிறைத்தது - நெய்பை யாகமுகத்தில நிறைக்க,
அழல் நிமிர்த்து வரும் எல்லை - அவவேளவித்தீ சிகைவிட்டு வலஞ்சுழித்து எழும்
போது, பை முக அரா அணி பரஞ்சுடர் தனிபப - படத்தையுடைய சர்ப்பாபரண
த்தையணிந்த சிவபெருமான் தனிக்கவும், மை முக நெடும கண் இமவான் மனைவி
நாண - மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய மலையராயனமனைவியாகிய மேனை
நாணவும்.

ஐம்முகம் - ஐந்து திருமுகங்கள். ராசாஹம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம்,
சத்தியோசாதம். முகமே படமாதலின் பைம்முகம் எனவும், மையைத் தமதிடத்து
டைமையால்-மைம் முகம் எனவும் கூறினார், நிறைத்தது செய்வெனெச்சத்தரிபு. (கடு)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோர்
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடனும்பரிமரிதீம்பரல்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடை.

(இ-ள்.) வள்ளன் மலயத்துவசன் மீனவன் வலத்தோள் துள்ள - வள்ளன்
றன்மையையுடைய மலையத்துவசபாண்டியன் வலத்தோள் தடிக்கவும், மனை காஞ்-
சனை சுருங்கிய மருங்குல் தள்ள எழு கொங்கைகள் ததும்ப நிமிர் தீம்பரல் வெள்-
ளம் ஒழுக - (அவனது) மனைவியாகியகாஞ்சனையினுடைய சுருங்கிய இடையானது
ஒசியப்பருந்த கொங்கைகளினின்ற தனும்ப நிமிர்ந்த பரல் வெள்ளம் ஒழுகவும்,
வேல் கரிய இடக் கண் ஆட - வேல்போன்ற கரிய இடக்கண் தடிக்கவும். (கக)

தடர்தகைப்பிராட்டியாந்திருவலுதாரப்படலம்.

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமுறை துந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப.

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் அன்றி உலகு ஏழும் மகிழ்வு எய்த - இந்நிலவுலகத்தி லுள்ளாரன்றிப் பூலோகமுதலிய வேழுலகங்களிலுள்ளவரும் மகிழ்வு கூறவும், சை வம் முதலாயின தவத்துறை நிவப்ப - சைவ முதலாயுள்ள தவகெறிக்குரிய உட்சம யம்ஆகும் ஏழுநதோங்கவும், ஒளவியம மறம் கெட - பொருமை நிறைந்த பாவங் கெடவும், அறம் குது கலிப்ப-தருமங் களிகூரவும், தெய்வம் மறை துந்துபி திசை புலன் இசைப்ப - தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதகளையும் தேவதந்திபிகளும் பத்தத்திக்குகளிலும் ஒலிக்கவும்.

பொருமையால் எல்லாப்பாவமும் வினைதலால் ஒளவிய மறம் என்றார். ஏழு லகமாவன - பூலோகம், புலலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சன லோகம், சத்தியலோகம் எனப்பவைகள். உட்சமயங்களாறாவன - சைவம், பாசபத ம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வாமம் எனப்பவைகளாம். பத்துத்திசைகளா வன - எண் திக்கோடு மேலுங்கீழுமாம். (கஉ)

மைம்மலாநெடுங்கணரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்மனமொழிசெயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகடகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைகதலைசிறப்ப.

(இ-ள்.) மை மலா நெடும் கண அரமங்கையர் நடிப்ப-மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய அரம்பையா நடனஞ் செய்யவும், அ மா மதரை நகரில் உள்ளார்- அந்தப் பெரியுமதுகாரதரத்திலுள்ளவருக்கு, மனம் மொழி மெய் செயலின் வேறு படல இன்றி - மனவாகுதக காயங்களின் செயல்கள் தம்முளொப்ப, அகமகிழ்ச்சி தம்மை அறியாதன தலை தலை சிறப்ப - (எழுந்த) மனமகிழ்ச்சி தம்மைவிழுங்கத் தணிததனி மேலெழுகதோங்கவும்.

வேறுபடலின்றி ஒருசொல்-மகிழ்ச்சிக்கடலுளமுநதரியும் மனவாக்குக்காய கங்களின் செயல்கள் ஒருபபட்டுநிறறலால் செயலின் வேறுபடலின்றி என்றார்.(கஉ)

மாந்தர்பயின்முவுறுசொன்மானிலவரைபபிற்
நீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழநாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த.

(இ-ள்.) மாந்தர்பயில் மூ அறு சொல் மா நில வரைப்பில் - அறிவுடையோ ராராயும் பதினெண் பாணுகள வழங்கும் பதினெட்டு நிலங்களுள், தீம் தமிழ் வு முங்கு திருநாடு சிறப்ப - இனிய தமிழ் வழங்கும் அழகிய நாடானது சிறந்தோ ங்கவும், ஆய்ந்த தமிழ் நாடு அரசு அளித்த முறை செய்யும் வேந்தர்களில் - ஆரா ய்ந்த அத்தமிழ்நாடுகளை யரசாண்டு மதுதான்முறை வருவாது கடத்துஞ் சொசோ முபாண்டியருள், மீனவர் விழு தகைமை எய்த-பாண்டியர்கள் மேன்மைத்தன்மை யை யுடையவும்.

எடது-அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஆய்ந்த தமிழ்காடென்றது - முன்னர் க்கூறிய மூன்று சங்கததாராலும் ஆய்ந்த தமிழ் எனக் கொள்க. இதனைத் திருநகர ப்படலத்திலுணராக. மதுநூல்முறை என்றது-முன்னர்க்காட்டிய “ மாநிலங்காவல னாவான் மன்னுயிராகாகருங்காலே ” என்னுஞ் செய்யுளாலுணராக. வேந்தர்கள் என் பதனிறுதிபிலுள்ள ஏழனுருபுகூட்டிப் பிரித்தறப்பொருளில் வந்தது. (கசு)

நொயதழ்மெலரிக்கடவுளோற்றப்பயனெயதக்
கொயதளிர்னொனததழலகொழுந்துபடுகுண்டத
தைதவிழிகழககமலமப்பொழுதலாநதோரா
மொயதளிர்விரைககொடிமுளைததெழுவதென்ன.

(இ-ள்) அழல எளிக் கடவுள் நோற்ற பயன நொயது எயத - திக்கடவுளா னவன் (தானசெய்த) தவப்பயனை யெனினில் அடையவும, தழல கொய தளிர் என கொழுந்து படு குண்டதது - நெருப்புக் கொயத தளிர்போல (செந்நிறமவாய்ந்தது) கொழுந்துவிட்டெரியும் யாக்குண்டததில், ஐது அவிழி இத்தழ் கமலம் அப்பொழுது அலாந்த - அழகிதாக இத்தழவிழந்த தாமரை அன்றலாந்த, மொய தளிர் விரை ஓர் கொடி முளைத்தது எழுவது என்ன - நெருங்கிய தளிர்களும் மணமும் (நின்றந்த) ஒருகொடி முளைத்தெழுதல்போலவும

அலாந்த என்னும் பெயரொச்சம் அகரவீய் தொக்குறினறது. (கரு)

விட்டி லகுருழி பமவிழுகுசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாய்ககுருமுயற்கறையைமானக
கட்டியதிற்றையிககிராததரளமாலை
கட்டியதிலவிட்டொழுதுகுருநிரணமொப்ப.

(இ-ள்.) விட்டு இலகு குழியம் விழுகு சிறு கொண்டை - ஒளிவீசி விள ன்கும் முததுசகுழியகதுட்பட்ட சூரியஉச்சிக்கொண்டையானது, வட்ட மதி வாய குரு முயல கறையை மான்-உட்டவடிவாய்ந்த சுகிரனிடத்ததுள்ள “சூரிய முயற்க ளங்கததையொத்ததுதோன்றவும, அதில கட்டி நாரதிய கதிர தரள மாலை சுட்டி- அசகுழியத்திற்கட்டிக் தொங்கவிட்ட கிரணத்தையுடைய முததுசசரத்தோடு கூடி யசுட்டியானது, அதில விட்டி ஒழுது குரு நிரணம் ஒப்ப - அசகுழியமாகிய சுகதி ரனில் நின்று பாரந்து குழந்த கிரணத்தை யொக்கவும.

குழி உச்சிக்கொண்டை அணி அம் பகுதிப்பொருள்விசுதி முயற்கறை இரு பெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. (கசு)

தீங்குதலையின்னமுதமாரபின்வழிசிறநி
யாகுகிளநிலாவொழுருமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடாவிழுகி
வாங்குகடலவிததுருமாலையொளிகால்.

(இ-ள்.) தீம் குதலை இன அமுதம் மாரபின் உழி சிறநி யது ஆங்கு-இனிய குதலைச்சொல்லாகிய இனிய அமுதமானது மாரபினிடத்தது ஒழுனைதுபோல, இள நிலா ஒழுரும ஆர வடம் மின்ன - இளநிலவு சிறதம் முததுவடம் விளங்கவும, வீங்கு உடல் இளம் பரிதி வெம் சுடா விழுகி - ஒளியிக்க, வடிவத்தையுடைய இ ளங்குருயினது வெவவிய கிரணத்தைத் தன் தகப்படுத்தி, வாங்கு கடல் வித்தரும் மாலே ஒளி கால-வளைந்தகடலிறோன்றிய படிளமாலே (ஒருபால்)ஒளியீசவும. (கசு)

தடாதகைப்பராமடியார்திருவவுதாரப்படலம். ௨௩௩

சிற்பிடைவளைந்தசிறுமென்றுகில்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
விற்பிருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை
சுற்றிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட.

(இ-ள்.) சிறு இடை வளைந்த மென் சிறு தகில் புறம் சூழ் - சிறிய இடை யைச்சூழ்ந்த மெல்லிய சிற்றிடையின்புறத்து வளைந்த சூழ்ந்த, பொன் திரு மணி சிறிய மேகலை புலம்பீ - பொன்னுலாகிய அழகிய விரததினம் பதித்த சிறிய மேக லை யொலக்கவும், வில் திரு மணி குழை விழுங்கிய குதம்பை - ஒளிபெயுடைய அழகிய விரததின குண்டலத்தைத் தனதகப்படுத்திய குதம்பையானது, சுற்றி இரு ள் கடிந்து சிறு தோள் வருடி ஆட - (உலகினைச்) சூழ்ந்த விருகைத்தறந்து சிறிய தோளினைத்தடவி யாடவும்.

மேகலை - எண்கோவையணி. எழுகோவையணி பெனலும் ஒன்று. (சுஅ)

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமுரன்
முள்ளெயிறெறும்பமுலைபுன்றுடையதோர்பெண்
பிள்ளையெனமுலொருபிராயமொடுநின்று
ளெள்ளரியபல்லுயிருமெவவுலகூர்ன்றான்.

(இ-ள்.) எள் அரிய பல் உயிரும் எவ்வுலகும் ஈன்றான்-இகழ்தலில்லாத பஸ வுயர்களுக்கும் எல்லா வுலகங்களையும் பெற்றருளிய வுமைபவன், தென் அமுதம் மெ ல் மழலை சிந்த - தெள்ளிய அமுதம்போன்ற மெல்லிய மழலைச்சொல் தோன்றவு ம், இள முரல் முள் எய்தி அரும்ப - புண்ணகை யரும்பும் கூரிய பற்கள் விளங்க வும், மூன்று முலை உடையது ஒர் பெண் பிள்ளை என - மூன்று முலையையுடைய ஒ ர் பெண்மகவாக, மூ ஒரு பிராயம் ஒடு நின்றுள்-மூன்று பிராயத்தோடு நின்றுள், மழலை - பொருள் நிரம்பாத சொல்.

அயிரேடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிபடந்தசிறுமணிநூபுரஞ்சதங்கைகுழறிவேங்க [றப்
நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர்நடை யொதுங்கிமுழைவிளநகையுந்தோள்
பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன்மாலையிருநகொருபெண்பிள்ளையானு
ளறந்தமுவுருபெறிநின்றோர்க்குகம்போகம்பிடெனக்குமம்மையம்மா.

(இ-ள்.) தளிர் மெல் குதும் அடி பிடந்த மணி நிற நூபுரம் சதங்கை குழ றி ஏங்க - தளிர்போன்ற மெல்லிய சிற்றடியின்மேல் சூழ்ந்துபிடந்த இரத்தினக்க ளமுத்திய சிறு சிலம்புஞ் சதங்கைகளும் தம்முள் விரவி ஒலிக்கவும், நறும் தளிர் போல் அசைகது தளர் நடை ஒதுங்கி முழை இள நகையும் தோன்ற - நறிய த ளிர் அசைவதுபோலத் தளர்ந்த நடை நடந்து முலைச்சொல்லும் புண்ணகையுற் தோன்றவும், அறம் தழுவும் ஓசறி நின்றோர்க்கு இகம் போகம் வீடு அளிக்கும் அம்மை - தரும்ந்தழுவிய நன்னெறியில் நிறைவருக்கு இசபோகத்தையும் சுவர்க்காதி போகத்தையும் மோகூத்தையும் தந்தருளும் மீனாக்ஷயம்மையானவன், பிறந்த பெ ரும் பயன் பெறும் பொன் மலை மடி ஒரு பெண் பிள்ளையாய் இருந்தாள் - பிறந் ததனாலையும் பெரிய பயனை (இப்பிறப்பிலேயே) பெற்ற காஞ்சனைமாலையினுடைய மடியில் ஒரு பெண்மகவா யிருந்தருளினாள்.

ஆனால் என்னும் வினையுற்றியினின்ற விருதி.—இருத்தென்னும் எச்சத் தோடும் அவ்வெச்ச விருதியை ஆவ்வினைமுற்றோடும் கூட்டுக. நூபுரமும் சதங்கை

யும் தம்முள் ஒலி வேற்றமையுண்மையால் குழறியேங்க எனவும், தன்னை மகவாய் ப்பெற்றவட்கு மகிழ்ச்சிதோன்ற வந்தனள் என்பதுதோன்றத் தனிப்போலைசந்து தளர்நடை யொதுங்கி மழலை யிளங்கையுந்தோன்ற எனவும், தன்னை யடைந்தோர் க்கு இகபோக பரபோகங்களனைத்தையும் மோகக்ஷத்தையுக் கொடுப்பவள் தன்னைப் புத்திரியாக யடைந்தவளடையும் பயன் பெரிதென்பது தோன்ற பெறும்பயன் பெரிதென்றுங் கூறினார். (உ௦)

செய்யவாய்வெளிறுது துணை முலைக் கண்கருகாதுசேல்போனீண்ட மையவாய்மதர்த்தகருங்கண்பசவாதையிரண்டுமதியந்தாங்கா தையவாலிலைவருந்தப்பெறுதுபெறுமகவையெடுத்தினைத்தாண்மோந்தா டியவாய்முத்தங்கொண்டின்புற்றாண் முன் பெற்றதோகையன்னார்.

(இ-ள்.) செய்ய வாய் வெளிறுது - செவந்த வாய் விளர்க்காமலும், துணை முலைகண் கருகாது - இரண்டு தனங்களின் குசுகங்கள் கருகாமலும், சேல்போல் நீண்ட மை அ வாய் மதர்த்த கரும் கண் பசவாது-சேலைப்போல் காடளவும் நீண்ட மையெழுதி மதர்த்த கரிய கண்கள் பசவாமலும், ஐ யிரண்டு மதியம் தாங்காது- பத்துமாதஞ் சுமவாமலும், ஐய ஆலிலை வருந்த பெறுது - அழகிய ஆலிலைபோன்ற வயிறு நோவப் பெறுமலும், பெறு மகவை - பெற்ற பிள்ளையை, முன் பெற்ற தோகை அன்னார் - முன்பு உமையை மகவாகப்பெற்ற மயில்போலுஞ் சாயலையு டைய மேனையையொத்த சாஞ்சனமாலையா, எடுத்தது அனைத்தாள் மோந்தாள் து ய்யவாய் முத்தங்கொண்டு இன்புற்றாள் - வாரியெடுத்த மார்போடானைத்து உச்சி மோந்து புனிதமானவாயால் முத்தமிட்டு இன்பத்திலுழந்தினார்.

மேனையுக்கருப்பக்குறிபெறுது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவராத லால் முன்பெற்ற தோகையன்னார் என்றார். பசுத்தல் நிறம் வேறுபடுதல். அனைத் தாள் மோந்தாள் என்னும் முற்றுகள் எச்சமாய்நின்றன. திருக்கையில் திருவோ லக்கத்தில் சிவபெருமான் இடப்பாகத்திலெழுந்தருளியிருந்தபிராட்டியார் எழுந்து அச்சிவபெருமானைவணங்கித் தாம் தக்கனுக்குப்புத்திரியாய்வளர்ந்த இச்சரீரத்தைச் சுமக்கவில்லேம் அதற்கஞ்சினேம் என்றுகூறியருள அதனை யச்சிவபெருமான் றிருவுளத்தோர்ந்து நம்பா லன்புடைய இமையபாவதராஜனும் நினைப்புத்திரியா கப்பெறுதற்பொருட்டு அவ்விமையமலையிலுள்ள வேர்த்தடாகத்தினருகில் பெரியத வஞ்செய்கின்றனன். அவன்பால் செல்கவெனவிடுக்க, அப்பிராட்டியார்சென்று அ த்தடத்தில் அலர்ந்த ஓர் தாமரைத்தவிசின்மேல் பிள்ளைமாததிருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளியிருந்தனர். அதைக்கண்ட அவ்விமையபாவதராஜன் ஆராமகிழ்ச்சி கொண்டு பாடியாடிவணங்கித் தனது செங்கையிலேறித் தனது மனைவியாகிய மேனையைப்பால்கொடுக்க அவர் பெருமகிழ்வுகூர்ந்து கவலையொழித்தனர். என்ப தைத் கார்தம்-உற்பத்திகாண்டம்-பார்ப்பதிப்படலத்தில்.—

“கொடுத்தலுந்தொழுதுவாங்கிக்கொற்றவலிவணின்பாங்க ரடுத்தெங்கெவனோவென்னவரசனுநிகழ்ந்தவெல்லா மெடுத்தனாசெய்யக்கேளாவிசனதருளோவென்னு வடுத்திவர்கற்பின்மேனைமனமுறமகிழ்ச்சிக்கொண்டாள்.”

“கார்த்தனகொங்கையாலுந்துண்ணெனவொழுநிறெங்கும் பரத்தனபொடிப்பின்போர்வைபதைதனதருளேயுள்ள ரிரத்தனகவையோவுநீங்கின்பவமுன்னுள்ள கார்த்தனவிமையத்தண்ணல்காதலினைக்குமாதோ.”

எனவருஞ்செய்யுள்களாதுணர்க.

தடாதனைப்பிரபந்தியார்திருமுகனாப்படலம்.

பகையாதிவிரும்பறிவுதொழிலாகியுலகமெலாம்படைத்துக்காத்த வகையாது தடைத்துமறைத்தருளியவைவிறந்துத்தன்வடிவுவேறு யுபையாதிமறைகடந்தவொருமுதல்விறுமகளாயுதித்தந்தித்தத் தகையாளுமன்னவன்செய்தவயிதுவோவதற்குரியதவக்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) பகா ஆதி விரும்பு அறிவு தொழில் ஆதி - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச் சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி எனப்பஞ்சசத்திகளாகி, உலகம் எல்லாம் படைத்து காத்த - எல்லாவுயிர்களுயுஞ் சிருட்டித்ததுவகாத்தம், வகையாது தடைத்து மறைத்து அருளி - முறதம் சுவகரித்தந திரோபவித்தம் அனுக்கிரகித்தம், அவை நின்றம் தன்வடிவு வேறாய-அசசத்திகளினின்றும் தனத்திருமேனிலேருகி, உகா ஆதி மறைகடந்த ஒருமுதல்வி - மனவாக்குக்காயங்கனையும் வேதங்கனையுங்கடந் தப்பாறபட்ட ஒப்பிலலாத முதல்வியானவன், திருமகளாய் உதித்தற்கு - தனக்குத் திருமகளாயவதரிக்க, இந்த தகா ஆளும் மன்னவன் செய் தவம். இதுவோ-இந்நில வுலகையாளும் மலயததவசபாண்டியனசெய்ததவம் இவ்வளவிலுள்ள தெனவகா யறுததல் கூடுமோ, அதற்கு உரிய தவம் தான் - அவ்வுமையவன் அவதரித்தற்குரிய தவம் அமமலயததவசபாண்டியன வடிவமேயன்றி வேறன்று.

வகையாது எனபதற்கு-நீக்காது என்பதுபொருள். பாண்டியன் அருந்தவப் பேற்றின வடிவினனாய் நிறறலின்-அதற்குரிய தவம் தான் என்றார். கிரியாசத்தியா யப்படைத்தம், ஞானசத்தியாயககாத்தம், இச்சாசத்தியாய்ச்சங்கரித்தம், ஆதிச ததியாய்ததிரோபவித்தம், பராசத்தியாய் அனுக்கிரகித்தம் என எதிரிரினிறைப் பொருள் கோளாகக்கொளக உருவும் அருவுருவுந் கடந்த பர விதவை யதிட்டி ததுகின்ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய பரபோகமுங்கடந்து பேரொளியாய் நிற்றலின்-அவை நின்றும் தன்வடிவுவேறாய் எனவும், வைகரியாதி நால்வகைக்காரிய வொலிபற்றியெழும் விநதநாத காரணவிகற்பககனை வகாசெயது அவை முற்றும் வியாபகமாய் நிற்குநுட்குலாரத சத்தியாயநிறறலின் - மறைகடந்த வொருமுதல் வி எனவுககிறார். (உஉ)

களளமர்நெறியொழுதும்பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தாரனந்த வெள்ளமாமபாஞானவடிவுடையாடன்னபின்வெளிவந்தின்றோர் பிள்ளையாயவதரித்தகருணையுந்தனமனாட்டிதவபேறுந்தேறான் பள்ளமாகடற்றானைப்பஞ்சவாகோனெஞ்சத்துடபரிவுகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) களளம் ஆம் நெறி ஒழுகும் பொறிகடந்து உம்-வஞ்சமாகியவழியிற் செல்லும் ஐம்பொறியுணர்ச்சிகளும் அப்பாறபட்டும், கரணம் எல்லாம் கடந்து உம்- அந்தக்கரணங்கள் யாவையுங்கடந்தும், ஆனந்த வெள்ளம் ஆம் பாஞான வடிவு உடையாள - பேரினப்பபெருகமாயமாயநின்ற பாஞானமே திருவுருவமாகவுடைய உமையாள, தன் அன்பின் வெளிவரது - தன்னுடைய அன்பின்மிகையால் (தனக் கோர் திருமகளா யாவாகண்களுக்கும்) புலப்படவரது, இன்று ஓர் பிள்ளையாய் அவதரித்த கருணையும் - இப்பொழுது ஓர் பிள்ளைமத் திருவுருவாய் அவதரித்தருளிய திருவருளையும், தன் மனாட்டி தவம் பேறும் தேறான்-தன்னுடைய மனைவியாகிய கரஞ்சனமாஸையாருடைய தவப்பயனையுந் தெனியாதவனாகி, பன்னம் மர கடந் தானை பஞ்சவர் கோன-பன்னமாகிய பெரியகடல்போலப் (பாந்த) சேனையைபுண்ட ய பாண்டியன், நெஞ்சத்துள் பரிவுகூர்ந்தான்-தன்மனத்தில் துன்பங்கூர்ந்தான்.

பெரியும் கரணமும் தெய்வமெனக்கூறும் உலகாயதன் முதலிய மதங்களை மறுத்தற்குப்பொதிகடந்த கரணமெலாம் கடந்த என்றார். மணவாட்டி - மனாட்டி என்னின்றது மருஉ. என்னும்மைதொகுத்தல். மனத்திற் பரிவுகூர்ந்ததைப் பின்வருஞ் செய்யுளானுணர்க.

மாகடல் உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (உ௬)

மகவின்றிப்பலபகல்யான்வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன்மைத்தற்பேறு தகவிந்தமகஞ்செய்தேனதுவுமொருபெண்மகவைத்தந்தத்தந்தோ முகவிந்துநிலவொழுகவருபெண்ணுமுலைமூன்றாய் முகிழ்த்துமாற்றார் நகவந்ததென்னேயோவென்றுவகையிலனுகிநலியுமெல்லை.

(இ-ள்.) மகவு இன்றி யான் பலபகல் வருந்தி அரும் தவம் புரிந்தேன்-பின் னாயில்லாமல் நான் பலநாள்வருந்திச் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்துமுடிந்தேன் (அதாராமையால்) மைந்தன் பேறு தக இந்த மகம் செய்தேன் - புத்திரப்பேறு தர இந்தப்புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்தேன், அதுவும் ஒரு பெண்மகவை தந்தது - அந்தயாகமும் ஒருபெண்பிள்ளையைக்கொடுத்தது, முக இந்து நிலவு ஒழுக வரு பெண்ணும்-முகமாகிய சந்திரனிடத்து நின்று (புன்னகையாகிய) நிலவுநிறை அவதரித்த இந்தப்பெண்ணும், அந்தோ - ஐயோ, முலை மூன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றார் நக வந்தது - தணங்கள் மூன்றாகவரும்பப்பகைவாரிசிக்க அவதரித்தது, என்னே யோ என்று-(நாம்செய்த தவத்தினும்யாகத்தினும்வந்ததுகுறைபாடு) யாதோவென்று, உவகை இலனுகி நலியும் எல்லை - சந்தோஷமில்லாதவனாய் வருந்தாதுகாலத்தில்.

உலகியற்கைக்கு மாறுபட்ட தென்பான்முலைமூன்றாய் முகிழ்த்தது என்றான். முகிழ்த்தது செய்வெனச்சத்திரிபு. அந்தோ, ஒ இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொற்கள். ஏ ஐயப்பொருள்மேல்நின்றது. (உ௭)

மன்னவநின்றிருமகட்குமைந்தர்போற்சடங்களைத்தும்வழாதுவேதஞ் சொன்னமுறைசெய்துபெயர்தடாதகையென்றிடமுடிசூட்டுவாயிப்புகே பொன்னனையாடனக்கிறைவன்வரும்பொழுதோர்முலைமறையும்புந்திமாழ் லென்னவரனருளாலோர்திருவா, க்குவிசுமபிடைநின்றெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) மன்னவ நின்றிருமகட்கு மைந்தர்போல் சடங்கு அனைத்தும் வழாது - பாண்டியனே உன்னுடைய திருமகளுக்குப் புத்திரர்களுக்குச்செய்யும் சடங்குபோலச் சடங்குகள் யாவையுஞ் சிறிதும்வருவாமல், வேதம் சொன்ன முறைசெய்த தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடி சூட்டுவாய் - வேதங்கூறியமுறைப்படி செய்த தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடிசூட்டுவாய், இ பொன் அனையாள் தனக்கு இறைவன் வரும்பொழுது ஓர் முலைமறையும் புநதி மாழ்கேல் என்ன- இந்தப் பொன்போலும் அரிய திருவுருவாய்ந்த இப்பெண்ணிற்குத் தலைவன் வருந் காலையில் ஒருதனம் மறையும் (அதகாறும்) மனங்கலங்காதே யென்று, அரன் அருளால் ஓர் திருவாக்கு விசம்பு இடை நின்று எழுந்தது-சிவபெருமான் திருவருளால் ஓர் அசீரீரீ ஆகாயத்தில் நின்றுண்டாகியது. (உ௮)

அவ்வாக்குச்செவிரம்பவன்புவகையகிரம்பவகலமெல்லா மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்கும்புனனிரம்பவுமலந்போற்றி நெய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரண்டு கைவாக்குமியங்கலிப்பக்கடி மாடமனையுருந்தான்கழற்கால்வேந்தன்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவிழைதரப்படலம். ௨௭

(இ-ள்.) அ வாக்கு செவி நிரம்ப - அவ்வசரி தனது காதிந் திரும்பவும். அன்பு உவகை அகம் நிரம்ப - அன்புஞ் சந்தோஷமும் மனத்தில் நிரம்பவும், அந்நிவாக்கு மெய் ஒன்ற - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருவழிப்பட்டவும், விழி வாக்கும் புனல் அகலம் எல்லாம் நிரம்ப - கண்கள் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பம் மார்புமுற்றும் நிரம்பவும், கழல்நீல வேரதன் விமலன் போற்றி - வீரகண்டையணிந்த பாண்டியன் சோமசுந்தரர்க்கடவுளைத்ததித்து, நெய் வாக்கு மகம் நிரப்பி மனையொடும் எழுந்த சாலை நீத்த - நெய்சொரிந்தசெய்யும் பூரணாகுதிசெய்துமுடித்துத் தன்மனை விவாராகிய காஞ்சனமாலையாரோடும் எழுந்த யாகசாலையினின்றும் நீங்கி, இரண்டு னை வாக்கும் இயம் கலிப்ப - இரண்டுகைகளால் தாககப்படும் பலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க, கடிமாடம் மனை புதநதன் - காவல்பூண்ட தனதுகோயிலுள் புகுந்தான்,

முரசுதிர்ப்பமங்கலங்கொண்டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமுறுவல்பூப்ப
வரசிருக்குமண்டபம்புக்கினிதமர்ந்துகனகமழையான்றகேள்வி
விரசிருக்குமறையவர்கைப்பெய்தெவர்க்குமம்முறையால்வெறுப்பநல்கிப்
பரசிருக்குவகாதலத்தெம்பரன்கோயினனிசிறப்புப்பல்ககல்கார.

(இ-ள்.) முரசு அதிர்ப்ப-பேரிகைகள் ஒலிக்கவும், மங்கலம் கொண்டு எதிர் வருவார் முகத்து உவகை முறுவல் பூப்ப - அஷ்டமங்கலங்களைக்கொண்டு எதிரே வரும் பார்ப்பன மகளிகளுடைய முகத்தில் சந்தோஷ நகையாகிய புன்னகைய ருமபவும், அரசு இருக்கும் மண்டபம் புக்கு இனிது அமர்ந்த - அரசியலிருக்குங் கொலுமண்டபத்தில் புதநது குறைவின்றிவிறிறுந்து, ஆன்ற கேள்வி விரசிருக்கும் மறையவா கை கனகமழையெய்து - நிறைந்தகேள்வியமைந்த அந்தணரது கைகளாகிய வினாநிலங்குகில் சுவர்னமழையைச்சொரிந்து, எவர்க்கும் அம்முறையால் வெறுப்ப நல்கி - அவரொழிந்தயாவாகும் அம்முறையே மனவெறுப்படையக்கொடுத்த, பரசு இருக்கும் காதலத்து எம்பரன் கோயில் நனி சிறப்பு பல் நல்கா - மழுவாயுதம் ஏற்றிய கைகளையுடைய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் செலவழிக்க திருவிழாமுதலியவை அதிகமாப்தடக்க, வேண்டியபொருள்களைத்தந்தது.

அஷ்டமங்கலங்களாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல், ஓதாட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல் விலங்கி இடபம், சேவற்சம், சங்கு, சுவத்திகங்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலும் ஒன்று, சேவற்சம் குழந்தையை யிடையில வைத்திருக்கும் ஒர்ப்பணவடிவம். சுவத்திகம் மண்டபவடிவம்.

(௨௭)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுஞ்சித்திடுமினேழாண்டுநேயத்தீட்டு
மிறைவிடுமினயலவேந்தாநிறைவிடுமினிறைநிதியமீட்டுமாயத்
துறைவிடுமினாலயமுமறப்புறமும்பெருக்குமெனத்தொழாணைக்காய்ந்த
கறைவிடுமின்னயிலவேலான்வளஞ்ஞவனைக்கயமுரசுங்கறங்கச்சாற்றி.

(இ-ள்.) சிறை விடுமின் - சிறைசெய்திருக்கிறவர்களை விட்டுவிடுங்கள், சிறைக்களமும் சித்திடுமின் - சிறைச்சாலையையும் அழித்துவிடுங்கள், நேயத்தீட்டும் - ஏழாண்டு இறைவிடுமின்-குடிகளிடத்துவாங்கும் வரிப்பணங்களை எழுவுவதும் வாங்காது விடுங்கள், அயல்வேந்தர் நிறைவிடுமின் - மறுபுலத்தாரச்சுவித்துக்குத் துறைபு வாங்காதுவிடுங்கள், நிறை நிதியம் ஈட்டும் ஆயத்துறை விடுமின் - நிறைந்

தபெருஞ்சீசேகரிக்கும் சங்கத்துறையை நீக்கிவிடுங்கள், ஆயையும் அடப்புறமும் பெருக்கும் என - ஆயங்கனையும் அறச்சாலைகளையும் விருத்திசெய்யுங்களென்று, தொழாரை காப்பத கறை மின் விடி அயில் வேலான் - பகைவரைக்கொன்ற உதிரச் சோய்த்த ஒளிவீசல் கூரியவேலையேந்திய பாண்டியன், வள்ளுவனை கடப் முரசும் கறங்க சாற்றி - பறைசாற்றித் தெரிவிப்போனை யழைப்பித்துப் பேரிகைசாற்றும் படி கட்டினாயிட்டு.

சீத்திடுமின் - சீ பகுதி, து சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள் விருதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மின் முன்னினைப்பன்மை யே வல்விருதி. தேயம் இடவாருபெயர். (2அ)

கல்யாணமணிமௌலி வேந்தரையுங்கால்யாப்புக் கழலநீத்துக் [ப் கொல்யாணைபரிநெடுந்தேரரசுரிமைதொன்முறையாற்கொடுத்துப்போங்கி பல்லாருங்கொள்கவெனப்பண்டாரந்தனைத்திறந்துபசும்பொன்னாடை [சி வில்லாருமணிக்கொடும்பூண் வெறுக்கைமுதலெனைபலவும்வெறுப்பவீ

(இ-ள்.) கல்யாணம் மணிமௌலி வேந்தரையும் கால்யாப்பு கழலநீத்து - பொன்றாச்செய்து இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடந்தரித்த பகை அரசனையும் விலங் குகளைத்தறித்து, கொல் யாணை பரி நெடும் தேர் அரசு உரிமை தொல் முறையால் கொடுத்து போக்கி - கொல்லும்யாணைகளையும் குதிரைகளையும் நெடியதேர்களையும் அவரவர்க்குரிய அரசியலுரிமைகளையும் முன்னுள்ளபடிக்கொடுத்து (அவரவர்க்குரிய தேசங்களுக்குச்) செல்ல விடைதந்து, பல்லாரும் கொள்க என - பலரும் எளிதிற கொள்ளக்கடவொன்று, பண்டாரந்தனை திறந்து பசும் பொன் ஆடை வில் ஆரும் மணி கொடும் பூண் வெறுக்கைமுதல் என பலவும் வெறுப்ப வீசி - பொக்கிஷத் தைத்திறந்து பசியபீதாம்பரங்களும் ஒளிநிறைந்த இரத்தினங்களும் வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்களும் பொற்குவைகளும் முதலாகிய மறைப்பல பொருள்களையும் (அவரவர்கள்) மனம் வெறுப்பக்கொடுத்தது.

கழலநீத்து - ஒருசொல். வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்கள் - சந்திராரம் முதலாயின. வீசுதலென்ற தொழில்நிகழ்ச்சியால் கொடுத்தலென்னும் பொருளிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (உக)

தூமரபின்வருபெருமங்கலகவிக்கட்டுருநிதியந்துகில்பூண்பாய்மா காமர்கரிபரித்தடந்தேர்முதலாயபலபொருளுங்கரிபநல்கிக் கோமறுகுகரி தூங்கசுண்ணமொடுமெண்ணெய்விழாக்குளிப்பநல்கி மாமதூராகரன்றிமற்றுமுள்ளநகரொங்குமகிழ்ச்சி தூங்க.

(இ-ள்.) தூமரபின் வருபெரு மங்கல கவிக்கு - நல்லமரபில்வந்த பெரிய மங்கலப்பாடகர்களுக்கு, இருநிதியம் அகில் பூண் பாய்மா காமர் கரி பரி தடம் தேர் முதலாய பலபொருளும் களிப்ப நல்கி - பெரியசெல்வமும் ஆடையும் ஆபரணமும் குதிரையும் அழகியயாணையும் குதிரைபூண்ட அகன்றதேரும் ஆகிய இவை முதலிய பலபொருள்களையும் களிப்புமிகத்தந்து, கோமறுகு களிநூங்க சுண்ணம் ஒடும் எண்ணெய் விழா குளிப்ப நல்கி - இராஜவீதிகளில் களிப்புமிக் கூர வாசனைப் பொடிகளோடும் எண்ணெய்ச்சிறப்பையும் குளிக்கும்படிக்கொடுத்து, மா மதூராகர் அன்றி மற்றும் உள நகர் எங்கும் மகிழ்ச்சி தூங்க - பெரியமதூராகரில் இவ்வாறு நிகழ்தலுமல்லாமல் அது வொழிந்த வேறுமுள்ள எல்லாநகர்களிலும் (இவ்வாறு நிகழ்தலால்) களிப்புமிக் கூரவும். 9 (உ0)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருநெல்வேலிப்பலகை.

இவ்வண்ணநகர்க்களிப்பவிறைமகனாகுகளிப்பெய்திவிறைவர்கொன்ன
வ்வண்ணஞ்சாதமுதல்வினைநிரப்பித்தடாதகையென்றழைத்துத்தேவி
மெய்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனைமேனைபோன்மேனானேற்ற
கைவண்ணத்தளிர் திண்டுவளர்ப்பவிமவான்போலக்களிக்குகளில்.

(இ-ள்.) இவண்ணம் நகர் களிப்ப இறைமகனும் களிப்பு எய்தி - இவ்வாறு
நகரினுள்ளோர் களிகூர மலயத்தவசபாண்டியனுங் களிகூர்ந்த, இறைவர் சொன்
ன அ வண்ணம் சரீரமுதல் வினைநிரப்பி தடாதகை என்று அழைத்த-சோமசுந்தர
க்கூடவுளருளிய அத்திருவாக்கின்படி சாதகருமுதலிய சடங்குகளையாவையுஞ்செ
ய்தமுடித்தது தடாதகையெனத் திருப்பெயருமிட்டழைத்து, தேவி-காஞ்சனமாலையா
யார், மெய் வண்ணம் மறை உணரா இறைவிதனை - உண்மையாகிய சாதவிசுந்தரபங்க
னையுடைய வேதங்களுமறியாத உண்மையனை, மேனைபோல் - இமவான்மனைவிபா
ராகிய மேனையென்பவர் முன்பு வளர்த்ததுபோல, மேல் காள் கோற்ற கைவண்ண
ம் தளிர் திண்டுவளர்ப்ப - (பரிசிப்பதற்கு) முன்கூறிய தவஞ்செய்த கைகளாகிய
நிறம்வாய்ந்ததளிர்களால் பரிசித்து வளர்க்க, இமவானபோல களிக்குகளில்-மலை
யரசனைப்போலக் களிகூருங்காலத்தில்.

தடாதகைவளர்ப்ப இறைமகன் களிக்குகளில் எனக்கூட்டுக, சாதம் - சன
னம், உம்மை - இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறப்பு. (௩௭)

திருந்தாதவிளங்குதலையாயமொடுபுறம்போந்துகிரார்க்குச்சிற்றில்
விருந்தாக்மணற்சிறுசோறட்டும்வளையுருவழித்தவேளும்வாய்வைத்
தருந்தாதவிளமுலைவாயவைதருந்தப்பாவைதனக்களித்தும்போதில்[ள்.
வருந்தாதையண்டமெலாளு சிறுவிழைப்பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தா

(இ-ள்.) திருந்தாத இளம் குதலை ஆயம் ஓடு புறம் போந்து சிற்றில் - பொ
ருள் நிரம்பாத இளமையாகிய குதலைச் சொற்களையுடைய பெண்கள்கூட்டத்தோடு
வீதியிற்சென்று சிறுவீடு(கோலி), சிறாககு விருந்தாக மணல்சிறு சோறு அட்டும்-
அந்தச்சிறுமியர்க்கு விருந்தாக மணலாகிய சிறுசோற்றைச்சமைத்தும், வரை உரம்
கிழித்த வேளும் வாய வைத்து அருந்தாத இளமுலை - கிரவுஞ்சகிரியின் மார்க்கைப்
பிண்ட முருகக்கடவுளும்வாயவைத்துணைந்த இளமுலையில், வாய் வைத்து அருந்த
பாவைதனக்கு அளித்தும் - வாயவைத்துணைப்பதனைக்குக்கொடுத்தும், போதி
ல் வரும் தாதை அண்டம் எல்லாம் சிறுநிலை இழைப்பாள - தாமரையில் வசிக்கும்
பிரமன் (வருக்கும்) அண்டங்கள் யாவையும் (நினைப்புமாத்நிதியில்) சிறுவீடாகச்
சமைக்கும் பிராட்டியார், ஆய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள் - தமது தாயாகிய காஞ்ச
னமாலையாருக்கு மகிழ்ச்சிமிகச் சிறுவினையாட்டுச் செய்தருளினார்.

இளங்குதலை ஆயம எனமையால் சிறுர் என்பதின் முதலில் அகரச்சுட்டுத்
தொகுத்தல். முருகக்கடவுளை யீனருளியும் கன்னியாயிருத்தலின் இளமுலையென்
றார். கிரவுஞ்சன் எனனும் ஓரசுரன் மலைவடிவாகி, வழிவரு முனிவர்பலருக்குத்தன்
பஞ்செய்தவருளார் அகத்தியமுனிவரு மவ்வழிவருகையில், தனதமாயையால் பசு
துன்பங்களையும் வினைத்தனன் அவற்றைநோக்கி இவை ஓரசுரன்செயல் களைக்க
ருதி நீயிம்மலைவடிவாகியேநின்ற எமதுமுருகக்கடவுள் திருக்கரத்துவேலால் நரச
மலைவாயெனச்சபிக்க அவ்வாறே முருகக்கடவுள் அம்மலைவடிவாய் நின்ற அசு
ரன்கொன்றார் என்பது நுல்விரலாறு. (௩௮)

கீட்டுவார்களெனப்பண்புபடுத்தோழியர்க்குத்தெரியவாகக்
காட்டுவார்களெனக்கழங்குபந்துபின்பற்றம்மனையுக்கற்றுப்பாசம்
கீட்டுவாண்மேலொடுகீழ்தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவிகீழ்சு
லாட்டுவார்களாட்டுதல்போலாடினாணித்திலத்தாம்பசைத்தவூசல்.

(இ-ள்.) பாசம் கீட்டுவாள் (அடியார்க்கு) பாசத்தைப்போக்கும் பிராட்
டியார், தீட்டு இரண்டு வான் அனைய கண்களிப்ப தொழியர்க்கு தெரிய ஆடி கா
ட்டுவாள் என-தீட்டியஇரண்டுவாள்கையொத்த இரண்டுகண்களுக்களிகூரத் தொ
ழிமார்களுக்கு ஆடிக்காட்டுவாராப்போல, கழங்கு பந்த பயின்று அம்மனையுந் கற்
து - கழங்காடலையும் பந்தாடலையும் பழகி அம்மனையாடலையும் கற்று, மேல் கீழ் த
ள்ள எம்மை வினைக்கயிறு வீக்கி ஊசல ஆட்டுவாள் காட்டுதல் போல் - மேலுக்கீ
ழும் போக்குவரவுசெய்ய எங்களை இருவினைகளாகியகயிறுகளால்கட்டி ஊசலாட்
டும் அப்பிராட்டியார் (இங்கு அதனை) ஆடக்காட்டுவார்போல, நித்திலம் தாம்பு அ
சைத்த ஊசல் ஆடினாள் - முத்துவடம்பூட்டிய ஊசல் ஆடினாள்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். உமமை - இறந்தது நழிஇய எச்சம். (க.க.)

இம்முறையாற்றியார்க்குந்தோழியர்க்குமகதுவகையீந்தாளாகி
யம்முறையாற்றுகைக்குமகதுவகையீ வாளாயாத்தவாய்மைச்
செம்மறையாரணமுதனாரொட்டுக்கலைமுழுதுந்தெளிந்தாளந்த
மெய்ம்மறையார்கலையனைத்துமேகலையாமருககசைத்தவிமலையம்மா.

(இ-ள்.) இ முறையால் தாயார்க்கும் தோழியார்க்கும் அகத்து உவகை சுந்
தான் ஆடி - இவ்வாறு காஞ்சனமாலையாருக்குத் தோழிமாருக்கும் மனத்தில் ஆரா
மகிழ்ச்சி கொடுத்தருளி, அம்முறையால் தாதைக்கும் அகத்து உவகை ஈவாள் ஆய்-
அவ்வாறுகப் பிதாவாகிய மலபத்துவசபாணடியனுக்கும் மனத்தில் ஆராமகிழ்ச்சி
கொடுத்தருள், ஆத்தம் வாய்மை செம்மை மறை ஆரணம் முதல் நால் ஈடொடுக்கலை
முழுதும் தெளிந்தாள்-உணமைவாக்கியமாகிய திரிபில்லாத வேதமுதலிய அறுபத்
துநான்கு கலைகளையும் முற்றும் ஐயமற உணர்ந்தாள், அந்த மெய் மறை ஆர் கலை அனை
த்தும் மேகலையாக மருங்கு அசைத்த விமலை-அந்த வுண்மையாகிய வேதமுதலியநி
றைந்த வறுபத்துநான்கு கலைகளையாவையும் மேகலாபரணமாக இடையிற்கட்டிய
அப்பிராட்டியார்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல் - ஆரணம்-வேதத்தின் பாருபாடு, வாக்கியம்-
வாக்கால் நிகழ்வதாதலால் வாய்மை எனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார்.
சுந்தாளாகி - ஈவாளாய். ஒருசொனீர்மையன். பின்னது செய்வெனெச்சத்திரிபு.

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப்பிளந்திருபாற்சொருகியன்
பல்வாய்மைக்கடகரிதேர்பரியுகைக்குந்திறனுமழற்பகழிதூர்க்கும் [ன
வில்வாள் வச்சிரமுதல்பல்படைத்தொழிலுந் கண்டிளமைவிழுங்குமூப்பி
செல்வாய்மைத்திறலரசன்றிருமகட்டுமுடிசூட்டுஞ்செய்கைபூண்டான்]

(இ-ள்.) வாய்மை சொல் கலை தெளிவும்-உண்மைச்சொற்களா லமைந்தன
லின் தெளிவையும், முழு மதியை பிளந்து இருபால் சொருகியது அன்ன பல் வாய்
மை கடகரி தேர் பரி உகைக்கும் திறனும் - பூரணசந்திரனை இருகூறுசெய்த இரண்
டுபுக்களிலும் சொருகிவைத்ததையொத்த தந்தம்மையும் பொருந்திய கரியபிற

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படிஸம்

ததையும் மத்தையுமுடைய யானையுக் தேரையும் குறியையையும் கயத்திப் பாகுபாட்டையும், அழல் பகழி தூர்க்கும் வில் வான் வச்சிரம் முதல் பல்படை நெடும்புதும் கண்டு-திப்போலச் சுட்டெரிக்கும் அம்புகளைச்சிந்தும் வில்லும் வாரும் எந்திராயுதமுமுதவிய பல ஆயுததேர்ச்சியையும் பார்த்து, இளமை விழுங்கு ரூப்பில் செல் வாய்மை நிறல் அரசன் திருமகட்டு முடி சூட்டிம் செய்கை பூண்டான்-இளமைகழிந்த ரூப்புப்பருவத்திற் செல்லும் உண்மையாகிய வெற்றிவாய்த்த மலயத்த வசபாண்டியன் (தனது) புத்திரியார்க்கு மகுடஞ்சூட்டுஞ் செய்கையிலமைந்தான்.

போர்த்தொழில் செய்யுமிடத்தும் நடுவுநிலைமை தவறாது செய்வோனென் பார் வாய்மைத்திற் றரசன் என்றார். (௧௫)

முடிகவிக்கும்மங்கலநாள்வரையறுத்துத்திசைதோறுமுடங்கல்போர்க்கிக் கடிக்கெழுதார்மணிமௌலிக்காவலவைவருவித்துக்காவல்கூழ்ந்த கொடியணிமாநகரொங்குமவிழாவெடுப்பவழகமைத்துக்குன்றமன்ன [ன். தொடிகெழுதோட்சுமதிதிரு மணத்தினுக்குவேண்வெனகூழ்ந்துசெய்தா

(இ-ள்.) குன்றம் அன்ன தொடி கெழு தோள் சுமதி - மலையையொத்த வாகு வலையமணிந்த தோளையுடைய சுமதி என்னுமகிதிரி, முடி கவிக்கும் மங்கல நாள் வரை அறுதது - மகுட்டு சூட்டுஞ் சுபதினத்தை நிச்சயித்து, திசை தோறு முடங்கல் போர்க்கிக் கடி கெழு தார் மணிமௌலி காவலரை வருவித்து-திக்குகள்தோறும் ஓலையையனுப்பி வாசமிக்க மலையை யணிந்த இரத்தினகிரீடந்தரித்த அரசர்களை அழைப்பித்த, காவல் கூழ்ந்த கொடி அணி மா நகர் எங்கும் விழா எடுப்ப அழகு அமைத்தது - மலையரண்முதலியன புடைகூழ்ந்த கொடிகட்டிய பெரிய மதவாகுகரி லுள்ளோர்யாவரும் (தத்தம்மனைகள்தோறும்) சிறப்புச்செய்ய அவங்காரஞ்செய் வித்து, திருமணத்தினுக்கு வேண்டவன குழந்தை செய்தான் - மகுடாபிஷேகம் கோற்சுவத்துக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இன்னின்னவென்று ஆலோசித்துச் குறைவின் நித்தேடினான்.

மலையரண்முதலியன-மலை, காடு, மதில், கடல், நகர்-இடவாருபெயர். (௧௬) மங்கல தூரியமுழங்கமாலையானையுச்சியிசைவந்தபூத கங்கைமுதலொன்பதுதீர்ந்தமுநிரப்பிக்கநிர்விடுபொற்கடம்பூசித்துப் புங்கவமைமந்திரத்தீவனார்த்தநீதமருத்தியெரிபொன்னாற்செய்த சிங்கமணியாதனத்தைநேசித்துப்பூசித்துத்தெய்வமேந்தி.

(இ-ள்.) மங்கல தூரியம் முழங்க மால் யானை உச்சி மிசை வந்த பூதம் கங்கை முதல் ஒன்பது தீர்த்தமுநிரப்பி - (மலையத்துவசபாண்டியன்) மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க மதமயக்கதையுடைய யானையினது மத்தகத்தின்மேல் வைத்துக் கொண்டுவிவந்த பரிசுத்தமாகிய கங்கைமுதலிய நவதீர்த்தங்களையும் நிறைத்து, கதிர் விடு பொன் கடம் பூசித்து- ஒளிவிசும் பொன்னாலாகிய குடத்தைப்பூசினசெய்து, மந்திரம் தீவனார்த்த புங்கவரை அமுதம் அருந்தி - மந்திரவிதி வழாத வேள்விசெய்த தேவர்களை அவிபுனை வுண்பித்து, எரி பொன்னால் செய்த மணி சிங்கம் ஆகிய ததை நேசித்து பூசித்து தெய்வம் ஏத்தி-விளங்கும் பொன்னாற்செய்தமைத்த இரத்தினமிழைத்த சிங்காதனத்தை அன்புகூர்ந்து பூசினசெய்து அவ்வாதனத்திற்குரிய தெய்வத்தை வணங்கி.

ஒன்பது தீர்த்தங்களாவன - கங்கை, யமுனை, சாஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, நரீயிரபரணி. (௧௭)

திருமுடியையமதயானை மிசைவைத்து நகராவலஞ்செய்தபூசுத்.
திருமணியாற்கடி கையிழைத்தாடகத்தாற்குயிற்றியதோனாவாய்நாகம்
பெருமணியீர்படம்பரப்பி மிசைகவிப்பவச்சிங்கபீடத்தேற்றிக்
குருமணியானகையிலைக்கும்பத்துப்பண்ணியநீர் குளிரவடித்தி.

(இ-ள்.) திரு முடியை மத யானை மிசை வைத்து நகராவலம் செய்த பூசுத்-அழகியகிரீடத்தை மதமயக்கத்தையுடைய யானையின்மேல்வைத்து நகராப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்த பூசனைசெய்து, அருமணி யால் சுடிகை இழைத்து ஆடகத்தால் குயிற்றியது ஓர் ஐவாய் நாகம் பெரு மணியீர்படம் மிசை பரப்பி கவிப்ப-பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களால் சூட்டுச்செய்து ஆடகமென்னும் பொன்றாச்செய்தமைத்த ஒருவைந்தலைநாகமானது பெரியமணிகள் பதிந்த நீண்டபடங்களை மேலே பரப்பி நிறுத்திய, குரு மணியால் நகை மயிலை - நிறத்தங்கியமுத்தையொத்த வெள்ளியபற்களையுடைய பிராட்டியாரை, அ சிங்கபீடத்து ஏற்றி - அந்தச்சிங்காநனத்திலுள் ஏழந்தருள்செய்து, கும்பத்து புண்ணிய நீர் குளிர ஆட்டி-குடங்களில் நிறைத்த புண்ணியநீர்த்தங்களாகிய நவநீர்த்தங்களால் (பிராட்டியார் திருமேனி குளிரும்படி) திருமஞ்சனஞ்செய்தி.

குயிற்றியது - வினைமுற்றுப் பெயரொச்சத்தில் வந்தது. ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்களில் ஒன்று. நால்வகையாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம். மயில் - உவமையாகுபெயர். (ந.அ)

புங்கவர்மந்தாரமழைபொழியவருந்தவராக்கம்புகலத்தெய்வப் பங்கயமென்கொம்பனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட மங்கலதூரியமுழங்கமறைதழங்கமாணிக்கமகுடஞ்சூட்டி.
யெங்கருணைப்பெருமாட்டிக்கரசமைசசர்பணியுந்தன்னிறைமைநல்கா.

(இ-ள்.) புங்கவர் மந்தாரம் மழை பொழிய - தேவர்கள் மந்தாரபூஷப் வருஷஞ்சொரியவும், அரும் தவர் ஆக்கம் புகல - அரியமுனிவர்கள் (ஒருபால்) ஆசீர்வசனஞ்சொல்லவும், தெய்வம் பங்கயம் மென்கொம்பு அனையார் ஆட - தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரைமலர்ந்த மெல்லிய பூங்கொம்பையொத்த அரம்பையர்கள் (ஒருபால்) நடனஞ்செய்யவும், முனி பன்னியர் பல்லாண்டு பாட-அம்முனிவர்கள் பத்தினிகள் (ஒருபால்) பல்லாண்டுபாடவும், மங்கல தூரியம் முழங்க - மங்கலவாச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், மறை தழங்க - வேதங்கள் (ஒருபால்) ஒலிக்கவும், ஏம் கருணை பெருமாட்டி கு மாணிக்கம் மகுடம் சூட்டி - ஏமது கருணையையுடைய பிராட்டியாருக்கு இரத்தினம்பதித்த கிரீடஞ்சூட்டி, அரச அமைச்சர் பணியும் தன் இறைமை நல்கா - வேற்றரசர்களும் மந்திரிகளும் வணங்குந் தன்னரசுரிமையைத்தந்து.

பொழிய, புகல, ஆட, பாட, முழங்க, தழங்க என வேறுபலவகைவினை யெச்சங்கள் தனித்தனி சூட்டி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. (ந.க)

பாலனையமதிக்கவிகைமிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன
கோலமணிக்கவரிபுடையிரட்டமலர்மழைதேவர்குழாங்கதேற்றக்
காலையிளங்கதிர்கயிலையுதித்தெனவெண்கடாயானைக்கழுத்தில்வேப்ப
மாலையுழப்பெண்ணரசைமங்கலதூரியமுழங்கவலஞ்செய்தித்தான்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருணைதாரப்படலம். உரை

(இ-ள.) பால் அநிய மதி கவிகை மிகை கிழற்ற - பாபியொத்தவெள்ளம் சந்திரவட்டக்குடை (ஒருபால்) மேலே நிழல்செய்யவும், மதி கொண்ம் பரப்பியது அன்னகோலம் மணி கவி புடை இரட்ட - (அக்குடைபாபிய) சந்திரன் (இருபாலும்) கொணங்களைப் பரப்பியதுபோல அழகிய வெண்கவி இருபுறத்தும் வீசவும், தேவர் குறாக்கள் மலா மழை தூற-தேவர்கூட்டங்கள் புஷ்பவருஷஞ் சிந்தவும், காலை இளங்கதிர் கயிலை உதித்தது என-உதையகாலத்திற் குேந்திய இளஞ்சூரியன் வெள்ளிமையில் உதயஞ்செய்ததுபோல, வேப்பம் மாலை முடி பெண் அரண்-வேப்பமலர்மாலையையணிந்த கிரீடதையுடைய பெண்ணரசியாரை, கடா வெண் யாலை கழுத்தில் - மததையுடைய வெள்ளையானின் பிடரியில் (எழுந்தருள்செய்து) மங்கலம் தூரிய முழங்க வலம் செய் வித்தான் - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க (நகரை) பிரதக்ஷிஞ் செய்வித்தான்.

பரப்பியன்ன, உதித்தென்ன, தொகுத்தல் விகாரங்கள். கிழற்ற, இரட்ட, நிகழ்காலவிளையச்சுகள். (சு0)

விண்ணுடுமொழிகேட்டமகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன்விளக்கோக்கி புண்ணுடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பச்சிலபகல்சென்றெழியமேனாட் புண்ணுடுவேனமகைக்குதுகலித்தநடிப்பததன்புயமேல்வைத்த மண்ணுடுமகட்களித்துவானுடுபெற்றானமகவுபெற்றான்.

(இ-ள.) விண் நாடு மொழி கேட்ட மகிழ்ச்சியினும் - ஆகாயத்திலுண்டாகிய அசரீரியைக்கேட்ட (அன்றுண்டாகிய) மகிழ்ச்சியைப் பரக்கினும், திருமகள் தன் விளக்கம் நோக்கி-(தன்னு) செல்வப்புத்திரியாரின்பொலிவைப்பாத்து, உள் நாடு பெருங் களிப்பு தலை சிறப்ப சில பகல் சென்று ஒழிய-(தன்னு) உள்ளத்தி லெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி மேலெழுந்தோங்கப் (பரவசத்தையுச்) சிலநாள்கழிந்தபின், அம் மகவுபெற்றான்-அப்புத்திரியாரைப்பெற்ற மலயத்துவசபாண்டியன், புண் நாடு வேல் மங்கை குதுகலித்த நடிப்ப (பகைவருடலில்) புண்படுத்தலை நோக்கித்திரியும் வேலையேந்தியவீரலக்ஷுமி களிகூரது நடனஞ்செய்ய, மேல் நாள தன் புய மேல் வைத்த மண்ணுடு மகட்கு அளித்து வானுடு பெற்றான் - சென்ற நாள்காலம் தன்புயத்தில வைத்தாற்றிய மண்ணுடைகை (தன்னு) புத்திரியாருக்குக்கொடுத்த (அவரால்) சுவாகக்கலோகததைப்பெற்றான்.

பகைவர் யாவனாயுந் தனதடிக்கீழ்ப்படுத்தினுன் என்பது தோன்ற - வேல் மங்கை குதுகலித்தநடிப்பத தன்புயமேல்வைத்த என்றார். வேல்மங்கை என்றமையால் - வீரலக்ஷுமி என்றும். உடையவன் தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றிப் புண்ணுடு வேல் என்றது குணவணி. மண்ணுடுமகட்களித்து வானுடுபெற்றான் என்பது பரிவருத்தனையணி (சச)

விரதநெறியடைந்திறறுக்கடன்பிறவுநதாதைக்குவிதியாலாற்றி [நான் யாதனமெல்லனைமேற்கொணலிலகமெலாமொருகுடைக்கிழாள்வாளா சரதமறையாய்மறையின்பொருளாயப்பொருண்முடிவுதானாயத்தேனி விரதமென்பூவிண்மணமென்பபரமனிடமபிரியாவெம்பிராட்டி.

(இ-ள.) சரதமறை தான் ஆய் - பொய்மைவில்லாத வேதமேதானாகியும், மறையின் பொருள் தான் ஆய் - அவவேதத்தின்பொருள் தானாகியும், அப்பொருள் முடிவுதான் ஆய் - அவவேதத்தின்பொருண் முடிவுதானாகியும், தேனின் இது

தம் என - தேனினுள்ளசுவைபோலவும், பூவின் மணம் என - பூவினுள்ள மணம் போலவும், பரமன் இடம்பிரியாத எம்பிராட்டி - சிவபெருமானிடத்தினின்ற ப்ரியாத எமதுபிராட்டியார், விரதநெறி அடைந்து - (தமதுபிதா சுவர்க்கலோகஞ் சென்றநாள் தொட்டு) விரதநெறியை யதுட்டித்து, ஈறு கடன் பிறவும் - அந்தியே ஷ்டிமுதலிய மற்றைக்கடன்களையும், தாதைக்கு விதியால் ஆற்றி - அப்பிதாவுக்கு வேதவிதிவழாதுசெய்த முடித்து, மெல் அரதனம் அனை மேற் கொண்டு உலகம் எல்லாம் ஒருருடைக்கீழ் ஆள்வாள் ஆளுள் - துண்ணியதொழிலைமந்த இரத்தினங் ள்பதித்த சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருநது எல்லாவுலகங்களையும் (தமது) ஒருரு டையின் கீழ் ஆள்கின்றவராயினார்.

பொதுக்கடிந்தாண்டார் என்பார்-ஒருருடைக்கீழ் ஆள்வாளானான் என்றார். பொய்மைத்தன்மை சிறிதுயின்றி உண்மைததன்மையேமுற்றும் உடையவொன் பார், சரதமறையாய் எனவும், அவ்வுண்மைவாக்கியத்தின் பயனாகிய அறவடி வினொன்பார். மறையின்பொருளாய் எனவும், அவ்வறத்தின்பயனாய் நிகமாந்தவ பரமுத்திரீக்கத்தில் தேற்றமாயவினங்குரு சித்தநாத பரமுத்திவடிவாக நிற்பவ றொன்பார் அம்மறை முடிவுதாலாய் எனவும், அச்சித்தநாத முத்தியின்பத்தை ஆ ன்மாக்கள் துருமிடத்துச் சிவத்தினினதும் பிரியாதவர் எனபார் தேனினிரதமெ னப் பூவின்மணமெனப் பரமனிடம்பிரியா எம்பிராட்டி எனவுக்கூறினார். (சஉ).

ஷெ - வேது.

மண்ணரசிறைஞ்சருளமதுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின் விடையோனுள் எத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) மண் அரசு இறைஞ்ச ரூலம் மதுவழி புரந்து - நிலவுலகையாளு ம் அரசாக்கள்வணங்க இவ்வுலகினை மதுநூல்முறையாற்காத்து, மாறன் விண்ணரசு இருக்கை எய்த பெற்றபின் - மலயததுவசபாண்டியன் சுவாக்கலோகத்தில் இந்திர ரனுடைய ஆதனத்தைச்சேரப்பெறற்பின்பு, விடையோன் உள்ளத்து என அரசு அன்னம் என்ன - இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் (தனது) உள்ளத்தில் கருதும் அரசு அன்னத்தைப்போல, தென்னவன் ஈன்ற கன்னிப்பெண் அரசு இ ருந்து நேமி உருட்டிய பெருமை சொல்வாம் - அப்பாண்டியன்பெற்ற கன்னிப்பெ ண்களுளரசியார் (சிங்காதனத்தி) லிருநது ஆக்கினுசக்கரத்தைச்செலுத்திய பெரு மையை இனி யெடுத்துச்சொல்லுவாம்.

விண்ணரசிருக்கையெய்தப் பெறற்பின் எனபதனை “அலையத்திரியட்டவளு தனநீத்து” எனப்பின்னர்வருதலாலும், இதனமுதலாலாகிய ஆலாஸ்யமகத்துவத் தில் - “நிஜிகபூந-பாருவா தூபூ-பூவாஹூ பகதெஜிஸம் நிஜிஷ்டிவித தூததிநூஸூபாஸாஸநெஷ்டிதழ் | உயயஜிஜி-பூவாஸம்ஸூபாஸஹ லாஸிவம்” எனவருஞ்சலோகத்தாலும் உணர்க. (சக).

இன்னியமியம்புமாக்களெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலைந்தென்னப்பள்ளித்துயிபெழீஇக்கடிநீராடித்
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைத்தொழிமுதலனைத்துமுற்று.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவலத்தரப்படலம். (உரு)

(இ-ள்.) இன் இயம் இயம்பு மாக்கள் எழுப்ப - இவியவினைவாசித்தநிற்
வல்லவர்கள் எழுப்ப, வான் இரவி தோன்ற ஐந்து கன்னல் என்ன பன்னியிற்
எழுந்த - ஆகாயத்திலுரியன் உதயமாக ஐந்துகாழிகையென்னும்போது சயனத்
தினினது நித்திரைதெனினது, கடிநீர் ஆடி - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் ஆடி,
தன் இறை மரபுக்கு ஏற நிபதி மாதானம்-தன்னுடைய கூத்திரியமரபுக்குத்தக்க
கடனகனையும் பெரியசோடசதானகனையும், அனபு தன்னிய கடவுளையுரை முதல்
தொழில் அனைத்தும் முதற் - அன்பினிக்குதியால் சிவபூசைமுதலிய செயல்கள்
யாவையுஞ்செய்துமுடித்தது.

தன்னிய காரணப்பொருளிலவந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். (சச)

திடம்படுமறிஞாகுழசசிவபரனகோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தழககடகருமயினைமறைவண்டாக்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமின்னி
குடம்பயிலருடுமிச்செம்பொற்குருமணிககோயின்னணி.

(இ-ள்.) திடம் படும அறிஞா குழ - உறுதியாக அறிவினையுடைய வமைச்
சர்கள் புடைகுழ, சிவபரன கோயில் முன்னி - சோமசுந்தரக்கடவுள் (எழுந்தரு
ளிய) திருக்கோயிலையடைந்து, கடம்பு அடி முளைத்த முககண கருமயினை - கடம்ப
விருகூத்தினடியில் முளைத்தருளிய மூலாகணகையுடைய கருமபும, மறைவண்டு
ஆககும விடம் பொதி கண்டம் தேனை - வேதங்களாகிய வண்டிகள் (புடைசூழ்க்
து) ஒலிக்கும் விஷம்பொதிந்த கட்டைகையுடைய தேனும்போல்பவராகிய அக்க
டவுளை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு - ஆரவியியால் வணங்கி (அங்குரின்றும்) மீ
ண்டு, குடம் பயில குடுமி செம்பொன் குருமணி கோயில் நண்ணி - கலசங்களவிள
ங்கும் சிகரத்தையுடைய செவ்வர்பொன்னாலாகிய நிறந்தங்கிய மாணிக்கங்களை
பதித்த தமது திருக்கோயிலையடைந்து.

கருமடி, தேன சொனமுரணணி விடம்பொதிந்திருப்பின மிக்கமதரமுள்ள
தென்பா மறைவண்டாக்கும் என்றா. (சரு)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செம்பொன்கதாஸியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கியுநிமிர்ந்துதாங்க
விரைசெறிமலாமீப்பெய்தவியனமணிந்தவிசனமேவித்
நிரைசெறியமுதிறசெயதபாவைபோற்சிறந்தமாதோ.

(இ-ள்.) அரசு இறை கொள்ளும் செம்பொன் அத்தாணி இருக்கை எய்தி-
அரசர்கள் வீற்றிருக்கும் செவ்வர்பொன்னாலாகிய கொலுமண்டபமாகிய அரசிருக்
கையைச்சேர்ந்து, நிரை செறி மடங்கல ஆறு முடங்கிய நிமிர்ந்து தாங்க - வரிசை
யாக கெருங்கிய ஆறுசிங்கங்களவளைந்து கழுத்தநிமிர்ந்துதாங்க, விரை செறி
மலா மீ பெய்த வியன மணி தவிசல் மேவி - வாசமிக்க மலர்களை மேலேபரப்பிய
பெரிய இரத்தினங்கள்(பதித்த) ஆசனத்தினமேல் வீற்றிருந்து, நிரை செறி அமுதில்
செய்த பாவைபோல சிறந்து - கடலிறஞேறிய அமுத்ததாற்செய்த பதமைபோ
லப்பொலிந்து விளங்கி.

நிரை கடலினமேன்றவால் தானியர்குபெயர். அத்தாணி-கொலுமண்டபம்.

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைப்பொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதமக்கோயிலிருவருமனையராசிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச.

(இ-ள்.) அனிந்திதை அமுதின சாயல் கமலினி அணங்கு - (திருக்கையில்
அகம்படித்தொண்டுசெய்யும்) அனிந்திதையும் அமுதம்போலும் - மென்மைத்தன்
மையையுடைய கமலினியுமாகிய தெய்வப்பெண்கள், காதல் கனிந்த பார் மகளி
ராய் வந்து அடைப்பை பொன் களாஞ்சி ஏந்த (பிரிவாற்றுகையால்) அன்புமுதிர்ந்
தமானிடப்பெண்களாய்வந்து (ஒருபால்) அடைப்பையையும் பொன்னாகியகளா
ஞ்சியையும் ஏந்திநிற்கவும், இனம் திரி பதமம் கோயில் இருவரும் அனையராசி -
இனப்பொருளாய் (நிறத்தால்வேறப்பட்ட) செந்தாமரை வெண்டாமரையென்னுங்
கோயில்களில் (வசிக்குந்) திருமகளும் கலைகளும் அம்மானிடப்பெண்களாகி, புனை
ந்த கற்றை வெண் கவரி இருபுடை புரட்டி வீச - அலங்கரித்த கற்றைகளாகிய
வெள்ளியசாமரைகளை இரண்டுபாலும் நின்று புரட்டிவீசவும்.

செம்மை வெண்மைகள் பிதிநினியைபு நீக்கிய விசேடணங்களாதலால் இ
னந்திரிபதமம் என்றார். சாமரைக்கீசம்போத முன்னர்ப்புரட்டிடல் இயல்பாதலால்
புரட்டிவீச என்றார். சாயல்மென்மை எனபது. “சாயன்மென்மை” என்னுந்தொ
ல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் உணர்க. (சுஎ)

.செடியுடலையினச்செல்வன்சென்னிமேற்கமந்துசாத்தும்
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்சூடக்கோனேனை
முடிசெழுவேந்தருள்ளார்முடியிசையிலைந்ததாம
மடியிசைச்சாத்திரங்கையாணையாறேவல்செய்ய.

(இ-ள்.) செடி உடல் எயினச்செல்வன் சென்னிமேல் சுமந்த சாத்தும்
கடி அவிழ் மலரின் - முடைநாற்றம்பொருந்திய சரீரத்தையுடைய வேடுவர்குலத்தி
ற்றேன்றிய கண்ணப்பநாயனார் சிகைபிற சுமந்துசாத்திய வாசமோடலர்ந்த திரு
ப்பள்ளித்தாமம்போல, பொன்னி காவலன் சூடக்கோன் ஏனை முடி செழு வேந்தர்
உள்ளார் முடி மிகையிலைந்த தாமம் - காவரிக்கரசனாகிய சோழனும் மேற்றிசைக்
கரசனாகிய சோழனும் அவரொழிந்த கிரீடந்தரித்த அரசராயுள்ளவரும் தமதுமுடி
மேற்சுமந்த மாலைமைய, அடியிசை சாத்தி நங்கை ஆனை ஆறு எவல் செய்ய - திரு
வடியிற்சாத்தித் தடாதகைப்பிராட்டியார் ஆணையின் வழிநின்று (ஒருபால்) எவல்
செய்துநிற்கவும்.

நண்ணி, சிறந்து என்னும் தன்வினைமுதல் வினையெச்சங்கள் எவல்செய்வா
ரென்னும் பிறவினைமுற்றோடு முடியாவாதலால் எவல்செய்ய எனப்பாடங்கொள்க.
பின்னரவரும் ஏனையவற்றிற்கும் இவ்விதியேகொள்க. (சஅ)

வையுடைவாளாகிமாற்புறப்பின்னியரத்த
கையினராகியன்னையென்றுதங்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நேக்கினோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யய்கநமெனவாய்பொக்கியமையர்கம்பணிகேட்டிய்ய.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உரை

(இ-ள்.) உழையர் - தமதருகினுள்ள எவல்செய்வோர், வை உடை வானா ஆதி மாப்பு உற பின்னி யாத்த கைவினர் ஆதி - கூர்மைபொருந்திய வாண்னையே நினைவாரியும் மாப்பின்பொருந்தப் பின்னிக்கட்டிய கைகையுடையவாரியும், அன்னை என்று தன் கருணை நோக்கம் செய்யும் என்று இமையார் கோக்கி - தடாதகைப் பிராட்டியார் எப்போது தமது கிருபாநாட்டஞ் செய்வாரோ வென்று கண்ணிமை கொட்டாமற் பார்த்தநின்றும், நோக்கு மேல் செங்கை கூப்பி உய்ஞகம் என வாய் பொத்தி - (தங்குமேல்) கருணைநோக்கம் செய்வாராகில் செவந்தகைகளைக்குவித்து நாய்பிழைத்தோமென்று வாய்பொததையும், தம் பணி கேட்டு உய்ய (ஒருபால் நின்ற) தமக்குரிய ஏவல்களைக்கேட்டு உய்யாநிற்கவும்.

தனித்தனி எவல்செய்வோர் ஒவ்வொருவரும் பிராட்டி அருள் கூர்ந்த தம் பால் எப்போது ஏவல்வைப்பாரோ வென்று பார்த்திருப்பார்களென்பார் - தன் கருணைநோக்கம் செய்யுமென்றிமையாரோக்கி என்றார். உய்ஞ கம்-எதிர்காலத்தினின்ற இடைநிலை - இறந்தகாலத்தின்மேலின்றது. (சுக)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
ளீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்கருநாடாடவேந்த
ஹங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனக்கோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குகாட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள்.

(இ-ள்.) கஞ்சுகம் படிவம் மாக்கள் - சட்டைதரித்த வுருவத்தினைபுடைய கஞ்சுகமாக்கள், (ஒருபால்கின்ற) ஆங்கு அவன் மராடர் வேந்தன் - (திறை அளக்க) அவ்விடத்தினிற்கும் அவ்வரசன் மராடநாட்டாரரசன், அவன் கருநாடர் வேந்தன் - அவ்விடத்தில் நிற்போன் கருநாட்டாரரசன், ஈங்கு இவன் விராடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிற்கும் இவ்வரசன் விராடநாட்டாரரசன், இவன் கருநாடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிற்போன் கருநாட்டாரரசன், ஊங்கு உவன் சேரன் - இவ்விராண்டிற்கும் இடையில் நிற்கும் அரசன் சேரன், உவன் சென்னி என - உவ்விடத்தில் நிற்போன் சோழனென, இரு மருங்கும் கோலாற்சுட்டி பாங்கு காட்ட - இருபாலாகின்ற பிரம்பால் சுட்டி வரிசையாய்க்காட்டவும்.

அவன் இவன் உவன் என்னுஞ் சொற்களின முதலில் செய்மை அண்மை இவற்றின் இடையென்னும் பொருள்களின்மேலின்ற அகர இகர உகரசுட்டுகள் அவவவ்விடங்களின்மேலும், ஆங்கு ஈங்கு ஊங்கு என்னுஞ் சுட்டுத்திரிபுகளும் அப் பொருள்கள்மேலும் நின்றன (ரு)

செந்தமிழ்வுடநூலெல்லையெதிரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணென்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வாண்மாயைவளிகெடசென்றவீரர்.

(இ-ள்.) செம் தமிழ் வடநூல் எல்லையெதிரிந்தவர் - செந்தமிழ்துல்லவரம்பையும் வடநூல்வரம்பையும் உணர்ந்தவர்களும், மறை நூல் ஆதி அந்தம் இல் என்னென்கேள்வி அளந்தவர் - வேதநூல்முதலிய அளவில்லாத அறுபத்துநான்கு கையையும் வரையறுத்துணர்ந்தவர்களும், ஆறு சமயமும் வந்தவர் - (உட்சமயங்களாகிய) ஆறசமயநூல்களையும் கற்றுணர்ந்தவர்களும், துறந்தோர் சைவ மாதவர் - இரு வகைப்பற்றையுங் கைவிட்ட சைவமாதவர்களும், போதம் மாண்ட சிந்தனையுணர்

வால் மாயை வலி கொட்ட செற்ற வீரர் - தற்போத யுணர்ச்சிகொட்ட மெய்யுணர்ச்சி யாகிய கருவியால் மாயையின் வலிமைகொடச் செயித்தமெய்ஞ்ஞானிகளும்,

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம் செபிக்குமுணர்ச்சி - மெய்யுணர்ச்சியாதலின் சிந்தனையு ணர்வென்றதற்கு மெய்யுணர்ச்சி யென்றும், இங்குவிருந்தபாண்டும்போலக் கொட் டதற்போதமீட்டி சிகழாவண்ணஞ்செய்வது அச்சாதனமாதலால் போதமாண்ட சிந்தனை யுணர்வெனவும், வலிகொடச்சென்றமையால் மெய்ஞ்ஞானிகளை வீரரென வுக்கூறிலார். “ நினைவித்துத்தன்னை யென்னெஞ்சத்திருத்திநின்றம்பலத்துப் - புனை வித்தவீசன் ” எனவருந் திருக்கோவையாரானுமுணர்க. (௫௧)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவரொண்ணியெண்ணிப் பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மார்தர் பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு மின்னமுதனையகேள்விமந்திரர்யாருஞ்சூழ.

(இ-ள்.) முன் இருந்து இனிய தேற்று மூத்தவர் - தம்முன்னிருந்த குணமு ள்ளனவற்றைத் தெளியக்கூறும் மூத்தோர்களும், எண்ணி எண்ணி பன்னும் ஐந்து உறுப்பில் காலம் அளந்து அறிபதுவல் மார்தர் - வரையறுத்துக் கூறும் ஐந்துறுப் புக்களால் காலங்களை நியதிசெய்தறியுஞ் சோதிடனானுணர்ச்சியில்வல்லவரும், பின் னும் முன்னும் நோக்கும் சூழ்ச்சி பெரும் தகை சுமதியோடும்-மேல்வருங்காரியங்க ளையும் முன்னிகழ்த்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும் சூழ்ச்சியில் பெருந்தகைமை யையுடைய சுமதியென்னும் முதன்மந்திரியோடும், இன் அமுது அனைய கேள்வி மந் திரர் யாரும் சூழ - இனிய அமுதத்தையொத்த நூற்கேள்வியில்வல்ல மந்திரிகளெ ல்லோரும் (ஒருபால்) சூழாரிற்கவும்.

சுமதி - முதன் மந்திரியின் பட்டப்பெயர். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வாரம், நகளுத்திரம், கரணம், யோகம். குடிகளுக்கு உறுதியுத்தலால் இன்னமுதனையகே ள்வி யென்றார். (௫௨)

கற்றறியந்தனாள்விருத்திகள் கடவுட்டானத் தற்றமில்பூசைசெல்வமழப்புறநடக்கையேனைச் செற்றமில்சூழகண்மற்றுமமைச்சராரற்றெளிந்தும்வெவ்வே [ம் ரெற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்து

(இ-ள்.) கற்று அறி அநதனாள் விருத்திகள் - (வேத முதலிய நூல்களைக்) கற்றுணர்ந்த அநதனர்களுடைய ஒதல் முதலிய அறுவகைத்தொழில்களையும், கட வுள் தானத்து அற்றம் இல் பூசை செல்வம் - தேவாலயங்களில் நடக்கும் குற்றமி ல்லாத பூசைச்சிறப்புகளையும், அறப்புறம் நடக்கை-தருமசாஸனில் நடக்கும் செய் திகளையும், ஏனை செற்றம் இல் குடிகள் - அவையொழிந்த தமது செங்கோலின் கீழ் ப்பட்ட குடிகளின் (வாழ்க்கைகளையும்), மற்றும் - மற்றுள்ள காரியங்களையும், அ மைச்சரால் தெளிந்தும் - மந்திரிகளைக்கொண்டு தமது செவிகளார் பார்த்தும், வெ வ்வேறு ஒற்றுவிட்டு உணர்ந்தும் - (அவர்கள் கூறுதலாலமையாது) வேறு வேறு னுதுவகை விட்டறிந்தும், வேறு குறை உண்டேல் ஒறுத்து தீர்த்தும்-அவைகளுள் றுவறு யாதாயினும் குறைகள் உளவாயின் தண்டித்து அக்குறைகளைப் போக்கியும்.

அவ்வவ்வறங்களை கிறுத்தற்பொருட்டாதலால் ஒறுத்துத்தீர்த்தும் என்றார். அநதனர் அதுதொழில் - ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏந்

தடாதகைப்பிராட்டியாந்திருவவதாரப்படலம். (இரு)

நல். அரசன் கொடுங்கோலனாயின் குடிசன் அவனோடு முரணுவாதலால் செந்தமிழ்-என்றதற்கு செங்கோலின் கீழ்ப்பட்ட எனப் பொருள் கொண்டாம். (இரு)

ஆதியுத்தேசத்தானுமில்லக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்ன நூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றாற்கண்டித்தவ்வழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிகுள்வாதஞ்செய்யுகோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும்.

(இ-ள்.) ஆதி உத்தேசத்தானும் - முதலாயுள்ள உத்தேசத்தினாலும், இலக்கண அமைதியானும்-இலக்கண வமைவினாலும், சோதனை வகைமையானும், பரீட்சை வகையினாலும், சொன்ன நூல அனுவாதித்து (பிரா) கூறிய பொருள்களை அனுவாதஞ்செய்து, நீதியின் அவற்றால் கண்டித்து - முறையின்படியுடைய மேற்கூறிய வகைகளாற் பரிகரித்து, அவ்வழி நிறுத்தி - அந்த வழியிலேயே சாபனஞ்செய்து, வாதிகள் தம்மில் வாதஞ்செய்யும் கோட்டிமேல் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும் - தருக்கநூலில் வல்லோர் தம்முள் வாதஞ்செய்யும் வாககியமுடிவில் மகிழ்வுகொண்டும்.

வாதிகள்-பிராமத மறுத்துத் தம்மக் நிறுத்தவோர். உத்தேசம் ஆவது-தான் விவகரிக்கும் பொருளைப் பெயர்மாற்றாக கூறல். அதாவது இலக்கியம். இலக்கணம் ஆவது-அவ்வியாபதி முதலிய மூன்று குற்றங்களுமில்லாத தரும்ம சோதனை ஆவது-தான் விவகரிக்கும் அப்பொருளில் இவ்விவகணமுளதோ விலதோவெனப் பாராதல். அதுவாதம் ஆவது-பிரா கூறங் கூற்றைத் தானெடுத்தகூறுதல். கண்டித்தலாவது-இலக்கிய இலக்கண உபநியாச விசேஷணங்களாற் பரிகரித்தல். அவ்வழி நிறுத்தலாவது-உத்தேசமாகிய ஆரம்பத்தினின்று விபக்ஷாதிக்கைச்சாரத பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது லக்ஷண நிறைவாம் ஏதுப்பொருள் ஒருமருந் குஞ் சாயதலினிதித் தம்மதம் நிறுத்தல் உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை இம்மூன்றையும் போதப்பிரகாரம் எனபா. அஃவியாபதி முதலிய மூன்று குற்றங்கள் அவ்வியாபதி அறிவியாபதி, அசம்பவம் ஆவற்றை யிகரு விரிப்பிற் பெருகும்.(இரு)

பையுளபருவாயநாகபள்ளியோனாகுவானோ
கையுளவலையாலட்டகடலமுதனைத் துமவாரிப
பொய்யுளமகலக்கறபுனிதநாற்புலவாராவிற
செய்யுளின்வினைவித்தாட்டத்திருசசெவிதெவிட்டவுண்டும்.

(இ-ள்.) பை உள பருவாய் நாகம் பள்ளி யோன ஆதிவானோர் - படத்தின் கண்ணுள்ள பிளந்த வாயையுடைய சாபபசயனத்தையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள், கை உள வலையால் கட்ட அட்ட அமுது அனைத்தும் வாரி - தமது கைகளின் வலிமையால் கட்ட கடைத்து தந்த அமிரத் முழுமையும் வாரியெடுத்த, பொய் உளம் அகல கற்ற புனிதநூல் புலவா - அநியாயமையானது மனத்தினின்றும் நீக்க கற்றனாராத குற்றமற்ற நூலுணர்ச்சியின் வல்லவா, நாவில் செய்யுளின் வினை வித்த ஊட்ட திருசசெவி தெவிட்ட உணமெ - (தமது) நாவின் (வன்மையால்) செய்யுளுள் அமைவித்த உணபிகக (தமது) திருசசெவிகள் தேக்கெடுக்க துகர்ந்தும்.

அதிதலாகிய தொழில் நிகழ்ச்சியால் கடைதலென்றும் பொருளிகழ்ச்சி தோன்ற அட்டி என உபசரித்தார். செய்யுளுள் அமைவித்தலாவது. வீரமுதலிய வெண்கலைகளின் அமைதி. இது பெருங்காப்பியத்தி னுட்புகளுள் ஒன்றாகிய பாவம். சாகப்பள்ளியோனாகி வானோர் - புலவராகவும், கையின் வன்மை - நாவின்

வன்மையாகவும் கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்ச. கையுளவ லியால் - நாவின் வலியால் என்றது. விரோதவணி. (இரு)

தொல்லைநான்மறையோர்சைவர்துறந்தவர்பார்க்குமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லைவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்னாநாவிரூந்தமுதுசெய்தும்

(இ-ள்.) தொல்லை நால் மறையேரர் சைவர் துறந்தவர் பார்க்கும் - தொன் றுதொட்டுள்ள நான்குவேதங்களையும் உணர்ந்த அந்தணர்களுக்கு சைவர்களும் துற விகளுமாகிய எல்லோராகும், இன்பம் புல்ல - மகிழ்ச்சியிசு, வான் அமுதம் கைப் ப பாக நூல் புலவர் அட்ட முலலை வால் முகையின் அன்ன முரியா மூரல் அறுசு வை நல்ல ஊண் அருத்தி - தேவாமிர்தமுங் கசப்பாக நூலுணர்ச்சியின் வல்லவரா ற் சமைத்த முல்லையினது வெள்ளிய அருமபினையொத்த முனை முரியாத அரிசியா ல் சமைத்த அன்னமும் அறுசுவையமைந்த கறிகளும் ஆகிய நல்ல உணவை உண் பி த்து, அன்னா நாவிரூந்து அமுதுசெய்தும் - அவ்வந்தணர் முதலியோர் நாவாற்செ ய்து ஊட்டிய வாழ்த்து மொழியாகிய அமுது செய்தருளியும்.

அறுசுவை கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர். உம்மை உயர் வுசிறப்பு. (இரு)

எல்லவனுசரிந்துமெல்லையின்குமாரும்
வல்லவர்குதனோதிவகுத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலர்நதுமேனைமனுமுதற்றுழைமாண்கேள்வி
நல்லன நயந்துகேட்டுநண்பகறபோதுநீத்தும்.

(இ-ள்) எல்லவன் உச்சி நீந்தும் எல்லையில்-சூரியன் ஆகாயத்தினுச்சியினின் று கடந்து மேற்கே செல்லுங்காலையில், நான்கும் ஆறும் வல்லவர் குதன் ஒதி வரு த்த மூவாறு கேள்வி சொல்ல உள் மலர்நதும்-நான்கு வேதங்களிலும் ஆறங்கங்களி லும் வல்ல புலவர்கள் குதமுனிவர் கூறிப் பாகுபாடுசெய்த பதினெண்புராணங்களைச் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தும், ஏனை மறு முதல் துறை மாண் கேள்வி நல்லன நயந்து கேட்டும் - அதுவொழிந்த மறுநூல் முதலிய நீதியின் மாண்பமைந்த நூல் களுள் (குறுகளுக்கு நனமை பயக்கும்) நீதியின் பாகுபாடுகளை விரும்பிக்கேட்டும், நண்பகல் போது நீத்தும் - (இவ்வாறு) நடுபகற்காலத்தைக் கழித்தும்.

கேள்வி கேட்டறக்குக்காரணமாகிய நான்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குவாரிப்பாரொன்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரொந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றாடலசெய்யாடற்கண்ணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநல்லருண்டாளுசெய்தும்.

(இ-ள்.) வறுமையிற் கல்விபோல புலப்படா மருங்குல் நல்லார் - வறுமையி ற்கற்ற கல்வி புலப்படாததுபோலப் (பிறர் கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையையு டைய ஆடன் மகளிர், எந்திரப் புலவன் பூட்டி அலைத்திடு பாவைபோல் கின்று - ரு த்திரப்பாவையாட்டும் உணர்ச்சியில் வல்லவன் சூத்திரம் பூட்டியாட்டும் பதுமை போல நின்று, கலைக்கு உவா விரிப்பார் என்ன ஆடல் செய் ஆடல் கண்ணும் - பர தனற்பொருளை விரிப்பாரைப்போல ஆடும் ஆடலிடத்தும், நலத்தகு பாடல் கண்ணு

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவந்தாரப்படலம். ௨௩௩

ம் - பன்சுவை மிக்க பாடலிடத்தம், நல் அருள் காட்டம் செய்தம் - கல்வியுடைய பாடோக்கம் வைத்தருளியும்.

அபிரயத்தால் - பாடலின்பொருளைத் தெரிவித்தலால். கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன ஆடல்செய் ஆடலென்றார். வறுமையிற்கற்ற கல்வி பயன்படாதென்பது. “ ஏழைக்குப்பகரார்துளை ” என்பதனாலுண்டாக. வறுமையிற்கற்ற கல்விபொலப் புலப் பாட மருங்குலெனவும், கலைக்குரை விரிப்பாரென்ன ஆடல்செய் ஆடற்கண்ணும் எ னப் பொருள் தொள்ளப்படுதலால் எதிர்பார னிறைப்பொருள்கோள். (௩௮)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு மங்கிலையிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவாக்களுசெய்ய நன்னியளித்தும்வேள்விரடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி தன்னிருகண்களாகத்தழைத்திடவளர்க்குநாளும்.

(இ-ள்.) இல் நிலை ஒழுகும் தொல்லோர் இயற்றிய தருமமும்-இல்லற ஆச் சிரமத்தில் வருவாதுநடக்கும் முன்னோர்செய்ததருமங்களும், வேறும் - அதுவொ ழிந்த பிரமசரியமுதலிய மூவகை ஆச்சிரமங்களின் தருமங்களும், அந்நிலை நிறுத்த ம் வேள்வி பல அறம்-(ஆகிய) அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய தருமங்களை நிலைநிறு த்தும் யாகமுதலிய பலதருமங்களை, ஆக்கம் செய்ய நல் நிதி அளித்தும் - விருத்தி செய்யும்பொருட்டு மிக்கஹ்ரவியங்களைக்கொடுத்தும், வேள்வி நடத்தியும் - (தாமே) அசுவமேதமுதலிய யாகங்களைச்செய்தும், செல்வம் கல்வி தன் இரு கண்கள் ஆக- செல்வமுங் கல்வியுந் தமது இரண்டிகண்களாக, நாளும் தழைத்திட வளர்க்கும்- எந்நாளும் உயர்ந்தோங்குத் தடாதகைப்பிராட்டியார் வளர்த்தருளுவார்.

திடம்படு அறிஞர் என்னுஞ் செய்யுநதல், இன்னிலையொழுக்கும் என்னு ஞ் செய்யுந் காரும் ஒருகொடாராதலால் குளகம். நன்னி, சிறந்த, உணர்ந்த, ஒது ததுத்தீர்த்து, மகிழ்ச்சிகூர்ந்து, உணர், அமுதுசெய்து என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு வளர்க்கும் என்னும் வினையுமுற்றின் முதனிலைகொண்ட ன. ஏறத், வீசு ஏவல்செய்ய, உய்ய, காட்ட, சூழ என வேறுபல வடுக்கியவினையெ ச்சங்கள் தனித்தனி தெளிந்தென்றும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. வி ருத்திசெய்தற்குப் பொருளும் நடத்தற்குக்கல்வியறிவும் வேண்டுதலால் செல்வங் கல்வி தன்னிருகண்களாக என்றார்.

இவ்வாழ்க்கை நிலையில்நிறுவோர் இயற்றும்வேள்விகள் ஐவகைப்படும். அவை பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமுமாம். அவற்றுள்- பிரமயாகம் - வேதமோதல். தேவயாகம்-ஓமம்வளர்த்தல். மானுடயாகம் - விருந் தோம்பல். பிதிர்யாகம்-நாக்கடனூற்றல். பூதயாகம்-பலியிடுதல். பிரமசரியநிலையினி ற்போரெனவும் வேள்விகள் பிரமயாகம், தேவயாகம், பிதிர்யாகங்களுமாம். வானப்பிரதத நிலையினிற்போர்செய்யும் வேள்விகள் முன்னர்க்கூறிய ஐவகையுமாம். சந்தியாசநிலையி னிற்போர்செய்யும் வேள்விகள் ஐவகைப்படும். அவையாவன- கருமயாகம், தவயாகம், சேபயாகம், தியானயாகம், ஞானயாகங்களுமாம். அவற் றுள் கருமயாகமாவது-சிவார்ச்சனை முதலியனசெய்தல். தவயாகமாவது - சரீரம் வாடச் சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையடைத்தல். செபயாகமாவது-திருமந் திரஞ்செய்தல். தியானயாகமாவது மனம் வேறுவிடயங்களிற் பொருந்தாவண் ணம் தாரணையின்றி அஞ்ஞானவிகற்பமற்றுச் சதாசிவாதி விக்கிரகங்களில் ஒ ன்றை அன்பிலேசெய்தல். ஞானயாகம் ஐந்துவகைப்படும், அவையாவன-ஓத ல், ஓதுவித்தல், தெளித்தல், தெளிவித்தல், சிந்தித்தல். (௩௯)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமறுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே.

(இ-ள்.) ஒப்பு உரு முதல் ஈறு இல்லா ஒருத்தி - உவமையும் உருவமும்
முதலும் ஈறுமில்லாத சிவசத்தி, தன் சத்திபெற்ற முப்பெரும் தேவராலே மு
த்தொழில் நடத்தும் என்று செப்பலும் புகழ் அன்று என்னில் - தன்னுடைய
சத்திகளிடத்திலுண்டான பெரியதிரிமூர்திகளாலே முத்தொழிலையும் நடத்தி
னொன்று சொல்லுதலும் (அவருக்குப்) புகழல்லவென்று (வேதமுதலியன) எடு
த்துக்கூறில், தென்னவன் கன்னியாகி இப்புவி மறுவில் காக்கும் என்பது என்
பேதைமைத்து - மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராடி இந்நிலவுலகை மதுரூலின்
வழி காக்கின்றாரென்று (எடுத்து) கூறுதல் என்னுடைய மடமையுடங்கும்.

வேதமுதலியன அவ்வாறெடுத்துக்கூறுதலைத் தானுணர்ந்தும் இந்நிலவுல
கைக்காக்கின்றனொன்று தானெடுத்துக்கூறல் அறியாமை யாதலால் என்பேதை
மைத்தென்றார். இது கவிசுற்றுததுறை. ஒப்புருமுதலீறில்லா வொருத்தி என்ற
து-நவாதிதநிலையினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தி. தன்சத்தியென்றது அவ்வருட்
சத்தியினின்றுந்தோன்றிய மகேசை முதலியோரா. (சு0)

கவிநிலைத்துறை.

வரைசெய்ப்புண்முலைத்தடாதகைமடவரம்பிராட்டி.
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்துதன்னுடைமறுவேந்தன்
கரைசெய்தூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு.

(இ-ள்.) வரை செய்ப்புண் முலை தடாதகை மடவரல் பிராட்டி - மலையை
யொத்த சூபரணங்களையணிந்த தண்களையுடைய தடாதகையென்னுந் திருப்பெய
ரையும் மடவரற்றன்மையையும் உடைய எமதுபிராட்டியாரா, விரைசெய்தார்முடி
வேய்ந்து தன்னுடை - வாசம்வீசும் மலாமாலையைணிந்த கிரீடந்தரித்துத் தண
ணியகுடைநிழலின் (கீழிருந்து), மறு வேந்தன் கரை செய்தூல்வழி கோல் செல
கன்னியாம்பருவத்து அரசு செய்தலால் - மதிவரசன் வரையறுத்தமைத்த நீதிநூ
லின்வழி செங்கோல்செல்லக் கன்னிப்பருவத்தில் அரசியல் நடத்தலால், அந்நாடு
கன்னி நாடு ஆயது - அப்பாண்டிநாடு கன்னிநாடெனப் பெயர்பெற்றது.

கற்பின்பகுப்புகளாகிய நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு
குணங்களுள் மடம்-என்பது ஓர்குணம் அக்குணத்தின் வருகையடைமையால் மட
வரலென்று பெண்களுக்கேர் பரியாயநாமம். (சுசு)

இன்னவாறுமையவதரித்துருந்தனளெய்னாப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருளைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினாவுரைசெய்வார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு உமை அவதரித்திருந்தனள் என்ன-இவ்வகை உமைய
வள் (மலயத்துவசபாண்டியனிடத்துத்) திருவவதாரஞ்செய்திருந்தாரென்று, பொ
ன் அவாவினர் பெற எறி பொருளை கால் பொருப்பன் சொன்ன வாய்மை - பொன்

தடாதகைப்பிரசுட்டிப்பாதிருவதாற்ப்பட்டல்ம்

கூவிரும்பினேர் பெறவீசும் அகைகையுடைய தாயிரபருணிகையித்தந்த பொதியம
கூயில்வசிக்கும் அகத்தியமுனிவர் கூறியருளிய உண்மைச்செல்லும், மிளகு வார்ச
டைமுனிவர் கேட்டு தொழுது அகம் கனி அங்கினர்-மின்னலையொத்த நீண்டச
டையினையுடைய முனிவர்களுக்கேட்டு வணங்கி மனங்கனிகூர்ந்த, ஓர் வினாவுகா
செய்வார - ஒரு வினாவுகா கூறுகின்றார்கள்.

பாண்டிநாட்டினுள்ளோர, பலாகருவ கொடுக்குந்தொழில் பூண்டவர் என்ப
தைபுணர்த்த பொன்னவாவினா பெறவெறி பொருளைகால பொருப்பன் எனக்
குறிஞ்சிக் கருப்பொருளமேலேற்றிக் கூறியது இறைசசிப்பொருள். அங்கினர் வி
னைநிறுந்து எச்சமாய்நின்றது. (கஉ)

திருநதுநான்மறைச்சென்னியுந்நீண்டுதற்கரிதா

யிருநதநாயகியாவையுமின்றவெம்பிராட்டி.

விரிந்தவனபுகூரதக்கனும்வெறபனும்பன்னா

வருந்தினோற்றலாலவாகுகொருமதலையாவந்தான்.

(இ-ள.) திருநது நான் மறை சென்னியும் நீண்டுதற்கு அரிதாய் இருந்த நாய
கியாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி-திருந்திய நான் புவேதநுகளின சினைகளுந்தொ
டுதற்கரிய இயல்பினையுடைபவரா யிருந்தருளிய இறைவியாராகிய அகிலசாராசா
ங்கையும்பெற்றருளிய எமதுபிராட்டியார, விரிந்த அனபு கூர தக்கனும் வெற்பனும்
பல நாள வருந்தி நோற்றலால் அவாககு ஒருமதலையாய வந்தான்-எல்லைகடந்த அ
னபுயிக்க தக்கனும் மலையனாயனும் பலநாளவருந்தித் தவருசெய்தலால் அவர்களுக்
கு (முன்னாளில்) ஒருகுற்றதையாயவதரித்தார

அரிது குறிப்பு வினைமுறறலையும் பெயராதலால் வழாநிலையாக இயல்
பெனப் பொருள்கொண்டாம், அரியவளெனப் பொருள்கொள்ளில் வருவாமென்க.
தக்கனும் வெறபனும் தேவராயிருந்தும் அவர்கள் அமையாரைப் புதல்வியாராகப்
பெறுதற்குச் செய்தற்கரிய தவருசெய்தனொன்பார. தக்கனும் வெறபனும் பன்னா
ளவருந்தினோற்றலால் என்றா இவ்வெறுபாடுணராதபொருட்டே பின்வருஞ்செ
ய்யுளில் மனிததனாகிய பூதியன் என்றா. (கஉ)

மனிததனாகியபூதியனமகளெனவீங்குத்

தனித்தகாரணம்பா தெனத்தமனியப்பொதுவிற்

குனித்தசேவடிக்கனபுடைக்குடமுனியருளகூர்

தினித்ததோரகதைகேண்மினென்றெடுத்தாசெய்வான்.

(இ-ள.) மனிதன் ஆகிய பூதியன் மகள் என ஈனகு தனித்த காரணம் யா
து என-மாண்டிளாகிய பாண்டியன் புத்திரியாராக இந்நிலவுகளில் சிவபிரானினின்
றுந் தனித்து வந்த காரணம் யாதென்று வினவ, தமனியம் பொது வில் குனித்த
சேவடிக்கு அனபு உடைகுட முனி அருள கூரது-பொறசபையில் நடனஞ்செய்த
ருளிய செவந்த திருவடிகழீழ் அனபினையுடைய அகத்தியமுனிவர் கருணைகூர்ந்து,
இனித்தது ஓர் கதை கேணியின் என்று எடுத்தது உரை செய்வார்-இன்பஞ்செய்யும்
ஒருகதையுளது (அதனைக்) கேளுவகனென்று எடுத்ததுச் சொல்லுகின்றா.

கு-உருபுமயக்கம். மனிதன்-மனிதன் விரித்தல் விகாரம். “மனித்தப்பிரவி
யும் வேண்டுவதே” எனப் பெரியோர் கூறிய திருவாக்கானுணாக. ஈங்கு படர்க்கை
க்கண் வந்தமையால் இடவருவமைதி. குனித்தசேவடி என்றது சிவபிரான்மேல்
நின்றது. “தில்லைநுநாடியயிருவடி” என்றருளிய திருவண்டப்பருதிபிற்காண்க.

விச்சுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நச்சுவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிராம
மச்சுவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சவாழ்வுறுமனத்தினுடாதையைவணங்கா.

(இ-ள்.) விச்சுவாவசு என்னும் ஓர் விச்சையன் பயந்த - விச்சுவாவசு என்
னும் ஒரு கந்தருவன் பெற்ற, நச்சுவாள் விழி மடந்தை விச்சாவதி நாமம் அச்ச
வாகத மொழியினுள் - நஞ்சு பூசிய வாணையொத்த கண்களையுடைய மகளாகிய வி
ச்சாவதி என்னும் பெயரையுடைய அநதக்கிளிபோலும் மொழியை யுடையவள், அ
ம்பிகைக்கு அன்பு வைச்ச வாழ்வுறு மனத்தினுள் தாதையை வணங்கா - உமைய
வளிடத்து அன்பு வைத்து வாழும் மனத்தினையுடையவளாய்த் தனது பிதாவை
வணங்கி.

கந்தருவென்றது. “வ-ரா-மநா-ராஜஸு-கநு-ராவ-ராவஸார
ஹ-ஞ்சு | ‘நாஜாவிஷ்டாவகீகநு-ராதீதநாவிஷ்டொஹிநீ’ எனவரும். ஆ
லாஸ்யமகத்துவத்தாலுணர்க. விச்சையன் இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு நச்சு-
வலித்தல் விகாரம். அகராச்சுட்டு வ்யாவிண்மேனின்றது. கு - உருபுமயக்கம். வை
ச்ச - மருஉ. (சுரு)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினுல்வழிபட்
டுய்யவேண்டுமென்றாளுவனாலகலாமாயத்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனாகுபதேசஞ்
செய்யவந்தெறியொழுதுவாளசெபுபுவாள்பின்னும்.

(இ-ள்.) ஐய அம்பிகை தன்னை யான் அன்பினால் வழிபட்டு உய்ய வேண்டு
ம் என்றான்-என் தந்தைபே உமையவளை நான் அன்பினால் வழிபட்டொழுக்க கடை
த்தேற வேண்டுமென்று கூறினான், அவன்-அவள் : சுவாவசு, உலகு எல்லாம் பயந்த
தையல் மந்திரம் தன்னை மகள தனக்கு உபதேசஞ் செய்ய-எல்லாவுலகங்களையும்
பெற்றருளிய உமையவள் திருமந்திரத்தைத் தன் புத்திரிககு உபதோஞ்செய்ய,
அந்நெறி ஒழுதுவாள் பின்னும் செபுபுவாள்-அததிருமந்திரத்தின் வழிபட்டொழு
கும் விச்சாவதி பின்னும் தன் தந்தையை நோக்கிக் கூறுகின்றாள். (சுசு)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பீரிற்சிறந்த
குறைவினன்னகர்யாதெனக்கூறுவான்கேள் வித்
துறைவிளங்கினோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்கிவபுரமாமால்.

(இ-ள்.) இறைவி தன்னை ஆதரிப்பதற்கு இம்பரில் சிறந்த குறைவில் நல் நக
ர் யாது என-உமையவளை விரும்பி வழிபட்டொழுதுவதற்கு இவவுலகில் மேம்ப
ட்ட குறைவில்லாத நல்ல நகரமானது யாதென்று வினவ, கூறுவான் - சொல்லு
கின்ற விச்சுவாவசு, துவாதசம் முடிவு என்று அறை வளம் பதி - துவாதசாந்தமெ
ன்று கூறப்படும் வளப்பத்தையுடைய சேஷத்திரம் (ஒன்று உளது) கேள்விததுறை
விளங்கினோர் பயில்வது - (அது) தேர்ச்சியையுடையோர் வாசஞ்செய்யு பிடமாய்,
அவனி மேல் சிவபுரம் ஆம் - பூவுலகிற் சிவலோகமாம்.

பயில்வதென்னும் இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர்-இடத்தின்மேலின்றது.
வளம்பதி உரிச்சொல்லாதலால் நிகைமொழி ஸீர்நியல்பாய் நின்றது. (சுசு)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவருதாரப்படலம்.

சேடுதாங்குமூவுலகினுட் ஐறந்தனசத்தி

பீடபூமிருபத்துகானகவற்றின்முற்பீட

மாடமோங்கியமதுசாயாமற்றதுபோகம

வீடுமேலேண்டியசித்தியுமவியைப்பெற்றெண்ணா.

(இ-ள்) சேதி தாறுகு மூ உலகிடுளா சிறதன சததி பீடம் மூ இரு பத்த நான்கு - பெருமைமிக்க மூனதலகைகளிலும் மேம்பட்டனவாகிய சத்திபீடங்கள் அதுபத்தநான்காம், அவற்றில் முன் பீடம் - அவைகளுள் முத்தரபீடமானது, மட்டும் ஒவ்விய மதனா ஆம் - மாடங்கள் யாரது கெடுகளிய மதனாயென்றும் கேட்கிறாராம், அது - அந்த கேட்குதாரமானது, போகாநு வீழ்ம் வேண்டிய சித்தியும் விடப்படுத என்று என்னு - போகத்தையும் மோகத்தையும் அவரவர்கள் வேண்டிய சித்தியையு தருதது என்று தனமனதில் கருதி

சிவந்தன என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரொச்சப் பொருளில் வந்தது. போகம் என்பதன் இறுதியில் எண்ணமமை தொகுத்தல்

சத்திட்டம் அறுபது நான்காவன் - கோலாபுர ிலு உள்ள இலகூமியீட்
மும், மாதபுரத்திலுள்ள ளோலூகா ிட்மும், தா ிராபுர ிட்மும், சபத கிருஷ்கபீட்ம
ம், இயக்குமீட்டுள்ள ஜாவாலாமுகி ிட்மும், சாகம்பரி ிட்டம் பிராமரிபீட்மும், ஸ்ரீர
கத்தாநிகையிலுள்ள தூக்கைபீட்மும், விந்தியாசல ிட்மும், ஸ்ரீகாஞ்சியிலுள்ள அ
ன்னபூரணி ிட்மும், விமலேயிலுள்ள மாதே ிட்மும், ஸ்ரீசந்திராவிலுள்ள கௌ
கிகிபீட்மும், லீலபருவத்திலுள்ள லீலாமபரி ிட்மும், ஸ்ரீசந்தித்திலுள்ள சாமபுரதே
ஸவரிபீட்மும், நேபாளத்திலுள்ள ஸ்ரீகாகியகாஸி ிட்மும், மதுரையிலுள்ள மீனாஷி
பீட்மும், வேதாரணியத்திலுள்ள கந்தரி ிட்மும், வகாமபரி ிட்மும், மஹாலசத்தி
துள்ள யோகேஸவரி ிட்மும், ஏனையிலுள்ள லீலாநயாபி ிட்மும், வைத்தியநாதத்
திலுள்ள வகை ிட்மும், மணிபுரத்திலுள்ள புஷோஸவரி ிட்மும், காமயோனி
மண்டலமென்குறித்த ரிபுர கபரயி ிட்மும், புஷ்கராத்திலுள்ள கயத்திரிபீட்மும்,
அமரோத்திலுள்ள கண்ணகர ிட்மும், பிரபாசத்திலுள்ள புஷ்கரோக்ஷணிபீட்மும்,
கையிசத்திலுள்ள தே ிட்மும், புஷ்கராகுபதியுள்ள புஷ்கரத்திரிபீட்மும், ஜகநாதத்
திலுள்ள இரத்த ிட்மும், சண்டமுண்டியிலுள்ள கண்ணகி ிட்மும், பாரபூதியிலுள்
ள ஸ்ரீபீட்மும், நாலுதவத்திலுள்ள நாலுலேஸவரிபீட்மும், அரிச்சகிரத்திலுள்ள சந
திரிமகிபீட்மும், ஸ்ரீதிரியிலுள்ள சீரதா ிட்மும், பஞ்சகத்திலுள்ள திரிகுலபீட்ம
ம், ஆம்பிராத்தேஸவரத்திலுள்ள சூரம ிட்மும், மகாகாளத்திலுள்ள சாவசரிபீட்
மும், மத்தியமாவித்திலுள்ள சாவாணி ிட்மும், கோகாந்திலுள்ள மாககதரயினி
பீட்மும், பைரவத்திலுள்ள பைரவி ிட்மும், கையியிலுள்ள மங்களபீட்மும், குரு
கோந்திரத்திலுள்ள ஸதாஸுப்பிரியைபீட்மும், வியபிகாசுலத்திலுள்ள ஸவரயம்பு
பீட்மும், கணகலத்திலுள்ள உகிரபீட்மும், விமலஸவரத்திலுள்ள விஸுவேசைபீ
ட்மும், அட்டகாசத்திலுள்ள மஹானந்தபீட்மும், மகேந்திரத்திலுள்ள மகாநத்தைபீ
ட்மும், பிமத்திலுள்ள பிமபீட்மும், வஸதிராபத்திலுள்ள பவானிபீட்மும், அர்த்
தகோமுகையிலுள்ள உருத்திராணி ிட்மும், அயிமுத்தத்திலுள்ள விசாலாஷிபீட்ம
ம், மகாலயத்திலுள்ள மகாபாணைபீட்மும், கோகாந்தத்திலுள்ள பத்திரகாணிபீட்மும்,
பத்திரகாணித்திலுள்ள பத்திராபீட்மும், சுவானாகுத்திலுள்ள உற்பலாஷிபீட்மும்,
ஸ்தாஸுவினுள்ள ஸதாஸுவிசபீட்மும், கமலாலயத்திலுள்ள கமலாபீட்மும், ச
கண்டத்திலுள்ள பிரசண்டைபீட்மும், குரண்டலத்திலுள்ள திரிசந்திரிகைபீட்ம
ம், மகோத்தத்திலுள்ள மருடேஸவரிபீட்மும், மண்டலேசத்திலுள்ள சாண்டலக்

பீடமும், காந்தசூரத்திலுள்ள காளிபீடமும், சங்குக் கன்னத்திலுள்ள தொனிபீடமும், துலகேஸ்வரத்திலுள்ள துலபீடமும், ஞானிகனிதயகமலத்திலுள்ள பரமேஸ்வர பீடமும். இவற்றை வடமொழியிலுள்ள தேவிபாகவத்திற்காகாக. (சுஅ)

அல்லுமெல்லுமவானகர்க்கதவடைப்பின்றிசசுவர்க்கச்
செல்வாங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்மெந்தையோடைவர்கள்வேண்டி.
நல்வரம்பலவடைந்தனர்நமாகளந்நகரில்.

(இ-ள்.) சுவர்க்கச் செல்வர்-சுவர்க்கவாழ்க்கையாகிய தேவர்கள், அல்லு ம் எல்லும் வான் நகர் கதவு அடைப்பு இன்றி அங்கு அடைந்த உமை அருள் சித் தியால் வினையை வெல்லுவார - இரவிலும் பகலிலும் சுவாக்கலோகத்தின் கதவை மூடுதலில்லாமல் அத்தலத்தை யடைந்த மீனாக்ஷியமமை யருளிய சித்தியால் (தம து) வினையை வெல்லுவார்களா, அதானது - அதுவுமன்றி, எந்தையோடு நமாகள் ஐவர்கள் - என் தந்தையோடு நம்முடையவாகளில் ஐந்துபோகள், அந்நகரில் வே ண்டி-அந்நகரத்திற் (சொன்ன அவவுமையை) வளங்கி, பல நல்வரம் அடைந்தனர்- பல நல்ல வரங்களைப் பெற்றோமாக. (சுஅ)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவயோயினுமன்பிணைநிபபோ
ரிம்மையாடியபோகமவீடெண்ணியாங்கெய்தச
செம்மையாடியவினனருளசெயதுவீற்றிருக்கும்.

(இ-ள்.) எம்மையும் யாரையும் யாவையும் நன்ற அவங்கயற்கணம்மை - நம் மையும் (மற்ற) எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய மீனாக்ஷியமமையா னவள், அன்பின் ஆதரிப்போர யாவோ ஆய்நும்-(தன்னை) அன்பாற பூசிப்பவர்கள் எவராயினும் (அவர்கள்), இம்மையாகிய போகம் வீடு எண்ணிய ஆவரூ எய்த செம் மையாகிய இன் அருள் செய்து வீற்றிருக்கும் - இம்மைப்பயனாகிய போகத்தையும் மறுமைப்பயனாகிய மோக்ஷத்தையும் எண்ணியபடி அடையக் கோடுதலில்லாத இ னிய கருணைசெய்து வீற்றிருக்கின்றாள்.

யாரையும் யாவையும் என்றது சராசரங்களை, யாவரோயினுமென்றது-தே வரோயன்றி மனிதர்முதலோரையும். கோடுதலினறியென்பது-யாவரிடத்தும் ஒரு தன்மையாய் நிறைவு. இம்மை பயனமென்றால் கருவியாகுபெயர். (எ0)

என்றதாதையயிறைஞ்சினாளுகைகொண்டெழுந்தான்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோலவழிககொடுகானவ
குன்றமாறுபிங்கிடப்பமுன்குறுகினுள்பி
னின்றவாதிடையம்பளையருணிறைந்தவந்நகரில்.

(இ-ள்.) என்ற தாதையை இறைஞ்சினான் அதுகொண்டு எழுந்தான் மா மன்றல் மலர் வல்லிபோல் வழிககொடு - என்றுகூறிய தனது பிதாவை வ ணங்கி விடைபெற்று (அவருரின்றும்) எழுந்த வண்டிக்குழந்த வாசமிக்க பூங் கொடி நடத்தல்போல நடந்து, அன்பில் நின்ற ஆதி எம் பரை அருள் நிறைந்த அந்ந கரில் - அடியாரன்பில் குடிக்கொண்ட (திருமுகன்முதலியதெய்வப்பெண்களுக்கு)

தடாதகைப்பிராட்டியாப்திருவந்தராப்படலம்.

முதலாயுள் எமது உமையவன் திருவருள்விறைந்த அம்மதகாசுகிம், காணமு
கூதம் சூது பின் கிடப்ப முன் குதகிஞன் - காடும் மலையும் சூதம் (தனக்குப்) பித்
கழிய முன்சென்றான்.

இறந்தகிஞன், எழுத்தான் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாயிற்றன.
மா என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் சார்புபற்றி வண்டிள்மேனிந்தது. (கக)

அடைத்திளம்பிடியாடல்போலாடகமலங்
குடைந்துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொண்டிறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்
ஞெடூர்தவான்குறாமதியமேயாதிபாத்தொடங்கா.

(இ-ள்.) அடைந்து இளம்பிடி ஆடல் போல் ஆடகம் கமலம் குடைத்த-(அ
த்திருக்கா) அடைந்து இளமையாகிய பென்யாசை நீராடுதல்போலப் பொற்றாம
காத்திர்த்தத்தில் நீராடி, கால் மறை கொழுந்து இடம் கொண்டு உறை குறிப்பால்
படர்ந்த பொன்மலை வல்லியை பணிந்து - காண்குவேதற்காண் கொழுந்தாகிய
(பாசுவத்தின்) இடப்பாகத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு வளக்குங்குறிப்போடு
(ஒருபாற்படர்ந்த) இமயவல்லியாகிய மீனாகியம்மையைவணங்கி, வெங்கதிரோன்
வான்குறத் தொடர்ந்த மதியம்எ லுதியாத் தொடங்கா-சூரியன்பெரியமகாராசியி
ற்சேர்ந்ததை மாதமேமுதலாகத்தொடங்கி.

கொழுந்து-கொடிக்குடைமையால் கொழுந்திடங்கொண்டிறை குறிப்பால்
படர்ந்த பொன்மலைவல்லி என்றார். ஏ-பிரிநிலை. (உஉ)

எழுந்தியாகிரியவிரூத்தம்.

பெரும்பகனல்லாண்கங்குலாணுதவப்பெற்றநயானிலைமுதல்பல்லா
ணரும்பொடியெள்ளுண்சாந்திராயணமாணீந்துபானறியநீர்தருப்பை
யிரும்புதனுநீநீர்காவிவைதுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினியுற்றும்
வரம்புறவிராறுதிங்களுநோற்றுவாடிமேல்வருபுகுறாமதியில்.

(இ-ள்.) பெரும் பகல் ஈல் ஊண் நுகர்ந்தம் - (தொடங்கியமகாராவியில்)
பகற்போதில் நல்லவுணவுண்டும், கைஞல் ஊண் நுகர்ந்தம் - (கும்பாவியில்) இர
வில் உண்டும், உதவ பெற்ற ஊண் நுகர்ந்தம் (மீனாவியில்) அந்நியதியில்லாமல்
கிடைத்தபோதண்டும், இலை முதல் பல் ஊண் நுகர்ந்தம் (மேடாவியில்) இலைமு
தலிய காய்கனிகளை உண்டும், எள் அரும் பொடி ஊண் நுகர்ந்தம் (இடபாவியில்)
துண்ணிய எள்ளுப்பொடியை உண்டும், சாந்திராயணம் நுகர்ந்தம் - (மிதுனா
வியில்) சாந்திராயணநோன்புநோற்றும், ஊணீந்தும் நுகர்ந்தம் - (கடகாவியில்)
பஞ்சகவ்வியம் உண்டும், பால் நுகர்ந்தம் - (சிங்காவியில்) பாலுண்டும், எதியநீர்
நுகர்ந்தம் - (கன்னிரவியில்) நல்லநீரை உண்டும், தருப்பை இரும் புதல் துனி நீர்
நுகர்ந்தம் - (துலாவியில்) தருப்பையாகிய பெரியபுல்லிஹனியிலுள்ள நீரைஉண்
டும், கால் நுகர்ந்தம் - (விருச்சிகாவியில்) வாயுவையுண்டும், இயற்றரும்பட்டி
னி உற்றம் - (தனூரவியில்) செய்தற்கரிய பட்டினியாவிரூதம், இவை வரம்பு உற-
இத்தகர்ச்சிகள் (அம்மாதங்கள்தோறும்) வரம்புபட, ஈராறு திங்களும் கோத்து
வாடி - (இவ்வாறு) பன்னிரண்டுமாதமும் தவஞ்செய்த (உடல்) மெலித்து, மேல்
வரும் கருமதியில் - அவற்றின்மேல்வரும் மகாராவியில்.

துகர்ந்தென்பதைக் கடைசிலுத்தீவகவணியாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோடு மொட்டிக. சாந்திராயணதுகர்தலாவது-சந்திரகலை ஒவ்வொன்றுபருந்தோதும் ஒவ்வொருகவளமுயர்ந்தும், அக்கலைகுறையுந்தோதும் ஒவ்வொருகவளங்குறைந்தும் நோற்பதாதலின் சாந்திராயணதுகர்தும் என்றார். (எஃ)

சந்திரியடைந்துதாழ்ந்துநின்றிளமார்தளிரடிக்காஞ்சிருழ்கிடந்த மின்னிகர்மருவகுழிழையிடைதுழையாவெம்முலைசெம்மலர்க்கார்த்தப் பொன்னிரைவலைக்கைமங்கலக்கழுத்திப்பூரணமதிக்கலைமுகத்தி னின்னிரையளிகுழிருட்குழற்கற்றையிறைவியையிம்முறைநினையா.

(இ-ள்.) சந்திரி அடைந்து தாழ்ந்து நின்று - சந்திரியையடைந்துவணங்கி நின்று, மா இளம் தளிர் அடி-மாவின் துளந்தளிரின் மென்மைபோன்ற மெல்லிய திருவடிவியையும், காஞ்சி சூழ் கிடந்த மின் நிகர் மருங்குல்-காஞ்சியென்னும் ஆபரணம் புறத்திற்குமுந்த மின்னலையொத்த இடையையும், இழை இடை துழையா வெம்முலை - தூலிழை யிடைபுகாமல் நெருங்கிய விருப்பந்தருள் தனத்தையும், செம்பொன் வளை நிரை காந்தள் மலர்கை - செவந்த பொன்னலாகிய வளையலின் வரிசைகளையுடைய காந்தள் மலரையொத்திருக்கைகளையும், மங்கலம் கழுத்து-மங்கலம்பொருந்திய திருக்கழுத்தினையும், பூரணம் கலைமதி முகத்தின் - நிறைந்தகலைகளையுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தினையும், இன் இசை அளிகூழ் இருள் கற்றை குழல் இறைவியை - இனிய இசையையுடைய வண்டிகளாகும்புந்த அந்தகாரத்தை யொத்த நெருங்கிய அளகத்தையுமுடைய இறைவியாகிய மீனாகுதியம்மையை, இம் முறை நினையா - இப்பாதாதிசேசங்காரும் மனத்தில் தியானிதது.

காஞ்சி-இருகோவையணி.

(எஃ)

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக்கொழுஞ்சுடர்ப்பசங்கதிர விளக்கம், போலதூற்பொல்லம்பொத்துபொன்னிறத்தபோர்வைநீத்தவிழுகடிமுல்லை, மாலைமேல்விக்கிப்பத்தர்பின்னிடப்பமலர்க்குழறேய்சுவற்கிடத்திச, சேலைநேர்வியாண்மாடகந்திரித்துத்தெறித்தனள்பண்ணிநிந்திசைப்பாள்.

(இ-ள்.) சேலை நேர் விழியாள் - சேலையொத்த கண்களையுடைய விச்சா வதி, கோலம் யாழ் தெய்வம் பராய் கரம் குவித்து - அழகிய வீணைக்குரிய அதிதேவதையை வணங்கிக் கைகூப்பி (வீணையை எடுத்தது) கொழும் சுடர் பசம் கதிர் விளக்கம்போல - கொழுவியிரணத்தையுடைய இளஞ்சூரியனது ஒளிபோல விளங்கும், தூல்பொல்லம் பொத்து பொன்னிறத்த போர்வை நீத்து-தூற்சரட்டாற் பொத்திய பொன்னிறத்தையுடைய உறையைநீக்கி, அவிழ்கடி முல்லை மாலை மேல் வீக்கி-இதழ்விழ்ந்த வரசமிகக் முல்லைமாலையை (அதன்)மேற்கூட்டி, பத்தர்பின் கிடப்ப மலர் குழல் தோய் சுவல் கிடத்தி-பத்தர் பின்புறத்திலிருக்க மலரணிந்த கூந்தல் தோய்ந்த பிடரியிற் சார்த்தி, மாடகம் திரித்து தெறித்தனள் பண் அறிந்து இசைப்பாள் - முதுக்காணியை முதுக்கி நரம்பைத் தெரித்துப் பண்வகைதெரிந்து பாடுகின்றாள்.

பண்-பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்குவகைப்படும். வகை-அவற்றின்றிறங்கள். அறிந்து என்றது-பண்ணல், பரிவட்டளை, ஆராய்தல், செவவு, வினையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் எட்டுவகைக் கலைத்தொழில்களாலிசைகளையெழுப்பி வார்த்தல், வடித்தல், உறழ்தல், உந்தல், உருட்டல், தெருட்டல்,

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருநெல்வேலிப்பலம். [உரை]

என்னல், பட்டகட என்னும் பன்னிச்சிறியைகளை புணர்த்தல். இவ்விதம் 'என்றது-இசையும்பன்னும் வேறன்மையால். "பாவேலனைதலிகையென்றார் பன்னிசை" என்பதனாலானது. இவற்றைச் சிலப்பதிகாரம் காணல்வரியில், "சித்திரப்பட்டுத்திட்டிக்கு" என்னும் கட்டுரையிற்காண்க. (உரை)

இடைமடக்காய்வந்த அறசேரடியாசிரியவிறுத்தம்.

ஒளியாலுலகின்ற உயிரனைத் துமின்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்கும்பயற்கணன்னே கன்னியன்னமே
யளியாலிமவானறிநமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவினையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

(இ-ள்.) ஒளியால் உலகு ஈன்று உயிர் அனைத்தும் மீன்போல் செவ்வி உற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அம் கயல் கண் அன்னே கன்னி அன்னமே-(தனது) ஒளியால் எல்லா வுயிர்களையும் பெற்றருளி உவ்வுயிர்கள் யாவையும் மீன்போலப் பக்குவமுறப் பார்த்தருளிக் கிருபையோடு பாதுகாக்கும் அங்கயற்கண்ணியாகிய தாயே கன்னித்தன்மையையுடைய பெண்ணன்னமே, அளியால் இமவான் திருமகளாய்-கிருபையால் இம்ம மலையரசன் திருமகளாய் (அவதரித்து) ஆவி அன்ன மயில் பூவை தெளியா மழலை கிளி வளர்த்து வினையாட்டு அயரும் செயல் என்னே - உயிர்போன்ற மயிலையும் நாகணவாய்ப்புளளையும் பொருள் நிரம்பாத மழலைச்சொல்லையுடைய கிள்ளையையும் வளர்த்து வினையாட்டுச் செய்கை யாதுகாரணங்குறித்து.

ஆவி அன்னம் எனச்சொல்வகைசெய்து உயிரையொத்த அன்னத்தையும் எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று.

மீன்கள் முட்டையிட்டுச்சென்று திரும்பிப்பார்க்குங்கால் அம்முட்டை முற்றுந் குஞ்சாதல்போலத் தான் சிருட்டித்தருளிய ஆன்மகோடிகளை உமையவள் திருக்கடைக்கண்ணசெய்து பக்குவமுறப் பார்த்தருளுங் காரணம்பற்றி அங்கயற்கண்ணி எனத் திருநாமம் வந்ததென்பாள். உயிரனைத்தும் மீன்போற் செவ்வியுற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அங்கயற்கண்ணன்னே எனவும், காரணத்தின்றன்மை காரியத்திலுள்ளதுபோலத் தனத்திற்கையை அவதரித்தருளிய மானிடத் திருவுருவத்தினும் காட்டியருளினாய் என்பாள், பாதுகாத்தலை வளர்த்து வினையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவுஞ்சுறிஞள். இவ்வுருக்கூறிய காரணத்தின்றன்மை காரியத்திலுள்ளதென்பது அடியில்வரும் இரண்டு செய்யுளுக்குக் கொள்க. (உரை)

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறுகித்தனியேவினையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்ப்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குநிமிமயவனையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்வினையாட்டயரும்வனப்பென்னே.

(இ-ள்.) அண்டக்குவை வெள் மணல் சிறு சோறு ஆக்கி தனியே வினை ஆடும் கொண்டல் கோதாய்-பல்லாயிர அண்டகோடியின் கூட்டங்களையாவையும்-கொளியை மணற் சிறுசோறுபோலச் சிருட்டிசெய்து தனக்கோர் துணைவேண்டாதுவினையாடியருளும் மோகம்போலுங் கூத்தலையுடைய அன்னையே, படி எழுதலாகா-உருவம் கோகிலமே - ஒப்பிபழுதக்கூடாத திருவுருவத்தையுடைய குயிலே, கொண்டக் குயிர் இமய வளை அருவி கொழிக்கும் குளிர் முத்தால் வண்டல் குதலை மகளிரொடும் வினையாட்டு அயரும் வனப்பு என்னே - மோகந்தவழும் சிவரத்தையுடைய இம்

ஹமையினுள்ள அருவி கொழிக்கும் ருளிர்ந்த முத்தினால் வினையாட்டையுங் குதலைச் சொல்லியுமுடைய தொழியரோடு சிற்றில் (கோலி) வினையாடும் அழகுயாதகுறித்து.

படி எழுதலாகாத என்பதற்கு உலகினொழுதவொண்ணாத எனப்போருள் றோள்ளுதலும் ஒன்று.

ஈங்குச் சிருட்டி கூதுவாள் - முத்தால் வினையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவும், சிவபெருமான் தன்னைத் துணையாகக்கொள்ளின் யாதும் அவனுக்கு முட்டின்றிமுடிதல்போலத் தான் முட்டின்றிமுடித்தற்குத்தனக்கோர் அணைவேண்டாய் என்பாள். தனியே வினையாடும் எனவும் கூறினாள். “சிவமெனும்பொருளுமாதி சத் தியொடுசேரி நெத்தொழிலும்வல்லதாம், இவள்பிரிந்திடியினய்குதற்கு மரிதரிதெ னுமறையிராக்குமால்” எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க. (என)

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவினையாடும்

மாதரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே

மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்

பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவினையாட்டயரும்பரிசென்னே.

{இ-ள்.} வேதம் முடி மேல் ஆனந்தம் உருவாய் நிறைந்து வினையாடும் மாதர் அரசே - வேதத்தினுச்சியில் ஆனந்தத்தையே ஓர் திருமேனியாகக்கொண்டு சிறிதும் நீக்கமின்றி வினையாடும் பெண்ணரசியே, முததம் நகை மானே-முத்தம்போலுந் தந்தவரிசைகனையுடைய மான்போல்பவளே, இமய மட மயிலே-இமயமலையிற்றேன்றி ய இளமையாகிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே, மாதர் இமவான் தேவிமணி வடம் தோய் மார்பும் தடம் தோளும்-அழகிய இமய பர்வத அரசன் தேவியாராகிய மேனையாருடைய முத்துவடந்தாங்கியமார்பிலும் (மூங்கில்போலப்) பனைத்ததோ ள்களிலும், பாதம் மலர் சேப்பு உற மிதித்து வினையாட்டு அயரும் பரிசு என்னே- (தனது) திருவடித்தாமரை செவப்புறக்குதித்து வினையாடுந்தன்மை யாதகுறித்து.

முன்னுள்ள திருவினையாடல் இங்கும் நிகழ்ந்த தென்பாள்-மார்புந்தடந்தோ ளும் பாதமலர் சேப்புறமிதித்து வினையாட்டயரும் பரிசென்னே எனவுகூறினாள்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடியேத்தினுளாகமெயயுள்ளத்

தாழியவன்பின்வலைப்படுகருணையங்கயற்கண்மடமானோர்

சூழியதுழைமெல்லிளங்குமுற்றகுதலைத் தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி வாழிளங்குமுவிபாகியாலயத்துவந்துநின்றாள்வாங்கொடுப்பாள்.

{இ-ள்.} யாழ் இயல் மொழியால் இவ்வழி பாடி ஏததினாள் ஆக - வீணையினரம்பெலமுந்த இசைவாக்கியங்களால் இவவாருகப் பாடித்துதிக்க, மெய் உள்ளத் து ஆழிய அன்பின் வலைப்படு கருணை அங்கயற்கண் மடமான் - பொய்மை யொழிந்த அடியாருள்ளத்தில் அளவின்றி நிறைந்த அன்பாகிய வலையிலகப்படும். கிருகப மிக்க அங்கயற்கண்ணியாகிய மீனுகூழியமமை, ஓர் சூழியம் துழை மெல் இளம் குழல் குதலை தொண்டை வாய் அகவை மூன்று எய்தி - ஒப்பில்லாத சூட்டணியணிந்த மெத்தென்னுஞ் சிறிய கூந்தலையும் குதலைச்சொல்லையும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையும் மூன்று வயதையும் பொருந்தி, வாழ் இளம் குழவி ஆகி-விளங்குஞ் சிறிய பெண்மகவின் திருவுருவங்கொண்டு, வரம் கொடுப்பாள் ஆலயத்து வந்து நின்றாள் - (அவ்விச்சாவதி கருதிய) வாழ்கொடுத்தற்பொருட்டுத் திருக்கோயிலின்கண் வந்து நின்றாளுளினாள்.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவனதாரப்படலம். கி.பி. 1000

ஆதலினால் வத்தினான் துக:- ஆகவென்னும் இடைச்சொல்வத்தினான் என்றும் வினைநு
த்தொடு புனார்த வினையெச்சப்பொருளைத் தந்தது, உத்தற்கு மெத்தென்றிருத்தல்.
இவக்கணமாதலின் மெல்லிவங்குழல் என்றார். (எக)

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னையெம்மன்னையாதுவேண்டினபெனவென்று
நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப்போதினீங்கலாநிலைமைத்தருளென்
றறைந்தனளின்னுமவேண்டுவதேதென்றருளவிமமகவுருவாகிச்
சிறந்துவந்தென்பாலருள்கார்திருக்கத்திருவுளஞ்செய்யபெனப்பணிந்தான்.

(இ-ள்.) இறைஞ்சி அஞ்சலித்தான் தன்னை எம் அன்னை யாது வேண்டின
என-வனங்கிக்கைகூப்பித் (துதித்த) அவ்விச்சாவதியை (நோக்கி) எமது தாயாவிய
மீனாகியம்மை நீ எதனை விரும்பி நோற்றாயென்று வினவியருள, நின் அடிப் போ
தில் என்றும் நிறைந்தபேரன்பு நீங்கலா நிலைமை தந்தருள் என்று அறைந்தனன்-
உனது திருவடித்தரமகாயில் எநகாநும குறைவின்றி நிறைந்த பேரன்பு நீங்கலா
நிலைமை தந்தருளாயென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனள், இன்னும் வேண்டுவது ஏது
என்று அருள - (பின்னுக் கருணைகூராத) இன்னமும் நீ விரும்பியது யாதென்று
வினவியருள, இ மகஉருவாகி என்பால் சிறந்து வரது அருள் கார்த்த இருக்க திரு
வுளரு செய் என பணிந்தான் - (இங்குக்காக்கித்தந்தருளிய) இப்பிள்ளைமைத்திருவு
ருவங்கொண்டு என்னிடத்துச் சிறக்க வரது கருணைசெய்திருக்கத் திருவுளஞ் செ
ய்யாயென்று (மீட்டி) வணங்கினாள்.

சிறந்து - செய்வெனெச்சத்திரிபு.

(அ0)

சிவபரம்பரையுமத்தற்குநேர்த்தருள்வாடென்னவர்மன்னனாய்மலயத்
துவசனென்றொருவனவருமவன்கற்பின்றுணை வியாய்வருதியப்போதுன்
றவமகவாகவருவலெனறன்புத்தனளவந்தவாறிதுவென்
றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவாக்கோதினாள்ளவாறுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவ பரமபரையும் அதற்கு நேர்த்த அருள் வான் - சிவசத்தியாகி
ய மீனாகியம்மை அவள வேண்டுகோளுக்குடன்பட்டு அருள செய்கின்றவள்,
தென்னவா மன்னனாய் மலயத்துவச னென்று ஒருவன வரும் - பாண்டியர் மா
பில் அரசனாக மலயத்துவசனென்று ஒரு பாண்டியன் அவதரிப்பான், அவன் கற்
பின் துணைவியாய் வருதி-நீ அவன (இல்லாழக்கைக்குரிய) கற்பனையுடைய மனைவி
யாய் வருவாய், அப்போது உன் தவம் மகவாக வருவல் என்று அன்பு தந்தனள் -
அக்காலையில் உன்னுடைய தலப்பயனால் ஓர் புத்திரியாக வருவேனென்று கருணை
செய்தனள், வந்த ஆறு இது என்று - பாண்டியனுக்கு அவதரித்த வகையிதவாமெ
ன்று, உவமை இல் பொதியம் தமிழ் முனி முனிவர்க்கு ஒதினான்-ஒப்பில்லாத பொ
திய மலையிலமர்ந்த அகத்திய முனிவா வசிட்டா முதலிய முனிவர்களுக்குக் கூறிய
ருளிணர், உள்ள ஆறு உணர்ந்தார் - அம்முனிவர்கள் உள்ளபடி தெரிந்தார்கள்.

ஆய் - செய்வெனெச்சத்திரிபு.

(அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவனதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - 1000.

திருமணப்பட்டம்.

அறுசீரடியாசிரியவிரூத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயலசிறிதுகாததேன்தெய்வ
வினாசெய்ப்புகோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபராரண்
டரசசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாரியம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) தரைபுகழ் தென்னன் செல்வம் தடாதகை பிராட்டிதானே திரை
செய் நீர் ஞாலம் காத்த செயல் சிறிது உகாததேன் - உலகினர்புகழும் மலயத்த
வசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் அலைச்சுங் கடல்கூழ்ந்
த நிலவுகங்காததருளிய திருவினையாடலைச் சிறுததெரிந்தமட்டுங் கூறினேன்,
தெய்வம் வினாசெய் பூங்கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பார் ஆண்டு அரசு
செய்து இருந்த தோற்றம் - தெய்வமணம் வீசும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய அத்
தடாதகைப்பிராட்டியாரா இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கவியா
ணஞ்செய்த நிலவுகையாண்டு அரசியல் நடத்தியருளிய திருவினையாடலை, அந்
ந்த ஆறு இயம்பலுற்றேன் - தெரிந்தமட்டில் சொல்லுகின்றேன். (ச)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேன்கலியிருமிப்பச்சோதி
பாயிருங்குடைவெண்டுககப்படரொளிநீழலசெய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமதுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாகிதனியரசிருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) காய் இரும் பரிதி புத்தேன் கலி இருள் துமிப்ப - ஒளிவீசும்பெரி
ய ஆக்கினசக்கரமாகிய சூரியன் துன்பமாகிய இருளை ஒருபால் ஓட்டவும், சோ
திபாய் இரும் குடை வெண்திங்கள் படர் ஒளி நீழல் செய்ய - கிரணம்பரவிய பெ
ரிய வெள்ளைவட்டக்குடையாகிய வெள்ளியசந்திரன் பரந்த பொலியாகியநீழலை
(ஒருபால்) செய்யவும், உலகம் ஈன்ற-தாய் இளங் குமி ஆக-எல்லாவுலகங்களையும்
பெற்றருளிய மாதாவாகிய (உமையவள்) இளங்கன்னியாயவதரித்தது, மா இரும்
புவனம் எல்லாம் மதுமுறை தனி அரசு இருக்கும் நாளில் - பெரியவுலகங்களையெல்
லாம் மதுதூள் முறையால் பொதுகடிந்து அரசியல் நடத்தியருங்காலத்தில்.

காய்-இருண்க்கோபிக்கும் என்னும் பொருண்மேனிற்றலால் ஒளிவீசும் என
ப்பொருள்கொண்டாம். (உ)

மருங்குறைய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குமுற்கற்றைபானுட்கககுலைவெளியுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக
கருங்குடிமன்றலசெய்யுஞ்செவவிவந்ததித்தாக.

(இ-ள்.) இரங்கும் நல் யாழ் மெல் தீம் சொல் இன் நகை எம்பிராட்டிக்கு-
ஒலிக்கும் நல்லவீணைவினது இசை போன்ற மென்மைத்தன்மையையுடைய இனிய
சொல்லையும் இனியபுன்முதுவலையுமுடைய தடாதகையென்னும் பெயருடைய எம
துபிராட்டியாருக்கு, மருங்குல் தேய்நது ஒளிப்ப செம்பொன் வனம் முலை இறுமா
ப்பு எய்த-இடைதேய்ந்தமறையும்படி செவந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த சந்தனக்கோ

எம்மைத் தனங்கள்மேலெழுந்தோங்கவும், கரும் குழல் கற்றை பாங் கள் கங்கு
விவெளிது செய்ய - கரியகூத்தந்தற்றை நெரோத்திரியைவெண்ணிறஞ் செய்வது,
அருங்கடி மந்தல் செய்யும் செவ்வி வந்து அடுத்ததுக - அரியதிரக்கலியானஞ்
செய்யும் பருவமூங்குதிக்.

ஒளிப்ப என்னும் வினையெச்சம் காரியப்பொருளிலும், இதுமாப்பெய்த, வெ
ளிதுசெய்ய என்னும் வினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளிலும் வந்தன. (உ)

பனிதருநிதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தானோக்கிக்
குனிதரநிறையப்பூத்தகொம்பனாகுகின்னுங்கன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாபுங்கடிமணப்பேறின்னென்னாத்த
துனிதருநீரளாகிச்சொல்லினுள்சொல்லக்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) பனிதரு மதி கொம்பு அன்னபாவையை - குனிந்தசத்திரனுதய
ஞ்செய்த பூங்கொம்பையொத்த தடாதகைபிராட்டியானா, பயந்தாள் நோக்கி-
பெற்றகருசுனமாலையார்பார்த்து, குனிதர நிறைய பூசுத கொம்பு அன்னாய்க்கு-
வனையும்படி நிரம்பமலர்ந்த பூங்கொம்பையொத்த வுனக்கு, கன்னி கனிதரு செவ்
வித்து ஆயும்-கன்னிப்பருவமுதிர்ந்தகாலமவநதம, இன்னும் கடிமணம் பேறு இன்
து எனது - இன்னமும் விவாகப்பலன்கிட்டவிலையே யென்று, தனிதரு நீரன்
ஆகி சொல்லினுள் - வருந்துந்தன்மையராக்கிகூறினா, சொல்ல கேட்டாள் - கூற
க்கேட்டபிராட்டியார்.

குனிதரநிறையப்பூத்த - என்பது எல்லாவறுப்புக்களுங்குறைவின்ரி நிறைந்
தன வெண்ணுங் குறிப்பினமேனின்றது. பாவை-உவமையாகுபெயராய்க் காரணப்
பெயராய்நின்றலால் கொம்பன்ன எனறா. செவவித்துது பகுதிப்பொருள்விருதி.

அன்னைநீநினைந்தவெண்ணமம்பொழுதாரும்வேறு

பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு

மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலியகிருத்தியெனாப் [ள்-

பொன்னவிரமலர்க்கொம்பன்னாள்பொருக்கெனவெழுந்துபோந்தா

(இ-ள்.) அன்னை நீ நினைந்த எண்ணும் ஆம் பொழுது ஆகும்-தாயே நீநினை
ந்தவெண்ணம் முற்றும் பொழுதுமுற்றும், பின்னை நீ வேறு இரங்கல்-பின்பு நீ வே
றுபடக்கருதிவருததலொழிக, யானே போய் திசைகளும் பெருநீர் வைப்பும் என்
னது கொற்றம் நாட்டி மீள்வல் - நான்சென்று எட்டுத்திங்கிலும் கடல்குமுந்த இந்
நிலவுலகிலும் எனனுடைய வெற்றியைநாட்டிவருகின்றேன, இங்கு இருத்தி என்
து - (அதுகாறும்) நீ இங்கிருப்பாயென்று, பொன் அவர் மலர்க்கொம்பு அன்னாள்
பொருக்கென எழுகதுபோந்தாள்-பொன்னிறங்கொண்டு விளங்கும் பூங்கொம்பை
யொத்த அப்பிராட்டியாரா விரைந்தெழுந்து (போர்க்கோலங்கொள்ளப்படுத்தில்)
சென்றாள்.

இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள்வினைமுற்று. அள்-விருதி.
எதிர்மறை வியங்கோட் பொருளில்வருதல். மகனெனல் - என்னுந் திருக்குறளாறு
ணர்க.

(இ)

தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளசசெய்திரோக்கி

யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைசசரும்பிறரும்போந்தார்

வாம்பரிகடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையர்

தாம்பரிவகலவந்தாளேறிதீன்சங்கமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேம்பரி கோதை மாதின் திருவுளச் செய்தி கோக்கி - ஊசமீச்சு உத்தியுடைய பிராட்டியாருடைய திருவுள்ளக்குறிப்பையுணர்ந்து, ஆம் பரிசு உணர்ந்த வெந்தரும் அமைச்சரும் பிறரும் போர்தார் - போர்க்குரிய தன்மைகளை யுணர்ந்த அரசர்களும் மாதிரிகளும் அவரொழிந்த சேனைக்காவலரும் வந்தார்கள்; லுடம்பரி கடாவி தின் தேர் வலவனு கொணர்ந்தான் - தாவிச்செல்லுங்குதிரைக ளைச் செலுத்தித் திண்ணியதேர்ப் பாகனுங் கொண்டுவநதான், வையம் தாம்பரிவு அகல வந்தாள் சங்கம் ஆர்ப்ப ஏறினாள் - இவ்வுலகம் துன்பத்தினிற் றும் நீங்க அவ தரித்த அப்பிராட்டியார சங்குகள்கோலிககத் தேரிலேறினாள். (க)

ஆர்த்தன தடாரிபேரியார்த்தன முருமொரைந்தை யார்த்தனவுடுக்கைதககையார்த்தனபடகம்பம்பை யார்த்தன முழுவந்தட்டையார்த்தன சின்னந்தாரை யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தன திசைகளெவரும்.

(இ-ள்.) தடாரி பேரி ஆர்த்தன - தடாரியும்பேரியும் ஒலித்தன, முருமொ ரைந்தை ஆர்த்தன - முருமொ மொரையையும் முழங்கின, உடுக்கை தக்கை ஆர்த்தன - உடுக்கையுந்தகையும் ஆரவாரித்தன, படகம் பம்பை ஆர்த்தன - படகமும்பம்பை யுங்கோலித்தன, முழுவந்தட்டை ஆர்த்தன - மத்தளமுந் தட்டையும் திசைத்தன, சின்னம் தாரை ஆர்த்தன - சின்னமுந் தாரையும் அதிர்த்தன, காளம் தாளம் ஆர்த் தன - காளமும் தாளமும் இரங்கின, திசைகள் எங்கும் ஆர்த்தன - (இவைகளால்) அஷ்டதிசைகளுஞ் சத்தித்தன.

மொரைந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை, கற்கடிப்பறை. சின்னம், தா ரையிலொருவகை. தடாரி, முருடு, தககை ஒருவகைவாசசியங்கள். இவ்வொலிகளி ன்மயமாய் எட்டுத்திக்குகளும் இருந்தனவென்பார். திசைகளெங்கும் ஆர்த்தன வென்றார். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகசினர்விழிபோற்றைப்ப வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோலவா டாங்கியகையர்வைவேற்றளிக்கையர் பிணத்தெய்வம்போ லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருடனத்தினேடேர்.

(இ-ள்.) பிண தெய்வம் போல் ஓங்கிய ஆயத்தார் - பெண்தெய்வம்போல அழகில்மிகக் ஆயத்தாராகிய மெய்க்காவலருள், வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த கச்சி னர் - (சிலர்) பருத்தனதைதவீங்கிய கச்சியையுடையவராகியும், விழிபோல் தைப்ப வாங்கிய சிலை ஏறிட்ட கணையினர் - (சிலர்) தங்கள்கண்கள்போலத் தைக்க வளைத் தவில்லற்றூட்டிய அம்புகளையுடையவராகியும், வட்டத்தோல் வாள் தாங்கிய கை யர் - (சிலர்) கேடகத்தையும் வாளையுந் தாங்கிய கையையுடையவராகியும், வை வேல் தவிர்த்தையர் - (சிலர்) கூரியவேலையேறிய தவிர்போலச் செந்நிறம்வாய்ந்த கையையுடையவராகியும், உடன அத் தின் தேர் ஏறினாள் - அததடாதகைப்பிராட்டி யாரோடு அந்தத்திண்ணிய தேரில் ஏறினார்கள்.

ஆயம் - பெண்கள்கூட்டம். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாணாக்கின்பொதலத்தினெல்லை யடைப்பனபரந்ததடாலடையவான்றிசைகளெட்டு முடைப்பனவண்டமுட்டிபொற்றிவாண்கங்கைநீரைத் துடைப்பனகொடியாற்சாரிகுற்றுவபொற்றிணேடேர்கள்.

(இ-ள்.) சரீர் சுற்றுவ பொன் தின் தேர்கள் - இடசாரி வலசாரியாகச் சுற்றுவதும் பொன்னாலைய தின்னிய தேர்கள், கிடைப்பன உருளால் பக்கா கிண்பி பாதலத்தின் எல்லை அடைப்பன-பூண்ட வுருள்களால் நிலவுகத்தைத் திழித்துப் பாதலத்தி னெல்லையை அடைக்கா நின்றன, பார்த தட்டால் வான் திசைகள் எட்டும் அடைய உடைப்பன - இடம்பார்த தட்டினால் பெரிய திசைகளெட்டையும் ஒரு சேர உடைக்கா நின்றன, கொடியால் அண்டம் முட்டி வான் கங்கை நீரை ஒற்றி அடைப்பன - கொடிகளால் ஆகாயத்தைத் தோய்ந்து அவ்வாகாயகங்கை நீரைப்பொருந்திச் சுவற்செய்கின்றன.

சுற்றுவ, கிடைப்பன - விண்முற்றெச்சங்கள்.

(க)

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச் செல்லும் வெங்குற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டாற்
கருவிவான்வயிற் கிண்கெவிமுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வனாபோற் செல்வபரு உபபெருந்தடகையானே.

(இ-ள்.) பரு உ பெரும் தடக்கை யானே - பருத்தையுடைய பெரிய கைகையுடைய யானைகள், அருவி மாமத நீர் கால - அருவியாறுபோல பெரிய மதநீர் கிந்த, அரத்தம் குருதி வெம் கோடு ஆல் கருவி வான் வயிற் கிண்டு கவிமு நீர் வாய் அங்காந்து பருகி-செவந்த உதிரந்தோய்ந்த கொடியகொம்புகளால் (உலகிற்குத்) துணைக்காரணமாகிய மேகத்தின் வயிற்றைக்கிழித்து (அதினின்றும்) கவிமு நீரை வாயைத்திறந்து பருகி, செருவில் மாதண்டம் தாங்கி செல்லும் வெங்குற்றம் என்ன-போரில் பெரிய தண்டாயுதத்தைத்தாங்கிச்செல்லும் கொடிய யமானைப்போலவும், மால்வனா போல் செல்வ - பெரியமலைகள் செல்லுதல்போலவும் (ஒருபால்) செல்லாநின்றன.

“முகரவுகாரீடிடனுடைத்தே - உகரமவருதலாவயினுன” என்ற தொல்காப்பியம் எழுத்து-உயிர்மயங்கியலில் வருஞ் சூததிரத்தால் “ரகவுகாரீடிடனுடைத்தே” என உபலக்கணமாகக்கொண்டு பண்படியாக வந்த பரு என்னு முதனிலைத் தொழிப்பெரிதுதி நீண்டு உகரம பெற்றதெனக் கொள்க. பயங்கரமான தோற்றத்தோடு துதிக்கை வீசிச்செல்லுதலால் மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும் வெங்குற்றம் என்ன எனவும், மதப்பெருக்கையுடைய உணுதத்தோற்றத்தால் அருவிப்பெருக்கையுடைய மால்வனாபோல எனவுங் கூறினார். இது தொழிற்றன்மையணி, மால்வனாபோல்செல்வ இது இல்பொருளுணுமையணி.

(க0)

ஒலியவார்தினாயினன்னவொழுங்கினயோகமாககள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனக்கதியிற்செலவ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பானகடையுதமுடிவிறற்றேற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோலவனபுரவியெவள்ளம்.

(இ-ள்.) கலிய நீர் ஞாலம காப்பான் - ஒலியையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகினைப் (பாபத்தினின்று நீக்கிப்) பாதுகாத்தற்பொருட்டு, கடையுடைய முடிவில் தோற்றம் பொலியும் வாம்புரவி ஒன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம் - கலியுதமுடிக் கலியநீர் ஞாலங்காப்பானகடையுதமுடிவிறற்றேற்றம் பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோலவனபுரவியெவள்ளம்.

(இ-ள்.) கலிய நீர் ஞாலம காப்பான் - ஒலியையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகினைப் (பாபத்தினின்று நீக்கிப்) பாதுகாத்தற்பொருட்டு, கடையுடைய முடிவில் தோற்றம் பொலியும் வாம்புரவி ஒன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம் - கலியுதமுடிக் கலியநீர் ஞாலங்காப்பானகடையுதமுடிவிறற்றேற்றம் பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோலவனபுரவியெவள்ளம்.

தத்தமக்குரிய பாகர்கள் வழிப்பட்டுச்செல்லும் செல்வியுடையன வென்பார். யோகமாக்கள் வலிய காலடக்கிச்செல்லு மனமென என்றார். இது குணத்தன்மையணி. (கக)

தாவினுங்கழுதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெருண்டு வெந்கண்டுமீளும்
பாலினர்புருவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால்
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர்.

(இ-ள்.) வீடா வென்றி கழல் வீக்கிய கால் வீரர் - கொடாதவெறியால் வீர கண்டையையணிந்த காலையுடையவீரர்கள், காலிலும் கழுது செல்லும் செலவினர்-காற்றினும்வினாந்துசெல்லும் நடைையுடையவர்கள், கடுங்கண் கூற்றம் மேலினும் மிகை உண்டாயின் வெருண்டு வெந் கண்டு மீளும் பாலினர்-கோபக்கண்களையுடைய யமன்மேலும் குற்றமுளதாயின் அவனைக்கோபித்து முதகுபார்த்துத்திரும்புந்தன்மையையுடையவர்கள், புருவாய் நாகப் பல்லினும் பில்கும் ஆலம் வேலினர்-பிளந்தவாயையுடைய சர்ப்பத்தினது (விஷஞ்சிந்தும்) பல்லைப்பார்க்கிலும் சிந்தும் விஷத்தையுடைய வேலையேந்தினவர்கள்.

இன் உருபு, உறழ்புபொருவில்லந்தது. வெரிந் வெந் என்றது இடைக்குறை. இதுவும் அவ்வணி. (கஉ)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலைவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனதுண்டுளவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) எண்புதைத்தது எழுந்த வீரர் இவுளி தேர் யானை வெள்ளம் மண்புதைத்தன - எண்ணலளவையைக்கட்டந்து (இவ்வாறு) எழுந்தவீரரும் குதிகாசனாக தேர்களும் யானைகளும் (ஆசிய) கூட்டங்கள் நிலவுலகைச் (சிந்துமிடயின்றி) மறைத்தன, பதாகை மாலை வெண் கவிகை பீலி விண்புதைத்தன - கொடிகளும் மாலைகுட்டிய வெள்ளிய குடைகளும் மயிறகுஞ்சங்களும் ஆகாயத்தைச் சிந்தும் இடமின்றி மறைத்தன, துன்னுளி - (இவற்றாலெழுந்த துண்ணிய தாசிப்படலம், வெயில் விடு பரிதி புததேள் கண்புதைத்தன-கிர்ணத்தைவீசுஞ் சூரியனுடைய கண்களைமறைத்தன, பேர் ஒதை கடல் ஒலி புதைத்தது - (இவற்றாலெழுந்த) பெரிய ஓசையானது சமுத்திரத்தினொலியைக்கீழ்ப்படுத்தியது.

புத்தேள்-தேவன். வென்பது பிரிந்து வீரமுதலியவற்றோடுகூடி வீரர்க்குட்டம் இவுளிக்கூட்டம் தேர்க்கூட்டம் யானைக்கூட்டம் என நிறற்றலால் புதைத்தன என்னும் ஆரோனைப்பணமை முற்றுப்பயனிலைகொண்டது. (கக)

தேரொலிகளினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செய்கண்மளளர்வண்ணிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்தவன்றே.

(இ-ள்.) தேர் ஒலி - தேர்செல்லுகின்ற ஒலியும், கலினம் பாய் மான் செலவு ஒலி-கடிவாளந்தையுடைய குதிகாசன் செல்லுகின்ற ஆரவாரமும், கொலை வெள் கொடி கார் ஒலி - கொலைத்தொழிலைமந்த வெள்ளியகொம்புகளையுடைய

மேகம்போன்ற யானைகளினுடைய ஒலியும், வீரர் ஆர்க்கும் கையொலி - வீரர்கள் கோஷிக்கும் மிகக் கூர்ப்பும், தார் புனை குஞ்சி - வெற்றியாளரின் கைகளையும், வார் ஒலி கழல் கால் - நீண்டவாலையையுடைய வீரர்கடையணிந்த கால்களையும், செங்கண் - சிவந்தகண்ணையுடைய, மன்னர் - வீரர்கள், ஊன் தின் தோள் கொட்டும் பேரொலி - (சமது) அவியதோள்களைக் கொட்டியதிர்க்கும் பெரிய அதிர்ப்பும், அண்டம் எல்லாம் பிளந்திடப் பெருந்த - எல்லா அண்டங்களும் பிளவுட அதிசிர்த்தன.

ஊன் தின் - ஒருபொருட்பன்மொழி. உரிச்சொல்வாதலால் முன்னர்க்குறிய விதிபெற்ற ஈந்தலகரம் இனவெழுத்தாய்த்திரிந்துகின்றது. (சே)

பார்த்தெழுபுழுதிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர் -
கரந்தவன்போன்றாகக்கங்குல்வந்திற்றுத்தேய்ப்பச்
காந்திருணிமையமுதின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்கோ.

(இ-ள்.) பார்த்த எழு புழுதி போர்ப்ப - (இவற்றென்கும்) பார்த்தெழுந்த புழுதிபோர்த்தலால், பகலவன் மறைந்து - சூரியன்மறைந்து, முந்நீர் கரந்தவன் போன்றான் ஆக - கடலில் ஒளித்தவன்போல மறைய, கங்குல் வந்து இறுத்தது ஏய்ப்ப -- இருள்வந்துருடியிருந்ததையொப்ப, இருள் காந்த நிறைய - இருளென்கும் நிறைந்துநிறைய, முத்தின் சோதி வெண்குடையும் - முந்தால் அலங்கரித்த கிரணத்தையுடைய வெண்ணெக்குடைகளும், வேந்தர் பூண் நிரந்த வயிரம் வாளும் - அரசர்களேந்திய பூண்மைந்த வயிரத்தாந்தெய்த வானாயுதங்களும், நிறை நிலா வெறிக்கும் - (அவ்விருன்போக்க) நிறைந்தநிலாவை விசைநிற்கும்.

முந்நீர் படைத்தலுல காத்தலும் அழித்தலுமாயி மூன்றுதன்மையையுடையது எனப்பண்புத்தொகை நிலைக்கனத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க்கடலுக்குக் காரணாகுறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். இதனை "முந்நீர்ப்பிறந்தவனத்தொடு" எனவரும் சிந்தாமணிச்செய்யுளுகது கச்சினாக்கினியர் எழுதிய உரையா. லண்க, ஆற்றநீர், ஊற்றநீர், மேகநீர் என்னு மூன்றநீரையுடையது எனப்பொருள்கொண்டு அத்தொகைநிலையிலடக்குதலுமொன்று. புழுதிபோர்த்தலால் சூரியனத்தயித்த இருட்டோதவந்ததெனவும், அவ்விருட்போது சுக்கிலபட்சமாக வெண்குடையும் வயிரவாளும் நிலவுகீசமெனவுக் கூறியது குணவதிசயவணி. (கெ)

தேர்நிகாகலனாய்ச்செல்லப் பரிநிராநிகையாய்த்துள்ள
வார்முரசொலிபாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிகாகவரிக்காடுதாக்களாய்த்ததும் பவேழம்
கார்நிராயாகத்தாணைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே.

(இ-ள்.) தேர்நிகா கலன் ஆய் செல்ல - தேரின்பந்திகள் மாக்கலன்களாய்ச்செல்லவும், பரிநிரா நிகையாய் துள்ள - குத்கைகளின்பந்திகள் அலைகளாய்த்துள்ளவும், வார் முரசு ஒலியாய் கல்ல - வாய்கட்டிய முரடுவெலி பேரொலியாய்க்கல்லென்றெலிக்கவும், வான் கலன் மீனாய்க் கொட்ப - வானாயுதங்கள் மீனாய்க்கழன்றுவினக்கவும், தார்நிரா கவரி காடு தாக்களாய் ததும்ப - (வென்னிய) மலர்மலை வரிசைகளையோலவினக்கும் சாமரைக்காடுகள் தாக்களாய் மேவெழுந்தோங்கவும், வேழம் கார்நிரை ஆக - பாளைகள் (கடலிருண்ணவரும்) மேகங்க

னின் வரிசைகளாய்நெருங்கவும், நாளை கடல் வழி சென்டத - சேனையாயியக
டல் வழிசுடத்தசென்றது.

அவயவ வவயவிகளை யேற்றவற்றோடு முற்றவுருவஞ்செய்தமையால் மு
ந்திருவவனி. அவயவவிகள் சேனையுங்கடலும் அவயவங்கள் நேர்வினாமுதலியன
வும் மரக்கலன்முதலியனவுமாம். (கக)

களள்ளியிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தென்விளியமுதகைமொருமுற்றநீரண்டிவிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மண்ணைமணித்திண்டேர்நடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கள் அவிழ் கோதை மாதர் - தேனெடுமலர்ந்த மலர்மாலையையணி
ந்தபெண்கள், எடுத்த எறி கவரி காடு துள்ள - எடுத்துவிடும் சாமரைக்காடு ஒருபா
ல் துள்ளவும், அந்தணர் வாய் ஆசி - மறையவர்கள் (தமது) வாயாற்குறும் ஆசிரி
சனம், ஒருபுறம் தவன்றி ஆர்ப்ப - ஒருபால் மிருந்த ஒலிக்கவும், தென் அமுத விளி
தீதம் - தென்னிய அமுதம்போன்ற இசைப்பாட்டிகள், ஒருபுறம் நீரண்டு விம்ம-
ஒருபால் நீரண்டொலிக்கவும், வள்ளைவார் குழை எம் அன்னை - வள்ளைத்தண்டை
யொத்த நீண்டகாதையுடைய எம்முடையதாயாயிய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய,
மணி தின் தேர் நடத்தது - இராதகைமழுத்திய திண்ணியதேர் நடத்தது.

குழை காதினமேணிற்றலால் தானியாகுபெயர். (கக)

மீனவன்கொடியுக்கானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியுபவண்ணமயிற்றழைக்காடுநதோட்டிப
பானவங்கருங்கட்செவ்வாய்வெண்ணகைப்பசுந்தோணிம்பத்
தேனலம்பலங்கல்வேங்கதசெல்லிதோர்மருவகிறசெல்ல.

(இ-ள்.) வல் மீனக்கொடியும் - வலியமீனக்கொடியும், கானம் வெம் புலிக்
கொடியும் - காட்டிற் (சஞ்சரிக்கும்) கொடியபுலியெழுதியகொடியும், செம் பொன
மானம் வில் கொடியும் - செவந்தபெர்னல்லாசிய பெரியவிற்கொடியும், வண்ணம்
மயில் தழை காடும் - அழகிய மயிலிறதாலமைந்த புஞ்சுக்காடுகளும் (ஆகிய இவை
கள்) தோடு பாணல் அம் கரும் கண் - இதழையுடைய நீலோற்பலம்போன்ற அழகு
ய கரியகண்களையும், செவ்வாய் - செவந்தவாயையும், வெள் நகை - வெள்ளியபுன்
முறுவலையும், பசும் கோள் - (முங்கிலையொத்த) பசியதோள்களையும் உடைய, தே
ன் அலம்பு நிம்ப அலங்கல் வேங்கத் செல்லி தோ மருவகில் செல்ல - வண்டுகள்
ஒலிக்கும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த தடாதகைப்பிராட்டியார் தேரின் இருபா
லுஞ்செல்லவும்.

புலிக்கொடிக்கு எழுதியவாறு வளையகொடிகளுக்குஞ்சென்க. தழை - மயி
லிறகு. புலிக்கொடி - சோழனுடையது. விற்கொடி - சோழனுடையது. (கக)

மறைபலமுக்கன்கொண்டேத்திவாய்தடுமாறியெய்ய்ப்ப
நிறைபரம்பகாரீயெங்கனிறுபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாகதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமரிசுங்
குறையெனநிழற்றுந்திங்கன்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப.

(இ-ள்.) நீ முறை பல முகம் கொண்டு ஏத்தி - நீ வேதங்கள் பலமுன்னொன்று துதிசெய்து, வாய் தவிரி ஏய்ப்ப - (தமது உணர்ச்சிக்கெட்டாமையால்) வாய்தவிரி இளைக்கும்படி, நிறை பரம்பலா - எங்கும் நிறைந்த வெகந்தியாயுள்ளாய் எங்கள் நிருபர் கோன் மகளாய் - (அவ்வாறன்றி) எங்களுடைய அரசர்க்கரசனாகிய மலயத்தவீசபாண்டியன் புத்திரியாய் அவதரித்து) முறை செய்து கையம் மாசு தீர்ப்பாய் - செங்கோல் செலுத்தி உலகிலுள்ள குற்றத்தையொழிப்பாய், அடியனேன் முகத்து மாசும் குறை என நிறுத்தும் - அடியேன்முகத்திலுள்ள குற்றத்தையும் ஒழியாமென்றுவந்து நிறுத்தெய்யும், திங்கள் கொள்கைபோல் - சந்திர னிடை கொள்கைபோல, கங்கை காப்ப - (ஒருபால்) வெள்ளைவட்டக்குடை நிறுத்தெய்யவும்.

சந்திரன் நான் பாண்டியர்மகப்பிற்று முதல்வனாகையால் எங்கள் நிருபர்கோன் என்றான். குடைநிறுத்தெய்தல் சந்திரன் தன் குறையொழிக்கக் குறைவிராத்த நிறுத்தெய்தையொக்குமென அதன்மேலெற்றிக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவனாகி. (கஉ)

அங்கயனோக்கிமான்றேர்க்கணித்தொருதடந்தேரூர்ந்து
வெங்கதிர்நியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுகமதியென்போ
னங்கைதன் குறிப்புநோக்காகாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச்
செங்கையிற்பிரமபுரீட்டிச்சேவகஞ்செலுத்திச்செல்ல.

(இ-ள்.) வெம் கூறு வியாழச் சூழ்ச்சி மேம்படு கமதி என்போன் - விரும்புங்கிரணத்தையுடைய பிரகாசத்திலுடைய சூழ்ச்சியினும் மேம்பட்ட (சூழ்ச்சியையுடைய) முதலமைச்சன், அம் கயல் நோகல் மான் தேர்க்கு - அழகிய கயல்போலுய கண்ணையுடைய, தடாநகைப்பிராட்டியாருடைய குதிரைகட்டிய தேருக்கு, அணித்து ஒரு தடம் தேர் ஊர்ந்து - சமீபமாக ஒப்பில்லாத பெரியதேரைத் (நான்) செலுத்தி, கங்கைதன் குறிப்பு நோக்கி - அப்பிராட்டியாருடைய உணர்ச்சுறிப்பையாராய்ந்து, பெரு நால் படையும் செல்ல - பெரியநாளுக்குசேனகளும் (வினாந்து) செல்ல, செங்கையில் பிரம்பு நீட்டி - (தனது) செவந்தையிலேயேயிய பிரம்பினரீட்டி, சேவகம் செலுத்தி செல்ல சேவகத்தினைச்செலுத்தி (ஒருபால்) செல்லவும்.

பிராட்டியார்குறிப்பு - போர்க்குவினாந்தெழல் ஆதலால் காற்பெரும்படையும்கெல்லச் சேவகஞ்செலுத்தி என்றார். செல்ல, காப்ப என்னும் வினையெச்சங்களின் முடிபு. கமதி என்னும் வினைமுதற்பயனிலையின் முடிபன்றதலால் செல்லான் என்னும் வினைமுற்றைச்செல்ல எனப்பாடல்கொண்டாம். (உ0)

அலகினுற்கருவிச்சேனயாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலபிலாவலியவாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மணன்திருவெலாங்கவாச்செல்வான்.

(இ-ள்.) அலகு இவ் நால் கருவி சேனை - அளவில்லாத காங்குசேனகளாகிய, ஆழ்கடல் அனைத்தும் - ஆழ்த்தகடல் முற்றும், தன் போல் - தம்மைப்போல, மலர்தலை உலகம் அன்றி - பரந்த இடத்தையுடைய இந்நிலவுலகமன்றி, மகபதி உலகம் ஆதி உலகமும் - இத்திரலோகமுதலிய உலகங்களிலும், பிறவும் செல்ல - என்னிடங்களிலுஞ்செல்ல, உலப்ப இல்லா வலிய ஆகி - தொடரவலியையுடையவாச்செய்து, திலகவான் ததலான் - திலகமணிந்த ஒளியெடுத்தியையுடைய தடா

தகைப்பிராட்டியார், மன்னர் திரு எல்லாம் - அரசர்களுடைய பொருள்களையெக்
ளாம், கவர் செல்வார் - கொள்ளுகொள்ளச்சென்றருளினார்.

கருவி-என்பது சேனைக்கோர் காணப்பெயராதலால் கருவித்தனை என்பத
னை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலையாகக்கொள்க. “பொருள்கருவிதலால்
விளையுடனோடந்தும், இருகரவெண்ணிச்செயல்” என்பதில் கருவிசேனைமேனிற்
தல்காண்க. சேனை - போர்க்குத்துணைக்கருவியாய் நிறத்தில் பண்பாருபெயர்.
பொருள் - மணிபொன் முதலியன. (௨௧)

கயபதியாதிபாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடக்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமானிறேர்
பயம்பதிநுதலவே லுண்கட்பாவையராயமோடு
கயமலித்தையுன்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தார்.

(இ-ள்.) கயபதி ஆதியாய வடபுலம் காவல் வேந்தர் - கஜபதிமுதலாகிய
வடதேசக்களைக் காவல்பூண்ட அரசர்களுடைய, புயம் வலி அடக்க வென்று - தோ
ளின்வலிமையைபடக்கவென்று, புழைக்கைமான் - தவாரம்பொருத்திய துதிக்கை
யையுடைய யானைகள், புரவி மான் தோ - குதிரைகள் தேர்கள் (ஆகிய இவைகளி
யும்) பயல் மதி நுதல் வேல் உண் கண் - அர்த்தசந்திரையொத்த நெற்றியையும்
வேலைவென்ற கண்களையுமுடைய, பாவையர் ஆயமோடு - பெண்கள்கூட்டங்களோ
டு, கயம் மலி திறையும் கொண்டு - இன்பமிக்க திறைப்பொருளையும் (அவர்கள்கொ
டுக்கக்) கொண்டு, திசையின்மேல் நாட்டம் வைத்தான் - நிக்ரபாலகர்மேல் போ
ர்க்கெழு எண்ணக்கொண்டார்.

கயபதிமுதலியோர்-கஜபதி, துரகபதி, சதபதி. பயல்-பாதி (௨௨)

வார்கழல்வலவன்றேனாவலியா லுதைப்பாமுநீ
ருர்கலனொரு தன்னுட வுடையனோன்னிச்சுத்தொதிர்
போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புருந்தரவியிலுந்த துரகபதி
தார்விழுவாற்றல்சிறுத்ததருக்காழிந்தகன்றுபோனான்

(இ-ள்.) வார்கழல் வலவன் - நீண்ட வீரன்ண்டைய யணிந்த தேர்ப்பாகன்,
வலிய கால் உதைப்ப - வலிய காற்றடிக்க, முநீர் ஊர் கவன் ஒப்ப கடல்மேல்
விளைந்து செல்லும் மாக்கலம்போல, தோனா தன்னுட - தோனா விளைந்து செலுத்த,
உம்பர்கோன் அனிகத்த எய்தி - இந்திரனுடைய சேனையோடு கலந்து, போர் வி
ளையாடு முன்னர் - போர்செய்யத் தொடங்குமுன், புரந்தான் மினைந்த தம்பை தார்
விழ - (போர் செய்ய வந்த) தேவேந்திரன் (தான்) அணிந்துவந்த தம்பைமாலை வி
ழவும், ஆற்றல் சிந்த - தனது வீரம் கெடவும், தருக்கு அழிந்து - (போர்ச்) செருக்
கொழிந்து, அகன்று போனான் - புறங்கொடுத்து புத்தகனத்தினின்று ஓடினான்.

தம்பைமாலை - போர்செய்தற்கு அணிந்துவருமாலை. “அதிரப்பொருவது
தம்பையாம்” என்பதனாலுணர்க. தகைதகைப்பிராட்டியார் ஆற்றல் மிகுதி தோ
ன்றவும், தேவேந்திரன் ஆற்றலின்மை தோன்றவும், போர் விளையாடு முன்னர் என
வும், புரந்தான் அன்று போனானெனவுங் கூறினார். முன்னர் என்றதில் - அந் பகு
திப்பொருள் விருதி. (௨௩)

இழையிடை துழையாவண்ணமிடயிறுவீங்குகொங்கைக்
குழையிடைநடந்துமீளும்கொலைக்கணைக்குழுவந்தான்
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளை வாரணமாவுங்கோவுந்
தழைகதிர்மணிபுந்தெய்வதருக்கருங்கவர்ந்துமீண்டான்.

(இ-ள்.) இழை இடை தழையா வண்ணம் இடை இற வீங்கு கொங்கை - (இவ்வகை புறங்கொடுத்த இத்திராலுடைய பொன்னுலகெலிருக்கும்) தாவிழை இடை யில் தழையாதபடி இடைமுறியப் பருத்தணக்கினையும், குழை இடை எடுத்து மீளு ம் கொலை கணூர் குழுவும் - குண்டலத்தையணிந்த காதுமட்டுஞ்சென்று திரும்புங் கொலைத்தொழிலுமெந்த கண்ணையுமுடைய தெய்வப்பெண்கள் கூட்டங்களையும், தானம் மழை கவிழ் கடாத்த வெள்ளை வாரண மாவும் - மதீரை மேகம்போலக் கவிழ்க்கும் மதச்சுவட்டினையுடைய வெள்ளையானியினையும், கோவல் - காமதேனு வையும், தழை கதிர் மணியும் - மிக்க கிரணத்தையுடைய சிந்தாமணியையும், தெய்வ தருக்களும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய பஞ்சதருக்கினையும், கவர்ந்த மீண்டாள் - கவர்ந்தகொண்டு (அங்குசின்தம்) திரும்பினார்.

தோ - என்பது குதிரை-பசு என்னும் பலபொருளுணர்ந்தும் ஒரு சொல்லாத வால் உச்சைச்சொவமென்னும் குதிரையா என்ப பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. (உச)

கவிழிலைத்துறை.

இவ்வாறு மந்தைத்திசைக்காவலர் யாரையும் போய்த தெவ்வாண்மைசிற்தச்செருச்செய்து திறையுங்கைக்கொண்டவாறு வெவ்வாளெனமூன்றரண்டட்டமேருக்கைவார்சிலையான்கைகைகிரிகோர்சிச்செவ்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு போய் மந்தை திசை காவலர் யாரையும் - இவ்வகையாக வளைத்திசைகளிலுஞ்சென்று அங்குள்ள திக்குப்பாலகா எல்லோரையும், தெவ் ஆண்மை சிந்த செரு செய்து - பகையின் வலிமை சிந்தப் போசெய்து, திறையுங்கைக்கொண்டு - அவாகன் கொடுக்கு திறையையும் பெற்றுக்கொண்டு, அவ்வாறு வெவ்வாள் என - அவ்வகையாக வெவ்வாராப்போல, மூன்று அரண்டும் அட்டவார் மேரு சிலையான - மும்மதியையும் வென்ற நீண்ட மேருவாகிய விலையேற்றிய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கும்,) கைகைக்கிரி கோகதி செவ்வாண்மைகையைய கோக்கிச் சென்றருளினார்.

அங்குப் பெண்மைததன்மை வந்தமையால் அவ்வாறு வெவ்வாள் என்றார். சிலையான என்பதனறிதிறிலுள்ள வீகுதிபைப் பிரித்துக் கையென்பதனோடு கூட்டிக். முற்றாண்மை தொகுத்தல். (உ௯)

சலிக்குமபுரவிததடந்தேருவிடததமபிராட்டி.
கலிக்குமபலதூரியங்கைவலாதெய்வத்திண்டேர்
வலிக்குரபரிமன்னர்வழங்கொலிவங்கிகேரே
யொலிக்கும்படி கிட்டினாறுறிதோறோற்குமோங்கல்.

(இ-ள்.) சலிக்கும் புரவி தடம் தோ உடை தம் பிராட்டி - செவ்வுகின்ற குதிரைகட்டிய பெரிய தேரினையுடைய தடாதகையபிராட்டியார், கலிக்கும் பல தாரியம் - ஒலிக்கும் பல வாகசியங்களும், கைவலா - யானைகளும், தெய்வம் தின் தோர் - தெய்வத்தன்மையுள் தின்மையுமுடைய தேர்களும், கலிக்கும் பரி - செவ்வும் வண்ணஞ்செவ்வுங் குதிரைகளும், மன்னர் - வீரர்களும், வழங்கு ஒலி - கோஷிக்குக கோஷத்தை, ஊழிதோறும் ஒங்கல் - ஊழிதோறஞ் சந்தையருந் திருக்கைலை மலை, வாங்கி கோ ஒலிக்கும்படி கிட்டினன் - கவர்ந்த அவ்வகையெயொலிக்க அடைந்தனர்.

ஒலிக்கும்படி-படி அகலவீற்ற வின்னெய்ச்சத்தை யுணர்ந்தும் ஓரிடைச்சொ தோறு - தொழிற்பயில்வு பொருளில் வந்த பண்மை பிடைச்சொல். (உ௧)

வானூர்சயிலைமலையான்மகடன்னைநீத்துப்
போனுவந்தாளென்றருள்க்கட்புனலுக்கநீ
ராவொலியாலனைவாவென்றழைத்தன்றேச
தானுகையாற்றழீஇயெதிரேற்பச்சென்றான்.

(இ-ள்.) வான் ஆர் சயிலை - மிகவும் உயர்ந்த திருச்சயிலை, மலையான் மகன்-
மலையாசன் புத்திரியாராகிய பார்வதியார், தன்னை நீத்து போனான் - (முன்பு) தன்
னைவிட்டுப்பிரிந்து சென்றார், வந்தான் என்று - (இப்போது) வந்தனரென்று, அருவி
கண் புனல் உக்கு - அருவிபாகிய கண்ணீர் சித்தி, ஆன அநீர் ஒலியால் - கீழ்க்கா
அநீரினொலியால், அனைவா என்று அழைத்த - தாயே வாவென்றழைத்த, தன்
தேச தானும் நகையால் - தனது வென்னொளியாகிய புன்முழவலால், தழீஇ எதிர்
எற்ப சென்றான் - தழுவி எதிர்கொள்ளச் சென்றருளினார்.

புன்னகையரும் புதலும் - கையாற் றழுவுதலோ டொக்குமென்பார். நகை
யாற்றழீஇ என்றார். இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (உஎ)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாவெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
புட்டிற்றறத்தார்மறத்தார்க்கண்பூட்டுகில்லார்
வட்டித்தருமேமெனவார்த்துவனைந்துகொண்டார்.

(இ-ள்.) பொருப்பை கிட்டி - (தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு சென்ற கீரர்
கன) திருக்கலையை நெருங்கி, கிரியோடு கிரிகள் தாங்கி - மலைகளோடு மலைகள் தா
க்கி, முட்டி பொருதால் என்ன - (ஒன்றோடொன்று) முட்டிப் போர்செய்தாற்போ
ல, வேழ முழங்கி பாய-யானைகள் முழங்கி (ஒருபால்) பாய, புட்டில புறத்தார் - அம்
பருத்துணிதாங்கிய முதுகினையுடையவரும், மறத்தார் - வீரத்தையுடையவரும்,
கண்பூட்டு வில்லார் - அம்பேறிட்ட வில்லையுடையவருமாய், வட்டித்து - (வெல்
லுவோமெனச்) சபதங்கூறி, உறும் ஏய என் - இடியேற்றைப்போல, ஆர்த்த வனை
ந்து கொண்டார் - வீரகோஷஞ்செய்து குழ்த்துகொண்டார்கள்.

புறத்தார், மறத்தார், வில்லார் என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்றுகள் எச்சமாகி-
வட்டித்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முசனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன (உஅ)

ஒடித்திருமாமலையாவலரும்பாரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதம்
கூடிப்பணிந்தித்திருக்கூறலுக்கொற்றவேனந்
தேடிக்கிடையானுளந்தேர்த்தனனந்தியெந்தை.

(இ-ள்.) திருமாமலை காவலர் ஒடி - பெரிய திருச்சயிலைமலை காப்போர் (சே
னை முற்றுகை செய்ததை யுணர்ந்து) ஒடி, உம்பரார்க்கும் - தேவர்களுக்கும், நாடி
பணிதற்கு அரிதாகிய - காலந்தெரிந்து வணங்குதற்கரிய, நந்தி பாதம் கூடி பணிந்
த - நந்திகாயுள் திருவுடையை அடைந்த வணங்கி, இத்திரம் கூறலும் - இச்செய்
தியைச்சொல்ல, எந்தை நந்தி - என் தந்தையாராகிய நந்திகையான், கொற்றம் வன
ம்-வெற்றியையுடைய பன்றிவுடையவாகச்சென்ற திருமால், தேடி கிடையான் - தேடி
யுங் கிடைத்தற்கரியவனாய் நின்ற சிவபெருமான், உளத்தேர்த்தனன் - திருவுள்ளக்
குறிப்பை யறிந்தனர்.

உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவரென்று பொருள் உம்பர்-மேலிடம். அரிதா
கிய என்னும்பெயரசெச்சம் பாதம் என்னும் பெயரோடுமுடிந்தது. (உக)

வென்றிக்கணத்தையிடுந்தான்கணமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்கழல்கண்ணழல்சொப்புனிப்பச்
சென்றிக்கணையமொழியான்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுங்கடலும்பொருதொத்ததன்றே.

(இ-ள்.) வென்றி கணத்தை விடுத்தான் - வெற்றியையுடைய பூதகணங்களை
சுவிஞர், (அக்கணம்) கணம் மீது பெய்த குன்றி கணம் போல் - தேவத்தினிடத்தா
வைத்த குன்றிமணிகளின் உட்டம்போல, கழல் கண் அழல் சொப்புனிப்ப சென்
து - கழலும் கண்கள் கோபாக்கினி யுமிழப்போய், கடலும் கடலும் பொருத்த ஒத்
தது - கடலும் கடலும் தம்முள் போர்செய்தலை பொய்ப, இக்கு அனைய மொழியா
ன் - கரும்பின் கவையை யொத்த இனிய சொற்களையுடைய தடாலைப்பிராட்டி
யாகுடைய, பெரும் சேனை யோடும் ஒன்றி - பெரிய சேனையோடும் கலந்து (போர்
செய்தது.)

ஒத்தது என்னும் ஒருமை வினைமுற்ற வினையெச்சத்தின்மேல்வின்றது. பொ
ருத்த இடைநிலைபெற்றவை தொழிற்பெயர். கணம் சாதிபொருமை, உகமையும்
பொருளும் ஒற்றமையுண்மையால் உகமையின்சொழிலை பொருட்குந் கொள்க. (1)

குலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள் கழுக்கடைவாட்டபடைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படவியிசியூழிக்
காலங்கலிக்குங்கடல்போன்றகனமார்ப்பு.

(இ-ள்.) குலங்கள் - குலாயுதங்களையும், மழுப்படை - மழுவாயுதங்களையும்,
தோமார் - பெரிய ஈட்டிகளையும், நேமி - சக்கராயுதங்களையும், பிண்டி பாலங்கள் -
எறியாயுதங்களையும், கழுக்கடை - சிறிய ஈட்டிகளையும், வான் படை - வானாயுதங
களையும், தண்டம் - தண்டங்களையும், நாஞ்சில - கலப்பைகளையும், ஆலம் கவிழ்க்கி
ன்ற அயில் படை - விஷத்தைச்சிந்தும் வேல்களையும், வீசி - (ஒருவாமேவொருவர்)
வீசி, கனம் ஆர்ப்பு - வீரர்கள் கோஷிக்கும் வீரகோஷம், ஊழிக் காலம் கவிக்கும்
கடல்போன்ற - ஊழிக்காலத்தில் (நிலைபெயர்ந்து) ஒலிக்கும் கடலொலிபோன்றன.

கடல் தன் பொருளினின்ற ஓங்காது நிறை கணக்கு வேறல்லாத பொரு
ளோடு விடாது நிறைவின் - விடாத ஆருபெயர் (உக)

எறிகின்றனவோச்சுவவெய்வனவாதிபாகச
செறிநின்றனபல்படைசெந்திறப்புண்ணீர்மூழ்சிப்
பறிகின்றனவும்பிழைக்கின்றனவுமபட்டுத்தாக்கி
முறிகின்றனவுமுயன்றாவினைப்போகமொத்த

(இ-ள்.) எறிகின்றன - எறிகின்றனவும், ஓசுவ - ஓசுவனவும், எய்வன -
எய்வனவும், ஆதி ஆக செறிநின்றன பல் படை - முதலாயம்பொருதிய பல ஆயுதங்
கள், செந்திறம் புண் ணீர் மூழ்சி - செவ்வ நிறத்தையுடைய உதிராநீர் மூழ்சி, பறி
கின்றனவும் - அப்புறப்படுவனவும், பிழைக்கின்றனவும் - மேலே தாக்காது போடு
கின்றனவும், பட்டு தாக்கி முறிகின்றனவும் - மேலே பட்டவதாக்கி (இடையில்) முறி
கின்றனவுமாவிரத்தல், கினை முயன்றா போகம் ஒத - இருவினையில முயன்றோ
ர்க்கு வரும் போகங்களை யொத்தன.

முற்பிறப்பிற்செய்த கல்வினக்கோகப் போகம் சிலகான் நிற்றலும் திவினை
க்கோகவரு கன்மை கழிதலும் நெறியாதலால், ஆயுதங்கள் முயன்றார் வினைப்போ
கம் ஒத்த என்ருர். இருத்தல் - சொல்லெச்சம். எறிதின்றன, ஒச்சவ, எய்வன வி
னையாவீணயும் பெயர். செறிதின்றன - வினைமுற்றுப் பெயரசெச்சமாய் நின்றது.

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்களெற்புருந்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலங்கூர் திமானல்
கருவிப்படையாற்சிதைபட்டனகாலனூர் தி
குருதிப்புன லுக்கதுகொற்றவையுண்டதென்ன.

(இ-ள்.) தெரிசிக்க வந்த சில தேவர் - (போர் நிகழும்போது அங்கு) தெரி
சனஞ்செய்யவந்த (தேவர்களுள்) சில தேவர்களுடைய, சிறை புன் ஊர் தி வெருவி
பறந்த - கருடன் முதலிய பறவையுற்றிகள் அஞ்சிப்பறந்தன, ஒழிந்தோர் விலங்கு
ஊர் தி - அவ்வொழிந்த மற்றைத்தேவர்களுடைய மிகுமாயிய வாகனங்களும், மா
னம் - வீமானங்களும், கருவி படையால் சிறை பட்டன - ஆயுதங்களால் உருவழி
ந்தன, கொற்றவை உண்டது என்ன - (முன்னம்) காளி உபிருண்ட மகிடாகரன் உ
திரல் கக்கியதுபோல, காலன் ஊர் தி - எமனுடைய வாகனமாயிய ஏருமைக்கடா,
குருதி புனல் உத்தது - உதிரலினாக்கக்கியது.

விலங்கூர் தி - ஐராவத யானை முதலிய மிருகங்கள். ஊர் தி - நடத்தப்படுங்
பொருள்மேனிற்றவால், உசயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். (கக)

பொருகின்றதுகண்டுவிச்சாதார்போகம்வீடு
தருகின்றவனைத்தொழுவானெறிசார்ந்துநேரோ
வருகின்றவரவோறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடுமுற்றமஞ்சா.

(இ-ள்.) போகம் வீடு தருகின்றவனை தொழ - போகத்தையும் மோகத்தை
யும் (ஆன்மகோடிகளுக்குத்) தருகின்றவனாகிய சிவபெருமானை வணங்க, வான் நெ
றி நேரோ சார்ந்து வருகின்றவர் விச்சாதார - ஆகாயமார்க்கமாக நேரே திருக்கவினை
மனையையுடைய வருகின்ற வித்தியாதாரன், பொருகின்றது கண்டு - (அங்குப்) போர்
செய்தலைப்பார்த்த, ஊற்றம் அஞ்சா - (தங்களுக்கு நேரிடும்) ஆவடயுற்றதாக்குமி,
அன்புக்கு உருகு இன் தளிர் மெல் அடியா ரொடும் - (தம்மேலொண்ட) அன்பால்
மனமுருகும் இளியதளிர்போன்ற, மெல்லியபாதங்களையுடைய ஸ்திரீகளோடும், வே
று வழிக்கொடு போவர் - வேறு வழிக்கொண்டு அத்திருக்களைக்குச் செல்வார்கள்.

இருவினையொப்புலத்துகடப போகத்தையும் மலபரிபாகத்தில் மோகத்தை
யுந் தருவோனாவால், போகம் வீடு தருகின்றவனென்றா. பொருகின்றது - நிகழ்
கால விடைகளை பெற்றவந்த தொழிற்பெயர். வருகின்றவர் என்னும் வினைமுற்று
பெயரசெச்சத்தில் வந்தது. (கச)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசேற்றமேற்ற
வங்கிப்படைசீம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசும்புணைமும்படைருறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாரிவிட்டார்.

(இ-ள்.) திங்கன் படை - சந்திராஸ்திரத்தாக்கு, செய் கதிரோன் படை-ருளி
யாஸ்திரமும், சேற்றம் ஏற்ற அங்கி படை, சேபயிக்க ஆக்கினோயாஸ்திரத்தாக்கு,

ஜிழ்வுகளைப் படை-இனிய வாருளுஸ்திரமும், தங்கம் ஈரசெங்கம் படை - உயர்ந்த
செழிம்மாத் திரத்துக்கு, செழும் சிபுன் படை - செடிய சரபாஸ்திரமும், வெம் கண்
குறை செவ்வன் படை - செடிய முனையையுடைய வாயவியாஸ்திரத்துக்கு, வெம்
பன்னகம் படை - செடிய சர்ப்பாஸ்திரமும், மாறி விட்டார் - (ஒருவர்மேலொரு
வர்) மாறித் தொடுத்தார்கள். (௧௮)

கொட்புற்றமராமிக் கொள்கையர் தம்பினத்தி
நட்புற்றவர்க்கப்படை தூட்ட ஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமென் பிராட்டி வெய்ய
கட்புற்றாகிறகணைமாரிகளே நீ கின்றான்.

(இ-ள்.) கொட்புற்ற அராமம் இக் கொள்கையர் தம்பி - (இவ்வாறு இட
சாரி அலசாரியாச்) சமூகப் பேர்செய்யும் இக்கொள்கையையுடைய வீரர்
கூட்டத்தான், நத்தி நட்புற்றவர் - நத்தியை ஒருகூட்டம் 'சேனாவீரன்', கை படை
தூட்ட - கையிலேந்திய ஆயுதங்கள் தாளாக, ஞானமூர்த்தி பெட்புற்றருள வரு
ம் - சிவபெருமான் விருப்பக்கூர் வந்தருளும், என் பிராட்டி - என் முகத்தி
யாடிய தடாதகைப்பிராட்டியார், புற்று வெய்ய கண் அரவின் கணை மாரிகன் -
புற்றினின்ற (விஷம் கொப்புளிக்ரும செடிய கண்களையுடைய சர்ப்பங்கள் வெ
ளிப்படுதல்போலத்) தானியினின்ற வாக்வி) சரவருகத்தனை, துற்றி கின்றான் -
சொரித்து கின்றான்.

கொடுமை என்னும் பண்புறம் நற்றயலுமொழுகொட்டுப் பெயர்விகுதி யே
ற்றத் கொட்பு என கின்றது. பெட்பு என்பதற்குப் பகுதி - பேணென்பதன் விச
யெனக் கொள்க. (௧௯)

கைநிற்படையற்றனர் கற்படைதொட்டுவிரர்
பெய்யிற்படுகென்றுகிடு குருவைநககண்ணி
கொய்யிற்படுகெஞ்சுடைபார் தவம்போலமாய
கெய்யிற்படுவச்சுரகேலிகிர்த்தவியி.

(இ-ள்.) கையில் படை அற்றனர் - கையிலேந்திய ஆயுதங்கள் தூண்டநிண்
ற சிலகண வீரர்கள், வீரர் பெய்யில் படுக என்று - (தடாதகைப்பிராட்டியார்) சே.
னாவீரன் உடம்பிப்படுக என்று, கற்படை தொட்டு விடுக்கு முன் - கண்ணிய
ஆயுதங்களைத் தொட்டு வீசுமுன், பொய்யில் படு கொஞ்ச உடையார் தமம் பேல
மாய - பொய்ச்சொறியிற் தூண்டப் படை முனையார் (மேதகொண்ட) தவத்தைப்
போல (அச்சம். டைன்) சிதையுப்படி, வீரர்களினி - அத்தடாதகைப்பிராட்டியார்,
கெய்யில் படு கச்சிர கேலை - கெய்யுள் கச்சிராயுதத்தை, கீழ்த்த வீசி - ஒங்கிவிடு.

தண்டம்படவே தனிநககண்ணிராதமாயக
தண்டங்கொடுதாக்கனைகாய்க் தவர்க்குமொடு போலு
தண்டங்கள்சாராசரயாசுவயுத்தானேயாசுக
கொண்டெக்குகின்ற அவலிகுறவரபயிற்றாமோ.

(இ-ள்.) தண்டம் படவே தனித்த - துண்டு துண்டாக (அவற்றை) அறுத்
து, அக் கண வீரர் தம்மை - அத்தக் கணகண வீரர்களை, தண்டம் கொடு தாக்கனை -
தண்டாயுதத்தா வடித்தனர், அவர் காய்த்து சாம்பி போனார் - அவ்வீரர்கள் புறம்
கொடுத்துச் சேர்த்துப் போனார்கள், தண்டங்கள் சாராசர யாவையும் - அண்டம்

னையும் (அவற்றினுள்) எவ்வாச் சாசனங்களையும், தானே ஆக்கிச் செய்து - தானே இருட்டித்துக்கொண்டு, எங்கும் தின்றும் வலி - (அவற்றின்) எங்கும் திறைத்திருக்கும் செவ்வியனதவன்மை, உற வாய்ப்பிருமோ - (ஒருவர்) எடுத்தல்உற அளவுபடுமோ. (பாடசென்றபடி.)

ருணந்தொடங்கியதை முடித்தற்குப் பின்னர் இன்ன எடுத்தல்உற வால் வெற்றப்பொருள் கைப்பணி. (உக)

படையற்றவியானபுறப்பற்றவற்றத்தற்றுத்

தொடையற்றிதன்முண்டெழுதோள்வலியற்றத்தெற்ற

மிடையற்றவியானகைபற்றடலேறுமோது

கடையற்றடைவார்க்கிலைகண்டனனந்தியன்னைல்

(இ-ள்.) படையற்ற - (தாங்கனெந்திய) ஆயுதங்கள் தண்டப்படும், விமானமும் பற்ற அற அற்ற - (ஏறிவந்த) விமானங்களும் செறிதயின்றித் தான்பட்டும், சற்றம் தொகையற்ற - (போர்செய்தற்கு மின்னந்த) தம்பையான சீந்தியும், மூண்டு இகல் எழு தோள் வலி அற்ற - மூண்டு போர்க்கெழும் தோளானமை சித்தியும், செற்றம் இடை அற்ற - (இயற்கையாயுள்ள) கோபம் இடையிலொழித்தல், வீரகை அற்ற - வீரகை யொழித்தல், அடல் ஏறு போது கடை அற்ற - கொணத்தொழியுடைய சிவம் ஏறுபோலுள்ள பெருமிக் கடை யொழித்தல், அடை வார் நிய - வருகின்ற (சமத சேனவீரர்கள்) நிலைமையை, கத்தி அன்னல் - கத்தியானல், கண்டனன் - பார்த்தருளினார்.

என்றும் கோபமே பொருளாயுள்ள வீரரென்பார். செற்றம் இடையற்ற என்றார். படையற்றவிய அகற்றிண்பெயர்கள் அற்ற என்னும் உடந்திணைப் பயனிலை போற்ற நின்றவால் திணைபுருவமைதி. (உக)

உடையானடிதாழ்த்திவையோதனுமோதரீதத்தச்

சடையானிளவாணகைசெய்துதாழ்ச்செய்தகன்

விடையான்கிலையானிதல்வென்றிவினைக்குத்தெய்வப்

படையானெழுந்தானமராமாடியபாரிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) உடையான் அடி தாழ்த்த - தம்மை ஆளாகவுடைய செபெருமான் திருவடிபை வணங்கி, இவை ஒரளும் - இங்கிலைமையான பெருததல்உற, ஓம் நீதம் கடையான் - அகையையுடைய கங்கையையணிந்த சடாபார்த்தையுடைய அச்செபெருமான், இன் வான் கை செய்த - புச்சுமுறுவல் செய்த, சென் கன் தரும விடையான் - செவ்வ கண்ணையுடைய தருமவிடையை யுடையவனும், சிலையான் - பிணைபென்னும் வில்லிவெல், இகல் வென்றி வினைக்கும் - போரில் வெற்றியை வினைவிக்கும், தெய்வப் படையான் - தெய்வத்தன்மையையுடைய பாசபதான் தீர்த்தையுடையவனும் ஆகிய அச்செபெருமான், எழுந்தான் - போர்க்கெழுந்த, அமராமிய பாரில் சென்றான் - போர்க்கானத்திற் சென்றருளினான். (சு)

அமராமியானிரியவிரும்பம்.

மேகியாகவப்பாரிடையப்பாரிடவியாயமராமிய

யோகிலாவலிகவந்ததமன்றியிருத்தெவவொதிந்தாதுத்

தாவிளாவலிகவருமடங்கலின்றியிருத்தெவவொதிந்தாதுத்

தேவியார்திருவருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான்,

(இ-ள்.) மேலி - அடைந்தருளி, ஆகவும் பாரிடை - போர்க்களத்தில், பாரி ட வீரனா அரங்க - பூதனனா வீரனானோடு போர்செய்து, ஓவிலா வலி கென்றத ம் அந்த (அசெவ்வனா வீரனானின்றது) கீச்சா வீரன் முந்தம் கொண்டு கொ ண்டதமன்வாமல், இனி உருத்த என் எதிர்த்தாறு - இனிப் போர்க்குட் கேபித் தயாரெதிப்பினார், தாவிலா வலியும் கை - (அவர்களை) கெடாத வீரத்தையும் கொண்டுசொன்ன, தனி பிணு மடல்வின் என கிற்கும் - ஒப்பின்லாத பெருமை த்தைப்போல வித்தருளிய, தேவியார் திருவுருகமும் - (தனது) தேவியாருடைய திருவுருகப் பெலிதையும், செககச் செங்கையும் எதிர்த்துண்டான் எடத்தியருளிய வீர்த்தெய்வியின் மிகுதியையும் பார்த்தருளினான்.

கோவும் என்றதின் இதழியினின்ற உண்மையை வலியென்பதனோடு உட்கே.

ஒற்றைவாள்செழற்சாணமும்பாப்பகைத்துறித்தவெம்புலித்தோளும்
கொற்றவாள்மூச்சுமும்வெண்ணிறனிகோலமும்நூன்மார்பும்
கற்றவெணியுந்தன்னபேரிகாக்கையகருணைசெய்திருவோக்கும்
பெற்றதன்வலப்பாதிபைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்த்துண்டான்.

(இ-ள்.) வார் ஒற்றை செழற் சாணமும் - கீண்ட (கென்றிச்செ) ஒரு வீரன ண்டை உட்கய திருவடியும், பாம்பு அசைத்த உருத்த வெம்புலித்தோளும் - சர்ப்ப க்கச்சாலிதக வுறித்திப கொடிய புலித்தோலாடையும், கொற்றம் மழு வான் காரம ம் - கெற்றியையுடைய மழுவாயுத்தையெய்திப திருவோளும், வென் கீது அணி கோலம் - கென்னிய திருகீற்றையணிந்த திருக்கோலத்தையுடைய, நூன்மார் பு ம் - உபவீர்த்தையணிந்த திருமார்பமும், கற்றை வெணியும் - கெருவிய சடாமுடியு ம், தன்னைய கோக்கிய - தன்மையே என்று கோக்குகின்ற, கருணைசெய் திரு வோ க்கும் - கெருகைசெய்யுத் திருக்கண்ணு, பெற்ற தன் வலப்பாதிபை - (ஆவிய இவையினை) உடைய தமது வலப்பாமையிப கிவபெருமான, தடாதகைப்பிராட்டியு ம் எதிர்த்துண்டான் - தடாதகைப்பிராட்டியாரும் எதிரே பார்த்தருளினார்.

உண்மையன் திருவுருகம் இடப்பாகமாதலின் - கிவபெருமான் திருவுருகம் வலப்பாகமென்றார்.

கண்டவெல்லியிலொருமுலைமறைத்ததுகுத்தினுண்மடனச்சன்
கொண்டகைத்திடக்குவிதாமலார்த்தழும்பொம்பர்போலொகித்தொல்லிப்
பண்டையன்புலத்திறகொளக்கருத்தமுற்பாரமும்பிடர்தாமுத்
கெண்டையுண்ணும்புறவடிவோக்கமன்னினைத்தமிழன்னெனவின்ருள்.

(இ-ள்.) கண்ட எல்லையின் - (கிவபெருமானின்) கண்ட கப்பொழுத்த, ஒரு முலை மறைத்தது - ஒரு தன்ம மறைமால், கருத்தின் எண் மடன் அச்சம் கெண் டகைத்திட - மகத்தில் காணமும் மடமும் அச்சமும் குடிசொன்ன, குவிதாமலார்த்த ழும் கொம்பர் போல் ஒகித்த ஒகி - வலியும்படி மலர்ந்த பூச்சொம்புபால் ஒகித்த தவண்டு, பண்டை அன்பு வந்த இவ்வொகை - (கிவபெருமானிடத்தத்) தான் மூன் புலொண்ட அன்புவந்த (ஒருபால்) குடிசொன்னவையும், கரும் குழல் பாரமும் பிடர் தாமுடைய அனபாரமும் பிடரிவிந்நித்த தாமுவும், கெண்டை உண் கணும் புற வடிவோக்க - தேற்றெண்டைய வென்ற கண்ணும் புறவடியைய வோகி கித்த வும், மண் கெடுத்த மின் என, கின்றான் - கிவத்தாத திருவிவாதத்தெயி மன்னன் போல கின்றருளினார்.

மலையாள என்னும் வினாமூற்றினின்றுபிரிந்த முதலினை தொழிப்பெயராய்
மூன்றனுபேற்றது. (சக)

நின்றமென்கொடிக்கல்லிகம்பிடைபரணிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றறிந்தமுதலியனஞ்சுமதிசேறடிபணிதகனனுபிக்
கொன்றையஞ்சடைகுதுமுனேநிச்சுமணக்குதுமனென்றதுமன்பு
தன்றநின்றவடபார்ச்சுருட்சிவாரஞ்சேதிமற்றிதுகறம.

(இ-ன்.) நின்ற மென் கொடிக்கு - இவ்வாய் நின்றநுளிய மெல்லிய பூங் கொம்பொருத பிராட்டியாருக்கு, அங் வியப்பு இடை அன்று அங் நிகழ்த்திய திருமாற்றம் - அகன்ற ஆராதனை முன்னிதிக் கெடுபெருமான் - அருள் செய்த திருவார்த்தையை, அறிந்தவறு அறிவரும் கூறி - அறிந்த பேரறிவினையுடைய சமதி என்பவன், சிறு அடி பணிந்த - பிராட்டியாருடைய) சிறிய திருவடினை கணங்கி, அன்னும் இடகொண்டையஞ்சடை குழான் ஏ - தாயே இக்குநின்ற கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடையையுடைய பெருமானே, நின் மணல் குழான் என்றதும் - நின்ற மணலானகொன்றை கூற, அன்பு தன்ற நின்றவன் பார்த்து - அன்பு மீடற நின்றநுளிய அடபிராட்டியாரைப்பார்த்த, அருள் செய்பாஞ்சோதி - நுண்ணியவமாயிய அச்செய்துமான், இத உதம் - இத சொல்லுதின்ருள்.

சூழகன் - பேரூழகன்.

(22)

என்றுதொட்டுநீதிசபையினமேற்சயங்குறித்தழமுத்துபோத்தினயாமு
மன்றுதொட்டுநாமதரைவிட்டினையிடமிததுவதனமுன்னத்
தொன்றுதொட்டநாமதரைபரையிதநுசேமவாரகதோரை
நன்றுதொட்டநாமணஞ்செயவநுதுதினகர்க்குடையெனதுன்.

(தி.ன்.) என்று தொட்டி - எக்ஸ்பென்டி, நிசையிச்செம் சயம் குறித்த - எட்டித்தகைகளிலுஞ்சென்ற ரோ செய்து வெற்றிபெறக்குறி, நீ எழுத்துப் பேர்நனை - நீ எழுத்து வாகையோ, அந்த தொட்டி நம் மதனாகிட்டி - சக்லாவ் தொட்டி நம் மதனாயவிட்டி, உன் விடாத யாரும் அடுத்த வந்தனம் - உன்னைச் சந்தம் பிரியாத நாரும் அடுத்த கந்தோ, அதன்ற தொட்ட நான் மறை உரைவறி - அனதிதொட்டின்ன நானு வேகங்கள் கூறிய முறைப்படி, வருசோம வாரத்த - வருசென்றசோமவாரத்தில், நன்ற ஓனா தொட்ட நான் - எக்ல முகத்தக்கடிய காலத்தில், உன்னை மணம் செய வருதம் - உன்னைத் திருக்கலியானரு செய்ய வருகின்றோம், நின் கங்கு நீ வரு எனறான் - உன்னுடைய நகரமாகிய மதனாக்குச் செல்லாயென்ற திருகாய்மலாந்தருளினார்.

சத்தியுள்ளதமக்குத் தானாய் சத்தியாய் நின்றவின் உணர்விடாததென்று
வந்தனம் என்றார். (சுஉ)

என்றாதன்மேலண்பைமுரியாயுமிநத்தியாயஞ்சுழம்
சூறமன்னதேர்மேறகொடுனுரிசுஞ்சூறகடலென்னவார்ப்பு
நின்றதெவ்வமாலையாகநாபுணணிபீத்தழரீத்தேதி
மன்றம்மாமதூரபுரியடைந்தன்னமிக்கலவிளக்கண்ணம்.

(தி.ன்.) என்ற நாதன் மேல் - என்றநதிரிப சிவபெருமானமேல், மதிக்கு விளக்கு அண்ணல் - சந்திரகுலத்தக்கு ஞா தீபம்போன்ற பிராட்டியார். அன்பையும் உயிரையும் இருததி - அன்பையும் (தமது) உயிரையும் நிரீபெற வைத்த, ஆயம் குழ - மெய்க்காவலராகிய தோழியார் உட்டம் புத்திற்குமு. குன்றம் அன்ன தேர்

மேற்கொடி - மலையையொத்த தேர்மேலேறியருளி, தாரியம் குறை எடல் என ஆர்ப்பு - பல வாய்சியங்களும் ஒலிக்கும் எடல்போலொலிக்க, நீந்த தெய்வம் மால் வரைகளும் - (இடையில்) நீந்த தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய மலையினையும், புண்ணிய நீர்தழம் - புண்ணியவடிவமானிய வதிகளையும், நீந்த வளி - எடுத்துச்சென்ற, மன்றல் மா மதுரபுரி அடைந்தனன், (சோகையின்) மலர் மணமிக பெரிய மதுரைகொடை அடைந்தருளினார். (சக)

மங்கைநாயகியுட்கலமெதிர்வொளவந்தவாணியிடுசெல்லம்
 கொங்குமாரிகைபுருந்தனாகமேற்புதுமணத்திறத்திடு
 பெய்துபொய்யுத்தகாச்சர்மலர்வளிகினைக்கிவைவனவகமக்கின்ற
 மங்கைமாரகொங்குநுங்குமுரசாணமேலுறையித்தார்.

(இ-ள்) மங்கை நாயகி - மகையார்ச்சொரிசாரிய பிராட்டியார், மங்கலம் எதிர்கொள வந்த - அஷ்டமங்கலங்களையும் எதிர்கொண்டு வருகொர் கொண்டு வரத் (தமது) வருட்சென்ற, வான இழி செல்வம் பொங்கும் - விண்ணுள்ளினின்று வந்தாம் வார்த்தை செல்வத்தொடு விளங்கும், மானிகை புக்கானாக - திருக்கோயிலையுடைத்தருள, மேல் - அதன்மேல், அடைச்ச புது மணத் திறம் திட்டி - மந்திரிகள் அக்காலையில் சிகழும் திருமாணச்செய்தியை எழுதி எங்கும் ஒலி உய்த்து-எதோங்குள்கும் ஒலிபோக்கி, மங்கல விளைகரு இயை வன அமைகின்றார் - திருமணத்துக்கு வேண்டும் உபகாணங்களைச் சேரரப்புவர், அங்ஙனம் மாரகர் என்னை - அமுத இடம்பரந்த பெரிய மதுரைகளிலெங்கும் உத்தோர் (உணர்ந்து தத்தலினை ஆவங்காஞ்செய) கடி முரசு ஆனை மேல் அறைவித்தார் - கலியாணமுரசுந்த ஆனமேலிவந்திடு ம. ரிச்சத்தர்.

அடைக்கொரு - முரதுபெயராய் நின்றது முரசுநிறைந்தொலி வந்தரு வரியாற்புதுபோல அறை தற்கொழிந அடைச்சரி. தற்பின்னும் அமைகின்றார் இயற்றல்வினைமுதற் கருதலாவாகிறத. (சக)

நெவேற.

கண்ணி தன்மணமுரசுநிறைவழங்குதபவர்க்கொடைத்
 துண்ணியவலையையர்கடவுள்தொழுக்கையருடலமுழிப்பெழும்பு
 பண்ணியததிவிரியலெழின்மகளிபழகுசெய்பரிசென
 விண்ணியலெழில்வளங்கொலாஞ்செயல்வினியணிபெறவெழில்செய்வார்.

(இ-ள்) கண்ணி தன் மணம் முரசு அறைதலும் - பிராட்டியார் திருமணத்தைக் கலியாணப்போகையால் தெரிவிக்கும், கடி கார உறை பவர் - காவல் குழந்தைமதலையில் வசிப்போர், கொடை துண்ணிய உவகையர் - எல்லையில்லாத மேலெழுந்தோங்கிய சாதோஷத்தை யுடையவரும், கடவுளை தொழு கையர் - சோமசுந்தரத்தொலை வணங்கு உப்பிய கையின் யுடையவரும், உடலம் முகிழ்ப்பு எழ - தமது சரீரமுற்றம் புசுரும்ப, பண்ணிய ததிவிரிய - தோததிரம் உதவின்றவரும், இயல் எழி - மனவினா - இயற்கையாகவே யழகுதிக்க பெண்ணை, அமுத செய்பரிசென - ஆபரண முதலியவற்றால் அலங்காரு செய்யுந் தன்மைபோல, இன் இயல் எழில் வளம் கவர் எல்லாம் - (இயற்கையாகவே கட்டிலங்களுக்கு) இன்பத்தரவந்த அழகையும் வளப்பச்சையுமுடைய ருதாராகிரிவள்ள (தாதம் மனைகை) எல்லாம், செயல்வினை அணி பெற - கைதொழிவில்வல்ல தொழில்களால் அமுதபெற, எழில் செய்வார் - அலங்காரு செய்பந் தெரிந்தருள்கள். (சக)

கோதைபொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனர்விகுவார்
தேனமென்பனிரீர்பேச்சித்திழையடக்குவார்
மாதருமைத்தருமிறைபகண்மன்றம்மழிச்சிமயக்கினுற
காதணிசுழைதொடிசுண்டினைசழல்வனதெரிசென்றொழில்செய்வார்.

(இ-ள்.) பரி கோதை சந்தனம் குப்பை களைந்தனர் - தம்மினித்த நீர்வெ
ழுமல்களும் சந்தனங்களையும குப்பைகளைக்களைத்த, வீசுவார் - (புறத்தில்கொ
ண்டோபாய்) எறிவார், தேனம் மென்பனிரீர்தான் தாய் - குளிர்த்த மெல்லிய பனிரீர்
களைத்தவி, சிந்தனை பூழி அடக்குவார் - சிந்தி மேலெழும் புழுதினை வடக்குவார்
கன், மாதரும் கைந்தரும் - பெண்டிரும் ஆடகரும், இறை மகள் மன்றல் மழிச்சி
மயக்கினுள் - பிராட்டியார் திருமணத்தின்மேலெழுந்த களிப்பு வகைத்தான், கைது
அணி குழை - காதிலணிந்த குண்டலங்களும், தொடி - கணையல்களும், சுண்டுகை -
சுண்டுகைகளும், சழல்வன தெரிசென்ற - பூட்டுவிட்டுக் கதலுனைத் தெரியாசாதி,
தொழில் செய்வார் - அலக்கித்தலைச் செய்யாதொடக்கினார்கள். (௪௧)

பங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதினானவுகாசெய்வார்
தங்களைபொல்லிதழி இக்கொளவார் தாங்கருமோகைதலைக்கொள்வார்
திக்கலினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றொழுத்துவார்
நங்கைபருங்குகாணவோதுடித்தனதோன்கணமக்கென்பார்.

(இ-ள்.) மங்கலம் என்ற என வினவுவார் - திருமணம் எப்பொழுதென்ற
(ஒருவகையொருள்) வினவுவார்கள், வருமதி என் என உணர் செய்வார் தங்களை -
வரும் சோமவாரதினமென்ற உறவார்களை, ஒல்லி தழுவி கொள்வார் - விளைந்த
தழுவிக்கொள்வார்கள், தாங்கு அரும் ஒகை தலைக்கொள்வார் - தாங்குதந்திரிய மகி
ழ்ச்சியிடுக்கொள்வார்கள், திக்கலின் எல்லையும் ஆய என் - சோமவாரதினம் உடும்
அளவும் ஆறாள் (ஆயினும்) ஆறு உகம் என்ற செலுத்தவார் - (செல்லும் அகவாற
களும்) ஆறுபுகம்போலுள்ளதென்ற (கருதி) கழிப்பார்கள், நங்கை அரும் கடி
ணவோ - பிராட்டியாருடைய காணுதந்திரிய திருக்கலிபாணத்தைக் கண்டு களிச்ச
வோ, எமக்கு தோன்கன் துடித்தன என்பார் - எமக்குத் தோன்கன் துடித்தனமென்
தஉறவார்கள். (௪௨)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்டியுவாரர்களும்பெட்டிமுற்
சித்திரபந்திரிதத்துவார்தெற்றிள்குங்குமரீவுவார்
வித்தியபாவிக்கமென்றழையிரிதலைநீர்கிறைபொற்றாட்டும்
பத்தியின்வேதிசிரப்புவார்தோரணையாலிபரப்புவார்.

(இ-ள்.) பித்திகை - கவர்த்தலங்களை, வெள்ளை புதுக்குவார் - சங்குச் சாத்தி
னும் புதுக்குவார்கள், பெட்டிமுறையாளும் பெட்டி உற - (யாவாறும்வீரு பப்பட்ட)
சித்திரபந்திரிதத்துவார்தெற்றிள்குங்குமரீவுவார் - சித்திரங்களை
கவிரைபாக அமைப்பார்கள், தெற்றிள்குங்குமம் ரீவுவார் - திண்ணைகளின் வெளி
ப்புறங்களில் குங்குமத்தும்புனைப் பூசுவார்கள், வேதி - (பூசிய அத்திண்ணை)
களில், வித்திய பாலிக்கை - ஸூரியேழும்பிய பாலிக்கைகளையும், மெல் தழை விரி தலை
நீர் கிறை பொன்றாட்டும் - மெல்லிய தழைவிரிந்த தலைபயுடைய நீர்கிறைந்த பொ
ன்றாட்டிய பூணாகும்பண்ணையும், பத்தியின் கிரப்புவார் - கவிசைபட கிரப்புவார்
கள், தோரண வாயில் பரப்புவார் - தோரணங்களை வாயிலிட்டுக்கொள்வார்கள். (௪௩)

நீளிகடமணிமறசெங்குணசெங்குடைக்காவணநாட்டுவார்
பாணொள்முருகவைக்கழைபழக்குவைவாழையொழுகுவார்
கோளிறொண்டெனவாடின்கோத்தணிவார்பிகைகொடியிகா
வாசரிபெழுபரிபடிபடமத்திகைக்கொயெனவைப்பாரால்.

(இ-ள்.) நீள் இடை மணி மறகு எங்குணம் - அன்ற இடங்கையுடைய அறு
பிப வீதிசெங்கும், செடி கடை காவணம் நாட்டுவார் - செடிய கடைப்பத்தங்களைப்
போலவார்கன், பாண கொள் கழுரு - பாணகன் கிறைந்த கழுமகாங்கையும்த், கவை
கழை - கவைமுநிர்த்த கருப்புணையும்த், பழக் குவை வாழை - பழுத்தையுடைய குவை
கையுடைய வாழைமகங்கையும்த், ஒழுக்குவார் - வரிசைப்படக்கட்டுவார்கன், கோள்
இறை கொண்டத என்ன - குரியன்முதலிய கோள்கன் குடிவந்திருப்பதபோல, ஆடி
கன் கோத்த தணி வார் - கன்னாடினைக் கோத்த (வரிசைபடக்) கட்டுவார்கன்,
யிகை கொடி கிறை - மேலே கொடியன் வரிசையாக, வான் அரி எழு பரி அடிபட-
ஒளிகையுடைய குரியனுடைய எழுருதிகாகன் மேலுந் அடிபடுப்படி, மத்திகை கி
கா என வைப்பார் - சம்மட்டியின் வரிசைகன்போலக் கட்டுவார்கன். (௩௦)

பூவொடுதென்பணிசிந்தவார்பொரியொடுபொற்கணங்கிவவார்
பாகவயிளக்குதி நுத்துவார்பைந்தொடைபத்திரும்புவா
காவணமென்னவயிர்ப்புறணிமறசெங்குணமாதனக்
கோகவையுமரகதமாணியுங்கோப்பமைபாரமுதாக்குவார்.

(இ-ள்.) பூ ஒழைத் தணி சிந்தவார் - மலர்மனோடு தன்னிய பணிரினாச்
சிந்தவார்கன், பொரி ஒழி பொன் கணணம் வீசுவார் - பொரிமனோடு பொன்னிற
மகமந்த கத்தப்பொடியனை வாரியிறைப்பார்கன், பாகவ யிளக்கு நுத்துவார் - பா
கவாசெந்தத் திபங்களை வரிசைபடவைப்பார்கன், பைத் தொடை - பசிய மலர்
மாணிகை, பந்தரில் காத்தவா - பந்தரளில் தொங்கக் கட்டுவார்கன், ஆகணம்
என்ன அயர்ப்பு உற - கடைவீதியென்ற (கண்டோர் யாகரும்) ஐயங்கொன்ன, அணி
மறகு எங்குணம் - அழகிய வீதிசெங்கும், அரதனக் கோகவையும் - இரத்தினத்தோ
கவையும்த், மரகதமாணியும்த் - மரகதநாற்புனைந்த மாணிகையும்த், கோப்பு அமை
ஆரமும் - கோகையாக கமைந்த முத்தகாங்கையும்த், தாக்குவார் - தொங்கக் கட்டு
வார்கன். (௩௧)

அடுகரிசிந்தரம்புபுவாரழன்பணியோடைமிகைச்சுவார்
கடுகடையிலுளிகழுத்தணிகாலணிகலுனைத்திருத்தவார்
கடர்கிடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுவவரிகடுகேருவார்
வடுமறபொற்கலகாமணிமங்கலதீபமியற்றுவார்.

(இ-ள்.) அடு கரி சிந்தரம் அப்புவார் - (பகைவனாக்) கொல்லும் வரிசையின்
(செற்றியில்) சிந்தரம் பூவாரிசை, அழல் மணி ஒடை மிகைச்சுவார் - கெடுப்பைப்
போல ஒளிகைக் இரத்தினங்கன்பத்தப் பட்டங்களைக் கட்டுவார்கன், கடு கடை இடு
ளி - கிடைத்த செல்லும் கடையையுடைய குதிரைகளுகு, கழுத்தணி காலணி கை
னை திருத்தவார் - கழுத்தணிகையும்த் காலணிகையுஞ் சேணத்தையும் ஒழுக்குபட
அணிவார்கன், கடர் கடு தேர் பரி பூட்டுவார் - ஒளிகைத் தேரில் குதிரைகளைப்
பூட்டுவார்கன், தொடை பொடு - மாணிகையும்த், கலரிசை - சாமகைகையும்த், தா
குவார் - (அத்தேர்களில்) தொங்கக் கட்டுவார்கன், வடு அறு பொன் கலம் - குத்

மற்ற பொன்னாடிய தட்டுகளில் (வரிசைபட), எவணி மந்தல தீபம் - எவரத்தி
னங்களாடிய மந்தலமமைத்த தீபங்களை, இயற்றுவார் - வைப்பாகன். (௧௪)

பழையனகலை வெறுப்பாரற் புதியனபணிகன் பரிப்பாரற்
குழைபுனிதரோடு கும்பங்குளிமுலைபுதைபடமெழுதுவார்
மெழுகியவீரப்புலந்தவாரவினாபடுகலைவகன்புலா
ரமுகியண்ணுநோக்குவார்தொந்தையாருமாத்குவார்,

(இ-ங்.) பழையனகலை வெறுப்பா - (அந்தாரிலுள்ளபெண்கள்) முன்ன
னித்த பழைய ஆபரணங்களைக்கி, புதியனபணிகன் பரிப்பா - புதிய ஆபரணங்களை
யணிவார்கள், பனிநீர் குழை அனை குக்கும் - பனிநீர் குழைத்தமைத்த குக்கும்
கும்பம்மை, குவி முலை புதைபட மெழுதுவார் - குவிந்தமுலைகள் புதைபட்டபூசுவா
ர்கள், மெழுகிய நரம் புலந்தவார் (அவ்வாறு) புதிய (அதன்) நரத்தை (அகிழ்ந்
தவகனால்) உலர்த்துவார்கள், வினாபடு கலைவகன் அபபுவார் - வாசபமைத்த கலை
வைகளை அப்பி, அழகிய கண்ணடி நோக்குவார் - அழகமைத்த கண்ணடிகளைப் பா
ர்ப்பார்கள், மைந்தனா ஆதலம் ஆக்குவார் - (இவ்வாறு அலங்கரித்தத் தந்தயக்குரிய)
ஆடவர்களை வருத்தவார்கள்.

அப்புவாடென்னும் வீணமுற்ற எச்சமாய் நின்றுத. (௧௫)
அஞ்சனம்வேல்விழிதிட்டுவாராடவார் எர்ட்டிடையாட்டுவார்
பஞ்சகனபாரதவிருகதுவார்பரிபுறமீதுசிறுததுவார்
வஞ்சியுத்தேறவருந்தவார்மநாசுமளையாநுந்தவார்
கொஞ்சியகனிமொழிசமுதவார் சமுதவொடுகூரவைகனசமுதவார்.

(இ-ங்.) வஞ்சியர் - வஞ்சி செழுமேன்றபெண்கள், வேல் விழி அஞ்சு
ம் தீட்டுவார் - வேலையொத்தகைகளில் ஏமமேடுதி, ஆடவா மாற்பிடை எர்ட்டிவா
ர் - புருடாகம் மாப்பல் (அச்சுண் டெலை) நாட்டுவார்கள், பாதம் பஞ்சகன் இருந்து
வார் - கால்வளிற் சொப்பஞ்சு குழம்புப பூசுவார்கள், மீது பரிபுரம் திருதுவார் -
அப்பாசத்தின்மேல் சிவபுனை (ஒழுங்குபட) அணிவார்கள், தேறல் அருதுவார் -
மதுவண்பார்கள், மருக்குல் தன்னாட வருந்தவார் - (அம்மதுமாதகால்) இடைதன்
னாட நடந்து வருந்தவார்கள், கொஞ்சிய கனி மொழி சமுதவார் - (சமுத ஆடவர்)
பாராட்டச் சுவைகளிந்த மொழியினல் பேசுபவர்கள், சமுதவரு குரவைகள் குழ
துவார் - பெண்கள்கூட்டங்களோடு குரையொடங்கண்ணுள்ள பாடல்களை (அரமயக்
கால்) தமொறிப்படுவார்கள்.

குரவையாடலாவது " குரவையெட்டுவரும்கையர், செ நிலைமண் -
வட்டக்கைகோததத், தங்கிலைட்டநின்றருடலகு " எனவருஞ் சூதநாத்தா
லுண்க, (௧௬)

கின்னையிதலபெனச்செவொர்க்கு மெழுநாணுநிறவலிபர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்கழ ணையதுகளி புகு
வினனிசையாமொடுபாடுவாரீந்தனதுகூல்விநித்தேருதவார்
சென்னிபினி அகொண்டாடுவார்தேறலையுண்பசெருக்குவார்

(இ-ங்.) விநியர் - பாடற்பெண்கள், கின்னெழுநாணுநி வீணையினாம்
பிடுமெழுந்த இசையோடு, கின்னரம் மிதனம் என செல்கார் - வீணையேறிய மிதன
சாணியப்போலச் சென்று, கன்னியர் அரவச வணங்குவார் - கன்னியர்க்கரசியா

ரங்கிய பிராட்டியாரா வணக்குவார்கள், கடி மணம் எய்து களிப்பினுள் - வினக்க மமைந்த திருமணம் நிகழும் சந்தோஷத்தால், யாழ் இன் இசையோடு பாடுவார் - வீணையிலெழுந்த இனிய இசையோடு (வேறுபடாமல்) பாடுவார்கள், ஈத்தன துதில் விரித்த ஏந்துவார் - (அப்போது) கொடுக்கும் பொருளை வஸ்திரம் விரித்த ஏந்து வார்கள், சென்னியின் மீது கொண்டு ஆடுவார் - சிரசின்மேற்கொண்டு ஆடுவார்கள், தேறலை உண்டு செருக்குவார் - மதுவையுண்டு களிப்பார்கள். ௪

கிளைகெழு பாடுவோடு என்பதற்கு உரிமைச் சுற்றமாகவமைந்த தத்தமக்குரிய பாணர்களோடு எனப்பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று.

மதுனராசி பாடுதற்றொழிவுடையாள். அதனைக் கூர்முரானம் அகத்தியன் இராவணன்மரபுரைத்த அத்தியாயத்தில் - “பாழியந்தடந்தோன் மதுவுடன் சூழ்ந்த பலகினைப்பரப்புடனாக்கன், மாழைமென்னைக்கிப் புலோமசைகணவன் மாநகர்தனதடிப்படுத்தி, வீழியக்கனிவா யியக்கியரமார் கின்னரர்மிதுனம்வீற்றிருக்கும், சூழ்கடர்ப்பரிதி போக்கறநிவந்த கயிலையைத்துணைவினவந்தடைந்தான்.” என வருந்து செய்யுளாறுணர்க. (௫௭)

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலையைத் துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணினோக்குவார்கள்வினவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென்பொன்னதுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனொடும்போவரால்.

(இ-ள்.) மன்னவர் மகளிரும் - அரசர்மகளிரும், மறையவர் மகளிரும் அந்தணர்மகளிரும், வந்து பொன் மாலையை துன்னினர் - வந்து காஞ்சனமாலையுடையடைந்து, சோபனம் வினவுவார் - திருக்கல்யாணமகோற்சுவத்தை வினவுவார்கள், தோகை தன் மணவணி நோக்குவார் - பிராட்டியாருடைய திருமணக்கோலங்களைப்பார்த்துக் களிகூருவார்கள், கன்னி தன் வலர் வீசிய காசறை - அப்பிராட்டியாரோவல்செய்வோர் வீசியமயிர்ச்சாந்திலுமும், கர்ப்புர வாசம் மெல் பொன் நறுங்கலவையின் - பச்சைக்கர்ப்பூரவாசங்கலந்த மெல்லிய பொன்னிறமுள்ள நரியகலவைகளாலும், மெய் எல்லாம் புதைபட - தமதுசரீரமெல்லாம் மறைபட, வளனொடும் போவர் - அவ்வளப்பத்தோடும் (தத்தம்மனைகளுக்குப்) போவார்கள்.

அங்கனகஞ்செய்தகம்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ் தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர் துள்ளியகவரியினுள்ளன கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு மங்கலதுரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன.

(இ-ள்.) கங்கையும் - கங்காதீர்த்தமும், வாணியும் - சரஸ்வதி தீர்த்தமும், யமுனையும் - யமுனாதீர்த்தமும், காவிரியும் - காவிரிதீர்த்தமும், பலதுறை தொறும் - பலதுறைகளிலுமிருந்து, அம் கணகம் செய் தகம்பின - அழகியபொன்னாற்செய்யப்பட்ட குடங்களில் நிறைக்கப்பட்டனவும், ஆடை பொதிந்தன - (அவற்றின்மேல்) வஸ்திரங்களால் பொதியப்பட்டனவும், தோடு அவிழ் தொங்கல் வளைந்தன - இதழவிழ்ந்த பூமாலைகளால் வளைந்தணியப்பட்டனவும், மங்கையர் துள்ளிய கவரியின் உள்ளன - பெண்கள் வீசும் கவரியினுள் அடங்கினவும், மதமலைமேலன - மத்தையுடையயானையின் மத்தத்தின்மேலுள்ளனவுமாகி, மங்கல தாரியம் ஆர்ப்பன வருவன - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்கீ (ஒருபால்) வாராநிப்பன. (௫௯)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணுகியதுமுனியொனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிசுவா
ரிங்கமெனபலையடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிசுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிசுவார்.

(இ-ள்.) அங்கு அவர் மனை தொறும் - அந்நகரிலுள்ள அவர்வர்கள் வீடுகள்
தொறும், மணவினை அணுகிய துமுனியர் என - திருமணச்செய்கை வந்ததுபோல
ஆரவாரச்செய்கையையுடையவராய், மறை புங்கவர் இனிது உணர்வதெவணர்ச்
சியில் உயர்ந்த அந்தணர்கள் குறைவின்றி உண்ண, அறுசுவை போனகம் - அறுசு
வையமைந்த கதிகளையும் அன்னங்களையும், அடுவினை புரிசுவார் - சமைக்குந்தொ
ழிச்செய்வார்கள், அடிகளுக்கு பலி இங்கு அடுவன என - சுவாமிகளுக்குப் பி
சை இவ்விடத்திற் சமைக்கின்றோமென்று, யத்சனை எதிர் பணிசுவார் - யதிகளை
யெதிர்தென்று (தடுத்த) வணங்குவார்கள், சங்கரன் அடியரை எதிர் கொள்வார் -
சிவபெருமான் அடியவர்களை எதிரகொண்டு (அவர்களுக்கு) விதிமுறை சபரியை
புரிசுவார் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைசெய்வார்கள்.

எதிர்கொள்வாரென்னும் வினைமுறையு எச்சமாய் நின்றது, நால்வகையாச்சி
ரமங்களில் யதியாச்சிரமம் மேம்பாடுள்ளதாதலின் பொதுவியலால் யாவராலும்
வணங்கப்பரிவாரொன்பார் - யதிகளை யெதிர்பணிசுவாரொனவும், நால்வகை ஆச்சிர
மங்களையும், சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையும், இயமாதியோகங்களையும், பசு
பாசஞானங்களையுங்கடந்து, சரியை கிரியா யோகங்களிற் சரிப்பவரும், பதிஞானச்
செல்வரும், திருவேடத்தருமாய் நின்றலின், சிறப்பியலால் அவர் சிவனெனவே
வழிபடற்பாலொன்பார். சங்கரனடியரை யெதிர்கொள்வார் சபரியை விதிமுறை
புரிசுவார் எனவுங்கூறினார். (சு௦)

இன்னணநகர்செயலணிசெயவினையிலேமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனைவலொன்னினிசுகழநகாசெயுமெழில்வளையையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வதெவணிதன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு, நகர் அணி செயல் செய்ய - நகரா அல
ங்கரித்தலால், மணவினை மணமகன் - இத்திருமணத்துக்குரிய மணவாளனோ, இளை
யிலி - ஒப்பில்லாதவன், கன்னியும் - தடாதகைப்பிராட்டியாரும், அனையவன் என்
னின் - அத்தன்மையொன்றால், இககடி நகர் செய்யும எழில் வளனை - இக்காவல்
பூண்ட அம்மதுரை நகரத்தின் அலங்காரப்பொலிவுக்கு, என்ன அரிய நகர் செயல்
எழில் - எந்த அரியநகரத்தின் அலங்காரப்பொலியை, இளை என யாம் உரைசெய்
வது எவன் - ஒப்பு என்று நாமெடுத்ததெவ்வது என்னவிருந்தது, (சிறிதும் இல்
லை என்றபடி) இதன்முன் இறைமகள் தமா - இந்நகரை அலங்கரித்தற்குமுன்னே
தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய சுற்றத்தார், மண் அணி மண்டப வினை செய்யும் மு
றைசொல்வாம் - திருக்கலியாணமண்டபத்தை அலங்கரிக்கும் முறைமையை இனி
எடுத்துச்சொல்லுவாம்.

மணவாளனும், மணவாட்டியும் ஒப்பிகந்தோராதலின் அவர்கள்வசிக்ஞாக
ரமும் ஒப்பிகந்ததென்பார், என்ன வரியநகர் செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வது
எவனென்றார். என்ன வினாத்திரிபிடைச்சொல், செய என்னும் இறந்தகால வினையெ
ச்சம், உரைசெய்வது எனனும் தொழிற்பெயர்கொண்டது. 'எழில் என்பதன் முத
லில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். ஐ உருபுமயக்கம்: (சு௧)

ஷே. வேத.

கருவிவான் முகிலுர்தியைப்பொருதநாட்கலைதிமருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமலைகளெனத்தெய்வதவவரையெல்லா
மருவியநகர்கவைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
அருவிநின்றெனகட்டனொட்டிவான்ருெடுநிலைநெடுந்தேர்கள்.

(இ-ள்.) கருவி வான் முகில் ஊர்தியை பொருத நாள் - உலகிற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகவாகனனாகிய இந்திரனைப் போரில்வென்றகாலத்தில், கலைதிமருமாட்டி - சந்திரவம்சத்திற்றிந்த பிராட்டியார், செருவில் வாங்கிய விமானமலைகள் என - போரிட்கவர்ந்த விமானங்களை வரிசைபடவைத்ததுபோலவும், தெய்வதவ வரை எல்லாம் மருவி - தெய்வதன்மைமையையுடைய மலைகளெல்லாம்வந்து, அந்நகர் வைகிய தம் இறை மடமகள் தன்னை காண்பான் தருவி நின்றது என-அம் மதுரைநகரி லெழுந்தருளிய தங்கள் தலைவனாகிய மலையரையன் புத்திரியாரைக் காணச் சமையநதேடி (வரிசைபட) நிற்பதுபோலவும், எட்டி வான் தொடு நெடுநிலை தேர்கள் கட்டனர் - எட்டி ஆகாயத்தையளவும் நெடியநிலைத்தேர்களை (வரிசைபட) நிறுத்தினார்கள். (௧௨)

பளிக்குளெழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநிலத்தினுளிகணினாமணித்தெற்றியதுற்றோர்சாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர் பளிங்காற்றோசோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) ஏழ் உடர் களிறு - ஏழுமுழுமுயர்ந்த அரசயானைகளை, பளிக்குளின் செய்து துமைத்த பொற்படியது - (இருபாலும்) பளிக்குளில்செய்து (அதன்மேல்) அமைத்த பொன்னுளாகிய படிக்கையுடையதும், பசும் சோதி தெளிக்கு நிலத்தின்-பசியகிரணுகூதவிசும் நீலரத்தினங்களினால், ஆளி+ள் நிமைமணி தெற்றியது-ஆளிகளைவரிசைபடச்செய்தமைத்த இரத்தினங்கள்பறித்த திண்ணைகையுடையதும், உற்றோர் சாய் வெளிக்குள் ஆடிய ஒலியப் பாவைபோல் - சமீபத்தில்வந்தவர் சாயல்கள் வெளிப்புறத்தில் அசைவாடிநிற்கும் சித்திரப்பதுமைகள்போல, மிளிர் பளிங்கால் சோதி தளிர்க்கும் பித்தியது - ஒளிவிளங்கும் பளிக்குளில்செய்த கிரணம்வீசும் சுவர்த்தலங்கையுடையதும், இடை இடை மரகதச் சாளரத்தது - இடையிடையீல் மரகதத்தினால்செய்த சாளரங்கையுடையதும்.

“காலோர்நாளுக்குந்தனிக்கையுங்கோசுமும், வாலுறுப்போடேடும் மாநிலந்தோயப், பாலுஞ்சுக்கும்போலுங்காலுறது, காலினம்நூன்றவொருதனிக்கையினும், வாலினம்வாலினமருப்பினுங்கோறல், வல்லதமதில்மூன்றமுழச்சுந்துடைத்தாகி, ஏழுமுழுமுயர்ந்தொன்பதுமுழநீண்டது, தீயுமிழ்சுகுண்கண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்புயர்ந்த பின்பணந்ததாயின், அவ்வியல்யானையை அரசவாவென்ப” எனத்தவாகரநிகண்டெனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஏழுமுழுமுயர்தல் அரசயானையினிலக்கணமெனவுணர்க. (௧௩)

பல்லுருச்செய்தபவளக்கலாயிரம்படைத்ததிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொருத்தாமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணினித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுந்துங்கள்
விலுருக்குகன்மாடமதாகியவேளாவிமண்டபஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) பல் உரு செய்த ஆயிரம் பவளக்கால் படைத்தது - பற்பல்வடிவ மாகச்செய்தமைத்த ஆயிரம்பவளத்தான்களையுடையதும், தலை - அவற்றிற்குமேல், இந்நிரலீலக்கல் உரு போதியது - இந்நிரலீலரத்தினத்தினால் வடிவமையச்செய்த மைத்த போதிகளையுடையதும், ஆடகம் கவின் கொள் உத்தரமேலது - பொன் னாற்செய்த அழகுமிக உத்தரங்களை மேலேயுடையதும், அல்லுருக்கிய செம்மணி தலாத்தது - இருளையோட்டும் செவந்த மாணிக்கங்களாற்செய்த தலாங்கையுடையதும், அமுது உடல் பசும் திங்கள் வில் உருக்கு கல் மாடமது ஆசிய-அமுதநிறை ந்தசரீரத்தையுடைய தண்ணியசந்திரனது கிரணங்கள் உருக்குதற கெல்லையாசிய சந்திரகார்த்தக்கல்லால்செய்த மேனிலையையுடையதும் ஆசிய, வேள்வீமண்டபம் செய்தார் - திருக்கலியாணமண்டபஞ் செய்தமைத்தார்கள்.

தலாம் - குமிழ், உருக்கு-காலங்கரந்தபெயரெச்சமாதலால் கல் மாடம் என் னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது. (கசு)

முத்திற்பானைசெய்தவிரமரகத்தினுன்மொய்த்தபாசிலைதுப்பின் கொததிற்பழம்பழம்பெண்பொனாற்கோழனாகுயின்மழுகமுந் துப்பின் ரொத்திறநாங்குபூச்செம்பொனாற்பழுக்குலைதுக்கிப்பொன்றாற்றண்டு வைத்துப்பாசொளிமரகதநெட்டிலைவாழையுநிரைவித்தார்.

(இ-ள்.) முத்தில் பானை செய்து - முத்திலுள்பானைகளமைத்து, அவிர் மர கத்தினால் மொய்த்த பாசிலை - விளங்காநின்ற மரகத்தினால் நெருங்கிய பசிய இலைகளையும், துப்பின் கொத்தில் பீம்பழம்-பவளக்கொத்தினால் இனியபழங்களையும், வெண் பொன்றாற் கோழ் அனா குயிளற பூகமும் - வெள்ளியினால் கொழுவியது ருகளையும் செய்தமைத்த கமுகுகளையும், துப்பின் தொத்தில் தாங்கு பூ - பவளக் கொத்தினால் தொங்குகின்ற பூக்களோடு, செம் பொனாற் பழுக்குலை தாக்கி-செவந் தபொன்றால் பழுத்தருளைகளைத்தொங்கவிட்டும், பொன்றால் தண்டு வைத்து-பொ ன்னால் தண்டுசெய்தமைத்தும், பாசு ஒளி மரகத நெட்டிலை வாழையும் - பசிய வொளியையுடைய மரகத்தினால் நீண்ட இலைகளையும் (அமைத்த) வாழைகளையும், நிரைவித்தார் - (அததிருக்கலியாணமண்டபத்தில்) வரிசைபடக்கட்டினார்கள்.

துக்கி, வைத்து என வேறுபலவடுக்கிய விளையெசங்கள். இசையெச்சமா ய்நின்ற அமைத்தஎன்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையெத்தனிதனிகொண்டன. பித்திரமாதவிசண்பகம்பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சூழப் பத்தியாவளர்த்தளிகள்வாய்திறந்துபண்பாடவினம்துக்காலத் தத்தியாய்மணங்கவரந்துசாளரந்தொறுந்தவழந்தொழுகிளந்தென்ற ரித்தியாநிற்குமதுத்துளிதெளித்திடச்செய்தஎருய்யானம்.

(இ-ள்.) பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவும் - சிறுசண்பகமும் குருக்க த்தியும் சண்பகமும் பாதிரியும் மற்றுள்ளமரங்களும், மண்டபம் சூழ பத்தியாவளர் த்து - திருமண்டபத்தைச்சூழப் பத்திபடவளர்த்து, அனிகள் வாய்திறந்து பண் பாட - வண்டிகள் வாய்திறந்து இசைபாடவும், இன் மது கால - (மலர்கள்) இனிய தேன்றுளி சிந்தவும், தத்தி ஆய் மணம் கவர்ந்து - அவற்றுட் சென்று ஆராய்ந்து நறுமணங்களைக் கொள்ளுகொண்டு, சாளரம் தொறும் தவழ்ந்து ஒழுகு - சாளரங் கள்தோறும் தவழ்ந்துசெல்லும், இளம் தென்றல் தித்தியாநிற்கும் மதுத்துளி தெ ளித்திட-இளமையாகிய தென்றல் தித்திக்குந் தேன்றுளிகளைச் சிந்தவும், உய்யான ம் செய்தனர் - பூந்தோட்டங்களைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

பித்திகை - பித்தி யெனநிறமலால் கடைக்குறை, உய்யானம்-இடைக்குறை,

வேள்விச்சாலையும் வேதியுக்குண்டமுமேகலையொடுதொன்னுற்
கேள்விச்சார்பினுற்கண்டு கண்ணடி விடைகிளர்கடர்வேற்ச
நீள்விற்சாமரம்வலம்புரிசுவத்திகநிறைகுடமெனவெட்டு
வாள்விட்டேநுக்குமங்கலத்தொழில்செய்பொறிவகையினுநிருமித்தார்.

(இ-ள்.) வேள்வி சாலையும் - யாகசாலைகளையும், வேதியும் - வேதக்கைளியும், குண்டமும் - ஓமகுண்டங்களையும், மேகலை ஓடு - மேகலைகளோடு, தொல் தூல்
கேள்வி சார்பினால் கண்டு - தொன்றுதொட்டுள்ள ஆகமவியின் சார்பினால் வரு
த்து, கண்ணடி விடை கிளர்கடர் வேற்சம் நீள வில் சாமரம் வலம்புரி சுவத்தி
கும் நிறை குடம் என-கண்ணடியும் இடபமும் விளங்கும் தீபமும் வேறசமும் மிக்
கிரணங்கனையுடைய சாமரமும் சங்கும் சுவத்திகமும் நிறைகுடமும் என்று சொ
ல்லப்பட்ட, வாள் விட்டு ஒக்கும் எட்டு மங்கலம் - கிரணம்விசிப்பொலியும் அஷ்ட
டமங்கலங்களையும், பொறி தொழில் செய் வகையினால் நிருமித்தார் - சித்திரமா
கத் தொழில்செய்வகையினால் செய்தமைத்தார்கள்.

மேகலை-ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள். சீவற்சம், சுவத்திகம், முன்னர்கூறி
யிருக்கின்றனம். (சுஎ)

மணங்கொள்சாந்தொடுகுங்குமப்போதளாய்மான்மதம்பனிநீர்தோய்த்
திணங்குசேறுசெய்திருநிலந்தடவிவானிரவிமண்டலநாணப்
பணங்கொணுகமாமணிவிளக்கிருகையும்பாவைகொடுத்தேந்தக்
கணங்கொடாரகையெனநவமணிகுயில்கம்பலம்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) மணங்கொள் சாந்தொடு - வாசயிக்க சந்தனத்தோடு, குங்குமப்
போது மான் மதம் அளாய் - குங்குமமலையு யிருகமத்தையுங்கலந்து, பனி
நீர்தோய்த்த இணங்கு சேறு செத்து-பனிநீரில் கரைத்து ஒன்றுபடக்குழம்பாக்கி,
இரு நிலம் தடவி - பெரியதனாமெழுதி, வாள் இரவி மண்டலம் நாண - விண்ணிலு
ள்ள சூரியமண்டலம் வெட்டுகுமபடி, பணங்கொள் நாகம் மாமணி விளக்கு - படத்
தையுடைய சர்ப்பங்களின் பெரியரத்தினங்களாகிய தீபங்களை, இருகையும் பாவை
கள் எடுத்து ஏந்த - இரண்டுகைகளிலும் பதுமைகள் எடுத்து ஏந்திநிற்க, கணங்கொ
ள் தாரகை என - கூட்டங்கொண்ட நகரத்திரங்கள் உதையஞ்செய்ததுபோல, நவ
மணி குயில் கம்பலம் விதானித்தார் - நவமணிகளை யிடையிடையே கோவைசெய்த
மைத்த கம்பலங்களை மேலேவிரித்துக்கட்டினார்கள். (சுஅ)

செம்பொற்கோயின்முன்சேண்டொடு காவணந்திசையெலாம் விழுங்கச்
தம்பொற்பாலிகைபாண்டில்வாயமுனைதெளித்தம்புயத்தவனாதி [செய்
யும்பர்க்கேற்றபொற்கமபலமேல்விரித்துள்ளஹத்தவிசிட்டுத்
தும்பைத்தாழ்சடையான்றமர்க்காதள்ளுமுவிட்டதனுப்பண்.

(இ-ள்.) செம்பொன் கோயில் முன் - செவந்தபொன்னுலாகிய திருக்கலி
யாண மண்டபத்தின்முன்னர், சேண் தொடு காவணம் திசை எல்லாம் விழுங்க் செ
ய்து-ஆகாயத்தையளாவியபந்தல் எட்டுத்திருக்கையும விழுங்கப்போடுவித்து, அம்
பொன் பாண்டில் பாலிகை வாய் முனை தெளித்து - அழகிய பொன்னால்செய்த வ
ட்டமாகிய பாலிகையில் முனைகளைத்தெளித்து, அம்புயத்தவன் ஆதி உம்பர்க்கு ஏற்
ற பொன் கம்பலம் மேல் விரித்து - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தக்க பொன்
னாகிய கம்பலத்தை மேலேவிரித்து, உள்ளுற தவிசு இட்டு - அதனுள்ளே பொரு

ந்த ஆதனமிட்டு, தம்பை தாழ்சடையான் தமர்க்கு ஆதனம் குழ இட்டு - தம்பை மாஸையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபிரான் தமராகிய அடியாருக்கு ஆசனங்களைச்சுந்துமிட்டு, அதன் நாப்பண் - அதன்மத்தியில். (௬௧)

கற்பகந்தருவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்றாறேற்றி
யெற்படுந் துகிராற்குடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிக்குத்தரந்துப்பினால்விடங்கமேனிவழன்றாப்
பொற்பதூல்வழிவிமானம்பம்மணிகளாற்பொலியச்செய்துள்ளாக.

(இ-ள்.) கற்பகம் தரு வயிரவாள் அரி பிடர் துவ - கற்பகவிருகூற்றந்த வயிரத்தால்செய்த வொளிபொருந்திய சிங்கத்தின்பிடரியில் பொருந்த, பொன் குறடு ஏற்றி - பொன்னாற்றாறெழுப்பி, எல் படும துகிரால் சதுரம் ஆ குடம் இயற்றிய எருத்தம் தூண்-ஒளிவீசும்பவளத்தால் சதுரமாகக் குடஞ்செய்தமைத்த கழுத்தையுடையதூண்களை (கிறத்தி) வில் படும பளிக்கு உத்தரம் - ஒளிவீசும் பளிக்கால் அமைத்த உத்தரங்களையும், துப்பினால் விடங்கம்- பவளங்களால்செய்த கொடுங்கைகளையும் (பரப்பி) மேல் சிலம் மூன்றாக பொற்ப - (இவ்வாறு) மேனிவழன்றாக அழகுசெய்ய, தூல் வழி பம்மணிகளால் விமானம் பொலிய செய்து உள்ளாக - சிற்பதூல்வழி பல இரத்தினங்களால் விமானத்தைவிளங்கச்செய்து அதனுள்ளாக. (௭௦)

அங்கமாறுமேகால்களாய்முதலெழுந்தம்பொற்பீடிகைபாகித்
துங்கநான்மறைதூல்களேநிதுநிலநதொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கணையகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினுலெனநவமணிசூயின்றபொற்றவியசதுசமைத்திட்டார்.

(இ-ள்.) அங்கம் ஆதம் கால்களாய்-ஆறங்கங்களுமே கால்களாகியும், முதல் எழுத்து அம்பொன் பீடிகை ஆடு - பிரணவமே அமுதிய பொற்பீடமாகியும், துங்கம் நான் மறை தூல்களே நித்திலம் தொடுத்து அசை தாம்பாகி-உயர்ந்த நான்குவேதங்களாகிய தூல்களே முத்தினால் தொடுத்தமைத்த அசைகின்ற வடங்களாகியும், எங்கன் நாயகன் எம்பெருமாட்டி யோடு இருப்பதற்கு - எங்கன் இறைவனாகிய சிவ பெருமான் எமதுபிராட்டியாரோடு வீற்றிருந்தருளுவதற்கு, உருக்கொண்டு தங்கினால் என - (அவைகள்) அவ்வடிவங்கொண்டு தங்கினாற்போல, நவமணி சூயின்ற பொன் தவிய அது சமைத்திட்டார் - நவரத்தினங்கள்பதித்த பொன்னுலாகிய ஆசனம் ஒன்றைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

தவிசது அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(௭௧)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலநதுகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பசசிந்தாமணிபற்பலவுஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டினுரிந்திரநகர்நாண.

(இ-ள்.) புரந்தரன் தரு கற்பகம் - இந்திரன் திறையாகக்கொடுத்த கற்பக விருகூம், பொலம் துகில் பூண் முதலிய நல்க-பீடாம்பரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலிய பலபொருள்களையும் கொடுக்கவும், தெய்வ ஆண்-காமதேனு, சுரந்து அரும் பெறல் அமுதம் - சுரந்து பெறுதற்கரிய அமுதம், அறு சுவை ஐவகை உணு - அறுசுவையமைந்த ஐவகையுணவுகள், முதலாக பரந்த பயப்ப - முதலாக மிக்கவுணவு.

களைக்கொடுக்கவும், சிந்தித்து இரந்து வேண்டிய பல் பலவும் - நினைத்த யாசுகித்து வேண்டிக்கொள்ளும் பலபலபொருள்களையும், சிந்தாமணி தரத்தர-சிந்தாமணிகொடுக்கவும், இந்திரன் நகர் நாண-இந்திரனுடைய பொன்னுலகமும் நானும்படி, சுட்டினார் - (வாங்கிச்) சேகரித்தார்கள்.

ஐவகையுணவாவன-பருகுதல் முதலாகிய நால்வகையுணவோடு உரிஞ்சுதலுமாம். கற்பகம்முதலியன - பிராட்டியாருடைய திருவருளைப்பெறுதற்பொருட்டு அமையம் நோக்கிக்கொடுத்து நின்றவின் இந்திரநகர் நாண என்றார். (௨௨)

தென்னர்சேகரன் திருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று மன்னர்வந்தெகிர்தொழுதுகைக்கொண்டுதம்மலரி முடி மிசையேற்றி யன்னவாசகங்கேட்டனர் கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலம் துயின்லங்கி முன்னரீர்த்தெழுக்களிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிகொள்வார்.

(இ-ள்.) தென்னர் சேகரன் திருமகள் - பாண்டியர்மரபுக் கோர்கிரீடமாய் விளங்கும் மலயதத்துவசபாண்டியன் புகுதிரியாராகிய பிராட்டியார், திருமணம் திருமுகம் வரவு மன்னர் வந்து எய்தோற்று - திருமணச்செய்திவரைந்த திருமுகத்தினவரவை அரசாக்கள்வந்து எய்தோற்று, தொழுதுகை கொண்டு தம் மணி முடியிசை ஏற்றி - (அதனை) வணங்கிக் கையில்வாங்கித் தமது இரத்தினமபடுத்த கிரீடத்தின்மேல் சூட்டி, அன்னவாசகம் கேட்டனர் - அத்திருமுகத்தில்வரைந்த வாசகத்தைக்கேட்டு, கொணர்ந்தவர்க்கு ஆரும் கலம் துயில் லங்கி - கொண்பெந்தவர்களுக்கு அரிய ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கொடுத்தது, முன்னர் ஈர்த்த எழுகளிப்பு உற - (தம்மை) முன்னே யிழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்களிப்பு மீக்கொள்ள, மனத்தினும் முநதினர் வழிகொள்வார் - மனவேகத்தினும்விவாந்து வழிகொண்டுசென்றார்கள்.

கேட்டனர், முந்தினர் என்றும் வினைமுற்றுக்கள் எச்சங்காய்நின்றன.(௨௩)
கொங்காசிங்கீர்பல்லவா வில்லவா கோசலாபா ஷாலர்
வங்கர்சோனகர்சினர்களா ஸா ஸ்வா மாளவர்காமபோச
ரங்கர்மாகதரா நியர்நேரியரவநியர்வைதாப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடர்களுநடர்குருநாடர்.

(இ-ள்.) கொங்கர்—குருநாடர் - (திருமணத்திருமுகவரவேற்று) கொங்குநாட்டினரும், சிங்களநாட்டினரும், பல்லவநாட்டினரும், வில்லவநாட்டினரும், கோசலநாட்டினரும், பாஞ்சாலநாட்டினரும், வங்கநாட்டினரும், சோனகநாட்டினரும், சீனநாட்டினரும், சாஸ்திரநாட்டினரும், மாளவநாட்டினரும், காமபோசநாட்டினரும், அங்கநாட்டினரும், மாகதநாட்டினரும், ஆரியநாட்டினரும், நேரியநாட்டினரும், அவந்திரநாட்டினரும், வைதாப்பநாட்டினரும், கங்கநாட்டினரும், கொங்கணநாட்டினரும், விராடநாட்டினரும், மராடநாட்டினரும், குருநாட்டினரும், குருநாட்டினரும். (௨௪)

கவிங்கர்சாவகர்சுவிளரொட்டியர்கடாரர்கள்காந்தாரர்
குவிங்கர்கேகயர்விதேகர்கள்பெளரவர்கொல்லர்கள்கல்யாணர்
தெலுங்கர்குர்ச்சரம்ச்சரகண்மிலேச்சர்கள்செஞ்சையர்முதலேனைப்
பூலங்கொண்டன்னருந்துறைதொலுமிடைந்துபார்புதைபடவருகினார்.

(இ-ள்.) கலிங்கர்—செஞ்சையர்முதல் - கலிங்கநாட்டினரும், சாவகநாட்டினரும், கூவிளநாட்டினரும், ஒட்டியநாட்டினரும், கடாரநாட்டினரும், காந்தாரநாட்டினரும், குலிங்கநாட்டினரும், கேகயநாட்டினரும், விதேகநாட்டினரும், பெளரவநாட்டினரும், கொல்லநாட்டினரும், கல்யாணநாட்டினரும், தெலங்கநாட்டினரும், குர்ச்சநாட்டினரும், மச்சநாட்டினரும், மிஸைச்சநாட்டினரும், செஞ்சைநாட்டினரும் முதலாகிய, ஏனைபுலங்கள் மன்னரும்—மற்றநாட்டினர் வரசர்களும், துறைதொறு மிடைந்து பார் புதைபட வருகின்றார் - வழிகுந்தோறும் நெருங்கி நிலவுலகமும் மறையும்படி வரத்தொடங்கினார்கள். (எடு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெருநீண்டிப்பைத்தவாழிபோலமகன்முதுகிறப்பரந்ததானையாராகித் தத்தநாட்டுஎபலவகைவளனெடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறுமொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகன்முரசுதிர்மணமுதூர்.

(இ-ள்.) இத்தகை பல தேய மன்னவர்களும் - இத்தன்மையையுடைய பல நாட்டரசர்களும், எண் இடம் பெறுத ஈண்டி - எள்ளிட இடமில்லாமல் நெருங்கி பைத்த ஆழிபோல் நிலமகள் முதுகு இற பரந்த தானையர் ஆகி - பரந்தகடல்போலப் பூமிதேவியினது முதுகுமுறிய (எங்கும்) பரந்த சேனையையுடையவராகி, தத்தம் நாடு உள பல வகை வளனெடுத் தழவி - தங்கள் தங்கள் நாட்டினர் பலவகைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டு, பல நெறி தோறு மொய்த்து - பலவழிதோறும் நெருங்கி, செழியர் கோள் திருமகள் மண முரசு அதிர் முதூர் வந்தனர் - பாண்டியர்களுக்கு கரசனாகிய மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருமணமுரசு ஒலிக்கும் தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைகரை வந்தடைந்தனர். ஓடு உருபுமயக்கம். எண் என். (எக)

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகும்பப்சந்தவாளரிப்பிடாணைமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்கந்தரணமலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகனிப்புறமுடித்தாமஞ்சிந்தவீழ்ந்தருள்சார்த்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கார்.

(இ-ள்.) வந்த காவலர் உழையர் சென்று உணர்த்தினர் - (இவ்வாறு) வந்த அரசர்களுடைய (வரவை) வாயில்காப்போர் சென்று (பிராட்டியாருக்குத்) தெரிவித்தார்கள், வருக என அருகு உய்ப்ப - வரக்கடவர்களெனக் கட்டளையிட (அதனை மேற்கொண்டு சென்று அவ்வரசர்களை அப்பிராட்டியார்) அருகிற்செலுத்த, சந்தம் வான் அரி பிடர் அணை மீது-அழகிய ஒள்ளிய சிங்கங்களின் பிடரியின்மேலுள்ள ஆசனத்தின்மேல், (எழுந்தருளிய) அறம் தழைத்து அருள் பழுத்த ஓங்கும் கந்தம், நரண் மலர் கொம்பினை - தருமந்தழைத்து அருள் கனிந்து விளங்கும் (அன்பாகிய) வாசனையுடைய அன்றலர்ந்த மலர்க்கையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற அப்பிராட்டியாரை, கண் களிப்புற கண்டு - (தமது) கண்கள் களிப்புறத் தெரிசித்து, முடித்தாமம் சிந்த வீழ்ந்து தொழுது அருள் சூர்த்திட போய் - (தமது) மகுடங்களிலணிந்த மாலைகள் (நிலத்தில்) வீழ் (தாமுந்) தண்டாகாரமாக (வீழ்ந்து) வணங்கி (அப்பிராட்டியார்) திருவருள் செய்யச் சென்று, தம் திருந்து இடம் புக்கார் - தத்தமக்கு (விதித்த) திருந்திய வீடுகளை அடைந்தார்கள்.

உயர்களின்பொருட்டு அறம் வளர்த்தலும் அவற்றின்மேலுளும் அன்பு முன்னரே யுடைமைபோல மதுநூல்வழிச் செங்கோல்செலுத்தலும், குடிசளுக்கு எஃ

ய சமையத்தராயிருத்தலும், முகமலர்ச்சி உடைமையும் உடையராயிருத்தலான் அறத்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங் கந்தகாண்மலர்க்கொம்பு என்றார். அறத்தைத் தவிரர்களாகவும், அருளைக் கணிகளாகவும் உருவகஞ்செய்த அன்பை உருவகஞ்செய்யாமையின் இது ஏதேசவுருவகவணி. (எஎ)

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுநருத்தண்பணைவேலித் தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுயிண்டியுரைவாரம்பறமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிரால்வேதக் கணிகடந்தவன்றிருமணஞ்செய்வருகாட்சியைப்பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) வரை வளங்களும் - மலையிலுள்ள பொருள்களாலும், புறவினில்வளங்களும் - முல்லை நிலங்களிலுள்ள பொருள்களாலும், தண் மருதம் பணை வேலி தரை வளங்களும் - சன்னிய மருதநிலத்திலுள்ள பொருள்களாலும், சலதி வாய்நடைக்கலம் தரு வளங்களும் - கடலிற் செல்லும் மரக்கலங்கள்தரும் பொருள்களாலும், இவ்வூர் உரை வரம்பு அற ஈண்டி - இம்மதுரைநகர் சொல்லளவையிற்படாது நெருங்கி, மங்கலம் பொலிந்தது - அஷ்டமங்கலங்களாலும் விளங்கியது, நால்வேதம் கரை கடந்தவன் திருமணம் செய்வருகாட்சியை இனி பார்க்கின்றேன் - நால்வேதங்களின் எல்லேகடந்த சிவபெருமான் திருமணஞ்செய்ய வருந் தோற்றத்தை இனி எடுத்துச்சொல்லுகின்றேன்.

சொல்லளவைக்கெட்டாதவ னென்பார். நால்வேதக் கரைகடந்தவனென்றார். இது துதலிப்புருதலென்னுமுத்தி. மருதப்பணை, வேலித்தரை, ஒருபொருட்பன்மொழிகள். (எஅ)

ஏகநாயகிமீண்டபின்னாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசந்தரநாயகனுயிரக்கெலலாம்
போகநாயகனுகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலையனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) ஏகநாயகி மீண்டபின் - ஐப்பில்லாத அருட்சத்தியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் (மதுரைக்குச்) சேனையின்பு, நாகம் நாயகம் அணி அணி சுந்தரநாயகன் - சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் இறைமைசதன்மையையுடைய சூதிசேடனாகிய ஆபரணத்தையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், நூட்பு இகந்த இரகித கிரி எய்தி - யுத்தகளத்தினின் றுநீங்கி வெள்ளியங்கிரியையடைந்து, போகநாயகனுகி உயிர்க்கெல்லாம் போகம் புரி புணர்ப்பு - போகநாயகனுய் எல்லாவயிர்களுக்கும் போகத்தை தந்ததருளும் திருக்குறிப்பை, அருள் நந்தி அறிந்து - கருணையையுடைய நந்திநாய னுர்தெறிந்து, மாக நாயகன் மால் அயன் உருத்திரர் வரவின்மேல் மனம் வைத்தான் - விண்ணுலகிற்கு நாயகனாகிய இந்நிரலும் திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரர்களும் ஆகிய இவர்கள் வருகையின்மேல் திருவுளங்கொண்டருளி.

ஏகம்-ஒப்பின்மை. தனக்கோர்பற்றிலனாகியும் உயிர்கள்கடைத்தேறப் போகவடிவினையிருந்து போகம்தருவோனாலால் போகநாயகனுகி யெனக்கூறினார். “பந்தமும்வீதும் படைப்போன்காண்க” என்றருளினார் பெரியோரும். (எக)

சங்குகன்னையாகியகணுதிபர்தமைவிடுத்தனன்னார்
சூசங்கணேற்றவர்மாலயன்முதல்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி

யெங்கனாயகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினாதுகேட்டுப்

பொங்குகின்றபேரன்புபின்றாற்பொள்ளெனவருகின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு கண்ணை ஆகிய கண்திபர் தமையிடுத்தனை - சங்குகண்ணை முதலாகவுள்ள கண்திபர்களை அனுப்பினார், அன்றார்-அவர்கள், செம் கண் ஏற்ற வர்மால் அயன் முதல் பெருந்தேவர் வான் பதம் எய்தி - சிவந்த கண்களையுடைய உருத்திரரும் திருமாலும் பிரமனும் முதலிய பெரியதேவர்கள்வசிக்கிறும் பெரியபதவி களையடைந்து, எங்கள் நாயகன் திருமணச் சோபனம் இயம்பினார் - எங்கள் இறை வனாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கலியாணமேறாற்சுவததைச் சென்னுங்கள், அதுகேட்டு - அந்தச்செய்தியைக்கேட்டு, பொங்குகின்ற பேர் அன்பு பின் தள்ளாது - (தம்மை) மேற்கொண்டு விழுங்குகின்ற பெரிய அன்பு பின்னே நின்றுதள்ளா, பொ ள்ளென வருகின்றார்-வினாதுவரத் தொடங்குகிறார்கள்.

அழிக்குந்தொழிலினராதலின் - செங்கணெற்றவரென்றார்.

(அ0)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலி
ரஞ்சுநீயுருத்திரர்புடைபுடித்தவரமுற்றபூதங்க
ளஞ்சுநாறுருத்திரரண்டத்துசசியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாரணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறட்படைவீரர்.

(இ-ள்.) அஞ்சு கோடி யோசனை புகைந்து இருமடங்கு அழன்றவர் - அஞ் சுகோடி யோசனைதூரம் புகைந்து பத்துக்கோடி யோசனைதூரம் திக்கொழுந்துவிட் டெரியும் காலாக்கினி உருத்திரராயனாரும், தமைப்போல் ஈரஞ்சுநீ உருத்திரர்- அவரைப்போல (அவரைச்சூழ்ந்துள்ள) பத்துக் காலாக்கினி உருத்திரராகளும், புடை உடுத்தவர் - (அப்பதினமருளொவ்வொருவரையும்) புடைசூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும் ஒவ்வொருகோடி யுருத்திரர்களும், அழல் கண் நால் பூசங்கள் - நிப்பொறியைச் சிந்துகின்ற கண்களையுடைய நால்கைப் பூசங்களும், அண்டத்து உச்சியர் அஞ்சு நாறு உருத்திரர் - அண்டத்தினுச்சியில் வசிப்பவராகியவாவரும் அஞ்சுத்தக்க நாறு உருத்திரர்களும், அரி அயன் முதல் தேவர் அஞ்சும் ஆனையும் ஆற்றலும் படைத் தவர் - திருமாலும் பிரமனும் முதலியதேவர்களஞ்சும் ஆனையும் வலிமையையும்படைத்த, அடுகுறள் படைவீரர் - (போரிடல் எதிர்த்தவர்களைக்) கொல்லும் பூதப் படைவீரர்களும்.

கீழ்க்கடாகத்தில் காலாக்கினி உருத்திரராயனார் கோடியோசனையுள்ள கணமயமான ஆலயத்தில், ஆயிரயோசனையுமரும், இரண்டாயிரயோசனை வித தாரமுமுள்ள சிங்காதனத்தில் தமது திருமேனியில் அக்கினிச்சுவாலை பத்துக்கோ டியோசனையும் அந்த சுவாலையின் புறகையாகுகோடி யோசனையும் உடையவரால் வீற்றிருப்பார். இந்தக் காலாக்கினி உருத்திரதேவ நாயனரைச்சூழ்ந்து அவரைப்போ ல் பத்து உருத்திரர்கள் இருப்பார்கள். அப்பத்து உருத்திரரால் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருகோடி உருத்திரர்கள் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்திருப்பார்கள். இவ ற்கைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

“அண்டகடாகக்கணமுண்டொருகோடியதனடியுட்
கண்டுககாலாங்கியுருத்திரர்க்குக்கணகமனை
யுண்டதற்குன்னதங்கோடியோசனையினாங்கோடி
மண்டியமெய்த்தழற்கொழுந்தைக்கோடியுமுவளர்புகையும்.”

“யோசனையாயிரமணையுளரியணையியுயரந்தான்
யோசனையீராயிரமெனதன்விரைவையுணர்ந்திடுக
தேசுடையகாலங்கியுருசுதிரர்த்தந்திருமேனி
யோசனையுமுண்டமுலாலயுமெனவுன்னுகவே.”

“தரித்துடையர்வலக்காத்திறுயங்கொளிவாள்சரத்தினையும்
பரிதமுடையரிடக்கரத்திற்பலகையினைத்தனுவினையு
முருத்திரர்களுருபதின்மருறைவரவருமையவர்போ
வருத்திராகளொய்வொருவர்க்கொருகோடிபரிச்சிதமே.”

எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. அண்டத்துச்சிறியிலுள்ள நூறு உருத்திரரா
வார். பொன்மயமான அண்டகடாகப் புறம்பே இந்திரதிக்கு முதலிய பத்துத்திக்கு
களுள் இந்திரதிக்கில் - கபாலீசன், அசுன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தன், வி
பூதி, அவ்லியன், சாந், ரிஷி, சிபி, சாநிபன் எனப் பதினமர். அக்கினிதிக்கில் -
உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சவலன், தகனன், வெப்பு
ரு, பிரமாந்தகன், கூயாந்தகன் எனப் பதினமா. இயமதிக்கில் - யாமியன், மிருத்
தியு, அரன், தாதா, விதாநா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சுயோந்தா, வியோக்கிரு
தன் எனப் பதினமர். நிருவிதிக்கில் - நிருமி, மாரணன், அரந்தா, குருத்திருட்டி,
பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விருபாகுடன், தூயிரு, லோகிதன், தெங்கிட்டிருண
ன் எனப் பதினமர். வருணதிக்கில் - பெலன், அபெலன், பாச அத்தன், மகாபெல
ன், கவேதா, செயபத்திரன், திரிங்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான்ன
ப் பதினமர். வாயுதிக்கில் - சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், குக்குமன்,
கூயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபத்தி, மேகவாகனன் எனப் பதினமர்.
ருபேரதிக்கில் - நிதிசன், ருபவான், நன்னியன், செளமியன், செளமியதேகன், பி
ரமத்தன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவரன், சோமேசன் எனப் பதினம
ர். ஈசானிதிக்கில் - விபாதிபாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்து
ருவருதன், பிகலாகுடன், பூரபாலன், பெலப்பிரியன், சருவவித்தியாதிபன், தா
தா எனப் பதினமா. அண்டகடாக வோட்டுகருக்கிழே விஷ்ணுதிக்கில் - அனந்தன்,
பாலகன், பிங்கல், பாபாபாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உ
லோகிதன், சருவன் எனப் பதினமா. அண்டகடாகத்தினமேலே பிரமதிக்கில் - சு
மபு, விபு, கெரு, மெருகன், நிரியகூடன், தீர்த்தேசகவாகனன், சன்வாகன், விவாக
ன், நபன், லீபா, விஸக்ஷணன் எனப் பதினமரும் ஆம்.

(அச)

புத்தியட்டநர்நாவிருகொடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுபகாப்பவர்பாரிடப்படைபுடைககாமாண்டர்
சத்தியரசிவபாருடருகவியசதவுருத்திரரன்னு
ருய்த்தளித்தயினம்பதுகோடியுருத்திரர்களைநாதர்.

(இ-ள்.) புத்தி அட்டகர் - அஷ்டவித்தியைவரர்களும், நால் இருகோடி
மேல் புக பெய்த பத்திரட்டி நரகங்களும் காப்பவர் - இருபத்தெட்டுக்கோடி நரக
ங்கனையுங் காப்பவர்களும், பாரிடம் படை உடை கூர் மாண்டர் - பூதப்படையை
யுடைய கூர்மாண்டரும், சத்தியம் சிவபாருடர் உதவிய சதவுருத்திரர்-உண்மை
வடிவாயுள்ள சிவபெருமானருளிய நூறுருத்திரர்களும், அன்னர் உய்த்த அளித்த
ஈனாம்பதுகோடியர் உருத்திரர் - அவ்வுருத்திரர் தந்தருளிய நூறுகோடியாராகிய
உருத்திரர்களும், கணநாதர் - கணநாதர்களும்.

நாலிருகோடி மேற்புகப்பெய்த பத்திரட்டியாவது - எட்டுக்கோடி என்னுந் தொகையை முதலிற் கொண்ட இருபது என்னும் எண்.

புத்தியட்டகராவார் - சூக்குமபுவன மெட்டின் அதிபதிகளாம், அவர்கள் - அனந்தர், சூக்ஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி. சூக்குமபுவனமாவன - பைசாசம், ராக்ஷசம், யாக்ஷம், கார்த்தவம், மாகேந்திரம், செளமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் ஆம். நாலிருகோடி மேற்புகப் பெய்த நரகங்களென்றவை - காலாக்கினி உருத்திரதேவநாயனார் டுவனத்திற்குமே லுள்ளன. அவை அதிபாதகமுதலிய பாவங் களைச் செய்தோர் வசிக்கற்கு இருபத் தெட்டுத் தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள் போல ஒன்றின்மேலொன்றாய் யிருக் கும். அதனைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

“இளையபுரியிசைநிரயமெழுநான்குகோடியுறு
நிலையினவையெழுநான்குநிலைமடமெயனநிலவுந்
தனியுறுவரவைதன்னிறுநீசரவற்றிநூக்களவு
முனிலிருதூறியிரமுமுப்படிக்கோடியுமே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலும், அவற்றைக்காப்போர் - பிரளயகாலாக்கினியையு ம், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும் கறுத்தமுகமும் மழுவேந் திய கையமுடைய கூர்மாண்ட தேவ நாயனாபு புடைசூழ்ந்து அவரைத் துதித்து அவரைப்போலும் உருவாய்ந்த அனைக உருத்திரர்கள். அக்கூர்மாண்ட தேவநாய னார் அந்நிரையங்களின் மேற்பாகமாகிய கருகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றை க் காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். இவற்றை மெ. இயலில்.

“மேலாயகருகபுரிவீற்றிருப்பர்கூர்மாண்டர்
காலவழலிரவியுருக்காளமுகமழுவுக்கை
கோலமுறுவட்டவிழிகொண்டுகடையரவர்தம்மைப்
போலுருத்திரர்பலரும்புடையடைவர்போற்றிசைத்தே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலுமுணர்க. சதவுருத்திரராவார் - மந்திரம், பதம், வ ன்னம், புலனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்துவாக்களில் முறைபா யமர்ந்துள்ள வர். ஈனாம்புகோடி யுருத்திரர்கள் பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்ட வர்கள். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர் பசுபதியுருத்திரராகி
பட்டமூர்த்திசுன்மேருவினவிற்குடராடசர்கோடேந்து
மட்டமூலம்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிறுத்தேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிறேன்றியநீலலோகிதநாதர்.

(இ-ள்.) காரி பட்ட வாய் அரவணி பவர் பசு பதி உருத்திரர் ஆகி அட்டமூர் த்திகள் - விஷம்பொருந்திய வாயையுடைய சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த பவர் பசு பதி உருத்திரர்முதலாகிய அட்டமூர்த்திகளும், மேருவின் அவிர் சுடர் ஆடகர் - மேருமயமாய் விளங்குகுந் கிரணத்தையுடைய ஆடகேசரர்களும், தோடு ஏந்தம் ம ட்டு அரு மலர்மகன் செருக்கு அடங்கிட - இத்தழகையேந்திய தேனெழுக்கறாத தாமனாயில் வசிக்கும் பிரமன்செருக்கடங்கு, மயங்கிய விதி தேற்ற - அவன்மறந்த கிருட்டித்தொழிலைத் தெளிவிக்க, நிட்டையால் அவன் நெற்றியில்தோன்றிய நீல லோகித நாதர் - நிட்டையினால் அவன்நெற்றியில் உதித்த நீலலோகித உருத்தி ராரும்.

திருமணப்படலம்.

௨௩௩

பவர் முதலிய உருத்திராதி அட்டமூர்த்திகள் ஆவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி, மீமன், மாதேவன், உருத்திரஹமாம். இதனைக் கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தி யியல்புணர்த்த அத்தியாயத்தில்,

“எய்தநாமமென்னென்ற்பவன் சருவனீசானன்
வைதிகந்தருபசுபதிமீமனமாதேவ
னெய்திளம்பிறையணிந்திடுமுருத்திரனென்ப
ஹதிகழந்தொளிர்சண்டனென்வடிவமும்வசுப்பாம்”

எனவருஞ் செய்யுளாலும். ஆடகேசுரர் பாதாளத்துக்கு மேலுள்ள புலன்தீயில் ஆயிரம்போசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலுள் அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும் சேவிக்க வீதறிருப்பர். சிவதருமோததரம் கோபுரவியலில்.

“அதன்மேலேநவலக்கமாடகநாயகர்புரிதான
புதுமைதிகழமுனைபொன்னுலையோசனையாயிரம்புகலிற்
கதமுடையசயீத்தியர்நாகட்டாவர்வெட்டரக்கர்
விதிமுறையிறபதமபணியவீதறிருப்பாராடகரே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலும். முன்னொருகற்பத்தில் பிரமணுவன் மூன்று உலகங்களையுஞ் சிருட்டிடி. அத் தானேபரமேனாகநாகாரங்கொண்டு சிவபெருமானை மறந்து சராசரங்களைச் சிருட்டிக்க, அவை பெருகாமையால் வருந்தி நிற்கும்போது திருமால் வந்து எழுந்த முதல்வனாகிப் சிவபெருமானை மறந்தமையால் அவை பெருகலொழிந்தன ஆதலின், இனியேனும் அவனது திருவருளைப்பெறத் தவம்புரிக என் னான். அவ்வாறு தவம்புரிந்தும் சிவபெருமானை வெளிப்படாமையால் வருந்தி அழு ம்போது கண்ணீர்ததவிக்கள் பசாசுகளாய் நெருங்க, அந்நேரக்கண்டு இறந்தவன்போ ல மூர்ச்சிக்க, அச்சிவபெருமான் கனலில் வந்தருளி உணர்ப் பரமேனது மதித்த மையால் சிருட்டித்தொழில் உளாகுசு கைகூடாமற்போயிற்று; அது கைகூடுமவன் னம் நமது பந்ததிலுள்ள உருக்கிரகணத்தை அணைப்புவோம் என்றருளி மறைந்தன ன். அக்கண வுணர்ந்தொருகற்பப்பிரமன் நல்லொழுக்கம் புண்ணி மனநெறிந்து அச்சிவபெருமானை நிட்டைகூடிச்சிந்திக்க அச்சிவபெருமான் திருவருளால் பதி னொரு உருத்திரர்கள் அவனெறியினை நூலும் வெளிப்பட்டுவந்து நிற்க, அவர்களை அ ப்பிரமன் பாதது என்னென்றியினின்று நீள்கள் வந்தகாரணம் யாதென்று வினவ உன் சிருட்டித்தொழில் முடித்ததொபாருட்டிச் சிவபெருமானை எங்கனையேவினன் எ ன்பதைக் காரதபுராணம்-அசுரகாண்டம், உருத்திராகேள்விபடலத்தாலும் உணர்க. நீலலோகித நாதராவார அப்பதினொருவருள் ஒருவர். அவர்கள் திருநாமங்கள் மு றையே பின்னர் வருதலேகசானக.

(அட)

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திராபதினொரு பெயராவாகைச
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர் தூரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சகம்போர்வையினெடியவர்கிருவாணக்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேததிரபாலர்.

(இ-ள்.) பாலம் செம் தழல் விழி ஏற்ற உருத்திரர் பதினொரு பெயர் - நெற் றியில் செவந்த தீக்கண்ணையுடைய ஏகாதச உருத்திரர்களும், வாகை சூலம் ஏற்ற கங்காளர் கபாலியர்-வெற்றியையுடைய சூலத்தையேந்திய முழுவெலும்பைத் தரி த்தவரும் கபாலத்தைத் தரித்தவருமாகிய சிவகணத்தலைவர்களும், தூரகத நெடுங் காரி - குதிரையையுடைய நெடியிசாத்தனும், நீலம் ஏற்ற பைம் கஞ்சகம் போர்வை

யின் நெடியவர் - கரிய பசிய சட்டையைத் தரித்த சிவகணத்தலைவரும், நிருவாண கோலம் ஏற்றவர் - நிருவாணகோலமுடையவராய், ஞானி புறம் கொண்ட எண்மர் கேத்திர பாலர்-சுவானத்தின்மேற்கொண்ட எண்வகையராகிய கேஷத்திரபாலரும்.

உருத்திரர்கள் பதினெருவராவார்-மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் இப்பதினெருருத்திரர்களும் ஒருங்கே தோற்றினவராகக் கூறியிருப்பினும் பிரமனுக்கு மயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவித்தற்பொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன் கொற்றியிலிருந்து தோன்றினவராகக்கொள்க. கேஷத்திரபாலராவார் - அசிதார்த்தகர், நுரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பிஷுனர், சங்கரர் ஆம்.

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிப்பீடத் தையன்வாசவறுதியெண்டி சைப்புலத்தமரொண்வசுதேவர் மையில்கேள்விசாலேமெழும்ருத்துகண்மருத்துவரிருவோர்வான் வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வெண்குடர்மதிச்செல்வன்.

(இ-ள்.) செய்ய தாமரை கண் உடை கரியவன் - செவந்ததாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய திருமாலும், செம் மலர் மணி பீடத்து ஐயன் - செந்தாமரையாகிய அழகியபீடத்தில் வசிக்கும்பிரமனும், வாசவன் ஆதி எண் திசை புலத்த அமர்-இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலர்களும், எண் வசுதேவர்-அஷ்டவசுக்களும், மை இல் கேள்விசால் ஏழ் எழு மருத்துகள் - குற்றமற்ற நூற்கேள்வியில் மிக்க ஏழ் என்னுந்தொகைபெற்ற ஏழுமருத்துக்களும், மருத்துவர் இருவோர் - அச்சுவனிகேவர் இருவரும், வான் வெய்ய வான் வழங்கு ஆறு இரண்டு அருக்கர்-ஆகாயத்தில் நின்று வெவ்வியகிரணத்தெவீசும் பனிரண்டு சூரியர்களும், வெண் சுடர் ஓர் மதி செல்வன்-வெள்ளியகிரணத்தையுடைய ஒருசுத்திரனும். (அரு)

கையுங்கால்களுக்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றாகடும்புலிமுனிச்செல்வன் பையரா முடிபபதஞ்சலிபாற்கடல்பருமிமாதவன்சென்னி செய்யதான்வைத்தபிசுமுனிசுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி மெம்புணர்ச்சியோவாமதேவன்சுநன்வியாதனாரதன்மன்னே.

(இ-ள்.) கையும் கால் களும் கண் பெற்று - கைகளிலும் கால்களிலும் கண்களைப்பெற்று, சதிபெற்ற கடும்புலி முனி செல்வன் - முத்தியடைந்த விளக்கத் தையுடைய வியாக்கிரபாதரும், அரா பை முடி பதஞ்சலி - பாம்பின்பொழுடியையுடைய பதஞ்சலிமுனிவரும், பால் கடல் பருகி - பாற்கடலைக்குடித்து, மாதவன் சென்னி-கண்ணமூர்த்தியின்சிரசில், செய்யதான் வைத்த பிசுமுனி-தமது செவந்த திருவடிசூட்டிய உபமன்னியமுனிவரும், குறுமுனி-அகத்தியரும், சிவம் உணர் சனகாதிமெய்யுணர்ச்சியோர்-சிவத்தையுள்ளவாறுணர்ந்தசனகர்முதலியமெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய நால்வகைமுனிவர்களும், வாமதேவன் சுகன் வியாதன் நாரதன்-வாம தேவமுனிவரும் சுகமுனிவரும் வியாதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும்.

மத்தியந்தன முனிவர் தவத்தால் அவதரித்த மழமுனிவர் தமது தந்தையால் உணர்ந்த திருத்தில்லையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கி அர்ச்சித்தற்கு வண்டு படுதல் முதலிய குற்றங்கள் ஒழிந்த மலர் கொய்தற்கு விடிதற்குமுன் சென்று மாங்களேறிப் பனியால் கைகளும் கால்களும் வழக்குமே, இரவில் கண்டெரியாதே என்று மனம்வருந்தும் அம்முனிவர்பால், சிவபெருமான் எழுந்தருளி நீ வேண்டிய வ

ரல் உறுகவென்றருளக், கையுக் காலும் புலிபோலப்பெற்று அகவகனிற் கண்களும் உளவாக என. இரங்குகேட்சு, அவ்வாறே சிவபெருமான் தந்தருளி மறைந்தனன். புடைசூழ்ந்துவந்த சிவகணவீரர்கள் வியாக்கிரபாததான் தழைத்தனர். அதுமுதல் வியாக்கிரபாததான் பெயர்பெற்றனொன்பது. கோயிற் புராணம் வியாக்கிரபாத சருக்கத்தாலும், பாரகடலுள் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் ஒருநாள் துணுக்கெனத் துயிலுணர்ந்து அரகரவென்று தலைமேல் அஞ்சலிகூப்பித் கண்கள் ஆனந்தபாஷ் பஞ்சிந்த அணைவற்றிருத்தலை ஆணையாயிருந்த ஆதிசேடர் கண்ணுற்றுத் தேவரீர் துயிலுணர்ந்து இயவாதிருத்தாருஞ் காரணம் யாதுகொல் என்று வினவ, எமதிறைவ ன்தாருகாவனத்திற் ஆடியருளிய திருக்கூரதைத் தரிசித்த இனபத்தருந் திணெனென் றுதிருவாய்மலர்ந்தருள; அது திருமாலடால்விடைபெறுதுது திருக்கைலையி லொருபா ல்சென்றுதவஞ்செய்து காட்சித்தருளிய சிவபெருமானால் அத்தீரி அனருகைய இய த்றிய தவத்தால் அவ்வன ருடையின் அஞ்சலியிற்றேன் திப் பாதததில் விழுந்த கார ணத்தால் பதஞ்சலி எனப்பெயர்வந்த நாமத்தோடு திருத்தில்லையிற் சென்று சிவபெ ருமானே வியாக்கிரபாததோடு திருகடனதரிசனஞ் செய்தருளினான் பது. ஷே புரா ணம் பதஞ்சலி சருக்கத்தாலும், தமது பிராவாகிய மத்தியந்தன முனிவரனுஞ்ஞயா ல் வியாக்கிரபாதர் வசிட்டமுனிவர் சகோதரியைத் திருமணஞ்செய்து பெற்ற உபம ன்னிபுமுனிவர் வசிட்டர் பன்னியராகிய அருந்ததியார்பால் காமதேனுவின்பால் உ ண்டிவளர்ந்து, தமது தந்தையார் பன்னசாலைக்குவந்து அவர்கள் கொடுக்கும் உண வு காமதேனுகொடுக்கும் பால்போலில்லாமையால் அமுது சிவபெருமான் தந்தருளிய திருப்பாற்கடலைப்பெற்று உண்டு களித்தனனொன்பது. ஷே புராணம் வியாக்கிரபாத சருக்கத்தாலும், உபமன்னிய முனிவரிடத்தில் சிவதீக்கைபெற்றுப் பாசுபதவிரத ம் கண்ணன்பூண்டானொன்பது. இலிங்கபுராணம், கண்ணை பாசுபதவிரதமுடைத்த வத்தியாயத்தில்.

“ பன்முறைக்கண்ணன் கண்ணுந் தசாயிபூசனைபாற்படவாற்றிச் சொன்னநற்பாசுபதாபிரத்ததைத்துகாறவடைநதிடல்வேண்டி யென்னவோ னுமேத்திடச் சிவனையே நதுபமன்னியுமவகி மனவியசாலையடைநருவன்றன் னைவலங்கொடுபணிந்தனனின்முன்.”

“ நின்றவக்கண்ணனான திணைத்தனது நிலவியவுளர்தினுணர்ந்து துன்றியவினே போம்படிமுற்றோ கஞ்சுதனாயவெண்ணிறெடுத்தனியா வன்றவனுணர்ந்தவழியிலாப்பாசுபதவிரதாபிரத்தையைநந்தான மன்றனருணர்நதுமற்றவலிங்காப்பிறவியாரிதியினைக்கடந்தான்.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலும், அங்கண்ணன் அம்முனிவரிடத்தில் சிவதீக் கைபெற்றுத் தேகசுத்தி பெற்றானென்பது-காஞ்சிப்புராணம், தான்றோன்றிச்சரப் படலத்திலும் காண்க. (அசு)

எழுவரன்னையர் சித்தர் விச்சாதாரியக்கர் கின்னரர்வேத முழுவரம்புணர்முனிவரீயோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர் வழுவில்லான்றவவையுடைநிருதர்வாள்வையுடையசுரோசர் குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்குகளிகளரமாதர்.

(இ-ள்.) எழுவர் அன்னையர் - சத்தமாதரும், சித்தர்-சித்தரும், விச்சாதார்- வித்தியாதாரும், இயக்கர் - இயக்கரும், கின்னரர்-கின்னரரும், வேதவரம்பு முழுது உணர் முனிவர் யோகியர் - வேதத்தின் எல்லேமுற்றமுணர்ந்த முனிவர்களும்

யோகிகளும், மணிமுடி தலை பல நாகர் - மாணிக்கம்விளங்கும் பனமுடியையுடைய நாகலோகத்திலுள்ள பலவுரகர்களும், வழுவில் வான் தவ வலியுடை நிறுதர்-குற்றமில்லாத பெரியதவவலிமையையுடைய ராகுதரும், வான் வலியுடை அகசோசர் - வானின்வன்மையையுடைய அசசோசரும், குழுமவொடும் புவில் பூதவேதாளர் - கூட்டங்களோடு சஞ்சரிக்கும் பூதவேதாளர்களும், வெங்குளிகள் - வெய்யகூளிகளும், அரமாதர் - அரம்பைமாதர்களும். (அஎ)

ஆண்டினுடையனம்பருவந்திங்களாழிரண்டிருபக்கம்
மீண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள் கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதல்காலங்கள் பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரை திக்கயமேகமின் விரிந்தவைம்பெரும்பூதம்.

(இ-ள்.) ஆண்டு அயனம் பருவம் திங்கள் ஆறு இரண்டு இருபக்கம் - அறுபதவருஷங்களும் இரண்டயனங்களும் ஆறுருதுக்களும் பன்னிரண்டுமாதங்களும் இரண்டுபக்ஷங்களும், ஈண்டும் ஐம்பொழுது யோகங்கள் கரணங்கள் இரா பகல் இவற்றோடும் - நெருங்கிய ஐம்பொழுதுகளும் யோகங்களும் கரணங்களும் இரவும் பகலுமாகிய இவைகளோடும், பூண்ட நாழிகை கணமுதல் காலங்கள் - பொருந்தியநாழிகைகளும் கணமுதலியகாலங்களும், பொருகடல் நதி திக்கு நீண்ட மால்வரை திக்கயம் மேகம் மின் நிரிந்த ஐம் பெரும் பூதம் - (கரையோடு) மோதும் எழுகடல்களும் எழுநதிகளும் அஷ்டதிக்குகளும் நெடிய பெரிய அஷ்டருலபருவதங்களும் அஷ்டகெஜங்களும் சத்தமேகங்களும் மின்னல்களும் உயர்ந்த பெரிய பிரிதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும். (அஅ)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள் பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழி இச்சாரந்தநாறருமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவாடியவரிசையாவெண்ணித்தி.

(இ-ள்.) மந்திரம்-சததகோடி மகாமந்திரங்களும், புவனங்கள் - இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களும், தத்துவம்-மூப்பத்தாறு தத்துவங்களும், கலை-பஞ்சகலைகளும், வருணங்கள் - ஐம்பத்தோராகுஷங்களும், பதம் - எண்பத்தொரு பதங்களும், வேதம் - நான்குவேதங்களும், தந்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்களும், பலசமயநூல் - அகச்சமயநூல்களும் அகப்புறச்சமய நூல்களுமாகிய பலசமயநூல்களும், புறம் தழுவி சார்ந்தநூல் - புறச்சமயநூல்களும் புறப்புறச்சமயநூல்களும், முந்த தருமாதி இரங்கிய சதுவிதம் - முதனமையாயுள்ள தருமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட நான்கு உறுதிப்பொருள்களும், சரியையே முதலிய சதுட்பாதம் - சரியை முதலிய நான்குபாதங்களும், இந்து இரங்கு நீர் முடியவர் அடியவர் இச்சரியா எண் சித்தி - சுந்திரையும் ஒலிக்குந் கங்கையுமணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவ பெருமானுடைய அடியவர்கள் விரும்பாத அஷ்டமாசித்திகளும்.

பலசமயநூல் என்றதனால் அகமும், அகப்புறமும், புறந்தழிஇச்சாரந்தநூல் என்றதனால் புறமும், புறப்புறமும் எனப்பொருள்கொண்டாம். (அக)

ஆயிரங்கடலணையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகத்து
ளாயிரங்கதிரணையராயுருத்திரரந்தரத்தவரண்ட
மாயிரந்தகர்ப்பட்டெனத்துந்நுபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியரைக்கணத்திடைச்செல்வார்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் கடல் அணையவாய் பார்த்த எழும் - எண்ணிறந்த கடல்களொப்பனவாகிப் பார்த்தெழுந்த, ஆயிரம் அனிகத்துள் - எல்லையில்லாதசேனைகளுள், ஆயிரம் சதிர் அணையராய் - (உதித்த) வரம்பில்லாத சூரியர்களை யொத்தவராய், உருத்திரர் - அத்தார்த்தவர் - உருத்திரர்களுந் தேவர்களும், ஆயிரம் அண்டம் தகர்பட்டன என - பலலாயிரவண்டங்களும் உடைபட்டன வென்துசொல்ல, ஆயிரம் துந்தபி கலந்து ஆர்ப்ப - அனேகவாச்சியங்கள் தம்முட்கலந்து ஒலிக்க, ஆயிரம் சத கோடி யோசனை வழி அரை கணத்திடை செல்வார் - இலகூங்கோடி யோசனைவழியை அகாக்கூணப்பொழுதில் செல்லத்தொடங்கினார்கள்.

ஆயிரம் சதம். பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் இலகூம் என்றும். ௯0

சித்தந்தேர் முனிலேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந் தத்தந்தேர் முதலூர் தியர் வார்திகழ்சந்தனமணி கொங்கைக் கொத்தந்தேமலர்க்குமுன் மனையாரொடுங்குளிர் விசும்பாறுச் சென்றத்தந்தேரிடையாள பங்கன ணிவனாக்கணியராய் வருகின்றார்.

(இ-ள்.) சித்தம் தேர்முனி வேந்தரும் - மனந்தெளிந்த முனிசிரோஷ்டர்களும், தேவரும் - தேவர்களும், சிவன் உரு தரித்தோரும் - உருத்திரர்களும், தத்தம் தேர் முதல் ஊர்தியர் - தத்தமக்குரிய தேர்முதலிய வாகனங்களை யுடையவராய், வார் திகழ் சந்தனம் அணி கொங்கை - கச்சவிளங்கும் சந்தனக்குழம்பணிந்த அழகியதனங்களையும், அம் தேமலர் கொத்தது குழல் மனையாரொடும் - அழகியதேன் சிந்தும் பூங்கொத்தையணிந்த கூந்தலையுமுடைய (தத்தம்) மனைவியர்களோடும், குளிர் விசம்பு ஆருக சென்று - சூளார்த்தவாகாயமே வழியாகச்சென்று, அதந்து ஏர் இடையாள பங்கன் அணிவனாக்கு - அரத தூலிழையையொத்த இடையையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்தினுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் அழகிய கயிலைமலைக்கு, அணியராய்வருகின்றார் - சமீபித்தவர்களாகி வருகின்றார்கள்.

சிவனுருத்தரித்தோர் - சிவபெருமான்தந்த உருத்திரர்.

(௯௧)

இழிந்தவூர்தியர்பணிந்தெழும்பாக்கையரிதைபுகழ்திருநாம மொழிந்தநாவினாபொடிபபெழு மெய்யினர் முகிழ்த்தசைமுடியேறக் கழிந்தவன்பினர்கண் முதல்புலங்கட்குங்கருணைவான் சுவையூறப் பொழிந்தவானந்தத்தேனுறைநிறுமலைப்புறத்துவண்டென மொய்த்தார்.

(இ-ள்.) இழிந்த ஊர்தியர் - (இவ்வாறுவந்தவர்கள் தத்தமக்குரிய) வாகனத்தினின்றும் இறங்கினவர்களாய், பணிந்து எழும் பாக்கையர் - (தண்டாகாரமாகப்) பணிந்து எழும் சரீரத்தை யுடையவர்களாய், இறை புகழ் திருநாமம் மொழிந்த நாவினர் - சிவபெருமானுடைய புகழையும் திருநாமங்களையும் எடுத்துக்கூறும் ஈவினையுடையவர்களாய், பொடிப்பு எழும் மெய்யினர் - புளகரும்பும் உடையுடையவர்களாய், முசித்த கைமுடி ஏற கழிந்த அன்பினர் - கூப்பியகைகள் தமதுசிரத்தினாலேற மிக்க அன்பினையுடையவர்களது, கண்முதல் புலங்கட்கும் கருணைவான் சுவை ஊற - கண்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கட்குங் கிருபை என்னும் பெரிய சுவை ஊறும்படி, பொழிந்த ஆனந்தத்தேன் உறநிறு மலைப்புறத்து - பொழிந்த ஆனந்தத்தேனாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கலைமலையின் சாரலில்வந்து, வண்டு என மொய்த்தார் - வண்டுகள் போல ஆரவாரித்து கெருங்கினார்கள்.

எப்பொருள்களும் சிவபெருமான் வசத்தனவாக்கும் கடப்பாடுடையவென்பார் - கழிந்தவன்பினர் எனவும், அங்கனநின்ற அன்பர்களது கண்முதலியபுலன்கள் அவனது திருவருட்சுவைப்பெருக்கில் இடைவிடாது அழுந்திநிற்பனவென்பார். கருணைவான்சுவைபூற எனவும், முதிர்சுவையைத்தருவது தேனாதல்போல அருட்சுவையைத் தருவோனவனாதலின் தேனாகவும் கூறினார். சிவபெருமானைத் தேனாக உருவகஞ்செய்தமையின் - அன்பினரை வண்டிகளாகவும், கருணையைச் சுவையாகவும் உருவகஞ்செய்தார். தேன்மலைக்குரிய கருப்பொருளாதலின் தேனாதை திருமலை என்றார். ஊர்தியர் முதலிய குறிப்புவினைமுற்றுகள் எச்சமாய் வேறுபலவுமிக்கி அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றைத் தனித்தனிகொண்டன. (௧௨)

விரவுவானவர் நெருக்கறவொதுக்குவான் வேத்திரப்படையோச்சிய ரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப் பரவுதுளியிழிப்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகல்காலு மிரவிமண்டிலத்தொடுங்குநாளொடுங்கியவிர்துமண்டிலமானும்.

(இ-ள்.) விரவுவானவர் நெருக்கு அற ஒதுக்குவான் - (தெரிசனத்துக்குவந்த) கலந்தநெருங்கியதேவர்கள் நெருக்கற வொதுக்கும்பொருட்டு, அரவு வார் சடை எம்பிரான் நந்தி - சர்ப்பமணிநத நீண்டசடையையுடைய எமதுகடவுளாகிய நந்திராயனார், வேத்திரப்படை ஒச்சி - வேத்திரப்படையாவீசி, அவர் அணி மணி முடிதாக்க - அந்தத்தேவர்களினிந்த இரத்திரக்கிரீடங்களில் தாக்குதலால், பரவுதுளியில் புதைபடு கயிலையம்பருப்பதம் - (உதிர்ந்து) பரவிய இரத்தினத்துகளிற் புதைபட்ட திருக்கலைமலை, பகல் காலும் இரவி மண்டிலத்து ஒடுங்குநாள் - ஒளி வீசுஞ் சூரியமண்டிலத்தில் அமாவாசையில், ஒடுங்கிய இர்துமண்டிலம் மாணம் - ஒடுங்கிய சந்திரமண்டிலத்தையொக்கும்.

இரத்தினத்துகள் - இரவிமண்டிலமாகவும், திருக்கயிலை - சந்திரமண்டிலமாகவுக்கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. வேத்திரம்-பிரம்பு. (௧௩)

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வள்ளவர்குள்ளெய்தி யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவொலாமீண்டி னொனவீண்டுத் தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றாதாரந்தெரிந்துப்ப முந்திமுந்திவந்திறைஞ்சினார்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி.

(இ-ள்.) வந்த வானவர் புறம் நிற்ப - வந்ததேவர்கள்புறத்தில் நிற்க, எம் வள்ளல் நந்தி அங்கு உள் எய்தி - எமது வள்ளலாகிய நந்திராயனார் அங்கு உள் னேசென்று, எந்தை தாள் பணிந்து ஐய விண்ணவர் எல்லாம் நன்முனார் என-எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைவணங்கி ஐயனே தேவர்களெல்லாம் வந்து நெருங்கினார்கள் என்றுகூற, நண்டு தந்திடு என்ன - அவர்களை இவ்விடத்துத்தருகவெனக் கட்டினாயிட, வந்து அழைத்து வேத்திரத்தினால் தாராதம் தெரிந்து உய்ப்ப - (அந்தத்தேவர்களை) வந்தழைத்துத் (தமதுகையிலேந்திய) வேத்திரப்படையினால் (அவரவர்கள்) தாரதம்மியந்தெரிந்து குறித்துச்செலுத்த, சேவடிமுண்டகம் முடி சூடி - (அச்சிவபெருமான்) செவந்திருவடித்தாமலாகி (தமது) முடிகள்சூடி, முந்தி முந்தி வந்து இறைஞ்சினார் - (அத்தேவர்கள்) ஒருவர்பின் ஒருவர்வந்து வணங்கினார்கள்.

சூடி செயவெனெச்சத்திரிபு.

(௧௪)

தீர்த்தன் முன்பணிந்தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத்தன் திருவாயின் வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருண் முகிழ்கவைவழங்கியுஞ்சிலர்க்குக்கண் பார்த்தானீன்முடிதுளங்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிசிறந்தெழுந்தண்டங் காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுக்குக்கடிமணக்கவின் கொள்வான்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் முன் பணிந்து ஏத்துகின்றார்களில் சிலர்க்கு - சிவபெருமான் திருமுன்வணங்கித் துதிக்கின்றவர்களுள் சிலருக்கு, தன் திருவாயின் வார்த்தை நல்கியும்-தனது திருவாக்கினால் வார்த்தையருளியும், சிலர்க்கு அருள் முகிழ்நல்கவழங்கியும் - சிலர்க்குக் கருணையோடு புன்னகையரும்பியும், சிலர்க்குக் கண்பார்த்தும் - சிலர்க்குத் திருநோக்கருளியும், சிலர்க்கு நீன்முடி துளங்கியும் - சிலர்க்கு எட்டுதற்கரிய திருமுடியை அசைத்தும், அண்டம் காத்த கண்டன்-(பல்லாயிரகோடி) அண்டங்களையும் விஷத்தாற்பொன்றதுகாத்தருளிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அப்பெருமான், அருள் பரிசில் தந்து எழுந்த - (இவ்வாறு) அருட்கொடைதந்து (அங்குசின்தும்) எழுந்து, ஓர் மண்டபத்தது இடை புக்கு - ஒருமண்டபத்தின்கண் எழுந்தருளி, கடிமணம் கவின் கொள்வான் - திருக்கலியாணக்கோலங்கொண்டருளக்கருத.

கொள்வான்-வான்விகுதி நிகழ்காலவினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (௧௮)

ஆண்டநாயகன் திருவுளக்குறிப்புணர்ந்தன கைநாயகனுள்ளம் பூண்டகாதன்மேற்கொண்டெழுமன்புந்தன்புனிதமெய்த்தவப்பேறு மீண்டவாங்களைந்தெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருந் தீண்டருந்திருமேனியைத்தன்கையாற்றிண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.

(இ-ள்.) ஆண்ட நாயகன் திருவுளக்குறிப்புணர்ந்து - பல்லுயிர்களையும் அடிமைகொண்டருளிய சிவபெருமான் திருவுள்ளக்குறிப்புணர்ந்து, அளகை நாயகன்-குபேரன், உள்ளம் பூண்ட காதல் மேற்கொண்டு எழும் அன்பும் - மனத்திலுள்ள ஆசை மீக்கொள்ளுதலால் எழுந்தவன்பும், தன் புனித மெய்தவப் பேறும் - தனது புனிதமாகிய மெய்த்தவப்பயனும், ஈண்ட ஆளது அனைந்து - வந்துகைகூட அத்திருமண்டபத்திற்சென்று, என் இலா மறைகளும் - அளவில்லாத வேதங்களும், இருவரும்-பிரமணர் திருமாலும், முனிவோரும் - முனிவர்களும், தீண்டு அரும் திருமேனியை - பரிசிததற்கரியதிருமேனியை, தன்கையால் தீண்டி மங்கலம் செய்வான்-தனதுகைகளாற்பரிசித்துத் திருமணக்கோலஞ்செய்யத்தொடங்கினான். (௧௯)

பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானை பின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி யேந்திரட்டைஞாண்பட்டிகையிறுக்கிவண்டிணர்க்குநாண்மலர்க்குஞ்சி வேய்ந்துகற்பகப்புதுமலர்ச்சிகழிகைமீலைந்துநீரணிமெய்யிற் சாந்தமான்மதந்தண்பணிநீரளாயத்தடக்கையான்மட்டித்தான்.

(இ-ள்.) பூதுகில் படாம் - அழகியவஸ்திரத்தை, கொய்சகத்தானை - கொய்சகத்தானையாகவும், பின்போக்கு கோவணம் சாத்தி - பின்புறத்திற் போக்குகின்ற கோவணமாகவுஞ்சாத்தி, ஏந்து இரட்டை ஞாண் பட்டிகை இறுக்கி - (அதன்மேல்) அழகுமிக்க இரட்டையாயுள்ள அரை ஞானோடு பட்டிகையையும் இறுக்கிச் சாத்தி, வண்டு இனாக்கும் நான் மலர்க்குஞ்சி வேய்ந்து - வண்டுகளொலிக்கும் அ

ன்றலர்ந்த மலர்க்ளையணிந்த சிகையைக் கொண்டையாகப்பூனைந்து, கற்பகம் புது மலர் சிகழிகை மிலேந்து - கற்பகத்தினது புதியமலரால்தொடுத்த மாணையை (அதன்மேற்) சூட்டி, நீறு அணி மெய்யில் - விபூதியையணிந்த திருமேனியில், சாந்தம் மாண்மதம் தண்பனி நீர் அளாய் - சந்தனத்தோடு மிருகமதத்தையுந் தண்ணிய பனிக்ளையுங்கலந்து, தடக்கையால் மட்டித்தான்-(தனது) நீண்டகையி னுல்பூசிகளுள்

இரண்டுசெஞ்சுடர் துழைந்திருந்தாலென வினைமணிக் குழைக்காதிற் சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருநுர்துதோட்டமுந் துள்ள மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்மான விருண்டகண்டமேன் முழுமதிக்கோத்தென வினைத்தகண்டுகைசாத்தி.

(இ-ள்.) மணி குழை - அழகிய சங்குண்டலம் (அணிந்த) இளை காதில் - இரண்டிதிருச்செவியிலும், இரண்டு செம் சுடர் துழைந்து இருந்தால் என்ன - இரண்டு செந்நிறம்வாய்ந்த சூரியர்கள் சூடிகொண்டிருந்தாற்போல, சுருண்ட பொன் தோடு குண்டலம் - சுருண்டவடிவாகச்செய்த பொற்றோடும் பொற்குண்டலமும், திணி இருள் துரந்த தோள் புறம் துள்ள - செறிந்த இருளையோட்டித் தோட்புறத்திலைசந்தாடத் (தரித்துத்) மருண்ட தேவரை பரம் என மதிப்பவர் மையல் வல் இருள் மான - (மலமயக்கத்தால் நாம்பரமென) மருட்சியடைந்த தேவர்களைப்பரமென்று மதிப்பவர்களுடைய மயக்கமாகிய வலிய இருளை ஒப்ப, இருண்ட கண்டமேல் முழுமதி கோத்தால் என்ன - கறுத்தகண்டத்தின்மேல் பூரணசந்திரனைக்கோவைசெய்தாற்போல, இளைத்தகண்டுகை சாததி - இளைந்துச்செய்த முத்துக்கண்டுகையைத்தரித்தும்.

தம்மை ஒடுக்கி மீட்டருளும் இறைவனை அசிகாரத்தால் தம்மோடொருசேரவைத்தெண்ணுந் தன்மையராதலின் மருண்டதேவர் எனவும், அதுபற்றியிரிந்த நூல்களைக்கொண்டு அவர்களைப்பரமென்று கருதுவோர் அறிவு மயக்க அறிவாதலின் அவர்களறிவை மையல் வல்லிருள் எனவுங் கூறினார்.

“சாவமுன்னுட்டக்கன்வேள்வித்தகர்தின் றுருஞ்சமஞ்சி யாவவெந்தாயென்றவிதாவிடுநம்மவரவோ முவொன்றேபெயம்பிரானெடுமெண்ணிவிண்ணுண்டுமண்மேற் தேவொன்றேயிறுமார்தென்னபாவந்நிகிதவோ.”
எனவருந்திருவாசகம் - திருச்சுருத்தானும்.

“முளரியோன்முதலாஞ்சரரொலாம்முதமுதலவற்றோடுதித்துள்ளோரளவிடுந்தலைமையாளொன்றவரையகற்றிமால்விடையவரினையே வளமுதுமெல்லாத்தலைமையமுடையோன்வருமுதற்காரணனல்லோருளமுதுதியானப்பொருளெனச்சிகைதேர்த்தரைப்பவுமயங்குவர்சிலரோ.”

எனவருஞ்சிவத்துவவிவேகத்தானமுணர்க, (கஅ)

வலங்கிடந்தமுந்தூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித் தலங்கிடந்தவெண்டிங்குளுற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தியிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையிையத்திருண்முகம்பிளந்தாரங்கலங்கிடந்தபாற்கடன்முறோத்தெழுமிளங்குதினானக்கவின்செய்து.

(இ-ள்.) வலம் கிடந்த முந்தூல் - வலப்புறத்திற்கிடந்ததையும் முந்தூலானது, வரை அருவியின் வயங்குமார்பு இடை - மலையினின்றியும் அருவிபோலவள

‘‘கூடும் மார்பினிடத்து, சென்னி தலம் கிடந்த வெண் திங்கள் - சடாமுடியிற்குடி கொண்ட வெள்ளியசந்திரன், ஊற்று அமுது என தாள மாலிகை சாத்தி-ஊற்றும் அமுதம்போல முத்துமாலையைச் சாத்தியும், இலங்கிடி அந்தமாலிகை பாப்பு இடை- அத்திருமார்பில்விளங்கும் அந்த முத்துமாலைப்பாப்பின்மத்தியில், இருள் முகம் பிளந்த ஆரம் - திருள்முகத்தைபோட்டிய மாணிக்கவடத்தை, கலம் கிடந்த பால் கடல் முனைத்து எழும் இளம் கடிகர் என இயைத்து - மரக்கலங்களேந்திய திருப்பாற்கடலில் முனைத்தெழுந்த இளஞ்சூரியனைப்போலத்தரித்து, கவின் செய்த - அழகு செய்தும்.

பிறந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். இனம்பற்றிக்கலங்கிடந்த பாற்கடல் என்றார்: ஒருதொடரின் கண்வந்த உவமைதோறும் உவமைச்சொற்றொன்றப் புணர்த்திக்கூறுதலால் பலவயிற்போல்வயனி. (௬௯)

திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோணசைகடந்தநல்லார்மனங்கவர்த்துயிர்நககவங்கதஞ்சாத்தியசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீத்தணிகொளுத்தரியம்பெய்திசைகடந்தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விர்னுழைவித்து.

(இ-ள்.) திசை கடந்த நால் புயங்களில் பட்டிகை சேர்த்து - திசைகளைக்கடந்த நாள்குதிருப்புயங்களிலும் பட்டிகைகளைத்தரித்தும், வான் எறிக்கும் தோள்-ஒளிவீசும் அத்திருத்தோள்களில், நசைகள் தந்த நல்லார் மனம் கவர்ந்து - காமவிருப்பமிக்க பெண்களின் மனத்தைக்கொள்ளுகொண்டு, உயிர் நக்க அங்கதம் சாத்தி - அவருயிர்களைப்பருகும் வாசுவலபங்களைத் தரித்தும், கடம் கலும் அசைவாரணம் உரிவை நீத்து - மதத்தைத் தரித்தும் அசைவாழுகிற்கும் யானையின்போர்வையை நீக்கி, அணிகொள் உத்தரியம் பெய்து - அழகுசெய்யும் உத்தரியத்தைச் சாத்தியும், திசைகடந்த மந்திரபவித்திரம் எடுத்து - சொல்லனைவக்கெட்டாத மந்திரவடிவாகிய பவித்திரத்தைப்பெடுத்து, எழில் விரல் னுழைவித்து - அழகியவிரலில் தரித்தும்.

உயிர்நக்க எனத் தெளிவுபற்றி எதிர்தூலத்தை இறந்தகாலமாகக் கூறியது காலவழுவமைதி. (௭௦)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலசைத்துரகமைந்தலைநால விடுத்தபோல்வெயின்மணித்தலைகொடுக்குமின்விடவிருபுறந்தூக்கித் தொடுத்ததார்புயந்தூக்கிதூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்பர்க்கடுத்ததாளிலிட்டிருநிதிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

(இ-ள்.) உடுத்த கோவணம் மிசை பொலம் துவில் அசைத்து - உடுத்தகோவண உடையின்மேல் பீதாம்பரத்தை யிறுக்கக்கட்டி, உரகம் ஐந்தலை நால விடுத்த போல் - சர்ப்பமானது ஐந்துதலைகளையுந்தொங்கவிட்டதுபோல, வெயில் மணி தலை கொடுக்கு மின் விட - ஒளிவீசும் மாணிக்கத்தாற்செய்த தலைக்கொடுக்குகளைப் பிரகாசிக்கும்படி (அப்பீதாம்பரத்தின்மேல்,) இரு புறம் ஊக்கி - இருபுறத்திலுந்தொங்கவிட்டும், தொடுத்த தார்புயம் ஊக்கி - மலராற்றொடுத்த பூமாலையைப் புயங்களில் அசையச் சாத்தியும், சொல் பதம் கடந்து அன்பர்க்கு அடுத்த தாளில்-சொல்லனைவையைக் கடந்து அடியார்களுக்குச் சமீபித்ததிருவடியில், தூபுரம் கழல் இட்டு-

சிஸம்பையும் கீரகண்டையும் தரித்தம், இரு நிதி கோமகன் - சங்கநிதிக்கும் பதம நிதிக்கும் இறைவனாகிய குபேரன், அரும் தவப் பயன் பெற்றான் - செய்தற்கரிய தவங்களாலாகிய பயன்களை (ஒருசேரப்) பெற்றான்.

கொடுக்கு ஓருவகையாபரணம். பதம் அளவு “சொற்பதங்கடந்த தொல் லோன்காண்க” எனத்திருவண்டப்பகுதித்திருவகவலுள் வருதல்காண்க. (௧0௧)

செங்கண்மாலையனீந்திரன் முதல்பெருந்தேவர்க்கும்யாவர்க்கு மங்கலந்தருகடைக்கணாகனொருமங்கலம்புனைந்தானபோற் சங்கைகொண்டுகும்போதான்முதுகின்மேற்சரணம்வைத்தெதிர்போர்த துங்கமால்விடைமேற்கொடுநடந்தனன்சுரர்கள்பூமழைதூர்த்தார்.

(இ-ள்.) செங்கண் மால் அயன் இந்நிரன் முதல் பெரும் தேவர்க்கும் யாவ ர்க்கும் - செவந்தகண்களையுடைய திருமால் பிரமன் இந்நிரன்முதலிய பெரியதேவ ர்களுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும், மங்கலம் தரு கடைக் கண் நாயகன் - மங்கலந்தரு கின்ன் கடைக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான், தான் ஒரு மங் கலம் புனைந்தானபோ ள் சங்கை கொண்டு-தானொரு மங்கலங் கொண்டருளினவனைப்போல எண்ணங்கொ ண்நி, கும்போதரன் முதுகின்மேல் சரணம் வைத்து - கும்போதரனதுமுதுகின்மே ல் திருவடியைவைத்து, எதிர்போர்த துங்கம் மால் விடைமேற் கொண்டு நடந்த னன் - எதிரோவந்த உயர்ந்த மால்விடைமேல் ஆரோகணித்த நடந்தருளிணன், சுரர் கள் பூமழை தூர்த்தார் - தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள்.

பிரமன் முதலிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் மங்கலந்தருவோன் தனக்கொருமங் கலம் வேண்டாஹதலின் மங்கலம் புனைந்தானபோல் சங்கைகொண்டு எனக்கூறி னார். (௧0௨)

அந்தரத்தவரந்தரதுந்துபியைந்துமார்த்தனர்சூழ வந்தரக்கருமியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக் கொந்தலர்க்கருவருமுலரமடந்தையர்கொளையல்விஞ்சையர்தாளந் தந்தசைத்திடமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போற்சாய்ந்தசைந்தனராட.

(இ-ள்.) அந்தரத்தவர் அந்தர துந்துபிஹந்தம் ஆர்த்தனர் சூழ- தேவர்கள் தேவதுந்துபி யைந்தையும் முழக்கிச் சூழ்ந்துவரவும், அரக்கரும் இயக்கரும் பூத ரும் வந்து மங்கல் இயம் கல்ல - அரக்கரும் இயக்கரும் பூதர்களும் வந்து மங்கல வரத்தியங்களைக் கல்லென்று முழக்கவும், கொனை வல் விஞ்சையர் தாளம் தந்து அ சைத்திட - இசையில்வல்ல வித்தியாதரர்கள் தாளம்போட் டாட்டுவிக்க, மலர்ந்த பூங் கொம்பர் போல் - கொத்தலர்ந்த பூங்கொம்பைப்போல, கொந்த அலர் கரும் சூழல் அரமடந்தையர் - பூங்கொத்தையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய தெய்வப்பெண் கள், சாய்ந்து அசைந்தனர் ஆட - சாய்ந்தசைந்து (ஒருபால்) ஆடவும்.

ஆர்த்தனர், அசைந்தனர் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. கொம்பர் - இறுதிநிலைப்போலி. அசைத்த என்னும்தொழில் நிகழ்ச்சியாலாடவென் னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (௧0௩)

துங்கமாயிரக்கருவியாயிரமலைத்தாங்கிருண்முழைதோறுந் சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரங்குளாயிரத்தின்டோ

எங்கமாயிரமாயிரமுடையவையிரமுகந்தோறுள்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்தாத.

(இ-ள்.) தங்கமாப் இரங்கு அருவி மலை யிருள் தங்கு ஆயிரம் முழை தொ
றும் - பரவி ஒலிக்கும் அருவிக்கையுடைய மலையிலுள்ள இருள்குழிகொண்ட ஆயிரங்
குக்கைள்தோறும், ஆயிரம் சிங்கம் வாய் திறந்து ஆர்த்தால் என்ன - ஆயிரஞ் சிங்
கங்கள் வாய்திறந்து ஒலித்தாற்போல, ஆயிரம் சிரங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் திண்டோள்
அங்கம் உடையவன்-ஆயிரஞ் சிரங்களையும் இரண்டாயிரம் திண்ணிய புயங்களையும்
உடைய பானுகம்பன், ஆயிர முகந் தோறும் ஆயிரம் சங்கம் ஆயிரம் ஆயிரம் தடக்
கையும் பிடித்து ஊத - ஆயிரம் வாய்கள்தோறும் ஆயிரஞ்சங்குகளைவைத்து நீண்ட
இரண்டாயிரங்ககளாலும் பிடித்து ஒருபால் ஊதிவரவும். (௧௦௪)

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுயிருண் மலப்புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்மை
காக்குநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [க்
றுக்குகேர்ப்படவாயிரங்கரங்களாற்றொம்மெனமுகந்தோறுங்
தாக்கவேறுவேறெழுருடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப.

(இ-ள்.) போக்கு மாயம் வன் புணர்ப்பையும்-ஒழிக்கத்தக்க மாயையின் வ
லியதொடக்கையும், இருள் மலப் புணர்ப்பையும் கடந்து - ஆணவ மலத்தொடக்
கையுநீக்கி, எம் மை காக்கு நாயகன் - எம்மைப் பாதுகாக்குஞ் சிவபெருமானே, அ
ருச்சனை விடாது அருள் கசி அடைந்துள வாணன் - அருச்சிக்கும் பூசனைத்தொழி
லைக் கைவிடாமல் (அவனது) திருவருளால் முத்தியடைந்த வாணனானவன், தாக்கு
நேர்பட ஆயிரம் கரங்களால் - பாடலுக்கு ஒக்க (சனது)ஆயிரங்கைகளினால், முகம்
தோறும் தாக்க-முகங்கள்தோறும் மோத, தொம் என வேறு வேறு எழு குடமுழா
ஒலி - தொம்மென்று வெவ் வேறு வோசையா யெழும் குடமுழாவினது வொலி,
தடங் கடல் ஒலி சாய்ப்ப - (ஒருபால்) பெரிய கடலினது ஒலியைக்கீழ்ப்படுத்தவும்.

ஆயிரங்கரங்கள் என்றமையால் - குடமுழாவும் ஆயிரமுகங்களை யுடையதெ
ன்பார் - முகந்தோறும் என்றார். அஞ்ஞானம், பொய், அயர்வு, மோகம், குணியம்,
ஆச்சரியம், பயம் ஆகிய மாயைத்தொடக்கையும், சங்கற்பம், விகற்பம், குரோதம்,
மோகம், கொலை, அஞர், மதம், நஷ்ட ஆகிய இருண்மலத் தொடக்கையும் இயல்பா
கவே நீங்கி நிற்குமிறைவன் அனாதியே அம்மலங்களாற் கிழிப்பிழிப்பிடுகட்கும்
ஆன்மாக்களை மீளாவடிமையாக்கிக்கொள்ளும் இயல்பினனென்பார் - போக்குமாய
வன்புணர்ப்பையும் இருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கடந்து எம்மைக் காக்குநாயகன்
என்றார். (௧௦௫)

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பாவவுட்கருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத்துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராடிபதாளினர்பாடுநாவினரோத்த.

(இ-ள்.) முனிவர் அஞ்சலி முகிழ்த்த செம் கையினர் - முனிவர்கள் அஞ்ச
லித்துக் கூப்பிய செவந்த கைகையுடையவர்களாகியும், மொழியும் ஆசியர்-சொல்
லுகின்ற ஆசிரீவசனங்கையுடையவர்களாகியும், உள்ளம் கனிவு அரும்பிய அன்பி
னர் பரவ - மனத்திற் கனிந்துதேள்நிய அன்பினராகியும் (ஒருபால்) தடுத்தவா

வும், உன் கருத்தோடு வழிக் கொண் டோர் துனிவு அரும் கண நாதர் - இணங்கிய மனத்தோடு வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற துன்பமில்லாத கணநாதர்கள், கொட்டு அ திர்கரத்துணையினர் - கொட்டி அதிர்க்கும் இரண்டுகை யுடையவர்களாகியும், மழைபோல் பனிவரும் கண்ணர் - மழைபோல ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சிந்துங் கண் கையுடையவர்களாகியும், ஆடிய தாளினர் - ஆடுகின்ற கால்களை யுடையவர்களாகி யும், பாடு ராவினர் - பாடுகின்ற ராவினை யுடையவர்களாகியும், ஏத்த - (ஒருபால்) துதித்தவரவும்.

செங்கையர், ஆசியர், அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுகள் வேறுபல வடுக்கிய வினையெச்சங்களாய்ப் பரவ என்னும் வினையெச்சத்தின் முதலிலையே யும், கரத்தணையினர், கண்ணர், தாளினர், ராவினர் என்னும் அவ்வினைமுற்றுகள் வேறு பலவடுக்கிய அவ்வினையெச்சங்களாய் ஏத்த என்னும்வினையெச்சத்தின் முத லிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன.

(க0௬)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவாசற் தந்திலங்குபொன்னடைப்பைகொண்டசனோர்சார்வரமருந்துக்கோ வந்திரங்கொடியாலவட்டம்பணிமாறவாரமுதாபந் தந்துநேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க.

(இ-ள்.) இந்திரன் மணிக் களாஞ்சி கொண்டு ஒரு மருங்கு எய்த - தேவேந் திரன் இரத்தினம்பதித்த களாஞ்சியை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், ஈசன் மெல் இலை வாசம் தந்து இலங்கு பொன் அடைப்பை கொண்டு ஓர் சார் வர - ஈசானமூர்த்தி மெல்லிய வெற்றிலைச்சுருளையும் வாசனைத்திரவியமுந் தந்து விளங்காநின்ற பொன் னாலாகிய அடைப்பையை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், மருந்துக்கோ வந்து இரங்கு ஒலி ஆலவட்டம் பணிமாற - வாயுதேவன் (ஒருபால்) வந்து ஒலிக்கும் ஒலிகையுடைய ஆலவட்டம் விசிவரவும், ஆர் அழல் தாபம் தந்து நேர - நிறைந்த அக்கினிதேவன் தாபத்தைத்தந்து (ஒருபால்) வரவும், நீர்க்கடவுள் பொன் கோடிகம் தாமரை கரம் னாக்க - வருணதேவன் அழகிய பூந்தட்டைத் தாமரைபோன்ற தனது கரங்களில் (ஒருபால்) ஏந்திவரவும்.

(க0௭)

நிருதியாடி.கொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுருகந்தானைக்கோன் கருதியாயிரஞ்சிதநிடத்தண்டிநன் காஞ்சுடிவினைசெய்யப் பரிதியாயிரம்பண்டவியுரகநும்பன்மணிவினக்கேந்தச சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்குமந்துபின்புறஞ்செல்ல.

(இ-ள்.) நிருதி எதிர் ஆடி கொண்டு வர - நிருதியானவன் எதிரோ கண்ணாடி கொண்டு (ஒருபால்) வரவும், அளவை கோன் நிதி அடிக்கடி முகந்து கருதி ஆயிர ம் சிதநிட - ரூபேரன் திரவியத்தை அடிக்கடி அள்ளி (திருக்கலியாணப் பெருக்க த்தை) எண்ணி அளவில்லாது (ஒருபால்) விரிவா வும், ஈண்டி நன் காஞ்சுகர் வினை செய் - தண்டாயுதத்தை யுடைய இயமன் கஞ்சுகமாக்கள்போல நெருக்கத்தை (ஒருபால்) விலக்கிவரவும், பரிதி ஆயிரம் பண்டவிய உரகரும் பல மணி விளக்கு ஏ ந்த - ரூரியனைப்போல் விளங்கும் ஆயிரம்பண்டவியை யுடைய நாகர்சுரும் பல இர த்தினத்திபங்களை யேந்தி (ஒருபால்) வரவும், சுருதி நாயகன் திருவடி முடியின் மேல் சுமந்து பின்புறம் செல்ல - வேதபுருஷன் இறைவனது திருவடிமையத் தனது முடி யின்மேல் சுமந்து பின்புறத்தில் வரவும்.

பண்டவி - பண அடவி எனப்பிரித்துத் பட்டக்காடெனப் பொருள்கொள்க.

கங்கைகாவிரியாதிநவநதிக்கன்னியர்குளிர் தூங்கப்
பொங்குவார்திரைக்கொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவென்பிறைக்கீற்றுத்
துங்கவாளெழிற்றிருளுடற் குழிவிழிச்சுடாமுற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரவற்றண்மதிக்குடைதாங்க.

(இ-ள்.) கங்கை காவிரி ஆதிய நவநதி கன்னியர் - கங்கைகாவிரிமுதலிய ஒன்பது திர்த்தங்களாகிய பெண்கள், குளிர்நூங்க - குளிர்ச்சிமிக, பொங்குவார்திரை கொழுந்த என கவரிகள் புரட்ட-(சமதிடத்து) விளங்கும் நீண்ட அலைகளின் கொழுந்தீபோலச் சாமராகளை (ஓடுபால்) வீசவும், வெண் பிறைக்கீற்று துங்கவாள் எயிறு - வெள்ளிய பிறைக்கீற்றையொரத்த உயர்ந்த வெள்ளியபற்களையும், இருள் உடல் - இருள் போன்ற வுடலையும், குழிவிழி - குழிந்தகண்களையும், சுடர் அழல் செம்பங்கி - விளங்கும் நெருப்புப்போன்ற செந்நிறம்வாய்ந்த மயிர்களையும், சங்கம் வார்குழை - சங்காலாகிய நீண்டகுண்டலந்தையமுடைய, குறிய குண்டோதரன் - குறியவடிவத்தையுடையவாகிய குண்டோதரன், தண்மதி குடை தாங்க-தண்ணிய சந்திரனையொரத்த குடையை (ஓடுபால்) தாங்கிவரவும்.

பிறைக்கீறு பிறையாகியபிளவு எனநிற்றலால் இருபெயரொட்டிப்பண்புத் தொகை. (க0க)

இடிக்கும்வானுருமேறுயர்நெடுங்கொடியெகினவெண்கொடிநூல
முடிக்குழுழிநாளுளர்கடுங்காலெனமுசொழிவிடநாகம்
துடிக்கவாயிடுருவணவன் கொடி முதல்முற்றதுசேவகஞ்செய்யுள்
கொடிக்குழாத்திழுடகொடியரசாய்விடைக்கொடிபுடைபெயர்ந்தாட.

(இ-ள்.) இடிக்கும் வான் உரும் ஏறு உயர் நெடும் கொடி - இடிக்காநின்ற பெரிய இடியேருடிய உயர்ந்தகொடியகொடியும், வெள் எகினம் கொடி - வெள்ளிய அணங்கொடியும், நூலம் முடிக்குழ் னாழி நான் - உலகத்தை அழிக்கும் ஊழிக் காலத்தில், உளங்கடும் கால் என முச்சு எழிவிடநாகம் - வீடுகின்ற சண்டமாருத மபோல பெருமுச்சுவிரும் விஷத்தையுடைய சாப்பங்கள், துடிக்க வாய் இடும் வல் உவனம் கொடிமுதல் - துடிக்கவாயால்கல்வுள் வன்மையையுடைய கருடக்கொடியு மாகிய இவைமுதலியகொடிகள், குழ்ந்து சேவகம் செய்யும் கொடி குழாத்தினுள் - புறத்துச்சுற்றது சேவகஞ்செய்யும் அத்தவசக்கூட்டங்களுள், விடைக்கொடி கொடி அரசாப்புடைபெயர்ந்த ஆட-இடபக்கொடியானது அக்கொடிகளுக்கரசாய் (ஓடுபால்) அசைந்தாடவும்.

முதல் என்னும் பெயர் வினைப்பகுதியாய். முற்றாய் நின்று எழுவாயுருபேற் றுப் பெயராயிற்று. (கக0)

கண்ணுதற்பிரான்மருங்கிருகடவுளர்கப்புவிட்டெனத்தோன்றும்
வண்ணமுத்தலைப்படைமெடுத்தொருகுடவயிறுடைப்பெரும்பூதம்
பண்ணவப்பதினெண்படைக்கலமுந்தன்பக்கமரச்சேவிப்ப
வண்ணன்முசுகடர்முளைத்தொருவனாநடந்தனையதோர்மருங்கெய்த.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பிரான் மருங்கு - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெரு மான் இரண்டிபக்கங்களிலும், இருகடவுளர் கப்பு விட்டால் என - இரண்டுகடவுள ராகிய பிரமனுத் திருமாலுத் கப்புவிட்டிக் கிளைத்தாற்போல, தோன்றும் வண்ணம் முத்தலைப்படை - விளங்கித்தோன்றும் செந்நிறம்வாய்ந்த முன்றுகவராயுள்ள சூல

த்தை, குடம் வயிறு உடை ஒரு பெரும் பூதம் எடுத்த - குடம்போலும் வயிற் றையுடைய ஒரு பெரிய கும்போதரனென்னும் பூதம் ஏந்தி, பண்ணவப் பதினெண் படைக்கலமும் தன் பக்கமா சேலிப்ப - தெய்வதன்மையையுடைய பதினெண் வகைப்பட்ட ஆயுதங்களும் தன்பக்கமாகச்சேவித்துவரவும், அண்ணல் முச்சுடர் முனைத்த ஒருவரை நடந்தது அனையது ஒருமருங்கு எய்த - பெருமையையுடைய சோமரூபிய அக்கினிகள் உதித்த வொருமலை நடந்துவருதல்போலவும் ஒருபால் வரவும்.

சிவபிரான் வலப்பாலிலும் இடப்பாலிலும் பிரமன் திருமால் தோன்றினார் களென்பது கூரம்புராணம் அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த அத்தியாயத்தில் “மீமந்த நின்னையென்வலப்புறத்தீன்றனநறிய, பைந்துழாய்முடிவண்ணையெனதிடப்பா லிற், நந்தனித்தனவிர்வெங்கரிமுகன்றழல்வேற், கந்தனெனொனக்கருணையினுச்சி மோந்துகாப்பான்.” எனவருஞ்செய்யுளானுணர்க.

முனைத்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் ஈறும் நடந்தது என்னும் வினையுமுற்றி ன் ஈறும் தொகுத்தல். அனையது என்னங் குறிப்புவினையுமுற்று வினையெச்சத்தில் வந்தது. (ககக)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்ப்புட்ப தந்தனைத்தவானுயிருணவுருத்தெழுதழல்விடத்தெதிர்தோக்கு மந்தமாதியிலாநிழல்வடிவமாயாடாநிழல்போல வந்தசுந்தரன்சாத்தூநீரெடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த.

(இ-ள்.) பந்தம் நான்மறை பொருள் திரட்டு என - பந்தத்தையுடைய நான் குவேதங்களின் பொருள்களை (ஒருசேரத்திரட்டிய) திரட்டைப்போல, வட பாடல் செய்து எதிர் புட்பதந்தன் எத்த - வடமொழியில் பாடல்செய்து எதிரோ புட்பதந் தன்னுதித்துவரவும், வான் உயிர் ண உருந்து எழுதழல் விடத்து எதிர்தோக்கும் - தேவர்கள் உயிருண்ணக் கோபித்தெழுந்த காலாக்னிபோன்ற விடத்தினெதிரோ சென்ற, அந்தம் ஆதி இலான் வடிவ நிழலாய் ஆடியின் நிழல்போல வந்த சுந்தரன் - இறுதியு முதலுயில்லாத சிவபெருமானுடைய திருமேனியினிழலாய்க் கண் ணடியின் நிழல்போலவந்த சுந்தரமூர்த்திகள், சாந்தா நீரெடு திருமாலையும் எடுத்த ஏந்த - சாத்தியருளுந் திருநீற்றெடு திருப்பள்ளித்தாமததையும் எடுத்த ஏந்தி ஒருபால் வரவும்.

பந்தம் வேதத்தின் ஒருமப்பு. சிவபெருமான் ஓர்கால் கண்ணடியிற் பிரதி பிம்பித்த தனது திருவுருவத்தைநோக்கி வாவென்றருள வந்தசுந்தரவடிவமாதலின் ஆடியினிழல்போலவந்த சுந்தரனெனவும், அவர் திருக்கயிலையில் திருநீறும் திரு ப்பள்ளித்தாமதம் எடுத்தேந்தும் அகம்படித்தொண்டினராதலின் சாத்தூநீரெடு திருமாலையு மெடுத்தேந்த எனவும், விடந்தோன்றியகாலத்துப் பிரமன்முதலியதே வர்கள் திருக்கயிலையையடைந்து ஒலமிடச் சுந்தரமூர்த்தியால் வருவித்தருளின னாதலின் தழல்விடத்தெதிர்தோக்கும் எனவுங்கூறினார். (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவகிகவர்சேன வன்னத்தேரினன்மாவிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குனித்தேத்தப் பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப் லென்னத்தோணிமானுமாநகர்ப்புறத்தெய்துவானவ்வேலை. [போந்தா

(இ-ள்.) அன்னத்தேரினன் அயன்வலப்பாங்கரும் - அன்னத்தைத் தேராக வுடையபிரமன் வலப்புறத்திலும், அராவலி கவர்சேனம் வன்னம் தேரினன் மால் இடப்பாங்கரும் - பாம்பின்வலியைக் கொள்ளுகொள்ளும் கருடனை நிறம் அமைந்ததேராகவுடைய திருமால் இடப்புறத்திலும், மலர் கரம் குவித்து ஏத்த - (தமது) தாமதாமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பித்துதிசெய்த வரவும், ந பொன்னம் தேமலர் கொன்றையான் - சிறந்தபொன்னிறமவாய்ந்த தேன்பொதிந்த கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சிவபெருமான், வெள்ளியம் பொருப்பொடும் எழுந்து போந்தால் என்ன - வெள்ளிமலையோடு எழுந்துவந்தாற்போல (இடபவாகனத்தின்மேல்) தேர் அணி மதுரைமா நகர்புறத்து எய்துவான் - நிலைத்தேரின்வரிசையையுடைய பெரிய மதுரைநகரத்தின்புறத்து எழுந்தருளிக் குகின்றான், அவ்வேலை-அக்காலையில்.

பிரமனார் திருமாலுந் தோன்றியமுதையால் வந்தார்களென்பார் - அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கரு மராவலிகவர்சேன, வன்னத்தேரினன் மாலிடப்பாங்கரும் என்றார். வாகனங்கனிற்சிறந்தன தேரும் குடுகையும் யானையுமாதலால் என வாகனங்கனோடு கூட்டிக்கூறுதல் செய்யுள்முதகென்க. “கார்மாயிசைக்காலன்வரிக்கலபநீ, நர்மாயிசைவநெந்நரப்பகியாய” எனவருஞ் செய்யுளாற்காண்க. ந-என்பது சிறப்பென்றும் பொருள்மேல்வருந் இடைச்சொல். நகரேர் எனவருதல்காண்க

சே. வேறு.

தேவாகடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கண்முதலவன்வந்தான்முக்கனெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்சுரபூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தான்என்றுபொற்சின்னமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேவாகன் தேவன்வந்தான் - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தேவனாயுள்ளவன் வந்தருளினான், செங்கண்மால் விடையான் வந்தான் - செவந்தகண்களையுடைய திருமாலாயி யுடையவன்வந்தருளினான், மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான் - சிறிமூர்த்தருக்கு முதல்வனாயுள்ளவன் வந்தருளினான், முக்கண் எம்பெருமான் வந்தான் - சோமசூரியாக்கிலிகளாகிய மூன்றுகண்களையுடைய எமம்பெருமான் வந்தருளினான், பூ அலர் ஆயன்மால் காணாத பூரண புராணன் வந்தான் - தாமதாமலர்வலகிக்குழ பிரமனும் திருமாலும் காணாதத்கரிய எங்கும் சிறந்த தொல்லோன்வந்தருளினான், யாவையும் படைப்பான் வந்தான் - எல்லாவற்றையுருநிரட்டித்தகவன் வந்தருளினான், என்று பொன் சின்னம் ஆர்ப்ப - என்று பொன்னாலாகிய சின்னங்கள் (ஒருபால்) ஒலித்துவரவும்.

அடியார்தன்வேண்டி யாங்குவினாகத்தென்றருள ஈரடியால் முவுலகளந்த விடைகொண்டான் என்பார் - செங்கண்மால் விடையான் எனவும், பரதந்திரராகிய பிரமன் திருமாலோடு சுத்தத்ததுவச் சுத்தநராகிய தானொருவனும் நின்று அவர்களைக்காலாரதரத்தலொடுக்கி மீட்டும் உதிப்பிப்பவன் என்பார் - கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில்வந்த ஏழனுருபுத்து மூவரின்முதல்வன் எனவும், தன்னையடைந்த ஆன்மக்களின் முமமலங்களையும் நீசலி யருள்செய்யவனென்பார். முக்கணென்னும் வீசேஷணங்கூட்டி எம்பெருமான் எனவும், திருவருட்கண்ணால் அறியாததிற்துறிற்கும் அடியார்த்தகனி உருவமும் அருவமும் அருவருவமுங்கடந்த யாங்கனும் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்கும் அனாதிமுத்த சித்தருவினெனென்பார் - பூவலரயன்மால்காண்பு பூரணபுராணன்வந்தான் எனவுஞ்சுதினார். (ககச)

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரோனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கிவியான்றன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டொழ
விண்ணினுக்கரசனாரின்வியத்தருநகரிற்புந்கான். ௭

(இ-ள்.) பெண்ணினுக்கு அரசிவாயில் பெரும் தகை அமைச்சர் - கலைமகள் முதலிய பெண்களுக்கரசியாராகிய பிராட்டியார் வாயிலிலுள்ள பெருந்தன்மையை யுடைய சுமதி முதலிய மந்திரிகளும், ஏனை மண்ணினுக்கு அரசர் சேனை மன்னவர் பிறரும் ஈண்டி - ஏனை நாட்டுகளுக்கு அரசராயுள்ளவர்களும் சேனாதிபதிகளும்மற் றையோரும் (மதிலின்வாயிலின்) நெருங்கி, கண்ணினுக்கு இனி யான் தனனை கண் டி எதிர்கொண்டு தாழ் - கட்டபுலங்களுக்கு இனியந்ருமணக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானைத் தரிசித்து எதிர்கொண்டு வணங்க, விண்ணினுக்கு அரசன் ஊரின் விய த்தரு நகரில்புக்கான் - (எதிர்கொள்ளவந்த அவரோடு) இந்திரனுடைய பொன்னு லகத்தினும் வியக்கத்தக்க செல்வத்தையுடைய மதுரைநகரிற்புகுந்தருளினான்.

இன் உறழ் பொருவிவந்த ஐந்தனுருபு.

(கசடு)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினிந்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவனைவானாக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னகர்மகளிரமபொற்
றுகிறழைமருங்குலாயத்தொகைபுறந்தழுவாசூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) முகில் தவழ் புரிசை மூதூர் முகப்பெரு வாயில் நீந்தி - மேகந்தவ ழும் மதில்கூழ்ந்த தொன்றுதொட்டிற் றா மதுரைநகரத்தின் முகத்திலுள்ள பெரிய கோபுரவாயிலைக்கடந்து, அதில் தவழ் மாடம் வீதி வலம்பட அனைவான் ஆக-ஆகிற் புக்கதவழும் மாடங்கனையுடைய வீதியில் வலமாக எழுந்தருள், நல் நகர் நகில் தழைபொலங் கொம்பு அன்ன மகளிர் - அந்நல்ல சரணிலுள்ள தனங்களாகிய அரு ம்புகளரும்பிய பொற்கொம்பபொந்த பெண்கள், அமபொன் துதில் தழை மருங் குல் ஆயம் தொகைபுறம் தழுவ சூழ்ந்தார் - அழகிய டீதாம்பரமுடித்த இடையையு டைய தோழிய்கூட்டம் புறத்தில் நெருங்கிவாழ் சூழாசூர்க்கார்.

பேதைமுதல் எழுவகைப்பருவப்பெண்களுள் பேதைநீங்கலாக ஏனை அறு வகைப்பருவப்பெண்களென்பார் நகில்தழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர் எனவும் சூழமகள் மங்கலத்தால் இன்னானென்பது தோற்ற விதியிடத்திப்பவனியருதலைத் தொழப்போந்தார் என்பார் ஆயத்தொகைபுறத்தழுவாச சூழ்ந்தார் எனவுங்கூறினார். எழுவகைப்பருவப்பெண்கள் பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரி வை, பேரினம்பெண். தொழப்போந்தார் என்பது - “சூழமகளைக்கலிவெண்பாக்கொ ண்டி, விழைதொல்குடி முதல்விளங்கவுரைத்தாங், கிழைபுனைநல்லரிவர்மணிமுறுகி ன், மற்றவன்பவணிவரலேழ்பருவம், உறறமாணுந்தொழிப போந்ததுலாவாம்” என வரும் இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியலால் காண்க.

(கசக)

தமிழ்முதல்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி.

னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்

சூழிற்றறுங்கோங்குகாந்தள்கோழிணரசோகமவாச

முமிழ்காமலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) தமிழ் முதல் பதினெண் தேத்து மகளிரும் - தமிழ்நாடுமுதலிய பதினெட்டுநாட்டிலுமுள்ள பெண்களும், தாருநாட்டில் அமிழ்தம் அன்னவரும் - கற்பகராடாகிய பொன்னுலகிலுள்ள அமிழ்தமொத்தபெண்களும், முல்லை அம்புயம் குமுதம் நீலம் குமிழ் நதம் கோங்கு காந்தள் கோழ் இணர். அசோகம் வாசம் உயித்தர மலர்ந்த நந்தவனம் என - முல்லையுந் தாமரையும் அல்லியும் நீலோற்பலமும் குமிழும் நதியமணமுடைய கோங்கும் காந்தளும் கொடியுடைய பூங்கொத்தை யுடைய அசோகமும் வாசம்வீச மலர்ந்த மல்கிய நந்தவனம்போல, ஒருங்கு மொய்த்தார் - ஒருசேர நெருங்கினார்கள்.

தாமரை முகமாகவும், முல்லை தந்தங்களாகவும், ஆம்பல் வாயாகவும், நீலம் கண்களாகவும், குமிழ் நாசியாகவும், கோங்கரும்பு தனங்களாகவும், காந்தள் கைகளாகவும், அசோகு மேணி திரமாகவும்கொண்டு பெண்கள்கூட்டத்தை நந்தவனமாகக் குறிப்படுவதஞ்செய்து அவைமலர்ந்த நந்தவனமென்றார். மண்ணுலகமாதரும் விண்ணுலகமாதரும் தம்முள் வேறுபாடினதிக் கலாநதவனொன்பார் - ஒருங்குமொய்த்தாரென்றார். (ககஎ)

எம்மைநீர்விடுதிரேயோ வென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விம்மநான்மடனுமுருங்கணெஞ்சுடைவெளியாறாக
வும்மைநீர்க்கொடுந்தோவுனாத்நனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநாபுரங்கால்பற்றித்தடுப்பபோலார்ப்பச்சென்றார்.

(இ-ள்.) எம்மை நீர் விடுதிரேயே என்பபோல் - எங்களை நீங்கள் கைவிடுகின்றீர்களோ என்று முறையிடுகல்போல, கலையும் சங்கும் விம்ம - (சொரும்) மேகலையும் வளையலும் ஒலிக்கவும், நாணும் மடனும் உங்கள் நெஞ்சு உடை வெளி ஆறு ஆக அந்தோ உம்மை நீத்து ஒழிம் - நாணமும் மடமையும் உங்கள் மனத்தைப்பரந்த வெளியாகக்கொண்டி ஐயோ உங்களைக்கைவிட்டோடும், உரைநதனம் உரைத்தோம் என்று - (அதனை) நாங்கன்சொன்னோம் சொன்னோமென்று, நாபுரம் தம்மை கால்பற்றி தடுப்பபோல் ஆர்ப்ப சென்றார் - சிலம்புகள் தம்மைக் கால்கள்பற்றித் தடுத்தல்போல ஒலிக்கவும் வீதியிற் சென்றார்கள்.

மேகலை - நலை எனவந்தது முதறமுதையாகிய செய்யுள் மனைய. நீங்கள் சென்றாலுள்ளான் அதனால் யாவுமிழப்பிர் என்றப குறிப்புத் தோன்ற நிறறலின் எதிர்வினைவிலக்கண். (ககஅ)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீராகவலர்விழிக்குவளை சாத்திக்
கொடியசெம்பதமப்போதுகுழன்மிசைசகுடுவார்போற்
ரெடியணிகரங்கள்கப்பித்துதியெனவினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) கடி அவிழ் கமலம் காடு பூத்தது ஓர் கருணை வாரி-வாசமொடுமலர்ந்த தாமரைக்காடுபூத்த ஓர் கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானுடைய, அடி முதல் முடி ஈறாக - திருவடிமுதல் திருமுடியந்தமாத், விழி குவளை அலர் சாத்தி - (தமது) கண்களாகிய குவளைமலர்களைச்சூட்டி, கொடிய செம்பதமம் போது குழல் மிசை குடுவார் போல்-கொடியையுடைய செந்தாமரைமலர்களைத் (தமது) கூந்தலின்மேலே குடுகின்றவர்களைப்போல, தொடி அணி கரங்கள் கூப்பி - வளையலையணிந்த தமதுகைகளைக்குவித்தி, துதி என இனைய சொல்வார் - துதிசெய்கின்றவர்களைப்போல இத்தன்மையான வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றார்கள்.

கருணைவாரி என்றது - சிவபெருமானையும், தாமரைக்கடென்றது - திருமு கத்தையும், திருக்கண்களையும், திருவாயையும், திருக்கரங்களையும், திருவுந்தியையும், திருவடிபுமெனக்கொள்க. இது குறிப்புருவகவணி. குவணசாத்தி - பதம்ப்போது ருவேவொன்றது விரோதவணி. பெண்களிடத்து நிகழ்ந்த ஒருதலைக் காமமாதலால் இது பெண்பாற் கூற்றுக்கைக்கிளைத்தினை - துறை காட்சி. (ககக)

நங்கையென்னோற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத்தினைத்தற்கென்பார்
மங்கையையெனப்பானென்னோவள்ளலுநோற்றானென்பார்
ரங்கடிமதுனாயென்னோவாற்றியதவந்தானென்பார்
ரிங்கிவர்வதுவைகாண்பானென்னநானோற்றோமென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை நம்பியை தினைத்தற்கு என்னோற்றாள் கொல்லோ என்பார் - பிராட்டியார் இச்சிறந்த புருஷனை அனுபவித்தற்கு என்னதவஞ்செய்தாரோவென் டு (சிலர்) சொல்லுவார், வள்ளலும் மங்கையை மணப்பான் என்னோற்றான் என்பார் - வள்ளற்றன்மையையுடைய இம்மகாபுருஷனும் இப்பிராட்டியாரைச் சேர என் ன தவஞ்செய்தாரோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், அம் கடி மதுனா ஆற்றிய தவந்தான் என்றோ என்பார் - அழகிய விளக்கமமைந்த மதுரைநகரம் (இவர்கள் அணுகச்) செய்ததவம் பாதோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், இங்கு இவர் வதுவை காண்பான் நாம் என்னோற்றோம் என்பார் - இந்நகரில் இவர்கள் திருக் கலியாணமகோற்சவத்தைக்காண நாமென்ன (அரிய) தவம் செய்தோமோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

மங்கை வள்ளல இவற்றின் முதலில் இகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். (கஉ௦)

தென்னவன்வருந்திமேனுட்செய்தவப்பேற்றாற்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனையென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிக்காணையென்பார்
மன்னவனிவனையன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார்.

(இ-ள்.) தென்னவன் மேல் நாள் வருந்தி செய்தவப் பேறால் பெற்ற தன் மகள் வதுவைகாண - மலயத்துவசபாண்டியன் முன்னுளிற் உடல்மெலிந்துசெய்த தவப்பயலுற்பெற்ற தனது புத்திரியினது திருமணத்தைக்காண, தவம் செய்தான் இலனே என்பார் - தவஞ்செய்யாமற்போயினனையென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், கன்னிதன் அழகுக்கு ஏற்ற அழகன் இக்காணை என்பார் - (நமது) கன்னியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருவழகுக்கு ஏற்ற பேரழகனிப்பருடனென்று (சிலர்) சொல் லுவார்கள், மதுரைக்கு இவனே மன்னவன் அன்றி வேறு இலை என்பார் - மதுரைக்கு இப்பேரழகனே இறைவனல்லாமல் வேறொருவரும் இல்லை என்று (சிலர்) சொல் லுவார்கள். (கஉ௧)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்ததிந்தத்
துங்கமாமதிநால்வல்லாமதிதன்ருழ்ச்சிசெய்யென்பார்
ரங்கவடவப்பேறென்பாரனைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை தன் நலனுக்கு ஏற்ப நம்பியை தந்தது - பெண்களுட் சிறந்த பிராட்டியாருடைய அழகுக்குத் தக்க ஆடவர்களுட்சிறந்த புருஷனைக் கொடுத்தது, துங்கம் மா மதினால் வல்ல இந்த சுமதி தன் குழ்ச்சி என்பார் - உயர்ந்த மதிநூ லிவல்ல இந்தச் சுமதியினது ஆலோசனையே யென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்,

அங்கு அவன் தவப் பேறு என்பார் - அப்பிராட்டியாருடைய தவப்பயனே இப்புருடன்வடிவு என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அன்னை தன் கன்னிக்கு அன்றி இங்கு இவன் மருகனாக எத்தவம் உடையான் என்பார் - காஞ்சனமாலையார் தம் புத்திரியாரைப் பெறுதற்குத் தவஞ்செய்ததமன்றி இங்கு இப்புருடனை மருகனாகப்பெற யாதவஞ்செய்தனரோ என்று சிலர் சொல்லுவார்கள்.

நக்கை யென்னோற்றுகொல்லோ என்னுஞ் செய்புள் முதல் இச்செய்யுள் காரும் கயத்தீற்றுகை. (கஉஉ)

பூந்துகினெகிழ்ப்பார்கூழ்வர்புணர்முலையலைப்பாப்பூசு
சாந்தியையுருப்பாநாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வர்
கூந்தலையவிழ்ப்பா்வாரிக்கூட்டுவர்முடிப்பர்மேனி
மாந்தளிரொங்குமாரனவாளிகள்புதையச்சோர்வார்.

(இ-ள்.) பூந்துகி நெகிழ்ப்பார் சூழ்வர் - அழகிய துகில்சரியச்செய்த (பின் புசிலர்) தரிப்பார்கள், புணர் முலை அலைப்பர் - நெருங்கிய தனங்களை (சிலர்) வருத்தவார்கள், பூசு சாந்தியை உருப்பர் - பூசிய சந்தனக்குழம்பை (சிலர்) உதிர்ப்பார்கள், நாணம் தலைக்கொண்டார் போல சாய்வர் - நாணம் மீக்கொண்டவரைப்போல (சிலர்) தலையிறக்குவார்கள், கூந்தலை அவிழ்ப்பார் வாரிக் கூட்டுவர் முடிப்பர் - முடித்த கூந்தலை அவிழ்த்து வாரிக் கூட்டிப் பின்பு (சிலர்) முடிப்பார்கள், மேனி மாந்தளிர் எங்கும் மாரன் வாளிகள் புதைய சோர்வார் - (தத்தம்) மேனிகளாகிய மாந்தளிர்கடோறும் மன்மதபாணங்கள் தைக்க (அறிவு) சோர்ந்து மயங்குவார்கள்.

மெலிவாற்றாத அரிவைப் பருவப்பெண்கள் செயல்களினவயாதலில் மெலிதற்றுகை. (கஉக)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்ந்தகுணத்தினைச்சார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலர்களைன்னேவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணாறுகூந்தல்வெய்ந்தகடிவவிழ்நீலத்தாரும்
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமழும்வெறுத்துவிழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) தன் அளி ஒழுக்கம் சார்ந்த குணத்தினைச் சார்ந்தும் - குளிர்ச்சியாகிய ஒழுக்கத்தைப்பொருந்திய பண்பினையுடையும் (தண்ணியவண்டுகளாகிய நேரோயுள்ளமன்மதனது வில்லநாணினை அறித்தும்) இந்த வண்ணம் மெல் மலர்கள் வாளியாய் தைத்த என்னே என்பாரீ-இந்தநிறம்வாய்ந்த மெல்லியமலர்கள் பாணங்களாய்த்தைத்தன என்ன அதிசயமென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், கள் நறும் கூந்தல் வெய்ந்த கடி அவிழ் நீலம் தாரும் - தேனின் நரியமணங்கமழும் (தமது) கூந்தலில்தரித்த வாசமொடு மலர்ந்த நீலோற்பலமாலையும், வெள் நகை அரும்பு முல்லை தாமழும் வெறுத்து கீழ்ப்பார்-வெள்ளிய (தமது) தந்தங்கள்போல அரும்பிய முல்லைமாலையையும் வெறுத்து நீக்குவார்கள்.

நீலமும் முல்லைபும் மன்மதபாணங்களாதலால் வெறுத்து கீழ்ப்பான்றார். மெலிவாற்றாத பெதும்பைப் பருவப் பெண்கள் செயல்களினவயாதலால் இதுவும் அத்திறை. (கஉச)

விம்மிச்செம்மாந்தகொங்கையின்னனாரசிலர்விற்காமன்
கைம்மிக்ககையேறுண்டெலங்கியமயக்காற்றங்கண்
மைம்மிக்கநெடுங்கண்மூலவதனமுமவனம்பென்றே
தம்மிற்றம்முகத்தைநீரூக்கார்தலையிறக்கிட்டுச்செல்வார்.

(இ-ள்.) விம்மி செம் மாந்த கொங்கை மின் அன்னார் சிலர்-பெருத்திறமாந்த தனங்களை யுடைய மின்னலையொத்த பெண்களுட் சிலர், வில் காமன் கை மிக்க களை ஏறுண்டு கலங்கிய மயக்கால் - கருப்புவிடலை யேந்திய மன்மதனது கையினின்று நீங்கிய மணியிக்கபாணங்களால் அடிபட்டு அறிவுகலங்கியகாமமயக்கத்தால், தங்கள் மை மிக்க நெடுங்கண் மூரல் வதனமும் அவன் அம்பு என்று - தத்தம் மைக்கோலமிக்க நெடியகண்களையும் பற்களையும் முகங்களையும் அவன் பாணங்களென்று கருதி, தம்மில் தம் முகத்தை நோக்கார் - அப்பெண்கள் கூட்டத்தினர் ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பாராராகி, தலை இறக்கிட்டு செல்வார்-தலையிறக்கிச் செல்வார்கள்.

மன்மதபாணமாவன - தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, மூலலை, நீலங்களும். இவற்றுள் கண் - நீலமாகவும், பற்கள் - மூலலை அரும்பாகவும், முகம் - தாமரையுமாகவிருத்தலின் இவையும் அவனது அம்புகளென்று மயங்கினமையின் இதுமயக்கவணி. மெலிவாற்றாத மங்கைப்பருவப் பெண்கள் செயல்க விவையாதலால் இதுவும் அத்தகை. (௧௨௫)

பற்றியபைப்பொன்மேனிப்பசப்புதேறாரண்ண [ப்
லொற்றைமால்விடையின் மேற்கொண்டிருந்த நம்முளத்துமேவ
பெற்றனமிதன்கொன்மாயப்பேதைமீர் பெருமானீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூங்கொன்றையிதுவன்றேகாண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) பைப் பொன் மேனி பற்றிய பசப்பு தேறார் - பசிய பொன்னிறம் போலத் தத்தம் மேனிகள் பசத்தலைத் (தாம்கொண்டமயக்கத்தால் சிறிதும்) தெனியாராகி, அண்ணல் ஒற்றை மால் விடையின் மேற் கொண்டு இருந்தும்-சிவபெருமான் ஒருபெரியவிடைமேலேறியிருந்தருளியும், நம் உள்ளதும் மேவப் பெற்றனம்-நமது மனத்திலும் வந்தருளப்பெற்றோம், பேதைமீர் இது என் மாயம் - பெண்கள் இது என்னமாயம், பெருமான் கற்றை நீண்ட வார் சடை பூங் கொன்றை-அச்சிவபெருமான் (நம்முள்ளத்திலும் மேவினென்பதற்குக்குறி) நெருங்கிய நீண்டசடையிலுள்ள கொன்றைமலர், இது அன்றோ காண் மின் என்பார் - இம்மேனியிற்றேன்றிய பசப்பல்லவா (அதனை நீங்கினே) காணுங்களென்று சொல்லுவார்கள்.

அது பருதிப்பொருள்விதுதி. சிவபெருமான் விடையின்மேலிருந்தும் தமது உள்ளத்திலும் மேவப்பெற்ற ராதலால் இதென்னமாயம் என்றார். மெலிவாற்றாத மடக்கைப்பருவப்பெண்கள் பசப்படைந்ததைக் குறித்தலால் இதுவும் அத்தகை. ()

திங்களென்றெழுந்த நம்மைச் சுவதென்செந்தியென்பார்
புங்கவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்கிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்குமந்தானென்பாரதனை யுங்காண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) திங்கள் என்று எழுந்த நம்மைச் சுவதென் - சந்திரனென்றுபெயரிட்டெழுந்த இது நம்மைச் சுட்டுவருத்துவது என்னகாரணம், (ஆதலால்) செந்தி என்பார் - (சந்திரனன்று) செந்நெருப்பே என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், புங்கவன் சென்னிமீதும் கிடப்பதே போலும் என்பார் - (நீங்கள் கூறியசெந்நெருப்பு) இந்தச்சிவபிரான் சடைமுடியின்மேலும் இருக்கின்றதென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அவன்கு இந்த வெப்பம் இல்லை கொல் என்று அயிர்ப்பார் - அவனுக்கு (நமக்குள்ளதுபோல்) அச்செந்தியால்) இந்த வெப்பம் இல்லைபோலும் என்று சிலர் ஐயுறு

வார்கள், ஆற்ற கங்கை நீர் சுமத்தான் என்பார் - (அதனை) ஆற்றத்தப்பொருட்டே கங்கைகளைத் திருமுடியிற் சுமந்திருக்கின்றனென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அதனையும் காண் மின் என்பார் - அக்கங்கைகளையும் (கண்கூடாகக்) காணுங்கென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

அங்கு - அசைநிலை இரவில் வருந்துங் காமநோயைக் குறித்தலால் இது இரவுநீடு பருவரல் என்னுறுதலை. (கூடக)

கலையொடுநாணம்போக்கிக்கருத்தொடுவண்ணம்பேறு
புலையொடுமெழுகிட்டென்னவருகண்ணீராகித்
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணாருரிசிறன்பவனினோக்கி
யலையொடுமதியஞ்சூடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார்.

(இ-ள்.) கொலை யொடு பயில் வேல் கண்ணார் குரிசில் தன் பவனி நோக்கி - கொலைத்தொழில் பயிலும் வேல்போன்ற கண்களையுடையபெண்கள் சில பெருமான் வந்தருளும் பவனியைப்பார்த்து, கலை யொடு நாணம் போக்கி - தமது வஸ்திரத்தோடு நாணங்குழன்று, கருத்து ஒடு வண்ணம் வேறாய் - தம்மனத்தோடு நிறமும் வேறுபட்டு, உலை யொடு இட்ட மெழுகு என்ன - உலையிலிட்ட மெழுகு உருகியோடுவதுபோல, உருகு கண்ணீர் ஆகி - மனமுருகி உவட்டெடுக்குங் கண்ணீருடையவராகி, அலை யொடு மதியம் சூடும் ஐயன் மெய்யன்பர் ஒத்தார் - கங்கை போடு சந்திரனைச் (சடாமுடியிற்) சூடிய அச்சிலபெருமானது மெய்யன்பராயொத்தார்.

சிலபெருமான் திருமன் மீண்டுதாக்கும் மலவரசனை கழலுதலும், மனம் நெக்குடைதலும், உடம்பு பணித்தலும், ஆனந்த மேலிட்டால் பாஷ்பஞ் சிந்துதலும் மெய்யன்பருடைமையால் அவரை யொத்தாரென்றார். கலை யொடு, கருத் தொடு, ஒடு உருபு வேறுவினை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. அலை யொடு - ஒடு-உருபு மயக்கம். கொலை யொடு - ஒடு - இசைசிறைத்தற் பொருளில் வந்தது. (கூடக)

நட்டவர்க்கிடுக்கணைய்தநன்றிகொன்றவர்போற்றையில்
வட்டவாயதொடியுஞ்சங்குமறங்குழும்கலையுநீங்க
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவார்போற்றா
லொட்டியேகிடப்பினிற்றருகுத்தபூங்கொம்பரன்னார்.

(இ-ள்.) நட்டவர்க்கு இடுக்கண் எய்த நன்றி கொன்றவர்போல் - (தமக்கு முன நன்றி செய்துள்ள) சினேகருக்கு வறுமைவர (அவரைவிட்டிரீங்கும்) நன்றிமறந்தவர்போல, கையில் வட்டம் வாய் தொடியும் சங்கும் மருங்கு சூழ் கலையும் நீங்க - (தமது) கையிலணிந்த வட்டமாகிய வாயையுடைய தொடியும் வளையலும் இடையிலணிந்த வஸ்திரமுஞ் சேரவும், நன்றியின் இகவார்போல் - (சினேகருக்கு வறுமைவந்தபோது) அவர்செய்த நன்றியைக்கூறுதி அவரினின்றி நீங்காதார்போல, இட்ட பொன் சிலம்பு இட்ட ஆங்கே கால் ஒட்டியே கிடப்ப - இட்ட பொன்னாசிய சிலம்பு இட்டபடியே காலைப்பாட்டிக்கிடக்க, பூ உருத்த கொம்பர் அண்ணர் நின்றார் - மலர்ந்த பூவைச் சிந்திநிற்கும் கொம்பையொத்தவராய் நின்றார்கள்.

இட்ட - அகரவீது தொகுத்தல். உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் நீங்க, ஒட்டியே கிடப்ப என்னும் பொருள்களின் தொழில்களை யுவமைக்கேற்றிக் கூறப்பட்டன. (கூடக)

மின்னகுவேற்களுளோர் விளங்கிழைவிடைமேலையன்
புன்னகைப்போது நோக்கப்போது முப்புரமும் வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டவல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றான்.

(இ-ள்.) மின் நகு வேல் கண்ணன் ஓர் விளங்கு இழை - ஒளிவீசும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய ஒருபெண், விடை மேல் ஐயன் புன் நகை 'போதம்-இட பத்தின்மே லாரோகணித்தருளிய சிவபெருமானுடைய புன்னகையாகிய முல்லைப் போதம், நோக்கப் போதம் - திருக்கண்ணையுடையபோதம், முப்புரமும் வேனின் மின்னவன்புரமும் சுட்ட வல்லவோ - திரிபுரங்களையும் வேன்றி தலைவனாகிய மன்மதனது உடம்பாகிய புரத்தையும் சுட்டனவல்லவா, கெட்டேன் - ஆ. கெட்டேனே, இன்னவை ஏழையேன் புரமும் சுடாது வாளா போமோ என்றான்-இவை ஏழையேனாகிய என்னுடைய உடம்பாகிய புரத்தையும் சுடாமல் வாளாப்போகுமா என்று ஒருத்திகூறினான்.

போது-கின்னிணிவாய்க்கொள்ளும் ஆரும்பு. சலையொடு நாணம்போகுகி யென்னுஞ் செய்யுள் முதலிச்செய்யுள்காறும் பேரிளம் பெண்பருவததையடையார் செயல்களாதலால் மெலிதற்றுறை, கெட்டேன விடப்படுப்பொருள்மேல் நின்று இடைச்சொல்.

(௧௩௦)

உழைவிழியொருத்திதன்கண்ணுவெளியாகித்தோன்றுக
குமுகனையிரண்டுசெம்பொறகொங்கையுமொன்றாய்விருந்த
தழுவவாருற்றற்ககாணாட்டமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கநீங்கியிருக்கைகண்டிடைபோலெய்த்தாள்.

(இ-ள்.) உழை விழி ஒருத்தி - மான்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய ஒருபெண், தன் கண் உரு வெளியாகி கோனறும் குமுகனை - தனது கண்களுக்கு உரு வெளியாகிப் புலப்படுக சிவபெருமானே, செம் பொன் இரண்டு கொங்கையும் ஒன்றாய் வீங்க தழுவவாள் - செவந்த பொன்சிறம் வாய்ந்த இரண்டுதனங்களும் (காமப்பெருக்கால்) ஒன்றாய் விம்மத் தழுவுகின்றவள், ஊற்றம் காணுள் - (தனதுகைகளுக்குப்) பரிசுங்கிட்டாமையால், தடம் முலை இஃழ இடை கிடக்க நீங்கி - (தனது) இடம்பாகத் முலைகள் (மெலிந்து) நாலிழை இடையே கிடக்கப் பிரிந்து, இரண்டே ஆகி இருக்கைகண்டு - (ஒன்றாய்விம்மியது) இரண்டாய்ருத்தலைப்பூர்த்து (விரும்பியபொருளைப் பெறுது போனோமே என) இடைபோல் எய்ததாள் - (தனது) இடை மெலிதிரும்புகைப்போல உடலமெலிந்தாள்.

காணுள் என்றும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்ததொழிப்பெயர் மூன்றனுருபெற்றுநின்றது. மடந்தைப்பருவப்பெண் செயலாதலால் இதவும் அதனுறை. (௧௩௧)

வாரிருங்கொங்கையாளோர் மாதரான்வானோருய்யக்
காரிருள்விடமுண்டன்குறுத்ததோன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டந்தையன்மீர்தமதுகெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகறுப்பேயென்றான்.

(இ-ள்.) வார் இரும் கொங்கையாள் ஓர்மாதரான் - கச்சணித்த பெரியகொங்கையையுடைய ஓர்பெண், தையன் மீர் - பெண்கான், கொன்றை தார் இரும் சடை

யார் 'கண்டம் - கொன்றைமாலையைணிந்த பெரியசடாமுடியையுடைய' சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீகண்டம், அன்று வானோர் உய்ய கார் இருள் விடம் உண்டு சதுரதேயன் அ-(கடல்கடைந்த) அப்பொழுது தேவர்களும்யவெழுந்த கரியவிரும்போன்ற விடத்தையண்டு கறுத்ததேயல்ல, தமது நெஞ்சம் கார் இரும்பு என்றேகாட்ட குறிமிட்ட கறுப்பே என்றான் - (கம்பால்) தமது இகையம் கரிய இரும்புபோலக் கடினம் உடையதென்றேகாட்ட அடையாளமாக இட்டகருமையையாமென்று கூறினான்.

தையன்மார் தையன்மீர் எனவந்தது விளியுருபு.

(ககஉ)

பொன்னவீரசுடையான் முன்னேபோனதென்னெஞ்சந்தூதாயன்னது தாழ்த்ததென்னென்றழங்குவாரோருத்திகெட்டேனென்னது நெஞ்சமபோனதென்றனளோருத்திகேட்டமின்னனா வேற்கண்சேந்தாய விடாத்தளவளவளும்பூசல்.

(இ-ள்.) என் நெஞ்சம் தூது ஆய் - என்னுடையமனந்தூதாக, பொன் அவீரசுடையான் முன்னே போனது - பொன்னிறம்போல விளங்கும் சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே தூதாகச்சென்றது, அன்னது தாழ்த்தது என்னென்று ஒருத்தி அழுங்குவாள்-(தூதாகச்சென்றது) அம்மனம் (மீண்டும்என்பால்வரத்) தாமதித்தது என்னகாரணமென்று ஒருத்தி துன்பங்கூர்வாள், ஒருத்தி கெட்டேன் என்னது நெஞ்சம் போனது என்றனள்-(அதுகேட்ட) மற்றொருத்தி ஆ, கெட்டேன் என்னுடையமனமுந் தூதாகச்சென்றது (அது என்பால் மீட்டும்வரவில்லை) என்று கூறினான், கேட்டமின் அன்னாள்-(அதனை) கேட்ட மின் லையொத்த அப்பெண், வேல்கண் சேந்தான் - (எனக்கே உரியகணவனிடந்து நீவிர் எண்ணங்கொண்டது யாது காரணமென்று) வேலையொத்த தனது கண்கள்செவந்து, அவளும் பூசல் விளைத்தனள் - அவளும் அவளோடு போர்செய்தனள்.

ஆய் செயவெனெச்சுத்திரிபு. சேந்தான் வினைமுற்றெச்சமாய்நின்றது. ()

செப்பிளங்கொங்கையாளோராதெரிவைநீர் திருநோக்கெம்பால்வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுடுவதேமதனுக்காவி யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்றுமெய்ப்புகழமக்குண்டின்றேற்பெண்பழிவிளையுமென்றான்.

(இ-ள்.) செப்பு இளம் கொங்கையாளார் தெரிவை - கரண்டகச் செப்பை பொத்த முதிராததன்மையுடைய ஓர்பெண், எம் பால் நீர் திரு நோக்கு வைப்பது என்-எம்மிடத்து உமது திருநோக்கத்தை வைப்பது யாது, மதன் போல் எம்மைச் சுவேதே-மனமனைச் சுட்டெரித்ததுபோல எம்மையும் சுட்டெரித்தற்கா, மதனுக்கு அப்பொழுது ஏ ஆவி அளித்தால்போல-(அந்த) மன்மதனுக்கு அப்போதே உயிர்கொடுத்தாற்போல, இன்று ஏ எக் ஆவியும் அளித்தால்-இப்பொழுதே எது பிராணையுங் கொடுத்தால், மெய்ப்புகழ் உமக்கு உண்டி - உண்மையாகிய புகழ் உமக்குண்டு, இன்றேல் பெண்பழி விளையும் என்றான் - இல்லையாயின் பெண்பழி உமக்கு விடாதுகேரிமென்று கூறினான்.

காத்தற்றெழிலில் ஏனையோர்க்குக் கூடும் பொய்ப்புகழ்போலானு முற்றும் உமக்கே உண்டென்பான் - மெய்ப்புகழமக்குண்டென்றான். வாரிருங்கொங்கையாள் என்னுஞ்செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்கூடும் மெலிதற்றுறை. பிரிகிலை ஏ தொகுத்தல்.

கவனமால் விடையான்றனைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவனவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்றாகுகோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டெவ்வென்ற
ளவினையாரெழுதவல்லாரென்றனவிசேரந்தாள்;

(இ-ள்.) ஓர் வான் சுவணம் கொடி - ஒரு பெரிய பொற்கொடிபோன்ற ஒரு
த்தி, கவனம் மால் விடையான் தன்னை கடைக்கணித்திலன் என்று-ஓர்நாந்துசெல்
லும் திருமால்விடையையுடைய சிவபெருமான் தன்னைச் சிறிதுங்கடைக்கணிக்காது
சென்றான் என்று, அங்கு ஓர் ஓவத் தொழில் வல்லான் குறுக - அவ்விபத்துச்சித்
திரத்தொழிலில் கைபோய வல்லான் ஒருவன்வர, நோக்கி (அவனைப்) பார்த்தது, நீ
இவனை எழுதி தந்தால் வேண்டெவ வனவன என்றான்-நீ இந்தப் பேரழகனை எழுதித் த
ந்தால் (உனக்கு) வேண்டும்பொருள் வெறுப்பக் கொடுப்பேன் என்று கூறினான்,
யார் அவனை எழுத வல்லார் என்றான் - யார் அவனை யெழுதித்தரவல்லவர் என்
ருன், ஆவிசேரந்தாள் - (அதுகேட்டு) உயிர்சேர்ந்தாள் (அடித்தாள்.)

இவன் உறுப்பு முற்றும் எழுத வமையினும் அழகுமட்டும் எழுத அமையா
தென்பான் யாருதவல்லாரெனவும், படத்திலாயினும் தன்னை நோக்கி யருளுதல்
போல எழுதுவித்துப் பார்க்கும் விருப்புகடையள் என்பார் ஆவிசேரந்தாளெனவும்
கூறினார். இது மெலிவொடு வைகற்றுறை. (௧௬௫)

வலத்தயன்வரவுகாணுண்மாவிடங்காணுள் விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணுண்மண்ணோர்குழாத்தையுங்காணுண்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனித்தையன்மாது.

(இ-ள்.) தனி ஒரு தையல் மாது - ஒப்பில்லாத வொருபெண், ஞானப் புல
த்தவர்போல - மெய்யுணர்ச்சியுடையவர்போல, வலத்து அயன் வரவு காணுள் - வ
லப்பால் பிரமன்வருதலையும் பாராமல், மால் இடங் காணுள் - திருமால் இடப்பால்
வருதலையும் பாராமல், விண்ணோர் குழாத்தையும் காணுள் பொன்னுலகிலுள்ள தே
வர்கூட்டத்தையும் பாராமல், மண்ணோர் குலத்தையும் காணுள் - மண்ணுலகிலுள்
ள மனிதர்கூட்டத்தையும் பாராமல், கண்ட பொருள் எல்லாம்-(தான்) பார்த்தபொ
ருள்களையெல்லாம், மழு மான் செங்கைத் தலத் தவன் வடிவா கண்டான் - மழு
வையும் மாணையும் ஏந்திய செவந்த திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவுருவ
மாகவே பார்த்தாள்.

காமமேலீட்டால் தான்கண்ட குழமகன்வடிவமாகவே யேனையோராயுங்
கண்டமையால் காண்டல்துறை. (௧௬௬)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன் சீபாய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழுவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சித்தப்பிலங்கொடுகடப்பாளொத்தாள்.

(இ-ள்.) பெற்றம் காலில் முன் செல்ல-இடபலூர்தியானது காற்றைப்போல
முன்னே செல்லுதலால், அண்ணலை முன்போய் காண்பான்- சிவபெருமானை முன்
னையோய்த் தெரிவிக்க, பின் ஆசை பாசம் பற்றி பிணித்து எழ-பின் நின்று ஆசையா

கிய கயிருனது கட்டிக்கொண்டுசெல்ல (முன்னே)ஒடுகிறான்-ஒடுகின்றவனாகிய,பொன் பெற்ற ஓர் முகையான் - தேமல்கூத்த முகையையுடைய ஒருபெண், கொம்பர் உருமலர் போல மின் பெற்ற காஞ்சி - கொம்பினின்று உருகின்ற மலர்போல (இடையினின்றுஞ்சோர்ந்த) ஒளிமிக்க காஞ்சியானது, தாளில் தட்ப - தனது காவின் (மேல்விழுந்து)நீடுக்க, விலங்கு ஒடு நடப்பான் ஒத்தான் - (அத்தனும்) விலங்கோடு கடக்கும் ஒருத்தியை யொத்தான்.

கொம்பர் உரும் என்றமையால் இடையினின்றுஞ் சோர்ந்த எனப் பொருள் கொண்டாம். தான் செல்லுதலைக் காஞ்சிதடுக்கவும் மீட்டுஞ் செல்ல வலித்தமையால் தாண்டல் வலித்தலென்னுற்றுறை. (ககஉ)

விதுக்கலைமிலைந்துசெங்கண் விடையின் மேல்வருமானந்த மதுக்கடறனைக்கண்வாயான்முகந்துண்டிமகளிரொல்லாம் புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவனாகழல்வதோரார் முதுக்குறையகல்வதோரார்முழுகினார்காமவெள்ளம்.

(இ-ள்.) விது கலை மிலைந்து செங் கண் விடையின் மேல் வரும் ஆனந்தமது கடல்தனை - சந்திரனது கலையையணிந்து சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தின்மேல் வந்தருளும் பேரின்பமாகிய தேன்கடலை, மகளிர் எல்லாம் கண் வாயால் முகந்து உண்டு-பெண்களெல்லாம் கண்ணாகிய தமது வாயால் மொண்டு பருகி, புது கலை சரிவது ஓரார் - (தமது இடையிலுதித்த) புதியவாடைகள் சோர்தலையுணராமலும்,புரிவனாகழல்வது ஓரார் - விரும்புங் கைவளையல்கள கழல்வதையுணராமலும், முதுக்குறையு அகல் வது ஓரார்-பேரறிவு தம்பினின்றும் நீக்குதலையுணராமலும், காமவெள்ள முழுகினார் - காமமாகிய வெள்ளப்பெருக்கில் அழுந்தினார்கள்.

மது உண்டோன் அம்மதுமயக்கில் தன்பொருளும் அறிவும் சோர்தலை உணராத அழுந்துதல்போல, ஆனந்த மதுவுண்டெழுந்த காமமயக்கில் கலைமுதலியனவும் அறிவுஞ் சோர்ந்து அழுந்தினார் எனக்கூறியது தொழிற்நன்மையணி. பருகுதல் வாயால் ஆதலால் கண் வாயால் என்றார். (ககஉ)

பைத்தழுகெறிக்குமாடப்பந்திமேனினிற்காண்பார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்களீநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்சொல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேறற்றுநின்றார்.

(இ-ள்.) பைத்த அழகு எறிக்கும் மாடப் பந்தி மேல் நின்று காண்பார்-ஒளி பார்த அழகுவீசும் மாடவரிசைகள்மேல் நின்று காணும்பெண்கள், கைத்தலங் கூப்பிய ஆங்கே கண்களும் நோக்கிய ஆங்கே - (தமது) கைகளுங் குவித்தவண்ணமே கண்களும் பார்த்தவண்ணமே (நின்று) சித்தமும் குடிபோய் சொல்லும் செயலுமாண்டு - (தமது) மனமும் (அவர்பால்) குடிபோகச்சொல்லுஞ் செயலுமிழந்து, அங்கண் மாணவைத்த மண் பாவையோடு -அவ்விடத்த மாட்சிமைப்படவைத்த கடிதையால் செய்த பாவையோடு, வடிவு வேறு அற்று நின்றார் - (தம்) உருவு வேறுபாடு அற நின்றார்கள்.

“மண்மாண்புனபாவையற்று” என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேஸழகர் உரையால் மண் - சுதை யென்றதை யுணர்க. இவ்விரண்டும் மெலிவொடுகைவகற்றுறை. (ககக)

அன்பட்டபுரமுங்காமகைமுஞ்சுட்டதியிம்

மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்

பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிநின்றூரவனைப்புல்லி

னென்பதிவிடுமோவைவவேழையராவியம்மா.

(இ-ள்.) அன்பு அட்ட புரமும் காமன் ஆகமும் சுட்ட தி - சிவசேச மொழி த்த திரிபுரத்தோரையும் மன்மதனது சரீரத்தையுஞ்சுட்டெரித்தநெருப்பு, இ மின் ப ட்ட சடிலத்து அண்ணல் மெய் என்பது அறியார் - இந்த மின்னையொத்த சடாமு டியையுடைய சிவபெருமானது திருமேனியே என்பது சற்றும் அறியாராதி, நோக் கி - (விரும்பிப்) பார்த்து, பொன்பட்ட கலனும் மெய்யும் பொரிநின்றூர் - பொன்ன லாகிய வாபரணமும் (தமது) சரீரமும் பொரிநின்றவர்கள், அவனை புல்லின் ஏ ழையர் ஆ. பி என்பட்டு விடுமோ - அச்சிவபெருமான் திருமேனியைத்தழுவின பெ ண்களது உயிர்கள் என்னபாடுபடுமோ (நாமநியோம் என்பர்.)

ஐய என்னு மிடைச்சொல் இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனிற்றது. ஏழைய ராதலின் அறியாவன்றார். இது கவிசுற்றுத்தனற. (௧௪௦)

கொடிகள் பூத்து உதிர்ந்த போதிற் கொம்புநர்கலையுஞ்சங்குந்

தொடிகளுஞ் சண்ணத்தூளுஞ்சுரர் பொழிமலருந்நதி

யடிகள்கைப்பிரமபுதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணா

முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாய் மொய்த்தவீதி.

(இ-ள்.) கொடிகள் பூத்து உதிர்ந்த போதில் - கொடிகள்மலர்ந்து உதிர்ந்த பூக்களைப்போல, கொம்புநர் கலையும் சங்கும் தொடிகளும் சண்ணம் தூளும்- பூங் கொம்பையொத்த பெண்களது (சோர்ந்த) கலையும் வளையலும் தொடியும் சண்ணப் பொடியும், சுரர் பொழி மலரும் - தேவர்கள் சொரியும் புஷ்பவருஷமும், நந்திஅடி கள் கை பிரம்பு தாக்க - நந்திராயனார் திருக்கரத்தினுள்ள பிரம்படிபட, சிந்திய அண்ட வாணர் முடிகளிற் மணியும் தாரும் - சித்திய சேவர்களுடைய மகுடத்தி னின்றுதிர்ந்த இரத்தினங்கலம் கற்பகமாலையுந், வீதி குப்பையாய் மொய்த்த - வீதிகளிற குப்பைகளாக நெருங்கின.

தொழுவனையுள் ஒருவகைக்கயணி. தொழுவனைவு இது பண்பாகுபெய ராய் அணியின்மேல் நின்றது. (௧௪௧)

துன்னிய தருப்பைகூடவரசிலைதுழாவித்தோய்த்துப்

பொன்னியல்கலசநன்வீர்பூசுரர்விசவன்னார்

பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன

மின்னியமணிசெய்நீராஞ்சனக்கலம்விதியாற்சுற்ற.

(இ-ள்.) பூசுரர் - அந்தணர்கள், பொன் இயல் கலச நல் நீர் - பொன்னாற் செய்த கலசத்தினுள்ள நல்லநீரில், துன்னிய தருப்பை* கூட அரசு இலை துழாவி தேய்த்து வீச - நெருங்கிய தருப்பையோடுகூட அரசிலையைச் சேர்த்துத் தோய்த் து (ஒருபால்) வீசவும், அன்னார் பன்னியர் - அவ்வந்தணரது பத்தினிமார், ஊன் வில் வட்டமாக பதித்தால் என்ன - இந்திரதனுசை வட்டமாக வைத்தாற்போல, மின்னிய மணி செய் நீராஞ்சனக் கலம் விதியால் சுற்ற-விளங்காநின்ற இரத்தினங் களை வட்டமாகவைத்த நீராஞ்சனத்தட்டினையேந்தி முறைப்படி (ஒருபால்) சுற்ற வும். (௧௪௨)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிகெய்திழ்த்த
கடிமலர்நையதிபங்குசங்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களெட்டும்பரித்துநேர்பதமக்கொம்பர்
வடிவீனார்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான்.

(இ-ள்.) கொடி - கொடியும், முரசு - பேரிகையும், ஆடி-சண்ணடியும், செம்பொற்குடம்-செவ்வப்பொன்னாலான கலசமும், மணி - மணியும், கெய்தில் பூத்த கடிமலர் அணைய தீபம் - கெய்திலெற்றிய வாசம்பொருந்திய மலையொத்த தீபமும், அங்குசம்-தோட்டியும், கவரி என்னும் படிவமங்கலங்கள் எட்டும்-சாமரை என்னும் இவைகளின் வடிவமாகச்செய்த அட்டமங்கலங்களையும், பதமம் கொம்பர் நேர் வடிவீனார் பரித்து வாறு காட்ட - தாமரைமலர்ந்த பூக்கொம்பையொத்த வடிவத்தையுடைய பெண்கள் ஏந்திவந்து (ஒருபால்) காட்டவும், மாளிகை மருங்கில் செல்வான்-திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் செல்லுகின்றான். (கசக)

செப்புரங்கவரந்தகொங்கையாம்பையாதிபங்காட்டிற்
துப்புரவன்பினர்க்குத் தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான் தன்னைமும்முறையியங்களேங்கக்
கப்புரவிளககந்தாங்கிவலஞ்செய்க்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) தீபம் காட்டும் துப்புரவு தன்பினர்க்கு - தீபத்தொண்டுசெய்யும் உறுதியாகிய அன்பினையுடைய அடியார்களுக்கு, தூயமெய்ஞ்ஞானம் நல்கும் முப்புரம் கடந்தான் - பரிசுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தந்தருளுந் திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமான், செப்பு ரம் கவர்ந்த கொங்கை அரம்பையர் - கரண்ட கச்செப்பின் வன்மையைக் கொள்ளுகொண்ட தளங்கையுடைய தெய்வப்பெண்கள், கப்புர விளக்கம் தாங்கி - காப்புரவிளக்கினையேற்றி, றியங்கள் ஏங்க - வாச்சியங்கள் ஒலிக்கும்படி, தன்னை முழுமுறை வலம் செய - தன்னை மூன்றுபரிதகூறினஞ்செய்ய, கருணைபூத்தான் - கருணைசெய்தருளினான்.

திபங்காட்டிற் துப்புரவன்பினர்க்குத் தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கும் என்றது.

“விளக்கின்பெற்றவன்பெழுநிறுபதிறியாகுந்
துளக்கிநம்மலர்தொடுத்தாறறுவலின்னேறலாகும்
விளக்கிட்டோபேறுசொல்லின்மெய்கநெறிஞானமாகு
மன்பிலகீதஞ்சொன்னார்க்கடிக்கடாமருஞ்ஞானே”

என ஆளுடையவரசுகளருளிய தேவாரத்தாணுரை.

(கசச)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைமபுலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதசசெல்வர்குவததிகளோதநந்தி
சேயிருந்தடங்கைபற்றிசசெங்கணேறிழிந்துநேர்த்து
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்காமிருப்பாற்பற்றி.

(இ-ள்.) கோயில் முன் குறுகலோடும் - திருக்கோயிலின்முன் சென்றானு, ஐம்புலம் குறம்பு தேய்த்த தூய நால் வேதம் செல்வர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய குறம்புகளைச்சிதைத்த புனிதமாகிய நான்குவேத வாழ்க்கையையுடைய அந்தணர்கள், சுவத்திகள் ஓத - மங்கலவசனங்கூற, நந்திசேயிரும் தடக்கைபற்றி - நந்தி நாயனுடைய செவந்த நீண்டதிருக்கோங்களைப்பற்றி, செங்கண் ஏறு இழிந்து-சிவ

ந்தகண்ணையுடைய இடபவூதியினின்றும் இறங்கி, மாயனும் அயனும் கோர்த்த-திருமுனும் பிரமனும் கோவந்த, இருபால் நீட்டும் மலர்க்கரம் பற்றி - இரண்டுபக்கத்திலும் நீட்டிய தாமரைமலர்போன்ற கைகளைப்பற்றிக்கொண்டு. (கசுரு)

எதிர்த்தருமறைகள்காணுதினைத்தடிசுமந்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளும்
பொதிந்தபேரின்பநல்கும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி.

(இ-ள்.) அருமறைகள் எதிர்த்த காணுதினைத்தடி - அரியவேதங்கீர்த்தேடிக் கண்கூடாகக்காணுமல் மெலிந்து, அடி சுமந்து காணும் முதிர்ந்த அன்பு உருவம் ஆன பாதுகை முடிமேல் - திருவடிகளைச் சுமந்தாயினும் இனிக்காணவேண்டுமென் னும் முதிர்ந்த அன்போடு வடிவங்கொண்டுவந்த திருப்பாதுகையின்முடியில், தலை மேல் கொண்டு சாத்தி பதிந்தவர்-(தங்கள்) சிரசுகளின் மேல்கொண்டு சூட்டித் திருவருட்பதிவினையடைந்தவருடைய, பாசம் வல் வினை தீர்த்த உள்ளம் பொதிந்து- ஆணவமலமாகிய வலியதொடக்கையொழித்து (அவர்களுடைய) இதயத்தைவிட்டு நீங்காது, பேரின்பம் நல்கும் பொன் அடி போது சாத்தி - பேரின்பந்தந்தருளும் பொன்போலும் அரியதிருவடிகளைச்சாத்தியருளி.

பொருட்பிரபஞ்சத்துக் கியலத்தோன்றிய சொற்பிரபஞ்சத்தருவாம் வே தம் பலசமயங்களையும் அச்சமயக்கடவுளையும் தமதாற்றல்கொண்டு கற்பித்த இலக்கணங்களால்ஒருதலையானுரைத்ததுபோலத் தமதருக்குமவுருவாம் விந்துவை யுங் காரணவுருவாம் நாதத்தையும் இவற்றின் காரியமாய்க்கிளந்துள்ள தொகை வகைவிரியாம் விதிவாத மந்திரவாத அருத்தவாதங்களையுங்கடந்த நின்ற இறைவ னது இலக்கணங்களினுண்மை யுணர்ந்து கூறவொண்ணு வருமைநோக்கி அன்மை மொழியால் ஓ வென்று மீண்டமையின் - எதிர்த்தருமறைகள் காணுதினைத்தென வும், அன்பிற்கே யெளியனென்று அடிநூனததாலுணர்ந்து அடிபேணிநின்றமை யின்-முதிர்ந்தவன்பு எனவும்,சிரமேற்கோடலால் சத்திபதிவும், அவ்வருட்பதியால்- பாசகீக்கரும், அநீக்கத்தால் முத்தியின்பமும் ஒருசேர்ச்செய்வது திருவடியாத லின் - பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டு பூசவல்வினைதீர்த்துள்ளம்பொதிந்து பேரின்ப நல்கும் பொன்னடி எனவுங் கூறினார். வேதமே பாதுகை என்பது இந்துவுள் பின்வரும் “மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையாம்” என்னுஞ் செய் யுளாலுணர்க (கசுசு)

பையரவுரியின்னநடைப்படாம் பரப்பி-படத்தினையுடைய
கொய்யவழிப்போதுநீத்தந்குரைகழலடிநனைப்பத்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பத்தென்ன
நய்யவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை.

(இ-ள்.) பை அரவு உரியின் அன்ன நடைப்படாம் பரப்பி-படத்தினையுடைய பாம்பின்றோலையொத்த (வெண்மையும் துண்மையும்வாய்ந்த) நடைப்பாவாடையை விரித்து, பெய்த கொய் அவிழ் போது நீத்தம்-(அதன்மேல்) பரப்பிய காமபுகளைந்த இதழ்விரிந்த மலர்கள் (சிந்தும்) தேனவெள்ளம், குரைகழல் அடி நனைப்ப-ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை நனைக்கவும், தெய்வம் மந்தாரமாரி திருமுடி நனை ப்ப - (தேவர்கள்சொரியும்) தெய்வத்தன்மையையுடைய மந்தாரபூஷ்பவருஷம் திருமுடியைநனைக்கவும், தென்னர் உய்யவந்தருளும் ஐயன் - பாண்டியர்கள் ஈடேற

வந்த சிவபெருமான், உள் எழுந்தருளும் எல்லை - திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளும் எல்லையில். (சௌ)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலைவந்து
கங்கையின்முகத்தெழுந்தபொற்கரகநீரனைவார்வாக்கத்
திங்களங்கண்ணிலேயந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்குபம்விளக்கியநீர்தலைபெய்துபருகிநின்றான்.

(இ-ள்.) மங்கலம் மகளிரோடும் காஞ்சனமாலைவந்து - மங்கல நாளணிந்த பெண்களோடும் காஞ்சனமாலையார்வந்து, கங்கையில் முகந்த செம்பொன் கரகநீர் - கங்கையில்முகத்துவந்த செவந்தபொன்னாலாகிய கரகத்தில் (நிரப்பிய) தீர்த்தத்தை, அனையார்வாக்க-(தம்மோடுவந்த) அப்பெண்கள்வாக்க, திங்கள் அம் கண்ணிலேயந்த சிவபரம சோதி பாத பங்குபம் விளக்கி - சந்திரனை அழகிய மாலையாகத்தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைவிளக்கி, அந்நீர் தலை பெய்து பருகிநின்றான் - அத்தீர்த்தத்தைச் சிரசின்மேற்றெளித்துப் பருகிநின்றான்.

நின்றான்-வினேழுந்து எச்சமாய்நின்றான். (சௌ)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டாணிவிச்
சீதமென்பனிரீராட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரபொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்கள்கூப்பிவேறுநின்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) நான் மலர் பாதமேல் ஈரம் புலர வெண்பட்டால் நீலி - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிமேல் ஈரம்புலர வெள்ளியபட்டாடையால் துடைத்து, சீதமென்பனிரீராட்டி - ஆட்டி - குளிர்ந்த மெல்லியபனிரீரால் திருமஞ்சனஞ்செய்து, மான்மதம் சேறுபூசி - மிருகமதங்கலந்த சாதனக்குழம்புபூசி, தாதவிழ்புதுமந்தாரம் பொன்மலர் சாத்தி-மகரந்தத்தோடலர்ந்த புதியமந்தாரத்தினது பொன்னிறம்வாய்ந்த மலர்களைச்சாத்தி, வேறு நின்ற-(ஒருபால்) ஒதுக்கிநின்ற, சென்னிமீது இருகரங்கள் உம் கூப்பி இதனை சொன்னான்-(தமது)சிரத்தின்மேல் இரண்டுகையுங்குவித்து இதனைச்சொல்லுகின்றான்.

கரங்கள் என்பதனிறுதியில்முற்றுமமைதொகுத்தல். (சௌ)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுசாசெய்தாளதற்குநேர்வாருண்ணகையுடையராசி
மருகனரியங்கனார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அருமையால் அடியேன் பெற்ற அணங்கினை - அரியதவப்பேற்றால் அடியேனுடையயான்பெற்ற தெய்வவடிவுவாய்ந்த (என்) கன்னியை, வதுவைசெய்து-திருக்கலியாணஞ்செய்து, இ திருநகர் திருவும் கன்னி தேயமும் - இந்தச்சிறப்பு வாய்ந்த நகரத்தினுள்ள செல்வத்தையும் கன்னிராடாகிய பரண்டிராட்டையும், கைக்கொண்டு ஆள்க என்று உரை செய்தாள் - கைக்கொண்டு அரசாள்கவென்று கூறினாள், அதற்கு நேர்வார் மருகனார் - அதற்குடன்பட்டமருகனார், உள் நகை உடையராசி - புண்ணகையுடையவராய், இயங்கள் ஆர்ப்பவதுவை மண்டபத்தை. சேர்ந்தார்-வாச்சியங்களொலிக்கத் திருக்கலியாணமண்டபத்தைச்சேர்ந்தருளினார்.

உடம்படுத்திருப்பை உணர்த்தினுமென்பார் - புன்னகையுடையாராகி என்ருர். சேர்வார் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரச்சத்தின்மேல் கின்றது. மருகனார் மருகன் என்னும் ஒருமைப்பெயரோடு ஆர் என்னும் இடைச்சொல்வந்து ஒருமை சிதையாமல் பலர்பரீல் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையில் பால்வழுவமைதி. “இயற்பெயர் முன்னர் ஆகாக்கிளவி பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” எனவரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கடு0)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனங்கிருந்துகுழநின்றமாலையினையேனை
யுருத்திராநியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
நிருத்தகுதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) நிருத்தன் - சிவபெருமான், அருத்தம் நானமறைகள் ஆர்ப்ப-பொருளமைந்த நான்குவேதங்களும் கோஷிக்க, மணி அரி தலிசில் ஏறி ஆங்கு இருந்த-இரத்தினம்படுத்த சிங்காதனத்தின்மேலேறி ஆங்குவீற்றிருந்து, குழ நின்ற மால் அயனை-தன்னைச்சுழநின்ற திருமாலையும் பிரமனையும், ஏனை உருத்திரர் ஆதியரை-அவரொழிந்த உருத்திரர்முதலியோனையும், பின்னும் ஒழிந்தவானவரை - பின்னும் அவரொழிந்ததேவர்களையும், தத்தம் திருத்தகு தலிசில் மேவ - அவரவர் தமக்கிட்ட சிறப்புமிக்க ஆசனங்களிலிருக்க, திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான் - திருக்கடைக்கண்செய்தருளினான். (கடுக)

விண்டலவானோரோரேர்மிடைதலான் ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியின்றபரித்தனள்பெளவமேழு
முண்டவன்றனைத்தானின்றுத்தரத்திருத்தினுனோ
வண்டர்நாயகன்றனுவையிடுனோவறியேமம்மா.

(இ-ள்.) விண்டலம் வானோர் ஏனோர் மிடைதலால்-விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை உலகங்களிலுள்ளவர்களும் நெருங்குதலால், ஞாலம் செல்வி பண்டையளன்றி இன்று பரித்தனள் - பூதேவியு முன்போல் ஒருபால்சாய்ந்ததுபோலச் சரயாது இன்று சமமாய்ச் சுமந்திருந்தாள், பெளவம் ஏழும் உண்டவன் தன்னை தான் இன்று உத்தரத்து இருத்தினுனோ - ஏழுகடையும் உண்டருளிய அகத்தியமுனிவரையே முந்தென்திசையிலிருத்தியதுபோல)தான்இப்பொழுதுவடதிசையிலிருத்தினுனோ, அண்டர் நாயகன் தன் ஆனைவலியினோ-(அன்றித்) தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய ஆக்கினையின் வலிமையாலோ, அறியேம் - (நாம்) அறியோம்.

மலையரையன்புத்திரியாராகிய உமாதேவியானா இமையமலையினகன் திருக்கல்யாணஞ்செய்யச் சிவபெருமான் முன்னர் எழுந்தருளிய காலத்துத் தேவர் முதலியோர் அங்குவந்து நெருங்கினமையால் தென்பால் தாழ்ந்து நின்றலின் ஞாலச் செல்வி பண்டையளன்றி எனவும், அவற்றை யறிதற்கு அவன் திருவருள்வேண்டிதலால் அறியோம் எனவுங் கூறினார். (கடுஉ)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைக்ககித்தவோரை
தாம்வருமளவும்வானத்தமனியமலர்க்கொம்புன்னார்
காமருடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பார்
கோமகளவதுவைக்கோலம்புனீத்திருந்கூறுவற்றேன்.

(இ-ள்.) மாமணி தவிர வையி - பெரிய இரத்தினங்கள்பதித்த கிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்தருளி, மண வினைக்கு அடுத்த ஓசை தாம் வரும் அளவும் - திருக்கவியாணச்சடங்குக்கு வகுத்தமுகூர்த்தம் வருங்காறும், வானம் தமனியம் மலர்க்கொம்பு அன்னூர் - விண்ணுலகிலுள்ள பொற்பூக்கொம்பையெய்த அரம்பையர்கள் (செய்யும்) காமரு நடனம் நோக்கி கருணைசெய்த இருந்தான் - விருப்பம் செய்யும் ஆடவனோக்கி கருணைசெய்திருந்தருளிணன், இப்பால் - இப்புறம், கோமகள் வதுவை கோலம் புனைதிறம் கூறலுற்றேன் - தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்கோலம்புனைத்தவகையினைச் சொல்லத்தொடங்குகின்றேன். (சஇரு)

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேசருவிளக்கவல்லசிவபரம்பலாயைச்செம்பொ
னசனத்திருத்திரானமணிந் துருங்குமசசேறப்பி
வாசநீராட்டினூர்கண்மதிமுகக்கொம்பானூர்.

(இ-ள்.) மாச அறுத்து எம்மை ஆனந்தவாரி நீர் ஆட்டி-மலக்குற்றத்தையொழித்து எம்மைப் பேரின்பவெள்ளப்பெருக்கிலுமுந்ருவித்து, பண்டை தேச உரு விளக்கவல்ல சிவபரம் பலாயை-அனாதியிலுள்ள ஒளிவடிவமாகச்செய்யவல்ல சிவசத்தியாகிய பிராட்டியானா, மதிமுகம் கொம்பர் அன்னூர்-சந்திரன்போன்ற முகத்தை யுடைய பூக்கொம்புபோன்ற வண்ணப்பெண்கள், செம்பொன் ஆசனத்த இருத்தி-செவந்தபொன்னாலாகிய ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, நானம் அணிந்து குங்குமம் சேறு அப்பி - கன்னாநிதியிர்த்து குங்குமக்குழம்பையப்பி - வாசநீர் ஆட்டினூர்கள் - வாசமூட்டியநீரால் ஸ்நானஞ்செய்தீர்கள்.

அத்துவாயிற் கட்டுண்ட எனதுஞானத்தேமறைத்த ஆணவாதிருற்றங்களை - மாச எனவும், தீக்கைமுறைப்படி கலாசோதனையால் அக்குற்றங்களினின்றும் எடுதொழித்தலை - அறுத்தெனவும், வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத்த மூழ்கச்செய்தலை, ஆனந்தவாரி நீராட்டி எனவும், என்னிற்பிரிவற்று என்பருவத்துக்கியல உபகரித்துவந்த சிவதேவோ தாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமே யாய் யான் நிற்கச்செய்தலை - பண்டைத்தேசரு விளக்கவல்ல எனவும் கூறினார்.)

முரசொடுசங்கமேங்கமூழ்கி நுண்ணேசசாத்தி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்கருரியதானம்
வினாசெறிதளிர்க்கையாரவேண்டிவவெறுப்பத்தந்து
தினாசெய்நீரமுதமன்னாருமணக்கோலங்கொள்வான்.

(இ-ள்.) முரசொடு சங்கம் ஏங்க மூழ்கி - பேரிகையோடு சங்கமொலிக்கத் திருமஞ்சனமாடி, நன்னாச சாத்தி-மெல்லிய ஆடையுடுத்த, அரசியல் அறத்திற்கு ஏற்ப - (தமது) கடித்திரியதருமர் அக்குப்பொருந்த, அந்தணர்க்கு உரியதானம் வேண்டிவெறுப்ப-பிராமணர்களுக்குரிய தானங்களாக (அவர்கள்) வேண்டும்பொருள்களை அவாவற, வினா செறிதளிர்க்கையாரவேண்டிவவெறுப்பத்தந்து திருக்கரங்களால் நிரம்பத்தந்து, தினா செய் நீர் அமுதம் அன்னான் திருமணம் கோலம் கொள்வான் -கடலிற்றேன்றிய அமுதம்போன்ற பிராட்டியார் திருமணக்கோலங்கொள்ளத்தொடங்கினார். • (சஇரு)

செம்மலர்த்திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்று காட்டுவார்போல நங்கை
யம்மலரனிச்சமஞ்சுமடியீற்செம்பஞ்சு தீட்டி
மைம்மலர்க்குமுன்மேல் வாசகநாசறை வழியப்பெய்து.

(இ-ள்.) செம்மலர் திருவும் - செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகளும், செழுமலர் வெள்ளை திருவும் - அன்றலர்ந்த வெண்டாமரைமலரில் வசிக்குங் கலைமகளும், தங்கள் கைமலர் தவம் பேறு - தமையர்க்கைத்தாமரைமலர்கள் போன்ற தவப்பயனை, இன்று காட்டுவார்போல - இப்பொழுது (கைபுனை தொழிலாற்) கட்டுவார்போல, நங்கை அம் அனிச்சமலர் அஞ்சம் அடியில் - பிராட்டியாருடைய அழகிய அனிச்சமலர்களை மிதிக்க அஞ்சம் திருவடியில், செம்பஞ்சு தீட்டி - செம்பஞ்சு சுக்குழம்பு தீட்டி, மை மலர் குழல் மேல் - மேகம்போன்ற மலரையணிந்த கூந்தலின்மேல், வாசம் காசறை வழிய பெய்து - வாசமிக்க மயிர்ச்சாந்து வழிய அப்பி.

திரு-என்பது கண்டோரால் விரும்புந்தன்மையுடையாமேல் நிறறலின் செம்மலர்த்திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த்திருவும் என்றார். திருக்கோவையாருள் - "திருவளர்தாமரை" என்னும் பாசுரத்தில் திரு என்பதற்கு எச்சினர்க்கினியர் எழுதிவருவாயா னுணர்க. (கருசு)

கொங்கையின் முகட்டிற் சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச் செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாரநூபுரந்ததும்பசசெங்கே
முங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கிணியலம்பப்பெய்து.

(இ-ள்.) கொங்கையின் முகட்டில்-திருத்தனங்கினி னுச்செயில், சாந்தம் குளிர்பனிநீர்தோய்த்த அட்டி - சந்தனத்தைப் பனிநீரிற் குழைத்துத் திமிர்ந்து, பங்கயம் மலர்மேல் - தாமரைமலரின்மேல், அன்னம் பவளம் செவ்வாய் விட்ட ஆர்ப்பதங்கிய என்ன - அன்னங்கள் பவளம்போன்ற செவந்த வாயைத்திறந்து ஒலிக்கத் தங்கியிருத்தல்போல, ஆர நூபுரம் ததும்ப - பொருந்தச் சிலம்புக ளொலிக்கவும், செம் கேழ் அங்கதிர்பாதசாலம் கிண்கிணி ஆலம்ப - செவந்த நிறத்தையுடைய அழகிய கிரணத்தையுடைய பரியகமும் கிண்கினியும் சத்திக்கவும், பெய்து-திருவடிகளின்மேல் சூட்டி.

பரியகம் ஆவது "பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிரமணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனியச்சிலம்பின், புறவாய்ச்சூழ்ந்து புணரவைப்பதவே." என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உணர்க. தங்கிய என்னும் வினையுற்றுத் தொழிலின்மேல் நின்றது. (கருசு)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபயீரோழ்புருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியில்வகையோணாந்தும்
புண்ணியக்கொடியுண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி.

(இ-ள்.) எண் இரண்டு இரட்டி கோத்த விரிசிகை - ரூப்பத்திரண்டி கோவையாகக்கோத்த விரிசிகையும், இருபது ஒன்றில் பண்ணிய கலாபம் - இருபத்தொரு கோவையாகச்செய்த கலாபமும், ஈரோழ்புருமம் - பதினான்கு கோவையாகக்கோத்த புருமமும், நாலிரண்டில் செய்த வண்ணம் மேகலை - எட்டுக்கோவையா.

இடைநினைபெற்று வந்த தொழிற்பெயரி னீறுதொக்குநின்றது. (கடும)

(இ-ள்.) உருவம் முத்து உடையாய் - நோற்றத்தையுடைய முதல்கள் நகர்த்திரங்களாகவும், அம் முதலுதித்த பல் காகச கோளாய் மருவ - அம்முத்தகனைச்சூழ்ந்த பலவகை இரத்தினங்கள் கோள்களாகவும் பொருந்தவும், அக்காகச சூழ்ந்த மாமணி கதிராய் - அவ்விரத்தினங்கள்சூழ்ந்த பெரியதும் சாபகமணி சூரியனாகவும், கங்குல் வெருவ வீட்டு இமைக்கும் ஆரம் - (இவ்வாறுவைப்பினைந்த) இருளஞ்சியோடவொளிவினங்கும் பதக்கமானது, மேருவின் புறம் சூழ்ந்த ஆடம் தருவசக்கரம் போல் - மேருவின் புறத்தைச் சூழ்ந்து செல்லும் தருவசக்கரத்தைப்போல, கொள்

கையல்வர - திருத்தனத்தின்மேல் தொங்கியசைய, விளங்க சூட்டி - (மரகதமாலைமுதலிய) அணிகள் விளங்க அணிந்து.

நிலாபட, மான, தயல்வர என்னும் வேறுபலவடுக்கிய விளையெச்சங்கள் சூட்டி என்னும் விளையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. ஆய் என்னும் விளையெச்சங்கள் செயவெனெச்சத்திரிபுகள். திருவசக்கரம் ஆரமாகக்கூறி அத்திருவசக்கரத்துளமைந்த நகைத்திரங்களை முத்தாகவும், சந்திரன்முதலிய கோள்களை வயிரமுதலிய இரத்தினங்களாகவும், சூரியனை அவ்விரத்தினங்களினடுவில் வாய்ந்த மாணிக்கமாகவும், உருவஞ்செய்தமையால் உவம உருவகவணி, (ககக)

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்குறவேறுமவீறுந்

தொடிக்கலைபுதிருந்தகோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்

பிடிக்கிருகாதினாடுமந்தணம்பேசுமாபோல்

வடிக்குழைமகரத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து.

(இ-ள்.) கொடிக்கயல் இனம் ஆய் நின்ற கோள் சுறா ஏறும் - கொடியிலெழுதியகயலுக்கு இனமாகநின்ற வலிய ஆண்மகரமும், வீறும் கலை தொடி மதியும் - காளுக்குநாள் உயர்ந்துதோன்றும் கலைகளையுடைய வட்டமாகிய சந்திரனும், தம் கோள் தொல்குல விளக்கு ஆய் தோன்றும் பிடிக்கு - தமது தலைவனாகிய மலயத்துவசபாண்டியனது தொன்றுதொட்டுள்ள மரபுக்கு ஒர்தீபமாக அவதரித்த பிராட்டியாருடைய, இருகாதின் ஊடும் - இரண்டு திருச்செவியின்கண்ணும் (வந்து தம்முட்கலந்து,) மந்தணம் பேசும் ஆறுபோல் - இரகசியம்பேசும் வகைபோல, வடி மகரம் குழை தோடு - நீட்சியமைந்த மகரகுண்டலம் பூட்டியதோடு, பரிதி வாள் மழுங்க சேர்த்து - சூரியனது ஒளியமழங்கும்படி அணிந்து.

மலயத்துவசபாண்டியன் உமாதேவியாரைப்பெறும் பெருந்தவத்தினனாதலின் அவன்மரபிற்கு முதல்வனாகிய சந்திரனிலும் சிறந்தோனென்பார் - கலைமதியுந் தங்கோன் எனக்கூறினார். பாண்டியர்மரபிற்குத் கயற்கொடியாதலில் அக்கயலுக்கினமாகிய சுறாவும், அவன்குலத்துமுதல்வனாகிய சந்திரனும் தம்முட்கலந்து காதிற் குழுகொண்டிருந்ததுபோல மகரகுண்டலம் அமைந்த தோடுபுனைந்தமையால் சுறாவவமகரகுண்டலமாகவும், மதியைத்தோடாகவும் கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக்கொள்க.

(ககஉ)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வான்விற்கிடந்தாலொப்ப

விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து

தழைக்குமா முகிலைமைந்தன்றோயிடல்காட்டுமாபோற்

குழைக்குநீர்த்தகராநூழற்கோதைமேற்கோதையார்த்து.

(இ-ள்.) மழைக்கும் மாமதிக்கும் நாப்பண் - மேகத்திற்கும் பூரணசந்திரனுக்கும் நடுவில், வான வில் கிடந்தால் ஒப்ப - இரத்திரநகை கிடந்தாற்போல, மாமணி இழைக்கும் சூழ் பட்டம் இலம்பகம் - பெரிய இரத்தினங்கன்பதித்த ஒளிசூழ்ந்தபட்டத்தையும், முதலணிமாலையையும், இலங்க பெய்து - நெற்றியில் விளங்கத்தரித்து, தழைக்கு மாமுகிலை - கருப்பங்கொண்ட பெரியமேகத்தை, மைந்தன் - (அவரது) புத்திரராகிய (உக்கிரகுமாரபாண்டியர்) தனை யிடல் காட்டும் ஆறுபோல - (பின்பு) விலங்கு பூட்டுதலைக்காட்டும் வகைபோல, நீர் குழைக்கும் தகரா நூழல் கோதை மேல் - பணிநீரிற்றகுழைத்த மயிர்ச்சாந்தையணிந்த கூந்தலின்புறத்து, கோதை ஆர்த்து - பூமாலைகய்ச்சூட்டி.

(ககஉ)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமூக்கட்புனிதனுக்கேயிலாத
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச்
சொற்கையோனும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி.

(இ-ள்.) கற்பகம் கொடுத்த இந்த காமரு கலன்கள் எல்லாம் - கற்பகவிறு கூந்தல்த் த இந்தவிறுப்பஞ்செய்யும் ஆபரணங்களையெல்லாம், பொற்பமெய்ப்படுத்தி அ-அழகுசெய்யத் திருமேனியிலுள்ள உறுப்புகளில்பூட்டி, முக்கண் புனிதனுக்கு- திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு, ஈறு இலாத அற்புதம் மகிழ்ச்சிதோன்ற - முடிவில்லாத அற்புதமும் மகிழ்ச்சியும்தோன்ற, அழகு செய்து - அலங்காரஞ்செய்து, அமையம் தோன்ற - முகூர்த்தகாலம்வர, சொல் கலை யாளும் பூவின் கிழத்தியும் தொழுது நோக்கி - புகழமைந்தகாவின் கிழத்தியும் பூவின் கிழத்தியும் வணங்கி (தமதுகைபுனை தொழிலுமுறைப்படப்) பார்த்தது. (ககச)

சுந்தரவல்லிதன்னைசோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கண்மாந்தளிர்க்கைகண்டிடக்
கொந்தவிழுகோதைமாதுமறமெலாங்குடிக்கொண்டேறு
மந்தளிர்ச்செங்கைபற்றுவெழுந்தண்மறைகளார்ப்ப.

(இ-ள்.) சுந்தர வல்லி தன்னை சோபனம் என்று வாழ்த்தி-சுந்தரவல்லியாகிய பிராட்டியாளைச் சோபனம் என்று வாழ்த்துப்பாட்டுப்பாடி, இருகையும்வந்து- இரண்டிபக்கத்திலும்வந்து, தங்கள் மாந்தளிர் கைகள் உம் நீட்ட - தங்களுடைய மாந்தளிர்போல (மென்மைவாய்ந்த) இரண்டுகைகளையும் நீட்ட, கொந்து அவிழ் கோதைமாதும்-பூங்கொத்தலாந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரும், அறம் எல்லாம் குடிகொண்டேவதும்-முப்பத்திரண்டங்களுந் குடிகொண்டேறிய, அம் தளிர் செங்கை பற்ற-அழகியதளிர்போலச் செந்நிறம்பாய்ந்த திருக்கைகளார்ப்பறி, மறைகள் ஆர்ப்ப எழுந்தனள்-வேதங்கள்கோஷிக்க (அங்குநின்றும்) எழுந்தருளினார். (ககரு)

கலிவிறுத்தம்.

அறைந்தனதுரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவர்நீண்மலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேநதிழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தேழுசெல்வம்.

(இ-ள்.) தூரியம் அறைந்தன - திருமணவாச்சியங்கள் (ஒருபால்) ஒலித்தன, சங்கம் ஆர்த்தன - திருமணச்சங்கம் (ஒருபால்) ஒலித்தன, வானவர் நீள் மலர் மாரிநிறைந்தன - தேவர்கள் (சொரியும்) மணியிக்க புஷ்பவருஷம் எங்கும் நிறைந்தன, சாமரை எறிந்தன - சாமரை (எங்கும் ஒருபால்) வீசப்பட்டன, மங்கலவாழ்த்து எழு செல்வம் - மங்கலவாழ்த்தாயெழுந்த பொலிவு, ஏந்திழையார் வாய் சிறந்தன - பெண்களது வாயினின்று (ஒருபால்) சிறந்து விளங்கின. (ககக)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிகிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடித்தனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிடந்தாள்.

(இ-ள்) சுந்தரி அடுத்தனள் - இத்திராணி (ஒருபால்) அடுத்த, அம் பொன் அடைப்பை எடுத்தனள் - அழகியபொன்னாலாகிய அடைப்பையை எடுத்தவரவும், திலோத்தமை ஆம். பிடித்து ஏந்தினள் - திலோத்தமைகண்ணாடிபிடித்து (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், விந்தை பொன் கோல் பிடித்தனள் - வீரலக்ஷ்மியிடுபாற்கட்டமைந்த பிரம்பேந்தி, உடுத்த நெருக்கை ஒதுக்கிடந்தாள் - சூழ்ந்தநெருக்கினைப்போதுக்கி (ஒருபால்) டைக்கவும்.

அடுத்தனள், எடுத்தனள், ஏந்தினள், பிடித்தனள், நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்கின்றன. ஏதது என்றும் வினைபெச்சத்தினிதழியில் பிடித்தனளென்னும் வினைமுற்றின் விசுதியைப் பிரித்துக் கூட்டுக. (கக௭)

கட்டவீழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனனார்ப்பசிதாமணியால
வட்டமசைத்தனளவன்னடலிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள்.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ் கோதை அரம்பை - முறுக்கவிழ்ந்த மலர்மாலையணிந்த அரம்பையானவர், களாஞ்சி தொட்டனள் - களாஞ்சியை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், ஊர்ப்பசி - ஊர்வசியானவள், தாமணி ஆலவட்டம் அசைத்தனள், களங்கமில்லாத இரத்தினங்கள் பதித்த ஆலவட்டத்தை (ஒருபால்) வீசிவரவும், மேனகை - மேனகையானவள், வன்னம் மணிக் காசு இட்டு இழை கோடிகம் கொண்டாள் - பல நிறங்களையுடைய இரத்தினங்களை (வரிசைபட) வைத்துப் பதித்த பூர்த்தட்டை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும்.

தொட்டவள், அசைத்தனள், கொண்டாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்கங்களாய் நின்றன. ஊர்ப்பசி ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு. பிரமன் தொடையிற்றேன்றினவள் என்னும் பெயர். (கக௮)

கொழுகளெனகுகுளியோதோடுசிற்தும்
வடிபணிநீரினர்விசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரோந்தியபூமபுகைதீபத்
தொடியணிகையினாதோகையாசூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) கொழுகள் என - கொழுகள்போல, குளியோது ஒடு சிற்தும் - குளிர்த்த மலரோடு சிற்தும், வடிபணி நீரினர் - வடித்த பணிநீரை யேந்தினவரும், வீசு பொன் வண்ணம் பொடியினர் - சிறதுவின்ற பொன்னிறம் வாய்ந்த கந்தப்பொடியை யேந்தினவரும், பூம் புகை தீபம் ஏந்திய தொடி அணிகையினர் - வாசமிக்க புகையுந் தீபமும் ஏந்திய வளையலணிந்த கைகளையுடையவருமாகிய, தோகையர் சூழ்ந்தார் - பெண்கள் (ஒருபால்) சூழவும்.

சூழ்ந்தாளென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் கின்றது. (கக௯)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவினாப்பணிநீரோடுசாந்த
மேடவீழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா.

(இ-ள்.) தோடு அவிழ் ஒதியர் - இதழ் அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள், சோபன கீதம் பாட - சோபனங்கள் பாடிவரவும், வினா பணிநீரோடு சாந்தம்-வா

திருமணப்படிபாடல்.

சுயிர்க்க பணிநீரொடு.சலந்த சந்தனக்ருழம்பைத் (தெனித்து) ஏடு அவிழ் மெல்ல மலை இட்ட படத்தில்-இதழுவிழந்த மெல்லிய மலர் பரப்பிய கடைப்பாவாடைவின்மேல், பூடகம் மெல் அடி ஸ்பய வையா - பாடகந்தையணிந்த மெல்லிய திருவடிக்களை (பரப்பிய அம்மலருக்கஞ்சி) மெல்ல ஈவத்தொதங்கி.

எச்சங்களாய் நின்ற வேறு பல வடுக்கிய வினைமுற்றுகள் தனித்தனி வையா என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. (கஎ௦)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி

கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க

மிமமையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்

றம்மணிநூபுரமாரபபநடந்தாள்.

(இ-ள்.) செம்மலரா ளொடு நாமகள் தேவி - பூவின் கிழத்தியோடு காவின் கிழத்தியினுடைய, கை மலர் பற்றின - தாமமாமலர்போன்ற திருக்கைகளை (தமது திருக்கரங்களால்) பற்றதலால், கல்வி யொடு ஆக்கம் - கல்விப்பொருளோடு செல்வப்பொருளையும் (ஒருங்கே) இமமையிலே பெறுவார்க்கு - இப்பிறப்பிலே பெறக்கருதுவோருக்கு, இது போது என்று-இதுதான் அமையமென்று, அம் மணி நூபுரம் ஆர்ப்ப நடந்தாள்-அழகிய ரத்தினங்கள் பதித்த சிலம்புகளொலிக்க நடந்தருளினார்.

வையா என்னும் வினையெச்சம்-நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றின்முதனிலை கொண்டு முடிதலால் அறைந்தன என்னும் செய்யுண்முதல் செம்மலராளென்னும் செய்யுள்காறும் ஒருதொடர். பற்றின என்னும் வினைமுற்றினின்று தொழிற்பெயர் பிரிந்து மூன்றனுருபேறாகின்றது. (கஎ௧)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினளன்பு

பிலகியிருந்தபிரானருகெய்தி

மெல்கியெருத்தயிசைத்தலைதூக்கிப்

புலகியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள்.

(இ-ள்.) ஒல்கினள் மெல்ல ஒதுங்கினள் - தவண்டுமெல்லவொதுங்கி, அன்பு பில்கி இருந்தபிரான் - (தன்மேல்) அன்புநிறைந்திருந்த சிவபெருமான், அருகு எய்தி - பக்கவில் அடைந்தது, மெல்கி - மெனமைக்குணநிரம்பி, எருத்தயிசை தலை தூக்கி - பிடரிண்மேல் (தமது) திருச்சிரமவைத்து, புலகிய காஞ்சி புலம்பம் - இடையிலணிந்த காஞ்சியென்னும் ஓராபரணம் ஒலிக்குமபடி, இருந்தாள் - இருந்தருளினார்.

இருந்தருளும்போது காஞ்சி ஒலிக்குமாதலின் புலம்பவிருந்தாளெனவும், அரசாடாத்தர தன்மையொழிந்து இல்வாழ்க்கைக்குரிய பெண்தன்மையடைந்த மையின் மெல்கி எனவுக்கூறினார். (கஎ௨)

அதுசேடியாகிரியவீருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனாதனபீடத்தும்பர்ப்

பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனேடிருந்தகங்கை

யெற்பகல்லலங்கொண்டேருமெரிகதிர்வவாயினுச்சிக்

கற்பகமருங்கிழந்தகாமருவுல்லியொத்தாள்.

சடு

(இ-ள்.) அல் பக இமைக்கும் - இருளெடவிளங்கும், செம்பொன் ஆரதன் பீடத்து உம்பர் - செவந்தபொன்னுலாகிய இரத்தினமிழைத்த பீடத்தின்மேல், பொற்பு அகலாத காட்சி புனிதனோடு - பொலிவுநீங்காத தோற்றத்தையுடைய சிவபெருமானோடு, இருந்த நங்கை - எழுந்தருளியிருந்த பிராட்டியார், எல் பகல் வலங்கொண்டு ஏறும் - சூரியன் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செல்லும், எரிக்கிர் வரையின் உச்சி-விளங்குங் கிரணத்தையுடைய மகமேருவின்முகட்டில், கற்பகம் மருங்கில் பூத்த - கற்பகவிருகத்தின் பக்கத்தில் பூத்துப்பட்டந்த, காமரு வல்லி ஒத்தாள்-விருப்பந்தருல் காமவல்லிக்கொடியை யொத்திருந்தார்.

பொற்பீடம் மகமேருவாகவும், சிவபெருமான் கற்பகமாகவும், பிராட்டியார் காமவல்லிக்கொடியாகவும்கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக்கொள்க.()

பண்ணுமின் னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாவி
னண்ணுமின் சுவையும்பூவுநாற்றமும்மணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணலுமூலகமீன்றவம்மையுமிருந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அண்ணலும் உலகம் ஈன்ற அம்மையும் இருந்தது-சிவபெருமானும் உலகத்தைப்பெற்ற பிராட்டியாரும் (வெவ்வேறு) யிருந்தருளிய திருக்காட்சி, பண்ணும் நண்ணும் இன் இசையும்-பண்ணும் அதனோடேதமாய்ப்பொருந்தியஇசையும், நீரும் நண்ணும் தண்மையும்-நீரும் அந்நீரிலுள்ள குளிர்ச்சியும், பாலும் பாலில் நண்ணும் இன்சுவையும் - பாலும் அப்பாலிலுள்ள இனியசுவையும், பூவும் உண்ணும் நாற்றமும் - மலரும் அம்மலரிலுள்ள மணமும், மணியும் நண்ணும் அம் கேழ் வண்ணமும் - மாணிக்கமும் அம்மாணிக்கத்தின்பொருந்திய அழகியகிறமும், வேறு வேறு வடிவுகொண்டு இருந்தால் ஒத்தது - வெவ்வேறுவடிவங்கொண்டிருந்த தோற்றத்தையொத்திருந்தது.

தம்மின் நின்று ஒருபோதும் நீங்காத பிராணம் பிராட்டியாரும் ஒருகாரணம்பற்றிப் பிரிந்திருப்பினும் தம்முட் பிரியாரொன்பார் - ஒன்றினின்றொன்றுபிரியாத பொருள்கள் தம்முட் பிரிதலின்மைதோன்ற வேறுவேறு வடிவுகொண்டிருந்தாலெனக்கூறி, அவற்றை உவமையாகக்கூறினார். (கஞச)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வேள்விமண்டபத்தடங்கியென்றும்
பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தமூன்று
கண்ணுளாரருளினீழல்கலந்துளார்தம்மையொத்தார்.

(இ-ள்.) விண் உள்ளார் திசையின் உள்ளார் - வாழுவகிலுள்ளவர்களும் எட்டுத்திக்குள்ளவர்களும், வேறு உள்ளார் - இவையொழிந்த ஏனையிடங்களிலுள்ளவர்களும், பிலத்தின் உள்ளார் - பாதலத்திலுள்ளவர்களும், மண் உள்ளார் பிறரும் - நிலவுலகிலுள்ளவர்களும் அவரொழிந்த ஏனையோரும், வேள்வி மண்டபத்து அடங்கி - திருக்கலியாணமகோற்சவ மண்டபத்தாள் (தம்முட்பேதமின்றி ஒருசேர) அடங்கி, பண் உள் என்றும் ஆர் ஓசைபோல பரந்த - பண்ணில் எப்பொழுதும் (நீங்காது) நிறைந்தவோசைபோலப்பாவி, எங்கும் நிறைந்த மூன்றுகண் உள்ளார் அடியின் நீழல் - எங்குநிறைந்த மூன்றுகண்ணையுடைய பெருமானாது திருவ

இந்நிலையில், கலந்து உள்ளார் தம்மை ஒத்தார் - (தம்முட்பேதியின்றிக்) கலந்தவடிபவரை யொத்திருந்தார்கள்.

பண்ணுள் இசைபரவி இருத்தல்போலச் சிவபெருமான் எங்கும் அத்துவந்தமாயிருத்தலின் புரந்தெனவும், தேவர் முதலியோர்முதல் நிலவுலகினுள்ளோர்க்காரும் பேதியின்றி ஒருசேரவிருத்தலின் அடியின்றீழல் கலந்துளார்தம்மை ஒத்தார் எனவும் கூறினார். “பண்ணையுமோசையும்போலப்பழமதுவு - மெண்ணஞ்சுவையும் போலெங்குமாம் - அண்ணாளுத்துவிதமாதல்” என வறஞ் சிவஞானபோதத்தா லுணர்க. (க௭௩)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்காகநீரார்
சேயவான்சோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சாந்தந்
தூயபோதவிழசசாத்தித்துபழுஞ்சுடருங்கோட்டி.
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின்றான்.

(இ-ள்.) ஆயபோது - இவ்வாறுள்ளகாள் தில், ஆழி அங்கை அண்ணல்-சக் கரத்தையேந்திய அழகியகையையுடையதிருமால், பொன் காகநீரால் - பொன்னு லாகிய கரகத்தில்கிறைந்த நீரினால், சேய வான் சோதி ஆடல் சேவடி விளக்கி - செ வந்தபெரியவொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமானது நடனம்புரியும் செவந்ததிருவடி களைவிளக்கி, சாந்தம் தூயபோது அவிழ சாத்தி - சந்தனத்தையும் குற்றமற ஆராய் ந்தமலரையும் மணம்பிசைச்சாத்தி, தூபமும் சுடரும் கோட்டி நேய மோடு அருச் சித்து - தூபத்தையும் தீபத்தையும் (விதிமுறை) சுற்றி அன்போடருச்சனைசெய்து, ஐயன் நிறை அருள் பெற்று நின்றான்-அச்சிவபெருமானுடைய நிறைந்ததிருவருளை அடைந்துநின்றார். (க௭௪)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீர்த்த
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருநந்திதேவுமடுகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுள்ளருநனைத்தனர்சுத்திசெய்தார்.

(இ-ள்.) விண் தலத்தவருள் - வைகுந்தமுதலிய விண்ணுலகினுள்ளவருள், ஆதி வேதியன் பாத தீர்த்தம் - முதலாயுள்ள பிராமணனாகிய சிவபெருமானதுதிரு வடியைவிளக்கிய (பாத)தீர்த்தத்தால், முண்டகத்தவனும் மாலும் முனிவரும்-தாம னாயில்வசிக்கும் பிரமணர் திருமாலும் முனிவர்களும், புரந்தரன் ஆதி அண்டரும்- இந்நிரன்முதலாகிய தேவர்களும், நந்திதேவும் அடுகணத்தவரும் - நந்திராயனாரும் அவரையடுத்த சிவகணத்தவரும், எனைத்தொண்டரும்-மற்றை அடியார்களும், புறம் புறம் உள்ளும் நனைத்தனர் - (தமது) புறம்பும் உள்ளும் நனைத்து, சுத்திசெய்தார்- தம்மைப்புனிதமாககினார்கள். (க௭௫)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்கடித்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதக்காகநீர்மாநிபெய்தான்
றொத்தலர்கண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபூமாநிபெய்தார்.

(இ-ள்.) அத்தலை நின்ற மாயோன்-அவ்விடத்தினின்ற திருமால், ஆதி செம் கரத்து - சிவபெருமான் செவந்ததிருத்தகரத்தில், கமலப்போது பூத்தது ஓர் கரத்த

ள் ஒப்ப - தாமரைமலரில்மலர்ந்த ஒருகார்த்தன்மலரையொப்ப, நங்கை கைத்தலம், வைத்த - பிராட்டியார் திருக்கரங்களைவைத்த, வாய் அரு மது ஒது - தமது திரு வாய்மந்திரம்ஒது, கரகரீர் மாரி பெய்தான் - தரையாவார்த்தார், தொத்து அவர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுது பூமாரி பெய்தார் - பூங்கொத்தவர்தந்த மாணியையணி ந்த தேவர்கள் வணங்கிப் புஷ்பதாரைசொரிந்தார்கள்.

கரகரீர் மாரிபெய்தான் என்பதற்கு கரகத்திலுள்ளனரீரை வர்த்தானென்ப அபொருள். (க௭அ)

ஆடினாரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரவென்றார்த்தப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்ஙை
சூடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பததாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அரம்பை மாதர் ஆடினார் - அரம்பைப்பெண்கள் (ஒருபால்) ஆடினார்கள், விஞ்சையர் அமுதகீதம் பாடினார் - வித்தியாதாரர்கள் அமுதம்போன்ற இச்சைய (ஒருபால்) பாடினார்கள், முனிவர் அர என்று ஆர்த்துபரவினார் - முனிவர்கள் அரகரவென்று கோஷித்துத்ததித்தார்கள், வானோர் புளகம் போர்வைமூடினார் தேவர்கள் புளகமாகிய போர்வையிற்பொதிந்தார்கள், கணத்தவர் முடிமேல் செங்கை சூடினார் - சிவகணத்தவர்கள் தமதுசிரங்களின்மேல் செவந்தகைகளைக்கூப்பி அஞ்சலித்தார்கள், பலரும் மன்றல் இன்பம் தொடு கடல் ஆழ்ந்தார் - (இவரொழிந்த) தேவரும் மாணிடரும் திருக்கலியாணமகோற்சவமாகிய இன்பக்கடலில் அமுந்தினார்கள்.

தொடுகடல் என்பதற்கு - சகர்த்தோண்டிய கடலெனப்பொருள்கொள்க. (.)

புத்தனொழிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனொழிக்கீழ்வீழுவின்னவர்முனிவரோனோர்
சுத்தநாவாசிகுறக்குங்குமத்தோயந்தோயந்த
முத்தவாலரிசிவிசிமுழுகினார்போகவெள்ளம்.

(இ-ள்.) புத்தனார் எறிந்த கல்லும் - சாக்கியநாயனொழிந்தகல்லையும், போது என மிலைந்த வேத வித்தனார் - மலராகச்சூடியருளிய சிவபெருமானுருடைய, அடிக்கீழ்வீழ் - திருவடியின்கீழ்வீழ், வின்னவர் முனிவர் ஏனோர் சுத்தநா ஆசிகுற, தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும் (தமது) புனிதமாகிய நாவால் ஆசீர்வசனங்குற, குங்குமம் தோயம் தோயந்த முத்தம் வால் அரிசி வீசி-குங்கும நீரிந்தகலந்த முத்தினையொத்த வெள்ளிய அரிசியைவீசி, போகவெள்ளமுழுகினார்-இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்.

சாக்கியநாயனார் அன்பால் தனது திருமுடிமேலெறிந்த கல்லுக்குக் கருணை கூர்ந்து முத்தியளித்த சிவபெருமான் தனது திருவடிக் கீழ்ந்பால் தேவர்முதலியோர்வீசிய அக்கதைக்கு இன்பம் அளித்தது அருமையனறென்பதுதோன்றத் தம் வினை முதல்வினைகொடுத்த வீசி மூழ்கினார் என்றார். (க௭0)

அம்மையோடப்பென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்முள்ளுவிளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரஞர்வ
மும்மையுமுயந்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம்மை அப்பன் என்ன - அம்மையப்பனென்று, அலர் மணம் போல நீங்கார் - மலரும் மணமும்போலத் தம்முள்பிரியாதவர், தம் அருள் வினை யாட்டால் - தமதுதிருவருளாகிய வினையாட்டினால், ஆற்ற நாள் தமிழர் போல- அனேகநாளாய்ப் பிரிந்தவர்போல, நம்மனோர் காண தோன்றி-நம்போலியர் தரிசிக் கப்புலப்பட்டி, நல் மணம் புணர - நல்லதிருமணஞ்செய்தருள, மும்மை ஞாலமும் உய்ந்த என்னு - மூன்றுலகங்களும் கடைத்தேறினவென்று, தத்தமில் மொழியல் உற்றார் - (பிரமன்முதலியோர்பலரும்) தங்கள் தங்களுள் சொல்லித்ததித்தார்கள்.

மூவகையனுக்களுக்கிடான தனுவாதிகளை முறைப்படி விரித்துக்கூட்டி உப கரிக்கும்பொருட்டிச் சிவசத்தியாகியும், அம்முறைப்படி சத்தியின்வழியொடுக்கி அச் சத்தியையும் தன்னின் வேறின்றிச் சத்திசிவமாகியும் தான நிறைவால் அம்மையும் அப்பனும் எனப்பலசொல்லாய்கின்று பலபொருள் தருவதன் நென்பார் - பன்மை யீறுதராது ஒருமையீறுதந்து அம்மையப்பன் எனவும், பொருள் வேறுபாடின்றிச் சொல் வேறுபாடுடைய என்பார் - அலர் மணம் போல எனவும், சொல்வேறுபா டன்றிப் பொருள்வேறுபாடு இன்றென்பார். நீங்கார் எனவும், இவ்வாறுள்ளோர் தம்முள்பிரிந்தது ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டென்பார் தம்முள்வினையாட்டால் எனவுக்கடறினார். ஒடு-இசைநிறை இடைச்சொல். இதனைப் பின்வருஞ்செய்யுளான னனர்க.

(௧௮௧)

காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிரெய்கன்ன
னாமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
ருமணிவட்டத்தின்காற்பாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையாணத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார்.

(இ-ள்.) காமரு சுரபி தீம்பால் - விருப்பஞ்செய்யும் காமதேனுவின் இனிய பாலும், கற்பகம் கனி - கற்பகந்தந்த வாழைக்கனியும், ரெய் கன்னல் - செய்யும் சருக்களாயும், (கலந்த) நாமருவு சுவைய இன்ன நறு மது பருக்கம் - நாவிற்குச் சுவையைத்தரும் இந்த நறுமணங்கமழும் மதுபர்க்கததை, செம் பொன் ஆம் மணி வட்டம் தின் கால் பாசனத்து-செவந்தபொன்னுலாகிய ரத்தினமழுத்தியவட்டமா கிய தின்ணியகால் அமைந்தகலத்தில், அமைய பெய்து-பொருந்தவைத்து, தேமருவு கொன்றையாண-தேனிழைந்தகொன்றையாணையணிந்த சிவபெருமானே, திருக் கைதொட்டு அருள்க என்றார் - திருக்கைதொட்டு அருள்கவென்று கூறினார்கள்.

காமரு, தேமரு என்பதனிறுதியில் உகரவீறுதொகுத்தல். திருக்கைதொட்ட ருள்க என்றது - சைவபரிபாஷை.

(௧௮௨)

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிற்குமுதசச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்களிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம் கை வைத்த அமுது செய்த ஆங்கு-திருக்கைதொட்டு அமுது செய்தருளினார்போல, அட்ட மூர்த்தி அக மகிழ்ந்த - அட்டமூர்த்தியாகியசோம சுந்தரக்கடவுள் மனமகிழ்ந்த, கொங்கு அவிழ் குமுதம் செவ்வாய் கோட்டி-வாச னையொடு மலர்ந்த ஆம்பல்போன்ற செவந்தவாயைக்குவித்து, வான் முறுவல் பூத் தான் - ஒள்ளிய புண்ணைக செய்தநீளினார், புங்கவர் - தவத்தாழ்வார்த்தவாகிய,

முனிவர் கற்பின் மகளிரும் - சத்தவிருடிகளின் பத்தினிமாரும், போதில் மேய மங்கையர் இருவரும் - செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்களில் வசிக்கும் திருமகளும் கலைமகளும் ஆகிய இருவரும், மங்கலம் பாட ஹற்றார் - மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் பாடத்தொடங்கினார்கள்.

எல்லா தானும்நிம்பவன் என்பார் - அட்டமூர்த்தி என்றார். அட்டமூர்த்தி மாவன - நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா. கஅரு

மாக்கடி முளரிவாணன்மைந்தரோடொருங்குவைகி
நாக்களினடுநாவாரத்துடுவையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமாந்திலலஞ்சுழித்தகடுவீங்கித்
தேக்கிடுமொலியினூர்த்துநியிர்த்ததுதெய்வச்செந்தி.

(இ-ள்.) மா கடி முளரி வாணன் - மலர்களிற் சிறந்த வாசனையிடுக தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன், மைந்தரோடு ஒருங்குவைகி - (தனது) புத்திரர்களாகிய சனகர் முதலியவர்களோடு ஒருசேரவிருந்து, நாக்களில் நடுநா ஆர-ஏழுநாக்களினிடையிலுள்ள நாவாற் சுவைபார்க்கும்படி, துடுவை யால் நறு நெய் ஆர்த்தி வாக்கிட - சிறுக்குசிரவங்களால் நறுமணங்கமழும் நெய்யை நிரப்பிவாக்க, தெய்வம் செந்தி ஆர மாநதி-செவந்த அக்கினிதேவன் நிரம்பவுண்டு, வலஞ் சுழித்து அகடுவீங்கி-வலஞ்சுழித் தொங்கி வயிறு மேடிட்டு, தேக்கிடும் ஒலியின் - தேக்கெறியும் ஓசையைப்போல, ஆர்த்து நியிர்த்தது-சடசடவென்று ஒலித்து ஒங்கி எழுந்தான். (கஅசு)

சுற்றுநரன்மறைகளார்ப்பத்துரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முசுத்தோன்வேள்வ்சசடங்குதூல்ககாந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதுலகின்றான்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீட்டுள்பரமயோகி.

(இ-ள்) சுற்றும் நான் மறைகள் ஆர்ப்ப - நான்குபுறத்திலும் நான்குவேதங்களும் ஒலிக்கவும், தூரியம் சங்கம் ஏங்க - பலவாச்சியங்களும் சங்கங்களும்முழங்கவும், கற்ற நான்முசுத்தோன்-சிறுபூமுறைகளைத் தேர்ந்த பிரமன், தூல் ககாந்த ஆற்றல் - வேதங்கூறிய முறையால், வேள்வி சடங்கு முற்ற-திருக்கலியாணச் சடங்குகளைக் குறைவின்றி முடிக்க, பற்றிலார்க்கே வீடு அருள் பரமயோகி - இருவகைப்பற்றையும் இகந்த சிவயோகிகளுக்கே மோகூமருளும் பரமயோகியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மங்கல நாண் சாத்தி - மங்கலகுத்திரஞ்சாத்தி, உலகம் முழுதும் ஈன்றான் செங்கை பற்றினன் - எல்லா அண்டங்களையும் பெற்றருளிய பிராட்டியாருடைய செவந்த திருக்கரங்களைப் பற்றியருளினார்.

பற்றிலார்க்கே வீடு அருள்வோன் பற்றினன் - என்பது விரோதவணி. கஅரு

இணரொரித்தேவுந்தாளேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
புணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமுழுகப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்னுன்புணர்ப்பையார்மதிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இணர் எரி தேவும் தானே - நெருங்கிய அக்கினித்தேவனுந்தானே, எரி வளர்ப்பவனும் தானே - அக்கினிவளர்ப்பவனுத் தானே, உணவு கொள்பவனும்

தானே ஆகிய ஒருவன் - அவிகொள்வோனும் தானேயாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வையம் புணர்வுறு போகும் மூழ்க-உலகத்திலுள்ளோர் கலத்தல்தொழிலுள்ள போகத்தில் மூழ்க, புருடனும் பெண்ணுமாகி மணவினை முடித்தான் - புருடவடிவமும் பெண்வடிவமுமாகித் திருக்கலியாணமுடித்தருளினார், அன்னான் புணர்ப்பை - அத் தன்மையையுடையவர் செய்யும் புணர்ப்புகளை, மதிக்க வல்லார் யார் - அளந்தறிய வல்லவர் எவர் (ஒருவருமில்லையென்றபடி.)

திருக்கலியாணத்துக்குச் சான்றாகிய அக்கினித்தேவனும், அக்கினியைவளர்க்கும் அந்தணனும், அந்தயாகத்தில் அவிகொள்ளும் தேவனும் தசனுள்ளவனென்பார். தேற்றேகாரம் தந்து இணொரித்தேவுந்தான், எரிவளர்ப்பவனுந்தான், உணவு கொள்பவனுந்தானேயாகிய வொருவனெனவும், அவனே புருடனும்பெண்ணுமாய் அக்கினி சான்றாக மணவினைமுடித்தது ஆன்மாக்கள் போகத்தில் அமுந்தற்பொருட்டென்பார் - வையம் போகமூழ்க மணவினை முடித்தான் எனவும், இவ்வாறு செய்ய வல்லோன் இறைவன் என்பார். அன்னான் புணர்ப்பை மதிக்கவல்லார்யார் எனவுங் கூறினார். காஞ்சிப்புராணம் - கச்சிமபானப்படலத்தில்.

“வேள்வியுநதானேவேள்விப்பொருள்களுந்தானேவெய்ய
வேள்விவேட்பவனுந்தானேவேள்விகொளிறையுந்தானே
வேள்வியின்பயனுந்தானேயென்பதவிளக்கியெம்மான்
வேள்விசெய்திக்கையுற்றான்விளங்கருட்சத்தியோடும்”

எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க.

(கஅக)

பின்பு தன் பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான் கையி
னன்பொரிவாங்கிசென்றிநாமுத்தெனைத்துமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்ததும்பநல்கியெரிவலமுறையால்வந்து.

(இ-ள்.) பின்பு தன் பன்னியோடு - பின்பு தமது பத்தினியாகிய பிராட்டியாரோடு, பிறை முடி பெருமான - இளஞ்சுந்நிரினையணிந்தசடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், கையில் நல்ல பொரி வாங்கி சென்றி நாமுத்த - தமதுதிருக்கரத்தில் நல்ல நெற்பொரிகளைவாங்கி அக்கினித்தேவன் நாலிற் பெய்து, லனைத்தும் ஆன தன் படிவம் உணர்ந்த - எல்லாந் தாமேயாகிய தமதுதிருவுருவத்தையுணர்ந்த, வேத முனிவர்க்கு - நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களுக்கு, தக்க தானம் - (அவரவர்கள்தகுதிக்கு) ஏற்ற தானக்களை, அகம் இன்பு ததும்ப நல்கி - மணத்தில் மகிழ்ச்சியீக்கூரக கொடுத்தருளி, எரி வலம் முறையால் வந்து - யாகத்தியை வலமாக முறைப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து.

படிவம் ஈறுதொகுத்தல்.

(கஅஎ)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மனாட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவரிட்டன்றேவி
யெங்கெனச்செங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனைந்த செம் பொன் அம்மி மேல் - மங்கலத்தொழில் பட அலங்கரித்த செவந்தபொன்னுலாகிய அம்மியின்மேல், புங்கவன் - சோமசுந்தரக்கடவுள், மனாட்டி பாத பங்கய மலரை - (தமது) மனாட்டியாருடைய திருவடி.

த்தாமரைமலரை, பரி புரம் சிலம்ப - சிலம்புக ளொலிக்க, கையால் பற்றி மதுவால் ஏற்றி - திருக்கரத்தால்பற்றி மந்திரவிதியால்வைத்து, புண்ணிய வசிட்டன் தேவ் எங்கு என - புண்ணியவடிவமாகிய வசிட்டமுனிவருடையபத்தினியாகிய அருந்ததி யெங்கேயென, செங் கை கூப்பி எதிர் வர - செவந்த தமது கைகளைக்கூப்பி யெதி ரோவா, அருட் கண் சாத்தி - அவர்மேல் திருவருட்பார்வைசெய்தருளி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவிளையெலாநிரம்பவிங்ங
னதிர்தடலுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிதுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) விதி வழி வழாது வேள்வி விளை எலாம் நிரம்ப - வேதம் விதித்த நெறியினின்று சிந்தித்தவறுதா திருக்கலியாணச் சடங்குகளெல்லாம் முடிவுபெற, இங்ஙன - இவ்வாறாக, அதிர் கடல் உலகம் தேற ஆற்றி-ஒலிக்குங் கடல்குமுந்த உல கத்திலுள்ளோர் தெளிந் தாய்ச்செய்தருளி, நான்மறைகள் ஆர்ப்ப-நான்குவேதங் களும் ஒருங்கே கோஷிக்கவும், கதிர் மணி நகையார் வாழ்த்த - விளங்கும்முத்தினை யொத்த பற்களையுடைய பெண்கள் (ஒருபால்) வாழ்த்துப்பாடல் பாடவும், காமனை காய்ந்த நம்பி - காமனையெறித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மதி னுதல் மங்கை யோடு - அர்த்தசந்திரனையொத்த நெற்றியையுடையபிராட்டியாரோடு, மண அறை தன்னிற் புக்கான் - திருமணவறையில் புகுந்தருளினார்.

தாமியற்றிய வேதவழியை உலகினர் கைக்கொண்டு கடைத்தேறத் தாமே செய்து காட்டியருளினொன்பா-இங்ஙன அதிர்கட லுலகந்தேற ஆற்றி எனவும், தமக்கோர் விருப்பில ரொன்பார் - காமனை காய்ந்தநம்பி எனவும், ஆன்மாக்கள் விருப்பின்வழியே செய்தருளுவோ ரொன்பா-மதிதுதன்மங்கையோடு மணவறை தன்னிற்புக்கான் எனவும் கூறினார். இங்ஙனம் ஈதுதொகுத்தல். (கஅக)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோரார்
பனிதருமலரிட்டேததிவழிபடற்பாலரன்றோ.

(இ-ள்.) மனிதரும் இமையாது - மனிதர்களும் இமை கொட்டாமல், ஐயன் மங்கலம் வனப்பு கோக்கி - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருமணக்கோலப் பொலி வைப்பார்த்து, புனிதம் வானவரை ஒத்தார் - (இமைத்தலில்லாத) களங்கமற்றதேவ ர்களை ஒத்திருந்தார், அது அவர்க்கு புகழோ - அவரை யொத்திருந்தாரொன்று கூறு தல் அம்மனிதருக்கு ஒருபுகழ்ச்சியோ, எந்தை கனிதரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர்- எமதுதந்தையாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய முதிர்ந்த கிருபாநோக்கத்தைய டைந்தவர்கள், கடவுளோரால் - தேவர்களால், பனி தரும் மலர் இட்டு ஏத்தி வழி படல் பாலர் அன்றோ - குளிர்ந்தமலராலுஞ்சித்தவணங்கி வழிபட்டு உபசரிக்கும் தன்மையையுடையவரல்லவா.

சிவபெருமான் கிருபாநோக்கம்பெற்ற சிறுதரும்பும்-இந்திரன் பிரமன் திரு மால் எறிந்த ஆபுதங்களும் வாய்மடியச் சற்றுஞ் சலியாது நின்றதெனில் அச்சிவ பெருமான் கிருபாநோக்கம் பெற்ற மானிடர் - தேவர்களை 'யொத்திருந்தாரொன்று கூறுதல் அவர்க்கோர் புகழ்ச்சியென்றதலின் அவர்க்கது புகழோ என்றார்.

காஞ்சிப்புராணம் - அம்ரிசுப்பலத்தில்.

“எவனேனுமாகவருநானுமாவவியின்றளக்கலுறுவேன்
அவளாதகம்முனமித்ததும்புதுணிசெய்யவல்லவெனவே
வவுனேதயித்தியகாவென்றமீளியறிகென்றுரைப்பமகவா
னிவராவெழுந்தருவிசத்தைவீசிவறிதேயினீத்தனனரோ.”

எனவருஞ் செய்யுளா லுணர்க.

(கக௦)

மாணிடரிமையோரொன்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
நீாண்டரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிரின்றர்
காண்டநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணைக்கா
லாண்டரகலநாளிலுயர்ந்தவரிழந்தோருண்டோ.

(இ-ள்.) மாணிடர் இமையோர் என்னும் வரம்பு இலராகி - மனிதர்கள்தேவர்கள் என்னும் வரம்புகடந்தவராகி, வேள்வி இடர் அகல நோக்கி - திருக்கலியாணப்பொலிவைத் தம்மினின்றும் பிறவித்தன்பம் நீங்கப்பார்த்துத் தலை தலை மயங்கி நின்றார் - இடங்கள்தோறும் கலந்து நின்றார்கள், காண் இடம் நடனம் செய்யும் கண்ணுதல் அருள் கண் நோக்கால் - மயானத்தி னிடத்தித் திருக்கூத்துச் செய்தருளும் சிவபெருமானது திருவருட்பார்வையால், ஊன் இடர் அகலும் நாளில்-முத்தியடையுங்காலத்தி, உயர்ந்தவர் இழிந்தோர் உண்டோ - உயர்ந்தவனாவும் இழிந்தவனாவும் பாடுபாடு உண்டோ, (இல்லையென்றபடி.)

பிறப்பொழியும் நாள் முத்தியடையுங் காலமாதலின் - ஊனிடரகலநாளில் என்பதற்கு - முத்தியடையுங்காலமெனப் பொருள்கூறினும், சீழ் மேல் என்னும் வரம்பிக்ந்திறநலின் - மாணிடரிமையோரொன்னும் வரம்பிலராகி எனவும், திருக்கலியாணமஹோற்சவங்களிப்பால் தந்தமக்கு விதித்த இடங்களினின்றும் வழுவிவிரவி நின்றலின் தலைத்தலை மயங்கிரின்றொனவும், சர்வசங்கர காலத்தில் யாவும் மயானமாதலின் காண்டம் எனவும் கூறினார்.

(கக௧)

மணவறைத்தவிசினியமென்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிச சேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனே முதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி.

(இ-ள்.) கரு நெடும் கண்ணன் வாணி துணைவன் முதல்வானோர்க்கும் - கரி உ நெடிய திருமால் சரஸ்வதிநாயகனாகிய பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கும், சூழ்கணத் தொகைக்கும் - தம்மைப் புறஞ்சூழ்ந்த சிவகணங்களுக்கும், என்றும் தணவு அறு செல்வம் தந்தோன் - எந்நாளும் அவர் தம்மினின்று நீங்காத செல்வந்தந்த சோமசந்தரக்கடவுள், மண அதை தலிசில் நீங்கி - திருமணவறையிலிட ஆசனத்தினின்றூநீங்கி, மறைல் மண்டபத்தில் போந்து - கலியாணமண்டபத்திலவந்து, மணி கணம் சேக்கைமேவி - ஈவரத்தினகூட்டங்களிழைத்த சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து, சாறுசால் சிறப்பு நல்கி-திருக்கலியாணமஹோற்சவத்துத் கணமந்த வரிசைகளை (அவரவர்கள்) தகுதிக்கேற்பச்செய்தருளி.

(கக௨)

எட்டுவாய்புளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்ப்பதியிற்செல்லெல்லவிடைகொடுத்துவேந்தர்க்

காட்டுவானாடிக்காட்டுத்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) ஏடி வாய் முளரியான் மால் ஏனை வானவரும் - இத்தும்பிறைந்ததாம் மாலையில் வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும் அவரொழிந்த தேவர்களும், தம் தம் நாடு வாழ்பபதியில் செல்லை - தங்கள் தங்களுக்குரிய நாடுகளாகிய செல்வமிக்க பதங்களில்செல்ல, ஐயன் நல்விடை கொடுத்து - சோமசுந்தரர்க்கடவுள் துணியதிருமுகத் தோடு விடைகொடுத்தருளி, ஆட்டுவான் ஆடி காட்டித் தன்மை போல் - யாதனால் விதிப்படி ஆட்டுதலில்வல்லோன் (முன்னர்) ஆடிக்காட்டித் தன்மைபோல், வேந்தர்க்கு அரசு செய்து காட்டுவானாகி - அரசர்களுக்கு அரசியல் நடத்திக்காட்டுவாராய், திருவுளக்கருணை பூத்தான் - (அரசியல் செலுத்தத் தமது) திருவுளத்தில் கருணைகூர்ந்தார்.

அரசுசெய்து காட்டுவானாகி என்றமையால் அரசியல்செலுத்த எனவருவித்தாம். வேதமுதலிய நூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பினும் அவற்றின்வழி ஆன்மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமே வந்தருளி அரசியல் செலுத்திக் காட்டினான் - காட்டுவானாடிக்காட்டித் தன்மைபோலெனக்கூறினார். (கக௬)

எழுதேடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக் கலன்பொற்கலனாகப் பொதியவழிகடுக்கைவேம்பலராகப்புலியதள் பொலந்துகிலாக மதிமுடிவைவரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப் பதியுறைசோமசுந்தரர்க்கடவுள் பாண்டியனாகிவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அதிர் விடை கொடி அங்கயல் கொடியாக-ஒலிக்கும் இடபக்கொடி அழகிய மீனக்கொடியாகவும், அரா கலன் பொன் கலன் ஆக-சர்ப்பாபரணம் பொன்னாலாகிய ஆபரணமாகவும், பொதி அவிழ் கடுக்கை வேம்பு அலர் ஆக - அரும்பு விழ்ந்த கொன்றைமலர்மலை வேம்பமலர்மலையாகவும், புலி அதன் பொலம் துகில் ஆக - புலித்தோல் பீதாம்பரமாகவும், மதி முடி மணி வைர முடியாக - சந்திரனையணிந்த சடாமுடி அழகிய வைரமுடிபாகவும், மறை கிடந்து அலம்பு மா மதுரை பதி உறை சோமசுந்தரர்க்கடவுள் - வேதங்கள் அகலாது ஒலிக்கும் பெரிய மதுரையாகிய திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சோமீசுந்தரர்க்கடவுள், பாண்டியனாகி வீற்றிருந்தான் - சவுந்தரபாண்டியராய்த் திருக்கோலங்கொண்டு வீற்றிருந்து அரசுசெய்தருளினார். (கக௭)

அறுதேடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சங்குகன்னன் முதல்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார்.

(இ-ள்.) விண் தவழ் மதியம் சூடும் விடங்கம் சுந்தரப் புத்தேள் - ஆகாயத்தில் தவழ்ந்துசெல்லுஞ் சந்திரனைச்சூடிய பேரழகுவாய்ந்த சோமசுந்தரர்க்கடவுள், கொண்டது ஓர் வடிவுக்கு ஏற்ப-தாம்கொண்டருளிய ஒப்பில்லாத அரசுத் திருக்கோலத்துக்கேற்ப, குருதி கொப்புளிக்கும் சூலம்-உதிரத்தைக் கொப்புளிக்குஞ் சூலத்தை (ஏந்திய) தின் திறல் சங்கு கன்னன் முதல்கணத்தேவர்தாமும் - வன்மையை

யுடைய சங்குகன்னன்முதலிய சிவகணத்தேவர்களும், பண்டைய வடிவம் மாறி-
அரசர்பணிசெய்தற்கேற்ற உருவங்கொண்டு, பார்த்திபன் பணியில் நின்றார் - அச்
சோமசுந்தரர்க்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர்பணித்தருளுந்தொழிவினின்றார்கள்.

அருளுதலென்னும் பொருண்மேனின்ற பணியென்னு*முதலிலைத்தொழிற்
பெயர் அருளுந்தொழிலின்மேனின்றது. பண்டையவடிவம் என்றமையால் அரசர்
பணிக்கேற்ற உருவங்கொண்டாரென்று பொருள்கொண்டாம். (௧௩௬)

தென்னவர்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காக்கு
மன்னவர்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரொல்லாந்துணிவதுபொருட்டுத்தானு
மங்கநடுவூரென்றோரணிநகர்சிறப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தென்னவர் வடிவம் கொண்ட சிவபரன் - பாண்டியர் திருக்கோ
லங்கொண்ட சோமசுந்தரர்க்கடவுள், உலகம் காக்கும் மன்னவர் - உலகம் காவல்
பூண்ட வரசர்கள், சிவனை பூசைசெய்வது - சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பூசித்தல்
மறை ஆறென்று சொன்னது-வேதநெறியென்று தாம்திருவாய்மலர்ந்ததை, மன்னர்
எல்லாம் துணிவது பொருட்டு-அம்மன்னர்களெல்லாம் ஐயமின்றிக்கைக்கொள்ளு
தற்பொருட்டு, தானும் - அப்பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட சோமசுந்தரர்க்கடவு
ளும், அந் நகர் நடுவூர் என்று-அம்மதுரைநகரூர் நடுவூரென்று, ஓர் அணி நகர் சிறப்
ப கண்டான் - ஒரு அழகிய திருநகரம் மேம்பட்டு விளங்க வருத்தருளினார்.

மன்னவர் சிவனைப் பூசைசெய்வது மறையாறென்றது - அன்னோன் அந்த
ணைதலின். (௧௩௭)

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறிஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநல்குமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோண்டாத்தும்.

(இ-ள்.) மெய்மை நூல் வழியே - உண்மையாகிய சிற்பநூலின் வழியே,
கோயில் விதித்து - திருக்கோயிலை வகுத்து, அருட் குறி நிறுவி (ஆன்மார்த்தமாகத்
தமது) திருவருள்வடிவையே சிவலிங்கப்பெருமானாகத் தாபனஞ்செய்து, பேர்-திரு
நாமம், இம்மையே - இப்பிறப்பிலேயே (வழிபடுவோர்க்கு வேண்டி யாங்கு அருளு
தலால்) நன்மை நல்கும் இறை என நிறுவி - மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரர்என்பபெயர்
தந்து, பூசை செம்மையால் செய்து - பூசையை ஆகமவழியால் செய்து, நீப வன
த்து உறை சிவனை - கடம்பவனத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை, காலம் மும்மை
யும் தொழுது - திரிகாலமும்வணங்கி, வையம் முழுவதும் கோல் நடாத்தும் - உலக
முற்றும் தமது செங்கோல்செல்ல நடத்துவாராயினார்.

மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரர் மஹாபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் ஈஸ்வரர் என்பது
பொருளாதலால் பேர் நன்மை நல்கு மிறை யென நிறுவி எனவும், அரசர்கள் சிவ
பெருமானைப் பூசிக்கவேண்டுமெனத் தாம் விதித்தருளிய விதியை நிறுவித்தற்குத்
தாம் கைக்கொண்டருளினார் ஆதலால் பூசை செம்மையாற் செய்து எனவுங் கூறி
னார். “முலைமுன்றனைந்தசிறுதாற்றிருவினை-அருமறைவிதிக்கத்திருமணம்புணர்ந்து-
மதிக்குலம்வாய்த்தமன்னவனாகி - மேனிற்புரக்கும்விதியுடைநன்னன் - நடுவூர்நகர்
செய் தடுபவந்துடைக்கும் - அருட்குறிநிறுவி யருச்சனைசெய்த - தேவர்நாயகன் ”
எனக் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. செம்மை தானியாருபெயர். (௧௩௮)

பூவருமபன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரோளேர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிபிங்கமேன்மைத்தகுதியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) பூவரும் அயன் மால் ஆதி புனிதரும் - தாமனாயில் வசிக்கும் பிரமன் திருமால் முதலிய தேவர்களும், முனிவர் ஏளேர் யாவரும் - முனிவர்களும் அவரொழிந்தோர் எல்லோரும், தன்னையே பூசித்து இகபரம் அடைய நின்ற - தன்னையே பூசனை செய்து இக பர விரிமைகளை யடைய நின்றருளிய, மூவர் உள் - திரிமூர்த்திகளுள், மேலாம் முக்கண்மூர்த்தியே - மேலாகநின்ற திரிநேத்திரங்களுடைய உருத்திரமூர்த்தியே, பூசை செய்த தாவரம் இலிங்கம் மேன்மை தகுதி - பூசனைசெய்தருளிய நிலைபெற்ற மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரருடைய மேன்மைத்தன்மையை, அளக்க வல்லார் யார் - அளவறுத்துக் கூறவல்லவர் எவர். (ஒருவருமில்லை யென்றபடி).

“மூவொன்றெயம்பிரானொடுமெண்ணி” என்ற உண்மைத் திருவாக்கால் கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்து மூவருண்முதலாமுக்கண்மூர்த்தி என்றார். நின்ற என்னும்பெயரொச்சம் முக்கண்மூர்த்தி என்னும் வினைமுதற்பொருள் கொண்டது.

(௧௧௮)

ஐ. வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்கினித்தவைங்களைக்காளையாய்நிலமகட்கினிர்த்துழாயணிமாலாயனித்தநித்தமோர்த்திகபரத்தாசைநீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்றாய்த்தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரதத்துவமாய்நின்றான்.

(இ-ள்.) மனித்தருக்கு அரசு ஆதி - (தமது செங்கோற்கீழ்வுமும்) குழகளுக்கு அரசராகியும், தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் - தம்மோடு மாறுபட்ட அரசர்களாகிய (யானைகளுக்குச்) சிங்கமாகியும், மடம் நல்லார்க்கு - மடமைக்குணம்வாய்ந்த பெண்களது கண்களுக்கு, இனித்த ஐங்களைக் காளையாய் - இன்பதரும் பஞ்சபாணங்கனையெந்திய மன்மதனாகியும், நிலமகட்கு இணர்த்துழாய் அணி மாலாய் - பூதேவிக்குப் பூங்கொத்துநிறைந்த துழாயணிந்ததிருமாலாகியும், அனித்தம் நித்தம் ஓர்ந்த - இது அனித்ததியம் இது நித்தியம் என முன்னருணர்ந்து, இகபரத்து ஆசைநீத்த - இகபோக பரபோகங்களில் வெறுப்புவாய்ந்து, அகம் தெளிந்தவர்க்கு-(தமது) மனந்தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு, ஒன்றாய் - அபேதமாகியும், தனித்த மெய் அறிவு ஆனந்தமாம் பரதத்துவமாய் - ஒப்பிகந்த உண்மையறிவானந்தமாகிய பரதத்துவமாகியும், நின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர் நின்றருளிநார்.

நிலங்காப்போன் உயிர்களுக்குத் தன்னாலும், தன்பரிசனத்தாலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனை உயிர்களாலும் வரும் பயத்தையொழித்துக் காண்போர்க்கெனியசமயத்தனாய்த் தனது குறைசொல்வோர்க்கு இன்சொல்லியுடையனாகிய அவனே அரசனெனப்படுவதெனின் - மனித்தருக்கரசாகி எனவும், பேரமருவாய்த்திருத்தலின் ஐங்களைக்காளையாயெனவும், பகைவர்கள் கனவிலும் நினைக்கின்றொஞ்சுபறைகொட்டத் துண்ணெனநடுங்கும் வெந்திறனுடையராதலின் - தெவ்வேந்த

தர்க்குமடங்கலாய் எனவும், நிலமகண்பொதுக்கடிந்து தமதரிமைபாக்கிக் கோடலின் - நிலமகட்டுணர்த்துழாயணிமாலாய் எனவும், மாயாகாரியமாகிய உலகமெல்லாம் அழியுந்தன்மையுடையதாகலின் அளித்தமெனவும், மலங் காரணமாய் மாயையினின்றுத் தழுவாதினைத் தோற்றுவித்தலின் பாசமும், அக்காரியமும் ஆன்மாவின் பொருட்டாய் முடிதலிற் பசவும், அங்ஙனமான சேதஞ்சேதனங்களைக் கூட்டி முடிப்பவன் ஒருவன் வேண்டுமாதலின் பதியும் ஆகிய இம்முப்பொருளும் பந்தமுத்திகாவத்தும் உள்பொருளாதலின் நித்தமெனவும், ஒன்றோடொன்றொவ்வாறு முன்னொடி பின்மலைவுற முரணிக்கூறுவோர் கூற்றுட்படாது இவ்வாறு ஆராய்தலே முறையாதலின் ஒர்தெனவும், முத்திக்குவிலக்காகிய இம்மை அம்மைப்பயன்களை மாரிமாரி துகரச்செய்வதும் அவாவறுதியின்பொருட்டென்றுணர்தலே அது நீங்குதற் கேதுவாதலின் இகபரத்தாகசநீதது எனவும், இங்ஙனமென்றிச்சையிற்றீர்த்த வழிப்பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றி ஆயந்தடங்கப்பெறுவதே தேட்டமாதலின் அகந்தெளிந்தெனவும், பெத்தத்திசையின்கண் இவனுட்கரகது இவனையாய்நின்ற முறைபோல் வீடுபேற்றின்கண் இவன்றன்னுட்கரகது நிறபத்தானையாய் நிற்குந்தன்மையனாதலின் ஒன்றாய் எனவும், ஒன்றாய் நின்றும் ஒப்பிகரத சச்சிதானந்தவடிவமாகிய பரம்பொருளாய் நிற்குவிண் தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய் நின்றான் எனவுங்கூறினார்.

(௧௧௧)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௭௧௭.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

'அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிற்றுத்துவான்வந்தொருபாஞ்சுடர்வான்நிங்குட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவாரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பரம் சுடர் - ஒப்பில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுள், உலகு இயல்
நிறுத்துவான் வந்து-உலகியலை நிலைபெறுத்தற் பொருட்டுச் சவுந்தரபாண்டியனாய்
வந்து, வான் திங்கள் குல மணி விளக்கை வேட்டு - ஆகாயத்தில் உலவும் சந்திரகு
லத்திற்கு ஓர் இரத்தினதிபமாய்வந்த பிராட்டியாராததிரும்மணஞ்செய்து, கோமுடி
கவித்து - அரசியலுக்குரிய மகுடஞ்சூடி, பார் ஆண்டு இலகுறும் தோற்றம் ஈது -
உலகினையாண்டு விளங்கும் சரித்திரமீது, முனிவார் இருவர் தேற-பதஞ்சலி வியா
க்கிரபாதனென்னும் இரண்டுமுனிவர்களும் தெரிசித்த உய்தற் பொருட்டு, அலகு
இல் ஆனந்தம் கூத்து செய்த ஆறு - வரம்பிகந்த பேரின்பம் பெருக்கும் திருநடனத்
தைச்செய்த சரித்திரத்தை, அறைய லுற்றும் - இனிச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

என்றும் ஒளி குன்றுதல் இலனென்பார் - ஒரு எனவும், சோமசூரியாக்கினி
முதலிய ஒளிகளுக்கு ஒளிதருவானென்பார் - பாஞ்சுடர் எனவும், உயர்ந்தோர்வழி
க்கைத் தழுவினென்பார் - புவிமுதலிய வென்னு - உலகெனவும், அவர்கள்வரு
த்தன - அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநி
லையின்பம், மறநிலையின்பம் என அறுவகைப்படுமென்பார் - அவற்றையெனவும்,
மதுநூல்வழித்தத்தம்வருணங்களினின்று பிறழாது உயிர்கள்நிலைபெறப்பாதுகாத்த
லும், கரத்தை சூழிப் பசு மீட்டுப் பகைவரைப் புறங்கண்டு செஞ்சேற்றுக்கடன்
கழியாத வீரரை ஒதுத்து அவ்வழிநிறுத்தலும், விதிவழிநின்று முயன்று பொருள்
பெறுதலும், பகைவர்பொருளும் திறைப்பொருளும் கோடலும், பருவமுங் குலமும்
ஒழுக்கமும் குணமும் ஒத்த கன்னிகையைத் தீவேட்டில்லத்திருத்தலும், ஏறு தழுவி
யும் வில்லிற்றெடுத்த அம்பினுக்கமெய்து மணத்தலும், ஆகிய அவ்வறமும் பொரு
ளும் இன்பமும் அவ்வுயிர்களுக்கு உறுதியுப்பனவாதலால் அவை அருளுவான்வந்
தானென்பார் - உலகியல்நிறுத்துவான் வந்து எனவும், வானினின்று விளக்கந்தரும்
பொருள்களுள் தண்ணிய கதிர்பரப்பி உயிர்களுக்கின்பஞ்செய்வது-திங்களென்பார்-
வான்திங்களெனவும், இருளையோட்டிக் கட்புலன்களுக்கு விடயமாகும்பொருளைவி
ளக்கும் விளக்குப்போலப் பகையிருளொதுக்கி அவ்வறநிலை முதலிய அறுவகைப்
பொருள்களையும் என்றும் புலப்படுத்துவான் என்பார் - விளக்கென்னு மணிவிளக்
கெனவும், தான் விதித்ததை உயிர்கள் கைக்கொள்ளச் செய்தருளினு னென்பார் -
வேட்டெனவும், உகைமுற்றும் பொதுக்கடிந்து தனதுப்படுத்தினுனென்பார்- முடி
யென்னுது கோ முடி எனவும், அரசர்க்குக்காட்டியருளவந்தோனாதலின் செங்கோ
ல்கோடாது நடாத்தினுனென்பார் - சூடி என்னுது முடிக்குரிய தொழில்தந்த கவி
த்தெனவும், தென்னுடன்றி ஏனையோடு முற்றும் ஆண்டானென்பார் அவை முற்
றும் அடிக்கற்பொருட்டுப் பாத்தற்றொழிலடியாக வந்தபார் எனவும், தானொதுத்த
வழிச் சிறைப்பட்டகுடிகள், தமதுகுற்றம் தீர்த்தபொருட்டெனக்கருதி அரசன்மே

வெள்ளியம்பலத்திருக்கடத்தாடியபடலம். ககன

ற்பழிகுறது அடங்கிசின்னொருமுக மதமுறை நிறத்தினுனென்பார் ஆண்டெனவும், தன்னால் முதலிய ஐவகையோராலும் உயிர்களுக்குவருந் துன்பத்தை யொழித்து அரசியல் நடாத்துவோனே அரசருள் மேம்பட்டு விளங்குவோனென்பார் அவ்வா ருண்டமைதேயுன்ற இலகுது எனவும், சிவபெருமான்திருநடனம் யாவரும் எளிதற் கண்ணிரைச்செய்தனராதலின் முனிவருள் மேம்பட்டோ ரென்பார். முனிவர் என் னாது முனிவரர் இருவர் எனவும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் தெரிசித்த திருநட னத்தையே அவர்கள் தெரிசிக்கத் தவஞ்செய்து அத்திருநடனத்தையேதெரிசித்தா ரென்பார் அப்பொருளாற்றல் தோன்றத் தேற எனவும், கண்கள் முதலிய ஐம்புல னீகட்கும் பேரின்பு விளைத்ததென்பார் அலகிலானந்தமெனவுங் கூறினார். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின் புவனந்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியலவேந்தர்வானோர்மாதவர் பிறருமுண்ண
நண்ணுதினென்னலோடுநண்ணுவார்விராவினெய்த.

(இ-ள்.) புண்ணியம் மலர் மெல் கொம்பை வேட்ட பின் - புண்ணியமென் னும் மலர்களலர்ந்த மெல்லிய (திருவருளென்னும்) பூங்கொம்பாகிய பிராட்டியா னைத்திருமணஞ்செய்தபின்பு, புவனம் தாங்கும் கண்ணாகல் மூர்த்தியாய கவுரியன் - உலகினைப்பாதுகாக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளாகியசுவந்தரபாண்டியர், மணத்தில் வந்த மண் இயல் வேந்தர்வானோர் மாதவர் பிறரும் - திருமணத்துக்கு வந்த மண் ணுலகத்தையாளும் அரசாகளும் தேவாகளும் முனிவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை யோரும், உண்ண நண்ணுதிர் எனனலோடும - அமுதுசெய்யக்கடவீர்களென்று கட டனைபிட்டருள, நண்ணுவார் விராவின் எய்த - அமுதுசெய்ய வருவோர் விராவில் வருதற்பொருட்டு. (உ)

பொன்னவிற்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறியமமுற்றிநண்ணினார் புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியமபலத்துளாடு
நின்னருணடங்கண்டுண்பதடியேங்கணியமமென்றார்.

(இ-ள்.) அவிர பொன் கமலம் பூத்த புனிதம் நீராடி - விளங்காநின்ற பொற் றுமரையலர்ந்த பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் விதிவழிஸ்ரானஞ்செய்து, நல் நெறி தத்தம் நியமமுற்றி நண்ணினார் - (சேனாகமங்களிடுகறிய) நல்லவிதிவழியே தத்த ம் நிலைக்கேற்ப விதித்தகடன்களை முடித்துவந்தார்கள், புலிக்காலோனும் பன்னக முனியும் தாழ்ந்து பரவி - வியாகரணபாதரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் வணங்கித்ததித் து, அம்பலத்தன் ஆடும் நின் அருள் நடம் அடியேங்கள் கண்டு - பொன்னம்பலத் துள் நடித்தருளும் தேவரீர் திருநடனத்தை அடியேங்கள் தரிசித்து, உன்பது நிய மம் என்றார்-பின்னருண்ணுதல் (நான்கள்) மேற்கொண்டகடன் என்றுகூறினார்கள்.

என்னலும்நக்கடத்தையிங்குநாஞ்செய்துந்நில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்றுள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேணையங்கம்பரசுதெனமன்னன் சொல்வான்.

(இ-ள்.) என்னலும் - என்றுகூற, இறை-சோமசுந்தரர்க்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், நாம் அந்தக் கூத்தை இங்கு செய்தும் - நாம் அந்த நடனத்தை இங்குச் செய்தருளுகின்றோம், தில்லை பொன் நகர் - தில்லையென்னும் அழகிய திருநகரமானது, எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடற்கு உள்ளம் - பாலுந்தனதருவாய்நின்ற உலகபுருடனுக்கு இதயதானமாம், துவாதசாந்தம் இன்னதாம் என:று அருளிச்செய்ய-(இத்தலம்)துவாதசாந்தத்தானமாமென்று (சோமசுந்தரர்க்கடவுள்) திருவாய்மலர்ந்தருள, மன்னவ - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானே, ஏனை அங்கம் யாவை என - (அவ்வுலகபுருடனுக்கு) அவையொழிந்த உறுப்புகள் எத்தலங்களென்று வினவ, மன்னன் சொல்வான் - சவுந்தரபாண்டியர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உலகபுருடன்-விராட்புருடன்-துவாதசாந்தம் தலவிசேடம். உக-வது பாடலுடையிற்காண்க. (ச)

அரைக்குமேலுலகேழென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழென்று முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்கின்றத் தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வத்தானமுண்டனைத்தும்கூறின் வரைக்குறுசிலதானங்கள்வகுத்துரைசெய்யக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடன்கு - யாலுந்தனதருவாய் விளங்கும் உலகபுருடனுக்கு, அரைக்கு மேல் உலகு ஏழ் என்றும் - (அரையென்னும் எண்ணளவையால்வந்த) இடைக்குமேல் ஏழுலகமென்றும், அரைக்கு கீழ் உலகு ஏழ் என்றும் உரைக்கலால் - அவ்வரைக்குக்கீழ் ஏழுலகமென்றும் நூல்கள்கூறுதலால், இந்த தரைக்குமேல் அனந்தம் தெய்வத்தானம் உண்டு - இந்த நிலவுலகில் (அப்புருடனுக்கு உறுப்புகளாக) அளவில்லாத தெய்வத்தானங்களுண்டு, அனைத்தம் கூறின வரைக்கு உரு - அவைமுற்றும் எடுத்துச்சொல்லப்புகின் வரையறைப்படா, (ஆதலால்) சிலதானங்கள் வகுத்து உரை செய்ய கேண்மின் - (உறுப்புகளாகின்ற) சிலதெய்வத்தானங்களைமட்டும் யாம் வகுத்துக்கூறக் கேளுங்கள். (இ)

திருவளராநர்மூலத்திருவாணைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்குமுண்ணுமலைமணிபூரீவி
நிருவருங்கண்டமன்றம்தயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி.

(இ-ள்.) திருவளர் ஆநர் மூலம் ஆம் - செல்வமிக்க திருவளர் மூலாதாரத்தானமாம், திரு ஆணைக்கா நாபி ஆம் - திருவாணைக்கா சுவாதிட்டானமாம், மருவளர் பொழில் குழ் அண்ணுமலை மணிபூரம் ஆம் - வாசமிக்கசோலைகூழ்ந்த திருவண்ணுமலை மணிபூரத்தானமாம், ரீவிர் இருவரும் கண்டமன்றம் இதயம் ஆம்-ரீங்க நிருவருந் தரிசிக்குஞ்சிதம்பரம் அனுகதத்தானமாம், திருக்காளத்தி பொருவரும் கண்டம் ஆகும்-திருக்காளத்தி ஒப்பில்லாத விசுத்தில்தானமாம், காசி புருவ மத்தியம் ஆம் - காசி ஆக்கினையஸ்தானமாம். (அ)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுவாயீதகிகமெந்த
முறையினுலென்னின்முன்னர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். - ௩௩௩

(இ-ள்.) பிறை தவழ் கயிலை குன்றம் பிரமரந்திரம் ஆம் - சந்திரன்வளநூல்
 ஸ்ருக்ஷைமலை பிரமரந்திரத்தானமாம், மதுரை வேதம் அறைதரு தவாத சாந்தம்
 ஆம் - திருவாலவாய் வேதக்கூறுந் தவாதசாந்தஸ்தானமாம், ஈது அதிகம் - (ஆத
 லால்) இந்தத்தலம் (எல்லாத்தலத்திலும்) மேம்பட்டது, எந்த முறையினால் என்
 னில் - எந்தமுறையினாலென்று வினவில், முன்னர் தோன்றிய முறையால் என்று -
 (எல்லாத்தலங்களுக்கு) முன்புதோன்றிய முறையினாலென்று (கூறி) அ கறை அது
 தவத்தரோடு - அந்தக்குற்றமற்ற தவத்தினரோடு, கவுரியன் கோயில் புக்கான்-
 சவுந்தரீபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார். (அ)

தன்னருளதனுதித்ததன்னையேதேடிப்போந்த
 மின்னவிற்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றாய்
 மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டிலமேயோவென்னப்
 பொன்னவீர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக.

(இ-ள்.) தன் அருள் அதனால் நீத்த தன்னையே - தனதுதிருவருளால் தன்னி
 னின்று நீங்கிய சிவபெருமானையே, தேடி போந்த மின் அவீர் கயிலைதான் ஒ-தே
 டுகூந்தடைந்த ஒளிவீசந் திருக்கயிலைமையோ, விடை உருமாறி மன்று ஆய் மன்னிய
 தேயோ - இடபவூர்தியானது தனதுருவமாறி வெள்ளியம்பலமாய் நிலைபெற்று
 நின்றதோ, திங்கள் மண்டிலமேயோ - சந்திரமண்டிலமோ, என்ன - என்றுகண்
 டோர்கூற, பொன் அவீர் விமானம் கீழ்பால் - பொன்றாந்தெய்யப்பட்டு விளங்
 கும் விமானத்தின் (பிரகாரத்தின்) கீழ்ப்புறத்தில், அம் வெள்ளியம் பொது உண்
 டாக-அழகிய வெள்ளியம்பலம் ஒன்றுண்டாக. (அ)

மின்பயில்பரிதிப்புத்தேன்பாற்கடல்விளங்கியாங்குப்
 பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
 தன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதச்சென்னி
 யென்பதாமொத்தேயன்றியாதெனவிசைகற்பாற்றே.

(இ-ள்.) மின் பயில் பரிதி புத்தேள் - கிரணம் வீசஞ்ஞரியன், பால் கடல்
 விளங்கியதுஆங்கு - பாற்கடலிற்றோன்றி விளங்கியதுபோல, பின்பு அதன்மிசை-
 பின்னர் அவ்வம்பலத்தின்மேல், மாணிக்கப் பீடிகை தோன்றிற்று - மணிப்பீட
 மொன்று தோன்றியது, அன்னது - அப்பீடம், அன்பர்தம் உளமே ஆகும் - அடியா
 ரது இயதாமையாகும், அல்லதுவேதம் சென்னியாம் - வேதுகூறில் வேதத்தி
 ன் முடியாகும், அஃதே அன்றி - அவ்வாறு கூறுதலே அன்றி, யாது என இசைக்
 கல் பாற்று - யாதென்று அறிவுடையாரால் எடுத்துச்சொல்லும் பகுதியது.

என்பது - அசைநிலை. அடியாளுளத்தில் என்றும் நீங்காதிருத்தலின் அன்ப
 ர்தமுளமேயாகும் என்றார் “தரியயோகியருளத்திற்றுக்குவனிருந்தெப்போதும்”
 எனவரும் செய்யுளாளுணர். (க)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
 தன்னிருள்விழுங்குகோடிகுருப்பிரோருகாலத்து
 மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கக்கீழ்மேற்
 பின்புதல்கடந்தருளன்பேரொளியவடிவாய்த்தோன்றி.

(இ-ள்.) அன்னது ஓர் தவிசின் உம்பர் - அத்தன்மையதாகிய ஒப்பில்லாத
 மாணிக்கப்பீடத்தின்மேல், ஆயிரம் கரத்தால் அள்ளி - ஆயிரங்கரக்கண்ணாள், தன்
 இருள் விழுங்கும் கோடி குரியர்-கெருங்கிய இருளை வாரியுண்ணுந் கோடிகுரியர்,
 சஎ

ஒருகாலத்த மன்னினர் உதித்தால் ஒப்ப - ஒருகாலத்தில் நிலைபெற்று உதித்தார், போல, மனம் மொழி பக்கம் கீழ் மேல் பிள் முதல் கடந்த - மனமும் வாக்கும் சமீபமும் கீழும்மேலும் பின்னும்முன்னும் ஆகிய இவைகளைக்கடந்த, ஞானம் பேர் ஒளி வடிவு ஆய் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பெரிய ஒளிவடிவமாய்ச் (சுவந்தரபாண்டியர்) தோன்றி - (கட்புலன்களுக்குக்) காணப்பட்டு.

சிந்தித்தற்கும் சொல்லுதற்கும் வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண் டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர் பொருள் எவ் விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையின் - மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல் கடந்த எனவும், அப்பொருள் இன்னது என்பததோன்ற வினைமுதற் பொருள்பட, ஞானப்பேரொளி எனவுங்குறிஞர். (௧0)

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவதூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதூதுபியுங்கல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட.

(இ-ள்.) முந்து உறு கணங்கள் - (தேவர்கூட்டத்துள்) முற்பட்டுநிற்குஞ் சிவகணங்கள், மொந்தை தண்ணுமை முழக்கம் செய்ய - மொந்தை, தண்ணுமை என்னும் வாச்சியங்களை (ஒருபால்) முழக்கவும், நந்தி மா முழவம் தாக்க - நந்திராயனார் பெரியமத்தளத்தை (ஒருபால்) தட்டவும், நாரணன் இடக்கை ஆர்ப்ப - திருமால் இடக்கை என்னும் வாச்சியத்தை (ஒருபால்) முழக்கவும், கந்திருவ தூலின் மரபு உளி இருவர் வந்துபாட - கந்திருவதூலின்படி துப்புநாரதர் (ஒருபால்) வந்துபாடவும், துறதுபி ஐந்தும் கல் என்று ஆர்கலி முழக்கம் காட்ட - பஞ்சதூந்துபிகளுங் கல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு கடலின்முழக்கத்தை (ஒருபால்) காட்டவும்.

தண்ணுமையாவது - இரண்டுதலையுஞ் சுருங்கிய நெடியவுடலினையுமுடையது, முழவமாவது - பெரியவுடலின்மேல் தலைபெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது, பஞ்சதூந்துபிகளாவன - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரப்புக்கருவி, மிட்டுறுக்கருவிகளாம். கந்திருவதூல் இசைதூல். " (௧௧)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதுகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்
பொதுமுகத்தமரர்நூற்றும்பூமழையெங்கும்போர்ப்ப.

(இ-ள்.) மது முகத்து அலர்ந்த வெள் தாமரை மகள் - தேன்சிந்துமுகத் தோடு அலர்ந்த வெள்ளிய தாமரைமலரில்வசிக்கும் கலைமகள், சுருதுகூட்ட - (ஒருபால்) சுருதுகூட்டவும், சதுமுகத்து ஒருவன்யாழ்தடவி சாமகீதம்பாட - நான்கு திருமுகங்கையுடைய பிரமன் வீணையின்கட்டமைந்த நரம்புகளைத்தடவி (ஒருபால்) சாமகீதம்பாடவும், விதுமுகத்து அருகுமொய்க்கும் மீன் என - சநதிரமண்டிலத்தினருகில் மொய்க்கும் நகைத்திரங்களைப்போல, ஞானவெள்ளி பொது முகத்து- ஞானவடிவாகிய வெள்ளியம்பலத்திள், அமரர் நூற்றும் பூமழை எங்கும் போர்ப்ப - தேவர்கள் சித்தம் மலர்மாரி எவ்விடத்தும் (ஒருபால்) போர்க்கவும். (௧௨)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கன்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெரியில்சிறமுதுகிறவலத்தானுன்றிக்
கருங்கடல்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். கங்க

(இ-ள்.) பொருள் கடல் வடவை செங்கண் பிறங்க உம் - ஸாயொம்மோ துங் கடலிற்றோனறிய வடவைபோலச் சிவந்தகண்கள் பிறங்கவும், மேல் திரிந்து நோக்கி முருங்கு அடல் எரியில் சேற உம் - மேலேசுழன்றுபார்த்து (உலகினைக்) கொடுக்கும் வன்மையையுடைய அவ்வடவைபோலக்கோபிக்கவும், பெரும் கடல் செந்தி நிறத்த பொங்கு உளை குறளன் மீது-பெரிய அக்கடலிற்றோன்றிய செந்திரம்வாய்ந்த அவ்வடவைபோல நிரமவாய்ந்த விளங்கும் புறமயிரினையுடைய முயலகண்மேல், முதுகு இற வலத்தாள் ஊன்றி - (அவன்) முதுகொதுங்க வலக்காறுன்றி, கரும் கடல் ஸ்நைத்த வெய்யோன் காட்சியின் - கரியகடலிற்றோன்றிய சூரியன்தோற்றம் பேரீல, பொலிந்து நின்று - விளங்கிநின்று.

முருக்கு-முருக்குமேலித்தல் விகாரம். எண்ணுமை தொகுத்தல். (கங)

கொய்யுளுசெங்கமலப்போது குவிந்தெனவெடுத்துக்கூத்துச்
செய்யும்புண்டரிகததாளுந்திசைகடந்துளவிநாந்து
சையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர் மங்கலநாண்காத்த
மையுண்டமிடறுகுசங்கவார்குழைதுழைந்தகாதும்.

(இ-ள்.) கொய்யும் செய் கமலம் போது குவிந்தால் என்ன எடுத்து-கொய்தற்குரிய செந்தாமரைமலர் குவிந்தாற்போலத்தனக்கி, கூத்து செய்யும் புண்டரிகம் தாளும் - திருக்கூத்துச்செய்தருளும் தாமரைமலரையொத்த திருவடியும், திசைகடந்து உள்ள ஈரார்து கையும் - திசைகளைக்கடந்த பத்துத்திருக்காரங்களும், திண்படையும் - (அத்திருக்காரங்களிலேந்திய) திண்ணிய ஆபுதங்களும், தெய்வ மகளிர் மங்கல நாண் காத்த மை உண்ட மிடறும்-திருமகள்முதலிய தெய்வப்பெண்கள் மங்கலநாண்காததருளிய கரியநிரம்பொருந்திய ஸ்ரீகண்டமும், வார் சங்கம் குழைதுழைந்த காதும் - நீண்ட சங்ககுண்டலம் துழைந்த திருச்செவியும்.

தனது நித்தியததன்மை காட்டியருளத் திருமால்முதலியோர் உய்யும்பொருட்டு விடமுண்டருளி யவ்வவர்தனைவியர்க்கு மங்கலநாணளித்தவன் என்பார் தெய்வமங்கலநாண்காத்தமையுண்டமிடறு என்றார். “செற்றாலமுயிரினைத்துமுண்டிடுவெயிரிந்தெழுதுரு சிந்தைமேற்கொள் - பறறுலங்கதுகாந்துநானமுக்கனே முதலோர்தம்பாவைமாராகுப் - பொறறுலிதனைழனித்தோன்” எனவரும் கார்த்தபூராணச்செய்யுளால் உணராக. (கச)

செக்கரஞ்சடைபுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
முக்கணு முரக்கச்சமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியிடுதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) செக்கர் அம் சடையும - செவந்த அழகியசடாமுடியும், தேச ஆர் வெள் திருநீறும் - ஒளிறிமைந்த வெள்ளியதிருநீறும், தெய்வ முக்கண்ணும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திரிநேத்திரங்களும், உரகம் கச்சம் - பாம்பாகியகச்சம், முள் எயிறு இமைக்கும் மார்பும் - முட்போன்ற கூரியவராகத்தந்தம் விளங்குந்திருமார்பும், கயல் மை கரும் கண் நங்கை - கயல்போன்ற மையெழுதிய கரியகண்ணையுடைய உமாதேவியார், வல்லியின் ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும் - காமவல்லிக் கொடிபோல (ஒருபால்) ஒதுங்கிநிற்கும் இடப்பக்கமும், அவள் மேல் வைத்த பார்வையும் நகையும் தோன்ற - அவ்வுமாதேவியார்மேல்வைத்த பார்வையும் புண்ணகையுந்தோன்றவும். (கரு)

மங்கையறமம்புமோசைகடுக்கைவண்டிசங்குமோசை
மங்கைமுழவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியுமோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
பெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமுற்ற.

(இ-ள்.) கங்கை ஆறு அலம்பும் ஓசை - (சடாபாரத்திற்குடிய) கங்காநதி ஓடிக்கும் ஓசையும், கடுக்கை வண்டி இரங்கும் ஓசை - கொன்றைமாலையில் வண்டி ஈன் ஒலிக்கும் ஓசையும், மங்கலம் முழவின் ஓசை - மங்கலம்வாய்ந்த மத்தளத்தின் ஓசையும், மந்திர வேத ஓசை - மந்திரம்வாய்ந்த வேதங்களின் ஒலியும், செங்கை ஆடி எரியும் ஓசை - செவந்ததிருக்கரத்திற சைகலிட்டெரியுந் தீயின் ஓசையும், திருவடி சிலம்பின் ஓசை - திருவடியிலணிந்த (வேதச்) சிலம்பினோசையும், எங்கணும் நிரம்பி-எத்திசைகளிலும் நிரம்பி, அன்பர் இரு செவிக்கும் அமுதம் ஊற்ற- அடியார்களுடைய இரண்டுசெவிகளுக்கும் பேரின்ப அமுதம் ஊற்றவும்.

முற்றும்மை தொகுத்தல்.

(கக)

ஆடினாமலமூர்த்தியஞ்சலி முகிழ்த்துசசென்னி
சூடினாடியில்வீழ்ந்தாசுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினாபரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினாநிருத்தானந்தங்காண்பதுநியமம்பூண்டார்.

(இ-ள்.) அமலமூர்த்தி ஆடினான் - அமலமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் ஆனந்தக்கூத்து ஆடியருளினார், ஆனந்த நிருத்தம் காண்பது நியமம் பூண்டார் - ஆனந்தத்திருநடனத்தைத் தரிசிப்பதே நியமமாகப்பூண்ட முனிவா இருவர்களும், அஞ்சலி முகிழ்த்து சென்னி சூடினார் - (தமது இரண்டுகைகளையும்) அஞ்சலியாகச் சிரத்தின்மேலேற்றிக் கூப்பினார்கள், அடியில் வீழ்ந்தார் - திருவடியின்மேல் (தண்டாகாரமாக) வீழ்ந்தார்கள், ஆயிரம் சுருதி நாவாரப் பாடினா - அளவிந்த சுருதிகளைத் தமது நாவாரப் பாடினார்கள், பரமானந்தப் பரவையில் படிந்தாரா-பேரின்பமாகிய கடலில் அமுத்தினார்கள், அன்பு நீடினா - அன்பின வசத்தராயினார்கள்.

முனிவர்கந்திருவர்வானோர்தானவாமோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராகிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழந்தாரதிருமண்ககாணவந்த
மனிதருங்காணப்பெற்றாராதவாபொருட்டான்மன்னோ.

(இ-ள்.) மாதவர் பொருட்டால் - முனிவரிருவர்க ணிமித்தத்தால், முனிவர் கந்திருவர் வானோ தானவர் மோன யோகா - முனிவரும் கந்திருவரும் தேவரும் அக்ஷரம் மவுனநிலையையுடைய யோகரும், புனித கிம்புருடா ஆதி புலவரும்-குற்றமில்லாத கிம்புருடர்முதலிய இசைநூலில்வல்ல தெய்வபுலவர்களும், அன்பில் இறைஞ்சி - அன்பால்வணங்கி, கனிதரும் இன்பத்தது ஆழ்ந்தார் - சுவைகளிந்தபேரின்பப்பெருக்கில் அமுத்தினார்கள், திருமணம் காணவந்த மனிதரும் - திருமணந்தேரிசெகுவந்த மனிதர்களும், காண பெற்றார் - தெரிசிக்கும்பேறு பெற்றார்கள். (கக)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமுறி
மனந்தனிநிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுண்ணியவெண்ணீறுகரைத்திடப்பொழிகண்ணீரு
நனைந்திருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கடவராயபடலம்.

(இ-ள்.) அனந்தன் ஆம் முனிவர் வேந்தன் - ஆதிசேனாராய முனிவரோடு கராசராகிய பதஞ்சலியார், அளவில் ஆனந்தம் ஊதி - எல்லாவிடங்களும் போய்ப் ஊற்றெடுத்த, மனந்தனில் நிரம்பி மேலும் வழிவது போல-மனத்தில்கிரம்பி (அடங்காத) மேலேவழிவதபோல, பொழி கண் நீரும் - சித்தம்* ஆனந்தபாவமும், மார்பும் புனைந்த புண்ணிய வெண் நீறு கரைந்திட நனைந்த - மார்பிற்றரித்த புண்ணியமாகிய வெள்ளிய திருத்தகரையனைந்த, இருகரமும் உப்பி - இரண்டுகரையும்கூப்பி, நாதனை பாடுகின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதிக்கின்றார்.

* நனைந்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

(கௌ)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்வினாவப்போற்றி

சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரானேபோற்றி.

கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துளாமி

நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) பராபர முதலே போற்றி - எல்லாக்கடவுளர்க்கும் முதற்கடவுளாய்நிற்கின்ற பெருமானேவரதனம், பத்தியில் வினாவாய் போற்றி - அடியார்பத்தி என்னும் பைங்குழின்பயனாய் நிற்பவனேவந்தனம், சராசரம் ஆகி வேறு ஆய்கின்ற தற்பரானே போற்றி-சரமும் அசரமும் ஆகியும் அவற்றின்வேறாகியும் நின்றலால் இறைவனாய்கின்றவனேவந்தனம், கராசல உரியாய் போற்றி - யானையின்தோற்போர் வையையுடையவனே வந்தனம், கனகம் அம்பலத்துள் ஆடும்-பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய, நிராமய பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி-பிறவிப் பிணியொழிக்கும் பேரின்பத் திருநடனத்தையுடையவனே வந்தனம்வந்தனம், சராசரமாகி வேறாய் நின்ற என்றது "யாவையுமாயல்லவுமாம் - சோதியனே" என்ற பெரியோர் திருவாக்காலுணர்க.

(உ௦)

ஒன்றாகியைந்தரையைந்தருவாகிவருவாய்போற்றி

யின்றுகிசென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி

நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்னு

ணின்றாகும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஒன்றாகி ஐந்தாகி ஐயைந்த உருவாகி வருவாய் போற்றி - ஒரே மூர்த்தமாகியும் ஐந்துமூர்த்தமாகியும் இருபத்தைந்தமூர்த்தமாகியும் (ஆன்மாக்கள் பொருட்டு) வந்தருள்வோய் வரதனம், இன்று ஆகி சென்ற நாளாய் எதிர் நாளாய் எழுவாய் போற்றி-நிகழ்காலமாகியும் இறந்தகாலமாகியும் எதிர்காலமாகியும் நிகழ்கின்றவனேவந்தனம், நன்றாகி தீயதாகி நடுவாகி முடிவாய் - கலமாகியும் கலமில்லாததாகியும் நடுவுநிலையையுடையதாகியும் முத்திமுடிவாகியும், மன்னுந் நன்று ஆடும் பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி - பொன்னம்பலத்துள் நின்ற நடனஞ்செய்தருளிய பேரின்பம்யமாகிய திருக்கடத்துடையவனே வந்தனம் வந்தனம்.

சுகளமும், சுகளநிஷ்களமும், நிஷ்களமுங்கடந்தலின்ற சுத்தசுவமென் பார்-ஒன்றாய் எனவும், பரசுவன், அனாதசுவன், சதாசுவன், மகேசன், உருத்திரன் என்னும் ஐந்துருவாய் நின்றனனென்பார்-ஐந்தாய் எனவும், சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், நிஷ்பாருடர், சபாபதி, கலியாணசுந்தரர், பிஷாடனர், காமாநி, அந்தகாநி, திரிபுராநி, சலந்தராநி, விதித்துவம்சர், வீரபத்திரர், நாகிங்குபாதனர், அர்த்தனாரீசர், விக்கிராதரர், கங்காளர், சிங்கேசனுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரபவப்பிர

தர், கசமுடாண்கிரகர், சோமால்கந்தர், கசபாதர், அனந்தகபிருத, தக்பிசுமார்
த்தி, சிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்த மூர்த்தமாய் நின்றனென்பார் - ஜ
யைத்தருவாகி எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாராததவம், சஞ்சிதம், ஆகாமியமாய்
நின்று அவ்வவ்வினைப்பயன்களை யூட்டுதலால் இன்றாகிச்சென்றநானா யெதிர்நானா
ய் எழுவாய் எனவும், அவ்வான்மாக்களின் வினைப்பயன்களை யொழித்தற்குச் சுவர்
க்கமும் நரகமுமாய்நின்றலின் நன்றாகித் தியதாகி எனவும், யாவர்பாழங்கண்ணோ
டாது வினைப்பயன்களை யூட்டுவித்தலின் நடுவாகி எனவும், வினைப்பயனொழிந்தவ
ழி முத்தியிழ்கூட்டெவின் முடிவாய் எனவுக்கறினார்.

ஒன்று, ஐந்து, ஐயைந்து இவை சொன்முரணணி.

(௨௧)

அடியமேம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியமேம் பொருட்டு - அடியேங்கணியித்தம், வெள்ளி அம்பல
த்த ஆடல் போற்றி - வெள்ளியம்பலத்தன் நடனஞ்செய்தருளிய திருக்கூத்துக்கு
வந்தனம், பொடி அணி தடம் தோள் போற்றி - விபூதியணிந்த பணைத்திருத்தோ
ள்களுக்கு வந்தனம், புரி சடை மகுடம் போற்றி - பொற்புரியொத்த சடாமகுடத்
துக்கு வந்தனம், கடி அவிழ் மலர் மென்கூந்தல் - வாசமோடவிழ்ந்த மலையணி
ந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய, கயல் விழி பாகம் போற்றி - அங்கயற்கண்ணியார்
வாரும் இடப்பாகத்துக்கு வந்தனம், நெடிய தற்பர மானந்த நிருத்தனே போற்றி
போற்றி - என்றும் அழியாத தற்பரமானந்தமயமாகிய திருநடனத்தை யுடையவ
னே வந்தனம் வந்தனம்.

(௨௨)

என்றுநின்றேத்தினுன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்ருடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றாள்செயநராதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்று நின்ற ஏத்தினுன்-என்றுகூறி அன்புருவாய் நின்று பதஞ்ச
லியார் வணங்கினார், வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடாநின்ற மறைமுதல்-வெள்ளியம்
பலத்துணின்று ஆடியருளிய வேதத்தின் முதற்பொருளாயுள்ளசிவபெருமான், பின்
இருவரை நோக்கி கருணை கூர்ந்து - பின்பு பதஞ்சலியாராயும் வியாக்கிரபாதநா
யும் பார்த்தருளிக் கிருபைகூர்ந்து, நன்று நீர் வேட்டது என் என்று அருள் செய்ய-
மிகவும் நீர்விரும்பியது யாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருள், நராதன் பாதம் துன்று
மெய் அன்பின் தாழ்ந்து தொழுது நின்று - அச்சிவபெருமான் நிறுவடியில் நிறை
ந்த அன்போடு பணிந்து துதித்து நின்று, இதனை சொல்வார் - இதனைச் சொல்லத்
தொடங்கினார்.

(௨௩)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரிந்தருள்செய்தியென்னச்
செந்தமிழ்க்கண்ணிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றாள்வேதந்தலைதொழுகின்றாள்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கடந்தாழ்ப்பாடலம்.

[20]

(இ-ள்.) எந்தை இத்திருக்கடந்த - எமது தந்தையே இரத்திரோடனத்தோடு, என்றும் இங்கில நின்ற - எப்பொழுதும் இவ்வெள்ளியம்பலத்தின்கண் நின்றருளி, யார்க்கும் பந்தம் வெம் பரச நீங்க-எவார்க்கும் பந்தமாயிவ வெய்ய தொடக்குநீங்க, பரிந்து அருள் செய்தி யென்ன - இரங்கி அருள்செய்வாயென்று குறையிரப்ப, வேதம் தலை தமோத நின்றான்-வேதங்கள் தட்டழித்தமயங்கநின்றசெவபெருமான், செந்தமிழ் ஞன்னி நாடு - செந்தமிழ்க்குறையுளாகிய பாண்டியோடு, செய்த மாதவப் பேறு எய்த தந்தனம் எனான் - செய்த பெரியதவப்பயன் அதற்குக் கைகடத்தத் தருளினீழ் என்று கருணைகூர்ந்தருளினார். (உச)

அரா முனியீதுவேண்டுமொதியெம்பெருமவிர்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரொல்லாந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாத்தனிக்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவேன்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமதற்குநேர்த்தான்.

(இ-ள்.) அரா முனி ஈது வேண்டும் - பதஞ்சலிமுனிவர் இதனைக் குறையிரக்கின்றார், ஆகி எம் பெரும - ஆகியாகிய எமதுபெருமானே, இந்த நிராமய பரமானந்த நிருத்தம்-இந்த நிராமயமாகியும் பேரின்பமாகியும் விளங்குந் திருகடனத்தை, நேர் கண்டோர் எல்லாம் - நேரே தெரிசித்தவர் யாவரும், தராதல மிசை வந்து எய்தா தனி கதி - நிலவுலகின்மேல் மீட்டுவந்து பிறவாத ஒப்பற்ற செவதியை, பராபர பெறுதல் வேண்டும் என்று தாழ்ந்தான்-பராபரனே பெறவேண்டுமென்றுவணங்கினார், பகவனும் அதற்கு நேர்த்தான் - செவபெருமானும் அதற்குடன்பட்டிக் கருணைகூர்ந்தார். (உரு)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாடினரலர்ப்புமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர் துளம்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவிலவ்விருவார்தம்மை.

(இ-ள்.) கணத்தோர் ஆர்த்தனர் - சிவகணத்தோர் கோஷித்து, கைகோத்து ஆடினர்-கைகோத்துக்குரவையாடினார்கள், விண்ணோர் அலர்ப்புமாரி தூர்த்தனர்-தேவர்கள் மலர்ந்த புஷ்பவருஷஞ் சொரிந்தார்கள், முனிவர் கண் நீர் துளம்பினர்-(ஞைய)முனிவர்கள் கண்ணீர்ததும்பி, புளகம் ஆகம் போர்த்தனர்-புளகம் உடம்புபோர்த்து, அன்பில் புதைந்தனர் - அன்பென்னும் பெருக்கிலாழ்ந்து, அவ்விருவர் தம்மையும் பரவி - அந்தமுனிவர் இருவரையும் வணங்கி, விழுங்குவார்போல் பார்த்தனர் - கண்களால் விழுங்குவாரைப்போலப் பார்த்து, புல்லிக் கொண்டார் - தழுவினார்கள். (உச)

ஷே. வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாதி யாறாருகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறாகித்
தனித்தயோகிகளாகநீறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கடந்தைத்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிசுபாங்கொடுத்தவனுறைகின்றான்.

(இ-ள்.) அனித்தம் ஆகிய பூதம் ஐம் பொறி புலன் ஆகி ஆறாருகி - அனித்தமாயுள்ள ஐம்பூதங்களும் ஐம்பொறியிலும் ஐம்புலன்களுமுதலிய மூப்பந்தாது தத்

அவர்களுக்கும், இனித்த மரணம் போல இரு வினை தொடக்கமும் இருவினும் நேருதி-
உருகிப்பிக்கும் மாயையோடு இருவினைத்தொடக்கினின்றும் ஆன்வத்தினின்றும்
நீங்கி, தனித்த யோகிகள் அகம் நிறைந்து - ஒப்பில்லாத யோகிகன்மனத்தினின்று
ந்து, ஆடிய தனி பெரும் திருக் கூத்தை - ஆடியருளிய ஒப்பில்லாத பெரியதிருநட-
னத்தை, ருனித்த வண்ணம் ஆக கண்டவர்க்கு - ஆடியருளிய திருக்கோலமாகப்புற-
த்திறந்தரிசித்தவர்க்கு, இக பரம் கொடுத்த அவன் உறை கின்றான் - இகபரசுகங்க-
னைக் கொடுத்தருளி அவ்வெள்ளியம்பலத்துள் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பூதம் ஐந்தும்; மெய், வாய்,
கண், மூக்கு, செவி, ஆகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்; சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம்,
கந்தம் ஆகிய புலன ஐந்தும்; வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் ஆகியகர்
மேந்திரியம் ஐந்தும்; மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணம் நா-
ன்கும்கூடிய ஆன்மத்தத்துவம் இருபத்தான்கும்; காலம், நியதி, கலை, வித்தை, சாகம்,
புருடன், மாயை ஆகிய வித்தியாதத்துவம் எழும்; சுத்தவித்தை, ஈசாரம், சாதாக்கிய-
ம், சத்தி, சிவம் ஆகிய சிவத்தத்துவம் ஐந்தும் என்பார். புலனாகிய யாறாறு எனவும்,
பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருகி இன்புறச்செய்யும் மாயாமலம் என்பார்.
இனித்தமாயை எனவும், கன்மமலம் முன்பின் சங்கிலிபோற்றொடர்ந்தநிற்குமென்-
பார். இருவினைத்தொடக்கெனவும், ஆன்மாவின் சகசமலமாகிய ஆணவமென்பார்.
இருளெனவும், இவற்றில் நீங்கிநிப்போரென்பார்-வேறாகி எனவும், சகலகேவலங்க-
ளைப்பற்றி அலைத்துநின்ற சிற்றறிவுநீங்கி ஞானமிகுதியான இறைவனடியையநாடிச்-
சுத்தத்தினின்றிலே யோகிகளியல்பென்பார். தனித்தயோகிகளெனவும், அந்நான-
நிறப்பே அவரது உள்ளத்தின்கண் தனதுருவப்பாப்பை எல்லாங்கொண்டுபுகுந்-
தன்று ஒப்பிகளுந் நடிப்பவரென்பார். அகநிறைந்தாடிய தனிப்பெருந்திருக்கூத்-
தை எனவும்கூறினார். (உஎ)

குனிவிலாதிதாத்தினந்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிலாதிதாயெல்லை
புனிதவாடகமுளரிதோய்ந்தத்தனிப்பொதுநடந்தரிசித்தங்
கினிதமர்ந்துதூற்றெண்மடங்கைந்தெழுத்தெண்ணியிநிலைநிற்குங்
கனியுமன்பினொண்ணியாங்கெய்துவர்கருதியவரமெல்லாம்.

(இ-ள்.) குனிவில் ஆதிசை தினம் தெடுத்த - வளைந்த தனுமாசம் திருவாதி-
சைக்கூத்திரத்தொடங்கி, எதிர் வரு கொடு வில் ஆதிசை எல்லை - இனிவரும்வளைந்த
தனுமாதம் திருவாதிசைக்கூத்திரங்காறும், புனிதம் ஆடக முளரிதோய்ந்த - கள-
ங்கமில்லாத பொற்றாமரையில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்த, அத் தனிப் பொது நட-
ந்தரிசித்து - அந்த வொப்பில்லாத வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனம் தெரிசித்து,
அங்கு இனிது அமர்ந்து - அத்திருமுன் இனிதினிருந்து, ஐந்து எழுத்து நூறு எண்-
மடங்கு எண்ணி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை தூற்றெட்டமெடங்கு விதிமுறையே எண்ணி,
இந்நிலை நிற்கும் கனியும் அன்பினார் - இந்நிலையில் வழுவாத நிற்கும் முதிர்ந்த அன்-
பிணையுடைய அடியார்கள், எண்ணியது ஆங்கு கருதிய வரம் எல்லாம் எய்துவர்-
தாம் கருதியபடியே கருதியவரத்தையெல்லாம் ஒழுசோ அடைவார்கள். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாவிசம் உள்படத் திருவருத்தம் - அஃது.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநினைத்ததை.

பன்னகேசனுமடுபுளிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்கடவொருபூத
மன்னமாம்பைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம்.

(இ-ள்.) மின்னு வார் சடை மன்னவன் - வினங்காநின்ற நீண்ட சடாமருட
ந்தையுடைய சோமசந்தாக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், பன்னகேசனும் அடு
புளிப் பாதனும் பணிய - பதஞ்சலியாரும் கொல்லும் புலிக்கையுடைய விபாக்ஷி
பாதரும் வணங்க, வெள்ளி மன்ற ஆடல் சொன்ன ஆறு இது - வெள்ளியம்பலத்
தன் திருகடனஞ்செய்தருளிய திருவிண்பாடலைச் சொன்ன சரித்திரம் இதனாகும்,
இனி ஒரு பூதம் பசி தழல் கட - இனி, ஒரு பூதமானது பரியாகிய உதாரகினி
சட்டுவருந்த, அன்னம் மாம்பை தொலைத்த ஆறு எடுத்த அறைவாம் - அன்னக்குவி
யலாகிய பெரியமலையை உண்டொழிந்த சரித்திரத்தை எடுத்தச்சொல்லுவாம். (அ)

கன்னியாக்காசாயினுள்கடமனைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாதவரவேதியரேனே
ரெங்கிலத்துளமன்னவாயாவாக்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவையோனகமருந்தா

(இ-ள்.) கன்னியார்க்கு அரசு ஆயினுள்-கன்னிப்பெண்டருக்கு அரசியாராகிய
பிராட்டியார், கட மனை புகுந்த - கலியாண மகோற்சவத்துக்குத் (தமது) வீட்டில்
வந்த, மின் இயல் சடை மாதவா வேதியர் ஏனோ-மின்போல விளங்கும் இயலமை
ந்த சடைபையுடைய பெரியதவத்தினரும் அத்தனரும் அவரொழிந்த தேவர்களும்,
எங்கிலத்த உள் மன்னவர் யாவர்க்கும்-எங்காட்டிலுமுள்ள அரசர்கள் எவர்க்கும்,
முறையே பொன் இயல் கலத்து-முறையாகப் பொன்னாஞ்செய் தமைந்தையுடைய
பாசனங்களில், அது சுவை போனகம் அருதா - அதுசுவையமைந்த கலிகளோடு
திருவமுதன்பித்த.

இயல் முதனியைத் தொழிற்பெயராதலால்-வருமொழி கோக்கித்திரிந்தது. (உ)

பூசுகின்றவுமுறிப்பவும்பூண்பவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லியேனவுமம்முறைவழங்காத்
தேசமன்னவரேனீயோர்செல்லுநர்ச்செலுத்தி
யீசனன்புறுகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை.

(இ-ள்.) பூசுகின்றவும் உறிப்பவும் பூண்பவும் - பூசப்படுகி சாந்த முதலிய
கலவைகளையும் உறிக்கப்படும் பீதாம்பா முதலியவைகளையும் அணியப்படும் ஆபரண
முதலியவைகளையும், பழுக்காய் வாசம் மெல் இலை எனவும் - பாக்கையும் வாசனைத்
திரவியங்களையும் வெற்றிலையையும் அனையொழிந்த பிறவற்றையும், அம்முறை வழ
ங்க - உண்பித்த அம்முறையே கொடுத்த, தேசமன்னவர் எனையோர் செல்லுநர்
சுஅ

உள்ளது

திருவிளையாடற்புராணம்.

செறுத்தி-யலாட்டமுமுன் அரங்குக்கும் அகரொழிந்தோருக்கும் (தந்தம்) இடங்கனிற் செல்லச் செறினவர் செல்ல விடைகொடுத்த, ஈசன் அன்புத செறினார் இருக்கும் அங்வேன-சோமசந்தாக்கடவுளாயி சவுந்தா பாண்டியரால் விரும்பப் பட்ட-செறினயுடைய நடாதவைப் பிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்கும் அங்காலயில்.

வாசனைத் திரவியங்கனாவன - "தக்கோவந்திம்பூதகைசாலிலவந்தம் - எப்பூ ரஞ்சாதிபோடைத்த." எனவும் என்றது மலர் முதலியன. (ங)

மடைவளத்தொழிற் புலவாவந்தா-பிணைவணங்கி
யாடியேமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டி-தன்கணவாமுன்குறகா.

(இ-ங்.) மடைவளத் தொழில் புலவர்வந்த-அன்னம் கணமபெற்சமைக்குள் தொழிற் புலமையில் வல்லோர்வந்த, அடியினை வணங்கி-இரண்டு திருவடியினையும் வணங்கி, அடியோம் அட்ட போனகம் - அடியேமாயிய யாம் சமைப்பித்த வுணவு, ஆயிரத்த ஒன்றின் இடையத ஆயினும் தொலைந்த இலத - ஆயிரத்தன் ஒரு பங்கில் பாதியதாயினும் கழித்திலத, பாங்கன் மேல் செய்யக்கடவத ஏத என் ன - பாங்கன் இனிச் செய்யக்கடவத யாதென்ற வினவு. பிராட்டி தன் கணவர் முன்குறகா - பிராட்டியார் தமது கணவராயி சவுந்தா பாண்டியர் முன்சென்று, (ச)

பணிந்தொதுங்கிநின்றடி-கண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின் னவைப்போனகமெல்லையின் றுக்கி
யுணங்குகின்ற துண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின்.

(இ-ங்.) பணிந்த ஒதுங்கி நின்ற - பணிந்த (ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்ற, அடி கன் - எமது சுவாயிகளே, முப்பத்து முக்கோடி கணங்கள் தம்மொடும் - முப்பத்து முக்கோடி தேவகணங்களோடும், இங்கு எழுந்த அருள்வது கருதி - இங்கு எழுந் தருளுகைக்கருதி, இன் கவை இணங்கு போனகம் எல்லா இன்ற ஆக்கி உணங்கு மின்றது - இனியகவையமைந்த அமுது வரம்பின்றிச் சமைத்த உணங்காகின்றது, உண்டு எஞ்சியது எனென்ற என உரைக்கின் - உண்டு சேஷமாயுள்ளது எவ்வளவுவெ ன்று சொல்லத்தொடங்கில்.

எத்தனைத்த-எனைத்த தொகுத்தல்லிகளாம்.

(ஊ)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுக ட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிரச்
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுக்கதுஞ்சாதக்
கமையக்கொட்டியபசுநிகளின்வருக்கமுமனைய.

(இ-ங்.) இமையக் குன்றமும்-இமையமலையும், அடை கல்லாய் இரன்புறம் கிடந்த சிமையக் குன்றுகள் ஈட்டமும் சேர்ந்தால் என்ன - இவ்விமையமலையின் புறத் தில் குழ்த்திடத்தொருகுந்தளையின் ஈட்டமும் (ஒருபால் திரண்டு) சேர்ந்தாற் போல, நிமிர சமையக் கொட்டிய வால் அரி புழுக்கதும் -(வானத்தை) அளவப்

குண்டோதானுக்கு அன்னப்பட்டபடலம்.

௩௩௧

கொஞ்சந்தொழுவதென்பு கொன்றிய அரியலகைந்த அன்னமும், சாதக்கு அமை கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமும் - அவ்வருத்தகு ஏற்பச் சமைத்தல் கொட்டிய கறிகளின் உட்டமும், அமை - அவ்வளவின்.

சாதத்துக்கு சாதக்குநொருத்தல்.

(௧)

என்றபோதிறையெம்பிராந்தேவியாரிடத்தி
வென்றதுமன்பிடுவொருவினையாடலினைத்தோ
தன்றணிக்குடைப்பாரிடத்திலவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டவோவறியேம்.

(இ-ள்.) என்ற போது - என்ற கூறியருளியகாலத்தில், இறை எம்பிரான் - இறைவாரியென எந்த சவுந்தரபாண்டியர், தேவியார்! இடத்தில் ஒன்றும் அன்பினும் - (தமது) தேவியாரிடத்தில் ஒத்த அன்பினும், ஒருவினையாடலை நின்றோ - ஒருநிருவினையாடலைச் செய்தருளத் திருவுண்கொண்டோ, தன் தனிக்குடை பாரிடத்திலவனது ஆற்றல் - தமது ஒப்பில்லாத வெண்ணெய்க்குடைபை யெந்திய பூதாணத்திலவனது குண்டோதானுடைய வன்மையை, அன்ற யாவரும் அறிந்திட காட்டி - அப்பொழுது (திருமணத்தொருங்கத்) யாவரும் அறியக் காட்டியருளவோ, அறியேம் - (யாம்) அறியோம்

(௨)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மறவின்மீனவனருமபெறனமகளுனக்கரிதீர்
பெறுவதே துவான்றருவுகின்பணிசெயப்பெற்றிங்
குறைவதேற்பிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றோ.

(இ-ள்.) வான் கை சிறிது செய்து - ஒன்றிய புன்னகை சிறிதரும்பி, மூவேந்தரில் சிறந்த மறவின்! மீனவன் - சோசோழபாண்டியருள் மேம்பட்ட குற்றமில்லாத மலையத்துவச பாண்டியன், அரும் பெறல் மகன் - பெருது பெற்றமகனே, உனக்கு அரிதில்! பெறுவது ஏது - உனக்கு அரிதாகப்பெறும் பொருளென்ன, வான் தருவும் கின்பணி செய்பெற்ற - வானிலுள்ள பஞ்சதருக்களும் உனது (அருள் வழிசென்று) பணிசெயப்பெற்றது, இவரு உன்றவ டால் - இங்கிருந்தால், பிறர் திருவெலாம் உன்னதே அன்றோ - பிறர் திசுவெல்களெல்லாம் உன்னுடையதல்லவா.

மெய்ப்பாடு வியப்பின! மேலதாவதால்! - சிறிது வானகை செய்த எனவும் மலையத்துவச பாண்டியன்! யாதத்தில் பெற்றமையால்! அரும்பெறல் எனவும், அவன் பெற்ற அருமைப் பேது! தோன்றக் கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில் கைத ஏறுகருபு தந்த மூவேந்தரில் சிறந்த! மறவின்! எனவும், வான் தருவும் கின்பணிசெயப்பெற்ற இவ்வுறைவதால் - உனக்கரிதிரு! பெறுவதேத எனவும், அதனும் பிறர் திருவெலாம் உன்னுடையதாவதின் - பிறாதிருவெலாம் உன்னதே எனவும் கூறினார். அருமை - இன்மைமேனிற்றது. உன்னது - பொருளடியாகப் பிறந்த பலவிற்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு மீனமுற்றது. மகன் அன்மைவீனி.

(௩)

அளவிலாதகின்செல்வத்தின்பெருக்கைநாமரிப
வினாவுசெய்தனைபோலுவின்கிருந்துணப்பசியாற்
களைபடைந்தவராகக் கணத்திதுட்காணோங்
தளவமுரலாயாஞ்செய்த்துக்கேதேதென்றான்.

(இ-ள்.) தனவும் மூலாய் - மூலமாயும்பையொத்த தத்தபத்தியையுடையாய், அளவிலாத நின் செங்கத்தின் பெருக்கை - (அங்காராய) வாய்பில்லாத நின் செங்கத்தின் பெருக்கத்தை, நாம் அறிய விரிவு செய்கிறோமோ - நாமறியும்படி கூட்டினும்போலும், நம் கணத்தினுள் - நமது கணத்தினுள், நின்விரித்த உண்ண பசியால் களை அடைந்தவராக - காணோம் - நீ செய்கதைத் தவிர்த்துண்ணப் பசியினால் களைபடைந்தவராக ஒருவராயும் கண்டிலேம், யாம் செய்ய தக்கது ஏத என்றால் - யாம் செய்யத்தக்கது என்னவிரித்ததென்று சவுந்தரபாண்டியர் திருவாய்மலர் தருளினார்.

பசியினி இவராதலால் - நம் கணத்தினுட் பசியால் களைபடைந்தவராகக் காணாமென்றார். (க)

அடுக்கின்றருண்டோதானகட்டிடவடவை
மடுக்கவுன்னினுனதுவந்துவழிற்றெரிபசியாய்த
தொடுக்கவாலமுண்டாகுடல்சோர்த்துவோத்தாவி
பொடுக்கமுற்றையபசியினுலுயங்கினேனென்றான்.

(இ-ள்.) அடுக்க நின்ற ருண்டோதான் அகடு இடை - அயலில் நின்ற ருண்டோதானுடைய வயிற்றினிடத்த, வடவை மடுக்க உன்னினுள் - வடவாமுகாக்கினிவந்த ருடிகொள்ளக் கருதினார், அத வந்து வயிறு வரி பசியாய் தொடுக்க - அத்தியானத வந்து வயிற்றிலெரியும் பசியாய்முன, ஆலம் உண்டால் ஆங்கு உடல் கோர்ந்த வேர்த்த ஆவி ஒடுக்கார் உற்று - விஷமுண்டால்போலத் தேகமெலித்த வேர்த்தப் பிராணனெடுக்கி, ஐய பசியினால் உயங்கினேன் என்றான் - ஐயனே பசியினால் வருத்தினேனென்று அவரினான். (க)

குடைபெடுக்குமிக்கு, நியதாட்குறட்கொருபிடிசோ
நடுமினப்புறஞ்சோறுமாலெனத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினுக்கு நியனுமுடனே
நடைதளர்த்துகண்டுகைத்துவாய்புலர்த்திடநடந்தான்.

(இ-ள்.) குடை எடுக்கும் இக்குறிய தான் குறட்கு - (நமது) குடைதாங்கிப் பின்வருந் குறிய காலையுடைய பூதத்திற்கு, ஒரு பிடி சோறு இடுமின் - ஒருபிடி சோறு கொடுங்கள், அப்பும் சோறும் என - அப்பாற் கொள்ளுவாமென்று உறிய ருன, எல்லாம் உடைய நாயத் தொழுது, போயினுள் - எல்லா ஆன்மக்களையும் ஆனாக உடைய பிராட்டியாரா வணங்கிச் சென்றா, குறியனு உடனே நடைதளர்த்த கண்புறத்து வாய்புலர்த்திட நடந்தான் - அக்குண்டோதானும் விரைத்து சோர்த்த நடைவினையுடையவருகித் கண்புறத்து வாய்புலர்ப பிச்சென்றான்.

தளர்த்து புறகத்த - சிவனின்: யெச்சங்கனாதலால் முதல்கிணைக் கொற்ற மையுண்மையின் நடந்தானென்னும், முதல் வினையின் முதலோடு முடிந்தது, சோறும் - எதிர்காலத் தன்மை வினை முற்றுகாலால் முதல்கிணை திரிந்து நின்றது. (க)

படைக்கணைவலரிமைமகள் பணியினுற்பசிகோய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொண்டுபோய்ச்சொன்றிமுன்வித்தா
ரடுத்திருந்ததெகண்டனமன்மாமலையை
பெடுத்தியின்றதுமடிசிலங்கிருந்ததுங்காணார்.

(இ-ன்) படைச் சண். ஏவல்-படைத்தற் றெழிவினிற்ற ஏவல்சன், இறை மகன் பணிவிலும்-மனையுத்தவசபாண்டியன் புத்திரியார் ஏவலிலும், பரி சோய்தொ ளித்த ஊற்றினை கொண்டுபோய் சொன்றிழும் விடுத்தார்-பரிசோயால் விரும்பப் பட்ட குண்டோதானைக்கொண்டு சென்ற அன்னமனைமூன் விடுத்தார்கள், அதே இ ருந்தே ஊட்டார் (அந்நினை அகன்) அதித்தலின் நதைச் சண்டாரோ (அன்றி) மா அன்ன மனையை எடுத்த அயின்றதம்-பெரிய துவ்வன்னமனையை ஊரியுண்டதம், அங்கு அகலில் இருந்ததம்-அவ்விடத்தில் அவ்வன்னமனை யிருந்ததம், ஊரூர்-ஊராயினார்.

படைச்சண் ஏவல் என்பதற்கு-வான்போன்ற கண்ணையுடைய பணிப் பெண்களெனினுமமையும். (௨௨)

சிலம்பு நூபுரச்சிறுச்சேடியர்சில்லோ

ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தார்

புலம்புமேகையார்சிலர்பொருக்கெனவெருண்டார்

கலம்பெய்பூண்முனையார்சிலர் கண்புதைத்திரிந்தார்

(இ-ன்.) சிலம்பு நூபுரம் சிறு அடி சேடியர் சில்லோர் - ஒவிகருகு சிலம்ப னிந்த சிறுநடியையுடைய பாங்கியரிற் சிலர், அலம்பு வால் வளை கைநெரித்த அதி சயம் அடைந்தார்-ஒவிக்கும் வெள்ளிய வனையையணிந்த (தமது) கைகளை நெரித்த வியப்புற்றார்கள், புலம்பு மேகையார் சிலர் பொருக்கென வெருண்டார்-ஒவிக்கும் மேகையணிந்த சிலர் விரைந்து மயங்கினார்கள், கலம் பெய் பூண் முனையார் சிலர் கண்புதைத்து இரிந்தார் - ஆபாணமணிந்த தனங்கையுடைய சிலர் (மருட்சியாய்) கண்களை மூடிப் போயினார்கள்.

பூண்முனையாரென்றது-பூண் சாதியுடையாதலால் - கலம் பெய்முனையாரொ ண்ப் பொருக்கொண்டாம். (௨௩)

முரவைபோகியமுரினில்வான்முரல்பால்வறையல்

கருணைதீமபயநடு துவைபலவகைக்கறிகள்

நிரவுதேம்பாடுபாறயிரிழுதுதேன்வெள்ளம்

வரை விலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான்.

(இ-ன்.) முரவை போகிய முரிவு இல் வால்முரல் - தவிட்டினின்ற கீங்கிய முனைமுரிதன்வலாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னத்தையும், பால் வறையல் கருணை - பால்வார்த்தச் சமைத்த துவட்டந்திரியும் பொரிக்கறியும், தீம்பயறு அதி துவை பலவகை கறிகள்-இனிய பயற்றொடுகலந்த சமைத்த புனிதத்திரியாகிய பல வகைக் கறிகளையும், நிரவு தேம்பாடு பால் தயிர் இழுது தேன் வெள்ளம் - இனிமை கலந்த பாலும் தயிரும் வெண்ணெயும் தேனும் மகம் வெள்ளத்தையும், வரைவு இவா தன மிடா. வொடு வாரிவாய் மடுத்தான் - தனவிலவாத (ஏனைப்பொருக்கையும) மிடாக்களோடு வாரிவாரி வாயித்போட்டான். (௨௪)

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்

மெல்லவைத்தண்டுதெங்குவையன்றியும்வேவா

வல்சகாய்களின்வருக்கமுதுகாந்தமாறாம

மெல்லுதீர்வபண்டமுழுமுடித்துவாய்மடுத்தான்

(இ-ள்.) பல் பழக்குவை - பல பழக்குப்பங்களும், தேற்றகு பண்ணியம் என்னல் - வெவ்வேறு வடிவாக வமைத்த; பலகாரங்களும் சருக்கரையும், மெக்கவை தன்ம தெற்கு இவை அன்றியும் - மெக்குதற்பெருழிவமைத்த கரும்பும் தென்னந்தரையும் ஆகிய இவைகளெல்லாமலும், வேகா வல்சி காய்களின் வருக்கமும் தாசுந்த மாறாமல் - தேற்றகுழில் நிரம்பாத சோற்றையும் - காய்களின் கூட்டங்கனையும் உண்டு பசி மாறாமையால், எல்லா - தீர் நகுமண்டமும் - எடுத்து வாய் மடுத்தான் - அனலில்லாத நகுநானியங்கனையும் எடுத்து வாரி வாயிற் போட்டான். (௧௭)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பருஉக்குறுங்கைபால்
வாரித்தன்பெருவயிற் றிடைவைப்பவுந்துகுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக்
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசித்தழல்கொளுத்த.

(இ-ள்.) பாரித்த உன்ன இப்பண்டமும்-நிறைந்துள்ள இராவதானியங்கனையும், பரு குறுங்கையால் வாரி தன் பெருவயிற்றிடை வைப்பவும் - பருத்தியுடைய சிறிய கைகளால் வாரித் தனது பெரிய வயிற்றிற்போடவும், துகுவை பூரித்த ஆகுதி பண்ணிய தழல் என - இருக்கு சிவங்களால் வெய் நிறைத்து ஆகுதிசெய்த யாகாக்கினிபோல, பசி தழல் பொங்கி கோரித்த ஒன்பது வாயிலும் கொளுத்த - பசியாகிய அக்கினி சுவலித்து அதிகரித்து நவத்தவாகனினும் கொளுத்தாநிற்ப.

கோரித்து-கோரமென்னும் பெயர்ச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம்.

அலங்கலோதிகண்டதிகையமடைந்துதன்னன்பி
னலங்கொணையகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
னிலங்குபூங்குழல்கவன்மிசையிறக்கியிட்டொல்கி
நிலங்கிகோ ததுநின்றகுணிலைகண்டனனிருபன்.

(இ-ள்.) அலங்கல் ஒதுகண்டு அதிசயம் அடைத்து - மலைமேலுந் தூங்கியுடைய பிராட்டியார்கண்டு (என்றும் பராத்நரியாத) வியப்பெய்தி, தன் அன்பின் நலங்கொள் காயகன் முன்புபோய் - தாம் கொண்டருளிய அன்பால் ஆர்வங்கொண்ட (தமது) தலைவர்முன் சென்ற, நாணம் உள்கிடப்ப இவனகு பூங்குழல் சுவன் மிசை இறக்கி இட்டு ஒல்கி நிலம் கிளைத்தநின்றான்-காணம் (தமது) திருவுளத்திற் பொறித்த கிடக்கவும் விரிவதும் மலரையணிந்த அனகபாரம் பிடரின்மேல் சரிந்து கிடக்கவும் துவண் - (தமதுபெருவிரலால்), நிலத்தைக் கிளைத்து நின்றார், நிருபன் நிலைமண்டனன் - சவுந்தரபாண்டியா அநநிலைமையைக்கண்டார்.

அன்பால் வருவது ஆர்வம் ஆதலால் நலங்கொள் என்றதற்கு - ஆர்வங்கொண்ட என்றும் "அன்பினுமாவமுடைமையதவீனும்", என்ற திருக்குறளானுரை-முன்னர் உண்டெஞ்சியன மனப்பேற் கிடக்கின்றனவெனக் கூறியது - கெடுபெருமா னோடு வந்த ஒருவன் பசியும் ஆற்றக்கடாமையால் காணம் உட்கிடப்ப எனவும், காணமிருதியால் கூந்தலசரிதல் இயல்பாதலின் சினைவினையை முதன்மேலேற்றிச் சுவன்மிசையிறக்கி விட்டெனவும் கூறினார். (௧௮)

அஞ்சிலோதிகையினவுவான நிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலன்னவக்குடவயிற்றவனுண்

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிடப்படலம். ௩௮௩

டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்ததுமென்னதுமிகலை.

(இ-ள்.) அம் சில ஓதைய அறிவான் போல வினவுவான் - அழிய வட்டத் தட்டணியணிந்த உத்தியையுடைய பிராட்டியாரை அறிந்தும் அறிபார்போல வினவுவின்ற சுவந்தரபாண்டியா, ஆ அழல் அன்னருக்கு அசுருட வயிற்றவன் - சிறைந்த நெருப்பிப்போலும் செந்திரம் வாய்த் தகையையுடைய அந்தக் குண்டோதரன், உண்டு எஞ்சிய உள்ள வேல் - உண்டு சேடித்த பொருள் உள்ளனவானால், இன்னமும் பூதங்கள் விடுத்த - இன்னமும் (மேத குற்றேவல் செய்யும்) கணங்கள் விடுத்த, உன் நெஞ்சு உவப்ப அருத்ததம் என்னலும்-உனது மனம் சளிவர உண்பித் திருமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, சிவலை - பிராட்டியார்.

எஞ்சிய வினாமுற்றப் பெயா ஈததொக்குவின்றது. (௧௮)

ஐயவின் னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீராரைவித்தியேலெடுத்தது
வைபம்யாவையும்வயிற்றிடைவைப்பரேயிதனாற்
செய்யகாலருத்திராப்பெயர்தேற்றமாமுனக்கே.

(இ-ள்.) ஐய இன்னும் இக்குறள் பரி அடங்கிடா- ஐயனே இன்னும் இக்குண்டோதரனுடைய தீப்பரி யடங்கிலினை, வெய்ய வேறு பாரிட வீரரை விடுத்தியேல்-சொடிய (உமது) வேறு கண வீரரை யேவி விடுப்பிரானால், வைபம் யாவையும் விடுத்த வயிற்றிடை வைப்பர்-உலக முழுமையும் எடுத்தத் தமது வயிற்றினிடத்தில் வைப்பர், இதனால் - இக்காட்டு யளவையினால், உனக்கு செய்ய கால உருத்திரப்பெயர் தேற்றம் ஆம்-உமக்குச் செந்திரம்பொருத்திய கால உருத்திரரென வாய்த் திருவாயம் நிச்சயமாக.

தேவீருக்குக் கால உருத்திரரெனப் பண்டுள்ள திருவாமத்தின் பொருள் இன்று பலருக்கானக் காட்சியளவையால் ஒரு பூதத்தால் வினக்கி நின்றுள்ள பார், இதனால் செய்ய காலருத்திரப்பெயா தேற்றமாமுனக்கே என்றார். (௧௯)

சங்கவார்குழைக்குறண்மசன்றன்செயறானே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிமுதுவாய்மலர்பொழுதெயிற்றுத்
திக்கன்வாய்முழையான்பசித்தீசர் டவந்தான்.

(இ-ள்) சங்கம் வார் குழை குறன் மகன்-சங்காலாசிய தீண்ட குண்டலத் தையுடைய குண்டோதரன், தன் செயல் தானே இங்கு வந்த உரை செய்திட அறிதி என்ற (எல்லாம் உண்டும் மாறாத) தனது தீப்பரிச்செயலை அவனே இங்கு வந்த முறையிட அறிவாயென்று, இறைமுன் மங்கை நாயகி குமுதவாய் மலர் பொழுத- (தமது) இறைவர்கு முன் மங்கையர்க்கு அரசியாராகிய பிராட்டியார் தமது குமுதம் போன்ற திருவாய் மலர்தருளும்பொழுது, எயிற திங்கள் வாய் முழையான் தீப்பரி கூட வந்தான் - வக்கிரத்தந்தமாய அந்த சந்திரனையும் வாயாசிய மலைக்குகையுடைய (அக்குண்டோதரன்) தீப்பரி கூட்டு வருத்த மெனித்தவந்தான். (௨௦)

நட்டமாடியிசந்தரங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவனையவையங்கிடந்த

தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென்கடுபதணியா
திட்டுணைவர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றான்.

(இ-ள்.) எட்டம் ஆடிய கந்தா - (பரஞ்சலி வியாக்கிரபாச பொருட்டிற்) திருவடவைஞ் செயற்குரிய சோமசுந்திரக்கடவுளே, நங்கை எம்பிராட்டி - பெண்களுட்பிறந்தவராகிய எமது பிராட்டியார், அட்ட போனகம் பணிகரை அணையவாய் கிடந்த-சமைப்பித்தருளிய தன்னைகளை இமயகலையை யொத்தனனாகி (குப்பல் குப்பலாய்ச்) கிடந்தன, தொட்டு வாய் மடுத்திடவும் - கைதொட்டு காரி (வாயிற் போடவும், என் கடுபதி தணியாது - என்னைச் சுட்டு வருத்தம் படுதலினியாகில், இட்டு உணாவர் வயிறுபோல் காந்துவது என்றான் - பிறகுக்குக் கொடுத்தத் தாமமு ன்ணாமல் சேமித்தவர்கள் (அத இழந்தபொழுது அவர்) வயிறு எரிவதுபோல (என்வயிறு) எரியாநின்றதென்று அலறினான்.

இட்டுணைத் சேமித்தவர் தாம் தேடிய பொருளிலுத்தல். “உண்ணுனொளி கிருணஞ்சுபுழைசெய்யான். - நன்னருடகேளிர துயர்ணியான் - கொன்னே-வழங்கா ன்பொருள் காத்திருப்பானேன்அஃ - இழந்தானென்றெண்ணப்பமே” எனவருஞ் செய் யுனாவணாக, அட்ட முநனிவை திரியாது வந்த பிரிவினப் பெயரொச்சம். (உக)

கையாமுப்புரத்திட்டதிகடுமபசியுருவாய்ப்
பொய்யனென்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்ததேதாவென்னுங்
கையெறிந்தடுமண்டங்கன்வெடிபடக்கதறு
கையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாஹ்சோர்ந்தயரும.

(இ-ள்.) கையா முப்புரத்த இட்டதி-ஒழுக்கமில்லாதவாறு திரிபுரத்திலிட்ட யோனது, கடுமபசி உருவாய் பொய்யனென் வயிற்றிடை குடி புகுந்ததோ என் னும்-கொடிய பசியின் கடிவாய் பொய்யமையேனுடைய வயிற்றில் குடியேறியதோ என்ற அலறுதான், கை எறிந்தடும-தனது கையை (எடுத்ததுனரோடுஅன்று) தா க்ருவான் ; அண்டக்கன் வெடிபட கதறும் - பல்லாயிர அண்டங்களுக்கும் விள்ளும்படி வாய்திறந்த கதறுவான், ஐயகோ என்னும் - ஐயகோ வென்று புலம்புவான், உயிர்த் திடும் - பெருமூச்செறிவான், ஆஹ்சோர்ந்த அயரும் - உயிர்த் தாநது சோருவான்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டி படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அசஎ.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் கையையுமழைத்தபடலம்.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனைகளருத்தியதன்மையீதுகையயும்
போதாராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதம்
தோதமாதியருத்தியசெய்தியுமுறைப்பாம்.

அன்னக்குழியும்பவனபுமனைத்தபடலம்.

(இ-ள்.) வேதாயகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாய் சோமசுந்தரனாய் ஆன, பாரிடம் வேத்தனுக்கு - பூதனைக்களுக்குத் தலைவனாகிய குண்டோதரனுக்கு அமைவாய் ஓதன் ஆதிகள் அருத்திய தன்மை ஈத - (வயிறு) நிரம்பாத அன்னமுதலியவைகளைத் (தம்மையாட்டியபாசால்) உண்பித்த திருவினையாடல் இது, உணவும் போதாராமையால் (உண்பித்த) அவ்வன்னமுதலியவைகளும் போதாராமையால், அமைவு உற - (அவன்) வயிறுநிரம்ப, போனகம் குழி தந்த - அன்னக்குழிதந்தருளி, ஓதம் மாகதி அருத்திய செய்தியும் உகாப்பாம் - (ஃவேட்கைதீர) வெள்ளமாகிய பெரிய கதியை (அழைப்பித்த) உண்பித்த திருவினையாடலையும் இனி எடுத்துச் சொல்லுவாம்.

குண்டோதரன் குடைபிடித்துப் பின்செல்லுந் தொண்டிசெய்பவ ஓதலால் பாரிடவேத்தன் எனவும், தமது வன்மையைப் பிராட்டியாருக்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டாதலால் அமையாவோதனாதிகள் எனவுங் கூறினார். உகாச்சுட்டு சேய்மை அன்மை இரண்டிற்கும் இடையதாதலால் சேய்மைப்பொருளில் நின்றது. (க)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துளேநகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைத்தனனினைக்குமுன்போந்தாள்.

(இ-ள்.) கவனம் மால் விடையாளி-வினாந்து செல்லுந் திருமாலையே இடபமாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், பின் - பின்பு, கடி மழ்தென்றற் பவனம் மாமலையாட்டியை பார்த்து - நறுமணம்வீசுந் தென்றற்காற்றையுடைய பெரியபொதியமலை யரசியாராகிய தடாதகைப் பிராட்டியானாப் பார்த்து, உள்ளே நகைத்து - (தமது) திருவாய்க்குள் புன்முறுவலறும்பி, தவனம் மா பசி உடையவன் தன்பொருட்டு - தாகத்தையும் பெரும்பசியையுமுடைய குண்டோதரனபொருட்டு, அன்னபுவன மாதினை நினைத்தனன் - அன்னந்தரும் பூமிதேவியை நினைத்தருளினார், நினைக்குமுன் போந்தாள் - நினைத்தருளுவதற்கு முன்னமே (அன்னவடிவமாய்) வந்தாள்.

தம்முளொத்தன வைத்தென்னவேண்டுதலால் பசிபோலொத்ததாகமு முடையவனென்பது தோன்ற மாபசிபொருட்கூட்டித் தவனமாபசியெனவும், புன்முறுவலாதலின் - உள்ளேநகைத்து எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்குப் பல்லுணவுகளையும் பூதேவிகொடுப்பவளாதலால் அன்னபுவனமாதினை எனவுங்கூறினார். (உ)

நாற்றடந்திசைத்தபிரக்கடனனந்தலைநிலங்கின்
றேற்றெழுந்துநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
மாற்றருளுசுவைத்தந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலுமபொங்கி.

(இ-ள்.) தயிர் கடல் - தயிர்க்கடலானது, நிலம் நனந்தலை லேண்டு - பூமியின் மத்தியைக் கிழித்த, நான்கு தடம் திசை - நான்குபெரியதிசைகளிலும், ஊற்றெழுந்த நான்கு கிடங்கர் ஆய் உதித்த எழுந்தது ஆங்கு - ஊற்றெறித் தோங்கி நான்கு குழிகளாய்த் தோன்றி எழுந்ததுபோல, மாற்ற அரும் சுவை தீம் தயிர் - ஒழியாத சுவையையுடைய - தயிரானது, வால் அரி பதத்தோடு - வெள்ளிய அரிசியா அமைந்த அன்னத்தோடு, நாற் குழி இடத்திலும் பொங்கி ஏற்று எழுந்தது - நான்கு குழிகளிலும் பொங்கி ஓங்கி எழுந்தது.

எழுந்தாங்கு தொருத்தல் விவரம்.

குறும்புக்குலமன்னவன் மருகன் குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுமட்குடைவீரனை புன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன்.

(இ-ள்.) குரு மதி குலம் மன்னவன் மருகன் - வெண்ணிறம் வாய்ந்த சந்திரகுலத்தலைவனாகிய மலயததுவசபாண்டியனுடையமருகராகிய சவுந்தரபாண்டியர், குண்டம் பெருவயிற்று இரு பிறை எயிறு எரிசிகை பேழ்வாய் குடை அ ஒஞ் குறன் வீரனை - ஆழ்ந்த பெரியவயிற்றினையும் இரண்டுபிறைகளையொத்த வக்கிரதந்தக் களையும் அக்கினிபோன்ற செந்நிறம்வாய்ந்தசிகையையும் பிளந்தவாயையும்குடை பிடித்தபு (பின்வருதலையும்) உடைய அந்த வொப்பில்லாத குண்டோதரனை (நோக்கி) உன் பசி தணிய பருக என பணித்த அருளலும் - உனது பசிரோய்கீங்க உண்ணன்று கட்டளைவிட்டருள, பாரிடம் தலைவன் - பூதகணத்தலைவனாகிய அக்குண்டோதரன்.

எல்லாப்பொருளும் அடங்கும்வயிறு என்பார் பெருவயிறு என்றார். (ச)

அத்தயிர்ப்பதக்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிராயகன்றாட்
பத்திவைத்துவிடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல்.

(இ-ள்.) அ தயிர் பதம் கிடங்கரில் - அந்தத் தயிர்ச்சோற்றுக் குழிகளில், அலை கடல் கலக்கும் மத்து என கரம் புதைத்தது - அலைக்குள் கடலைக்கலக்கும் மத்தைப்போலத் (தனது) கைகளைச்செருகி, எடுத்து எடுத்து வாய் மடுத்து துய்த்திடவாரி எடுத்து வாயிற்போட்டுண்ண, சுருதி நாயகன் தான் பத்தி வைத்து - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவனுடைய திருவடிக்கீழ்ப் பதபிசெய்து. வீடு உணர்ந்தவர் பழவினை தொடர்போல் - பேரினபத்தை யடைந்தவருடைய சஞ்சிதவினையின் தொடர்ச்சி விட்டொழிதல்போல, பசி விடுத்தது - பசிரோய்விட்டொழித்தது.

வீடுணர்தல் அவனது அருணோக்கா லாதூலால் - பழ வினை என்றதற்குச் சஞ்சிதம் என்றும், ஆகாமியமும் பிறவிகளு வித்தாதலால் ஆகாமியமும் ஒழிந்தவரென்பார் சுருதிநாயகன்றாட்பத்திவைத்து வீடுணர்ந்தவர் என்றார். எடுத்தெடுத்து ஆராமப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். (இ)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிறாய்
விங்கினுன்றாகிழிபடப்பொருப்பெனவிழ்ந்தா
னீங்குநீரூயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலேதேவொனியினெழுந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கி வாங்கி வாய் மடுத்தலும் - வாரி வாரி வாயில்போடவும், உடம்பு எல்லாம் வயிறு ஆய் வீங்கினுன் - சரீரமெல்லாம் வயிறுபோலப் பருத்தவீக்கி, பொருப்பு என தகை கிழி பட வீழ்ந்தான் - மலைவிரும்புதபோலப் பூமியிழிய் (கிழ்க ஆற்றது) விழுந்த, நீங்கு நீன் உயிர்ப்பு இலன் உடல் புரண்டனன் - உசவ்சிக்குழி, கெட்டுயிர்ப்பற்றுச் சரீரம்புரண்டு, நீர் ஓவ்விட்டு - தண்ணீர்வேட்கையைபூசுதல்,

அன்னக்குறியும்வலையுமமைத்தபடம்.

பாஷா, ஆங்கு நீர் நிலை தேடுவான் ஆயினான் எழுந்தான் - அவ்விடத்திடுமுதல் பவந்தைத்தேட எழுந்திருந்தான்.

கீங்கினான், கீழ்த்தான், இவன், புரண்டான் என்னும் வினாமுத்துகள் எச் சீங்கனாயின. தேடுவானாயினான் ஒருசொல். (க)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்களுர்போலக்
காழிராண்மலர்த்தாமனைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாய்வைத்துக்
கூவநீணிலைநீர்களுற்பசையறக்குடித்தான்.

(இ-ள்.) ஆவி அன்னவர் பிரிந்து உறை அணங்கு அன்னர் போல - (தமது) பிராணனையொத்த தலைவரைப் பிரிந்து வசிக்கும் அணங்கையொத்த பெண்கள்வாசி தல்போல, நாள் காலி மலர் - அன்றலர்ந்த நிலோற்பலமலரும், கடி தாமரைமலர் வாட - வாசமிக்க தாமரைமலரும் வாட்டமுற, வாவியும் ஓடையும் குளங்களும் வறப்ப - வாவிகளும் ஓடைகளும் குளங்களும் நீர்வறப்ப, வாய் வைத்து - வாய்வைத்துருஞ்சி, கூவமும் நீள் நீர் நிலைகளும் பசை அற குடித்தான் - கிணறுகளும் ஆழ்ந்த மடுக்களும் நீர்ப்பசையறப் பருகினான்.

வாவி - நடக்குங்கிணறு. தாம் உடலும் தலைவர் உயிருமாய் இருத்தலின் ஆவியன்னவர் என்றார். அணங்கு கொல்லியம்பாவை - இது சேவகசிந்தாமணியில்சர் சினூர்க்கினியர் உரையில் கண்டது. அணங்களுர்போல வாட இதுதொழிலுமையணினி, நீர் நிலை - நிலை நீர் இலக்கணப்போலி. (ச)

அணையனுகியுநீர் நசையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனுகிவானதிசசடைவேதியன்பாதத்
நினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நணையநாண்மலரோதியைப்பார்த்தொன்றுநவில்வான்.

(இ-ள்.) அணையன் ஆகியும் நீர் நசை ஆற்றலன் - அத்தன்மையனாகியும் நீர் வேட்கை சற்றும் நீங்காது, வருந்தும் வினையன் ஆகி - வருந்துகின்ற செய்கையையுடையவனாகி, வான் நதி சடை வேதியன் பாதத்து இனைய - சுரநதியை யணிந்த சடையையுடைய அந்தனனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கீழ் வந்து வருந்த, நாதனும் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளும், தன் திருமுடியின் மீது இருக்கும் நணைய நாள் மலர் ஒதியைப் பார்த்து - தனது அழகிய சடாமுமுடியின்மீதிருக்குந் தேனையுடைய அன்றலர்ந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய கங்காதேவியைப் பார்த்து, ஒன்று நவில்வான் - ஒன்று கூறுவான்.

நணையபொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயசொச்சம், இது மலரென்னும்பொருள்கொண்டது. அவன் ஆராத நீர்வேட்கையை யுடையவனுதலின் அந்நீர் வேட்கையைத் தவிர்ப்பது சுரநதியன்றி வேறின்மைகருதி அவனப்பிராயத்தோடு பொருந்திய விசேடணந்தத்து - வானதிசசடைவேதியன் என்றது கருத்தடையடையணி. (அ)

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விநீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுனாயின்மடோ
ரோங்குநீர்த்தமர்பொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிநிசுழ்த்தும்.

(இ-ள்.) தேவரு நீர் தினை மாலிகை செல்வி - நிறைந்த நீரிற் சுருண்டுவரும் அலைகளையே-மாலையாகவுடைய கங்கையே, நீ இந்த வாங்கு நீர்த்தடம் புரிசை சூழ் மதுரையின் மாடு - நீயிந்த வளைந்த நீர்மயமாகிய பெரிய மதிஞ்சூழ்ந்த மதுரையின்பக்கத்தே, ஓர் ஒங்கு நீர்த்தமாய் ஒல்லென வருதி என்று உரைத்தான் - ஒரு பெருவெள்ளமாய் விரைந்து வருவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார், நீங்கு நீ திருமாத (அவரது) சடாமுடியினின்று நீங்கிய கங்காதேவி, அவன் ஒரு மொழி நிகழ்த்தம் - அவ்விடத்து ஒருவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளுவான். (கூ)

அன்றுமெம்பிராணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருதீர்த்தமாய்த்தினைப்பவர்களங்க
மொன்றுதிவினைத்தொடக்கறுததொழுதெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேலென்னை.

(இ-ள்.) எம் பிரான் - எமது பெருமானே, அன்றும் - அக்காலத்தும், ஆணையால் - உனது ஆணையின்படியால், பகீரதன் பொருட்டு நீ சென்று - பகீரதனியிந்தமாக நீபோய், ஒரு தீர்த்தமாய் - ஒரு தீர்த்தவடிவமாய், தினைப்பவர்கள்கம் ஒன்று திவினை தொடக்கு அறுத்து ஒழுகு என பணித்தாய் - ஸ்ரானஞ்செய்வோருடைய குற்றம்பொருந்திய பாவத்தொடக்கினை யொழித்துச் செல்லாயென்று பணித்தருளினாய், என்னை இன்றும் ஓர் நதி ஆகு என பணித்தியேல் - என்னை இப்பொழுதும் ஓர் நதிவடிவமாய்ச் செல்லாயெனப் பணித்தாயாகில்.

எம்பிரான்-அண்மைவிளி.

நதி - மேற்றிசையிறுேன்றிக் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் செல்வது. தன்னைப்பரிசிடதோர் பாவத்தொடக் கொழித்தல் உனது ஆணையுதி என்பான் - ஆணையால் திவினைத்தொடக்கறுத்து ஒழுகெனப் பணித்தாயெனறான். இதனால் பகீரதனவேண்டுகோளுக்கு முன்னரே கங்கையை யணிந்திருக்கின்றான் என்னும் பொருள்போந்தது. ஓர்கால் திருக்கயிலையிலுள்ள மலாககாவில் சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்குங்கால், உமாதேவியார் ஓர் திருவிளையாடலைக்கருதிப் பின்வரது அச்சிவபெருமான் திருக்கண்களைத் தமது கரத்தால்மூட உலகமெல்லாம் இருண்டு வருத்தம்கூர் தலை நோக்கித், தனது ஹதற்கண்டிறந்து இருளைமாற்றி ஒளித்தந்தருளியதைநோக்கி அவ்வுமாதேவியார் அத்திருக்கரங்களை வாங்கி அச்சமடைந்து தமது திருக்கரங்களை விதிர்த்தலோடும், அவ்வச்சத்தால் பத்துவிரலிறுேன்றிய வியாப்புப் பத்துக்கங்கைகளாய்த்தோன்றி ஊழிவினிலையெருங் கடலினுமிகப்பெருகி உலகமுழுதும் கோத்துக்கொள்ள, திருமாலும், பிரமனும், இந்திரனும் நடுக்கமெய்தித் திருக்கயிலைநிர்சென்று சிவபெருமானையடைந்து விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் தாங்கியதுபோல இவற்றைபுந்தாங்கி எங்களைப் பாதுகாவாயெனக் குறையிரந்தார்கள். சிவபெருமான் அருள்கூர்ந்து அவ்வெள்ளங்களையழைத்தது தன்சுடையிலுள்ள ஒருரோமத்திற்குந்கியருள, அதனைநோக்கிய திருமால்முதலிய மூவரும் அக்கங்கை உமாதேவியார் திருக்கரத்திற்குேன்றினமையாலும் தேவரீர் சுடையின்மேல்தரித்த தன்மையாலும் அவை மிகவும் புனிதமுள்ளன, அவற்றில் எங்களுகருக்குச் சிறிது அருளவேண்டுமென்று வேண்டினார்கள், அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிச் சிறிது அவர்கள்கையில் அருள அவற்றைப்பெற்றுத் தத்தம் உலகிலடைந்து செலுத்தினார்கள். அம்முன்று நதிகளில் பிரமனுலகிலுள்ளகங்கைதான் சிறிது பகீரதன்மறுத்தால் இந்நிலவுகிலில் வந்தது.

(இங்.) வரைவரை சிலைவன் முடிமட வரல் நதி வடிவினம் - மகாமரு
வையே வரைந்தலில்லாகவுடைய சிவபெருமானது சடாமுடியிலுள்ள கண்ணையன்
வன் நதிவடிவமாய்வரும்பொழுதும், திரைவரை அணிகரம் உடையவன் - அநிகர
யே லுணையணிந்த கைகளாகவுடையவளாகியும், செழுமணி நகையுடையான் - பூ
முற்றியமுத்தகையே தந்தப்பதினாகவுடையவளாகியும், அரை வரை அநிகர
உடையவன் - துரையைவரைந்த ஆடையாகவுடையவளாகியும், கொடி அநிகர

உடையவன் - பூங்கொடியையே சிறிய இடையாக உடையவனாகியும், அதன்
நீள் விரைவின் குழல் உடையவன் - கருமணலி னெளியையே நீண்டு இயல் மணல்
சுழந்த உடைவிரைந்த கூந்தலாக வுடையவனாகியும், கயல் விழி உடையவன் -
கயலையேகண்ணாக உடையவனாகியும், வருவாள்-வருகின்றாள்.

கங்கை பெண்வடிவமாதலின் வெள்ளவடிவமாய் வரும்பொழுதும் அவ்ள
டிவு வேறுபடாத வந்தனள் என்பார் வருவாளெனப் பெண்பால் விசுதித்த அ
லைகளையும் முத்தகளையும் தூரையையும் கொடிகளையும் கருமணலினெனியையும்
கயலையும் கைகள்முதலாக உருவகஞ்செய்த கூறினாள். (கௌ)

விரைபடுமகிலரைபொருதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிவடி யொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழவிறவுளர்சிறகுடியடியொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே.

(இ-ள்.) விரைபடும் அகில் - (அந்நதியானது) வாசமிக்க அகிலும், பொரு
அரை நிழில் - பொருக்குப்பொருந்திய தூரையுடைய வேங்கையும், வெயில் விடு
மணிவரையோடு அரைபட - ஒளிவீசும் இரத்தினங்களையுடைய மலைகளோடுதாக்கி
அரைபடவும், முது சினை அலறிட - (அம்மரங்களின்) பெரியகிளைகள் சத்திக்கவும்,
அடியொடு கடிது அகழா - (அணவகளை) வேரோடு விரைந்த அகழ்ந்த, குரைபடு
கழல் இறவுளர் சிற குடி அடியொடு பறியா - ஒலிக்கும் வீரகண்டையையுடைய
குறிஞ்சிசிலமாக்களுடைய சிறுவீடுகளையும் அடியொடுதோண்டி, கரைபட எறிவது-
கரைகளிற்போய்வீழவீசி, கடுவிசை வளி என வருவது - மிக்கவேகத்தையுடைய
சண்டமாருதம்போல விரைந்துவாராகின்றது. (கசு)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பிணையொடுகருமுசுவபிறணைபறமொடுதழுவிதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரநிறைதொகையொடுபிறவுளர்வெங்
கணையொடுகிலைபிதனெடுமெறிகவனெடுகொடுவருமால்.

(இ-ள்.) பிரிவில் பிணையொடு கலை பிடி யொடு கரி - (தம்முள்) பிரிதலில்
லாத பெண்மாறோடு ஆண்மாணியும் பெண்யானையோடு ஆண்யானையையும் (வாரி)
பழுவம் ஒடு பிணை - காட்டி. உள்ள ஒடுவிறுக்கத்தை அதன்கொம்புகளோடும்,
கருமுசு - கரிய ஆண்முசுவை, வயிறு அணை பறமொடு தழுவிய தன் துணையொடு-
வயிற்றில் இறுகப்பற்றிய குட்டியோடுதழுவிய அதனது பெண்முசுவோடும், கவி
பயில் மரம் நிறை தொகை யொடும் - குாங்குகள் லைவும் மரங்களின்வரிசைகளை
அவற்றின் தொகுதியோடும், இறவுளர் சிலை வெங்கணையொடும்-வேடர்கள் ஏந்திய
வில்லைக் கொடிய அம்புகளோடும், இதனொடும் எறிகவன்னொடும் கொடுவருமால்-(தி
ணைப்புளத்திலமைந்த) பரனொடும் கற்கோத்து எறியும் கவனொடும் அடிததுக்கொ
ண்டி வாராநிற்கும்.

பிணையொடு துணையொடு தொகையொடு கணையொடு இதனொடு பிடியொ
டு பிணையொடு கவனொடு என்பவற்றி னிறநிதியிலுள்ள ஒடுக்களை எண்ணிடைச்
செய்க்கலாக்கி இரண்டனுருபுத்த எண்ணுமமை கூட்டிப் பொருள்கொள்ளினும்
ஆணையும். (கடு)

அடியிறகெடுவனாபுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத்
திடரிடுவனமழைசெருகியகினைமாரிகிராதலைகீழ்
படவிகுகரைதொழுகடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
கெடுமுதுகிருபிளவுறவருகெடுகிபினவலையே.

(இ-ள்.) படுகடல் உடைமுதுபார் செருமுதுகு இரு பிளவுற வரு கெடு கிபினை அலை-(வளங்கள்) மிக்க கடல்கூழ்ந்த பெரியபூமியின் கெடியமுதுகு இரண்டுபிளவுபட்டவாராநின்ற பெரியநதியின் இடத்தனவாகிய அலைகள், கெடுவனா அடி இற உதைவன அகழ்வன - நீண்டமலைகளினுடைய வேறிமோதித் தோண்டாநின்றன, அகழ் மடுவை திடர் இடுவன - தோண்டியமடுக்களைத் திடர்செய்கின்றன, மழை செருகிய கினைமார் மிராதலை கீழ்பட இடி கரைதொழும் நடுவன - மேகங்கள் செருகிக்கிடக்கின்ற கிளைகளைபுடைய மரங்களை வரிசையாய்த் தலைமேலாக இடிந்தகளைகள் தோறும் ஈடாநின்றன.

கடல்வளங்களாவன - “ஒக்கோலை சங்கம் ஒளிர்பவளம் வெண்முத்து-நீர்ப்படும் உப்பிடுடைந்த” என்பதனுணர்க. நதியின் - குறிப்புவினைமுறையப் பெய சொச்சமாய்நின்ற அலையென்னும்பெயர்கொண்டது. (கஉ)

பிளிறெலியினமுதுமாமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிற்றடிவனவெறிமணியினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிற்றலியினதுரைமுகபடமுடையனவெனவாலாற்
களிறனையதுமதுவிதழிகள்கவிழ்சடையணிகுழினை.

(இ-ள்.) மது இத்தழிகள் கவிழ்சடை அணி குழினை - சிவபெருமான் தேனெழுகும் கொன்றைமலராலாகிய மாலைகள் தொங்கிய சடையிலணிந்த கங்கையாணது, பிளிறு ஒலியின என - ஒலிக்கும் பெரொலியையுடையதெனவும், முதுமாம் அகழ் பெருவலியின என - ஆலமரங்களை வேரொடுபறிக்கும் பெரியவலியையுடையது எனவும், அசையா வெள்ளில் தடிவன என - அசையாத விளாமரங்களை முறிக்கின்றது எனவும், எறிமணியின என (இரண்டுகளைகளிலும் வீசும்) முத்துகளைபுடையதெனவும், விரை செலவின என வரலால்-விரைந்தசெல்லுங்கதிட்டையுடையதெனவும் வருதலால் (பிளிறெலியன - குமுறும் ஒலியையுடையனவாகியும், முதுமாம் அகழ் பெருவலியின - பெரியமரங்களை வேரொடுபறிக்கும் மிக்கவன்மையையுடையனவாகியும், அசையாவெள்ளில் தடிவன - அசையாத கட்டுத்ததியை முறிப்பனவாகியும், எறிமணியின - (ஒளி) வீசும் முத்துகளைபுடைய கொம்புகளையுடையனவாகியும், விரைசெலவின - விரைந்தசெல்லுங் கதியையுடையனவாகியும், மதமொடு ஒளிறு அனியின - (கரடகங்களில் ஊற்றெடுக்கும்) மதங்களோடு (உண்ணவந்தவீழும்) விளங்கும் வண்டுகளையுடையனவாகியும், துரைமுக படம் உடையன - துரைபோல வெண்மைவாய்ந்த முகபடரீங்களை யுடையனவாகியும் உள்ள) களிறு அனையது-யானைகளையொத்திருந்தது.

குழினை - ஒருமையாதலால் உடையதெனப் பொருள்கொண்டாம். முத்து, கொம்பினிடத்தி ஆதலால் முத்துகளைபுடைய கொம்பையுடையன என்றும், வெள்ளில் தொகுத்தல், இது செம்மொழிச்சிலேடையணி. (கங)

நீடியபிலமுதுநிலையினநிருமலன்மதிமுழயீ
நாடியசெயலினவெயினுமிழருமணிநிலையினநீன்

ஹகாஜயகதாநநிகாநிகாருறுகியபலகாலி

தேடியவலிவினவளைபுடலாகமுமெனவருமால்.

(இ-ள்.) நீடிய பிலம் உறும் நிலையின - (நதியானது) ஆழ்த்தபாததைத்திற் பெருந்தும் ஆழ்த்தையுடையதாகியும், நிருமலன் மதிமுடிந்த ஆடிய செயலின- சிவபெருமானுடைய பிறையணிந்தசடைமுடியின்மேல் தங்கும் செயலினையுடைய தாகியும், வெயில் உமிழ் அருமணி தலையின - கிரணத்தைவிசும் பெறுத்த்கரிய இரத்தினங்களைத் தனதிடத்தையதாகியும், நீள் கோடிய கதியின - மிகவும்வளைந் லு செல்லும் வேகத்தையுடையதாகியும், நிகாநிகாருறுகிய பலகாலின் ஓடியவலி யின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் வினாந்துசெல்லும் வன்மையு டையதாகியும் செல்லுதலால் (நீடியபிலமும் நிலையின - ஆழ்த்தபிலத்துவார்த்திற் பொருந்தும் நிலையையுடையனவாகியும், நிருமலன் மதிமுடிந்த ஆடியசெயலின- சிவபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியின்மேலாகும் செயலினையுடையனவாகியும், வெயில் உமிழ் அருமணிதலையின - கிரணத்தைவிசும் பெறுத்த்கரிய ரத்தினத்தைச் சுடிகையிலுடையனவாகியும், நீள்கோடிய கதியின - மிகவும்வளைந் துசெல்லும் நடைவிரையுடையனவாகியும், நிகாநிகாருறுகிய பலகாலின் ஓடியவலி யின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் வினாந்துசெல்லும் வன்மையு டையனவாகியும் உள்ள) வளை உடல் உரகமும் எனவரும். வளைந்தசரீரத்தையு டைய சர்ப்பம்வருகைபோல வாராநிற்கும்.

கால்-கால்வாய், கால். இதுவும் அவ்வணி.

(கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவளையதுமிசைபோய்

விண்ணாவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு

மண்ணலையனையதுசுவையிழுக்களையனாவதுசெயலாற்

கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே.

(இ-ள்.) கடுகிய கதி-வினாந்துசெல்லும் வேகத்தையுடைய, நெடுகியநதி-நெ டியநதியானது, மண் அகழ்தலின் - மண்ணுலகத்தோண்டிச் செல்லுதலால், வளை அணி கருமா அனையது - பாஞ்சசன்னியமென்றும் சங்கினையணிந்த (செங்கையையு டைய) திருமாலாகிய வராகமூர்த்தியை யொத்திருந்தது, மிசைபோய் வின் அள வலின் - மேலேசென்று விண்ணுலகத்தைத்தொடுதலால், அவுணர்கள் இறைவிடு புனலொடு நெடுகும் அண்ணலை அனையது - அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி என்பவன் தானாவாந்தரீரோடு திரிவிக்கிரம வடிவநகொண்ட வாமனமூர்த்தியை ஒத்திருந்தது, சுவை இழுது அனை அனைவுறு செயலால் - மதுரமிக்க வெண்ணெயையு ம் தயிராயுங்கலந்தவருஞ்செயலால், கண்ணனையனையது - கண்ணமூர்த்தியை யொத்திருந்தது.

இது தொழிலவமையணி.

(கங)

திகழ்தருகரிபரிசுபரிசுசெழுமணியொடுவருமா

நிகழ்தருகுடபுலவாசர்கணநிசெய்துகவர்திருவே.

டகழ்தருபதிபுகுமகிருலவாசனையதையலதேற்

புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவாசனுநிகரும்.

(இ-ள்.) திகழ்தரு கரிபரிசுபரிசுசெழுமணியொடு வீரும் ஆறு-விளங்கா ின்ற யானைகளைபுந் குதிகளைபுஞ் சாமனாகளையும் உருகிறைந்த முத்திகளோடு

அண்ணக்குழியும்வைப்பும்வந்தப்படலம்

கொண்டி தெந்திசைகோவெரும ளையானது, இகழ்தரு குட புலவாசிரிசு கொ
திசெய்து கவர்நிருவோடு-(தம்மொடு) மாதுபட்ட மேந்திசையினுள்ள அரசந்தைத்
தமது ஆணையறிப்படுத்தி(அவர்க்கினின்தம்) கொள்ளுகொண்ட செல்வங்களைநீ
அகழ்தரு பதிபுகு மதிசுல அரச அணையது - அகழ்குழந்த மதகாசகருட்செல்லும்
சங்கிரமரபிற்சேர்ந்திய பாண்டியனை ஒத்திருந்தது, அலது ஏல் - அவ்வரசனை, ஒத்
தல் இலதாயின், புகழ்தரு திறை இட வரு குடபுல அரசனும் நிகரும் - புகழ்த்திக்
கதிறை இந்நீக்கவரும் மேந்திசைகாடானும் அரசனையும் ஒத்தத்தோன்றும்.

அரசு பண்பாடுபெயராயப் பண்பிமேல சின்றது. அரசு அரசத்தன்மை,
இது உகர்வீற்றுப்பாவத்திதன். இதையும் அவ்வணி. (உ0)

ஆரொடுமடலவிழ்ப்பனையொடுமரநிகரிலைநிம்பத்
தாரொடுபுளியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாய்
பாரொடுதிசைபாவிதமிழபயிலரசர்களுழுமிச்
சீரொடுபலநிருவொடுவருசெயலணையதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி-ஆருனது, ஆரொடும்-ஆத்திமாலையோடும், மடல் அவிழ் பனை
யொடும் - இதழவிழ்ந்த பனைமாலையோடும், அரம் நிகர் இலை நிம்பத்தாரொடும்-அ
ரத்தையொத்த இலையையுடைய வேப்பமாலையோடும், புளியொடும் சிலையொடும்
தருகயலொடும்-புளியோடும் விலலோடும் தக்ககயலோடும், தழுவா - தழுவி (வரு
தல்) பாரொடுதிசை பரவியதமிழ் பயில் அரசர்களு குழுமி - மண்ணுலகோடு எட்
டுத்திக்கிலும் பரவிச்சென்ற (உ கழையுடைய) தமிழ்ப்பயின்ற சோழசேரபாண்டியர்
கள் தம்முளநெருங்கி, பல சீரொடு நிருவொடு வருசெயல் அணையது - பலவரிசை
யோடுஞ் செல்வத்தோடும் வரநின்ற செயலையொத்திருந்தது.

தமிழிறகெல்லுளை கிழக்கேகடலும், தெற்கே குமரியாறும், மேற்கே ரூடக
நாடும், வடக்கே நிருவேங்கடமும் ஆதலால் பாரொடுதிசைபாவித யன்றதற்குப்
புகழையுடைய எனவருவித்தாம். ஆரும் பணையும் வேம்பும் சோழ சேரபாண்டியர்
களுக்கு உரியமுலைகளாதலாலும், புலியும் சிலையும் கயலும் அவர்களுக்குரிய கொ
டிகளாதலாலும் அவற்றைத்தழுவி இந்நதிவருகையால் அவ்வரசர்கள் இவற்றொடு
நெருங்கிவருகு செயலையொத்ததென்றலும் அவ்வணி. (உச)

கலிநிலைத்துறை

கல்லார்கவிபோற்கலங்குகலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோறபலவான் றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாருமவீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிதுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) கல்லார் கவிபோல் கலங்கி - (கல்லாசிரியனாவழிப்பட்டு முறையே
நூல்களை) கல்லாதவர் (இயறாது) செய்யுள் தெற்றெனப்பொருள்கொள்ளக்கிட
க்காது கலங்கிநிறல்போல (புதுப்பெருக்காதலின் அந்நதி) கலங்கி, கலைமாண்ட
கேள்வி வல்லார் கவிபோல் - (முறைப்படி) நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட கேள்
வியின்வல்லோர் இயறாது கவிகள் (பலதிறைகள் தோன்றவும் செல்லச் செல்ல
ஆழ்ந்த துண்ணியபொருள்களை யுடையனவாய்ப் பின்னர்த் தெனியவும் உலகி
னாள் பலரும்விரும்பி அற்புதயன்முதலிய நான்குபயன்களையும் கொள்ளவும்
இறுத்தல்) போல, வான் துறை பல தோன்ற வாய்த்து - பெரியநீர்த்துறைகள்
பலவிடங்களிலுந் தோன்றப்பொருந்தி, செல் ஆறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெ
ரு0

நீந்த - செல்லும் இடந்தோறும் மணிபொன் முதலிய பலபொருள்சேர்ப்புடன் தாய் குறமுடைத்தாகிப் (பின்னர்த்) கலங்குதல் நீங்கி, தேய்த்த எல்லாரும் கீழ்ந்த பயன்கொள்ள - உலகினுள்ள பலரும் விரும்பிப் பயனைக்கொள்ள, இறுத்தி - நிலைபெற்றிருந்தது.

இறுத்தல்-நிலைபெறுதல். வல்லோரியத்தியகவிகள் பலதகைந்தோன்ற நிலைபெறுவதாவது - அகப்பொருட்டுறைகளும் புறப்பொருட்டுறைகளாகிய பலதகைகளுந்தோன்றவருதல். செல்லச்செல்ல என்றது - சென்று தேய்ந்திறுதலென்று குற்றம் தக்காத முடிவுகளும் ஒருதன்மைத்தாயிருந்ததல். ஆழ்ந்த என்றது - இத்திக்குந்தோறும் அண்ணியபொருள் தோன்றுதல். “ நவிரெறுறுநாயம்போலும் ” என்றிருக்குறளால் உணர்க. அண்ணியபொருளென்றது-அவ்வகத்துறைப்பொருள்களும் புறத்துறைப்பொருள்களுமாம். தெனிய என்றது - இவ்வாராய்ச்சிகளால் ஐயத்திரிவு விபரீதம் ஒழிதல். அறமுதலிய நான்குபொருளென்றது-இவ்வாறுணர்த்தோர் பெறுவது அறமுதலிய நான்குபொருள்களுமாம். உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுணமையால் பொருள்களின்றொழில்களை உவமைக்குங்கொள்க. முறைப்படக் கல்லாரியத்தியகவி - ஏனையிலக்கணமுமின்றிப் பொருளிலக்கணமும் கிடைத்த அறமுதலிய பயன்கொள்ளக் கிடக்காமையால் கல்லார்கவி போல் கலங்கி என்றார். பயன் நீர். அதனாலாகியவினவு. (உஉ)

வண்டோதையாறுமலர்வேணியின் வந்த நீத்தங்
கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண்ணுதன் மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதென் விடாயென வெம்பிவிழ்ந்த
குண்டோதாணை விடுத்தானக்குடினொருநாய்கர்.

(இ-ள்.) வண்டு ஒதை மாறு - வண்டுகள் (தேனுண்டு) இசைபாடுதலொழியாத, மலர் வேணியின் வந்த நீத்தம் - கொன்றமைமலர்மாலையையணிந்த சடையினின்றவந்த வெள்ளத்தை, ஒதம் நஞ்சு உண்டருள் கண்ணுதல் மூர்த்தி கண்டு-கடலிற்றேன்றிய விடமுண்டருளிய சிவபெருமானார் நோக்கி, பேழ்வாய் விண்டு என்விடாய் ஒதணியாது என வெம்பிவிழ்ந்த குண்டோதாணை - பின்தவாயத்திறந்து எந்தாகவிடாய் ஐயகோதணியாதென்று வெடிப்பித் கீழ்விழுந்த குண்டோதாணை, அ குடினொருநாய்கர் விடுத்தான்-அந்தநதியின்பக்கில் வயிறுள்ளினார்.

குறையிரப்போர் குறை கொடிதாயினும் அதனைநோக்காது அன்றே யொழிப்பவன் என்பார் நஞ்சுண்டருள் கண்ணுதல் என்றார். (உஉ)

அடுத்தானதியின்னிடையுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுக்களையோறநீட்டித்
தடுத்தான் மலைபோனியிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண.

(இ-ள்.) அடுத்தான் நதியின் இடைபுக்கிருந்த - அடுத்த அந்நதியினிடத்துப்போயிருந்த, குறுங்கை இரண்டும் ஆற்றலோடும் எடுத்தான் - (தனது) சிறியகைகளிரண்டையும் வன்மையோடுடுத்த, களை ஏற நீட்டி தடுத்தான்-(அவ்விரண்டுகளையும்) இரண்டு களைகளிலும் ஏறநீட்டி (அணைபோலத்) தடுத்து, மலைபோல் நியிர்தண்புனல் - மலைபோலநியிர்த்த தண்ணியநீர்ப்பெருக்கை, விடாயும் கடல் உண்ணும் மழையும் நாண - தாகவிடாயும் கடல் குழிபட நீருண்ணும் மேகமும் நாண, வாய் அங்காந்து மடுத்தான் - வாயைத்திறந்துபருகினான்.

அடுத்தான், எடுத்தான், தடுத்தான் என்னுமுற்றுகள் எச்சங்களாய்கின்றன.

தீர்த்தன் சடைபின்னிழிதீர்த்தமருக்திவாக்குத்
கூர்த்தின்புகொண்டெழுமகன்றிருமுன்னொய்திப்
பார்த்தன் பணிந்தபதமுன்பணிந்தாழப்பாழ
பார்த்தன்புருவாய்த் துதித்தானளவாதேதம்.

பார்த்தன் - பிரதையின் புத்திரன் பார்த்தன். இது தத்திதாந்தபதம். கண்ணமூர்த்தியினேவவால் பாசுபதாத்திரம்பெற, அருச்சுனன் தவஞ்செய்த பெரும்பேற்றால் வேடுருவாய்வந்த வெபெருவான் உண்மைத்திருவுருவத்தை வில்லடியாய் பவ்றுதியை அறியப் புலப்படுத்தினவன்கொரு ஐதலால் - பார்த்தன் பணிந்தபதம் என்றார். வில்லடியால் புலப்படுத்தினனென்றது.

“வேதமடியுண்டனவிரிந்தபலவாகமவிதங்களடியுண்டனவொளரம்
பூதமடியுண்டனவிநாழிகைமுதற்புகல்செய்பொழுதொடுசலிப்பிப்பொருளின்
பேதமடியுண்டனபிறப்பிலியிறப்பிலிநிநவகலரசுந் தன் மகளாரா
நூதனமண்சமரவேடவழுவங்கொடுநரன் கையடியுண்டபொழுதே.”

எனப்பாரதம் அருச்சுனன் றவநிலைச்சருக்கததில்வருஞ் செயயுள்களாலுணர்க.

கீதத்திலடங்கியபொருள்கள்.

தெனாபுரம் - தாலிமாபுரம் கலாநாயகர் வெடிப்பு மொ
சு-குமாரன் குறிப்பிட்டார் தாய்களும் நான் தீவிரமாக
காலாதித்யாவின் புகழைப் போற்றியேன். தந்தை
மாமாவுக்குப் புகழ் வாகடாகக் கூறும்போது அவ்வாறு
||

வினாநாடாரசுரொஹ தக்ஷபடதொயதூகக்ஷபாடவீ
ஹாராஸுயாபிவதீஷ்டிஷ்டகரிஷ்ஸநெஷ்டஸ்டொஹநதீ !
சூராவாநஹநாந்ரிஹாயஸததஸ்கீரயதீஹயெ
தொகூடாடூபதாஸநாஹிரவிநாந்ஹொநாந்ஹதததஸூரா ||

என ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் வரும் அஷ்டகத்திற்காண்க.

கூர்ந்து, ஆர்த்தவலித்தல் விகாரம். அகரவீறு தொழுத்தல். கூர்ந்து செய்
 வென்னெச்சத்திரிபு. (உரு)

எழுகடலழைத்ததிருவிவராயடல்.

ஒன்பதாவது

எழுக்கடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா

முடங்கன் மதிமுடிமறைத்த முடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கலவலிகவர்ந்தான் பொன்மாலையடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) முடங்கல் மதி முடி மறைத்த முடி தென்னன் - வளைந்தபிறையை
யணிந்த சடாமுடியையறைத்த கிரீடத்தையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், குறட்டு -
குண்டோதரனுக்கு, அன்னம் கிடங்கர் ஓடுநதி அழைத்த கிளர் கருணை திறன்
இது - அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைத்தருளிய விளங்கும் திருவரு
ளின்வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், மேல்-இனி, மடங்கல் வலி கவர்ந்தான்-கா
சிம்மத்தின் வன்மையைக் கொள்ளுகொண்ட அப்பெருமானார், பொன் மாலையடி
ந்து ஆட - காஞ்சனமாலையார் தினைத்து நீராட, எழு தடம் கடலும் ஒருங்கு அழை
த்த தன்மைதனைச் சாற்றுவாம் - பெரிய எழுக்கடலையும் ஒருசேர அழைத்த திருவிளையா
டலைச் சொல்லுவாம்.

மடங்கல் வலிகவர்ந்தான் என்பதற்கு - யமனது வன்மையைத் தனது திரு
வடிப்பரிசுத்தால் கவர்ந்த பெருமானாரது, எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று.
திருமால் நரசிங்கவடிவமாய் இரணியன் வலி கவர்ந்தகாலையில் செருக்குற்றிருக்க
வீரபத்திரக்கடவுள் சரபவடிவாய்ச்சென்று செருத்தாடொன்பது புராணவரலாறு.
கிடங்கு - கிடங்கர் இறுதிநிலைப்போலி - முடங்கலென்றார் தொழிற்பெயர் பெயரொ
ச்சப்பொருள்மேனின்றது. (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதிபுருவாகியுலகமெலாந்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோலொலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்துவிருக்கனும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார்.

(இ-ள்.) ஓத அரும் பொருள் - சொல்லுதற்கரிய மெய்ப்பொருளாகிய சோ
மசுந்தரக்கடவுள், வழுதி உருவாகி - பாண்டியத்திருக்கோலங்கொண்டு, எல்லாம்
உலகம் சீதளம் வெண் குடை நிழற்றி - எல்லாவுலகங்களுக்கும் தண்ணிய வெள்ளை
வட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அறம் செங்கோல் செலுத்துநாள் - தருமநூல்வ
ழியே செங்கோலைநடத்துமநாளில், போதம் அரும் பொருள் உணர்ந்திருக்கலும்-
ஞானநூலின் அரியபொருளையுணர்ந்த சத்த இருக்கலும், புனிதம் முனி மாதவரும்-
கனங்கயிலாத முனிவராகிய (ஏனைப்) பெரிய தபோதனர்களும், வரன் முறையால்-
சந்தித்து வருகின்றார் - வரன்முறைப்படி தெரிசித்த வருகின்றவர்கள் ஆயினார்கள்.

சத்தவிருடிகளாவார். அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கவுதமன், காசிபன், புகை
தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன். முனிவர் ஈறுதொக்குகின்றது. அறம் போதம்
நான்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். நிழற்றி பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்த
காலவிளையெச்சம் - நிழற்று - பகுதி. (உ)

சுவதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டு மீள்வானோர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலையுடையபுருந்தான்
மாதவனும்வரவேற்றுமுகமனுவைவழங்கிப்பொன்
னாதுமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பாள்.

(இ-ள்.) வேத முனி கோதமனும் தலைப்பட்டு மீள்வான் - வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவராகிய கவுதமரும் சந்தித்து மீளுகின்றவர், ஓர் போது - ஓர்பகல், அளவு இல் கற்பு உடைய பொன்மாலையுடைய புருந்தான் - அளத்தற்கரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையார் மனையுள் சென்றார், மாத அவனும் வரவு ஏற்பு - அக்காஞ்சனமாலையாரும் அவர்வருகையை எதிர்த்து, முகமன் உரை வழங்கி - உபசாரவார்த்தைகள் கூறி, பொன் ஆதனம் இட்டு அஞ்சலி செய்து - பொன்னுலாகிய ஆசனத்திற் அஞ்சலித்த, அரிய தவத் திறம் கேட்பான் - செய்தற்கரியதவத்தின் பாகுபாடுகளை வினவுகின்றார்.

கோதமனிதுதியில்லிந்த உம்மை - உயர்வுகொடுப்பதுபொருட்டு. (க.)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையழகே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன் விளம்புமால்.

(இ-ள்.) கள்ளம் வினை பொறி கடந்து-வஞ்சகச் செயல்களையுடைய ஐம்பொறிகளைக் கடந்து, கரை கடந்த மறை சென்னி - அளவுகடந்த வேதத்தின் முடிவில், உள்ள பொருள் பரசிவம் ஏ என்று-நிலைபெற்ற உண்மைப்பொருள் பரசிவமே என்று, உணர்ந்த பெருந்தகை அழகேன்-(உள்ளபடி) அறிந்த பெருந்தன்மையையுடைய அழகேன், தன் அரிய பவம் அகற்றும் தவம் அருள் செய்க என - ஒழிதலில்லாத சனனத்தொடர்ச்சியை ஒழிக்கும் ஓதவநிலையைக் கூறுக என்றுவினவ, கருணை வெள்ளம் என முக மலர்ந்து - கிருபை உவட்டுடையதொழிந்தபொலக் கருணைகூர்ந்து முகமலர்ச்சிகொண்டு, முனி வேந்தன் விளம்பும் - முனிவர்களுக் கரசராகிய கவுதமமுனிவர் சொல்லுகின்றார்.

வஞ்சகச்செயல்களாவன - தத்தமக்குரிய புலன்களில் சென்றமயங்குதல். இந்திரியமே தெய்வமெனக் கூறுவோர் கூறறைக்கடந்துகின்றவன் என்பார் - பொறிகடந்து எனவும், உபநிடதத்தின் மெய்ப்பொருளாயுள்ளான் சிவபெருமானே என்பார் - மறைச்சென்னியுள்ள பொருள் பரசிவமே எனவும் கூறினார். தேற்றேகாரந்தொகுத்தல். (ச.)

தவவலியாலுலகின்றதடாதகைக்குத்தாயானாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சேர்பெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனநுங்கற்புடையாய்நீயறியாததொல்வீரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானுயியம்பக்கேள்.

(இ-ள்.) திறல் மலயத்துவசன் அரும் கற்புடையாய் - வெற்றிவாய்ந்த மலயத்துவசபாண்டியனுடைய இல்லறக்கீழமைபூண்ட பெறுதற்கரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோ, தவ வலியால்-(முன்னர் நீர் இயற்றிய) தவத்தின் வன்மையால், உலகு ஈன்ற தடாதகைக்கு தாயானாய் - எல்லாவுலகங்களையும் ஈன்றருளிய உல

‘கனாதாவாயி தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தாயானீர், சிவபெருமான் மருகன் எனும் சீர் பெற்றாய் - (தனது ஆணைவழிகடக்கும் ஆன்மகோடிகளுக்கு கன்மையைத் தரும்) சிவபெருமானையே கல்ல மருகனென்றழைக்கும் பெருஞ்செல்வத்தைப்பெற்றீர், நீ அறிபாத தொல் விரதம் அவனி இடத்து எவர் அறிவார்- (ஆதலால்) நீர்செய்து கழித்தறியாத தொன்றுதொட்டுள்ள விரதங்களை உலகின்கண் (எனபோலியர்) எவர் அறிந்திருக்கின்றார்கள், ஆனாலும் இயம்பு சேள் - ஆயினும் நீர் வினவினமையால் யான் சொல்லச் சிறிதுகேளும். (இ)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவருத்த
வினமில்சீர்த்தவமுன்றாயிவற்றின்மானதத்தரும
தானமிசைமதிவைத்தறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறததியானித்தலைந்தடக்கன்முதலனந்தம்.

(இ-ள்.) மானதமே என வாசிகமே என காயிகமே என - மானதமெனவும் வாசிகமெனவும் காயிகமெனவும், வருத்த ஈனம் இல் சீர்தவம் மூன்றாம் (நூல்களில்) பகுத்துக்கூறிய குற்றமில்லாத சிறந்தவங்கள் மூன்றுவகைப்படும், இவற்றில் மானதம்-இம்மூன்றனுள் மானதங்களானவை, தருமம் மிசை தானம் மிசை மதிவைத்தல்-தருமத்தின்மேலும் தானத்தின்மேலும் அறிவைச் செலுத்ததாலும், தயவுபொறை மெய் (எல்லாவான்மகோடிகளிடத்திலும்) கருணை வைத்தலும் (தமக்குப் பிறர்செய்ததின்கைப்) பொறுத்தலும் (பிறவுயிர்களுக்குத்) தீவகுராதசொற்களைக் கூறுதலும், மோனம் உற சிவனை தியானித்தல் - மௌனநிலையில் பொருந்தநின்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்தலும், ஐந்து அடக்கல் முதல் அனந்தம் - பஞ்சேந்திரியங்களையடக்குதலும் ஆகிய இவைமுதலிய பலவாம்.

பிரிநிலையேகாரந்தது எல்லாத்தவங்களும் திரிகரணங்களின் வழிப்பட்டனவாய் சிற்றலால் மானதம் வாசிகம காயிகம என எடுத்துக்கொண்டார். மானதம் மனத்தார் செய்யப்படும் தவம். இது தத்திதாநபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்களுாம். தானம் - சற்பாததிரங்களாம். (க)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசார்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமூரைத்தலபெருந்தருமங்
காசகலவெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
வீசனருசசனைகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல்.

(இ-ள்.) வாசிகம் ஐந்து எழுத்து ஒதல் - வாசிகங்களாவன ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களை உச்சரித்தலும், மறு பஞ்ச சாரதி - பஞ்சபபிரமமகாமநிரங்களையும் உபநிடதபாங்களையும் ஒதுதலும், மறை பேசு சதவுருத்திரம் ஈரைதல் - வேதங்கள் எடுத்துக்கூறும் சதவுருத்திரமநிரங்களை எடுத்து உச்சரித்தலும், தோத்திரம் உரைத்தல் - பத்தியரூபமாகவுள்ள தோத்திரங்களை எடுத்துக்கூறலும், காச அசை பெரும் தருமம் எடுத்து ஒதல் முதல் அனந்தம் - குறறமகலப பெரியதருமநூல்களை எடுத்துக் கூறுதலுமாகிய இவைமுதலியபலவாம், காயிகங்கள் - காயிகங்களானவை, ஈசன் அருசனை - சிவபெருமானை யர்ச்சித்தலும், கோயில் வலம் செய்கை - அச்சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தலும், எதிர்வணங்கல் - சந்திதியிற்சென்று வணங்கலும்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரீத்தை யுச்சரித்தலாவது - அருளை முன்னுக்கொண்டு திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி மாறிச் சூக்குமமாயோதல். பஞ்சசார்தியாவது - சிவ

பெருமானே பொருளெனக்கூறும் உபநிடதபாகங்களை ஐந்துகாண்டமாக முறைப் படுத்தியோததல். மறைபேசுசதவுருவுருத்திரமுறைத்தல் ஆவது - வேதங்கள் பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாக முறையே யேற்றங்கூறுவதால் அவற்றுள் நடுக்கண்டமான சதவுருத்திரமஷங்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்கராக்கிரமத்தின்வைத்து அதிதசிவபரியந்தம் வரைப்பதெதிக் கூறுதல். எதிர்வணங்கல் - என்பதற்குச் சிவனடியாரை எதிர்கொண்டு வணங்கல் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அஃதாம். வாசிகம் - வாக்காற்செய்யப்படுவது. (எ)

நிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
நிருத்தனமுடிநதியாதிதோத்தயாத்திராபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடவிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாபிகங்கள்சிறந்தனயிப்புண்ணியத்துள்

(இ-ள்.) நிருத்தன் உறை பல பதி போய் பணிதல் - சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலநிருப்பதிகளிலுஞ் சென்று வணங்கலும், பணி நிறைவேற்றல் - சிவபெருமான் நிருப்பணிகளை முடித்தலும், மெய் வருத்தம் உற நிருத்தன் முடிந்த ஆதிதீர்த்தயாத்திராபோய் ஆடல்-(தமது) சரீரம் இளைக்க அச்சிவபெருமான் சடாமுடியிலணிந்தருளிய கங்கைமுதலிய தீர்த்தயாத்திராசென்று நீராடுதலும்ஆகிய, இவைமுதல் பல-இவைமுதலாகப்பலவாம், அவ்வகை மூன்றில்-(கூறிய) அம்மூன்றுவகையுள், பொருத்தம் உறுகாபிகங்கள் - தக்ககாபிகங்களாவன, இப்புண்ணியத்துள் சிறந்தன - (மானதவாசிகமாகிய) இருதப்புண்ணியங்களுள் மேம்பட்டனவாம். (அ)

திருத்தயாத்திராயதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாங்
திருத்தமாயகங்கைமுதலிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாடுவதரித்ததிருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினாலவற்றதிகந்திராமுந்நீர்.

(இ-ள்.) திருத்தயாத்திரா அதிகம் - (ஏனைய) தீர்த்தங்களில் நீராடுதற்கு யாத்திராசெய்தல் அதிகபடேறும், அவற்று அதிகம் - அவ்வேளையே தீர்த்தங்களில் மேம்பட்ட, சிவன உருவாம் திருத்தமாய கங்கை முதல் திருநதிகள் - சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய தீர்த்தமாயுள்ள கங்கைமுதலிய தெய்வத்தன்மையையுடைய நதிகளுஞ், தனி தனி போய் திருத்தம் ஆடுவது அரிது - தனித்தனி சென்று நீராடுவது மேம்பட்டது, அத திருநதிகள் அவை வந்து திருத்தமாய் நிறைதலினால் - அந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய நதிகள் வந்து முட்டின்தி நிறைதலினால், திராமுந்நீர் அவற்று அதிகம் - அவையையுடைய கடலானது அந்நதிகளிலு மேம்பட்டது.

கங்கைமுதலிய நதிகளாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி. இவற்றோடு - ஓகது, தாமிர்பாரணி, அககபத்திரி, திருட்டிணி கூட்டி ஏகாதசநதி எனவுங் கூறுவர். தீர்த்தம் திருத்தம் வடசொற்றிரிபு. சிவபெருமான் திருவுருவமென்று - காசியிற்கங்கைவடிவமாகநின்ற மரிக்கும் உயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலால். (க)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலே
துன்றுதினாக்கடலாடத்துணிவுடையவிரும்பினளாய்த்

எழுக்கடல்முத்தப்படலம்.

**தன்றிருமாமகட்டுரைத்தாள் சிறிதுள்ளத்தனாவெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பவெனச் செழியர் தவக்கொழுந்தனையாள்.**

(இ-ள்.) எனது முனி விளமப கேட்டிருந்த காஞ்சனமாலையா - என்றுகவுத
மமுனிவர கூறக்கேட்டிருந்த காஞ்சனமாலையா, தனது திரை கடல் ஆட துணி
வுடைய விருப்பினளாய் - நெருங்கிய அலையையுடைய கடலில் நீராடத் துணிந்த வி
ருப்பையுடையவராகி, தன திரு மா மகட்கு உரைத்தாள - தமது பெறுதற் கரிய
செல்வமாயுள்ள பெரிய புத்திரியாருக்குக் கூறினா, உள்ளம் சிறிது தளர்வு எய்தி-
(தமது) திருவுள்ளத்திற் சற்றுத் தளர்வுகூறாது, இறைவற்கு சென்று உரைப்பல்
என - (எனது) தலைவர்பாற் சென்று கூறவேனென்று, செழியர் தவக் கொழுந்தி
அனையாள - பாண்டியர்களேசெய்த தவத்திரட்சி ஓர் கொழுந்துவிட டங்குரித்தாற்
போலுமுள்ள பிராட்டியாரா.

சிவபெருமானைத் தமக்கு மருகனாகப்பெற்றமைமயால் 'எப்பொருளுந் தமக்கு
எளியதென்னுங்கருத்தினராதலின் துணிவுடையவிருப்பினளாய் எனவும், சிவபெரு
மான் திருவுள்ளக்கிடையவாரோடுவெனக் கருதினவராதலின் - உள்ளத்தளர்வு
யிற் பிறைவற்குரைப்பல் எனவுகூறினா உரைப்பல் - தன்மையொருமைவினைமு
றது. உரை - பகுதி பகரமெய் சரதி. பகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை. அல-தன்மை
யொருமைவிருதி. கேட்டிருந்த கேட்ட என்னும் பொருள்மேல் நிறைவால் இருந்த
அசைநிலைவிடைச்சொல்

(கௌ)

தனனனைபுடையபெருந்தகைவேந்தாபெருமான்முன்
செனனனமெனநின்றுசெப்புவாளருறளவிரற
கனனனநகருழியினெடுமாறழைத்தவருடகடலே
யினனனைகடலாடவேண்டினுள்ளெனநிரந்தாள.

(இ-ள்) தன தன்னை உடைய பெரும தகைவேந்தா பெருமான முன்சென்
று - தீமமால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எல்லையிலலாத மாட்சிமைபொருந்திய
அரசர்களுக்கு இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர் முன்சென்று, அன்னம் என
நின்று செப்புவாள் - அன்னம்போல் நின்று கூறுகின்றா, குறள வீரற்கு அன்று
அன்னக்குழியினெடு ஆறும அழைக்க அருள கடலே - குண்டோதரன்பொருட்டு
(அருளகூர்து) அந்நாளில் அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைத்ததத்
தந்தகிருபாசமுத்திரமே, இன்று அன்னை கடல் ஆடவேண்டினாள்-இன்று என்பதாய்
கடல் நீராடவிரும்பினாள், என்று இரந்தாள - என்று குறையிரந்தாள.

தாம்-பாண்டியர்க்கும் காஞ்சனமாலையாருக்கும் அவதரித்ததும், தம்மைத்
திருமணமுடித்ததும், அவனிச்சையாதலால் தன தன்னையுடைய என்றதற்கு-தம்
மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய என்பபொருளகூறினும், குழியினெடும என்பத
னியுதியிலுள்ள உமமையை ஆறு என்பதனெடுக்கட்டுக.

(கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுதகென்னவிராயநிலம்புரக்குங்
காவிதிகழமணிகண்டாகடலொன்றோவெழுக்கடலுங்
கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னினாருணபாலோர்
வாவிடையெழுவேறுவண்ணமொடுமவருவனவால்.

(இ-ள்.) தேவி¹ திருமொழிகேட்டு - (தமது) தேவியார்க்கிருமொழிகைச்சே
ட்டு (மனங்குழைத்து) தென்னவரர்நீ நிலம் புரக்கும் காவிதிகழ மணிகண்டர்

கடல் ஒன்றோ - பாண்டியத்திருக்கோலங்கொண்டு நிலவுகைப் பாதகாக்கும் நீளோற்பலம்போல் விளங்கும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய பெருமானார் (வேண்டுவது) ஒருகடல்தானா, எழுகடலும் கூவி வரவழைத்தும் என உன்னினார் - எழுகடலையுங் கூவி வருவிப்போமெனறு (மதது திருவுளத்தில்) கருதினார், குணபாள் ஓர்வாவி இடை - கீழ்பாறுள்ள பொற்றாமையிடத்து, வேறு எழு வண்ண மொடும் வருவன் - வெவ்வேறுவகைப்பட்ட எழுகடல்களோடும் எழுகடல்களும் வராநினான்.

எழுகடல்களுள்—காவலத்தில் உவர்க்கடலும், சாகத்திலில் பாதகடலும், குசைத்திலில் தயர்க்கடலும், கிரவுஞ்சத்திலில் நெய்க்கடலும், சான்மர்த்திலில் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடலும், கோமேதத்திலில் மதகடலும், புஷ்கரணித்திலில் நல்லதண்ணீர்க்கடலும் உள்ளன. இவை தம்மளவிற் சுருங்கிவினாநதுவந்தகூமயின் முடிவிலாற்றலுடையனென்பார் உன்னினானொவும், குணபாவோர்வாவியிடையருவன் எனவுங்குறினார். கடல்கள் ஏழாதலின்-ஏழுவணம் என்றார். (கஉ)

துண்டமதித்திரளனையசுரிவளை வாயவிடவுதைந்து

வெண்டவனறுரைததுமபசுசுருவேறுமிசைக்கொட்பத்

தண்டரளமணித்தொகுதியெடுத்தெழியுந்தரங்கநிறை

யண்டநெடுமுகடுகிரிஞ்சுவார்த்தெழுந்தகடலேழும்.

(இ-ள்.) துண்டம் மதி திரள அனைய சுரிவளை உதைத்து வாய்விட - பிளவுபட்ட அர்த்தசந்திரக்கூட்டத்தையொத்த சுரிந்தமுகத்தையுடைய சங்குகள்முற்பட்டச்சென்று சத்திக்கவும், வென் தவளம் துரைததுமப - வெள்ளியதுரைகள்தனும் பவும், ஏறு சுரு மிசை கொட்ப - ஆணசுருககள் மேலேசுழன்றுவரவும், தன் தரள மணி தொகுதி எடுத்த எறியும் - தண்ணியமுததுகூட்டங்களை எடுத்துக்கொழிக்கும், தரங்கம் நிறை நெடு அண்டம முகடு உரிஞ்சு - அலைவரிசை நெடியவிண்ணுலகின்முகட்டை உரிஞ்சவும், ஏழு கடலும் ஆர்த்தது எழுந்த - ஏழுகடல்களும் ஒலித்து நிலைபெயர்ந்து எழுந்துவந்தன.

வென்தவளம் - ஒருபொருட்பனமொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. கொட்ப-கொடுமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம். (கக)

காணுமாரங்கர்பனிப்பக்கலிமுடி வினயன்படைப்புக்

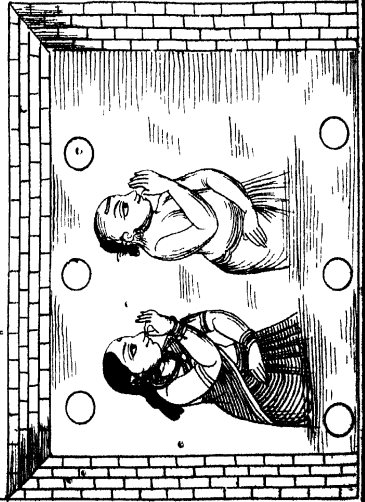
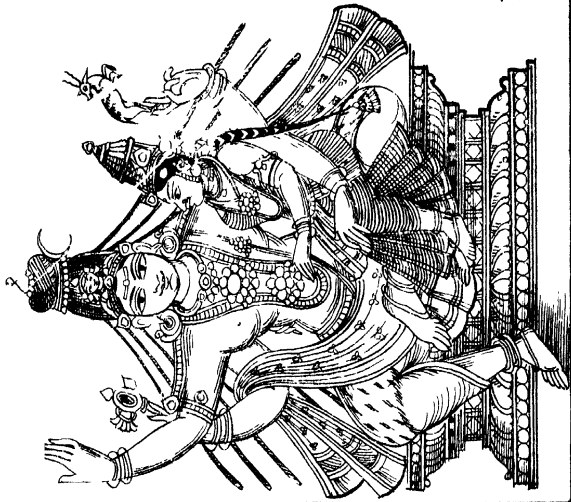
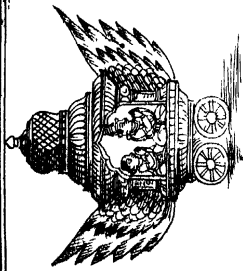
கோணுமாறெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்

பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்தநீரு

வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால்.

(இ-ள்.) காணும் மா நகர் பனிப்ப-(வருகையைக்)கண்ட பெரியமதுரைநகரி லுள்ளோர் வருந்த, கலிமுடிவின் அயன படைப்பு கோணும் ஆறு எழுந்தது என-கலியுகமுடிவில் பிரமனது சிருட்டிப் பொருள்கள் சிதையும்படி (நிலைபெயர்ந்து) எழுதல்போல, கொதித்து எழுந்த கடல் - பொங்கியெழுந்த (ஏழு) கடல்களும், அரவம் பூணு நாயகன்-சர்ப்பாபாணத்தைத்தரித்த சிவபெருமானுடைய, அகில புவனம் எல்லாம் கடந்த திரு ஆணையால் - கைகுந்தமுதலிய எல்லாவுலகங்களிலுஞ் செல்லுஞ் சிறந்த ஆளுநரால், அவன் அடிசென்று அடைந்தார்போல் அடங்கியது-அச்சிவபெருமானுடைய திருவடிக்கீழ்ச்சென்று கலந்தவார்போலப் (பொற்றாமரைத் திருக்குளத்திற்கு) சென்று (கலந்து) ஒடுங்கின.

மலையத் துவசவ்ணயழத்திரு விவ்ணயாட லு

மலயத்துவசலிணயழைத்தபடலம்.

பணிப் பிசும்காலவினாவெச்சம். அது கொடுத்தென்னும் வினாவெச்சத்தி
ன் மூதவினாவெண்டது. பணி பகுதி. பகாமெய் சந்தி. பகாமெய் விரித்தல்விசை
சம். அ-விருதி. (செ)

தன்வண்ணமெழுதலின் தனிவண்ணமொடுகலந்த
பொன்வண்ணநறுமபொருட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழுவெள்ளிமணிமன்றாடு
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொடும்வயங்கியதால்.

(இ-ள்.) பொன் வண்ணம் நறுமபொருட்டு பூம்பொய்கை - பொன்னிறம்
வாயந்த நறுமணக்கமமும் பொருட்டையுடைய பொற்றாமரைப்பொய்கைவாண்
து, தன் வண்ணமொடு - தனது வெண்ணிறத்தோடு, எழுகடலின் தனிவண்ண
ம் கலந்து பொலிவு எய்தி - (தன்னிடத்தொடுங்கிய) எழுகடல்களின் ஒப்பற்ற
நிறங்களைக்கலந்துவிளங்கி, மின்வண்ணம் சடைதாழ் - மின்போலும் நிறம்வாய்ந்த
சடைகள் தாழ், மணி வெள்ளி மன்று ஆடும் மனவண்ணம் என - அழகியவெள்ளி
யம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெருமானது எட்டுவகைவண்ணங்கள்போ
ல, எட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியது - எணவகைநிறங்களுக்கும் விளங்கியது.

சிவபெருமான்-அட்டமூர்த்தியாய் நிறகுங்கால், பிரிதிவிற்குரிய பொன்னி
றமும், அப்புவிற்சூரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்சூரிய செந்நிறமும், வாயுவிற்சூரிய
கருமநிறமும், ஆகாயத்திற்குரிய புகைநிறமும், சந்திரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும்,
சூரியனுக்குரிய ரத்தநிறமும், ஆதமாவிற்குரிய படிக்கநிறமும், ஆகிய இந்நிறங்களை
வாய்ந்த நிறநிலை மன்வண்ணம் எனலா (கரு)

எழுகடலழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உன்படத் திருவிருத்தம் - அஅசு.

பத்தாவது

மலயத்துவசலிண யழைத்தபடலம்.

கலிவருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாழியம்பினுமினிச
செழுமதிமாரபினேனசேணிழிந்துதன்
பழுதிலகற்பிலலொடும்பரவையோயந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்தோதுவாரம்.

(இ-ள்.) எழுகடல் அழைத்த ஆறு இயம்பினும் - எழுகடலையும் அழைத்த
திருவினையாடலைக்கூறினும், இனி-இனிமேல், செழுமதி மாரபினேன் சேன் இழி
ந்து - குறைவினநிறைந்த சந்திரகுலத்திறநேனறிய மலயத்துவசபாண்டியன்
விண்ணுலகினினதும் இழிந்து, தன் பழுது இல் கற்பு இல்லொடும் பரவையோய்ந்
து-தனது குறையிலலாத கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோடும் கட்டாடி, அந்
ன் அழகிய திருவுருவாடைந்தது ஓதுவாரம் - சிவபெருமானது அழகியதிருவுருவ
த்தை யடைந்த திருவினையாடலைச்சொல்லுவாரம்.

அரண்-தன்னையடைந்தோர் மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன் “சேர்ந்தோர்மரையவேர்முற்றுமரியுமாற்றுவரன்” என்பதனானவர்க, செழுமை-கிறைவு.

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவருளம்பாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையின்மேவினான்.

(இ-ள்.) புரவலன் பூவை தடாதகை யோடும் வந்த - சவுந்தரபரணடியர் தூகணவாய்ப்பறவையின் இன்சொற்போலும் இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பி ராட்டியாரோடும் எழுந்தருளினவனது, உரவு நீர் கடல் மருங்கு உடுத்த - (புடைபெய ர்ந்துவந்த) பெரிய நீர்மயமாகிய எழுகடலின் பக்கத்திறு சூழ்ந்த, சந்தனம் மரவம் மந்தாரம் மா வருளம் பாடலம் விரவு நந்தனத்தன - சந்தனமரமும் சூழ்குமரமும் மந்தாரமாரமும் மாமரமும் மகிழமரமும் பாதிரிமரமும் கலந்த நெருங்கிய கந்தவ னத்தில், அரி அணையில் மேவினான் - சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்தார்.

நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் என நின்றது. சந்தோஷத்தைத்தரு வனம் என்பது பொருள். (உ)

தாதவிறும்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்தினைருருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்த
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில்.

(இ-ள்.) தாது அவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகம் போது கொய்து - மகாந தத்தோடு மலர்ந்த மல்லிகைமலரையும் முல்லைமலரையும் சண்பகமலரையும் கொய் து, இளைஞரும் பொன் தொடி சேடிமாதரும் கொடுத்திட - (ஏவல்வழிநிறும்) மங் கையரும் பொன்னுலாகிய வனையலணிந்த தோழிப்பெண்களுங் கொடுக்க, வாங்கி மோந்து உயிர்த்து - (அம்மலர்களை) வாங்கி மோசனது சுவாசித்து, ஆதரம் இரண்டு அற அமரும் எல்லையில் - ஓர் விருப்போடும் எழுந்தருளியிருக்கலாலததில்.

இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிபோல வேருயியாவாய்ந்தது, ஆவிற்குரு கோடு தோன்றினம்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலின ஆதரம் இரண்டற எனக்கூறினார். இது திருச்சிறுநம்பலக் கோவையாருள் நச்சினாகுகிணி ப ருணாயிற்க ண்டது. (ங)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருடடேழுவாரியு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துயி
னன்னையையாடுவரனழைத்தியாலென.

(இ-ள்.) மன்னவன் - சவுந்தரபரணடியர், தன் அமர் காதலி தன்னை நோக் கி - தம்மால் விரும்பப்பட்ட பிராட்டியானா நோக்கி யருளி, உன் பொருட்டி ஏழு வாரியும் இந்நகர் அழைத்தனம் - உனதுபொருட்டாக ஏழுகடலையும் இந்நகரிலழை த்தோம், ஈண்டு போந்த கின் அனனையை ஆடுவான் அழைத்தி என - இவ்விடத்தி னின்றஞ் சென்று உனது தாயை தீராத அழைப்பாபென்று திருவாய்மலர்ந்தருள.

மலபத்துவைப்பழத்தட்டலம்.

1931

காதலி - காதலியுடையவன். காதல் - பகுதி - இ - பெண்பால்விருதி. அழைத்தி - மூன்வினை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்ற. அழை பகுதி. து - சாரியை. தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சகதி, இ-மூன்வினையொருமைவினைமுற்றவிருதி. (அ)

மடந்தையுமனைையைக்கொணாந்துவாவிமா

டடைந்தனளாகமற்றவளபுராணநூற்

படர்ந்தகேள்வியாதமைகோக்கிப்பெளவநீர்

குடைநதிமீதுவியெவன் கூறுமென்னவே.

(இ-ள.) மடந்தையும் அனையைக் கொணாது வாவி மாடு அடைந்தனள் ஆக • தடாதைப்பிராட்டியாரும் (தமது) தாயாராகிய காஞ்சனமாலையானா அழைத்துவந்து பொற்றாமரைத் திரத்தத்தின் பக்கத்து வந்தருள், அவன் - அககாஞ்சன மாலையார், புராண நூல் படாந்தகேள்வியாதமை நோக்கி - புராணமுதலிய வேதாசனநூல்களில் துறைந்த கேள்வியை யுடைய முனிவர்களைப் பார்த்து, பெளவம் நீர் குடைநதிமீது விதி எவன் கூறும் எனன் - கடல் நீராடித்தற்குரிய விதியாது சொல்லுங்கொளையகூறு.

கொணாது - இறந்தகால வினையெச்சம் கொண் - பகுதி - கொணவென்னும்பகுதி ஈறுகுறுதி ரகரமெய்விரிந்த கொணா எனநின்றது. அடைந்தனளாக-அடைந்தனள் என்னும் வினைமுற்றோடு ஆகவென்னும் இடைச்சொல் புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருள்தந்தது. தொல்காப்பியம், இடையியல். “ஆகவாகவென்பதென்னும் - ஆவியினமூன்றாம் பிரிவிலைசங்கி” எனனுஞ் சூத்திரத்திற்கு நச்சினுர்க்கினியா எழுதியவுரையிற்காண்க. நின்முகங்காணு மருந்தினேன். என்றில்காணும் என்னும் பெயரொச்சம் காணுதல் எனனாநொழிற்பெயாமேல் நின்றதுபோலக் குடைந்திடுமென்னும் பெயரொச்சம்-குடைந்திடுதலென்னுந்நொழிற்பெயாப் பொருண்மேல் நின்றது - குடை - பகுதி - து - சாரியை. நகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சகதி. இடு, - பகுதிப்பொருள்விருதி. அனைத்தும் ஓர்பகுதி. (இ)

கோதறுகறபினுய்கொழுநன்கைத்தலங்

காதலன்கைத்தலமனறிக்கனறினவா

லாதலிமமுனறினொன்றங்கைப்பறறியே

யோதரீராடுதனமரபென்றோதிரா.

(இ-ள்.) கோது அறு கறபினுய - குற்றமற்ற கறபினையுடையாய், கொழுநன்கைத்தலம் ஆதல் - (தனது) நாயகன்கைத்தலங்கனையாவது, காதலன்கைத்தலம் ஆதல் - (தனது) புத்திரன்கைக்கனையாவது, அனறி-அல்லாமல், கன்றின வால் ஆதல் - கன்றின வாலையாவது, இம் முனறில் ஒன்று - இம் முன்றினுள் ஒன்றை, அந்நை பற்றியே ஒதம் நீர் ஆடுதல் மரபு என்று ஒதினா - (தனது) அழகிய கைகளாற்பற்றிக் கடல்நீராடுதல் விதியெனதுகூறினா.

கைத்தலம் வால் என்றமையால் - ஒன்றென்ப பொதுப்பட்டகூறினார். ஆதலென்னும் இடைச்சொல் விகற்பப்பொருண்மேனின்றது. (ஈ)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலேகேட்டுமேற்

குறைவற்றத்தவஞ்செயாககொடியபாவினெற்

கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையெயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) மறையவர் வாய்மை பெற்றான் மாலு கேட்டு - முனிவர்கள் உண்மை மொழியைக் காஞ்சனமாலையார் கேட்டு, மேல் குறைவு அற தவம் செயா கொடிய பாவிய எற்கு - முற்பிறப்பில் நிரம்பத்தவஞ்செய்யாத கொடியபாவியாகிய எனக்கு, இறைவனும் சிறுவனும் இல்லையே - நாயகனும் புத்திரனுமில்லையே, இனி பெறுவது கன்று அலால் பிறிது உண்டாகுமோ - இனியான்பெறுவது கன்றின் வாலுன்றி வேறென்றுண்டாகுமா.

பாவியெற்கெனப் பாடமாயின் - பாவியேனாகிய எனக்கெனப் பொருளென்கா ன்க. பிராட்டியாராப்பெறுதற்குரிய தவஞ்செய்தும், இன்று இறைவனுஞ்சிறுவ னுமில்லாத வறுமையை நோக்கிக் கூறினவராதலின் - குறைவறத் தவஞ்செய்யக் கொடியபாவியெற்கென்றார்.

(எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினார்க்குரு
ணைநொயிர்த்துணையாயநாயகி.

(இ-ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், மாதராய் - புத்திரியே, கன்றின் வால் பற் றியாடுகு ஓ - கன்றின் வாலுப்பற்றிக் கடலாடுவேனா, என்று தன் மகட்கு கூற லும் - எனத்தன்னுடைய புத்திரியாருக்குக்கூற, வேதன் மால் பதவியும் - பிரமன் பதவியும் விஷ்ணுவின்பதவியும், வேண்டினார்க்கு அருள் எாதனார் உயிர்த்துணை ஆய நாயகி - தம்மை விரும்பி வழிபட்டவர்க்குத தந்தருளும் இறைவருடைய உயிர்த் துணையாயுள்ள பிராட்டியார்.

அண்டங்கள் யாவையும் தமது ஆணைவழிநடத்தும் உங்களைப்புத்திரியாகவும் 'மருகனாகவும் பெற்ற யான்' எனையோர்போல எளியனோ என்பான் - கன்றின் வால் பற்றியாடு கோ எனவும், பிரமன்முதலியோர் தமது ஆணைவழிநிற்குங்கடவுளராத லின் சொல்லாற்றல்தோன்ற அருணாதனார் எனவும்கூறினான். ஆடு கு - எதிர்காலத்த ன்மை யொருமை வினைமுறையு. ஆடு - பகுதி - கு - தன்மை யொருமை எதிர்காலவி னைமுற்றுவிருதி. "மடுக்கோகடலின்" என்ற திருக்கோவையார் உரையிற் காண்க. ஓ என்னும் வினா எளியள் அல்லாளென்னும் பொருள்மேலின்றது. கூறலும்-நிகழ்கா லவினையெச்சம் - கூறு பகுதி. உகரககேடு சந்தி. அல் - சாரியை. உம் விருதி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
ன்னனைதன்குறையுடையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினுன்றோ.

(இ-ள்.) தன் உயிர சிறுவனை அடைந்து தாழ்ந்து - தமது உயிர்க்கு உரிமை பூண்ட இறைவனையடைந்து வணங்கி, தன் அன்னை தன் குறை உடையாட - தமது தாயாகிய காஞ்சனமாலையாருடைய குறைபாட்டை எடுத்துக்கூற, ஆன் தகை மன் னவன் - ஆன்தன்மையையுடைய சவுந்தரபாண்டியார், வலாரி யோடு ஒருஞ்ஞ வை கிய தென்னவன் மேல் மனம் செலுத்தினான் - இந்திரனோடு ஒருசேரச் (சிம்மாதன த்தின்மேல்) வீற்றிருந்த மலயத்துவசபாண்டியன்மேல் மனஞ்செலுத்தினார்.

வலாரி - வலாகுரையழித்தவன்-இது காரணப்பெயர். தன்னுயிர்க்கெழுவன்-
தனக்கொரு உயிராயுள்ளவர் என்னும் பொருண்மேனிறலால் தன்னுயிர்க்குரிமை
பூண்ட இறைவனைப் பொருள்கொன்றாம். (க)

ஷெ வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனாதனநீத்
துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசசெழியன்வருமால்.

(இ-ள்.) சிலை அத்திரியார் திருவுள்ளம் உணர்ந்த - மகமேருவை வில்லாக
வுடைய பெருமானார் திருவுள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்து, அலை அத்திரி அட்டவன் ஆ
தனம் நீத்த - பறந்து திரியும் பர்வதங்களை வென்ற இந்நிரனுடைய சிம்மாசனத்
தினின்ற நீங்கி, உலை அத்திரி ஒத்த விமான மொடு - கொல்லன் உலை மூக்கி யுள்
ள அருத்தியை யொத்த தெய்வ விமானத்தின் மேற் கொண்டு, மலயத்துவசச்
செழியன் வரும் - மலயத்துவச பாண்டியன் வருகின்றான்.

முற்காலத்தில் மலைகளெல்லாஞ் சிறகொடுபவற்றை பற்பலதேசங்களிலுஞ்செ
ன்றிருத்தலால் அங்குள்ள எவ்வுயிர்களும் மிகவுந் துக்கித்தலைத் தேவர்கள் கோக்
கித்துக்கித்து இந்நிரனுக்கு முறையிட, அப்பொழுது இந்நிரன் அம்மலைகளுடைய
சிறகுகளைச் சேதித்து வருங்கால் அச்சங் கூர்ந்து உவர்க்கடலில் பன்னிரண்டுமலை
கள் பறந்து வந்து கிழக்குமுதலிய திக்குகளில் விழுந்தன. அவை - அக்கடலின்
கீழ்த்திசையில் - இடபகிரியும், தரதுபிகிரியும், தாமிரகிரியும். தென்பால் - சக்கர
கிரியும், மைராககிரியும், வலாககிரியும். மேல்பால் - சோககிரியும், வராககிரியும், நந்
தனகிரியும். வடபால் - கங்ககிரியும், சந்திரகிரியும், துரோணகிரியுமாம். இவைகள்
அத்தேவேந்திரனுக்குப் புறங்கொடுத்தமையால் அலை யத்திரி யட்டவனென்றார்.

ஏழைநுருபு நிற்கவேண்டிய விடத்து மூன்றநுருபு வந்தது உருபு மயக்கம்.
அருத்தி - பருத்தலுஞ் சுருங்கலும் உடைமைபோலவிமானம் செல்லுதலும் இறங்
குதலும் உடைமை பற்றி உலையத் திரியொத்த என்றார். (க0)

மண்பேறடைவாங் வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனா
கண்பேறடைவானெதிர்கண்டனனே.

(இ-ள்.) மண்பேறு அடைவான் வரும்-மண்ணுலகத்திலுள்ள ஆன்ம கோடி
கள் (தத்தமக்குரியபெரும்). பயனையடைதற்பொருட்டுவருகின்ற, ஏழ்கடல் வாய்
எண் பேறு அடையா அருள் இன் அமுதை - ஏழ்கடலிற்குேன்றிய அளவறுத்தற்க
ரிய கருணையாகிய இனிய அமுதம் போன்ற தன்மருகரை, பெண் பேறு அதனால்
பெறு பேறு இது என - பிராட்டியாரைப் பெற்றதனாற் பெற்ற பயன் இதுவென்து,
கண் பேறு அடைவான் எதிர் கண்டனன் - கண் பெற்றதனாற்றான்பெறும் பயன்
யாதோ அதனையடைந்த மலயத்துவசபாண்டியன் எதிர்கண்டனன்.

ஏழ்கடலின் அருகில் எழுந்தருளி யிருந்தமையால் - ஏழ் கடல் வாய் அரு
ளின்னமு தென உவமை யாகுபெய்தாகச் சோமசுந்தரக் கடவுளைக் கூறினார். (க1)

வந்தான் மருகன் சரணம் பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும் முறையா
லந்தாமலாயங்கையடைத்து மக
டந்தானையெதிர்த்து தழியினால்.

(இ-ள்.) வந்தான் - வந்து, மருகன் சரணம் பணிவான் முந்தாமுனம் - (தனது) மருக ராகிய சவுந்திர பாண்டியர் திருவடிகளை வணங்க முற்படாத முன்னமே, மாமன் என்னும் முறையால்-(தமக்கு) மாமனா றொன்றும் முறையடி, அம் தாமரை அங்கை அமைத்தது - அழகிய தாமரை மலர்போன்ற திருக கரங்களால் லமைத்து, மகள் தந்தனை எதிர்த்து தழீஇனன் - மகட் கொடை நேர்ந்த அப்பாண்டியனை எதிர் சென்று தழுவினார்.

வந்தான் பணிவான் என்னும் வினையுறுகள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு ஈறுகெட்டுநின்ற முந்தா என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தின் முதலிலேகொண்டு நின்றன. (கஉ)

ஆத்தன் திருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற
பார்த்தன்புநிரம்பிய பன்னியொடுங்
தீர்த்தமபுகுந்தாடிய செலகவெனப்
பூத்தன் பொருளைப் புனனாடவனும்.

(இ-ள்.) ஆத்தன் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தது - சவுந்திர பாண்டியர் திருவுள்ளங்களுக்கிரந்த, அருளால் பார்த்தது-அருட் கண்ணால் நோக்கி, அன்புநிரம்பிய பன்னியொடும் தீர்த்தம் புகுந்த ஆடிய செலக எனது அன்பு மீதாற்றத் (உமது) மனைவியோடும் தீர்த்தத்திற் சென்றாடச் செல்லக் கடவீர் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார், பூத்தன் பொருளை புனல் நாடவனும் - மலர்கள் நெருங்கிய தண்ணிய தாயிர பரணியின் நீர்வளமிக்க பாண்டிநாட்டையுடைய மலயத்துவசனும்.

ஆடிய செலக செய்யிய என்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்ச மீதலின் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (கங)

முன்னைத்தவமெய்திருயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவன்வந்தெழரீர
தன்னைத்தழுவத்தழுவிக் கிரிவேந்
தென்னககுறையாமகிழுவெய்தினனே.

(இ-ள்.) முன்னை தவம் எய்தி முயன்று பெறும் - முறழிப்புக்களில் (விடாது) தவஞ்செய்துமுயன்று (தான்) பெற்ற, பெடை அன்னம் அன்னவன் எதிரே வந்து - பெட்டையன்னத்தின் நடைபோல நடை வாய்ந்த தடாதகைப் பிராட்டியார் எதிரே வந்து, தன்னை தழுவ தழுவ - தன்னைத்தழுவ அம்மலயத்துவசபாண்டியனார் தழுவிக் கிரிவேநது என்ன குறையா மகிழ்வு எய்தினன் - மலையரையன்போல நிறைந்த மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான். (கச)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற
கண்டேனிலனென்று கருத்தவல
முண்டேயஃகிவ்வுவகைக்களிதேன்
வண்டேயெனவுண்டுமறந்தகன்னால்.

(இ-ள்.) தன் தேமொழியேன்வி - தன்னிய தேன்போன்ற சொந்தையு டையபுத்திரியாகோ (உமது) திருமணத்தை, தவம் குறையால் கண்டேன் இல்ள் என் டு கருத்து அவலம் உண்டு - (செயுது முடிந்த) தவத்தில் (கேர்த்திரிது) குறையா ட்டால் காணு தொழுகதேனே பெனது (சீன) மனத்தில் கவலை யுண்டு, அஃது - அ க் கவலையை, இ உலகை களி தேன வண்டே என உண்டு - இரீதச்சந்தோஷமாயி ய களிப்பைத்தரும் மதகை வண்டு போலுண்டு, மறாதனை - (பான்) மறந்தேன்.

உவகை என்றது - திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்கோலம் போல இங்கும் பெருமாளும் பிராட்டியும் உடனிருந்த திருக்கோலம். உவகையை மது என உருவக்ஞி செயதமையால் தன்னை வணடென உருவக்ஞி செய்தாள். அஃது - இயல்பு. அத ழுவருதல் விகாரம். தேமொழி அண்மைவிளி. (கஞ்)

சேனாநாதவணைச்சிலநாளாகழியக்

காணுறறவளபோலிறைகறபுடையாள்

பூனுறறமலாந்ததோபொறகொழிபோ

செய்யுறமெதிராநண்ணியிதைஞ்சினளால.

(இ-ன்) சேண் உறறவனை சிலநாள் கழிய காணுறறவன் போல் - (பொருண்முதலியவற்றை முன்னிட்டிச் சிலநாளிபிரக) தூரத்திற்சென்றதலைவனை அச்சிலநாள் கழியக கண்டவனபோல, நிறை கறபு உடையான் - நிறைந்ததழியையுடைய காஞ்சனமாலையார் (கனன) பூண் உறற மலாரதனை ஓர் பொன் கொடிபோல்நாண் உறற-ஆபரணங்களை அணிந்த மலாரதனைப் பொற்கொடியைப்போல (விதிப்படி) மக்கலநாணணிந்த, எதிர்நண்ணி இறைஞ்சினன்-எதிர்சென்று வணங்கினார்.

மங்கலநாணித் தி மறையாபரணம் இனமையால், மங்கலநாணும் உள்ளிட பூணுறமலாநத்தோ பொற்கொடிபோலென்றமையால்-நாணுற என்றதற்கு விதிப்படி மங்கலநாணினிதெனும். “ ஸ்ரீநாகேசுவராயநம:” என ஆளவெனத் திவ்யாஸ்யாயநம:” மாயஸ்ய நம:” என ஆளவெனத் திவ்யமகதவததினும் வருதலகாணக் கிவபெருமான் நிருவருநால்வந்த தமது கணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண பூண்டா என்பார - நாணுற மென நிராணணியிறைஞருள்ள என்றா இடைபிற நிலநாள் மங்கலமினி மீட்டும் மங்கலம் பூணுதல் மரபோ எனில், ஆரியவாதத்தாடமுல் அரசபுரிதத் திதிர வருமென்னும் அரசன தன்புத்திரிவாமழவைச் சோகிடநூலவல்லாபாந்தேக்க; ஒருவா பதினாயிரவரும் வாழநிருப்பள என்றா, ஒருவா - பதினென்காம்வருத்தில் வாழ்விப்பள என்றா, இதனேகேயிடு அவவரசன் கவலைகாந்திருத்தன். இதனைத் தனதேழிபாற வேகவிழற சீமந்தனி என்பவன் தனது வாழ்வு நீடித்திருக்கும்பொருட்சிச் சோமவாரயிரதம் நோற்றுருங்கால் தனது கணவனாகிய சகதிரசேன மகாராசன என்பவன் தனது தனையேவிழையாட்டாக யமுனையில் ஓடும் விடுங்கால் அவவோடங்கவிழறது தனது தனையாமரிக்கத்தான் தன்மனைவிநோற்றுவரும் அச்சோமவாரயிரத புண்ணியத்தால் நாகலோகத்திற்சென்ற வசித்திருந்தான். அவவோடங்கவிழறதெய்தியைக் கேள்விபுற சீமந்தனி என்பவன் மங்கலநாணிழறது தானமேற்கொண்ட அவ்விரதத்தைக்கைவிடாது கட்டிவிருங்கால் முனறவருடங்கழித்தது தன்னைப் பாதுகாத்தவாத தக்கசன் விடையால் அச்சந்திரசேன அநாகலோகத்தினின்றும் நிலவுலகில்வந்து தன்மனைவியையிடும் மங்கலம்புரிதன்னைபது பிரமோத்தரகாண்டம் சோமவாசவிரதமுரைத்த வத்தியாயத்திறைக்கே.

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலைகையில்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்தினாயாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிச் சிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடுமரோ.

(இ-ள்.) மஞ்ச ஓதிய காஞ்சன மாலை கையில் - மேகம்போன்று கூந்தலையுடைய காஞ்சனமாலைபார் (தமது) கையில், பைஞ்சோதி விளங்கு பவித்தினா ஆய்-பசியகிரணம்விளங்கும் பவித்திரமுடையவராய், செஞ்சோதி முடி சிவநாம வீழுத்த அஞ்ச ஓதி - செவந்தகிரணத்தையுடைய சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாகரத்தை யுச்சரித்தது, நெடுங் கடல் ஆடும் - நெடியுடையவரோ.

பவித்தினா-பவித்திரமுடையவர். பவித்திரம் பாபத்தை நீக்கி முத்தியையளிப்ப தென்னும்பொருட்டு. பைஞ்சோதி விளங்கு என்றமையால் - தருப்பையினுற் செய்த பவித்திரமெனக்கொள்க ஓதிய-சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெய சொச்சம். ஐந்த-அஞ்சமருஉ. சிவபெருமான திருநாமமே ஸ்ரீபஞ்சாகரமென்பது.

“காதலாதிக்கநிறுதுகண்ணீரமல்கி, யோதுவாரதனைநன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்இனுமெய்ப்பொருளாவது, நாத்தமநமச்சிவாயவே.”

எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க.

(கஎ)

துங்கக்கலைவேதியாதொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன் துணைகை
யங்கைத்தளிர் பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புலாடினளே.

(இ-ள்.) துங்கம் கலை வேதியா - உயர்ந்தவேதமுதலிய நூலையுணர்ந்தமுனிவர்கள், தொல் மறை நூல் சங்கற்ப விதிப்படி - தொன்னுசாட்டுள்ள வேதநூல் முறைப்படி வழாதுசெய்யுஞ் சங்கற்பவிதியின்படியே, தன் துணைகை அங்கை தளிர் பற்றி - தமதுதுணைவராகிய மலபத்துவசபாண்டியன்கைகளை (தமது) அழகியகைகளாகிய தளிர்களாற்றறி, அகத்து உவகை பொங்க - மனத்தில் மகிழ்ச்சி மீக்கூர, புணரிப் புணல் ஆடினள - கடல் நீராடினார். (கஅ)

குடைந்தார்கரையேறினாகொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைககண்விழிக்கமல
முடைந்தார்கருணைமாருதநகுதுகா
தடைந்தாருமைபாகருட்படிவம்.

(இ-ள்.) குடைந்தார் கரை ஏறினா - நீராடிக்கரையேறிய காஞ்சனமாலை யாரும் மலையத்துவசபாண்டியரும், கொன்றை முடி மிடைந்தார் கருணை கண் விழி கமலம் உடைந்தார் - கொன்றைமாலையைச் சடாமுடியிறறித்த சோமசுந்தரக்கடவுளது கிருபாநோக்கால் பார்க்கப்பட்டு, அனைமார் உதரங் குறுகாத - தாய் மார்கள் கருப்பத்திலுடையாத, உமைபாகர் அருட் படிவம் அடைந்தார் - உமாதேவியாரா யிடப்பாக்கத்தினுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளது அருளுருவத்தையடைந்தார்கள், (சிவசாரூப்பியம் அடைந்தனர் என்றபடி.)

உமைபாகர் அருட்படிவம் என்றமையால்-சிவபெருமான் திருவுருவத்தைப் பாண்டியரும், உமாதேவியார் திருவுருவத்தைக் காஞ்சனமாலையாரும் பெற்றனரெனக்கொள்க. இதனை யடியில்வருஞ் செய்யுளாற்காண்க. விழியைக் கமலமாகவுருவ கஞ்செய்தமையால் உடைந்தாரென்றார். உடைந்தாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் ஏறினாரென்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின் முதனிலைகொண்டது. படுசொல்லற்றப்ப படுபொருளாய்வந்த உடைந்தாரென்னும் செயப்பாட்டு வினைமுற்று எச்சமாய் அடைந்தாரென்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. குறுகாத என்னும் எதிர்மறைப் பிப்பொச்சத்தின் அகரவீறுதொக்கது. (௧௧)

ஒண்கொண்டன் மிடற்றொளியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயததெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டதுதற்கவினும்பொளியா
மண் கண்டு வியப்பவயங்கினனூல்.

(இ-ள்.) ஒண் கொண்டல் மிடறு ஒளியும் - ஒள்ளியமேகம்போன்ற கரிய நிறம்வாய்ந்த கண்டத்தின் ஒளியோடும், ஒருநால் என்கொண்ட புயத்து எழிலும்- ஒப்பில்லாத நாலென்னும் என்கொண்ட திருப்புயங்களின் தோற்றத்தோடும், அழல் சேர் கண் கொண்டதுதல் கவினும் பொளியா - அக்கினிநேத்திரம்பொருந்திய நெற்றியின் பொலிவோடும் மலயத்துவசபாண்டியன் பொலிந்து, மண் கண்டு வியப்ப வயங்கினன் - மண்ணுலகிலுள்ளோர் பாராது அதிசயங்கூர் விளங்கினான்.

எழில் தொழிற்பெயர்-எழு பகுதி, உகர்க்கேடு சந்தி, இல் - தொழிற்பெயர் விசுதி. பொலியா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறகதகாலவினையெச்சம். (௨௦)

விண்ணின்னறுவழக்கிவிழுங்குதிநீபோற்

கண்ணின்றதுதற்கருணாகரன்வா

முண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா

•மண்ணின்றதொர்தெய்வவிமானமரோர்.

(இ-ள்.) விண் நின்று வழுக்கி விழும கதிர்மோல் - விண்ணுலகினின்றவழுக்கி நிலவுலகில்வீழுஞ் சூரியனைப்போல, கண் நின்றதுதல் கருணாகரன் வாழ்-விருபக்கண் நிலைபெற்ற நெற்றியையுடைய கிருபைகரு இருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும், எண் நின்ற புரத்தினி-(திருமாலமுதலியோர்) எண்ணத்தில் நிலைபெற்றுநின்ற சிவபுரத்தினின்றும், ஓர் தெய்வ விமானம் இழிந்து இமையா - ஒருதெய்வவிமானமானது இழிந்துவிளங்கி, மண் நின்றது - நிலவுலகினின்றது.

விருபக்கண்-மேமனோக்கியகண்.

(௨௧)

அத்தெய்வவிமானமடுததிடலு

முத்தெய்வத முக்கண்வன்பணியா

னத்தெய்வதருககரனங்கையொடு

மெத்தெய்வதமுந்தொழுவேறினனூல்.

(இ-ள்.) அ தெய்வவிமானம் அடுத்திடலும் - அந்தத்தெய்வவிமானம்வா, முத்தெய்வத முக்கண்வன் பணியால் - சோமசூரியாக்கினிகளென்னும் மூன்றுதெய்வங்களை மூன்றுகண்களாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய ஏவலால், ௩ தெய்வதரு கரன் - சிறந்தகற்பகத்தருணவப்போலக் கொடுக்குங் கொடையையுடைய

அகலியபுடைய மலயத்துவசபாண்டியன், நங்கை யொடும் - (தனதுமனைவியாராகிய) காஞ்சனமாலையாரோடும், எத்தெய்வதமும் தொழுகுநின் - எல்லாத்தேவர் அஞ்சுதொழ வாரோகணித்தான்.

நகரவிடைச்சொல்-சிறப்புப்பொருளமேனின்றது. நக்கீரர் எனவருநதல்காண்க. சிறந்த சொல்லைபுடையவரென்பது பொருள். எ - என்னும்வினாவிடைச்சொல் எல்லாமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (உஉ)

தேமாரியெனும்படிசிந்தநதும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
தூமாமறையந்தரதூநதுபிகா
ராமாமெனவெனுகுமதிரநதனவால்.

(இ-ள்.) பொன் உலகம் - விண்ணுலகத்திலுள்ளோர், தேமாரி எனும்படி - இனியமறையென்று கண்டோசொல்ல, சிறந்த நதும் பூமாரிபொழிந்தது - (எங்கும்) சிதறப் புஷ்பவருளும் பொழிந்ததாகள், தூமா மறை அநதர தூந்துபி - பரிசுத்தமாகிய பெரியவேதங்களும் அநதரதூந்துபிகளும், கார் ஆம் ஆம் என - (கேட்டோர்) மேகத்தின்முழக்கமாம் முழக்கமாம் என்று சொல்ல, எங்கும் அதிர்ந்தன - எவ்விடத்தும் ஒலித்தன.

என்னும்படி - படி விளையெச்சப்பொருளில்வந்த ஓவிகுதியிடைச்சொல். பொன்னுலகம் பொருளால் உயாதினையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், பொழிந்ததென அஃறிணைமுடிபுநது கூறினார். அநதரதூந்துபி - தெய்வவாத் தியம். (உஉ)

அதுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுராணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெனுகும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரோததசுராதிகளபாவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தாகோநகர்குறிததுசசெல்வார.

(இ-ள்.) விமானம் எழுந்தது - தெய்வவிமானமேலெழுந்தது, வானம் எழுந்த தூந்துபியும் - விண்ணுலகின்றெழுந்த அநதரதூந்துபிகளின கோஷமும், காணி விழுந்தது போலும் என்ன - வெட்டி (நிலவுலகில்)விழுந்ததுபோலு மென்று (கேட்டோர்கூற) அர ஒலி எங்கும் விம்ம - அரகரவெனும்பேரொலி எங்கும் நிரம்பவும், தொழும் தகைமுனிவா எத்த - (யாவரும்) வணங்கும் தனமையையுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்தவும், சுராதிகள பாவ - தேவாழத்தலியோர் துதிக்கவும், திங்கள் கொழுந்து அணி வேணி கூத்தர் கோ நகர குறிதது செல்வார - இளம் பிறையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய சிவபுரத்தைநோக்கிச் செல்லுகின்றவராயினார்.

அயன்பதமுதலிய பதங்களுக்குத் தலைமைபெறுவதாதலிற் கோ நகர் என் னார். (உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவந்தந்தமருகலும்பெருகுசேண்மை
யன்புதந்தருகுகின்றதடாதகையணங்குயிண்டு
பொன்புனைகுடுமிக்கோயில்புகுந்நுநன்கிருபபக்கண்டார்.

(இ-ள்.) முன்புதன் உருவாய் வையம் முறைபுரி கோல் கை கொண்டு - முன்பு தனதுவடிவமாய் நிலவுலகை மதுநூல்வழிப் பாதைக்குஞ் செங்கோலைத் (தனது) கையினின்றுங்கொண்டு, பின்பு தன் உருவம் தந்த மருகனும் - பின்பு தமது திருவுருவத்தைத் தந்தருளிய சவுந்தரபிராண்டியரும், பெருகு கேண்மை அன்புதந்த அருகு நின்ற தடாதகை அணங்கும் - மிக்கநடப்போடு அன்புசெய்த அவர்பக்கல் நின்ற தடாதகைப்பிராண்டியாரும், மீண்டு-(அந்நந்தவனத்தினின்றும்) திரும்பி, பொன் புனை குடுமி கோயில் புகுந்து - பொன்னாற்செய்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுட்புகுந்து, நன்கு இருப்ப கண்டார்-மகிழ்கூர்ந்திருக்கத் தரிசித்தார்கள்.

தன்னுருவந்தந்த என்றதனை-தடாதகையணங்கும் என்பதனோடும் கூட்டுது. முன்புதன்னுருவெனது பாண்டியர் திருவுருவம். பின்பு தன்னுருவென்றது - சிவ பெருமான் திருவுருவம். பாண்டியர் திருவுருவங்கொண்டு தமது திருவுருவந்தந்த என்றது பரிவருத்தனையணி. (உரு)

முன்னையவல்லிணையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்றமன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாதிரியன்னையேமகளாயின்றவப்பனேமருகனாகவென்னயானோற்றேயிபார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்னு.

(இ-ள்.) முன்னையவல்லிணையால் - அனாதியையுள்ள பாசவிணையால், முறையாக்கை தடுமாறி - பலவகைப்பட்ட சரீரங்களில் (செல்லுதல்) ஒழிந்தது, தோற்றமன்னிய மனிதர்போல - (மக்கட்பிறப்பில்) தோன்றியமனிதரைப்போல, பண்டையவடிவம் மாறி-(தமதிக்கையால்) முன்னுள்ள திருவுருவமாதிரி, அன்னையே மகளாய்-உலகமாதாவாகிய உமையே (தமக்குப்) புத்திரியாய், நன்ற அப்பனே மருகனாக-எல்லாவுயிர்க்கையுந்தந்தருளிய அப்பனே (தமக்கு) மருகனாக, யார்க்கும் இயற்றும் என்ன தவம் தான யாம் நோற்றேம் - எவர்க்கும் செய்தற்கரியதவங்களுள் என்னதவத்தை யாம்செய்துமுடிந்தோமோ, என்னு - என்றுகருதி.

ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரம்வருதல் அனாதியையுள்ள பாசவிணையாலாதலால்-முன்னையவல்லிணையாலெனவும், தோற்றம் எழுவகையாதலின் - முறைஎனவும், அத்தோற்றங்களுள் தேவர் முதலியவுயிர்களின் சரீரங்களைப்பெறுதற்கு மனிதயாக்கையே காரணமாதலின் - தோற்றமன்னியமனிதர்போல எனவும், வேறுகாரணத்தாலன்றித் தமதிக்கையால் தாம் இத்திருவுருக்கொண்டார்களாதலின் தன்வினைதந்த - பண்டையவடிவமாதிரி பன்னையேமகளாயின்ற வப்பனேமருகனாக எனவும், இவர்களை யிவ்வாறுபெறுதற்குச் செய்தற்கரியதவங்களுள் தாம் செய்த அரியதவம் இன்னதெனத்தோன்றாமையால் - என்னயானோற்றேம் எனவுங்கூறினார்.

என்ன வினாவிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவிணையாலணையும்பெயர். இது இடைக்குறையாய்நின்ற எவனென்னும் வினாக்குறிப்பு வினைமுற்று அகாச்சாரியை ஏற்று நின்றது. முன்னையவல்லிணையால்யாக்கை முறைதடுமாறி என்றது-"நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடுநிலாவகைகுரம்பையுட்புகப்பெய்து" என்றவுண்மைத்திருவாக்காலும், எழுபிறப்பென்றது - "ஊர்வபதினொன்றுமொன்பதுமானுடம், நீர்ப்பிறிவைநாற்காலோர்ப்பத்தாம-சீரிய, பந்தமாதேவர்பதினாலையன்படைத்தவந்தயிச்சீர்த்தாவாராலெந்து" என்றசெய்யுளாலுமுணர்க. (உரு)

கன்றகலான்போலையன்கனைகழல்விடாதுபற்றியொன்றியவன்புபின்னின்நிர்த்தெழவுள்ளத்தோடுஞ்

சென்றிருகண்ணு முட்டியடிக்கடி திரும்பினோக்கக்
குன்றறழ்விமானந்தன்னையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார்.

(இ-ள்.) 'கன்று அகல் ஆனபோல்' ஆயன் கணைகழல் விடாதுபற்றி - கன்றை விட்டுவிடையசு (தன்னகன்றையன்பாஸிடிக்கடி திரும்பினோக்குதல்) போலச் சோம சுந்தரக்கடவுளுடையவீரகண்டையணிந்திருவடிமையிடாமல் (பற்றுக்கோடாகப்) பற்றி, ஒன்றிய அன்பு பின் நின்று ஈர்த்த எழ - பொருந்திய அன்பானது பின்னின் ன இழுத்தலால், உள்ளததோம இரகண்ணும் சென்று முட்டி அடிக்கடி திரும்பி னோக்க - (தமது) மனத்தோடும் இரணிகண்களுஞ்சென்று நெருங்கி அடிக்கடி திரும்பிப்பார்க்க, குன்று உறழ் விமானந்தன்னை கூப்பி அஞ்சலி செல்வார் - மக மேருவையொத்த விமானத்தை (தமது கரங்களைக்) கூப்பி அஞ்சலித்துச்செல்லா நின்றார்.

ஈர்த்தெழ-காரணப்பொருளில்வந்த ஒருவிளையெச்சமாதலால் இழுத்தலால் என்றும். அஞ்சலிவினைப்பகுதி விளையெச்சப்பொருளில்வந்தது. உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின் றொழியேயுமைக்கு ஏற்றிக்கூறினும்.

நெ. வே. ௨.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப்புண்ணியருக்கெண்ணிறந்தபோகமுட்டுஞ்
சுவலோகங்கடந்துபோயமகலோகஞ்சனலோகந்தூற்றதுமேலைத்
தவலோகங்கடந்துபோய்ச்சத்தியலோகங்கடந்துதணமுறாயோ
னவலோகங்கடநதுலகநாயகமாஞ்சிவலோகநண்ணினாரே.

(இ-ள்.) புவலோகம் கடந்து போய - (புவலோகத்தினின்று) புவலோகத்தை க்கடந்து சென்று, புண்ணியருக்கு எண் இறந்த போகம் ஊட்டும் சுவலோகம் கடந்து போய்-புண்ணியமுகிசியுடையோருக்கு அளவிலலாத போகங்களை யுண்பிக்கும் சுவலோகத்தைக்கடந்துசென்று, மகலோகம் சனலோகம் தூற்று - அதன்மே லுள்ள மகாலோகத்தையும், சனலோகத்தையும் கடந்துசென்று, மேலேதவலோகம் கடந்து போய்-அவற்றினமேலுள்ள தவலோகத்தைக்கடந்துசென்று, சத்தியலோ கங்கடந்து-சத்தியலோகத்தைக்கடந்துசென்று, தண் துறாயோன் நவலோகங்கட் டுந்து-தண்ணிய துறாயமாலையணிந்த திரும்புலுடைய நவலோகத்தைக்கடந்து சென் று, உலக நாயகமாம சிவலோகம் நண்ணினார்; இவ்வுலகங்களுக்கு இறைமைத்த ன்மைபூண்ட சிவலோகத்தையடைந்தார்கள்.

புவலோகத்தினமேலுள்ள புவலோகம்-சுந்திரஞ்சிரியாமுதலியோர்வசிகடும்ப தம்; இது பதினெந்துதூறியிரயோசனையுயரமுள்ளது அதன்மேலுள்ள சுவலோகம்- தேவர்களும் முனிவர்களுஞ்சேவித்த நிற்ப இரதிரனிருக்கும்பதம், இது எண்பத்து தூறியிரமயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள மகாலோகம்-மர்சி, மார்க்கண் டர், சித்தாமுதலியோர்வசிகடும்பதம், அதுஇரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள செனலோகம்-கவ்வுபவாகனர், அனலா, சோமா, யமர், அரியம ணர், அக்கினிவர்க்கர், பெரகங்கிஷ், ஆசியபா, சோமபா என்று சொல்லப்பட்டபிதிர் த் தேவர்களும், சங்கரிஷ்டணா, வாசுதேவா, பிரததயமினர், நிருத்தாநால்வரும், அத் த சியசாரமும் மதனமுதலாயினோரும் இருக்கும்பதம்; இது எட்டுக்கோடியோச னையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள தவலோகம் - சனகர், சனநதர், சனாதர், சன த்ருமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் ஏழுமுனிவர்களும் ஆரியதவஞ்செய்திருக் குமிடம். இதுபனிரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள சத்தியலோ

கீழ்க்கே இந்திரலோகநிறம்வாய்த்திருக்குவேதமும், வடக்கேபுகுகிறம்வாய்த்த யசுவேதமும், மேற்கேபதுமாகிறம்வாய்த்த சாமவேதமும், தெற்கே கைகிறம்வாய்த்த அதர்வணவேதமுமிருக்க மத்தியில்பிரமணிக்கும்பதம்; இதுபற்றிது கோடியோசனையுயரமுள்ளது. வலலோகநிறமுமாவிரும்பதம்; அவர்எல்லா ஆன்மகோடிகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்டிருப்பர் அதுநாலுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதற்குமேலுள்ள - சிவலோகம் உமாகதேவியாரோடு விஷ்ணுபிரமன்முதலிய தேவர்கள்சேவிக்க உருந்திரமூர்த்தி எழந்தருளியிருக்கும்பதம்; அது ஆதிகோடியோசனையுயரமுள்ளது.

“தரைக்குமேற்புவலோகமதுதனி, லருக்கன்சோமனெனுமிவராதிய நிருப்பர்த்தத்தம்பலத்தினையெய்தியே, பரித்தநீனம்பதினைந்திலக்கமே.”

“அதற்குமேலமசோசனரும்புரி, யதற்குநீளமசீத்யுமைந்தமா மதற்குமேன்மகலோகமதுதனில், வதிப்பாமாதவராதிமீசியும்.”

“உயராதானிருகோடியுறுமதற், குயருமெல்லசெனதலமுன்னத முயருநரலிருகோடியெய்ந்துன்னு, வுபருமாபிதிதேவருறைவரே.”

“அதற்குமேற்றவலோகமருத்தவ, ரதற்குள்வாழ்வரசனகனையாதிய ரதற்குநீளமுமாறிருகோடியா, மதற்குமேலயன்றையமென்றாய்கவெ.”

“அதற்குநீளமுமாறுடன்பத்தது, மதற்குமேலரிசேசமென்றாய்கவெ யதற்குநீளநாற்கோடியெனாய்கவெ, யதற்குமேற்சிவலோகமோராதது.”

எனச்சிவதருமோத்திரம்-கோபுரவியலில் வருதல்காண்க. (உஅ)

அறக்கோடிபின்னிற்றைமகனையடிபணிந்துதுணையின்ருர்க்காதிவேதமறைப்பொருட்வடிவளித்தவருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சியாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டிருசெவிக்குஞ்செங்குமுதம்பொதிந்ததீந்தே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற்றுகிசெய்துதொழுதொன்றுநிகழ்த்தாநின்றான்.

(இ-ள்.) அறக்கோடி - தருமவடிவாவியிராட்டியார், பின் இறைமனை அடிபணிந்து-பின்னர்த்தமதிறைவராதிய சவுந்திரபாண்டியர் திருவடினைவணங்கி, தனை ஈன்றார்க்கு ஆதிவேதம் மறைப்பொருள தன வடிவு அளித்த அருளின் மனம் நிறை மகிழ்ச்சி - தம்மைப்பெற்றவர்க்கு (அறுபத்தநாலு கலைமுதலியனால் கருக்கு) முதலாயுள்ள வேதங்களின் உட்பொருளாயுள்ள தமது திருவருவங்கொடுத்தருளிய அருளால் (தமது) மனத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியானது, வாய்கொள்ளாமற் புறப்படுவது என - தமது திருவாயுடனக்காமல் (உவட்டெடுத்திப்) புறப்படுதல்போல, இரண்டு திருசெவிக்குற - (அவரது) இரண்டிதருச்செவிகளிலும், செம் குமுதம் பொதிந்த தீம் தேன் நிறைப்பது என - (தமதுதிருவாயாகிய) செவ்வாய்ப்பலில் நிறைந்த இனியதேனை நிறைத்தல்போல, பல் முறையால் துதிசெய்து தொழுது - பலவகையாகத்துதிசெய்துவணங்கி, ஒன்று நிகழ்த்தா நின்றான் - ஒன்றைக்கூறுகின்றான்.

எழுவருபு நிற்குமிடத்து நான்கணுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (உக)

எண்ணிறந்தேவர்க்கும்பாவர்க்கும்பயன் சுரக்குமிமையோர்காட்டிப், புண்ணியவான்ரன்புனிற்றுக்கன்றுக்குக்குறைவேதென்பொருட்டென

என்றது, எண்ணியதுகடலொன்றேபெழுகடலுமின்டழைத்தாயின்ற
ளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும்விளித்துனருள்வடிவளித்துன்மேனாஉ
ந்தாய்.

(இ-ள்.) என் இறந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - அளவில்லாததேவர்களுக்
கும் (அவரொழிந்த) பலர்க்கும், பயன் சுரக்கும் இமையோர் நாடு புண்ணிய ஆன்
தன் - (வேண்டியவர்க்கு வேண்டிய) பயனைக்கொடுக்கும் தேவருலகிலுள்ள புண்ணிய
வடிவமாகிய காமதேனுவினுடைய, புனித கன்றுகரு குறைவு ஏது - இஃதுநான்
றுக்குக்குறைவுயாதது, என் ஈன்றான் எண்ணியது கடல் ஒன்றே-என்னைப்பெற்ற
த. ப் நீராடக்கருதியது கடலொன்றே, என் பொருட்டு எழுகடலும் ஈண்டு அழைத்
தாய்-என்னியித்தமாக எழுகடலையும் இவ்விடத்திலழைத்தாய், ஈன்றான் ஆட 'வின்
இருந்தகணவனையும் விளித்து-என்னைப்பெற்றவன் (தன்கணவன்கைப்பற்றிக்) கட
லாட விண்ணுலகிலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனையும் அழைத்து, உன் அருள்
வடிவு அளித்து - உமது அருள்வடிவமாகிய சாரூப்பியத்தைத்தந்தருளி, உன் மே
ல் நாடு ஈந்தாய் - உமக்குரிய சிவலோகத்தையும் தந்தருளினீர். (கஉ)

தென்னர்மாபிறந்ததெனப்படுபழியிலாமுலவருஞ்செவ்வினோக்கிப்
பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்துகோலோச்சிவருமின்றாய்போலுமேலு
மிநிலைமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனத்தலைவியியம்பலோடுந்
தன்னிறைவியுட்கோளையகக் கொண்டுமெழும்புந்நிறுந்தான் மிழர்கோமான்.

(இ-ள்.) தென்னர் மாபு இறந்தது என படுபழியில் - பாண்டியர்மாபு (மல
யத்துவசபாண்டியனோடு) ஒழிந்ததென்று (பிறரால்) சொல்லப்படும்பழியில், ஆழ
வரும் செவ்வி நோக்கி - அழந்தவருங்காலத்தையோர்கத, பொன் அவிர்தார் மு
டி புனைந்து - பொன்றாச்செய்து விளங்கும் வெற்றிமாலையையணிந்த கிரீடஞ்சூடி,
கோல் ஒச்சி வருகின்றாய் போலும் - செங்கோலோச்சி வராரின்றாய்போலும், இ
னிமேலும் இந்நிலைமைக்கும் இடைபூறு இன்றே என - இனிமேலும் அடியடியாய்
வரும் இவ்வரசியல் நிலைமைக்கும் இடைபூறு இல்லையென்று, தலைவியியம்ப
லோடும் - (தமது) மனைவியாக கூற, தமியோ கோமான் - பாண்டியர்களுக்கு இறை
வராயுள்ள சவுந்தரபாண்டியர், தன் இறைவி உட்கோளை அகக்கொண்டு மெழும்பு
இருந்தான் - தமதுமனைவியாருட்கிடையைச் (தாம்) திருவுளத்திலொர்ந்த அருள்
கூர்ந்தார்.

இடைபூறு-இடையுறுதல். இறுதியிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து இந்நிலைமை
க்கு என்பதனிறுதியிலுள்ள நான்கனுருபோடுகூட்டுக. இந்நிலைமைக்கிடையூறும்
இனியின்றே என - இவ்வரசியல்வழாமைக்குப் புத்திரப்பேறுவேண்டுமே எனனும்
பொருளைக்குறிப்பாதுணர்த்துஞ் சொல்லாற்கூறுதலால் - தன்னிறைவியுட்கோளே
ன்றார். அகக்கொண்டு மெழும்பிருந்தானென்பதும் அஃது. மெழும்பானென்பது
பொருளாதலால் இருந்து என்பது அவசரிலே யிடைச்சொல். ஒடுருபு வீணையெச்சு
ப்பொருளில்வந்த ஓரிடைச்சொல். (கக)

மலயத்துவசனையழைத்தபடல முற்றிற்று.

உக்கிரபாண்டியன் அவதரித்த திருவினியாடல்.

பதினொருவது உக்கிரகுமாரபுரண்டியனது திருவவதாரூப்படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன் திருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியிதந்தத
தென்னவன்றணித்திருமகநுருவுளவகளிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதிதவாறுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) மன்னவன்குலசேகரன் திருமகன் - அரசர்களுக்கரசனாகிய குலசேகரபாண்டியனுடைய சிறந்தபுத்திரனாகிய மலயத்தவசபாண்டியன், தன்மனைவியொடுமே கடலாடிய தகுதி ஈது-தன்னு மனைவியராகிய காஞ்சனமாலைபாரோடுங் கடலாடியசெய்தி இந்தத்திருவிளையாடல், அந்த தென்னவன் தனி திருமகன்-அந்த மலயத்தவசபாண்டியனது ஒப்பில்லாத (பெறுதற்கரிய) பெருஞ் செல்வமாகிய பிராட்டியாரா, திருவுளங் களிப்ப-திருவுளங்களுக்கூர, உன் அரும் திறல் உக்கிரன் உதித்த ஆறு உரைப்பாம்-(பகைவா) கினைத்தற்கரிய வெற்றியாய்த் த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அவதரித்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுவாம். (ச)

தண்ணிலாமொளலிவேயந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைசுறன்னநிணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்
தெண்ணிலாக்கவிகைநீழலசெயதருட்செங்கோலோசசி
புண்ணிலாவுயிர்தானுகுமிழுறைபுரிந்தொழுநாளில்.

• (இ-ள்.) தன் நிலா மொளலி வேயந்த சுந்தரசாமி -, தண்ணிய இளஞ்சுந்திரனைச் சடாமுடிபிறற்றித்த சவுரநரபாண்டியர், ஞாலத்தி - நிலவுலகில், என்ன இவர்களைக் - அளவில்லாதகாலம், தன்னது இளை அடிநிழல் போல்-(அயன்முதலிய பல்லுயிர்க்கும் நிழல்செய்யும்) தமது இரண்டு திருவடியின் நிழல்போல, யார்க்கும-தமது கோற்கீழ் வாழவாக்கனறித்த தமமொடு முரணியபகைவர்க்கும், தென் நிலா கவிகை நீழல் செய்து-தென்னியசுந்திரனையொத்த வெள்ளைவட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அருள செங்கோல் ஓசசி-அருளின்வழிப்பட்ட செங்கோல்கூடாத்தி, உன் நிலா உயிர்தானுகி - எல்லாவுடம்பினுளளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகளைத் தம் முயிர்க்காலகருதி, முறை புரிந்து ஒழுது நாளில் - முறைசெய்து நடக்குமானில்.

செங்கோல் - செவ்வியகோல், அது நீதிமொன்றிலின் உவமையாகுபெயர். பகைவரைத்தனாடித்தலும் அரசா தண்ணுளாதலின யார்க்குந் தெண்ணிலாக்கவிகை நீழல்செய்தெனவும், உயிர்களுக்கு வருந்தனபத்தைத் தமக்குவருந்துன்பமாக அரசர்கொள்ளவேண்டிதலின் உயிர்தானுகி என்வுங்குறிஞர். செங்கோலும் முறையும் ஒருபொருள்தகது சிறறலால் ஒருபொருட்டினவிகள். தம் கோற்கீழ்வாழ்வார் குற்றஞ்செய்யின் அக்குற்றத்தை யாராய்ந்து பகைவர் கட்டினர் அயலினர் என்னும் எவரிடத்தும் கண்ணோடாது நடுகின்ற அக்குற்றத்தக்குவித்த தண்டத்தையுமதுலோடுபொருத்த, ஆராய்ந்து செய்தலாம். "ஒர்ந்தகண்ணோடா நிறைபுரிந்தி யாராட்டித், தேர்ந்தசெய்வத்தேமுறை" என்னுந் திருக்குறளானார். ஒன்றி-

உறுதிபெற்ற சிவோக்காரப் பகவதாராதனை
வென்றவன் செய்யுமா என்பது தீயபாசைகளல்லா.

(இ-ள்.) ஒன்றினை செய்கை - (ஆர்மாக்களின்பொருட்டு) ஒன்றைச் செய்வதும், செய்யாத ஒழிகை - (அதனைச்) செய்யாது விடுதலும், வேறு ஒன்று செய்கை - (கருதாத) மற்றொன்றைச் செய்தலும், என்ற இவை உடையோன் - என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றையுடையோனாகிய, ஆதி ஈறு இலாத பரமயோகி - முதலும் இததியுயில்லாத பரமயோகியும், ஈன்று தீது இகழ்ச்சி வேட்கை ஈட்பு இகல் விளக்கும் மரையை வென்றவன் - ஈன்மையுந் தீமையும் வெறுப்பும விருப்பும் ஈட்பும் பகையும் (ஆகிய இவற்றைச்) செய்யும் மாயையை (இயல்பாகவே) வென்றவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், செய்யும் மாயை விருத்தி அளக்க வல்லார் யார்-அவன் செய்யும் மாயாவிருத்தியைக்கண்டு அளவறுக்கவல்லவர் எவர்.

சுஸ்வரன் பிரபுததவ சாமர்த்திய குணங்கள் மூன்றுள் ஒன்றினைச்செய்கை கர்த்தத்தவமும், செய்யாதொழிகை அகர்த்ததவமும், வேறென்றுசெய்கை அன்னியதாகர்த்தத்தவமும் ஆதலால் இம்முகஞ்ஞாங்களைபும ஒருங்கேபுடையவன் என்பார் என்றிவையுடையோன எனவும், அவனே தனக்கோ முதலும் இறுதியும் இல்லாதவன் என்பார் ஆதிபிரீலா எனவும், இம்மூன்றும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டே என்பார் பரமயோகி எனவும், ஆன்மாக்களாதுதன்மை பரத்ததின்ன்கண் அதவதுவாய் நிற்குத்தன்மையாலும், முததியின்கண் மாயாகருவிகள்முற்றும் நீங்கி முதல்வனேபி ஒன்றாய்நிறகுந தன்மையாலும், இடையாயுள்ள சுதத்ததில் அரிதிற்றெளியுமரபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலை அறிவது அரியது லரியதென்பார். அவன்செய்யுமாயை விருத்திபாரளக்கவல்லாரா எனவுபுகுதினார். “ஒன்றைநினைக்கின்றவொருத்திட்டொன்றாகும், அன்றியதவரினமவாதேயதம் - ஒன்றை, நீனையாதமுன் வருதிர்ப்பினும்சிறதும், எனையாருநீசன்செயல்” எனவரும் ஒளவையார் திருவாக்காலுமுனர்க்க.

இந்திரசாலஸ்சகைகாட்டுவாணென்னத்கல்பாற
செருதழிஞாட்டமினாசெலவனைகருபுபுமெயதா
தத்தமினுபிருஞாலமனைத்தைபுமினாதாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதனபாற்றேறறுமாறுளளஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) இந்திர சால விசைக காட்டுவான் என்ன - இந்திரஜாலவித்தையைக் காட்டுகின்றவனைப்போல, தன் பால செம தழல் நாட்டம் ஈன்ற செல்வனை-தம் மிடத்துச் செவந்த னுதறகண்டத்தருளிய புத்திரனை, கருப்பம் எய்தாது - கருப்பத் திலையாமல், அநதம் இல்லயிரும ஞாலம் அனைத்தையும் ஈன்ற தாயாம் சுந்தர வல்லி தன் பால் - அளவில்லாது பலவுயிராகளையும் பலவுலகங்களையும் பெற்றருளிய தாயாராகிய தடாத்தைப்பிரஹ்மயாரிடத்து, தேற்றும் ஆறு உள்ளம் செய்தான்-தேற்றும்படி சுவந்தரபாண்டியர் திருவுள்ளக்கொண்டார்.

சுரிஷ்ஞெஸாஹயதீஷ்டா தாஸகாஸிஷ்வாநநஃ।

வனகாநநலலவஸம்ஜாதம் ஸ்ரீஹாராவஸெவஸாஜயா ||

என ஆலாஸ்யமாகத் தவத்தில் ஆறு திருமுகங்களை யுடைய முருகன். அவன் ஒரு திருமுகத்தோடு அவதரித்தார் என்றபடி. கூறாத, செந்தமிழ்நாட்டிலின்ற சென்

வன் என்றமையால் துத்கண்ணினின்று வீரபத்திரக்கடவுளும் தோன்றினமையான் உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்பற்றி வீரபத்திரக்கடவு ளெனவுஞ் சிலர் கூறு வர். உமாதேவியார், திருவுதரத்தில் அனையாமல மூத்தபிள்ளையார் முதலியோரை த்தந்தருளியும் என்றுங் கன்னியராதலில் கருபபம் ஏய்தாதெனனர். கருப்பத்தி ல் தோனுவதபேர்பல பிறர் கட்புலன்களுக்குக் காணப்பட்டு அவ்வாறு தோன்ற மையால் - இரதிரஜால் விச்சைகாட்டுவான் என்ன என்றார். (க)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமுமபிறருந்தாழ்ந்து
மங்ககலின்வடிவுக்கேற்பககருவுருவனப்புஞ்சிரு
திங்கடோற்றமன்றற்செவ்வியுகாணவாசை
பொங்கியதெங்கடகென்றாபுனிதையப்படிபோலானான்.

(இ-ள்.) ஆயமும் பிறரும் அங்கு அவன வரவுக்கு ஏற தாழ்ந்த - தோழிய ரும் பிறரும் அவ்விடத்த அப்புத்திரா வருகைக்கு மனம்பொருந்தவணங்கி, மங்கை சின் வடிவுக்கு ஏற - பிராட்டியாரோ உமததிரவுருவதககுத்தகதாக, கரு வரு வனப்பும் சீரும் - கருத்தோற்றத்தின பொல்வையும் அப்பொலிவாவலரும் அதனை யும், திங்கை தோறும் ஆறும் மன்றல செவ்வியும் - மாததோறும் செய்துவரும் திருவிழாப்பொலிவையும், காண - கண்டு களிக்க, எங்கடகு ஆசை பொங்கியது என றார் - எங்களுக்கு ஆசைமுண்டதென்று இரத்தாராகள், புனிதை அப்படி போல ஆ ளான - அப்பிராட்டியாரும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

கருபபம் அடைந்தவாபோலப் பிறா கண்களுக்குப் புலப்பட்டனராதலின் புனிதை யப்படிபோலானான் என்றார். (எ)

கருமணிசசிகாரசசெம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெயதசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாயந்தமருங்குலுமவந்துகோற
வருள்கனிந்தனையாணவிறகினகவையாவம்பொங்கு

(இ-ள்.) கரு மணி ஆதாரம் செம்பொன் கனகம வரை அனைய காட்சி திரு முலை - ருசுகமாகிய சித்தததையுடைய சிசுவாத பொன்மலையைமொத்த தோற்றத் தையுடைய அழகியதனங்கள், அமுதம் பெய்த இரண்டு செப்பு அனைய ஆக - அமு தம்நிரப்பிய இரண்டு செப்புகளை யொப்பனவர்க்கத் தோன்றவும், மாயந்த மருங்கு லும் வரு முலை சுமந்து வந்து தோறும் - (கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையும தோன்றிய தனபாரங்களைச் சுமந்து (கண்களுக்குப் புலப்படாது) தோன்றவும், அருள் கனிந்தால் அனையாள நாவிற்கு இன் சுவை ஆரவம் பொங்க - அருள்பழுத தாலொத்த பிராட்டியாராவாவினுக்கு இனிய சுவையினமேல் விருப்பமெழவும்.

கனகம் கனிந்தால் ஈறுதொகுத்தல்.

(அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
என்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுநலகிப
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுகவையமுதுநதெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடகணங்கணங்கல்.

(இ-ள்.) என்னவும் எளிய வேணும் - (விரும்பும்) எப்பொருளும் எளியனவா யிருக்கினும், அரியன என்ன வேட்டாள - (அனல்) அரியபொருளென்று விரும்புக

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவணதார்ப்பட்டம். ௧௨௧

ராகில், அன்னவும், அவ்வெனிய பொருள்களையும், போக பூமி அரும் பெறல் உணவும் ஸ்கி-(ஆதியரிவஞ்சமுதலிய) போகபூமியிலுள்ள பெறுதற்கரிய வுணவுகளையும், பல் நகர் அமுதம் - பலநகரிலுள்ள ஆயிர்தமொத்த வுணவுகளையும், திங்கன் படுகவை அமுதம் - சந்திரமண்டலத்திலுள்ள கவைகளிந்த அமுதையும், தெய்வம் பொன் நகர் அமுதம் - தேவருலகிலுள்ள அமுதையும், ஆசை புதை படகண்கள் நல்கு-பிராட்டம் யார் விருப்பம் நிரம்பச் சிவகணங்கள் (கொண்டு வந்து) கொடுக்கவும்.

, என்ன அன்ன எகர வினாவிடைச்சொல் லடியாகவும், அகரச்சுட் டிடைச் சொல்லியாகவும் பிறந்த குறிப்புவினை முற்றுப்பெயர்கள். போகபூமிகளாவன—ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம் எமதவஞ்சம் எமவஞ்சம் - தேவகுருவஞ்சம் உத்திரகுருவஞ்சம் எனப் - போகபூமி யறுவகைபடுமே. என்பதனானுணர்க. (௯)

புண்ணியமுனிவர் வேதபண்டிதர்போந்து வேந்தர்க்கண்ணியசடங்குமுதூரருங்கடிவெள்ளத்தாழுவண்ணியதிங்கடோறு மியற்றவிகநன்னித்தேயம்பண்ணியதருமசார்பாற்படுபயன்றலைப்பாடெய்த.

(இ-ள்.) புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர்போந்து - புண்ணியவடிவமாகிய சத்தவிருடிகளும் வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்களும்வந்து, வேந்தர்க்கு அண்ணிய சடங்கு-அரசர்க்குவிதித்த சடங்குகளை, முதலான அரும கடி வெள்ளத்து ஆழ-தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகரிலுள்ளோர் பெறுதற்கரிய திருவிழாவென்னும் பெருக்கில் அழுத்தித் தலைதடுமாற, எண்ணிய திங்கன் தோறும் இயற்ற - வரையறுத்தமாதங்கள்தோறும் செய்தமுடிக்கவும், இ கன்னி தேயம் பண்ணிய தருமம் சார்பால் படு பயன தலைப்பாடு எய்த - இந்தக்கன்னிகாடாகிய பாண்டியநாடுசெய்தமுடித்த தருமநெறியால் வந்த பயனையடையவும்.

சடங்காவது - கருப்பாதானம், புஞ்சவனம், சீமந்தம், விண்டுபலி. கருப்பாதானம் - கருவ்பாதரிக்குப்பாடி செய்யுகிரியை. புஞ்சவனம் - அணங்கவு பிறக்கும் மருத்து பிழியுங் கிரியை. சீமந்தம் முன்றிடத்து விளாபுள்ள பன்றிமுள்ளினால் தலையினா வநிர்ந்துசெய்யுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது சீமந்தத்தானடங்குங் கிரியை. வரையறுத்தமாதமாவது-புஞ்சவனம் - இரண்டாமாதத்திலும் நான்காமாதத்தினுஞ்செய்யுங்கிரியை. சீமந்தம்-நான்காமாதத்திலும் எட்டாமாதத்தினுஞ் செய்யுங்கிரியை. புஞ்சவனமாவது-வாமதேவநந்திராததால் ஆயிரநதாமாவது நூற்றெட்டுத்தரமாவது ஓமருசெய்து அந்தமநதிரததினால் ஆலநதனிர, பால், உளுந்து இவைகளைக்கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற் பிழிதல். சீமந்தமாவது-வியாசிரிதிரநதிரத்தாலும், அகோரமநதிரத்தாலும் நூற்றெட்டுத்தரம் ஓமருசெய்து தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, பன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி வித்தியாங்கமநதிரததினால் நெற்றிமுதல் மேலிழுத்தல். விண்டுபலி - வயிற்றிலுள்ளது வலிமைபெறச்செய்தல். அதாவது இருபுகேசன் முதலிய திருநாமங்களால் திருமலைக் காலையிலும் மாலைவிடும் ஆவாகனம் செய்து அர்ச்சித்த அகோரமந்திரத்தாலும் வியாசிரிதியினாலும் நூற்றெட்டு ஓமங்கனையும், விண்டுமறுவால் ஆரோமங்களையும் நெய்யினால் ஆரோமங்கனையுஞ்செய்த முடிவில் பிரமசரியர் என்மருக்கு அன்னமுட்டிதல். (௧௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கீங்க
விசர்தங்கிழிமையென்னுமிந்துவாதினாள்செய்த

பூசையின்பயன்முனைய்தவெரிபகம்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோனாவாய்ப்பு.

(இ-ள்.) ஈசர் தம் கிழமை என்னும் இந்து - சிவபிரானுக்குரிய கிழமை என்னும் திங்கள், மாசு அற துறந்தோர் உன்கீழ் மான-குற்றமறத் துறந்தோரது இதயத்தையொப்ப, வான் களங்கம் நீங்க - (தனது) உடம்பிலுள்ள பெரியகளங்கத்தினின்றும் நீங்கவும், ஆதினா நாள் தான் செய்த பூசையின் பயன் வந்து எய்த - திருவாதினாநகரத்திராம (தான்) செய்த பூசையின்பயனையடையவும், எரி பகம் பொன்கோள் வந்து - விடாங்காரினற பசிய பிரகஸபதிவரது, தே சொடு கேந்திரத்தில் சிறந்த நல் ஓனா வாய்ப்பு - விளக்கத்தொடு கேந்திரத்தில் ஏறிய நல்லமுகூர்த்தம் வாய்க்கவும். (கக)

முந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர் பூததாடுபின் னெனத்திசைகடோறு
மந்தாமகனிராடத்துந் துபியைந் துமார்பப
வந்தையுந்திருவுமவென்கைமுகமியும்வீறுவாய்ப்பு.

(இ-ள்.) முந்தை நால் மறைகள் தாமே முழங்க-எல்லாதார்களுக்கு முற்பட்டன நான்குவேதங்களும் தாமே ஆரவாரித்தனக்கோஷிகளும், மந்தாரம் மாரிசிந்த-மந்தாரவருஷத்தைத் (தேவர்கள்) நெடவுர, நான் மலர் பூதது ஆடும் பின் என-அன்றலர்ந்தபூக்கள் மிகுது ஆறும் மின்னலைப்போல, திசைகடா தோறும் அந்தரம் மகனிர ஆட-திக்குளந்தோறும் விணையுலகிலுள்ள வடிவமைந்த அரமரூபங்கள் நடிக்கவும், துந்துபி ஐந்தாம ஆர்ப்பு-தேவதூதரது ஐந்தாம முழங்கவும், வீரதையும் திருவும் வெள்ளை கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்பு - வீரலட்சுமியும் பூவின்கிழத்தியும் நாவின் கிழத்தியும் இறுமாக்கவும்.

மலர்கள் அவயவங்களாகவும், மின்னல் மேனியாகவுங் கொள்ளப்படுதலால் வடிவமைந்த என்றும். இவர்கள் மேன்மேலும் இனிப்பெருக்குறுதலால் வீறு வாய்ப்பு என்றார். (உஉ)

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்திவலஞ்சுரித்தெழுந்தார்த்ததாட்ச
சிந்தராதுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
வந்திரன்மேருப்புத்தேள் புனலிறைக்கிடத்தோளாட.

(இ-ள்.) அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூங்க அடுத்து அவர் வளர்க்கு முன்னர் - அந்தணர்கள் ஆர்வம்பெருக அடுத்து அவர்கள் (நெய்வார்த்து) வளர்ப்பதற்குமுன்பு, மந்திரம் வேள்வி செந்தி வலம் சுழித்து எழுந்த ஆர்த்த ஆட - மந்திரவிதிப்படி செய்யும் யாகத்திலுள்ள செவந்திக்கொழுந்தானை வலப்பால்சுழித்து ஓங்கி எழுந்த ஒலித்தவிளங்கவும், சிந்தரம் துதல் மா எட்டும் 'சேடனும் பொறை எய்ப்பு ஆற - சிந்தரம் அப்பிய நெற்றியையுடைய அஷ்டகஜங்களும் ஆதிசேடனும் உலகினைச்சுமத்தலாலுள்ள இணைப்புநீங்கவும், இந்திரன் மேரு புத்தேள் புனல் இறைக்கு - இந்திரனுக்கும் மகமேருவுக்கும் வருணனுக்கும், இடம் தோள் ஆட - இடத்தோளாடவும்.

பூபாரத்தைத் தன்றோள்மேற்சுமத்தலால் இணைப்பாற எனவும், இந்திரன் முதலியோர் செருக்கொழித்தலால் இடத்தோள் ஆட எனவும்கூறினார். (கக)

உக்கிரகுமார்பாண்டியனது திருவதை தாரப்படலம். சஉக

ஆலத்தை யமுதமாக்குமண்ண லுமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலக்குழந்தைவெங்கதிர் போலநறைக்
காலத்திலுதித்தசெய்போற்றின் மழையின்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன் செல்வமகள்வாழ்ந்நோன்றினானே.

(இ-ள்.) ஆலத்தை அமுதம் ஆக்கும் அண்ணலும் அணக்கும் - விடத்தை யமுதாக்கிய சிவபிரானும் உமாதேவியாரும், கொண்டகோலத்துக்கு ஏற்ப - தாம் கொண்டருளிய கோலத்துக்குத் தக்கதாக, கால குழந்தை வெம் - கதிர் போல் - உதயகாலத்திற்றோன்றிய இளஞ்சூரியனெப்போலும், அன்றை காலத்தில் உதித்தசெய்போல் - அக்காலத்தில் மலதரித்த முருகக்கடவுள் போலவும், கன் மழை பிழிந்தும் நிம்பம் மாலே தோள் செழியன் செல்வம் மகன்வயின் - தேனடியமழையைச் சிந்தும் வெப்பமலர்மாலையை யணிந்த புயல் ஞாபுடைய மலையத்துவசபாண்டியனது செல்வப்புத்திரியாராகிய தடாநகைபிராட்டியாரிடத்தில், தோன்றினான் - உக்கிரகுமாரர் அவதரித்தான். (சஉக)

எடுத்தனன் மோந்து புலையேந்நின் ன்காந்தன் கையிற்
கொடுத்தனன் வராமியிங்கு கொ ளகைநின் றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனன் நுமுதப்போதிலவெண்ணி லாவெள்ளம் போல்வாய்
மடுத்தனன் நுந்நிதுடன்மைந் தனையெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) புல்லி மோந்து எடுத்தனன் எத்தினன் - தருவி எடுத்த உச்சி மோந்து (தமது) திருக்கரத்துலென்றி, காத்தன் கையில் கொடுத்தனன் - (தமது) கணவனார் திருக்கரத்தில்கொடுத்து, வரங்கி லிங்கு கொங்கை நின்ற இழிபால் வெள்ளம் விடுத்தனன் - (மீராக) வாங்கியிம் ரிய (தமது) திருத்தனங்களினின்று இழியும் பால் வெள்ளத்தைச் சொரித்து, நுமுதம் போதில் வெள் ளிலா வெள்ளம் போல் - ஆம்பல் மலரில் சந்திரன் தமது வெள்ளப்பதிலவின் பெருந்தீர் (மடுத்தல் போல்) வாய் மடுத்தனன் - திருவாயிரபுத்தி, சன் மைத்தனை ஏம்பிராட்டி அருத்தினான் - தமது செல்வப்புத்திரனை எமது பிராட்டி பாடி உண்டித்தார்.

எடுத்தனன், எந்தினன், கொடுத்தனன், விடுத்தனன், மடுத்தனன் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் ஒன்றினை யொன்றுகொண்டு அருத்தினான் என்னும் பிறவினை வினைமுற்றின் முடிவில்கொண்டன. (சஉக)

சலத்தலைக்கிடக்கைப்புத்தேட ருதழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிரவேதப்
புலத்தலைக்கேள் விசான்றபுண்ணியமுனிவனோனார்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார்.

(இ-ள்.) சலத்தலை கிடக்கை புத்தேள் - திருப்பாற்கடலில் சர்ப்பசயனத்தில் அறிதுவிலமர்த்ததிருமாலும், தருதழல் வாழ்க்கை புத்தேள் - சந்தானமுதலிய பஞ்சதருக்களினிழில் அரசியல்செய்தவாரும் இத்திரனும், அலர்த்தலை இருக்கை புத்தேள் ஆதி புத்தேளிர - தாமரையாகிய அத்தாணியிலிருந்து அகிலலோகங்களை யுஞ் சிறுபுத்திக்கும் பிரமனும் ஆகிய இவர்முதலிய தேவர்களும், வேதம் புலம் தலை கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவர் ஏனோர் - வேதத்தின்கண் மிக்ககேள்வியால்

நிறைந்த புண்ணியவடிவமாகிய முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும், குலம் தலை மகளிரோடும் - (தத்தமக்குரிய) பன்னியரோடும், கோமகன் கோயில் புகார் - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் சென்றார்கள். (கசு)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர் புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைசெல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசோடுமனிகஞ்சூழிக்
கடல்கனற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்களிப்பவந்தார்.

(இ-ள்.) குட புலத்த அரசும் - குடநாட்டரசனாகிய சேரனும், பொன்னி குளிர் புனல் கோழி வேந்தும் - காவிரியினது தண்ணிய நீர்க்குழந்த உறையூர்க்கரசனாகிய சோழனும், வடபுலத்த அரசர் யாரும் - கடற்கையிலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களெல்லோரும், குறுநில வாழ்க்கை செல்வத்து - சிறுநூர் அரசியல்வாழ்வின் செல்வத்தில், அடல் கெழு தொண்டை தன் தார் அரசோடும் அனிகம் சூழுவெற்றிமிக்க தொண்டைநாட்டிலுள்ள தண்ணியமாலையையணிந்த அரசனோடும் சேனைகள் சூழ்ந்துவர, கடல்கள் நாற்றிகையும் பொங்கி வருவபோல் - கடல்கள் நான்குதிசைகளினின்றும் புடைபெயர்ந்து வருவனபோல, கலிபப வந்தார் - பல வாச்சியங்களுக் கல்லென்றெலிக்கவந்தார்கள்.

குறுநிலமன்னர் பலரும் திறையளக்க உள்ளவன் என்பார் குறுநிலவாழ்க்கைச் செல்வத்தடல்கெழு என்றார். (கசு)

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின் றுவெண்மழுமாலீத்த
தென்னவர் பெருமான் றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போருவாரினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) மன்னனை தேவிதன்னை - சவுந்தரபாண்டியனையும் தடாதகைப்பிராட்டியானையும், முறையினால்வழுத்தி வாழ்த்தி - முறைப்படித் துதித்துவாழ்த்தி, நன்னர்கோளாகி ஒகை நவின் று - (அவர்களால்) மகிழ்கூர்ந்து ஏறுகக்கொள்ளப்பட்டவராய்ச் சந்தோஷசெய்தியைப்பேசுமுடித்து, வெள் மழு மான் நீத்த தென்னவர் பெருமான் - நின்ன்தோய்ந்தமழுவையும் மாணையும் ஒழித்து மாணிடத்திருக்கோல்கொண்டுவந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியர், தேவி திருமுகக் கருணைபெற்று - பிராட்டியார் (இவர்களுடைய) திருமுகங்களிலுள்ள அருட்பார்வையைப்பெற்று, பொன் அடி பணிந்து தம் ஊர் பேரகுவார் - (அவர்களது) பொன்போலும் அரிய திருவடிகளை வணங்கித் தம்முறிச்செல்லும் அரசர்கள், இனைய சொல்வார் - இத்தன்மையாகிய சொற்களைச்சொல்லுவாராயினார். (கசு)

வழுதியின்பெருமான் தன்பால் கந்தனை வந்தானென்பார்
பழுதுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பார்
ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலானை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார்.

(இ-ள்.) வழுதியிற் பெருமான் தன்பால் கந்தனை வந்தான் என்பார் - தென்னவர் பெருமானாராகிய சவுந்தரபாண்டியரிடத்து முருகக்கடவுளே அவதரித்தருளினான் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், பழுது அழகற்பினுள் தன் பாக்கியம் இதுவே

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சஉஇ

என்பார் - குற்றமற்ற கற்பிணையுடைய பிராட்டியார் பெறும்பாக்கிலும் இப்புத்திராப்பேறே என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அழகினால் மதனும் பெண்மை அவாவும் இவன் கோல் ஆணை - (தன்னின்மிகுதே பேரழகினால் மனமதனும் பெண்தன்மையை விரும்பும் இவ்வுக்கிரகுமாரன் செங்கோலின் ஆணை, ஏழு கடல் உலகோ - ஏழுகடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகமட்டுமோ காப்பத, வையம் ஏழையும் காக்கும் என்பார் - இந்நிலவுலகமுதலிய ஏழலகங்களையும் பாதுகாக்கும் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (௧௯)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுலோர்தவமோவானம்.

புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுரர்தவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார்.

(இ-ள்.) ஈறு முதல் இல்லா முதல்வன் உள்ளம் கனிதரு கருணைபோல்-அந்தமூமாதியுமில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவுள்ளத்தில் கனிந்துதோன்றிய திருவருள்போல, இ காதலன் தோற்றம் - இந்தப்புத்திரனது திருவவதாரம், மனிதர் வான் தவமோ - (இந்நிலவுலகிலுள்ள) மனிதர்கள் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, தென்பார் வைகுலோர் தவமோ - (அன்றிப்) பாண்டுகாட்டிலுள்ளோர் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, வானம் புனிதர் வான் தவமோ - விண்ணுலகிலுள்ளவர்கள் செய்துமுடித்த பெரியதவப்பேறே, வேளவி பூசுரர்தவமோ-வேள்வியோம்பும் அந்தணர்கள்செய்துமுடித்த தவப்பேறே, கேள்வி முனிவர் வான் தவமோ - ஈறுக்கேள்வியில்வல்ல முனிவர்கள் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, என்பார் - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (௨௦)

தருமமாதவத்தின்பேறேவருத்தமாதவத்தின்பேறே
பெருமைசாஸ்காமநோற்றபெருந்தவப்பேறேவெயதற்
கருமையாய்விடுநோற்றவருந்தவப்பேறேவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்வினும்மிகுச்சிஷ்யசென்றார்.

(இ-ள்.) இந்த திருமகன்-இந்த அழகுமிக்க செல்வத்திருமகன் (அவதாரம்,) தருமம் மாதவத்தின் பேறே - புருடார்த்தங்களுள் தருமஞ்செய்துமுடித்த தவப்பயனே, அருத்தம் மாதவத்தின் பேறே - பொருளசெய்துமுடித்த பெரியதவத்தின்பயனே, பெருமை சாஸ்காமம் நோற்ற பெரும தவப்பேறே - பெருமையிக்குகாமம் நோற்றதுமுடித்த பெரியநோன்பின்பயனே, எய்தற்கு அருமையாம் வீடு நோற்ற அரும்தவப்பேறே என்று - அடைதற்கரியமோட்சம் நோற்றதுமுடித்த அரியநோன்பின்பயனே என்று, தம்மில் வினும் மகிழ் சிறப்ப சென்றார்-(ஒருவர்க்கொருவர்) தம்முள்வினவி மகிழ்ச்சியீக்கூர்ப் போயினார்கள். (௨௧)

அவ்வவாமனைகடோறுமங்கலவ ணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்புக்கழுகரெங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுபக்கேள்விநிரம்பியமறையோர்க்கிந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திராக்கடனமடுத்ததம்மா.

(இ-ள்.) அவீர் அவர் மனைகள் தோறும் மங்கலம் அணிகளாக - அவரவர்கள் (தங்கள் தங்கள்) வீடுகள்தோறும் (நிகழ்ந்த) மங்கலம்கோற்சவங்களாகக் கொடு

ள்ளுதலால், கௌவை மங்கலங்களை ஆரப்பு - முழக்கதையுடைய மங்கலவாச்சிய
ங்கனிஞ்ஞலி, கடி. நகா என்கும் பொறை - அந்தக்காவலகொண்ட மதுரைக்கொங்கு
ம் ஒலிக்கவும், நெய்விதா எடுப்ப - ஈண்ணெய்விதாக்கொண்டாலும், கேள்வி
நிரம்பிய தெய்வ மறையோர்க்கு நந்த மூதானம் நீதம் - தூதகௌவியிலிருந்தத
அந்தணாக்குத்தந்த பெரியதான வெள்ளமனது (உவடெடுத்தது) திரை கடல
மடுத்தது - அலையையுடைய கடலிற்புகுந்தது

நீதமெனது-தானாவார்க்குநீரை அவரவர எனது நூதொக்கு, அவ்வ
வர என்கின்றது. ஆக என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்தது. (உஉ)

சுண்ணமுமபொரியுந் தூவெள்ளரிசியுந் தூவைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவிசுதண்பனிநீருஞ்சாந் து
மெண்ணொபுநானசசேறுமபசையறவெடுத்தவாரிக
கண்ணகனகரமெங்குங்கமுவினதானவெள்ளம்

(இ-எ.) தானம் வெள்ளம்-அந்தத் தானவெள்ளமானது, சுண்ணமும பொ
ரியும் தூவெள்ளரிசியும் தூவை காடும் - (மகிழ்ச்சியால் கிந்திய) சுண்ணப்பொ
டியையும் நெற்பொரியையும் புனிதமாகிய வெள்ளிய அரிசியின்குப்பையையும் அறு
கிண்குப்பையையும், சிவிறி வீசும் தண்ணறும் தண்பனி நீரும் சாநதம் - துருத்தி
யால் வீசுந் தண்ணிப் நறுமணங்கமழும் குளிரந்த பனிக்நாயுஞ் சந்தனக்குழம்பை
யும், எண்ணெயும் நானச சேறும பசையற வாரி எடுத்தது - எண்ணெயையும் கல
னாரிகுழம்பையும் பசையற வாரி எடுத்தது, கண அகல் நகரம் என்கும் கழுவின
து - இடமென்ற மதுரைக்கரமுழையுஞ் சுத்திசெய்து சென்றது.

சுண்ணமுதலியவைகள் குப்பையாகச் சுமந்திருந்தலின் எடுத்த வாரிக
முவினது என்றா கழுவினது தவவிருதி தொகுத்தல் தானவெள்ளம் என்றதற்கு
யானையினமதரீர் வெள்ளம் எனினும் அமையும் தண்பனிரீர் தண்சாதினடை (உஉ)

செம்பொனசெய்துருத்தி நாமபுசொகுழலவட்டமாக
வம்பொனசெய்சிலிறிவெண்பொண்ணடை - கொண்டாரந் தூங்கும்
வம்பஞ்சு முலையினுருமைந்தருமாரியாட
வம்பஞ்சுமாரிமாரியனங்கனுமாடலசெய்தான.

(இ-எ) செம்பொன செய்தருத்தி - செவநக்பொன்னிறுத்தெய்த நீதது
ருத்தியையும், தாம்பு செய குழல் - முகத்தில் துவாராசெய்த குழலையும், வட்டம்
ஆக அம்பொன செய் சிலிறி - வட்டமாக அழகிய பொண்ணுத்தெய்த நீர்நாவுந் து
ருத்தியையும், வெண்பொன அண்டை கொண்டு - பொனியாதசெய்த ஒருவகை
நீர்நாவுகருவியையங்கொண்டு, ஜரம் தூங்கும் வம்பு அஞ்சும் முலையினுருமை
தரும் மாரி ஆட - முததாரந் தொங்கியசையும் கச்சுஅஞ்சும் தனங்கனையுடைய பெ
ண்களும் புருடரும் மாரிமாரி (ஒருவாமெலொருவா நீர்நாவி) விளையாட, அம்பு
அஞ்சும் மாரி மாரி-பஞ்சபாணங்களையும் மாரிமாரி, (அவ்விஸ்திரிபுமான்களமேல்)
அணங்கனும் ஆடல் செய்தான - மனமதனும் பிரயோகஞ்செய்தான.

மாரி ஆடலாவது - துருத்தியுஞ் சிலிறியுமேற்கிய பெண்கள் குழலும் அண்
டையும் ஏகதி நீர்நாவுதும், குழலும் அண்டையுமேற்கிய புருடர்கள் துருத்தியும் சி
விறியும் ஏகதி நீர்நாவுதும்.

உக்கிரகும்பாபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். சடங்கு

இன்னணங்களிப்பமுதாரித்துவாதினாநன்னுநிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலகினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமானசெய்க்கிச்சாதகச்செய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமார்பினால்வயங்கவாற்றி.

(இ-ள்.) மூனா ணர் இன்னணம் களிப்ப- தொன்றுதொட்டுள்ள மதுகாநகர
மானது இவ்வாறு களிப்பில்மூடக, தென்னவர் பெருமான்-சுவந்தரபாண்டியர்,இந்
து நல் ஆகிநா நாளில-சோமவாரத்தில் நல்லதிருவாதினாநகத்திரத்தில், பொன்ன
வன் கேந்திரித்த புனித லக்கினத்தில் - வியாழன் கேந்திரித்த பரிசுத்தமாகிய லக்கி
னத்தில், போந்த செய்க்கு - அவதரித்த (தமது) புத்திரருக்கு, சாதகம் செய்தி ஆதி
மன்னவர்க்கு இயன்ற வேதம் மார்பினால் வயங்க ஆற்றி - சாதகம் முதலியவற்
றை கூடித்திரியருக்குப் பொருத்தக்கூறிய வேதனால்முறையால் விளக்கச்செய்து.

சாதகம்மாவது - அக்கிரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தால் புத்திராண்முகத்தை எதிர்கோடிப் பருசப்பிரமமந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சி
யைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காழில் செலுத்தல். ஆதி என்றது - உத்தரப
னத்தை - அசாவது - அகத்தமாவது அறையிட்டினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்தவிட
த்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங் கிரியை. (உரு)

கரியவெண்டிராநீர்ச்செல்வன்கல்விறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாங்குதெய்வவகைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தந்தருக்கழிந்தசாசந்தோற்றம்
சூரியகாரணத்தாளுமமுக்கிரவருமனென்றான்.

(இ-ள்.) கரிய வென் திரா நீர் செல்வன் - பெரிய வெள்ளிய அலையையுடை
ய கடற்செல்வனாகிய வருணனும், கல் இறது அரிந்த வென்றி தெரியலன்-மலையின்
சிறகரிந்த வெற்றிமலையையணிந்த இந்திரனும், உலகம் தாங்கு தெய்வத வகைக்
கோன் ஆதி நீரியலர்-புலகு (சலனயில்லாது நிலைபெறத்) தாங்குந் தெய்வத்தன்மை
யையுடைய மகமேரு அரசனும் முதலியபகைவாகவு ிரம் சிந்த தருக்கு அழிந்து
அச்சந் தோன்றற்கு உரிய காரணத்தால் * (தமது) வீரங்கெட்டாரிய இறுமாப்பொ
ழிந்து (தன்னைக்கண்டபொழுதே) அச்சநதோன்றச் செய்தற்கு உரிய காரணத்தினு
ல், உக்கிரவருமன் நாமம் என்றான்-உக்கிரவருமனெனநாமகரணஞ்செய்தருளினார்.

உத்தரபனத்துக்குப்பின் நாமகரணமாதலால் - நாமம் உக்கிரவருமன் என்
னார். நாமகரணமாவது - பேரிடுதலிற் செய்யுங்கிரியை, உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே
கவசமாக உடையவன் என்பது பொருள். (உசு)

நாலாகுமதியிறசந்திமிதிப்பதநடத்துதியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னாலாறுதெரிந்துபுணஹற்கடிமுடித்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) நாலாகும் மதியில் சந்தி யிதிப்பத நடத்தி - நான்காமாதத்தில் சந்
திமிதித்தலாகிய பிரவாசக்கிரியைசெய்து, ஆறும் பால் ஆறும் மதியில் அன்னம் மங்
கலம் பயிற்றி - ஆறும்பகுதியதாகிய மாதத்தில் அன்னப்பிராசனக்கிரியைமுடித்து,
ஆண்டின் மேலாகும் மதியில் கேசு வினை முடித்து - பதினமூன்று மாதத்தில் சடங்கு

கீரிகையழுத்த, ஐந்த ஆம் ஆண்டில் தூல ஆறு தெரிந்த பூனில் தூல் கடி முடித்த - ஐந்தாம்வருடத்தில் வேததூல்விதி வழாது உபநயனக்கிரியை முடித்து, பின்னர் - பின்பு.

பிரவாசமாவது - குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்தக்குச் செல்லுங்கிரியை. சவுளமாவது - மயிலினைக்குச் செய்யுங் கிரியை. உபநயனமாவது - பாசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தறகுச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங் கிரியை. (உஎ)

பதநிராபாழிசாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிகைக்கலையும்வென்றிழைவிந்கலையும்வாளு
மதநிராயொழுமுமையனமானினைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணாத்தினுன்வியாழபுத்தேள்

(இ-ள்.) பதம் நிரா பாழி சாகை ஆரணம் பணைத்த வேதம் முதல் நிராகலையும் - பதமும் நிரையும் பாழியும் சாகையும் ஆரணமும் நிரம்பிய வேதமுதலியவரிசையாயுள்ள தூல்களையும், வென்றி ழை வில் கலையும் - வெற்றியையுடைய வீறஞ்ெழிற்குரிய தூலையும், வாளும - வாட்பயிறகிக்குரிய தூலையும், மதம் நிரா ஒழுகும் மையல் மா ஏற்றம் - மதம் வரிசைபட ஒழுதுதலால் மயக்கம்பூண்ட யானைஏற்றத்தையும், நிரா வையம் ஏற்றம் - வரிசைபட அலங்கரித்த தேரோற்றத்தையும், விதம் நிரா பாய் மா ஏற்றம் மறையும் - பலவசைப்பட்டவரிசையையுடைய குதிரையின் ஏற்றத்தையுமுணர்த்தும் தூல்களையும் இவையொழிந்த வேறுதூல்களையும், வியாழப்புத்தேள் உணர்த்தினுன் - பிரகஸ்பதி பயிறறுவித்தார.

பத நிரா பாழி சாகை யாரணம் பணைத்த வேதமுத னிகைகலை என்றது - காண்டோபக்கிரமணக்கிரியை எனக்கொள்க. காண்டோபக்கிரமணமாவது - வேதபாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம் - வாசகம், நிரா - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து உத்தரோத்தரபதத்தை யுச்சரிக்குகிரமம். பாழி-இரண்டுபதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பூர்வபதத்தை யொருமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து மீட்டும் பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்கும் சடை. சாகை - சததகாண்டத்தினவேறையுள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பததப் பிரச்சினைக்கள கூடியது. பணைத்த என்றது - இவ்வுறுப்புகளால் நிரம்பிய எனப் பொருள்கொள்க வேதமுதல் நிரா கலை என்றது - ஆறங்கங்களையும். அவையாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம். (உஅ)

குருமுசுத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாகவெண்ணெண்கலைகளுமொருவகுதேயி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப
பரனிடைததெளிநதநபாசுபதாநதிரப்பபடை யுமன்றோ.

(இ-ள்.) குரு முசுத்த அறிய வேண்டும் என்பது ஓர் கொள்கையால் - (தூல்களைக்) குருமுசுமாய் ஆராய்ந்தறியவேண்டுமென்னும் ஒருகோட்பாட்டால், ஒருமுறை கேட்ட ஆங்கு எண்ணெண்கலையும் ஒருங்கு தேறி - ஒருகால் கேட்டபடியே அறுபத்தாண்டுக்கலையும ஒருசேர ஐயநதிரிபறத்தெளிகது, அரன் அலது ஒருவராலும் தேற்றுவது அருமைபால் - சிவபெருமானன்தி மற்றொருவராலும்தெளிவித்தறகுமையால், அப்பரன் இடை பாசுபதாத்திரம் பட்டையும் தெளிந்தான் - அச்சிவபெருமானிடத்துப் பாசுபதாநதிரப் பயிற்சியையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்.

உக்கிராமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். ௪௨௯

பாசபதாத்திரப்படை - பாசபதாஸ்திர ஆபுதமெனச் சிற்றலால் இருபெயரோ
ட்டிப் பணபுத்தொடிக. (௨௯)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகனவநாலிரண்டிழைமுற்றத்
தொல்லறிவுடையனாகிக்குரவீணாதொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிக்கொள்கலனாய்வென்றிச
செல்வவேற்றினோளுரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான்.

(இ-ள்.) நாலிரண்டு அகவையில் - எட்டுவயதில், எல்லையில் கலைகள் எல்
லாம் முற்ற - அளவில்லாத தூதுணர்ச்சியெல்லாவது குறையின் திரிரம்ப, தொல் அழி
வு உடையன ஆகி - பண்புள்ள முற்றறிவுடையவராகி, குரவரை தொழுது போற்ற வ
ல்ல வன ஆகி - (தாயதந்தையராகிய) இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டித் தகித்த
வாழ்த்த வன்மைபையுடையவராகி, அனனார் மகிழ்ச்சி கொள் கலன் ஆய் - அவ்
விருமுதுகுரவருடைய மகிழ்ச்சிக்கோ பாததிரமாய், வென்றி செல்வம் ஏது இளை
ஞரோடும் - வெற்றிச் செல்வத்தை யுடைய ஆன்சுகம் போன்ற இளைஞரோடும்
(சென்று) திரு விளையாடல் செய்வான் - திருவிளையாடல் செய்த வருவாராயினார்.

அதற்கண்ணிற் பிறந்த புத்திரனாதலின் தொல்லறிவுடையனாகி என்றார். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போவிளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதகனாததாகித்தற்ககமராடி வென்றும்
வகிப்படுகுருதிசூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனஞ்ஞாறுப்பாடிவென்றும்.

(இ-ள்) புகா மதம் வேழம் முட்டி போ விளையாடி வென்றும் - புள்ளித
ங்கிய முகத்தையும் மதத்தையுமுடைய யானைகள் (தமமுளபோசெய்யப்ப) பொருத்
தி வெற்றிகொண்டும், தகரொடு தகனா தாகி தருக்கு அமா ஓடி வென்றும் - சூட்
டுக்கடாக்களோடு சூட்டுக்கடாக்களைப் பொருத்தி இறமாபழிபாடு போசெய்யச்செ
ய்து வெற்றிகொண்டும், வகி படு குருதி சூட்டு வாரணம் ஆடி வென்றும் - பிளவு
பட்ட வுதிரம்போலும் செந்நிறமவாயந்த சூட்டையூட்டியசேவல்கள் (தமமுளபோ
ர்செய்யப்ப) பொருத்தி வெற்றிகொண்டும், நகை மணி பலகை - விளங்கும் இரத்தின
ங்கள் குயிறறிய பலகையினவையுளமைந்த, செம்பொன் நான்கு உறுப்பு ஆடி
வென்றும் - இரத கஜ தூக காலாள்கள் என்னும் நான்கு உறுப்புகளைத்தொட்டு விளை
யாடி வெற்றிகொண்டும்.

வாரணம் என்றும் பலபொரு ளொருசொல் - வகிப்படு குருதிச சூட்டென்
னுந் குறிப்பால் சேவையுணர்த்திற்று. வாரணம் - யானை, கோழி, சங்கு, கடல்,
கவசம், கேடகம். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிறகாவதம்பலபோயமிண்டுங்
கூற்றினுங்கொடியசீற்றகஞ்சாமுதைத் துமவையை
யாற்றினுய்யானததாவிசகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமலமாவிளைத்துவென்றும்.

(இ-ள்.) காற்றினும் கடைய மாவின் பல காவதம் போய் மீண்டும் - காற்றினு
ம் விளைந்துசெல்லுந் குதினாயின்மேல் பலகாதஞ்சென்று திரும்பியும், கூற்றினும்
கொடிய சீற்றம் குஞ்சரம் உகைத்தும் - இடமனினும் கொடுத்தொழில்பூண்டகோ

பதையுடைய யானையைச் செலுத்தியும், வையை ஆற்றின் உழ்யானத்த ஆவி அசத்தினான் இன்பம் துய்த்தும் - கவையயாற்றின் கண்ணும் பூரநோட்டத்தின்கண்ணும் தடாகத்தின்கண்ணும் இன்பதாகாரகமும், வேல் திறல் மைநதரோடு மல் அமர்வினைத்து வென்றும்-வேலினைவெற்றிவாழ்ந்த இளைஞரோடு மற்போர்புரிந்த வெற்றிவாய்ந்தும்.

வையையாற்றிலும் தடாகத்திலும் நீர்விளையாட்டயாற்றலும், பூரநோட்டத்தில் மலாகொய்த குடலும் உடைமையால் இன்பநுயலத்தமென்றா (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்சொதுமசசைலவாழ்க்கையந்தணராசிகூறவவாதொழிலவினாயுமன்றா
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழ்இக்கனித்துமின்றி
மிந்தவாரைமமுவாண்டுகழியமேலெயதுமாண்டில்.

(இ-ள்.) சந்தம வெற்பு அடைந்த வேட்டம் செயதும் - பொதியமலையை யடைந்த வேட்டையாடியும், அசைலவாழ்க்கை அந்தணர் ஆகி கூற - அப்பொதியமலையிலவாரும் வாழ்க்கையையுடைய முனிவர்கள் அசிவசனங்கூற, அவர் தொழில் வினாயும் - அவாசெய்யுநதவத்தொழில் (முட்டினறிமுடிதலை) வினாவியும், அன்றார் கந்தம மெல கனி விருந்த ஸ்ரண கைதழ் இ கனித்தும் - அமுனிவர்கள் (கனிகூறது) தந்தகிழங்கும் மெல்லியகனியும் ஆகிய விருத்தணவைக் கைக்கொண்டு மகிழ்ந்தும், மீண்டும் - (தமது) திருக்கோயிறகா இருமாயியும், இந்த ஆறு ஐமுவாண்டு கழிய - இந்தப்படி பதினைந்த வருடமகழிய, மேல எய்தும் ஆண்டில் - இனிவரும் பதினாறாம் வருடத்தில்.

சந்தவெற்பு - சந்தனமகெருங்கிய மலையெனதமையால் பொதியமலையென்றும். (௩௩)

ஞாமுதறடித்ததங்கடோன்றலோர்வென்றெண்ணிக்
காரமுமயிலுமவேலுங்கைவிடாககாரமுமபோல
வாரமுமமுலையிறுமவடிககணுமருங்குமொயபபக் ,
கூடாறகவேலாநின்னசொளையொடுகத்தாதை.

(இ-ள்) ஞா முதல தடிந்த சங்கள தோன்றலே இவனென்று எண்ணி-ருரபன்மனைய மாமரத்தினவேரை அறுத்த தங்கள் இறைவனே இவனென்றுகருதி, காரமும மயிலும் வேலும் கைவிடாகாகும், ஆறுபோல-கரியநிறமவாயந்த முகத்தையுடைய மயிலும் வேலும் (சிறிதும்) நெய்நாமல நிறனாகாகும்வகைபோல, வாரமும முலையிறும் - சச்சினமுசத்திடுங்கிய முலையையுடைய பெண்களும், வடிகண்ணும் மருங்கு மொயபப-(அவர்கள்) மாவடுவி நயிபுளவையொத்தகண்களும் (தமது) பக்கங்களில் மொயபப, கூடாறக வேலான இன்ன கொள்கையன் ஆக-கூடாறுதிரியுடைய வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரர் இக்காளப்பருவமுடையவராக, தாதை-சவுந்திரபாண்டியர்.

விடாது என்னும் எதிமறை விளையெச்சமும, ஆறு என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் ஈறு தொக்குகின்றன. (௩௪)

பங்கயசெவ்வித்தாங்கிக்கண்மனம்பருகுதாந்தி
யங்கமுற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிறநிர்ண்டுநீண்ட
சங்கையுமவடடந்தோன்றசசெழுமுழந்தாளுநால்வாய்த்
துங்கவீரங்கவுண்மால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிநர்கவாணும்.

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். ௪௩௩

(இ-ள்.) பரிசயம் செவ்வித்த ஆகி - அன்றலந்த தாமரைமலர்போலும் அழகியுடையதாகி, கண்மனம் பருகு காந்தி அம் கழல் காலும் - (கண்டோர்க ள்) கண்ணையும் மனத்தையும் கொள்ளுகொள்ளும் ஒளிவாய்த்த அழகிய விரகன் டையணிந்த காலையும், சொன்ன அடைவிலில் திரணி நீண்ட, சங்கையும் - சாமுத் திரிகை தூவிறசொன்னமுறையே திரண்டீண்ட கணைக்காலையும், வட்டம் தோள் று செழுமுழந்தாளும் - எலும்பின் வட்டவடிவுதோன்றாமற் தனந்தமுழங்காலையும், நால்வாய் தங்கம் ஈங்கவுள் மால் யானை துதிகைகபோல் திரள்கவானும்-நா ன்றையையும் வரையையும் உயர்ந்த மதநீரின தன்மைவாய்த் தபோலத்தையும் மய சீர்த்தையுமுடைய யானையினது துதிகைகபோலத் திரண்டதொடையையும். (௩௩)

சிறுகியவயிறுந்தாழந்தநாபியுஞ்செவ்விரோக்கு
மறுவில்கண்ணடியின்னகடியகல்வனாகொண்மார்பு
மெறியிசைவினைத்தண்டினினைந்துநீண்டிழிந்தகையும்
வெறியதாராபிடந்தமேருவெற்பிரண்டினையதோளும்.

(இ-ள்.) சிறுகிய வயிறும் - சிறுகிய உதரத்தையும், தாழ்ந்த நாபியும்-ஆத் ம் தவர்த்தியையும், செவ்வி நோக்கும் மறு இல சண்ணடியின் அன்ன கடி அகல்வ னாகொள் மார்பும் - (உலகத்தினர் தமது படிவத்தினது) அழகுநோக்குதற்குக் (கரு வியாகிய) குறமற்ற கண்ணாடிபோலச் (சருசாரையசை) ஒளிமிக்க) அகன்மலை யையொத்த மார்பையும், எறி இசைவினை தண்டின் இனையது நீண்டி இழிந்தகையு ம் - நரம்பைத்தடவுதலால் இசையெழும் வினையினது தண்டைப்போலத் தம்மு ளொத்து நீண்டு முழந்தாளதொட நிமிர்ந்தகைகளையும், வெறிய தாராபிடந்த மேரு வெற்பு இரண்டு அனைய தோளும் - வாசனையையுடைய மாலேகுந்த இரண்டுமக மேருவையொப்பப் பனைத்ததோள்களையும். (௩௪)

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலரான்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதன்முற்பொதுவாலேககி
நிலம்புரிதவப்பேறுந்நன்னவடிவெலாநின்றநின்
நலம்புரிநூலானேக்கிசசோதிப்பானடிக்கவல்லான்.

(இ-ள்.) வலம்புரி என்னவாய்ந்த கண்டமும - வலம்புரிச்சங்கைப்போல வனாவாய்ந்து திரண்டகண்டத்தையும், மலரான மன்றும் பொலம்புரி கமலம் அ ன்ன வதனமும் - இலக்குமி நிலையராது வசிக்கும் பொன்னிறம்வாய்ந்த தாம ரையையொத்த முகத்தையும், நடிக்கவல்லான் - இந்நிரசாலவிசைசெய்யவல்ல சவுந்தரபாண்டியர், பொதுவால் நோக்கி - பொதுவிலகணத்தார் பார்த்தருளி நிலம்புரி தவம் பேறு அன்னான வடிவு எல்லாம்-நிலமகளசெய்த தவப்பயனையொ த்த உக்கிரகுமாரருடைய அவையவங்களையெல்லாம், கின்று நின்று நலம்புரி நூ லால் நோக்கி சோதிப்பான் - உற்றுநோக்கிச் சாமுத்திரிகை தூய்றகூறிய சிறப்பில க்கணமரபால் நோக்கிச் சோதிக்கத்தொடங்கினார்.

நலம்புரிநூல் - அவயவங்களி னிலக்கணவகடறுதூல்.

(௩௫)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைநதுருககநதானு
மன்னதுருறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசெவப்புமுன்றுகம்பிரந்தொகுததவாதே
யின்னைவவிரிக்கினெண்ணுன்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப.

(இ-ள்.) உன்னதம் ஆறு ஆக - உயர்ந்த வுதப்புகளாகியும், நீண்ட உதப்பு ஐந்து ஆக - நீண்ட வுதப்புகளைந்தாகவும், குக்கம் தானும் அன்னது ஆக - சிறு சிறு வுதப்புகளைந்தாகவும், குறுக்கம் தான்கு ஆக - குறுகிய உதப்புகள் நான்காகவும், அசல் உதப்பு இரண்டு ஆக - அசுரந்த வுதப்புகளிரண்டாகவும், சொன்னது செவப்பு ஏழு ஆக - தூலிற்சொல்லிய செவந்தவுதப்புகளெழாகவும், கம்பீரம் மூன்று ஆக - ஆழந்தவுதப்புகள் மூன்றாகவும், தொகுத்த ஆறு ஏ - (சாமுத்திரிகைதூலில்) தொகுத்தக்கூறியபடியே, இன்னவை விரிக்கும் - இவற்றையெடுத்து விரித்தக்கூறில், உதப்பு எண்ணுன்கு இலக்கணம் என்ப - உதப்புகளாலமைந்த, மூப்பத்திரன் டிலக்கணமென்று கூறுவர்.

ஆக என்னும் வினையெச்சம் இடையில் நின்று ஏனையிடங்கனிற் பிரிந்தசெல்வதலால் இடைநிலத்திவகவணி. ஆம் சாரியை யிடைச்சொல். (கூஅ)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமாற்புகையடியில்வாறு
முயரில்வான்செல்வனாகுமொளிகவர்க்கண்கபோலம்
புயல்புறாவள்ளதெங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநடுமாற்பைந் துரீண்டவேல்வினோக்குநன்மை.

(இ-ள்.) வயிறு தோள் நெற்றி நாசி மாற்புகை அடி இவ்வாறும் உயரில் வான் செல்வனாகும் - வயிறும் புயமும் நெறியும் நாசியும் மாற்புகையினடியும் ஆகிய இந்த ஆறுதப்பும் உயர்த்திருப்பானாயின் பெருஞ்செல்வமுடையவனுவான், ஒளி கவர்க்கண்க - (புலன்களுள் ஒன்றாகிய) ஒளியைத் தனதகப்படுத்தியகண்ணும், கபோலம்-கபோலமும், புயல் புறா வள்ளல் செங்கை - மேகம்போலக் கைம்மாறு கருதாதகொடுக்கும் செவந்தகையும், புதுமணம் கவரும் துண்டம் - நறுமணங்கவரும் நாசியும், முலை நடுவியன மாற்புகைதும் நீண்ட வேல் - முலையின்மத்தியிலுள்ள பரந்தமாற்பும் ஆகிய இவ்வைந்தறுதப்பும் நீண்டிருப்பானாயின், நன்மை வினைக்கும் - (அவை அவனுக்கு) நன்மையைத்தரும். (கூக)

நறியபூங்குஞ்சித்தோர்க்குவிரல்கணுநகம்பல்லைந்துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுநிரநான்குந்
குறியவேற்பாக்கியப்பேறாஞ்சிரங்குளமென்றாயநதோ
ரறியுமில்வதுதப்பிரண்டுகன்றலேலதுவுநன்றும்.

(இ-ள்.) நறிய பூம் குஞ்சி - நறுமணங்கமமும் மலனாயணிந்த சிகையும், விரல்கணு நகம் பல் ஐந்தாம் - விரலுங் கணுவும் நகமும் பல்லாம் ஆகிய இவ்வைந்தாம், தொக்கு சிறியவேல் ஆயுள் - சிறுததுச் சிறியனவாயிருக்கப் பெறுவானாகில் ஆயுள்வருத்தியாம், கோசம் சங்கை நா முதுகு இந்நான்கும் குறியவேல் பாக்கியப்பேறும் - கோசமும் கணைக்காலும் நாவும் முதுகும் ஆகிய இந்நான்குதப்பும் குறியனவாயிருக்கப் பெறுவானாகில் பெரும்பாக்கியப் பயனுண்டாம், ஆய்த்தோர் அறியும் சிரம் குளம் என்ற இவ்விரண்டு உதப்பும் அகன்ற வேல் - (சாமுத்திரிகைதூலின்) ஆராய்ச்சியின்வல்லோர் நன்கறியும் தலையும் நெறியும் என்றசொல்லப்பட்ட இந்த இரண்டு உதப்புகளும், அகன்றவேல் அதுவும் நன்றும் - அகன்றிருந்தானாகில் அவ்வகற்சியும் நன்மையைவினோக்கும். (சூ0)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையிற்பெறுமாவின்ப

உக்கிரகமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். சக.க

மிகல்வளிபோசைநாபிபென்றிவைமூன் றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவாக்குமேலானமைசாறக்கோனென்னு.

(இ-ள்.) அடி அகம் அவகை - ஆழியினன்னிடமும் உள்ளங்கையும், நாட்
டம் கடை - கட்டிடையும், இதழ அணைம் நாக்கு நகம் இவை எழும் - இதழும்
மேல்வாயும் நாக்கும் நகமும் (ஆகிய) இவையுடையனாகும், சேந்த நன்மையால்
மா இன்பம் பெறும் - செவந்திருக்கும் நன்மையையுடையனாகும் பெரிய இன்பம்
பெறவான, இகல் வலி ஒசை நாபி என்ற இவை மூன்றும் - (மிகல்) வலிகையும்
ஒசையும் கொப்பளும் எனவொசைலப்பட்டு இம்முனையுடையனாகும், ஆழந்தகை
மையால் - ஆழந்திருக்குந் தன்மையானின், எவாக்கு மேலாம் நன்மைசால் தக்
கோன் என்கு - உலகிலுள்ளயாவாக்கும் மேம்பட்ட நன்மைகிறந்த தகுதியுடையோ
னென்குதருதி.

என்ற என்கும் இடைசொல்லையாகப்பிறந்த இருநகரால் பெயசெச்ச
மா அதுதொக்குநின்றது இகல்வலி ஒருபொருட்பன்மொழி (சக)

எல்லையின்மூர்த்திமைநதனிசைகணநிறைவினோடு
நல்லவாகுணானுநோகியபொதுவறநூலங்காக
வல்லவனுவிவாழநானனிபெறவல்லனென்று
வல்லணிமிடறமுனபினனுமனத்தினுலளந்துகுழும்.

(இ-ள்) எல்லை இல் மூர்த்தி - அனைவர்களால் அளந்தரியவொண்ணாத சய
நதரபாண்டியர், மைந்தன் இலககணம் நிறைவினோடு - (தமது) புத்திரனுடைய
முப்பத்திரைமடலககணங்களின் சாலபினோடும், நல்ல ஆம் குணமும் நோக்கி-(அவ
றற்றியைநத) நல்லனவாகிய குணங்களையும் ஆராயநதநிறுது (இவற்றால்) நூலம்
பொது அற காகவல்லவன் ஆடு - உலகநதநததிகா முப்படக காகவல்லவனுய்,
வாழ நாள நனிபெற வல்லன என்கு - வாழநாளும் மிகப்பெறவும் வல்லனென்று
கருதி, அல் அன்னி மிடறமுன - (யிந்தததால்) இருண்ட ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அப
பெருமானா, பின்னும் மனத்தினால் அப நது குழும் - பின்னும் மனத்தினால் தனித்
தனிவகையுதது ஆலோசிக்கின்றார் . (சஉ)

இததகுபண்புசான்ற ஓமையாசைமைநிதி
விததகநல்லவுள்ளமுடைமையவிறுதெயவ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமழிசரிசெயபண்புசாந்த
சித்தமெவவுயிராகுமனபுசெயகைநலனிகைகலவி.

(இ-ள்.) இததகு பண்புசான்ற ஓமையால் - இவ்வாறு தக்ககுணங்கள்
நிறைந்ததன்மையால், இசைமை நீதி - புக்கும் நீதியும், விததகம் உடைமை நல்ல
உள்ளம் உடைமை - சதரபாண்டிமைமையும் நல்ல உள்ளமுடைமையும், மெய் விது
கெய்வ பத்திமை-சத்தியமும் நிகரினமையும் ஈரப்பதியும், எல்லா உலகுக்கும் மகி
ழ்ச்சிசெய பண்பு சாந்தசித்தம் - எல்லாவுலகங்களுக்கும் இதருசெய்யும் தன்மை
யும் சாந்தசித்தமும், எவவுயிராக்கும் அனபு செய்கை நல ஈகை கலவி - எல்லாவு
யிர்களினமேலும் கருணையுடையதும் நலலகொடையும் கலவியும்.

ஏழனுருப நிறகுமிடத்து நானகனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம், எல்லாம் என்
பதவிதுதியில் முறதம்மைதொகுததல். (சக)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுந்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமலைப்போற்புயத்திலேந்திச
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல்.

(இ-ள்.) தேவராலும் செல்லுதற்கு அரிய தேத்தும் சென்று - தேவர்களா
லும் அடைதற்கரிய இடத்துஞ்சென்று, வெல்லுதற்கு அரியார் தம்மை வெல்லுதல்-
அத்தேவர்களால் வெல்லுதற்கரிய பகைவரை வெற்றி கோடலும், இடு திறையும்
கோடல் - (அவர்கள்) கட்டித் திறையையும் கைக்கோடலும், புலனுதற்கு அரிய ஞா
லம் - (பிரால் ஒரு சேர) அடைதற்கரிய உலகத்தை, மலை போல் புயத்தில் எந்தி-
மலைபோலப் புயத்தி லெளிதாக்கச் சுமந்து, சொல்லுதற்கு அரிய கீர்த்தி - வரையறு
த்துச் சொல்லவொண்ணாத (தனது) பிரதாபத்தை, உலகு எல்லாம் சுமப்ப வைத்த
ல் - உலகமுற்றும் சுமக்க நிலைபெற வைத்தலும்.

வெற்றிகோடலும், திறைகோடலும், உலகமுற்றும் தாங்குதலும் உடைமை
பற்றிக் கீர்த்தியைப் பிரதாபமெனவும், பிரதாபம் என்றது வெற்றியால் வரும் புக
ழ்ச்சி. தேம் இடப்பெயர்ச்சொல்-அது உருபேறமுடிகதனுடனும் அத்துச்சாரியை
யினகரமுங்கெட்டுத் தேத்து என நின்றது. (சுச)

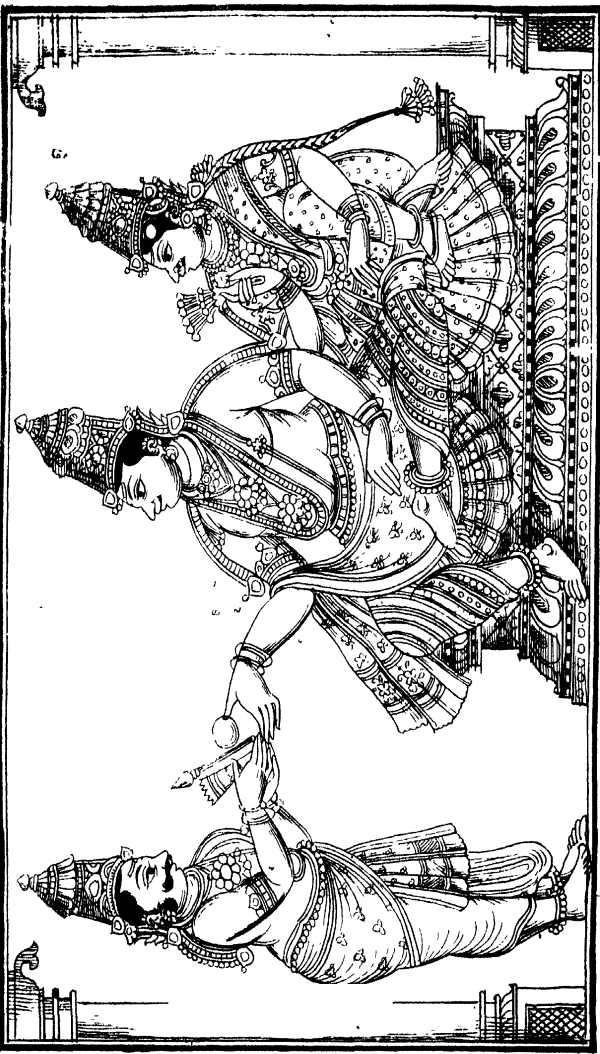
என்றிவையாதிபாயவியற்குணமுடையவனா
நன்றிசெய்துலருககெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்முடி கவிததும் முன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுமுழந்துமதிருரோடுசாவினானே.

(இ-ள்.) என்ற இவை ஆதியாய - என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய
(பெருந்தகைமைகளை) இயல் குணம் உடையன ஆகி-இயற்கைக் குணங்களாக வுடை
யவனாயிருத்தலால், நன்றி செய்து - (உயர்களுக்கு) இதமே புரிந்து, உலகுக்கு எல்
லாம் ஒருவன் நாயகனாகி நின்றிடும் இவறகு-உலகங்களுக்கெல்லாம் தானொருவனே
தலைவனாய் நிற்கு மிவனுக்கு, பின்னர் நீள் முடி கவிததும் - பின்பு ஒளிமிக்க நீண்ட
முடி குட்டிவோம், முன்னர் மன்றல் செய்து என்று குழந்தை-முன்பு திருமணஞ்செ
ய்வோமென்று ஆலோசித்தது, மதிருரோடு உசாவினான் - சுமதி முதலிய அமைச்ச
ரோடு ஆலோசித்தருளினார்.

ஆகி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகால வினையெச்சமாதலால் ஆதலால்
எனப் பொருள் கொண்டாம். கவிததும் எதிர்காவுத்தன்மைப்பன்மைவினமுற்று.
தும் தன்மைப்பன்மை. (சுரு)

உக்கிரசுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

உக்கிரகுமரனுக்கு வேல்வவணசேண்டு கொடுத்ததிருவிளையாடல்.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல வளை செண்கொடுத்தபடலம்.

அறசீரடியாரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமாரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப்
பெருக்குங்காரந்தசடைக்கற்றைப்பெருந்தேர்ச்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச்செய்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ளந்
தருக்குமுடித்தரசரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) உருக்கும் திறல் உக்கிர குமரன் உதயம் இது-(பகைவரைக்) கெடுக்கும் வலிமைவாய்ந்த உக்கிரகுமாரர் அவதரித்த வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், வால் மதியும் நதிப்பெருசகும் கற்றை சடை கரந்த - வெள்ளிய சந்திரனையும் நதிப்பெருக்கையும் நெருங்கியசடையையும் ஒளித்துவந்தருளிய, பெரும் தேர் செழியர் பிரான்-பெரியதேவையுடைய பாண்டியர் இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர், அவற்கு-அவ்வுக்கிரகுமாரனுக்கு, செல்வம் செருக்கு மணமுடித்து - செல்வத்தா லிதுமாந்திருக்குந்திருமணத்தை (முன்னர்) முடித்து, செய் வேல் வளை செண்டு அளித்து - உதிரந்தோய்ந்தவேலையும் சக்கரத்தையும் செண்டையுன்கொடுத்து, உள்ளத் தருக்கு முடித்தது - மனமிறுமாக்கும் முடிசூட்டி, அரசு உரிமை தந்த செயலும் சாற்றுவாம் - (தமது) அரசுரிமையுந்தந்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம்.

செல்வம் செருக்கு மணம், உள்ளத்தருக்குமுடி, உடையவன்றெழிலை உடைமைகண்மேலேறிக் கூறினார். (க)

வையைக்கிழவன்றன்னருமைக்குமரன்றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந்திறனோக்கியநிறோடுந்திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமாபுநுடியும்புச்சுழமைபுறம்
லமயந்திசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாசென்றாங்குன்றார்.

(இ-ள்.) வையை கிழவன் - வைபயயாற்று நீர்த்துறைத்தருளிய சவுந்தரபாண்டியர், தன் அருமை குமரன் புணக்கு - தமது அருமைப்புந்திரருக்கு, மணம்புணர்ச்சி செய்ய கருதும் திறன் நோக்கி - திருமணஞ்செய்யக்கருதிய பாருபாட்டையுணர்ந்து, அமைச்சர் அறிஞரோடும் திரண்டு - சுமதிமுதலிய மந்திரிமார் முதலினரோடும் ஒருசேரக்கூடி, மை அற்று அழியா நிலம் திருவும் - குற்றமற்று ஒரு பொழுதும் சிதையாத நிலவுரிமைச்செல்வமும், மரபும் குடியும் புகழ்மைமாய்-தொன்றுதொட்டு முறைபிறழாதுவரும் மரபும் குடிப்பிறப்பும் (இவற்றிற்கெய்த) புகழ்ச்சியும் (ஆகிய இவைகளுக்கு) நம் ஐயற்கு இசைய தக்க குலத்தது - நமது பெருமானார்க்குப் பொருத்தத்தக்க குலத்திற்பிறந்த, அரசர் யார் என்று அளக்கின்றார்-அரசர்யாவனென்று (தம்முள்) அனந்து அறிவாராயினார். (உ)

திந்தண்புனல்குழுவடபுலத்துமணயுரொன்னுந்திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளகருஞ்சோமசேகரனென்
றாய்ந்ததேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திபதிடையணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கூணையிருள்வாய்.

(இ-ள்.) தீம் தன் புனல் கும் வடபுலத்து மணலூர் எரிதும் திருநகர்க்கு வெந்தன் - இனிய தண்ணியநீர்க்குந்த (மதுரையின்) வடபுலம் உள்ள மணலூர் ன்னுந் திருநகர்க்கு அரசனும், திரு பரிசி மரபின் விளங்கும் சோம சேகரன் என்ற ஆய்ந்த கேள்வி அவன் - சிறந்த சூரியன்மரபில் அவதரித்த சோழனாகிய சோமசேகரனென்று செல்லப்பட்டு ஆராயத்தேளேவிலவலவலன் (மேற்கூறியவற் றுள் ஒன்றும் முட்டினதி நிறைந்தவனாகலால்) இடத்து திருமாத என்ன அவ தரித்த கார்திமதியை-அவனிடத்தில் இலகருமிபோல அவதாரஞ்செடத் கார்திமதி என்பவரை, மணம்பேச இருந்தார-திருமணவினைக்குப் பேசவிருந்தார்கள், அற்றை களை இருளவாய - அந்நாளில் நடுராத்திரியில்.

கனையிருள் - மிகவிரைவு ஆதலால் நடுராத்திரி என்றும்.

(ங)

வெள்ளைக்களிற்றின் பிடாசுமந்தகுடிக் கோயின் மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர வெண்மதிமேள பிபெருமானிர விமருமானம்
வள்ளந்தகரத்தான்கள விவெழுந்தருளியவா ஞாநன விறகு
களளத்தருவாந் திருமேனிகாட டிபிதனை விளம்புவார.

(இ-ள்.) வெள்ளை களிற்றின் பிடாசுமந்த குடிக் கோயில் மேய - வெள் ளையானையின் பிடர்சுமந்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளிய, வெ ள்கதிர் இளம் பிள்ளை மதி மொலி பெருமான - வெள்ளியசிகரணத்தையுடைய இ ளஞ்சுந்திரனையணிந்த சடாமுடிநையுடைய சவுந்தரபாண்டியா, இரவி மருமான் ஆம் வள்ளல கரத்தான் கனவில் எழுந்தருளி - சூரியன் புரதிரனாகிய வள்ளன்மை நிறைந்த கையையுடைய சோமசேகரசோழன் கனவில் எழுந்தருளி, வாஞ்ஞர் நன விற்கும் கள்ளத்து உருவாந் திருமேனிகாடி - தேவர்கள் நனவிற்கு மறைந்தபடி வமாகிய (தமது) திருமேனியைப் புலப்படுத்தி, இதனை விளம்புவார - இதனைச் சொல்லியருளுகின்றார்.

உம்மை - சிறப்புப்பொருட்டு.

(சு)

அன்னமிறைகொளவயன்மதுரை சிவன்யாமரசநீயிற்ற
பொன்னையனையாட லாமதுராபுரியிற் கொடுபோயமறுபுலத்து
மன்னாமகுடமணியிடறமழுங்குங்குழறகாற சுந்தரனாந்
தென்னாபெருமான்குமரனாகுகொடுத்தியென்று செப்புதலும்.

(இ-ள்.) அரச-அரசனே, யாம அன்னம் இறைகொள் வயல் மதுரைசிவன்- யாம் அன்னம்வசிகும வயல்களஞ்சூரத் மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவன், நீ ராநற பொன்னை அனையாள தனை - நீபெற்ற இலகருமியையொக்த கார்திமதியை, மது ராபுரியில் கொடுபோய - மதுரைத் திருநகருக்குகொண்டு சென்று, மறு புலத்து மன்னர் மகுடமணி இடற மழுங்கும் (திறை இறுக்கவந்தவனாகிய) வேறுபுத் தேயத் தாசாகளது கீர்வதுபயிபுள்ள இரத்தினங்களிட்டுத்தலால் தேய்ந்த, கழல கால் சுந்தரனாம் தென்னா பெருமான குமரனுக்கு - வீரகண்டையணிந்த சவுந்தர பாண்டியா குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, கொடுத்தி என்று செப்புத லும் - தாராயென்றுகூற.

செப்புதலும் - நிகழ்காலவினையெச்சம். செப்பு-பகுதி. ஸ - அல் இரண்டும் சாரியை. உம-எச்சவிகுதி.

(ரு)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபட்டலம், ச. ௩௪

**உள்ளக்கமலமுகம்மலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளக்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளநபரமன்கருணையெளிவந்தசெயலேநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளக்கும்வேலையினில்.**

(இ-ள்.) உள்ளம் கமலம் முக கமலம் உடனே மலர - இதயமாகிய தாமரையானது முகமாகிய தாமரையோடே மலர்ந்து பொலிய, இந் தடம் கண் அள்ளல் கீழலம் மலர்ந்து - இரண்டு பெரிய கண்களாகிய தாமரைகள் மலர்ந்து, தனது அம்மை கமலம் முகிழ்த்து எழுந்து-தனது அழகிய கைகளாகிய தாமரைகளைத் குவித்து (கண்படைப்பள்ளியினின்றும்) எழுந்து, வள்ளல் பரமன் கருணை எளிவந்த செயலை நினைந்து - அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருள் (சனக்கு) எளிதிற கிடைய செயலாக்கருதி, அன்பின் வெள்ளத்து அழுந்தி எழுந்த - அன்பாகிய பெருக்கில் எழுந்து மீண்டெழுந்து, இரவ் வேலை முளைக்கும் வேலையினில் - சூரியன் கடலிறோன்றும் வைகறைப்போதில்.

தாமரைக்குப் பங்கயம் என்பது ஓர் பரியாய நாமமாறலால் சாதியடைதந்து அள்ளக்கமலம் என்றார். சேறறிற்றோன்றிய தாமரையென்பது பொருள். பங்கயம் சேற்றிறோன்றியது. கண் கமலமலர்ந்து விழித்து என்னும் பொருள்மேல்நின்றது.

சித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையெடுபெலவேறியமுங்கலிப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குத்திருமகளைப்பொன்னலுரோழாதமிசை
வைத்துமணலுசேர்நிருவினெடுமதுநானோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) நிருபன் சித்தம் நியமக்கடன் நிரப்பி - சோமசேகரச்சோழன் சித்த நியமக்கடன்களைத் குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து, அமைச்சரோடு நான்கு பைத்த கருவியடையிடுவது - மாதிரிகளோடு நான்காகப் பரந்த ஆயுதங்களேந்திய சேனைகளோடு, வேறு பல இயமுற கலிப்ப - வெவ்வேறிய பல வாச்சியங்களும் தொனிக்க, பொய்த்த மருங்குல் தன் திருமகளைப் பொன்னலுரோடு இரத மிசை வைத்து - பொய்போலும் இல்லாத இடையையுடைய தனது செல்வப்புத்திரியை (மெய்க்காவலராகிய) இலக்குமினை மொத்த மெண்களோடு தேரின்மேல் வைத்து, மணம் சேர் திருவினெடு மதுநா நோக்கி வந்த கொண்டான் - திருமணத்துக்குரிய செல்வத்தோடு மதுநாத் திருநகரை நோக்கியவரத் தொடங்கினான்.

கருவியே சேனையாதலின் இந்நெய்யொட்டிப் பண்புத்தொகையாகக்கொண்டு கருவியாகிய படையெனக்கொள்ளுதலு மொன்று. “பொருள்கருவிகாலம்” என்னுந் திருக்குறள் உரையிறகாண்க. பைத்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம். பை-பகுதி. நென்னலெல்லாமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமானற்றமரோடுமணமுந்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னலெந்தன்தனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனையானெந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குன்றிருவைத்தருதியெனவனையான்.

(இ-ள்.) அமைச்சர் - மந்திரிமார், நென்னல் எல்லை மணம் பேச நினைந்த ஆதே - நேற்றுப்போது (மணலூர்ச்சூச் சென்று) மணவீண்பேச நினைந்தபடியே,

மதிமன்னர் பெருமான் தமரோடு மணவூர் நோக்கி வழி வருவார்-சந்திரமரபிற்றே
ன்றிய பாண்டியர் பெருமானாகிய சவுந்தரபாண்டியருடைய (சுற்றத்தாரோடு ம
ணவூரோக்கி வருகின்றவர்கள், அன்ன வேந்தன் தணக்கண்டார் - (தமக்கெதி
ரில்வரும்) அச்சோமசேகரச் சோழனைப்பூர்த்து, அடல் வேல் குமரன் அணையான்-
கொல்லுதற்றொழில் வாய்ந்த வேலையேந்திய முருகக்கடனை யொத்த, எம் தென்
னர் பெருமான் குமரனுக்கு - எமது சவுந்தரபாண்டியர் புத்திரராகிய ஊக்கிரகுமா
ரபாண்டியருக்கு, உன் திருவை தருதி என - உனது புத்திரியைத் தருவாயென்று
வினவ, அணையான் - அச்சோமசேகரச்சோழன்.

அமைச்சர் - அமர்த்தியர் என்னும் வடசொற்றிறிபு. அமர்த்தியர் அருகிலுள்
ளோர். அன்ன சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். (அ)

குலனுங்குடிபுங்கனவின் கட்டுகொன்றை முடியார் வந்து நடைத்த
நலனுங்குடிறிமணநேர்நது நயப்பவதனை நன் முதியோர்
புலனென்றுழையாதமைவிடுத்துப்பொருளைத் துறைவற்றுகுனர்த்திவரு
வலனுந்தயில்வேன் மன்னனொடு மதுநாழூர்வந்தனைந்தார்.

(இ-ள்) கனவின் கண் கொன்றை முடியார் வந்து உரைத்த-(நேற்றிவில்)
கனவினிடத்துக் கொன்றைமாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்
கடவுள் எளிவந்து ஒத்துளவெனக் கூறிய, குலனும் குடியும் நலனும் கூறி - குலத்
தையும் குடிப்பிறப்பையும் அவற்றிற் கனமந்த மேம்பாட்டைடீம எடுத்துச்சொல்லி,
மணம் நேர்ந்த நயப்ப-(அவாகள வினவிய) மணவினைக்குடன்பட்டு விரும்பாநிறக,
அதனை - (உடன்பட்ட) அச்செய்தியை, நல் முதியோர் - நல்ல வறிவாலமைந்த மு
தியோர்கள், புலன் ஒன்று உழையார் தமை விடுத்தது - அறிவுசான்ற துதுவரை முன்
னர் அனுப்பி, பொருளை துறைவற்றகு உணாததி - தாயிரபரணி நீர்த்துறைவராகிய
சவுந்தரபாண்டியருக்குத் தெரிவித்தது, வரு வலன் உனது அயில் வேல் மன்னனொடு-
தம்மோடுவரும் வெற்றிவாய்ந்த (பகைவரை மாயக்கும்) முதியையுடைய வேலையே
ந்திய சோமசேகரச் சோழனூழிம, மதுநாழூர் வந்து அணைந்தார் - மதுநாயா
கிய தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகரத்தை வந்தடைந்தார்கள். (க)

இரவிரமருமான்மதிமருமானெதிரோபணியுத்தழிஇ முகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுயத்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கனவேந்தாயாக்குமவிடுத்துநகர
வரைவுநாள் செய்தணிசெய்யமன்றன் முரசமறையித்தார்.

(இ-ள்.) இரவி மருமானு மதிமருமானு எதிரோ பணியு - சோமசேகரச்சோ
ழன் சவுந்தரபாண்டியர் எதிரோ சென்று வணங்க, பாண்டி வேந்தன் தழுவி முகம
ன் பரவி இருக்கை செலவுயத்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான் - பாண்டிநாட்டு மன்னராகிய அச்சவுந்தரபா
ண்டியர் அவனைத் தழுவி உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி அச்சோழன் அமைத்த
விடுதியில் செல்ல அனுப்பி இருந்தருளினார், மேல் அமைச்சர் விரவி - அதன்மேல்
மந்திரிகள் தம்முட்கலந்து, வரைவு நாள் செய்தது, திருக்கலியாணமகோற்சவநாள்
வரையறை செய்தது, வேந்தா யாக்கும் திருமுகங்கள் விடுத்து - அரசர்கள் எவர்க்
கும் திருமுகங்களனுப்பி, நகர் மன்றல் முரசம் அறைவித்தார் - மதுநாத்திருக்கரை
அலங்கரிக்கக் கலியாணபேரிகையை வள ளுவரூர் அறையச்செய்தார்கள். (உ0)

உக்கிராமாநுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சங்கக

மாடம்புதுக்கிப்பூசுதருங்கதலிங்காடும்றுகெங்கு
நீடநிகாத்துப்பலிகையுநிறைபொறகுடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமுமபுனைவிதழ்முருககழகாகக
கூடநெருவருககாமணககோலம்பெருககொருத்தினூர்.

(இ-ள்.) மாடம் புதுக்கி - (சத்தமகருரிய) மாடகைச்சு சணைமுதலியவ
ற்றும் புதுக்கி, பூசுதரும் கதலிங்காடும் மறு கு எஃகும நீட நிகாத்து - கழுமமா
க்களையும் வாழைமரக்காடுகளையும் விதிகளெங்கும் பொலிந்து தோன்ற வரிசைபட
க்கீட்டி, பாலிகையும் பொரு நிறை குடமும் முறை நிறுத்தி - முனைப்பாலிகையையு
ம் பொருளாலாகிய பூரணசலசங்கையையும் முறைப்பட வேதிகைதோறும் நிறுத்தி,
ஆடு கொடியும் தோரணமும் புனைவித்து - ஷடாநிறை துவசங்கையையும் மகர
தோரணங்களையும் (விதிகள தோறும் கட்டி) அலங்கரித்து, அழகுக்கு அழகாக- அழ
குக்கு ஓர் அழகு செய்வாராக, கூடம் நெருங்கும் நக்கா மணக்கோலம் பெருக கொ
ளுத்தினூர் - யானைக்கூடங்கா நெருங்கிய மதுரை நகருநகரை மணக்கோலம் பொ
லிந்து பெருக அலங்கரித்தாராக

கொளுத்தினூர் என்றதற்கு அலங்கரித்தார் என்றது நெதாமணியில் நச்சினு
ரங்கினியர் உலாயிறகண்டது. (கக)

தென்றாடன்றிருமகளைத்தேவாபெருமான்மனம்புரிய
மனநலழகாலொருநகரொப்பதிகமினமிறுநாநக
ரன்றுதானேதனககொப்பதாசுமவனாமனியலமத்தா
ரின்றுதானேதனககங்கிமெனதுமவண்ணமெழிலுமத்தாரா.

(இ-ள்) தென்றல நாடன திருமகளை - தென்றல நாற்றந் தோன்றுதற்குரிய
பாண்டிநாட்டுகிய மலையத்துவசன புத்திரியானா, தேவா பெருமான் மனம்புரிய-
தேவாபெருமானாராகிய சவுந்தரபாண்டியா திருமணஞ்செய்ய, மறைவ அழகால் -
அத்திருமணப்பொலிவால், ஒரு நகர பெய் அங்கம் இனாமி - மற்றொரு நகரத் தனக்
கு ஒப்பும் அதிகமுயிலலாமல், மதுரை நகர - மதுரை நகரத்தொருசாமானது, அன்று தன
க்கு தானே ஒப்பது ஆறும் வண்ணம் அலங்கரித்தார் - அப்பொழுது தனக்கு
தானே ஒப்பாகும்படி அலங்கரித்தாராக, இன்று - இப்பொழுது, தனக்கு தானே அநி
கம் என்றும் வண்ணம் எழில் அமைத்தார் - தனக்கூடத்தானே அதிகம் என்று சொ
ல்லும்படி அலங்கரித்தாராக (கஉ)

கூடுவிரும்பம்

முன்னமாலேமுடியணிந்ததாது
தென்னோற்றினறிநமுசங்ககண்டதாபு
தன்னவாசகமுடகொண்டயதபுல
மன்னமாத்வாயாருமவருவரால்.

(இ-ள்.) முன்னா - தமது முன், மாலே முடி அணிந்ததான தென்னர் ஏற்
தின் - மலர்மாலேமுருக மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியருடைய, திருமுகம் கண்
டு தாழ்ந்து - திருமுகவரவைக்கண்டு வணங்கி, அன்ன வாசகம் உட்கொண்டு - அந்
திருமுகத்தில் வரைந்த வாசகத்தைத் தம்முட்கொண்டு, அயல புல மன்னர் மாத
வர் யாரும் வருவர் - வேறுததேயத்திலுள்ள அரசாளுமதபோதனாகளும் யா
ரும் வருகின்றார்கள்.

தென்னர் ஏறு - பகைவராகிய யானைகளுக்குப் பாண்டியருள் ஆண்டிங்கம் போன்றவரைப் பொருள் கொள்க. சுரதரத்தென்னோறு ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிகதது “ இல விஃரமாஸ்யாதினை ” என்றதனால் ஈறுகெட்டு “ இய ஸ்பிணம் விதியினம் கின்ற வ்யிமுன கசத்பயிசும் ” என்ற விதியால் வல்லெழுத்து மிகதது. (கக)

புரவிலெள்ளமுட்போககரிவெள்ளமும
வரவிறகாலவலிமளளரினவெள்ளமும
விரவியாழியவெள்ளமுமுளருற
விரவிதனவழித்தோனறலவருதெயறிதுன.

(இ-ள) புரவி வெள்ளமும - குதிரைச் சேனுவெள்ளத்தோடும், பேரீரகரி வெள்ளமும - போரச்தொழிலையுடைய யானைச் சேனுவெள்ளத்தோடும், வரவில கால வலி மளளரின வெள்ளமும விரவி-விநாநது செலவு சலில காற்றுப்போலும் வன்மையையுடைய பதாதிச சேனுவெள்ளத்தோடும் சலுது, ஆழிய வெள்ளமும உள்ளுற-ஆழநத கடல வெள்ளமும நிலத்துட்புக, இரவி தன வழி தோனறல வரது எயதின - சூரியன மரபில வரத சோமுன வாத்தடைந்தான. (கச)

கோடுவிலலொடுமேககருழாநகணமின
விநிவாளொடுநோநகெனமராபுதாழந
தாடுகுண்டலககாதுடையாடவாச
சேடனிகத்துச்சேரனவநநிணடிதுன.

(இ-ள) மேகம குழாநகண - மேகபடலங்கன, கோடு விலலொடும் - வளைநத விலலொடும், மின நீடு வாளொடும் நோநதால என - மினனலாகிய ஒளிமிகக வாளாயுத்ததோடும் வரத்துபோலவரது, மாபுதாழநது ஆடு குண்டலம காதுடை ஆடவா சேடு அனிகதது - மாபுதாழநத தாழநது ஆடாநின்ற குண்டலத்தை யணிந்த காதுநையுடைய விலாநாடிய பெரிய பதாதிச்சேனைகளோடு, சேரன வரது ஈணடிதுன - சேரன வரது நெருங்கினுன

விலையும வானையும ஏறகிய வீரரதள மேகமபோலுங் கரிய நிறமுடையவா களாதலால் - கோடு விலலொடுமேககருழாநகண மின நீடு வாளொடு நோநதென எனத் தொழிலபற்றிய உவமையணியாகக் கூறினோ ஆடவா என்பால் பொதுபபடக் கூறினோறும் கோடுவிலலொடும் மின வீடுவாளொடும் என்ற குறிப்பால் பெண்பாலேநீக்கி ஆண்பாலேக்கொள்க. (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பலவண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுநதுவாமபரிப
படுகடற்குடபரிதியிறேறறிது
னடுபரிபபதியாகியவேநதனே.

(இ-ள) கடலும் உள்ளமும காற்றும் பல வண்ணமும - சமுத்திரமும் மனமும் வாயுவும பலநிறங்களும், உடலும் கொண்டால் என்ன - (தாம தாம ஒவ்வொரு) சரீரக்கொணமி வரதாறபோலவரத, உரததும் வராம பரி படு கடற்கு உள் - விநாநது தாவிச்செல்லும் குதிரைச்சேனையையுடைய ஆழநதகடலுள், அடு பரிப் பதியாகிய வேநதன - கொலைத்தொழிலமைந்த தூரகபதியாகிய அரீசன், பரிதியிலதோனறிதுன - சூரியனைப்போலக் கண்களுக்குப் புலப்படாது விளங்கினுன.

உக்கிராமானுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். ௪௪௧

கடல் உடன்கொண்டென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மைமேலும், உள்ளமும் காற்றும் உடல் கொண்டென என்பது-வினாவின் மேலும், பல்வண்ணமும் உடல்கொண்டென என்பது-ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொரு நிறங்களில் முட்டி ஒன்றி நிறைந்து நிறநலன் மேலும்நின்றன. கொண்டாலென - தொகுத்தல் விகாரம்.

(௧௬)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னப்பொன்றோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெயறு
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே.

(இ-ள்.) அலகு இல்லாத உதயம் தொறும்-அளவில்லாத வுதயமடைகின்றோறும், அலகு இல்லாத ஆதவர் உதித்தால் என்ன - அளவில்லாத சூரியர்கள் உதயஞ் செய்ததுபோல, பொன் ஓடை சேர் அலகு இல் ஆன அனீகமொடு-பொன்னுலாகிய நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த அளவில்லாத யானைச்சேனையோடு, அலகு இல் ஆற்றல் கயபதியண்ணல் எய்தினான் - அளவில்லாத வன்மையையுடைய கயபதி அரசன்வந்துசேர்ந்தான்.

உதயகிரிகள் யானைகளாகவும், சூரியர்கள் பட்டங்களாகவும் கொண்டுக் கட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட அனியாகக்கொள்க. அளவில்லாத உதயகிரிகளும் அக்கிரிகள் தோறும் அளவில்லாத சூரியர்கள் உதித்தலும் இன்மையின் இல்பொருளுவமையனியாகக்கொள்ளலும் ஒன்று. இல்லார் என்றும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினைமுற்றுப் பெயரொச்சத்தின்மேல் நின்றது.

(௧௭)

தொக்கமள்ளாரடிப்படுநூளிபோய்த்
திக்கடங்கவிறுய்கிறுதினாககட
லெக்கர்செய்யவெழுந்தியங்கல்லென
நக்கவேற்கைநரபதிரண்ணினான்.

(இ-ள்.) தொக்க மள்ளர் அடிபடு நூளிபோய் - நெருங்கியவீரர் காலாலெழுந்தனாகவொங்கும் பார்த்து, திகழு அடங்க விழுங்கி திரைகடல் எக்கர் செய்ய-அட்டதிக்குமுழுமையும் விழுங்கி அலைகளையுடையகடலைத் திடர்செய்யவும், எழுந்து இயம் கல் என-(எங்கும்) எழுந்த பலவாசனியங்கள் கல்லென்றெல்லிக்கவும், நக்கவேல்கை நரபதி நண்ணினான் - விழங்காநின்ற வேலையேந்திய கையையுடைய நரபதி என்னும் அரசன் வந்தடைந்தான்.

நூலியின் மிகுதியைக்கூறினமையால் மிகுதிநவந்தியணி.

(௧௮)

மீனலேலோற்றுகந்துகமேற்கொடு
கடனல்வாரசிலைவஞ்சககொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையாட்டகருமபடை
மானவேற்றாமன்னவாநண்ணினார்.

(இ-ள்.) மீனம் வேலையில் - மகாமீன்முதலியவற்றையுடைய கடல்போல, அந்தகம் மேற் கொடு - குதிரையின்மேலேறி, கடனல் வார் சிலை வஞ்சம் கொடுமசமர்க்கு - வளைந்தவார்போக்கிய வில்லுகளாற்செய்யும் வஞ்சமாகிய கொடியபோருக்கே, ஆன வாழ்க்கை அரட்டர் கரும் படை - அமைந்தவாழ்வையுடைய அரட்டராகிய பெரிய பதாதிகளையுடைய, மானம் வேல் குறு மன்னவர் நண்ணினார்-மானமமைந்த வேலேந்திய குறுநிலவடிவுகள் வந்தடைந்தார்கள்.

ருக

அரட்டர்-குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின் அரட்டக்கூரும்படைக் குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்-சுறுகெடுவரு மொழிமுதல் வல்லுமுத்தமிழ்க்கு. உடையவன்முறுழை உடைமைமேலேற்றி மானவேல் என்றார். (கக)

சினர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவர்
தானமாரிசாசசாவகராதியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினார்.

(இ-ள்.) சீனரும் சோனகரும் சிங்களரும் கொங்கணரும், மானம் வேல் உடைய மாளவர் சாளுவர்-மானம் அமைந்த வேலை வலக்கரத்திலேந்திய மாளவரும் சாளுவரும், தானம் மாரிசா சாவகர் ஆதியாம் - மதமொழுக்குஞ் சுவட்டையுடைய பாணிகளின் வரிசைகளையுடைய சாவகரும் முதலாகிய, ஏனை நாடு உளமன்னரும் ஈண்டினார் - மற்றைநாடுகளிலுள்ள அரசர்களும் வந்தடைந்தார்கள்.உரு

நூலொடுந்துவக்குண்டுதுடங்குமான்
ரோலர் தூங்குசொருக்குடைததானையார்
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுக்கக்கோலினர்
நாலுநூல்பயினுவினர்நண்ணினார்.

(இ-ள்.) நூலொடுங் துவக்குண்டு துடங்குமான் - உபவீதத்தோடுங் கட்டுப்பட்டு, துடங்குமான் தோலர் - துவளும்மான்ரோலையுடையவரும், தூங்கு சொருக்கு உடை தானையர் - கொய்சகமாக முன்னர்த் தொங்கியசையும் சொருக்கியையுடைய ஆடையையுடையவரும், கோலம் முஞ்சியர் - அழகியமுஞ்சியினாலாகிய அனாஞானையுடையவரும், கிஞ்சுக்கம் கோலினர் - முன்முருக்கந்தண்டையேந்தினவர்களும், நாலு நூல்பயில் நாலினர் - நான்குவேதங்களையும் கற்றுப்பயிலும் நாலினருமாகிய பிரமசரியரும், நண்ணினார் - வந்தருங்கினார்கள். (உக)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதோ
ளிட்டருண்டிலக்காதினர்வேட்டநீத்
தொட்டகோலினர்வேளவியிற்றட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநண்ணினார்.

(இ-ள்.) வட்டம் நீர் கலம் கையினர் - வட்டமாகிய உயிரிறப்பொதிந்த கமண்டலத்தையேந்திய கையையுடையவரும், வார்ந்து தோள் இட்ட குண்டலம் காதினர் - நீண்டு தோள்காறும் நான்கையும குண்டலமணிந்தகாதினையுடையவரும், வேட்டநீ தொட்ட கோலினர் - யாகஞ்செய்தற்குக் கருவியாகிய திக்கடைகோலேந்தினவர்களும், வேள்வியில் சுட்டநீறு இட்ட நெற்றியர் - யாகததில் நீற்றிய நீற்றையணிந்த நெற்றியையுடையவருமாகிய வானப்பிரகடர்கள், இல் லொடு நண்ணினார் - தத்தமக்குரிய பன்னியர்களோடு வந்து நெருங்கினார்கள்.

வேட்ட என்னும் இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் “கிண்முகக்காணு மருந்தினேன்” என்றும்போலத் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில்வந்தது. வேள் பகுதி, ளகரம் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இறந்தகாலஇடைநிலை, ஈ எச்சவிகுதி. (உஉ)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
குண்டுகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய

உக்கிரகுமாரபரணடியனதுதிருவவதாரப்படலம். ௧௪௩

**தண்டிகையர்கற்றூனையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்தவரண்ணினார்.**

(இ-ள்.) முண்டம் நெற்றியர் - திரிபுண்டராமணித்தெற்றியையுடையவரும், வெள் நிறம் மூரலர் - வெள்ளிய நிறமிக்கபற்களையுடையவரும், குண்டிகை கையர் - கமண்டலமேந்திய கையையுடையவரும், கோவணம் வீக்கிய தண்டு கையர் - கோவணம் ஆர்த்த தண்டமேந்திய கையையுடையவரும், கல் தானையர் - செங்கல்லிற் றேய்த்த வுடையையுடையவரும், மெய்யினை கண்டு பொய்யினை காய்த்தவர் - உண்மையையுணர்ந்து பொய்மையைப்பொழித்தவருமாகிய சந்தியாசிகள், ரண்ணினார் - வந்துகொடுக்கினார்கள்.

‘மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக்காய்த்தவர் என்றது பொருள்கள்தோறு மூலத்தார் சந்தித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக்கழித்து சிந்தவுண்மையைக்காண்பது. அதாவது “கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறை” என்றவழி, கோ என்றதனால் அரசன் என்பதோர் சாதியும், சேரமான் என்றதனால் சேரமான் என்பதோர் குடியும், யானைக்கண் என்றதனால் யானைகோக்கினை யுடையா னென்பதோர் வடிவமும், சேய் என்றதனால் சேய் என்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறை என்றதனால் மககட் கூட்டத்தார்கூறுங் கடுஞ்சொல் லிற் பெரும்பொறையை யுடையானென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளி ன்கட் கற்பண்பாதலால், அவ்வாறுணராது நிலமுதலாயிராகிய தத்துவங்களின் றொகுதியென அப்பொருளையுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தற்காரணங் களுளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றார் காரணகாரியங்களிரண்டினின்று முடிவாய்சிற்ப தனையுணர்ந்தல். இதனை “எப்பொருளைத்தன்மைத்தாயினும்பொருள்-மெய்ப்பொ ருள்காண்பதறியு” என்றும் திருக்குறளுரையிறகாண்க. (உஉ)

திந்தண்பாற்கடல்செந்துநார்காட்டொடும்
போந்தபோன்மெயிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
செந்தவேணியர்வேதசிறப்பொருள்,
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவொய்தினார்.

(இ-ள்.) திம் தண் பால் கடல் - இனிய தண்ணியபாற்கடலானது, செம் து கிர் காடு ஓடும் போந்தது போல் - செவந்த பவளக்காட்டோடும் வந்ததுபோல, மெ ய்யில் புண்ணியம் பூச்சினர் - (தமது) திருமேனியில் யிழுதிப்பூச்சியையுடையவரும், செந்த வேணியர் - செவந்த சடையையுடையவரும், வேதம் சிரப் பொருள் ஆய்ந் த கேள்வி அருந்தவர் - வேதத்தினுச்சியிலுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய பரசிவத்தை ஆராய்ந்தறியும் ஆகமூற்றுகேள்வியையுடையவருமாகிய அரியசைவதபோதனர்கள், எய்தினார் - வந்தடைந்தார்கள்.

பாற்கடல் புண்ணியப்பூச்சாகவும், பவளக்காடு செந்த வேணியாகவுங்கொ ண்டி கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டி அணியாகக்கொள்க. போந்தது ஈறுதொக்கது.

பூச்சினர் பூசுதலையுடையவர் என்பதுபொருள் “சாம்பற்பூச்சினர்” எனவ ருந்தேவாரத்தால் உணர்க. (உ௪)

ஆதிசைவர்முதற்சைவராவரும்
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்கடும்
பூதிழேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லேவந்தெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஆதிசைவர் முதல் சைவர் ஐவரும்-ஆதிசைவர் முதலாகவுள்ள ஐத் தசைவர்களும், கோது இல்லாத அகச் சைவம் குழாங்களும்-குற்றமில்லாத அகச்ச மயிகளாகிய சைவர்முதலிய அறுவகைக்கூட்டத்தாரும், பூதி மேனியர் - விபூதியணிந்த மேனியையுடையவரும், புண்ணியம் ஐந்து எழுத்து ஒது நாவின் - புண்ணியவடிவமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப் பயிலும் நாவிலையுடையவருமாய், ஒல்லைவந்து எய்தினார் - வினாந்து வந்தடைந்தார்கள்.

அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அறுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் எனச்சைவர் எழுவகையர். அவருள் அநாதிசைவர் சதா சிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் அதுலோமர் ஒழிந்த ஏனையோராதலாலும் அவர்கனையொழித்து ஆதிசைவர் முதலாகப் பிரவரசைவராக ஆதிசைவர் முதற் சைவனாவரும் என்றார். ஆதிசைவர் ஆவார்-சதாசிவமூர்த்தியின் சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்றும் ஐந்து திருமுகங்களினின்று தோன்றிய கௌசிகர், காசியபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியபொன்னும் பஞ்சருஷிகோத்திரத்திலே சனித்தசிவப்பிராமணர்கள்; மகாசைவர் ஆவார் - பிரமாமுகத்திற்குேன்றிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதேகைபெற்றவர்; அறுசைவராவார் - சிவதேகைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைசியரும் ஆம். அவாந்தரசைவராவார்-சிவதேகைபெற்ற சூத்திரர். பிரவரசைவராவார்-சிவதேகைபெற்ற அதுலோமர். “அரியசதாசிவனென்போ னநாதிசைவனவன்பால் அவதரித்தசிவமறையோ ராதிசைவரிவர்பால், உரியசிவதேகைபெற்றபூசுரர்மாசைவ ருயர்ந்தவரசன்வணிக னதுசைவராவார், பெரியகுலனைப்புயத்தோ னவாந்தரசைவன்சீர் பெறுசவன்ன னாகியதுலோமர்பிரவரராம், விரியவனிமிசையொழிந்தோரந்தியசைவத்தோர் விரிந்திடுமேழ்சைவவித யிவையெனதூல்வளம்பும்” என்பதனானுணர்க. அகச்சமயங்களாவன சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரவம். இச்சமயங்கள் ஒன்றோடொன் றெற்றுமையுடையனவும் தனித்தனிநோக்குமிடத்து ஒன்றுக்கொன்று சலியாதமான்மியத்தையுடையன. இவற்றைஇங்குவிளிப்பிப்பெருகும்.

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்

பெண்களிப்புறுமார்பன் பிரமனே

டொண்களிப்புறவும்பர்முதற்பதி

னெண்கணத்தவரயாவருமிண்டினர்.

(இ-ள்.) வெண்களிற் றவனேடு - வெள்ளையான யூர்தியாகிய தேவேந்திரனேடும், வேரி அம் தாமரை பெண்களிப்புறு மார்பனேடு - வாசமிக்க அழகிய தாமரையில் வசிக்கும் இலக்குதேவி களிததுவாரும் மார்பையுடைய திருமாலோடும், பிரமனேடு - அயனேடும், ஒண் களிப்பு உற - மிக்க களிப்பு மீக்கூர, உம்பர்முதல் பதி னெண் கணத்தவர் யாவரும் ஈண்டினர் - தேவர் முதலாகவுள்ள பதினெட்டுக்கணத்தோ ரெல்லோரும் வந்துநெருங்கினார்கள்.

தேவர்முதலாகவுள்ள பதினெண்கணத்தோராவார் - கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சாதரர் கருடர் - பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னும்-உரகர் சுரர் சாரணந் முனிவர் மேலாம், பாகதியோர் சித்தர் பாலர். காந்தருவர் தாரகைகள் காண்பபாசுகள் - ஏந்துபுகழ்மேய விராகத்தரோ - டாய்ந்ததிறல் - போகாவியல்புடைய போகபூமியாருடனே - ஆகாசவாசிகளாவார். என்பவற்றானுணர்க. (உக)

அனைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேக்கைமேற்

குணங்கடந்தவன்கோமளவுல்லியோ

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சசுதி

**முஷங்கிவைருமிருக்கைகண்டேத்தினார்
வளங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினார்.**

(இ-ள்.) அனைந்த கோயில் அடைந்த - சேர்த்த திருக்கோயிலை யடைந்து, அரி சேக்கை மேல் - சிங்காதனத்தின்மேல், குணம் கடந்தவுன் கோமளம் வல்லியோடு இணங்கி வைரும் இருக்கை கண்டு ஏத்தினார் - முக்குணங்களையுங்கடந்த சவுந்தரபாண்டியர் இளங்கொடிபோன்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு பொருந்தி வீற்றிருக்கும் இருப்பைக்கண்டு துதித்து, வணங்கினார் - வணங்கினார்கள், வணங்கும் முறை வாழ்த்தினார் - (அவரவர்கள் தத்தந்தகுதிக்கு ஏற்ப) வணங்கிய முறைப்படி வாழ்த்தினார்கள்.

ஏத்தினார் என்னும் வினையுற்று எச்சமாய் வணங்கினார் என்னும் வினையுற்று மூன்று முறையிலேகொண்டது. (உஎ)

வினாசெய்தார் முடிச்சந்தரமினவன்
சுரர்கண்மாதவாவேந்தர்க் குத்தொன்முறை
வரிசைநல்லியிருந்தனன்மன்னவன்
நிறுமகன்மணமுசெய்திருப்புவாம்.

(இ-ள்.) வினா செய்தார் முடி சுந்தர மீனவன் - வாசும் டீம் மாலைகுழந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், சுரர் கட்டு மாதவர்க்கு வேந்தர்க்கு - திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும் பெரியதபோதனர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும், தொல் முறை வரிசை நல்லி இருந்தனன் - தொன்றுதொட்டுள்ள முறைப்படி (அவரவர்களுக்குக்கேற்பச்) சிறப்புச்செய்து இருந்தருளினார், மன்னவன் நிறுமகன் மணம் செய்தும் செப்புவாம் - அச்சவுந்தரபாண்டியருடைய சிறந்தபுத்திரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியரது திருமணம் நிகழும்வகையை இனிக்குவாம். (உஅ)

சோமசேகரன்றோகைவணப்பெலாங்
கோமகன்கண்டுவிப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமந்
தேமன்கோதைபுறுப்பியதேற்றுவர்ன்.

(இ-ள்.) சோம சேகரன் தோகை வணப்பு எல்லாம் கோமகன் கண்டு உவப்ப - சோமசேகரர்சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியின் அழகை எல்லாம் சவுந்தரபாண்டியர்கண்டு மகிழ்கூர், ஏமம் மேனியன் அக கொள்கை கண்டு-பொன் மேனியராகிய பிரகஸ்பதி அக்குறிப்பினையறிந்து, நூல் வழி-சாமுத்திரிகை நூலின் வழியே, யார்க்கும்-எவர்க்கும், அத் தேமன் கோதை-அந்தக்காந்திமதியினது, உறுப்பு இயல் தேற்றுவான் - அவையவர்களின் விலக்கணங்களைத் தெளியக்கூறுகின்றார்.

தேமன்கோதை-தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலையுடையான், தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையான். (உக)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பெருகநீண்டறவுஞ்ருதுகிடாவாகிப்பிளந்திடாக்கடையவாய்த்தழைந்து கருவிவான்வண்டின்கணமெனக்கூறுத்துக்கடைகுமுன்றியன்மணங்கான்று புனையற்செறிந்துநெறிந்துமெல்லென்றுபுந்திகண்கவரநெய்த்திருண்ட மருமலர்க்குமுலாடன்பதிக்கினியமல்லல்வான்செல்வமுண்டாகும்.

(இ-ள்.) பெருக நீண்டு-மிகவும் நீண்டு, அறவுஞ்ருது கிடா ஆகி-மிகவுஞ்ருதுகாமல், பிளந்திடாத கடைய வாய்-பிளவுபடாத நுனியையுடையனவாகி, தழைந்து - (கடுவுங் கைப்பிழியெண்ணையும் பெற்றதுபோல) இயற்கையிலே பொலிந்து,

கருவி வான் என வண்டின் கணம் என கறுத்து - உலகிற்குத் திணைக்காரனமாவிய
குந்தகொண்ட மேகம்போலவும் கருவண்டின் கூட்டம்போலவுகந்துத்து, கடைகுழ
ன்று - நுனியில் வளைந்து, இயல் மணங்கான்று - இயல்பாகவே மணம்கிளி, புரை
அற செறிந்து - குற்றமற இடைவெளியின்றி நெருங்கி, நெறிந்து - நெனிவுடைத்
தாதி, மெல்லென்று - மெத்தென்ற தன்மையுடையதாகி, புந்தி கண் கவர - (கண்
டோர்) மனத்தையும் கண்ணையுங் கொள்ளுகொள்ள, நெய்த்து இருண்ட - நெய்ப்
பசையுடைத்தாகி இருள்போலும் நிறம் வாய்ந்த, மருமலர் குழலார் தன்பதிக்கு -
வாசமிக்க மலகையணிந்த கூத்தலையுடையவள் கணவனுக்கு, இனிய மல்லல் வான்
செல்வம் உண்டாகும் (கடைபோன்காறும்) இனிய வளமையும் பெருஞ் செல்வமும்
உண்டாகும். (120)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டியர்சென்னியாளவட
ணுண்மகிழ்கணவனுயுணீண்டகிலவுலகசுகரியனுமெட்டார்
தண்மதிபோன்றமயிர்நரம்பகன்றுதசைந்துமூவிரலிதையகன்ற
வொண்மதிதுதற்பதிக்குநற்றிருவொடுப்பிலாரோக்கியமுண்டாம்.

(இ-ள்.) திண்மதம் வேழம் மத்தகம் போல திரண்டு உயர் சென்னியாள்
அவள் - திண்ணிய மத்தையுடைய யானையின் மத்தகம்போலத் திரண்டு உயர்ந்த
தலையையுடையவள், தன் உள் மகிழ் கணவன் - தனது மனத்தால் மகிழ்கூரப்பட்ட
தலையன், ஆயுள் நீண்டு அகில உலகு அரசு உரியன் ஆம் - ஆயுள் நிறைந்து எல்லா
வுலகங்களையுந் தனதடிப்படுத்திய அரசனாவான், தன் எட்டாம் மதி போன்று-தன்
னிய எட்டாநாள் சந்திரனையொத்து, மயிர் நரம்பு அகன்று - இடையில் மயிரும்
நரம்பும் ஒழிந்து, தசைந்து - தசைப்பற்றுடைத்தாகி, மூவிரல் இடை அகன்ற ஒள்
மதி முதல் தன் பதிக்கு - மூன்று விரலளவு புருவத்திற்கும் கூந்தலுக்கும் இடையே
பரந்த ஒள்ளிய சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடையவளது கணவனுக்கு, நல் திரு
வோடு - முட்டின்றி இன்பமுட்டுஞ் செல்வத்தோடு, உலப்பு இல் ஆரோக்கியம்
உண்டாம் - அளவில்லாத ஆரோக்கியமும் உண்டாகும். (121)

கண்கடைசெவந்தான்பாலென்னவெனாத்துநடுவிழிகழியவுங்கரிநா
யென்கவினடைந்துகோமளமாடுபிமைகருமயிர்ந்தெனினினிய
வொண்கரும்புருவங்குனிசிலையொத்தததமிழலொத்திருதொனையும்
பண்கொளவுருண்டுதுண்டமெட்போதுபதுமமேற்பூத்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) கண் கடை செவந்து ஆன பால் என வெளுத்து கடைக்கண் செவ
ந்த பசுவின்பாலைப்போலப் புறம்பே வெண்ணிறம்வாய்ந்த, நடுவிழி கழியவும் கரி
து ஆய்-நடுவினுள்ளகருமணி மிகவுங்கரியநிறமுடையதாகி, எண் கவின் அடைந்து-
யாவருந் கருதும் அழகு வாய்ந்து, கோமளம் ஆகி - இனியபதத்தை யுடையதாகி,
இமை கரு மயிர்ந்து எனின் - இமை கருமயிரினையுடையதாகப்பெறின, இனிய-(அ
வ்விடைக்கணங்கள் அவளுக்கு என்றும்) இன்பந தருவனவாம், ஒள் கரும் புருவம் -
ஒள்ளிய கரியபுருவங்கள், குனி சிலை ஒத்த - வளைந்த வில்லை (தம்முள்) ஒத்தனவா
யிருத்தல்வேண்டும், துண்டம் - நாசியானது, இரு தொனையும் தத்தமில் ஒத்து-இ
ரண்டுதொனையும் வேறுபாடின்றித் தம்முள் நிகர்த்து, பண் கொள உருண்டு-அமை
திபெற உருட்சியுடைத்தாகி, எள் போது பதமம் மேல் பூத்ததுபோலும் - எள்ளி
ன்மலர் தாமதாமலர்மேல் பூத்திருத்தல்போலிருத்தல்வேண்டும். (122)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டிகொடுத்தபடலம் சசன்

வன்னைபோல்வார்த்தாழ்ந்திருசெவியுமடங்கழிகல்லவாய்முன்னர்த், தள்ளியகாதுமீளுகரமாருத்தன்மையானன்மையேதழைகருமொள்ளிய கபோலம்வட்டமாய்த்தகைந்திட்டுயார்ந்துகண்ணாடிமண்டிலம்போற், நெ ள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென்றேறினான்நிகாகடற்செல்வன்.

(இ-ள்.) இரு செவியும் - இரண்டுகாதுகளும், வன்னை போல் வார்த்தாழ்ந்த - வன்னைத்தண்டுபோல வார்த்தனுடைததாகித் தீழேதாழ்ந்து, மடல் சுழி கல்லவாய் முன்னர்தள்ளிய - மடலின் சுழிகள் கல்லவாகி முன்பு தள்ளினவாயிருத்தல் வெள்ளிம், காது - (அவ்வாறு உள்ள) செவிகள், மனோகரம் ஆகும் தன்மையால் - அநுகுசெய்யுந் தன்மையுடையவனவாயிருத்தலால், நன்மையே தழைக்கும் - (ஊட யவர்க்கு என்றும்) நன்மையையே பொலியச்செய்யும், ஒள்ளிய கபோலம் வட்டம் ஆய் தகைந் திட்டு உயர்ந்து - ஒளிவாய்ந்த கபோலமானது வட்டவடிவினதாய் த் தகைப்பறமடையதாகி உயர்ந்து, கண்ணாடி மண்டிலம் போல் தெள்ளிய ஊற் றம் இவியது - கண்ணாடியின் வட்டம்போல மிக்கபரிசுமானது சருச்சகையகன்று (காண்போர்க்கு) இனப்பதையேதருமாயின, திகா கடல் செல்வன்நன்று என்று ஒதி னான் - அலைக்குங் கடற்செல்வனாகிய வருணன் அது கலமே விளைக்குமென்று கூறி யிருக்கின்றான். (ஈக)

கொவ்வவவாயதாரந்திரண்டிருபுடையுங்குவிந்துசேந்திகாைகேர்க்கிடந்தா, வல்வவனியிறைதன்னனபனாக கென்றுநண்புருவாகுமெண்ணுக்கு, வல்லவாளெயிறுமிடைவெளியினறி வாராந்துமேல்கீழிரண்டொழுங்குந், செவ்வனேர்த்தாவின்பாலெனவெளகிதிகழினன்நென்பர்நாமெளந்தோர்.

(இ-ள்.) கொவ்வ வாய் அதாம் திரண்டு இருபுடையும் குவிந்து சேந்தி - கோவைக்கனிபோன்ற வாயினிதழ் திரண்டு இரணமிப்பகமும் குவிந்து செவந்த, நோ இரகை கிடந்தால் - நேனோ வராகளிருக்குமானால், அவ் வனி இழை - அந்தப் பெண், தன் அனபனாகு என்றும் நண்பு உருவாகும் உ தன் கணவனுக்கு என்றும் நட்பினளாயிருப்பாள, என னுனகு வல்ல வாளாயிறும் - முப்பத்திரண்டென வ ரையறைப்பட்ட வனமையையுடைய ஒளியையுடையபறகளும், இடை வெளி இன்றி வார்த்த - இடையே வெளியின்றி வார்தல் உடைததாவி, மேல் கீழ் இரண்டு ஒழுங் கும் செவ்வன் நேர்த்து - மேலுங்கீழுமாகிய இ ண்ணவரிசைகளும் நிகையாகத் தம் முறொத்த, ஆவின் பால் என வெளகி திகழின - பசுவின்னது பால்போல வெண்ணி றம்பாய்ந்த விளக்கினால், நூல் தெளிந்தோர் நன்று என்பர் - சாமுத்திரிகைநூலிற் நெளிந்த வல்லோர் நன்மையை விளைக்குமென்று சொல்லுவார்கள்.

வெளகி பண்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினைபெச்சம் வெண்மை பகுதி, கு சாரியை, ஈறுகெடுத்தலும் உகரக்கேழிம் சந்தி, இ எச்சவிருதி. (ஈசு)

மெல்லிதாய்சசெவந்துகோமளமானநாவினுள்வேட்டவேட்டாங்கே வல்லைவந்தெய்ததுகாந்திடுந்தகைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி. நெல்லையதாகிமஞ்சளமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருடர்ந்தவிாமதிபோல்வதுமுகமே.

(இ-ள்.) மெல்லிது ஆய் செவந்த கோமளம் ஆன நாவினுள் - மென்மைய தாகிச் செந்நிறம்பாய்ந்து தடிப்பில்லாத நாக்கிணியுடையவன், வேட்டது வேட்ட

ஆக்கே வல்லு வந்த எய்த துகர்த்திம் - விரும்பியது விரும்பியபடியே வினாவில் வந்ததைய அனுபவிப்பாள், சுபுகம் - மோவாய், தகைத்த-தகைப்பற்றுகையதாகி, வட்டமாய் - வட்டவடிவாய், அங்குலம் இரண்டின் எல்லையதாகி - இரண்டங்குல அளவினதாகி, மஞ்சளம் ஆகி இருப்பது - அழகியுடையதாகியிருத்தல், நன்று ஊன்பர் - (உடையவளுக்கு) நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர், முகம்-முகமானது, அல்லி அம் கமலம் போல் மணந்து - அகவிதழையுடைய அழகியதாமரைமலர் போல மணமவீசி, இருள் தீர்ந்து அவிர் மதி போல்வது - பொலிவில்லா திருத்த பொழிந்து விளங்குஞ் சந்திரனைப்போலத் தண்ணிய ஒளிவீசியிருத்தல்வேண்டும்.

கோமளம் - இளமை. வேட்டது ஈறுதொக்குநின்றது. (நடு)

திரைவளைக்கழுத்துத்தகைசந்து நால்விரலினளவதாய்த்திரண்டுமூன்பிரே வரைபடிந்கொழுநனிலமன்னவனொமார்க்கந்தகைசந்துமூவாறு [கை விரலளவகன்றுமயிர்நரம்புகன்றுமித்தத்தேல்விழுமிதாம்வேய்த்தோள் புனையறத்தகைசந்துமயிரகன்றென்புபுலப்படாமொழியகோமளமாம்.

(இ-ள்.) திரை வளை கழுத்து - அலைகள் எரியுஞ் சங்குபோன்ற கழுத்து, தகைசந்து - தகைப்பறையுடையதாகி, நால் விரலின அளவதாய் திரண்டு - நான்கு விரல் அளவியுடையதாய் யுருட்சிவாய்ந்து, மூன்று இரோகை வரைபடி - மூன்றி ரோகைக்கீற்றுக்கள் பொருந்தியிருந்தால், கொழுநன் அகில மன்னவனாம் - (அவ்விலக் கணமுடைய கழுத்தையுடையவர்) கணவன எல்லாவலகங்களுக்கும் அரசனாவான், மார்பு அகம் தகைசந்து-மாற்பிண்டிந் தகைப்பறையுடையதாய், மூவாறு விரல் அளவு அகன்று-பனிரண்டு விரற்பாப்பின அளவுபரந்து, மயிர் நரம்பு அகன்று மித்தத் தேல் - (இடையில்) மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து சிந்தி உயர்ந்திருக்குமாகில், விழு மிது ஆம்- (அது) மேன்மையைத்தரும், வேய் தோள் - மூங்கிலையொத்த தோள், புனா அறத் தகைசந்து-குற்றமறத் தகைப்பற்றியுடையதாகி, மயிர் அகன்று எஃபு புலப்படா- மயிரொழிந்து எஃபுதோன்றாமல், மொழிய - மொழிகளையுடையனவாகி, கோம ளம் ஆம் - மெத்தென்றதன்மை யுடையனவா யிருத்தல்வேண்டும். (நகசு)

செவகைநீண்டுருண்டுக்கணுகளபெற்றடைவே சிறுத்திடிந்செல்வமோ டுன்பர், தங்கும்வளநுநீர்சேந்துருண்டுகண்ணுள்ளங்கவாவதாய்சசரசர ப்புகன்று, லங்கவைநல்லவகங்கைமெல்லெனசசேந்துடைவெளியாகன்றி டையுயர்ந்து, மங்கலமாய்ச்சில்வகைகளினல்லவிலக்கனவையுளமாதோ

(இ-ள்.) செவ் கை நீண்டு உருண்டு கணுகள் பெற்று அடைவே சிறுத்திடி ல் - செவந்தகைகள் நீண்டு உருட்சிவாய்ந்து கணுகளைப்பெற்று முறையே சிறுத்தி ருக்குமாகில், செல்வம் இனபந தங்கும் - (அவற்றையுடையவளுக்குச்) செல்வமும் இனபமும் (இடைவிடாது) நிலிபெறும், வள் உகிர சேந்து உருண்டு - கூரியநகக் கள் செவந்து உருட்சிவாய்ந்து, கண உள்ளம் கவாவுதாய் சரசரப்பு அகன்றால் - (கண்டோர்) கண்களையும் மனங்களையுங் கொள்ளுகொள்வதாய்ச் சரச்சகையொழிந் திருந்தால், அவை நல்ல-அநகங்கள் உடையவளுக்கு நன்மையையே என்றும் தரும், அகம் கை மெல்லென சேந்து-உள்ளங்கை மெத்தென்று செந்நிறம்வாய்ந்து, இடை வெளி அகன்று இடையுயர்ந்து-இடையே வெளியிடம் ஒழிந்து இடையே உயர்ந்து, மங்கலம் ஆய் - (கண்டோர் கண்களுக்குப்) பொலிவைத்தருவனவாய், சில் வகை களில் நல்ல இலக்கனவரை உள - சில இரோகைகளுள் நல்ல இலக்கணம்வாய்ந்து இரோகைகள் உள்ளனவாயிருத்தல் வேண்டும்.

ஒடி - எண்ணிடைச்சொல்.

(உள)

இதற்குமேலானவர்களுக்கெல்லாம்சென்னைக்குத்தேர்ப்படலம்சென்னை

முத்தரணிதனக்கீழ்க்குணமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முழித்திருடைய
பொத்திதமார்த்திங்கிடையறநெருங்கியுள்ளமெலிந்தமர்த்தரோம
பத்திபெற்றபலேமயிர்தாரம்பகன்றபண்டியாளுண்டுவேட்டாக்கே
துய்த்திகொபிலவஞ்சுழித்தாழ்த்தாநீருலையிலாத்திருவளம்பெருகும்.

(இ-ள்.) முத்த அணி தனக்கீழ்க்குணம் ஆய்தசைந்து - முத்தாரத்தைய
ணிந்த முலைகள் இறுகியவாய்த்தசைப்பற்றுடையவாகி, வட்டம் ஆய் - வட்டவடி
வினையாய், முழித்த - தாமரை அரும்புபோல அரும்பி, இரு கடம் கேர் ஒத்து
இறுமார்த்த-(தம்முளொத்த) இரண்டுருட்களையொத்தது (யானைக்கொம்புபோல)
இதிராப்புற்று, ஈர்க்கு இடை அறநெருங்கி உள்ளன - ஈர்க்கு இடையேபோன்றால்
(தம்முள்) நெருங்கி உள்ளனவும், மெலிந்த அமர்த்த-குழைந்த பொருந்தி, உரோ
ம பத்தி பெற்று-(இடையே) உரோமவரிசைபெற்று, அயலே மயிர் நரம்பு அகன்ற
பண்டியான் - அதன்பக்கத்தையிரும் நாமபும் ஒழிந்தவயிறுமுடையவன், வேட்ட
உண்ட வேட்ட ஆங்கே - விரும்பியபுணவை விரும்பியபடியே, துய்த்திடம் - அது
பவிப்பான், நாயி வலம் சுழித்த ஆழ்தால் - உறவிவலப்பாற்சுழித்து ஆழ்ந்திருக்
குமாகில், தொலைவு இலா திருவளம் பெருகும்-(அதனை யுடையவருக்கு) என்றும்
அழிவில்லாத செல்வவளம் (முடிவுகூறும்) ஒரோ தன்மையாய்ப் பெருகிநிற்கும்.

தசைந்து பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். தசைபகுதி,
இறுமார்த்த இறந்தகால வினையெச்சம். இறுமா பகுதி, வேட்ட ஈறுதொக்க இறந்த
காலப்பெயரெச்சம், வேள் பகுதி (உ-அ)

இடைமயிர்நரம்பற்றிருபதோடொருநான்கெழில்விரலளவொடுவட்ட
வடிவதாய்ச்சிறுகிமெலிவதுநிதம்பமத்தகம்யாமையின்புறம்போற்
படிவநேரோத்தனன்றிருகுறங்கும்படுமயிரொன்பகன்றியானைத்
தடவுடைக்கையுங்கரபழுவகதலிநதன்மொத்திருக்கினன்றென்ப.

(இ-ள்.) இடைமயிர்நரம்பு அற்று-இடையே மயிரும்நரம்பும் ஒழிந்த, எழில்
இருபதோடு ஒருகாண்கு விரல் அளவொடு-தோற்றத்தையுடைய இருபத்தாண்கு
விரல் அளவினதோடு, வட்டம் வடிவது ஆய்விட மெலிவது நிதம்பம் - வட்ட
வடிவினதாய்ச் சிறுத்துக் குழைந்ததன்மையுடையநாயிய அல்குல், மத்தகம் யாகம
யின் புறம்போல் - யானையின்மத்தகத்தையும ஆமைவின புறத்தையுமபோல, படி
வம் கேர் ஒத்தல் நன்று - (அவற்றின்) வடிவத்தைச் (இறிகமவருவாது) ஒத்திரு
த்தல் நல்லது, இருகுறங்கும்-இரண்டுதொடையும், படுமயிர் என்பு அகன்று-பொரு
ந்தியமயிரும் எலும்பும் ஒழிந்து, யானை தடவு உடைய கையும் - யானையினது
பெருமையையுடைய துதிககையையும், கரபழம் - கையினடியையும், கதலித்தன்
டும் - வாழைத்தண்டையும், ஒன்று இருக்கில் நன்று என்ப - (தம்முள்) ஒத்திருக்
தால் தன்மையைத்தருமென்று கூறுவர்.

“தடவுக் கபவும் நளியுமபெருமை” என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால்
தடவு பெருமை எனவுணர்க. எழில் தொழிற்பெயர், எழு பகுதி, உகரக்கேசந்தி,
இவ் தொழிற்பெயர் விருதி. (உ-அ)

அங்கமுண்மறைந்துவட்டமாய்த்தசைவதணிமுழந்தாண்மயிர்நரம்பு
தங்கிடாதடைவேயுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச்சமவடிவாயழகடைந்த [ரு
சங்கையாஞ்சிரையென்பறத்தசைந்தியாமைமுதுகெனத்திரண்டியர்க்குழ
யங்குலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தைமன்னவன்பன்னியாமன்னோ.

(இ-ள்.) அணி முழந்தான் - அழகியமுழந்தான், அந்தம் உள் மறைந்து வட்டம் ஆய் தசைவது - எனம்பு புறம்பு தோன்றாமல் வட்டமடிவாய்த் தசைப் பற்றுடையதாயிருத்தல்வேண்டும், சங்கை - கணைக்கால், மயிர் நரம்பு தங்கிடாது - மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து, உருட்சியாய் - உருட்சிவாய்ந்து, அடைவே சிறுத்த - மூறையேசிறுத்து, சமவடிவாய் - (தம்மில்) ஒத்தவடிவாய், அழகு அடைந்த ஆம் - பொலிவுடையனவாயிருத்தல்வேண்டும், சிரா என்பு அற தசைந்த - நரம்பும் எலும்பும் ஒழியத் தசைப்பற்றுடையதாய், யாமை முதகு என திரண்டு - யாமையின்முதகுபோலும் திரட்சிவாய்ந்து, உயர்ந்து அழகு மங்கலம் பொலிந்த புற அழகுடைந்தை - மேலுயர்ந்து அழகாலும் (கட்புலன்களுக்கு) இனிமையாலும் நிறைந்துவிளங்கிய புறங்காலைபுடையபெண், மன்னவன் பன்னியாம் - அரசன்பன்னியாவாள். (சு0)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கழுநீர்
மெல்லிதழ்நிறாத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டுவொலுநிர்வெண்மதிப்பிளவு
புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப்புகரத்தசைந்தனவகத்தான்
சொல்லியதசைவுமென்மைபுஞ்சமமுந்துகளற்ப்படைத்தனநன்னுல்.

(இ-ள்.) அல்லி அம் கமலம் கால் விரல் - அகலிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற கால்களின்விரல்கள், உயர்ந்து தூய ஆய் அழகவாய் - (தம்முள்) உயர்ந்து குற்றமற்றுப் பொலிவுவாய்ந்து, கழுநீர் மெல் இதழ் நிறாத்த ஆங்கு - குவணையின் மெல்லியவிதழ்களை வரிசைபடவைத்தாற்போல, ஒழுங்கு உற திரண்டு - ஒழுங்குபட்டத்திரண்டு, வால் உகிர் - வெள்ளியநகங்களை, வெண்மதி பிளவு புல்லிய போன்று - அர்த்தசந்திரனைக் கௌவியனபோலவாய்ந்து, மெல்லிய ஆகி - மென்மைத்தன்மையை யுடையனவாகி, புகர் அற தசைந்தன - குற்றமறத் தசைப்பற்றுடையனவாகியிருத்தலும், அகத்தான் - உள்ளக்கால், சொல்லியதசைவும் மென்மையும் சமமும் துகள் அற படைத்தன - நூலிற்சொல்லிய தசைப்பற்றும் மென்மைத்தன்மையும் தம்முள்ளுத்தலும், குற்றமறப்பெற்றிருத்தலும், நனது - உன்மைபுவினைக்கும்.

நிறாத்தாறுதொக்க இறந்தகாலையபெயரச்சம்.

(சுக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்செவந்தெரிபொன்போல் வைகலும்வெயர்வையற்
முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகுமொண்மணம்பாடலங்குவளை [ரூக
தண்ணுமுளரிமல்லிகைகூறுந்தன்சண்பகம்போல்வனவாரும்
பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற்படிவரும்பாக்கியமென்னு.

(இ-ள்.) ஆகம் - உடம்பானது, வண்ணம் மாந்தளிர்போல் - செந்திறம்வாய்ந்த மாந்தளிர்நிறத்தைப்போலவும், எரி பொன் டோல் - விளங்கும் பொன்னைப் போலவும், செவந்து - சொந்திறம்வாய்ந்து, வைகலும் வெயர்வை அறது - எந்நாளும் வெயர்வரும்பாமல், உண்ணமாய், இருக்கில் - மெத்தென்றிருக்குமாகில், செல்வம் உண்டாகும் - பெரும் செல்வம் என்றும் உண்டாகும், ஓர் மணம் - (அவ்வுடம்பின்) மிக்க வாசனை, பாடலம் - பாதிரிமலரும், குவளை - நீலோற்பலமலரும், தண் அறு முளரி - வாசனையினின்று நீங்காத தாமரைமலரும், மல்லிகை - மல்லிகைமலரும், நறும் தன் சண்பகம் - நறிய தண்ணிய சண்பகமலருமாகிய இம்மலர்களின்வாசனைகளை, போல் வன வாரும் - ஒத்திருத்தல்வேண்டும், பண் அவாம் கிளவி - இசைவிரும்பும் சொற்கள், குயில் கிளி யாழின் படிண் - குயிலின்குரல்

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வனைசென்டுகொடுத்தபடலம் சிவ

போதும் கிளியிலிருள்போதும் வீணையினிசைபோதும் இருந்தால், 'பாக்கியம் வரும்' என்ன - (சூட்டையவருக்கு) செல்வமுண்டாகுமென்றகூறி.

செவந்த உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இந்தக்காலவீணையெச்சம் செவ வளைப்பகுதி. பெருக நீண்டறவும் என்னும் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்கூறும் தனித்தனி ஒவ்வொருபொருளின் இலக்கணங்களைக் கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி. (சஉ)

அறசூடியாகிரியவிறுத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச் செம்மலர்க்காவினெல்லை
மருங்குனல்சூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கினிச் செல்வ
னொருங்குநூலுணர்வாறொள்ளியிம்பரின்றும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்னமெய்யிலக்கணமரியதென்றான்.

(இ-ள்.) கற்றை கரும் குழல் தொட்டு - நெருங்கிய கரியகூந்தல்தொடங்கி, செம்மலர் காவின் எல்லை - செந்தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தினளவும், நல் கூர்ந்த மருங்குல் கன்னிவடிவெல்லாம் - வறுமைகூர்ந்த இடையையுடைய காந்திமதியின் வடிவங்கனையெல்லாம், வாக்கின் செல்வன நூல் உணர்வால் ஒருங்கு தெள்ளி-பிரகஸ்பதி சாமுத்திரிகை நூலுணர்ச்சியால் ஒருசேர வாராய்ந்துணர்ந்து, இரங்கும் இக்குயில் அன்னான் மெய் இலக்கணம் - கூ.வும் இந்தக்குயில்போலுஞ் சொல்லையுடையவளது உறுப்பிலக்கணம், இம்பர் இன்று - இந்நிலவுலகிலுள்ள பெண்களுக்குயில்லை, உம்பர் தேத்தம் அரியது என்றான் - விண்ணுலகத்திலு மில்லையென்று கூறினார்.

இம்பர் இகாச்சூட்டிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இடப்பெயர்ச்சொல் இடவாகுபெயராய் உயிரகன்மேல் நின்றது. இ-பகுதி, மகரத்தோற்றம் சந்தி, பர்பகுதிப்பொருள்விகுதி, தேம் இடப்பெயர்ச்சொல், அத்துசாரியை, நினைமொழியும் வருமொழி உயிரும் கெடுதல் சந்தி. (சக.)

அங்கதுகேட்டோர்யாரும்மகங்கனிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலாநுந்தார்க்குஞ்சிபுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவைவையைச்
சங்கெறிதுறைநிராடித்தகுங்கடிவனப்புக்கொள்வான்.

(இ-ள்.) அங்கு அது கேட்டோர் யாரும் - அவ்விடத்தில் அதனைக்கேட்டவரெல்லோரும், அகம் கனி துளும்ப - மணங்கனிகூர, இப்பால் - இப்புறம், கொங்கு அலர் நயம் தார்க்குஞ்சி - மகரத்தத்தோமெலர்ந்த நயமணங்கமழும் மாலைவேய்ந்த சிகையையுடைய, உக்கிரகுமரன் போந்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அங்கு நின்று) எழுந்து, மங்கல வரிசை - மங்கலவரிசைகளோடு, மானம் மத்தம் மான்சுமந்த-யிக்கமதமயக்கத்தையுடைய யானைசுமந்துவந்த, சங்கு எறி வையை துறைநீர் ஆடி - சங்கினைவீசும் வையைததறையினகண்ணுள்ள தீர்த்தமாடி, தரும் கடிவனப்பு கொள்வான் - (தமது) அரசச்செல்வத்துக்குத்தக்க கலியாணத்திறுக்கோலங்கொள்ளத் தொடங்கினார்.

மங்கலவரிசைகளாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தேட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இளைக்கயல். (சச)

கட்டவிழ்கண்ணிவெய்ந்துமான்மதக்கலவைச்சிந்த
மட்டனஞ்செய்தமுத்தான்மான் கலன்முழுதுநீராங்கி
விட்டவர்கலைவான் நிற்குள் வெண்கதிர்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன் சங்கமேங்க.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ் கண்ணி வெய்ந்து - முறுக்கவிழ்ந்தமாலேழுடி, மான்
மதம் கலவை சார்ந்த மட்டனம் செய்து - மிருகமதங்கலந்த சந்தனத்தையப்பி,
முத்தால் மான் கலன் முழுதும் நீராங்கி - முதுகுக்களால் தொடுத்த மார்டிசுமப்ப
ட்ட ஆபரணமுற்றும்பூண்டு, விட்டு அவர் கலைவான் நிற்குள் வெண் கதிர் செல்வன்
போல் வந்த - விட்டுவிட்டுவிளங்கும் கிரணதொடியுடைய பூரணசந்திரன்வந்தது
போல (அலங்காரமண்டபத்தினின்றும்) வந்தது, சுகமம் ஏங்க - மங்கலச்சங்கங்கள்
கோவிக்க, இட்ட பூம் தவிசின் மேல் கொண்டு இருந்தனன் (மணவறையில்) இட்
டபொலிவினையுடைய வாசனத்தினமேலிருந்தார். (சுரு)

அந்நிலைமணநீராட்டியருயகலப்போர்வைபோர்த்த
கண்ணியைகொணர்ந்துநம்பிவலவயிறகவினைவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பாணம்பங்
மன்னியவுமையுமாசுமதித்துநீர் நிரகந்தாங்கி.

(இ-ள்.) அந்நிலை மணம் நீர் ஆட்டி - அப்பொழுது வாசரூட்டியநீராட்டி,
அரும் கலப் போவை போர்த்த கண்ணியை கொணர்ந்து - விலையுயர்ந்த ஆபரண
மாகிய போர்வையால் போகக்கப்பட்ட கார்த்திகையையொண்டிவந்த, நம்பி வல
வயிற கவினை வைத்தார் - ஆண்பாட்டி கிரகசுவராகிய உத்திரகுமாரர் வலப்பால்
பொலிவுபெற்றவைத்தாரோ, சோமசேகரன் பன்னியோடு எழுந்த - சோமசேகரச்
சோழன் (தனது) மனைவியோடெழுந்த, பாணம் பங்கிப் பன்னிய உமையம் ஆக
மதித்து-சிவபெருமானும் அச்சிவபெருமானிடப்பாகத்தினின்றும் நீங்காத வுமாதேவி
யுமாக (அவர்களைக்) கருதி, நீர் சிரகம் தாங்கி-நீர்நிறைந்த கருத்தைக்கரத்திலேந்தி.

கொணர்ந்து நிறந்ததாலலிடெச்சம், கொண் பகுதி, மணநீராவது - பத்
துத்துவிரிதும் ஐந்துவாசனயிலும் முப்பத்திருவகையோமாலிகையிலும் ஊதியநீர்.
பத்துத்துவராவன - பூவும் திரிபலைபுணாவன கருங்காலி, நாவலொடு நானமராம்-
பூவும், மாமரம், திரிபலை, உயிர்க்காய, தாண்டிச்சாங், செல்லிக்காய், நால்மரம்-ஆல்,
அரக, அத்தி, இத்தி, ஐந்துவாசனயாவன. “கொட்டநதுருக்கந்தகரமகிலாரம்,
ஒட்டியமவைநதமவினா” முப்பத்திருவகையோமாலிகையாவன - “இலவங்கம்பச்சி
லைக்கச்சோலமேலம், குலவியநாகணங்கோட்டம-நிலவிய, நாமதர்வரிசித்தகோல
நன்னூரி, வேகமில்வெண்கோட்டமேவுதோ - போகாத, கத்தூரிவேரிவிலாயிச்சைக
ண்டில்வெண்ணெய், ஒத்தகடுநெல்லியுயாநான் தி-கெ-த்தலரும், வண்ணக்கச்சோ
மரோணுகமாஞ்சியுடன், என்னுஞ்சமரோகமின்புழுது கண்ணியினம், புண்ணைநுந்
தாதுபுலியுந்நிபுஞ்சரனம், பின்னுதபாலம்பெருவளும-பன்னும், பதுமுகுதண்ணை
லம்பைங்கோடுவேரி, சிதாநகையாயோமாலிகை” இதுகலிவெண்பா. (சுரு)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக்

கொங்கலர்மாலேகுட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமுட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரடியுநன் னீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான்.

உக்கிரசுமாரனுக்குவேல்வளைசென்டுகொடுத்தபடலம். (சுரு)

(இ-ள்.) மஜகஸம் நீரால் - மங்கலமமைந்த அக்கரகநீரிலும், கம்பி மலர் அடி விளக்கி - உக்கிரசுமாரபாண்டியரது தாமரைமலர்போன்ற பாதுகளை விளக்கி, வாசம் கொங்கு அலர்மாலை குட்டி - வாசமிக்க மகாரத்ததோடு மலர்ந்த மலர் மாலைபைச்சூட்டி, குளிர் மதுபருக்கம் ஊட்டி - குளிர்ந்த மதுபருக்கத்தைபுண்பித்தது, நங்கை தன்கையை பற்றி நம்பி தன்கையில் ஏற்றி - பெண்பாலிற்றித்த காந்திமதியின் கையைப்பற்றி உக்கிரசுமாரபாண்டியரது கையில் வைத்து, புகுவர் அறிய - தேவர்முதலியோர் அறிய, மந்திரமபுகனறு நல்கீர் பெய்வான் - மந்திரம் உறி நல்லதாரைநீர்வார்ப்பவன்.

மது பருக்கம் - பாலும்பறும் சருக்களையும் பெய்யுங்கலத்துள்ளது. (சுரு)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்பாடுநிங்கன்

மரபினைவிளக்கவந்த உத்தரமாறன்மைந்த

வரவுநீர்நூலந்தாயமுறத்திரவருமற்றென்றென்

சூரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனெனநிர்வார்த்தான்.

(இ-ள்.) என் பேர் இரவி தன் மரு மான் சோம சேகரன் - என்னுடைய பேர் சூரியன்புத்திரனாகிய சோமசேகரன் சோமன், நிங்கன் மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன் - சுந்திரன்மரபினை விளக்கவந்த சுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரராகிய, உரவு நீர் நூலம் தாங்கும் உத்திரவருமற்கு - பெரியகடல்சூழ்ந்த வுலகினைப் (புயத்தில் மால்போல) எட்டிய உக்கிரசுமாரபாண்டியருக்கு, இன்று - இப்பொழுது, என் குரவு அலா கோதை மாலை கொடுத்தனன் என்ன-என்னுடைய புத்திரியாகிய சூரவமலையைவிட, பெண்ணைக் கொடுத்தானன் என்று, நீர் வார்த்தான் - தாரைவார்த்தான். (சுரு)

மைந்துறுமடங்கற்றின் கான்மணிவடவயிரவுச

லைத்துடன்பதஞ்செயபரநிமிசென்றிடுடன்னத்தூயிப்

பைந்துமிலனைமினாந்துபவளவாராபபசம்பொன்மேனி

யிந்திரமணிக்கடபாவைவிளகுநான்றுதிரட்டியென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு மடங்கல திள்ள கால் - வலிகையிடுக்கி கங்கத்தின் திண்ணியகால்போலும் காலமைந்த, மணி வடம் வயிர ஊரல் மூலதுடன்உம்-முத்துவடம் பூட்டிய வைரததாற்செயதஞ்சுலைத்தோடும், பதம் செய பருகி அணையின் ஓடு உம்-பதஞ்செய்த பஞ்சுசெறித்த மெத்தையோடும், அன்னம் தூயி பைம் துநில் அணை நாற்று உம்-அன்னத்தின் தூயிசெறித்த (பாமபிண துரிபோன்ற) மெல்லியவஸ்திரத்தால் அமைந்தமெத்தைபத்தும், பவளம் வாய்-பவளமேவாயாகவும், பசும் பொன் மேனி-பசுமபொன்னே மேனியாகவும், இத்திர மணி கண் - நிலமணியே கண்ணாகவும் (அமைந்த) பாவை விளக்கு நான்கு இரட்டி உம் - பாசுவலிளக்கு எட்டும்.

அன்னத்தூயி - அன்னத்தின் சிறையடியில் உள்ள மெல்லிய மயிர். என்ப-அசைநிலை. பை என விகாரப்பட்டு நின்ற பசுமை என்னும் பண்பு மென்மைமேல் நின்றது. என்னும்மைகள் தொகுத்தல். (சுரு)

அட்டில்வரயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்குலாறம்பொன்வாக்கி

யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு

விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திருழ்வினங்கநாப்ப

ணட்டபொற்காவினோடுநகைமணிக்கலதாறென்ப.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய் அடுக்கும் செம் பொன் கணக்கீர் தூறு உம்-அடுக்கினை யிலுக்கும் அடுக்குகளாகிய செவந்த பொன்னுலாகிய பாத்திரங்கள் தூறும், அம் பொன் வாக்கி - அழகிய பொன்னால் உருக்கட்டிவார்த்து, மணி இட்டு இழை களை ள்சி ஏழும் - இரத்தினங்களை விளிம்புகளி லிட்டிழைத்த படிக்கங்களேழும், பொன் கவரி எட்டும்-பொன்னாற் (காம்பு) செய்த சாமகாகள் எட்டும், விட்டு ஒளிர் பசும் பொன் கண்ணம் பரதி சூழ் விளங்க - ஒளிவீசும் பசிய பொன்னுலாகிய கண்ணப் பத்திகள் நிரையாகப் புறம்பே சூழ்த்த விளங்க, நாப்பண் கட்ட பொன் காலி னேடு நகை மணி கலன் தூறும் - நடுவேகட்ட பொன்னுலாகிய காலேடுவிளங்கும் இரத்தினங்களிழைத்த பாத்திரங்கள் தூறும்.

என்ப - அசைநிலை.

(இ0)

பெருவிளையாடற்பேழையாயிரம்பெற்றதுண்டு
சுருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்தா
றுருவமுதெழுதிசெய்தவோ வியப்பாவையன்னார்
திருமணிககலனோடேவறசேடியொழுதுறறைவா.

(இ-ள்.) பெருவிளை ஆரம்பேழை உம்-அளவுபடுத்தற்கரியவிளையுள்ள முத்தா ரமுதலிய ஆரங்களவைக்கும் பெட்டிகளும், ஆயிரம் பெற்ற துண தாசும்-அளத்தற் கரிய விளைபெற்ற துண்ணிய பருத்தியும், அருவிளை பட்டு - அளத்தற்கரிய விளையை யுடைய பட்டுகளாகிய, வெவ்வேறு அமைத்தன பேழை முந்தாறு உம்-வெவ்வேறு டைகளை வைக்கும் பெட்டிகளும் வகை ஒன்றுகரு முந்தாறு உம்-வெவ்வேறு சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களோடு, அமுது உருவு எழுதி செய்த ஒவியம் பாவை அன்னார் - அமுதிறேயதது உருவநீட்டிய சித்திரப்பதுமையொத்த, எவற் சேடியர் எழு தூற்று ஐயர் உம் - ஏவல்செடியுந் தோழியர் எழுதுறறைவர்க ளும்.

ஒவ்வோரவயவகளும் காண்போர்க்கு இன்பம்பயத்தலின் - உருவமு தெழுதிச்செய்த வோவியம் என்றார். அன்னார் உவமை யிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றுப் பெயரொச்சத்தின்மேல் நின்றது. அன் இடைச்சொற்பகுதி. (1)

விளைவொடுமூன்றுமூதூர்மின் னுவிடபெறியுஞ்செம்பொ
ன்னவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகடகுசசெல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினுன்முழங்கிவண்டு
தினோமதுக்கண்ணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ.

(இ-ள்.) விளை வொடு மூன்று மூதூர் உம் - விளைச்சலொடு மூன்று பெரிய ணர்களும், மின்னு விட்டு எறியும் செம் பொன் அளவு இரு கோடி உம் - ஒளிவிட்டு வீசும் செம்பொன்னளவு இரண்டு கோடியும், இன்ன உம் - இவைபோதுள்ள ஏனை ப்பொருள்களும், (ஆகிய இவைகளை) அரும் பெறல் மகட்டு - (தனது) பெறுதற்கரிய புத்திரிக்கு, வண்டு முழங்கி மது தினை கண்ணி சோம சேகரன் மன்னன் - வண்டுக ள்முழங்கி மதுவிறினைக்கும் மாலைகுடிய சோமசேகரச்சோழன், செல்வ வளம் உற வரிசையாக வழங்கினுன் - செல்வவளமிக்க வரிசைகளாகக் கொடுத்தான்.

இன்ன உவமை யுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினை முற்றுப் பெறுபர்.

(இஉ)

உக்கிரசுமாரனுக்கு வேல்வளைசென்னைகொடுத்தபடலம். ச.இ.இ

ஆர்த்தனியங்களைல்லாமமரம்ந்தாரமாரி
தார்த்தவீர்வேள்விச்செந்திச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவார்தாரவின்முனைத்தனவாழ்த்துமன்றல்
பார்த்தனர்களைல்லாமபெற்றனபடைத்தபேறு.

(இ-ள்.) இயங்கள் எல்லாம் ஆர்த்தன - வாத்தியங்களைல்லாம் ஒலித்தன; அமரர் மந்தாரம் மாரி தார்த்தன - தேவர்கள் மந்தாரபூஷபவருஷத்தை (எங்கும்) சித்திரி, வேள்வி செந்தி வலமாய் துள்ளி சுழித்தது - யாகச்செந்தி வலப்பாலாக தெழுந்து சுழித்தது, வார்த்தனம் மடவார்தாரத்தில் வாழ்த்து முனைத்தன - கச்சனித்தனங்கையுடைய பெண்கள் நாலில் வாழ்த்தப்பாடல் அரும்பின, மன்றன்பார்த்தனர்களைல்லாம - கலியாணமகோர்சுவத்தைப் பாராதோர் கண்களெல்லாம், படைத்த பேறு பெற்றன - தாமடையும் பயனை அடைந்தன.

சுழித்தது பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினமும்து. சுழி பருதி. (இஉ)

பொதியவிற்குடப்பந்தண்டார்ப்புயத்திளங்காணையன்ன
முதியவர்செந்தியோமபவின்னியமுழங்கக்காந்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செய்கைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றலவினையெலாநிரம்பச்செய்தான்.

(இ-ள்.) பொதி அவிழ் கடப்பம் தன தார்ப்புயத்து இளமை காளை அன்னை - முறுக்கவிழ்ந்த கடப்பமலராலாகிய தண்ணியமாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளையொத்த உக்கிரசுமாரபாண்டியர், முதியவர் செந்தி ஒம்ப - (வேதமுதலிய நூல்களில்) பெரியோர் ஒழுத்தை விதிவழி வளர்க்கவும், இன இயம் முழங்க-இனியவாத்தியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், காந்திமதியை மங்கல நாண் பூட்டி - காந்திமதிக்கு மங்கலகுத்திரம் புனைந்து, வரி வளை செய்கை பற்றி - வரிபொருத்திய வளையலணிந்த செவந்தி கைகளைப்பிடித்தது, விதி வழி ஏனை மன்றல் வினை எல்லாம் நிரம்ப செய்தான் - வேதநூல்விதிவழியே அதவொழிந்தமன்னவினை செயல்லாவற்றையும் குறைவின்றிச் செய்த முடித்தான்.

இயற்று வோன் றெழிலை எவி முடிப்போனும் இயறுதற்கருத்தாவாகலால் ஏனை மன்றல் வினையெலாம் நிரம்பச்செய்தான் என்றான். அரசன் கட்டிய கோயில் எனவருதல்காண்க.

(இச)

ஷெ. வேறு.

எண்ணிலாதவளத்திடுமெழிர்வெருமான்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுக்கமபயப்பவேள்விவினைமுடித்துத்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவமுந்துமுல
விண்ணிலாவுமணிமாடவிதிவலமாய்வருமெல்லை.

(இ-ள்.) என இல்லாத வளத்திடுமெழிர்-அளவில்லாத செல்வவளத்தோடும், இரவி மருமான் மடப் பிடியை - சூரியனமரபில் வந்த சோமசேகரச் சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியை, பண் லிலாவு மறை ஒழுக்கம் பயப்ப - பண்கள் நிறைந்த வேதவிதிவருவாது நிரம்ப, வேள்வி வினை முடித்து - திருக்கல்யாண முடித்து, தண் லிலா வெண்கலை மதியும் - தண்ணிய கிரணம் நிறைந்த வெள்ளிய கலை யையுடைய சந்திரனும், தாராகணமும் தவழ்ந்து உழல - நகுகிரக்கூட்டமுந் தவழ்ந்து (போக்குவரவுதெரியாமையால்) சுழன்றுவருந்த, விண் லிலாவு மணி மாட

திருவிளையாடற்புராணம்

வீதி வலமாய் வரும் எல்லை- விண்ணுலகமட்டும் உயர்ந்த விளங்கும் இரத்தினங்கள் குயிற்றிய மாடங்கள் நெருங்கிய வீதியை வலமாக வரும்பொழுது.

மடப்பிடி இளமைபொருதிய 'பெட்டையாணைகடைபோன்ற நடைபையுடையவள். (ருடு)

மின்னேற்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும் பொன்னேர்மணிப்பூண்முலையினரும்புலமபுமணிமேகலையினருமன்னேரோதித்தாரினருமாககண்ணுமனமுமவன் முன்னே தூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தாருகிழ்முலையார்.

(இ-ள்.) மின் நோ பொன்னம் தொடியினரும் - ஒளிநிறைந்த பொன்னுலகிய அழகிய வளையலணிந்த முனையைபுடையவரும், மெல் செம்பஞ்சி அடியினரும் - மெல்லிய செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய கால்களையுடையவரும், பொன் நேர் மணி பூண் முலையினரும் - பொன்னுறையுடைய தம்முள்ளுறையுடையவரும், பொன் நேர் மணி ஆபரணங்களினங்கும் முலையையுடையவரும், புலம்பு மணி மேகலையினரும்-ஒலிக்கும் அழகிய மேகலாபரணத்தை யணிந்தவர்களும், அல் நேர் ஒதி தாரினரும் ஆகி-இருளையொத்த கூடதலிற் செருகிய மாலையை யுடையவருமாகி, கண்ணும் மனமும் அவன் முன்னே தூது நடப்பது என நடப்ப - (தமது) கண்களும் மனங்களும் அவன்முன்னே தூதுசெல்லுதல்போல (அவைகள் அவாமுன்னே) செல்ல, முகிழ் முலையார் நடந்தார் - தாமதாயுருமபையொத்த அப்பெண்கள் சென்றார்கள்.

நடப்பது எதிர்காலவிடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர். பவனிபார்க்கவந்த பெண்களாதலிற் பொன்னந்தொடியினரென்பது - பெறுமபைப்பருவப் பெண்களும், செம்பஞ்சுஅடியினரென்பது-மங்கைப்பருவப் பெண்களும், மணிப்பூண்முலையினரென்பது - மடநகைப்பருவப்பெண்களும், மணிமேகலையினரென்பது - அரிவைப்பருவப் பெண்களும், அல் நேர் ஒதிதாரினரென்பது-தெரிவைப்பருவப்பெண்களும் ஆகிய இவாகண்மேல் நின்றனவெனக்கொள்க. (ருசு)

சுருங்குமிடையார்தன்பவ்விதொழுதுவருவார்தமககிரங்கி மருங்குற்பாரங்கழிப்பாள்போற்கலையைக்கவர்தும்வளைத்தோண்மே லொருங்குபாரங்கழிப்பாள்போலவளையையெக்கவர்த்துமுள்ளத்து ணெருங்குபாரங்கழிப்பாள்போன்றையெக்கவர்த்துநெறிசெல்லவான்.

(இ-ள்) சுருங்கும் இடையார் தன் பவனி தொழுது வருவார் தமக்கு இரங்கி - (அளகமுதல்யபாரததால்) மெலியும் இடையையுடையவராகித் தமதுபவனியைத் தொழு வருபவாசுருக்கு இரக்கங்கூறாத, மருங்குல பாகம் கழிப்பான்போல்-அவ்விடையின்பாரததை யொழிப்பவரைப்போல, கலையைக் கவராதம்-மேகலையை (முன்னே) கொள்ளுகொணமும், வளை தோண் மேல் ஒருங்கு பாரம் கழிப்பாள் போல் - வளையலணிந்த கரங்களில் ஒருசேர்வுள்ள பால்களையொழிப்பவர்போல, வளையை கவராதம் - வளையல்களைக் கொள்ளுகொண்மும், உள்ளதனை நெருங்கு பாரம் கழிப்பாள் போல் - மனத்தில் நெருங்கிய பாரத்தைக் கழிப்பவர்போல, நிறையை கவர்தும் - நிறையைக் கொள்ளுகொணமும், நெறி செல்லவான் - வீதியில் வலம் வருகின்றார்.

நிறை - மனந் தீநெறியிற் செல்லாது நன்னெறியில் நிறுத்தாதல், தொழுது செயவெ னெச்சத்திரிபு. மேகலை - கலை - முதறகுறை. பெண்களிடத்திநிகழ்ந்த ஒரு தலைக்காமமாதலால் இது பெண்பாறகூறாதுக்கொண்டதினே. இதுமெலிதற்றறை.

உக்கிராமாளுக்குவேல்வளைசெண்டுக்கொடுத்தபடலம்

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்ற
லானெழுநத்திற்சிக்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்
சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேபெதர்ப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமினியோன்பவனிச்செல்வமே.

(இ-ள்.) இவன் லானம் மதி சேர் முடி மறைத்த வழுதி மகனே என்றால்-
இப்பாண்டியன் ஆகாயத்திற்றவரும் சந்திரனையணிந்த முடியை மறைத்து வந்தரு
ளிய சோமசுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரனே யென்று சொன்னால், ஆனை எருத்தில்
இளைமை அடல் சிங்கம் ஏது என்ன-யானையின்பிடரில் இளம்பருவத்தையுடையவெ
ற்றிலாய்ந்த சிங்கவெறு பவனிகளுக்கப்போல, அயல் வேந்தர் சேனை தழுவ வரும்
பவனிக் குப்பு ஏது-மறுபுலத்தரசர்களுக்கே புறத்திறழுவ வராரின் பவனிக் கு
வலமையாது, (இல்லையென்றபடி) ஒப்பு செப்புக்கால் - உவமைசொல்லுமிடத்து,
யானை மகளை மணந்து இளையோன் வரும் பவனி செல்வமே - தெய்வயானையாரை
மணவினைமுடித்துக் குமாரக்கடவுள் வலம்வரும் பவனிச்செல்வத்தையே (ஒக்கு
மென்று கூறுவார்)

இது காண்டந்துறை. ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற்பொருட்டு மற்றொருத
ருமத்தை மறுத்தலால் அவுறுதியணி. (இஅ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையும்வகயற்கு
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீண்டாசன்கோயிலடைந்தீன்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான்றனிக்குமான்.

(இ-ள்.) இம்மை தனிலும் நன்மை தரும் ஈசன் றனையும் - (தமது பிராவி
ன் ஆன்மார்த்ததமாய்) இப்பிறப்பிலும் (வழிபடுவோர்க்கு) வேண்டி யான்கு அரு
ளும் மஹாபீஷ்டபிரதேசாரணையும், வாசவற்கு வெம்மை தரு வன் பழி தவிர்த்த
விமலன்றனையும் - தேவீசைநாடுகளுக்குக் கொடிய வலியப்படுகையத் தவிர்த்த சோமசு
ந்தரக்கடவுளையும், அங்கயறகன் அம்மை தனையும் - அங்கயற்சன னமையானையும்,
தனி குமான் பணிந்த மீசன் - சந்திரபாண்டியர் வணங்கி நிறும்பி, அரசன் கோ
யிலடைந்து - சவுந்தரபாண்டியர் திருமகோயிலையடைந்து, ஈன்றோர் தம்மை - தம்
மைப்பெற்ற இரகுநாதருவரையும், முறையால் - முறைப்படி, அடிக்க மலம் தலை
யில் பணிந்தான்-(அடர்களது)நிறுவடித்தாமரைகளைத் தமதுதலையால் வணங்கினார்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் சவுந்தரபாண்டியராய் அரசுசெய்தவரும் காலையில்
அரசர்கள் சிவபூசையெய்வேண்டுமெனத் தாமதூளியதை, ஆன்மாக்கள் கைக்கொ
ண்டிய நடுவொன்னும் ஓர் நகர் கண்டு அநகரிற்றுபித்த சிவலிங்கத்தின் திருநா
மம் மஹாபீஷ்டபிரதேசார் ஆதலால் - இம்மைதனிலும் நன்மைதரு மீசன்றனையு
ம் எனவும், விருத்திராசுரனைக்கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற அச்ச மிக்குத் தாம
ரைகளத்தில் ஒளித்திருந்த இந்திரன் தனது ஆசிரியர் ஏவலால் அங்குநின்றும் நிக
வுலகிலவந்து பூசிக்க அவன்பழி தொலைத்தருளினமையால் - வாசவற்கு வெம்மை
தரு வன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையும் எனவுகூறினார். இவ் ஏதுப்பொருளில் வந்த
ஐந்தனுருபு. அடிக்கீமலம் பாதங்களாக உருவுதிரிந்த தாமரை என்பது பொருளாத
லால் திரிபணி. (இக)

ஆளுவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயில்வீத்து
நாளுவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின்
வாளுடவர்க்கும்விடைகொடுத்தமதிக்கோனெழுதிவைகுநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைசசெப்பியிதுசெய்வான்.

(இ-ள்.) மதிக்கோன் - சந்திரன்மரபிற் கிறைவராகிய சவுந்தரகாண்டியர், ஆளு ஆறு சுவை அடிசில் - நீங்காத வறுசுவை யமைந்த கறியையும் போனகத்தையும், அயில்வோர் தம்மை அயில்வீத்து - உண்போர்தம்மை உண்பித்து, நாளு வரிசைவரன்முறையால் நல்கி-(அவரவர்கள் தருதிக்கேற்பப்) பலவரிசைகளையும் முறைப்படி கொடுப்பித்து, விடையும் நல்கி-விடையுந் கொடுத்து, பின் வாளுடவர்க்கும் விடைகொடுத்து-பின்பு தேவர்களுக்கும் விடைகொடுத்து, ஒழுகி வைகு நாள் - (செங்கோல்) செலுத்தி யெழுந்தருளியிருக்குங்காலையில், தேன் ஆர் கண்ணி திரு மகனுக்கு-தேனி னைந்த மாலையணிந்த (தமது) புத்திரனுக்கு, இதனை செப்பி இது செய்வான் - இதனைக்கூறி இதுசெய்கின்றார்.

சுவை கறிமேல் நிறநலால் பண்பாருபெயர். அடிசில் தொழிலாருபெயர் அடு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ சாரியை, சகரம் வரித்தல் விகாரம், இல் தொழிற்பெயர்விகுதி. ஆளுத ஈறுதொகுத்தல். இதனைக்கூறி யிதுசெய்வான் என்பதை அடியிற் காண்க. (சு0)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான் பகையாள்
சந்தமேருத்தருக்கடைபுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிற
விற்தவளைகொண்டெறிகடலிலிவ்வெல்விடுதியிசெண்டா [ம்
லந்தமேருதனைப்புடையென்றெடுத்துக் கொடுத்தானவைமூன்று

(இ-ள்.) மைந்தகேட்டி - புத்திரனே கேளாய், இந்திரனும் கடலும் உனக்கு வான் பகையாம் - இந்திரனும் வருணனும் உனக்குப் பெரியபகைவராவார், சந்தம் மேருதருக்கு அடையும் - பொலிவமைந்த மகமேரு (உன்வழி நிலலாது) இறுமர்ப்படையும் (ஆதலால்) சதவேள்விக் கோன்முடி சிற - அவ்வந்திரன்முடிசிற, இந்த வளைகொண்டு எறி - இந்தச் சக்கரங்கொண்டு எறியாய், கடலில் இவ்வெல்விடுதி - சமுத்திரத்தில் இவ்வெலைவிடுவாய், இச்செண்டால் அந்தமேருதனை புடை என்று - இந்தச்செண்டாயுத்தால் அந்தமகமேருவை டுடிபென்று, அவைமூன்றும் எடுத்துக்கொடுத்தான் - அந்தமூன்றாயுதங்களையும் எடுத்துக்கொடுத்தருளினார்.

சதவேள்விக்கோன் தூறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தவனுதலால் இந்திரனுக்கு ஓர்பரியாய் நாமம். விடுதி இங்கு இகரவிகுதி முன்னிலையொருமையெவற் பொருளில்வந்தது. விடு பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, இ விகுதி. (சு1)

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிர்திருந்தனையன்றையுககிரவமுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களைங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதானையாசரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா.

(இ-ள்.) அன்னமூன்றுபடைக்கலமும் தொழுதுவாங்கி - அந்தமூன்றாயுதங் களையும் தொழுது கையிலேற்று, அடல் ஏறு தன்னைநேராய் எதிர்திற்கும் தனையன் றான - கொலைத்தொழிலமைந்த சிங்கத்தைப்பொடித்துத் (தமது) எதிர்திற்கும் புத்திர.

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபட்டம். சஇசு

னை, உக்கிரவழுதி வீன்ன - உக்கிரபாண்டியனையென்றதைத்து, ஆதி மறை முழங்க-
தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், இயங்கள் ஏகம் - (ஒரு
பால்) வாச்சியங்கள் ஒலிக்கவும், முடிவிலித - முடிஞாட்டி, தன்னது ஆனை அரசு
உரிமை - (எவ்வுயிரையும்) தனதானவழிநிற்கச்செய்யும் அரசியலுரிமையையும்,
தனிச்செங்கோலும் - ஒப்பற்றசெங்கோலையும், தான் நல்கா - தாமதந்தருளி.

அரசியலுள் செங்கோல் அடங்குதலால் அரசரிமை என்றதை இறைமை
எனக்கொண்டு இரண்டுபொருள்களாகக்கொள்க. அன்ன சுட்டுத்திரிபு - கவித்து
மரபுவநாரசினை-நல்கா செய்யா என்னும்வாய்ப்பாட்டிறந்தகாலவினையெச்சம். அன்
ன சுட்டுத்திரிபு, உக்கிரவழுதி அண்மைவீளி. (சுஉ)

சூழ்ச்சிவினையிற்பொன்னையசுமதிதன்னைத்தொன்னாலின்
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பிரிதுதுங்கடனிம்ம
னாட்சிமிவனதென்றினையவரியேறனையான்றனைநல்கா.

(இ-ள்.) சூழ்ச்சி வினையில் பொன் அனைய சுமதிதன்னையும் - மந்திராலோச
னைத் தொழிலில் பிரகஸ்பதியை யொத்த சுமதியையும், தொல்தூலின் மாட்சி அறி
ஞர் தமையும் நோக்கி-தொன்றுதொட்டுள்ள தூல்களாராய்ச்சிவிற்பெருமை வாய்
ந்தமுதியோரையும்பாராதது, வம்மின்-வாருங்கள், இவனை கண் இமைபோல்-இப்பு
த்திரினைக் கண்களைக்காக்கும் இமையும் போலவும், காட்சி பயக்கும் கல்வியும்
போல் - (தளர்ச்சிவந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவும் கல்வியும்போ
லவும், காப்பிர - காக்கக்கடவீர், இதுதும்கடன் - இதுதும்கடமை, இம்மண் சூ
ட்சி இவனது என்று - இந்நிலவுலகுரிமை இவனுடையதென்று, இனைய அரி ஏறு அ
னையான் தனைநல்கா - இளஞ்சிங்க ஏற்றையொத்த அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியனா
அவுர்கள் ஸ்தையடையாகக்கொடுத்து.

வம்மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் வினைமுற்று வா பகுதி, முதல் குறகல்
விசாரம், மகரமெய்சந்தி, மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் விருதி. (சுஉ)

மேற்படி வேறு.

வெய்யவேற்கானையன்னுன்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளித்தனனெடுநாளிந்த
மையறுமனத்தார்கொல்லும்வாய்மையாறொழுக்கியுஞ்
செய்யகொண்டுமுறைசெய்தாண்டிதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

(இ-ள்.) வெய்ய வேல் காணையன்னுன் தன்னையும் வேறு நோக்கி - கொடி
யவேலையேந்திய காண்போலும் பெருமிதநடைவாய்ந்த தமது புத்திரனையும் தனித்
துப் பார்த்தருளி, ஐய - ஐயனே, நெடு நாள் இவ் வையம் தாங்கி அளித்தனன்-பல
நாளிவ்வுலகினைச் சுமந்து பாதுகாத்தவந்தனம், நீயும் இந்த மை அது மனத்தார்க்
கொல்லும் வாய்மை ஆறு ஒழுக்கி - நீயும் இந்தக் குற்றமற்ற சுமதிமுதலியோர்கூறு
ம் உண்மைவழியினைசென்று, செய்ய கோல் முறை செய்த ஆண்டு- செங்கோலுமது
தூல்முறைவழி வழாது நடாத்தி கிலவுலகாண்டு, திரு வொடும் பொலிக என்னுன்-

(மதுபுத்தரரசர்கள் திறையனக்கும்) பெருஞ்செல்வத்தோடும் பொலிந்து வினங்கக் கடவாயென்று ஆசீர்வதித்தருளினார்.

வெய்ய செய்ய பண்பு அடிகளாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரச்சங்கள் வெம்மை, செம்மை ஷன்புகள், ஈடுகெடுதலும் முன்னின்ற மெய் திரிதலும் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. நெடுநாள் எனறது அதுபத்தாரூயிரவருடத்தை. (சுசு)

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிசசைதன்னு
வின்னருடபடிவங்கொளனாமீறிலாவின்பமுாதறி.

(இ-ள்.) பன் அரும் கணங்கள் எல்லாம் பண்டைய வடிவம் ஆக - (உருவ மாறி ஏவல்வழிநின்ற) சொல்லுதற்கரிய சிவகணங்களெல்லாம் முன்னுள்ள வடிவமாக, தன் அருள் துணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டியோடும் - தமதுத்ருவருளே தமக்கோர் துணையாகக் கோலங்கொண்டருளிய தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும், தன் இசைசை தன்னால் இன் அருள் படிவம் கொள்ளும் - தமதிசைவழியால் இனிய அருளுருவங் கொண்டருளிய, ஈது இயலாத இன்பமூர்த்தி - முடிவிலலாத பேரின்பமூர்த்தமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பொன் நெடும கோயில் புக்கு பொலிந்தனன் - பொன்னுலாபிய நெடிய திருக்கோயிலுட சென்று விளங்கினார்.

பிரான் ஆட்டி - பிராட்டி இது ஒருசொல். (சுரு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வீள ரவையகந
தன்னதானையாற்றாய்கிவைகினுன.

(இ-ள்.) பின்னர் உக்கிரப் பெயர் தரித்த, அ தென்னா கோமகன் - பின்பு உக்கிரரொணுந் திருநாமங்கொண்ட அப்பாண்டியா பெருமானா, தெய்வம் நான்மறை மன்னுநல் அறம் வளர் - தெய்வத்தன்மைபையுடைய நான்குவேதங்களும் நிலைபெற்ற நல்லதருமமும் நீடித்தோங்க, வையகம் தன்னது ஆணைபால் தாங்கி வைகினுன - நிலவுலகைத் தமது ஆணைவழிநிறக்கச்சுமந்து அரசியலசெய்துவந்தார.

பின்னாஸப்பொருளில்வந்த இடைச்சொற்பகுதி, னகரத்தோற்றம் சந்தி, அர் பகுதிப்பொருளவிகுதி. (சுசு)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - கருக.

கடல சுவற்றெலவட்ட தருவகாயாடல.

பதினமூன்றாவது கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம்.

கலிவிரூத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனரித்தவாழித்த
தளையவிழ்தாரினுன்றளையன்வேலைமே
விளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம்.

(இ-ள்.) அம் சுருமபு டைய வேம்பு அணிந்தகோன - அழகியவன்நிகன் மூச வேப்பமலர்மாலைபயணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், மைத்தெரு வளையொடு செண்டு வேல் அணித்த ஆறு இது - (தமது) புத்திரருக்குச் சககரததையுஞ் செண்டையும் வேலையும் கொடுத்த திருவினையாடல் யுத்தத்திருவினையாடல், தனை அவிழ்தாரினுள் தளையன் - கட்டவிழ்ந்த மாலைபயணிந்த அசசுபுந்தரபாண்டியர் புத்திரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வேலை மேல் இளையவன் என்ன வேல் எறிந்தது ஓதுவாம்-கடலினமேல் (குரபன்மன நிலைகெடவேலெறிந்த) முருககடைவுள்போல வேலெறிந்த திருவினையாடல் இனிசொல்லுவாம். (க)

திங்களிறுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
பெங்கலுழிழற்றயிறுநருநாவயிற்
சமகையிலலாதமாதருமவேளவிகள்
புங்கவாபுடைதழிபுபோற்றவாற்றுவாரன்.

(இ-ள்.) உக்கிரச் செழியன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், திங்களின் வெண்குடை எங்கலுழிழற்ற யிறுநருக்கும் நாவாயின் - சந்திரனைப்போல வெள்ளைவட்டக்குடை, எய்விடதமம் நிழலசெய்ய நிகரற்றிருக்கும்நாளில், சமகைஇல்லாத மாதரும வேளவிகள் - அளவில்லாத பெரியதருமுகளையும் யாகங்களையும், புங்கவர் புடைதழிபு போற்ற ஆறதமம் நாள - தேவர்கள் பககத்திற சூழ்ந்ததுதிக்கச் செய்து வருங்காலையில். (உ)

அரும்பரிமகந்தொன்றுஹந்துசெய்துழிச
சுரும்பரினிசைத்தருத்தோன்றறண்ணு
விரும்பரிமுரன்றுசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்பேறபொறுதுபொங்கினுன்.

(இ-ள்.) அரும் பரிமகம் தொன் னுறுது ஆறு செய்துழி - அரிய அசுவமேதயாகத் தொன் னுறுது செய்து விட்டது, சுரும்பரின் இசைத்தருத்தோன்றல்-வண்டுகள் விசைநிறைந்த பஞ்சதருக்களின் நிலைவனாகிய இந்திரன், தன் நறு விரும்பு அரி முரன்று சூழ் வேம்பின் அம் குழை - தண்ணிய தேனைவிரும்பி வண்டுகள் இசைபாடிப் புறம்பே சூழ்ந்த வேம்பின் பூக்கொத்தையணிந்த, பொரும் பரி வீரன் மேல் - (பகவதோடு) போர்செய்யுங் குதிரைச்சேனையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்மேல், பொறுது பொங்கினுன் - மனம்புழுங்கிக் கோபித்தான்.

துறயாகஞ்செய்தால் தனது பட்டத்துக்கு வருவானென்று காரணத்தால் மனம் புழுங்கினமையால் பொறுது பொங்கினென்றார். (க)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சூர்துவான்
பொன்னியனாடுபோற்பொலிதலாவிந்த
மின்னியவேலினுன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமந்தனோர்சூழ்ச்சியுன்னினுன்.

(இ-ள்.) மன்னிய நாடு எல்லாம் வான் வளம் சூர்து - நிலைபெற்ற நிலவுலகெல்லாம் பெரியமழை வளமிக்கு, பொன் இயல் நாடு போல் பொலிதலால்-பொன்னுலகுபோல் விளங்குங்காரணத்தால், இந்த மின்னிய வேலினுன் - இந்த விளங்காநின்ற வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியன், வேள்வி செய்வது என்று - யாகஞ்செய்கிறதென்று, உன்னிய மந்தன் ஓர் சூழ்ச்சி உன்னினுன் - கருதியமனத்தையுடையவனுய் ஓர்வினயஞ்செய்தான். (சு)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரோழுழிநா
ரொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வளைந்
தருங்கடிமதுநாயையழித்தியாலென்றான்.

(இ-ள்.) பொருங் கடல் வேந்தனை கூவி - களையாடுமோதும் கடற்கரசனாகிய வருணனையழைத்து, பொள்ளென - விளைந்து, இரும் கடல் உடுத்த பார் ஏழும்-பெரியகடல்கூழ்ந்த நிலவுலகாய்ப் பாரந்த சத்த தீவுகளையும், ஊழி நாள் ஒருங்கு அடு வெள்ளம் ஒத்த - ஊழிக்காலத்தில் ஒருசேர அழிக்கும் மஹாப்பிரளயத்தை யொத்து, உருத்து போய் வளைந்து - கோபித்துச் சென்று முற்றுகைசெய்து, அரும் கடி மதுநாயை அழித்தி என்றான் - செய்தற்கரிய காவல்பூண்ட மதுநாகரத்தை யழிப்பாயென்று ஏவினான்.

சத்ததீவுகளாவன - நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு. (ரு)

விளைவதுதெரிநிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுநாயைவுளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினுன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய்.

(இ-ள்.) வேலை வேந்தனும் விளைவது தெரிநிலன் - கடற்கரசனாகிய வருணனுந் (தனக்குப்பின்)விளைவதைச் சற்றும் ஆலோசியாதவனுய், வளம் வயல் மதுநாயை வளைந்திட்டி - வளமிக்க வயல்கூழ்ந்தமதுநாயை முற்றுகைசெய்து, இம்மெனக்ளைவது கருதினுன் - விளைந்து களையக்கருதி, பேயும் கண்படை கொள - பேயுங்கண்டியில்கொள்ளவும், குருடு வரும் - (கட்புலன் உடையவரும்) குருட்டுத்தன்மையையுடையவரும், நனந்தலை கங்குல் வாய் - (இருள்மிக்க) பாதிராத்திரியில்.(சு)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமுடிபோ
யதிர்த்தலைக்கலுழிநாளிலார்த்தலைக்குந்த்மாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரசனப்பொருப்
புதித்தலோத்துமண்ணும்விண்ணும்புட்கவந்ததுததியே.

கடல்கவறவேல்விட்டபடலம்.

சுருது.

(இ-ள்.) உத்தி கொடுத்த - கடலானது கோபித்த, அது கரங்கள அண்ட கடம் எங்கும் ஊடு போய் - அலைபடிய கரங்கள் அண்டகடமெங்கும் ஊடுருவிச் சென்று, அதிர்த்து அலைக்க - கோவித்த அலைக்க, ஊழி நாளில் ஆர்த்த அலைக்கும் நீத்தம் ஆய் - ஊழிக்காலத்தில் கோவித்த (நிலைகடந்து) அலைக்கவரும் பெருவெள்ளமாய், மதிதலத்தை எட்டி முட்டி - சீர்திரமண்டிலத்தை எட்டி. அளாவி, வரும் ஓர் அஞ்சனம் பொருப்பு உதித்தல் ஒத்த - வராகின்ற ஒரு நீலமலைத் தோற்றத்தை யொத்த, மண்ணும் விண்ணும் உட்கவந்தது - மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் நிலை தடுமறவந்தது. (எ)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல்
கங்குல்வாய்திங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கண்வாளாவிழுங்களிழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்முடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே.

(இ-ள்.) வங்கம் வேலை வெள்ளம் - மரக்கலமுருங் கடற்பெருக்கானது, மாடம் மதுரை மீது வருசெயல் - மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரைநகர்மேல்வருஞ் செய்கை, கங்குல் வாய்திங்கண்மீது - இராப்போகி லுதித்த சந்திரனமேல், காரி வாயகார் உடல் வெங்கண் வார் அரா விழுங்க வீழ்வது ஒக்கும் - விஷம் நிறைந்த வாயையுடைய கரிய உடலையும் கொடியகண்களையும் உடைய வெள்ளிபராகுவெண்ணம் பாம்பு விழுங்கும்படி. வினாந்துவருதலையொக்கும், அல்லது - அன்றி, கார் அங்கண்முட வருவது ஒக்கும் - (சிவபெருமான் எவ்வால்) நான்குமேகங்களும் அவ்விடத்து நான்குமேகங்கள் வருஞ் செயலையொக்கும், அல்லது - இவையன்றி, ஏது சொல்வது - எதை உவமையாக எடுத்ததென்றுவது. (அ)

வட்டயாமைபலகைவிசுவானைவாள் கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திரைபரப்புலாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானைபொடுகட
லட்டமாகவறுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே.

(இ-ள்.) வட்டம் யாமை பலகை - வட்டமாகிய ஆமைகள் கேடகங்களாகவும், விசும் வானை வாள் கண் - எறிவதாவும் வானமீன்கள் வாள்களாகவும், மகரமே பட்டம் யானை-சுறாமீன்களே நெறிப்பட்டதையுடைய யானைகளாகவும், பாய்திரை பரப்பு வாய் பரித்திரள் - மடங்கிப்பாபும் அலைகளின் பரப்புக்களோலிச்செல்லுங் குதிரைக்கூட்டின்களாகவும், விட்ட தோணி இரதம் - கடலிற்செல்லுந்தோணியே தோராகவும், இன்ன விரவு தானையோடு - இவைபோன்ற இன்னும் பலவுறுப்புகள்கலந்த சேனையோடு, அட்டம் ஆக - குறுங்காக, வறுதிமேல் அமர்க்கு எழுந்தது ஒக்கும் - உக்கிரகுமாரசபாண்டியாமேல் கடல் போர்க்கெழுந்தவாத தோற்றத்தையொக்கும்.

அட்டம் - திசைச்சொல். திருத்தொண்டர்புராணம் - கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தில், “மஞ்சலைக்குமாமலைச்சரிப்புறத்துவந்தமா, அஞ்சலித்தடர்க்குராய்களட்டமாகவிட்டு” எனவருஞ்செய்யுளானுணர்க.

இவைபோன்ற உறுப்புகளென்றது - வராலும் மரக்கலமும் துரையும் முதலியன. (க)

‘இன்னவாழைமுத்தவேலைமஞ்சுறமற்குமிஞ்சுகூழ்’
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநனுகுமெல்லையையிரா
மன்னவன்கூவிலவெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவறேன்றமொழிகுவார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு எழுந்தவேலை - இவ்வாறு சேனைவடிவமடிக் எழுந்த
கடலானது, மஞ்சு உறங்கும் இஞ்சி கூழ் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் மதில்கூழ்
ந்த, நல் நகர் குணக்கின் வந்து நனுகும அனாயிரா எல்லை - நல்லமதுவாயின் கீழ்
பால்வந்தடையும் நடுராத்திரிக்காலத்தில், மன்னவன் கூவில - உக்கிரகுமாரபா
ண்டிபர்க்களில், வெள்ளிமன்றவாணர் சித்தராய முன்னர்வந்து - வெள்ளியம்பல
வாணராகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் சித்தவடிவங்கொண்டு முன்னேவந்த, அரும்பு
முறுவல் தோன்ற மொழிகுவார் - அரும்பிய புன்னகைதோன்றக் கூறுகின்றார்.

வாணர் - வாழ்வோடொன்பதுபொருள். வாழ் பகுதி, நகரம் எதிர்காலவிடை
நிலை, முகரககேமே நகரத்திரிபும் சநதி, அர் பலர்பால்விருதி. (க0)

வழுதிபுன்றனகாழிக்கவருவதாழிவல்லேர்
யெழுதிபோதிவென்றிலேலெறிநதுவானகபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினன்றுதிக்குநாவினெழிஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிங்கனவுணர்ந்துகாவலான்.

(இ-ள்.) வழுதி-பாண்டியனே, ஆழி-கடலானது, உன் தன் நகர் அழிக்க
வருவது - உன்னுடைய நகரையழிக்கவரானின்றது, நீ வல்லே எழுதி - நீவினானதெ
ழுதாய், போதி - போவாய், வென்றி வேல் எறிந்து வாங்க பெறுக என - அதன்
மேல் வெற்றியையுடைய வேலைவீசி வெற்றிமாலைபெறக்கடவாயென்று கூறியரு
ள) காவலான் - காத்தலில் வல்லவராகிய அவைக்கிரகுமாரபாண்டியர், தொழுத
செங்கரத்தினான் - கூப்பிய செயற்கையையுடையவராய் (எழுந்த) கழுது உறங்
கு உறங்குலின் கனவுணர்ந்து - பேயுங் கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரியில் சித்தவேட
ராய்வந்த அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுள் உணர்ந்திய கனவில் திறததையுணர்ந்து.

வல்லே யென்னும் இடைச்சொல்: வினையெச்சப்பொருளமேல்கின்றது. (கக)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடர்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்வினாந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனுகிநிறகுமெல்லையாய்.

(இ-ள்.) கண் நிறைந்த அமளியில் கழிந்து - கண்டியில்கருதற்குத்தக்கபடு
க்கையினன்று நீங்கி, பலவாயில் கடந்து - பலவாயில்பலகடந்து, உன் நிறைந்த
மதி அமைச்சர் உடன் வினாந்து குறுகி - உள்ளீடாகநிறைந்த அறிவுமைந்த மந்திரி
களோடு வினாந்துசென்று, மண் இறந்தது என முழங்கி வருதரங்கம் வாரி கண்டு-
நிலவுலகழிந்ததென்று (கண்டோர்சொல்ல) கோஷித்துவரும் அலைகையுடைய கட
லைக்கண்டு, என் இறந்த அதிசயத்தன் ஆகி நிறகும எல்லையாய் - அளவில்லாத அதி
சயமடைந்து நிற்குஞ்சமயத்தில். (கஉ)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்நனவில்வந்துகாவலே
னினேவுகண்டுபொழுதுதாழ்நிற்புதென்கொலப்பனே

சினவிலேபோலவந்ததெவ்வைமானவளிகெட
முனையவேலெறிந்துநூலமுடிவுதீர்த்தியாலென.

(இ-ள்.) கனவில் வந்த சித்த வேடர் கனவில் வந்து - கனவில் வந்தருளிய சித்தவேடமூர்த்திகள் கனவில்வந்தருளி, காவலோன் கிணவுகண்டு - உக்கிரருமார பாண்டியருடைய கருத்தையுணர்ந்து, அப்பனே பொழுது தாழ்நிற்பது என் கொல்- அப்பனே நீ காலத் தாழ்நிற்கும் காரணம்யாகு, சினவிலேபோல வந்த தெவ்வை- கோயித்துக் கடல்வழுவமாகவந்த பகைவனை, மானம் வலி கெட - மானமும்வலியுங் கெட, முனைய வேல் எறிந்து நூலம் முடிவு தீர்த்தி என - துதியையுடைய வேலை யெறிந்து (அக்கடலால்) உலகத்திற்குவந்த இதுதியையொழித்தியென்றருளுகு.

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவென்றானே
மடுத்தவேலை சுஃறெனவறந்துமானவளிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்மியழவணங்குதெவ்வனாக்
கடுத்தவேல்வலன்கணைக்காலின்மட்டதானதே.

(இ-ள்.) எடுத்த வேல் வலம் திரித்து எறிந்த வேலை - எடுத்தவேலை வலப்பா ல் சுழற்றி வீசியகாலத்தில், வேல் முனே மடுத்த வேலை சுஃறென வறந்து - வேலி ன் னுனிதோய்ந்த கடல் சுஃறென்று வறந்து, மானம் வலி கெட அடுத்து - தனது மானமும் வலிமையும் கெட்டழிய அடைக்கலம் புருந்து, வேரி வாகை இன்றி அடி வணங்கு தெவ்வரை கடுத்தது-வாசமிக்க வெற்றிமாலைபுனையது (தம்மாற்றார்)காலி வ்வணங்கும் பகைவரை யொத்து, வேல் வல்லான் கணைக் காலின் மட்டது ஆனது- வேலை வலக்கரத்திலெந்திய உக்கிரருமாரபாண்டியருடைய கணைக்காலின் அளவின் தானது.

சடுத்தது - ஈறுதொக்கு நின்ற வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருள்மேல்நின் றது. வடுத்து குற்றப்பட்டு எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. சுஃறென ஒலிக்கு திப்புப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

(கசு)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்நியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவாசுக்கர்க்குநன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியழிப்பதென்று முள்ளதேகொலாம்.

(இ-ள்.) சந்தம் வேதம் வேள்வியை தடுப்பது அன்றி - பண அமைந்த வே த விதி வழாது செய்யும் யாகத்தைத் தடுப்பதல்லாமல், உலகு எல்லாம் சிந்தவே று சூழ்ச்சி செய்த தேவர் கோவின ஏவலால் - உலகமெல்லாம் நிலைகெட்டழியத்தி யஆலோசனைசெய்த இந்திரனுடைய ஏவலால், வந்த வேலை - வந்தகடலானது, வலி அழிந்தது - வன்மைகெட்டது, வஞ்சகர்க்கு நன்றி செய்து - தியருக்கு உதவிசெய் து, இந்த வேலை - இந்தக்கடலானது, வலி இழப்பது என்றும் உள்ளதே கொல் - (தனது) வலியிழத்தல் என்றும் உள்ள செயலேயாம்.

முன்னொருகால் ரூபபன்மனுக்கு இடங்கொடுத்த முருகக்கடவுள் வேலால் தனது வலிகெட்டழிந்தும், விருத்திராசுரனுக்கு இடங்கொடுத்த அகத்திய ராசம னத்தால் வலியழிந்தும் உளதாதலால் இந்தவேலை வலியிழப்பதென்று முள்ளதே கொலாம் என்றார். முன் தொடங்கிய ஒன்றை முடித்தற்குப் பின் நொருபொருளை வைத்துக் கூறினமையால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. அழிந்தது ஈறுதொ குத்தல்.

(சடு)

அமரேடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலூர்ப்புணரியைப்புறங்கூண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்துஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கிளேடுவிடையிடைவிளங்கினின்றார்.

(இ-ள்.) புண் இடை நுழைந்த வேலால் - பகைவருடலில் நுழைந்துசெல்
லும் வேலாயுதத்தினால், புணரியை புறம் கண்டோன் பால் - கடலைமுதுசூர்த்த
உக்கிரபாண்டியரிடத்து, மண் இடை நின்ற சித்தர் - மண்ணுலகில் சித்தவேடழைத்
த்தமாய் நின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள், வானிடை நிறைந்து - சிதாகாயமாய் என்
கும் நிறைந்து, ஞானக்கண் இடை நிறைந்து தோன்றும் கருணையால் - ஞானக்க
ண்ணில்நிறைந்துபுலப்படும் தமது திருவருளால், வடிவங்கொண்டு விண் இடை
அணங்கிளேடு விடை இடை விளங்கி நின்றார்-திருவுருக்கொண்டு ஆகாயத்தினிட
த்தில் உமாதேவியாரோடு இடபபூர்தியில் விளங்கினந்தருளினார்.

பாஞானவடிவாய் நிறைதலால் தன்னையுணர்ந்த பரிபக்குவ ரறிவிற்கு விள
ங்கித் தோன்றுவானாகையின் ஞானக்கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றும் என்றார் “வ
ள்ளல்வரவர வந்தொழிந்தானென்மனத்தே” என்ற திருவாக்காலும், “விதவெனப்
படுந் தாதுவினவித்தையும் - உதையமுமுயிர்கட்ருயிராகிய - பதிதனக்குருவம்மது
பக்குவர - மதிதனக்குவிளக்கெனவாய்த்ததே” என்ற திருவாக்காலும் உணர்க. வா
னாகிய இடமென நிற்தலால் வானிடை ஒருசொல், வானிடை நிறைந்து என்பதற்கு
ஞானகாசமாகிய அம்பலத்தில் நிறைந்து எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. ()

முக்கண்ணும்புயங்கணன்குமுனாமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கராஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபாரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தனாமிசைநடந்துசெல்வான்.

(இ-ள்.) முக்கண்ணும் புயங்கள் நான்கும் - திரிநேத்திரங்களையும் நான்குதி
ருப்புயங்களையும், முனாமதி கண்ணிவேய்ந்த செக்கர் அம் சடையும்-தோன்றிய இ
ளஞ்சுந்திரனை மாலையாகச்சூடிய செவந்த அழகியசடாமுகையையும், காளகண்ட
மும்-காளகண்டத்தையும், தென்னன் தெரிந்து-உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தரிசித்து,
பக்கமே பணிந்து எழுந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளருகில் வணங்கி எழுந்து, பரந்த
பேர் அன்பும் தானும் தக்க அஞ்சலி செய்து ஏததி - பரவியெழுந்த பெரிய அன்பும்
தானும் விதிப்படி அஞ்சலிசெய்துதுதித்து, சனாமிசை நடந்து செல்வான் - நிலவு
லகின்மேல் (பருந்தினிழல்போல்) விடாதுதொடர்ந்து செல்லுகின்றார்.

விதிவழி யஞ்சலிசெய்தலாவது - அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியாங்கங்
ளாம். அவற்றைமுன்னர்க்காண்க. பரவசமுற்ற முதலையுஞ் சினையையும் வேறுவை
த்துக்கூறுதல் நெறி ஆதலால் அன்புந் தானும் அஞ்சலிசெய்தேத்தி என்றார் “நானு
மென்சிற்தையும் நாயகனுக்கெவ்விடத்தோம்” என்ற திருவாக்கால் உணர்க. (கஎ)

அந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகிதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தாகாரோத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபேர்க்கிறந்தவள்ளல்.

(இ-ள்.) தந்தமி ஐந்தம் ஆர்ப்ப - பஞ்சதந்தபிகளும் (ஒருபால்)கோஷிக்கவும், பாரிடம் தொழுது போர்ப்ப - சிவகணங்கள் தொழுதருழ்ந்தவரவும், தந்திரம் வேத கீதம் தந்திபி எண் திசையும் தண்ட - பலகலைகளமைந்த வேததேவர்கள் நிறைந்த அட்டதிக்குகளிலும் பரவவும், அந்தர நாடர் ஏத்த-தேவர்கள் (ஒருபால்) துதித்தவரவும், வரவு போக்கு இறந்தபின்னல் - பிறப்பு இறப்பில்லாதவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், அகல் விசும்பு ஆறுது ஆகவந்த தன் கோயில் புக்கான்-அகன்றவிண்ணே வழியாகவந்து தமது திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார்.

ஆறுது அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

(கஅ)

அஞ்சலிமுதிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்நிறுபிறைஞ்சினன் விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பனோக்கி
மஞ்சிவர்க்குடுமிமாடமாளிகைபுருந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) அஞ்சலி முதிழ்த்து சேவித்த அருகு உற வந்தவேந்தன் - அஞ்சலிகூப்பிச் சேவைசெய்த அருகில்விடாதவந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், இஞ்சிசூழ் கோயில் எய்தி இறைஞ்சினன் - மதிக்குழ்ந்த திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, விடைகொண்டே எதி - சோமசுந்தரக்கடவுளிடத்து விடைபெற்றுச்சென்று, பஞ்சின் மெல்லடியார் - பஞ்சினு மெல்லியகால்களையுடைய சுமங்கிலிகள், அட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி - அஷ்டமங்கலங்கள் சுமந்து எதிரவரப்பார்த்து, மஞ்சு இவர் குடுமி மாடமாளிகை புருந்தான் - மேகந்தவழுஞ் சிகரத்தையு மேன்மாடத்தையுமுடைய (தமது) திருக்கோயிலுட்சென்றார்.

பகைவென்று வாகைவேயநது வருபவராதலால் பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி என்றார்.

(கக)

வளையெயின்மதுறாழுநூர்மறிகடவிவற்றினுப்பண்
விளையனகரமெல்லாமவெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தனையவிற்கொன்றைவேணித்தம்பிரான் தன்னக்கேசேர்த்துக்
களைகணையுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வளை எயில் மதுறாழுநூர் மறிகடல் இவற்றின் நாப்பண் - வளைந்தமதிக்குழ்ந்த மதுறையாகிய நென்றுதொட்டுள்ள நகரமும் அலைகள்மடங்கிலையும் தென்கடலுமாகிய இவற்றின்மத்தியிலுள்ள, விளையல் நகரம் எல்லாம்-விளைவியுடைய வயலும் நகரமுமாகிய இவைகளை எல்லாம், வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடும் தனை அவிழ் கொன்றைவேணி தம்பிரான் தன்னக்கேசேர்த்து - வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் கட்டவிழ்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு யுரிமையாகி, காவல் வேந்தன் - காவல் செய்யும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உலகுக்கு எல்லாம் களைகணைய் இருந்தனன் - லெவுலகின் பகுதிக்கெல்லாம் பற்றுக்கோடாக இருந்து அரசுபுரிந்துவந்தனர்.

ஆய் செயவெனச்சதநிர்பு.

(உ௦)

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௦௫௧.

பதினான்காவது.

இந்திரன்முடிமேல் வலையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவீர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவீர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேம்நாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளையொண்டோச்சி வென்ற தும்வருத்துச் சொல்வதும்.

(இ-ள்.) மின் அவீர் மணிப்பூண் மார்பன் - மின்னல்போல் விளங்கும் இரத்தினம்பித்த ஆபரணத்தையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வேலையை வேலால் வென்று - கடலைத் (தமது) வேலால்வென்று, பொன் அவீர்வாகை வேய்ந்த புகழ் உரை செய்தேம் - பொன்னிறங்கொண்டுவிளங்கும் வாகை மாலையையணிந்த புகழாகிய திருவிளையாடலைக்கூறினோம், நல் நாகம் நகர் ஆளி செம்பொன் நகைமுடி சிந்த - நல்லபொன்னுலகாள்வோனாகிய இந்திரனுடைய செவந்தபொன்னாலாகிய விளக்கத்தையுடைய மருடஞ்சிதற, அந்த மன்னவன் வளை கொண்டு ஓச்சி வென்ற தும் வருத்து சொல்வாம் - அந்தவுக்கிரகுமார பாண்டியா சக்கரம் எறிந்து வென்ற திருவிளையாடலையும் இனி விரித்துக்கூறுவாம். (க)

கோமகனிகமுநாளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மு
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழுவறந்துபுற்றலைகடந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்த்தார்.

(இ-ள்.) கோமகன் நிகமும் நாளில் - (இவ்வாறு) உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அரசியல் வருவாறு செங்கோல்செலுத்திவருங்காலையில், கோள் நிலை பிழைத்து- நவக்கிரகங்கள் தத்தமக்குரிய நிலையினின்று தவறுதலால், கொண்முமாமழை மறுப்ப - மேகங்கள் பெருமைழிக வருஷித்தலொழிய, காமரு மூன்று நாடும் - விருப்ப மிக்க சேரசோழபாண்டியர்களுடைய மூன்றுநாடுகளும், பைங்கூழ் வறந்து - பசியபயிர்கள் தீந்து, புல் தலைகள் தீந்து-பசியபுல்லின் தலைகள் கருகி, கையறவு எய்த- வறுமைகூட, மன்னர் தாம் அது தீர்வு நோக்கி - அவ்வரசர் அவ்வறுமையொழித்தலைக்கருகி, தமிழ்முனி இருக்கை சார்த்தார் - அகத்தியமுனிவ ரிருக்கையாகிய பொதியமலையையடைந்தார்.

கையறவு ஒழுக்கம் அறுதல், மக்கட்பரப்பிற்குநி ஏனைவிலங்கின் பரப்பிற்கும் உணவொழிந்தது என்பார் புற்றலைகடந்து எனவும், இடத்து நிகழ்பொருள்களின் ரொழிங்களை யிடத்தின்மே லேற்றித் தீந்து கருகிக் கையறவெய்தவெனவுங் கூறினார். (உ)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்களுடமுற்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைருறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) வேந்தர் மூவரும் முனிவனை அடைந்து - பாண்டியர்முதலிய மூன்றுநரசர்களும் அகத்தியமுனிவரை யடைந்து, தங்கள் நாட்டில் பனிவரு மாநீ இன்றி,

இந்திரன் முடி மேல் வளையெறிந்ததிருவினையாடல்

இந்திரன்முடிமேல்வளைபெறிந்தபடலம். ௪௬௬

வறத்தமை பகர - தங்கள் ஈடுகளில் குளிர்ச்சியைத்தரும் மழையில்லாமையினால் வறுமையிருத்தமையைக்கூற, மேரு குனி வருசிலையார்க்கு அன்பர் - மகமேருவாகிய வளைத்தலில்லைபெற்றிய சிவபெருமானுக்கு அன்பாகிய அகத்தியர், கோள் நிலை குறித்து நோக்கி - கிரகங்கள் நிற்கும்நிலையை ஆராய்ந்தபார்த்து, இனிவரும் மாரி இல்லை - இனிப்பெய்யும் மழையில்லை, யானினால் என்று கேண்மின் - என்னகாரணத்தால் என்று சொல்லக்கேளுங்கள்.

உம்மை இணத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றுப்பொருட்டு, பனிமழையின்மையால் வரும் ஓர் நோய் எனப் பொருள்கொண்டு பனிவரு மாரியின்றி என்பதற்குப் பனியென்னு நோய்வருதற்குக் கருவியாகிய மழைவறத்தமை எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று, பனி அமமை. இது குடநாட்டு வழக்கு. (௩)

காய்சினவேய்வோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிப்பன்னீரோண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினதூல்கண்மாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) காய்சினம் வெய்யோன் சேயோன் முன்செல - உயிர்களைச்சுட்டு வருத்தும் கோபத்தையுடைய சூரியனும் அங்காரகனும் முன்னேசெல்ல, கதிர்கால் வெள்ளித்தேசிகன் பின்பு சென்று நடக்கும் இச்செயலால் - கிரணத்தைவீசும் சுந் கிரன் அக்கோள்களுக்குப் பின்புசென்றுநடக்கும் இக்காரணத்தால், முந்நீர் தூசின உலகில் பன்னீர் ஆண்டு வான சுருங்கும் என்று தூல்கள் பேசின - கடலையாடையாகவுடைய உலகில் பன்னிரண்டுவருடம் மழைபெய்யாதொழியுமென்று தூல்கள்கூறின, (ஆதலால்) மாரி பெய் விப்போன் சென்று கேண்மின் - மழைபெய்விக்கும் இந்திரனைச்சென்று கேளுங்கள். (௪)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேருதுமென்றானாந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீர்நோற்றுவிள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச் சென்றுமினென்றக்
ருன்றவன்சிலையாறோன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்றவன் எதிர் - என்றுகூறிய அகத்தியமுனிவர் எதிரில், எவ்வாறு யாம் ஏகுதும் என்றார் - எப்படி யாம் (வான்வழிச்) செல்வோம் என்று வினவினார்கள், ஐந்தாம் வென்றவன் - பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற அம்முனிவர், நீர் சோமவார விரதம்நோற்று வெள்ளி மன்றவன் அருளைப்பெற்று - நீங்கள் சோமவாரவிரதத்தை யதுட்டித்த வெள்ளியம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய பெருமானார் திருவருளையடைந்து, ஓரான் வழி செல்மின் என்று - ஆகாயத்தின்வழியாகச் செல்லுங்கள் என்று, அக்குன்றம் வன் சிலையான் நோன்பின் விதியினை கூறுகின்றான் - அத்தமகமேருவாகிய வலியவிலையேற்றிய சிவபெருமானார் விரதத்தின் விதியினைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (௫)

உத்தமவானோர்த்தம்முருத்தமனாகுமிச்
னுத்தமசத்திமாருருத்தமியுருத்திராணி
புத்தமவிரதத்தம்முருத்தமத்திங்கனென்பென்
றுத்தமமறைதூலாதிபுனாக்குமிச்சோமவாரம்.

(இ-ள்.) உத்தமம் வாணோர் தம்முள் ஈசன் உத்தமன் ஆகும் - உத்தமத்தன் மைவாய்ந்த திருமால்முதலிய தேவர்களுள் சிவபெருமான் உத்தமனாவன், உத்தம சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமி - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த உலக்குமி முதலிய சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமியாவாள், உத்தம விரதம் தம்முள் திங்கள் நோன்பு உத்தமம் என்று உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த விரதங்களுள் சோமவாரவிரதம் நோற்றல் உத்தமமென்று, உத்தமம் மறை நூல் ஆகி உரைக்கும் - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த வேதம்முதலிய நூல்கள் கூறாநிற்கும், இச்சோமவாரம் - இந்தச்சோமவாரமானது.

(க)

மந்தரங்காசியாகிபகிகளில்வதிந்நோற்கத்
தந்திரிம்பயனிந்நோடிதழைத்திடுமதுனாதன்னி
விந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிந்நோம
சந்தரனுரியவரமாதலாந்நோமவாரம்.

(இ-ள்.) மந்தரம் காசி ஆகி பதிகளில் வதிந்து நோற்க தந்திரிம் பயனில் - மந்தரம் காசிமுதலிய திருப்பதிகளில் தங்கி அனுஷ்டிக்க (அவ்விரதம்) தரும்பயனிலும், மதுனாதனில் இந்த நல்விரதம் நோற்போர்க்கு - மதுனாயிலிருந்து இந்த நல்லவிரதத்தை யனுட்டிப்பவர்க்கு, கோடி தருத்திரிடும - கோடிமடங்குபயனுண்டாம், அதிகம் யாது என்னில் - (அம்மதுனாயிலிருந்து நோற்றலால்) அதிகபலன் கிடைத்தற்குக் காரணம் யாது என்றால், சோமவாரம் சோமசுந்தரன் உரியவாரம் ஆதலால் - சோமவாரமானது சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு உரியவாரம் ஆதலால் (என்று அறியுங்கள்)

(எ)

அங்கதினதிகப்பேறுண்டருக்களின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்குகொண்டிதகுதியினோகவல்லாரக்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருளகொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பெருன்றனந்தமாய்வளருமன்றே.

(இ-ள்.) அருக்களில் மதிதோய்ந்து ஒன்றி தங்கிய திங்கள் நோன்பு - சூரியனில் சந்திரன்கலந்துபொருந்திய அமாவாசையில்வந்த சோமவாரவிரதநோன்பை, தகுதியில் நோற்க வல்லார்க்கு - ஆகமவழியால் அனுட்டிக்கவல்லவருக்கு, அங்கு அதன் அதிகம் பேறு உண்டு - அப்பயனிலும் அதிகபயனுண்டு, நீதி ஈட்டிய பொருள் கொண்டு ஆற்றும் - நீதிவழியின்று தேடியபொருளைக்கொண்டு செய்யும், மங்கல விரதம் பேறு - மங்கலந்தரும் சோமவார விரதப்பயன், இங்கு அதின் அதிகம் - இங்கு அப்பயனிலும் அதிகமாம், ஒன்று அனந்தமாய் வளரும் - ஒன்று பலவாய்ப்பெருகும்.

தங்கிய வினையாலினையும்பெயர்.

(அ)

நலமவிவிரதநோற்கத்தொடங்குநாணவில்வார்த்தேளிற்
சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசளுசோந்த
மலமதியொழிததுமற்றைமதியிலுமுந்தைப்பக்கத்
தலர்க்கிர்வாரத்தல்லாணயின்நிடாவயலேற்றுஞ்சா.

(இ-ள்.) நலம் மல விரதம் நோற்க தொடங்கு நாள் நவில்வாம் - நன்மையிக்கு சோமவாரவிரதத்தையனுட்டிக்கத் தொடங்கும் நல்லமகூர்த்ததினத்தைக் கூறுவாம், தேளில் சிலையினில் ஆதல் அன்றி - விருச்சிகமாதத்தினுள் தனுர்மாதத்திலும் அனுட்டிக்கத்தொடங்குதலுமல்லாமல், இரட்டிய தெரிசம் சேர்ந்த மலமதி ஒழிந்து - இரட்டித்தவரும் அமாவாசைசேர்ந்த மலமாசத்தையொழித்து, மற்றை

மதியிலும் - மன்றைமாதத்திலும் (அனுட்டிக்கத்தொடங்கில்) முந்தைப் பக்கத்தி - சுக்கிலபக்கத்தில், ஞாலர் கதிர் வாரத்த அல்பாரந்த மிரணத்தையுடைய ஞாயிற்றுக் கிழமை யிரவில், ஊன் அயின்றிடாது அயலில் தஞ்சாது - ஊனுண்ணுமலும் வேற் றிடத்தில் நித்திராசெய்யாமலும்.

விதமநோற்கத் தொடங்குவோர்க்கு இரண்டமாவாசைகூடிய மாதம் மல மாதம் ஆதலால் அத்தமாதத்தையொழித்து ஏனைமாதங்களில் தொடங்கவேண்டு மென்பது தோன்ற மலமதியொழித்து என்றார். சோமன் வெண்ணிறமுடையவனு தலால் மூந்தைப்பக்கத்தில் தொடங்கவேண்டும் என்பது. (க)

வைகறையெழுந்துசேற்கணமணுளையுள்ளியற்றைச்
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசுந்தைநீத்தலாப்பொற்கஞ்சப்
பொய்கையைடைந்துகையிறபவித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெயதச்சங்கற்பம்விகந்துகூறி.

(இ-ள்.) வைகறை மீழுந்து - விடியற்காலத்தி லெழுந்து, சேல் கண் மணு ளை உள்ளி - அங்கயற்கண்மையார் தலைவராகிய சோமநாதர்க்கடவுளைத் தியானித் து, அற்றை செய் கடன் நிறுவி - அன்று செய்யும் நிதியுடன்களை முறையாகச் செய்து முடித்து, காமாதி சுந்தை நீத்து - காமமுதலிய நீக்குணங்களை மனத்தினி ன்றுநீக்கி, அலர் பொன கஞ்சம் பொய்கையை அடைந்து - அலர்ந்த பொற்றாமா த்திற்குஞ்ஞாதையடைந்து, கையில் பவித்திரம் புனைந்து - கைவிரலுள் அனாமிக யில் பவித்திரந்தரித்து, கருத்து வாக்கு மெய் ஒருப்பாடி எய்த - மனவாக்குக்காயங் கள் ஒன்றுபட, சங்கற்பம் விதந்து கூறி - சங்கற்பம் எடுத்துச்சொல்லி.

சங்கற்பம் ஆவது தானெடுத்தகாரிய முட்டின்றி முடிந்து பயன் எளிதிற் கைகூடக்கூறுவது. பவித்திரம் பாவத்தைநீக்கி முதத்யைத்தருவது. காமாதி - கா மம், ருரோதம, உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், இவ்வாறும் உட்பசுக்கயா தலால் தாமாதிசுந்தை நீத்து என்றார். மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருப்படுதலாவது தம்முள் ஒன்றுபட்டுநிற்கல். வைகறை அறறைநாட்கழிந்ததால். (சௌ)

கடம்படி முனைதகமுக்கடகரும்பினைநீனைந்துவாலத்
திடம்படுதிருத்தபெல்லாமாடியபாபானையிண்ணித்
திடம்படதருதியென்ஓடுதந்நைத்தடம்படிந்துவெண்ணி
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றுவகி.

(இ-ள்.) கடம்பு அடி முனைந்த முக்கண கருமபினை நீனைது - கடம்பமாத் தினடியில் முனைத்தெழுந்த முன்றுகண்களையுடைய கரும்பினைத்தியானித்து, ஞால த்து இடம்படு தீர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயனை - நிலவுகத்தனிடத்திற் பொருத்தி யதீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலுந் முழுகியபயனை, ஈண்டு திடம் பட தருதி என்ஓ - இ த்தீர்த்தத்தி லுறுதியாகத் தந்தருள்வாய் என்று, திரை தடம் படிந்து - அலைவையு டைய பொற்றாமாத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெள் நீறு விதியால் உடம்பு அணிந்து-வெள்ளியநீர்,நீனை ஆகமவிதிப்படிதமதுஉடம்பிலுள்ள உறுப்புகளில்அணி ந்து,அக்கமலை ஒளி பெற தாங்கி - உருத்திராசுக்மாலிகைகளை யொளியீசத்தரித்து.

தலை, நெற்றி, மார்பு, உங்கி, முழங்கால், கை, கழுத்து, முதுகு, செவி ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் நெற்றி, மார்பு, தோளடி என்னும் உறுப்புகளில் ஆறங்குளமும், ஏனையுறுப்புகளில் ஓரங்குளமுமாக விபூதிதரித்தலும்; கைக, தலை, கழுத்து, மார்பு, புயம், கை, காது ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் கைகயில் - ஒருமணியும், தலையில் - முப்

பத்தாமணியும், கழுநீல் - நலப்பக்கிரண்டுமணியம். மாப்பில் - நாமெட்டமெணியும், புயத்தில் - பதினாறுமணியும், கைழில் - பனிரண்டுமணியும், காழில் - ஒருமணி அல்லது ஆறுமணியும் ஆகக் கோவைசெய்த உருத்திராட்சமாலிகையணிதலும் விதியாதலால் விதியாலணிகிறது, தாங்கி என்றார். முக்கட்கரும்பு - திரிசேத்திரங்களை யுடைய கரும்புபோல்பவர்களையும், மூன்றுகணுக்களையுடைய கரும்பு எனவும், செம்மொழிச் சிலைடையாகப் பொருள்கொண்டு, தன் சாதிப்பொருளிடத்துத் தோன்றுதல் மரபாதலால்-கடம்படிமுனைத்த முக்கட்கரும்பு என்றா, தான் எடுத்த காரியம் இனிது முடிந்த இன்பம் தரவேண்டு மென்னும் அபிப்பிராயத்தோடு முக்கட்கரும்பினை நினைந்து என்றது கருத்துடையதையணி. (தக)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
கள்ளவிறும்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவேழம்;
பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளனைந்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிகுகும்பர்.

(இ-ள்.) வெள்ளை மந்தாரம் முல்லை மல்லிகை வெடிவாய் சாதி - வெள்ளை மந்தாரமலரும் முல்லைமலரும் மல்லிகைமலரும், வெடித்தவாயையுடைய சாகுமலரும், கள் அவிழ் மயிலை ஆதி வெண் மலர் கவர்ந்து - தேனெடுமலர்ந்த இருவாகுமலரும் முதலிய வெள்ளைய மலர்களைக்கொய்து, வேழப் பிள்ளையை முந்தப் பூசித்தசித்திவிநாயககடவுளை முன்பு பூசித்து, இரந்து சங்கற்பம் பேசி - குறையிரந்து தாம் எடுத்தகாரிய மினிது முடியவேண்டுமென்கூறும் சங்கற்பங்களை யெடுத்துக்கூறி, உள் அணைந்து - திருக்கோயிலுள் சென்று, உச்சிமேல் பன்னிரு விரல் உயர்ச்சிக்கு உம்பர் - உச்சிமேல் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிகுகுமேலுள்ள துவாதசாரத்தத்தில். (கஉ)

சத்தியஞானந்தத்தத்துவந்தன்னை யுள்கி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமிருன
வத்துவவிநிககந்தன்னையாசனமுாகுகிறுல
விததைமற்றலுநூலின் விதிபிறைபூசைசெய்க.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானந்த தத்துவம் தன்னை உள்கி வைத்து - உண்மையறிவானந்தவடிவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தமது மனத்தில் நியமித்துவைத்து, அதன் வடிவம் கொண்டு - அச்சிவவடிவமாய் நின்று, மண் முதல் சிவம் ஈறு ஆன அத்தவ இலிங்கம் தன்னை - பிரிதிவி தத்துவம் முதலாய்ச் சிவத்தத்துவமீறாகின்ற சிவலிங்கப்பெருமானை, ஆசனம் மூர்த்தி மூலம் வித்தையாலும்-ஆசனமந்திரத்தாலும் மூர்த்திமந்திரத்தாலும் மூலமந்திரத்தாலும், நூலின் விதியினாலும் - ஆகம விதியினாலும், பூசை செய்க - பூசைசெய்யக்கடவர்.

அப்துவம் - வடசொற்றிரிபு.

உச்சிமேற் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர் என்றது தொடங்கிச் சத்தியஞானந்தத்தத்துவந்தன்னை யுள்கிவைத்த தன்வடிவங்கொண்டு என்பதாகும். மாந்த பூசை ஆதலால் சூக்குமதேகசத்தியும், அலதேகசத்தியும், ஆன்மசத்தியும் அடங்கும். விடைபெற்றுப் பின்னர்ப் புறப்பூசை நடத்துதலால் ஆசனமூர்த்தி மூலவித்தை மற்றுநூலின் விதியின்பூசைசெய்க என்றார். ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவத்தத்துவம் முடிவுமாக இருததலின் மண்முதற் சிவமிருன தத்துவம் என்றார். (கஉ)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். சௌக.

ஐந்தமுதாவனைந்துகறுவகனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதேரயம்புடபத்தண்புனம்மணிநீராடடிச்
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரசுகண்ணஞ்சாரநவ
கந்தமலலிகைமுன்னுனவெண்மலர்கண்ணிசாத்தி.

(இ-ள.) ஐந்த அமுது ஆவின் ஐந்த உறுவகனி ஐந்த - பஞ்சாமீதம்பஞ்ச கவியம் நறுமணங்கமழும் வரதைக்கனி முகலிய ஐந்தகனிகள், செம் தேன் - செ வந்ததேன, சந்தன தேரயம் - சந்தனக்குழம்பு (ஆவிய விவைகளாலும்) புட் படி தண் புனல் - மலாபெய்த தண்ணியநீராலும், மணி நீர் - கவகைமுதல்யநீரின லுந், ஆட்டி - திருமஞ்சனம்செயது, சந்த ம வெண் பட்டாடை கருப்புரசு கண் ணம் சாரதம் - அழகிய வெள்ளிய பட்டாடையையும் பசைக்கருப்புரஞ் சுலந்த கல வையையும் வெள்ளிய சந்தனக்குழம்பையும், சந்தம் மலலிகை முன் ஆன வெண் மலர் கண்ணி சாத்தி - வாசகியக் மலர்களை முகலாகிய வெள்ளியமலர்களாலாகிய கண்ணிமாலையையஞ்சாத்தி.

கண்ணிமாலே - வட்டிவரந்தம் முடிமால்

(கச)

சாசனிபொலம்புணசாதிநீர்கழலாதுயலக
பூசனைசெயதுசேறகடபூரணபரையையவா
நீசனைதெழுததைப்பென்பாறவியையவுசாரித்தபூநிக
தாசுறுசாரபித்திம்பாலட்டவின்னமுதினோடும

(இ-ள) காச அணி பொலம்புண சாத்தி - இரத்தின மிகழத்த பொன்னு லாகிய திருவாபரணங்களாத்தி, நீர் கழல் ஆகி அங்க பூசனை செயது - ஒலிக்கு ம வீரகண்டையடவீரந பாநாதிகேயமீறாக வள்ள அங்கபூசை செயதமுடித்து, சேல கண் பூரண பரையை - அங்கயற்கண்ணிபாகிய பராசத்தியை, அ ஆறு - அவ் வகையாக (பூசித்து) ஈசன ஐந்த எழுத்தை - வெஹெருமான ஸ்ரீபஞ்சாங்குரத்தை, பெண்பாறபூசையை உச்சரித்தபூசித்து-பெண்பாலாகிய அபபராசத்திகருப்பொ ருந்த உச்சரித்தபூசனை செய்து, ஆக ஆறு சரபிதீரம்பால் அட்ட இன அமுதின் ஓடும் - குற்றமற்ற இனிய பகவீனபாலோடு சுலந்த சமைத்த இனிய திருவமுதோ டும்

(கரு)

பண்ணியவகையாயிநீவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைகாயநலகிறுவிகைகதூபந்தீப
மெண்ணியவகையாறகோட்டிககண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியைநிருமுன்காட்டிவிலவததாறபூசைசெய்தல்.

(இ-ள) பண்ணியவகை பானியம் நிவேதனம்பண்ணி - பலகாரவகை களும் பானியமும் ஆகிய இவைகளை நிவேதனம்செயது, வாசம் நண்ணிய அடை காய் நல்கி - (தக்கோலம்முதலிய) வாசனைதிரவியங்கடைய வெற்றிலையும் பாக்குந் தருது, நறுவிரை தூபம் தீபம் எண்ணிய வகையால் கோட்டி - நறுமணங்கமழும் தூபத்தையும் தீபத்தையும் வரையறுத்தவகையால் வளைத்து, கண்ணடி எனை மற் றும் புண்ணியன் திருமுன் காட்டி - கண்ணடியும் அதுவொழிந்த மறறை உபசார ங்களையுஞ் சோமசுந்தரகடவுள் திருமுன்காட்டி, விலவததால் பூசைசெய்தல்-வில வத்தாரஞ்ச்சிக்ககதூவர்.

பஞ்சோபசாரங்களுள் - பண்ணியம், அடை, காய், வெற்றிலை, பாக்கு, இ னை பிரிதிவிசம்பந்தமாயுள்ளன. இன்னியம் அப்புச்சம்பந்தமாயுள்ளது. தீபம் அக்

கிண்சம்பந்தமாயுள்ளது. கண்ணாடியும் அவ்வகிண்சம்பந்தமுள்ளது. தூபம் வாயு சம்பந்தமுள்ளது. மற்றும் என்றது மணியோசைமுதலிய ஆகாயசம்பந்தமுள்ளதுவற்றை.

வரையறுத்தவுகை என்றது மூன்றுதரம். பானீயம் - பானக்கம். (கக)

புரகரணிச்சாளுனகிரியையாய்ப்போந்தவிலவ
மரமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறக்கமின்றி
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோரம்பெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செய்கொலைகடருமாதலாலவிசேடம்வில்வம்.

(இ-ள்.) புரகரன் இச்சாளுன கிரியையாய் போந்த வில்வமரமுதல் அடைந்து - சிவபெருமானுடைய இச்சாளுனகிரியாசத்திகளின் வடிவாய்வாத வில்வமரத்தடியில்வந்து, மூன்று வைகல் ஊண் உறக்கம் இன்றி - மூன்றுநாள் ஊண் உறக்கமில்லாமல், அரகர முழக்கம் செய்வோர் ஐம்பெரும் பாதகங்கள்-அரகரவென்னும்கோஷம் செய்வோருடைய ஐந்துமகாபாதகங்களும், விரகு இல் செய்கொலைகள் தீரும் - பேரறிவில்லாமையாலசெய்யுங் கொலைகளுநதீரும், ஆதலால் வில்வம் விசேடம் - ஆதலால் அருச்சுனைப்பொருள்களில் வில்வம் விசேடமாம்.

அடைந்தவர் மாயையை வேரோடரிதலின அரன் எனச் சிவபெருமானுக்கு ஓர் திருநாமம். “நாத்திலுறையுமாற்ற ஞாணன்சேர்ந்தோர்மாயை, வேர்முற்று மரியுமாற்றலரன்” எனவருஞ்செய்யுளானுணர்க. (கஎ)

மடங்கிதற்குருங்கல்வாடி புலர்ந்ததுமயிர்ச்சிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கட்புழுக்கடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்விலவந்
தடங்கைகொண்டசுனாமாயிரஞ்சாற்றிசசாத்தல்.

(இ-ள்.) மடங்கு இதழ் சுருங்கல் - இதழ்மடங்கிச் சுருங்கி இருத்தலும், வாடி உலர்ந்ததும் - வாடியுலர்ந்திருத்தலும், மயிர்ச்சிக்குண்டன் - மயிர்ச்சிக்குண்டிருத்தலும், முடங்கு கால் சிலம்பி கூடு - முடங்கியகாலகனையுடைய சிலம்பிப்பூச்சி கூடுகட்டியிருத்தலும், புழுக்கடி - புழுக்களின்கடியும், முதலாங் குற்றம்-ஆகிய இவைமுதலாயுள்ளவை குற்றமாம், அடங்கினும் குற்றம் இல்லை-அக்குற்றங்களடங்கியிருப்பினுங் குற்றங்களாகா, வில்வம் உத்தமமாகும் - வில்வம் உத்தமமாம், ஈசன் நாமம் ஆயிரம் சாற்றி தடம் கைகொண்டு சாத்தல் - அதனைக்கொண்டுச் சிவபெருமான் சகல்திரநாமங்களைக்கூறி நீண்டகைகளால் அருச்சிக்கக்கடவர். (கஅ)

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கொற்றந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி.

(இ-ள்.) அடியனேன் செய்யும் குற்றம் அன்றைக்கு அன்று அனந்தம் ஆகுபடியேன்செய்யுந்தவறுகள் நானுக்குநாள் அனந்தமாயுள்ளன, கொடிய நஞ்சமுதாக்கொண்டாய் - கொடியநஞ்சத்தையும் அமுதமாகக்கொண்ட பெருமானே, குற்றமும் குணமாக்கொண்டு-அடியென்செய்த அக்குற்றங்களையும் குணங்

இந்திரன்முடிமேல்வீளையெறித்தபடலம். சஎடு

னாகக்கொண்டருளி, எழுது அரிய படிவம் மங்கை பங்கனே காத்தி எவீது-எழுது
தற்கரிய திருவுருவத்தைபுடைய உமாதேவியானா விடப்பாகத்திலுடையவனே கா
ப்பாய் என்று, மூடி உற அடியில் வீழ்தா மும்முறை வலம் செய்து ஏத்தி-(தமது)
தலைகள்தோயத் திருவடிமேல்விழுந்த மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்ததுதித்த.

படிவம் ஈறுதொகுத்தல், கொடியிருஞ்சமுதாக்கொண்டாய் என்றதற்கவையக்
குற்றமும் குணமாகக்கொள்ளவேண்டும் என நிரணியையாகவைத்துப் பொரு
ள்கொள்க. (கக)

வன்மனங்ககையின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட

நன்மனப்பேறுமக்கட்பேறுநல்லாக்குக்கல்வி

பொன்மனக்கினியபோகத்தெவ்வரைப்புறாருகாண்ட

லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாக்கெய்துமன்னே.

(இ-ள்.) வல்மனம் கை-ப நின்று வேண்டியவரங்கள் வேண்ட - (கல்போ
லும்) கடியமனம் மெழுதுபோல இளகின்று தமக்குவேண்டிய வரங்களைக்கூறி
யிரக்க, நல்மனம் பேறு மக்கள்பேறு நலவாக்கு கல்வி பொன் - நல்லவிவாகம்பெ
றுகையும் நல்லபுத்திரப்பெறுகையும் நல்லவாக்கும் கல்வியும் திரவியமும், மனக்கு
இனிய போகம் - மனதுக்கினியப்போகமும், தெவ்வரை புறாரு காண்டல் - பகைவ
ரைப் புறங்காணுதலும், இம்மையில் அரசும் மற்றும் - இப்பிறப்பில் பலஅரசரிமை
யும் இவையொழிந்தனவும், எண்ணிய ஆங்கு எய்தும் - எண்ணியபடி கிட்டும்.

அரசரிமை என்றது அரசியலை, இவையொழிந்தன என்றது அவற்றிற்குரிய
அங்கங்களை. (உ௦)

ஆதிபிவ்விடியகந்திண்டற்கருகரல்லாதவேத

வேதியர்முதலோரிடவிழிங்கத்திவ்விதுயாலச்சிகத்

தோதியவிரதநோற்கவாசசனைக்குரியரல்லாச

சாதியர்பொருணோந்தாதினாவராந்பூசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) ஆதி இவ்விடியகம் திண்டற்கு அருகர் அல்லாத வேத வேதியர்
முதலோர் - ஆதியாகிய இத்தச்சிவப்பகப்பெருமானேதன் னடியார்ச்சிக்க அருகரல்
லாத வேதமுணர்ந்த அந்தணர்முதலியோர், இட்ட இவ்விடத்து இவ்விதியால் அர்
ச்சித்து ஓதிய விரதம் நோற்க - இட்டவிடத்தில் முணர்ச்சுரிய விரியால் அருச்
சனைசெய்து சோமவாரவிரதம் அனுட்டிக்கக்கடவா, அர்ச்சனைக்கு உரியர் அல்லா
சாதியர் - விவாரச்சனைக்குரியரல்லாத சாதியார்கள், பொருள் நேர்ந்த ஆதிசைவ
ரால் பூசைசெய்தல் - பொருள்கொடுத்த ஆதிசைவர்களால் பூசைசெய்தவிக்கக்
கடவர்.

செய்தல் உடன்பாட்டி வியங்கோள் விணுமுற்று.

(உ௧)

எழுசீரடியாகிரியட்டுருத்தம்.

பொருவிழிவிரதமாவகைத்துசசிப்சோநிலாணிரவிதூணிரண்டு
மொருவுதலுறங்காதிருத்தலர்ச்சனைநால்யாமமுமுஞ்ஞறுதலென்னக்
கருதினிவ்வைந்துமொன்றனுக்கொன்றுகழியவுமுகமாரோற்கும்
வருடமொன்றிரண்டுமுன்றுபன்னிரண்டுவருடம்வாழ்நாளளவிவந்துள்.

(இ-ள்.) உச்சிப் போதில் ஊணும் - உச்சிக்காலத்தி லுண்ணுதலும், இரவில்
ஊணும் - இரக்காலத்திலுண்ணுதலும், இரண்டும் ஒருவுதலும் - இவ்விரண்டுவகை

யையும்விடேதலும், உறங்காதிருத்தலும்-நித்திரைசெய்யாதிருத்தலும், அரசசனை நகல் யாமமும் உருறாதுதலும் என்ன - சிவராசசனை நான்குசாமங்களிலும் செயதலும் என்ன, பொருவில் இவிரதம் ஐவகைத்தது - ஒப்பிலலாத இககவிரீதம் ஐவகையையுள்ளது, கருதின இவகைவகைதம் ஒன்றனுக்கு ஒன்று கழியவும அநிகமாம-ஆராயின் இவ்வகைவகைவிரதமும் ஒன்றுக்கொன்று அநிகபலனறறவனவாம, நோற்றம வருடம் ஒன்று இரண்டு மூன்று பன்னிரண்டு வருடம் வாழ்நாள அளவு - அனுட்டிக்கும் வருட அளவு ஒருவருடமும் இரண்டு வருடமும் மூன்று வருடமும் பன்னிரண்டு வருடமும் வாழ்நாள அளவுமாம, இவற்றால் - இக்காலவளவைகளுள்

எண்ணுமைகள் தொகருகின்றன

(உஉ)

உடலின் வெண்ணினோற்பவா முகத்தவத்தியாபனஞ் செயது நோற்கக கடவாவ் வருடக்கடடலாகவிறுதிநிப்பது ததாபன விதிதான் மடலவிழ மாலைமண்டபங்குண்டமண்டலமவருத்த மாபதியைப் படரொளியெளளி முப்பதுகழஞ்சிற்படிமையா னிருமிதகுஞ்செயது.

(இ-ள.) உடல் அளவு எண்ணினோற்பவா - (தமது) உடலின் இயற்கையளவை எண்ணிச் சோமவாரவிரதம் நோற்பவா, மூத்த உத்தியாபனஞ் செயது நோற்கக கடவா-முற்பட்டவத்தியாபனஞ்செயது நோற்கககடவா, ததாபன விதி தான்-உத்தாபனவிதியானது, அவ வருடம் கடடலைக்கு நிறுதி நிப்பது மேற்கூறிய அவ வருடங்களில் தாம் மேற்கொண்ட காலவளவையி னிப்பதியின் இறுதியிற் செய்யுண்டனகளை முகத்தமுடிப்பது, மடல் அவிழ மாலை மண்டபம் குண்டம் மண்டலம் வருத்தது - இதழ்விழத்த மாலை சொடுக்க மண்டபமுந் குண்டம் மண்டலமும் வருத்தது, உமாபதியைப் படா ஒளி முப்பது கழஞ்சு வெள்ளியின படிமை நிருமிதம் செயது - சிவபெருமானை விளக்குங் கிரணத்தையுடைய முப்பதுகழஞ்சு அளவின் வெள்ளியினால் திருவுருவம் நிருமித்தது

ஆல் அசை

(உ௩)

காலையிலாசான சொலவழிநித்தககடன முடித்தது சித்தொட்டநி மாலையினளவும புராணநாலகேட்டுமலை தொட்டியாமமோ நான்குஞ்சேலனகண்ணுள் பங்குண்புனைசெய்கவப்புச்சுனை முடிவின் மூலமநதிர நூற்றெட்டு நூற்றெட்டு முறை யினாலாகுதி முடித்ததல்

(இ-ள) காலையில் ஆசான சொல் வழி நித்தம் கடன முடித்தது - உதயகாலையில் ஆசிரியன் சொலவழிநின்ற நித்தியகடனகளை முடித்தது, உச்சி தொட்டு அநதி மாலையின் அளவும் புராணநால் கேட்டு - உச்சிக்காலத் தொட்டு மாலையிலுள்ளவம் சிவபுராணங்கேட்டு, மாலையிற் யாமம் ஓர் நாள்கும் - மாலையிலுள்ளவம் நான்குசாமங்களிலும், சேலன கண்ணுள் பங்குண்புனைசெய்க-சேற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடைய பிராட்டியா னா இடப்பாக்கித்தலுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்யக்கடவா, அப்பூசனை முடிவில் - அநதப்பூசனை முடிவில், மூலமநதிரம் நூற்றெட்டு நூற்றெட்டு முறையினால் ஆகுதி முடித்ததல் - மூலமநதிரம் நூற்றெட்டால் நூற்றெட்டுத்தரம் ஆகுதிசெய்தது முடிக்கக்கடவா

(உ௪)

வில்லமாயிரவகொண்டாநீரநாமமவிளம்பிநாலயாமமுஞ்சாத்த னல்லவைந்தெழுத்தாலெதெழுந் தருவின்துணுக்கருக்கியங்கொடுத்தது

செல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேமந்திரங்களினாலும்
விஸ்வமலேம்பிப்பூரணாகுதிசெய்திலான் வேள்வியைமுடித்தல்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் வில்லம் கொண்டு ஆயிர நாமம் விளம்பி கால் யாமமும்
சாத்தல் - ஓராயிரவில்வங்கொண்டு சஹஸ்ரநாமங்கூறி நான்குசாமமும் அருச்சிக்கக்
கடவர், நல்ல ஐந்து எழுத்தால் ஐந்து எழுத்து உருவின் காதனுக்கு அருக்கியங்கொ
டுத்தல் - நன்மையைத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தால் அந்த ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே திருவுரு
வமாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு அருக்கியங்கொடுக்கக்கடவர், எல்லையில் மூல
மந்திரத்தாலும் ஏனைமந்திரங்களினாலும் - அளவில்லாத மூலமந்திரங்களினாலும் அது
ஒழிந்தமந்திரங்களினாலும், வில் அழல் ஓம்பி பூரணாகுதி செய்த - வில்வடிவாகச்
செய்த குண்டத்தில் வேள்விததிவளராததுப்பூரணாகுதிசெய்தது, ஈது இல்லான் வேள்
வியை முடித்தல் - முடிவில்லாத அச்சிவபெருமானுடைய வேள்வியை முடிக்கக்
கடவர்.

வில் அழல் ஓம்பி என்றதற்கு விளங்குந் தீயோம்பி எனப்பொருள்கொள்ளு
தலும் ஒன்று. (உரு)

புலர்ந்தபின்னித்தவினைமுடித்தரம்பைபொதுளும்பாசிலைபதின்மூன்றி
னலந்தருதுவெள்ளரிசிபெய்திரியநறியகாயகறியொடுபரப்பி
யலந்தரவான்பானிறைகுடம்பதினமுன்றிரிமேலவைத்தரண்டியிற்
கலந்தவன்பினராய்சிவராசனைக்குரியகடவுள்வேதியாகவாவிரித்து.

(இ-ள்.) புலாதந பின் நித்த வினை முடித்து - விடிந்தபின் காலையில்செய்யும்
நித்தியகடன்னை முடித்து, அரம்பை பொதுளும் பாசிலை பதின் மூன்றில் - வா
ழைமரத்தில் நெருங்கித் த நிராதந பசிய பதின்மூன்றிலேநளில், நலம தரு து வெள்
அரிசி பெய்து - நன்மையை தரும் புலிகமாயி பச்சரிசியை நிரப்பி, இனிய நற்
ய காய் கறி பொய் பரப்பி - சுவையை தரும் நறுமணங்கமழும் காய்கறிகளைப்பர
ப்பி, அலந்தர - அமைவுபெற, நூன் பால் நிறை பதின் மூன்று குடம் அரிசி மேல்
வைத்து - பசுவின்பால் நிராய்ச பதின்மூன்று குடங்களையும் (சுவய்வாரிலேகளில் நிர
ப்பிய) அவ்வரிசிகளின்மேல் வரிசைபடவைத்து, அரன் அடியில் கலந்த அன்பின
ராய் சிவராச்சனைக்கு உரிய கடவுளா டேவிகளாகவாவிரித்து - சிவபெருமான் திருவ
டியிற்கலந்த அன்பினையுடையவராகச் சிவராச்சனை (தமக்கே) உரிய தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்த ஆதிசைவர்களை வரவழைத்து. (உசு)

காதணிகலனுங்கையணிகலனுங்கவின்பெறவளித்ததானாக
வாதரம்பெருகநின்றதருரனைசெய்தரியதக்கிணையொடும்பாதப்
போதணிகாப்புவிசிறிதண்கவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே
மேதருதானஞ்செய்துபின்ருருவைக்கற்புடைமின்னிடையோடும்.

(இ-ள்.) காத அணி கலனும் கை அணி கலனும் கவின் பெற அளித்து - கா
திலணியுங் குண்டலமும் கையிலணியுங் காப்பும் பொலிவுபெறத் தந்து, அரன் ஆச
ஆதரம் பெருக நின்றது அருச்சனை செய்து - சிவபெருமானாக அன்புபெருக அவ
ர்களைச் சிந்தித்து அருச்சித்து, அரிய தக்கிணை யொடும் - ஆசைநிரப்பும் தகவினை
யோடும், பாதம் போது அணி காப்பு விசிறி தண்கவிகை பூம் துகில்முதல் பஸ்-பா
தமாகிய தாமரையிலணியும் பாதாகையும் சிவிறியும் தண்ணிய நிழல்தரும் குடையும்
, பொலிவுகிறைந்தபீதாம்பரமாமாபிடி இவைமுதலாய்ப் பஸ்வாக, உடனே மேதரு

தானம் செய்து - வினாந்த மென்மமிச்சு தானங்கொடுத்தனுப்பி, பின் குருவை
சுழி உடைய மின் இடை யோடும் - பின்பு (தமது மரபின்) குருவை அவரது சுழி
பிசையுடைய பத்தினியோடும் வரித்தது. (உ௯)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்கா தூக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்து
வாசனம்மலரிட்டருசசனைசெயதுமலைமகடலைவனைவனாந்து
பூசனைசெய்தபடிமையோடும்பொனபூதலம்பதாதிகள்பிறவுந்
தூசலர்மாலேகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து.

(இ-ள.) ஆசனத்தது இருத்தி-ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருக்கச்செய்து, பெர்ல
ம் துகில்-பீதாம்பரம்(தரிப்பித்தது,) காதுக்கு அணிகள்கைக்கு அணிகளும் அணிந்த-
காதுக்கு ஆபரணங்களும் கைக்கு ஆபரணங்களும் அணிவித்தது, வாசனம் நல் மலர்
இட்டி அருச்சனை செய்து - வாசயிக்க நல்லமலர்ந்ததி யருச்சித்தது, மலை மகள்
தலைவனை வனாந்து பூசனை செய்த படிமையோடு - உமாத்தேவியார் இழைவனாகிய
சிவபெருமானை பூசுதித்த திருவுருவத்தோடு, அம் பொன் பூதலம் பதாதிகள் பிற
வும் - அழகிய பொன்னும் பூமியும் சேனைகளும் அவையொழிந்தனவும், தூசு அலர்
மலை - வஸ்கிரமும் பூமலையும், கோட்டி அணி புனைந்த சுரபி மா தானமும் செய்
து-கொம்பிற் பூணணிந்திரித்த பசுவும் ஆகிய பெரிய தானங்களையும் செய்தது. (உ௯)

இனையவாறுததாபனமுடித்தாசானைவலாறகிவனடிககண்பர்
தனையரோடொக்கலுடனமுதருந்தருதியவிரதமுன்கண்ண
னனையதாமரையோனிந்திரன்முதல்வாளுடவர்முவதுகணந்தோ
ரனைவருநோற்றா மணிநருமனுடடித் தருமபெற்றபோகமவீடடைந்தார்.

(இ-ள்.) இனைய ஆறு உத்தாபனம் முடித்தது - இவ்வாறாக முடிவிறசெய்யும்
உத்தாபனவிதியை முடித்தது, ஆசான ஏவலால் - ஆசிரியன் ஏவலால், சிவன அடிகு
அணபர் - சிவபெருமானடிகளையண்பாராகிய அடியாரோடும், தனையா ஓடும் ஒக்கல் உ
டன் அமுது அருந்தல தகுதி - புத்திரரோடும் சுற்றத்தாரோடும் திருவமுது உண்
ணுதல் தக்கது, இவ்விரதம் - இச்சோமவாரவிரதத்தை, முன் - பூவாதில், கண்
ணன் அனைய தாமனையோன இத்திரன் முதல் வானுடவா மூ வறு கணத்தோர்-
திருமாலும் அந்தத் தாமனையில் வசிகும பிரமணம் இத்திரனும் முதலிய தேவ
ராகியபதினெண்கணத்தோரும், அனைவரும் நோற்றா-யாவரும் அனுட்டித்தார்கள்,
மணிநரும் அனுட்டித்த அரும பெறல் போகம் வீதி அடைந்தார்-மணிதாங்களும் அனு
ட்டித்துப் பெறுதற்கரிய போகத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்தார்கள்.

அனைய என்னும் சுட்டுத்திரிபு உயாவின்மேல் நின்றது. (உ௯)

ஈதுநோற்பவரவெம்பகைமனத்துயர்திரந்தாயிப்பிறவிபிபியறறுந்
திதுசேர்வினைதீர்க்கெடுத்தயாக்கையினிற்சிவகதியடைவரிவ்விரத
மோதினோர்கெட்டோராமனைவியர்மக்களொக்கலோடாணிதுவாழ்ந்தும்பர்
மேதகுபதினென்திரன்பதத்திலுவிற்றிவிநிருப்பொன்றறவோன்.

(இ-ள்.) ஈது நோற்பவர் - இவ்விரதத்தை யனுட்டிப்பவர்கள், வெம் பகை
மனம் துயர் தீர்த்து - கொடியபகையும் மனத்துன்பமும் ஒழித்து, ஆவிரம் பிறவி
யில் இயற்றும் தீது சேர் வினை தீர்த்து - அளவில்லாத பிறவிகள்தோறும் செய்துவ
ந்த தீவினையொழித்து, எடுத்த யாக்கையினில் எடுத்த மாணிடசீரத்தி விறுதியி

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். சு. ௪௭

சிவகதி அடைவர் - சிவகதி பெறுவன்கள், இவ் விரதம் ஒதினோர் கேட்டோர்-
இச்சோமவாரவிரதநூலு ஒதினோரும் கேட்டோரும், மனைவியர் மக்கள் ஒக்கலோ
ளும் இனிது வாழ்ந்த-(தமது) மனைவியர் புத்திரர் பத்துக்களோடும் இடையூறின்
வாழ்ந்த, உம்பர் மேதரு பதினாலு இந்திரன் பதத்தில் இனிது வீற்றிருப்பர் என்று-
மேன்மையிக்க பதினான்கு தேவேந்திரபட்டின்காரும் அவன்பீதத்தில் நிகரின்றி மகி
ழ்வுடர்ந்திருப்பார்களென்று, அறவோன் - அகத்தியமுனிவர்.

பதினான்கு இந்திரபட்டம் ஓர் பிரமகற்பம் “உத்தியோன்கற்பத்திசேழ்பொ
ருவிவீத்திரர்கண்மாய்வர்” எனவருஞ் செய்யளாலுணர்க. (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பான்
வில்லெடுமணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனைவிடைகொண்டே-கி
யல்லியங்கனககஞ்சத்தாடி யங்கயற்கண்வல்லி
புல்லியபாகன்றனுனைவழிபாடு இப்போற்றிநோற்றார்.

(இ-ள்.) சொல்லிய நெறியால் - கூறியவழியால், சோமசுந்தரன் விரதம்
நோற்பான் - சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய சோமவாரவிரதத்தை நோற்கும்பொரு
ட்டு, வில் இடு மணி பூண் வேந்தர் முனிவனை விடைகொண்டு ஏகி - ஒளிவீசும் இர
த்தினமுழுத்திய ஆபரணத்தை யணிந்த சேர சோழபாண்டியர் அகத்தியமுனிவரிட
த்த விடைபெற்றுச் சென்று, அல்லி அம் கனகம் கஞ்சத்து ஆடி - அழகிய அகவித
ழ்களையுடைய பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அந் கயற் கண்ணி வ
ல்லி புல்லிய பாகன் தன்னை வழிபட்டு போற்றி நோற்றார் - அந் கயற்கண்ணம்மை
யார் பொருந்திய இடப்பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுளை வழிபட்டுத் துதித்
து அவ்விரதத்தை யாதுட்டித்தார்கள். (௩௧)

சுந்தரன் தன்னை பூசை தொழில் செய்துவார்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெலவாரித்தநிதமரர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான்றவிசமுன்னு
தந்திட்டப்பணித்தானிட்டார்தனதரியனைபற்றாழ்.

(இ-ள்.) சுந்தரன் தன்னை பூசை தொழில் செய்து-சோமசுந்தரர்க்கடவுளைப்
பூசித்து, வரம் பெற்று ஏகி அதரத்த ஆறு செல்வார் - வரம் பெற்றுச்சென்று
ஆகாயமார்க்கத்தினவழிச் செல்வாராயினார், அமரர் வேந்தன் அல்த அறிந்து -
தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன் அவர்கள் வருகையை அறிந்து, வாதவர் இருக்க
வேறு மூன்று மடக்கல் மான் தலிசு தந்திட்ட பணித்தான்-வந்த நிலவுலகரசரிருக்க
வேறே மூன்று சிம்மாதனங்கூறிட எவ்வினை, தனது அரி அணையில் தாழ இட்டார் -
தனது சிம்மாதனத்துக்குத் தாழ்ந்திருக்க வல்லாளர்கள் இட்டார்கள். (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னுடையதி
யூன்வழிசுவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தாரவேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக.

(இ-ள்.) வீரன் வழி வந்த மூன்று மன்னரும் - ஆகாயநெறியாக வந்த சேர
• சோழ பாண்டியர் மூவரும், பொன்்னு எய்தி ஊன் வழி குவிசம் வை வேல் உம்.

பர் கோன் மருங்கில் புக்கார்-பொன்னுலகடைந்து ஊன் சித்தம் வச்சிராயுதத்தை யெந்திய இந்திரனருகில்வந்து, தேன் வழி போர்தின் கண்ணி சேரனும் - (அக்ருள்) தேன்சித்தம் பனைமாலையணிந்த சேரனும், ஆர் தார்வேந்தம் - ஆத்தி மாலையணிந்த சோழனும், கான் வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவியின் வைக-வாசம் வீசங் கற்பகநாட்டையுடைய இந்திரன் சட்டிக்காட்டிய ஆசனத்திலிருக்க. (நக.)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மா மணிவிற்காலத்தேவர்கோன்றவிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோனமூக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா.

(இ-ள்.) எம் கடல்வறப்ப வென்ற வாகை வேல் செழியன் - கரியகடல் சுவற வென்ற வெற்றிமாலையணிந்த வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், மௌலி செக்கர் மா மணி வில் கால - கிரீடத்திற்பதித்த செவ்ந்ர பருத்த மாணிக்கங்கள்ஒளி வீச, தேவர் கோன் தவியில் வறி ஒக்க மீமறிநூநான ஆக - (இந்திரன் ஆசனத்துக்குத் தாமவிருந்த ஆசனத்தி லிராமல்) அவன ஆசனத்திலேறி அவனோடுகூட நிகரி ன்றி இருக்க, உம்பர் கோன் அமூக்காயு எய்தி - இரத்திரன் பொருமை யடைந்து, பக்கமே இருந்த ஏனை பார்த்திபர் முகத்தைப் பாரா - தன்னயலிலிருந்த மற்றைச் சேரசோழர்கள் முகம் பார்த்தன. (நச.)

முகமன்னியம்பிரீவிர்வந்ததென்மொழியினென்ன
மகபதியெங்கனாடடினமழைமறுத்தடைந்தேமென்று
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டின்ளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிககலன்பொன்னாடையநல்கிரீர்போயினென்றான்.

(இ-ள்.) முகமன் நன்கு இயம்பி - உபசரவார்த்தையை இனிதாகக்கூறி, நீவிர வந்தது எனமொழியின என்ன - நீங்கள்வந்தகாரணம் யாது கூறுங்கள் என் றவிளமப, மகபதி - இந்திரனே, எங்கள் நாட்டில் மழை மறுத்து அடைந்தேம் என்றார் - எங்களுடையநாடுகளில் மழைவளம் இல்லாமையால் வந்தோமென்றுகூ றினார், அகமலர்ந்த அனையார் நாட்டின் அளவும் வான் சுரக்க நல்கி - இந்திரன்ம னமகிழ்ந்து சேரசோழர்நாடுள்ளவரும் மழைவளஞ்சுரக்கத்தந்த, நகைமணி கலன் பொன் ஆடை நல்கி நீர் போயின் என்றான் - விளங்கும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரண ங்களும் பீதாம்பரங்களுக்கொடுத்த நீலங்கள் போல்களென்று கட்டினையிட்டான்.

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கண்ணிராடன்
றன்னரியனைமேலொக்கத்தருக்கினோடிருக்குமாயும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோககி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினயமுன்னு.

(இ-ள்.) அன்னவர் அகன்ற பின்னை - சேரசோழர்கள் போனபின்னர், அம ரர்கோன் - இந்திரன், கண்ணிராடன் தன் அரி அனைமேல் ஒக்க தருக்கின் ஓடு இரு க்கும் ஆதம் - பாண்டியன் தன்சிம்மாத்தனத்தின்மேல் தனனோடுகூட இறுமாப்போ டிருக்கும் விதத்தையும், பின்னரும் மாரிவேண்டா பெருமித வீதம் நோக்கி - பின் னும் மழைவளம்வேண்டாத பெருமிதச் செருக்கையும்பார்த்த, இன்னது புலப்படாமையினையது ஓர் வினையம் உன்னு-(அவன்மருகை) இன்னதென்று (தனக்குப்) புலப்படாமையால் இவ்வாறு ஓராலோச்சினசெய்து. (நக.)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். சஅக

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறத்தினிதோளாற்றன்மெலிவதோராரத்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையான்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திவிட்டான்.

(இ-ள்.) பொற்பு உற வரிசை செய்வான் போல்-பொலிவுமிக வரிசைசெய் பவனைப்போல, அளவிறந்தோர் தாங்கி - எண்ணிறந்தோர் சுமந்துவந்த, வெற்பு உறம் தினி தோள் ஆற்றல் மெலிவது - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளின் வலிமை மெலிவதற்குக் கருவியாகிய, ஓர் ஆரம் தன்னை அன்பு உற அளித்தான் - ஒருமுருகமாலையை அன்புமிகத்தந்தான், ஈசன் கற்பு உடை உமையாள் மைந்தன் வாங்கி - சவுந்தரபாண்டியர் கற்பின்மெழத்தியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அதனை) வாங்கி, அலர் மது தார்போல் கதுமென கழுத்தில் இட்டான் - அலர்ந்து தென் ஒருரு கின்ற மலர்மாலையோல விளைந்து கழுத்தறாறித்தார்.

இந்நிரன்கொண்டகருத் தருங்கச்செய்தான் என்பார். கதுமெனக்கழுத்தி விட்டான் என்றார். (கஉ)

கண்டனன்கடவுளுதன்கழியவுமிதும்புதுள்ளங்
கொண்டனனின்றுகொட்டுக்குரையளிதுறாவுகிற்பத்
தண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுவளை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுமையமன்னன்.

(இ-ள்.) கடவுள் நாகன கண்டனன் - இந்நிரன்பார்த்து, கழியவும் உள்ளம் இறும்புது கொண்டனன்-மிகவும் மனத்தில் வியப்புக்கொண்டு, வான நாடு உடைய மன்னன் - விண்ணுலகையுடைய அவவிறநிரன், குகை அளி துறாவு கிற்பம் தன் தலை மார்பு ஒலிக்கும்வண்டுபோல மகாநததிலனையும் பேப்பமலர்மாலையும் தன்மை யும் நிகரந்த மார்பனை, இன்று கொட்டு ஆரம் தாங்குபாண்டியன் என்று உன்னை மண்டலம் மதிக்க என்றான் - இந்நிரன்கொட்டு வன்னை ஆரந்தாங்கு பாண்டியனை ன்று நிலவுலகத்தோர் மதிக்கக்கடவா என்று புகழ்ந்தான். (கஉ)

அன்னதுறிதுமெண்ணுதவருகின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாறசதமகளுணையாலம்
மன்னவரிருவர்நாடுமழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுபெண்டைசெயலதாபிருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தென்னன் அன்னது சிறிதும் என்னுது - பாண்டியர் இந்திரன் தமக்குக்கூறிய புகழ்ச்சியைச் சிறிதும் பொருளாகக்கருதாது, அங்குகின்ற இழிந் து - அச்சிக்காசனத்தினின்றும் இறங்கி, தன் நகர் அடைந்தான் - தமது மதகை நகரையடைந்தார், இப்பால் சதமகன் ஆணையால்-இப்புறம் இந்திரன் ஆணையினால், அம் மன்னவர் இருவர் நாடும் வளம் பெருக மழை பெய்த-அச்சேர சோழருடைய இருவர் காடுகளிலும் வளமிக்கோக்க மழை பெய்தன, தென்னவன் நாடுபெண்டை செயலது ஆய் இருந்தது - பாண்டியனுடு முன்னுள்ளவண்ணமே மழையொழிந்திரு ந்தது. (கஉ)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரனண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்வேங்கையென்கிரலையின்ன
தியவோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செகுக்குமெல்லை.

(இ-ள்.) ஆயது ஓர் வைகல் - (தமதுநாடு) மழைவறங்கூர்ந்திருக்கும் காலை யில், அண்ணல் வேட்டை ஆடுவான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் வேட்டையாட, விண்ணம் தாயது ஓர் பொதியம குன்றில் சந்தனம் சாரல் நண்ணி-விண்ணுலகை யூடு ருவிச்சென்ற ஒப்பில்லாத பொதியமலையில் சந்தனமரம் நெருங்கிய சாரலையடை ந்து, மேய தோல் அரிமான் ஏனம் வேங்கை எண்கு இரலை இன்ன தீய ஓர் விலங்கு வேட்டம் செய்து - (அம்மலைச்சாரலிற்) பொருந்திய யானையும் சிங்கமும் பன்றியும் புலியும் கரடியும் மானும் இவைபோன்ற கொடிய ஒப்பில்லாத மிருகவேட்டையா டி, உயிர் செகுக்கும் எல்லை-அவறதினுடைய உயிர்களைக்கொல்லுங் காலையில். (சு0)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிப்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெடியதிண்டோட்கொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்தின்களிறுபோலக்கடுந்தளைசிககயாத்தான்.

(இ-ள்.) பொன் தத்தும் அருவி குன்றில் - பொற்கட்டிகளை அரித்துப்பாயும் அருவியையுடைய பொதியமலையில், புட்கலா வருத்தம ஆதி மின் தத்தும் மேகம் நான்கும் வீழ்ந்தன மேய-புட்கலாவருத்தமுதலிய மின்னிடம் நான்கு மேகங்களும் வீழ்ந்துமேய, குன்றத்தின் நெடிய திண தோள் கொற்றவன் கண்டு - மலையினும் உயர்ந்த திண்ணிய தோளையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பார்த்து, அவற்றை பற்றி - அம்மேகங்களைப் பிடித்து, கறை - (அவைகள்) வருந்த, திண்களிறு போல கடும் தளை சிகக யாத்தான் - 'திண்ணிய யானைபோலக் கொடியவிலங்கை விளையப் பூட்டினான்.

புட்கலாவருத்த முதலிய நான்குமேகங்களாவன - புட்கலாவர்த்தம், சங் காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, இகைமுறையே பொன், பூ, மண், கல் பொ டியவன. (சுக)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகிக்
கோட்டத்திலிடடானாகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போற்சிறிக்கடுஞ்சமர்குறித்துச்செல்வான்.

(இ-ள்.) வேட்டத்தில் பட்ட செம் கண் வேழம் போல் கொண்டு போகி - வேட்டையி லகப்பட்ட செவந்த கண்தளையுடைய யானைகளைப்போல மேகங்களைக் கொண்டு சென்று, கோட்டத்தில் இட்டானாக-சிறைக்கூடத்தில் இட, குன்று இறகு அரிந்த வென்றி நாட்டத்து படிவத்து அண்ட நாடன் அதனை கேட்டு-மலையின் சிற கரிந்த வென்றி வாய்ந்த கண்கள் நிறைந்த உலத்தையுடைய இரத்திரன் அதனைக் கேள்வியுற்று, காட்டத்து கனல் போல் சிறி-விறகிற்பற்றிய தீப்போலக் கடுங்கோ பங்கொண்டு, கடுஞ் சமர் குறித்து செல்வான் - கொடியபோர்குறித்துச் செல்லத் தொடங்கினான். (சு2).

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். சஅக

வாங்குநீர்வறப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரன்
தாங்கியசெருக்குங்காணாத் தனையிடெருக்குநோக்கி
யீங்கெனினுமனிதயாக்கைக்கித்திணைவலியாதென்னு
வீங்கியமானமூக்கமினவன்மதுரைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கு நீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் - வளைந்த கடல்சுவறவேலை யெறித்ததும், வலிய ஆரம் தாங்கிய செருக்கும் - (தாங்குதற்கரிய) வன்மையைபு டையீ முத்தாரந்தாங்கிய இறுமாப்பும், காணாத் தனையிடெருக்குநோக்கி - புட்க ளைவருத்தமுதலிய மெகக்களை விலங்குபூட்டிய பெருமிதமும் பார்த்து, ஈங்கு ஒரு மணித யாக்கைக்கு இத்துணை வலியாது என்னு - இந்நிலையிலில் ஒருமனிதநீராத் துக்கு இவ்வளவு வலிமைவந்தது யாதுகாரணம் என்று, வீங்கியமானம் ஊக்க-மே லெழுந்த மானம் செலுத்த, மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான் - உக்கிரகுமாரபாண்டிய ருடைய மதுரையை முற்றுகை செய்தான்.

உடையவன் றெழிலை உடைமை மேலேற்றி இத்துணை வலியாது என்னு வீங்கியமானமூக்க என்றார். (சக)

கலிவீருத்தம்.

ஒடினரொற்றர்போய்ச்செழியனென்கழல்
சூடினநகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
முடினவென்னுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான்.

(இ-ள்.) ஒற்றர் ஒடினர் போய் - னுதுவர் ஒடிச் சென்று, செழியன் ஒண் கழல் சூடினர் - உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய ஒள்ளிய நிருவடினைத் (தமது) தலையிற்சூடி, நகர்ப்புறம் சுரர்கள் சேனைகள் முடின என்னனும் - நகரின்புறத்துத் தேவர்கள்சேனைகள் முற்றுகை செய்தன வென்றுகூற, முனியும் மானமும் நீடி னன்-கோபமும் மானமும் மேலெழுந்தோக்கி, அரியணை இருந்து நீங்கு வான்-கிங் காத்தனத்தினின்று போர்க்குச் செல்ல நீக்கும் அப்பாண்டியர்.

ஒடினர் - சூடினர், நீடினன் வினமுற்று எச்சங்களாயின. (சச)

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன்
னண்ணுககடிதெனநபீத்தியாவொன்
றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகைகடிநகர்க்காப்புநீங்குமுன்.

(இ-ள்.) தேர் பரி பகடு பண்ணுக - தேரையும் குதிரையையும் யானையையும் போர்க்கோலஞ் செய்யக்கடவீர், வீரர் சடிநு நண்ணுக என முன் நடத்தி - பதாதி வீரர்கள் வினாந்து செல்லக் கடவீர் என்று முன்னே நடத்தி, யாவர் என்று எண் ணலன் - போர்க்குவந்தவர் இன்னொன்று விரிதும் என்னுது, மதம் மலை எருத்தம் மேல் கொடு - மதத்தைபுடைய யானைமேலேறி, கண் அகன் கடி நகர் காப்பு நீங்கு முன் - இடம் (பரந்த) காவல்பூண்ட நகரின் (புறம்பு) காவலாகச்சூழ்ந்த மதிலைவி ட்டுநீங்குமுன்.

மலை, காடு, மதில், கடல் என்னும் நால்வகையரணுள் மதில் ஓர் அரணுத லால் காப்பு என்றது தொழிலாகுபெயராய் மதில்மேல் நின்றது. அரண் - காவல்.

சஅசு

திருவிளையாடற்புராணம்

கண், அகன் இவ்விரண்டும் இடம் என்னும் ஒருபொருளைத் தருஞ் சொற்களாதலா
லின்னிசை தரவந்த ஒருபொருட் பன்மொழி. (சரு)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்களை
தொடுத்தனர்ஹதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனமேல்.

(இ-ள்.) வானவர் அடுத்தனர் ஆர்த்து - தேவர்களடுத்தக் கோஷித்து, பல்
படை எடுத்தனர் வீசினர் - பலவாயுதங்களையுந் தொட்டு வீசி, சிலையில் எய் களை
தொடுத்தனர் - வில்லினதூறணில் பிரயோகித்தற்றூரிய அம்புகளைத்தொடுத்து, மதி
க்குலம் வீரன் சேனமேல் - சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்
சேனையின்மேல், ஹதி நாள் சொரியும் மாரி போல் விடுத்தனர் - ஊழிக்காலத்தில்
சொரியும் மழைபோலப் பிரயோகித்தார்கள். (சக)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
பார்த்தனர்வெறுபல்படைக்கலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனர்மரம்மெய்புதைத்தவென்பவே.

(இ-ள்.) மலய வெற்பு அரையன் சேனையோர் ஆர்த்தனர் - பொதியமலைக்கு
அரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சேனாவீரர்கள் கோஷித்து, பார்த்தனர் - ஆராய்ந்
து, வெறுபல் படைக் கலம் குவை தூர்த்தனர் - வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பல ஆயுதக்
கூட்டங்களை இடைவெளியின்றி எறிந்து, குனி சிலை தொடுத்து வாளியால் போர்த்
தனர் - வளைந்த வில்லில் நாணேறிட்டுச் சரவருவத்தால் மறைத்தார்கள், அமரர்
மெய் புதைத்த - தேவர்கள் சரீரத்தில் தைத்தன.

என்ப - ஏ இவ்விரண்டும், அசைநிலைகள்.

(சஎ)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருநிரீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடஞ்சேனங்கூளிகண்
முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே.

(இ-ள்.) தாள் தறிந்தன - (சிலர்க்குத்) கால்கள் அறுபட்டன, சிரம் தகர்
ந்த - (சிலர்க்குத்) தலைகள் உடைபட்டன, தோள் கரம் பறிந்தன - (சிலர்க்குப்)
புயங்கனும் (சிலர்க்குக்) கைகளும் குறைபட்டன, குருநி ரீர் கடலில் பாய்ந்தன -
உதிரநீர்கடலிற்சென்று பாய்ந்தன, பாரிடம் சேனம் கூளிகள் செறிந்தன - பூதங்
களும் சமூகுகளும் பசாசுகளும் போர்க்களத்தில் நெருங்கின, வானவர் முதல்வன்
சேனையே முறிந்தன - தேவர்க்கு இறைவனாகிய இந்திரனுடைய சேனைகள் முதலாக
ட்டி ஒடின. (சஅ)

ஆடினகுறைத்தலையிந்தபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார்
முடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே.

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். சஅரு

(இ-ள்.) குறைத்தலை ஆடின-சுவந்தக்களாடின, போர்க்களம் அவிந்த - போர்க்களம் போரொழிந்தன, பாரிடம் பாடின - பூதகணங்கள் (கனிகூர்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பித்தரபத்தைப்) பாடின, வீரதை பாலைதான் கூனிகள் குடின-விஜயலக்ஷ்மியின் பாதங்களைப் பசாசுகன் (சிரமேற்) குடின, சோரி சோர பிணக்குவை அண்டம் முட்ட பார் முடின - உதிரம் சோரப் பிணக்குப்பல்கள் அண்டமு கயிரிஞ்ச நிலவுலகை முடின.

இடத்தி னிகழ்பொருளின் ருத்தலை யிடத்தினமே லேற்றிப் போர்க்களம் அவிந்த என்றார். (சக)

வெஞ்சினவலாரிதன்யிரச்சேனைக

டுஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணனாப்

பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துத்தெய்வத

வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினுன்.

(இ-ள்.) வெஞ்சினக் வலாரி - கொடிய கோபத்தையுடைய இந்திரன், தன் வீரம் சேனைகள் தஞ்சின கண்டு - தனது வீரமிக்க பதாபிவராகள இறந்தொழிதலைக்கண்டு, எரி சொரியுங் கண்ணன் ஆய் - கோபாக்கினி சிந்தும் கண்களையுடையவனாய், பஞ்சின் முன் எரி என பதைத்து - பஞ்சின் முற்பட்ட நெருப்பு வினாந்து பற்றுதல்போல (கோபம் வினாந்து பற்றப்) பதைத்து, வஞ்சினம் தெய்வதப்படைகளான் மலைவது உன்னினுன் - நெடுமொழிகூறித் தெய்வததன்மையுடைய ஆயுதங்களால் போர்செய்யக் கருதினான்.

வஞ்சினம் - போர்முகத்துத் தமதுவீரத்தைப் புகழ்ந்து கூறல், இது நெடுமொழி வஞ்சித்துறை “ஒன்றாதாரபடைகெழுமித் - தன்னுண்மையெடுத்துணர்த்தன்று” என்னும் (தொ) சூத்திரத்தாலும் “நம்பன்சிலையாய்நடக்குங்கலைமரிச்சிலல்லால் - அம்பொன்முடிப்பூணாகுமியிலை” என்னுஞ் (சி)செய்யுளாலும் உணர்க.(ரு0)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோர்சியவித்தன்னபாரான்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தானேவர்கோனதனைச்சிம்புட்
பும்படைபடைதொட்டோர்சியடக்கினுன்புணரிவென்றோன்.

(இ-ள்.) விண்ணவன் - இந்திரன், வெங்கதிர் படை விட்டு ஆர்த்தான்-சூரியாஸ்திரந்தொட்டு வீரகோஷஞ்செய்தான், அதனை - அந்த அஸ்திரத்தை, பார் ஆள் வேந்தன் - நிலவுலகையாளும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பைங்கதிர் திங்கள் படை தொட்டு ஒச்சி அவித்தனன் - இளங்கிரணத்தையுடைய சந்திராஸ்திரத்தை வில்லித்தொடுத்துப் பிரயோகித்து அழித்தான், தேவர் கோன் வெஞ் சிங்கப் படை விட்டு ஆர்த்தான்-அவ்வந்திரன் வெவ்விய ராசிம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து வீரகோஷஞ்செய்தான், அதனை-அந்த அஸ்திரத்தினை, புணரி வென்றோன் - கடல் கூற வென்ற அய்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர், புங்கம் வன் சிம்புள் படை தொட்டு ஒச்சி அடக்கினான்-மிக்க வலிமையையுடைய சரபாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அதன்வலிமையை யடக்கினான்.

பசுமை என்னும் பண்பு இங்கு இளமைமேல் நின்றது. முன்னர்த் தெய்வதப்படை என்றமையால் சிங்கப்படை யென்றதை நரசிம்மாஸ்திரம் என்றும். (ருச)

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானை
 மீனவனதனைஞானவாளியூல்விளித்துமாய்ந்து
 போனபின்மற்போரார்ப்புக்கனர்புக்கார்தம்மில்
 வானவன்மீண்ணினுன்மேல்வீச்சிரம்வீசியார்த்தான்

(இ-ள்.) தானவர் பகைவன்மோக சரம் தொடுத்து எறித்தானை - அசுரர் பகைவனாகிய இந்திரன் மோகாஸ்திரத்தை வில்லில்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்ய, மீனவன் அதனை ஞான வாளியால் விளித்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அந்த அஸ்திரத்தை ஞானஸ்திரத்தாலழிக்க, மாய்ந்துபோனபின் - (அந்த அஸ்திரம்) அழிந்த பின், மல்போர் ஆற்றி புக்கனர் - இருவரும் மலயுத்தஞ்செய்யப் புகுந்தார்கள், புக்கார் தம்மில் - அவ்வாறுபோர்செய்யப் புகுந்தவருள், வானவன் - அவ்வந்திரன், மண்ணினுன்மேல் வச்சிரம் வீசி ஆர்த்தான் - அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர்மேல் வச்சிராயுதம்வீசி வீரகோஷஞ்செய்தான்.

விளித்து, ஆற்றி செயவெனெச்சத்திரிபுகள்.

(இஉ)

காய்சினமடங்கலன் னுன்கைவளை சுழற்றிவல்லே
 வீசினன்குலேசந்தன்னை விழ்த்தது விடுத்தான்சென்னித்
 தேசினன் மருடந்தள் ளிச்சிதைத்தது சிதைத்தலோடும்
 கூசினனஞ்சிப்போனான் குன்றிறகரிந்தவ் ரன்.

(இ-ள்.) காய் சினம் மடங்கல் அன்னான் - வருத்துங்கோபத்தையுடைய சிங்கத்தையொத்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கைவளை சுழற்றி வல்லே வீசினன் - கையிலேந்திய சக்கரத்தைச்சுழற்றி வினாந்துவீசி, குலேசந்தன்னை விழ்த்தது - வச்சிராயுதத்தைச்சிதைத்து, அது ல்லததான் சென்னி தேசின் நன் மருடம் தள்ளி சிதைத்தது - அவ்வச்சிராயுதத்தை விழ்த்த இந்திரனுடையசிரசில் அணிந்தவிளக்கத்தையுடைய நல்லகீடத்தைத்தள்ளியழித்தது, சிதைத்தலோடும் - (அவ்வாறு) சிதைக்க, குன்று இறகு அரிந்த வீரன் - மலையின்மிறகரிந்த வீரனாகிய அவ்வந்திரன், கூசினன் அஞ்சிப்போனான் - நாணியஞ்சிப் புறங்கொடுத்துப்போனான். (இங)

இந்திரன் டனையகூம்பல்லெருள்வாரா நெஞ்சு போழ்ந்த
 மைந்தனில்வலியகாளை வரைந்தெறிநேயிசென்னி
 சிந்திடாதாகியம்பொன்மணிமுடிசிறைசசோம
 சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிப்பயனளித்ததென்னு.

(இ-ள்.) இரண்டு இந்து அனைய கூர்ப்பல் இருள் வரை நெஞ்சு போழ்ந்த மைந்தனில் வலியகாளை - இரண்டு அர்த்தசந்திரனையொத்த கூரியபற்களையுடைய கிரவுஞ்சகிரியின் மாறாப்பிளந்த முருக்கடவுள்போல வன்மைவாய்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வரைந்து எறி நேயி - கையிற்கொண்டெறிந்த சக்கரமானது, சென்னி சிந்திடாதாகி அம் பொன் மணிமுடி சிறை-(நமது) சிரத்தைச் சேதிக்காமல் அழகிய பொன்னாலாகிய இரத்தினம்பதித்த கிரீடத்தைச்சேதிக்க, சோமசுந்தரநாதன் பூசைத்தொழிப்பயன் அளித்தது என்ன-சோமசுந்தரக்கடவுறு (ராம் முன்னர்ப்பூசித்த) பூசைத்தொழிலின் பயன் (இப்போதும்மைக்) காத்ததென்றுகருதி. (இச)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். ச அள

போரினுக்காற்றோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேந்தழகன்பின்புரினாட்
போரினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கித்
காரினைத்தருகவென்றாக்கவுயிற்றகோலைவிட்டான்.

(இ-ள்.) போரினுக்கு ஆற்றாது ஓடி - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) போ
ருக்காற்றமல்புறங்கொடுத்தோடி, பொன் நகர் புகுந்த வென்றி தாரினுக்கு இசைந்த
கூர்வேல் சதமகன்-விண்ணாவகிழ்புகுந்தவெற்றிமாலெக்கிசைந்த கூரியவச்சிராயுதத்
தையேந்திய இந்திரன், பின்பு - பின்னர், நின் நாடு ஊரினுக்கு எல்லாம் மாரி உத
வுவேன் - உனதுநாட்டிலுள்ள ஊரினுக்கெல்லா மழைவளந்தருவேன், நிகளும் நீக்கி
காரினைத்தருக என்னு கவுரிமற்கு ஒலைவிட்டான் - விலங்கினின்றும்நீக்கிப் புட்டலா
வருந்தமுதலிய மேகங்களைத்தரக்கடவாயென்று உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்குத் தி
ருமுகம் அனுப்பினான். (௫௫)

முடங்கல்கொண்டனைந்ததுதன்முடிசெழுவேந்தன்பாதத்
தொடுங்கிநின்றோலைநீட்டவுழையுடாநொருவன்வாங்கி
மடங்கலெனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழுவேலான்விண்ணோர்வேந்துநாதேறானடி.

(இ-ள்.) முடங்கல் கொண்டு அணைந்த தூதன் - திருமுகங்கொண்டுவந்த
தேவதூதன், முடிசெழு வேந்தன் பாதத்து ஒயிங்கி நின்ற ஓலை நீட்ட - கிரீடமணி
ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவடிக்கு ஒயிங்கி (ஓபால்) நின்ற திருமுகம்நீட்ட,
உழை உளான ஒருவன் வாங்கி - அருகிலுள்ள ஒருவன் (அத்திருமுகத்தை) வாங்கி,
மடங்கல் ஏது அனையான் முன்னர் வாசித்துக் காட்ட-சிக்கவேறையொத்த அவ்
வுக்கிரகுமாரபாண்டியர் முன்புவாசித்து உணர்த்த, விடம் கலுழ் வேலான் கேட்டு-
விஷத்தைச்சிறதும் வேலையேசதிய (அந்த) உக்கிரகுமாரபாண்டியர்கேட்டு, விண்
னோர்வேந்து உரை தேறானடி - (திருமுகத்திடமிடமிட) இந்திரனுடையவார்த்தைக
ளை நம்பாமல்.

தேறானடி ஒருசொல். (௫௬)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழியைவிடாதாமாறு
பட்டசிறையைனாயகப்பாகசாதனனுக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளனான்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிறந்தொழுகும்பமாரிகைமார்பினுறும்.

(இ-ள்.) இட்டவன் சிறையை நீக்கி எழிலியை விடாதாமாறு பட்டசிறை
யனே ஆக - பூட்டிய வலையிலங்கினைநீக்கிப் புட்டலாவருத்தமுதலிய மேகங்களை
விடாமல் பகைகொண்டமனத்தை யுடையவூராகவே உக்கிரகுமாரபாண்டியர் இரு
க்க, பாகசாதனனுக்கு என்றும் நட்டவன் ஒருவேளாளன் நான் பிணை என்று தா
ழ்ந்தான் - இந்திரனுக்கு ஏன்காரும் சிநேகனாகிய ஒருவேளாளன் நான் பிணையென்
றுவனங்கினுள், அவிற்து மட்டி ஒழுகு நிற்பம் மாலிகை மார்பினுறும் - மலர்ந்து
தேன்சிற்தும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய அவ்வுக்கிரகுமாரபா
ண்டியரும்.

பாகசாதனன் - பாகனென்னும் ஓர் அசுரனைவென்றவன். (௫௭)

இடுக்கண்வந்துயிர்க்குமூற்றமெய்தினும்வாப்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமூர்பினுனாயையாத்த
னெடுத்துமைமறைபோற்கூழ்ந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) இடுக்கண் வந்து உயிர்க்கும் ஊற்றம் எய்தினும் - வறுமைமேலிடலால் (தனது உடம்பிற்கன்றி) உயிருக்கும் இடையூறுவரினும், வாப்பமை காத்து வடுக்களைந்து ஒழுமும் நாலாம் மாபினுன் உரையை-(பிறர்க்குச்சொல்லிய) வாய்ச்சொல்லைக்காத்துக் குற்றங்களைந்து நல்லொழுக்கத்திற் செல்லும் நான்காம் வருணத்தானைய வேளாளன்வாய்ச்சொல்லே, ஆத்தன் எடுத்து உரை மறைபோல் சூழ்ந்து - சிவ பெருமான்வீதந்து கூறியவேதவாக்கியம்போலச் சிந்தித்து, சிறைக்களத்து இட்டயாப்பு விடுத்தனன் - சிறைக்களத்தற்பூட்டிய விலங்கைத்தறித்துவிட்டார், மேகம் எல்லாம் பகடுபோல மீண்டன - புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களெல்லாம் யானைகள்போல அங்குநின்றாற்றும்பின.

வந்து என்னும் செய்தெனெச்சம் காரணப்பொருட்டி. உம்மை - இறந்தது தழீஇய உயர்வுசெம்பு. (ருஅ)

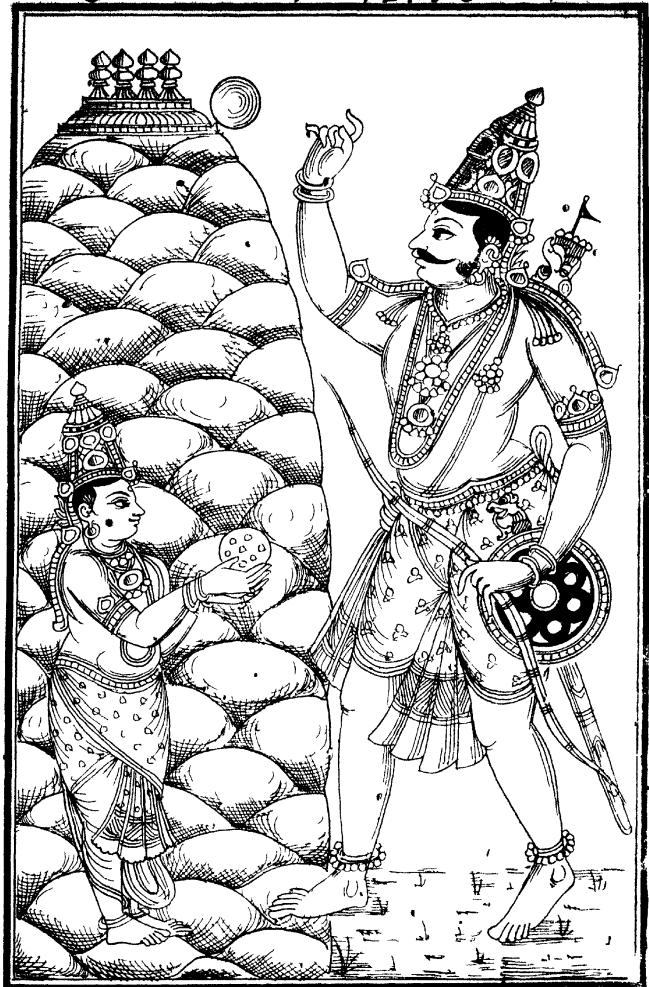
தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவிடும்ருளனுமயாறுமடுக்கருமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிருந்தவயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுயகாவும்பொலிந்ததுகன்னிராடு.

(இ-ள்.) தேவர் கோன் ஏவலால் திங்கள் மும்மாரி பெய்து - இந்திரன் ஏவலால் மாதந்தோறும் மூன்றுமறைபெய்துவர, வாவிடும் ருளனும் யாறும் மடுக்களும் மடுத்து - வாவிடும் ருளங்களும் ஆறுகளும் மடுக்களும் நிறைதலால், கள்வாய் காவி சூழ்வயலும் செய்யும் - தேன்கிந்தும் வாயையுடைய நீலோற்பலங்கள் நெருங்கிய வயல்களிலும் டட்டங்களிலும் உள்ள, செந்நெல் காடும் கன்னல் காடும் - செந்நெற்காடுகளாலும் கருமயின்காடுகளாலும், பூவிரி பொழிலும் காவும் - மலர்விரிந்த பூஞ்சோலைகளாலும் பயன்தருஞ்சோலைகளாலும், கன்னிராடு பொலிந்தது - பாண்டிராடு பொலிவுபெற்று ஓங்கியது.

பெய்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. மடுத்து - காரணப்பொருளில்வந்த வினை யெச்சம். (ருக)

இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று.

மேடுவைச்சண்டாலடித்ததிருவிளையாடல்.

பதினைந்தாவது. மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசூடியாகிழிவிறுத்தம்.

அண்டரஞ்சுவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌஸிசிந்தவனையெறிந்துவெற்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிகாடவ்மேருவிறு
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) அமர் உழந்த அமரர் கோனை - போர்செய்த இந்திரனை, அண்டர் அஞ்சு - தேவர்களஞ்சு, அரசர் கோன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வண்டி அலம்பு மௌஸிசிந்த வனை எறிந்து - வண்டிகளொலிகளும் (வெற்றிமாளையேய்த்த) கிரீடஞ் சிதறச் சக்கரத்தையெறிந்து, வெந் புறங் கண்ட வண்ணம் இன்னது - முதற்கண்ட திருவினையாடல் இத்திருவினையாடல், அன்ன கன்னி நாடன் - அப்பாண்டியர், மேருவில் செண்டு எறிந்து வைப்பு எடுத்த செயலும் நன்கு செப்புவாம் - மகமேருவின்மேற செண்டாயுதம் எறிந்து வைப்புகிறியெடுத்த திருவினையாடலையும் இனிக்குறைவின்திச் சொல்லுவாம். (க)

மன்னவன்நன்குமுன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவரலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபேரலங்கைகாந்திமதிவயிறு
அன்னருபுசயங்கொன்மைந்தனெருவன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மன்னவன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தனக்கு முன்னர் மலயவெற்பின் முனிவர்கோன் சொன்ன திங்கள் விரதம் அன்று தொட்டு நோற்றுவரலும் - தமக்குமுன்பு பொதியமலையிலுள்ள முனிவர்கள தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர்கூறிய சோமவாரவிரதத்தை அக்காலத்தொட்டு அனுஷ்டித்துவர, அ நல் நலம் செய் பேறு போல - அய்யிராதநதநதப்பன்போல, நங்கை காந்தி மதிவயிறு - பெண்ணின் சிறந்தவராகிய காந்திமதியின் திருவயிற்றில், உன்னரும் சயங்கொள்மைந்தன் ஒருவன்வந்து தோன்றினான் - நனைத்தந்தகரிய வெற்றிகொண்ட புத்திரன் ஒருவன்வந்து பிறந்தான்.

நன்னலமென்னுங் காரியம் அதனைந்தரும் காரணத்தின்மேனிற்றலால் காரியவராகுபெயர். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
றியந்துவைத்துநகராகரிப்பவியினிறுந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநான்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பமவினாமெழும்சரியெய்தினான்.

(இ-ள்.) வயந்தனை பயந்தது என்ன - (திருமால்) மன்மதனைப்பெற்றதுபோல, மைந்தனை பயந்த போது - புத்திரனைப்பெற்றகாலத்த, இயம் துவைத்து நகர களிப்ப - பலவாத்தியங்களும் ஒலிக்கவும் நகரிலுள்ளோர் களிகூரவும், இனிது இருந்த புரவலன் - மகிழ்கூர்ந்திருந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், சயம் தழைக்க இந்திரன்

சயந்தனை பயந்த நாள் - வெற்றிபெருக இந்திரன் சயந்தனைப்பெற்றகாலத்து, வியந்து அகத்து அடைந்த இன்பம் - அதிசயங்கூர்ந்து அவன்மனத்திலிளைந்த இன்பம்போல, வினைமகிழ்ச்சி எய்தினான் - மிக்கமகிழ்கூர்ந்தார். ^௮

வயந்தனைப்பயந்தது என்ன - ஐவற்றியைப்பெற்றதபோல எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. துவைத்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (௩)

தென்னரோறுசாதகாதிசெய்துவிரபாண்டிய

னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதல்

பன்னுகேள்விகரிகேடர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்

ற்றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள்.

(இ-ள்.) தென்னர் ஏறு சாதகாதிசெய்து - பாண்டியருள் ஆன்சிங்கம்போன்ற உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சாதகன்முதலிய கிரியைகளைச்செய்து முடித்து, வீரபாண்டியன் என்ன நாமவினைநிரப்பி - வீரபாண்டியனென்று நாமகரணஞ்செய்து, எழுத ஒண்ணுத கலைமுதல் பன்னுகேள்வி - வேதமுதலிய சொல்லப்பட்ட கலைகளையும், கரிகள் தேர்கள் பரிபடைக் கலம் பயின்று - யானையேற்றமும் தேரோற்றமும் குதிரையேற்றமும் ஆயுதப்பயிற்சியும் (ஆகிய இவைகளைப்) பயிலச்செய்தலால், அன்ன காதலான் விளங்க - அப்புத்திரன் விளங்கித்தோன்ற, அகமகிழ்ச்சி அடையு நாள் - (அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர்) மனமகிழ்ச்சி யடையுங்காலையில்.

சாதகன்முதலிய கிரியைகளாவன - உத்தரபனம், அன்னப்பிராசனம், பிரவாசமுதலியன. இவற்றை உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலத்திற்கான்க. அத்தியயனஞ்செய்து பயிலுதலன்றி மெழுதப்பயிலுதலின்மையின் எழுதொணாத என்ற குறிப்பால் கலை என்றதை வேதம் என்றும். “எழுதருமறைகடேறு” என இந்நூலுள் வருதல்காண்த. (சு)

மல்குமாறுகோடிநிந்துமழைசுருங்கிநதியீர்

ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரொலா

மெல்குமாறுபசியுமுந்துவேந்தனுக்குவிளைபொரு

ணல்குமாறிலாமையின்னனபேய்வந்தநாடெலாம்.

(இ-ள்.) மல்கும் ஆறுகோள் திரிந்து - (உலகுக்குநன்மை) மிக்க ஆறுகிரகங்களும் தத்தம் நிலைகளினின்ற மாறுதலால், மழை சுருங்கி நதியும் நீரும் ஒல்குமாறு - மழைவளஞ்சுருங்கி நதியும் நீர்நிலைகளும் வறப்ப, பருவம் மாறி - கார்ப்பருவம்மாறி, உணவுமாறி - (அதனாவரும்) உணவுக்கும்மாறி, உயிர் எல்லாம் மெல்கும் ஆறு பசியுமுந்து - குடிக்கெல்லாம் மெலியும்வண்ணம் பசியால்வருந்தி, வேந்தனுக்கு விளைபொருள் மல்குமாறு இல்லாமை - அரசனுக்கு விளைந்தபொருள்களுள் ஆறுகூறிலொன்று கொடுக்கவும் இல்லாமல், எல்லாம் நாடு இன்னல் நலியவந்தது-எல்லாநாடுகளிலும் வறுமை குடியேறி வருத்தவந்தது.

ஆறுகிரகங்களாவன - சரி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்கள். ஒல்குமாறு மாறு விளையெச்சப்பொருளில்வரும் ஒரிடைச்செகல், மாறி செயவெனெச்சத்திரிபு. நீரினிறுதியில் எண்ணும்மெதொருத்தல். (ரு)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிகுறமுழுதுணர்ந்தழிவினாபிரமகற்பமளவுமெல்கண்டது
 லுழுவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிநிறலாற்
 மழையுமாரிவருடியாதொர்வருடமென்றுசாற்றினார்.

(இங்.) மழை வறந்தது என்கொல் என்று வழுதிகுற - மழைவளம்வறந்தது யாதுகாரணம் என்று உககிரகுமாரபாண்டியர்வினவ, முழுது உணர்ந்த அழிவு இலாத பிரமகற்பம் அளவம் எல்கண்டதால் உழுவர் - சோதிடனால் மூன்று முனர்த்து அழியாத பிரமகற்பக்காறுங் காலவளவையேற்றதுணர்ந்த புலவர்கள், கோள்கள் இரவி தன்னை உற்று நோக்கி நிறலால் - ஏனென்கோள்கள் சூரியனுடைய பார்த்துநிறலால், ஓர் வருடம் தமையும் மாரி வருடியாத என்று சாற்றினார் - ஒருவருடம் (உலகைச்) செழிப்பிக்கும் மழைவருடியாதென்று கூறினார்கள்.

பிரமகற்பம் - பிரமனுக்கு ஒருதன்ம். அது பதினான்கு தேவேந்திரபட்டம் அழியுங்காலம்.

அதரேடியாசிரியவிருத்தம்.

(க)

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துதாய்போன்மன்ன
 பகவுறுமதியருகும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
 மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையயவென்னாத
 தகவுறுவிரங்கிககண்விர்ததுமபிநின்றிரந்துவேண்ட.

(இ-ள்.) மகவுறு நோயை நோக்கி வருந்துது தாய்போல் - பிள்ளையடைத்த பிணியைநோக்கி மனவருந்தத் தாய்போல், மன்னன்-உககிரகுமாரபாண்டியர், பகவு உறு மதியம் சூரிம பாஞ்சுடர் முன்போய் தாழ்ந்து - பிளவுபட்ட சந்திரனைப் பணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் முன்சென்று வணங்கி, ஐய மிக வுறுபசியால் வையம் மெலிவது என்ன - ஐயனே மிக்கபசியால் உயிராகள் வருந்துகின்றதே என்று, தகவு உறு இரங்கி - மிகவும் இரங்கி, கண்ணிர் ததும்பி நின்று இரந்து வேண்ட - கண்ணிர்சிறந்தக் குறைகூறியேண்ட.

தங்கோற்றிழ்வாறுபு குடிகளுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமதுதன்பம்போற் கருதித் தாங்கினார் என்பார் மகவுறுநோயைநோக்கி வருந்துதுத் தாய்போல் என்றார். ததும்பி-செய்வெனெச்சத்திரிபு. மெலிவதை ஐ சாரியை.

(ஏ)

நிரைக்கடல்விடஞ்சோகண்டாகாலத்தின்செவ்விரோக்கி
 யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
 கணாக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
 னரக்கார்போர்க்கடலிலீன்றியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நிரை கடல்விடம் சேர் கண்டர் - அலைகளையுடைய கடலிற்றோன்றிய விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், காலத்தின் செவ்விரோக்கி - காலத்தின்கூறுபாட்டைத் திருவுள்ளத்திலோர்ந்து, இரக்கம் இல்லவர்போல் வாளா இருத்தலும் - (உயிர்கள்மேல்) இரக்கமில்லாதவர்போல் வாளாவிருக்க, மருதார் மார்பன் - வாசமிக்க மரையைபணிந்த மார்பையுடைய உககிரகுமார பாண்டியர், கணாக்கு அரிதாய் துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து இருக்கை புக்கான் - சொல்லுதற்கரிய துன்பசாகரத்தன் மூழ்கி அழுந்தி (தமது) கோயிலுட்சென்றார், அரு

கன்கள் அரக்கர் போர்க்கடலில் நீந்தி நீர்க்கடலில் வீழ்ந்தான் - சூரியன் அரக்கர்செய்யும் போர்க்கடலினின்று நீங்கி நீர்மயமாகியகடலில் அழுந்தினான். (அத்தமனஞ்செய்தானென்றபடி)

அயன்முதலிய பல்லுயிர்களுக்கிரங்கி விஷமுண்டபெருமானார் நிலவுகின்ற ன்ள உயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாமல் வாளாவிருந்தது அவர்கள் வினைப்பயன் நோக்கி என்பார். காலத்தின்செவ்வீரோக்கி என்றார். புலத்தியர்முதலிபுமுனிவர்கள் மறைபாடவும், சரதன்முதலியோர் தேர்வடம்பற்றவும், சேதிமுதலிய அரக்கர்கள் வாளேந்தி முன்வரவும், வாசுகிமுதலியபாம்புகள் தேர்சுமந்துவரவும், நாரதன்முதலியோர் இசைப்பாடவும், கிருத்தலைமுதலிய தேவப்பெண்கள் நடனஞ்செய்யவும், சூரியன்தோன்றி வருங்காலிடையில் அறுபத்தாறான்கு கோடி அரக்கர்வந்து போர்புரிதலின் அரக்கர் போர்க்கடலினின்று என்றார்.

“கருதியந்தணர்யாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்
சுருதியென்னும்வெஞ்சாபமெலம்புகைதொடுத்துப்
பரிதிதன் பெரும்பகைவர்மேல்விடுத்தலுற்பரந்த
குருதியாமெனச்செவந்தெழுச்செவந்ததுகுடபால்.”

எனப்பாரதத்தில் வருதல்காண்க.

(அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தரையிடைத்துயின்றாடுக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார்.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன் குடைக்கீழ் தங்கும் உயிர்ப்பசி வருத்தம் எல்லாம்-
உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமது குடையின்கீழ்த்தங்கிய உயிர்களின் பசிவருத்தமெ
ல்லாம், கொள்ளை கொண்டு இருந்த நெஞ்சில் குளிர் முகம் செவ்வி குன்ற - (ஒரு
சேரக்) கொள்ளைகொண்டு குடியிருந்த மனத்தினோடு குளிர்ந்த முசுமலர்ச்சிகுறைய,
தள்ளரும் துயரின் மூழ்கி தரையிடை துயின்றாடுக - நீங்குதற்கரிய துலுபத்
தில் மூழ்கி நிலத்தின்மேற்றிடந்து நித்திரைசெய்ய, வெள்ளி மன்று உடையார்-
வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், சித்தவேடராய் கனவில் வந்
தார் - சித்தவேடமூர்த்தியாய்க் கனவில்வந்தருளினார்.

(க)

அடற்குகிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போதனைவேண்டி.

யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாரோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோடொல்லையில்லாக்கேடிலாச்சேமவைப்பு.

(இ-ள்.) அடல் கதிர் வேலோய் - கொல்லுதற்றொழியுடைய ஒளியமைந்
தவேலையுடைய பாண்டியனே, இப்போது மாரி அரிது - இப்பொழுது மழையிலலை,
அதனைவேண்டி இடர்ப்படல் - அம்மழைவருஷித்தலைவிரும்பி வருந்துதலொழிச,
வரைக்கு வேந்தாய் இருக்கின்ற எரி பொன் மேரு தடம் பெருவரையின் மாடு-ம
லைகளுக்கரசாயிருக்கின்ற விளங்கும்பொன்னாகிய மேருவென்னும் உயர்ந்தபெரியம
லையின்பக்கத்து, ஓர் தனி பெரு முழையில் - ஒப்பில்லாத பொருபெருங்கையில்,
ஓர் எல்லை இல்லா கேடு இலா வைப்பு சேமம் இட்டி கிடப்பது - ஒரு அளவுகடந்த
அழிவில்லாத வைப்புநிதி சேமஞ்செய்திருக்கின்றது.

(கௌ)

கிடைத்தமற்றனையமேருகிரிச்செருக்கடங்கச்செண்டார்
புடைத்துநின்னைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதித்தபாறை
துடைத்தநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்தனைமீள
வடைத்துநிக்குறியிட்டையுருதியென்றழகன்கூற.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே, கிடைத்த - அடைந்த, அனையமேருகிரி செருக்கு
அடங்க செண்டார் புடைத்த - அருமேருகிரியின் இறுமாப்பு அடங்கச் செண்டா
யுத்தாலடித்து, நின் ஆணைத்து ஆங்கி - (அம்மனையை) உன்னடைய ஆணையழிப்ப
டுத்தி, பொன் அறை பொதித்த பாறை துடைத்து - சேமநிதி இருக்கும் அறைமேற்
பொதித்த பாறையையெழுப்பி, நீ வேண்டுங்காறுக தொட்டி எடுத்த - நீபொன்
வேண்டு மளவும் அள்ளி யெடுத்த, அதனை மீள அடைத்து நின் குறி இட்டு - அந்த
அறையைத்திறும்ப (அப்பாறையால்) அடைத்து நன்பெய ரினச்சினையை இட்டு,
வருதி என்று அடிகள் கூற-வருவாயென்று சித்தவேடமூத்திகள் கூறியருள. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன் விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாம்
கழித்தனன்மீளநோக்கிகணவனைவலமாயப்போந்து
சுழித்தெழிகடலனிகத்தொகைபுறநூழுக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினங்கிழிநிரைநோக்கிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) எழுமான் தேரோன் விழிக்குமுன் விழித்தனன் - ஏழுகுறியாழண்
ட ரூரியன்விழித்தற்குமுன் (தாம்) விழித்து, கடன்கள் எல்லாம் கழித்தனன் - கா
லையிற்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்தமுடிந்து, மீள நோக்கி கணவனை வலமா
ய்ப்போந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சுழித்து எழிகடல் அ
னிகம் தொகை புறம் குறு - சுழித்து அலைகள்விசும் சுழத்திரம்போன்ற சேனாக
ட்டங்கள் புறத்திற்குமு, கொண்டல் கிழித்து எழுவாயில் நீங்கி - மேகமண்டலத்
தைக்கிழித்த ஒங்கியமதிவாயிலினின்றூங்கி, நீறு திசை நோக்கி செல்வான் - (உக்
காகுமாரபாண்டியர்) சிறுத்திசைநோக்கிச் செல்வாரவியுற. (கஉ)

அதிர்ந்தன முரசஞ்சங்கமதிர்ந்தன வியங்காண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறைபூரரசிமொழியநாவல்லோரோத்தப்
பதிந்துபார்க்கியுத்திண்டேர்பாரமுன்னசெலுத்தழர்ந்தான்.

(இ-ள்.) முரசம் அதிர்ந்தன - பேரிகை ஒலிக்கவும், சங்கம் அதிர்ந்தன-சங்
கு ஒலிக்கவும், இயங்கள் அண்டம் பிதிர்ந்தன என்ன ஆர்ப்ப - வாச்சியங்கள் அண்
டங்கள் பிளவுபட்டன வென்று சொல்லும்படி யொலிக்கவும், பெயர்ந்து - (அங்கு
நின்றும்) பெயர்ந்து, வெண்கவரிதுள்ள-வெள்ளியசாமகைகள் எழுந்துதுள்ளவும்,
முதிர்ந்த நான்மறையோர் ஆசி மொழிய - பயன்மிகக நான்குவேதங்களைபுணர்ந்த
அந்தணர்கள் ஆசிவசனங்கூறவும், நாவல்லோர எத்த - புலவர்கள் பாடவும், பதிந்
து பார் கிழிய - உருள்பதிதலால் நிலவுலகுகிழியவும், தின் தேர் பாகு முன் செ
லுத்த ஊர்ந்தான் - தின்னியதேவைப் பாகன்முன்னேசெலுத்த நடந்தார். (ககஉ)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிசைமுத்தத்
தவளக்காற்பதரகைக்காடுதொனவானருவிதுங்குங்

கவீளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகக்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக.

(இ-ள்.) பவளக்கால் பிச்சம் - பவளத்தாற்செய்த காமபயுடையபீலிக்கு
டையும், பொன் கால் டில் மணிக்கவிகை - பொன்னாலாகிய காமபையும் அளவில்
லாத விலையையுடைய முத்துக்கோவைசெய்த விளிம்பையுமுடைய குடையும், மு
த்தம் தவளக்கால் பதாகை காடு - முத்துகள்கோத்த காலையுடைய விருதுகொடி
க்காடும், தானம் வான் அருவி னூங்கும் கால் கவளம் பொருப்பும் - மதமாகிய பெ
ரிய அருவி அசைந்திழியும் காலையுடைய கவளமுண்ணும் மலையையொத்த யானை
ளும், பூய்மா கடலும் - பாய்ந்துசெல்லுங் குதினாவெள்ளமும், கால் வயவர் மா
ன் றேர் தொகுதியும் - காலாங்கூட்டமும் குதினாபூட்டிய தேர்க்கூட்டமும், மண்
மடந்தை ஆகீம் துவள சூழல் போக - பூமிதேவியின் சரீரம்வருந்தச்சூழ்ந்துவரவும்.

சூழல் போக ஒருசொல்.

(கசு)

கோழினர் ஞாமுலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுமுலையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்குனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்தூறாங்கை
யேழுயர்வாமேற்றேன்றியிருவிசம்பகடுகிற.

(இ-ள்.) கோழ் இணர் ஞாமுல் அன்ன கோடு உகா - கொழுவிய பூங்கொத்
தையுடைய குஞ்சுமாரத்தின் அரும்பின்வளைவுபோன்ற வளைவினையுடைய நகத்தை
யும், புலவு பேழ் வாய் - புலால்நாறம்நாறும் பிளந்தவாயையும், தாழ் சினம் - மிக்
ககோபத்தையும் உடைய, உழுவை ஒற்றை தனி பெருங்கொடியும் - புலியெழுதிய
ஒப்பற்ற பெரியதுவசமும், கூனல் காழ் சிஷு கொடியும் - வளைந்த வலியவில்
லெழுதிய கொடியும், சூழ - (தண்ணீர்) சூழ்ந்துவர, கயல் கொடி - மீனக்கொடியா
னது, நிலம் தூறாம் கை ஏறு உயர்வரை மேல் தோன்றி - நிலத்தைத்தீண்டி அதி
க்கைமுதலிய ஏறுறுப்புயர்ந்த மலைபோன்ற யானையினமேல் தோன்றி, இருவிசம்பு
அகடு கீழ் - பெரியவிண்ணுலகின் வயிற்றைக்கிழித்துச்செல்லவும். (கசு)

தென்கடல்வடபாளைக்கிசெல்வதுபோலத்தென்னன்

றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்காடுநீந்து

வன்கடலெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று

நன்கடன் முகமனேற்றுநளிர்புனனுநீந்தி.

(இ-ள்.) தென் கடல் வடபால் றோக்கி செல்வதுபோல் - தென்சமுத்திரம்
வடதிசையைநோக்கிச் செல்வதுபோல, தென்னன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தன்
கடல் அனிகம் - தமதுகடலையொத்த சேனையோடு, கன்னி தண் தமிழ் நாடு நீந்தி,
பாண்டிநாடாகிய தமிழ்நாட்டைக்கடந்து, வல் கடம் நெறி கொண்டு ஏகி-வலியகா
ட்டுவழிச்சென்று, வளவர் கோன் எதிர்கொண்டு ஆற்றும் நன்கடன் முகமன் ஏற்
து - சோழன் எதிர்கொண்டு செய்யும் நல்ல வரிசையாகிய உபசாரங்களை அங்கேகி
த்து, நளிர்புனல் நாடு நீந்தி-குளிர்ந்த நீர்நாடாகிய அச்சோழநாட்டினின்றூநீங்கி.
வன்கடன் என்றது முரம்புந் கூங்கல்லுநெருங்கியகாட்டினே. (கசு)

தண்டகரடுதள்ளித்தெனுங்காடசன்றுசாய்தாடி

கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துகாடிந்

தொண்டகந்துவைக்குஞ்ஞாநதிகளுந்துந்துகன்வாய்
வண்டுகமலர்க்காவேலிமாளவுதேசநண்ணி.

தண்டக நாடுதன்ளி - தண்டகநாடாகிய தொண்டைநாட்டினின்று
நீங்கி, தெலுங்க நாடு அகன்று - (திருவேங்கடத்தாக்கு அப்பார்ப்பட்ட) தெலுங்கநா
ட்டினின்றுநீங்கி, சாய் தாள் கண்டகம் கைதை வேலி கருகடம் கடந்து - சாய்ந்த
னையுமுள்ளையுமுடைய தாழையையே வேலியாகச்சூழ்ந்த கருகடநாட்டைக்கட
ந்து, காடும் தொண்டைமலை அலைவக்கும் குன்றும் நதிகளும் துறந்து - முல்லைநிலத்
தையும் தொண்டகம் என்னும் வாச்சியம் ஒலிக்கும் குறிஞ்சிநிலத்தையும் நதிகளை
யுழ் கடந்து, கன்வாய் வண்டு அகம் மலர் கா வேலி மாளவதேசம் நண்ணி - மது
வாய்ந்து வண்டுகளைத் தமதிடத்தடைய மலர்கள்நெருங்கிய சோலைகளையே வே
லியாகவுடைய மாளவதேசத்தையடைந்து.

தொண்டகம் - குறிஞ்சிப்பறை.

(கௌ)

அங்குநின்றெழுந்துவிவாயருஞ்சுரநெறிப்பட்டுடையி
மங்குனின்றுதிருருசெம்பொன்மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குன்றொரீஇவாழ்பாயத்
தெங்குநின்றிளநிர்சிந்துமத்தியதேயத்தெய்தி.

(இ-ள்.) அங்கு நின்று எழுந்து - அந்நாட்டினின்றுநீங்கி, தீவாய் அருஞ்சு
ரம் நெறிப்பட்டு வநி - தீவாய்ந்த செல்லுதற்கரிய பாலைநிலத்தின் வழிப்பட்டுச்செ
ன்று, மங்குல் நின்று அதிரும் செம் பொன் மாடம் நீள் விராடம் நண்ணி - மேகங்
கள் நின்று முழங்கும் செவ்வதொழைநாடிய மாடங்கள்நெருங்கிய விராடதேச
த்தையடைந்து, கொங்கு நின்று அவிழும் காணம் குன்று ஒருவி - மகாரத்தம்பரவமல
ரும் மலர்க்கனிதைந்த முல்லையையுங் குறிஞ்சியையுங்கடந்து, வாளை பாய தெங்கு
நின்று இளநீர் சிந்தும் மத்திய தேயத்து எய்தி - வாளைநீன்பாய்தலால் தென்னைம
ர்த்தினின்று இளநீர் சிந்தாநின்ற மத்தியதேசத்தையடைந்து.

நின்றுசெயவெனெச்சத்திரிபு.

(கௌ)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடைபிறழ்ந்துபுனிதமார்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுநகரமெய்திநளிர்புனற்கங்கைநீங்கி
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர்.

(இ-ள்.) அந்நெடு நாடு நீங்கி - அந்தநெடியநாட்டினின்றுநீங்கி, ஓடல் ஏறு
உயர்த்த தோன்றல் பொன் னெடும சடையில் தாழ்ந்து - வெற்றிவாய்ந்த இடபக்
கொடியை உயர்த்தியருளிய சிவபெருமானுடைய பொன்போன்ற நெடியசடையிற்
றங்கி, புனிதமாம் தீர்த்தம் காசி நல் நெடுநகரம் எய்தி - புனிதமாகிய கங்கையை
யுடைய காசியாகிய நல்லநெடியநகரத்தையடைந்து, நளிர்புனல் கங்கை நீங்கி -
குளிர்த்த நீர்மயமாகிய அக்கங்கையைக்கடந்து, கல் நெடு நெறி அனேககாவதம்
கடந்து பின்னர் - கற்கள்செறித்த தொலைவழியாகிய அனேககாதங்கடந்தபின்பு.

உமாதேவியார் திருவிலக்களிற்றோன்றி யுலகமுற்றுங்கோத்த மகாவெள்ள
த்தைத் திருமால், பிரமன், இந்நிரன் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் தனது

சடையிற்றரித்தமையால் பொன்னெடுஞ்சடையிற்றும்புது புனிதமாம் எனவும், அக்கங்கையுட் சிறிதுபெற்றுச்சென்ற பிரமனுலகிலுள்ளகங்கை பகீரதன்தவத்தால் நிலவுலகில்வர மீளவும் சடையிலேற்றுச் சிறிதுவிடுத்த அக்கங்கை இத்தீர்த்தம் ஆதலால் தீர்த்தக்கங்கை எனவுந்குறிஞர்.

“மேதினியண்டமுற்றும் விழுங்கியகங்கையுன்றன் பாதியாள் கரத்திறுநேன்றும் பான்மையாலுனதுசென்னி மீதினிற்செறிக்குமாண்பால் விமலமாம்” எனவும்,

“அந்நதிமுன்றுதன்னி லயனகர்புருத்தகங்கை பன்னருத்திறலின்மிக்க பகீரதன்தவத்தான்மீளப் பின்னருமிமையாமுக்கட் பெருந்தகைமுடிமேற்றாங்கி இந்நிலவரைப்பிறசெல்ல விழையதில்விடுத்தல்செய்தான்” எனவும்,

“நானிலமிசையேயுய்த்த நன்னதிசகரொல்லாம் வானுயர்கதிபெற்றுய்ய மற்றவொன்பிற்பாய்ந்து மீனெறிதரங்கவேலை மேவியது”

எனவும் வருதலைக் காந்தம் தக்ஷகாண்டம் ததிசெயுத்தரப்படலத்திற்காண்க.(௧௧)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞாற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக் கடங்கெழுமுகுமரிகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத் தடங்கெழுக்கண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி.

(இ-ள்.) மடங்கன் மாநாகம் யாளி வழங்கலால் - சிங்கமுதலிய பெரியயா னினகளும் யாளிகளும் வழங்குதலால், மனிதர் செல்லா இடம் கடந்து - ஆள்வழக் கொழிந்த இடங்களைக்கடந்து, ஆக ஐஞ்ஞாறு இரட்டி யோசனைத்து ஆம் எல்லை கடம கெழு குமரி கண்டங் கடந்து-ஆக, ஆயிரயோசனையாகிய அளவையுடைய கொடுவழி மிக்ககுமரிகண்டத்தைக்கடந்து, அதுபோல் தடம் கெழு எட்டுக்கண்டம் கொ ண்ட பாரதவருடம் தள்ளி - அதுபோல வீசாலமிகக் எட்டுக்கண்டங்கொண்ட பா ரதவருடத்தினின்றும் நீங்கி.

இமையகிரிக்குத்தெற்கு, தென்சமுத்திரத்திற்குவடக்கு நடுவேயுள்ளது பார தவருடம் இக்கண்டம்-சுவாயம்புமனுபுத்திரன் பிரியாவிரதனென்பவன் சந்ததிவுக னையும் ஆண்டவருங்கால் தன்புத்திரர் அங்கிதீரன்,மேதாதி, வபுட்டி, சோதிட்டி, து திமான், அவ்வியன், சவனன் என்னும் எழுவர்க்கும் அவ்வேழுதீவுகளையும்பகிர்ந்து கொடுக்க அவர்களாண்டவருங்காலையில் அங்கிதீரன் தனதுபுத்திரராகிய பாரதன், கிம்புருடன், அரி, கேதுமாலன், பத்திராசுவன், இளாயிரதன், இரமியன், மென், குரு என்னும் ஒன்பதுபேருக்கு நாவற்றீவை ஒன்பதுகண்டமாகிப் பகிர்ந்துகொடி த்தான், அவர்களுள் பாரதன் தனது குமரியென்னும் புத்திரியோடு இந்திரன், கசேருகன், தாமிரபன்னன், கபத்தி, நாகன், சவுமியன், காந்தருவன், வருண் ன் என்னும் எட்டுப்புத்திரருக்கும் தனது கண்டத்தை ஒன்பதுகண்டமாகித் தந்தமையால் பாரதவருடம் எனப் பெயர்பெற்றது. குமரித்தீவு முதலியன கண்டம் எனப் பெயர்பெற்றன. வருடம் பெரும்பிரிவு. இவற்றைச் சிவதரு மோத்தரம் கோபுரவியலிலும், காந்தம் அண்டகோசப் படலத்திலுங் காண்க. அது குமரிகண்டம், இந்திரகண்டம், சேருககண்டம், தாமிரகண்டம், கபத்திக்

கண்டம், நாககண்டம், சவுமியகண்டம், காந்திருவகண்டம், வருணகண்டம், என ஒன்பதுகண்டமாக உள்ளது. அவற்றுள் ருமரிகண்டம் ஓராயிரயோசனை யளவும், அவ்வாறே ஓணையகண்டங்களும் ஒவ்வோராயிரயோசனை யளவு முகடமையால் ஐஞ்ஞாந்திராட்டியாமெல்லத்தாகிக் கட்டுக்கொருருமரிகண்டம் எனவும், ருமரிகண்டத்தாக்கு அப்பால் இந்திரகண்டத்திலேய் கண்டங்களைதலால் கட்டிது எனவும், அக்கண்டம்போல ஓன்வொருகண்டமும் ஒன்வொராயிரயோசனை விசாலமுடையதால் அதுபோலெட்டித்தடங் கெழுக்கண்டங்கொண்ட பாரதவருடம் எனவுங்கூறினார். ருமரிகண்டம் தெற்குவடக்கிருக ஏழுமலையையுடையது. அவற்றின்பெயர்கள் மயேந்திரகிரி, பொதியகிரி, சையகிரி, சுத்திகிரி, யிருக்குகிரி, வீர்தகிரி, பாரியாத்திரகிரி.

“உன்னதந்தென்மயேந்திரமே யுயர்மலையஞ்சையகிரி
வின்னவிவஞ்சுத்திகமேவிருக்குமுயர்வீந்தியமே
பன்னபுகழ்மிகுபாரியாத்திரமேபெண்பகர்ந்த
வினனகிரியேமுழுதற்குமரிதலத்திசைந்தனவே.” எனவும்,

“கங்கைமுதன திபலவுங்காடுமுதல்பதிபலவும்
பொங்குமயேந்திரம்பொதியமுதன்மலையும்பொருந்தியிடு
மங்கதற்குயோசனையோராயிரமுண்டெனவறிக
வெங்கொடியமிலேச்சரிடமெட்டி றுமென்னுயிரமே” எனவும்,

“தூந்திரமேசேருகமேதாமிரமேயெழிற்கபத்தி
சுந்தமல்காகமதேசவுமியமேகாந்திருவ
மந்தமல்காருண்டெயெனவெட்டிமதித்திடுக
இந்தவளவெனேசிலத் தவங்கிரிவிநீராயிரமே”

எனவும் வருதலேச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிற்காண்க. (௨௦)

யானவாயுமீன்முடன்னையின்றபொன்னிமயங்கன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்ததும்புழிம்புருடகண்ட
மேவியங்குதுநீத்தேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
வோவியப்புறத்துத்தோன்றுமரிவருடத்தையுற்று.

(இ-ள.) யாவையும் சுன்றான் தன்னை சுன்ற பொன் இமயம் தன்னை தாவி அப்புறம் போய் - எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய உமையம்மையைப்பெற்ற பொன்னினைந்த இமயமலையைக்கடந்து அப்புறம்சென்று, போகம் ததும்பு கிம்புருடகண்டம் மேவி அங்கு அது நீத்து-போகமிதக கிம்புருடகண்டத்தை அடைந்து அக்கண்டத்தினின்றும் நீங்கி, ஏம வெற்பு அடைந்து - ஏமமலையையடைந்து, அதுபின்னாக ஒவி-அந்த ஏமமலை பிற்படக்கழித்து, அப்புறத்து தோன்றும் அரிவருடத்தை உற்று - அந்த ஏமமலைக்கு அப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடகண்டத்தையடைந்து.

இமயகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடையிலுள்ளபாகம் கிம்புருடகண்டம் ஆதலால் பொன்னிமயத்தன்னைத்தாவி யப்புறம்போய்ப் போகந்ததும்பு கிம்புருடகண்டமேவி யங்குது நீத்தேமவெற்படைந்து எனவும், ஏமகிரிக்குவடக்கு நிகழ்கிரிக்குத் தெற்கு அரிவருடம் ஆதலால் அதுபின்னாக - ஒவியப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடத்தையுற்று எனவுங் கூறினார்.

“இமகிரிக்குத்தென்கடற்குமிடைப்பாகம்பாரதமே
யிமகிரிமத்தேமகிரியிடைப்பாகங்கிம்புருடம்
அமைநிலவுநிசத்தகிரித்தென்பாகமரிவருடம்
இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்”

என ஸ்ரீ ஜீயலிலவருதலைக்காண்க.

(உக)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிசதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோயினாவிரதகண்டத்
துற்றனன்கண்டான்மூன்றுரொருங்குகொன்றுகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன்.

(இ-ள்.) உற்ற அது கழிந்து - (தாம்) அடைந்த அவ்வரிவருடத்தைக்கடந்து, அப்பால் போய்-அப்புறஞ்சென்று, நிசத வெற்பு ஒழிந்து-நிசதமலையினின்றும்நீங்கி, பொன் சம்பு தரு கனிகால் யாறு போகு இளாவிரத கண்டது - பொன்மயமாகிய சம்புவிருக்கத்தின் கனிசிந்தம் சாறுகிய ஆறுசெல்லும் இளாவிரதகண்டத்தை, மல யவெற்பன் உற்றனன் - பொதியமலைக்கரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியரடைந்து, மூன்று ஊர் ஒருங்கு அழி ஞான்று கூனி வெற்றி வெம் சிலையாய் நின்ற வெற்பி னைகண்டான் - திரிபுரங்களை பொருசேர எரித்தருளுங்காலையில் வளைந்து வெற்றி வாய்ந்த கொடியவில்லாய்நின்ற மகமேருவைப்பார்த்தார்.

நிசதகிரிக்குத்தென்பாகம் அரிவருடம் ஆதலால் அது கடந்து எனவும், அவ் வரிவருடத்துக்கப்பால் நிசதகிரி ஆதலால் அப்பாற்போய் நிசதவெற்பொழிந்துஎன வும், மகமேருவின்சாரல்முற்றும் இளாவிரதகண்டம் ஆதலால் சம்புப்பொற்றருக் கனி காலையாறு போகிளாவிரதகண்டம் எனவும் கூறினார். முன்னர்க்காட்டிய உதா ரணத்தில் “இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்” என்பதனுணர்சு.

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளந்தேயித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியீன்சாறுவலம்படத்தருவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானகோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா.

(இ-ள்.) வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளம் நீத்து ஏறி - கொடிய ஆயுத ன்களையேந்திய வீரர்சேனாவெள்ளத்தினின்றும் நீங்கித் (தனித்துச்) சென்று, தென் பால் சம்புவின் கனியின் சாறு வலம்பட தழுவி ஓடும் அம்பொன் நீர் ஆதும் - தெ ன்பாலினின்ற நாவலின்கனியின்சாறுவலம்படத்தருவியோடாநின்ற அ ழுகிய பொன்மயமாகிய நீர்நிறைந்த ஆற்றையும், ஆற்றின் அருகு பொன்மயமாய் நிற்கும் பைம்புனம் கானம் நோக்கி - அவ்வாற்றின் பக்கத்துப் பொன்மயமாய் நிற் கும் பசியகொல்லைகளையும் காடுகளையும்பார்த்து, வளைந்து தென்பால் வந்து எய்தா- சூற்றி அந்தச்சம்புநின்ற தென்பக்கத்தைவந்தடைந்து.

மேருமலைக்கு உறுதியாகக் கீழ்த்திசையில் மந்தரபர்வதமும், தென்றிசை யில் கந்தமாதனபர்வதமும், மேற்றிசையில் விபுலபர்வதமும், வடதிசையில் பாருச வவத்திரிபர்வதமுமுள. அவற்றில் முறையாகக் கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என் னும் விரகூங்களும், அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமுடி என்னுந் தடங்க ளுமுள, அவற்றுள் கடம்பின்பழச்சாற்றினின்றும் ஆறுகள் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசை

யிற்பாயும். அரசமரத்தினின்று பால்முதலியன பஞ்சதானாயாகப் பெருக்கெடுத்து மேற்றிசையிற்பாயும். ஆலமரத்தின் சாகையினின்று உண்டான பால், தயிர், நெய், தேன்முதலியன பெருக்கெடுத்து வட்டிசையிற்பாயும். தென்பாஸ்கின்ற நாவற்பழச்சாறு பொன்மயமாய்ப்பெருக்கெடுத்து மேருவை வலமாகச்சூழ்ந்துவந்து அந்தநாவன்மூலத்தைத்திரும்பவந்தடைதலால் தென்பால் சமீபுவின்னகி கால்யாறு வலம்பட்டிதழுவினோடு மம்பொனீராகும் எனவும், அந்த ஆறுசென்றவழித் தாழுஞ்சென்று அந்நாவன்மரத்தருகுவந்தமையால் வளைந்து தென்பால்வந்தெய்தா எனவுங்கூறினார். “மறுவறுமக்கனித்தீநீர்வகையதனைவலம்வருமே” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில் கோபுரவியலில்வருஞ் செய்யுளுளியிடுகாண்க. (உஉ)

அவ்வகையரசைநோக்கிவகைகளுக்கரசேயெய்தை
கைவரிசிலையேபாரிண்களைகனையளவில்வானர்
தைவருகடருங்கோளுநாங்களுந்தழுவிச்சூழந்
தெய்வதவனாழேமேலைத்தேவராலயமேயென்னு.

(இ-ள்.) அ வகை அரசை நோக்கி - அம்மலைக்கரசாகிய அதிதேவதையைப் பார்த்து, வகைகளுக்கு அரசே - எல்லாமலைகளுக்கும் ஓர் அரசே, எந்தை கை வரி சிலையே - என் தந்தையாகிய சிவபெருமான்கையிலேநதிய கட்டமைந்தவில்லே, பாரின் களை களை - உலகிற்கோர் பற்றுக்கோடே, அளவில் வானம் தைவரு கட ரும் கோளும் நாள்களும் தழுவி சூழும் தெய்வநவனாயே - வரம்பில்லாத வானத் திற்றவழும் சந்திரசூரியரும் மறைக்கவக்களும் நகூத்திரங்களுந் தழுவிச்சூழ் துவருந் தெய்வத்தன்மையையுடைய மலையே, மேலை தேவர் ஆலயமே என்னு - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் இடமே என்று.

உலகுநிலை தாராதிடைகின்றதால் பாரின் களைகளே எனவும், சூரியன் முதலிய நவகோள்களின் நோக்காத தருவன்காறறென்னுங்கயிற்றிப்பிணித்த மேருவை வலம்வர இயக்குதலால் தழுவித்தைவருகடருங் கோளுநாங்களுந் தழுவிச்சூழந் தெய்வதவனாயே எனவும், இந்நிரன் முதலிய திக்குப்பாலகரும் இவர்கள் நடுவாகப் பிரமன் முதலிய மூவரும் அதன் கொடுமுடிகளில் வீசித்தலால் மேலைத்தேவராலயமே எனவுங் கூறினார். அக்கொடுமுடிகளாவன - கிழக்கில் அமராவதியும், அக் கினியில் தேசோவதியும், தெற்கில் சம்யமனியும், கிருதியில் கிருட்டிணங்காரவதியும், மேற்கில் சுத்தவதியும், வடமேற்கில் கெந்தவதியும், வடக்கில் மகோதயபுரியும், ஈசானத்தில் எசோவதியும், இவற்றினிடையில பிரமன் வசிக்கும் இடம் மகோவதியும், அதற்கு மேற்றிசையில் திருமால் வசிக்குமிடம் கைகுண்டமும், வடகிழக்கில் உருத்திரமூர்த்தி வசிகுமிடம் சோதிட்குமாம். காமவதி முதலிய கொடுமுடிகளில் தேவகன்னியர் முதலியோர் வசிப்பார்களா.

“நீனிற்றக்கலிங்கம்புனைந்தவெஞ்சனியின்பரியிருநாற்குடைநெடுந்தேர்
மாநிறவரு. பினியனறதாயிராகுகேதுவன்மணிநெடுந்தடந்தே
ருனமின்றியங்கும்வாம்பரியவ்வாறமெனவுணர்ப்பர்மற்றிவரைப்
பான்மையிற்றருவன்காற்றெனுங்கயிற்றிப்பனிவகைவலம்வரவியக்கும்.”

எனக்கூர்மபுராணத்திலும்,

“இந்திரனைமுதலாயவெண்டிசைப்பாலருமவற்றிற்
றந்தமக்குத்தக்கதிசைக்கொடுமுடியிற்றக்கிவ

ரந்தவரையெட்டி னுக்கு வாகவணியுறவே
முந்தி முனைத்தெழுசிகரமூன் றளவே முவர்க்கும்.”

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்துளுராயிலும்,

“மேருவரையதற்குடுப்பிரமன்முதூர் மிக்கமேலவியதற்குமேலத்திங்கி
ராரணன்வாழ்வைருண்டம்வடகீழ்பாலினுதனமர்சோதிட்கம்.”

எனக்கார்தபுராணத்திலும் காண்க.

(உச)

மாணிக்கமிமைக்கும் பூணன் விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனனைவென்றோ
னாணித்தன்சினமுமேருநகைவாச்செருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டிலுலடித்துநின்றான்.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் இமைக்கும் பூணன் விளித்தலும் - மாணிக்கம் விளங்
கும் ஆபரணமணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அழைக்க, வரைக்கு வேந்தன் வரவு
பாணித்து தாழ்ப்பமலைக்கரசாகிப் மகமேருவின்வருகை தாமதித்தலால், பாக சா
தனனை வென்றோன் நாணி-இந்திரனைவென்ற ஆப்பாண்டியர்வெட்கி, தன் சினமும்
நகை மேருவரை செருக்கும் மாற - தமதுகோபமும் விளங்கு மேருமலையின் இறு
மாப்பும் ஒழிய, சேண் உற்ற சிகரம் தன்னில் செண்டினால் அடித்து நின்றான்-வி
ண்ணுலகத்தை யளாவிய (அம்மகமேருவின்)சிகரத்தைச் செண்டாயுதத்தால் அடி
த்துநின்றார்.

இல்-உருபுமயக்கம்.

(உரு)

அடித்தலுமசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபூனுமண்டிலம்விண்டுநாளாய்ப்
படித்தலைதேறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றோ.

(இ-ள்.) அடித்தலும் - (செண்டாயுதத்தால்) அடிக்க, அசையாமேரு அசை
ந்து பொன் பந்துபோல துடித்தது - ஒருக்காலஞ்சலியாத மகமேருசலித்துப்பொ
ன்னாற்செய்த பந்துபோலத் துடித்தது, சிகரபந்தி சுரர்பயில் மாடம் பந்தி வெடித்
தன-சிகரவரிசைகளும் தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மாடவரிசைகளுஞ்சிதறி, தருண
பானு மண்டிலம் விண்டு நாளாய் படித்தலை தேறித்தால் என்ன - இளஞ்சூரியமண்டி
லஞ்சிதறித் துகளாய்ப் பூமியிற்சிந்தியதுபோல, பல் மணி உதிர்ந்த - பலரத்தினங்
களையுஞ்சிந்தின.

சிகரபந்தி என்றது ஆயிரங்கொடுமுடிகளை. சுரர்பயில் மாடப்பந்தி என்றது
அக்கொடுமுடிகள்தோறும் தேவர்கள்வசித்தலின் சிகரபந்திசிந்தும்போது அவர்வ
சிக்கும் மாடப்பந்தியுஞ் சிந்தும் அகலின் சிகரபந்தியோடு மாடப்பந்தியையும் உட
னெண்ணினார்.

(உசு)

புடைவரைக்குலங்களெட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்கருமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையுறுற்றாலுடெத்தவர்க்குவகையுண்டோ.

(இ-ள்.) புடைவரை குலங்கள் எட்டும் - (மேருவின்) பக்கங்கூழ்த்த மலைக் குலங்களெட்டும், புறம் தழுவி கிடக்கும் ஓர் நான்கு செம்பொன் அடைகல்தும் - புறத்தழுவிக் கிடக்கும் நான்கு செம்பொன்னாகிய அடைகல்தும், நான்கு கிடங்கரும் அலர்ந்த மலர் நான்கு தடமும் பொழிலும் நான்கு தருக்களும் சலித்த-நான்கு கிடங்குகளும் மலர்ந்த மலர்க்கொத்தகண்புடைய நான்கு ஓடாகங்களும் நான்கு சோலைகளும் நான்கு விருகதங்களுஞ்சலித்தன, உடையவன் இடைபூத உற்றால் அடுத்தவர்க்கு உவகை உண்டோ - எசமானன் வருத்தமடைந்தால் அவனை அடுத்த நின்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஒருபொழுதும் உண்டாகுமோ (இல்லையென்றபடி.)

மேருவிற்பக்கத்துள்ள எட்டிமலைகளாவன - தெற்கில் ரிசதகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் எமகூடகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் இமயகிரியும், மேருவுக்குகிடக்கில் நீலகிரியும், அந்நீலகிரிக்குவடக்கில் சுயேதகிரியும், -வேதகிரிக்குவடக்கில் கிருங்ககிரியும், மேருவிற்குமேற்கில் கெத்தமாதனகிரியும், மேருவிற்குக்கிழக்கில் மாலியவான் கிரியுமாம். செம்பொனடைகளோர் நான்கும், நான்குதருக்களும், நான்குதடங்களும், முன்னர்க்குநிறுக்கின்றும். நான்குகிடங்கராவன-கிழக்கில் சயித்திரக்காரடுவில் தாமரைகள் நிறைந்த தாகம் என்றும் முடையும், தெற்கில் விசித்திரக்காரடுவில் குமுதோற்பலங்கள் நிறைந்த மானதசரசு என்னும் ஓடையும், மேற்கில் வைப்பிரசநடுவில் சொந்தாமரைநிறைந்த விமலோதக மென்றும் ஓடையும், வடக்கில் திருதாக்கியநடுவில் நீலோற்பலநிலை நந்த மனோரதமென்றுமோடையுமாம். நான்குபொழில்களாவன - கிழக்கில் சயித்திரமும், தெற்கில் விசித்திரமும், மேற்கில் வைப்பிரசமும், வடக்கில் திருதாக்கியமுமாம். இவற்றைச் சேவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிலும் காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலுங்காண்க. தடம் என்பதனிறதியில் என்னுண்மைதொக்கது.

(உஎ)

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப் படைத்தவென் டோ - புறநான்குமுடியுமேற்படுவென்சோதி புடைத்தவரிக்குடையபுகொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக்குடைத்ததுகருவோவெந்தன்மொளியினந்தணிந்துநோக்கா.

(இ-ள்.) புடைத்தபின் - செண்டாயுதத்தால் தீர்த்தபின், மேரு தெய்வம்-மக மேருவினத்தேவதை, புடை குலவரை எட்டி என்ன படைத்த என்னதோளும் - (தனது) அயலிலுள்ள அட்டகுல பர்வதங்களைப்போலக்கொண்ட எட்டிப்பயங்கலையும், நான்குமுடியும் - நான்குதலைகளையும், மேல்படு வெண் சோதி உடை தனி குடையும் - மேலேகவிக்கும் வெள்ளியநிறணந்தையுடைய ஒப்பில்லாதகுடையையும், கொண்ட உருவினோடு எழுந்து நாணி கிடைத்தது - கொண்டவுருவத்தோடெழுந்து நான்குநூற்று எதிர்ப்பட்டது, கருணை வேந்தன் கிளர் சினம் தணிந்து நோக்கா - கிருபையையுடைய உருகிரகுமாரபாண்டியர் மேலெழுந்துபொங்கிய கோபமறிப்பார்த்து.

(உஅ)

இத்தனை வரவுதாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம் வித்தகநம்பிகேட்டும் இனெடுங்கண்ணியோடும் பைத்தலையரவம்பூண்டபரணையிப்படிவங்கொண்டு நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன்.

(இ-ள்.) இத்தனை வரவு தாழ்த்தது என்ன என - இவ்வளவுபோது உன்வருகை தாமதித்தகாரணம் என்னென்றுவினவ, மேருதெய்வம் - மேருவினத்தேவ

தை, வித்தகம் நம்பி கேட்டி - சீதரப்பாடுடைய பாண்டியனேகளாய், மீன் கொடும் கண்ணியோடும் பைதலை அவம் பூண்ட பாளை - அங்கயற்கண்ணியோடும் படம்பொருந்திய தலையினையுடைய சர்ப்பமீணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை, இ படிவம் கொண்டு நித்தலும் போகி போகி வழிபடு நியமம் பூண்டேன்-இவ்வுருவங்கொண்டு தினமும் சென்று சென்று வழிபட்டுவணங்கும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இன்றுகேட்டிலையோவையவேந்திழையொருத்திகாமந்
துன்றுமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையதிங்குனிமித்தினாலடியும்பட்டேன்.

(இ-ள்.) ஐய இன்றுகேட்டிலையோ - ஐயனே இன்றைத்தினம் நடந்தசெய்தியைக் கேட்கவில்லையா, ஏந்திழை ஒருத்தி காமம துன்று மாகடலில் மோகம் சுழித்தலை பட்டு - ஒருபெண்ணினுடைய காமமாகிய மிக்கபெரியகடலிலுள்ள மோகமாகிய சுழியிலமுந்தி, வெள்ளி மன்றுள் ஆடிய பொன்போதம் வழிபடல் மறந்து தாழ்ந்து நின்றுளேன் - வெள்ளியமபலத்துளாடிய பொன்போலும் அரியதிருவடினை வழிபட்டுவணங்கல் மறந்து தாமதித்து நின்றேன், இலைய திங்கின் நிமித்தினால் அடியும் பட்டேன் - (சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிபிழைத்த) இத்திங்கின் காரணத்தால் நினால் அடியும் உண்டேன். (100)

திருவடிபிழைத்ததிங்குநிர்த்தணையிதனிலையன்
நருவதோருறுநிதாஹந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்நியென்ன.

(இ-ள்.) திருவடிபிழைத்த திங்குநிர்த்தணை - சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கு (அடியென்) பிழைத்த திங்கினையொழிததாய், ஐயன் இதனில் தருவது ஓர் உறுதி தானம் - ஐயனே இதைப்பார்க்கிலும் நீ செய்யு மொருபயனும், என்னால் தக்கது ஓர் கைம்மாறில் வருவதும் உண்டாம் கொல்லோ-அதற்கு என்னால் பிரதியாகச் செய்யத்தக்கதாகிய ஓர் பிரதியீடாகாரும் பெறுதல் உளதோ (இல்லையென்றபடி) அது நிற்க - அந்தச்செய்திநிற்க, மன்றல் பருவரை மார்ப வந்த பரிசு என்கொல் பகர்நி என்ன-வாசமிக்க பருததமலைபோலத் (திண்ணிய)மார்பையுடைய பாண்டியனே (இங்கு) வந்ததன்மையாது கூறாயென்றுவினவ.

ஐயன்-அன்னமவினி.

(101)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்றானைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கெற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமநீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம்.

(இ-ள்.) மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனன் என்றான் - உக்கிராகுமாரபாண்டியர்பொருளை விரும்பிவந்தோமென்றார், ஐய உன்னது புலத்தோர்க்கு ஏற்ப உரைபடு மாற்றது ஆய செம் பொன் - ஐயனே உனதுநாட்டிலுள்ளோர்க்குப் பொருந்த உரைக்கப்படுமாற்றுள்ள செம்பொன், பொன் அவிர்தேமநீழல் புதை

பட மிடக்கும் என்ன - போன்போலவினங்கும் தனிக்ஷயுடைய மாமர்த்தி னிழ
லிந்திழ் (ஓர் அறையில் ஓர்பாறையால்) மூடுபட்டுக்கிடக்காதிருமென்று, எரி பொ
ன் குன்றம் அங்கையால் சுட்டி காட்டியது - விளங்காநின்ற பொன்மலிவினத்தே
வதை (தனது) அங்கைவிரலால் சுட்டிக்காட்டியது.

மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்தனதென்பார் உன்னதுபுனத்தோர்
க்கேற்ப உரைபடுமாற்றதாய பொன் எனக்கூறியதெனார். (கஉ)

மின்னகுலேவரன்முந்நீர்வேலையைவணிககங்கண்டோன்

பொன்னறைமருங்கின்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்

தன்னவாவளவிற்புயதமவியமுகந்துமுடிபு

பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச சினையுந்நிட்டா.

(இ-ள்.) மின் நகு வேலால் முந்நீர் வேலையை வணிகம் கண்டோன்-மின்
போல விளங்கும் வேலினால் சுடற்றையகமாகிய வுண்ணைத் தளையுக்கீழ்ப்படுத்தி
ய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பொன் அறை மருங்கில் போகி - பொன்னிறைந்த அ
றையின் அயலிற்சென்று, பொத்திய பாறை நீக்கி தன் அவா அளவிற்று ஆய தம
னியம் முகத்து மூடி - அதன்மேல் மூடியபாறையைநீக்கி தமது ஆசையினளவின
தாகப் பொன்னை யெடுத்த அப்பாறையைமூடி, பின்னதும் தன்னது ஆக பெயர்
இலக்கினையும் நீட்டா - எஞ்சியதையும் தமமுடைய பொருளாகத் தமதுபெயர்முத்
தினையையும் அப்பாறைமேலெழுதி. (கஉ)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்நீண்டுதன்னுணையோடு

தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செயுத்தமான்றடந்தேனார்ந்து

பொன்றிகழ்வளையும்போகபூமியும்பிறவுநீந்து

நன்றிகொண்மணிதர்வைப்பின்னன்றுளானனையுமெல்லை.

(இ-ள்.) மின் திகழ் மணி பூண் மார்பன் தன் தாடியோடு மீண்டு-மின்னல்
போலவிளங்கும் இரத்தினங்குயிற்றிய ஆபரணமணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகு
மாரபாண்டியர் தமதுசேனையோடும் அங்குநின்றாறியும்பி, தென் திசை நோக்கி
பாகன் செலுத்த மான் தடம் தோ ண்ந்து - தென் திசையைநோக்கிப் பாகன்செ
லுத்தக் குதிரைபூண்ட பெரியதேரைநடத்தி, பொன் திகழ் வளையும் போக பூமியும்
பிறவும் நீத்து - பொன்மலையைப் (அதனைச் சூழ்ந்த) போகபூமியையும் மற்றுள்ள
நாடுகளையும் கழித்து, நன்றி கொள் மணிதர் வைப்பில் நண்ணுவான் - நன்மையினை
மணிதர்கள் வசிக்ஞம் நாடுகளில் வரத்தொடங்கினார், நனையும் எல்லை-வரும்போது.

மகமேருவைச்சூழ்ந்த எல்லைகளில் போகபூமி அதுவகைப்படும். அவையா
வன - ஆதியரிவஞ்சமும், நல்லரிவஞ்சமும், ஏமதவஞ்சமும், ஏமவஞ்சமும், தேவ
குருவஞ்சமும், உத்தரகுருவஞ்சமுமாம். (கச)

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்

பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொடும்வரவுநோக்கித்

தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்புகமன்செய்யத்

தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) மாத்திமர் விராடமன்னர் மாளவர் தெலுங்கதேயப் பார்த்திபர்
பிறரும் தத்தம் பதிதொடும் வரவு நோக்கி - மாத்திமநாட்டரசரும் விராடநாட்டரசரும்

சரும் மாள்வநாட்டரசரும் தெலுங்கநாட்டரசரும் விணநாட்டரசரும் தத்தமக்குரிய நாடுகள்தோறும் (தமது) வருகையை எதிர்நோக்கி, தேர் திகழ் அணிகத்தோடும் எதிர் சென்று முகமன் செய்ய - தேரோடுகூடிவிளங்குஞ் சேனையோடும் எதிர் கொண்டென்று உபசாரஞ்செய்ய, தார் திரு மார்பன் கன்னி தன் தமிழ் நாடு சார்ந்தான் - மாலையநற்பொலிவுமிக்க நார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் ஏற்று பாண்டிநாடாகிய தன்னியதமிழ்நாட்டை அடைந்தார். (நடு)

கன்னிப்பொன்னெயில்கூழ்செம்பொற்கடி நகர்க்கணியனாகிப் பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாமு
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினுற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணைற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான். '

(இ-ள்.) நெற்றி வன்னி செம் சுடர் கண் மன்னவன் - சிவபெருமானுதலி லுள்ள திக்கண்ணிற்கேன்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கன்னி பொன் எயில் சூழ் செம்பொன் கடிநகர்க்கு அணியன் ஆகி - அழியாத பொன்னாலாகிய மதில்கூழ்ந்த செம்பொன் நிறைந்த காவல்பூண்ட மதுரைநகர்க்குச் சமீபித்தவனாகி, பொன்னில் செய்து இழைத்த நீள்கோபுரத்தினை கண்டு தாமு உன்னி-பொன்னுற்செய்து மணிகளினுத்த நீண்டகோபுரத்தினைக்கண்டு வணங்கக்கருதி, தேர் இழிந்து எட்டோடி ஐந்து உறுப்பினால் பணிந்து எழுந்த - (தமது) தேரினின்றும் இறங்கி எட்டுறுப்பும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திறையுப் பணிந்தெழுந்து, மதுரை சார்ந்தான் - மதுரைத்திரு நகரடைந்தார்.

கோபுரம் தூல இலிங்கமாதலால் நீள்கோபுரத்தினைக்கண்டு தாமு என்றார். அட்டாங்கத்திற்கும், பஞ்சாங்கத்திற்கும், எட்டுறுப்பும், ஐந்துறுப்பும் ஏதுக்களாதலால் எட்டடைந்துறுப்பினால் பணிந்தெழுந்தென்றார். ஒடு-எண்ணிடைச்சொல். (நடு)

அறத்துறையந்தணுளர்துறந்தவரானுள்பற்றிப்
புறத்துறையகநீநசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர் திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறையவையரீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) அறத்துறை அந்தணுள் - தருமநெறியிற்செல்லும் பிராமணரும், துறந்தவர் - துறவினரும், அான் தாளபற்றி புறம் துறை அகன்ற சைவம் பூதியர் - சிவபெருமான் நிருவாகிப்புகுபற்றிப் புறச்சமயமாகிய கடலுக்கடந்த சைவப்பெருஞ்செல்வவாழ்வினரும், புனிதன் கோயில் திறத்துறை அகீத்த தொண்டர் - சிவபெருமான் திருக்கோயிலினிகழும் நித்தமுதலியவாக்கூறப்பட்ட விதிவினின்ற அகம்படித்தொண்டர்களும், திரண்டு எதிர்கொள்ள - ஒருசேரத்திரண்டு எதிர்கொள்ள, முத்தின் நிறத்துறை வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான் - முத்தின் ஒளிமிக்க நீர்த்துறையையுடைய வையை யாற்றைக்கடந்து விண்ணுலகையளாவிய மதிலின் வாயிலிற்புகுந்தார். (நடு)

கொங்கலர்கோதைமாதர்க்குங்குமம்பணிப்பச்சிந்து
மங்கலமதுகினேகிமறைகள்கூழ்கோயிலெய்தித்
தங்கணயகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்கனார்குடுமிச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பணிப்ப சித்திம் மங்கலம் மறுகின் ஏகி - வாசம்பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் குங்குமநீரைத் தன் மைசெய்யத்தெவிக்கு மங்கலநிறைந்த வீதியிற்சென்று, மறைகள் சூழ் கோயில் எய்தி - வேதகோஷங்கள் நிறைந்த திருக்கோயிலையுடைந்து, தங்கள் காயகளை சூழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்து எத்தி போந்து - தமது இறைவனுயிற் சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பிரதீக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி எழுந்து துதித்து அங்குமின்றுத் திரும்பி, தங்கள் ஊர் குடிகி செல்வம் திருமணி கோயில் புக்காங் - சந்திரன் நவமூஞ் சிகரத்தைபுடைய செல்வமிக்க பொலிவையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றிய (தமது) கோயிலைடைந்தார்.

(ந.அ)

பொன்மலைக்கடவுளிர்தபுண்ணியநிறையயந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிரலிப்பல்சூடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிறுவன்றையவந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிரூந்துகாத்துத்தருக்கினிருக்குநாளிஸ்.

(இ-ள்.) தென்மலை கிறுவன் - பொதியமலைக்கிறைவராகிய உக்கிரகுமார பாண்டியர், பொன்மலை கடவுள் ஈந்த புண்ணியம் நிறியை - மகமேருவி னதிதேவதைத்தந்த தருமவழியா லீட்டிய பொருளை, அந்த நல் மலை மான கூப்பி நல்கி பல்சூடியும் ஒம்பி - அந்த நல்ல பொன்மலையையொப்பக் குவித்துக் கொடுத்துப் பலசூடிகளையும் பாதுகாத்து, தெய்வம் தென்புலவாணர் ஒக்கல் தன் மனை விரூந்துகாத்து தருக்கினுள்-தெய்வத்தையும் தென்புலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் தமது மனைக்கு வந்த விரூந்தினனாயும் ஒம்பி மழிச்சியோடு, இருக்கும் நாளிஸ் - (இவ்வாறு) இருக்குங்காலையில்.

மறநிலையார் பொருளிட்டலும் அரசர்க்குரிய செயலாதலால் புண்ணியநிதி என்றதற்குத் தருமவழியா லீட்டிய பொருள் என்றும். தென்புலவாணர் என்றது பிரமன் சத்துவவுடலெடுத்த தேவனாயும் பிறரையும் படைத்தமையால் தெய்வம் தென்புலவாணர் என வுடனெண்ணினார். இவ்வாழக்கையர் தென்புலத்தார் முதலாயினோர்ப் பாதுகாத்தல் தலையாகிய கடிஞ்சலால் தெய்வம் தென்புலவாணரொக்கல் தன் மனை விரூந்து காத்து என்றார். “தென்புலத்தார்தெய்வம் விரூந்தொக்கருனென்றும்-கைம்புலத்தாரேழம்பறலை” என்ற திருக்குறளாடணர்க.

ஐவினைநடத்துமீசுணையானடக்குங்கோடூருந்
செய்வினேத்திரிவுமாறத்தென்னகுடெய்குமாரி
பெய்வினைபுடையதாதிப்பெருவளம்பயிர்ந்துநல்க
வுய்வினைபுடையவாறுபுயிரொலாந்தழைத்தவன்றே.

(இ-ள்.) ஐவினை நடத்தும் ஈசன் ஆணையால் நடக்கும் கோளும்-(ஆன்மாக்களின்) பொருட்டுப் பஞ்சுகிருத்தியங்களை நடத்தும் சிவபெருமான் ஆணைவழியால் நடக்குந் கோள்களும், செய்வினை திரிவு மாற - மறைவறங் கூடச்செய்யும் பொல்லாச் செய்கையினின்றூநீங்க, தென்னன் நாரி எங்கும்-பாண்டியகுதி முற்றும், மாரி பெய் வினை உடையதாதி பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க-மறைபெய்யுந் தொழிலையுடையதாதி பெரிவளங்களை உயிர்களுக்குப் பங்குசெய்து கொடுக்க, உயிர் எல்லாம் உய்வினை உடையவாகி தழைத்த - எல்லாவுயிர்களும் வருந்தும் பசிப்பினியினின்றும் நீங்கிப் பிழைக்குஞ் செயலையுடையவாகிப் பெருகின்.

ஐவளை என்றது சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அதக்கிரகங்களை. திரோபவம் அருட்சத்தியே ஆன்மாக்களுக்குப் பரிபாகம்வர ஆணவமலத்தோடு கூடிநின்று அவ்வான்மாவி னிச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைப்பது. ஆனை என்றது அவன் சத்தியை. மழையால் எல்லா வளங்களும் உளதாதலால் மாரிபகிர்ந்து நல்க என்றார். “கெடுப்பன உக்தெட்டார்க்குச் சர்வாய்மற்றுகே - எடுப்பன உமெல்லா மழை” என்ற திருக்குறளால் உணர்க. (ச0)

எஞ்சிரடியாகியவிறுத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன் நிருமகனுக் கவனியேழறியவீரபாண்டியனென்றணிமுடிகவித்தரசளித்து நவநிரத்சயபூரண வின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச் சிவனடிநிழலிற் பிளப்பறப்பழையதேசொடுகிறைந்துவீற்றிருந்தான்.

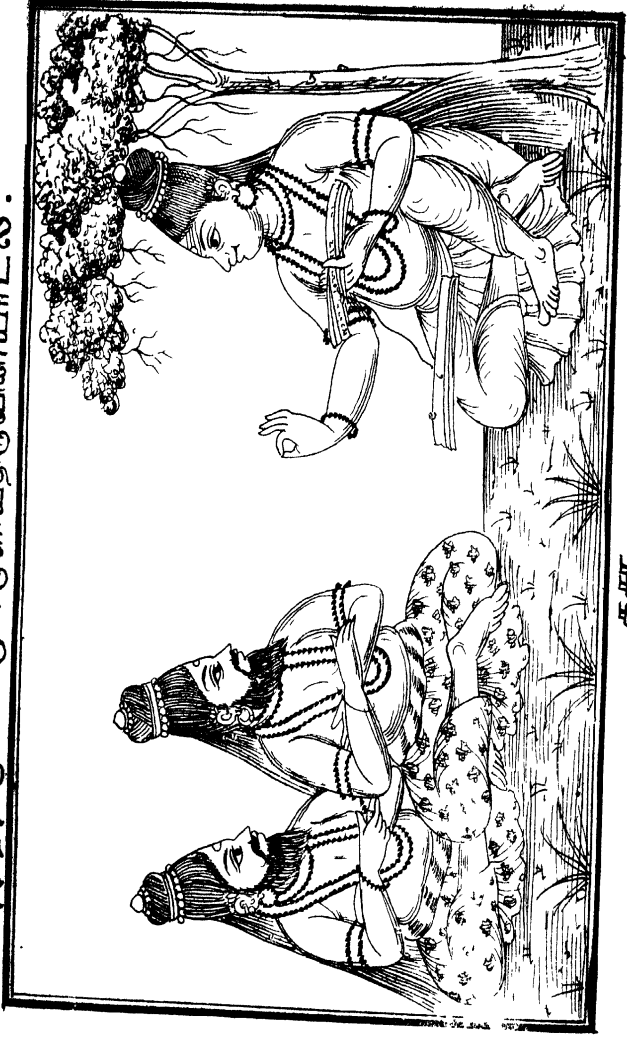
(இ-ள்.) ஆரம் பூண்ட பாண்டியன் புவனி இம் முறையால் புரந்து அளி த்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் நிலவுலகை இம்முறையால் பாதுகாத்து ஒம்பி, திரு மகனுக்கு அவனி ஏழ் அறிய வீரபாண்டியன் என்று அணி முடி கவித்து - (தமது) செல்வப்புத்திரனை ஏழல்குமறிய வீரபாண்டிய என்றழைத்து அழகிய முடிரு ட்டி, அரசு அளித்து - (தமது) அரசியல் தந்த, நவ நிரத்சய பூரண இன்ப ஞான நோக்கு அருளிய மதுரை சிவன் அடிநிழலில் - புதிய நிரத்சயமாகிய பரிபூரண இன்பத்தைத் தந்தருளும் ஞானநோக்கினை அடியார்க்கருளும் மதுரையிலெழுந்தரு ளிய சோமசுந்தரகடவுளின் திருவடிநிழலால், பிளப்பு அறபழைய தேசொடுகிறை ந்த வீற்றிருந்தான் - வேறுபாடற முன்னுள்ள தேசொடு கலந்து நிறைந்து நிகரின் தியிருந்தார்.

இன்பம் ஆரத்தன்மையதாதலால் நவம் எனவும், ஆன்மபோதத்தாற் சுட் டியறிதற்கரியதாதலில் நிரத்சயம் எனவும், என்றும் ஒருபடித்தாய் நிறைதலில் பூரணம் எனவும், பாசகூடியம்செய்து அருளொடு கூட்டுகையால் ஞானநோக்கு எனவும், அடியார்க்கு விரைந்தருளுதலால் இறந்தகாலப் பொருள்பட அருளிய எனவும், திருவடியே திருவருளாதலால் ஏதுப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுபுத்தது அடிநிழலில் எனவும், செந்தழல் நாட்டின் செல்வஞாதலால் பழைய தேசொ டு நிறைந்து வீற்றிருந்தான் எனவுக் கூறினார். “ இன்பத்தை யருள்பெருஞ் சைவால் தந்தருளமென்றும். “பருகியுமாரோள் - விழுங்கியுமொல்லகில்லேன் ” எனவும், “ உள்ளத்துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும்படாஅன் ” எனவும், “ அண்ட ற்கடந்த பொருளளவில்லதோ ரானந்தவெள்ளப்பொருள் ”, எனவும், “ தில்லை முனாராடியதிருவடி ” யெனவும், “ அன்பினாலடியே னாய்போடியாக்கையானத் தமாய்க்ககிந்துருக - என்பரமல்லா வின்னருடந்தாய் ” எனவும் வருந் திருவாக் குகளாஹணர்க. முன்னர்த் திருவாவதாரப்படலத்தில் “ செந்தழைட்டின்னசெ ல்வன் ” எனக் கூறியிருத்தலால் ஞானநோக்குப் பாசத்தை யழிக்கும் ஒன்றுமை நயம்பற்றி எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் துதற்கண் எனப்பொருள்கொண்டு நெற்றிக் கண்ணால் தம்மையருளிய எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (சக)

மேருவைச் செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககடு

வேதத்திற்குப்பாடு எருளியதிருவினாய்டல் .

கசு

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடலம்

எழுச்சிடியாவினவிலுத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரச்செழிய னுயரியமேருமால்வரையைப், பொலம்புரிசெண்டாற்புடைத்துவைப்பெழுத்துப்போந்தருளடைந்த வாபுசன்றும், வலம்படுதினரிதோள்வீரபாண்டியன்கோல்வழங்குநாண்ம க்ஞாயெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர் தேறநால்வேதப்பொருளுணர்ந்தியதிறம்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) உலம் பொரு தடம் தோள் உக்விரச் செழியன் - திரண்ட கல்லோடொத்த பெரிய புயத்தைபுடைய உக்விரகுமாரபாண்டியர், உயரிய மேரு மால்வரையை பொலம்புரி செண்டால் புடைத்து வைப்பு எடுத்து போந்த அருள் அடைந்த ஆறு புசன்றும் - உயர்ந்த பெரிய மேருமலையைப் பொன்னாற்செய்த செண்டாயுத்தால் அடித்து நிதியை எடுத்து அக்ருவின்றும் மீண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளை அடைந்த திருவினையாடலைக் கூறியும், வலம் படு தினரி தோள்வீரபாண்டியன் கோல் வழங்கு நாள் - வெற்றியிடுக்க திண்ணிய தோளையுடைய வீரபாண்டியன் செங்கோல் நடத்துங்காலையில், மதுரை எம்பெருமான் - மதுரையி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், புலம் பொரு முனிவர் தேற நால் வேதப் பொருள் உணர்த்திய திறம் புகல்வாம் - இந்திரியங்களை வென்ற கண்ணாவர் முதலிய முனிவர்கள் தெளிந்துய நான்றுவேதங்களின்பொருள்களை (ஐயமற) உணர்த்திய திருவினையாடலை இனி யெடுத்துக் கூறுவாம். (க)

ஐம்பெரும்பூதநிலைதிரிந்தீழோடுக்கியவுலகொடுமயன்மா லும்பர்வான்பதமுமுதிதவாடுடுக்கியவுருத்தோளுழிவந்தெய்தச் செம்பொருண்மறையுமொடுக்கியவழிநாட செஞ்சுடர்க்கடவுண்முன்மல வம்பவிழ்கமலமெனவான்றிருமுன்மலர்ந்ததாலிலுமுமாதோ. [ரும்

(இ-ள்.) பெரு ஐம்பூத நிலை திரிந்த - பெரிய ஐந்துதலை பூதங்களும் தத்தம் நிலைகளினின்னுமாறுபடுதலால், சுழிழ் அடுக்கிய உலகும் அயன் மால் உடபர்வான்பதமும் உதித்த ஆறு ஒடுங்க-பதினாறு குலகங்களும் அவற்றுடங்கிய பிரமன் திருமால் இத்திரனாறியுலகவுருடைய பெரியபதங்களும் தோன்றியபடியே ஒடுங்கும் படி, உருத்தது ஓர் ஊழி வந்து எய்துகோபித்து ஒழுதிக்காலம் வந்ததைய, செம்பொருள் மறையும் ஒடுக்கிய-வேதங்களும் ஒடுக்கின, வழிநாள்-பின்னாலில், சுருகு சுடர்க் கடவுண் முன்மலரும் வம்பு அலிழ் கமலம் என - சூரியன் சந்திரியில் மலரும் வாசமிக்க தாமரைமலர்போல, அரன் திருமுன் அகிலமும் மலர்ந்தது - இவ் பெருமான் சகந்தியில் ஒடுக்கிய யாவரு தோன்றின.

ஐம்பூதம் நிலைதிரிதலாவது பிரிதிவு அப்பிலும், அப்பு நெருப்பிலும், நெருப்புக் காற்றிலும், காற்று ஆகாயத்திலும் ஒடுங்குதல். ஒன்றின்மேலொன்றுநின்றலால் அடுக்கியவுலகு எனவும், சுரோமென முன்னர்த் தொகைப்படுத்தினமையால் அவற்றுள் நின்ற வகைப்படுத்தி அயன்மாலும்பர்வான்பதமும் எனவும், அயனுத் திருமாலும் பிரகிருதிசம்பந்தமுடையராதலால் ஆகாயம் ஆங்காரத்தத்துவத்திலும், அது மா

னத்தவீத்திலுஞ் அது பிரகிருதி தத்துவத்திலுஞ் சென்றொடுங்குதலின் அவர்கள் தத்தமக்குரிய பதங்களோடு ஒடுங்கினாராதலின் அயன்மாலும்பர்வான்பதமுமொடுங்க எனவும், உருத்திரமூர்த்தியால் பிரகீருகியினின்று ஏனைத்தத்துவங்கள் தோன்றினமையால் உதித்தவாறு எனவும் மகாப்பிரளயம் ஆதலின் உருத்ததோருழி எனவும், பேருழிக்காலமாதலால் சுத்தமாயையீற்றோன்றிய வித்துவில் வேதம் ஒடுங்குதலில் செம்பொருள்மறையும் ஒடுங்கியனனவும், தோற்றத்திலும் ஒடுக்கத்திலும் சிவம் விகாரயின்றி நின்றல் தோன்றச் செஞ்சுடர்க்கடவுள்முன் மலரும் வம்பலிழ்கமலமலரொன எனவுங்கூறினார். திருமுன் என்றது சிவசத்தியை, ஐம்பெரும்பூதநிலை தீரிதலை

“மாநிலம்புனலிலொளிக்ரும்புனல்போய்வன்னியிற்சுடர்க்குமவ்வன்னி
“பூனமில்வனியிற்சேருமவ்வனியோயுயர்விசும்படையுமவ்விசும்பாங்
தேஜையவாங்கரத்திடையொளிக்ருமாங்கதமகாரிதையெய்த
மானவம்மகான்போயுயர்பிரகிருதிதன்னிடையினிதினினமரும்.”
எனவருங் கூட்புராணத்தாலுணர்க.

(உ.)

பண்டுபோற்பின்னுமுத்தொழிநடைத்தப்பராபரஞ்சுடர்திருவுள்ளங்
கொண்டுபோர்த்திமிரிலவலவனைத்தரவிக்குரிசென்றாபிமுண்டகத்தில்
வண்டுபோற்பிரமனுதித்துமூவுலகும்வரன்முறைபடைக்குருநாணஞ்ச
முண்டுபோற்பியவானவர்க்குயிரளித்தவும்பர்நாயகன்றிருவாக்கில்.

(இள.) பண்டுபோல் பின்னும் - முன்புபோலப் பின்னரும், முத்தொழில்
நடத்த பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு - படைப்பு முதலிய மூன்று தொழில்
களையும் நடத்தச் சிவபெருமான் திருவுள்ளங்கொண்டு, போர்திகிரி வலவனைதர -
போர்த்தொழிற்குரிய சக்கரத்தையேந்திய திருமாலைத்தர, அக்குரிசில் தன்னாபி மு
ண்டகத்தில் வண்டுபோல் பிரமன் உதித்து - அத்திருமாலினுடைய உந்தித்தாமையால்
யில் வண்டுபோலப் பிரமன் றோன்றி, மூவுலகும் வான்முறை படைக்கும் நாள் -
மூன்றுலகங்களையும் முறையாகப் படைக்குங்காலையில், நஞ்சம் உண்டு போற்றிய
வானவர்க்கு உயிர் அளித்த உம்பர் நாயகன் திருவாக்கில் - நஞ்சினையுண்டு தன்னைத்
துதித்த அயன் முதலிய தேவர்களுக்கு உயிர் தந்தருளிய தேவதேவன் திருவாக்கில்.

தோற்றமும் ஒடுக்கமும் காலம்போல மாறிமாறி வருமென்பார். பண்டுபோ
ற் பின்னும் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டென்பார். முத்
தொழில்நடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு எனவும், அவ்வான்மாக்கள்
கன்மம்புசித்தாலன்றி மலபாகம்வருதற்கு ஏதுவின்றென்பார். போர்த்திகிரிவலவ
னைத்தர எனவும், “மற்றத்தோற்றமலபாகம்வர” என்றமையால் அவ்வான்மாக்கள்
மலபாகம்வந்து தன்னு திருவடியிற் கூடுதற்கு மீளவுதித்தாலன்றி யின்றென்பார்.
அக்குரிசென்றாபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற் பிரமனுதித்து எனவும், சிவபிரான்
திருவருளால் பிரமன் கிருட்டி, மகத்துடைச்சிருட்டி, சத்தாதிரிசிருட்டி, இந்திரியா
திசிருட்டி, தருவாதிரிசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மானிடசிருட்டி, பூதா
திசிருட்டி, கௌமாரசிருட்டியென வொன்பதுவகைப்படும் என்பார் வரன்முறை
படைக்குநான் எனவும், அபரப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய்ப் பரப்பிரணவமாய் நின்
றான் என்பார் உம்பர்நாயகன் எனவுங்கூறினார். திருமால் உந்தித்தாமையில் பிரம
ன்தோன்றச்செய்தது. இலிங்கபுராணம் மாயனும் அரியும் வரம்பெற்ற அத்தியாயத்
தில் “மூதியதனைநான்மறைவடித்தமுதல்வன்பாத்தமகற்பத்தன், புதல்வனாகியபுத்திவ
ளர்பூந்தாமையிற்றோன்றுவது” எனவருஞ்செய்யுளால் உணர்க.

(க.)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். 100

பிரணவமுதித்ததனிடைவேதம்பிறந்தனகைமிசாரணியத்
தருணிமைமுனிவர்கண்ணுவர்களுக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின்
பொருணிலைதீரியாதுள்ளமுமுகமும்புலர்த்தனரிருப்பவப்போதத்
திருண்மலவலிவென்றவனாரபத்தனென்றொருவேதியின்வந்தான்.

(இ-ள்.) பிரணவம் உதித்தது - பிரணவந்தோன்றியது, அதனிடையே வேதம்
பிறந்தது - அப்பிரணவத்தில் வேதங்கள் தோன்றின, கைமிசாரணியத்து அருள்
கிதை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்கர் ஆகியோர் அதிகரித்து - கைமிசாரணியத்
தில்வசிக்கும் கருணைநிறைந்த முனிவர்களாகிய கண்ணுவர் கருக்கர்முதலியோர்
நெருங்கி, அவற்றின் பொருள் நிலைதீரியாதது உள்ளமும் முகமும் புலர்த்தனர் இரு
ப்ப - அவற்றின் உட்கிடையாயுள்ள பொருளை யுணராமல் மனமும் முகமும் வாடி
யிருக்க, அப்போது-அக்காலையில், இருள் மலம் வலிவென்றவன் அரபத்தன் என்று
ஒருவேதியின் வந்தான் - ஆணவமலவலியைவென்ற அரபத்தனானார் திருநாமத்
தையுடைய ஒருமுனிவரவீர்தார்.

பிரணவம் என்றது அபரப்பிரணவத்தை. பிரணவம் பரப்பிரணவம், அபரப்
பிரணவம் என இருவகைப்படும். பரப்பிரணவம் ஆவது சச்சிதானந்த சொருபமா
கிய சிவமே யின்பத்தைப் பெருக்கும் ஆதிக்கத்தோடு பொருந்தவிரும்புபது. அபரப்
பிரணவம் ஆவது மாயாசொருபமாய்ச் சத்தவடிவமாய்ச் சிவதத்துவவுண்மைஞா
னமாகிய ஆதிக்கத்தை யுண்டாக்கி யான்மாக்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையுந்
தருவது. வாசகமாகிய அது வாச்சியமாகிய பரப்பிரணவத்தை யடைதற்குக் கரு
வியாய்; எல்லாப்பொருள்களுந் தோன்றுதற்கு மூலமாயுள்ள அகரம், உகரம், மக
ரம் என்னும் அக்கரங்களின்வடிவாய்ப் பரசிவம் பிரதிவிம்பித்தற்கு விம்பமாய் அப்
பரசிவமும் தானும் இரும்பும் நெருப்பும்போல வேறன்றாய்ச் சிவவாசகமாயிருத்
தலின் அவ்வாறுள்ள அவ்வபரப்பிரணவந்தோன்றினதென்பார். உம்பர்நாயகன்
திருவாக்கிற் பிரணவம் உதித்ததெனவும், அப்பிரணவத்தினின்று இருக்கு முத
லிய மூன்று வேதங்களும் பின்னர்த் தோன்றினதென்பார். அதனிடையே வேதம்
பிறந்தனவெனவும் பிரணவத்திற்குன்றிய வேதத்தைப் பயின்றதொழிய அவற்றி
ன்பொருளை யுணர்ந்திலனென்பார். அவற்றின் பொருணிலைதீரியாததுள்ளமுமுகமும்
புலர்த்தனரிருப்ப எனவும்கூறினார்.

கலியுகத்தோற்றத்தில் முனிவர்கள் பிரமன்பாற்சென்று யான்கள் தவஞ்செ
ய்தற்கு ஓரிடங்கூறுக என இரப்ப, அப்பிரமன் தருப்பையால் ஓர் நேமி செய்து
இது போய்கின்றவிடத்து இருந்து தவஞ்செய்யக்கடவீர் என்று உருட்ட அந்நேமி
கின்ற சம்பந்தமானவிடம் தைமிசம் எனப்பேர்பெற்றது.

“கிறகர்வண்டியிருமீட்டவாய்க்கமலச்செழும்பொருட்டரசுவீற்றிருக்கும்
மறைமுதற்கிழவன் முனிவரவேண்டவனைதனை விடுத்தபுனனேமி
யிறவுறுதின்றுமாயிடையுறைவதெனக்கவின் காட்டிடும்”

எனவருங்காஞ்சிப்புராணச்செய்யுளானுணர்.

(சு)

வந்தவேதியுடையிருந்தவேதியர்கள்வரவெதிர்த்திறைஞ்சிவேறிருக்கை
தந்தவேலையிலம்மறைபவன் முனிவர்தமைமுகநோக்கியிதுரைப்பான்

பத்வேதனைசாலவாவெறுப்பிகந்தபண்பினராயினீர்நீவிர்
சிந்தைவேறுகிமுகம்புலர்ந்திருக்குஞ்செய்தியாதெனலவர்சொல்வார்.

(இ-ள்.) வந்த வேதியனை இருந்த வேதியர்கள் வரவு எதிர்த்த இறைஞ்சி வேறு இருக்கை தந்த வேலையில்-வந்தமுனிவரை அங்கிருந்தமுனிவர்கள் அவர் வருகையை எதிர்கொண்டிவணங்கி வேறு ஆசனந்தந்தகாலையில், அம்மறையவன் முனிவர் தமையமுகம் நோக்கி ஈது உரைப்பான்-அவ்வரபத்தர் எனையமுனிவர்கள் முகம் பார்த்து இதனைக்கூறுகின்றார், நீவிர் வேதனைப்பந்தம் சால் அவர் வெறுப்பு இஃந்த பண்பினர் ஆயினீர்-நீங்கள் பாசபந்தத்தினின்மிகக் விருப்பு வெறுப்புகளினின்று நீங்கிய தன்மையையுடையராயினீர், சிந்தை வேறாகி முகம் புலர்ந்து இருக்கும் செய்தியாது என - (இப்பொழுது) மனம்வேறுபட்டு முகம்வாடியிருக்கும் செய்தியாதென்று வினவ, அவர் சொல்வார் - அம்முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

தருப்பையாலியற்றிய ஆசனம் என்பார் வேறிருக்கை என்றார். (இ)

மருட்படுமாயைகழிந்தவன்மொழிந்தமறைபயின்றுரைசெய்தேசிகனற்
றிருட்படுமனத்தேமிருத்தமாலையாதுசூழிதற்கெனக்கேட்ட
தெருட்படுமனத்தோன்செப்புவான்வேதஞ்செப்பியசிவபரளுகடரோ
யருட்படிவெடுத்தபுப்பொருளையுமுணர்த்துமல்லதுசூழ்ச்சியாதறைவீர்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, மருள் படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறை பயின்று-மயக்கம்நிறைந்த மாயையினின்று இயல்பாகவே நீங்கிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கள் பயின்று, உரை ஓசய் தேசிகள் அற்ற இருள் படும் மனத்தேம் இருத்தம் - அவற்றினுட் கிடைப்பொருளையுணர்த்தும் ஆசிரியரில்லாமல் அஞ்ஞானம் நிறைந்த மனத்தையுடையோமாயிருக்கின்றோம், இதற்கு சூழ் யாது என - இஃதற்குஆலோசனை யாதென்று வினவ, கேட்ட தெருள் படு மனத் தோன் செப்புவான் - அதனைக்கேட்டஞானம்நிறைந்த மனத்தையுடைய அரபத்தர் கூறுகின்றார், வேதம் செப்பியீர்சிவீபரம் கூடரோ அருள் படிவம் எடுத்து பொருளையும் உணர்த்தும் - அவ்வேதங்களைக் கூறியருளிய அச்சிவபெருமானே அருளுருவங்கொண்டவந்த அவற்றினுட் கிடைப்பொருளையும் உணர்த்துவான், அல்லது சூழ்ச்சியாது - இதுவன்றி வேறு ஆலோசனையாது, அறைவீர் - கூறுவீர் (என்கூறி.) (சு)

பண்ணியதவத்தாலன்றியாதானும்படுபொருள்பிறிதிலைதவமும்
புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியாபுண்ணியதலத்தினும்விழுப்ப
நண்ணியசைவதலத்தினிளையற்றினல்குமசசிவநலங்களினு
மெண்ணியவதிகதலத்தினிளையற்றினிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும்.

(இ-ள்.) பண்ணிய தவத்தால் அன்றியாதானும் படு பொருள் பிறிது இலை-செய்யுந் தவத்தாலன்றியாதொன்றானும் (ஒருவனுக்குக்) கைகூடும்பயன் வேறில்லை, தவமும் புண்ணியதலத்தின் அல்லது பலியா - அத்தவங்களும் புண்ணியதலங்களிற் செய்தாலன்றிக்கைகூடா, புண்ணியதலத்தினும் விழுப்பம் நண்ணிய சைவதலத்தினில் இயற்றின் நல்கும் - அப்புண்ணியதலங்களினும் மேன்மையிற் சைவதலங்களிற்செய்தால் அது கைகூடும், அச்சிவ தலங்களினும் எண்ணிய அதிகதல

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ஐக்க

த்தினில் இயற்றின் இருந்தலம் எனின உடன் பயக்கும்- அந்தச்சுவதலங்களினும் கன்குமதிக்கப்பட்ட மேம்பட்ட சுவதலத்தில் செய்தால் அப்பெரியதவப்பயன் எனினில் வினாந்து கைகூடும்.

அறமுதலிய நான்கு பொருள்களையும் பெறுதற்குத் தவத்தாலன்றி அவை ஏனையவற்றை கைகூடா என்பார் பண்ணிய தவத்தாலன்றி யாதானும் படுபொருள் பிறிதிலு என்றார். (எ)

அத்திருதலமற்றியாதெனினுலகமகிலமூந்தன்னுடம்பான ஷித்தகன்சென்னிப்பன்னிருவிரண்மேல்விளங்குதலமதுவேவன் முத்தராயெண்ணில்வானவர்முனீவோர்முயன்றுமாதவப்பயனடைந்து சித்தமாசகன்றுவதிவதென்றதால்செப்பியமதுரையந்கரிந்.

(இ-ள்.) அத்திருதலம் இயாது எனில் - அந்த மேம்பட்ட சுவதலம் யாதென்று வினவில், உலகமூ அகிலமும் தன் உடம்பான விதகன் சென்னி பன்னிருவிரல் மேல் விளங்கிய தலம் அது என்று - எல்லாவகைகளுந் தனது சரீரமாகவுள்ள விராட்புருடனுடைய சிரததின்மேல் பன்னிரண்டுவித அளவுக்குமேல் விளங்கியதலமாயுள்ளதெனவும், சேவன் முத்தராய் என்னில் வானவர் முனீவோர் மாதவம் முயன்று பயன் அடைந்து சித்தம் மாசு அகன்று வதிவது என்று - சேவன்முத்தராய் அளவில்லாத பெரியதேவாகளும் முனிவர்களும் பெரியதவஞ்செய்து அத்தவப்பேற்றை எனிலுடைநது மனக்குற்றமுமொழிநது என்றும் வசிப்பதாயுள்ளது எனவும், அறம் தூல் செப்பிய மதுரை - தருமநூலெதெனக்கூறும் மதுரையாம், அந்கரில்-அத்திருநகரன். (அ)

தெளிதருவிசும்பினிழிந்ததோர்விமானசிகாமணியருகுதென்மருங்கின் முளிதருபாராவடநிழல்பிரியாமுழுமுதல்வழிபடுமறவோர்க்களிதருகருணை முகமலர்ந்தளவாவருங்கலையனை தலையுந்தெளிவித்தொளிதருமனையமூரததியேதுங்கடகோதியுமறைப்பொருளுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) தெளிதரு விசும்பின் இழிந்தது ஓர் விமான சிகாமணி அருகு தென்மருங்கின்-ஒளிமிக்க விண்ணுலகினினதும் வந்த ஒப்பில்லாத தெய்வதவிமானங்களுக்கெல்லாம் சிகாமணியாயுள்ள விமானத்தின் அருகில் தென்பாலில், முளிதரு பாராவடநிழல் பிரியாமுழுமுதல்-உலாந்த பருத்தநூலாயுடைய கல்லாலவிருகூந்தினிழலினின்றும் பிரியாத தஷ்வினுமூர்த்தி, வழிபடும் அறவோர்க்கு அளிதரு கருணை முகமலர்த்து அளவா அருங்கலை அனைத்தையும் தெளிவித்தது ஒளிதரும்-தம்மை வழிபட்டோமுகும் சனகா முதலிய முனிவர்களுக்கு அன்பும் அருளும் மிக்கமுகமலர்ச்சிசெய்து அளவில்லாத ஆரியநூல்முறைநையும் தெளியச்செய்து விளங்குவார், அனைய மூர்த்தியே துங்கட்கு ஓதிய மறைப் பொருள் உணர்த்தும்-அந்தமூர்த்தியே உங்களுக்குத் (தாம்) திருவாயமலர்ந்தருளிய வேதத்தினுட்பொருளை யுணர்த்தாநிற்பர்.

அங்கவன்றிருமுனருந்தவவிராதமாற்றுவான்செல்லுமினெனவப்பங்கவனருள்போல்வந்தமாதவன்பின்புனிதமாமுனிவருமங்கை பங்கவன்மதுஷாப்பதிபுகுந்தம்பொற்பன்மணிக்கோயில்புக்காழிச்சங்கவன்கைபோல்வனைசெறிசெழும்பொற்றாமரைத்தடாகரீராடி.

(இ-ள்.) அவன் திருமுன் அரும் தவவிரதம் ஆற்றுவான் செல்லுமின் என-
அம்மூர்த்தியின் திருமுன்னிருந்து செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்யச் செல்லுங்க
ளென்று கூற, அப்புங்கவன் அருள்போல் வந்த மாதவன் பின்-ஐந்தமூர்த்தியின்
திருவருள்போல் வந்ததவிய அரபத்தாபின்பு, புனிதம் மா முனிவரும்-களங்கயில்
லாத கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களும், மீங்கை பங்கவன் மதுரை பதி புருந்து-
அங்கயற்கணம்மையை இடப்பாலிலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மீதுரைத்
திருநகரத்திறசென்று, அம் பொன் பல் மணி கோயில் புக்கு - அழகிய பொன்னாற்
செய்த பலரத்தினங்களூத்திய திருக்கோயிலுட்புருந்து, ஆழி சங்கவன் னைப்போ
ல் வளை செறி செழும் பொன் தாமரை தடாகம் நீர் ஆடி - சக்கரத்தையும் சங்கை
யும் ஏந்திய திருமால் கரத்தைப்போலப் பாஞ்சசன்னியம் வசிக்கும் பொலிவுமிக்
க பொற்றமறைப்பொய்கையில் ஸ்ரானஞ்செய்து. (க0)

கரைகடந்துள்ளங்கடந்தவன்புந்தக்கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி
வரைகடம்பிடரிநகிடந்தோர்மேருவரைபுரைவிமானமேற்காணு
வுரைகடம்பொருளைக்கண்களாற்கண்டாங்கும்பர்தம்பிரானேநேர்கண்டு
தினாகடந்திடும்பேரின்பவாரியிலுருசேணிலத்திலும்விழுந்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) கரை கடந்து உள்ளம் கடந்த அன்பு உந்த கடிதுபோய் - எல்லைக
டந்து இதயத்தையும்விழுந்தி (மேலெழுந்த) அன்பானது (தம்மைச்) செலுத்த வி
ரைந்துசென்று, நான்கிரு வெள்ளிவரைகள் தம்பிடரிய் கிடந்தது ஓர் மேருவரை
புரை விமானமேல் - எட்டுவெள்ளிமலைகளின் பிடரிநமேலிருந்த ஒருமேருமலை
யையொத்த எட்டுவெள்ளியானைகள் பிடரிநகமநதவிமானத்தினமேல், காணு உரை
கள் தம்பொருளை கண்களால் கண்டால் ஆங்கு - (தமது உள்ளக்கண்களாற்) கண்
டறியாத வேதவாக்கியங்களின்பொருளை (புறத்திலுள்ள) கண்களால் கண்டாற்போ
ல, உம்பர் தம்பிரானே நேர்கண்டு-தேவர்களேதவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை நே
ரேதரிசித்த, தினாகடந்திடும் பேரின்ப வாரியினும் சேண் நிலத்திலும் விழுந்து எ
ழுந்தார் - அலையொழிந்த 'பேரின்பக்கடலிலும் பரந்த நிலவுலகத்தினமேலும்' விழுந்
து எழுந்தார்கள்.

கடலோடு பேரின்பக்கடல் வேற்றுமையுடைய தென்பார் தினாகடந்திடும்
பேரின்பவாரி என்றார். (கக)

கைதலைமுகிழ்த்துக்கரசாணங்கன்கம்பிதருசெய்துகண்ணருவி
பெய்தலைவெள்ளத்தாழ்ந்துவாய்குமுறிப்பிரமன்மாலின்னமுந்தேரு
மைதழைகண்டவெள்ளிமன்னாடுமவானவாநாயகவானோ'
ருய்தரவிடமுண்டமுதருள்புரிந்தவுத்தகபோற்றியென்றேத்தார்.

(இ-ள்.) கை தலை முகிழ்த்து கரசாணங்கள் ஈம்பிதம் செய்து-கைகளைத்
லை மேற்கூப்பி அக்கைகளுங் கால்களுங் கம்பித்து, கண், அருவி பெய்து அலை வெள்
ளத்து ஆழ்ந்து வாய் குமுறி - கண்கள் ஆனந்தவெள்ளஞ்சொரிய அலைக்கும் அவ்வா
னந்தவெள்ளத்தில்அழுந்தி வாய்குமுறி, பிரமன் மால் இன்னமும் தேரு மை தழை
கண்ட வெள்ளி மன்று ஆடும் வானவர் நாயக - பிரமனுந் திருமாலும் இன்னமுந்
தெரிந்துணராத கருமையிக் ஸ்ரீகண்டத்தையுடையானே வெள்ளியம்பலத்தாடும்
தேவர்கள் தேவனே, வானோர் உய்தர விடம் உண்டு அமுது அருள் புரிந்த உத்தம
போற்றி என்று ஏத்தார் - தேவர்களுய் விடமுண்டமுதருளிய உத்தமனே உன்னை
வந்திக்கக்கடவேமென்று வந்தித்து.

வேதத்துக்குப்பொருளாளுளிச்செய்தபடலம். இக்க.

எங்களையாமையொழித்த வேதத்தின்பொருளையருளுக என்றும் அபிப்ரியத்தோடு பொருத்த வாளுருய்தரவமுதண்டருள்புரிந்த உத்தம என்றது கருத்துடையபடலபணி. (உஉ)

மறைபொருள்காணுதுள்ளமா லுழந்துவாடியவெமக்குநீயேயந்
நிறைபொருளாகிநின்றனையதற்குநீயலாற்பொருள்பிரிதியபாதென்
நிறைவனையிறைவன்பங்கிலங்கயற்கணிதையியையம்முறையேத்தி
முறைவலஞ்செய்தவடநிழலமர்ந்தமுர்த்திமுன்னெய்தினுமுனிவோர்.

• (இ-ள்.) முனிவோர் - கண்ணவர் முதலிய முனிவர்கள், மறை பொருள் காணுது உள்ளம் மால் உழந்து வாடிய எமக்கு-வேதத்தின்பொருளை யுணராதமனமயங்கிப் புலர்ந்த எங்களுக்கு, நீயே அ நிறை பொருளாகி நின்றனை - நீயே அவ்வேதத்தினுட்கிடையாய் நிறைந்த பொருளாய் நின்றாய், அதற்கு நீ அலால் பொருள் பிரிதியபாதி என்று - (ஆதலால்) அவ்வேதத்திற்கு நீயேயன்றி வேறுபொருள் யாது (உளது) என்று, இறைவனே ஏத்தி-இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, இறைவன் பங்கில் அங்கயற்கள் இறைவியை அமமுறை ஏத்தி - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் இடப்பாலமர்ந்த அங்கயற்கண்ணமமையாகிய இறைவியையும் அம்முறையே துதித்து வணங்கி, முறை வலம் செய்து - முறையாகப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, வடநிழல் அமர்ந்தமுர்த்தி முன் எய்தினா - கல்லாலவிறுக்கத்தி னிழுவின்னீழ் எழுந்தருளிய தக்ஷிணமுர்த்தியின் திருமுன்னரடைந்தார்கள்.

மறைப்பொருள்தொகுத்தல்.

(உஉ)

தேனப்பளிக்குமேனியும்பளிக்குச்செழுமலைபதித்ததுப்பன்ன
பாதமுஞ்செவ்வாய்மலருமுக்கண்ணுமபங்கயச்செங்கரான்கும்
வேதபுத்தகமுமமுதகும்பமுந்தன்விழிமணிவடமுமெய்ஞ்ஞான [த்தா.
போதமுத்திரையுந்தரித்ததோர்தனிமைப் போதன்முன்றும்ந்தெழுந்தே

• (இ-ள்.) தேனம் பளிக்கு மேனியும்-குளிர்ந்த பளிங்குமலையையொத்த வெள்ளிய திருமேனியையும், செழு பளிக்கு மலை பதித்த அப்பு அன்ன பாதமும்-ஒளிரிறைந்த அப்பளிங்குமலையில் பதித்த பவளத்தையொத்த பாதங்களையும், செவ்வாய் மலரும்-செவந்த திருவாயாகிய தாமரையையும், முக்கண்ணும்-திரிநேத்திரங்களையும், பங்கயம் செம் கரம் நாள்கும்-தாமரையையொத்த செவந்த திருக்கரங்கள் நான்கையும், வேத புத்தகமும்-உண்மையை விளக்கும் ஞானபுத்தகத்தையும், அமுத கும்பமும்-அமுதம் நிறைந்த கமண்டலத்தையும், தன் விழி மணி வடமும்- தன் கண்மணியாகிய உருத்திராக்க வடத்தையும், மெய்ஞ்ஞானபோத முதலாகியும் தரித்தன ஓர் தனிமை போதன்முன்-உண்மைஞானப்பயனைத் தெரித்தருளும் சின்முத்திரையையும் தரித்தருளிய ஒப்பில்வீர தக்ஷிணமுர்த்தி திருமுன், தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்தா - பணிந்து எழுந்து துதித்தா.

தேவர்கள் ஊா திரை முப்பு முதலியவற்றை நீக்குந் தேவாயிர்தம்போலப் பிறப்பிறப்புகளைப்போக்கும் ஞானாயிர்த நிறைந்த கும்பம் ஆதலால் வேதபுத்தகமுதலியவற்றோடு என்னி அமுதகும்பமும் எனவும், தேவர்கள் திரிபுரவாசிகளால் தங்களுக்கு உண்டாகிய வருத்தங்களை யெடுத்து விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளச் சிவ பெருமானார் ஆயிரத் தேவருடம் தமது திரிநேத்திரங்களையு மலர்த்தியிருந்தருள அத்திருக்கண்கள் நீர்பொழிந்தருளின, குரியன் வடிவமாகிய வலக்கண்பொழிந்த

நீரில் நின்ற பன்னிரண்டுருத்திராட்சமரங்களும், சந்திரன் வடிவமாகிய இடக்கன் பொழிந்த நீரில் நின்ற பதினாறுருத்திராட்சமரங்களும், அக்கினிவடிவமாகிய நெற்றிக்கன் பொழிந்த நீரின் பத்து ருத்திராட்சமரங்களுந் தேன்னிளமையால் தன்விழி மணிவடம் எனவுங் கூறினார். (கச)

வடநிழலமர்ந்தமறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபதுமிரண்டு
திடமுறவரபத்தன்றைநெளிந்துதேணிமைதிமுதலடைவிற
படுமுகியளவுந்தருப்பணநோமம்பார்ப்பனவுண்டிமுப்போது
மடைவறுதுவன்றுநோற்குமாதவர்முனருமறைப்பொருள்வெளிவருமாண்.

(இ-ள்.) வடநிழல் அமர்ந்த மறைமுதல் மேதாமனுவெழுத்து இருபதும் இரண்டும் - கல்லாலவிருகூத்தினிழவில் எழுந்தருளிய தகஷினுமூர்த்தியின் மேதாமன் திரமாகிய இருபத்திரண்டெழுத்தையும், திடம் உற அரபத்தன் தன்னால் தெளிந்து உறுதிப்பட அரபத்தமுனிவரால் தேர்ந்துணர்ந்து, தேள் நிறை மதிமுதல் அடைவில் படுமுகி அளவும்-விருச்சிகமாதமுதல் முறையேவரும் ஆய்விருச்சிகமாதங்காறும், தருப்பணம் ஒம் பார்ப்பன உண்டி முப்போதும் அடைவறுதுவன்று நோற்கு மாதவர்முன்-தருப்பணத்தையும் ஒழுகையும் பார்ப்பனவுண்டியையும் கால உச்சிமாலை என்னும் முப்போதிலும் முறையாகச்செய்து அனுட்டித்து நோற்கும் கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள் முன்பு, அருமறைப் பொருள வெளியரும் - (கட்புலன்களால் பிறர்) அறிதற்கரிய தகஷினுமூர்த்தி (அவர்கள்) கட்புலன்களாலறிய வந்தருகுகின்றார்.

மேதா தகஷினுமூர்த்தி பிரசாதத்தையடைதற்குரிய மூலமந்திரம். அது மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருதற்குரிய திருமந்திரமாதலால் மேதா என்றும் காரணப்பெயரோ இயற்பெயராய் நின்றதென வரிக. அத்திருமந்திரத்தை ஆய்ந்தாராம செபித்தார்பத்துக்கொன்று அருக்கியமும், தூற்றுக்கொன்று ஒமமும், ஆயிரத்துக்கொன்று பிரமணபோசனமுஞ் செய்வித்தல் முறையாதலால் அடைவறுதுவன்று என்றார். அவ்வாறே பதினாயிரம் இலட்சத்துக்குந் கொள்க. (கடு)

கலிவருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெண்ணன்
கூனமிலிலக்கணவுறுப்பகவையானான்
கானவொருகாளை மறையோன்வடிவமாகி.

(இ-ள்.) மானம் முனிவோர் அதிசயிப்ப - பெருமையையுடைய கண்ணுவர் முதலியமுனிவர்கள் அதிசயங்கடா, வடம் நீழல் மோனம் வடிவாகிய முதல் குரவன்-கல்லாலவிருகூத்தினிழவில் மொளனமூர்த்தமா பெழுந்தருளிய காரணதேசிகர், ஊனம் இல் என்னுன்கு இலக்கண உறுப்பு அகவை நானுன்கு ஆன - குற்றமில்லாத முப்பத்திரண்டிலக்கணங்களையும் வாய்ந்த அவயவங்களும் பதினான்குவயது முள்ள, ஒருகாளை மறையோன் வடிவம் ஆகி - ஒப்பில்லாத காளைப்பருவத்தையுடைய அந்தணர்கிருக்கோலங்கொணடு.

ஆசிரியன் கைகால்முதலிய வறுப்புகளின் குற்றமில்லாதவனாய் போழுக வாய்ந்திருப்பவன் உத்தமதேசிகனாதலால் ஊனமிலிலக்கணவுறுப்பு என்றார். "என்றேயிசைத்தவிலைவாழுகும்பமுதிள் - ஒன்றுமிலாருத்தமொன்றோர்" எனவரும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளானுணர்க. (கக)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். இகடு

**நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டகையகண்டுகைவளைத்தொழுருகாதிற்
பூண்டருழைகளவியபொலன்செய்பலகாக
சேண்டவழிளங்கதிரிசித்திருள்சிதைப்ப.**

(இ-ள்.) நீண்ட திரிமுண்டம் அழல் நெற்றி விழி பெரீத்த - நீண்ட திரிபுண்டரமானது அக்கினிவழுவாகிய நெற்றிக்கண்ணைமறைக்கவும், காண் தகைய கண்டுகை வளைந்து ஒழுரு காதிற் - கண்களாற்காணாதோறும் அழருசெய்யுங் கண்டுகை வளைந்து விளங்கும் திருக்காதில், பூண்ட ருழை கௌவிய பொலன் செய் பலகாக-தரித்த ருண்டலத்திற் பதித்த விளக்கம் செய்யும் பல இரத்தினங்களுந், சேண் தவழ் இளங் கதிர் சிரித்த இருள் சிதைப்ப - ஆகாயத்தில் தவறும் இளஞ்சூரியனினு மிக்குக் கிரணமவீசி இருளை ஓட்டவும்.

ஏனையுற்புகளிலணிந்த திரிபுண்டரத்திலும் நெற்றியிலணிந்த திரிபுண்டரம் நீண்டதாதலால் நீண்டதிரிமுண்டமெனவும், காதிசுணியும் உருத்திராட்சகண்டுகை பன்னிரண்டு திருமுகங்களை புடையதாதலால் காண்டகையகண்டுகை யெனவுங் கூறினார்.

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தனியும்கவடமாலையெழிவாளாற்
பத்தநாமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த.

(கஎ)

(இ-ள்.) உத்தரிய வெண் படம் வலம்பட ஒதுங்க - உத்தரியமாகிய வெள்ளிய ஆடை வலப்பாற்பட ஒதுங்கவும், தவள நூலினொடு - வெள்ளிய வுபவீத ததோடுமுத்தம் இடையிட்டு வைத்து அணியும் அக்கம் வடமலை-முத்தங்களைவிடையிடையிட்டுக் கோவைசெய்து புனைந்த உருத்திராக்கமலை, எரி வாளால் - வீசுங்கிரணத்தால், பத்தநாமறைத்த மல பந்த இருள் சிந்த - முனிவர்களை அனாதியில் மறைத்த ஆணவவிருள் சிதையவும்.

பிராமணதேசிகர் தரிக்கவேண்டிய முத்திரைகளுள் ஒன்றாதலால் உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்கவெனவும், ஏழு பூணூல் தரிக்கவேண்டுவது முறை யாயினும் ஒவ்வொரு பூணூலும் ஒன்பதிலையால் முறுக்கிப் பொவ்வொருநூலால் மைந்த மூன்றுநூலாதலால் முத்தவளநூலினொடு எனவும், கட்டிலங்களைமறைக்கும் புறவிருளைச் சிந்தும் சூரியனொளியிலும் மேய்ப்பட்ட ஒளியையுடைய தாதலால் சொல்லாற்றல்தோன்ற ஏறிவாளால் எனவுங் கூறினார்.

(கஅ)

கண்டுகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாரு
தண்டினிமொலைவிடவாளரவுதள்ள
வெண்டிடுகிணவிரிகோவணமருங்கிற்
நண்டரியபட்டிகைவளைத்தொளிதழைப்ப.

(இ-ள்.) கண்டுகை தொடுத்திருகரத்தின் ஒடு தண்டு வாகின் இமிமலை-கண்டுகையாகப் புனைந்து இரண்டுகைகளோடு தண்டினையொத்த புயங்களி லணிந்த உருத்திராக்ஷமாலிகை, விடம வான் அரவு தள்ள - விஷத்தைபுடைய சர்ப்பத்தை யொழிக்கவும், வெண் துகிலின் ஆண விரி கோவணம் மருங்கில் - வெள்ளியவஸ்திரத்தாற் போக்கிய கோவணத்தின்பக்கத்தில், தண்டரிய பட்டிகை வளைந்து ஒளிதழைப்ப - நீங்குதலில்லாத பட்டிகை சூழ்ந்து விளங்கவும்.

(கக)

வண்டு வரி பாடுவன போல மலர்ப்பாத
புண்டரிகமேலுழலசிலம்புகள் புலம்பத்
தொண்டரகமாசிருநிணித்து முடிசூட்டி
முண்டகமலர்ப்புறம்விறற்கழன்முழங்க.

(இ-ள்.) வண்டு வரி பாடுவன போல - வண்டுக ளிசைபாடுதல்போல, மலர்ப்பாத புண்டரிக மேல் உழல் சிலம்புகள் புலம்ப - மலர்ந்த திருவடித்தாமரைமேல் வளைந்துகிடக்கும் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், தொண்டர் அகம் மாசு இருள் தனித்து முடி சூட்டும் முண்டக மலர்ப்புறம் - அடியாருடைய மனக்குற்றத்தை (வினைக்கும்) சூண்டவலத்தை விட்டி (அவர்கள்) முடியிற்கூட்டுந் தாமரைமலர்போன்றதிருவடியின்மேல், விறல் கழல் முழங்க - வெற்றியையுடைய வீரகண்டை முழங்கவும்.

குற்றங்களாவன - விகற்பம், சங்கற்பம், குரோதம், மோகம், கொலை, தன்பம், அகங்காரம், நகை. கட்டிலங்களுக்கு விடயமாகின்ற பொருள்களை மறைத்துத் தன்னைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் புறவிருளிலும் ஆன்மாத்மனுக்கு விடயமாகிய பொருள்களைப் புறமறைத்துத் தன்னைப் புறமறைத்து மிக்கவிருளாதலால் ஆன்மவலத்தை இருள் எனவும், அடியார்கள் வினைகளைவென்று பிறப்பினை யறுத்தற்குத் திருவடியிற்கட்டும் ஓரறிஞரியாதலால் விறற்கழல் எனவும், முனிவர்கள் கருவி கரணங்களின் ஆரவாரங்களை யோட்டச்செல்லும் பரநாதமாதலால் சிலம்புகள் புலம்ப, முழங்க எனவுங்குறிநீர். “வீட்டின்ப வெள்ளத்தழுத்திவிடுந்தாளினுமடியார் - உள்ளத்தினும் பிரியாவொண்சிலம்பும் - கள்ளவினை - வென்றுபிறப்பறுக்கச்சாத்தியவீரக்கழலும்” எனப்போற்றிப் பட்டுறையில்வருதல்காண்க. முடிசூட்டும் என்றதை “சூட்டுவார் வினையொத்தபோது” என்னுஞ் செய்யுளுரையிற்காண்க. (உ0)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரணிமைப்பப்
போதம்வனாபுத்தகமிடக்கையதுபொற்ப
வேறுபுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்சூட.

(இ-ள்.) ஏதம் இல் பவித்திரம் வலக்கரன் இமைப்ப-குற்றமில்லாத பவித்திரம் வலக்கையில் விளங்கவும், போதம் வனா புத்தகம் இடக்கையது பொற்ப - சிவஞானபோதமெழுதிய புத்தகம் இடக்கையில் வீராவகவும், ஒதி உணராத அலறி ஒலம் இடும் வேதம் பாதுகைகளாகி - எடுத்துக்கூறியும் அறியாத கதறித் கதறி அபயமிடும் வேதங்கள் பாதுகைகளாகி, இரு பாதம் மலர் சூட - இரண்டு பாததாமரைகளைச் சூடவும். (உக)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காரையறுகால
புள்ளொலியினுஷ்மிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்றா
லுள்ளவயல்புக்குவகையொன்பயிர்வளர்ப்ப.

(இ-ள்.) கள்ள முளரிக்கு உள் முரல் காளை யறு கால புள் ஒலியின் - தேனை யுடைய தாமரைக்குவிருந்த ஒலிக்கும் ஆறுகால்களையுடைய ஆண் வண்டின் ஒலியைப்போல, ஈவும் இதழும் புடை பெயர்ந்து துள்ள எழு வேத ஒலி - ஈவும் இதழும் (தத்தம் நிலையின்றி) புடைபெயர்ந்து துள்ளவெழா நின்ற வேதவொலியா

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். இகன

னது, தொண்டர் செவி ஆனால் உன்னம் வயல் புக்கு உவகை ஒன் பயினைப்பர்-
கண்ணவர்முதலிய முனிவர்களுடைய காதாகிய கால்வழியால் மனமாகிய வயலிற்
சென்று சுநதோஷமாகிய ஒள்ளியபயினைவிளக்கவும்.

உதாதத்தம், அதுதாதத்தம், சொரிதமாகிய சுரபேதங்களால் வேதத்தின்பொ
ருள்விளங்க இசையதுத் துசசரித்துவந்தீர் என்பார் காவுமிதமும் புடைபெயர்ந்த
துள்ள வெழுவேதவொலி உவகைடொன்பயிர்வளர்ப்ப எனக்கூறினார். (உஉ)

சீதமணிமுரறிருவாய்சிறிதரும்பி
மாதவர்களகாணவெளிவந்துவெளிகின்று
இதமுடிவாயளவினும்மறையனந்தப்
போதவடிவாயிரிற்றைபூரணபூரணன்.

(இ-ள்.) நாத முடிவாய் - நாதத்தவதத்தின் முடிவாய், அளவில் நான்மறை
யின் அந்தம் போத வடிவாகி கிறை பூரண பூரணன் - அளவில்லாத நான்கு வேத
ங்களின்முடியில் ஞானவடிவாய்கிறைந்த எனதும் பழையராசிப் பூரணராயுள்ளபெ
ருமானார், சீதம் மணி முரீஸ் திருவாய் சிறிது அருமப - குளிர்ந்த அழகிய புன்முது
வல் திருவாய் சிறிதருமப, மாதவர்கள் காண எளி வந்து வெளி நின்றான் - கண்
னாவர்முதலிய முனிவர்கள்காணக் (கட்புலன்களுக்கு வெளிப்பட்டு) வெள்ளிடை
யில்வந்து நின்றருளினார்.

தமக்கோர் தோற்றமு யிறுதியில்லாராதலின் - பூரணனென்றதற்கு என்
தும் பழையரெனப் பொருள்கூறினும், நினைமலமாகிய சிவம் மாயைக்கப்பாற்பட்ட
தாதலால் சுத்தமாயையின காரியமாகிய நாதத்தவதத்துக்கும், அம்மாயையிற்றோ
ன்றிய விநதத்துவதத்தின் காரியமாகிய வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்றது
என்பார் நாதமுடிவாகிய யளவினும்மறையினந்தப் - போதவடிவாகிகிறை எனக் கூ
றினார்.

“வேதவேதாந்தம்விளக்கருசெயலிந்துவுடன்
நாதநாதாந்தடுவேதம் - போதந்தால்
ஆமளவுநதேடவளவிறந்தவப்பாலைச்
சேமவொளி”

எனப் போற்றிப்பட்டுறொடையில் வருதல்காண்க.

(உஊ)

அதுதேரடியாகிரியவிருத்தம.

வட்டவாண்மதுகண்டார்க்குமுலாக்கடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டருவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதருசென்னிக்கணிமலராகததாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) வட்டம் வாள் மதி கண்டு ஆர்க்கும் உவாக் கடன் மான - வட்டமா
கிய வொள்ளிய பூரணசந்திரனைக்கண்டு ஒலிக்கும் கிறைந்த கடலையொப்ப, மாண்
ட சிட்டராமுனிவர் - மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோராகிய முனிவர்கள், காளை தேசி
கவடிவம் நோக்கி - காளைப்பருவத்தையுடைய தேசிகர் திருவுருவத்தைநோக்கி, ஒட்
டு அரு உவகை வெள்ளம் மேல் கொள - நீங்காத மகிழ்ச்சியாகிய வெள்ளம் மே
லெழுந்தோங்க, உருத்த கூற்றை அட்ட தாமரை தம் சென்னிக்கு அணிமலர் ஆக
தாழ்ந்தார் - கோபித்தெழுந்த இயமனை உதைத்தருளிய தாமரைபோன்ற திருவடி
களைத் தமது சிரத்துக்கு அணியும் மலர்களாகக்குடி வணங்கினார்கள். (உச)

அளவறுகலைக்கெல்லா முறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வளைவுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளனோக்கிப்
பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்லார்.

(இ-ள்.) அளவு அறுகலைக்கு எல்லாம் உறைவிடம் ஆகி - அளவில்லாத
நூல்களுக்கெல்லாம் உறையுனாகி, வேதம் விளை பொருளாகி நின்ற வேதிய - வேத
த்தில் விளையும் பொருளாய் நின்றருளிய வேதியோ, சரணம் என்ற வளைவு மன
த்தினுரை - (நீர் எமக்கு) அடைக்கலமென்றடைந்த கோட்டமுற்ற மனத்தையுடைய
கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்களே, தேசிகவள்ளல் கோக்கி-ஆசிரியமூர்த்தமா பெ
முந்தருளிய தக்பினுமூர்த்தி நோக்கியருளி, பளகறு தவத்தீர் - குற்றமற்றதவத்
தையுடையீர், வேட்கையாது என - உங்கள் விருப்பம் யாதென்று வினவ, பணிந்து
சொல்லார் - வணங்கி முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

அவரது அருட்சத்தியால் சுத்தமாயையிறோன்றிய விந்து தத்துவத்தினின்
றுந் தோன்றினமையால் அளவறுகலைக்கெல்லா முறைவிடமாகியென்றார். (உரு)

அடியோமூய்யுமாறுமுலகெலாமளிக்ஞுமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்சூரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிவிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான்.

(இ-ள்.) அடியோம் உய்யும் ஆறும் - அடியேங்கள் ஐயமறத் தெளிந்தபிறை
க்கும் வண்ணமும், உலகு எல்லாம் அளிக்கும் ஆறும் - உலகத்தை யெல்லாம் பாது
காக்கும்வண்ணமும், படி இல்லா வரத்த வேதம் பயன் அருள் செய்தி என்ன - அ
ளவில்லாத நன்மையையுடைய வேதத்தின்பொருளை உணர்த்தியருளா யென்று (கு
றையிரப்ப) கொடிய மா பாசம் தீர்ப்பான் (விடாது சூழ்ந்த) கொடிய பெரியமலப்
பிணிப்பை யொழிக்க, சூரவர் அம்முனிவரோடும் - ஆசிரியர் திருக்கோலங்கொண்
டுவந்த பெருமானார் அந்தமுனிவர்களோடும், முடிவு இல்லா இலிங்கம் முன் போய்-
(என்றும்) தனக்கோர் இறுதியில்லாத இலிங்கமூர்த்தியின் திருமுன்சென்று, மறைப்
பொருள் மொழிவது ஆனான் - வேதத்தினுட் கிடைப்பொருளைத் தெரிந்தருளத்திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார்.

வேதத்தின் பொருளுணர்ந்தால் உமது அருட்பேறு வாய்க்கும் என்பார் அடி
யோமூய்யுமாறும் எனவும், எங்கட்கு இவ்வேதப்பொருள் கைகூடும் பரந்தென்
ளிதி நெங்குலிடத்துணர்ந்து பிறவியைக் களைத் தய்வார்களைன்பார் உலகெலாம
ளிக்குமாறும் எனவுங்கூறினார். (உசு).

அந்தணிகேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருனே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும்.

(இ-ள்.) அந்தணிகேண்மின் - முனிவர்களே கேளுங்கள், சால அருமறை
பொருள்கள் எல்லாம் மந்தணம் ஆகும் - மிகவும் அரிய வேதங்களின் உட்கிடைப்
பொருள்களெல்லாம் இரகசியமாயிருக்கும். இந்த மறைப்பொருள் அறிதல் தானே -

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். இக்க

இந்தவேதத்தினுட் கிடைப்பொருளையறிதலே, நத்தல் இல்லாத போகப் பயனுக்கும் - கெடுதலில்லாத போகப்பெற்றிற்கும், நலிவும் பாச பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின்பயனுக்கும் கருவியாகும் - வருத்தம் பாசபந்தத்தைப் போக்கும் மோகப்பெற்றிற்குஞ் சாதனமாம்.

வேதம் கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருவகைப் படுதலால் கரும காண்டத்திற்குரிய யாகாதிபுண்ணியங்களால் போகமும், ஞானகாண்டத்திற்குரிய நிம்மலசொருபியாகிய சிவத்தால் முத்தியுங் கைக்கடிகலால் மறைப்பொருளறிதல்தானே போகப்பயனுக்கும் வீட்டின்பயனுக்கும் கருவியாகும் என்றார். சாலோக முதலியபத முத்திகளாதலால் நத்தலில்லாத போகப்பயனென்றார் “தெருட்பெறு பேசுவீழி காரணமாய்ச் சிவமயமா மறைப்பொருளை” எனப் பின்னர் வருதலுங்காண்க. (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதரமாய்மேலாந்
தத்துவமாகியுத்தமத்தரமாய்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகடகெல்லாநிதானமாய்பொருளாபுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும்.

(இ-ள்.) உத்தம சயம்புக்கு உத்தம தரமாய் - உத்தம சயம்புமூர்த்திகளுக்குள்ளும் மேம்பட்ட அதரமாயம்புவாய், மேலாம் ததவ மாகும் இந்த சுத்தர சயம்பு லிங்கம் - மேம்பட்ட ததவங்களின் வடிவமாகிய இந்தச்சயம்புலிங்கமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தி, நித்தமாய் - என்றும் அழியாததாய், மறை கட்டு எல்லாம் நிதானமாய் பொருளாய் - வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாகிய பொருளாய், உண்மை சுத்த அத்துவிதமான சயம்பிரகாசமாகும் - உண்மையாகிய சுத்த அத்துவிதமான சயம்பிரகாசமாக விளங்கும்.

நாத விந்து தத்துவங்களின் பொருளாய் விளங்குதலால் மேலாந் தத்துவமாகும் எனவும், பிரணவசொப்பமாய் நிறைவால் நிதானமாய் பொருளாய் எனவும், ஏனையோர்கூறுதல்போலாத, உடலும் உயிருந் தம்முள்ளோற்றுபட்டரியும் அறிவும், கண்ணினெனியும் சூரியனெனியுந் தம்முள்ளோற்றுபட்டிடுக் காணந்தனமையையும் பிரிக்கக்கூடாததபோலச் சிவத்தையே பிரபந்தத்தையும் தமயிரிபிரிக்கவொண்ணாது இரண்டறிற்கும் அகத்துவிதமானால சுத்தவத்துவிதம் எனவுங்கூறினார்.

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபதம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையதன்பொருளோதித்தசுகந்தாலவடிவாரிபிங்
றுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பாநூலுணர்ந்தகல்லோர்.

(இ-ள்.) நிறை பராபரம் விஞ்ஞானம் நிராமயம் என்று - எங்கும் நிறைந்த பராபரமென்றும் விஞ்ஞானமென்று நிராமயமென்றும், நூல்கள் அறை பரம்பிரமம் ஆகும் இதன் உரு ஏக மறை ஆகும் - நூல்கள்கூறும் பரம்பிரமமாகிய இந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தியின் திருவுருவமே ஒன்றுபுள்ள வேதமாம், நூல் உணர்ந்த கல்லோர் - நூல் முற்றுமுணர்ந்த பெரியோர்கள், அதன் பொருளே - அவ்வேதத்தின் பொருளே, இந்த சுத்தரம் வடிவாய் இவ்வன் உறை சிவலிங்கம் ஒன்றே என்பர் - இந்தச் சோமசுந்தரமூர்த்தமாய் இவ்விடத்து எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்தி யொன்றே என்று கூறுவார்.

பாபாய் பாசத்திக்கு மேலானவன். விஞ்ஞானம் மேலான பாஞ்ஞ வடிவாயுள்ளவன். நிராமயம் நோயில்லாதவன். பாம் பிரமம் மேலான விபாபியாயுள்ளவன். இவ்வாறுள்ள நின்மலசொருபமாகிய சிவபெருமானோருவனே கத்தாவாய் நின்றலால் வேதமும் ஒன்றேயெனவும், அச்சிவபெருமான் பிரதிலிம்பித்தற்கு விம் பமாய் நின்ற பிரணவத்திற்கேன் துதலால் அவ்வேதம் அவனுருவாகும் எனவும், அப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய் நின்றலால் அதன் பொருளே சிவலிங்கம் எனவும், ஸ்ரணகத்தாவாகிய பரசிவத்தைப்போல அப்பாசத்தியாயும் நின்றலால் நிறையெனவுங் கூறினார். பாபாய் என்பது தாபரமூர்த்தம் எனவும், பாம் பிரமம் நீன்றது சொருபிவம் எனவும்கொள்க. சிவபெருமான் பிரதிலிம்பம் எனவும், அதனோடு பொருளே சிவலிங்கமெனவும் கூறியதற்கு “அகநிலிப்பிரணவத்துப்பரசிவமே பிரதிலிம்பமாயிருக்கும் - அகலமுறவாதலின்மற்றது சிவவாசகமென்றே யதினார் சொல்வர் - அகமில்பாம்பொருளுதவுயிதவு மிரண்டலவிரும்பமுமலும்போலும்” எனவும், “பேராசிப்பரசிவமும் பிரணவத்தின்வேறுகாப்பெற்றியாலே” எனவும் சூத சங்கிதை எகியிய வைபவகாண்டம் பிரணவமுரைத்த அத்தியாயத்தில் வருதல்காண்க.

(உக)

ஆகையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேத்துமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனையினன்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆகையால் - நாலுணர்ந்தோ ரிவ்வாறு கூறுதலால், மறையும் ஒன்றே - வேதமும் ஒன்றே, அருமறைப்பொருளும் ஒன்றே - அவ்வேதத்தின் அரிய பொருளும் ஒன்றே, சாகையால் அனந்தமாகித் தழைத்தது - (அவ்வொரு வேதம்) சாகைகளால் அனந்த பேதமாய்த் தழைத்துள்ளது, அச் சாகை யெல்லாம் ஒகையால் இவனை ஏத்தும் - அவ்வேதத்தின் சாகைகளெல்லாம் விருப்பால் இவனையே ஆதியாநிற்கும், உலகு உதயாதிக்கு இந்த ஏகன் ஆனையினால் மூன்று மூர்த்தியாய் இருந்தான் - உலகத்தோற்றத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இறுதிக்கும் இந்தச் சோமசுந்தரமூர்த்தி (தனது) அருட்சத்தியால் பிரமன் முதலிய மூர்த்திகளாயிருந்தான்.

வேதம் ஒன்றே சாகாபேதங்களால் இருக்கு முதலியனவாக நான்குவகைப்பட்டது ஆதலால் சாகையாலனந்தமாகித் தழைத்ததெனவும், அதபோல ஏகமாயுள்ள தானும் சிருஷ்டி, நிதி, சங்கராத்தின்பொருட்டுப் பிரமன் முதலிய திரிமூர்த்திகளாய் நின்றலால் உலகுதயாதிக்கிந்த ஏகனையினால் மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்தான் எனவுங் கூறினார். சாகாபேதங்களால் வேதம் நான்குவகைப்பட்டதென்பது “திட்டிசைமுகத்த” எனப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

(கூ)

மலர்மகனுமீழ்ந்துவையுமும்படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்திமுக்கனாகிராயழித்தம்மூவர்
தலைவனுப்பாமாகாசசரீரியாயமுதலிநின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிசுகந்தரவிஸிங்கந்தன்னில்.

(இ-ள்.) மலர் மகனுமீழ்ந்து வையமும் படைத்து - பிரமனுமீழ்ந்து வையமும் படைத்து, மாலாய் அலைவு அற நிறுத்தி - திருமாலாய் உயிர்கள் வருத்த மறத் தாங்கி, முக்கன் ஆதியாய் அழித்து - திரிநேத்திரங்கையுடைய உருத்திரமூர்

வேத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ஐஉக

ந்தியாய் இளைப்பெழுத்து, அம்முவர் தலைவனாய் - அத்திரிமூர்த்திகளுக்கு யிறைவனாகி, பாமாகாச சரீரியாய் - இதரகாசமே தனக்கோர் திருமெலிபாக வுடையவனாய், முதல் ஈழ இன்றி தொலைவரும் சோதி ஆம் இச்சுந்தர இலிங்கம் தன்னில் - தோற்றமும் நடுவும் இறுதியில்லாமல் என்றுங் கெடாத ஒளிவடிவாயுள்ள இந்தச் சோமசுந்தர இலிங்கமாத்குமில்.

முதலீது என்னுமையால் நடுவென்பதுகூறாதே யமைதலால் நடுவென விரித்துக்கூறினாம். ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தத்தனது திருவடியிற்குட்பெற்ற சூச்சிருட்டியாதித்தொழில்செய்துதலால்மலர்மகனாகி மூன்றுவையமும் படைத்து மாலாய் ஆலவரு திருத்தி முக்கனாதிபாயிற்று எனவும், இத்தொழில்களையம் மூவரும் தனது ஆணைமேற்கொண்டு நடத்த நிற்றலால் அம்முவர் தலைவனாய் எனவும், இவற்றில் தரகசுந்தர விகாரயின்றி நிற்றலால் பாமாகாச சரீரியாய் எனவும், இவ்வாறிற்பவன் வாக்குமனாநோனாலால் முத்திரின் தி எனவும், சந்திர சூரியாக்கினி நகூத்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் ஒளிநருவோன் ஆதலால் தொலைவருஞ் சோதியரம் எனவும் கூறினார். சிவபெருமானே சிருட்டியாதித் தொழில்களை நடத்துகின்றான் என்பது “போற்றியெல்லாவுயிர்க்குத் தோற்றமாமப்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாமப்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு யீருமிணையடிகள் - போற்றிமாணாநுகனும் காணுதபுண்டரிகம் - போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்” எனத் திருவாசகத்திலும், அம்முவர் தலைவனாய் என்பது “மூவண்ணல்தன்சுச்சிதி முட்தொழில்செய்யவாரா - மேவண்ணல்” என இத்தாலிலும், விகாரயின்றி என்பது “கந்தமலரயன்படைக்கும்” என்னும்விருத்தத்திற் “விகாரங்கள் மருவான” எனச் சிவப்பிரகாசத்திலும், சந்திர சூரியாக்கினி நகூத்திர முதலியவற்றிற்கு ஒளிநருவான் என்றது “மெய்ச்கடருக்கெல்லாம் - ஒளிவந்தபூங்கழல்” என நெடிகுருவாசகத்திலும் வருதல் காண்க.

(கஉ)

எழுந்தியாசிரியவிருத்தம்.

ஆகியிலாழ்மதத்துவமானவன்மகன்பாகமுநடுயி

னீதியின் விச்சாதத்துவமானநெடியவன்பாசமுநடுயி

லோதியசிவதத்துவமெனலானவுருத்திரபாகமுநடுயி

பேதியிம்முன் லிலெண்ணிறத்துவங்கள் பிறக்கும்முன் லிவழிநிறையால்.

(இ-ள்.) ஆதியில் ஆன்ம தந்தவம் ஆன அலர் மகள் பாசமும் - முதலில் ஆன்மதத்துவமாயுள்ள பிரமன் பாசமுந், நடுவில் நீதியின் விச்சாதத்துவமான நெடியவன்பாகமும் - மத்தியில் முறைப்படி வித்திரபாதத்துவமாயுள்ள திருமால்பாகமும், முடிவில் ஒதிப சிவ தந்தவம் எனல் ஆன உருத்திரபாகமும் உதிக்கும் - மத்தகத்தில் கூறப்பட்ட சிவதத்துவமென்றும் உருத்திரபாகமும் தோன்றும், பேதியிம்முன் லில் - இவ்வாறு வேறப்பட்ட இம்மூவகை தத்துவங்களில், எண்ணில் தத்துவங்கள் பிறக்கும் - அாவில்லாத தத்துவங்கள் தோன்றும், அம்முன்றினும் முறையால் - அம்முன்று தத்துவங்கள் முறைப்படி.

சிவலிங்கம் பன்னிரண்டங் குலமாசில் நங்காண்கங்குலங்களாகப்பிரித்து முறையே ஆன்மதத்துவமுதலாகக்கொள்ளநின்றால் ஆதியில், நடுவில், முடிவில் என்றார்.

ஆன்மதத்துவம்-உசு. பூதம்-ரு, புலன்-ரு, ஞானேந்திரியம்-ரு, கண்மேந்திரியம்-ரு, அந்தக்கரணம்-சு, ஆடூசு. வித்தியாதத்துவம் காலம், நியதி, கலை, வித்

தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆ. எ. சிவத்தவம் சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆ. ௫. இத்தத்தவங்களினின்று ரூக்குமை முதலிய வாக்குகளும், பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்களும், வசனதிகளும், சூனதத்தவமும், தைசதமுதலிய ஆங்காரமும், சாங்கிர முதலிய அவத்தைகளும் ஆகிய இவை முதலியன தோன்றுதலால் பேதியிம்மூன்றி வெண்ணிறத்தவங்கள் பிறக்கும் என்றார். மத்தகம் என்றது பூசம்சத்ததை. (௧௨)

ஓதருமகாரமுதாரமேமகாரமுதித்திடும்பிரணவம்விந்து
நாதமோடுதிக்கும்வியத்ததாரகத்தினல்லகாயத்திரிமூன்று
பேதமீரம்பதத்தாற்பிறக்குமிக்காயத்திரிபிறுபேதமாம்பேதம் [ம்
யாதெனிரிசமட்டிவியட்டியென்றிரண்டுமேதுவாம்வேட்டவைக்கெல்லா

(இ-ள்.) ஓது அரும் அகாரம் உகாரம் மகாரம் உதித்திடும்-சொல்லுதற்கரிய அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் அத்ததவங்களினின்று தோன்றும், பிரணவம் விந்து நாதமோடு உதிக்கும்-(அவ்வக்கரங்களோடு) பிரணவமானது விந்து நாதங்களோடுந்தோன்றும், வியத்த தாரகத்தின் நல்ல காயத்திரி மூன்று பேதம் ஆம் பதத்தால் பிறக்கும்-வினங்கும் அப்பிரணவத்தில் (வியாகிருதிகளேமோடு) நன்மையைத்தரும் காயத்திரி மூன்றுபேதமாகிய பதங்களால் தோன்றும், இ காயத்திரி இருபேதம் ஆம் - இந்தக்காயத்திரி பிரணவிபேதமாம், பேதம் யாது எனில் சமட்டி. வியட்டி - பேதம் யாதென்று வினவில் சமட்டி. வியட்டியாம், என்ற இரண்டும் வேட்டவைக்கு எல்லாம்ஏதுவாம் - என்று கூறப்பட்ட இவ்விரண்டும் ஆன்மாக்கள் விரும்பினைவைகெல்லாம் பெறுதற்குக் காரணங்களாம்.

வியத்ததாரகம் என்றதற்கு வினங்கும் ஆதாரமாகிய இச்சிவலிங்கமூர்த்தியினின்று எனப்பொருள்கொள்ளலாம் ஒன்று.

பிரணவமானது அசர முதலிய ஐந்தக்கரங்களின் வடிவாய் நிறநலால் அவ்வக்கரங்களோடு என்றும், இருபத்துநான்கு எழுத்துகளின் வடிவாயுள்ள காயத்திரி மூன்று வாக்கிய முடிபாயுள்ளது ஆதலால் காயத்திரி மூன்றுபேதமாம் பத்தத்தாற்பிறக்கும் என்றார். அசரமுதலிய அக்கரங்களின் வடிவாய் நிறநல் “அவ்வுடனுடும்புமவ்வுமனம் புத்தியகங்காரங்கள் - செவ்வியவந்துநாட்டு சித்தமோடுள்ளமாகும் - ஒவ்வெனுமெழுத்தாமைந்து” எனவரும் சிவஞானசித்தியாரில் சமட்டியிற் பிரணவரூபம் ஐந்தெழுத்தாம் எனக்கூறியிருத்தீல்காண்க. வியாகிருதிகளேமென்றது காயத்திரிக்குரியஅங்கங்களை, சமட்டி, வியட்டி. என்றது உச்சரிப்பின்பேதங்களை.

இன்னவையிரண்டுமியவனருள்வலியால் என்றநான்மறையைநான்கும்
பின்னிவனருளாலா விவ்வானபிரணவமாதிமந்திரமு
மன்னவாருணதாரகத்தகாரமாஹியக்கரங்களுமுதித்த
சொன்னவக்கரத்தின்சிவாகமநாசேசகாவரனடுமுக்கத்துதித்த.

(இ-ள்.) இன்னவை இரண்டும் இவன் அருள் வலியால் நான்மறையை ஈன்ற - இவ்விரண்டும் இச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருட்சத்தியால் காண்கு வேதங்கடையுந் தந்தன, அந்நான்கும் - அந்நான்கு வேதங்களும், பின் இவன் அருளால் அளவு இலவான - பின்பு இம்மூர்த்தியின் திருவருளால் அளவில்லாதனவாய் விரிந்தன, பிரணவம் ஆடு மந்திரமும் அன்னவாறு ஆன் - பிரணவத்தை முதலிலுள்ள சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் (அப்பிரணவத்தில்) அவ்வாறு தோ

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். (௫௨௩)

ன்றின, தாரகத்து அகாரம் ஆகி அக்கரங்களும் உதித்த - அப்பிரணவத்தில் அகார முதலிய ஐம்பத்தோரக்கரங்களுந் தோன்றின, சொன்ன அக்கரத்தின்-கூறிய அக்கரங்களின் (வடிவாயுள்ள) சிவாகமனால் இச்சகரவரன் நடுமுகத்து உதித்த-சிவாகமனால் கன்இரதச் சோமகந்தரக்கடவுளின் நடுமுகத்திற்றேன்றின.

தாரகம் என்றது வேதமுதலியான தோன்றாற்றுகூதாரமாய் நின்றலால் அக்கரணம்பற்றிப் பிரணவத்தின்மேல் கின்றது என்கிறிக.

சிவாகமங்கள் கீரிகம, யோகசம், லெடியம், காரணம், அகிதம், தீப்தம், குக்ஞம், சகசசிரம், அஞ்சுமான், அப்பிரபேதம், பிசயம், நிச்சகவாசம், சுவாயம்பு வதி, ஆக்கிரேயம், விரம், ரொரகம், மகுடம், கம்லம், சந்திரரூபம், முகவீம்பம், புரோந்தேதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோத்தம், பாரமேச்சம், கிரணம், வாதனம் என - ௨௮. இவை தனித்தனி ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொன்றித்தநாலைந்நிநினைந்ததாருருக்கதுதென்பா லீட்டியவிரண்டாம்வேதவாறுருவோடுமுகத்துகுடதிசைமுகத்தி னீட்டியசாமமாயிரமுகத்தானியிர்ந்ததுவடதிசைமுகத்தி னுட்டியவொன்பதுருவொடுகிடாதுகடந்ததுநான்காமறையே.

(இ-ள்.) கீழ் திசை முகத்து ஒன்று அடுத்த நாலைந்நிநினைத்தது இருக்கு - தற்புருடமுகத்தில் இருபத்தொரு சாக்கையோடு இருக்குவேதந் தோன்றியது, தென் பால் ஈண்டிய இரண்டாம் வேதம் நூறு உருவோடு எழுந்தது - அகோரமுகத்தில் நெருங்கிய யுகர் வேதம் நூறு சாக்கையோடு தோன்றியது, குட திசை முகத்தில் நீட்டிய சாமம் ஆயிர முகத்தால் கீழிருக்கு - மாமநேவமுகத்தில் அளவில்லாத சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாக்கையோடு தோன்றி எழுந்தது, வடதிசை முகத்தில் நாட்டிய ஒன்பது உருவொடு கிளைந்து நான்காமறை நடந்தது - சந்தியோசாத முகத்தில் உண்மைப்பொருளை நிலைகூறுத்திய ஒன்பது சாக்கைகளாடு அதாவ வேதந்தோன்றி நடந்தது.

இருக்கது நான்கது அது பகுதிப்பொருள்விகுதி: ஈட்டிய வலிந்தல்விகாரம்.

அருமறைநால்வேறுகையால்வருணமாசசிரமங்களுநான்காந் தருமம்யாகாதிகருமமுமறையின்றகைமையிற்றேன்றினமறையுந் கருமதான் ஞானதூலெனவிரண்டாங்கருமதூலிவனருசனைக்கு வரும்வினையுணர்ந்துஞானதூலிவன்றன்வடிவிலாவது வினையுணர்ந்தும்.

(இ-ள்.) அருமறை நால் வேறு ஆகையால்-அரிய வேதங்கள் நான்கு கூறு கையால், வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நான்காம் - வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நன்றான்கு வகைப்படும், தருமம் யாகாதி கருமமும் மறையின் தகைமையில் தோன் தின - தருமவடிவாகிய யாகமுதலிய கருமங்களும் வேதத்தின்பொருளின் வழியிற் றேன்றின, மறையும் கருமதூல் ஞானதூல் என இரண்டு ஆம்-வேதமும் கருமதூல் ஞானதூலென இரண்டுவகைப்படும், கருமதூல் இவன் அருச்சுனைக்குவரும் வினை உணர்த்தும்-கருமதூல் இவனருச்சுனைக்குரிய கிரியைகளைக் கூறும், ஞானதூல் இவ ன் தன் வடிவு இல்லாவடிவினை உணர்த்தும்-ஞானதூலானது இச்சிவபெருமானுடை ய நினைமல சொருபத்தைத் தெரிவிக்கும்.

வகுணம் நான்காவன பிரம, சத்திரிய, வசிய, குத்திரர் எனப்படும். ஆச்சர்மம் நான்காவன பிரமசரியம், கிருகத்தம், வாணப்பிரத்தம், சந்தியாசம் எனப்படும். வேதத்தின் அபரார்த்தமாகிய தருமம் மாகாதி கருமங்களாதலால், தருமம் யாகாதி கருமம் எனவும், யாகம் ஊஸம், குக்கும் என இருவகைப்படுதலால் பொதுப்பட யாகாதியெனவும், கருமம்-மானதம், வாசிகம், காயிகம் என மூவகைப்படுதலால் முற்றுமை தந்து கருமமும் எனவும், கருமம் எல்லாதொழிற்கும் பொதுப்பட நின்றதெனினும் சிவார்ச்சனை சிவத்தைப் பெறுகைக்குரிய தொழிலாகையால் கருமமூலிவரைஞ்ச்சனைக்குவரும் வினையுணர்த்தும் எனவும், வேதத்தின் பரார்த்தம் சிவத்தைப் பெறுகைக்கு அப்பரசிவத்தின் நின்மலசொருபத்தை யுணர்த்துதலால் ஞானமூலிவன்றன் வடிவிலா வடிவினையுணர்த்தும் எனவும் கூறினார். (௩௬)

முதலாக நீராற்சினே குழைத்தாங்கிடும்முழுமுதற்கருத்துநல்ல விடின் பதயிவன் வடிவப்பண்ணவர் பிறர்க்குந் திருத்தியாம்பரணிவன் முகத்தின் விதமுறுகித்தமாதிரிவினைக்கும் வேண்டியங்குலகவர்போகங் கதிபெறவியற்றுஞ்சிவார்ச்சனைவினைக்குங்காரணம் பிச சிவகோசம்.

(இ-ள்.) முதல் நகர் நீரால் சினே குழைத்தால் ஆங்கு-வேர் நுகரும் நீரினால் சினேகள் தளிர்ந்தாற்போல, இம் முழு முதற்கு அருத்தும் நல் அவினின் பதம் - இச் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஊட்டும் நல்ல அவியுணவு, இவன் வடிவம் பண்ணவர் பிறர்க்கும் திருத்தியாம் - இம்மூர்த்தியின் திருவுருவமாகிய தேவர்கள் பிறர்க்குந் திருத்தியாய் முடியும், பான் இவன் முகத்தில் - இறைவனாகிய இச்சிவபெருமான் சந்தியில், விதம் உறும் நித்தம் ஆகி மூவினைக்கும் - (செய்யும்) வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நித்த முதலிய மூன்று தொழில்களுக்கும், உலகவர் போகம் கதி வேண்டி பெற இயற்றும் சிவார்ச்சனை வினைக்கும் - உலகினர் போகத்தையும் முத்தியையும் பெறச்செய்யும் சிவார்ச்சனைக்கும், பிச சிவ கோசம் காரணம் - இச்சிவலிங்க மூர்த்தியே காரணமாயுள்ளது. .

பிரமன் முதலிய நவவடிவமாய் நிறலால் இம்முழுமுதற்கருத்து நல்லவிடின் பதயிவன் வடிவம் பண்ணவர் பிறர்க்குந் திருத்தியாம் என்றா, நித்த முதலிய மூவினைகள் நித்தம், நைமித்தம், காயியும் இவைகளை முன்னர்க் காண்க. ஆங்கு அசைநிலை. (௩௭)

மறைபலமுகங்கொண்டறையாவினைத்துமயங்கவேறகண்டபூரணமாய் நிறைபரம்பிரமமாகுமிக்குறியைக்கருமநன்னெறிவழாப்பூசை முறைபினுஞானநெறியினிப்பொருளையருளின முயக்கறமுயங்கு மறிவினுந்தெளிவதுமக்குநாருழைத்தவருமறைப்பொருள் பிறர்க்கரிதால்.

(இ-ள்.) மறை பல முகங் கொண்டு அலறி வாய் இளைத்து மயங்க - வேதங்கள் அனேக முகங்கொண்டு (தேடியுமுனராது) கடறி வாய்சோர்த்து மயங்க, வேறு அகண்ட பூரணமாய் நிறை பரம்பிரமம் ஆகும் இக்குறியை - (அவற்றிற்கு) வேறாய் அகண்ட பூரணமாகி நிறைந்த சொருபசிவமாகிய இந்நட்ச சிவலிங்கப்பெருமானை, நல் கருமம் நெறி வழா பூசை முறையினும் - நல்ல கருமகாண்டத்திற் கூறிய நெறியினின்றும் தவறாத பூசைமுறையினும், ஞான நெறியின் இப் பொருளை அருளினால் முயக்கு அற முயங்கும் அறிவினும் தெளிவது - ஞானகாண்டத்திற்குகறிய நெறியினின்று இச்சிவலிங்கப்பெருமானை (அவனது) திருவருளினால் கலப்பறக்கல்

வேதத்துக்குப்பொருளாருளிச்செய்தபடலம். 106

க்கும் உணர்வினாலும் அவனையறிதல், உமக்கு நாம் உரைத்த அருமறைப்பொருள் - உமக்கு நாக் கூறிய வேதத்தினுட்கிடைப்பொருள். பிறர்க்கு அறிது-(இதனையுணர்தல்) ஏனையோர்க்கரியது.

பலமுக்கொண்டு என்றது சாணகனே. வேதத்தினுட்கிடைப்பொருளாயிருப்பினும் அவ்வேதம் சடமாயுள்ள வித்திலிற் றோன்றினனையால் சித்தாயுள்ள சிவத்தை யீறிதலருமையால் அலறி வாயினத்து மயங்க வேறகண்ட பூரணமாய் நிறை எனவும், ஞானகாண்டம் வடிவிலா வடிவினை யுணர்ந்ததலால் அவனது சின்மல சேரீருபத்தை யவன் நிருவருளாலே இரண்டற நின்றனரவேண்டிதலால் அருளி னுன் முயக்கற முயக்கும் அறிவிலும் எனவுங் கூறினார். (24)

அமரமயபீரிரியவிரும்பும்.

கருமத்தான் ஞானமுண்டாங்கருமத்தைச்சித்தசுத்தி
தருமத்தாழைகந்தசித்தசுத்தியைத்தருமநல்கு
மருமைத்தாந்தருமத்தாலேசாந்திமுண்டாருமாண்ட
பெருமைத்தரீஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதடடாங்கயோகம்.

(இ-ள்.) கருமத்தால் ஞானம் உண்டாம் - கருமகாண்டத்திற்கூறிய சற்கருமத்தால் ஞானகாண்டத்திற்கூறிய ஞானக் கருமமும், கருமத்தை சித்த சுத்தி தருமம் - அச்சற்கருமத்தைச் சித்தசுத்தி கொடுக்கும், மத்தம் ஆல் இகந்த சித்த சுத்தியை தருமம் நல்கும் - மயக்கத்தினின்றும் நீங்கிய சித்த சுத்தியை அததருமம் கொடுக்கும், அருமைத்து ஆம் தருமத்தால் சாந்தி உண்டு ஆகும் - அருமையை யுடைத்தாகிய அத்தருமத்தாலே சாந்தி உண்டாகும், மாண்ட பெருமைத்து ஆம் சாந்தியாலே அட்டாங்கயோகம் பிரப்பது - மாட்டிமைப்பட்ட பெருமையையுடைய அச்சாந்தியினாலே அட்டாங்கயோகம் தோன்றும்.

கருமம் என்றது முன்னர்க்கூறிய சிவாச்சையை. ஞானம் என்றது பாராணத்தை. சித்த சுத்தி என்றது சித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்ததால் வந்த பயனை. தருமம் என்றது பத்துவகைப்பட்ட சிவபுண்ணியத்தை, சாந்தி என்றது அகக்கரணநிக்ரகந்தார அபிச்சாங்கயோகம் என்றது இயம முதலிய எட்டினை. சிவபுண்ணியம் கௌரல்லாமை, பொறுமை, உண்மைகூறல், பழிபாவத்துக்கு அஞ்சுதல், புண்ணியத்திலிச்சை, மனமுதலியவற்றை யொடுக்கல், கொடை, சிவாச்சனை, தயம், சீதாசிவாதி விக்ரகங்களைத் தியானித்தல் எனப் பத்தாம். அட்டாங்கயோகம் இயமம், சியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, திபரணம், சமாதி என எட்டுவகைப்பட்டும், கருமத்தால் ஞானமுண்டாம் என்பது “கிரியையெனமருவுமவையாவுருணன் கிடைத்தற்குநிமித்தமெனக் கிளக்கும்” என்றுஞ் சிவப்பிரகாசத்தாலும், சித்தசுத்தி என்பது “சித்தியநைமித்தியகன்மங்கணிக்காமியமாழை - பத்தியுஞ்செய்வதற்குப் பாவமெவாசாமுதும் - ஒத்தியன்மற்றதனானே யொழியாமது அபிசுத - ஈந்தியுளதாமென்று சொல்லுமானம் றையனைத்தும்” என்னும் சூதசங்கதையாலும், சிவபுண்ணியம் பத்தென்றது “அவிக்கிதைப்பொறையெமெய்ம்மை யறைதலேயிரியநானே - உயர்த்தவாதரவேயுள்ள மொடுக்கலேகொடுக்கைதானே - வியந்தவர்ச் சனையெமெய்யுன் வெறுத்ததுதவமே மேனி - நயந்தபாவனையெயன்னத் தசுமிகவகன்றொந்நாரும்” என்னும் சிவதருமோத்தரத்தாலும், அட்டாங்கயோகம் “இயமசியமமாசனமே யிவங்குபிராணயாமமே - வயமார்பிரத்தியாகாரம் வருதாரணையேதியானமே - பயமார்சமரீதி யென

வெட்டு" என்னும் ஷே. சூதசங்கிதையாலும் உணர்ச்சி. இயமமுதலியவற்றை விரிச்
சிற்பெருகும். மத்தம் ஈறுதொக்குகின்றது. ஆல் உருபுமயக்கம். (100)

கிரியையான் ஞானந்தன்னாந் கிளர்சிவபத்திபூசை
தெரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலிசற்
சூரியமெய்யன்பர் பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும்.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானந்தன்னால் - கிரியையினாலும் ஞானத்தினாலும்,
கிளர்சிவபத்தி பூசை தெரிசனம் - விளங்கும் சிவபத்தியும் சிவபூசையும் சிவசெரி
சனமும், சைவலிங்கதாபனம் செய்தல் - சீவலிங்கதாபனஞ்செய்தலும், ஈசற்கு
உரிய மெய் அன்பர் பூசை - சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யடியார் பூசையும், உருத்திர
சின்னம் தாங்கல் - சிவவேடம் தாங்குதலும், அரிய தேசிகன் பால் பத்தி - பெறு
தற்கரிய ஞானசிரியனிடத்து அன்பு கொள்ளுதலும், அனைத்தையும் தெரியலாகும் -
(ஆகிய) இவை முற்றும் அறியலாம்.

பரஞானமடைந்த சீவன்முத்தர்களும் பற்றற நீங்கின மும்மலங்களும் ப
ழைய வாசனாபலத்தால் விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருள்போல் அறிவற்றம்பார்த்துத்
தாக்குதலால் அவற்றைப் பரிகரித்தற்குத் துணையாகச் சிவபத்தி, சிவபூசை, சிவதரி
சன முதலியவற்றைக் கொள்ளவேண்டிதலால் ஞானந்தன்னால் அனைத்தையுந் தெ
ரியலாகும் என்றார். "செங்கமலத்தாசிரியாகள சேரவொட்டாத் - திரிமலங்களதுத்
திசனேசரொடுஞ் செறித்திட - டங்கவாநந்ரு வேடமாலயங்களெல்லாம் - அர
ணைவேதொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - எங்குமியாமொருவருக்கு மெளியோமல்
லோம் - இயாவருக்குமொனோமென் றிறுமாப்பெய்தித் - திங்கண்முடியாரடியா
ரடியோமென்று - திரிந்திவர்பிவஞானச் செய்தியுடையோரோ" எனவரும் சிவஞா
னசித்தியாரால் உணர்ச்சி. (101)

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனாகுணமாயின்ன
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகளைவைதிகமாமேலாச்சொல்வதிச்சுத்தமார்க்கம்.

(இ-ள்.) மறைவழி மதங்கட்கு எல்லாம் மறை பிரமாணம் - வேதத்தின்வழி
நின்ற கொள்கைகளுக்கெல்லாம் வேதமே பிரமாணமாம், பின் சென்று அறைதரும்
மிருதி எல்லாம் அவைக்கு அனுகுணம் ஆம் - அவ்வேதத்தின் வழியே சென்று அவ்
வேதத்திற்குப் பொருந்தக்கூடும் மிருதிகளெல்லாம் அக்கொள்கைகளுக்கு அனுகு
ணப்பிரமாணமாம், இன்ன முறையினால் மார்த்தம் என்று மொழிவது - (வேதத்தி
ற்குப் பொருந்தக்கூடும்) இந்த முறையினால் அவ்வனுகுணப்பிரமாணம் மார்த்தமெ
ன்று கூறப்படும், அம் மார்த்தம் சேர்ந்த துறைகள் வைதிகமாம் - அம்மார்த்தஞ்
சேர்ந்த பாசுபாடுகள் வைதிகமாகும், இச் சுத்த மார்க்கம் மேலா சொல்வது - இச்
சுத்தமார்க்கமாகிய வைதிகமார்க்கம் மேலாகக் கூறப்படும்.

வேதத்திற்கு அது கொள்கைக்கு மிருதியிற்கூடும் கொள்கை விருத்தியின்றி
யொத்திருக்கவேண்டும் என்பார் பின்சென்றறைதரும் எனவும், இந்தப்பிரமாணம்
இரண்டாவது என்பார் அனுகுணமாம் எனவும், சுருதியிற்கூடாவது சிவோளதம் என்

முற்போல மிருதியிழ்ந்தவனா மார்த்தம் என்பார் இன்ன முறையினால் மார்த்தம் எனவும், தன்னிதழை முரணாவின் தின்ற மார்த்தத்தாலிய வேதமார்த்தம் என்பார் வைதிகம் எனவும் கூறினார். (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிரும்பும்.

தெருப்பெறுபோகம்விக்காரணமாய்ச்சிவமயமாமறைப்பொருளை யிருட்கெடவுரைத்தேயிப்பொருட்குதிகமில்லையிப்பொருளெலாமுமக்கு மருட்கெடத்தெளிவதாகெனவினையவழிவழாமாதவர் புறத்தை யிருட்கையாற்றாடவியில்க்கத்துப்புருத்தானருள்பழுதகன்னதேரிகளே.

(இ-ள்.) தெருள் பெறு போகம் விக்காரணமாய் - தெளிவுபெற்ற பந்த மோகத்திற்குக்குக் காரணமாகி, சிவமய மாம மறைப் பொருளை இருள் கெட உரைத்தேம-சிவமயமாகிய வேதம் இறுத்தொருளை மயக்கல்கெடக் கூறிலேயும், இப்பொருட்கு உதிகம் இல்லா- (ராமக. நிய) இத்தப் பொருளுக்கு மேம்பட்ட பொருளில்லை, இப் பொருள் எல்லாம் உயரேரு மருள் கெட தெளிவது ஆகென - இப்பொருள்களெல்லாம் உயரேருக்கு அரியா- ம நீக்க விளக்கக்கடவதென்று, அருள் பழுத்தால் அன்ன தேரிகள-அருள் கணிதாரொத்த திருவருவதையுடைய தேசிகர், இனைய வழி வழா மாதவர் புறத்தை அருள் சையால் தடவி இலிங்கத்தன் புருத்தான் (கூறிய) இம்மார்க்கத்தினின்றும் சிறிதும் வருவாத கண்ணவர் முதலிய முனிவர் களுடைய முதுகைக் கருணையோடு தமது திருக்கரத்தால் தடவிச் சிவலிங்க மூர்த்தியுள் காந்தருளினார்.

பக்குவர்க்குப் பிரார்த்தவாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுந் திக்கையாதனால் மாதவர்புறத்தை யருட்கையாற்றாவி என்றார். (சஉ)

வேதத்துக்குப் பொருளானுளிர் செய்தபடலம் முற்றிற்று.

சுகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிரும்பும் - கககக.

பதினேழாவது.

மாணிக்கம் விற்றபடலம்.

கல்கலைதறை.

சுகந்தவார்பொழிந்மதுளையெம்மோன்றனதுனைத்தா னுகந்தவாறுகண்டு வரவாணிமுதலோது மகந்தவாதபொன்பருக்கருமறைப்பொருளைப் பகந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகந்தவாபகர்வாம்.

(இ-ள்.) சுகந்தம் வார்பொழில் மதுரை எம் பிரான் தன துணைத்தான் உகந்து - கல்ல வாசயிக் கோலுழுந்த மதுளையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவு ளுடைய இரண்டிறுவகுகளையும் விரும்பி, அவா அது கண்ணவ முனி முதல் ஓதம்-ஆசையொழிந்த கண்ணவமுனிவர் முதலாகக் கூறும், அகம் தவாதபேர் அன்பரு

க்கு - மனத்தினின்று நீங்காத பெரிய அன்பினையுடைய முனிவர்களுக்கு, அருமறைப் பொருளை பகர்ந்த ஆறு இது - அரிய வேதத்தின் பொருளைக் கூறிய திருவிளையாடல் இததிருவிளையாடல், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறு பகர்வாம் - மணிக்கம்விற்ப திருவிளையாடலை இனிக் கூறுவாம்.

தவாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பகுதி தா என முதல் குறையினைத் தவாத.

(க)

அன்னநாளவயின்வீரபாண்டியற்கணங்களைய
மின்னனாருளோம்போகமும்வினோகிலமனைய
பொன்னனார்பெறுகாணையனாய்களைப்புத்தே
என்னவிறினார்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன.

(இ-ள்.) அன்னநாளவயின் - அந்நாளில், வீரபாண்டியற்கு அணங்கு அனைய மின் அன்னாரன் - வீரபாண்டியனுக்குக் கொல்லியம்பாவையை யொத்த கீழத்தியருள், ஐம் போகமும் வினோகிலம் அனைய பொன் அன்னார் பெறுகாணையர் - ஐந்து போகங்களும் வினோதந்திரிய காமக்கீழத்தியர் பெற்ற புத்திரர்கள், வான் பயிர்க்கு எழுகளை என்ன - பெரும்பயன்மரும் பயிர்க்கு இடைபூறுக மேலெழுந்தோங்கும் களையையப்போலவும், ஐங் களைப்புத்தேன் என்ன - பஞ்சபாணங்களை யெந்திய மன்மதைப்போலவும், வீறினார் - ஓங்கினார்கள்.

கோடாதசெங்கோல் என்றாற்போல அணங்குளைய மின்னனார் என்றதனான் மின்னனார் விச்சுடியமாகின்றது. மின்னனார்மின்னலையொத்தவர்கள். பொன்னனார் இலக்குமியையொத்தவர்கள். ஐம் போகம் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்தப்பரிசித்தலாகிய ஐம்புலன்களால் துகரும் போகங்கள். ஏனை வினோகிலங்கள் முப்போகங்களைத் தருவன இப்பெண்கள் ஐம்போகங்களைத் தருபவர் எனபார் ஐப் போகமும் வினோகிலமனையமின்னனார் என்றார்.

(உ)

மின்னரும்பெறற்குமரணப்பெறுவதுகருதி
மன்னனாகுலத்தேவியுங்கயற்கணிமனாள்
றன்னேநோக்கியட்டமிசதுர்த்தசிமதிவார
மின்னேநோன்புசொற்றொழுவுவாரிறைவனின்னருளால்.

(இ-ள்.) பின் அரும் பெறல் குமாண பெறுவது கருதி - பின்பு பெறத்தக்கரிய புத்திரனைப் பெறக்கருதி, மன்னனாகுலத்தேவியும் கடல் கண்ணி மனாள் தன்னை நோக்கி - வீரபாண்டியனும் அவன்குலமாதும் சோமகந்தரக்கடவுளேநோக்கி, அட்டமி சதுர்த்தசிமதிவாரம் இன்ன நோன்பு நோற்றது ஒருசுவார் - அட்டமி நோன்பு சதுர்த்தசிநோன்பு சோமவாரநோன்பு ஆகிய இந்நோன்புகளை நோற்ற நடப்பாராயினார், இறைவன் இந் அருளால்-அச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் இனியதிருவருளால்.

அட்டமி திதிகளான் சிவபெருமானுக்குரிய வீரதந்தி. சதுர்த்தசி மாதந்தோறும் வருஞ் சிவனிரா இவைபஞ்சபருவங்களுடங்கினைவை. சோமவாரம் வாரங்களுள் சிவபெருமானுக்குரியவீரதவாரம்.

(ங)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமின்புரைகற்பினுள்வயிற்றிற்

குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமா

னிதைபுகீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான்.

(இ-ள்.) சிறிது நாள் கழிந்த அகன்றபின் - கிவரான்சென்று நீண்டெயின், கங்கையில் சிறந்த மறவு இல்லா வட மீள் புறா கற்பினுள் வயிற்றில் - கங்கையிலும் புனிதமாகிய குற்றமில்லாத அருந்ததியையொத்த சற்பியையுடைய வீரபாண்டியன் மனைவியின் வயிற்றில், குறிய ஆல வித்து அங்குரம் போன்று - (சகத்தாங்கி என்னியுமிக்கும்) சிறிய அளவினை யுடைய ஆலித்தபின்னருந்தோன்றிய முனையைப் போல ஒரு குமரன் சிந்தையும் நீர் உலகு அருட்குடை நிழற்ற வந்து உதித்தான் - ஒருபுத்திரன் சிதைந்த கிம்மமாகிய (கடல்சூர்த்த) உலகத்திற்குத் (தனது) கருணையே விவள்ளிய உட்டக்குடையாக சிழலிட்டுப் பவரது அவதரித்தான்.

கங்கை எல்லாப்பொருள் களையும் மிக்க புனிதமாகும் மீர்த்தமாதலால் அதனை மெம்பட்ட புனிதமுடைமை போதா சிந்தலால் இன் உருபு உறழ் பொருவு பொருடும், சிறிய நுலவா, தின்ன தோன்றிய அங்குரம் பலசாகைகளாகப் பரந்தபல இயங்கியுற்பொருள்களுக்கும் தண்ணிய சிழல்துறா கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போலத் தன் குடைக் குழாய்க்குப் பழகவருக்குப் பகைவெப்பொழித்தத் தன் மைதருதல் தோன்றக் குடைபிறற்றவன் உதித்தான் என்பது தோன்ற நிற்றலால் குறிப்பணி.

(ச)

அத்தனிசபிறுமர னுக்ககங்கனிசிறப்ப

மெய்த்தநான் முறைசாதகவினை முகல்வினையும்

வைததனும் பொலிவெயதுநான்மன்னவ னாழ்வர்

தொத்தநாள்வரவேடடைபுச்சுழுவைகோட்பட்டான்.

(இ-ள்.) அ தனிசபிறுமர னுக்க - அந்த வெப்பில்லாத இளங்குமரனுக்கு, அகம் கனி சிறப்ப மெய்த்த நான் முறை சாதக வினை முதல் வினையும் வைத்து - மனங்களிலுட உண்மையாகிய வேதாந்முறையே சாதகன் முதலிய கிரியைகளையுஞ் செயுதுமுடிக்க, அம்முன் பொலியு வது நான் - (நாளுக்குநான்) அப்புத்திரன் வளர்ந்துவருங்காலையில், மனைவர் ஈழ வாது ஒத்த நான் வர - வீரபாண்டியன் போகும் கூடிவருங்காலாவர, வேட்டை புக்கு உழவை கோட்பட்டான் - வேட்டைமேற்சென்று புழிபால் விழுகப்பட்டான்.

சாதகன்முதலிய சிறிதபுனை என்றது உங்குமாரர் திருவவதாரப் படலத்திற்காணா, வைதத பொலிவெயதுநான் - வலியின்மையா னுழுவைகோட்பட்டான் அல்லன் என்பாரா டுடிவதுதொத்தநாள்வர என்றார்.

(ரு)

வேங்கைவாய் படுமினவன்விண்விருந்தாக

லாங்குநான்மருமபுத்திராந் பொறிந்தாரந்

தாங்குகொங்கைநாநழித்தெதகடீங்கண்முத்திறைப்ப

வேங்கமாதர்பொன்னகருளாயவருமிரங்க.

(இ-ள்.) வேங்கைவாய் படுமினவன் விண் விருந்தாக ஆக - வேங்கைவாயிற் பட்ட வீரபாண்டியன் வீரசுவர்க்கத்திற்கு, (நர்) விரந்தாகச் செல்லுதலால், வாங்குதல் மருங்கு இற - ஓசியும் அவிழையையொத்த இடை முறியும்படி, நாம் மாப்பு எறித்த - (தமது) கைகளால் மாப்படித்து, ஆர் தாங்கு கொங்கை சாந்து அழிந்திட - முத்தாரத்தைச் சுமந்த தனங்கனிற்றியிர்த்த கலவைச்சாந்திய, தடம் கண்

முத்த இறைப்ப - விசாலத்தகன்கள் நீர்சிந்த, மாதர் ஏங்க - சூலமாத முதலிய
காமக்கிழத்தியர் வருந்தவும், பொன் நகர் உள்ளார் யாவரும் இடங்க-இலக்குமி(வசி
க்கும்) மதுரைநகரிலுள்ளோர் யாவரும் வருந்தவும்.

பொன்னகருளார் யாவரும் இரங்க என்பதற்கு - இம்மாதாமூங்குதலைநோக்
கி விண்ணுலகிலுள்ளார் யாவரும் வருந்த எனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. (க)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர் பெறுமடைந்த

ரற்றநோக்கியீதமையமென்றானைமாவாதி

புற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனெடுங்க

கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனர்கொண்டுபோய்மறைந்தார்.

(இ-ள்.) மற்ற வேலை - அவ்வாறு யாவரும் வருந்தும் காலையில், காமக்கிழ
த்தியர் பெறும் மைந்தர் அற்றம நோக்கி - காமக்கிழத்தியர்கள் பெற்ற பிள்ளைகள்
அச்சமயம்நோக்கி, ஈது அமையம் என்று - இதுதான் நல்லசமயமென்று, ஆனை மா
ஆதி உற்ற பல் பிற பொருள் நிதி ஓசை கலன் கொற்றம் மௌலியும் கவர்ந்தனர் கொ
ண்டு போய் மறைந்தார் - ஆனை குசுமாத முதலாகவுள்ள ஏனைப்பொருள்களும் திர
வியமும் ஒள்ளிய ஆபரணமும் வெற்றியையுடைய கிரீடமும் (ஆய்வு இவைகளைக்)
கொள்ளுகொண்டுபோ யொளித்தவர்கள். (எ)

மன்னனானையாடுமுருகியமந்திரக்கிழவர்

மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த

தென்னர்கோமகந்தியுதிபிற்செய்வினைநிரப்பி

யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவரனமைந்தார்.

(இ-ள்.) மன்னன் ஆனை ஆறு முருகிய மந்திரக கிழவர் - வீரபாண்டியன்
ஆனைவழிச்சென்ற சமதிமுதலிய மந்திரிமார்கள், மின்னு வேல் இளம் குமரனைக்
கொண்டு - மின்னல்போல விளங்காநின்ற வேலையேந்திய புத்திரனைக்கொண்டு, வி
ண் அடைந்த தென்னர் கோமகற்கு இறுதியிற் செய்வினை நிரப்பி - விண்ணுலகடை
ந்த வீரபாண்டியனுக்கு இறுதியிற் செய்யவேண்டிய அந்நியேட்டிமுதலிய கடன்க
ளைச்செய்தமுடித்து, அன்ன காதலற்கு அணி முடி சூட்டுவான் அமைந்தார் - அப்
புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட யத்தனித்தவர்கள்.

உலகலையாது காத்தற்பொருட்டு ஆதலால் முடிசூட்டுவா னமைந்தார் என்
றார். (அ)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடம்

தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்திகைது

வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திவைமாற்றலர்கூட்டுண்

டோடிப்போயினவாருமென்றுணர்ந்துநினைவார்.

(இ-ள்.) பொன் அறை புகுந்தனர் நாடி - கருவூலத்தில் புகுந்து ஆராய்ந்து,
நவ மணி மகுடம் தேடி கண்டிலா - ஒன்பதிரத்தினங்களுமுத்திய கிரீடத்தைத் தே
டிக்காணாது, சில நிதி கண்டிலர் - அரியவிலையுள்ள சில ஆபரணங்களையுங் காணாது,
திகைத்து வாடி சிந்தை நோய் உழந்து-மயங்கி வாடி மனம் வருந்தி, இவை மாற்ற
லர் கூட்டுண்டு ஓடிப்போயின ஆகும்-இவைகள் பகைவர் கொள்ளையாடிக் கைக்கொ
ண்டுபோயினவாகும், என்று உணர்ந்து - என்றாராய்ந்து, இது நினைவார் - இதனை
ஆலோசித்தினரர்கள்.

இவை போயினவாகும் எனச்செயப்படுபொருளை வினைமுதல்பேரில் வைத்து வினைமுதல் வினைமுதற் றிக் கூறினமையால் கருமகருத்தா. புருத்தனர், கண்டிலர் வினைமுதற்கள் ஓச்சங்களாய் நின்றன. (க)

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினேவினையிக்
வேறுமாமணியிலையாசிருக்கையின்வின்றேற்
நேறுநீருலகூடியுமென்செய்வதிங்கென்னு
வாறுசேர்சுடையாரருளகாண்டுகென்றமைச்சர்.

(இ-ள்.) வேறு மாமுடி செய்தும் என்னினே - வேறே வினையிக் கிரீடத் தைச் செய்தமுடிப்போமென்று கருதினாலே, வினையி் கு ஏறுமாமணி இல்லா-அள வறித்தற்கரிய விலையுள்ள பெரிய இரத்தினங்கள் நம்பாலில்லை, அர- இருக்கை இன்று-(எப்போது மகுடமில்லையோ) அப்போது அரசிருக்கையுமில்லை, இன்றேல் தேறு நீர் உலகு அலையும் - அரசுமில்லாதின தெளிந்தகடல்சூழ்ந்த உலகுவருத்தும், இங்கு என் செய்வது என்று - இங்கு (=மமாஸ்) செய்தமுடிப்பது என்னவென்று கருதி, ஆறுசேர் சுடையார் அருள் காண்டும் என்று அமைச்சர்-கங்கையையணிந்த சுடையையுடைய பெருமானார் திருவருளிக்காண்போமென்று மந்திரிமார்கள்.

நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லையென்று கருதினார் என்பார் இங்கென்செய்வது என்றார். (க0)

கலாசெயாப்பெருங்கலையுருமுனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்காடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யாசினந்தாக்கொழுந்தனைக்கொண்டிபோயம்பொன்
வலாசெயகோபுரவாயின்முன்வருவார்வருமுன்.

(இ-ள்.) கலா செயா பெரும் கலையாகும். மனத்தராய - அளவுசெய்தற்கரிய மிக்கதன்பரிதாந்த மனத்தையுடையவாய், சுறங்கும முரசு - என்படா கடிமனை முற்றம் நீத்து - ஒலிக்குமுரசுமகண்டியிலாத் தாவல்புண்டா, அரசனகோயிலின் மு த்ரீத்தினின்றும் நீங்கி, அரும தனி அரசு இடம் கொழுந்தினை கொண்டுபோய்- அடைதற்கரிய வொப்பில்லாத அரசருமாரனைக்கொண்டிசென்று, அம் பொன் வலா செய் கோபுரவாயில் முன் வருவார் - அழகிய மகமேருமலையைக் கோபுர மாகச் செய்தவைத்தா லொத்த கோபுரத்தின் வாயிலின் முன்வரத்தொடங்கினார் கள், வருமுன் - அவர்கள்வருந் துமுன். (க3)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படபிறங்கத்
துற்றபல்கழிர்மணிப்பொதிகுவன்யிரைத் தூங்க
மற்றடம்புயவலையிசைவரம்பிலா விலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரித்திற்போந்துடிநடுமைப்ப.

(இ-ள்.) எல் ததும்பு கோவண உடை இடம்பட பிறங்க - ஒளியிக்க கோவ ணமாகப்போக்கிய ஆடையானது இடப்பாற்பட்டவிளங்கவும், துற்ற பல் கதிர்மணி பொதி சுவல் மிசை தூங்க - நெருங்கிய பலவகைப்பட்ட நிரணத்தையுடைய இர த்தினப்பொதியானது பிடரின்மேறெழங்கியசையவும், மல் தடம் புய வலையிசை வரம்பு இல்லா விலைகள் பெற்ற அங்கதம் - மற்போர்செய்யும் பெரியபுயமாகிய மலை யின்மேல் அளவிலாத விலைபெற்ற வாகுலையமானது, பரிதியின் பேர்ந்து பேர் து இமைப்ப - சூரியனைப்போல விட்டு விட்டு ஒளியிசையும்.

வரம்பில்லாத செல்வப்பெருக்கின் மிகுதிதோன்ற வரம்பிலாவிலைகள் பெற
மவங்கதம் பரிதியினிமைப்ப என்றார். பேர்ந்து பேர்ந்து - மிகுதிப்பொருளில்வந்த
அடுக்குத்தொடர். (கஉ)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச்
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள் புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய.

(இ-ள்.) மந்திரம் புரிநூலது வலம்பட பிறழ - மந்திரவிதி யமைந்த உப
வீதமாடது வலப்பாற்படப் புரண்டெனங்கவும், திரு இந்திர வில் என ஆரம் மா
ர்பு இலங்க - பொலிவமைந்த இந்திரதனுவைப்போல இரத்தினமாலைகள் மார்பில்
விளங்கவும், சுந்தரம் குழை குண்டலம்-அழகமைந்த சங்குண்டலமணிந்த (காதி
லணிந்த இரத்தினம்பதித்த) குண்டலமானது, தோள் புரண்டு ஆட - தோளின்
மேல் புரண்டாடவும், தந்திரத்து அருமறை களிதாள் நிலம் தோய - கலைகளமைந்த
அரியவேதங்கள் (சுமந்து) களிக்கும திருவடிகள் நிலவுலகின்மேற்றோயவும்.

குழைசங்கம் அதுதானியாகுபெயராய்க் காதையுணர்த்தினின்றது. (கஉ)
கலிவிறுத்தம்.

பொன்னவிரந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர் துணிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகப் பெ
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினார்.

(இ-ள்.) பொன் அவிரந்து இலங்கு கோபுரமுன் போதுவார் முன் - பொன்
ஊற்செய்து விளங்கும் திருக்கோபுர வாயிலின்முன்னரும் மந்திரிமுதலியோர்க்கு
முன், அவர் துணிவு கூர் முன்னம் நீக்கிய - அவர்களுடைய வருத்தமிக்க மனக்கு
றிப்பைநீக்க, தென்னவர் குலம் பெரும் தெய்வமாகிய - பாண்டியர் குலத்திற்கு
முதற்றெய்வமாகிய, முன்னவர், வணிகராய் வந்துதோன்றினார் - சவுந்தரபாண்டி
யர் வசியகுலகிராமணியாய்வந்து தோன்றியருளினார்.

சிவபெருமானுக்குப் பாண்டியர் வழிவழிக் கொத்தடிமையாயுள்ளார் ஆத
லால் தென்னவர்குலப் பெருந்தெய்வமாகிய என்றார். (கச)

வந்தவரெதிர்வருவாராமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையிலிவிலைவாறுமுறையிற் கூறினார்க்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமரீலரோ.

(இ-ள்.) வந்தவர் எதிர் வருவாரா - வசியகுலகிராஷ்டராய்வந்த பெருமா
னார் தம்முன்னரும் மந்திரிமுதலாயினோரை (நோக்கியருளி) மம்மர் கொள் சிந்தை
யராய் வரு செய்தியாது என - மயங்கியமனமுடையவராய் நீர்வரும்செய்தி
யாதென்னுவினவ, முந்தையில் வினைவு எல்லாம் முறையிற் கூறினார்க்கு-முன்னடந்
தசெய்திகளை எல்லாம் முறையாகத் தொகுத்துச்சொல்லிய மந்திரிமுதலியோருக்கு,
எந்தையாம் வணிகன் ஈது இயம்பும் - எந்தந்தையாகிய வணிகர்பெருமானார் இது
னைக்கூறுகின்றார்.

மனத்தனர்ச்சியை மெய்ப்பாட்டாலறித்தனாதலால் மம்மர் கோன்சிறந்த யராய் வருசெய்தியாதென என்று வினவினார். மெய்ப்பாடாவன உடல்வாடல், முகங்கருகல், தளர்கடைமுதலியன.

(௧௫)

என்படமெய்துகின்றீர்களென்வயி
னென்பதமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினாயிரங்கோடிபோனதென்
தன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார்.

(இ-ள்.) என்படர் எய்துகின்றீர்கள் - (இரத்தினம் இல்லையென்று) ஏன் துன்பப்படுகின்றீர்கள், என் வயின் ஒன்பது மணிகளும் உள்ள் - என்னிடத்தில் நவீமணிகளுமுள்ளன, அவை பதினாயிரங்கோடி பொன்போனது என்று-அந்த இரத்தினங்கள் பதினாயிரங்கோடி பொன்பிலையானவசென்றது என்று, அன்பு உற மணி எல்லாம் அடைவில் காட்டுவார் - (அவாகள மேல்) அன்புபிக் இரத்தினங்களையெல்லாம் முறையாகக்காட்டாத்தொடங்கினார்.

மணிகளுட்கூல இருநின் அவர்கள் குறுபாடொழியாதாகலால் என்படமெய்துகின்றீர்களென்வயின் - ஒன்பதுமணிகளுமுள்ளன எனவும், நியவிலைமணிகளாயின் மகுடத்துக்கு அமையா ஆதலால் பொன்பதினாயிரங்கோடி போனதென்று எனவுங்குறினார்.

(௧௬)

இருந்தனர்கிழத்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துமினடுவுமிந்திராதிநாவல
ரருந்திசையொட்டிஹாமடைவிறசெம்மலி
பெருந்தகன்புத்தாடியெண்மணியும்பெய்தரோ.

(இ-ள்.) கீழ்த்திசை நோக்கி இருந்தனர் - கிழத்திசைநோக்கியிருந்து, இட்டது ஓர் கரும் துண்டிலும் - பரபரி கம்பலத்தின் மீதுநிலும், கித்திராதிநாவலர் அரும் திசை எட்டினும் - இதிரைமுடியிய திருப்பரலால் கித்திரும் செல்லுதற்கரிய எட்டித்திங்கிலும், அடைவில் - முறையாக, செம்மலி - பதமராகமென்றும் இரத்தினத்தையும், பெரும் தளமுற்று ஆல் என்மையும் பெய்து-பெரியகுளிர்த்த முத்துமுதலிய எட்டிவகை இரத்தினங்களையுமவைந்து.

கம்பலத்தின் நடுவில் பதமராகத்தையும், அதனைக்குற எட்டித்திங்கிலும் முத்துமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தானைப் பொருள்கொள்க. மணிவிழைபகுவேரர் கம்பலத்தைப்பரப்பிக் கித்திசைநோக்கியிருந்தல் மரபாதலால் இருந்தனர் கித்திசைநோக்கி யிட்டதோராகருதலில் என்றார்.

(௧௭)

இம்மணிலலனுடற்றின்னமென்வகை
கைம்மறிகரந்தவாகுநக்சற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரசசெம்மல்லாரவன்
மெய்ப்மணியாயதென்வினாம்புகென்னவோ.

(இ-ள்.) இம்மணி வலன் உடல் சின்னம் என்ன அ கை மறி கரத்தவர் கூற-இத்தரத்தினங்கள் வலாகாறுடைய வுடம்பிலுள்ள உறுப்பின்பேதங்கொன்று கையிலேந்திய மாணியொளித்துவந்த அவ்வணிகுப்பெருமாளார் கூதியருள, நூல் கற்ற செம்மதி அழைச்சர்-மதுநூல்முதலியவற்றைக் கற்றணர்ந்த நன்னியவறிவமைந்த சுமதிமுதலிய மந்திரிகள், அ செம்மல் யார் - அவ்வலன் என்பவன்யார், அவன்

மெய் மணிபாயது என் - அவனுடைய வுடம்பிலுள்ள உறுப்புகள் இரத்தினங்கள் ஆனவகையாது, விளம்புக என்ன - கூறக்கடவீரென்று குறையிரப்ப. (௧௮)

மேவரும்வலனெனுமவுண்மேலேநான்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும்.

(இ-ள்.) மேவரும் வலன் எனும் அவுண் - பகைவரைடைந்து போர்செய்த
ற்கரிய வலன் என்னும் அசரன், மேலே நான் - முன்னாளில், மூவரின் விளங்கிய முக்
கண் மூர்த்தி - உலகு கெட்டி. திதி சங்காரப்பட்டுவருதற்கு ஏதவாகத் திரிமூர்த்தி
களின் வடிவமாய் விளங்கிய திரிநேத்திரங்களுடைய சிவபெருமானுடைய, செம்
சேவடி அருச்சனை தவத்தின் செய்தியால் - செவர்கதிருவடியில் அருச்சனையாகிய
தவத்தைச்செய்துவந்தமையால், இறைவன் - அச்சிவபெருமானார், யாவது வேண்
டும் என்று கூறலும் - என்னவேண்டுமென்று கூறியருபா.

மூவரின் விளங்கிய என்பதற்குப் பிரமன் முதலிய மூவரினுமேம்பட்டு விள
ங்கிய எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. அருச்சனை காயிகதவததன் அடங்
குதலால் அருச்சனைத்தவத்தின் என்றா. (௧௯)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரிஸ்பாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதிருமுவினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்ந்திடநவமணியாதல்வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து நின்று இயம்பும் - பணிந்தின்று கூறுவான், யான் சம
ரிஸ்பாரினும் போழ்ந்து இறவா வரம் புரிதி-யான் போரில் எவராலும் பிளவுபட்டு
இறக்காதவரந்தருவாய், ஊழ்வினை சூழ்ந்து இறந்தால் - போகூழ்நெருத்தால் (ஒரு
போது) இறப்பினும், என்மெய் துறந்த மாந்தரும் வீழ்ந்திட - என்னுடைச்சிதைத்
தவீரரும் விரும்ப, நவமணி யாதல் வேண்டும் - (என் உடலின் உறுப்புகள்) ஒன்பது
வகை இரத்தினங்களாகவேண்டும்.

சூழ்ந்து காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகூலவியையேச்சம் ஆதலால் நெரு
க்கால் என்பொருள்கொண்டாம், என்னவென்றோரடையும் பெருஞ்செல்வப்பேரூ
க என்னுறுப்புகள் பயன்படவேண்டும் என்பான் என்மெய்துறந்தமாந்தரும் வீழ்ந்தி
ட நவமணியாதல் வேண்டுமால் எனக்கூறினான். (௨௦)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்குறு
ன்னுபேசையமர்குறித்தமரர்கோனெடு
சென்றுபோராற்றலுத்தேவர்கோனெதிர்
நின்றுபோராற்றலன்கிப்போயினான்.

(இ-ள்.) என்று வரம் வேண்டலும் - என்றுவரம் வேண்ட, ஈசன் கல்கி
னன் - சிவபெருமானார் (அவ்வாறே) தந்தருளினார், அன்றே அமர்குறித்த போய்-
அப்பொழுதே போர்குறித்துச்சென்று, அமரர் கோனெடு சென்று போர் ஆற்ற
லும், இத்திரனெடெதிர்ந்தப் போர்செய்ய, தேவர் கோன் எதிர் நின்று போர்

ஆற்றலன் நீங்கி போயினான்-அவ்விர்தான் எதிரின்றுபோர்செய்யவனமயின் திப்
புறங்கொடுத்திச்சுன்றான்.

அவன்பூசித்த வரம்பெற்றது இர்திரன்முதலியோரை வெல்லுதல்குறித்தே
யாதலால் அன்றுபோயமர்குறித் தமரர்கோடுநெடுசென்றுபோராற்றலும் எனக்கூறி
னார். அன்று என்பதன் இறுதியில் பிரிவினை ஏகாரந்தொகுத்தல். (உக)

தோற்றவானாட வன்மீண்டுமுழந்தம்
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவினாவா
மேற்றவனாலவிவனைச்சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினாறோற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே.

(இ-ள்.) தோற்ற வான் காடவன் மீண்டு குழந்தை - தோல்வியுற்ற இர்திர
ன்மீள வாலோசித்தது, சுழிவு இல்லா வரம ஏறாவன் ஆதனால் - அழியாதவாத்
தைச் சிவபெருமானிடத்துப்பெற்றவன் ஆகையால், அமர் ஆற்றினும் வெல் அரிது-
(எதிர்த்துப்) போர்செய்தாலும் (நம்மால்) வெற்றிக்கொள்வது அரிது (ஆகையால்)
சூழ்ச்சியால் இவனை கூற்றின் ஊர் ஏற்றுதல் குறிப்பு என்று உன்னி - விரயத்தால்
இவ்வகரனை இயமனாரில் குடியேற்றுதல் தக்கதென்றுகருதி. (உஉ)

விடங்கலுழப்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந்தழிஞ்கொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழயானைபோற்காரந்துகூறுவான்.

(இ-ள்.) விடம் கலுழ்ப்படைக்கலன் இன்றி - விஷத்தைச் சிந்தம் ஆபதமி
ல்லாமல், விண்ணவர் அடங்கலும் தழி இ கொள அடுத்து-தேவர்முற்றுந் (தன்னைச்)
சூழ்ந்துவரப் (போர்க்களத்தை) ஆடைந்து, தானவ மடங்கலை வருக என-அவருள்
ஆண்சிங்கமபோன்ற வலனைப் போர்க்கு வருக என (அறைகூவி) நோக்கி- (அவனை)
பார்த்து, கடம் கலுழ் வானவ யானை போல் - மதத்தைச் சிந்தம் ஐராவதம்போல,
கரைந்து கூறுவான் - நெடுமொழி கூறுகின்றான்.

அறைகூவல் போர்க்கு வாவென்றழைத்தல். நெடுமொழிவிரன்றனைப் புக்
முந்து கூறுங்கூற்று, இது வஞ்சித்திணையுள் அடங்கும். (உ௩)

விசையாநின்றோளவலிவென்றிவிக்கமெத்
திசையினும்பரந்தவசகோதநிகோகமியுண்
ணசையாராமகிழ்ச்சியானலகுவேனுனக்
கிஞ்சயவேண்டியவரமயாதுகேளொன்.

(இ-ள்.) விசைய - வெற்றியையுடையோம், நின் தோள் வலி வென்றி வீக்
கம் எத்திசையினும் பரந்த - உனதுபுயத்தின் வன்மையம் வெற்றியின் பெருக்கமும்
எந்தத்திசையிலும்பரவின், அச்சீர்த்தநோக்கி-அப்பிரதாபத்தைப்பார்த்து, உள் நகை
அற மகிழ்ச்சியால் உனக்கு இசைய நல்குவேன் - (எனது) மனத்தலெழுந்த ஆசை
ப்பெருக்கினின்று நீங்காத மகிழ்ச்சியால் உனக்குப் பொருந்துவனவற்றைக்கொடுப்
பென், வேண்டிய வரம் யாது - (உனக்கு என்பால்) வேண்டியவரம்யாது, கேள்
என-(அதனை) கேளாயென்றுகூற.

யான் பொருத அசுரர் பலருள்ளும் உன்னைப்போலத் தோள்வன்மையையும்
வெற்றிப்பெருக்கிணையும் உடையவர் ஒருவரையுங்கண்டிலென் என்பான் தோள்வலி
வென்றி வீக்க மெத்திசையினும் பரந்த என்றான். (உ௪)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
 னொடியுனாசெவித்துளை நுழையத்தானவ
 னெடியகைபுடைத்துடனியிர்ந்துகார்படு
 மிடியெனநகைத்தகழ்ந்திணையகூறுவான்.

(இ-ள்.) கடிபடு கற்பக நாடு காவலோன் நொடி உனா செவித்துளை நுழைய - வாசமிக்க விண்ணுலகு காவல்செய்யும் இந்திரன் கூறியவார்த்தை (தனது) இரண்டுசெவிகளின் துளைகளிலும் புது, தானவன் நெடிய கை புடைத்து - வலாசரன் (அதிசயித்துத் தனது) நீண்டகைகளைக் கொட்டி, உடல் நிமிர்ந்து - சரீரம்சொர்தலி ன்றி நிமிர்ந்து, கார்படும் இடி என நகைத்து - மேகத்திற்குேன்றும் இடியேற்றைப் போல அட்டகாசஞ்செய்து, இகழ்ந்து - அசதியாடி, இணைய கூறுவான் - இத்தீன் மையுடையனவற்றைச் சொல்லுகின்றான்.

தனக்குத்தோற்ற இந்திரன் கூறியது அவனுக்குப் பெருநாளை விளைத்தலால் கைபுடைத்துடல் நிமிர்ந்து கார்படுமிடியென நகைத்தகழ்ந்திணையகூறுவான் என்றார். (உரு)

அறுரேடியாரிசியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனைவெங்கண்ட
 வென்றியுமதனற்பெற்றபுகழுநின்யிறுபாடு
 மின்னுநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
 நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்றோ.

(இ-ள்.) யாரும் நகைக்க நன்று இது மொழிந்தாய் - எவரும்நகைக்க மனங் கூசாது இந்தவார்த்தையைக் கூறினாய், நீ எனைவெங்கண்ட வென்றியும் - நீ என்னைப் புறங்கண்ட வென்றியும், அதனால் பெற்ற புகழும் - அவ்வெற்றியால்வந்த பிரதாபமும், நின் வீறு பாடுந் - இவற்றா லெழுந்த உனது இறுமாப்பும், இன்று நின் போரில் காணப்பட்ட - இப்போழுது (என்னுடனிகழ்த) உன்போரில் புலராலுங் காணப்பட்டன, எங்கும் இஃசை போய் நின்றது - எவ்விடத்தும் உன் பிரதாபம் சென்று நிலைபெற்றது, இஃசை போல் நின் கைவண்மையும் நிற்பது அன்றோ - இப்பிரதாபம் நிலைபெற்றுள்ளதுபோல உன் ஈகையும் நிலைபெற்றுள்ளதுல்லவா.

உனது சிறுமையைக் கருதாது கூறினாய் என்பான் யாரும் நகைக்கநன்றிது மொழிந்தாய் எனவும், பலகாலம் என்னால் அடிபட்டுப் புறங்காட்டிச் சென்றாய் என்பான் எனை வெங்கண்ட வென்றியும் எனவும், இவற்றால் உனக்குவிளைந்த பெரும் பழியும் மாணமின்மையுமே என்பான் பெற்றபுகழும் நின்யிறுபாடும் எனவும், இவற்றைப் பலராலும் அறிந்து நன்குமதிக்கப்பட்டாய் என்பான் இன்று நின்போரிற்காணப்பட்ட எனவும், எங்கும் இசைபோய் நின்றது எனவும், இந்த அழிதகைமையை யுடையார் கொடையும் அழிதகைமையுடையது என்பான் நின் கைவண்மையும் நிற்பதன்றோ எனவுக்கறினான். (உக)

ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
 வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுமதுனக்கியாதென்பாற்
 கூறுநீயதனையின்னே கொடுக்கவேலுகினின்போற்
 பாறுவீழ்களத்திற்குற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான்.

(இ-ள்.) ஈறு இலான் எனக்கு அளித்த நல்ல வரம் இருக்க - (தனக்கு) ஓர் இறுதியில்லாத சிவபெருமான் எனக்குத் தந்தருளிய நல்லவாங்கிடத்திற்குக்கூட, நான் பால் நான் பெறுவது வேறு உண்டோ - உன்னிடத்தில் நான் பெறும்வரம்வேறானதோ, எனக்கு வேண்டியது யாது - எனக்கு வேண்டும் வரம் யாது, என்பால் நீ கூறு - என்பக்கல் நீ சொல்லு, அதனை இன்னே கொடுக்கவேண்டி ஆகில் - அதனை இப்பொழுதே நான் கொடாதொழிந்தேனாகில், நின் போல் பாறு வீழ் களத்தில் தோற்ற பழிப்புக்கும் பெறுவனவுள்ளான் - உன்னைப்போலப் பருந்து விரும்பி வீழும் போர்க்களத்தில் புறங்கொடுத்த நினைதையை நான் பெறுவேன் என்று கூறினான்.

தனக்கு ஓர் ஒப்புயர்வில்லாத சிவபெருமான் அருட்கொடை பெற்றுள்ளேனாக இருக்கையோராத் பெறுங்கொடை சிவபெருமான் என்பான் வேறுநான் பெறுவது உண்டோ எனவும், அச்சிவபெருமானது அருட்கொடையையடைந்த என்னால் நீ இப்போதடைந்துள்ள இந்திரபட்டத்திலும் பெருமபெறுமைய செல்வங்கொடுக்கஉள்ளது என்பான் எனக்கு வேண்டியவையாது எனவும், ஒரு சிறு துரும்பும் அச்சிவபெருமானருள்பெற்றுத் திருமால் முதலியோர் புகைக்குச் சிறிதஞ் சலியாதநிற்குமாகில் அவன் அருள்பெற்ற யோறஞ் சிறிதஞ்சலிப்பேறே என்பான் கொடுக்கவேண்டியெனவும், உன்னை நம்பி யடைந்தோர் பட்டப்பாடு போர்க்களத்திற் றெரியும் என்பான் பாறுவீழ்களம் எனவுபு கூறினான். (உஎ)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து

கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொழுத்தான்வெள்ளி

வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவலியப்

போதண்டார்க்குடவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான்.

(இ-ள்.) மா தண்டம் அவுணன் மாற்றம் மகபதி கேட்டு - பெரியதண்டாயுதத்தை யெந்திய வலாகுரையைய வார்த்தையை இந்திரன் கேட்டு, உவந்து - (தான் நினைத்தது கைகூடியதென்று) மகிழ்ந்நது, கோதண்டம் மேரு கோட்டி கொடும்புரம் பொழுத்தான் - வில்லாக மகமேருவைவளைத்துக் கொடியதிரிபுரத்தை நகைத்துச் சாம்பலாக்கிய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கும்,) வெள்ளி வேதண்டம் எய்தி ஆங்கு ஓர் வேள்வி யான் புரிவன - வெள்ளிமலையையடைந்து அவ்விடத்தில் ஓர்யாகத்தை யான்செய்வேனா, நீ அப்போது அண்டார்க்கு அடைந்த ஆவாய் வல்ல போது வாய் என்றான் - நீ அப்பொழுது தேவாகளுக்கு அவ்வுட்க ஓர் பசுவாய் வினாந்து வாராய் என்று இந்திரன் கூறினான்.

இந்திரனெண்ணமுற்றியதாசைபால் உவந்து என்றார், நாமேதயாகம் என ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் கூறப்பட்டுளது. (உஅ)

அன்றொருகவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக

வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழூடம்பொன்றேயென்போல்

வென்றியினாலும்வியாமெய்யெவாமலிகளாகப்

பொன்றியகொடையினாலும்புகழூடம்பிரண்டுண்டாமே.

(இ-ள்.) அன்று ஒரு தவத்தோன் என்பு வச்சிரம் ஒன்றே ஆக - அக்காலத்தில் ததிகமுனிவருடைய முதுகத்தண்டெலும்பு நவமணிகளுள் ஒரு வைரமேயாக, ஒன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழ் உடம்பு ஒன்றே - மனமிசைத்து கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையினால் அடைந்தபுகழூடம்பு அம்முனிவர்க்கொன்றே(அன்றி)வெ

ன்றியினாலும் - பிறர் வெல்லுதற்கரிய வெற்றியினாலும், லீயா மெய் எவாம் மணிகளாக பொன்றிய கொடையினாலும்-(பிறர் ஆயுதங்களினால்) அழியாத எனதுசீர்த்துள்ள உறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பழிந்த கொடையினாலும், என்போல் புகழ் உடம்பு இரண்டு உண்டாமே-எண்ணப்போலப் புகழுடம்பு (அவருக்கு) இரண்டுண்டாகுமா (இல்லையென்றபடி.)

ததிசமுனிவர் இந்திரன்வேண்டத் தமது பூதவுடம்பு வச்சிரம் ஒன்றையாகக்கொடுத்துப் பெற்ற புகழுடம்பு ஒன்று; யான் பிறர் வெல்லுதற்கரிய வெற்றியும் எனது மெய்யுறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பு அழிதலும் ஆகிய இரண்டுகொடையையும் உடையவன் என்பான் என்போல் புகழுடம்பு இரண்டுண்டாமோ எனவும், சிவபெருமானிடத்துப் சிறரால் தனது பூதவுடம்பு அழிதலில்லாத வரத்தைப் பெற்றுள்ளேன் என்பான் அவ்வரத்தை வென்றியினால் எனவும், ஒருவாறு பூதவுடம்புக்கு அழிவுவரினும் என் பூதவுடம்பைச் சிதைத்தோன் விரும்பிக் கொள்ள அவ்வுடம்பின் உறுப்புக்களெல்லாம் நவமணிகளாகப் பெற்றேன் என்பான் பொன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழுடம்பு எனவும் கூறினான். (உ௧)

மேவலனல்லைநீயேநட்டவன்மேலேவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றாவுறம்புகழுனக்கேயாக
வாவுருவாதினென்றாயன்னதேசெய்வெனென்று
னிவதேபெருமையன்றிராக்கின்றதிழிபேயன்றோ.

(இ-ள்.) மேவலன் அல்லை - (நீ எனக்குப்) பகைவனல்ல, நீயே நட்டவன்-நீயே எனக்குச் சிநேகன், மேலே வானோ யாவரும் அருந்துமா ஆற்றால் - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களெல்லோரும் (எனது பூதவுடம்பை அவிபுணவாக) உண்ணும்வகையால், அறம் புகழ் எனக்கே ஆக - புண்ணியமும் அத்தூத புகழும் எனக்கு உளவாக, ஆ உருவாதி என்றாய் - பசுவின்வடிவாக வருவாபென்றாய், அன்னதே செய்வேன் என்றான்-அதனையே செய்து முடிப்பனென்று வலன்கூறினான், ஈவது பெருமை ஏ அன்றி இரக்கின்றது இழிபே அன்றோ-(ஏற்றோர்க்குக்) கொடுத்தல் (ஒருவனுக்குப்) பெருமையெல்லாமல் (பிறர்பாற்சென்ற) இரத்தல் இழிந்ததொழில்ல்லவா.

தனக்குப் பகைவனாகிய இந்நிரன் கூறியது கெடுதியை விளைப்பினும் தனக்கு அறமும் புகழுந்ததமையால் மேவலனல்லை நீயேநட்டவன் என்றான். முன்னர்க்கூறியதை முடித்தற்கு ஈவதே பெருமையன்றி யிரக்கின்ற இழிபேயன்றோ என்று வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (௩௦)

அதற்கிசைத்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்கடியிருநதிசசெயுகண்மைத்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபுமைத்தவானாய்
புதர்க்கடுவேள்விச்சாலைப்புறத்துவந்துநின்றுநின்றான்.

(இ-ள்.) அவுணர் வேந்தன் அதற்கு இசைந்து - அசுரத்தலைவனாகிய வலன் அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு, அமரர் வேந்தனை முன்போக்கி - தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனை முன்னேயனுப்பி, மதர்க்கடியிருநதி செம் கண் மைத்தனுக்கு இறைமை ஈந்து - மதர்ப்பையுடைய கொடியவுதிரம்போலச் செவந்தகண்களையுடைய தனதுபுத்திரனுக்கு அரசியலுத்தந்து, முதல் பெரும் கலையாம் வேதம் மொழி மரபு அமைந்த ஆன் ஆய் வந்து - (அதுபத்துகான்கு கலைகளுக்கும்) முதலாய்ப்பெருங்க

கையுள்ள வேதவாக்கியத்தினையே இலக்கணமமைந்த பசுவின்வடிவாய்வந்து, புதர்க்கு அடு வேஷவிசாலை புறத்து இறுத்து நின்றான்-தேவர்களுக்கு அவிபுணவாக்கும் யாகசாஸியின்புறத்து நிலைபெயராத நின்றான்.

தேவர்களுக்கு விபுதர் எனப்பெயராதலால் புதர் என்றார். விபுதர் விசேடமான அழிவுடையவர். (௩௨)

வாய்மையான்மாண்டநின்போல்வள்ளல்யாரொன்றுதேவர் கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு நேமியோடிகலும்விந்தவனையெனநிமிர்ந்துவேள்விக் காமெனையூபத்தோடும்யாமினென்றிடுத்துநின்றான்.

(இ-ள்.) வாய்மையால் மாண்ட நின்போல் வள்ளல் யாரொன்று - (கொடுத்தகொடையைப் பிறழ்த்துமறுக்காத) மெய்மையால் மாட்சிமைப்பட்ட நினைப்போல் வள்ளல் எவருளொன்று, தேவர் கோமகன் வியந்து கூற - இந்திரன்மனம் வியந்து சொல்ல, தருக்குமேல் கொண்டு மேரு நேமியோடு இகலும் விந்தவனான நிமிர்ந்து-அகங்கரித்து மேருமலையோடு பகைத்துயர்ந்த விந்தமலையைப்போல ஒங்கியுயர்ந்து, வேள்விக்கு ஆம் எனே யூபத்தோடும் யாமின் என்று அடுத்த நின்றான் - (நீங்கல் செய்யும்) வேள்விக்குப்பயன்படும் என்னை யூபஸ்தம்பத்தோடும் கட்டுங்கள் என்று அதனையடுத்து இறுமாந்து நின்றான்.

மனத்தாய்மைக்கு வாய்மை கருவியாதலால் வாய்மையான் மாண்டநின்போல் வள்ளல் யார் என்றான். (௩௩)

யாத்தனர் தருப்பைத்தாம்பாலூர்நையால்யாத்தசிறுக்கப் போத்தெனநின்றான்வாய்ப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவிட்டி. மாய்த்தனர்மாய்ந்தவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தருப்பை தாம்பால் யாத்தனர் - தருப்பையுள்ளாகிய கயிற்றால் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டினார்கள், ஊர்நீ யால் யாத்த சிறுக்கப் போத்து என நின்றான் - கம்பலக்கயிற்றால் கட்டப்பட்ட ஆண்சிறுக்கம்போலக் கட்டுப்பட்டு நின்றான், வாயைப்புதைத்து உயிர்ப்பு அடங்க விட்டி மாய்த்தனர் - வாயையிறுத்துப்புதைத்துச் சுவாசம் உள்ளடங்கக்கொன்றார்கள், மாய்ந்த வள்ளல் வலனும் - இறந்தவள்ளலாகிய வலாசரனும், மந்தாரமாரி தூர்த்திட விமானம் ஏறி தொல்விதி உலகம் சேர்ந்தான் - (தேவர்கள்) மந்தாரவருஷஞ்சிறந்த விமானத்திலேறிப் பிரமணுவந்தையடைந்தான்.

தொல்விதி-பழையோனாகிய பிரமன் எனப்பொருள்கொள்க. தேவர்கள் பிணித்தபிணிப்பு அவன்உன்னைமீக்கேற்ற பிணிப்பன்று என்பார் ஊர்நீயால் யாத்தசிறுக்கப் போத்தென எனவும், அவன்கட்டுண்டது வாய்மைவழியாலாலென்பார் நின்றான் எனவுகூறினார். (௩௪)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிர்வேலார் பிணித்துயிர்செருத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம் பணித்திடும்வபையவாங்கிப்படொரிசுவைமுன்பார்க்கக் குணித்தவானுடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான்.

(இ-ள்.) மணிதலை மலையின்பக்கம் மாய்த்தவன்-இரத்தினங்கள் நிறைந்த சுகரத்தை யுடைய மலையின் சிறகையரிந்த இந்திரன், வயிர வேலால் பிணித்து உயிர் செருத்த வள்ளல் பெரும் தகை ஆவை - தன்னுவச் சிராயுதத்தால் பூபஸதம்பத்தில் கட்டி யுயிர்மாய்க்கப்பட்ட மறுக்காத கொடையின் பெருந்தன்மைவாய்ந்த பசுவின் சின்று, வேதம் பணித்திடும் வபையை வாங்கி - வேதம்விதித்த வடையினையாங்கி, படர் எரி சுவைமுன் பார்க்க குணித்து-படர்ந்தெழுந்த வேள்வித்தீசுவையினை முன்பு பார்க்க இட்டு, அ வானுடர்க்கு ஊட்டி கோது இல்லர் வேள்வி செய்தான் - (அவிப்பாகத்திற்குவந்து நெருங்கிய) அத்தேவர்க்கு உண்பித்துக் குற்றமில்லாத யாசத்தைச் செய்து முடித்தான்.

தேவர்கள் செயலும் இவனது ஆணைவழியது ஆகையால் - வயிரவேலால் உயிர்செருத்த என்றார். வள்ளல் பெருந்தகையாவை என்றது-பசுவின் வடிவாய் வந்த வலாகரனை ஆவை-ஐ-உருபுமயக்கம். (௩௫)

அத்தகையாவின் சோரி மாணிக்கமாம் பன்முத்தம்
பித்தை வயிரேயமென்பு வச்சிரம் பித்தம்பசுசை
நெய்த்த வெண்ணிணங்கோமேதந்தசை துறா நெடுங்கணீல
மெய்த்தவைபுருடராக மிவை நவமணி யின் றோற்றம்.

(இ-ள்.) அத்தகை ஆவின் சோரி மாணிக்கமாம் - உயிர்மாய்ந்த பசுவின் வடிவாய் வந்த வலாகரன் உதிரம் மாணிக்கமாம், பல் முத்தம் ஆம் - பல் முத்தமாம், பித்தை வயிரேயம் - மயிர் வயிரேயமாம், என்பு வச்சிரம் ஆம் - எனும்பு வைரமாம், பித்த பச்சை - பிச்சு பச்சையாம், நெய்த்த வெள் றிணம் கோமேதம் ஆம் - நெய்ப்பசையை யுடைய வெள்ளிய நீணம் கோமேதகமாம், தசை துவிர் ஆம் - தசை பவளமாம், நெடும் கண் ணீலம் - பரந்தகண் ணீலமாம், எய்த்த ஐ புருடராகம் - ஆராய்ந்தறியத்தக்க கபம் புருடராகமாம், இவை நவ மணியின் தோற்றம் - இங்குக் கூறிய வுறுப்புகள் நவமணியின் தோற்றங்களாம்.

ஆம் என்பதனை - எனையிடங்களிலுங் கட்டிக். பித்தம் அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி "பசுவென்பவயிரம்பல்லு பணிமுத்தங்குர" தியோதில் - வசையதுகதிர்மாணிக்கம் மயிர்வயிரேயங்கள் - தசைபவளங்கீணீலந்தரும்பிச்சுப்பச்சைமெச்சு - நிகபம்புருடராக நிணங்கோமேதகமென்றோதம்" எனவருஞ்செய்யுளில் இங்குக்கூறிய முறையேவருதல்காண்க. (௩௬)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்காந்தி
தைவருமணியொன்பானுஞ்சார்விடநிறங்கள்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெள்ளிசசோதனைசெய்துதேச
மெய்வரவணியோரெய்தும்பயனிவைவிதிபாற்றுகண்மின்.

(இ-ள்.) இவ்வடிவு எடுத்து தோன்றி - இவ்வருவெடுத்ததோன்றி, இருண்முகம் பிளப்ப காந்தி தைவரும் மணி ஒன் பானும்-இருள்ளமுகம் பிளவுபடவொளிவீசும் ஒன்பதமணிகளும், சார்விடம் நிறங்கள் சாது தெய்வதம் ஒளி மாசு-தோன்முமிடமும் அவற்றின் நிறங்களும் சாதியும் செய்வரும் ஒளியும் குற்றமும், எள்ளி- (இவைகளுள்) களைவதைக் களைந்து, சோதனை செய்து தே , மெய் வர அணிவோர்-சோதித்து ஒளிவிசத் தேகத்திலணியோர், எய்தும் பயன்-அடையும் பயனும், இவை விதிபால் கேண்மின் - (ஆகிய) இவற்றை விதிப்படி சொல்லக்கேளுங்கள். (௩௭)

ஷே. வேறு.

வாளவிராமாணிக்கங்கிரோதமுதலுக்கான்கும்வழியேமக்கங்
காளபுரத்தும்புராஞ்சிங்களமிந்நாண்கிடைப்படுமக்கமலராக
மாளுநிறமொன்பதரவிர்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங்
கோளரியகச்சோதரந்தரமும்பலந்திபங்கோபமென்ன.

(இ-ள்.) வாக் அ விரும் மாணிக்கம் கிரோத முதல் நான்கு உகமும்-ஒளிவின்
ந்ரும் பதுமராகமானது கிரோதாயுகமுதலிய நான்கு உகங்களிலும், வழியே-கிரம
மாக, மக்கம் காளபுரம் தம்புரம் சிங்களம் இந்நான்கு இடைப்படும்-மக்கமும் காள
புரமும் தம்புரமும் சிங்களமும் ஆகிய இந்நான்குதேயத்தினிடத்தில் தோன்றும்,
அக்கமலராகம் ஆளும் நிறம் - அப்பதுமராகம் ஆளாநிற நிறம், அரவிரதம் பூ மா
துளம் பூ மாதளம் வித்து அழல் கல்லாரம் கோள் அரிய கச்சோதம் நரந்தம் நது
ம் பவம் தீபம் கோபம் என்ன ஒன்பது - தாமரைப்பூ, மாதளம்பூ, மாதளம்வித்து,
நெருப்பு, செங்கழுநீர், குறையிலலாத மிளகினிப்பூச்சி, நாரத்தையின அநல்லபழம்,
விளக்கு, இந்நிரகோபம் ஆகிய இவைகளினிறம்போல) ஒன்பதுவகை நிறங்களாம்.

பதுமராகம் கிரோதாயுகத்தில் மக்கத்திலும், கிரோதாயுகத்தில் காளபுரத்திலும்,
துவாபாயுகத்தில் தம்புரத்திலும், கலியுகத்தில் சிங்களத்திலும் முறையேதோன்றி
னமையால் வழியே இந்நான்கு இடைப்படும் எனவும், இப்பதுமராகம் சிறப்புவுகை
யாலன்றிப் பொதுவுகையாலுள்ள நிறம் ஒன்பதாகையால் ஆளுநிறம் எனவும் கூ
றினர். (கஉ)

இந்நிறத்தபொதுவாயமாணிக்கமறையவர் முன்னியனாற்சாதி
தன்னியல்பாற்சாதரங்கங்குருவிநதருசெளகந்திகங்கோவாங்க
மென்னுமிவற்றாற்சிறந்துகாண்காகுமில்வடைவேயிந்நான்கிற்குஞ்
சொன்னவொளிபத்திருநாங்கிருமுன்றுநாங்கையுஞ்சொல்லக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) பொதுவாய இந்நிறத்த மாணிக்கம் - பொதுவாயுள்ள இவ்வொன்
ந்து நிறங்கிலையுடைய பதுமராகமானது, மறையவர் முன் இயல் நால் சாதி தன்
இயல்பால் - அந்தணர் முதலிய நான்குசாதிவகைப்பட்டு வழங்கும் வடக்கால், சாத
ரங்கம் குருவிர்தம் செளகந்திகம் கோவாங்கம் என்றும் இவற்றால் சிறந்து நான்கு
ஆகும் - சாதரங்கம் குருவிர்தம் செளகந்திகம் கோவாங்கம் என்றும் இந்நான்குவு
கையாக மேம்பட்டு நான்குவகைப்படும், இந் நான்கிற்கும் சொன்ன ஒளி - இந்நூ
நான்குசாதிக்குகூறிய நிறமானது, இவ்வடைவே பத்து இரு நான்கு இரு மூன்று
நான்கு - (முன்னர்க்கூறிய) இந்தமுறையே பத்தும் எட்டும் ஆதும் நான்கும் ஆம்,
அவையு சொல்லக் கேண்மின் - அவ்வவற்றி விறத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள்.

கோவாங்கம் கவாங்கம் என்றும் வடசொற்றிரிபு, கோவாங்கம் எனப்பெய
ர்பெறுதல் கல்லாடத்தில் *கதிராப்பும்" என்றும் அகவலார் "குருவிர்தஞ்செள
கந்தி கோவாங்கு - சாதரங்கமெனச் சாதிஞர் நான்கும்" என இதுபோலச் சாதிவ
கையுட் கூறியிருத்தல்கான்க, குத்திரச்சாதிபாங்கிய கோவாங்கத்தோடு நீலகெந்தி
என ஒருவகைகூட்டி ஆராய்மமகத்துவத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலப்பதிகார
ம் மதுரைக்காண்டம் ஊர்காண் காறையில் சாதரங்கம், செளகந்திகம், நீலகெந்தி
எனவும், குருவிர்தம், விர்தம் எனவும், இரத்தவிந்து எனவும், கோவாங்கம், படுக
ம் எனவும் உவையிற் கூறியிருக்கின்றனர். நிறத்தின் தொகைகளைப் பின்னர் விரித்த
லிற்காண்க. (கஅ)

சாதாங்கநிற்கமலங்கருநெய்தலிரவியொளிதழல்கச்சோத
மாதுளம்போததன்வித்துக்கார்விளக்குக்கோபமெனவகுத்தபத்து
மேதகையகுருவிந்திறங்குன்றிமுயற்குருதிவெள்ளலோத்தம்
போதுபலரசலர்திலகஞ்செவ்வரத்தம்விதாரமெரிபொன்போலெட்டு.

(இ-ள்.) சாதாங்க நிறம் - சாதாங்கநிறமானது, கமலம் கரு நெய்தல் இரவி ஒளி தழல் கச்சோதம் மாதுளம் போது அதன் வித்து கார் விளக்கு கோபம் என வகுத்த பத்து - தாமரை கருநெய்தல் சூரியனெளிதீ மின்மினி மாதுளமபூ மாதுளம்வித்து மேகம் சிபம் இந்திரகோபம் எனப் பாருபாடு செய்த பத்துவகை நிறமாம், மேதகைய குருவிந்த நிறம் குன்றி முயல் குருதி வெள்ளலோத்தம் போது பலரசு அலர் திலகம் செவ்வரத்தம் விதாரம் ஏரி பொன்போல் எட்டு - மேன்மை தன்மையையுடைய குருவிந்தநிறமானது குன்றிமணி, முயல் இரத்தம், வெள்ளலோத்தம்பூ, முண்முருக்கம்பூ, மஞ்சாடிப்பூ, செவ்வரத்தம்பூ, முள்ளிலவம்பூ, விளங்கும் பெண்ணுமாகிய இவைகளைப்போல எட்டுவகைநிறமாம்.

“சாதகப்புட்கண்டாமகாரமுநீர் - கோபமின்பினிகொடுங்கதிர்விளக்கு - வன்னிமாதுளம்பூவிதையென்னப் - பஸ்ஸுசாதாங்கவொளிக்குணம்பத்தம்” எனவும் “தாமரைகமுநீர்சாதகப்புட்கண் - கோபமின்பினிகொடுங்கதிர்விளக்கு - மாதுளம் பூவிதைவன்னியினாந்தம் - ஒதுசாதாங்கவொளியாரும்மே” எனவும், “செம்பஞ்சாத்தந்திலகமலோத்தம் - முயலின்சோரிநின்றாற்குன்றி - கவிரலொன்னக்கவாரி மமெட்டும்” எனவும், “குருவிந்தத்தின் குறித்தனநிறமும - திலகமலோத்தஞ்செம்பருத்திப்பூ - கவிர்மலர்குன்றிமுயலுதிரம்மே-யிந்துரங்குக்கிணனெனவெட்டும்- எண்ணியகுருவிந்தமண்ணியநிறமே” எனவும் கல்லாடத்திலும், சிலப்பதிகாரம் உதாரணக்குத்திரத்திலும் அவ்வவற்றின்நிறம் சிறிதுவேறுபடுவருதல்காண்க.(16க)

கனிதருசௌகந்திகத்தினிறமிலவம்போதுசூயிர்கண்ணசோகந்
தவிரவிர்பொன்செம்பஞ்சியைவண்ணமெனவாறுதருகோவாங்க
வொளிகுரவுகுசும்பைமலர்செங்கற்கொவ்வைக்கரியெய்ரெருநான்கந்த
மிளிர்பதுமராகத்தைப்பொதுமையினற்சோதிக்கவேண்டுமெல்லே.

(இ-ள்.) கனி தரு சௌகந்திகத்தின் நிறம் - சந்தோஷத்தைத் தரும் செளகந்திகத்தினிறமானது, இலவம் போது சூயிற் கண். அசோகந் தளிர் அவிர்பொன் செம்பஞ்சி ஐ வண்ணம் என ஆறு - இலவமலர், சூயிலின்கண், அசோகந்தளிர், விளங்கும்பொன், செம்பஞ்சி, மருதோன்றி என அறுவகைப்படும், கோவாங்க ஒளி - கோவாங்கத்தினிறமானது, குரவு மலர் குசும்பை மலர் செங்கல் கொவ்வைக்கனி என்று ஒரு நான்கு - குராமலர், குசும்பைமலர், செங்கலிக்கல், கொவ்வைக்கனி என்று ஒருநான்கு வகைப்படும், அந்தியினிற் பதுமராகத்தை பொதுமையினால் சோதிக்கவேண்டும் எல்லை - அந்த விளங்காநின்ற பதுமராகத்தினைப் பொதுவிலக்கைத்தால் ஆராயவேண்டுமெனவில.

“அசோகப்பல்லவமலரிசெம்பஞ்சி-கோகிலக்கண்ணீளிலவலர்செம்பெனத்-
தருசௌகந்திதன்னிறமாரும்” எனவும் “கோகிலக்கண்ணெம்பஞ்சி கொய்மலர்ப்பலாசம் - அசோகப்பல்லவமணிமலர்க்குவளை - இலவத்தலர்கொன்றறுகுணமும் - செளகந்திக்குச் சாற்றியநிறனே” எனவும், “செங்கல்குராமலர்மஞ்சளகோவை-
குங்குமமைத்தின்கோவாங்குநிறமும்” எனவும் “கேரவைநற்செங்கல்குராமலர்மஞ்

சொன்ன - கடையநாளுக்குக்கோவாங்குகிறனே” எனவும் மேற்காட்டிய நூல்களுள் நிறஞ் சிறிது வேறுபட்டு வருதல்காண்க. (௪௦)

திண்ணியதாய்மேல்கீழ்க்குழப்பக்கமுறவொளிவிடுதல்செய்தாற்செவ்வேயண்ணியவுத்தமமுதன்மூன்றாமென்பர்சாதரங்கமணிவோர்விசைசை புண்ணியவான்கன்னிய அசுவையன்னமுதலானபுனிததானம் பண்ணியதம்பரிமேதயாகமுதன்மகம்புரிந்தபுயனுஞ்சேர்வர்.

• (இ-ள்.) திண்ணியதாய் மேல் கீழ் குழப்பக்கம் உற ஒளிவிடுதல் செய்தால்- னமுடையதாய் மேலும் கீழும் இவற்றைச்சூழ்ந்த பக்கமுமாகிய இவற்றில்பொருந்த ஒளிவீசில், செவ்வே அண்ணிய உத்தமமுதல் மூன்றாம் என்பர்-கிரமமாகப்பொருந்திய உத்தமமுதலிய மூன்றாவகைப்படும் என்பார், சாதரங்கம் அணிவோர் விசைசை புண்ணிய ஆன் கன்னி அசுவை அன்னமுதலான புனிததானம் பண்ணிய தம்-சாதரங்கத்தையணியோர் கல்வியும் புண்ணியவடிவாயுள்ள பசுவும் கன்னியும் அசுவையமைந்த கதிரோயுகூடிய அன்னமுதலாகிய குற்றமில்லாத தானங்களைச்செய்தபயனையும், பரிமேத யாகமுதல் மகம்புரிந்த பயனும் சேர்வர்-அசுவமே தமுதலிய யாகத்தைச்செய்த பயனையும்டைவார்.

உத்தமமுதல் மூன்றாவகை - உத்தமம், மத்திமம், அதன்மம். இதுகுணத்தினாலும், மாணிக்கத்தினிலக்கணத்தினாலும் அடங்கும். “குச்சையின் மத்தகக் குறியிடுறோத்தின்” எனக்கல்லாடத்தில் குணத்தினாலும் “மாணிக்கத்திப்பவ்வகுக்குங்காலே - சமனொளிகூழ்ந்த விருநாண்டிடனும் - நால்வகைவருணத்தி னவின்றவிப்பெயரும் - பன்னிருகுணமும் பதினாறுகுற்றமும் - இருபததென்வகை யிலங்கியநிறனும் - மருவியவிலையும் பத்தியுமபாய்தனும் - இவைபெனமொழிப வியலுணர்ந்தோரோ” எனவருஞ் சிலப்பதிகாரத்தில், “பாய்தல் என்பதினுள்ளும் அடங்குதல்காண்க. பிரமனும் திருமாளும் கொம்பினதடியிலும், கோதாவரிமுதலிய நதிகளும் சரவசரவுயிர்களும் கொம்பினுனியிலும், வெபெருமான் ஈரத்திலும், சத்தி நெற்றியிலும், முருகக்கடவுள் மூச்சினுனியிலும், இந்திரன்முதலிய தேவர்களமூக்கி னுள்ளிடத்திலும், அச்சுவினிதேவாகள் இரண்டுகன்ன நடுவிலும், ஐசுவரியும் சந்திரனும் இரண்டுகண்களிடத்திலும், வாயு தந்தத்திலும், வருணன் நாலிலும், கலைமகள் நெஞ்சிலும், இயமனும் இயக்கரும் மணிகளிடத்திலும், சந்திரதேவதைகள் உதட்டிலும், இந்திரன் குழத்திலும், அருங்கதேவர் முரிப்பிலும், சாத்தியர் மாப்பிலும், அசிலவாயு நான்குதலிலும், மருத்துவர் முறந்தாளிலும், நாகர்கள் காற்றளம்பிறுனியிலும், கந்திரவர் அக்குளம்பி னடுவிலும், அரம்பையா அக்குளம்பின் மேலிடத்திலும், உருத்திரர் முதுகினிடத்திலும், அட்டவசுக்கள் சந்துகளிலும், பிதர்தேவதைகள் அரைப்பரப்பிலும், சத்தமாதாகள் யோனியிலும், திருமகள் குதத்திலும், நாகாதிபர் அடிவாலிலும், சூரியன்வாழ் னுரோமத்திலும், ஆகாயக்கை கோசலத்திலும், யமுனைதி கோமயத்திலும், மாதவர்கள் உரோமங்களிலும், பூமிதேவி வயிற்றிலும், கடல்கள் கொங்கையிலும், காருகபத்தியம் வயிற்றிலும், ஆகவரியம் இதயத்திலும், தக்கனாக்கிரியம் முகத்திலும், யாகத்தொழில்கள் எனப்பினிடத்திலும் சுக்கிலத்தினிடத்திலும், கற்புடையபெண்கள் அங்கங்கள்முற்றிலும் வசித்தலால் புண்ணியவான் என்றார்.

“வெதாவுந்தூரியவனுமாவினதுகோட்டடியின்விளங்கிவாழ்வர் கோதாவிமுதநீர்த்தங்கோட்டினுஞ்சீராராமுங்குடிநீரு

மீதான்கிரீத்தமலன்விமலையதனடுநெற்றிவிசாகனாகி
மீதானந்தனிலதனுண்ணுகிதனினுகேசர்விளங்குவாரோ.”

“ஆசுசுலவிருகன்னநாப்பணச்சுவினிகேவரமர்ந்துவாழ்வார்
தேசுடையபரிதிமதிகயனத்திறந்தத்திற்செறியும்வாயு
வோசையுறுநாவதனில்வருணனுரைமகளோங்குங்காரநெஞ்சி
னேசமுறயமனியக்கர்கெண்டதலத்தெந்நாளுநிலவுவாரோ.”

“ஓட்டத்திலுதையாத்தமனசந்தியிவையுறையுமுறைவன்கண்டத்
திட்டமுடையிந்திரனேயிமிலிநுப்பரருக்கொனவியம்புந்தேவர்
வாட்டமிலாச்சாத்தியரோவாழ்வார்களுமதனிலனிலவாயு
நீட்டியதாளொருநான்சின்மருததென்பர்முழந்தாளினிலவுவாரோ

“குரத்தினுதிப்பன்னகோகுடி கொள்வார்சாங்கிருவர்குரத்தினுப்ப
ணிநுப்பரமகளிர்கணமியொல்லாமேற்குரத்தின்முதுகினெல்லை
யுருத்திரசேந்தொறுமுறைவார்கன்வகதேவர்பிதிர்களோங்குப்
பருத்தவரைப்பலகதன்னிற்பகத்தறைவொழுமாதாப்பிரிவுகூர்ந்தே.

“திருமகளேயபானத்தினுகேசரடிவாலிந்திறந்துவாழ்வார்
ரிர்வியொளிவரலின்மயிரிலங்கியிடுஞ்சுராதிரனேயுரிநின்
வரமுடையயமுனைமழமுததன்னிம்மாதவர்களுரோமம்வாழ்வார்
உரமுடையபூதேவியுதரத்திற்பயோதரதாசுநுத்தியெல்லாம்.”

“சடரத்தினிதயத்திறழைத்துமுகமதன்னிறறங்குமங்கி
கடனுடனேகாருகபத்தியமெழுவாயொருமுன்நங்குனவென்யி
னுடலுறுசுக்கிலந்தனினுமுறையுமகவினையனெத்தமுறுப்புத்தோறுந்
திடமுறுகற்புடைமடவார்செறிந்திருப்பாரிமமுறையைச்சிந்தைசெயதே.”

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரத்திற்காண்க.

(சக)

குருவிந்தந்தரிப்பவர்பார்முழுதுமொருகுடைநிழலிற்குளிப்பவாண்டு
திருவிந்தையுடனிருப்பாரிசுகந்திகந்தரிப்போசெல்வங்குந்தி
மருவிந்தப்பயனடைவர்கோவாங்கந்தரிப்போர்தம்மனையிற்பாலும்
பெருவிந்தமெனசசாரிமுதல்பண்டமுடன்செல்வப்பெருக்குமுண்டாம்.

(இ-ள்.) குருவிந்தம் தரிப்பவர்-குருவிந்தத்தைத் தரிப்பவர்கள், பார்முழுதும்
ஒருகுடைநிழலில் குளிப்ப ஆண்டு திருவிந்தையுடன் இருப்பார் சிலவுலகமுந்துந்
தமது ஒருவென்னைவட்டக்குடை நிழலிழ்ந்த சங்க அரசாண்டு தலைச்சுமியோடும்
வினியலட்சுமியோடுங்கூடி யிருப்பார்கள, செளகரியம் தரிப்போர் - செளகரிக
த்தைத்தரிப்போர்கள், செல்வம் வாதநி மருடி இத்தயாள் அடைவர் - செல்வமும்
கீர்த்தியுமாகிய பொருத்திய இத்தப்பணகளை அடைவார்கள், கோவாங்கம் தரிப்
போர் தம்மனையில் - கோவாங்கத்தரிப்பவர்களுடையவிட்டில், பாலும் பெருவிந்தம்
என சாலிமுதல் பண்டமுடன் செல்வப்பெருக்கும் உண்டாம் - பாலும் பெரியவிந்
தமலைபோல செல் முதலிய பல பொருட்களுவகளோடும் செல்வப்பெருக்கமும்
உண்டாகும்.

(சஉ)

எள்ளியிடுகற்றமெலாமிகந்துகுணனேற்றொளியிட்டிருள்கால்சீத்துக்
தள்ளியிச்செம்பதுமராகமதுபுனைதக்கோர்தம்பாலேனைத்

மதுரைத்தமிழ்நாட்டில்

**தென்னியழுத்துள்ளிட்டபன்மணியும்வந்தோங்குஞ்செய்யாரோடு
மொள்ளியகந்தசெல்வமதற்கொப்படுமெம்பாற்கடலினோக்குமாலோ.**

(இ-ள்.) என்னியிடு குற்றம் எலாம் இகத்த - விலக்கப்பட்ட குற்றங்களெல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி, குணன் ஏற்று ஒளிவிட்டு இருள் கால் சேத்த தன்னிய இசெம் பரிமாராகமது புனை தக்கோர் தம்பால்-குணியுக்குத் தீனிவிசி இருநூச்சிதைத்தோட்டிம் இந்தச் செவந்த பதுமராகத்தை யணிகத மேலோரிடத்த, ஏனை தென்னியழுத்து உள்ளிட்ட பன் மணியும் வந்து ஓங்கும்-அதுவொழிந்த குணமிக்க முத்து உள்ளிட்ட பலரத்தினங்களும வந்துகிரம்பும், செய்யாள் ஒழிம் ஒன்னிய கல் செல்வம் - இலகூமியோடும புகழைத்தரும் நல்ல செல்வமும், அதற்கு ஒப்ப நெயிம் பால் கடலின் ஓங்கும் - அம்மணிகளிருத்தறகேற்ப நெடியபாறகடல்போலி உயர்ந்தோங்கும்.

கருகிரொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல், முரணுதல், செம்மண், இது கல், மத்தகக்குழிவு, காசம், இலைச்சுமி, வெச்சம், பொரிவு, புகைதல், புடாயம், சந்தை, நெய்ப்பிலியெனக் குறங்கன்பதினாறு. தேய்க்குதல், நெருப்பு, கையிலெடுத்தல், அங்கைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்சை, மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வையாகிய இவைகளில் ஒத்த செந்நிறமுடையாயிருக்கும் குணங்கள் பன்னிரண்டு. “கருகிரொய்தாதல்காற்றுவெகுளி - திருகனமுரணேசெம்மணியுதல் - மத்தகக்குழிவுகாசயிலைச்சுமி - வெச்சம்பொரிவுபுகைதல்புடாயம் - சந்தைநெய்ப்பிலி யெனத்தருபதினாறு - முகதியுலையின்மொழிந்தனகுற்றமும்” எனவும் “தேய்க்கினெருப்பிற்சேர்க்கிணங்கையிற் - றாக்கிணறமகட்டிற் சுடர்வாய்வெயிலிற் - குச்சையின்மத்தகக்குறியினோர்த்தில் - நெய்ப்பிற்பார்வையினோநதுசெவந்தான் - கொத்தநற்குணமுடையபன்னிரண்டும்” எனவும் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. முன்னர்க்காட்டிய சிலப்பதிகாரத்தின் உதாரணச்சூத்திரத்திலும் வருதல்காண்க. காற்று, மண், என்பனவற்றைக் காற்றேறு, மண்ணேறு என்பர். (சுஉ)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

பிறநிறசசார்புள்ளிபுள்ளடிபிறங்குழிற்று
மறுவருதராசமென்னவகுத்தவைககுற்றந்தள்ளி
யறைதருபண்புசான்றவரதன்மணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாளுற்றயின்றிசெருமகட்கன்படுவான்.

(இ-ள்.) பிறி நிறம் சார்பு-(அவ்வவற்றிற்குக் கூறிய) நிறமொழிந்த ஏனைநிறம் பொருந்ததலும், புள்ளி புள்ளடி-புள்ளியும் பறவையின் பாதவடிவாயுள்ள புள்ளடியும், பிறங்கு கீற்று-விளங்காநிறை சேறும், மறுவரு தராசம் என்ன வகுத்த ஐங்குற்றம் தள்ளி - குற்றம்பொருந்திய தராசமெனது ஊலில் வகுத்த ஐந்துகுற்றங்களையும் ஒழித்த, அறை தரு பண்பு சான்ற அரதன்ம அணியும் வேந்தன்-(நூலுள் அவ்வவற்றிற்குரியமையாகக்) கூறுங் குணமிக்க இரத்தினங்களை யணியும் அரசன், செறுநர்வான் ஊற்றம் இன்றி செருமகட்கு அன்பன் ஆவான் - பகைவரோத்தியவாளாள் இடையூறில்லாமல் வீரலகூமிக்கு நண்பனாவான்.

இதுமுதல் ஒன்பதுசெய்யுள்காறும் இரத்தினங்களின் பொதுவிலக்கணங்களைக் கூறுகின்றார். புள்ளியை விந்து எனவும், புள்ளடியைக் காசபாதம் எனவும், கீற்றைத் தாரா யெனவும் கூறுவர், தராசம் என்றது ஒளிசலித்தலை. (சுச)

ஞானநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழமுற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலக்கலகைபூதஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைகோப்திக்
கறுவுகொள்கூற்றச்சீற்றங்கலங்கிடவாதிபாவாம்.

(இ-ள்.) ஞானநிலக்கிழவன் எனும் - (இந்தரத்தினங்களை) அணிபவன் சிற்
றரசனாயினும், அவன் பெருங் குடைக் கீழ் மறுகு நீர் ஞாலம் எல்லாம் தங்கிவாழும் -
அவ்வரசனது பெரிய வெள்ளை வட்டக்குடை நிழலின்கீழ் - (அலைமுதலியவற்றால்)
சுழலும் கடல் சூழ்ந்த வலகமெல்லாம் நிலைபெற்று வாழாசிரிக்கும், அவனை பாழ்பு
தெறுவிலக்கு அலகை பூதம் சிறு தெய்வம் வறுமை நோய் தீ கறுவு கொள் கூற்
றம் சீற்றம் - அவ்வரசனைப் பாம்புக் கொல்லாசினற மிருகமும் பேயும் பூதமாய் சி
றுதெய்வங்களும் வறுமையும் நோயும் நெருப்பின் வெம்மைபோல வெம்மை வாய்
ந்த கோபமிக்க இயமனது கோபமும், கலங்கிட வாதிபாவாம் - நிலைகலங்கவாதிபா
வாம்.

நான்குசாதிகளாக வகுக்கப்படும் இந்தநினங்களை யணியோர் அடையும்பய
ன் பொதுமையால் இதனாற் கூறப்பட்டது “மறையோரணியின்மறையோராசிப-
பிறவிவெழும்பிறந்தவாழ்குவோ” மன்னவரணியினமன்னவர் குழா-இந்நிலவேந்தரா
வரொழுபிறப்பும் “வணிகரணியில்மணிபொன்மலிந்து - தணிவறவடைந்ததரணியில்
வாழ்வார்” சூத்திரரணியிற்றெகையிலகைகளுல் - வாய்ப்பமன்னிமகிழ்ந்துவாழ்கு
வோ” எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் ஷே காண்டத்தில், ஷே காந்தியில் அடியார்க்கு
நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய சூத்திரங்களால் இவ்வருணத்தார்க்கு இப்பயன் என்ப
துணர்க. (சுரு)

முன்னவரொன்பகற்றோர்வச்சிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவரொன்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகொன்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயியேமவெயிற்கோமேதம்
பின்னவரொன்பரீலமரகதம்பெற்றசாதி.

(இ-ள்.) வச்சிரமுந்நீர் முத்தம் - வயிரத்தையும் கடலிற்றேன்றிய முத்
தினையும், கற்றோர் முன்னவர் என்ப - கற்றவல்லோர் அநதனொன்று சொல்லுவர்,
துப்பு மாணிக்கம் மன்னவர் என்ப - பவளத்தையும் மாணிக்கத்தையும் அரசொன்
றுகூறுவர், மின் அவிர்புருடராகம் வயியேம வயில் கோமேதம் - ஒளிவிளங்கும்
புருடராகத்தையும் வயியேதத்தையும் ஒளியையுடைய கோமேதத்தையும், வணிகர்
என்ப - வைசியரொன்று கூறுவர், ரீலம் மரகதம் பின்னவர் என்ப-ரீலத்தையும் மா
ணிக்கத்தையும் சூத்திரரொன்றுசொல்லுவார், பெற்ற சாதி-இவ்வயிரமுதலிய இரத்தி
னங்கள் பெற்ற சாதியின் வகுப்புகள் இவைபாம்.

“வயிரமுத்தந்தனான்மாணிக்கம்பவளமவோதன் - நயமலிப்புப்பராகநல்ல
கோமேதநீதி - வயவயியேமூன்றும்வாழவுறுவணிகனாகும் - இயதுடைரீலம்பச்சை
விரண்டுக்குத்திரமாமன்றே” எனவருஞ் செய்யுளால் உணர்க. (சுக்)

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பரிங்கன்ரிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிரிமாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயியேமவயிரந்தாமு
-மேத்திராசதமாநீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) பர்த்திவன் மதிக்கும் முத்தம் பளிக்கு அன்றி பச்சை தூளும் சாத திசும் - அரசர்களுக் கன்கு மதிக்கும் முத்தம் பளிக்கும் இவையன்றிப் பச்சையும்சாத துவலிதமாம், ஆகிர் மாணிக்கம் கோமேதம் - பவளமும் மாணிக்கமும் கோமேதமும், அன்றி மாதிகம் புருட ராகம் வயியேம் வயிரம் தாகும் - இவையன்றி மிகவும் விளங்கும் புருடராகமும் வயியேமும் வயிரமும், ஏத்த இராசதமாம் - பலருத்திக்கும் இராசதமாம், நீலம் தாமதம் என்பர் ஆய்ந்தோர் - நீலத்தைத் தாமதமென்று அல் ஆராய்ச்சியில் வல்லோர் கூறுவர்.

“வடிவுறுபடிசுமுத்தவைத்தசாத்தவிகமாமால் - விடுகிர்மாணிக்கங்கோ முதகமிராசதமமேல்” எனவும், “அஞ்சனக்கல்லுநீலந்தானந்தாமதமதாகும்-எஞ் சிஞ்சாததுவித்தோடுமிராசதங்கலதலிவச்சிரம்-மஞ்சறுபுட்பராகமணிவயியேமராகும் - தஞ்சராசதங்கலந்தசாத்திகமபச்சையாமே” எனவும் ஒரு சராரர் கூறுஞ் செய்யுள்களால் குணத்தின பிரிவுகள் சிறிதுவேறுபடுதல் காண்க. (சஎ)

இணையவையளந்துகண்மெதிக்குநாளெழுமான்பொற்றேர்
முனைவண்ணமுதலாவேழின்முறையினற்பதுமராகம்
களைகதிர்முத்தத்துப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனையொளியவிரநீலமென்மனாற்புலமைசான்றோர்.

(இ-ள்.) இணையவை அளந்து கண்டு மதிக்கும் நாள் - இவ்விரத்தினங்களை வளையறுத்துச் சோதிகக ஆராயுங்காலம், ஏறு மான் பொன் தேர் முனைவன் நாள் முதலா ஏழில் - ஏழுகுறியாடூண்ட பொன்னாலாகிய தேனாயுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய ஏழுகிழமைகளில், முறையினால் - (அஞ்ஞாயிற்றுக்கிழமைதொட்டு) முறையாக, பதுமராகம் - பதுமராகமும், களை கதிர் முத்தம் துப்பு காருடம் புருடராகம் - மிக்ககிரணத்தையுடைய முத்தம் பவளமும் பச்சையும் புருடராகமும், புனை ஒளி வயிரம் நீலம் என்மனார் புலமை சான்றோர் - பொருந்திய ஒளியையுடைய வயிரமும் நீலமும் என்று கூறுவர் அறிவினமிக்க பெரியோர். (சஅ)

பெய்யவன் கிழமைதானேமேதகமணிக்குமாகு
மையறுதிக்கடானேவயியமணிகுமாகு
மையறுதிவையொன்பா னுமரீப்பவரகம்புறம்பு
துய்யராயறவோராய்புனசொன்னநாளடைவையாயவர்

(இ-ள்.) பெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கும் ஆகும் - ஞாயிற்றுக்கிழமையே கோமேதகரத்தினத்தாகும் ஆராய்தற்கு உரியநாளாம், மை அறு திங்கள் தானே வயியே மணிக்கும் ஆகும் - குற்றமற்ற திங்கட்கிழமையே வயியேஇரத்தினத்திற்கும் ஆராய்தற்குரியநாளாம், ஐயம் அற இவை ஒன்பாணம் ஆய்பவர்-சந்தேகமற இவ்வொன்பது இரத்தினங்களையும் அளந்தறிவோர், அகம் புறம்பு துய்யராய் அறவோராய் - உள்ளும் புறம்பும் புனிதமுடையவராய்த் தருமநெறியிற் செல்பவராய், முன் சொன்ன நாள் அடைவே ஆய்வர் - முன்புகூறிய கிழமைதொட்டு முறையே ஆராயக்கடவர்.

“ஞாயிதுமாணிக்கங்கோமேதகத்திங்கள்முத்தம்-வாய்வயியெஞ்செவ்வாய்வனப்பவளங்களுராகும் - மேயவன்புதனிப்பச்சையிழாமம்புட்பராகம் - காய்கதிர் வெள்ளிவச்சரங்குறிஞ்சனரீலமாமே” எனவருஞ் செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரிய மணிகளின்னவையெனவுணர்க. (சக)

அல்லியம்பதமஞ்சாதி யரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போது நூற்றிதழ்மகைகள்வாயு
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுசூழத்தம்முடிமேற்குடி.

(இ-ள்.) அல்லி அம் பதமம் சாதி அரத்தம் வாய் ஆம்பல் கோடல் - அகவிதையுடைய அழகிய தாமரைமலரும் கிறுசண்பகமலரும் செவந்த வாயையுடைய ஆம்பல்மலரும் செங்காந்தள்மீலரும், வல்லி சேர் மௌவல் போது நூறு இதழ் மகை - கொடியாய்ப்பட்டரந்த மல்லிகையினமலரும் நூறு இதழ்வாய்ந்த தாமரைமலரும், கள்வாய் மெல் இதழ் கழுநீர் பேழ் வாய் வெள்ளை மந்தாரம் இன்ன-கள்ளொருந்தியமெல்லிய இதழ்நெருங்கிய குவளைமலரும் செங்குவளைமலரும் பிளந்தவாயையுடைய வெள்ளிய மந்தாரமலரும் ஆகிய இவைபோன்ற மலரகளையும், சொல்லிய முறையால் வண்டு சூழ தம் முடி மேல் சூடி - முன்னாககூறிய முறையால் வண்டுகள்கூழத் தமது தலைமேற்குடி.

மாணிக்கத்திற்குத் தாமரையும் முதலிற்குச் கிறுசண்பகப்பூவும் பவளத்திற்குச் செவ்வாம்பலும் மரகதத்திற்குக் காரதனும் புட்பராகத்திற்கு மல்லிகைமலரும் வயிரத்திற்கு நூற்றிதழ்த் தாமரைமலரும் நீலத்திற்குக் கருங்குவளைமலரும் கோமேதகத்திற்குச் செங்குவளைமலரும் வயியியத்திற்கு வெள்ளைமந்தாரமலருமெனக் கொள்க. “ நவமணியாசுதித்தருகருமலாடனைதலசொல்வாம் - தவறினமாணிக்கத்திற்குத்தாமரைப்பூத்தரிகை - உவகையாமுத்தககோதுமொண்கிறுசண்பகப்பூ - கவைப்படுபவளம்பாக்கிறுமழுஞ்செவ்வலிப்புவே ” “ மரகதங்காரதள்புட்பராகம் மல்லிகைப்பூவச் சரம் - அனாதருநீரிழுகுதநூற்றிதழ்த்தாமரைப்பூ - கருநீலகருவிளங்கோமேதகங்கழுங்காவி - திரைவயிரியப்பூரதேவகமழவெண்மந்தாரை ” என ஒருசாரார்கூறு செய்யுள்களால் இரத்தினநகனைப் பூசிப்போ தாரு குடுமலரும் அவ்விரத்தினங்களைப் பூசித்தருகரிய மலரும் இவையெனவுணரக இன்ன என்றமையால் நீலத்திற்குக் கருங்குவளையும் அனறிக கருவிளமலா இச்செய்யுளிற்கூறியிருத்தலுக்கொள்க.

(இ)

தலத்தினைச் சுத்திச் செய்து தவிசினையிட்டுத் தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிககருடுவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுயருணதிரைமுதலென்முகரும்
வலப்படமுறையேபாணுமண்டி லமாகவைத்து.

(இ-ள்.) தலத்தினை சுத்திச் செய்து - பூயியைச் சுத்தஞ்செய்து, தவிசினையிட்டு - ஆசனத்தையிட்டு, தூய நலம் துகில் விரித்தது - அதனமேல் வெள்ளிய நல்ல வரையை விரித்து, தெய்வம் மாணிககம் கடுவே வைத்தது - செய்வததன்மையையுடைய பதமராகத்தை கடுவில்வைத்தது, குலத்த முத்தது ஆதி எட்டி - - நன்மையையுடைய முத்துமுதலிய வெட்டையும, குண திரை முதல் என திகரும் - கீழ்த்திரை முதலிய எட்டுத்திக்குறும், முறையே வலப்பட - (சூரியனுதிகுரு திரைமுதல்) முறையே வலமாக, பாணு மண்டிலமாக வைத்தது - சூரியமண்டிலம்போல வட்டவடிவமாகச் சூழவைத்து.

“ தூயநன்னிலத்திலொத்த சுத்தபீடத்தைவைத்து - மேயவப்பீடமீதுவைப்படாம்விரித்துவைத்துப்-பாயவப்படத்துராப்பன்பதமராகத்தைவைத்துச் - செய்வாதவனுதிக்குந்திரைமுதலிரைகடோறும் ” “ கோமேதகத்துமுத்துக்குளிரவயி

முதலாம் திருமுறை

சிவஞ்செல் - தாமேவுபவனம்பச்சைசுத்தரப்படிப்பாசகம் - வாமேவுவயிராஜமென்ற
சைவலஞ்சூழ்வத்து எனவருஞ் செய்புன்களால் இரத்தினங்களை வைத்து முறை
மையுனர்க. (இச)

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க
| லொன்பதுங்கதிரோனாதிபொன்பதுகோளுமேற்றி
முன்புகாகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறநினைந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல்.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பதுமராகம் ஆதியாம் அரதனங்கள் ஒன்பதும் - விரு
ப்வமிக்க பதுமராகமுதலிய ஒன்பதாரத்தினங்கள்மேலும், கதிரோன் ஆதி ஒன்பது
களோரும் ஏற்றி-சூரிடன்முதலிய ஒன்பதுகோள்களையும் அதிதேவதைகளாகத் தா
யித்து, முன்பு உரை சமலப்போது முதல் ஒன்பான்மலரும் சாத்தி முன்னர்க்கு
றிய தாமரைமலர்முதலிய ஒன்பதுமலரையுஞ்சாத்தி, இன்பு உற நினைந்து பூசை
இயல் முறைவழாது செய்தல் - இன்பமிக அக்கோள்களைத் தியானித்துப் பூசை
யை தூலிற்சூறியமுறைவழாமல் செய்யக்கடவர்.

பதுமராகத்திற்கு ஆதித்தனும், முத்தத்திற்குத் திங்களும், பவளத்திற்குச்
செவ்வாயும், பச்சைக்குப் புதுளும், புருடராகத்திற்கு வியாழமும், வயிரத்திற்கு
வெள்ளியும், நீலத்திற்குச் சனியும், கோமேதகத்திற்கு அவ்வாதித்தனும், வயியேத்
திற்கு அத்திங்களும் அதிதேவதைகளாதலால் ஒன்பதுகோளுமேற்றி என்றார்.
முன்னர்க்குறிய தாமரைமலர்முதலியவற்றை வருச்சித்தலை "பூமேவமுன்னஞ்
சொன்னபூவிற்றுப்பூசைசெய்வார்" எனவருஞ்செய்யுளாலும் உணர்க. (இஉ)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன
விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
மைக்கருமுகில்வேய்பாம்பின்பத்தகம்பன்றிக்கோடு
மிக்கவெண்சாலியிப்பிமின்றலைவேழக்கன்னல்.

(இஃ.) தக்கமுத்து தலசமே சலசமே என்ன இரண்டு வேறு - குற்றமில்
லாத முத்தங்கள் தலசமெனவும் சலசமெனவும் இரண்டிலகைப்படும், இ கதிர் முத்
தம் தோன்றும் இடன் பதின் மூன்று - இரதவிளக்கததையுடைய முத்தங்கள்தோ
ன்று மிடங்கள் பதின்மூன்றிடங்களாம், சங்கம் மை கருமுகில் வேய் பாம்பின்
மத்தகம் பன்றிக்கோடு - சங்கமுத் கரியமேகமும் மூங்கிலும் பாம்பின்தலையும் பன்
றிக்கொம்பும், மிக்க வெண் சாவி இப்பி மீன்தலை வேழம் கன்னல் - மிக்கவெண்
னெல்லும் சிப்பியும் மீனினைதலையும் கரும்பும்.

தலசம் தலத்திற்கேன்றியது. சலசம் சலத்திற்கேன்றியது. தலத்திற்கேன்
றியவை வேய், பாம்பின்தலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானையின்கொ
ம்பு, சிங்கத்தின்கை, கற்புடையபெண்கள்கழுந்தி, கொக்கின்கழுத்து ஆகிய இவை
களிற்கேன்றிய முத்தங்கள். சலத்திற்கேன்றியவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீனி
ன்தலை ஆகிய இவைகளிற்கேன்றியமுத்தங்கள். (இஊ)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட
மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தழன்று
மரியனவாதிப்பத்துநிறங்களுமணங்குந்தங்கட
குரியினிதுத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கரி மருப்பு ஐவாய்மான்னை கற்புடைய மடவாச் கண்டது. யானை விற்கொம்பும் சிங்கத்தின்கையும் கற்பினையுடைய பெண்கள் கழுத்தும், இருசிறை கொக்கின் கண்டம் என - இரண்டுசிறைகையுடைய கொக்கின்கழுத்தும் என (மூன் னர்க்குரிய இடங்களாம்) கடை கெட்த மூன்றும் அரியன - இதுதவிர்த்துரிய பெ ண்களுத்தமுதலிய மூன்றிடங்களிற்குள் விய மூன்றுமுததங்களும் இடைத்தற்க றியன, ஆதி பத்த நிறங்களும அணங்கும் - சங்குமுதலிய இடங்களிற்குள்ளுந் திய பத்த முத்தின் நிறங்களும் தெய்வமும், தங்கட்கு உரியன நிறுத்த ஆறே எனவும் உரைப்ப கேண்மின் - அவைகளுக்குரியனவான நூல்களில் நிறுத்திய முறைமே மற் றையவற்றையும் சொல்லக்கேளுங்கள்.

சிங்கத்திற்குப்பஞ்சானனம் என்பது ஓர்பரியாயப்பெயர் அது பரந்தமுகமு டையது என்னும் பொருள்மேல்நிறமலால் காரணப்பெயர். இதனைக்கருதாது ஐந்து முகமுடையது எனக்கருதி ஐவாய மான் எனக்கூறினார் எனச்சிலர் கூறுவர் அது தவறு. ஐவாய் மான் என்றது மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசுதன்மைவாய்ந்த மிரு கம் எனப்பொருள்கொண்டு சிங்கம் எனக்கொள்க. மிருகராசன என்பதனால் உண ர்க. “பனிமதிகதலிமேகமபைநதொடி கழுதாவினபல், தனியானையேனக்கொம்பு தடங்கராவும்புகொககு, வினையராசசலஞ்சலமநந்திபிமின்முககில்புகம், நீனை செந்நெல்கரும்புகளுசநிகழிருபதினமுததாகும்” எனவருஞ்செய்யுளால் முதது இரு பதிடத்திற்குமுன்னுமனப பிறாகூறுதலுங்காண்க. (இச)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனகதிரண்டபேழ்வாய்க்
கோடுகான்முததம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்முமுதத
நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுததாவி
பிசொனிறததராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால.

(இ-ள்.) வெளமாடப் புறவினமுட்டை வடிவு எனதிரண்ட பேழ்வாய் கோ டு கால் முததம் வெள்ளை நிறத்தது - வெள்ளியமாடப்புறவின முட்டையின் வடி வைப்போலத் திரட்சிவாய்ந்த பிளநதவாயையுடைய சங்குபெற்ற முததம் வெள னைநிறத்தையுடையது, கொண்முமுததம் நீடு செம்பரிதி அன்ன நிறத்தது - மேன ம்பெற்ற முத்தம் மிகக் கொநிறமவாயநத சூரியனையொத்த நிறத்தையுடையது, கிளை முத்த ஆலி பிடு சால் நிறத்தது - மூங்கிலின்முத்தம் கலமழைபோலப்பெரு மையமையநத நிறத்தையுடையது, அராவின் பெருமுத்தம் நீலத்தது ஆம் - பாம்பின் து பெரியமுத்தம் நீலமணிபின் நிறத்தையுடையதாம். (இரு)

ஏனமாவாருசோரியோளுசவைசசாலிமுதத
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாரு
மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்வினையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) ஏன மா ஆரம் சோரி-பன்றியின்கொம்பின் முததமானது உதிரநிற த்தையுடையது, காஞ்சுவை சாலி முத்தம் ஆனது பசுமைதது ஆகும் - குளிரந்த இனிய வெண்ணெல்லின் முததமானது பசியநிறமுடையது, மீனது தரளம் பாதிரி அனையது-மீனினதுமுத்தம் பாதிரிமலரைபொத்த நிறத்தையுடையது, வேழம் இர ண்டினும் வினையுமுத்தம் தானது பொன்னின் சோதி - யானைக்கொம்பு கரும்பு இர ண்டினுந்தோன்றிய முத்தமானது பொன்னின் நிறமுடையது, தெய்வதம் சாற்ற கேண்மின் - அவ்வவ்முத்தங்களுக்குக்கூறிய தெய்வங்களைச்சொல்லக் கேளுங்கள்.

மாணிக்கம்வந்தபட்டினம்

பாண்டிமுத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்தம்

கான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தம்

கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர்

கோள்முத்தம்பொன்போன்முத்தங்குணங்களும்பயனுஞ்சொல்லாம்.

(இ-ள்) பால்முத்தம் வருணன்முத்தம் - (மேற்கூறியமுத்தங்களுள்) வெள்ளியமுத்தங்கள் வருணனுக்குரியமுத்தங்களாம், பகல் முத்தம் பகலோன் முத்தம் - சூரியன்போலும் ஒளியிடும முத்தங்கள் சூரியனுக்குரியமுத்தங்களாம், நீலமுத்தம் மகல் முத்தம் - நீலநிறத்தையுடைய முத்தங்கள் திருமாலுக்குரிய முத்தங்களாம், மாசு அறு குருதி முத்தம் கால முத்தம் - குறமற்ற உதிரம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் வாயுதேவனுக்குரிய முத்தங்களாம், பசியமுத்தம் காலன் தன்முத்தம் - பசியநிறமவாய்ந்த முத்தங்கள் இயமனுக்குரியமுத்தங்களாம், பொன்போல்முத்தம் தேவாகோன்முத்தம் - பொன்னைப்போலும் நிறமவாய்ந்த முத்தங்கள் இந்திரனுக்குரிய முத்தங்களாம், குணங்களும் பயனும் சொல்லாம் - இனி முத்தினை குணங்களையும் அதனையணியவோ அடையும் பயன்களையும் எடுத்துக்கூறுவாம். (இ-ள்)

உடுதிரளனையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா

லெடுத்திழறழிண்மைபாவைககின்புறலபடிகமென்ன

வடுத்திடுகுணமாறினவணியின்முதனங்கோடிண்மை

விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்வினோத்திடுஞ்செலவமவாழ்நாள்.

(இ-ள்) உடு திரள அனையகாட்சி - நகரத்திரத்தின் கூட்டத்தையொத்த தோற்றமும், உருட்சி - திரட்சியும், மாசு இனமை - குற்றங்களில்லாமையும், கையால் எடுத்திடுவ தினமை - கையிலெடுக்கிவ கனமவாய்ந்திருத்தலும், பார்வைக்கு இன்பு உறல-கட்பாவைககு இன்பஞ்செய்தலும், பிகம என்ன அடுத்திடு குணம் ஆறு - பளிங்குபோலத் தம்மைப்பித்த பொருள்கள் தம்பாற பிரதிபிம்பிக்க விளங்குங்குணமுடையுமாகிய அறுவகைப்பட்டகுணங்களும, இன்ன அணியின் இக்குணங்களுடைய முத்துகளை அணிந்தால் (அணிவோர்க்கு) முதனங்கோடி இனமை விடுத்திடும-மூத்தவியும் மூத்தேவிபாலவினையும் வறுமையும் நீங்கும், திருவந்து எய்தும் - இலட்சுமியவந்து சேரலான, செலவம் வாழ்நாள் வினோத்திடும-(அவ்விலட்சுமியால்) செலவமும் அச்செலவத்தை துகாதற்குநீடிப ஆறுநூறவறுதலைகூடும்.

குணம் எனவே குற்றமுற கூறுதேயமையும், அவை காற்றேறு, மண்ணேறு, கல்லேறு, நீரிலையென்னு மிந்நான்கு குற்றங்களொழிந்து சுக்கிரானபோல வெண்மையையும், செவ்வாய்போலுச் செந்நிறத்தையுடவாய்ந்து உருண்டவழுவின்வாய் முத்தங்களிருக்கவேண்டும் என “காற்றினுமண்ணினுங்கல்லினுநீரினா, தோற்றியகுற்றங்களுறத்தணுநீதவுஞ், சுகிராகுருவேயங்காரகனென, வந்தநீரமைவட்டத் தொகுதியும்” எனச் சிலப்பதிகாரத்திலவருத்தல்காண்க. குற்றங்கள் மண்ணேறு, செந்நீர், செவப்பு, முகங்கறுத்தல், இனமருட்சி, இவ்வைந்தோடு கோணியிருத்தல் எனப் பத்துவகைப்படும் என “இனிமுத்தினகுணமுருட்சியியலும் வான்மீனின் நேசு, அனமதுவினமைநோக்கறி கவினுறப்படுகன்று, வினவுமண்ணேறல்செந்நீர் செவப்புமென்றுகங்குத்தல், இனமருளிவற்றிடுகோணவென்றிரைஞ்ஞற்றம் என ஒரு சாரார் செய்யுளில் குணம் ஆறுவ் குற்றம்பத்தும் எனவருதல் காண்க.

திருவிளையாடற்புராணம்

**விசுவநாதவத்தோனென்பும்வலாகாநென்புமீழ்ந்த
கோசலமாநிராட்டிற்றட்டனுருணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாதித்தெள்ளிதாயளக்கினெல்லை
வீசியவிலையதாதிமேம்படுவயிரந்தன்னை.**

(இ-ள்.) மாசு அறு தவத்தோன் என்பும் வலாகாந் என்பும் வீழ்த்துநூற்றி ன்ற ததீசிமுனிவருடைய முதுகந்தண்டெலும்பின்பிதிரும், வலாகாநனுடைய எது ம்புகளுஞ்சிந்திய, கோசலம் ஆகிராட்டிற் பட்டது - கோசலமுதலியநாடுகளின்தோ ன்றி, குணத்தால் மாண்ட தேசது ஆய - குணங்களாலமாட்சிமைப்பட்டவிளக்கமு டையதாய், இலேசது ஆகி - (கையிலெடுக்கில்) இலேசாய், தெள்ளிது ஆய்-சூர்ச் சரையகன்றதாய், அளக்கின்-(விலையை) வரையறுக்கில், எலலை வீசிய விலையது ஆகி மேம்படு வயிரம் தன்னை - அளவுகடந்தவிலையை யுடையதாதி (இவ்வாறு) மேம்ப ட்டவயிரத்தை.

கோசலமாநிராட்டிற் பட்டது என்றதற்குக் கோசலமுதலியநாட்டிற்குந் து ன்றி நிறமும் அதிதேவதையும் சாதியும்பெற்று எனக்கொள்க. கோசலமுதலியநாடு களாவன - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மாராத்தம், சவலீரம், பஷ ண்டரம், மக்கமாம், நிறங்களுவன-கோசலநாட்டிறந்த வயிரம் காட்டுவாழைப் பூநிறமும், கலிங்கநாட்டிறந்த வயிரம் பொன்னிறமும், மாதங்கநாட்டிறந்த வயிரம் மல்லிகைமலாநிறமும், இமயமலையிறந்தவயிரம் வெண்ணிறமும், மாரா த்நாட்டிறந்தவயிரம் செவ்வநிறமும், சவலீரநாட்டிறந்தவயிரம் கரியநிறமும், பஷண்டநாட்டிறந்தவயிரம் குவளைநிறமும், மக்கநாட்டிறந்தவயிரம் பொன்னிறமுமாகும். அதிதேவதைகளாவா காட்டுவாழை, வாழை, மூங்கில, இவற்றி ன்மலர்போன்ற வயிரத்திறகுத்திறமுமாவும், ஆறுமூலையாய்ச் செவ்வண்ணிறமுடைய வயிரத்திறகு இவற்றினும், பசுவின் கொம்பு, வண்டு, குவளைபோலும் உள்ள வயிரத் திறகு இயமனும், முள்ளிலவு, முண்முருகுகுமலர்போன்ற வயிரத்திறகு வாயுவும, கோங்குமலர்போலுமுள்ள வயிரத்திறகு வருணனும், நீர்போலும் உள்ள வயிரத்திற குச் சந்திரனும், இவ்விவர்கோபமபோலுமுள்ள வயிரத்திறகுச் சூரியனும், தீபபோன் றவயிரத்திறகு அக்கினியுயிரும், சாதிகளாவன - படிக்கிறம்போலுமுள்ளவயிரம் மறைபவனும், முயற்குணபோலுமுள்ளது அரசனும், வாழைக்குருத்துப்போலுள் ளது கவீசியனும், மேகம்போலநிறமுடையது சூத்திரனும்மாம். “ஒருவலாகாந் ததீசி யுடனென்புமீழ்ந்ததேசம், அந்நாடுடெனறுகூழ்த்தேசங்களைசலாதி, வருமதினாதி த்தவச் சரமவாகைப்பூநிறத்தவாரும், பனாகலிங்கத்ததீதவயிரம்பொன்னிறத்தவா மே.” “மாதங்கதேசவசரமலலிகைமலரினமேனி, பீதஞ்சேரிமடவெற்பிறந்தன தவளமேனி, தீதூங்கினமாராட்டத்திற செனித்தனசெவ்வநமேனி, யோதுசவலீர தேசத்துத்தித்தனகரியமேனி.” “பேசியபவுண்டரத்திற பிறந்தனகுவளைமேனி, ஓசு சேர்மக்கதேசத்ததிறத்தபொன்னிறத்தவிப்பால், பூசியவாகைவாழை மூங்கிலின்பூநிறத்த, மாசிலாவச்சிறங்கட்கட் கசுத்தனறையமாமே.” “ஒரமாரும்வெருத்தவயி ரத்துக்கும்பாகோமான், பாரியபசுவின் கொம்பிற பலநிறவயிரகூறறும், கூரமுள் ளிலவம்போது குலாவியபலாசமபொறபூச், சீரியவயிரத்திறகுத் தெய்வமீவ்வாயு வாமே.” “கோங்கலர்நிறகுசெறிந்தகுறையுருவயிரத்திறகுத், தேங்கியநாரஞ்சேருக் தெண்டுகாவருணனாகும், ஒங்குநீர்நிறவச் சத்திற்கொளிகொளவெண்டிக்கடேவன், பாங்குநாடுகோபமேனி வயிரத்தேபரிதித்தேவ.” “திறவயிரத்திறகுச்செய்யதிக்கட வுடையவம், ஆனவிவ்வயிரத்தனஞ் மமைந்தநாற்குலமுமுண்டு, வானுறுபடிக்கம்பா

யுமுயற்சுவரையுழைத்தது, நீணைகாரவானத்திறமணிமறையேரீரதி.” என ஒருசாரார் கூறியிருத்தலாலும் ஆலாஸ்பமாகாத்மியத்தாலும் உணர்க. சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் ஓடித்துக்காட்டிய “அந்தணன்வென்னையரசன்செவப்பு, வந்தவைசியன்பச்சைசூத்திரன், அந்தமில்லுமையென்றதைத்தனர்புலவர்.” என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஞாலவகையருணத்தினுளியைச்சேகாண்க. குணத்தால்மாண்டதேசதாய் என்பதற்குக் குற்றத்தினின்மூல்க்கிக் குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கமுடைய தாயெனப்பொருள்பொள்க. குற்றம்பன்னிரண்டு, சூனா, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்தா, காகபாதம், இருத்தா, கோடிமுரிதல், தாராமழுங்கல் “சூனாமலங்கீற்றுச்சம்படிபிளத்தல், துளைகரிவிந்துகாகபாதம், இருத்துக்கோடிமுரிதல் தாரா, மழுங்கறம்மோடெண்ணிராமு, வயிரத்திழிபென மொழிபவான்றோ” எனவும், குற்றத்தின்பயன் “காகபாதம்நாகங்கொல்லும், மலம்பிரியாதது நிலத்தருகினிகெடும், வீர்த்துதினையிற் சந்தாபந்தரும், கீற்றுப்பாலேற்றமாய்வீர்” எனவும், குணங்கள் ஐந்து-பலகையெட்டி, கோணமாறு, தாரா, சுத்தி, தராசாம். “பலகையெட்டுங்கோணமாறும், பல்சியதரையுஞ்சுத்தியுத்தராசமும், ஐந்துங்குணமென்றதைத்தனர்புலவர்” எனவும், குணத்தின்பயன் “மறையோரணியின் மறையோராகிப், பிறலியேழும்பிறந்துவாழுகுவரே” எனவும் “மன்னவரணியின்மன்னவர்குழி, விரிவிலேவந்தவரொழுபிறப்பும்” எனவும் “வணிகரணியின்மணிபொன்மலிந்து, தணிவறவடைந்து தரணியில்வாழ்வார்” எனவும் “சூத்திரரணியிற் றெகையில்கனகநெல், வாய்ப்பவணியின் மகிழ்ந்துவாழ்குவரே” எனவும் குற்றங்கட்கும் குற்றங்களால்வரும்பயனுக்கும், குணங்களுக்கும் குணங்களால்வரும்பயனுக்கும் சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய உதாரணங்களால் உணர்க. குற்றங்கள் நான்கிற்குமட்டும் பயன்கூறினமையால் ஏனென்குற்றங்கள் நியாயனைக்கொடுப்பனவல்லவெனக்கொள்க. வயிரத்தின்பகுணங்கள் எழென ஒருசாரார் கூறியிருத்தலை “துவன்றிடுதாராசுத்தி கொய்கமயித்திரசாபம்நோ, உவந்திடுபலகையாங்க ளோங்கியவென்கோணங்கள், அவந்தவிராறுகோணமைந்துகோணங்களாக, சிவந்துளகுணங்களோழா, நிகழ்த்துபமணிநூல்வல்லோர்” என்பதனால் உணர்க. மேம்படு என்றமையால் சீரசர், கீரீடதிலவ்வி யேனையுறுப்புகளிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடா எனப்பொருள்போந்தவெனக்கொள்க “அரசிந்தம்மௌலிமேலு மணி யொணுவரசிமார்க்கும், மருவியதாலிப்பூணில்வயிரத்தாற்பண்ணவொண்ணு” என்பதனால் உணர்க. (௧௧௩)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற்றுறைவுநீர்செல்வமெய்தி
புறுபகையெறிந்துதன்கோன்முழுதுலகோரிகக்காக்கும்
வறுமைநோய்விவங்குசாராவரைந்தநாளன்றிச்செல்லும்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா.

(இ-ள்.) குறுநிலத்து அரசும் தாங்கில் குறுநிலக்கிழமைபூண்ட சிற்றரசும் அணிந்தால், குறைவுநீர் செல்வம் எய்தி-நிறைந்தசெல்வத்தையடைந்து, உறுபகை எறிந்து - மிக்க பகைவரை யோட்டி, தன்கோல் உலக முழுதும் ஓச்சி காக்கும் - தனது சென்கோல் உலகமுற்றுஞ்செல்ல நடாத்திக் காப்பான், வறுமை நோய் விவங்கு சாரா - (அவ்வரசனை வருதது) வறுமையும் கொடியபிணிகளும் மிருகங்களும் அடையாவாம், வரைந்த நாள அன்றி செல்லும் கறுவு கொள் கூற்றம்-வரையறுத்த நாளன்றி யிடைமையில்வரும்கோபமிக்க இயமனும், பூதங்களும் கணங்களும் அணங்கு செய்யா - பூதங்களும் பசாசுகளும் வருத்தஞ்செய்யாவாம்.

“அம்புவாளிம்பர்த்தையா வர்ப்படைஞாட்பில்வெவ்வார் - செம்பொருட்சி
றுதேசத்தார்செலுத்துவர்ப்பிறையங்கள் - பம்புநல்குரவுதம்பசுடையம்பங்கினை
டா - நம்புமுன்னொன்னதேசி னவ்விரங்கொள்வார்க்கே” என்பதனாலும் கவிராம்
அணியவார் அடையும்பயன்காண்க. (கௌ)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நாலோரதிகம்பயாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தாமணிதனக்குந்தானே துளையிடுங்கருவியாகும்.

(தி-ள்.) நாலோர் - இரத்தினநூலுமர்ச்சியில் வல்லோர், மாமணி மரபுக்கு
எல்லாம் வயிரமே முதன்மை சாதி ஆம் என உரைப்பர் - பெரிய இரத்தினங்களின்
மரபுகளுக்கெல்லாம் வயிரமே முதற்சாதியென்று கூறுவர், அதிகம் யாது என்னில்-
அவ்வயிரம் மேம்பட்டது யாதுகாரணம் என்று வினவில், ஏனை காமரு மணிகட்கு
எல்லாம் தமர் இடு கருவியாம் - (அது) ஒழிந்த விருப்பஞ்செய்யும் மற்றை யிரத்தி
னங்களுக்கெல்லாம் துணையிடும் கருவியாகும், அது மணி - அந்தப் பரிசுத்தமாகிய
வயிரம், தனக்கும் தானே துளையிடும் கருவியாகும் - தனக்கும் தானே துளைபோடும்
கருவியாம், (ஆதலால்)

“வயிரஆசியுமயன்வினையிரும்பும்-செவிராறுபொண்ணைச்செம்மைசெயாணியும்-
தமக்கமைகருவியுந்தாமாமவைபோல்-உரைததிறமுணர்த்ததுமுனையதுதொழிலே”
என்னும் அகத்தியச்சூத்திரத்தால் வயிரத்தின முதன்மையுணர்க. (கக)

மரகதத்தோற்றவகேண்மின்வலாகரன் பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கொளவிப்பறந்தபுள் ளீர்த்தன்முடிவீத்
தரைதனிற்சிதறவிழ்ந்துதங்கியதோற்றமாரு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின்.

(இ-ள்.) மரகதம் தோற்றம் கேண்மின் - மரகதத்தினது தோற்றத்தைக்கி
றங்கள், வலாகரன் பித்தம் தன்னை - வலாகரனுடைய பிச்சினை, தமக்கு இரை - ஆ
கக் கொளவி பறந்த புள் - தவக்கு இரையாகக் கொளிப்பறந்த கருடன், ஈரம் தன்
முடிவீத் தரை தனிற் சிதற விழ்ந்து தங்கிய தோற்றம் ஆகும் - (நீர்வளத்தால்) தன்
ஐமவாய்ந்த முடிவீரட்டிற்சிதற (அந்நிலத்தில்) விழ்தலால் அங்கு மரகதத்தோன்
றிய கணிகளுள்வாம், இன்னம் உரை தரு தோற்றமேவேறு வேறு உள்ள கேண்மி
ன் - இன்னமும் (நாம்) சொல்லும் மரகதத்தின் தோற்றங்கள் வெவ்வேறுள்ளன
(அவற்றைக்) கேளுங்கள்.

வலாகரன் பிச்சினைக் கருடன் கவ்விக்கைத்து இமயமலைமுதலிய விடங்களி
றுவிழ்ந்தமையால் மரகதத்திற்குக் கருடோறகாரம் ஒன்றோர்பெயர்வந்ததென அடி
யார்க்கு நல்லார் கூறினர். (கஉ)

விதிர்த்தவேலனையவாடகன் வினதைமாதருணச்செல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோடடையுலவணவேற்றரையில்யடபக்
கதிர்த்தவோடரையிறப்பிவிழ்ந்தொருகடல்குழவைப்பி
லுதித்தவாறாகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம்.

(இ-ள்.) விதிர்த்த வேல் வரள் அணைய கண் வினதை மாதா-அசைக்கும் வே
லையும் வானையும் ஒத்த கண்களையுடைய (தக்கன்புத்திரியும் காசிபமுனிவர் மனைவியு

மாணிக்கம்வீற்றப்படலம். அருண் செல்வன் உதித்த வால் முட்டைபோல உவனையது அராயில் யாப்ப-அருண் உதித்த வெள்ளிய முட்டையினோடே கருடனது அராயிற்கட்ட, கதிர்ந்த ஓடு அராயில் தப்பி வீழ்ந்த ஒருகடல் சூழ்வையில் உதித்த ஆறு ஆறும்-விளங்கும் அம்முட்டையினோடு அந்தவகையினின்றும் வழுவி வீழ்ந்துகடல்சூழ்த்த ஒரு தீபத்தில் தேன்றிய வண்ணம் ஒருவகையாம், இன்னும் திரு விகையால் தோற்றம் உண்டு-இன்னும் ஒருவகையால் மரசுதத் தோற்றமுள்ளது.

உவமைக்கு உவமையில்லாமையால் வேலையவாட்கண் என்பதற்கு வேல் வாழ்வேயகண் எனக் கொண்டு கூட்டினும் “ உவமைக்குவமையில்லையெனமொழிப ” என்னும் குத்திரததானுணர்சு. (கக)

முள்ளரைமுளரிககண்ணன் மோகினியணங்காயோட
வள்ளமைதியஞ்ஞடி மந்தரவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலததொடர்ந்தொருவினையாட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெந்தியிந்தியக்கலனஞ்செயதான்.

(இ-ள்.) முள் அரை முளரி கண்ணன் - முள் நெருங்கிய தூறையுடைய தாமரைமலர்போலுங் கண்ணையுடைய திருமால், மோகினி அணங்காய் ஓட - மோகினிவடிவாயோட, வள் அரை மதியஞ்ஞடி - ஒளிவண்மையையுடைய அர்த்தசந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானார், மந்தர வரை மட்டு ஆக - மந்தரகிரியின் எல்லையளவாக, ஒரு வினையாட்டால் துள் அரி ஏறு போல தொடர்ந்த - ஒரு திருவினையாட்டால் துள்ளிச் செல்லும் ஆண்கிங்கத்தைப்போலப் பின்றொடாகது, எள் அரிது ஆய செந்தி இந்தியக் கலனம் செய்தான் - பழிப்பிலராத செந்தியாகிய இந்தியக்கலனஞ் செய்தருளினார். (கச)

அப்பொழுதமலவீத்திலிரிகரகுமரன்கான
வைப்புறாதெயவந்தோடுமவந்தனனந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்சொளவிற்கடலிலுந்துருக்கராட்டும்
பப்புறவிடுத்தவாறெபட்டதுகலுழப்பச்சை.

(இ-ள்.) அப பொழுது அம்ல விதில்-அக்காலையில் அத்தீயாகிய இந்திரியத்தில், அரிகரகுமரன் கானவைப்பு உறை தெயவத தோடும் வந்தனன்-மகாசகந்தா காட்டில் வசிகஞ் தெயவப்பரிவாரங்கோடும் வந்து தோன்றினார், அந்த விந்து துப்பு உறு கருடன் கௌவி - அந்த வீரத்தை வலிமையுள்ள கருடப்புகள்கௌவி, கடலிலும் துருக்கராட்டும் பப்பு உற விடுத்த ஆறே - கடலிலுந் துருக்கராட்டிலும் பரவ விடுத்த வழியே, கலுழப் பச்சை பட்டது - கருடப்பச்சை தோன்றியது.

திருமால், தேவர்முதலியோரோடு கூடிச் சிவபெருமானு ருள்பெறுது கடலைக்கடைந்தவழி விடாதோன்ற அசசமுதறுந் திருக்கயிலையை யடைந்து ஒலமிடச், சிவபெருமானார் அபயந்தரு கடலைக்கடையுங்கள் அமுதந்தோனமென்றருள, அவ்வாறேசென்று முததபின்னையாணைச் சிந்தியாது கடைந்தவழி மததாகின்ற மந்தரகிரி நிலைகுலைந்து பாதாளத்திற்செல்லவும் அதனைநோக்கி யப்பின்னையாரையாராதித்துப் பண்டு போற்கடைய அமுததும்பந் தோன்றியது. அதனைக்கண்ட தேவர்களும் அசுரர்களும் தமமாலிதவந்ததென்று தம்முள் மாறுபட்டுப் போர்செய்யுக் கருதிய வழித் திருமாலுணர்ந்து மோகினிவடிவாய் அவர்முன் னிற்பத் தானவந்தள் காமக் கொண்டு நெருங்கினர்கள், அநோக்கியமுதத்தைபும் என்னையும் விரும்பினோர்என

ரோ அவர்வர் அவ்வப்பொருள்களைப் பெறலாமென்று கூற அதார்த்தன் தன்னைக் கொண்டு செல்ல, அவர்களை நோக்கி வலியர் யாரோ அவர் என்னும் புணர்களை அசுரர்கள் யாம் வலியோம் யாம் வலியோமென்று யாருந் தம்முள் முந்தியோர் செய்து மாண்டார்கள். பின்னர் திருமால் தேவரிடஞ்சென்று அமுதம்பண்ணி கொடுத்தத் தேவர்கள் வணங்க இருந்தவிடத்து, அச்சிவபெருமானார் பேரறிவு வாய்ந்த திருவுருவத்தோடு மோகினிவடிவாய்நின்ற அத்திருமால் முன்சென்று எழுந்த சத்திரமாருள் நீயொருசத்தியாதலால் எம்மைப் புணர்கவென்று கைநீட்டியவழி, அத்திருமால் காணியோடப் பெருமாளும் பின்சென்றோடிக் கைப்பற்றி நாவத்தீவில் ஓர்கடற்சார்பில் வடபாலுள்ள ஓரிடத்திற்கூழ்ப்புணர்ந்தனர். அப்போது இரு வர்பாலும் ஓர் புத்திரனோன்ற அகிரகன ஐனனும் நாமயிட்டுச் சிவபரிவாரதேவர் களை யுந்தத்தருளினார்.

“இந்தவண்ணமிருக்கமுராரியும் - அந்நிவண்ணத்தமலனுமாகியே முந்தகூழமுயங்கியவேலையில் - வந்தனன்னை மைவாழ்விக்குமையனே”

“அத்தகுந்திருமைத்தற்கிரக - புத்திரனென னுநாமம்புனைந்த பின் ஒத்தபாண்மையுருத்திரர் தம்மொடும் - வைத்தாழிக் கவரம்பலநல்கியே.”

எனவருந்தலைக் கானதம் அசுரகாண்டம் மகாசாததாபடலத்திற்காண்க. (சுரு)

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றாகருடப்பசசைக் கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமது சாநியினுவிருவெருகுஞ் சாடரியசகுணமெனசசதோடமெனவவையிர னைடிசகுணமாரும் பிடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதமபேசலமபித்தகமேமுத்தம்.

(இ-ள்.) கருடப் பச்சைக்கு காடமே சுப்பிரமே காளமே எனக்குணம் மூன்று ஆம்-கருடப்பச்சைக்குக் காடமெனவும் சுப்பிரமெனவும் காளமெனவும் குணம் மூன்றுவகைப்படும், ஈடு அறுகின் இதழ் நிறத்த காடம் அது - பெருமை பொருந்திய அறுகினிதழ்போலும் பசியநிறத்தையுடைய காடமானது, சாடு அரிய சகுணம் என சதோடம் என சாதியிலுல் இரு வேறு ஆகும் - கெடுதலில்லாத கருணமெனவுஞ் சதோடமெனவும் சாதியிலுல் இருவகைப்படும், அவை இரண்டில் - அவ்விரண்டுசாதியுள், பிடு பெறு காடமொடும் உல்லசிதம் என பேசலம் என பித்தகம் என மூத்தம் என - பெருமைபெற்ற காடமொடும் உல்லசிதமெனவும் பேசலமெனவும் பித்தகமெனவும் மூத்தமெனவும். (சுரு)

புல்லரியபிதுகமெனவியையாறிற்காடமது புல்லின்வண்ண முல்லசிதமெலிதாரும் பேசலமேருளசசெநெலொண்டரளம்போலு மல்லடரும்பித்தகமேபசங்கிளியின்சிதைநிறத்ததாருமுத்தம் குல்லநிறம்பிதுகமரையிலையின்றுசதோடத்தின்றுணைந்தாரும்.

(இ-ள்.) புல் அரிய பிதுகம் என சகுணம் ஆறு-அடைதற்கரிய பிதுகமெனவும் சகுணம் அறுவகைப்படும், இவை ஆறில்-இவ்வாறுள்ள, காடம் அது புல்லின்வண்ணம் ஆகும்-காடமானது புல்லைப்போலும் பசியவண்ணமுடையதாம், உல்லசிதம் மெலிது ஆகும் - உல்லசிதமானது மென்மைத்தன்மையையுடையதாம், பேசலம் குளச் செந்நெல் ஒள் தரளம் போலும்-பேசலமானது குளநீரால் விளையும் செந்நெற்பயிற்றோன்றிய ஒள்ளிய முத்துப்போன்ற பசியநிறத்தையுடையதாம், அல் அடரும் பித்தகமே பசும் கிளியின் சிறை நிறத்தது ஆகும்-இருளையோட்டும் ஒளியிசு பித்த

சமாணது பசியகிலியின் சிறகைப்போலப் பசியகிறத்ததாம், முத்தம் குணம் நிறம் - முத்தமானது துன்பத்திலிப்போதும் நிறமுடையதாம், பிதகம் மகா இலையின் நிறம் - இத்தகமானது துன்பமையின் இலிப்போதும் நிறமுடையதாம், சதோடத்தின் குணம் - ஐந்தாகும் - சதோடத்தின் குணம் (இவ்வாறு) ஐந்துவகைப்படும்.

குணம் - குணசம்பந்த முன்னதெனவும், சதோடம் - தோஷசம்பந்தமுள்ளதெனவும் பொருளுக்கொளக.

சகுணங்கள் மயிறகழுக்கையொத்திருத்தல், பியர்போன்றிருத்தல், பொன்மை, நீன்னுடல் முற்றம் பசுததல், மின்னல்போன்றிருத்தல், பாய்தல், பொன்வண்ணியிருத்தல், சருச்சரையின்மைபென எட்டுவகைப் படுமென, சி - இல் - அடி - யன்கரு நல்லா “ நெய்த்தமயிறகழுத்தொத்தபைமபயிற - பசுத்தல்பொன்மைதன்னுடல்பசுததல் - தடித்துப்பாய்தலபொன்வண்ணியிருத்ததது தெளிதலோடெட்டுக்குணமெனமொழிப ” என எடுத்துக்காட்டியதால் உணாக. (கௌ)

தோடலேசாஞ்சிதமேதுடடமேதோடமூரச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினெடுகுழமந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற
ரோடலேசாஞ்சிதஞ்சமபிரவிலையாமலரியிலைதுடடலீலத்
தோடதாமபுலவினிறந்தோடமூரச்சிதமுளரிதோடலேசம்.

(இ-ள்.) தோடலே சாஞ்சிதமே துட்டமே தோட மூரச்சிதமே - தோடலே சாஞ்சிதமெனவும் துட்டமெனவும் தோடமூரச்சிதமெனவும், வெய்ய தோடலே சம் சூழ்மந்த தோடம் என தொகுத்த ஐந்தில் - கொடியதோடலேசமெனவும் நீங்காதமந்ததோடமெனவுந் தொகுத்துக்கூறிய சதோடமெனத்தனா, தோடலே சாஞ்சிதம் சம்பிரவிலையாம் - தோடலேசாஞ்சிதமானது எவ்விச்சையிலையின் நிறமுடையதாம், துட்டம் - துட்டமானது, அலரி இலை - அலரியிலையின் நிறத்தையும், நீலத்தோடது ஆம் - கருங்குவளைவினிதழிறத்தையும், உடையதாம், தோடமூரச்சிதம் புல்லின் நிறம் - தோடமூரச்சிதமானது புல்லின் நிறத்தையுடையதாம், தோடலே சம் முளரி - தோடலேசம் தாமகையிலையின் நிறத்ததாம். (கௌ)

மந்ததோடங்கலபமயிலிறகினிறமாயிவவகுத்ததோடஞ
சிந்தவானாதகுணமணியணிவோநாநாகருவிச்சேனைவாழநா
ஞந்தவாழவார்வலன்கணிலமீரண்டான்கண்டத்தொளிவிட்டோங்கு
மிந்திரலீலந்தானமாரீலமெனவேறிரண்டுண்டிந்தலீலம்.

(இ-ள்.) மந்ததோடம் கலபம் மயிலிறகின் நிறமாம் - மந்ததோடமானது கலபத்தையுடைய மயிலினுடைய இறகினிறம்போதும் நிறமுடையதாம், இவ்வகுத்ததோடம் சிறந்த குணம், ஆகுதமணி அணிவோ - இங்குவகுத்துக்கூறிய தோஷம் நீங்க (முன்னர்கூறிய குணங்களினின்றும் நீங்காதமரகத்ததை யணிபவர்கள், நாற்கருவி சேனை வாழ்நாள் உரத்தவாழ்வார் - நாளைகுசேனைகளோடு வாழ்நாளும்மேன்மேலோங்கப் பேராசராய் வாழ்வார்கள், வலன் இரண்டு கண் நீலம் அரண் கண்டத்து ஒளிவிட்டி ஒங்கும் - வலாசரனுடைய இரண்டுகண்களாகிய இரண்டிலீலங்களும் சிவபெருமானது ஸ்ரீகண்டத்தைப்போல ஒளிவிளவிற்கும், இந்த நீலம் - இந்த நீலமானது, இந்நிர நீலம் தான் மாரீலம் என வேறு இரண்டு உண்டு - இத்திரலீலமெனவும் மாரீலமெனவும் வேறே இரண்டு வகையாயுள்ளது.

சேதீடங்கள் கருகல், வெண்மை, கல்லேறு, மண்ணேறு, காந்தேறு, தராசு, இறுகுதல் என எழுவகைப்படுமென்று சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் “கருகல்வெண்மை கண்மணல்காற்றுப், புரிவுதராசாமிறுகுதல்மரகதத், தென்னியிருத்தாயிங்கலயேழெனமொழிப்” என எடுத்தக்காட்டியதானுணர்க. கருவியேசேனையாதலில்கருவிச்சேனையென்றது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (சுக)

முந்தியவிந்திரநீலம்விசுவரூபனைமகவான்முடித்தநடவளி
னந்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதூம.
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டதுழைந்தழிசேறறினொழுகும்பீளை
சிந்தியாரிடைப்படுமொன்றிந்திரவிண்னீலமனத்திகழுநீலம்.

(இ-ள்-) முந்திய இதிரநீலம் ஒன்று - முற்பட்ட இத்திரநீலம் ஒன்று, விசுவரூபனை மகவான் முடித்த நாளில்-(தனக்காசிரியனாய்த துவட்டாவின் புத்திரனாயுள்ள) விசுவரூபனை இதிரன் (அவனதுவருசத்தையறிந்த) சேதித்தகாலத்தில், நந்தி அடுபழி தவிர்ப்பான் - மேலிட்டித் தன்னைவருத்தம் 'ராமகத்தியையொழிக்க, புரியும் மகப்பரி மகத்தில் நறியதூமம் உந்தி அரும்பரி இமையா நாட்டம் துழைந்து - செய்யும் பெரிய அசுவமேதயாகத்தில் எழுந்த நறுமணங்கமழும் புகையானது ஒங்கிப் பரந்து அரிய விலக்கண மனமந்த குதிரையினது இமையாத கண்களில் துழைதலால், அழிசேற்றின் ஒழுகும் பீளை சிந்திய ஆறு இடைப்படும - இளகியசேற்றைப்போல அக் கண்களினின்றொழுகிய பீளையானது சிந்திய விடத்திறேன்றும், நீலம் - இத்தீநீலமானது, இதிரவில நீலம் எனதிரும்-இதிரதனுசிலுள்ள பஞ்சவர்ணங்களுள் ஒன்றாகிய நீலம்போல விளங்காநிற்கும்.

விசுவரூபனை இதிரன் தனக்கு ஆசிரியனாகக்கொண்டதை இதிரன்பழி தீர்த்தபடலத்திற்காண்க, மகப்பரிமகத் என்றும் வடசொற்றிரிபு. (எ0)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மன்னியவன்கனவுடலத்தழுவலாற்றா
தஞ்சுவாடன்னிழிலத்தனனுருவாநிறுவிலனமடைந்துநோறக
விஞ்சையாலநிறதிரவீர்பிளொடரமாப்பரியாமின்னைததானுரு
செஞ்செவ்வையப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியததைசசிந்தினுனே.

(இ-ள்-) சஞ்சை ஆம் பகல் கடவுள் மன்னி - சஞ்சை என்னும் பெயரையுடைய சூரியன்மன்னவியானவள், அவன் கனல் உடலம் தழுவல் ஆற்றாது அஞ்சுவாள் - அவனது தழல்போன்ற உடலத்தைத் தழுவப்பொருளாய் அஞ்சுகின்றவள், தன் நிழல் தன் உருவா நிறுவி - தனது தேகநிழலைத் தனதுருவாகக்கண்டு (சரையென்னும் பெயருடந்த இவ்வாழ்க்கைக்கு) நிறுத்தி, வுண் அடைந்து நோறக-(அவனைத்தழுவாத்கேற்ற வன்மைபெறுந்நொருட்டு) வணத்திறசென்று தவஞ்செய்ய, விஞ்சையால் அறிந்து இரவி பின் தொடர - தனது ஞானநோக்காலுணர்ந்த சூரியன் பின்தொடர, மாபரியாம் மின்னை - (தன்னைக்கண்டஞ்சிக் குதிரைவடிவவாயோடிய அச்சஞ்சையை, தானும் செஞ்செவ்வையப்பரியாய் - அச்சூரியனும் செவ்வேயிலக்கணமமைந்த ஆன்குதிரையாய்ப் பின்சென்று, மையல் பொறுது இந்தியத்தை சிந்தினுன் - காமமயக்கத்திற்கு ஆற்றாது இந்தியகலனஞ்செய்தான்.

நெடுநாள்பிரிந்தவனதலால் மையல்பொறுதென்றார். சஞ்சை-சம்மதா என்னும் வடசொற்றிரிபு. இவள் தன்கணவனாகிய சூரியனொடுகலந்து வாழும்பகால் அ

வனுடைய அழல்வெப்பத்துக்கு ஆற்றாவித தனது தேகச்சாயையைத் தண்ணீர் போசச்சுமைத்துச் சாயை என்னும் பெயருத்தது என்னுபகன் உண்ணத்தருவவரின் யான் சஞ்சையல்லவென அவனுக்குக் கூறு தொழிகவென வற்புறுத்தித், தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மா இல்லிற்சென்று சிலநாளிருக்கத் தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மாஜீ இங்குவந்தமர்தல் கற்புடைப்பெண்களுக்கு இலக்கணம் அன்றே உண்ணி ல்லிற்செல்கவெனவிடுக்க, மறுக்காது அவன் வார்த்தைக்கிணைத்த தண்ணில்லிற்சுச் செல்பவள்போலவனநீதிற்சென்று அவன் வெப்பத்தையாற்றும் வன்மைபெறத்தவ ளுடையதுகொண்டிருந்தன. இவ்வாறிருக்க, சாயை என்பவள் சூரியனைக்கவந்து சிலபிள்ளைகளைப்பெற்றுச் சஞ்சையின் பிள்ளைகளாகிய யமன, காளிந்திஎன்னும், இவர்களிடத்துக் கண்ணோடாது கலகஞ்செய்தவழி, அவர்கள் தம்பிதாவாகிய சூரியனிடத்துக்கூறினார்கள் அதனையுணர்ந்த வச்சூரியன் சாயையை அழைத்து நிகழ்த செய்தியைக் கூறுகவென, அவள் நிகழ்ந்ததைக்கூறக்கேட்டு விசுவகர்மா இல்லி ற்சென்று உன்புத்திரி எங்கெனயினவ, அவன் அவள்முன்னரே தண்ணில்லிற்சுச் சென்றனன் என்றான். அதுகேட்டு நூனநோகமினுவலார்ந்து வனத்திற்குச்சென் றவழி இவன்வருகையைச் செய்மைகணனேகண்ட சஞ்சையென்பவள் பெண்கு திரைவழுவங்கொண்டோட, அதனையும் உணர்ந்து ஆன்குதினாவழுவாய் விரைந் தோடிப்புணர்ந்தன எனபது புராணவரலாறு. (எக)

அவைசுதையும்புலந்தோன்றுநிலமாநிலமியைவயணிலோர்வானோர் நவையறுசீர்மானவரிந்கைநிலஞ்சாதிபிதானாலவேறந்தக் கவலரியவெள்ளை செவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிறகரிதாய்முற்றுந் தவலரிதாயிருக்கிறிருபிறப்பாளர்முதன்முதலாற்சாதிக்காகும்.

(இ-ள்.) அவை சுதையும்புலம் தோன்று நிலம் மாநிலம் - அவ்விந்தியங்க ள் சிந்தியவிடங்குகிறோனதும் நிலங்கள் மாநிலங்களாம், இவை அணிவோர்-இந் தநிலங்களுள் குறைந்தவர்களுடைய குணமுள்ளவற்றைத் தரிப்போர், வானோர் நவை அறுசீர் மானவர் - தேவர்களும் குறைந்த மாநிலங்களும், இந்நில நிலம் சாதி யினால் நால் வேறு - இந்தவொளியையுடைய மாநிலம் சாதியினால் நால்வகைப்படு ம், கவலரிய அந்தம் வெள்ளை செவப்ப எரிபொன்மை கலந்திருக்கில் - குறைதலில் லாத அழகுவாய்ந்த வெண்ணிறத்தோடும் செந்நிறத்தோடும் பொன்னிறத்தோடும் சிறிதுகலந்திருக்கினும், முற்றும் கரிதாய் நவல அரிதாய் இருக்கில் - முழுதவ்கரியு தாயும் செந்நிலில்லாததாயிருந்தால், இருபிறப்பாளர் முதல்-அந்நணர்முதலாயுள் ள், முதல் நால் சாதிக்கு ஆகும் - முதன்மைதங்கிய நான்குருணத்தாருக்கும் பய ன்படும்.

குற்றங்கள்-இட்டம், மஞ்சு, அணி, தராசு, பிணி, வச்சம், இரகம், சருச்ச ரை என எட்டாம். குணங்கள்சூயிலிள்கழுத்து, சூவனை, வண்டு, பசுவின்கன்றின் கண, அவிரிச்சாறு, காயா, நெய்தல், கணத்தல், தாளி, மேகம், பத்திபாய்தல் என ப்பதினொன்றும். சிறிது வெண்ணிறமுடைய நிலம் அந்நணருக்கும், சிறிது செந்நிற முடையநிலம் சத்திரியருக்கும், சிறிது பொன்னிறமுடையநிலம் வைசியருக்கும், முழுதவ்கரிதாயுள்ளநிலம் சூத்திரர்க்கும் என அதிக. “நிலத்தியல்புநிறக்குவாலை, நால்வகைவருணமு நண்ணுமாகாரும், குணப்பதினொன்றுங் குறையிருநான்கும், அணிவோர்செய்யு மறியிசினோ” எனவும், “கோகுலக்கழுத்துக்குவனைசுரும்புர், ஆகுலக்கண்ணிவிரிச்சாறு, காயாநெய்தல் கணத்தல்சூலி, கொண்முபத்திபாய் தல் என்னக், குணப்பதினொன்றெனக்குறித்தனர்புலவர்” எனவும், வெள்ளைசெவப்

புப்பச்சைக்குமையென், நெண்ணியநாற்கூலத் தியங்கியநிறமே” எனவும், “சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்கூறுதல்காண்க. குற்றம் எட்டிற்கு, “வாஸியமேகமெட்டாங் கிட்டமஞ்சுனிதராசு, மேலுமன்பினிகொள்வச்ச மிரசஞ்சூர்ச்சனாயெட்டிணம்” எனப்பிறுலில் வருதல்காண்க. (எஉ.)

இலங்கொளியவிர்நீலமெய்ப்படுப்போர்மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்பாரேனை யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தினளவைத்தூகித் துலங்குவதான்பாற்கடத்தினாறுகுணசசிறப்படைந்துதோற்றுஞ்சோதி கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரன்பேர்க்கரியநீலம்.

(இ-ள்.) இலங்கு ஒளிய இந்நீலம் மீயப்படுப்போர் - விளங்குங்கிரணத்தை யுடைய விர்தழகாநீலத்தைச் சரீரத்திலணிவேரார், மங்கலம் சேர்ந்து இருபபர்-மங்க ளாகரத்தை எந்நாளுமடைந்திருப்பார்கள், ஏனை அலங்கு கதிர் நீலத்தின் பெருவிலை ஆயிரப்பத்தின் அளவைத்தூகி துலங்குவது - அதுவொழிந்த விளங்காரின்றகிர ணத்தையுடைய விர்திரநீலத்தின் பெருவிலையானது பதினாயிரமென்னுமோர் அள விலையுடையதாகி மேம்பட்டுத்தோன்றுவது, ஆனபால் கடத்தின ஊறுகுண சிறப் பு அடைந்து தோற்றம் சோதி - (மாரீலமானது) பசுவின்பால் நிறைந்தகுடத்திற் போட்டால் தனதுகுணமே அப்பால் முற்றுமடையும் குணச்சிறப்பினைப்பொருந்தி விளங்குங்கிரணத்தையுடையது, கரிய இந்த இரத்திரன் பேர் நீலம் - (இந்திரதனுசின் கருமைநிறம்போலக்) கருமைவாய்ந்த இந்தவிரதிரநீலமானது, கலங்கு கடல் உடைவைப்பில் அரிது - (அலைமுதலியவற்றால்) கலங்குங் கடல்கூழ்த்த விர்திலிவு லகிற்கிடைத்தற்கரியது.

அளவறுத்தற்கரிய விலையின என்பார் பெருவிலையெனவும், ஓர்வரையறை வேண்டுமென்பார் அளவினமையை யோரளவாகுகி யாயிரப்பத்தின அளவைததா கிததுலங்குவதெனவுங்கூறினர். (எஉ.)

மைத்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழங்குநீல மைத்திவைமேற்கோமேதமுதலபவளமீறாகவறைந்தபான்று -
நந்தொளியவேனுமவைச்சிறுவேட்கைபயப்பவழனுஞ்செவஞஞ்சி வெந்தறுகண்வலரிணங்க்கிதறுமீடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

(இ-ள்.) மைத்து உறு செம்மணிமுத்து வாள் வயிரம் பச்சை ஒளிவழங்கு நீலம் ஐந்து இவைமேல் - வணமைபிக்க பதமராகம் முத்தம் ஒள்ளியவயிரமராகத் தம் ஒளிவிசும் நீலம் என்னும் ஐந்தாகிய விவந்திறகுமேல், கோமேத முதல் பவளம் ஈறாக அறைந்த நான்கும் - கோமேத முதலாகப் பவளம் இறுதியாகக்கூறும் நா ன்கு இரத்தினங்களும், நானு ஒளிய வேணும் - மிக்கவொளியை யுடையனவாயி னும், சிறுவேட்கைபயப்ப - இவவீரத்தினங்கள் சிறியவிலையுள்ளன, அழல் நகு செம் குஞ்சி வெம் தறுகண் வலன நினங்கள் சிதறுமிடை படுவன கோமேதம் என்ப - செருப்பைப்போலும் விளங்காரின்ற செவந்தசிகையையும் கொடிய அஞ்சர் மையையுமுடைய வலரசரனது நினங்கள் சிந்தியவிடத்திலுண்டாகு மிரத்தினங் கள் கோமேதங்கள் என்றுசொல்லுவார்கள்.

கோமேதமுதல் பவளமீறாக நான்கு என்றது கோமேதம், புருடராகம், வை யேயம், பவளம். இவை பெருவிலையுடையன வல்லவென்பார் சிறுவேட்கை பயப்ப வென்றார். வேட்கை-விரும்பம், இங்குக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். எசு

உருக்குறையெய்துனிதேன் றுளிகல்லான்புண்ணியநீரோத்துச்சேந்து
செருக்குபசும்பொன்னிறமும்பெற்றுமெலிதாய்த்தாய்தாய்த்திண்ணிதாதி
யிருக்குமதுதனிக்கினிருப்பாவம்போம்பரிசுத்தியெய்தும்வென்றித்
தருக்குவலன்கபம்விழுந்தவிடைப்பருடராகமொளிதழையத்தோன்றும்.

(இ-ள்.) உருக்குறையெய்துனி - உருக்கிய நறுமணக்கமமும் எய்துனி
யும், தேன் துளி-தேனின் துளியும், நல் ஆன் புண்ணிய நீர் ஒத்து-நல்லபகலின்கோச
லமுமாகிய விவந்தையொத்த, சேத்து செருக்கு பசும்பொன்னிறமும்பெற்று-செ
வத்திறமாக்கும் பசியபொன்னிறத்தையும்பெற்று, மெலிது ஆய் தாய்த ஆய் தின்
ணிது ஆகி இருக்குமது தரிக்கின் - வருணமுப்புடையதாய்க் களங்கமில்லாததாய்க்
கனிமுடையதாயிருக்குக் கோமேதகத்தைத்தரித்தால், இருள் பாவம் போம்-இருள்
போலும் கருநிறமவாய்த்தபாவம்போம், பரிசுத்தி எய்தும் - பரிசுத்தமீ உண்டாகும்,
வென்றி தருக்கு வலன் கபம் விழுந்த இடை புருடராகம் ஒளிதழையத்தோன்றும்-
வென்றியிச்செருக்குவாய்த்த உலனுடையகபம் விழுந்தவிடத்துப் புருடராகமான
து ஒளிபெருகத்தோன்றலாகும்.

கோசலத்தைக் கங்கையாகக்கூறுதலால் ஆன்புண்ணிய நீர் என்றார். உடை
யவன் தொழிலை யுடைமைவெற்றிச் செருக்கு பசும்பொன் என்றார். (எடு)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற்கண்ணவுண்ணுயிர்குடிக்குந்தறுகட்பன்றி
போழ்ந்தமுழைவாய்திறந்துகிசைசெவிபடநகைத்துப்பொன்போர்க்க்கி
வீழ்ந்தகபம்படுதிவிற்படுமுச்சிவட்டமாய்மெலிதாய்ப்பொன்போற்
சூழ்ந்தொளிவிட்டவீர்தழல்போற்றெளியெய்திமணங்கவர்த்ததோற்றஞ்செய்யும்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்த பிலத்து இழிந்த எரிபொற்கண் அவுணன் உயிர்குடிக்
கும் தறுகண் பன்றி-ஆழ்ந்தபாதலத்திற் (பூமியைக் கருட்டிக்கொண்டு) சென்றொளி
த்த விரணியாகக்ஷணைய வுயிரைக்குடித்த அஞ்சுமையையுடைய வராகமானது,
போழ்ந்த முழைவாய்திறந்து கிசைசெவி படநகைத்து ழக்கி - பிளந்தருகைபோ
ன்ற வாயைத்திறந்தெட்டுத்திக்குகளும் செவியுடைய அட்டகாசஞ்செய்து கக்குதலா
ல், பொன் போல் கீழ்ந்த கபம் படுதியில் படும - பொண்ணைப்போற் கிதறிவிழுந்த
கபம்பொருந்திய திபுத்தில் (ஒருவாறு) தோன்றும், உச்சிவட்டமாய் (அது) உச்சியில்
விருத்தமாய், மெலிதாய்-மிருதுவுடையதாய், பொன் போல் அவர் தழல்போல் சூ
ழ்ந்த ஒளிவிட்டு-பொண்ணைப்போலவும் விளங்குகின்ற நெருப்பைப்போலவும் சூழ
வொளியி, தெளிவு எய்தி மனம் கவர்த்த தோற்றம்செய்யும் - சருச்சகை அகன்
று கண்டோர்மனததைக் கொள்ளுகொண்டு விளங்குகிறதும்.

இரணியாகக்ஷண் நிலவுலகைச்சுருட்டிப் பாதலத்திற்புகுந்தொளிக்கத் தேவர்
முதலியோர்க்கெடுத்த திருமாலைச்சரணடைய, அத்திருமால் வராகவடிவாய்ப் பாத
லத்திற்சென்று ஒளித்த அக்விரணியாகக்ஷணே போர்செய்து அவனைக்கொன்று
மீளவும் அவ்வுலகைப் பண்டுபோல்கிறதென்றார், என்பதைக் கார்த்தம் - தக்ஷணாண்ட
ம்-ததீபுத்தரப்படலத்திற்கான்க. (எக)

இந்தமணிபாரியாத்ரிகிரியின்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வணப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனின்தமணியினாலே
யந்தரநாடவனகருமரகிருப்புமண்டபமும்மைத்தானிந்தச்
சந்தமணிதரிப்பவாதேரியார்வெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இந்தமணி பாரியாத்திர கிரியின் கொடுமுடியாய் இலங்கும் - இந்த இரத்தினம் பாரியாத்திரகிரியின் கிரமாய் விளங்காநிற்கும், அதைவம் மந்தரமால் வரைபுறம் சூழ்மேகலையாம் - தெய்வத் தன்மையையுடைய மந்தரமலையாகிய பெரியமலையின்புறத்திற் சூழ்ந்த மேகலையாகவும் விளங்காநிற்கும், மயன் இந்த மணியினால் - அசுரத்தச்சு னிந்தவிரத்தினத்தால், அந்தர நாடவன் நகரும் அசுர இருப்பு மண்டபமும் அமைத்தான் - தேவேந்திரனுடைய நகரத்தையும் அவன்கொ லுவிருக்கும் (சுதன்மம் என்னும்) மண்டபத்தையும் நிரூபித்தீன், இந்தச் சந்தம் மணி தரிப்பவரோ - இந்தவழகிய புருடராகததைத் தரிப்பவர்களே, தரியார் வெந்நீர்வா கை தரிக்க வல்லார்-பகைவர் புறங்கொடுக்க வெற்றிமாலையைத்தரிக்கவல்லவராவர்.

டாரியாத்திரகிரி குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைகளெனொன்று. அதனை முன் னர்க்கான்க. மேகலை என்றது புறமாயுள்ள ஓரிடத்தை. (எஎ)

வலன்மயிராம்வயியேயிளா விரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப் பலர்புகழுங்கோரக்கமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள் பிறதீபமெங்குந்தோற்று மலைகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதங்கிய தென்னில்.

(இ-ள்.) வலன் மயிராம் வயியேய் இளா விரத கண்டத்தில் வந்து தோன்றி- வலாசுரனுடைய மயிராகிய வையேமானது இளாவிரதகண்டத்தின் (மேற்குத்திசை யில்) வந்துதோன்றி, பலர் புகழும் கோரக்கம் மசுதம் சிங்களம் மலயம் பாரசீகம் இலகு திரி கூடாதி தேயங்கள் - பலரும்புகழும் கோரக்கத்திலும் மகதத்திலும் சிங் களத்திலும் பொதியமலையிலும் பாரசீகத்திலும் விளங்காநின்ற திரிகூடம் முதலிய தேசங்களிலும், பிற தீபம் எங்கும் தோற்றும் - பிறதீபங்களாகிய எவ்விடத்திலும் தோன்றுகிறதும், அலை கடலும் படும் - அலைக்குப் கடலிலுந் தோன்றும், இறுதி கார் இடிக்கும் போதும் - ஊழிக்காலத்தில் மேகங்களிடிக்கும் இடிக்குந்தோன்றும், அத ற்றுகு நிறம் யாது எனில் - அவ்வையேத்திறகு நிறம் யாதென்று வினவில். (எஅ)

கழையிலைகார்மயிலெருத்தம்வெருநின் கண் ணிறத்த தாய்க்கனத்ததா கி விழைவுதருதெளிதாவித்தின்ணிதாய்மெலிதா கிவிளங்குமிதி லழகுபெறவலமிடமேல்கீழொளிவிட்டனமுறையேயறவோராதித் துழைவுறுநாற்சாதினாந்தின் மிதனைப்பூசித்துத்திரிககசான்றோர்.

(இ-ள்.) கழை இலை கார் மயில் எருத்தம் வெருநின் கண் ணிறத்தது ஆய்-மூ க்கிலிலையும் கரியமயிலின்பிடரும் பூனையின் கண்ணுமாகிய இவற்றின் நிறம்போலும் நிறமுடையதாய், கனத்தது ஆகி - கனமுடையதாய், விழைவு தரு தெளிதாவி-விரும் பத்தக்க சருச்சரையகன்றதாய், தின்ணித ஆய் - வன்மையையுடையதாய், மெ லித ஆகி விளங்கும் - மிருதுத்தன்மையாய்ந்து விளங்காநிற்கும், ஈதில் அழகு பெற வலம் இடம் மேல் கீழ் ஒளி விட்டன் - இவ்வையேயதில் முறையாகப் பொலிவுமிக வலப்பாலாயினு மிடப்பாலாயினும் மேற்பக்கத்தாயினும் கீழ்ப்பக்கத்தாயினு மொளி வீசும் தன்மையையுடையவை, அறவோர் ஆகி தழைவுறு நாற் சாதினாம்-அந்த ணர்முதலாகப் பொலியும் நான்குவருணங்களாம், இதனை தினம் பூசித்தது சான்றோ ர் தரிக்க - இவ்வையேத்தைத்தினமும் பூசித்து அறிவுடையோர் தரிக்கக்கடவர்.

வலப்பால் ஒளிவீசி லந்தண்சாதியும், இடப்பாலொளிவீசில் ஐத்திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில்வைசியசாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாகவொ

விவீசில் சூத்திரசாதிபுமாகக்கொள்க. இடவேறுபாடுணர்தல் வையேற்றைக்கையி
லெடுத்தோனிருந்த திசைநோக்கியெனவுணர்க.

கோடுகைம், வையேம், புட்பராகம் இம்மூன்றும் ஒருமுதலிற்றேன்றம் இர
த்தினங்களைப்பனவற்றை, வையேத்தைச்சொல்லுமிடத்து, சி-இல் “இருவேறு
ருவழியி” எனவும், அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார்முற்கூறிய கோமேதகத்தின்மேல்
வெள்ளையான நன்னிறம் வயியேம், இது “ஒருமைத்தோற்றம்” எனவும் பொருள்
கூறியிருத்தலாலும் தழைவயியேஞ்செம்பொற்றகட்டினில் முலைப்பால்வாக்க,
வொழுகியவொளியாங்கோமேதகம்வயியேந்தன்னிற், நழுவுதன்மேனியாம்புட்ப
ராகம்பொற்றகட்டிற்றேன்பாய், முழுநிறமாமிவைக்குமும்மணியென்றுநாமம்” எ
ன ஒருசாரார்கூறியிருத்தலாலும் உணர்க. (எக)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்தவழிபடுந்துப்பயன்சந்திவழுவமாதீதென்
புலத்தவனாவிதிக்குமிடத்தவனுடன்மாசுழிபுலத்தும்புயல்போல்வண்ண
வலத்தமதுகைடவரைக்குறைகுருதிவழிநிலத்துமகவான்வெற்பின் [ன்
குலத்தைபிறகரிசோரிசிதநிடத்தும்வந்துகுடிக்கொண்டிதோன்றும்.

(இ-ள்.) வலத்தவுணன் தசைவீழ்ந்த வழிதுப்புபடும் - வெற்றியையுடைய
வலாகுறந்துமாயிசஞ்சிந்தியவழிப்பவளநதோன்றும், அயன் சந்திவழுவமாகத் தென்
புலத்தவனா விதிக்கும் இடத்து அவன் உடல் மாசு இழிபுலத்தும் - பிரமன் சந்தி
வழுவமாகத் தென்புலத்தவரைச்சிருட்டிக்குமிடத்து அப்பிரமன் தனதுடற்களங்க
த்தை யொழித்த விடத்திலும், புயல் போல் வண்ணன் வலத்த மதுகைடவரை
குறைகுருதி வழிநிலத்தும் - மேகம்போலும் கரியநிறத்தையுடைய நிருமால் வன்
மையையுடைய மதுகைடவரைச்சேதித்த வுதிரஞ்சோர்ந்தவிடத்திலும், மகவான்
வெற்பின் குலத்தை இறகு அரி சோரி வித நிடத்தும் வந்து குடிக்கொண்டு தோன்
றும் - இத்திரன் மலைக்கூட்டங்களின சிறகு அரிந்த வுதிரஞ் சிந்தியவிடத்திலும்
(ஓர்வகை) உதித்துக் குடியேறிவிளங்கும்.

பதிர்க்களைச்சிருட்டிக்கு எடுத்தவுடலை விடுத்தகாலம் சந்திக்காலமாதலால்
சந்திவழுவமாகத் தென்புலத்தவனா விதிக்குமிடத்தவனுடன் மாசுழிபுலத்தும் எனவு
ம், ஓர்கால் பிரமன் உறத்தாமரைவிலிருக்க, நிருமால் நிருப்பாற்கடலில் அநின
யில் செய்யும்போது அவர் இரண்டி செவிகளிலிருந்து மதுகையிடவந்தோன்றிய
ண்டங்கள் நடுங்க வுலவும்போது “அப்பிரமன் இயர்யாபொன்று துணுக்குறுயினவ
அஞ்செலெனக்கூறி, விட்டுணு கிட்டிணு என்றிருவரைச்சிருட்டிக்கு ஏவ, அவர்கள்
கொன்றனராதலால் புயல்போல்வண்ணன் வலத்தமதுகையிடவரைக்குறை குருதி
வழிநிலத்தும் எனவுங்கூறியார் “என்னும்ஏல்வையுயர்விரிக்கடோன்றவெடுத்தவுட
ல்விடித்தான், நண்ணுமுடலமுடர்ச்சந்தியென்ப”, எனவும் “தண்ணந்தாமரையயன்
வெரீஇச்சாற்றுதல்கேளா, வெண்ணையுண்டமரீல்விட்டுணுகிட்டிணுவென்ன, நண்
னுபேருடையிருவனாவகுத்து நான்முக, தோன், கண்ணன்நுருவருபவர்க்குதி
ரொன்றுரைத்தான்” எனவும் கூர்மபுராணத்தில் பலவகைத்தோற்றமுரைத்த வத்தி
யாயத்திலும், அட்டமூர்த்தியல்புரைத்த அத்தியாயத்திலும்காண்க. மலைகளைச்சி
றகரிந்தவரலாற்றை முன்னர்க்காண்க. (அ0)

அவ்வழியிறப்பிடுவளமுருக்கம்பூப்பகங்கிளிமூக்கலர்ந்தசெல்விச்
செவ்வரத்தமலர்கொவ்வைக்கனிபோலுங்குணங்குற்றந்திருக்கிக்கோட

லெவ்வூற்றிப்புழுவரித்தன்முகமொடிதல்பெரும்பாலுயிப்பூணெந்தல்
பெய்வனையார்தமக்கேயார்தரிக்கின்மகப்பேறுமுதல்பேறுண்டாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வழியில் படுபவனம் - அந்நாண்டித்திறுந்தோன்றிய பவனத் தினது, குணம் - நிறமானது, முருக்கம் பூசுகங்கிளிமூக்கு உலர்ந்த செவ்வீசெவ்வ ரத்த மலர் கொவ்வைக்கனிபோலும் - முருக்கம்பூவும் பசியகிளியின்மூக்கும் மன ர்த்தபருவத்தையுடைய செவ்வரத்தமலருந் கொவ்வைக்கனியுமாகிய இவற்றினிற த்தைப்போலுமுள்ளது, திருக்கிகோடல் எவ்வம் உற புழுவரித்தல் முகமொடிதல் குற்றம்-திருக்கிகோணுதலும் குற்றமிகப்புழுவரித்தலும் முகமொடிதலும் (அந்தரூ ரிய) குற்றங்களாம், பெரும்பாலும் இப்பூண்டுவந்தல் பெய்வனையார் தமக்கே ஆம் - பெரும்பாலு மிப்பவனங்களாலாகிய வாபரணங்களைத் தரித்தல் பெண்களுக்கேபுரி யதாம், தரிக்கில் மகப்பேறு முதல் பேறு உண்டாகும் (அவர்கள்) தரித்தால் புத்திர ப்பேறு முதலாகிய பெரும்பயனுண்டாகும்.

பவனத்தின்குற்றங்கள் பிளவு, கல்லிடுக்கிற்பட்டுடங்குதல், கருப்பத்தே தனையுடைத்தாதல், கறுப்பு, திருசல், வெளிதல் என ஆறும் எனவும், குணங்கள், சிந்தாரம், செங்காய், முசுமுசுக்கைக்கனி, வீரைக்கனி, தூதளங்கனி என ஐந்தா மெனவும் “பவனந்குணஞ்சிறநாரம் பன்னசெம்மணிச்செங்காயந், துவமுசுமுசு க்கைவீரை தூதளம்பழம்போன்றாகும், கவைமுடந்தொனைகறுப்புத் திருகுதல்வெ ளிறகுதலென், திவைகளோராதற்குற்றமென்பந் புலமையோரோ” என ஒருசாரா ர்கூறுதல்காண்க.

(அக)

இரவியெதிருரியிறைக்குங்கல்லுமதியெதிர்செழுநீரிறைக்குங்கல்லு முரையிடுமொன்பதிலொன்றினுட்கிடையறய்க் கிடக்குமெனவொன்பான் மரபுரைத்துவணிககோருகியவானவோறுவடபாஜேக்கிப் [வேறு பரவியிருந்தருச்சித்துமணிலகக்கொண்டெதிர்மதுரைப்பாரனைநோக்கா.

(இ-ள்.) இரவி எதிர் எரி இறைக்கும் கல்லும் - சூரியனெதிர் 'யனலைச்சிந் தஞ் சூரியகாந்தக்கல்லும், நீதி எதிர் செழுநீர் இறைக்கும் கல்லும் - சந்திரனெதி ரோ தண்ணியநீரைச்சிந்தஞ் சந்திரகாந்தக்கல்லும் (ஆகியவிலை) உரை இடும் ஒன் டுதில் ஒன்றின் உட்கிடையாய் கிடக்கும் என - முன்னர்க்குரிய வொன்பதவகையி ரத்தினங்களுள் ஒரு இரத்தினத்தி னுட்கிடையாகி வடங்கிக்குமென்று, வணி கர் ஏறு ஆகிய வானவர் ஏறு - வணிகருளாண்சிங்கமாகிய தேவர் சிங்கம், ஒன்பான் வேறுமரபு உரைத்து-ஒன்பதவகையிரத்தினங்களைத் தனித்தனி யதனதன்மரபுகள் முதலியவற்றை முறையாக (எடுத்துக்) கூறி, வடபால் நோக்கி இருந்த மணிபரவி அருச்சித்து கை கொண்டு - வடதிசையைநோக்கியிருந்து இரத்தினங்களைவணங்கி யருச்சினைசெய்து கையிலேந்தி, மதுரைப் பாளை எதிர் நோக்கா - மதுரையிலெழுந் தருளிய சோமசுந்தரமூர்த்தியை யெதிரோநோக்கியருளி.

சூரியகாந்தமும் சந்திரகாந்தமும் இரத்தினங்களுள் ஒருவகையவென ஒரு சாரார் கூறுவாராயினும் இரத்தினங்களின்வகையிப்பட்டன அல்லவென்பார் உட் கிடையாய்க்கிடக்குமெனவும், அவைகோமேதம், வயியேயம், புட்பராகம் இம்மூன் றினுள் ஒன்றின்கீழ்ப்பட்டு அடங்கிநிப்பனவென்பார் ஒன்பதிலொன்றின் எனவும், விபகருங்கால் கீழ்த்திசைநோக்கியிருந் தருச்சித்தலும், கொடுக்குங்கால் வடதிசை

நோக்கியிருந்தருச்சித்தது மரபு என்பார் வடபாளேக்கிப் பாவியிருந்திருச்சித்தன
எனவுங்குறிஞர் (அஉ)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்காலிக்குமரங்களவிறந்தவாயுள்செல்வம்
விஞ்சுகவென்றளித்தருளவிறைமகனும்விண்ணிழிந்தவிமானநோக்கிச்
செஞ்சீரணம்பணித்திருகைத்தாமரையும்விரித்தேற்றூன்செல்வநாய்கர்
மஞ்சனையும்புடைபூன்வவமைச்சகரையுநோக்கிமுகமலர்ந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அஞ்சலிசெய்த அகம் நோக்கால் இக்குமார்து அளவிறந்த ஆயுள்
செல்வம் விஞ்சுக என்று அளித்து அருள் - கைகூப்பித் திருவருட்பார்வையாலிந்த
வரசினங்குமரனுக்கு எல்லைகூடந்த வாயுளுஞ்செல்வமும் ஒங்குகவென்றுகொடுத்த
ருள், இறைமகனும் வின் இழிந்த விமானம் நோக்கிசெஞ் சரணம் பணிந்து இருகை
தாமரையும் விரித்து ஏற்றூன்-அவ்வரசினங்குமரனும் வானுலகினின்றவந்தஇந்தி வி
மானத்தைப்பார்த்துச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவத்திருவடிகளைவணங்கித்
தனது இரண்டிகைகளாகிய விரண்டிதாமரைகளை யு மலர்த்திவாங்கினான், செல்வ
நாய்கர் - செல்வமிகிறந்த வணிகராய்வந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், மஞ்சனையும்
புடை நின்ற அமைச்சரையும் நோக்கி முகம்மலர்ந்து சொல்வார் - அந்தவரசி
னங்குமரனையும் அவன் புடைசூழ்ந்துநின்ற மந்திரிமாரர்களையும்பார்த்துத் திருமுகம
லர்ந்து கூறுகின்றார்.

மைந்தன் மஞ்சன் எனவருதல்போலி.

(அக)

இம்மணியாலிழைத்துநவமுடிசூட்டி யிச்சிங்கவிளவேறன்ன
செம்மறனையபிடேகபாண்டியனென்றியம்புமெனச்செம்பொன் றூக்கிக்
கைம்மறியில்வணிகருக்குவிலைகொடுப்பான்வருவார்முன்கருணைநாட்ட
மம்மகன் மேனிரப்பியிளநகையரும்பிநின்றாராயங்குக்காணார்.

(இ-ள்.) இ நவமணியால் இழைத்ததுமுடி சூட்டி-இந்தவொன்பதுவகையிர
த்தினன்களைக்கொண்டிழைத்து மகுடஞ்சூட்டி, இச்சிங்க இளமை ஏறு அன்ன செம்
மல் தனை அபிடேக பாண்டியன் என்று இயம்பும் என - இந்த விளஞ்சிங்கவேற்
றையொத்த வரசினங்குமரனுக்கு அபிடேகபாண்டியனென்று நாமமிடுக்களென்று
கூறியருள், செம்பொன் றூக்கி கை மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வரு
வார்முன்-(விலையின்மையால்) செம்பொன்னையோர் வரையறையாகத் தலையாற்று
வந்த தமது திருக்கரத்திலேத்திய மாணைக்கரத்துவந்த வணிகராகிய சோமசுந்தரக்
கடவுளுக்கு விலையாகக்கொடுக்கவரு மந்திரிகள்முன்பு, கருணைநாட்டம் அம் மக
ன்மேல் நிரப்பி இளநகை அரும்பி நின்றாரை அங்கு காணார் - தமதுகிருபாநோக்க
த்தை யந்தவரசினங்குமரன்மேற்பரப்பிப் புன்னகையரும்பிநின்ற அந்தவணிகேச
ரை யவ்விடத்திற்காணாராயினார்கள்.

(அச)

ஒருருவாய்நேர்நின்றவணிகேசர்விடைபுயின்மேலுமையாளோடு
மீருருவாய்முக்கண்ணுநாற்கரமுமஞ்சமாரிறவாவாறு
காருருவாயெழுமிடறுங்காட்டித்தங்கோயில்புகக்கண்டாரின்று
பாருருவாய்நின்றவணிகேசரிவொனவேபின்பற்றிப்போவார்.

(இ-ள்.) ஓர் உருவாய் நேர் நின்ற வணிகேசர்-ஒரு திருவுருவங்கொண்டு அ
வர்கள் நேர்நின்று நவமணிகள் தந்த வணிகேசராயுள்ளவர், விடையின் மேல் உமை

யார் ஒழி சுருவாய் - இடபத்தின்மே லுமையவனோடு மிரண்டுதிருவுருவங்கொண்டு, முக் கண்ணும் நாதகாரமும் அஞ்ச அமரர் இறவா ஆறு கார் உரு வாய் எழுமிடமும் காட்டி - திரிகேத்திரங்கனையும் நான்கு திருக்கரங்களையும் விடங்கண்டஞ்சிய திருமால் முதலிய தேவர்களிற்க்காவண்ணம் கரியநிறங்கொண் டெழுந்த பரீகண்டத்தையுங்காட்டி, தம் கோயில் புக கண்டார் - தமது திருக்கோயிலுட்சென்றருளப் பார்த்தார்கள், இன்று பார் உருவாய் நின்ற வணிகேசர் இவரோ என பின் பற்றி போவார் - இப்போதுவகினர்திருவுருவங்கொண்டு நம்முன் நின்ற வணிகேசர் இவரேயென்று பருந்தினிழல்போல விடாது பின்றொடர்ந்துசெல்வாராயினார்.

பிரிதினியைபுரீக்கிய ஒன்றுமுதல் எழு சுரய்சின்ற விசேடணங்களால் இறைவனான ஏழுருணங்களும் இதனாற் கூறப்பட்டன. வணிகளும்வந்தது உயிர்கள் வாடாதிருத்தற்பொருட்டாதலால் பேரருளுடைமைதோன்ற ஒருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் எனவும் “எத்திறமீசனின்ருனததிறமவனாகிநின்பன்” என்றமையால் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தானதனும் “பவன்பிரமசாரியாகும்பான்மொழிகன்னியாகும்” என்றமையால் இயல்பாகவே பாசங்களின்கிற்றலுமாகிய பொருளாற்றல்தோன்ற உமையானோடு மீருருவாய் எனவும், அநாதியேயுள்ள மும்மலங்களையும் மந்தரமுதலிய சத்திரிபாசமுமுடையவராய் நூல்வழி முத்திவிரும்புஞ் சகலர்க்குப்போக்குதலால் முடிவிலாற்றலுடைமைதோன்ற முக்கண்ணும் எனவும், அடியார்விரும்பி யாங்கே கூருதுணர்ந்து அச்சமொழித்துக் கொடுத்தருளுதலால் சர்வஞ்ஞத்துவம் எனப்படு முற்று முணர்ச்சல்தோன்ற நாதகாரமும் எனவும், பிரமன்முதலிய தேவர் இறத்தல்போல இறப்பில்லாநாதுதலால் விகத்ததேகமெனப்படுந் நாயவுடம்பினன் என்பதுதோன்ற அஞ்சமாரிறவாவாறு எனவும், கொல்லும் விடமுண்டருளியம் அளவிலின்பமுடையவனாயிருத்தலால் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமைதோன்றக் காரருருவாயெழுமிடமும் எனவும், அவைவருமானாகாண்க. ஒருருவாய் என்பதுமுதல் நாதகாரமும் என்பதகாரமும் சொல்லுமாணணி. அஞ்சமாரிறவாவாறு காரருருவாயெழுமிடமும் என்பதுகாரமும் பொருள்முாணணி. (அடு)

தேன்செய்தகொன்றைநெடுஞ்சடையார்முன் தாழ்ந்தெழுந்துசெங்கைகூயான்செய்யுங்கைம்மாறயெம்பிராற்கொன்றுண்டோயானுமென்ன [ப்பிதூன்செயுடலும்பொருளுமுயிருமெனினவையாவுமுனவேயையாவான்செய்யுந்நிற்குவையகத்தோரசெய்யுங்கைம்மாறுண்டேயோ.

(இ-ள்.) தேன் செய்த கொன்றை நெடுஞ்சடையார் முன் தாழ்ந்து எழுந்து - தேன் நிறைந்த கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள்முன் பணிஞ்செழுந்து, செங்கை கூப்பி - செவந்தகைகளைச் சிரத்தின்மேற்குவித்து, யான் செய்யும் கைம்மாறாய் - நாயேன செய்யும் பிரதியுபகாரமாக, எம்பிராற்கு யானும் ஒன்று உண்டோ - ஓமது பிரானாகிய உனக்கு என்னாலும் செய்யப்படும ஒன்றுள்ளதோ, என்னது ஊன ஸ்சய் உடலும் பொருளும் உயிரும் எனின்-எனது ஊன்பொதிந்த வுடலும் பொருளும் ஆவியுமுளவெனில், ஐயா அவை யாவும் உனவே - ஐயனே அவையெல்லாம் (முன்னமே) உன்னுடையனவே, யான் செய்யும் நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யும் கைம்மாறுண்டேயோ - மேகம்செய்யுமுதவிக்கு உலகினர்செய்யும் பிரதியுபகாரமுளதோ, (இல்லையென்றபடி.)

ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டுத் தனாகான புலனபோகந்தந்து கருவிகளையும் ஆன்மாக்களையுங் கூட்டிப் புசிப்பித் தருளுகின்றமையால் ரு

ன்னமே யெனவருவித்தாம். ஆன்மாக்களாயுங் கருவிகளாயுங்கூட்டிப் புசிப்பித்தல்
 “தனக்கெனவறிவிலாதான்ருளினவையறிந்தசாரான்-தனக்கறிவிலாதவையிருனிலை
 யறிந்துசாரா - தனக்கெனவறிவிலாதான்ருளவன்னருபன் - தனக்கெனவறிவா
 னுவிச்சகலமுதகருந்தானே ” எனவருஞ் சிவப்பிரகாசத்திற்காண்க. யான் என
 ஒருமைநீற்குறி எம்பிராற்கு எனப் பன்மையிற்குறிவது வழுவன்றோ எனின், தன்
 னினத்தோரையும் உள்படுத்திக் கூறினமையால் வழுவன்றென்க. யானும் என்ப
 தினும்மை இழித்துணிப் பொருள்மேல் நின்று “தாம்வீழ்வார்” தம்மால்வீழ்ப்ப
 மிவேரார் என நின்றற்போல எனனால் எனகின்றது. செய்யப்படுமி இசை யெச்சம்.
 உண் பொருளடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற் படாக்கைக்குறிப்புவினைமுற்று. (அசு)
 என்னுமனவழுத்தலுதும்விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தையிகல்வேல்விந்
 மன்னுகுமிவற்குமனவாக்கிறந்தபூரணமாமதுநாகாதன் [தை
 பொன்னுகுமணிமகுடஞ்சூடமணிநல்குதலாற்புவியனேகம்
 பன்னுருமுறைபுரியத்தக்கதெனவாழ்த்தினுர்பல்சான்றோரும்.

(இ-ள்.) என்னுமன் வழுத்த லுதும் விறல் மாறன் கோக் கொழுந்த- என்
 று திருமுன்னின்று வணங்கித் துதிக்கும் வெறநிவாய்ந்த வீரபாண்டியனுடைய வா
 சிளங்குமாளும், இகல் வேல் விசதை மன் ஆகும் இவற்கு - போர்செய்யும் வேலை
 யேந்திய சயலட்சுமிநின் தலைவனுமாகிய விவவரசனுக்கு, மனம் வாக்கு இறந்த பூ
 ரணம் ஆம் மதுநா நாதன்-மனவாக்கிற்கெட்டாத பூரணமாகிய மதுவாயிலெழுந்த
 ருளிய சோமசுந்தரக் கடவுள், பொன் ஆகு மணி மகுடம் சூட மணி நல்குதலால்-
 பொன்றைசெய்த விரத்தினங்களழுத்திய கிரீடஞ்சூட நவமணிகள்தந்தருளினமை
 யால், புவி அனேகம் பல் நானு முறை புரிய தக்கது என பல் சான்றோரும் வாழ்
 த்தினுர் - உலகமுற்றிலு மெநகாளும் மனுதூல்முறைப்படி செக்கோல் செலுத்த
 க்கடவனென்று அறிவாலமைந்த பெரியோர்கள் பல்லு மாசிவசனங்குறினார்கள்.
 புரியத்தக்கது வியக்கோள் வினைமுற்று. “பொறுப்பதறிவிலன்கற்றுக்க
 ளே” எனத்திருவாசகத்தில் துவ்விருத் தியக்கோட்பெரிருளில் வருதல்காண்க.
 கொழுந்தை - ஐ - சாரியை யிடைச்சொல். (அஎ)

ஏத்திலலங்கொண்டிருநரான்கீபந்தழுவப்பெற்றோங்கியிருக்குமட்ட
 மூர்த்திவிடையருள்பெற்றுமூவாநான்மறையாசிமுனிவர்கூறப் • [விச்
 பார்த்திவன்றன்பொலன்மாடமனைபுகுந்தானிறைமணிப்பண்பாயுங்கேள்
 சாத்திரமந்திரமணிநோக்கிவியப்படைந்தார்சங்கைகூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஏத்தி வலம் கொண்டு இரு நான்கு இடம் தழுவ பெற்றது ஒங்கி இ
 ருக்கும் அட்ட மூர்த்தி அருள் விடை பெற்று-துதித்தப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்த அஷ்ட
 டகசங்கள் சுமக்கப்பெற்ற தெய்வவிமானத்தில் நிகரின் தி யெழுந்தருளிய அட்ட
 மூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளருளும் விடைகையப் பெற்று, மூவா ள் மறை
 முனிவர் ஆகி சு.ற - கெடாத கல்லவேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்கள் ஆசிவசனங்
 கூற, பார்த்திவன் தன் பொலன் மாட மனை புகுந்தான் - அரசிளங்குமான் பொன்
 னுலாகிய மேன்மாடமமைந்த கோயிலுட்புகுந்தான், இறை மணி பண்பு ஆயும் கே
 ள்வி சாத்திரமும் மந்திரமும் - தலைமைவாய்ந்த நவரத்தினங்களின் குணங்களை யா
 ராய்த்தியு தூற்கேள்வியில் வல்லவரும் வேறுள்ள மந்திரிமார்களும், மணிகோக்கி
 வியப்பு அடைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார் - (கொண்டிவந்த) நவமணிகளைக்கண்டதிசயி
 த்தார்கள் (சூரியன் முதுவிய கோள்களோவென்று) ஐயுக்கொண்டார்கள்.

நிறை எனச் சொல்வகையென்று ஒளிநிறைந்தவெனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. சிவாலயத்திற்குத் தரிசனஞ்செய்யச்சென்றோர் 'தரிசித்து மீளுங்கால் விடைபெற்றுச்செல்லுதல் முறையாதலால் அட்டமூர்த்திவிஷயருள்பெற்று என்றார், அட்டமூர்த்தி என்றதை முன்னர்க்காண்க. நிலப்பொருள்மேல்நின்ற பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர் ஈறுதொக்கது. கேள்வியுஞ் சாத்திரமும் ஒருபொருட் கிளவிகளாதலால் ஈறுதொக்கவியல் வல்லோர் என்றும். பொன் என்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டு லகரமு மகரமும்பெற்றுப் பொலம் என நின்று இத்திரிபைப் போலியாய்ப் பொலன் என நின்று "பொன்னென்கிளவியீறுகெடுமுறையின் - முன்னர்த்தோன்றும்லகரமகாரம் - செய்யுண்மருங்கிறெட்டியலான" எனத்தொல்காப்பியரீ-எழுத்த்திகாரம்-புள்ளிமயங்கியலிற்காண்க." (அஅ)

ஹே வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர் சுந்தரவிடங்கராளு
னாளுங்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினாரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீணாகமீன்ற
வாள்விடுமணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம்.

(இ-ள்.) வேள் என வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்கர் ஆனால் - முருகக்கடவுள் போல வழகு மிளமையும் வாய்ந்துவந்த வணிகேசர் சோமசுந்தரக்கடவுளே யானால், நாள்களும் கோளும் பற்றி நவமணி ஆக்கினாரோ - அசுவினிமுதலிய நகூத்திரங்களையுஞ் சூரியன்முதலிய வேழுகோள்களையும்பற்றி நவமணிகளாகச்செய்தாரோ, தாள்களும் தோளும் மார்பும் தரித்த நீன் நாகம் ஈன்ற வாள் விடு மணியோ ஈந்தார்-(தமது) திருவடிகளின்மேலுந் திருத்தோளின்மேலும் மார்பின்மேலுஞ் சிலம்புகளாகவும் வாருவலயமாகவும் முதாணியாகவுந் தரித்த நீண்டசர்ப்பங்கள்பெற்ற வொளிவீசுகின்ற ரத்தினங்களைத் தந்தருளினாரோ, யாது என மதிக்கற்பாலேம் - இவற்றுளெதுவென்று வரையறுத்துக்கூடும் பகுதியுடையேம்.

விடங்கர் உளிரீக்கமுடையவர். இன்னதெனத்துணியாமையால் ஐயவணி.

இந்திரக்கடவுண்டிமிம்மணியரியவென்னு
மந்திரக்கிழுவர்நல்கிமயனினுமாண்டசேள்வித்
தந்திரக்கனகக்கெல்லர்க்குவப்பனததும்பவீசிச
செந்திருமார்பினுற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்திரக்கடவுள் நாட்டும் இம் மணி அரிய என்னு மந்திரக் கிழுவர் நல்கி - இந்திரனுலகினு மில்விரத்தினங்கள் கிடைத்தற்கரியன வென்று அதிசயங்கூர்ந்து மந்திரிகள் தந்து, மயனிலும் மாண்ட கேள்வி ஸந்திரம் கனகக் கொல்லர்க்கு உவப்பன ததும்ப வீசி - அசுரததச்சனிலும் மார்பிமைப்பட்ட சிற்பநூலில்வல்ல பொற்கொல்லர்க்கு வேண்டும் பொருள்களை யாசைநிரம்பத்தந்து, செந்திரு மார்பினுற்கு திரு மணி மகுடஞ் செய்தார் - இலக்குயிவசிக் கு மார்பினையுடைய திரு மால்போன்ற வரகிளங்குமரனுக்குப் பொலிவமைந்த விரத்தினமயமான கிரீடஞ் செய்வித்தார்கள்.

இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவு ளருளினமையால் இந்திரக்கடவுண்டி மிம்மணியரியவென்னு என்றார். அமைச்சர்கள் நவமணிகளையும் பொற்கொல்லர்க்கு

குத் தத்து மருடம்செய்வித்தார்கள் என்பது கருத்து. செய்தார் முதனிலை திரியாத வந்த பிறவினை வினைமுற்று. (க௦)

மங்கலமரபான்மாலேமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தகாய்கர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்ஞோயிலெய்தா.

(இ-ள்.) மங்கல மரபால் மாலே மணி முடி சூட்டி - நல்ல முகூர்த்தநாளில் ஸ்ரீமங்கலமரபால் மாலேவேய்ந்த நவமணிமருடத்தைச்சூட்டி, நாமம் செம் கண் ஁து உயர்த்த காய்கர் செப்பிய முறையால் - அபிடேக பாண்டியனைச் சிவந்தக ண்களையுடைய இடபக்கொடியை யுயர்த்தியருளிய வணிகேசராய்வந்த சோமசுந்த ரக்கடவுள் பேரிடேகவேனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய முறைப்படி, வேத புங்கவர் இ சைப்ப - வேதநூலில்வல்ல அந்தணர்கூற, வீதி வலம் செய்து புனிதன் பாதபங்கய ம் இறைஞ்சி - அரசவீதியையவலம்வந்து அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடித் தாமரைகளாவணங்கி, வேந்தன் பல் மணி கோயில் எய்தா - அவ்வபிடேகபாண்டி யன் பலவிரத்தினங்கள் பதித்த தனது கோயிலையடைந்து. (க௧)

பேர்மகட்டுறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்னன்
தேர்முதல்கருவித்தானைத்தெவ்வர்நீண்முடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைபைபுகழ்காக்குங்
காரொனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில்.

(இ-ள்.) பேர் மகட்டு உறையுள் ஆனபுயத்த அபிடேகத் தென்னன் - சய மகட்டு உறைவிடமான புயத்தையுடைய அந்தவபிடேகபாண்டியன், தேர் முதல் கருவி தானை தெவ்வர் நீண்முடி எல்லாம் தன்வார்கழல் கமலம் சூட - தேர்முதலி ய நான்குவகைச்சேனைகளையுமுடைய பகைவரது நீண்டகிரீடங்கொல்லார் தனது நீண்டபாததீராமரைகளைச்சூட, மனுமுறை பைபுகழ்காக்கும் கார் என கருணைபெ ய்துவையகம் காக்கும் நாளில் - மனுநானமுறைப்படி வசிப்பயினர்க்காக்கும் மேக ம்போல (உயிர்த்தொகையின்மேற்) கருணைசொரிந்து உலகினைக் காத்துவரும்நாளில்.

எழுதேடியாகிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக்கிழத்தியர்நீற்றிதனையராய்த்தனக்குமுன்னவராய்
முந்தைநாளரசனைபொன்னறைமுரித்து முடிமுதல்பொருள்கவர்ந்துக்கு
சின்தையராகிமறுபுலத்தொளித்ததெவ்வரைசிலர்கொடுவிடுப்ப [ஞ்
வந்தவர்கவர்ந்ததனமெலாமீளவாங்கினுளீர்க்கதிர்மருமான்.

(இ-ள்.) ஈர்க்கதிர் மருமான் - குளிர்த்திரணம்வாய்ந்த சந்திரன்மரபில்வ ந்த வபிடேகபாண்டியன், தந்தைதன் காமக்கிழத்தியர் ஈற்ற தனையர் ஆய் தனக் கு முன்னவர் ஆய் - தனதுபிதாவாகிய வீரபாண்டியனுடைய காமக்கிழத்தியர்பெ ற்ற புத்திரராய்த் தனக்குமுன்பிறந்தவராய், முந்தை நான் அரசன் பொன் அறை முரித்து முடிமுதல் பொருள் கவர்ந்து - முன்னிலவ்வீரபாண்டியனுடைய கரு ளுலத்தின் தானைமுரித்துக் கிரீடமுதலிய பெரும்பொருள்களை யெல்லாம் கொள்ளை யாடி, உட்கும் சிந்தையர் ஆகி மறுபுலத்த ஒளித்த தெவ்வரை - (திச்செயலால்)திடு க்கிடும் மனமுடையவராய் வேற்றுரிப்புருந்தொளித்த பகைவரை, சிலர்கொடு வி

டுப்ப வந்தவர் தவிர்த்த தனம் எல்லாம் மீளவாங்கினான் - சிலவேவுகாரர்கொண்
வேந்து விடுப்பவந்த அந்தக்காமக்கீழத்தியர் புதல்வர்கொன்னையாடிய கீரீடமுதலி
யபொருள்களையெல்லா மீளவும்வாங்கினான்.

சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய நவமணிகளின் மான்மியத்தால் எல்லாநாடுக
ளையும் தனதழக்கீழப்படுத்தினான் என்பார் மறுபுலத்தொளித்த தெவ்வரைச் சிலர்
கொடுவிடுப்ப வந்தவர் தவிர்த்ததனமெல்லா மீளவாங்கினான் என்றார். (கக)

மாணிக்கம்விற்படலம் மூற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உட்படத் திருவருத்தம் - கஉஅஎ.

பதினெட்டாவது.

வருணன்விட்டகடவல் வற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கௌரியன் மருடஞ்சூட
விழ்கதிர்மணிகளி ந்தவியப்பிது விடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணன்விட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கண்டவாடலைப்பாடல்செய்வாம்.

(இ-ள்.) காழ்கெழுகண்டத்து அண்ணல். கௌரியன் மருடஞ்சூட - கரிய
நிறமிக்க ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவு ளபிடேகபாண்டியன் கீரீட
ஞ்சூட, கதிர் விழ் மணிகள் ஈந்தவியப்பு இது - ருரியன் முதலிய கோள்களும் விரு
டம்ப நவமணிகள் தந்த திருவிளையாடல் இது, விடையோன் சென்னிவாழ் கருமுகிலை
போக்கி - இடபவூர்நிலையுடைய வச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது சடாமுடியின்
மேல் வாழும் புட்கலாவர்த்த முதலிய மேகங்களைச் செலுத்தி, மதுரைமேல் வரு
ணன்விட்ட ஆழ்கடல் வறப்பகண்ட ஆடலை பாடல் செய்வாம் - மதுரையின்மேல்
வருணன் வலிய ஆழ்ந்தகடலை வற்றச்செய்தருளிய திருவிளையாடலை யினியெடுத்
துக்கூறுவாம்.

முன்னர்க்கூறிய திருவிளையாட லான்மாக்கவிடத்துவைத்த கருணையின்வி
யப்பை யுணர்த்தினமையால் வியப்பென்பது தானியாகுபெயராய்ப் படலத்தின்
மேனின்றது. மணிகளென்றமையால் ருரியன்முதலியகோள்கள் என்றும், கதிர்
வளைக்கோள்களை யுணர்த்தி நிறைவால் முதற்குறிப்பு. (க)

சித்திரைமதியிற்சேர்ந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்னுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பண்டம்பற்பலசிறப்பாகிப்
புத்தியும்விடுநெல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) தென்னன் சித்திரை மதியில் சேர்ந்த சித்திரை நாளில் - அபிடே
பாண்டியன் (எப்பொழுதும் அபிடேகம் நடத்திவருவோனும்) சித்திரைமாதத்தின்

வருணன்விட்ட கட வலவற்றச்செய்ததிருவினா

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ஐ௭௧

வந்த சித்திராநகரத்திராத்தல, மைதிரன் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளீற்கு அளவுமாண்ட பத்திமை - கரியகாளாண்டத்தையுடைய வெள்ளியம்பலத்தி லெழுந்த ருளிய பெருமனோருக்கு எல்லைகடந்த அன்போடு, விதியில் மாண்ட பற்பல சிறப்பு நல்கி புத்தியும் வீழும் நல்கும் பூசனை நடத்த லுற்றான் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைக்குரிய பலகிரவியங்கனையும் மிதப்ப (ஆதிக்கவரிடத்தில்) கொடுத்தப் போகத்தையும் மோக்கூத்தையும் கொடுக்கும் பூசையை நடத்தத்தொடங்கினான்.

பெளரணேசேர்ந்த சித்திராநகரத்திரம் வருவாதற் சித்திராமாதமாதலால் பெளரணே கூறுதொழிந்தார். தனது பெயர்க்காரணத்தைப் புலப்படுத்தினான் என்ற மீர் விதியால் பண்டம் பற்பல சிறப்பநல்கிப் பூசனை நடத்தலுற்றான் என்றார். (உ)

நரியநெய்யாதியாராநறுங்குழமுமடி ஈறுவாட்டி.

வெறியகர்ப்புரநீராடடியற்புதவெள்ளம்பொங்க

விறைவனைவியந்துநோக்கியேத்துவானெறிநீர்வையைத்

துறைவநீயென்கர்ப்புரகந்தரனேயோவென்றான்.

(இ-ள்.) நரிய நெய் ஆதி ஆரம் நறுங் குழமு ஈறுக ஆட்டி - நறுமணங்கமழும் ஆனெய் முதல் நறுமணம்வீசுஞ் சரசனக்குழம் பிறதியாக வபிடேகஞ்செய்து, வெறிய கர்ப்புர நீர் ஆட்டி-வாசமிக்க பச்சைக்கர்ப்புரக்குழம்பாலபிடேகஞ்செய்து, அற்புகம் வெள்ளம் பொங்க இறைவனை வியந்து நோக்கி எத்தவான்-சிவநேயப்பெருக்குத் தன்னையிழுங்கச் சிவபெருமானை யதிசயங்கூர்ந்து பார்த்துத்ததிக்கும் அபிடேகபாண்டியன், எறி நீர் வையை துறைவ நீ என் கர்ப்புர கந்தரனேயோ என்றான் - அலைவீசும் நீர்மயமாகிய வையைநீர்துறையை யுடையவனே நீ எனது கர்ப்புரகந்தரனேவென்று துதித்தான்.

இறைவன் சவுத்தரபாண்டியனாய் அரசியல் நடத்திவந்தமையால் வையைத் துறைவ ன்னவும், சிவநேயப்பெருக்கால் விழுங்கப்பட்டவனாதலால் என்கர்ப்புரகந்தரனேயோ வெனவும் கூறினான் எனவும் கூறினார். (க)

பூசனைபுரிபுமெல்லைப்பொன்னகர்க்கிறைமைபுண்ட

வாசவன்வருடந்தோறும்பூசித்துவருவான்ன

நாசதுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமாவுந்தாழ்ந்து

தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னாடுபுக்கான்.

(இ-ள்.) பூசனை புரியும் எல்லை - இவ்வாறு பூசனைகிழங்குலையில், பொன்னகர்க்கு இறைமை புண்ட வாசவன்-பொன்னுலகிற்கு அரசரிமைபுண்ட இந்திரன், வருடந்தோறும் பூசித்து வருவான் - அச்சித்திராமாதத்திற் சித்திராநகரத்திரந்தோறும் பூசித்து வருகின்றவன், அனை காசு அது மனததான் பூசை கழி வுதம் அளவும் தாழ்ந்து-அந்தக் குற்றமற்ற மனதையுடைய வபிடேகபாண்டியன் பூசை முடியுமளவுக் காலம்பார்த்து நின்று, தேச அமை சிறப்பு ஆர் பூசை செய்து தன் நாடுபுக்கான் - விளக்கமமைந்த சிறப்புமிக்க பூசைமுடித்துத் தன் விண்ணுலகிற் புகுந்தான்.

ஆகமவிதிப்படி பூசித்தான் என்பார் தேசமைசிறப்பார் பூசை என்றார். (ச)

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விகாயகனவையுத்தெய்தி

கின்றிவன்றன்னோய்கீருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்

சூன்ரவன்சிறகரிர்ந்தகொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாவிதென்கொலென்றான்.

(இ-ள்.) அன்று நீர்க் கடவுள் - அக்காலையில் வருணன், வேள்வி காயகன் அவையத்து எய்தி நின்றவன் - மகபதியாகிய இந்திரனுடைய தேவசனபயைய டைந்துநின்று, தன் நோய் திரும் செவ்வியின் நிகழ்ச்சி தோன்ற - தனது சலோ தரநோய் தன்னினின்றுமீங்குங் காலநிகழ்ச்சிவந்துகைகூடி, சூன்றம் வன்சிறகர் ஈர்ந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி இன்று நீ சிறிது தேம்பி இருத்தி - மலை யினது வலியசிறகையரிந்த இந்திரனுடைய முகத்தைப்பார்த்த இப்போது நீசிறிது வருந்தியிருக்கின்றாய், இது என் கொல், என்றான் - இது யாதுகாரணமென்று வினாவினான்.

சிவபெருமான் திருவருளிற் தலைப்பட்டனன் என்பார் தன்னையுத்திருஞ் செ வ்வியினிகழ்ச்சி தோன்ற எனக்கூறினார். வருணன் சலோதரநோயுடையவனென் பது “வலாரிதோள்வாதநோயனவன்மதிகழநோயாளன், சலரவுதுவெப்பநோயா ற்றொட்க்குண்டான் தக்கனென்பான், உலரவுதுகாலிலாதமுடவனேயுரங்கொண்மந் தன், சலோதரநோய்க்கோட்பட்டான் நன்புனற்களையன்மாதோ” எனவருதலால் காண்க.

(இ)

சிலைப்படுமுடிவூரண்ணல்செப்புவானிருமரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுநாயெம்பிராணையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்ததின்றதனாவிப்போ
தலைப்படச்சிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால்.

(இ-ள்.) சிலை படு முடில் ஊர் அண்ணல் செப்பு வான் - இந்திரதனுசு பொ ருந்திய மெகத்தை யூர்தியாகாடூத்த மீந்திரன் கூறுகின்றான், இருள் தீர் அன்பின் வலை படு பெருமான எம்மான் மதுரை எம்பிராணை - அநாதியேயுள்ள வாணவமலத் தினின்று நீங்கிய வடியார்ப்பத்திவலையிலகப்படும் பெருமானுமெம்மாளும் மதுரையி லெழுந்தருளிய வெமதுபிராணமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தியை, அன்பு தலைப் படு பூ சை செய்ய இன்று தாழ்த்தது - அன்பின்நலைப்பட்ட பூசைசெய்த முடிக்க வின் றோர் நரபதியால் தாமதித்தது, அதனால் இப்போது என உள்ளம் அலை பட சிறிது ஆகுலம் அடைந்தது உண்டு - அதனாவிப்பொழுது என்னுடையமனம் தட்டழியச் சிறிது தன்பம் நேரிட்டதுண்டு.

சூரியனெனியால் இருள் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றதப்போலச் சிவஞானமேலீட்டால் ஆணவமலக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும் என்பார் இருமர் எனவும், அதனால் சிவத்தோடுகூடி யிரண்டறநின்றனுபவிப்போர் அன்பு என்பார் அன்பின்வலைப்படும் எனவும், என் னிதுமேம்பட்ட சிவநேயமுடையான் என்பான் என்பார் இன்று தாழ்த்தது, உள் ளம் சிறிதாகுலமடைந்ததுண்டு எனக்கூறினான் எனவுக்கூறினார்.

(ஈ)

என்னவவ்விலிங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீர்
மன்னவன் வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழசசாபமுந்தொலைத்ததன்றோ
வன்னதையறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ௭௭௩

(இ-ள்.) என்ன - என்று இந்திரன் கூற, அ இலிங்கத்தான் மா இலிங்கமோ என்று மும் நீர் முன்னவன் வினாவலோடும் - (மதுகாமிலெழுந்தருளிய) அந்தலிலிங்கமூர்த்தியானது எல்லாத் திருத்தலங்களிலு மெழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளிலும் மேம்பட்ட விலிங்கமூர்த்தியோவென்று வருணன்வினவ, மகபதி மொழிவான் - இந்திரன் கூறுகின்றான், மூன்று என்றை அரும் பழியும் வேழம் சாபமும் தொலைத்தது அன்றோ-மூன்று எனது நீக்குத்தகரிய பழியையும் வெள்ளையானின்சாபத்தையுட் தொலைத்ததல்லவா, அன்னதை அறிந்திலாய்கொல் என்ன - அதனை நீ பழியா யோவென்றுகூற, நீர் அண்ணல் கூறும் - வருணன் கூறுகின்றான்.

வணப் புண்ணியதீர்த்த தலமூர்த்திகளாலும் தீர்த்தந்தகரியதென்பான் என்றனரும் பழியும் வேழச்சாபமும் என்பன. (எ)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச்சென்றிடவரிதாயென்னைத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயைவற்றிமொறுதீர்க்குங்கொல்லெனவலாரியையமுற்றுநீவினாதிதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அது அற்றுகில் - அச்சிவலிங்கம் அத்தன்மையதாகில், தெய்வமருத்துவராலும் தீர சென்றிட அரிதாய் என்னை தெறும் பெரு வயிற்று நோயை வற்றிடும் ஆறு தீர்க்கும் கொல் என-அச்சுவினிதேவராலும் என்னினின்று நீங்கப்போக்குத்தகரிதா யென்னைவருத்தும பெரியவயிற்றுநோயைப் பசையறநீக்குமோ வென்று வினவ, வலாரி ஐயம் உறது நீ வினாது என என்று-இந்திரன் நீ சந்தேகம் கொண்டு வினாவினது யாதென்று, உள் நகை அருமபி சொல்வான் - புண்ணகையரும்பிச் கூறுகின்றான். (அ)

அரியயராலுந்திராப்பிறவிநோயறுக்கவல்லபெரியவனிந்தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தந்தகரியனோயைன்செய்யுந்திருவினையாட்டைவினனேதெரியநீசோதியென்னததென்கடற்சேர்ப்பனசொல்வான்.

(இ-ள்.) அரி அயராலும் தீரா பிறவி நோய் அறுக்கவல்ல பெரியவன் - திருமாலினாலும் பிரமனாலும் தீராத பிறவிநோயை வேரோடறுக்கவல்ல பெரியோன், இந்த யாக்கை பெரும்பிணி பிறவும் தீர்த்ததற்கு அரியனோ - இந்தப் புல்லிய சரீரத்தினுள்ள பெரிய நோய் முதலிய ஸ்ரீவறநினையு மொழித்தந்தகரியவனா, ஐயன் செய்யும் திருவினையாட்டை இன்னே தெரிய நீ சோதி என்ன-நமது பெருமானார் செய்தருளுந் திருவினையாட்டை யிப்பொழுதே (உனக்குத்) தெளிவுதோன்ற நீ யாராய்ந்து பாராயென்று கூற, தென்கடல் சேர்ப்பன சொல்வான் - தென்னிய கடற்றுறைக்கிறைவனாகிய வருணன் கூறுகின்றான்.

அவர்கள் மாயை வசத்தராய்த் தற்சுத்தாயில்லாதவர்கள் என்பான் அரியயராலுந்தீரா எனவும், அநாதியேமுததனாலால் அம்மாயையைப்போக்கவல்லானென்பான் பிறவிநோயறுக்கவல்ல பெரியவன்னவனும், இப்பெரியோன் மாயாகாரியமாகிய சரீரத்தினுள்ள நோயைப்போக்குதல் அவனுக்கு ஓர் அரிய செயலெனென்பான் யாக்கைப் பெரும்பிணிபிறவுந் தீர்த்தந்தகரியனோ எனவும், அப்பெரியோன் அடியார்க்கு எளியனாய் நடிக்குந் திருவினையாட்டை யபிதேகபாண்டியன் முன்னிலையாய் நியாயென்பான் ஐயன்செய்யுந் திருவினையாட்டை வினனே தெரிய நீசோதி எனவும் கூறினான். (க)

கல்லிறகரிந்தோயின்குநான்வருங்காலேவேட்டார்
கெல்லையில்காமநல்குஞ்சரபியுமின்பால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்து.

(இ-ள்.) கல் இறகு அரிந்தோய் இங்கு நான் வருங் காலே - மலையின் ஓரத்தை யரிந்த வந்திரனே நானின்கு வருங்காலையில், வேட்டார்க்கு காமம் எல்லையில் நல்கும் சரபியும்-விரும்பினவருக்கு விரும்பினபடியே இன்பத்தை யளவில்லாமற்கொடுக்கும் காமதேனுவும், இன் பால் சோர புல்லிய கன்றும் ஆறு பட்ட-(சனது மடியினின்றும்) இனிய பால் சோரத் தன்னால் தழுவப்பட்ட கன்றும் வழியிலெதிர்ப்பட்டன், அப்போது கண்ட நல்ல சோபனத்தால்-அப்பொழுது நான் பார்த்த நல்ல மன்கலத்தால், இந்ந நன்மொழி கேட்டேன் என்து-இந்த நல்லமொழியை யிப்பொழுது கேட்டேனென்து.

நான் வரம்பில்போக துகர்த்தற்கு இடையிடைய் அச்சவினிதேவராலும் தீர்த்த நக்கிரியுற்ற பெருநோய்தீர்த்து எல்லையில்போக துகரூருங்காலத்தை முன்னர்க் குறிப்பித்தற்கு ஒரோதவாயிருந்ததென்பான் வேட்டார் - கெல்லையில்காமநல்குஞ்சரபியுமின்பால்சோரப்-புல்லியகன்று மாற்றுப்பட்டஎன்றான். இது எதுவணி. (க0)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செய்யும்
திருவிளையாடல்கண்டுவாயிற்றுநோய்தீர்ப்பான் எண்ணி-வெள்ளி
முரசுதிர்மதுமாமுதூர்முற்றுநீயழித்தியென்து
குராகடறன்னைவல்லேகுவினுனேவினுனே.

(இ-ள்.) வருணனும் ஏகி - வருணனுஞ்சென்று, வெள்ளி மன்று உடைய டிகள் செய்யும் திருவிளையாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பான் எண்ணி-வெள்ளி யம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்யாந்நா திருவிளையாடலைப்பார்த்துத் தனது வயிற்றுநோயைத் தீரக்கத்தானகருதி, முரசு அதிர் மதுமாமுதூர் முற்றும் நீ அழித்தி என்து- முரசங் கண்படாத் மதுமாயாடிப் தொன்றுதொட்டுள்ள நகரைச் சிறிதும்நீறிமுற்றும் நீ யழிப்பாயென்து, குராகடல் தன்னை வல்லே கூவினன் எவ்வினானே - ஒலிக்குங்கடலை விரைநதுகூவி யேவினான்.

முரசு எனப் பொதுப்படக் கூறினானேனும் இங்குக் கொடை முரசைக் கொள்க. (கக)

கொச்சககலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதுருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மகித்தெறிந்துவனாதளெல்லாமகழ்ந்துதிசைடபுறஞ்செல்லப்
பிதித்தெறிந்துமாடநிராபெயர்த்தெறிந்துபிரளையத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதினாக்கடல்வருமால்.

(இ-ள்.) ஓங்கு தினாக்கடல் - மேலெழுந்தோங்கும் கலைகளையுடைய கடலானது, கொதித்து எழுந்த தருக்கள் இற கொத்தி யெடுத்த - கோபித்தெழுந்து மரங்களை வேரோடறப் பறித்தெடுத்த, எத்திசையும் அகிர்த்து எறிந்த - எந்தத் திசையிலும் கோஷித்து வீசி, வனாகள் எல்லாம் அகழ்ந்து திசைப்புறம் செல்ல பிதித்து எறிந்த - மலைகளையெல்லாம் வேரோடு பறித்துத் திசைகளினப்பீறிச் செல்லப் பிண்டிசெய்து வீசி, மாட நிரா பெயர்த்து எறிந்து - மாடவரிசைகளையுங்

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். இளநீ

கல்லி வீசி, பிரணயத்தில் உதித்த எழுந்த வருவதெனவரும்-பிரணயத்திலெங்கு
கடந்த (உலகமுற்றும் போர்த்து) வருதல்போல, (நிலைகடந்து) வாராநிறும்.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத் துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையுறையதியதெம்பதிக்ருமினி
வீந்ததெனச்சுந்தரணைவந்திலிறஞ்சிவானவருஞ்
சின்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெயறெளியாதார்.

(இ-ள்.) கந்தமலர் தனிக் கடவுள் கற்பத்தும் அழியாத இந்த வளம்பதிக்ரு
இடைபடாது எய்தியது - வாசமிக்க தாமசாமலரில் வளக்கும் ஒப்பில்லாத பிரமகற்
பநீர்த்தத்தும் தன்ன நிலைகலங்காத இந்த வளமிக்க மதுரைக்கு இடையூறு வந்தது,
எப்பதிக்கும் இனி வந்தது என-(பிரமகற்பத்ததுமழியும்) எமது பொன்னுலகினுக்கும்
அழிவுவந்தது என்று, வானவரும் வருணன் செய்த செயல் தெளியாதார் - தேவர்
களும் வருணன் சோதித்தற்பொருட்டுச்செய்த செயலை யறியாதவராய், சுந்தரணை
வந்து இறைஞ்சி சின்தை கலங்கினர் - சோமசுந்தரக்கடவுளை வந்து வணங்கி மன
ங்கலங்கி நின்றார்கள்.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்துமழியாத இந்த வளம்பதி என்றதை முன்
னர்க்குதிய தலவிசேடத்தாலும் பின்னர்வருந் திருவினையாடல்கலாறு முணர்க்க.()

சூலமோடமுலேந்துஞ்சொக்கர் திருவினையாட்டின்
சீலமோலாமிழைத்ததிவினையின்றிறமிறுமுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவருமபேருழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பணிப்பெய்த.

(இ-ள்.) சூலமோடு அழல் எந்தும் சொக்கர் திருவினையாட்டின் சீலமோ -
சூலமோடு நெருப்பையுமேத்திய சொக்கலிங்கமூர்த்தியின் திருவினையாடலின் மா
ன்மியமோ, இது நாமிழைத்த திவினையின் ஸ்ரீமோ - இவ்வுழிப்பெருக்கு நாம்
செய்த பாவத்தின் பாகுபாடோ, சூலமோ-(தேவர்கள் நடுங்க எழுந்த) விஷமோ,
எல்லாம் உலகம் அழிய வரும் பேருழிசூலமோ என-எல்லா உலகமும் நிலைகட
வராரின்றுபெரிய சங்கராகாலமோ வென்று, கடி நகரம் கலங்கி மணிப்பு எய்த -
காவலமிக்க மதுரைநகரினுள்ளோர் மனங்கலங்கி மடுங்கடவும்.

நான் இறைவன் நான் இறைவனெனத் தனித்தனிக்ருதும் பிரமன் முதலி
யோரகந்தையை யொழித்துத் தான் இறைவன் என்பதை யுணர்த்தற்பொருட்டும்,
பக்குவருளைய மும்மலங்களைப்போக்கிப் பிறவீவோறுத்து முத்தியிற் கூட்டவல்
பெண் தானென்புதை யுணர்த்தற்பொருட்டும், வேள்வியை பொருளென்றழன்ற
தாருகவனத்து முனிவர்கள் தனைக்கொல்ல வலிய அமுலைத்தான் பொருள் என்று
ணர்த்துதற்பொருட்டும் எாதினான் என்பார் சூலமோடமுலேந்தும் எனவும், இரத்தி
னம் தந்தருளிய திருவினையாட்டைக் கண்டறிந்தவராதலால் அந்த வற்புதம்போல
இதவும் ஒன்றோ என்பார் சொக்கர் திருவினையாட்டின் சீலமோ எனவும், அச்சத்
தால் விழங்கப்பட்டோராதலால் நாம் செய்த பாவத்திரட்சி யோருருக்கொண்டிவ
ந்ததோ என்பார் நாமிழைத்த திவினையின்றிற மிதவோ எனவும், விஷமாயின் சிவ
பெருமானைத் திருமான் முதலியோர் சாணடைந்துய்த்ததபோல நாமுஞ்சாணடை
ந்துய்வோம் என்பார் சூலமோ எனவும், சர்வசங்கராகாலமாயின் நாமுய்வது அரிது
என்பார் உலகமெலா மழியவரும் பேருழிக்காலமோ வெனக் கலங்கியெனவுங் கூ
றினார் “அல்லதங்கவர்த்தங்களைமுத்தலையிலால்-மெல்லவெயெடுத்தேந்திடும்” என
வும், “வன்னியந்தேவுமுட்க வந்திடுகனலையார்க்கு-முன்னவனொருகையேந்தி” என

வும் வருதலைக் கார்தம்-தக்ஷணாண்டம்-ததிகியுத்தரப்படுத்திலும், “அழக்கடையச்
மலான்மொகாண்டருள்பவன் - கழுக்கடைதன்னைக்கைக்கொண்டருளியும்” எனவரு,
தன் கீர்த்தித்திருவகவலிலும் காண்க. (கசு)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்,
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரனென்னு.

(இ-ள்.) மண்புதைக்க திசைபுதைக்க மயங்கு இருள்போல் வரும் நீத்தம்-
மண்ணுலகு புதைபடவும் எட்டுத்திக்குகளும் புதைபடவும் கட்புலன் ஒளியை மீய
க்கவோங்கிய இருளைப்போலவந்த வெள்ளமானது, விண்புதைக்க எழுமாடம் விய
ன் நகரின் புடத்து இரவிகண் புதைக்க வரும் அளவில்-விண்ணுலக மறைபட வோ
ங்கிய மாடங்கள் நெருங்கிய பெரிய நகரின்புறத்தில் சூரியனும் அச்சத்தால் தன
து கண்களை மூடவரும் அமையத்தில், அரசன் நடுநடுங்கி பெண்புதைக்கும் ஒரு
பாகம் பிரான் அடியே சரன் எனல் - அபிடேகபாண்டியன் கண்டு விதிர்விதிர்ப்ப
டைந்து உமாதேவியார் வசிக்கும் இடப்பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின்
திருவடியே யடைக்கலமென்று கருதி.

பிரமன் தனது சிருட்டி பல்காதொழிபக் கவலைகூர்ந்து தனது புத்திரரோ
டுந் திருமாலோடுஞ் சிவபெருமானைச்சாணடைந்து குறைகூறக், கருணைகூர்ந்து அச்
சிருட்டி பல்குதரப்பொருட்டுத் தனது இடப்பாகத்ததைநோக்கித் திருவருளே ஓர்பா
ல் முந்துமாகக் கண்டருளினமையால் பெண்புதைக்கும் ஒருபாகம் எனவும், வழிவ
ழித்தன் குலத்தினர் குறைபாடுகளைக் கூறுதற்கு முன்னரே முந்திக் சென்றொழிக்
கும் இறைவனாயிருத்தலால் பிரானடியே சரனென்னு எனவும் கூறினார். “ஏகனை
யாகிவைகுமெனதன்னிடப்பாலான - வாகுனவனோக்குமெல்லை மற்றவனுமையா
டோன்றப் - பாகமறிருத்தியன்னாட் பரிவொடுகலந்தமேயிக்- கோகநக்ககண்ணுனை
க் குமரனையயனைத்தந்தான். ” “தந்துழியிசன்றன்னைத் தனையருமயனுமாலும் - வ
ந்தனைசெய்துபோற்ற மாயவன்வதனநோக்கி - நந்தமதருளபாரு நன்ன்கயோடியி
துசேர்ந்தாம் - முந்தையின்வேதாச்செய்கை முற்றிடம்போதியென்றான் ” எனவும்
வருதல் ஷைத்திகியுத்தரப்படலத்திற்காண்க. (கரு)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னையிர்மேன்மறவீரரும்பொழுதஞ்சும்
பாலனெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விரும்
தோலமெனமுறையிட்டாணுலகுபுகமுறையிட்டான்.

(இ-ள்.) உலகுபுகழ் உறை இட்டான் - உலகிக்குத் தனது புகழாகிய உறை
யைச்செறித்த அபிடேகபாண்டியன், ஆலம் எழுந்து இமையவர்மேல் அடரவரும்
பொழுது அஞ்சுமால் எனவும் - விடொழுந்து தேவர்களை வருத்தவரும் காலையில்
மனமஞ்சிய திருமாலேப்போலவும், தன் உயிர்மேல் மறவரும் பொழுது அஞ்சும்
பாலன் எனவும் கலங்கி-(கவர்த்தப்பொருட்டுத்) தனது உயிரினமேல் யமன் வருங்கா
லையில் மனமஞ்சிய மார்க்கண்டேயரைப்போலவும் தனது சிலகலங்கி, பசுபதி சே
வடியில் விழுந்து ஓலமென முறை இட்டான் - அயன் முதலிய பசுக்களுக்கு இறை
வனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவந்த திருவடியின்மேல் விழுந்து அடைக்
கலமெனத் தனது குறைகூறி முறையிட்டான்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபட்டம். ௫௭௭

அன்று கோழிவாழும் குடிசையில் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டிருந்தான் என்பார் தனது ஆணவழியின்ற கடைத்த தேவர்கள்படு துன்பத்தைக்கண்டு நிரூபாலஞ்சினரானால் ஆலமெழுந்திமையவ்மேலடாவரும்பொழுதுஞ்சுமாலெனவும் எனவும், சோமசுந்தரகடவுள்பாதுள்ள மெய்யன்பால் பிரணயத்திற் கஞ்சாருயினும் எல்லகடந்த அதனூக்கங்கண்டு அஞ்சினான் என்பார் சிவபிரான் நிருவடித் தொண்டிழைந்த மார்க்கண்டேயர் இயமனுக்கு அஞ்சாராயினும் வரம்புடைய அவன் வீசிய பாசத்திற்கு அஞ்சினார் ஆதலால் தன்னுயிர்மேல் மறலிவரும்பொழுது ஞ்சுமபாலனெனவும் எனவும் கூறினார்.

“தீதாசின்மவாசகமென்றன்செவிகேட்க - ஓதாநின்றய்மேல்வருமூற்றமுணர்வில்லாய் - பேதாய்பேதாய்கீயவணிநகப்பெறுவாயோ - போதாய்போதாயென்றுணர்செய்தான்புகரில்லான்” என மார்க்கண்டேயர் கூறுதலையுட்க, “எறித்தான்சுமீர்த்திடலுற்றாணிதுபோழ்தில் - அறிந்தான்ருணுமீசனையேத்தியடிநீழல் - பிரிந்தான்லன் மற்நினியிந்தப்பெருமைதன் - மறிந்தான்னெருவென்றிமையோருமருளூர்” என இயமன் செயலையும் காந்தம் - அசுரகாண்டம், மார்க்கண்டேயப்படலத்திற்காண்க. (கௌ)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னாக்
கறையிட்டவிண்புரந்தகந்ததுச்சுந்தரக்கடவு
மறையிட்டவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமென்ப
பிறையிட்டதிருச்சடையிறபெயனான்குமவாவிடுததான்

(இ-ள்.) முறையிட்ட செழியன் எதிர் முறுவலித்த அஞ்சலை என்னு-குறையகூறியடைக்கலம்புகுந்த பாண்டியனெதிரே புன்முறுவல்செய்து அஞ்சுதலை ஒழிகவென்று, கறையிட்ட விண்புரந்த கந்தர சுந்தரகடவுள் - விஷத்தை நிறுவிப் பிரமன முதலியோரைப் பாதுகாத்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், கறையிட்ட வருகடலை சுவறப்போய பருகுமென-பலதுறைகளைத்தோற்றி வாராநின்ற கடலை வற்றுமபடி சென்று உண்ணுங்களுன்று, பிறையிட்ட திருச்சடையில் பெயல் நான்கு வரவிடுததான் - இளம்பிறையையணிந்த அழகிய சடையின்மேற்புணரதுபுட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களையுட வியங்குளினார்.

ஸ்ரீகண்டமே அயன் முதலியோர்க்கு உயிர்த்தந்தருளியது என்பார் கறையிட்டவிண்புரந்த சுந்தரம என்றார். “என்றன்னவிலாவிற்கன் கையேந்தியவிட்டுமுட்தொள்ளச் - சென்றதுமிடற்றிலன்னு திறத்தினையாருநோகி - யென்றமதுயிரீகாத்தநிங்கிதுசான்றாயங்குண-நின்றிடவருடியென்றே கிமலனைப்போற்றலுற்றார்” “போற்றலுமிடற்றிலெங்கோன் பொலன்மணியணியதென்ன - மாற்றருத்தகைமைத்தானவல்விடிறுவியன்னார்க் - கேற்றநல்லருனைச்செய்ய யாவருயிர்த்தேயின்று - தோற்றினராகுமென்னச் சொல்லுமகிழ்ச்சிகொண்டார்” எனக் காந்தம்-தக்ஷணாண்டம், ததிகியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காண்க. (கௌ)

அறுசேடியாகிரியலிருததம்.

நிவப்புறவெழுந்தநான்கு மேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்
சிவப்பெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவனைத்தெளிந்தோரோழு
பவப்பெரும்பெளவம்போலப்பசையறவற்றத்தன்றே.

(இ-ள்.) நிவப்புற எழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்டு . நிரம்பமேலெழுந்த அபுட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களும் உடல் நிமிர்ந்து கோ

வித்து, உவர்ப்பு உறுகடலை வாரி உறிஞ்சின - உவர்ப்புமிக்க கடல்நீரை முகந்துறிஞ்சின, உறிஞ்சலோடும் - (அவ்வாறு) உறிஞ்ச, சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்கும் தேவு என தெளிந்தோர் ஏழுபவப் பெரும் பௌவம்போல - பரசிவமரசிய பெரிய கடவுளை மக்கட்குநிப்பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தேவனென்று மனத்தெளிந்தவருடைய எழுபிறப்பாடிய அளவிடற்கரிய கடல் சுவறுதல்போல, பசை அறவறந்தது - (வருணன் ஏவிய எழுகடலும்) சிறிதும் நீர்ப்பசையறச் சுவறிவது.

தனது சத்திபால் பிரமன் முதலியோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனுதலால் சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவன எனவும், தமது போதங்களாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளினின்று நீங்கித் திருவருண் ஞானத்தாலுணரவேண்டதலால் தெளிந்தோர் எனவும், அவ்வாறு தெளிந்தோர்க்கு அத்திருவருண் ஞானத்தால் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சிதமும் ஆகாயமும் ஒழிதலால் ஏழுபவப்பெருமபௌவம்போல எனவுங் கூறினார். “நங்கையினுமனைத்துஞ் செய்தாற்போனானேத்தம் - நங்கையினுந் செய்தனிற்கும் நாயகனை” எனவும், “அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி” எனவும், “எல்லையில்பிறவிரல்கு மிருவினையெரிசேர்விததின் - ஒல்லையினகலுமேன்ற வுடற்பழவினைகளுந்நீர் - தொல்லையின்வருதல்போலத தோன்றிருவினையதுண்டேல் - அல்லொளிபுரையுஞானத தழுவறுவழிநதுபோமே” எனவும் வரும் ஏதுக்களால் முறையேகாண்க. எழுபிறப்பு முன்னர்க்காண்க. (கஅ)

அந்நிலைகருளாரும்வானவராநியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடலோடுக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்குபபன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னநீர்மனத்தராயிரிலாவின்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்நிலை நகருளாரும் வானவர் ஆகியோரும் தென்னவர் பிரானும்- அப்பொழுது நகரினுள்ளேரும் தேவர் முதலியோரும் பாண்டியன் மரபில் வந்த அபிடேகபாண்டியனும், எந்தை திருவிளையாடல்நோக்கி-எமது தந்தையாராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைப்பார்த்து, பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்க கடல் முறை புகழ்ந்துபாடி - சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சிமேல் எழுந்தோங்கப் பலதரமும் (அவரது) கீர்த்தியைப் புகழ்ந்துபாடி, இன்னல்தீர் மனத்தராகி ஈநிலா இன்பத்தாழ்ந்தார்-தன்பத்தினின்று நீங்கிய மனத்தையுடையவராகி முடிவில்லாத இன்பமென்னுங் கடலிலழுந்தினார்கள்.

ஆழ்ந்தார் என்றமையால் கடல் எனக்கொண்டோம். அவர்களுக்குத்தேரன் திய மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்புயர்வில்லையென்பார் பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்க எனவும், அம் மகிழ்ச்சியால் விழுங்கப்பட்டோர் புகழ்ந்துபாடுதற்கு ஒல்லையில்லையென்பார் பன்முறை எனவும், அதனாலெழுந்த இன்பம் அவரினின்றுழியாது என்பார் ஈநிலா வின்பம் எனவும், அவ்வின்பத்தின் பயத்தராயிருந்தார் என்பார் ஆழ்ந்தார் எனவுங் கூறினார். (கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உன்படத் திருவிருத்தம் - ௧௩0௬.

மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூடு	கூடு	திரியாதிருத்தலின்	திரியாதிருத்தாளென்பார்
கூடு	கூடு	பெத்தக்காலம்	பெத்தக்காலம்
கூடு	கூடு	சனூதர், சனநதார்	சனூதனர், சனந்தனர். சனூதர், சனந்தர் எனவும்வரும்
கூடு	கூடு	நிற்பவராதலின்	நிற்பவனாதலின்
கூடு	கூடு	பெட்டையாணை	பெணையாணை
கூடு	கூடு	தானியா குபெயர்	விடாதவாகுபெயர்
கூடு	கூடு	பத்த	அத்த
கூடு	கூடு	எழுசீரடி யாசிரியவிரூத்தம்	அறுசீரடி யாசிரியவிரூத்தம்
கூடு	கூடு	ஆபோல	ஆறுபோல
கூடு	கூடு	காஞ்சியெழு கோவை	காஞ்சியிரு கோவை
கூடு	கூடு	தோற்றஞ்செய்யும்	தேற்றஞ்செய்யும்
கூடு	கூடு	அரசனமை	அரசனமை
கூடு	கூடு	தஜஸ்தமபம்	தகஜஸ்தமபம்
கூடு	கூடு	பெட்டையன்னவகஞம்	பேட்டையன்னவகஞம்
கூடு	கூடு	வேறுபலவடுக்கிய பெயரெச்சம்	
கூடு	கூடு	சிறப்பினால்	இழிபினால்
கூடு	கூடு	வலிகெடுகுவோர்	மனவலிகெடுகுவோர்
கூடு	கூடு	கிணை	கிணை
கூடு	கூடு	முத்திவேட்கும்	முத்திவேட்கும்
கூடு	கூடு	தேறொன்றை	தேறுவென்றை
கூடு	கூடு	எனவும்அய்வேதம்	எனவுகூடும் அயவேதம்
கூடு	கூடு	இருத்தலன்றி	இருத்தல், அன்றி
கூடு	கூடு	சராதமுனிவா	தருவாசமுனிவா
கூடு	கூடு	திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய	திருவாலவாயின்பெருமையை
கூடு	கூடு	கோமசுந்தரக்கடவுளின்பெருமையை	
கூடு	கூடு	அன்னோரெத்தனை	அன்னோர்க்கெத்தனை
கூடு	கூடு	மெய்வண்ணம், ஐய்வண்ணம்	மெய்வண்ணம், ஐயவண்ணம்
கூடு	கூடு	எக்கால்	
கூடு	கூடு	சொல்லுண்டு	
கூடு	கூடு	ஆலாஸயமகம்	
கூடு	கூடு	பகவென்னும்	
கூடு	கூடு	எங்களுக்கும்	
கூடு	கூடு	மக்கப்பதம்	
கூடு	கூடு	தொடங்கினான்	
கூடு	கூடு	கட்டியதோர்களும்	கட்டியபெரியதோர்களும்
கூடு	கூடு	கைவலகை	கைவலகை
கூடு	கூடு	கைவலவண்ணம்	கைவலவண்ணம்
கூடு	கூடு	தனதுபிதாவை	தனதுபிதாவாகிய அவ்வீசுவர
கூடு	கூடு	இப்பாதாதி	இவவாறுபாதாதி [சுவை]
கூடு	கூடு	தெறித்து	தெறித்து
கூடு	கூடு	துணைவேண்டாயென்பார்	துணைவேண்டாவென்பார்
கூடு	கூடு	தூணி	கூட்டி
கூடு	கூடு	ரதபதி	நரபதி

பெயர்	வயது	பிழை	சிறுத்தம்.
பெரு	௧௫	அட்டவித்தியேசாரும்	புத்தித்தத்துவத்தினுள்ள ருக்ஞை
௧௧௧	௧௨	தோன்றிப்பாதத்தில்திவ்முநத,	புவனமெட்டிநதிபுதிகளும்
௨௨௫	௨௦	பருகும்	தோன்றிவிழுத்த
௨௬	௨௬	எனத்தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்	பருகும்படி
		தை யிறந்தகாலமாகக்கூறிய	எனபது எதிர்காலத்தினையெச்சம்
		தகாலவழுவமைதி	
௧௧௧	௧௧	பெற்றனமிதன்கொல்	பெற்றனமிதன்கொல்
௧௧௨	௧௧	என்றும்	என்றும்
௧௧௩	௧௧	தான், தான்	தானே, தானே
௧௧௪	௧௧	சமைப்பித்த	சமைத்த
௧௧௫	௧௧	பலவின்பால்	ஒன்றன்பால்
௧௧௬	௧௧	நடக்குங்கிணறு	நடைகிணறு
௧௧௭	௧௧	கரடகங்களில்	கரடங்களில்
௧௧௮	௧௧	பிரதையின் புத்திரன்பார்த்தன்	பிரதையின் புத்திரன்
௧௧௯	௧௧	முறைசெய்து	மதுதால்முறையே
௧௨௦	௧௧	சுறபாத்திரங்களால்	சுறபாத்திரங்களிற்கொடுத்தல்
௧௨௧	௧௧	அபதுவம் வட	அபதுவம் வட
௧௨௨	௧௧	காட்டுவாழை	காட்டுவாழை
௧௨௩	௧௧	கோகுலம்	கோகுலம்

தலவிசேடப்படலதத் துத பு சொல்லிவாருணாதிதெய
என்பதற்கு வாருணநானமுதல் பக்திபுணர்ந்து
இவையுன்னான பேருணாவளிகுடமுதல் பக்திபுணர்ந்து
நானமுங்கொள்க. திருநகரங்கண்டப்படலத்தில் ௨௪௮-ஆம் பக்கத்தில்
திருவாக்காலுணர்க என்பதை, என்பதனால் திருமால் உலகபாலநருவாய் நிறந
லுணர்க எனக்கொள்க. ௧௧௬-ஆம் பக்கத்தில் விடுபட்ட பன்னிரண்டு என்பதற்குச்
சொல்லுதற்கரிய எனப்பொருள்கொள்க. ௧௧௧ - ஆம் பக்கத்தில் “பிளிரெலியி
னமுதமாமழைபெருவலியினவசையா என்னுஞ் செய்புளிலி மதமோடொளிநீ
ளியினதுகாழகபடமுடையினவெனவாலால் என்பதகாறுங் கொண்டு ஆனையி
ன்மதங்களைவிட அவற்றையுண்ணுதற்கு வலுவும் வனடுகையுடையதெனவும்
முனையாகிய முகபடாத்தையுடையதெனவும் வருதலால் எனவும் (யானைக்கு)
மதஞ் சிந்துதலோடு அதனையுண்ண வந்துவீழும் வேண்டுகளை யுடையனவாகியும்
புணர்வோடு துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு
துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு துன்புறுத்தும்
துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு துன்புறுத்தும்
துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு துன்புறுத்தும் மடபுணர்வோடு துன்புறுத்தும்

